

Luthersk Aageblad

NEW YORK N.Y.
89 E 35th St
Nat'l Luth. Council
Reference Library

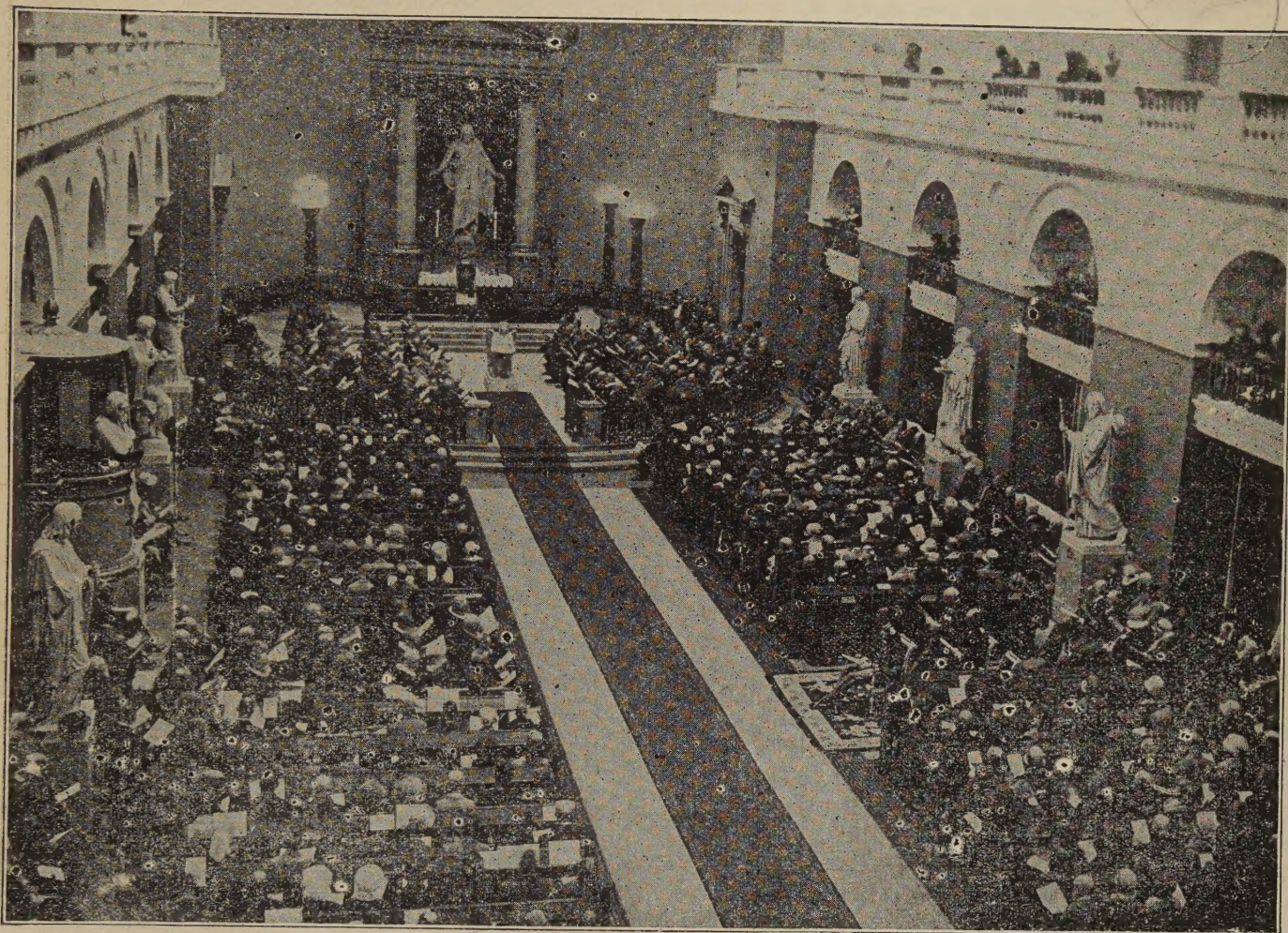
„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.“

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 4. JANUAR 1939

NR. 1

Herre, vi beder dig, tilgiv, bevar og velsign os.

Gudstjeneste i Københavns Domkirke.

NYTAARSMINDER.

Jeg husker tydelig som Barn, naar vi Nytaarsaften gik med Far og Mor i Kirke derhjemme i Danmark; hvilket helligt velsignet Minde! Da Kirkeuret slog de tolv Slag, i en stor overfyldt Kirke i København, blev alt saa tyst og stille. Præsten som stod paa Prædikestolen tav, og vi bøjede vore Hoveder i stille Bøn til Gud. Jeg glemmer det aldrig og undres paa om de endnu derhjemme holder Nytaarsnat hellig som dengang.

Skønne Minder fra Barndomsaarene. Har vi her i Amerika været i Stand til at give vore Børn saadanne Minder med dem ud i Verden? Har vi som Guds Børn saadanne højtidelige Stunder i vort Hjem og i vor Kirke?

Hvor er vore Unge Nytaarsnat? Mon de findes ude i den larmende Verden, som larmer særlig højt netop i disse alvorlige Timer? Kunde vi ikke gøre noget for at samle vore Børn og Unge til en stille alvorlig Gudstjeneste i Herrens

Hus i den Time, da vi burde have Evigheden for Øje?

Den Slags Minder er skønne og rige og glemmes aldrig. Vi har ogsaa dejlige Juleminder fra Danmark, — ja, hvor er de velsignede. Lad os gøre hvad vi kan for at give vore Børn saadanne hellige Minder med ud i Livet; de vil trænge til dem før eller senere, og de vil ofte standse dem i et let-sindigt Øjeblik.

Ja lad os ikke forsømme at bringe vore Børn til Herrens Hus om Søndagen, saa de maa føle, at det er deres aandelige Hjem, som de aldrig maa forlade, om de vil blive Guds Børn.

Maa vi ogsaa ved vort Eksempel hjælpe til at indgyde Respekt i Barnehjertet for Guds Helligdom, saa vi aldrig maa gøre noget, som kan vanære den, men elske den og holde den i Ære.

Guds Velsignelse i det nye Aar ønskes alle Læserne.

M. Jensen, Fresno.

II. KYRIE I PAASKETIDEN

Gud vor Skaber, Fader kære,
Herre, vær miskundelig.
Vor Opstandelse og Ære,
Kriste, vær miskundelig.
Livets Skænker, Dødens Døder,
Helligaand, vor Igenføder,
Herre, vær miskundelig.

Mel.: Aanden opgav Enkesønnen (Schop).

III. KYRIE I PINSETIDEN

O Herre Gud alene
vor Hjertes Haab og Trøst,
al Naades Væld det rene,
o du vor Fryd og Lyst, —
før os af Døden ud,
du os for Vreden spare,
for Synden os bevare,
forbarm dig, Herre Gud.

O Krist, et Lys os givet
til ej at vandre fejl,
du sande Port til Livet
og Kærlighedens Spejl, —
du kaldes skal forvist
af Døden vor Genløser,
du Naadernes Udøser,
forbarm dig, Herre Krist.

O Helligaand tillige
sand Gud af Evighed,
hos os i Mørkets Rige
o bliv af Miskundhed, —
riv os af Dødens Haand.
vor Synd vil vi begræde,
skænk Herre os din Glæde,
forbarm dig, Helligaand.

Mel.: I Døden Jesus blunded.

NB. Hvis man bruger Indgangssalme foran Kyrie, vil III sikkert være for langt. Som Indgangssalme, der tillige fungerer som Kyrie, vil det være bedre egnet.

Harald Vilstrup.

ER FORBØN FOR DE DØDE
KRISTELIGT BERETTIGET?

Det er et umaadelig vanskeligt Spørgsmaal at svare ordentligt paa, fordi der baade skal svares Ja og Nej. Der er nemlig to Hensyn, som her gør sig gældende, det ene er Hensynet til den bedende selv, og det andet er Hensynet til den døde. Hvis du beder for din egen Skyld, fordi du trænger til det og ikke kan lade være, saa bed blot; men hvis du beder for den dodes Skyld, saa lad være; for han er jo død.

Al Bøn er kristeligt berettiget, naar vi ser paa Sagen fra den bedendes Stilling. Hvis nogle af dine Kære er gaaet bort, og du sidder tilbage med Sorgens friske Saar, og du kan ikke lade være med Dag efter Dag og Nat efter Nat at tænke paa den, der er død, saa er det det eneste naturlige, at du ogsaa tager alt dette med ind i din Bøn og taler med Gud om det. Hvorfor skulde du dog ikke gøre det? Skulde du holde Gud uden for det, som du selv lever allermost i for Tiden? Det kan da aldrig være kristeligt. Lad i alle Ting eders Begæring komme frem for Gud (Fil. 4, 6). Hold aldrig noget skjult for Gud. Ligesom en Fader gerne vil, at hans Barn skal tale med ham om alt, hvad det overhovedet er optaget af, saaledes vil Gud ogsaa, at hans Børn aabent skal lægge frem for ham i deres Lønkammer alt, hvad de gaar og tumler med. Intet i vort Liv maa sættes i Parentes, naar vi beder. Bed derfor blot for de døde, hvis og saalænge det er nødvendigt for din egen Skyld.

Men hvis du med din Bøn vil indvirke paa Gud til Fordel for de døde, saa du beder ikke for din egen Skyld, men for de dodes Skyld, tror i hvert Fald jeg, du skal lade

være. Vi maa se den Kendsgerning i Øjnene, at Døden nu engang er Døden. Den, der er død, er helt død, og det er hele den, der er død, som er død. Vi maa respektere Døden; for den er sat af Gud for alle Syndere paa Jorden. Naar Gud klipper en Traad over, skal vi ikke prøve paa at knytte den igen. Hvad Gud har sammenføjet, maa et Menneske ikke adskille. Men hvad Gud har adskilt, skal et Menneske heller ikke sammenføje. De døde er i Guds Haand: paa Naade eller Unaade, det ved kun Gud. Han skal nok give dem, hvad Ret er — paa Opstandelsens Dag. Stol paa det. Ræk ikke din Haand ud over det døde Hav, hvis ikke Gud har befalet det.

For de dodes Skyld skal du ikke bede for de døde; men bed for de levende — for de levendes Skyld, og lad dit Arbejde støtte din Bøn. I Dag er Naadens Tid, i Dag er Gud at finde. Her og nu.

A. B. i D. U. Bd.

ARBEJD, MENS DET ER DAG.

En af mine Venner har fortalt mig følgende: „Jeg gik en Dag hjem fra min Mark og kom da forbi en gammel, syg Kones Hus. Da lød det til mig: „Du skulde gaa ind og læse et Guds Ord og synge en Salme for hende.“ Men en anden Stemme sagde: „Det kan du jo ikke, du har jo dit gamle Tøj paa, og du har heller ingen Salmebog med. Lad hellere være til i Aften eller en anden Gang, saa kan du ogsaa blive bedre forberedt.“ Den Stemme lyttede jeg efter, og saa gik jeg hjem. Da jeg nogle Timer efter sad og spiste Aftensmad, kom en af mine Smaapiger løbende ind til mig og sagde: „Far, ved du hvad? Marie siger, at gamle Karen lige nu til Aften er død.“ Jeg fik aldrig vidnet eller sunget for gamle Karen, endda Gud saa tydelig havde givet mig Bud derom.“

Der var baade Sorg og Skam at læse i min Vens Ansigt, da han fortalte mig dette. Lad os arbejde medens det er Dag, der kommer en Nat, da ingen kan arbejde. M. R.

GRUNDTVIGS SIDSTE DIGT.

(skrevet i hans Dødsaar 1872, trykt i „Dansk Kirketidende“, 5 Sept. 1880.)

Gammel nok jeg nu er blevet
mellem Vugge min og Grav.
Nu jeg staar ved Falderebet
ved det store, vilde Hav,
hvor Magneten er Guds ordet,
og Guds Aand staar selv ved Roret.

Stormene er frygtelige,
stille staar her Mandevind,
nærmest er de dodes Rige,
nemt det er at støvne did;
men, o ve, for Uglesangen!
Bundløs der er Undergangen.

Vel, paa jordisk Vis at regne,
langt af Led er Paradis,
er os nært dog alle Vegne,
hvor hos Ordet er Guds Pris,
saa for Sjæleløgje-Stavnen
brat sig aabner Himmelhavnen.

Ja, hvor Aanden staar for Styret
og Guds-Ordet er Kompas,
gælder som i Eventyret
Evighedens Timeglas;
der sig brat, som sagt, saa gjort,
aabner Evighedens Port.

Derfor, Jesus Kristus Navnet
prises skal evindeligt:
Af hans Kærlighed omfavnet
Hjertet er i Himmerig;
naar med denne Verden brydes,
til Guds-Bordet vi indbydes.

Luthersk Ugeblad

(LUTHERAN WEEKLY)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 Fifth Street, Blair, Nebraska.

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1938“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1938.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor M. N. Andreasen, Niels Lykkesgade 2. Nørresundby, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN

Første Søndag efter Hellig-tre-Kongers Dag.

DU OG DIT BARN.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Rom. 12: 1—5; Luk. 2: 42—52.

Ny Tekstr. — Ef. 6: 1—4; Mark. 10: 13—16.

Julen er Børnenes Fest, siger man. Dog glæder sande Forældre sig paa Børnevis tillige. Paa ingen anden Tid faar det barnlige Sind saadan Lov til at slippe løs paa den paatagne Ærværdigheds Bekostning. Derfor er man mere sand og gavmild ved Juletid. Det er det Sindelag Jesus ønskede at fremdrage hos sine Disciple og som er en Betingelse for at indgaa i Guds Rige.

„Fremstiller eders Legemer som et levende, helligt, Gud velbehageligt Offer; dette er eders fornuftige Gudsdyrkelse“, formaner Paulus. „Ingen tænke højere om sig selv end han bør tænke“.

I Templet undrede de Lærde sig saare over Jesu Forstand og Svar. Han var sig selv uden tillært Opramsning og stiv Formalitet. Han vandt dem ved sin ligefremme Aabenhjertethed, hvorved Guds Aand fik fri Anledning til Udtryk. Han følte sig hjemme i sin Faders Hus og tryk i sin Faders Gerning.

Om vi Forældre mere kunde beholde dette oprigtige Sind baade i Kirken og udenfor, saa vandt vi vore Børn desto lettere for „Bønnevennen stor.“ Mon ikke Jesus ogsaa ofte er vred paa os, naar vi „truer“ dem som bærer til ham de Smaa for at faa hans Velsignelse? Der er saa megen tvungen Gudsdyrkelse baade i Lære og Liv, som saa let giver dem udenfor saavel som vore egne Unge Afsmag for det Hellige. Kan dit Barn se at du er glad i Gud paa Barnevis og at det ikke er Forstillelse som var Tilfældet med Farisæerne, eller Ufornuft som hos Disciple? Læs Galaterbrevet med Luthers Kommentar.

Fra vor Kirkemark.

Vi hilser det nye Aar 1939 med Kings Nytaarsvers:

Velkommen hid
 i Jesu Kristi Navn!
 du Nytaarstid, oprind os god og blid,
 til vor Sjæls og Legems Gavn!
 Gid at i Aar
 Fredens Sol og opgaar,
 omskinner Jordens Bold
 med Lys saa mange Fold!
 Gid i Herrens Frygt vi maa
 Jordens rige Frugter faa
 og fra Syndens Veje gaa!

Saa Tak til enhver Bidragyder for hvad I indsendte til vort Blad gennem det svundne Aar; maa vi bede om fortsat Velvillighed gennem Aaret som vi er traadt ind i. Ogsaa Tak til Alle, der har ydet en Tjeneste med at udbrede Bladet; en saadan Medhjælp er en Mission i baade aandelig og timelig Henseende, thi selv den helligste Læsning er værdiløs om ikke den bliver læst. Vore Blade er vort Samfunds Livsnerver; igennem dem gaar Samfølelsen baade til Bestyrkelse af gærende Kræfter og til Advarsel mod tærende Svagheder. Det er et stort Ansvar at være Nervecentrum.

Saa hermed ønskes et velsignet Nytaar til alle vore Læsere!

Klokken slaar,
 Tiden gaar,
 Troen paa Ordet sin Prøve staar;
 er det faldet i Hjertemuld,
 overstaar det vel Vinterkuld,
 bærer sin Evighedsfrugt!

C. Brandt.

„Christmas Chimes“, er udsolgt, meddeler Forlaget her. Det tænkte vi nok. Tidens materielle Jag virker udmattende; der er Tegn paa Trang til mere aandelig Næring hos det almene Folk. Der er sikkert en aaben Dør for vor Litteraturmission; lad os benytte tilfulde Anledningen!

„Dansk Almanak“ har ogsaa rask Afsætning. Her maa vi vist ogsaa erklære rent Bord inden længe, saa indsend Bestilling straks!

En Parti „Julestjernen“ haves endnu paa Lageret.

Megen anden god Læsning, baade dansk og engelsk, haves paa Lager. Send efter vort Katalog og se paa Sagerne. Ønskes noget bestemt, saa antyd hvad det er i en Skrivelse til Huset, og kan det skaffes skal det nok komme.

Immanuels Menighed, Racine, Wis. kunde holde sin første Gudstjeneste i den ombyggede Kirke Juledag. Det var en stor Højtidsdag for den. Den egentlige Indvielse finder Sted Søndag den 22. Januar.

Fra Ferndale, Calif. meddeles at vor danske Menighed der kan holde 40 Aars Jubilæum den 8. Januar og en særlig Festlighed afholdes i Anledningen.

Rettelse. Det gælder Almanakken denne Gang, altsaa, vor egen Udgaave. Det er ikke Astronomerne der har begaaet en Bommert; men vor gamle Ven, Pastor I. M. Hansen, har i Mindeordet om Pastor A. S. Nielsen opdaget at der staar, at denne i sit andet Ægteskab blev viet til

Miss, — skulde være **Mrs.** — — (Mon Prof. Nyholm opdagede dette? Læs endelig hans Anmeldelse!) Det bemærkes ogsaa at i samme Mindeord siges, at A. S. N. som Dreng læste for sin Bedstefar af Johan Arndts „Sande Kristendom“; men det var vist af dennes Bønnebog. I. M. H. mener, at det kommer ud paa det samme, da den eneste Bønnebog af Arndt vi kender er netop i „Sande Kristendom“. Dette passer vist ogsaa godt nok paa Livets Omraade.

Vort Skoleraad indvarsles til Møde paa Skolen i Blair den 6—8 Februar. Dette gælder ogsaa de theologiske Eksaminatorer, der bedes give Møde Mandag Eftermiddag og Tirsdag Formiddag. Overhøringen af Studenter finder Sted Onsdag Formiddag. Skoleraadet møder op Tirsdag og Onsdag Eftermiddag.

Theo. M. Hansen, Formand.

Nu ved Aarets Morgen begynder vi at skue fremad til Aarets Højdepunkt hvad vort Kirkesamfunds Interesse angaar, og det er sikkert for mange **Aarsmødet**. Det har sin særlige Interesse i Aar idet vi for første Gang afholder Mødet ude paa Vestkysten, nemlig i Oakland, Calif.; til lige at det falder sammen med en Verdensudstilling samstedts. Datoen er berammet til den 12—18 Juni; Mødet aabnes paa en Mandag i Stedet for som ellers, paa en Tirsdag, idet Deltagerne er opfordret til at tage Del i Danmarksdagen ved Udstillingen den 17de (Lørdag). I andre danske Blade har der verseret en Oplysning at den danske Kronprins og Kronprinsessen vil besøge Amerika til Sommer og overvære Danmarksdagen under Udstillingen. Altsaa, da Turen er af special Interesse og særlig kostbar, er det ikke for tidlig at begynde og tænke over om man skal — eller ikke.

Mrs. Dortha Skov, født Jørgensen, Denver, Colo. døde Nov. 30 og med hende er nok et trofast Medlem af vor Kirke gaaet hinsides. Hun blev født Nov. 9, 1857 i Branderup, Fyen, udvandrede 1877 og ægteviet til A. P. Skov, der døde 1911 lige efter Familiens Ankomst til Denver fra Troy, N. Y.

Særlig opløftende maa det have været i Gethsemane Kirke, Racine, naar under Søndagskolens Juleprogram 70 Medlemmer af Konfirmationsklassen stod frem og sang Brorsons gribende Julesang „Den yndigste Rose“ (paa Engelsk) efter at man havde oplæst Prof. Nyholms historiske Omtale af samme i „Christmas Chimes“.

Dette og sidste Uges Numre af Bladet er paa 16 Sider, idet de to forudgaaende var paa 24 hvert. Derved faar vi som arbejder med Udgivelsen ogsaa lidt Tid til at holde Jul. Vi har dog Materiale nok liggende til at fylde alle Numre indtil 24 Sider. En Del Indsendelser bliver noget forsinkede, andre maa desværre udelades særlig paa Grund af Længden.

Et Nytaarsønske vil man undskylde Redaktøren at fremsætte, og det er at vi maa faa mange og kortfattede Nyhedsmeddelelser fra alle vore forskellige Menigheds-kredse; særlig saaledes affattede at de vil passe ind i denne Rubrik „Fra vor Kirkemark“, hellere end lange „Korrespondancer“, der som oftest har Tilbøjelighed til at brede sig over Detailler som vi alle ved er Almindeligheder. Vore flinke Menigheds-korrespondenter bedes bruge Postkort flittigt og send dem ind mens Nyheden

er „frisk“. Dette er sagt til Vejledning og Opmuntring og gælder ikke opbyggelige og historiske Betragtninger. Dog der er Undtagelser ogsaa paa ovennævnte Omraade.

Denne Maaned er henlagt til Omtale af vor Mission i Japan. Vi venter at kunne bringe nogle oplysende Artikler desangaaende i de næste Numre.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

ALBERTA

Standard

Pastor Husted Christensen og Sangkoret fra Kirken i Standard har været i Dalum og holdt Sanggudstjeneste. Det blev en god og stemningsfuld Aften; det var gode Minder, de besøgende efterlod sig.

Onsdag d. 30 November serverede Kvindeforeningen Hønssteg for ca 200 Personer. Vejret var udmærket.

SASKATCHEWAN

Redvers

Ved frivilligt Arbejde istandsattes nylig Indhegningen rundt om Kirken og Kirkegaarden. Og Menighedens Automobilskur, der trængte haardt til lidt Pleje, udbedret og forbedret. Desuden blev de udgaaede Træer i Plantagen hugget ned og gjort til Brændsel til Brug i Kirken i Vinter.

Regina

Danskerne her har dannet en Forening; de vil mødes en Gang om Maaneden til Forhandlinger og selskabeligt Samvær.

MANITOBA

Winnipeg

Den 18. Nov. holdt Kvindeforeningen Basar og havde et Overskud af ca. \$130.00.

Spear Hill

Den forladte Skolebygning, som ifjor blev købt til Kirkebrug er nu bleven sat paa Grunden, hvor den nedbrændte lutherske Kirke i sin Tid stod. Den passer nøjagtigt paa Bredden men den er to Fod for lang, saa at Grunden til Foraaret skal underbygges i den ene Ende.

Det bliver jo nu en „Community“ Kirke; og det vil sige at enhver kristen Protestantisk Præst har Lov at prædike i den. Men det vil blive rart at holde Altergang for Eks. i Kirken i Stedet for i de smaa tæt pakkede Stuer.

ONTARIO

Toronto

Ikke faa Mænd mødte d. 12 Dec. til frivilligt Arbejde Stormvinduer blev lavet i Stand og sat op. Laas og Hængsler blev eftersat og der blev malet, Haven blev rensat for Blade o.s.v.

Søndagsskolens Lærere var samlet til Fest d. 13. Det blev en Opmuntring for alle tilstedeværende. Der var Diskussionsmøde, der formede sig som indbyrdes Undervisning til gensidig Gavn og Glæde.

De samlede Indtægter ved Basaren d. 18 beløb sig til godt \$200.00; Kvindeforeningen fik deraf som sin Del \$150.00.

NEW BRUNSWICK

St. John

Menigheden holdt d. 10 Nov. Aarsmøde med Valg af Embedsmænd. Formand, Sekretær og Kasserer, der var til Valg, genvalgte alle.

Tre danske Piger konfirmeredes d. 13. Nov. af Pastor Thorslev i Apohaqui.

Ved Kvindeforeningens Basar d. 19 regnede det og Besøget blev mindre end ventet. Dog var de fleste Danskere tilstede, og der blev et godt Resultat.

Kirkens Fest- og Mødelokaler er bleven malede og tapetserede. De unge forestod Arbejdet i deres egen Sal.

Kirkeligt Rundskue.

Et Automobiluheld ved Hendricks, Minn. foraarsagede Pastor Ole Christoffer Dahlagers Død paa Stedet den 12. Nov. Han var en kendt Præst i den norske Frikirke og Rejsesekretær for Bethesda Hjemmet. Han var født Jan. 23, 1878 i Silver Lake, Iowa, frekventerede Augsburg Skole fra 1895 til 1903 og tjente som Præst indtil 1926, bl. a. ogsaa i Ellendale, Minn. hvor han stedtes til Hvile den 16 Nov.

„\$10 i Pension“ til hver Pensionist for tre Maaneder var alt den norske Frikirke i Am. kunde udbetale i Sommerkvartalet. Der er 16 gamle Præster og 30 Enker i Fondet. I Løbet af fire Maaneder havde man modtaget kun tre Bidrag, endskønt man er væsentlig afhængig af de frivillige Bidrag for at kunne udrede Pensionen, thi fra Endowmentfundet kommer ikke nær nok.

Verdens nuværende Befolkning beregnes til to Milharder. Man har saa regnet ud, at af 100 Personer skulde der blive 38 Kristne, 19 Konfucianere, og Taoister, 12 Hinduer, 11 Muhammedanere, 10 Animister, 8 Buddhister, 2 Shintoister og 1 Jøde.

90 lutherske Missionsselskaber arbejder i Kina.

Tiderne skifter. Mange Mennesker har en utrolig daarlig Hukommelse. Men saa er det godt, at i Historien noteres alt, hvad der er af Betydning i Menneskers Handlinger og Ord. Og saa kan det være interessant og tankevækkende, at anstille Sammenligninger.

Det er lidt af dette, jeg vil prøve paa ved at omtale de Angreb, og Beskyldninger, som i 1933 rettedes mod den tyske Kirke og de tilsvarende Angreb nu 5 Aar efter.

Da den røde Bølge efter Krigen skyllede ind over Tyskland, lød der et mangestemmigt Raab: Kirken er nationalistisk (det var det værste, som dengang kunde siges om den!). Præsterne er Nazister og Militarister. Det er deres Skyld, at Krigen trak i Langdrag. Kirken er imod Internationale, Præsterne ophidser Befolkningen til Krig mod Sovjet, Proletariatets Fædreland. Derfor: Ned med Kirken! Kirkens røde Fjender havde dengang frit Slag over for det ogsaa og ikke mindst i Pressen. Men saa er alting vel godt nu? Nej — Kirken angribes naturligvis stadig. Men der er sat en anden Plade i Grammofonen: Kirken, hedder det nu i Angrebene paa den, baner Vejen for Kommunismen, Præsterne er Landsforrædere, er International-

ister. Ned med Præsterne! Ned med den internationale Kirke! Ned med Sovjets Venner! Kirkens Angribere bebrejder den, at den haardnakket holder fast ved sine Dogmer, det er ikke her, der er sket Forandring, men viselig, Tiderne skifter, Guds Ord og Guds Kirke bliver trods alle Angreb evindeligt.

V. Lindegaard-Petersen.

De af Japan besatte ni Provinser i Kina har maattet gennemgaa frygtelige Lidelser, men kristne Missionærer har bragt Hjælp paa mange Maader baade ved at skaffe Mediciner og Mad saavel som ved at afhjælpe aandelig Nød. Antallet af Missionærer og kinesiske Kristne som vier hele sin Tid til at afhjælpe Nøden i de af Krigen hærgede Provinser anslaaes til ca. 260,000. I Nanking alene er der 25,000 som bliver hjulpet af kristne Arbejdere. Missionærene i Nanking forsøger ogsaa at bringe de japanske Soldater i Berøring med Kristendommen.

I Indien og Burma bor der ca. 353 Millioner Menneker. Af disse er 238 Millioner Hinduer; 79 Millioner Muhamedanere, 12 Millioner Buddhister og lidt over 6 Millioner Kristne.

Dr. Hu Shih, Kinas berømte Filosof, er udnævnt til kinesisk Ambassadør til Washington. Han blev Dr. C. T. Wang's Eftermand.

Pastor Otto Riethmuller, der var kendt baade som Digter og som Leder af det tyske evangeliske Rigsforbund for kvindelig Ungdom, er død i en Alder af 49 Aar.

Det engelske Underhus har med 165 St. mod 134 vedtaget en Lov, der forbyder Udlændinge at drive fritænk-erisk Agitation i England.

I Danmark er der 1 Kirke for hver 1500 Mennesker, syd for Ejderen er der en Kirke for hver 4000 Mennesker.

I Norge er man ved at stifte et Forbund af kristne Arbejdere. Opgaven skal være at kæmpe for den kristne Frihed.

Den reformerte Kirke i Holland vil indføre Reformer i Præsteuddannelsen. Blandt andet skal de vordende Præster i 7 Maaneder deltage i Arbejdet hos en Sognepræst.

I Rusland har man forbudt alle Gravmindesmærker af religiøs Karakter, som Kors, Engleskikkelser og Skriftord. Kun Sovjetmærker med Hammer, Segl og Stjerne maa ses. Enhver kirkelig Handling paa Kirkegaarden er forbudt.

Det norske Missionsselskabs Ejendom i Changsha er nedbrændt. Kirken og Stationshuset staar dog tilbage. Ingen Mennesker kom til Skade. Ilden er rimeligvis paa-sat af Kineserne, som har villet rasere Byen.

Missionærene er i Sikkerhed. Ifølge de sidste Efterretninger fra den Norske Lutherske Kirkes Missionsmark i Kina er der ingen større Forandringer gennem sidste Uge. Krigsoperationer paagaar fremdeles langs Canton-Hankow Jernbane i nord og syd fra Changsha, men Missionærene er i Tryghed omtrent 40 Mil derfra. Changsha er saa omtrent helt nedbrændt.

Korrespondancer.

FRA WESTBROOK, ME.

Naar dette gaar i Trykken er vi draget ind i et nyt Aar; men mens det nedtegnes forbereder man sig til Julen i Hjem og Kirke. Et lille Tilbageblik, og en Hilsen til Westbrook-Venner er jeg bleven bedt om at sende videre gennem L. U., og det skal vel nærmest være med Hensyn til Kirken.

Noget som ikke hænder hvert Aar iblandt os er Diamantbryllup (60). Mr. og Mrs. Peter Smith fejrede denne Fest den 2. November omgivet af lykønskende Slægt og Venner. Det er et langt Samliv, disse Venner kan se tilbage paa, og de har jo ogsaa mødt Modgang i deres lange Liv, — Sygdom i Hjemmet, haardt Arbejde og meget andet; dog var de begge enige om, at Guds mange Vel-signelser overvejede langt Taageskyerne paa deres Vej.

Som unge begyndte de at søge Herrens Hus sammen, og hans Ord blev deres Trøst gennem Livet, og endnu ser man de to gamle Ægtefolk i Guds Hus Søndag efter Søndag.

Festdagen fejredes med aabent Hus i Brudeparrets Hjem i South Windham; fra den tidlige Morgenstund strømmede Lykønskningerne ind i Form af Telegrammer, Blomster og andre Tegn paa gode Ønsker. Om Aftenen samledes en Del af Menigheden i Hjemmet sammen med de kære gamle, deres Børn, Børnebørn og Børnebørns Børn. Stedets Præst, Pastor V. R. Staby, og Nabopræsten, Pastor C. C. Kloth, talte ved Lejlighed, Menigheden overrakte en Gave i Form af et elektrisk Stueuhr, og adskillige andre Gaver blev skænket til det ærværdige Brudepar. Døtrene i Hjemmet sørgede for Serveringen og der var ikke Mangel paa gode Retter til at sætte Præg paa Feststemningen. Vi haaber at beholde Mr. og Mrs. Smith i mange Aar iblandt os endnu.

Naa, det skulde jo ikke være en Menighedsaarsberetning. Men Menigheden glæder sig ved, at Gud har vel-signet vort Arbejde, saa den Kirke, der blev bygget under smaa og trange Kaar af en lille trofast Flok i Aarenes Løb er bleven udvidet, og Klokkerne kalder og Ordet forkyndes nu — mest paa Landets Sprog — til tredje og fjerde Slægtled. Emigrationen til Westbrook synes at være gaaet helt i staa, saa de unge finder deres Ægtemager blandt andre Nationer. Men vi har haft den store Glæde, at disse finder sig godt hjemme iblandt os. Søndag den 18 Dec. havde vi Optagelse af fjorten unge Mennesker, gifte og ugifte, som har søgt til vor Kirke de sidste Aar, alle, undtagen een, var „Yankees“; fire blev døbt og ti konfirmerede (een, som var syg og bliver konfirmeret i Hjemmet er iberegnet). „Det bliver lidt af en blandet Familie,“ sagde en af de gamle med et Smil. Ja, Gud ske Lov, vor Faders Familie er stor og blandet.

„Derefter saa jeg, og se en stor Skare, som ingen kunde tælle, udaf alle Folkeslag og Stammer og Tungemaal staaende for Tronen og for Lammet iførte lange hvide Klæder og med Palmegrene i deres Hænder.“ Det er jo det, der er Hovedsagen, at vi selv maa findes der engang — og at vi ogsaa maa finde dem der, som Herren gav os Naade til at arbejde iblandt til Trods for alle vore Synder. Et glædeligt Nytaar ønskes L. U.'s Redaktør og Læsere!

V. R. S.

GULDBRYLLUP I DANEVILLE

Mr. og Mrs. Peter Nielsen var Hædersgæster af Børn og Børnebørn samt Venner fra fjern og nær i Anledning af deres Guldbryllupsdag den 30. Oktober 1938. Festen holdtes i Danville Kirke den Søndag Eftermiddag, som ogsaa var Slutning paa vort Missionsmøde, afholdt i Danville og Emaus Menighed fra den 26de til og med den 30de Oktober. Der mødte frem en stor Skare af Slægtninger og Venner for at glæde Ægteparret paa deres Højtidsdag.

Peter Nielsen og Hustru, Westby, Mont.

Det er ikke en Hverdagsbegivenhed at have Guldbryllup, thi der er ikke mange der naar den høje Alder Side om Side. Det siger sig selv at det var en stor Begivenhed at have iblandt os disse to elskværdige Pionærer. Kirken var decoreret smagfuldt. Og medens Brudemarchen blev spillet, kom Guldbryllupsparret fulgt af Børn og Børnebørn ind i Kirken og blev anvist Plads paa de øverste Bænke.

Da alle havde taget Sæde aabnedes Festligheden med en Sang under hvilken June Nielsen, en Sønnedatter til Brudeparret, kom op med en Blomster Buket af gule Krysanthemums, som hun præsenterede til Bruden.

Pastor Kjøller, Stedets Præst, talte kortelig paa Dansk om at takke Gud for hans Godhed og at modnes til Høsten saa vi en Gang maatte samles hisset i Himmelen til Bryllupsfest. Til Slut ønskede han Guldbryllupsparret tillykke paa den sidste Mil af Vandringer her og paa Gensynet hisset.

Børnene sang, „Hidindtil Herren har hjulpet saa vel.“ Derefter talte Pastor Elmer Andersen paa Engelsk, hvorpaa Mrs. Walter Olsen, Mrs. Thorvald Nielsen, og Mrs. Peter Nielsen Jr. sang „Now Thank we all our God.“ Pastor Henry N. Hansen fra Sidney, Mont. sluttede med Bøn.

Stedets Præst indbød saa Hædersgæsterne og Forsamlingen til en Festbanket i Kirkens Undersal. Der saa man ogsaa Komiteens kærlige Hjertelag og Energi udvist, idet Gæsterne blev sat til veldækkede og pyntede Borde hvorpaa stod en stor Brudekage, samt tændte Lys, der kastede sine funkende Straaler over Ansigterne af de ærede Brudefolk.

Pastor Henry N. Hansen fungerede som Toastmaster

og flere af de tilstedeværende Venner takkede Guldbrudeparret for alt godt som de havde modtaget fra deres Haand. Pionærdagene blev ogsaa nævnt og Strabadser som de havde udstaaet sammen i Nybyggerlivets Dage, hvilke paa mange Maader satte Spor i Daneville Menigheds Historie, ikke mindst i Menighedens Liv og Virke.

Menighedens Sekretar, H. C. Hansen, overrakte en Pengegave fra Menigheden og Venner med nogle velvalgte Ord om Lykke og Velsignelse i kommende Dage.

Mr. Peter Nielsen takkede for den Venlighed, som de havde været Genstand for; det havde grebet dem dybt og glædet dem usigeligt.

Paa Børnens Vegne talte Sønnen Victor og tolkede paa en smuk Maade den Hengivenhed og Taknemlighed de skyldte deres Forældre, samt takkede for denne Fest, der havde været arrangeret for at glæde Forældrene.

Imedens Gæsterne sad tilbords blev en Bog sendt omkring saa alle havde Lejlighed til at skrive deres Navn deri, og tilføje en Lykønskning i Dagen Anledning. Der var ca. 200 tilstede ved denne Fest; saa det kan nok være at Bogen blev fyldt. Eftersom Aarene gaar vil de blade igennem denne Bog med de mange Navne paa gamle Venner og nye, hvorved de vil mindes med Glæde denne deres Guldbryllupsdag.

Mandag derefter holdt Mr. og Mrs. Nielsen aabent Hus i Hjemmet i Westby Mont., mange kom igen fra fjern og nær for at ønske tillykke. Klokken 4 kom By-skolens Musikkorps, ført af dets Leder, Mr. Howard Jeglum, til Nielsens Hjem og glædede dem med flere Numre.

Gaver blev overrakt dem fra Kvindeforeningerne i Westby og Daneville, tillige med mange Gaver fra Venner.

Børnene glædede Forældrene med to Lænestole, som de sikkert vil nyde at hvile i paa deres gamle Dage.

Mr. og Mrs. Nielsen er født i Danmark og hvor de voksede op. De blev gift i Torager, Jylland og udvandrede til de Forenede Stater 1903, hvor de først bosatte sig i Albert Lea, Minn. I 1906 tog de med til Daneville Kolonien og nogle Aar senere flyttede de til Coalridge, Mont. Efter nogle Aars Ophold der, kom de igen tilbage til Daneville Egnen hvor de købte Farm een Mil syd for Kirken. De sidste tre Aar har de boet i Byen Westby. Han er nu 79 Aar og hun 72 Aar.

Nielsens har 10 Børn og 17 Børnebørn og eet Barnebarns Barn, Walter Olsen. Børnene er Mrs. Marie Lang, i Calif., Peter Nielsen Jr., Mrs. Walter Olsen, Anton og Thorvald i Westby, Mont., Mrs. Andrew Miller, Søren og Victor i Sidney, Mont., Einer og Henry i Alaska. Alle Børnene var tilstede ved Festen undtagen de to sidste.

Nielsen Familien er holdt højt i Ære og er gode Naboer, altid rede med en hjælpende Haand hvor det trænges, baade ved Farm og i Menighedens Arliggende, eftersom Gud har givet dem Naade dertil.

Til Slut tillykke paa Venners Vegne!

M. Madsen, Korr.

„Vor faldne Slægt, hvor trænger den til Frelse!
Vor onde Slægt, hvor trænger den til Skjul!
Vor syge Slægt, hvor trænger den til Helse!
Vor bange Slægt, hvor trænger den til Jul!“

Tænkt og skrevet.

BETHLEHEMS-STJERNEN

Anset svensk Professor i Astronomi om det interessante Fænomen.

Bethlehems-Stjernen, som der berettes om ved Jesu Fødsel er ogsaa bleven iagttaget i Kina og Japan!

Takket være aartusindegamle astronomiske Optegnelse, der nu er fremdraget, har man saaledes ved en helt ny Vej faaet Tidspunktet for Kristi Fødsel bekræftet. Det er den ansete svenske Professor Knuth Lundmark fra Universitetet i Lund, der fremsætter disse bemærkelsesværdige Oplysninger efter at være vendt hjem fra en Forelæsnings Rejse i Amerika, hvor Professoren konstaterede en levende Interesse for de bibelske Astronomi-Problemer.

Om Bethlehems-Stjernens Tolkning udtaler Professoren videre: — Vi kan takke de gamle kinesiske og japanske Astronomer for, at vi i Dag er kommet dette Problem saa meget nærmere ind paa Livet. Aaret 5 før var Tidsregnings Begyndelse, flammede en saakaldt, eksploderende Stjerne op og var synlig i 70 Døgn. Som bekendt er vor Tidsregning ikke helt eksakt m.H.t. Datoen for Kristi Fødsel; men begynder ca. fire Aar senere. Det stemmer imidlertid fuldtud overens med de kinesiske og japanske Observationer.

Nu er dette ganske vist kun en Hypotese, dog en af de mest sandsynlige, og jeg haaber, siger Professoren, at det skal lykkes at trænge til Bunds i Problemet, ligesom jeg haaber at vi maa opnaa et bedre Kendskab til den bibelske Astronomi i det hele taget.

En Del gamle østerlandske Beretninger, som giver Vejledning i disse Spørgsmaal, er først fornylig blevet fremdraget, og det er muligt, at man vil finde flere af saadanne Beretninger, bygget paa Iagttagelser, sammen med dem der berettes om i Bibelen.

— Hvis en moderne Astronom —

Vi har forelagt den svenske Professors Udtalelser for Magister C. Luplan Janssen der besvarer vor Henvendelse med at sige: — Der eksisterer ikke vesterlandske Optegnelser om noget særligt fremtrædende, usædvanligt Himmelfænomen i Jesu Fødselsaar eller fra Tiden deromkring og hvis vi tænker os en moderne Astronom hensat i Palæstinas Jord i Jesu Fødselsnat, vil han højst sandsynlig intet have bemærket paa Himlen. — Vi maa nemlig regne med Datidens astrologiske Syn paa Stjernehimlen. Man tillagde Stjernernes indbyrdes Stilling og deres Pladser mellem Stjernebillederne en stor Betydning. Man mente at man kunde læse Fremtiden i Stjernerne. Tager vi denne Opfattelse i Betragtning, naar vi til en nogenlunde Løsning af Gaaden.

Stjernebilledet 6 Aar før vor Tidsregning.

— og den lyder:

— Efter alt, hvad vi kender til dette Problem, har der netop været Tale om en astrologisk Konstellation — d.v.s. et Møde mellem de to store Planeter Jupiter og Saturn i Vædderens og Fiskens Billeder. Dette store Møde i Ildtrigonens formeste Billede fandt Sted i Aarene 6 og 7 før vor Tidsregnings Begyndelse.

De tre vise Mænd kom fra Østerland, d.v.s. enten fra

Persien eller Kaldæa, under hvis Himmel Astronomiens Vugge stod længe før den historiske Tids Begyndelse. De tre Vismænd var sikkert stjernekyndige, de har utvivlsomt paa Forhaand kendt denne Planet-Konjunktion, og har betragtet den som et Forvarsel om en Verdensherskers Fødsel. Dette Planetmøde blev astrologisk set endnu vigtigere for dem derved at Planeten Mars befandt sig i samme Himmel-Egn. Stjernehimlen har saaledes virkelig paa Kristi Fødselstid frembudt noget meget usædvanligt for en Stjernetyder, og heri ligger en fuldstændig rimelig Forklaring paa Julestjernen. Vil man spørge hvorfor de tre Vismænd netop søgte den nyfødte Verdenshersker i Palæstina er Aarsagen ganske ligetil — idet Fiskens Billede i Datidens astrologiske Forestilling herskede over Jødeland!

Kinesernes fremragende Iagttagelser

— Falder disse Iagttagelser sammen med, hvad de kinesiske Optegnelser indeholder?

— Stjernehimlens Udseende afhænger jo ikke af rent lokale Forhold, og vi har i mange Henseender de gamle kinesiske Astronomer at støtte os til. Fra de ældste Tider har man jo i Kina været fortrolig med Astronomiens Grundbegreber særlig Stjernehimlens Udseende, der synes at være kendt med stor Nøjagtighed, og som stadig er bleven kontrolleret. Man har saaledes gjort Optegnelser om alle usædvanlige Himmelfænomener.

Den vigtigste Kilde er et Værk af den store kinesiske Forfatter Ma-tuan-lin, hos hvem man finder et stort Materiale med astronomiske Iagttagelser, der spænder fra Aar 613 før Kristi Fødsel til 1203 efter Kristi Fødsel. Dette Værk synes at være meget paalidelig, saaledes at man kan bygge paa dets Angivelser.

Jeg er ikke personlig kendt med at gamle kinesiske Annaler skulde indeholde noget om Kristi Fødsel, sluttet Magister Luplau Janssen; men jeg ved om Professor Lundmark, at han er en fortrinlig Forsker, der ikke vilde udtale sig om noget der ikke var Bund i. o.l.f.

O Stjerne, hav Tak, vor ledende Ven
Imellem de vildsomme Veje!
Alt Hytten vi se, nu kende vi den,
Lyksalighed monne vi eje.
Med Glæde vi træde
Herind i det fattige Hus.

Vi komme saa fjernt, vi Konger tre,
Alt fra de østlige Lande;
Men aldrig saa snart vi Stjernen fik se
Paa Nattens Himmel at stande,
Vi glade forlade
Vor hjemlige skinnende Borg.

Thi Perler og Guld har Østerland,
Klenodier have vi hjemme;
Men Perler og Guld ej lignes kan
Ved det, som Hytten mon gemme;
Af alle vi kalde
Dog denne den dejligste Skat.

Og denne vor Skat, som I vel forstaar,
Det er Barn Jesus den lille;
Han fødes endnu hvert evige Aar
For dem, som elske ham ville,
Som trolig sin Bolig
Indvie den hellige Jul.

(No. 262 i „Sangeren“)

Indsendt ved Mrs. Henriette Christensen, Selma, Calif.

ENKENS SKÆRV OG HEDNINGEMISSIONEN Af Victor Stanley, San Francisco.

Det er vel ikke meget høfligt imod Gejstligheden, naar Kirkens Medlemmer underviser Præsterne i Skriftens Udlæggelse, men der kan jo nok være Tilfældet, hvor man synes, at Høfligheden maa vige for andre Hensyn, naar man møder Forklaringer, som man synes det er uforvarligt at lade gaa upaataalt hen. En saadan Forklaring mener jeg at have fundet i en Artikel skrevet af Pastor M. Jørgensen, Brooklyn, N. Y. i L. U. for 16. Nov for 23de Søndag under Overskriften: Velbehagelige Offergaver. Teksten er den bekendte Beretning om den fattige Enkes Skærv. (Mark 12, 41—44).

Pastor Jørgensen skriver her, at det er klart af Teksten, at det, der interesserede Jesus, var Giverens Sindelag og ikke Gavens Størrelse. Maa jeg hertil sige, at i denne Tekst er det umuligt at finde et eneste Ord om, eller en eneste Hentydning til Giverens Sindelag. I mange andre Tekster i Bibelen er der lagt stærk Vægt paa Giverens Sindelag, men i denne Tekst er Sindelaget ikke nævnt med et eneste Ord.

Det fortælles, at Frederik den Sjette engang modtog en Lystjagt som en Gave fra den engelske Konge, og da England senere beslaglagde hele den danske Krigsflaade, sendte Frederik den Sjette nævnte Lystjagt bagefter. Det har jo nok været et af de sidste Skibe, der var tilbage i Københavns Havn, men der har nok været Trods og krænkethed og aabenbart intet særligt velbehageligt Sindelag i Kongens Hjerte, da han sendte sin Lystjagt tilbage. Teksten siger ikke, at den fattige Enke bragte sit Offer med lignende Følelser. Teksten siger ikke at hun har følt: Vel, Gud har taget min Mand fra mig og gjort mig til Enke; Gud har taget al min Ejendom fra mig og gjort mig til en Tigger; nu kan Gud have de to sidste Skærv jeg ejer, saa maa Gud da være tilfreds. Vi haaber selvfølgelig ikke, at hun har bragt den Slags Følelser med sig til Templet, og tror det vel heller ikke; vi holder vel mest af at tænke, at hendes Hjerte var fyldt med ydmyg Tillid til Gud paa Trods af sine store Tab. Men selv om hendes Tab havde fyldt hendes Hjerte med aabenbar Bitterhed imod Gud, saa vilde hun alligevel i Følge Teksten have givet mere end alle de andre. Teksten siger, at hun gav mere end alle de andre paa Grund af, at hun gav hundrede pro Cent af sin Formue. Kristus taler netop her om Gavens Størrelse og ikke om Gavens Kvalitet; og vi maa ogsaa let kunne indrømme Rigtigheden af denne Udtalelse fra et Standpunkt af Aritmetik, ganske bortset fra vore religiøse eller kristelige Anskuelser. Naar den fattige Enke var den eneste Tempelgæst, der den paagældende Dag havde ofret hundrede pro Cent af sin Formue, saa maa alle de andre ogsaa have ofret mindre end hun, idet de alle ofrede mindre end hundrede pro Cent af deres Ejendom. Det er netop Gavens Størrelse, der bringer hende den fordelagtige Omtale af Kristus.

Og her tror jeg ikke, vi løber nogen Risiko ved at indrømme, at af alle Kirker har den lutherske Kirke Brug for en rigtig Opfattelse af denne Tekst. Jødernes Gaver blev dengang brugt til Vedligeholdelse af Templet, men som Kristne skulde vi dog gaa videre end Jøderne. Vi er jo dog en Kirke bygget af levende Stene, og vi maa ikke alene holde Kirken vedlige hjemme i de gamle kristne Lande, men vi maa ogsaa i Henhold til Kristi Ønske og Befaling sørge for, at Kirken vokser og breder sig længere

og længere ud i de hedenske Lande. Og som Medlem af den lutherske Kirke i Amerika maa jeg sige, at det har været en af mine største Sorger at betragte den Maade, hvorpaa Kirken løser sin Opgave med Hensyn til Hedningemissionen. I en luthersk Menighed i Minnesota blev jeg engang opfordret til at betale mindre til Missionen og mere til de lokale Udgifter, og paa Vestkysten har jeg mødt den samme Tankegang i den lutherske Kirke. Jeg synes det er et forfærdeligt Ansvar for en luthersk Præst at paatage sig at føre an og undervise Menigheden om, at Hedningemissionen er mere eller mindre en Misforstaaelse, med den Begrundelse, at der er rigeligt at gøre hjemme. (De to nævnte Tilfælde var begge fra den engelsk-lutherske Kirke, og jeg sigter ikke i særlig Grad til den danske Kirke.) Det er galt nok, hvis Kirken ikke stadig breder sig længere og længere ud i Hedningemarken, men det er dog langt værre, hvis Kirken ikke kan holde sin Stilling hjemme i de gamle, kristne Lande uden at opbyde sine sidste Kræfter for ikke at blive opslugt af Verdsligheden; hvor det er Tilfældet er der vist noget i Vejen med Sindelaget.

Lad mig nævne et Par Eksempler paa, hvordan Folk i andre Kirkesamfund lejlighedsvis kan give. Der var en ældre Landsmand i Østen; Gud havde lagt det paa hans Hjerte, at hans Børn havde ikke Brug for saa mange Penge, naar han gik bort, saa han maatte hellere give noget til Hedningemissionen. Han skrev saa til Sekretæren for sit Kirkesamfund i New York og spurgte, hvad det kostede at underholde en Missionær i Afrika for et Aar. Sekretæren svarede: 35 Dollars, og modtog derefter en Check fra Farmeren for 3500 Dollars og et Brev sigende: Jeg ønsker at underholde hundrede Missionærer i Afrika for et Aar. Senere gav han mere og mere og ved en enkel

Lejlighed Femten Tusind Dollars til Missionen. Vi maa tænke os, at det er den Slags Gaver, der er velbehagelige for Gud, men det er ogsaa den Slags Givere at Gud vel-signer. Nævnte Farmer udtalte senere, at han havde aldrig tænkt sig, at Marken kunde give saa enorm en Afgrøde, som han havde høstet, siden han begyndte at give til Missionen.

En lokal Kirke i Oakland, California, tilhørende det samme Kirkesamfund, gav forud for 1929 imellem syv Tusind og otte Tusind Dollars om Aaret til Missionen foruden deres lokale Udgifter.

Men det kan aabenbart ikke være alle protestantiske Kirker eller Menighedsmedlemmer der giver saa rigeligt, siden L. U. beretter i December, at i Løbet af ti Aar er Antallet af protestantiske Missionærer paa Hedningemarken reduceret til Halvdelen, og at den finansielle Understøttelse ligeledes er stærkt formindsket. For en Del Aar tilbage vakte det nogen Opmærksomhed hjemme i Danmark, at en Præst havde sagt til sin Menighed: Tror I, at Gud har Brug for de Smaaskillinger, I har lagt paa Alteret; efter Gudstjenesten vil Pengene blive sat ned ved Udgangen, saa kan hver tage sine.

Kristus har sikkert aldrig ment, at Mark 12, 41—44 skulde forstaas paa den Maade, at naar vi bare er taknemmelige imod Gud for vore evige og timelige Velsigelser, saa er Gud tilfreds, og saa er det tilstrækkeligt at ofre Smaaskillinger, som vi slet ikke savner. Hundrede pro Cent af sin Formue! Det var hvad den fattige Enke fik Ros for i Teksten; saa meget var der ingen af de rige, der havde givet. Hvis vi giver alt vort Gods til de fattige men mangler Kærlighed, gavner det intet, men Gud venter dog sikkert, at det rette Sindelag maa øve Indflydelse paa Gavens Størrelse.

Bidrag til vor Kirkes Historie.

LIDT MENIGHEDSHISTORIE FRA SCRANTON, IOWA.

(Indsendt paa Engelsk af Mrs. Lawrence Nielsen; oversat og bearbejdet af Red.)

Dansk Luthersk Menighed i Scranton, Iowa, leder straks Tanken hos de stedkendte hen paa een Mand — Uhrmager Mads Johnsen. Nu er han samt Hustru forlængst forflyttet til Menigheden hisset tillige med saa mange af de gamle Ledere. Men hvem husker ikke den lidt krummede Mand med det kortklippede Indremissionske Fuldsæg, der for mange af vi yngre særmærkede dem fra de langskæggede Grundtvigianere. Jo der var

Skel i de Dage i mere end i een Forstand. Nu er alt og alle mere glatraget. Nok er det, kom vi til Scranton til Møde, saa var Johnsens lille Butik Samlingsstedet og, i den tilstødende Stuelejlighed, første Spisested; var der trangt med at finde andet, saa blev der ogsaa Stoppested omend alt var optaget.

Thi det var denne gudfrygtige ydmyge Mand med det varme Hjerte for Guds Sag der var Begyndelsen til, og gennem mange Aar tildels Sjælen i vor Menighed i denne lille By nær Statens Hjerte. Aar 1887 begyndte han nemlig en Søndagsskole i et offentlig Skolehus vest for Byen. De faa danske Familier deromkring samledes her til Gudstjeneste, som vist begyndtes af Pastor P. H. Miller og fortsattes af Pastor S. Johnsen; men ellers var det nok Mr. Johnsens Læsemøder og aandelige Ledelse der slog an og holdt det gaaende.

Da man i Oktober i Aar har afholdt 50aarig Menigheds-jubilæum, mindedes de gamle Grundlæggere med Tak og Ære. Der var eet Medlem tilstede som var med fra Begyndelsen, nemlig Mrs. Robert Robertsen der blev konfirmeret det første Aar, og som med sin Mand i de mange henrundne Aar har støttet Arbejdet trofast. Blandt de mange afdøde Støtter kan nævnes den stoute Farmer Niels Hansen, der med sit Hjem og sin Pung hjalp paa sin Vis. Det blev dog ikke til noget med Menighedsorganisation før 1898 og da lejede man en lille Kirke i Byens vestlige Udkant, hvor nogle af de uforglemmelige Ungdomsvækkelsesmøder blev afholdt i Aarene 1905—10, da Engholm og Clemmensen i særlig Forstand fik Held at fylde Garnene. Man havde da Præst sammen med Callender eller Jewel som man nu bedst kunde.

I 1909 under Pastor A. Kirkegaards Pastorat købtes en Kirkebygning i Byens Østside, som blev remodelleret og indviet Okt. 9, 1910. En Pastor Lind betjente Menigheden en kort Tid mellem Pastorerne N. P. Clemmensen og Kirkegaard. Efter denne kom Pastor E. A. Hjortsvang og i hans Tid byggedes Præsteboligen (1917). Pastor Skanderup betjente Menigheden derefter i flere Aar, og Coon Rapids blev lagt til som Annex; her var en ny Menighed organiseret og Kirke opført under Pastor H. L. Jensens Ledelse. Men der var for langt dertil fra Bethania ved Kimballton. Efter Skanderup fulgte Pastor N. P. Simonsen, saa M. C. Hagedorn, og nu Pastor Joseph Rasmussen.

Da Overgangen fra Dansk til Engelsk og de gamle Støtters Bortgang gjorde det vanskeligt ret ofte at opholde Præsten, har Iowa Kreds ydet en lille Støtte i flere Aar. Maaske ogsaa har Arbejdsforholdene i en lille By haft sin uheldige Indflydelse. Nok er det, at mange af de Unge af andet Slægtled er bortflyttet fra Scranton, men yder sin Støtte i andre Menigheder. Lad os blot nævne Uhrmager S. Johnsen i Minneapolis, A. Mikkelsen i Farmington, Peter og George Hansen i Audubon, o.s.v.

Den anden Dec. i Aar genindviedes Kirken med sin nye Udsmykning og Undersal af Samfundsformand Carlsen under Overværelse af Venner fra fjern og nær. Nu er Gerningen røgtet væsentlig paa Engelsk og man kan række ud til andre Nationaliteter paa Egnen.

Verdens Trøst er som Mandens, hvis Kone faldt i den store Flod: „Du skal se, du finder fast Grund paa Flodbunden!“ sagde han til hende.

Blandt Landsmænd.

I Amerika

Fru Caroline Fenger, f. Abildgaard, var født i Jernstrup, Danmark, den 11. September 1857 og døde i Winnetka, Illinois, den 25. Oktober 1938.

Hendes Forældre udvandrede til Amerika, da hun var 5 Aar gammel, og nedsatte sig i Clinton, Ill. Som ganske ung Pige kom hun til Chicago og opholdt sig hos sin Onkel, Entreprenør William Harlev, hvor hun blev bekendt med Dr. Christian Fenger, og de blev gift i Aaret 1878. Den Gang var Dr. F. den ukendte danske Læge, og fattige var de begge. Dr. F. var saa stærkt interesseret i sin Videnskab, at det blev Fru Fengers Lod for en Tid at tage sig af den finansielle Side, og en god og trofast Støtte blev hun.

Smuk var hun, høj og statelig, klog var hun ogsaa, sandhedskærlig, med en stærk Skønhedssans, som i Aarenes Løb udviklede sig langt ud over det almindelige. Hjemmet bar Vidne om hendes gode Smag. Det bedste af dansk Kunst og Literatur satte et stærkt Præg paa det trods de amerikanske Omgivelser og Omgangskreds.

Dødsfald. Christian H. Hanson døde den 27. f. M. som Følge af et Slagtilfælde den 17. Han blev 76 Aar gammel og var født af Forældrene Frank Hanson (Rudkøbing) og Anne Hansen (Tranekær). De boede lidt syd for Rudkøbing, hvor en Vej gaar ned til Faarevejle, og Familien rejste til Amerika den 6. Maj 1873, først til Neenah, Wis., men snart derefter til Racine. Ingen af dem gensaa nogen Sinde deres Fædrene Langeland. Christian kom til Hagan & Lindgrens Bank som Stenograf midt i Firserne og var hos dette Firma, til det blev den store skandinaviske Bank: State Bank of Chicago. Her blev han senere Bestyrer af Spareafdelingen og blev derved bekendt med en Mængde Danske og andre Skandinaver. For ca. 30 Aar siden begyndte han Ejendomshandel langt ude paa Chicago Avenue, hvor Chicago holder op, og Oak Park begynder, og drev den op til betydelige Dimensioner.

Kongen taler i Radio til U. S. A. 15. Januar. American-Denmark Komiteen til Verdensudstillingen i New York meddeler, at Kong Christian X af Danmark vil tale over Radio til U. S. A. Søndag den 15. Januar. Det kongelige Theaters og Livgardens Orkestre vil spille. Programmet er Danmarks Bidrag til „Salute of Nations“ for Verdensudstillingen i New York. Programmet finder Sted fra Kl. 1.30 til 2 østlig Tid, 12.30 til 1 Centraltid, 11.30 til 12 Bjergtid og 10:30 til 11 Pacifictid.

N. B. C. blaa og rød samt C. B. S. vil alle udsende Programmet. Ligeledes det kanadiske Radiosystem.

Julemærkerne i Aar. I hvert Ark vil man i de fire Hjørner finde Portrætter af fire Mænd, Dr. Rene Laennec, der i 1819 opfandt Stethoskopet, det lille Apparat, hvormed Lægen lytter til Ens Lunger; Dr. Robert Koch, der i 1882 opdagede Tuberkulosebacillen, og Dr. Edward Trudeau, som i 1885 byggede det første Tuberkulose-sanatorium, og endelig Einar Holbøll, den danske Post-assistent, der fandt paa Ideen med Julemærkerne.

Fra Los Angeles, meddeles, — nu er altsaa det dejlige Alderdomshjem solgt; at tænke sig, der er ikke mere noget „Aldersro“, hvorom mange danske Sind og Tanker har formet sig og haabet paa skulde blive til et Minde og til Gavn for Landsmænd; det kan ikke andet end give en vemodig Stemning. Men man kan ikke andet end sige Tak til dem, som havde den smukke Tanke og gode Villie.

John C. Petersen, 4029 21st Ave. Chicago, døde Fredag Aften i en Alder af 67 Aar. Afdøde, som var født i Vejle, Danmark, kom til Amerika for 49 Aar siden og havde opholdt sig i Minneapolis i 32 Aar. Han var Deputy Assessor her i 18 Aar og tidligere Formand for Mandsforeningen i Immanuel danske lutherske Kirke. Hans efterladte er Hustru; fem Døtre, Mrs. John Schmitz, Mrs. Nate Cisarsky, Mrs. Edward Swan, Mrs. Herbert Hanson og Miss Jane Petersen, alle i Minneapolis; tre Sønner, Harold Petersen, Seattle, Wash., Laury Petersen, Leavenworth, Kansas, og Donald Petersen, Minneapolis; 11 Børnebørn, samt Søsteren Mrs. M. Madsen i Minneapolis og en Søster i Danmark.

Dansk Teolog som „Hitch-Hiker.“ En ung dansk Spejderfører, teologisk Kandidat Ove Buur — en frisk ung Mand af ægte nordisk Type, der ser ud som han er 19 Aar gammel, men tilstaar han er 26 — har været paa en længere Tur gennem Staterne for at studere Spejderbevægelsen. Han syntes at foretrække den danske, fordi han mener, at der er for megen Professionalisme i den her i Landet. Det vil sige der er for mange betalte Stilinger indenfor Bevægelsen, og Hr. Buur tror det har en uheldig Indflydelse. I Danmark har man kun to betalte Sekretærer.

Den unge Gruppefører lærte hurtigt, at en rask ung Mand af troværdigt Udseende ikke behøver at bruge sine beskedne Midler til Jernbaner og Busser, men kan komme fra By til By som Bil-Passager. Han lærte den ædle Kunst at „hitch-hike“. Da vi spurgte ham om han ogsaa havde lært at putte Tømmelfingeren i Vejret, pegende i den Retning man ønsker at køre for at henlede Bilførerens Opmærksomhed paa sig, svarede han smilende: — Det behøvede jeg ikke. Jeg havde „Dannebrog“ malet paa min Randsel, det synes at virke som et Stoppesignal. Naar De saa hørte jeg var en „Dane“, saa forsvandt alle Betænkninger.

Hr. Buur har været her i Landet siden Juni og har gennemrejst det meste af det. I Texas opholdt han sig længst, for der har han en Fætter boende. Han agter nu at skrive en Bog paa Engelsk om sine Oplevelser, naar han kommer hjem, som han haaber at faa udgivet herovre.

Kronekursen. Kursen paa norske Kroner er gaaet op fra 23.53 til 23.55, danske er uforandret 20.92, svenske uforandret 24.15.

Fadermorder. En 62-aarig Methodistpræst, Bainbridge, Ohio, Russel H. Bready, blev i Torsdags dræbt af sin 29-årige Søn. Gennem 20 Aar havde Faderen forsøgt at reformere Sønneren, men forgæves; det var to vidt forskellige Naturer, der kæmpede om Magten — og den onde vandt Sejrr. Som Methodistpræst var Faderen imod Drikkeskikken, Sønneren var Vanedranker; Faderen var Modstander af Skilsmisse, Sønneren var skilt fra sin Hustru;

Faderen var Modstander af Krig, Sønneren havde været Frivillig i den spanske Borgerkrig — o.s.v.

I Torsdags Aftes kom Sønneren som saa ofte før beruset hjem. Faderen gik en Spadseretur med ham for at gøre ham ædru; han bebrejdede Sønneren, at denne igen bragte Skam over ham, Sønneren forsøgte at tage en Slurk Whiskey af en Lommeflaske, Faderen forsøgte at tage den fra ham, og under Haandgemænget skød Sønneren sin Fader.

Da han blev ædru, kommenterede han: „Dette er Enden paa et perfekt Liv. De kan undersøge min Historie fra Ende til anden uden at finde noget godt i den.“

I Danmark

Danske i Omaha og Blair, ja og mange andre Steder udover Landet vil huske Prof Waldo Nielsen, der var Indstifter og Dirigent af Dana College's dygtige a capella Kor. Efter 24 Aars Ophold i Amerika er han vendt tilbage til Danmark, og han fortæller til „Berl. Tid.“, at det er hans Agt at forblive der.

„Nu har jeg arbejdet i Staterne, særlig i Nebraska og Minnesota, i saa mange Aar og frugtbargjort min Interesse for Musiken derovre som Leder ved Universiteter og Collegierne af Undervisningen i Orgelspil og Theori. Og jeg har stiftet mit Kor Danakoret, som jeg har rejst med baade i Amerika og i Danmark. Jeg var indbudt i 1929 af Max Henius og var her ogsaa i Anledning af den lutherske Verdenskongres. Koret og jeg havde stor Glæde af Besøget. Vi sang baade i Radioen, i Eliaskirken og ved Rebildfesten.

Naar jeg nu bosætter mig her, faar jeg forhaabentlig ogsaa her Lejlighed til at gøre nogen Gavn indenfor Korsangen og Korledelsen, som er og har været mit Livs store Sag.“

—Efter „D. D. P.“

8 Dages Billetten skal gælde i 16 Dage. — Trafikminister Fisker har nu besluttet sig til at imødekomme Henvendelsen fra „Folke-Ferie“ om forlænget Gyldighed af 8 Dages Billetterne paa Statsbanerne i Sommermaanederne. I Tiden fra 1. Maj til 15. September vil Returbilletterne faa Gyldighed i indtil 16 Dage. Det er en lille Reform, der vil blive hilst med stor Glæde af hele det rejssende Publikum.

Skæbnens Lunespil. For 20 Aar siden stod der en Mand paa Slotsbalkonen i Berlin og udraabte den tyske Republik. Det var Rigskansler Philipp Scheidemann. Denne Mand, hvis Navn altid vil leve i Historien, bor den Dag i Dag i en lille beskedne Lejlighed i Københavns Udkant. Der staar intet Navn paa Døren, og dette kan ogsaa være ligegyldigt, for den gamle Rigskansler har Krav paa Fred og Uforstyrrethed i sin Udlændighed. Forleden Dag modtog han en af „Extrabladet“'s Reportere iført en slidt graa Hjemmefrakke og Morgensko.

I Interviewet siger han intet opsigtsvækkende, og man faar det Indtryk, at han lever et forholdsvis lykkeligt Studereliv med mange og lange Besøg paa Hovedstadens Bibliotheker. — Ja, her sidder Scheidemann i København og Kejser Wilhelm i Dorn — hvad har vi dog ikke faaet Lov til at opleve i vort korte Menneskeliv?

Den sidste Officer fra 64. Danmarks ældste Officer er død, det var den ældgamle Oberst Ludvig Pontoppidan.

Da Ryttergeneralen Hegermann-Lindencrone for nogle Maaneder siden afgik ved Døden 97 Aar gl., var Pontoppidan den sidstlevende af Officererne fra Krigen 1864. Som den sidste tilbageværende Officers-Veteran vilde han fulgt sin jævnaldrende Officers-Kollega til Graven, men han var ikke rask nok. Oberst Pontoppidan var 97 Aar gammel.

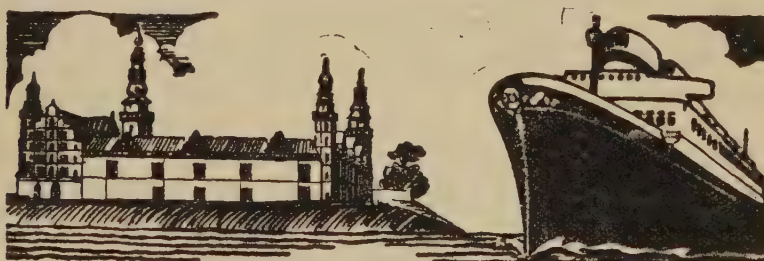
Da Krigen i 1864 brød ud, havde Ludvig Pontoppidan allerede i 4 Aar været Officer i den danske Hær. Han deltog i hele Krigen som Sekondløjtnant i 19. Regiment og fortsatte op i Graderne, til han i 1897 endte som Oberst og Regimentschef; da skulde hans Officers-Karriere faa en brat Afslutning. I Aarene inden Slutningen af Aarhundredet indviklede han sig i en skarp Strid med I. C. Christensen paa Spørgsmaalet Marketenderi eller ej i Hæren. Pontoppidan vilde anlægge Øvelserne krigsmæssigt og ikke have Marketendere. Hele Landet talte om denne Strid, som endte med at Pontoppidan blev afskediget af den daværende Krigsminister.

Daugaard-Jensen død. Direktøren for Grønlands Styrelse, Daugaard-Jensen, er 27. November afgaaet ved Døden paa Gentofte Sygehus, hvor han blev indlagt, da han vendte tilbage fra en Rejse til Paris.

Daugaard-Jensens Død vil vække Beklagelse i vide

Kredse. Han var Grønlændernes og „det lukkede Grønland“'s store Ven, og han har gennem de sidste 25 Aar udrettet et mægtigt Arbejde for Udviklingen paa Grønland. Utallige Gange blev der rettet stærke, personlige Angreb paa ham for hans Stilling til Aabningen af den store Ishavsø, som han stædigt modsatte sig.

Professor Christian Gram død. En af Danmarks mest fremragende Medicinere med et verdenskendt Lægenavn, Professor Christian Gram er død, 85 Aar gammel. Han var Søn af Statsraad, Professor, Dr. jur. Julius Gram og blev Student fra Metropolitanskolen. Oprindeligt begyndte han at studere Naturhistorie, men skiftede Studium og tog i 1878 en fin lægevidenskabelig Eksamen. Han fik Universitetets Guldmedalje for en Afhandling om Blodet. Efter nogle Aar i Udlandet blev Chr. Gram Kredslæge i København og senere Docent og Professor i Farmakologi, en Stilling, han beklædte til 1892, da han blev Overmedikus ved Frederiks Hospital og senere ved Rigshospitalet. Gennem sin Bakteriarvings-Metode gjorde han sit Navn verdenskendt, og ved alle bakteriologiske Undersøgelser Verden over skelnes der mellem Gram-positive og Gram-negative Bakterier. For omkring 15 Aar siden trak han sig tilbage som Professor i intern Medicin og Overlæge paa Rigshospitalet.

Ingen bedre Vej DIREKTE til

Danmark

end med de moderne, hurtige Motorskibe

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE
Fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York
Jan. 19, Feb. 16, March 15 and 25, April 15

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIAAMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 California St., San Francisco, Calif. 530 W. 6th St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder
i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2 00.

BESTILLINGSESSEDDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.
Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	23472.98	1888.66	2632.48	4416.97	4617.45	1779.92	3057.58	447.62	4458.48	173.82
Lincoln, Nebr., Sunday School of Our Savior's Luth. Church	5.10	5.10								
Cedar Falls, Ia., Sunday School of Nazareth Luth. Church	11.39						11.39			
McNabb, Ill., Emmaus Sunday School	15.00	7.50				7.50				
Cedar Falls, Ia., Nazareth Luth. Church	300.00		100.00	200.00						
Council Bluffs, Ia., the Ladies' Society "Bethany" of Our Sav- ior's Luth. Church. For the synod's three Children's Homes each \$5; Home Mission \$15, Utah Mission \$10										
Hutchinson, Minn., Peter Hansen	40.00	15.00			15.00			10.00		
Luther League of the United Church. For salary of Rev. Haji- mi Inadomi. By Ingward Bro, Treas., 2303 Franklin St., Cedar Falls, Ia.	12.00	4.00			4.00				4.00	
Blair, Nebr., Lutheran Guild of First Luth. Church	75.00						75.00			
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. Nels Madsen	15.00	15.00								
Audubon, Ia., Helping Hand Society of Our Savior Luth. Church	100.00		50.00						50.00	
Albert Lea, Minn., Mrs. Christian Andersen	50.00			50.00						
Kenmare, N. Dak., Trinity Luth. Sunday School	2.00								2.00	
Sidney, Mont., Brorson Ladies' Aid	8.59					4.29	4.30			
Rutland, Ia., Trinity Lutheran Ladies. For Elim Home, Elk Horn \$5, Bethany Home, Waupaca, \$5; the Oaks Home \$5, Pension Fund \$10	15.00	7.00			4.00		1.50	2.50		
Brush, Colo., W. M. S. of First English Luth. Church	25.00	15.00								10.00
Brush, Colo., First Eng. Luth. Church	125.00		40.00		39.00	15.00	25.00	6.00		
Brush, Colo., Luther League of First Eng. Luth. Church	40.00									40.00
Minneapolis, Minn., Immanuel Dan. Luth. Church	3.80		3.80							
Chicago, Ill., Siloam Luth. Church, one-third of offering at mission meeting	49.61									49.61
Neola, Ia., St. Paul's Luth. Church	3.95				3.95					
Brooklyn, Wis., Luth. Ladies' Aid. For Bethany Home, Waupaca	43.42									43.42
Sturtevant, Wis., Danish Luth. Ladies' Aid	5.00	5.00								
North Luck, Wis., North Star pupils and teachers. In memory of Mrs. A. V. Covey, Lynwood Lawson, Le Rae Lawson, and Joice Lind	20.00				20.00					
Los Angeles, Cal., the Ladies' Aid "Marie"	10.00					10.00				
Luck, Wis., Mr. and Mrs. L. P. Nielsen. For Elim Home, Elk Horn \$2, for Bethany Home, Waupaca, \$2	40.00	20.00	10.00						10.00	
Waupaca, Wis., Danish Ladies' Aid of Holy Ghost Luth. Church	4.00	4.00								
Fremont, Nebr., English Ladies' Aid of the First Luth. Church	10.00	10.00								
Fremont, Nebr., Danish Ladies' Aid of the First Luth. Church	10.00	10.00								
Del Rey, Cal., Ladies' Aid of Pella Luth. Church	10.00				5.00	2.00	2.00	1.00		
Hutchinson, Minn., Main Street Luth. Sunday School	20.00	5.00	5.00		5.00				5.00	
Audubon, Ia., Helping Hand Society of Our Savior's Luth. Ch. For Elim Home, Elk Horn	27.26	13.63				13.63				
Westbrook, Me., Mrs. Ole Jensen. In memory of her children, Arthur and Marian	25.00	25.00								
Portland, Ore., Mr. and Mrs. W. K. Poulsen of Bethany Church	5.00	5.00								
Ferndale, Cal., Dorcas Society of Our Savior's Luth. Church	25.00	5.00			10.00				10.00	
Ord, Nebr., Bethany Luth. Church	5.00				5.00				5.00	
Staplehurst, Nebr., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	5.00					5.00				
Staplehurst, Nebr., Sunday School of Our Savior's Luth. Church	4.45	4.45								
Waupaca, Wis., Holy Ghost Church: an anonymous giver	2.00	1.00								1.00
Chicago, Ill., Golgotha Church: Mrs. Thos. N. Jersild	15.00			15.00						
Harlan, Ia., Lutheran Ladies' Aid	80.00	25.00			20.00	10.00	10.00		15.00	
Greenville, Mich., St. Paul's Luth. Sunday School	30.02	30.02								
Blair, Nebr., Dr. C. B. Larsen	2.00				2.00					
Ruskin, Nebr., Hans Knudsen and his daughters, Mrs. Ernest Jensen and Mrs. Viggo Petersen. In memory of Mrs. Hans Knudsen	6.00	6.00								
Hutchinson, Minn., John H. Christensen	10.00								10.00	
Eugene, Ore., Mr. and Mrs. Jens Kersgaard and family	20.00	10.00	10.00							
Coleman, Wis., an unnamed giver	15.00				8.00	4.00	1.50	1.50		
Graettinger, Ia., St. Paul's Ladies' Aid	15.00	10.00							5.00	
Sioux City, Ia., C. M. Jensen	25.00		25.00							
Brookville, Minn., Fredsminde Church: a thank-offering from a friend	5.00				2.50				2.50	
Selma, Cal., Emil Rasmussen of Pella Church	10.00			10.00						
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Church	5.20	3.20			2.00					
Los Angeles, Cal., Bethel Helpers Society	10.00								10.00	
W. M. S. of the United Dan. Ev. Luth. Church. For salary of Maya Winther. By Mrs. Thos. Hansen, Treas., 724 Blaine Blvd., Racine, Wis.	100.00						100.00			
Elk Horn, Ia., East Luth. Brotherhood	5.00					5.00				
Ferndale, Cal., Mrs. Christine Terkelsen	4.00					1.00	1.50		1.50	
Ferndale, Cal., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	30.00					5.00	5.00		20.00	
Total received on 1938-39 synodical budget	25032.77	2149.56	2876.28	4691.97	4762.90	1862.34	3294.77	468.62	4752.51	173.82
Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Dec. 27, 1938.										H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	1857.06	574.13	906.60	266.63	109.70
Eugene, Ore., Mr. and Mrs. Jens Kersgaard and family, for Anna Madsen, China	10.00				10.00
Sturtevant, Wis., Danish Luth. Ladies' Aid	10.00	10.00			
Del Rey, Cal., Ladies' Aid of Pella Luth. Church	5.00	5.00			
Chicago, Ill., Ladies' Aid Society of Golgotha Church	20.00	10.00	10.00		
Ferndale, Cal., Mrs. Christine Terkelsen	1.00	1.00			
Ferndale, Cal., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	5.00	5.00			
Total received for extra synodical missions	1908.06	605.13	916.60	266.63	119.70

Received with thanks. Blair, Nebr., Dec. 27, 1938.

H. J. Hansen, Treas.

REV. D. G. M. BACH FUND

Previously acknowledged	\$40.00
Geneva, Minn., Sewing Circle of Community Luth. Church	15.00
Greenville, Mich., Marie Nielsen	1.00
Racine, Wis., Mrs. C. Sorensen	2.00
Racine, Wis., Gethsemane Missionary Society	9.25

Total \$67.25

Lutheran World Service: Del Rey, Cal., Pella Luth. Church \$5.00

Received with thanks.

H. J. Hansen, Treas.

Dansk Almanak 1939

Udgivet af Danish Lutheran Publishing House, redigeret af Pastor H. Berthelsen, og bydder ved Siden af det sædvanlige Kalenderstof paa følgende interessante og belærende Digte, Fortællinger og Afhandlinger:

Aaret 1939 — Aarstider og Helligdage

Kalender med Tekstangivelser

Ved Aarsskiftet — Af Pastor emer. A. M. Andersen

Da det blev Jul. Digt of AMA.

I Sollysets Land. Fortælling af P. C. Paulsen

Harrys Juleaften. Fortælling af M. B. Landstad

Det sjældne Kløverblad i Randrup

Et Brorson Minde af Vilh. Larsen

Manchuriets blinde Martyr. Af A. J. Sørensen

Pastor Busch i Feldballe. Af en gammel

Degns Oplevelser

Et Juleaftensbesøg. Fortælling af Villy Hansen

Til California i „Prærieskonnert,” m.m. Af I. M. H.

Hvad et Menneske saar. Fortælling af Chr. Tolsgaard

Fortællingen om Jonas og Niniviterne.

Digt af F. L. Mynster

Der sære Skotte paa St. Thomas. N. Toftdahl Neesgaard

Nogle af vore hensovede. Ved I. M. Hansen

Den Forenede Kirkes Adresseliste

Den Danske Kirkes Adresseliste

Denne indholdsrige Almanak med det vekslende, interessante Læsestof, paa 220 Sider i smukt Omslag, bør finde Vej ind i mange Hjem. Naar De indsender Bestilling for Dem selv, bestil da samtidig for Deres Venner her og i Danmark. Vi betaler Forsendelsesomkostningerne. Prisen er 40 Cents.

Send Bestilling til

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

JULESTJERNEN

1938

Atter i Aar fremkommer Julestjernen i stort Format 10x14

Tommer og paa 48 Sider, med

mange smukke Billeder. Pris

\$0.90. Portofrit tilsendt.

Indholdet er som følger:

Omslag af Gudmund Hentze, Taarnby Kirke. Amager.

Titelblad af Aage Jørgensen.

Joh. Gøtzsche: Julestjernen.

C. Skovgaard-Petersen: Nøglen til Juleglæden.

Svend Aa. Beerslev: En Mand af den gamle Skole.

Karl Lindquist: En Husholdningskur.

Sigurd Elkjær: Budet fra Wandsbeck.

Karen Plovgaard: Grænsens Vogter.

I. O. A. Carlsen-Skiødt: Paa Smuglerjagt.

Jørgen Falk Rønne: Kammeret, Klokken og Klintekirken og et par Digte.

Tegninger af Gudmund Hentze, Aage Gødtved, Karl Rønning, Viggo Bang, Ellen Hofman-Bang, Else Hasselriis og Louis Moe.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Meta Moe:

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hyldetræer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i

mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“ Men det lærer han først, da alt gaar i Stykker for ham under en ny svær Prøvelse. Da bliver hans Lykke saa fuldkommen, som den kan blive her.

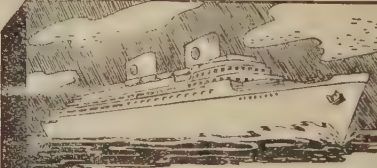
Foruden Hovedpersonen findes der i Bogen andre fortræffeligt skildrede Personer, som det er en Berigelse at stifte Bekendtskab med.

Alt i alt er det en glimrende Bog med udmærkede Skikkelser og gribende Situationer, let og fængslende skrevet fra først til sidst. Tak for den! Maatte den blive læst, som den fortjener!

C. Holdgaard

Faaes hos

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

TIL OG FRA
DANMARK
MED
Skandinavisk Linie

„Den hvide Flaade”
M. S. „STOCKHOLM”
M. S. „KUNGSHOLM”
M. S. „GRIPSHOLM”
S. S. „DROTTNINGHOLM”

Dansk Rejseselskab
ansk Betjening
ansk Rejseledere
ansk paa hvert Skib

Afsejlinger fra
New York
21. Jan., 18. Feb., 18. og
30. Marts

Nærmere Oplysninger fra
Deres Agent, eller
Swedish American Line
181 N. Michigan Ave., Chicago
Illinois.
526 Second Ave., So.,
Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Can.
Union Building, Calgary, Can.
1338 Fourth Ave., Seattle, Wash.

Vore Banebrydere i Japanmissionen

Jens Michael Thøgersen Winther og Hustru Andrea, født Hansen, samt næstældste Datter Maja.

Pastor Winther bliver 65 Aar den 25. Okt. d. A. Han udrejste som Missionær til Østen Aar 1898 efter sin Ordination s.A. i Greenville, Mich. Altsaa fejrer han 40 Aars Jubilæum som Præst og tillige er det 40 Aar siden at det dansk-lutherske Missionsarbejde i Japan begyndte. Aar 1921 resignerede han og tog Præstekald i Danmark, men udrejste anden Gang 1927 og virker fremdeles. Hans Adresse er Fukuoka, Japan.

Mrs. Winther udrejste 1899 og de blev viede Sept. 1 af Løndes Broder, Pastor N. Hansen, derovre.

Maja Winther er født i Japan og antoges Aar 1929 som vore Kvindeforeningers Repræsentant i Missionen derovre. Hendes Adresse er 217 Naksanohashi Koji, Saga, Japan.

I Aarhundreder hørte Vestens Folk kun eventyrlige Rygter om de beboede Øer i Østen hvor Solen stod op. Portugisiske Handelsfolk opdagede dem i 1542, og Holænderes Skibe anløb dem i 1611 med Resultat at en Tuskhandel begyndte. Allerede 1549 ankom Jesuitiske Missionærer anført af den nidkære Francis Xavier til Landet og grundlagde en katolsk Mission, der sagdes at have vundet 280,000 Sjæle for Kristendommen. Men paa Grund af deres Propaganda lukkede Japan sine Porte for al udenlands Indvandring allerede omkring Aar 1600. I 1853 ankrede Kommandør Matthew Perry sin lille amerikanske Flaade nær Hovedstaden og fik istand en Overenskomst hvorved Landet atter blev aabnet for Udlændinge. De første protestantiske Missionærer satte Fod derovre Aar 1859; de kom fra Amerika og England.

I 1892 begyndtes den lutherske Mission ved Amerikanerne J. A. B. Scherer og R. B. Peery i Byen Saga paa Øen Kyushu, særlig støttet af den japanske Evangelist R. Yamanouchi. Det var Dr. Peery der bandt Pastor Winther til Japan i Stedet for, som hans Tanke var, at gaa til Kina. Han fik anvist Byen Kurume som Arbejdsmark, og her, efter 20 Aars ihærdig Anstrengelse opførtes vor første Kirke i Japan.

Midlerne til denne Kirke blev indsamlet i vore Menigheder ved Pastor H. Inadomi. Den blev bygget i 1918, medens Nielsens boede i Kurume og virkede sammen med Pastor Yonemura. De Kristne i den lille Menighed af indfødte samlede een Tiendedel af den Sum, Kirken kostede at opføre.

Kirken i Kurume, Japan.

GAMLE ANNA
Efterslet fra Julen
AF PASTOR I. M. HANSEN

„Og der var en Profetinde Anna, Fanuels Datter, af Asers Stemme; hun var meget fremrykket i Alder, havde levet syv Aar med sin Mand efter sin Jomfrustand og var en Enke ved fire og firsindstyve Aar, og hun veg ikke fra Helligdommen, tjenende Gud med Faste og Bønner Dag og Nat. Og hun traadte til i den samme Stund og priste Gud og talte om ham til alle, som forventede Jerusalems Forløsning.“ (Luk. 2, 36—38).

Beretningen om gamle Anna hører til Julesøndags Evangeliet. Den fortælles jo sammen med den om Simeon, og ofte kommer Prædikenen til at dreje sig om ham og kun lidt — om noget — om Anna. Og dog er det, der fortælles om den alderstegne Kvinde, baade lærerigt og interessant, ja friskt fra Lukas' Pen som et Vaarpust. Maa jeg fremdrage et og andet derfra som en Efterslet fra Julen!

Annas Historie. Den fortælles ikke omfattende; men noget faar man dog at vide. Anna var gammel, 84 Aar og Enke. Hun havde som saadan kendt baade Sorg og Savn, og hendes timelige Kaar kunde være trange og ensomme nok.

Anna var en **Profetinde**. Profetiens Aand havde holdt sig tavs i Israels Menighed i 3 a 400 Aar, men helt forladt den havde den altsaa ikke. Af egentlige Profetier har man vel ingen af hende. Maaske kan Udtrykket forstaas nærmest som Lærerinde. Thi den, der profeterer, „taler Mennesker til Opbyggelse, Formaning og Trøst“ (1 Kor. 14, 3). Anna underviste og vejledte andre i Forstaaelse af Guds Ord og Forjættelser.“

Anna tilhørte Asers Stamme og hendes Fader hed Fanuel. Nævnte Stamme var i Adspredelsen; men der maa altsaa være bleven nogle tilbage. De havde nok deres Hjemstavn i Galilæa, hvorom der blev sagt: ingen Profet er opstaaet der. Men Gud gaar sin egen Vej og udvælger ofte de ringe og foragtede til at gaa sit Ærinde.

Annas **Tro og Gudsfrygt** faar en særegen Omtale. Den ledte hende til Guds Hus, hvor hun deltog i Tjenestens forskellige Dele, saa vidt en Kvinde kunde det. Hun oplevede, at en Dag i Herrens Forgaard var bedre end mange andre udenfor. Ja det kan næsten se ud, som om Anna havde et Værelse ved Helligdommen og boede der Nat og Dag. Der tjente hun Gud med Bøn og Faste, var i en bedende og forsagende Stemning. Det kunde passe paa Anna, hvad Brorson senere sang:

Mit Hjerte altid vanker
i Jesu Føderum,
did samles mine Tanker
i deres Hovedsum;
der har min Længsel hjemme,
der har min Tro sin Skat;
jeg kan dig aldrig glemme
du søde Julenat.

Anna traadte til med sin **Lovprisning** af Barn-Jesus, som blev baaret frem i Templet. Dette underlige Barn, som Simeon havde talt saa dejlige Ord om, fyldte Sind og Hjerter med Glæde og Lovprisning alle Vegne, trods dets ringe Fødsel og dets Forældres ringe Kaar: Englene, Hyrderne, Sakarias, Elisabet, Maria, Anna, gamle og unge, smaa og store lovede og priste dette Barn. Den ene Fugl faar om Foraaret den anden til at synge. Lad os være med i Lovsangskoret, som ofte priser Herren, fordi „et Barn er os givet,“ — en Frelser fra Synd, Død og Satans Rige er os født.

Anna var godt kendt med de **troende** i Jerusalem, dem

der ventede paa den kommende Forløsning i Israel. Hun var ikke fremmed for de Helliges Samfund; hun talte med de Hellige i Templet; hun gik til deres Huse og fortalte, at nu var Messias født, nu slog Forløsningsens Time. Anna løb ikke med Sladder, rendte ikke med løs og daarlig Tale; men hendes Vidnesbyrd var krydret med Aandens og Evangeliets Tanker og Sandhed, saa den kunde skaffe dem Naade og Opbyggelse, som hørte derpaa. Har du og jeg en saadan Indflydelse blandt Guds troende Børn som Anna?

Profetinden Anna var højt oppe i Aarene, men hun erfarede, hvad vi synger om Gud:

„Han os ej glemmer, naar vi er graa;
hans Naade rækker til tusind Slægter!“

Herren selv kalder sig „den Gamle af Dage“ og i sit Ord har han skænket de gamle mange dyrebare Forjættelser, og han vil holde dem til „Punkt og Prikke.“

„Men hør os, Herre i højen Hal —
Du lære os ret af Naade
at regne paa vore Dages Tal —
og lade din Visdom raade.“

„LYSETS BØRN“

Luk. 16,8.

Af Pastor I. M. Hansen

Her i Farmington, Minnesota staar Solen op i Øst. Til dette siger Læseren nok som Amerikanerne: „You said a mouthful!“ det ved vi i Forvejen, selv om vi aldrig har været i Minnesota. Og De har Ret. Saa megen Astronomi kender vi alle. Derved bliver det.

Men det er næppe et almindeligt Syn alle Vegne, hvad jeg ser hver Morgen, at Solen, som stiger op i Østerlide — naar Vejret er klart — skinner ind i vort Sovekammer, skønt dets Vindue vender mod Vest i en ret Vinkel. Og dog er det Tilfældet. Sagen er, at vor nærmeste Nabo vestpaa har et noget aflangt Vindue mod Øst, og det opfanger den opstigende Morgensol saa rund og klar og straalende, som den monne være, og en halv Timestid kaster denne Glasplade Solstraalerne ind i vort Værelse saa lyse og klare, som de kommer fra Morgenlyset paa Himlen. Ja saaledes er det jo „lige hen ad Landevejen.“

Men ved denne „Solglans fra det høje“ falder det mig ofte paa Sinde, at Jesus kalder sig „Verdens Lys,“ og til sine Disciple siger han, „I er Verdens Lys; den Stad, der ligger paa et Bjerg, kan ikke skjules.“

Aah, dette velsignede Jesus-Lys! Hvor det lyste og varmede paa denne mørke og kolde Jord, da han vandrede her i Støvdragten! hvormange Flækker og store Byer, hvormange syge og sunde, unge og gamle, vise og enfoldige mærkede ikke „Naadestraalernes Kraft“ fra Frelseren, og det lød: „Vi saa hans Herlighed!“

Og er det ikke den levende Kristendoms dybe Indhold den Dag i Dag, at Jesus lyser som en Sol for sine Disciple, lyser i de trange Dage, lyser i Glædens Stunder, lyser over Hverdagene og Helligdagene, lyser endogsaa ind i Dødens Mulm og Gravens Mørke? De er enige om at bede med Kingo:

O Jesus, lad din Aand
oplyse mine Trin
med Naadens Soleskin,
saa jeg Vejen finde maa,
som jeg har at vandre paa!“

Paulus giver os ogsaa i denne Henseende et løsende Ord: „Thi Gud, som sagde: „Af Mørke skal Lys skinne frem,“ han har ogsaa ladet det skinne i vore Hjerter for

at bringe Kundskaben om Guds Herlighed paa Kristi Aasyn for Lyset“ (2. Kor. 4, 6).

Lyset fra Gud skinnede i Mørket i Skabelsens Dage, og dets Straaler lyser fremdeles paa denne Jord, som uden dette Lys er „døde, tom og mørk.“ Men fra det samme Guddoms-Ophav udgaar Frelsens Lys fra vor Herre Jesus Kristus, fra Guds Herlighed i hans Aasyn. Hvor straalende dette Lys fra hans Ansigt under Forklarelsen, da hans Aasyn lyste som Solen, og hans Klæder blev hvide som Lyset — hvilken Solskinsdragt!

Paulus fremhæver „Guds Herligheds Lys paa Jesu Kristi Aasyn“ (den gamle Læsemaade „i“). Allerdejlige straalende denne Herlighed, da hans Aasyn var indrammet af Tornekronen og selv hans Dommer maatte udbryde: „Se hvilket Menneske!“ da han stillede ham frem for Folket.

Og hvad skal vi sige til dette Syn? Maaske vil det være bedst at tie og tilbede og sukke med Zak. Nielsen:

„Han, som Kronens Torneramme
bar om blodig Lok til Spot,
bar din Blodskyld med det samme,
arme Hjerte, tro det blot!“

Ja, fald ham til Fode og sig: „Min Herre og min Gud! dig vil jeg følge i Liv og paa Dødens den rullende Bølge!“

Men saa det andet Kapitel: „I er Verdens Lys.“ Det første kan være svært nok at lære; men det andet er heller ikke let! Det er Helliggørelsens store Bud og Krav til Herrens hellige, hvori man ikke bliver udlært i en Haandevending. Det læres ikke under Sinajs Torden, ikke ad Lovgerningernes Vej; dog læres skal det og maa det; men hvorledes? Aa lad Vinduet med Solens Billede tage os i Skole. Dette optager Solbilledet i sig, derfra straalere dens Globus rund og lysende. Det samme gælder det om i vor Helliggørelse, at Jesus og hans Kærlighed kommer til at lyse for os, opvarme og frugtbar gøre os; **vort eget** fordunkles; men **hans** bliver det store og drivende, som Paulus siger: „Kristi Kærlighed tvinger os!“

Missionær Skrefsrud sagde om Børreson: „Et gammelt Menneske maa han vel bære i sig, men hvor det sidder, ved jeg ikke!“ Hvorledes var Børresens gamle Menneske saaledes bleven uvirksom, og det ny kommen til Kræfter? Alene ved, at Kristus var blevet hans Liv, hans Lys, hans Kraft.

O, saaledes at blive mellem dem, vor Frelser giver det skønne Navn „Lysets Børn“; Paulus kalder dem „Dagklarhedens Børn“ (Rørdams Oversættelse). Det var dette Naadens Under, den gamle jødiske Præst Sakarias sang om før den første Jul: „Lyset fra det høje har besøgt os for at skinne for dem, som sidder i Mørke og Dødens Skygger, for at styre vore Fødder ind paa Livets Vej.“

Troende Medkristne i vort Kirkesamfund og andet Steds! Lad det blive vor fortsatte Opgave i vort Helliggørelses Arbejde hver Dag at lade Naadestraalerne fra Jesus gennemlyse og gennemstraaale os! Lad Lyset fra ham falde ind i vore Hjerter og gøre det lyst derinde ved en trofast Brug af Naadens Midler, Ordet og Bønnen, Daaben og Nadveren! Lad os pleje Omgang med troende Mennesker, og lad os vandre i daglig Forsøgelse af Satan, Verden og Synden, — i Tro og Tilegnelse af vor Daabspagt, om vi ved Helligaanden Tugt, Trøst og Vejledning som „Lysets Børn“ kunde udstraaale lidt Sollys og Solvarme i denne mørke, kolde Verden.

I Chr. Richards Sang: „Kan du være ham foruden?“ lyder sidste Vers saaledes:

Kan du være Ham foruden? —
o du kender ikke ham,
som har alle nadverbuden,
og som bar vor Synd og Skam;
kender ej hans Hyrderøst,
eller Hvilen ved hans Bryst;
kender ej hans Frelserøje,
Solevarmen fra det høje!

„O GUD, VOR HJÆLP FRA SLÆGT TIL SLÆGT“.

(Efter Davids 90. Salme.)

O Gud, vor Hjælp fra Slægt til Slægt,
vort Haab for Fremtids Aar!
Din Magt har knust, din Magt har lægt;
i din Haand alting staa.

Dig Tusind Aar er som en Dag,
en Dag som Tusind Aar!
Dit Folk i Værn og Vare tag,
mens jordisk Glans forgaar!

Thi ned ad Tidens stride Strøm
hver jordfødt bæres bort;
vi svinder, glemmes som en Drøm,
der ender Natten sort.

Saa mangt et Folk, saa mangt et Land,
en Tid Du lod staa frem;
tit drog de op fra fremmed Strand,
tit drog de atter hjem.

Som Græsset visner, hugges af,
saa svinder Jordens Pragt.
Der venter hver en graadig Grav
og veg er al vor Magt.

Syv Gange ti er Støvets Aar,
og hvad der føjes til
er Møje for de hvide Haar;
men Herre: Som Du vil!

Du højne stedse al vor Flid!
Vi for dit Aasyn gaa.
Lær os at bruge ret vor Tid,
din Visdom at forstaa.

Gør fast i Daad din Tjeners Haand
og sign hans Bøn med Fred!
Sign os med en livsalig Aand!
Vis os din Herlighed!

O Gud, vor Hjælp fra Slægt til Slægt,
vort Haab for Fremtids Aar!
Skærm Du os i din Varetag,
saa længe Liv bestaar!

E. M. Favrholt i „Kolding Kirkeblad“.
Dvk. Mar. 3, 1937.

DE GRAA HAAR

Det var Aarene, som svandt, der gav dig de graa Haar; der var baade Bekymringer og Genvordigheder, og undertiden tænker du paa, at meget af dette kom fra andre og noget af det kom fra dig selv. — Men har du ogsaa tænkt paa, at noget af det kom fra Gud? Og det han sendte kom for at du skulde modnes til Evigheden.

Det var saa ofte gennem det svære at et Menneske modnes, det vil sige, naar man fik Gud med ind i det; fik man ikke det, da blev det svære ofte kun en haard Strid med bitre Minder, som bragte os nærmere Graven — uden at gøre os skikket til Evigheden.

Det er ikke de graa Haar, der kroner os med himmelsk Herlighed; men de graa Haar er en dejlig Krone, naar de bæres paa Vejen til Himlen.

Et Aar mere er nu svundet ogsaa for den, der blev gammel; men der var noget fra det Aar du tog med ind i det nye, og det var Velsignelsen. Et Aar mere af dine mange Muligheder og af din Kraft er lagt bag dig; du er

bleven fattigere paa Aar, for det er kun Fremtidsaarene, der har virkelig Værdi, og ikke de mange, du maaske er lidt stolt over allerede at have levet.

Men hvad gør det, om du blev fattigere paa Aar, hvis du blot blev rig i Gud. Mens Livskraften langsomt svinder bort med Tidens rindende Strøm, maa du samtidig fyldes med Evigheden, — det Evighedsliv, der kom til os i Jesus Kristus. Tænk, hvor rig du da kan være, omend du hvert Aar bliver fattigere paa Aar og paa Livsmød, — du bliver rig i Gud.

K. M. Ludvigsen.

GLÆDELIG NYTAAR!

Jeg hilser dig med Glæde
Du nye oprundne Aar,
Du bær i dig et Løfte
Om den kommende Vaar
Med friske grønne Blade
Og Knopper uden Tal;
Og Herrens Ord forjætter
At saa det være skal.

Det nye Aar mig glæder
Dets visse Kamp og Strid
Thi over mig Guds Naade
Er lige stærk og blid
Og Haabet i mit Hjerte
Som Fugl paa grønne Kvist
Skal gennem Fryd og Smerte
Højlove Jesus Christ.

Som Bækken hurtig iler
I Løb, hvor det gaar an
Og alt imens den renses
Den ved ej selv hvordan
Saa i Guds Bæk jeg sænker
min Sjæl i ydmyg Tro
Til den skal Nytaar holde
I Himlens lyse Bo.

„Guds Bæk er fuld af Vand“.

Mrs. F. D. Klyver.

BARNET OG TEGNET.

Af Dr. E. Stanley Jones.

Englenes Budskab lyder til Hyrderne den første Julenat: „Dette skal I have til Tegn, I skal finde et Barn. . .“ Tegnet var et Barn — en Virkelighed, en legemlig Realitet. Dette er Nøglen til hele Kristendommen. Den begyndte som noget synligt, legemligt, som en historisk Kendsgerning.

Indien vilde have sagt: „Tegnet for eder skal være et hemmelighedsfuldt Lys, som I skal finde“. Og Kina vilde have sagt: „Som Tegn skal I finde en grundfast moralsk Lov“. Og det vise Grækenland vilde have formet det saaledes: „I skal finde en filosofisk Livsanskuelse“. Men det hemmelighedsfulde Lys, den moralske Orden og det filosofiske System og meget mere er alt sammen samlet i den legemlige Personlighed, Jesus. Religionen er blevet en Virkelighed, et anskueligt Liv.

Jesus blev den, hvori Modsætningerne mødes og forenes. Han er Mødet mellem Gud og Mennesket. Mennesket med alle dets Længsler, og Gud i hele sin Inspiration mødes i ham. Himmel og Jord har sat hinanden Stævne i Jesus Kristus og er evigt blevet forenet. Efter lange

Tiders Adskillelse er det materielle og det aandelige atter blevet forenet, og i ham. Det overnaturlige og det naturlige indgaar i skøn Harmoni og Enhed hos ham, man kan ikke sige, hvor det ene begynder og hvor det andet hører op. Det passive og det stridende er blevet en Enhed hos ham, han er kæmpende passiv og passiv kæmpende. Kvindelighedens milde Egenskaber og Mandighedens strenge Egenskaber forener sig i ham saaledes, at baade Mand og Kvinde ser deres Ideal i ham, Aabenbarelsen baade af Guds Faderskab og Guds Moderskab. Vestens aktive Virketrang og Østens mediterende Passivitet mødes i ham og forenes for evigt. Det nye Individ, Mennesket, der er født ovenfra, og det nye Samfund, Guds Rige paa Jord tilbydes os i ham. Tegnet er en Virkelighed.

Det grædende Barn kan ikke tilfredsstilles ved Moderskabets Ideal — det trænger til en Moder. Vi kan ej heller tilfredsstilles med en Frelseside — vi trænger til en virkelig Frelser. Og vi har det. Dette skal I have til Tegn, I skal finde et Barn! (v.E.L.).

EN SANG OG DENS HISTORIE.

En Medarbejder vel „Vendsyssel Tidende“ foreslaar, at Zakarias Nielsens gribende Sang: Jeg ved det, Gud, jeg trænger til din Tugt“, bliver optaget i Salmebogen. — Baggrunden for Sangen er følgende:

1867 mistede Zakarias Nielsen en lille Dreng efter flere Maaneders Sygdom. Paa samme Tid var hans Hustru alvorlig syg, økonomiske Vanskeligheder kendte han ogsaa, og hans eget Helbred var heller ikke for godt.

Han skriver om denne Tid: „Et lille Barns Død er for den ydre Verden en Hændelse, der ikke vejer stort mere end et Blads Fald fra et Træ; anderledes er det i et Hjem, hvor to unge Forældre, som har vaaget, lyttet, haabet og ængstet sig, første Gang er Vidne til et lille elsket Barns Døds kamp og bagefter ser dets lille, fine Ansigt mellem Blomster paa det hvide Leje. For os var i hvert Fald Sorgen stor.“

Da han paa Grund af daarligt Helbred i 1884 havde søgt og faaet sin Afsked som Lærer og sammen med sin Familie var flyttet ind til Frederiksberg, havde de det første Aar, de boede der, den Sorg at miste en lille, sund og velskabt Pige, og i Marts 1887 døde hans Hustru, mens en 10-aarig Datter laa saa syg, at hun vanskeligt kunde flyttes ind for at sige Farvel til sin døende Mor.

Da Zakarias Nielsen sad ved sin Hustrus Dødsleje, knælede han ned ved hendes Seng og bad „Fadervor“. Da han kom til Ordene „Ske din Vilje“, faldt hun ind med et højt og tydeligt „Ja“, og det blev hendes sidste Ord. Paa hendes Gravsten paa Herstedvester Kirkegaard satte han derfor Ordene: „Ske din Vilje“.

Det er disse — og flere andre Oplevelser — der ligger til Grund for hans Sang: „Jeg ved det, Gud, jeg trænger til din Tugt“.

Millioner for et Minut.

„Giv mig endnu et Minut! Jeg vil give eder Millioner for et Minut!“ saaledes raabte engang en Dronning af England paa sit Dødsleje, da hun vred sig i Døds kampens sidste Kvaler.

Stakkels Kvinde! Hun havde en Krone og et Kongerige og Millioner i sit Skatkammer, og saa tiggede hun forgæves om et Minut.

Ved C. C.

Luthersk Ugeblad

(LUTHERAN WEEKLY)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyeelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1938“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1938.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyeelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor M. N. Andreasen, Niels Lykkesgade 2, Nørresundby, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN

Anden Søndag efter Helligtre-Kongers Dag.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Rom. 12: 6—16; Joh. 2: 1—11.

Ny Tekstr. — Ef. 5: 21—33; Luk. 19: 1—10.

HJEMMETS SØNDAG.

Dette Emne siger ikke at du skal blive hjemme fra Kirke denne Søndag; derimod at du bør gaa til Kirke og høre Guds Ord om hvorledes et ret Hjem kan stiftes og leves. Vi har næppe et vigtigere Emne paa Kalenderen. Hjemmet er Samfundets Grundpille og der pilles betænkeligt ved den i vore Dage. Kun sand Kærlighed skaber et Hjem, og Kærlighed er fra Gud; saa ifølge Logikkens Regel er der intet sandt Hjem uden Guds frygt. „I kan gøre jeres Hjem til en Himmel eller til et Helvede“, sagde Pastor Weismann en Gang til et Brylluppar, „det beror paa eders Forhold til Jesus.“ Hjemmet begynder jo med Ægteskabet, og Ægteskabet begynder med Forlovelsen, ikke den offentlige men den egentlige. Hvor trænger unge Mennesker til Vejledning her! Derfor gaa til Kirke paa Søndag og læs Teksterne først. Hvem der holdt Bryllup i Kana den Dag, ved vi ikke; men vi ved Jesus og hans Venner var der og reddede Feststemningen. Hos Tolderen Zakæus var han ikke med fra Begyndelsen, men der skete, som vi synger i No. 46 af „Sangeren“:

Naar Jesus kommer, — kært at sige,
Der bli'r et ganske andet Liv,
Et sandt og elskeligt Guds Rige
Hos Smaa og Store, Mand og Viv,
Samt Kærlighed og himmelsk Haab
Alt ved Guds Aand og Ord og Daab.

Fra vor Kirkemark.

Dansk Radio-gudstjeneste udsendes Søndag Jan. 15 Kl 2:30—3:15 Eftm. fra KFNH Shenandoah, Iowa. Pastor Wesley Andersen, Kimballton, taler.

St. Johns Kirke i Oregon, Wis. rundkaster Aftengudstjenesten (Lutheran Vesper Hour) Søndag den 15 Jan. fra Station WIBA — 1280 K. C. Kl 4:30 Pastor Ervin Bondo taler.

Vera Hansen, Pastor og Mrs. Anders Hansens Datter, døde Onsdag Jan. 4 paa Immanuels Hospital i Omaha, hvor hun blev indlagt den foregaaende Fredag paa Grund af et alvorligt Angreb af Hjernebetændelse. Vera blev født April 3, 1926 i Luck, Wis. og har siden haft sit Hjem i Ruskin, Neb. og Elk Horn, Iowa, hvor Faderen er Præst. Foruden Forældrene overlever hun af een Søster og fire Brødre. Begravelsen foregik i Elk Horn sidste Lørdag. Vera var en dygtig og god Pige og vil savnes i Hjemmets Kreds men deres Trøst maa være at hun ikke savnes hos Herren histoppe.

Pastor Otto Nielsens Hustru, Greenville, Mich. har været mere eller mindre paa Sygelejet siden en Uges Tid før Jul paa Grund af Lungebetændelse. Vi forstaar at hun atter er i god Bedring.

Mrs. Karoline Kjølhede, velkendt iblandt det danske Kirkefolk som den ærværdige nu afdøde Pastor P. Kjølhedes anden Hustru og som en ihærdig Talsmand for Santalmissionen gennem vore Blade, afgik ved Døden den 28. Dec. i sit Hjem i Grant, Mich. Hun returnerede for en kort Tid siden fra et Ophold i Danmark siden Mandens Død forrige Aar.

Dr. C. E. Bing blev ægteviet til Miss Frances E. Andersen Dec. 22 af Pastor Frank Nielsen. Brylluppet stod i Vor Frelzers Kirke, Racine, Wis. hvortil Dr. Bing hører og hvor hans Fader, Pastor N. J. Bing i sin Tid var Præst.

Vor Bethania Kirke paa 22 Linden Park St., Roxbury, Mass. som betjenes af Pastor Wm. Larsen, udsender et smukt lille mimiograferet Menighedsblad „Herald“, som paa Titelbladet har en Haandtegnning af Kirken udført af Miss Alice Domey, der virkelig ligner ægte Kunst. Januarnummeret meddeler at Præsten bytter Prædikestol med en anden luthersk Præst i Byen Boston Søndag Morgen Jan. 8 for at vække mere Interesse iblandt Folk for Guds Rige. Dette er et Led i et luthersk Fællesforetagende for Evangeliets Udbredelse dersteds. Maa ogsaa dette Forsøg lykkes. Af en Korr. i D. D. P. ser vi, at der var solgt 600 Billetter til den danske Julefest paa Ritz Plaza i Boston. Saa der maa være en Del Landsmænd der endnu.

Prof. Nyholms Anmeldelse af Dansk Almanak, som blev antydet i en Artikkel i denne Rubrik i sidste Nummer, fik ikke Plads deri, men findes i dette Nummer Side 20. Læs den saa.

Vort Kirkekor i Denver, Colo. deltog i et dansk Juleprogram givet som Led i det internationale Folk Festival der afholdtes paa Byens City Auditorium den 28 Dec. Programmet lød paa „En Juleaften i Danmark“ og dets heldige Iscenesættelse og Udførelse skyldes væsentlig Miss Emma Grill. Deltagerne var Wolf C. Hansen, Ollie Binderup, Mrs. P. Jørgensen, Christ Christesen, Mrs. Bork, George Bork, Marion Jørgensen, der forestillede Jule-

nissen hvis Modpart var Katten, som Robert Christensen agerede. Det Hele var et Fællesforetagende af alle danske Foreninger i Denver.

I Bridgeport, Connecticut, blev ved Midnatsgudstjenesten Julenat et Klokkespil indviet i Vor Frelzers danske lutherske Kirke, Bridgeport, Conn., til Minde om afdøde Lokomotivfører Søren M. Nielsen, Esbjerg, Danmark. Klokkespillet, som bestaar af 20 Klokker, der er installeret i Kirkens Sakristi, med Mikrofon og Højttaler i Klokkeetaarnet, var givet til Kirken af Niensens Søn, Mr. Andrew Nielsen, Stratfield Road, Bridgeport. Indvielsen foretoges af Kirkens Præst, Pastor Swen A. Baden.

Mangen en Danskers Tanke fløj hjem til Fædrelandet, da de i den frostklare Nat paa Vejen til Kirken kunde høre de herlige danske Kærnesalmer, saasom „Kimer i Klokker“, „Julen har bragt velsignet Bud“, „Det kimer nu til Julefest“ o.s.v., blive spillet paa Klokkerne. Og ligesaa mange Amerikanere blev draget til Gudstjenesten ved at følge Klokkernes dragende Tone. Resultatet blev da ogsaa, at 15 Minutter før Gudstjenesten begyndte i den festlige smykkede Kirke, var Kirken fyldt til sidste Plads.

Vor Frelzers Kirke er, saa vidt vides, den eneste danske Kirke udenfor Danmarks Grænser, der har et Klokkespil.

Jens C. Evers, Clinton, Iowa, afgik ved Døden Dec. 14 og med ham har Den danske Kirke mistet een af sine tro og dygtige Arbejdere. Det var ham der af Dansk Folkesamfund blev valgt i 1894 til at forestaa Dannelsen af den danske Kirkekoloni i Danevang i Texas. Dette medførte jo ikke blot Ledelse af Settlementet men ogsaa Landsalg til Kolonisterne, som ikke altid foregik paa smurte Vande.

Nedenstaaende lille Digt skrev Chr. Evers en stille Aftenstund efter endt Gerning med Danevang-Kolonien i Efteraaret 1898.

Danevang, Palmers Land,
Du mange Danskes Hjem,
Hejs højt dit Flag, nær saltan Strand
Og styr mod Maalet frem.

Danevang, herlig Klang,
Hver Gang dit Navn vi nævne.
Men vis os, du ej blot til Sang
Men og til Daad har Evne.

Danevang, Haabets Brud,
Stol paa din Fremtids Lykke.
I Tro paa Gud, hold trofast ud,
Saa skal dig Kransen smykke.

Pip-pip, du Haabets lille Fugl,
Byg i mit Bryst din Rede.
Flyv ind og ud, bring du mig Bud
Fra danske Hjem derude.

Bring du mig Bud fra Himlens Gud,
At han vor Sag vil fremme,
Saa vi i Tak maa bryde ud
Og Glædens Harpe stemme.

Chr. Evers.

De statistiske Skemaer udsendes denne Uge. P. C. J.

Dansk Radio-Gudstjeneste fra Shenandoah, Ia. Søndag Jan. 15 Kl. 2:30.

Pastor H. W. Bondo, Albert Lea, Minn., vil rundkaste sin Prædiken Søndag Morgen Jan. 15 over Radiostation KATE — 1410 K. C.

Kirkeraadsmøde. Den forenede Kirkes Styrelse indvarsles herved til Kirkeraadsmøde i Blair, Nebraska, d. 17—18 Januar d. A. Mødet begynder Kl. 9 Formiddag.

N. C. Carlsen, Formand.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

MANITOBA

Ny Dansk Konsul

Kong Christian d. X har udnævnt til Dansk Konsul for Manitoba Islænderen Hrr Grettir Leo Johannson, som skal repræsentere Danmark og Island i Provinsen. Før Udnævnelsen foreligger officielt skal den dog endnu godkendes af den engelske saavel som den Canadiske Regering. Konsul Johannson er født i Winnipeg, hans Forældre er Islændere og han er Medlem af Firmalt A. P. Johanson & Son, Winnipeg.

Handelen med Juletræer er bleven en stor Forretningsgren i Provinsen. Der er fældet over fem Millioner Træer; deraf gik de fire til U. S. A. Handelen indbragte en halv Million Dollars.

Ved Minebyen, Flin Flon, skal der til Foraaret sænkes en ny Skakt, som med Tilbehør vil koste 2½ Million Dollars. — Der er Mænd nok til at udføre Arbejdet i Byen og paa Egnen.

Manitoba har staaet tilbage for de andre Provinser med Minearbejde — da især for de østlige; men Produktionsudbyttet af Mineralier beløber sig allerede til en Femtedel af Provinsens Indtægter og det stiger stadigt. Der bliver hele Tiden flere Miner og de Miner der er kendt synes hele Tiden at udvide sig. Efterhaanden som Vejene bliver bygget ud igennem Klippeørkenerne — ja helt op til „det yderste Hav“, Ishavet, vil Produktionen blive mer fordelagtig. For Tiden foregaar det meste af Transporten med Flyvemaskine — dog sker en Del med Truck over Isen eller med Skib paa Søerne om Sommeren.

ALBERTA

Calgary

Hrr Gunnar Dresen var kort før Jul paa Vej fra Calgary til Innisfail som Passager i en Automobil. Ved et Vejsving skete et Sammenstød med en modgaaende Auto, der ikke holdt sig til sin egen Side. Dresen fik slemme Flånger i Ansigtet og maatte hos Lægen have 14 Sting taget før Saaret var syet sammen. Han var dog i Stand til at fortsætte Turen og besørge sine Forretninger. Vognens Fører maatte paa Hospitalet.

Hrr Kofoed Hansen blev under Vejarbejde grebet af et Staaltov, svinget rundt i Luften nogle Gange og kastet til Side. Han kom straks paa Hospitalet, hvor det viste sig at han havde faaet en Hjernerystelse.

Kvittering. Modtaget til Jul som Gave til Kirken i Swan River fra Mrs. Inga Holbeck, Racine, Wis. \$1.00; fra Mr. and Mrs. Theodor Nielsen, Fresno \$3.00. Hjertelig Tak for Gaverne.

A. Th. Schultz.

FRA ET PAR GAMLE HOLDERE AF LUTHERSK UGEBLAD

Vi glæder os hver Uge til at læse vort „Luthersk Ugeblad.“ Vi har haft det fra det først begyndte. Og vi har jo Børn, der endnu bor i Saskatchewan, Canada, og gennem Bladet faar vi jo ofte lidt at vide om vore gamle

Naboer, hvilket interesserer os meget. Vi lærer jo derigennem, at der er sket en stor Forandring i Omstændighederne der oppe i de sidste 10 Aar. Vi ønsker og haaber, at der snart maa ske en Forandring til det bedre for dem, som bor derude i de tørre Egne. — Dog takker vi Herren for de Prøvelser og den Modgang vi selv har haft.

Det var haardt i sin Tid at komme fra et Sted, hvor der var luthersk dansk Menighed og Præst, ud i en Ørken, hvor ingen af Delene fandtes. Men vort kære Kirkesamfund kom os til Hjælp og der blev stiftet Menighed og Kvindeforening og der blev bygget Kirke før vi forlod Stedet. Hvor var det en lykkelig Tid! Tænk, vi kunde samles i vort eget Guds Hus! Ja, vi kan ogsaa godt forstaa dem i Swan River, der ønsker sig en Kirke, og den vil ogsaa komme. Thi Herren lever endnu.

Ja, undskyld at jeg optager Deres Tid med mit lange Brev. Men mine Tanker gaar jo ofte tilbage til Emigrantlivet og Begynderdagene paa Prærien, som vi har gennemlevet. Mange var vi til daglig, men hvor vidunderligt har Herren ikke hjulpet os to gamle — — Ja, vi har meget at takke Herren for.

Vore gamle Naboer fra Alida og Redvers, Sask. er jo flyttet op til Swan River. Maa Gud velsigne dem i deres nye Hjem. — Vi var i Alida i 21 Aar og rejste derfra for omtrent 10 Aar siden. Nu har vi boet paa det danske Alderdomshjem i Norwood Park i omtrent 8 Aar og her nyder vi meget godt. Dersom De ser vore gamle Naboer, vil vi være glad ved, om De vil bringe dem vor Hilsen.

En glædelig og velsignet Jul og et godt Nytaar til Dem og Deres fra

Karl og Marie Nielsen
Room 41 5656 N. Newcastle Ave.
Norwood Park, Chicago, Ill.

(Brevet er slet ikke for langt, dette er noget vi er glade ved. A. T. S.)

VOR CANADA MISSION OG DENS TRANG set med dansk-danske Øjne.

Det er helt overraskende paa den anden Side af Atlanterhavet at finde et saa indgaaende Kendskab og et saa fuldstændigt Overblik over vort Kirkearbejde i Canada, som den Forfatteren af nedenstaaende Artikkel er i Besiddelse af. Thi det mærker vi ved Gennemlæsningen, at han kender det i dets forskellige Udstrækninger og i dets Kaar saavel som han kender den øjeblikkelige Situation, hvori det befinder sig.

At det er den danske Udvandrerens gode Ven, P. Poulsen, der har denne Kundskab og Indsigt, dæmper jo Overraskelsen noget. Thi det er jo ham, der fra Danmark først personligt undersøgte Forholdene og grundigt gjorde sig fortrolig med dem, paa hvert Sted Emigranter samlede sig i Canada. Og det ses af Artiklen, hvor nøje Poulsen endnu med Kærlighed ved Bladenes Hjælp følger Udviklingen herovre. Det er ogsaa for en stor Del ved hans Hjælp at Kundskaben i Danmark om Canadamissionen og Kærlighed til den har slaaet Rod og bredt sig, saa godt som den har. Herefter ved vi, at i jævne Hjem i Danmark huskes det, hvor mange danske Præster, der er her oppe og hvor mange danske Kirker. Vi er altsaa ikke længer glemt derhjemme. Saadan var det ikke for tredive Aar siden. Men da var „D. K. U.“ der heller ikke til at interessere sig selv og andre for Udvandrerne. Og

da var P. Poulsen heller ikke endnu bleven Udvandrings Sekretær. Det er til at blive varm om Hjertet ved at læse. Men døm nu selv.

A. Th. S.

Dansk Kirkeliv i Canada.

(Nedenstaaende Foredrag er udarbejdet af Redaktør P. Poulsen og holdt af Pastor C. Nedermark ved D. K. U.'s Aarsmøde i Aarhus.)

Geografisk set er Canada Landet, hvor man regner efter den store Tabel. Det er egentlig misvisende at kalde Canada for et „Land“, det er snarere en Verdensdel, idet det er lige saa stort som hele Europa. Blot en ganske enkelt Ting understreger dette paa en meget tydelig Maade, nemlig Tidsforskellen fra Øst til Vest. Naar Klokken er 12 Middag ude i Halifax paa Atlanterhavskysten, er den først 8 Morgen i Vancouver paa Stillehavskysten.

Befolkningsmæssigt set maa man derimod regne med den lille Tabel i Canada; thi der bor ikke mere end 12 Mill. Mennesker i dette store Land. Af disse 12 Mill. var ved den sidste Folketælling 34,000 Danske, d.v.s. lidt mere end ¼% af den samlede Befolkning. De Danske er spredt over Landet fra Kyst til Kyst; men de fleste bor dog i de fire vestlige Provinser.

Hvis det var saaledes, at vore Landsmænd derovre var bosat i et nogenlunde afgrænset Landomraade eller blot i den samme Provins, vilde det kirkelige Arbejde blandt dem have haft meget lettere ydre Kaar og meget større Muligheder, end det har nu, hvor deres Bosættelse er saa spredt, saa vel ikke engang Halvdelen bor i nogenlunde samlede Kolonier.

Men til Trods for disse Vanskeligheder er det dog saaledes, at der idag staar en Række Gudshuse derovre — nogle af dem er bygget i den helt danske Stil med Trappegavle, hvor Landsmænd samles om Døbefont og Nadverbord og om Ordets Forkyndelse paa vort Modersmaal, og hvor vore danske Salmer synges. Ialt er der i Øjeblikket 14 Kirker, og desuden har man 2 Steder indrettet Kirkesale i Beboelsesejendomme. 16 danske Præster staar for Tiden i Gerningen derovre, af disse er kun een, nemlig Pastor Clemens Sørensen i Vancouver, uddannet i Danmark.

Det danske Kirkearbejde i Canada er faldet i tre Perioder:

I. Tiden før 1918.

II. Tiden fra 1918—1930.

III. Tiden efter 1930.

Før 1918 fandtes der kun 3 danske Menigheder i Canada, nemlig den gamle New Denmark Koloni i New Brunswick, Østcanada, og Standard og Dickson Kolonierne i Alberta, Vestcanada. Disse tre Menigheder havde hver sin Kirke og var helt igennem selvunderholdende, ingen af dem havde modtaget Støtte til deres Arbejde udefra, hverken fra Danmark eller fra Danske i U. S. A.

De nævnte tre Steder var ikke de eneste, hvor der boede Danske før 1918; men det var endnu de eneste Steder, hvor der var Evne og Vilje til at faa dannet Menigheder. Nede i U. S. A. var man opmærksom paa den tiltagende danske Bosættelse i Canada, og nu og da kom danske Præster dernede fra op til Canada for at holde Gudstjenester paa Steder, hvor der var Mulighed for at samle en Kreds af Landsmænd.

Efter Verdenskrigens Cphør kom der igen Fart i Udvandringen, der havde været omtrent standset, og da De Forenede Stater, der hidtil havde været Danmarks store Udvandringsland, nu begyndte at lukke Portene i, blev Følgen, at Danske i Tusindvis rejste ind i Canada.

II.

Tiden fra 1918 til 1930 blev den store Indvandringsperiode, hvor danske Emigranter spredtes over Canada. Spredtes er netop Udtrykket; thi der blev saa godt som intet gjort for at faa dem samlet i Kolonier. Det var Transportselskaberne, der „dirigerede Færdselen“, og de havde naturligvis hver sine private Interesser at varetage. Naar man i Dag ser tilbage paa den Periode, forstaar man knap nok, at der alligevel blev samlet saa mange i Kolonier, som der blev; men mange ensomt boende danske Familier i Canada vilde idag have været meget lykkeligere stillet, om de havde faaet deres Hjem i Nærheden af Landsmænd.

Som allerede nævnt var man indenfor danske kirkelige Kredse i U. S. A. opmærksom paa den stigende Indvandring til Canada, det var især inden for det største danske Kirkesamfund derovre — Den forenede Kirke — man med Opmærksomhed fulgte Udviklingen i Canada, og ikke det alene; man folte et Ansvar overfor disse Landsmænd, og man viste dette i Handling ved i Efteraaret 1919 at sende Pastor Niels Damskov til Winnipeg. — (1919 er et Mærkeaar for Dansk Kirke i Udlandet; thi i det Aar blev D. K. U. stiftet — 70 Aar efter, at den egentlige Udvandring var begyndt.)

Winnipeg, hvor Pastor Damskov blev stationeret, var Porten til det store Landbrugsland i Vestcanada, herigennem passerede alle Emigranterne. Men hverken Kredsen, der kaldede ham, eller Pastor Damskov selv havde nogen Anelse om, at Indvandringen fra Danmark vilde blive saa stor, som den blev.

Foruden at tage sig af Emigranterne betjente Pastor Damskov ogsaa den danske Menighed i Winnipeg, og med den Tilvækst, Menigheden fik gennem Indvandringen, blev Spørgsmaalet om Opførelsen af en dansk Kirke i Winnipeg snart aktuelt. I den Anledning satte Pastor Damskov sig i Forbindelse med D. K. U. og fik herfra Løfte om 10,000 Kr. til Hjælp til Kirkens Opførelse. Det var D. K. U.'s første Forbindelse med Canada. — Kirken i Winnipeg blev indviet i 1927; det er en rød Murstenskirke med Taarn og Trappegavle, og selve Synet af den har ofte talt stærkt til Nykommerne, der her midt imellem alt det fremmede pludseligt stod overfor noget saa hjemligt og ægte dansk, og netop dette har bevæget dem til at komme indenfor, selv om de herhjemme fra ikke just havde været vant til at slide Malingen af Kirkestolene.

Den lille danske Kirke i Winnipeg blev Centret for et meget interessant og et meget livligt Arbejde i Aarene 1927—30. Folk kom og gik; der var gerne fyldt til Guds-tjenesterne; men ofte var det delvis en anden Forsamling næste Gang. Der var noget rastløst over det hele; Folk, der ikke fandt Forholdene saadan, som de havde ventet dem, rejste igen; Mennesker, om hvem man havde ventet, at de skulde blive gode Støtter indenfor Menigheden, forsvandt efter kort Tids Forløb — borte med Blæsten. Det er saa langt fra, at der idag er en stor og livskraftig Menighed i Winnipeg, hvad man maaske vilde have ventet efter det Aaremaal, der har været arbejdet i Byen.

En anden Grund hertil — og vel nok den vigtigste — er den, at kun en ganske ringe Del af Emigranterne hjemme fra havde nogen Interesse for Kirken. Naar de til at begynde med kom der i det nye Land, var det, fordi der var noget hjemligt ved det. Sproget, der blev talt, var

deres eget; Salmerne, som de kendte fra Skolen eller fra deres Konfirmation, bevægede dem paa en ny Maade. Mennesker, der herhjemme aldrig havde tænkt paa at gaa i Kirke, kom i Kirken derovre og befandt sig godt ved det. Men efterhaanden som den første Ensomhedsfølelse forsvandt, og Længselen efter Danmark gled i Baggrunden, fordi man begyndte at blive kendt med Forholdene og maaske ogsaa med Mennesker, svækkedes Interessen for Kirken, og man nøjedes med at søge den og dens Tjenere, dersom man kom i Vanskeligheder af en eller anden Art.

En tredje Grund til at Menigheden i Winnipeg ikke er større i Dag, er den, at Folk, der kom fra det folkekirkelige Danmark, havde svært ved at forstaa Frikirkeforholdene i Canada. Den Tanke, at man skulde indmelde sig i en dansk Menighed, forekom dem at være helt ved Siden af. Var de ikke Medlemmer af Menigheden, naar de var døbt og konfirmeret hjemme i Danmark? Og saa at tænke sig, at der blev samlet ind til Kirkens Arbejde ved hver Gudstjeneste! Det havde de rigt nok ikke været vant til i Danmark. Nogle af dem, der var Modstandere af Kirken, benyttede dette Pengespørgsmaal til en kraftig Agitation mod Præst og Menighed, idet de fremhævede, at det eneste, man vilde dem der, var at have fat i deres Penge. Der er mange, der indtager dette Standpunkt den Dag i Dag, selv om en Del har lært, at Forholdene inden for en Frikirke er helt anderledes end under folkekirkelige Forhold i Danmark.

Hvad her er sagt om Winnipeg gælder jo ligesaa fuldt Forholdene i andre Byer eller Kolonier i Canada, maaske lige med den Undtagelse, at Winnipeg vel nok er det Sted, hvor der har været mest „Gennemtræk“.

Den store Invasion af Emigranter medførte, at der efterhaanden blev Trang for dansk kirkelig Betjening flere og flere Steder, og Antallet af danske Præster steg fra 3 i 1918 til 12 i 1930. D. K. U. sendte i 1928 sin første Udsending til Canada, det var Pastor Max Matthiesen, der fik Station i Albertas Hovedstad Edmonton. Samme Aar overtog D. K. U. ogsaa en Del af Pastor Damskovs Løn; men forøvrigt var det især Den forenede Kirke, der trak det store Læs. Dels var Emigranterne næsten uden Undtagelse fattige, og dels savnede de Forstaaelsen af, at herovre maatte man selv lønne sin Præst.

Intet havde vel været rimeligere, end om der fra kirkelige Side i Danmark var blevet gjort en alvorlig Indsats for at bringe Evangeliet paa Modersmaalet til disse Ud-vandrere; men det var det danske Kirkefolk i U. S. A., der klart saa Opgaven og gjorde, hvad de kunde for at løse den. Det tjener disse Folk til uvisnelig Ære, at de foruden at bære deres eget kirkelige Arbejde i en Aarrække sendte 11,000 Dollars om Aaret til Missionen blandt Landsmænd i Canada.

III

Virkningerne af Verdenskrisen, der begyndte med de vældige Fald paa New Yorks Børs i Efteraaret 1929, mærkedes hurtigt i Canada, hvor en af Følgerne blev en ubdødt Arbejdsløshed, og det varede ikke længe, inden man begyndte at tale om en Standsning af Indvandringen.

Der skulde være Valg til Forbundsparlamentet i 1930, og det konservative Parti, der var i Opposition, tog Indvandringsforbud paa sit Program. Ved Valget den 27. Juli sejrede de konservative med stort Flertal, og allerede den 13. August 1930 udstedte den nye Premier-

minister Mr. R. B. Bennett, det Forbud mod Indvandring til Canada, der siden har været gældende, og hermed er vi saa inde i den 3. Periode.

Den voldsomme Erhvervskrise maatte naturligvis mærkes meget føleligt af fattige Emigranter, der endnu ikke havde faaet Lejlighed til at skaffe sig lidt Reserver. I Byerne hærgede Arbejdsløsheden, og paa Landet var det næsten ligesaa svært, da Priserne paa Landbrugsprodukter gik ned til et Minimum. Selv om det er saaledes, at økonomisk gode Tider ikke altid er de mest frugtbare for Guds Riges Gerning, saa kan paa den anden Side stor Fattigdom ogsaa være en Hindring, og det kunde ikke undgaas, at de vanskelige økonomiske Forhold blev en Forøgelse af Vanskelighederne for det kirkelige Arbejde blandt vore Landsmænd i Canada.

I de større Byer, der oftest er spredt over et meget stort Areal, kunde alene Udgiften til Spørgvogn frem og tilbage være noget, der maatte regnes med. Paaklædningen kunde være en anden Vanskelighed. Det pæne Tøj, man havde bragt med fra Danmark, var efterhaanden blevet saa medtaget, at man generede sig for at vise sig i det, og Tale om Anskaffelse af nyt kunde der slet ikke være. Paa Landet, hvor man har de store Afstande, spiller Befordringsspørgsmaalet ogsaa en Rolle, og dertil kommer, at den haarde Kamp for Tilværelsen sløver Sindene, saa Materialisme og Verdslighed faar Magten.

Ikke desto mindre er der ogsaa blevet arbejdet i disse vanskelige Aar, og ikke mindre end 6 danske Kirker er blevet indviet i Canada siden 1930. Vi kender vel allesammen noget til Pastor Clemens Sørensen, der af D. K. U. blev sendt til Vancouver i Efteraaret 1935, og har hørt om, hvorledes han i Løbet af godt 1½ Aar fik en Kirke bygget derude. Vi har hørt om det, har glædet os derover og har beundret denne Indsats af Præst og Menighed. Naar det gik saa hurtigt for Pastor Clemens Sørensen at faa rejst den smukke, hvide Kirke i Vancouver, saa er dette ikke uden Forbindelse med, at der havde været holdt danske Gudstjenester der i Byen i en Aarrække, at der for Aar tilbage var stiftet en dansk Menighed, og at Vancouver i et Par Perioder havde haft en dansk Præst — Pastor Favrholt, Kolding, der døde for nylig, var den første bosiddende danske Præst i Vancouver —, thi uden dette Forarbejde vilde det næppe have været muligt for selv en Mand som Pastor Clemens Sørensen, at naa et saadant Resultat i Løbet af saa kort Tid. Dette siges ikke for i nogen Maade at gøre den Indsats, han og hans Hjælpere har øvet, mindre, men det nævnes for at understrege, at Udholdenhed og Vovemod i Forning og under Guds Velsignelse fører til et Resultat.

For nogle faa Søndage siden blev der igen indviet en ny dansk Kirke i Vestcanada, paa et Sted, der hedder **Kevisville**, det ligger i en Skovegn i Alberta. Det var 26 Aar siden, der blev stiftet en dansk Menighed i Kevisville; men de havde aldrig formaaet at faa rejst en Kirke. Gennem disse mange Aar var Folk tilflyttet og fraflyttet, den lille Menighed var vedblevet at bestaa, og nu endelig for 1½ Aar siden vovede man at tage fat paa Opførelsen af en Kirke. Ligesom i Vancouver blev det meste af Arbejdet udført af frivillige Kræfter, og ved fælles Anstrengelser naaede man Maalet. Det var ikke underligt, at Kirkens Indvielse blev en Festdag — den største i Menighedens Historie.

En af de Præster, der overværede Indvielsen, skriver herom: „Hvor var det gribende at sidde deroppe ved Alteret og se og høre dette Sted blive indviet til et Guds

Hus. Hvor var det viunderligt at se de hellige Kar blive anbragt paa Alteret og tænke paa, at nu endelig havde man et helligt, indviet Sted, hvorfra man kunde uddele til Mennesker Herrens Legeme og Blod. — Hvor var det vidunderligt at tænke paa, at her stod i Dag en Kirke, rejst i Tro og bygget i Kærlighed, — en Kirke, hvis Bygmestre i det store og hele havde været Farmere, og dog saa den ud, som om den var bygget af Fagmænd. Det er sandt, at det havde kostet Arbejde, meget Arbejde, for adskillige ogsaa Ofre; men hvor var det dog alt dette værd. — Jeg saa hen over den store Forsamling, jeg saa gamle Kvinder og Mænd med snehvidt Haar sidde der med foldede Hænder og lukkede Øjne, mens Taarerne trillede ned ad Kinderne, og jeg følte: nu tænker vi det samme. —

26 Aars Savn er stillet. Der i Nærheden af Skovbrynet ligger nu en hvidmalet Kirke med Korset pegende op mod Himlen, lysende forjættelsesfuldt over den Egn til Guds og Kristi Ære.“

Fra Danmark er der aldrig gjort noget for disse Mennesker; dersom vi herhjemme, der har saa gode Kaar kirkelig set, havde haft mere Interesse for vore Landsmænds aandelige Ve og Vel ovre paa den anden Side Havet, var der maaske ikke gaaet slet saa mange Aar, inden den danske Kirke i Kevisville var blevet rejst.

Trods det, at D. K. U.'s Arbejde har haft en stærk Vækst i det korte Tidsrum, i de 19 Aar, der er gaaet, siden det begyndte, saa maa det dog indrømmes, at D. K. U.'s Indsats i Canada har været meget beskeden indtil i Dag. Af de 16 danske Præster derovre, lønner vi de to helt og en tredie delvis. Det er nok værd at opholde sig ved dette et Øjeblik; thi det er ikke udelukket, at det danske kirkelige Arbejde i Canada kan komme ud for en Krise i de nærmeste Aar. Man begynder at spore en Antydning af, at Danskerne nede i U. S. A. er ved at køre træet med Hensyn til Canadamissionen, som de kalder Arbejdet deroppe, og skulde det ske, vilde meget gaa i Stykker; thi Emigranterne formaar endnu ikke selv at bære ret meget økonomisk set. Det er vel ikke ubegrundet, dersom man rejser det Spørgsmaal, om nogen skulde være nærmere til at række dem en hjælpende Haand end D. K. U.

En anden Side af Sagen er den, at det jo ikke er alle Steder, det er gaaet som i Vancouver eller i Kevisville. Som allerede nævnt blev en Mængde af Emigranterne spredt ud over hele Landet og spredt meget mere end godt var, naar man tænker paa deres aandelige Ve og Vel. Gennem Pastor Nommesens Beretninger og Breve faar man et Indtryk af det store Rejsearbejde, der er nødvendigt for at naa ud til de ensomt boende Familier, et Arbejde, der er forbundet med megen Besvær og store Omkostninger, men som ikke derfor er mindre nødvendigt. Det er jo i Almindelighed slet ikke saadan, at disse Mennesker sidder og længes efter Præstens Besøg. Mange er sløvet af den haarde Kamp for Udkommet, andre er fuldstændig ligegyldige eller ganske indifferente. Men hvordan dette nu er, saa er et sikkert, nemlig dette, at skal Evangeliet naa til disse Mennesker, **kan det kun ske paa Dansk**. Det er det eneste Sprog i Verden, paa hvilket det er muligt at tale til disse Mennesker, saa det gaar dem til Hjerte.

Det er et opsøgende og missionerende Arbejde, der stadig er Brug for ved Siden af alt, hvad der allerede gøres, og det er uhyre vigtigt, at det bliver taget op inden længe. Der er nu gaaet 8 Aar, siden Indvandringen stand-

sede, og for hvert Aar, der gaar, er det for manges Vedkommende, som om alt, hvad der er dansk, glider mere og mere i Baggrunden.

Et stort Spørgsmaal er det, der hedder: Den opvoksende Slægt. Mange Børn af danske Forældre i Canada vokser op uden at faa den mindste Kristendomsundervisning. Der er tvungen Skolegang fra det 7. til det 14. Aar i Canada som i Danmark; men der er ingen Religionsundervisning i Skolerne, og hvis der saa ingen dansk Kirke eller Menighed er paa Stedet, og Hjemmet ikke selv kan undervise Børnene, ja, saa maa de nødvendigvis vokse op som smaa Hedninger.

Det sker ogsaa, at der lyder hjerteskerende Klager derovre fra, ligefrem Nødraab. En dansk Familie skrev: „Hvorfor kan vi ikke faa dansk Gudstjeneste paa vor Egn? Vi faar ikke vore Børn døbt! Kan ikke faa dem undervist eller konfirmeret!“ Der er Eksempler paa, at Forældre er rejst over 150 km med deres Børn for at faa dem døbt; men der er endnu flere Eksempler paa Børn, der slet ikke er blevet døbt. — Den opvoksende Slægt — i Ordet opvoksende ligger jo dette, at det er noget, der haster.

De, der læser D. K. U.'s Blad, har hørt om Swan River, hvor man arbejder paa at faa opført en dansk Kirke. For nylig druknede en lille dansk Dreng paa 2½ Aar i Floden, hvorefter Stedet har Navn. Han blev begravet paa den engelske Kirkegaard, og alle Danske samt en Del Canadiere fulgte den lille Dreng til Graven. En tysk, luthersk Præst begravede ham. „Præsten talte om Livet her og Livet hisset, altsammen smukt og godt, kun ikke paa Dansk“, skriver Menighedens Formand, og fortsætter: „Der er jo flere, som er kommet herover for Aar siden, der ikke saa godt kan følge med i det engelske Sprog. Dog, vi haaber paa bedre Tider, saa vi kan faa vor egen Kirke med dansk Betjening“. „Vor egen Kirke“, ja, gid alle vore Landsmænd i Canada maatte faa dette paa ethvert Sted, hvor der er nogenlunde Mulighed for at samle et Antal Mennesker, og „dansk Betjening“, ja, det burde de have allesammen. Evangeliet paa Modersmaalet skylder vi at række alle dem, der rejste ud, og i Canada haster det med at faa det bragt.

Kirkeligt Rundskue.

SPØRGSMÅL OG SVAR.

Spørgsmaal: En ung Mand kom til de Forenede Stater for 10 Maaneder siden. Han boede i et halvt Aar hos sin Onkel, som havde sendt ham den forlangte „Underholds-erklæring“. Onkelen nægter nu at forsørge ham længere. Kan Onkelen tvinges til at forsørge sin Nevø? Kan Nevøen ansøge om offentlig Understøttelse, eftersom han er ude af Stand til at finde Arbejde?

Svar: Forsørgelseserklæringen (Affidavit of support) er en moralsk Forpligtelse og ikke et lovmæssigt Ansvar, idet en Mand ifølge de nugældende Love kun er forpligtet til at forsørge sin Hustru, sine umyndige Børn og sine gamle Forældre men ikke andre Slægtninge. Vi kender ikke nogen retsmæssig Maade hvorpaa Onkelen kan tvinges til at forsørge sin Nevø. Skulde den unge Mand ansøge om og opnaa at faa Bistand fra det Offentlige inden fem Aar efter hans Indrejse i Amerika, vilde dette

ifølge Immigrationslovens Fortolkning gøre ham til en „offentlig Byrde“, og dette betyder sædvanligvis, at han vil blive deporteret til sit Fødeland.

Spørgsmaal: Jeg kom ind i de Forenede Stater i 1926 uden at have et Visum. To Aar senere giftede jeg mig med en amerikansk Borger. Vi har 2 Børn som begge er født her i Landet. Det er blevet mig fortalt at jeg kan lovliggøre mit Ophold her i Landet ved at rejse til Kanada. Jeg raadførte mig med en Notarius Publicus, som forlanger 200 Dollars for at ordne hele Sagen. Jeg har hørt at andre har betalt endnu større Beløb for denne „Canadian procedure“. Jeg har dog slet ikke Penge til at betale for en saadan Fremgangsmaade. Kan De sige mig hvad jeg skal gøre?

Svar: Skriv til Foreign Language Information Service, 222 Fourth Avenue, New York City, og udførlige Oplysninger om Fremgangsmaaden vil blive Dem tilsendt absolut gratis. F. L. I. S. vil ogsaa gratis hjælpe Personer, som ikke har Raad til at betale for retslige Tjenester eller andre Tjenester saasom Bistand med at udfylde de nødvendige Blanketter i Forbindelse med den saakaldte „kanadiske For-Undersøgelses Fremgangsmaade“

Jødefolkets Sang. Det vrimlede med Jøder, fortæller Pastor H. F. Jørgensen, Frederikssund, paa den store Damper, der med Palæstina som Maal stævnedes over det blaa Middelhav, hvis blanke Spejlflade kun nu og da brødes af en Delfin, der let og elegant svævede et Par Sekunder i Luften for saa at forsvinde i en Skumhvirvel. Med Sport og Dans, afbrudt af lange Timers Døsen paa Dækket i den varme Foraarsol, var Dagene gaaet. Skønt sikkert kommen fra alle mulige Egne i Europa var det nu som een stor Familie, der hjælpsomt og utvungent over for hverandre foretog den lange Rejse i glad Samdrægtighed. En Skare sorgløse Turister — var det andet?

Jo, den Eftermiddag forraadte det.

Med eet lød der oppe fra det øverste Dæk en Sang, baaren af stærke Mandsstemmer. Ordene var det ikke muligt at opfatte i det fremmede Sprog, men det gjorde ikke noget, Tonerne fortalte alt, længe før jeg omsider fik fat i Ordene, som gengivet paa Dansk lød saaledes:

Saa længe den jødiske Sjæl skælver dybt i vort Bryst,
saa længe det jødiske Øje ser imod Zion i Øst. —
saa længe er Haabet ej brestet, vor gamle, gamle Tro,
at i Byen, hvor David har hersket, til sidst vi engang skal bo.

Er det ikke sandt, at hvad der dybest bor i et Folk, det skal man søge i dets Sange?

Her lød for mig Jødefolkets Sang, her saa jeg ind i dets Hjerte med al dets klagende Længsel, al dets trange Hjemve. Men før Israels Folk kender sin Frelser, er dets Trængselstid ikke omme. Maatte Juleklokkerne ringe ogsaa for det gamle udvalgte Folk et: Kom hjem!

Flere engelske Missionsselskaber trænger haardt til nye Arbejdere. Et enkelt Missionsforbund har saaledes 285 ledige Stillinger paa Hedningemarkerne.

En Dame i Dallas, U. S. A., udtalte før sin Død et Ønske om, at man ved hendes Begravelse i Stedet for Blomster vilde skænke Penge til Indkøb af Bibler til Uddeling. Der blev Penge til over 2000 Bibler.

Til Trods for Krigen vil de forskellige japanske kristne Samfund sende en talstærk Repræsentation til Verdens-

(Fortsættes paa Side 14.)

Familielæsning

MIN BARNDOMS JUL.

Af Jens Dixen.

Anm. —

Inden sin Død havde Jens Dixen skrevet denne Hilsen til „De Unges Blad“s Læsere i Danmark.

Af alle Fester, jeg som Barn oplevede, var Julefesten den skønneste, og min Erfaring er, at de fleste Mennesker fra vore nordiske Lande har et særligt højtideligt Minde om Julefesten, hvadenten vi finder dem i den gamle eller nye Verden. Særlig iblandt vore Landsmænd i Australien, hvor Julen fejres i den varmeste Aarstid, lagde jeg Mærke dertil. Ved Samtaler om Hjemmet og Hjemmets Minder er det næsten altid Julefesten, der har efterladt sig de dybeste Spor.

Naar jeg nu som gammel Mand tænker tilbage paa Barndommens Dage, er der en særlig Glans over Julen i mit Hjem.

Jens Dixen, 1928.

Lang Tid førend Tiden oprandt glædede jeg mig til den, talte Ugerne og Dagene dertil; først var der jo Forberedelsen til Festen, og omend mit Hjem var et fattigt Hjem, var der altid rigelig til Julefesten; der skulde slagtes, brygges og bages, det sidste var altid det vigtigste. Jeg var den yngste af Børnene, flere Aar yngre end de andre; tidlig var Moder oppe den Morgen for at anrette til Bagningen; ogsaa jeg kom tidlig ud af Sengen for at hjælpe til med at skære Pebernødder (vi kaldte dem Bakkenødder); min Fader hedede Ovn med Tørv og Lyng, der var nemlig saa stor en Ovn, at et voksent Menneske godt kunde vende sig i den.

Endelig kom Juleaften, da vi skulde nyde Frugterne af Arbejdet, og da var der Højtid; vi var samlet alle, Fader, Moder, Søster og Broder, og jeg selv, den ubetydelige Dreng. Der laa en særlig lys Stemning over det; Fader bad Bordbønnen som sædvanlig, og efter Maaltidet sad vi stille, medens Fader læste om Hyrderne derude paa Bethlehems Marker, der hørte Julehilsenen: „Frygter ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal være for hele Folket. Thi eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids By“.

Ja, da ønskede jeg at have været der; jeg anede ikke, at dette Ønske skulde gaa i Opfyldelse for mig 40 Aar senere, men jeg glædede mig derover paa barnlig Vis; jeg

ser endnu saa tydelig den lille Stue for mig, den gamle Dragkiste med de ternede Kopper ovenpaa, det amerikanske Stueur med det hvide Hus i Washington, et Kobberstik af den korsfæstede Frelser. Jeg ser Lergulvet med det hvide Strøsand paa, de rebede Stole, den store Bilæggerkakkelovn, og i Krogen ved denne havde Fader sin Plads; paa hans Knæ sad den sorte Kat i bedste Velvære og spandt sin usynlige Traad; den havde faaet af den varme Komælk, saameget som den kunde sætte ned. Kreaturerne paa Stalden havde ogsaa mærket Julen, de havde faaet bedre Foder. Den sorte Puddelhund laa under Faders Stol, den syntes om Varmen og der havde den sin stadige Plads, naar Fader var inde; og var han ude, tog den Plads i Stolen; det mente den at have Ret til.

Juledagene gik altfor hurtigt; jeg fik Lov at gaa hen til Nabodrengen, der var jævnaldrende med mig, og som tit kom til os. Vi fik hver en Haandfuld Nødder og saa legede vi: Minus, Effen eller Ueffen, driv Grisen i Skoven, eller: Gæt Maalet.

Søndagen imellem Jul og Nytaar, naar Fader og Moder var kommen hjem fra Kirken, og vi havde faaet Middagsmad, læste Fader Evangeliet om de to gamle, Simeon og Anna, med Forklaring fra Luthers Huspostille, og der kunde jeg følge med; naar han ellers læste Prædiken, blev den mig gerne for lang; naar han havde læst en 3 Blade og vendte næste Blad, saa jeg gerne efter, om der ikke var Afslutning paa næste Side; men den Prædiken om de to gamle blev mig aldrig for lang. Jeg havde ligesom en Følelse af at have Jesusbarnet paa Armene, at have en glad Jul. Vi kendte ikke meget til Juletræ andet end af Navn; det var først i Amerika, jeg saa et. Julen var jo dengang som nu Gavernes Tid, og jeg fik ogsaa Gaver, selv om de efter Nutidens Begreber var smaa: lidt Legetøj og Gaver i Form af Frugt eller Smaakager. Da jeg om Sommeren passede Kvæg for andre, havde jeg altid nogle Spareskillinger, og dem brugte jeg da til at give Fader og Moder Gaver for. Jeg lærte tidlig, hvad Jesus har sagt: „Det er saligere at give end at tage“ (Ap. G. 20, 35)

Nu er mange Aar henrundne, siden jeg holdt Jul i Barndomshjemmet; jeg har fejret Jul i alle 5 Verdensdele, men ingen staar i saadan Glans for mig som den i Sønderjylland sammen med Fader og Moder, jeg vilde gerne give 1000 Kroner, om jeg kunde genopleve en Jul i det gamle Hjem som for 60 Aar siden! Kom det i Hu, I unge, som har et Hjem at holde Julefest i, kom det i Hu, I, som har Fader og Moder levende! Gør dem glad ved at være hjemme Juleaften og saameget af Juletiden, som I kan; det vil glæde dem. Den Tid vil snart komme, da I ikke kan samles med dem. Gør Jesus til Julens Midtpunkt. Giv ham eders Hjerter! Det er den Gave, som behager ham bedst.

Vi, som tror paa ham, har det store Haab, at vi en Gang skal samles om Højtidsbordet i Højtidssalen i det nye Jerusalem. O, maatte vi snart naa det!

Den, der frygter for at komme til at lide, lider allerede af det, som han frygter.

HAN SKAL BEFALE SINE ENGLE AT BEVARE DIG.

Banevogteren sad i sit lille Vogterhus med Armen paa Bordet, Hovedet i Henderne og læste i et Blad, som laa foran ham. For nogle Dage siden havde en Rejsende kastet det ud af Kupevinduet til ham; det faldt lige for hans Fødder, og da Toget var kørt forbi, tog han det op. „Hvordan har du det med Gud,“ stod der med store Bogstaver som Overskrift.

Han havde aldrig i sit Liv brudt sig om Gud. Han gik i Kirke tre, fire Gange om Aaret for at føje sin Hustru, men det var saa alt. Han spottede ikke med Kristendommen, han drak sig ikke fuld og gjorde i Almindelighed sin Pligt som Menneske og særlig som Banevogter. Havde han ikke gjort nok? hvad mere kunde Gud forlange?

„Hvordan har du det med Gud?“ Han havde først lagt Bladet til Side og taget Avisen; men han kunde ikke glemme Overskriften og omsider tænkte han, at han kunde jo da gerne læse hvad der stod i det lille Blad. Saa læste han det allerede i Gaar, og nu i Dag sad han og læste igennem for anden Gang.

Staar du fjendtlig over for Gud, eller staar du ligegyldig, eller, mon du staar over for ham, som et Barn over for sin Fader?“ Det var de tre Spørgsmaal, som det lille Blad behandlede.

Banevogteren følte sig stærkt greben af dem. Nej, fjendtlig, det syntes han da ikke han var. Men at han stod overfor Gud, som et Barn over for sin Fader, det vidste han passede ikke. Saa var det jo kun eet tilbage. „ligegyldig.“ Ja, det var hvad han havde været.

I det samme fløjtede et Lokomotiv og han sprang ud i en Fart. Han havde jo nær glemt sit Arbejde for den Lap Papirs Skyld. Susende nærmede Toget sig. Banevogteren lod Blikket svæve hen over Banestrækningen. Da gik der en isnende Følelse gennem hans Marv og Ben. Der sad jo hans eneste og elskede lille Søn midt imellem Skinnerne og legede nok saa fornøjet uden at ane nogen Fare, medens Toget kom nærmere med rasende Fart.

Hans Hustru havde bragt Barnet derhen og bedt ham passe paa det, medens hun gik et Ærinde til Byen; og nu havde han glemt Barnet over sin Læsning. Den lille var trippet ud af Huset og sad nu der.

„Farmorhøjertige Gud, hjælp!“ stønnede han, medens han stod der ved Ledet som naglet til Pletten. Uvilkaarligt lukkede han Øjnene mens Toget brusede forbi. Nu vidste han at hans Barn var dæbt.

„Hvordan har du det med Gud?“ lød i hans Indre.

Gud. — ja, han kunde have hjulpet ham, kunde have standset Toget. Men se, om han gjorde det! Hans Barn var dræbt og det medens han sad og grundede over hvordan han havde det med Gud! Langsomt gik han hen imod det Sted hvor Barnet havde siddet. Han maatte jo samle Resterne af det lille Legeme op og saa gaa hjem og meddele sin Hustru om Ulykken.

Men, — hvad var det, — drømte han? Hans lille Dreng sad der jo endnu velbeholden. Solen skinnede i hans gyldne Lokker.

„Hans, Hansemand!“ raabte Faderen glad og trykkede Barnet til sit Bryst.

„Far, saa du Englen som kom og bredte sine Vinger over mig mens Toget kørte over mig?“

Den Aften blev der holdt Opgør i det lille Hus ved Banesporet. Der var En som da lærte at kalde Gud **Fader**.

Indsent af Mrs. Caroline Jensen, Oleander, Calif.

DA JULEN BLEV STOR. Af Sigrid Hedeskov.

Det tegnede til en lille, fattig og graa Jul hos Kristen og Mette i Husmandsstedet ude paa Præstemarken. Paa en Maade kunde den ikke blive andet, for i alle de Aar, det havde været trangt for Landmændene, havde der ikke været Raad til at gøre noget ud af den. Men det gjorde nu ikke saa meget. En flad lille Stjerne klippet ud af Pap og klistret over med Sølvpapir kan drage Blikket op mod Bethlehemsstjernen lige saa godt som en Kæmpestjerne, der bulner ud paa Midten og er oversaaet med funkende Glimmer. Nej, men naar Sindet er fattigt og graat, saa staar Julen i Fare.

Det var saadan noget, Mette tænkte paa, da hun en tidlig Morgen otte Dage før Jul stod i Gangdøren og saa efter Kristen, der var paa Vej ud til Landevejen med en stor Kurv paa Armen. Han skulde paa Torvet med Gæs og Ænder.

Det var ikke just, fordi de havde det mere smaat i Aar end ellers. De havde endda faaet Renterne skrabt sammen og sendt i Terminen, det var ikke sket i flere Aar. Men det var, ligesom Saft og Kraft blev tappet af dem under Trykket af Besværlighederne. De var bleven saa vante til at staa overfor Bekymringer, at de uvilkaarlig saa sig om efter to nye, naar en var overstaaet. Ja, hun var nu værst. Kristen holdt bedre til det. Hun orkede knap nok at være taknemmelig over noget, som nu for Eksempel, at Børnene var raske og havde skikket sig godt, saa langt de var kommen. Det var ellers nok værd at være glad for, men hun sansede blot Skuffelsen over, at de ikke kom hjem til Jul i Aar. Det var første Gang. Der var ikke noget at sige til, at Pers Mester ikke brød sig om at sidde hjemme ved Værkstedet og Benzintanken i Helligdagene, for at hans Lærling, ja, nu var han da snart udlært, kunde rejse hjem. Og Doktorens skulde som de plejede have Huset fuldt af liggende Gæster. Skulde de saa kunne undvære deres Stuepige? I Fjor kunde Ellen smutte hjem sent Juleaften. Da boede Doktorens jo inde i Stationsbyen, men nu de var flyttet til Borgby var det noget andet. Tre Mil er ingen Smutvej. Saa kommer de til Nytaar, havde Kristen trøstet. Ja, han tog sig alting let. Syntes han ikke ogsaa, at hun skulde gaa ind og tage sig en Hvile nu han var gaaet, i Stedet for at give sig til at mase. Hun havde nok bidt ham lidt haardt af, men man kunde vel ogsaa nok blive ærgerlig over Mandfolks Uforstand. Skulde man gaa ind til Højtiden med gammelt Fluesnavs paa Skilderierne og en Kakkellov saa rød som en Ræv? Forsinkelser havde der været hele Efteraaret. Det blev der nemt, naar hun skulde være baade inde og ude . . . Naå, hun maatte i Gang. Mette gøs i den kølige Morgenluft og saa mismodigt paa Uryddet i Bryggerset fra Arbejdet med Fjerkræet i Gaar. De var bleven sent færdige. Hun sukkede træt, da hun kastede et nervøst Blik paa Vækkeuret i Køkkenrækken. Dagens Arbejde forekom hende at være et Bjerg, der ludede ud over hendes Hoved, men naar hun kom i Skub, gik det vel.

Arbejdet gik tungt fra Haanden. Alting drillede. Hun stødte imod og greb forkert, og glemte, hvad hun gik efter og blev mere og mere opkørt, eftersom den korte Dag skred. Godt var det da, at Kristen vilde komme hjem til Fodertid, saa havde hun blot Hønsene at sørge for. Det var bedst at løbe ud til dem nu, saa vilde hun sidde og hvile sig lidt, mens hun drak Kaffe. Hun kunde

stikke Fødderne i Pers Træske, saa behøvede hun ikke at tage sine Smutsko af. Men Pers Træske var gamle og fladslidte, og Føret var glat. Pludselig laa Mette paa Stenbroen. Hun skyndte sig at rejse sig. Var der noget i Vejen? Jo, det gjorde ondt i venstre Fodled, og det begyndte at svulme under Strømpen. Hun støttede sig ved et Kasteskaft ind, og da hun havde badet Fodledet og bundet et Klæde stramt om, mente hun, at hun kunde klare det med det. Men det gik ikke. — Du godeste, hvad skal det her blive til, mumlede Mette og saa forvirret til Smaakagedejgen der laa paa Køkkenbordet, parat til at rulles ud. Saa lagde hun tre fire Tørv paa Ilden og gik i Seng.

Da Kristen kom hjem, sendte han Bud efter Doktoren. Han konstaterede en ret slem Forstuvning og paabød Ro og varme Omslag. De var vel i Sygeplejeforeningen? Ja, vist saa. Han skulde saa faa Sygeplejersken til at tage herud tre Gange om Dagen.

Søster Marie stod i Sovekammerdøren lige over Mid-dag Dagen til Juleaften og trak Vanter paa. — Saa Far-vel da og glædelig Jul. Nu haaber jeg rigtignok, De kan klare Dem selv i Juledagene.

Hendes rolige, venlige Stemme lød helt bekymret. — Vist kan jeg det, beroligede Mette hende fra Sengen. — Det var da en Skam, De ikke skulde hjem og holde Jul. Jeg har jo Lene Snedkers, og jeg kan ogsaa selv lidt. Glædelig Jul. — Mette lagde sig veltilpas og tankefuld tilbage paa Pudn. Det var gaaet langt bedre, end hun i sin Forvirring og Ulykkelighed havde tænkt. De første Dage havde været een Jammer, ikke saa meget over Smærterne, som over at ligge hen og ingenting faa gjort. Tag den med Ro, tag den med Ro, sagde Kristen, og var glad, at det ikke gik værre. Der kommer Dage efter Jul ogsaa. — Læg nu alt det fra Dem og hvil ud, nu De er nødt til det, sagde Søster Marie.

Hun havde vist opført sig som et uartigt Barn til at begynde med, var hun bange for. Det var sært, hvor langt bedre det blev, da hun gjorde, som de sagde. Hun kiggede til de bare Vinduer. Der kom ikke rene Gardiner op til Jul den Gang. Lene Snedkers var god nok, Viljen var der i hvert Fald, og hun nød at styre med Sagerne. Det var ligesom at vende tilbage til den Tid, da hun havde Mand og Børn og Husstand at sørge for. Men man jog ikke med en gammel Kone, og det kunde heller ikke nytte. Lene var vant til selv at passe Farten. Pudsig var hun. Mette smilede ved at tænke paa hendes Mundheld: Se se, det er same komisk. Hun skulde have spurgt Kristen, om hun ikke havde sagt det, da han kom og fortalte, at hun var gleden i hans Træske. Hun var vis paa det. . . Hvor gjorde det i Grunden godt at ligge stille og lade andre om Ansaret og faa Tid til at tænke. Og saa var det, Julen var kommen til hende, lige saa stor og rig, som den havde været engang. Den var kommen ad mange Veje og fra mange Kanter, i opdukkende Minder fra Barne-aarene, og fra dengang hun og Kristen første Gang havde Ellen imellem sig om deres eget Juletræ. Den var kommen i Ord og Toner fra de gamle Julesalmer og Beretningen om den første Julenat. Der fulgte ydmyg Glæde med den og Værn mod det, der vilde bekymre og forknytte. Om det saa var Skuffelsen over Børnenes Fraværelse fortonede den sig i Julens Rigdom og Storhed.

Hvad var nu det? En Motorcykel? Lene kom farende gennem Sovekammeret ind i Stuen til Gaarden. Se se, det er same komisk! Det er Per. Velkommen Per og kom ind.

Hun havde faaet et Vindue op i en Fart. Per kom ind med et Sus af kold Vind omkring sit Motortøj. Goddag Mor, naar hvordan gaar det? Ja, Mesters rejser først i Morgen tidlig, saa maatte jeg godt tage afsted, og saa startede jeg Motorcyklen. Naar jeg er derovre igen til Klokken otte i Morgen, er det godt.

Mette svarede og saa paa sin store Dreng med kærlige Blikke. Inderst inde var hun ikke saa forbavset over at se ham, som hun lod til. Det var, hvad man kunde opleve, naar Julen var bleven stor for en. Per skyndte sig ud til Faderen i Stalden, da han havde drukket tre af Lenes Kopper Kaffe, mindre kunde han ikke slippe med. Mette hørte de to Mandfolk gaa ude i Gaarden, de var ogsaa i Marken, forstod hun, ja, Kristen vilde jo nok vise Per de gode lange Roekuler, de havde i Aar.

Klokken gik til tre. Hvis Vinden var sydlig, kunde hun maaske høre, at det kimede fra Kirken. Men nu var der noget i Gaarden igen. Lene var allerede i trippende Fart ind til Stuevinduet.

— Nej, vil du tænke dig, Mette. Det er jeres Ellen, Doktorfruen kommer med hende. Se, se, det er same da komisk. Per og Kristen er derude. Nej, Fruen vil ikke med ind. Hun er væk igen som en Vind, hun kører jo, som hun er tosset. Men Goddag Ellen. Det var rigtignok en Overraskelse. Det er da en flinke Kone, den Doktorfrue. Naa henter hun dig i Morgen igen? Det er bare for i Aften, fordi din Mor ligger? Nu kan du række mig en Haand i Køkkenet.

— Velkommen, lille Ellen. Mette rakte sin Datter begge Hænder i Møde, og atter havde hun en Fornemmelse af, at ogsaa denne glædelige Overraskelse ligesom var et selvfølgelig Tillæg til Julen. Det var bleven mørkt i Sovekammeret, mens Mette og Ellen snakkede. Hvor blev Far og Per dog af? Hvorfor havde de lukket Døren til Stuen og sad derinde for sig selv?

Nu kunde Mette pludselig høre Kirkeklokkerne. Hun foldede Hænderne og følte sig varm om Hjertet. De havde deres Børn hjemme, og Julen skulde ikke blive lille og fattig og graa. — Det var dog en sær Klang, Klokkerne havde, og nu de holdt op, begyndte Orgelspil . . .

Men Per dog, Dreng, er det et Radioapparat, du er kommen med?

De sad stille i Mørket og hørte Juleprædiken. Saa fik de Juletræet pyntet. Kristen havde hentet et i Eftermid-dag. De havde dem selv i Plantagen. I Grunden var Ellen og Per ved at vokse fra Juletræ, men nu deres Mor laa i Sengen, var det, ligesom hun var den mindste og skulde glædes, og saa blev det morsomt. Den flade Stjerne, der var klippet ud af Pap og overklistret med Sølvpapir, kom i Toppen. Da de havde spist og Træet blev tændt, og stillet tæt hen til Moderens Seng, saa Kristen sig om i Kredsen og sagde sindigt: Ja, saa blev det Jul igen.

Det var noget, han sagde hver Juleaften, ligesom forbavset over, at Tiden siden sidste Jul var gaaet saa hurtigt, Lene var ved at pudse Brillen for at kunne følge med i Salmebogen. — Det skal du have Ret i Kristen. Det er same komisk at tænke sig.

Det gav et Latterknyst, der hvor Per og Ellen sad.

Men Mette nikkede og sagde stille: Ja, saa blev det Jul igen. Skal vi synge „Et Barn er født i Bethlehem?“

Kirkeligt Rundskue

(Fortsat fra Side 10.)

konferencen i Madras. Ogsaa Kagawa vil møde ved denne Lejlighed.

I Torre Pelice er aabnet en ny Diakonisseanstalt for Valdenserkirken. Den skal navnlig tjene de valdensiske Menigheder i Italien.

I det østlige Siam vokser det aandelige Liv paa forunderlig Vis. Mennesker i Hundredvis, ja, hele Byer bekender sig til Jesus Kristus som Frelser, og dette er sket ved Bibellæsning. Nu er der i Korat aabnet en Bibel-skole til Uddannelse af Bibelspredere, der ogsaa skal virke som Evangelister.

Er der Mulighed for Fred? Et engelsk Blad har fornylig haft en Samtale med den verdenskendte Evangelist og Forfatter, Dr. Kagawa. Han udtaler her, at han er dybt fortvivlet over Krigen mellem Japan og Kina, men mener ikke, at der er nogen anden Vej at gaa, for dem, der tror paa Gud, end at bede for Freden. Saa vil den ogsaa komme. Kagawa er en Bønnens Mand, og beder ud af sit Hjertes Tro og dybeste Nød om Fred.

At han ogsaa i Praksis er en Fredens Forkæmper, viser følgende Træk.

Det hændte i Kina for længere Tid siden, under Japanernes Fremtrængen, at et bestemt Missionsomraade blev truet. Fjenderne nærmede sig, og de begik mange Skændselsgerninger. Kinesernes Sind fyldtes af hadefulde Følelser. Saa var der en alvorlig og oprigtig Herrens Tjener, en Præst, der af hele sit Hjerte ønskede, at hans Menighed skulde bevares for Had og onde Følelser. Han sammenkaldte Menigheden og talte indtrængende til den om at holde sig fri for Hadet. De indsaa ligesom han, hvor vanskeligt det var. Men man besluttede saa fra den næste Dag og videre frem at holde Bedemøde i Kirken hver Middag. Hver Dag i flere Maaneder kaldte Kirkens Klokke Menigheden sammen til Bøn. De bad om, at deres Sind maatte bevares i Kærlighed, og saa bad de for deres Fjender, Japanerne. De blev ved i Troskab Dag efter Dag at samles til Bøn for samme Sag. Men en Dag efter nogle Maaneders Forløb kom en Afdeling Soldater og plyndrede. Præsten, hans Hustru og Børn blev dræbt. . . Hvorledes skulde de nu kunne bede?

Kort Tid efter kaldte Kirkeklokkerne atter til Tjeneste i dette Guds Hus, og skønt det var øsende Regn den Dag, saa var Kirken overfyldt af Kinesere og Japanere. Manden, der den Dag prædikede, var Kagawa. Han indledede med at takke dem for deres Bedemøder, og fordi de havde bevaret deres Sind i Kærlighed, og bedet for hans Folk.

Hans egne Landsmænd havde handlet ondt, men han vilde opfordre dem til at bede til Gud om Tilgivelse for hans Folks Synd.

Videre fortalte han, at gennem flere Maaneder havde han bedt Gud om at mage Tingene saaledes, at han kunde komme til at staa paa denne Prædikestol, hvor han stod i Dag. Vi, som er her, er eet i Kristus, hvad enten vi er Kinesere eller Japanere.

Saa prædikede han Kærlighedens og Ofrets Evangelium, som er Jesus Kristus. Han er vor Fred, han som ned-

brød Gærdets Skillevej og gjorde begge til eet.

Det er dette Sind sat op imod Verdens Had, der ene kan dæmme op for al den Vold og Ondskab, der truer os med Undergang. Guds Kirke i Dag skal i tryglende Bøn og i uselvvisk Virke give sig selv til Fremme af Freden og Guds Kongeherredømme.

Tænkt og skrevet.

HVAD SKAL EN GAMMEL PRÆST GØRE VED SIN DYRE BOGSAMLING?

M. Th. Jensen, Los Angeles, Calif.

Det lakker mod Aften for flere af os. Arbejdsdagen er endt og vi maa snart flytte herfra. Vore Hjem, vort Bohave og andre Efterladenskaber skal nok blive opslugt, men hvad med vore Bøger? Ingen bryder sig om dem.

Nogle gamle Præster er saa lykkelig stillet at de har Sønner i Præstegerningen, eller Døtre, der er Præstekoner. Der er det let nok. Men for de fleste af os er det skønne Haab slaaet fejl. I nogle af saadanne Hjem er der kun lidt tilbage af Bogsamlingen. Maaske har den aldrig været ret stor. Hvordan de har baaret sig ad med Afhændelsen, ved jeg ikke. Ved Aarsmøder har vi nu og da set en hedengangen Præstebroders Bogsamling udsat til Salgs, men det har nok gaaet smaat og langsomt.

Jeg var med ved en Præstebroders Begravelse for nogle Aar siden. Hustruen var død før. Under Præstens Sygdom var han og Børnene flyttet ind i et Hjem paa Landet. Efter Begravelsen besøgte jeg Hjemmet. Udenfor Køkkendøren stod en Kasse Bøger udsat for Vind og Vejr. Nede i et Skur laa Bunker af Bøger kastet ind paa Maa og Faa og overdyngtet med Efterladenskaber af Høns og andre Husdyr. Jeg samlede en Del af de bedste sammen i en Bunke og dækkede dem med en gammel Sæk. En Bog tog jeg med mig „Udkast til Prædikener“ af den afdøde Præst. Den vil antagelig lande i vort Historie-Arkiv i Blair.

Min Hustru siger ofte til mig: Faa det ordnet med dine Bøger medens du kan; saa jeg ved, hvad jeg skal gøre ved dem, naar du er gaaet. Saalænge hun lever, skal der nok blive holdt Haand over dem, men saa, naar hun ikke er mere, hvad saa?

Og hvad kan Børnene gøre ved dem. En Del af Bøgerne er i et Sprog, som Børnene kun læser tungt, og Indholdet interesserer dem ikke. Men selv hvor Bøgerne er i det engelske Sprog, er Materialet jo af en saadan Art, taget i det store Hele, at det kan ikke have Interesse for dem. Her staar f. Eks. en lang Række Kommentarer, Lange, Clark, Matthew Henry, Spurgeon, Daechsel, o.s.v. Selv mange yngre Præster rynker paa Næsen af den Slags Læsning i vore Dage. Det mærkes ogsaa i deres Forkyndelse.

For nylig besøgte jeg et af vore Hjem for Gamle Folk og udtalte til en Familie som bor der, at jeg havde en Del gode danske Bøger som jeg vilde forære Hjemmet, men fik det lakoniske Svar, at de jo vilde blive modtaget med Tak og sat hen, men ikke blive læst. Det er jo kedeligt, men sikkert sandt.

Det nemmeste og billigste vilde jo være at tage Samlingen ud i Baggaarden og brænde dem. Thi selv Bøger man vil give bort gratis maa vi betale Forsendelsesom-

kostninger for at komme af med. Fra et Medlem af Historie og Arkiv Kom. i Blair, har jeg Oplysning om, at de nok vil betale Forsendelsen af min nok saa fyldige Samling af „Kirkebladet“ og muligvis paa nogle faa sjældne Bøger, men udover det ikke.

Lad mig for Tydeligheds Skyld her indføre, at det for mig slet ikke er Spørgsmaalet om Pengene, man muligvis kan faa ud af Afhændelsen, men meget mere dette, at redde dem fra Undergang.

Der er meget godt Materiale i nogle af de gamle Præsters Biblioteker, ja meget som slet ikke er at opdrive andre Steder, og som bør reddes fra Ødelæggelse.

Saa Spørgsmaalet er aktuelt: Hvad skal vi gøre ved vor Bogsamling?

Mon følgende Henstilling ikke kunde realiseres:

1. At der oprettes en Afdeling i vort Publ. House for saadanne Bøger.

2. At Luth. Ugeblads Red. Pastor P. C. Jensen varetager denne.

3. At der ydes ham rimelige Procenter fra Salget.

4. At der gives ham Plads til gratis Avertering i „Luth. Ugeblad.“ (En halv Side, mere eller mindre som Autoriteterne bestemmer).

Mine Grunde for denne Henstilling er følgende:

Blair og Publ. House er det bedste Sted for et saadant Udsalg. Der mødes flere Studerende af vor Klasse end noget andet Sted i Samfundet. Men som en Gren af selve Forretningen i Publ. House vil den næppe blive antaget og næppe svare sig. Derfor mener jeg, at Pastor P. C. Jensen bør vælges som Ansvarhaver for denne Afdeling. Han er noget af en Bogorm, ikke for ung til at vide noget om hvad vi ældre Præster ligger inde med; heller ikke for gammel til at vide noget om hvad de yngre Præster og Studerende trænger til. Og saa er der en Grund mere. Pastor P. C. Jensens Løn som Redaktør er urimelig lille, kunde dette blive en lille Bifortjeneste, vil det lønne ham for hans Arbejde. Om Red.'s Kontor vil være stort nok for Oplaget, kender jeg ikke, men der maa vel nok kunne skaffes Plads et eller andet Sted i Bygningen.

Bemærkning: Paa Anmodning om at føje lidt til ovenstaaende, som jo berører mig personlig, tør jeg sige, at Pastor Jensen sikkert berører et Problem, der er ret almindeligt blandt Præster, især de ældre. Jeg husker at Prof. Vig bemærkede til sine Elever paa Seminariet: Køb ikke for mange Bøger, boys, køb ikke for mange Bøger! Vi smilte, thi hans ret store Studerestue var jo som tapetseret med Bøger. De fleste Studenter i de Aargange var vist langt mere angrebne af Bogfeberen end de er nu-om-Dage. Nu vil man maaske hellere stikke en extra-Skilling i en gammel Bil. Men vi som bliver ældre erfarer, at „den Gamle,“ havde Ret. Bøger er nærmest en død Kapital, undtagen man skulde være saa heldig at besidde et sjældent Eksempplar. Og for de danske Bøger er Situationen finansielt som haabløs.

Dog kan det jo være, at dersom en Slags Omsætning, som den paaapeget af Pastor Jensen, kunde iværksættes, at mulige Købere baade blandt Studerende og Ikke-studerende vilde møde op. Ogsaa her kan det gamle Mundheld bruges: Hvor Aadselet er, vil Ørnene samle sig. I al Fald, uden dettes Tilstedeværelse samles ingen. Da jeg som Student fungerede som en Slags Bogagent paa Skolen henviste de kirkelige Ledere saavel som Forlagshusets Forstander flere Præsteenker, der havde et

efterladt Bibliotek paa Haanden, til mig om ikke jeg vilde omsætte Bøgerne i Mønt for dem. Jeg forsøgte baade med privat Salg og Auktion og fik sædvanlig udsolgt; Ejerne fik lidt ud af dem og Køberne fik en Del gode Bøger for godt Køb. Nu, da vor Studenterbestand paa Præsteskolen er forholdsvis lille, var det vist bedre at tage hele Samfundet med i Handelen, som Jensen antyder. Der er sikkert mange som gerne køber et Par Bøger extra, naar de ved hvor de kan faas og at de dermed kan hjælpe en gammel Broder eller hans Enke til lidt Erstatning for det ofte ret dyre Udlæg. Bøger er jo for en Præst hvad Avlsredskaber er for en Farmer, Haandværkstøj for en Haandværksmand o.s.v. De har tillige den Fordel at de ikke bliver daarligere med Alderen hvad Indhold angaar.

Hvorvidt saa en saadan „antikvarisk Boghandel“ kunde oprettes og vedligeholdes i Praksis er et andet Spørgsmaal. Men det var et Forsøg værd i Betragtning af Omstændighederne, som Forslagsstilleren nævner. Selve Forlagshuset her i Blair er saa-at-sige propfuld; men der ligger et Par Smaabygninger paa vor Byggegrund lige op til Huset, som sædvanlig rentes ud til andre Forretningsfolk eller staar tomme; disse kunde vist erholdes til vort Brug som et Annex til Forretningen. Tanken med denne Grundejendom er jo at faa opført en Administrationsbygning for Samfundets Funktionærer og Arkiver med Tiden. Vi trænger haardt til et saadant Samlingsted for vor officielle Administration, i Lighed med hvad Nordmændene har paa Augsburg (Publ. House, Minneapolis). Redaktionskontoret er ca. 8x10 Fod og tillader ikke mere Plads end en maadelig Redaktør nok kan fylde med sit eget Udstyr.

At en bedre Indtægt vilde være en velkommen Nødvendighed for eders Redaktør og Familie er vistnok. Men om den skal tjenes paa denne Maade udenfor Redaktionsarbejdet eller ved at en rimelig Lønning ydes for selve Gerningen er et baade- og Spørgsmaal. Hvorfor at netop denne Gren af vor kirkelige Mission er saa forholdsvis undervurderet nu for Tiden, da ellers andre Lønninger er gaaet op, faar de forklare der har nedsat den. Der kræves i al Fald lige saa stor Uddannelse og — undskyld — Intelligence paa sin Vis dertil som til andre Samfundsposter. Hvad Tid angaar, kræver dette Blad alene ca. 25 — 30 Timer om Ugen ifølge min Erfaring saavdt. Derved er der altsaa nogen Tid tilovers for anden Beskæftigelse, hvilken for Nærværende anvendes i Betjeningen af en nærliggende Menighed og en Missionsstation. Vor hele Indtægt er ca. \$50 per Maaned og frit Hus. Der gaar ca. \$10 per Maaned til Kørselsudgift.

P. C. Jensen.

„JULEAFTEN, DU ER SKØN!“ Et 100 Aars Minde

Af Lærer Folmer Nielsen, Ilskov. St.

Det allersidste Afsnit i vor Salmebog hedder som bekendt „Aandelige Sange“ og omfatter 20 Numre, 655 til 675. Det er en Del af Bogen, som hyppigt er i Brug. Baade ved Gudstjenester og Møder og andre Lejligheder, hvor man synger Salmer, vælges der meget ofte blandt den Snes Salmer, Bogen slutter med. Der er ogsaa en Julesalme her i vor Kirkesalmebogs Slutning. Den staar Nr. 660 og hedder „Juleaften, du er skøn“. Grundtvig

har digtet den for omkring 100 Aar siden. Skønt der er to meget kendte Melodier, som den kan synges paa („Dejlig er den Himmel blaa“ eller „Alt staar i Guds Faderhaand“), og skønt den er en meget indtagende og smuk Salme, hører den ikke til de hyppigt brugte. Maaske kunde en og anden faa Øje for Rigdommen i denne Salme, naar der nu her fortælles nærmere om den.

Grundtvig har digtet den som en Salme til den danske Skole. De fleste af hans Julesalmer er digtet til Menigheden, men denne Salme skrev han paa en Tid, hvor han var meget optaget af Spørgsmaalet om en levende dansk Skole.

Det er bekendt, at Grundtvigs Skribent-virksomhed gennem en Aarrække hæmmedes af, at han var „under Censur“. Han kunde intet faa udgivet, før det var gennemset og tilladt af Københavns Politimester. Han følte Censuren som et ubehageligt Tryk og ansøgte om at faa den hævet. Endelig i Julen 1837 — altsaa for ca. 100 Aar siden — hævedes Censuren. I sin Glæde derover digtede han „Moders Navn er en himmelsk Lyd“, og hele Censursagen førte ham i Forbindelse med Prins Christian (den senere Kong Chr. den VIII) og hans Hustru, Prinsesse Carolina Amalie, som allerede i 1829, da hun var 32 Aar, havde oprettet et Asyl for Børn fra fattige Hjem. Til Asylet knyttede hun 1841 en saakaldt „Dronningens Asylskole“.

I Asylet holdtes der Juletræfest, og Caroline Amalie indbød gerne Grundtvig (med Frue og Datter) til at komme og tale ved Festen. Paa den Tid var Juletræ noget helt nyt her til Lands, endnu kun kendt og brugt i enkelte velhavende Byboers Hjem. At samles om et Juletræ i Asylet var for Børnene fra de fattige Hjem at opleve Eventyret, de maatte endda tage Far og Mor med, og deres Glæde kendte ingen Grænser.

Det var til Asylets Juletræfest i 1838, at Grundtvig glædede Prinsessen og Børnene med Digtet: „Juleaften, du er skøn!“ I denne Jul er Salmen saaledes 100 Aar gl.

I vor Kirkesalmebog har Salmen 7 Vers. Det Antal Vers havde den oprindelig, da den blev trykt til Julefesten i 1838, og da den Aaret efter blev optrykt og igen sunget ved Juletræet i Asylet. Men da den til Julen 1840, efter at Caroline Amalie var blevet Dronning, tryktes for 3. Gang, havde Digteren føjet et nyt Vers til:

„Først og sidst det er vor Bøn:
Juleglæden klar og skøn
Give Gud med Engle sine
Danmarks Dronning Caroline!
Som en Engel til os smaa
Yndig hun fra Tronen saa“.

Med de 8 Vers blev Salmen ogsaa senere Aar optrykt og brugt ved Juletræfester i Dronningens Asyl.

Men da den var med i Grundtvigs „Sangværk“ („Kirkeaaaret i Salmesang“), som udkom i 1873, havde den de oprindelige 7 Vers, og i denne Form har den senere faaet Optagelse i flere andre Salmebøger og Salmehæfter. Der er heller ikke lavet synderlig om paa dens Tekst. Det har jo ellers Salmebogsudgivere oftere vist en langt fra altid lige heldig Lyst og Evne til. Med Hensyn til denne Salme er der kun i dens næstsidste Vers indført en lille Ændring. Oprindelig lød Teksten: — „glæde vil os arme smaa“, men dette er forandret til: — „kærlig glæde vil os smaa“, og denne Omskrivning kan der være god Mening i, da Salmen nu ikke er en speciel Salme for Asylbørn fra meget fattige Hjem.

Salmen er mættet med de herligste bibelske Billeder og Udtryk baade fra det gl. og det nye Testamente.

Ikke mindst det 2. og 3. Vers har den mest nøje Forbindelse med Skriftens Ord:

„Livets Træ med Lys i Top
Vokste i Guds Have op;
Adams Børn dog længe sukked,
Paradis for os er lukket,
Død og Dom er Syndens Sold.“

Lysets Træ med Liv i Løn,
Er oprunden med Guds Søn,
Engle svæve i dets Grene,
Kvæde sødt med Stemmer rene,
Vinke os til Paradis!“

Som disse Vers er poetisk fine og barnlig skønne, er Salmens Helhed det, og den er en vidunderlig Salme, som vi nu hver Jul atter kan synges os glade i og derved faa en Hjælp til paany at erfare, at „det er godt at være Barn om Julen.“

Bidrag til vor Kirkes Historie.

HØJSKOLELIV I ELK HORN.

Erindringer af Iver H. Moos,

661 W. 4th St., Eugene, Ore.

Da jeg i Efteraaret 1896 ikke havde nogen Beskæftigelse men ønskede at erhverve lidt mere Øvelse i det engelske Sprogbrug, besluttede jeg at frekventere den danske Højskole i Elk Horn, Iowa, nogle Maaneder. Men nu kom det vanskelige; mon man vilde antage en saa ulært Elev som jeg? For at være sikker skrev jeg til Prof. P. S. Vig. Mit Brev lød s. fl. —

„Er der Plads for en Elev som mig paa Højskolen. Jeg er dansk, men har aldrig lært det. Jeg har gaaet i tysk Skole (nær Slesvig), men har glemt det. Jeg prøver at tale Engelsk, men kan ikke“.

Jeg fik det Svar, at Skolen netop var for saadanne.

En mørk Efteraarsdag tog jeg saa Toget fra Cedar Falls til Elk Horn. Det var sent paa Aftenen, at jeg naaede Audubon og saa mig om efter et Køretøj til Skolen. Da opdagede jeg at jeg ikke var den eneste der skulde til Skolen, men Befordring fandt vi ikke. Saa var der ikke andet at gøre end tage det tilfods de 16 miles derud. Det blev en drøj Tur i Kulde, Sne og Is ved Aftenstid; men vi blev godt kendt med hverandre og var i godt Humør, omend noget udmattede, da vi naaede den lille danske Flække henved ti-Tiden.

En Klokke ringede da vi ankom til Skolen; mon det var en Velkomsthilsen til os? Ja, paa en Maade, man ringede til Andagt og vi skulde være med. En ærværdig udseende Mand ledede den Aften. „Det maa være Professoren“, tænkte jeg; senere fandt jeg ud at det var en Student ved Navn Hans Nielsen. Efter Andagten blev vi budt ind i Spisestuen og fik en rigtig god og velsmagende Aftensmad som friskede op i Sind og Skind.

Jeg blev snart kendt med nogle yngre Mænd fra vor Naboby, Latimer. Det gjaldt jo om at tage Skolen og dens Beboere i Øjesyn, stifte Bekendtskaber og vælge Kammerater. Her tilbød det fælles Spisebord god Lejlighed, særlig med at bedømme Karakterer. Dog gik det ikke altid ret med eens Bedømmelsesevne. En Aften sagde jeg saaledes til min Sidemand: „Se, der sidder to bred-

skuldrede Herrer oppe ved den anden Ende af Bordet, de er vist et Par „rough“ Krabater, som man maa tage sig i Vare for.“

Jeg fandt snart ud at de hed Carl Hansen og Henry Bondo og ved nærmere Bekendtskab kom vi til at elske og agte dem.

Saa var der een som hed Magnussen, om hvem man sagde at han studerede til Præst. Jeg tænkte: „Ja, kan han blive Præst, saa kan jeg ogsaa.“ Da jeg senere blev kendt med ham i Nord Dakota, ønskede jeg at jeg havde været til saa megen Velsignelse i Livet som han.

En Skolelærer ved Navn Winther, der nylig var kommen fra Danmark, glemmer jeg heller aldrig. Han holdt en Gang et Foredrag paa (daarlig) Engelsk. Aa, som vi lo. Men nu forstaar jeg at netop han, der udviste et saadant Mod, var Manden der kunde udrette noget i Japan.

Saa var der paa forberedende Afdeling Een som hed Theodor Beck. Han havde Lune og kunde skrive saa det er morsomt og dog saa alvorlig. Jeg vilde ønske at han kunde gennemgaa disse Linier, saa vilde de blive mere interessante at læse.

Gymnastiktimerne interesserede mig meget, særlig naar vi præsenterede i vore hjemmesyede hvide Flonelsdragter med de blaa Striber; det var noget andet end at komme i tysk Uniform. Bare man saa kunde springe og gøre Gymnastik som en Martin Th. Jensen.

Blandt Lærerne havde vi en Lærerinde ved Navn Dortha Jensen. Hendes Flid og Omsorg med at indprente det engelske Sprog i os dumme Dreng er jeg endnu taknemlig for den Dag idag. Flere Aar efter hørte jeg, at Miss Jensen og hendes Søster Christine havde taget Homestead ved Flaxton, N. D. Min Hustru og jeg tog derover at besøge dem; da vi kom i Nærheden af Stedet forbavsedes vi ved at se Røgen vælde ud fra Huset. Mon der var ildløs? Vi holdt et hurtigt Indtog men fandt Beboerne i bedste Velgaaende omkring Bordet. Røgen stammede nemlig fra et Baal nær Boligen som var tændt for at fordrive de hungrige Myg fra Livet. Vi fik en skøn Tid sammen selv om der var lidt røget.

Men tilbage til Skolen. Det var hen imod Jul at vi blev sat i Skoletugt. Som nu saa ogsaa den Gang var Ungdommen lidt ustyrlig. Men naar det endda holder sig indenfor lovlige Grænser, saa gaar det. Om Aftenen mellem ni og ti var det Studeretid og enhver skulde være paa sit eget Værelse. Men der skete jo Undtagelser. En Aften var saaledes nogle faa Venner samlede paa vort Værelse No. 1. Bøgerne blev lagt tilside og Kaadheden slap løs. Et Par tog Tag i Sengen, en anden satte sig for haardt paa en skrøbelig Stol saa den brast med et Brag. Pludselig aabnedes Døren og Professor H. W. Foghts skarpe Øjne udspejdede Situationen. Ved næste Frokost blev det oplyst at vedkommende Elever havde forsyndet sig imod Skolens Regler og var tilsagt Tiltale. Nu var gode Raad dyre. Der var maaske Fare for at vi vilde blive vist bort fra Skolen. Vi drøftede Stillingen med Resultat at J. Jensens Forslag om at en Delegation paa tre skulde gaa op til Pastor Vig blev vedtaget. Den skulde bede om Forladelse paa alle Synderes Vegne. Som een af dem var jeg ikke glad ved den Tur. Vi svedte og Hjertet sad i Halsen da vi fik Foretræde. Hvordan det endte? Ja, den Gang som altid, „naar vi bekender vore Overtrædelser er han naadig og barmhjertig og af stor Miskundhed!“

Næste Morgen blev det bekendtgjort at Skylden mod os var udslettet.

To Aftener om Ugen havde vi Bibeltimer som lededes af Pastor A. M. Andersen. De var mig til stor Velsignelse. Jeg synes næsten at det er et Under, at han, som allerede den Gang var vor „gamle Lærer“, endnu sidder dernede i Californien og underviser os gennem „Luthersk Ugeblad“. Pastor Vig havde ogsaa to Aftener om Ugen hvor vi gennemgik Luthers Katekismus. Vi maatte jo nedskrive lige saa hurtigt som han dikterede. Det var da at jeg lærte at skrive daarligt, men Indholdet slog Rod.

Det var særlig Pastor Vigs Tale om ikke at opsætte med Omvendelsen, der fik mig til at **gaa i mig selv**. Han sagde; „Det er svært for dig at omvende dig **nu**, men næste Gang du hører Herrens Kald vil det blive endnu sværere for dig“. Da gik det op for mig, at udsatte jeg det nu, saa kom jeg ikke med. Saa sagde jeg: „Jeg vil staa op“. Men det var først da jeg kom tilbage til Cedar Falls og knælede paa min Moders Grav, at jeg sagde: „Herre, jeg har syndet imod dig!“

Der var dog mange Elever paa Skolen som vidnede om deres Frelser. Jeg vil her nævne blot Peter og Johannes Rasmussen fra Nebraska. Fra Spadsereture mindes jeg særlig Johannes; han prædikede ikke for mig, men fortalte ganske ligefrem hvad Herren havde gjort for ham og hvordan han havde det. Jo, jeg lyttede. — Det var for mig skønne Dage; vi kom jo alle til at holde af hverandre, saa Taarene flød da vi, en lille Flok, tog Afsked med hinanden ved Marne Station og vore Veje spredtes i Øst og Vest. Jeg har endnu et Billede fra Skolen, og naar jeg betragter det, kommer der en Blanding af Sorg og Glæde op i mig. Mange, ved jeg, er døde og en Del gik hjem til Gud. Hvormange mon vi skal møde deroppe hvor han er, som tilgiver os vore Overtrædelser saavel som hvad vi forsømt at gøre hernede?

Saa en Hilsen med Ønsket om et glædeligt Nytaar til Venner i Iowa, No. Dakota, Californien, Blair, og iøvrigt alle Bladets Læsere og Udgivere.

Korrespondancer.

FRA HUTCHINSON, MINN. (Dec. 19, 1938)

Der er jo allerede gaaet en længere Tid siden vi lod høre fra os her i Hutchinson, skønt vi glæder os ved at høre fra andre Menigheder. Den 2. Dec. havde vi Besøg af Missionær Thompson fra Sudan, og han fremviste Billeder fra Missionsmarken og fortalte os noget om Arbejdet der, hvordan Herren havde velsignet det saa at mange Sjæle var vundet for Guds Rige. Ja, er det ikke en Glæde at høre om Sjæles Frelse?

Den 15. Dec. fejrede Mr. og Mrs. Bendt Jensen deres Guldbryllup, og det er jo en stor Naade naar Mand og Kone faar Lov at leve tilsammen i 50 Aar. De blev gift i Racine, Wis. og viede af Pastor Dahlstrøm; de var Medlemmer af Emaus Menighed i den Tid de levede der. Siden flyttede de til Bird Island, Minn.; for ca. 30 Aar siden flyttede de her til Hutchinson, hvor de bosatte sig først i Byen, senere paa en Farm godt 5 Mil syd herfra hvor de levede en Del Aar og flyttede saa igen ind i Byen, hvor Mr. Jensen havde en Lejestald nogle Aar. Men da Bilerne kom i Brug maatte han opgive Forretningen.

Da de levede paa Farmen, tilhørte Familien St. Mor-

tens Menighed og Mr. Jensen var Medlem af Styrelsen en Tid. Det samme blev Tilfældet da de kom til Byen og deres Plads i Kirken var sjælden tom. Men i de senere Aar, da Helbredet ikke har været saa godt, kom de ikke saa ofte, særlig om Vinteren.

Paa Højtidsdagen var deres Familie samlet her, der tilligemed Pastor og Mrs. Svendsen samt nogle af deres gamle Venner var indbudt til Middag. Om Eftermiddagen og Aftenen kom mange af vore Menigheds Folk og andre at gratulere i Dagens Anledning. Vort Kirkeraad bragte en Gave fra Menigheden, en dejlig Stol, en elektrisk Lampe m.m., som det ærede Par var meget glade og taknemlige for.

Om Aftenen var det særlig skønt at vort Kirkekor, som bestaar af unge Mennesker, kom og sang for dem. Bendt Jensen takkede dem for det og mindede dem om det Ord af Jesus, hvor han siger: „Hvad som I have gjort imod een af disse mine mindste Brødre, dette have I gjort imod mig.“

Mr. og Mrs. Bendt Jensen.

Sangkoret saavel som de andre, der var kommen at gratulere, blev serveret med Ice-Cream og Kage og alle fik Lov at skrive deres Navne i en Mindebog og det viste sig, at der havde været over 100 Gæster den Dag.

Menigheden her plejer ellers at have en særskilt Fæst ved saadanne Anledninger, men vor nye Kirke er ikke færdig til Brug, og det vil vare en Tid endnu. Mr. og Mrs. Jensen er nogenlunde raske, men kan ikke taale Kulden ret godt, saa de ønskede at have Fæstligheden i deres Hjem. De komme ikke ret meget ud om Vinteren. Vi har ellers haft saadant et fint Vejr her i Efteraaret og har det endnu. Jeg tror det er det fineste vi har haft al den Tid jeg har været her. De har jo haft Sne mange andre Steder her i Minnesota men vi har ikke haft noget endnu.

Her er mange Huse bygget i Aar foruden den store nye Skolebygning i Hutchinson.

Nels Madsen, Minneapolis, (Midwest Contracting Co.) havde Kontrakten for den nye Skole, (som kostede omkring \$400,000). Det er godt et Aar siden de begyndte Arbejdet og er tildels færdig nu.

Nu har Byen ogsaa faaet Penge til at bygge et nyt Posthus, som vil blive opført næste Sommer. Det skal koste ca. \$85,000.

Saa Hilsen til alle Bladets Læsere med Ønsket om et velsignet Nytaar!

J. H. C. Korr.

AFSKEDSFEST FOR J. C. BERTHELSEN OG FAMILIE.

Golgathas Danske Evang. Lutherske Menighed, Chicago, afholdt Torsdag Aften, d. 29. Dec. en festlig Sammenkomst i Kirkens Undersal for Hr. J. C. Berthelsen og hans Familie.

Hr. J. C. Berthelsen som i nogle Aar var Chef for Skandinaviens Amerika Liniens Kontor i Chicago, og i de sidste to Aar har været ansat som Afdelingschef for den Danske Afdeling ved Gdynia Amerika Linien har fornylig akcepteret en Stilling i Den Svenske Amerika Linies Hovedkontor i New York.

Festligheden, ved hvilken ca. 100 Venner og Bekendte af Berthelsens var tilstede, var arrangeret af de forskellige Organisationer indenfor Menigheden. Menighedens Præst, Pastor Chr. Justesen, fungerede som Ordstyrer, og blandt de adskillige Talere var Menighedens Formand, Hr. Marius Ohlsen, som talte for Menigheden; Mrs. C. P. Andersen, President for Kvindeforeningen; H. V. Nielsen, President for Mandsforeningen; Robt. Berthelsen, Pres. for Sangkoret; Alfred Steffensen for Ungdomsföreningen. Af andre tilstedeværende som tog Del i Programmet bør nævnes Pastor C. M. Videbeck; Hr. Olaf Berthelsen en Broder til J. C. Berthelsen; samt Mrs. C. P. Vagtborg.

Efter at den formelle Del af Programmet var tilende, serveredes der Smørrebrød og Kaffe, og Hr. Aage Hansen, tidligere President af Mandsforeningen, overrakte Hr. og Fru Berthelsen en meget smuk Buket Blomster fra Venner i Golgatha.

Det vil være et betydeligt Tab for Menigheden naar Familien Berthelsen efter Nytaar forlader Chicago, da de alle har været meget aktive indenfor Menighedens Virke.

Hr. J. C. Berthelsen har tidligere været President af Mandsforeningen; Næstformand i Menigheden, og har naar somhelst været villig til at yde Hjælp og Assistance.

Mrs. J. C. Berthelsen har ligesaa været meget aktiv, særlig indenfor Kvindeforeningen og ved enhver Lejlighed naar det var betimeligt. Fru Berthelsens gode Villie og Sindelag har vært paaskønnet og vil blive savnet.

Dotsey, den ældste af Berthelsens to Børn, har været et trofast Medlem af Sangforeningen og Ungdomsföreningen, og Junior Ligeledes af Ungdomsföreningen.

Undertegnede ønsker Hr. og Fru Berthelsen, Dotsey og Junior alt godt i deres nye Virkefelt og Hjem i New York; maa vi snart se dem tilbage i Chicago igen.

M. R.

Blandt Landsmænd.

I Danmark.

Danmarkshjemmet. Dette Navn taler for sig selv og har den største Betydning for Danskere, der opholder sig i Udlandet, og som nu og da ønsker at aflægge Danmark et Besøg, men som enten ikke har nogle Paarørende i Danmark eller som ønsker at tilbringe Tid i København.

—For disse vil Danmarkshjemmet være det rette Samlingssted. Det er et Savn, der for længe siden burde være afhjulpet, men nu, da Danmarkshjemmet er en Kendsgerning, har det vist sig at være en stor Sukces, hvilket Fremmedbogen med dens mange Navne fra saa godt som hele Verden er et Bevis paa.

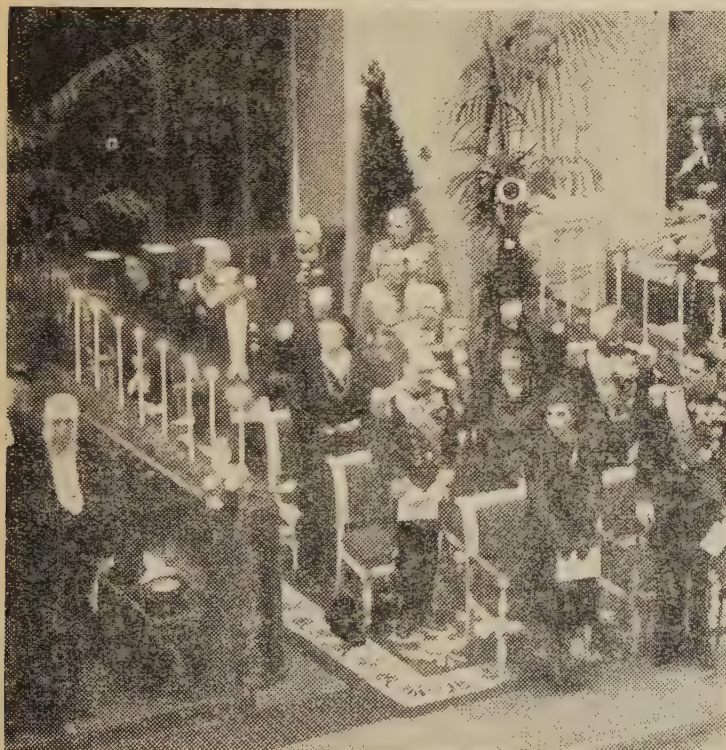
Danmarkshjemmets Virkeliggørelse skyldes den initiativrige Fru Grosserer Frederiksen, der her har udført et meget stort Arbejde. Ved et lille Interview med Fru Frederiksen fik jeg oplyst, at det havde været hendes store Ønske sammen med sin afdøde Mand at faa en Kreds af dansksindede Mænd og Kvinder interesseret i at faa et Danmarkshjem oprettet med det Formaal at byde Danskere i Udlandet Velkommen til Danmark, saa disse kunde have et Sted, hvor de rigtig kunde føle sig hjemme, og nu er Fru Frederiksens Plan realiseret.

„Danmarkshjemmet“ har opnaaet meget i sit første Leveaar. Det har mange Medlemmer, udgiver sit eget Blad, flere dansk-amerikanske Foreninger mødes her og det byder paa den Fordel, at den er aabent hver Dag fra Kl. 9 Fm. til Kl. 11 Aften. Ligeledes arrangeres der ofte Underholdning i dets hyggelige Lokaler.

Hvis denne Artikel maa være medvirkende til at skabe endnu større Interesse omkring „Danmarkshjemmet“, som fortjener al mulig Støtte, vil min Hensigt være naaet.

John Petersen, Chicago.

Mindegudstjeneste for Dronning Maud. Samme Dag, den 8. December, som Dronning Maud blev bisat i Oslo, holdtes der Mindegudstjeneste flere Steder i Udlandet saaledes i København. Vor Frue Kirke var helt overladt Norge ved denne Lejlighed. Norske Flag vøjede fra Taarnet, og en Mindegudstjeneste var tilrettelagt helt

efter norsk Ritual ligesom en norsk Præst. Vort Billede viser et Udsnit af Deltagerne i Højtideligheden. Man ser forrest Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid, bag ved staar de hjemmeværende Medlemmer af den danske Kongefamilie, som den ældste af de tilstedeværende ses Prins Valdemar. Til venstre staar forrest Stats-

minister Stauning. Gudstjenesten overværedes af de øvrige Medlemmer af Regeringen, Diplomatiets og den norske Koloni i København.

Juleskibet Batory Slaar Rekorden. Juleskibet M. S. BATORY ankom til Frihavnen Tirsdag den 20 d's. Rejsen fra Halifax til København er den hurtigste Overfart, som nogensinde er opnaaet, nemlig 6 Dage, 19 Timer.

En Gruppe af Rejseselskabet

Det store danske Julerejseselskab blev hilst af mange Tusinde Mennesker paa Dokken, som var smagfuldt dekoreret med Julepynt, Grønt, Flag, Guirlander og illuminerede Juletræer. Et stort Orkester spillede danske Julemelodier, og Studentsangerne sang smukke danske Sange og Julesalmer.

I Danmark er der iaar en snehvid Jul, og overalt mødte man Julehøjtidens Ynde.

Et pænt Puds spillede vor Sætternisse os da den i Nummer 46 sidste Aar forbyttede to Billedplader eller Clicheer, som vi kalder dem, og fremstillede Svenska Amerika Liniens Generaldirektør Herr Axel Jonsson i Stedet for vor danske Generalkonsul til Amerika Herr Otto Wadsted. Vi beder meget undskyldte, især da det er ovennævnte Dampskibsselskab der frit forsyner os med saadant Billedmateriale. Men Nissen har sikkert tiltænkt den pæne Herr Jonsson den største Ære.

I Amerika

RADIOPROGRAM FRA DANMARK.

Danmark bliver blandt de allerførste, Nummer 3, i den Række Rundkastninger, „Salute of Nations“, der begynder Søndag den 1. Januar og fortsættes uden Afbrydelse hver Søndag indtil New York World's Fair 1939 aabnes den 30. April.

Den vidtomspændende Transmission fra København finder Sted Søndag den 15. Jan. fra Kl. 1:30 til 2, Eastern Standard Time, og indledes med Lurblæsning. Det foreløbige Program ser saaledes ud:

Lurblæsning.

Hilsen til New York World's Fair 1939.....Generalkommissær Roger Nielsen
„The Shepherd“.....Kgl. Kammersangerinde Tenna Frederiksen og Symfoni Orkester
„Kong Christian IXs Honnørmarch“.....Den kongelige Livgardes Musikkorps

Tale.....Kronprins Frederik
Overture til „Vølund Smed“, Opera af Fini Henriques.....Symfoni Orkestret

Kor af Grønlandere i et Udvalg af grønlandske Sange med Solopartier

Tale af Statsminister Stauning.
„Kong Christian stod ved højen Mast“.....Symfoni Orkester og Kor

Programmet vil kunne høres over hele Amerika, og via Kortbølge Jorden rundt, over alle Stationer af National

Broadcasting Company, The Columbia Broadcasting System, og Mutual, samt over de kanadiske Kædestationer af Canadian Broadcasting Corporation.

Dansk Vielse i Hollywood. Den berømte danske Filmskuespiller Jean Hersholts Søn Allen, blev den 15. Dec. ægteviet til den nye danske Stjerne Aase Madsen (Osa Massen). Brylluppet stod i Hersholts Hjem i Hollywood og Pastor Carl C. Rasmussen af Den danske Kirke i Los Angeles udførte Vielsen.

J. C. Berthelsen, Chicago, der er velkendt udenfor den hjemlige Kreds som Repræsentant først for det Skan.-Am.-Dampskibsselskab, senere Gdynia Linien, er nu engageret af Svenska-American Linien som officiel Rejseagent. Ifølge en Korrespondance andet Steds her i Bladet vil han og Familie optage Bopæl i New York. Vi havde den Glæde fornøjlig at møde vor gemyttlige Ven her i Kontoret. Han er nu den femte af den nedlagte danske Linies Arbejdere herovre, der er traadt i den svenske Linies Tjeneste. Men Svenskerne er jo ogsaa vore nærmeste Naboer.

Fra Litteraturens Verden

DANSK ALMANAK 1939.

„Almanakken maa vi have,“ saadan vil mange atter i Aar sige, for de er kommet til at holde af vor aarlige danske Samling af nyttige Oplysninger, opbyggelig og underholdende Læsning.

Det første Bidrag i Aar er skrevet af een af vore nye theologiske Doktorer, Pastor A. M. Andersen, og hans Betragtninger over Verdenssituationen følges af et Digt, „Herskertanker — Frelsestanker“, som han skrev for Aar tilbage, men som alligevel slaaende passer netop nu. Derpaa følger en original Fortælling af Pastor P. C. Paulsen om to unge Danskes Liv i Canada, deres Kamp og Sejr; naar man har læst den, maa man folde Hænderne og bede Gud om at velsigne vore Sendebud, der staar deroppe i Arbejdet mellem Emigranterne. Pastor I. M. Hansen genfortæller Meddelelser fra de Dage, da det tog ca. 140 Dage at rejse i Prærieskonnert fra Iowa til California, og Pastor Neesgaard flyver paa Fantasiens Vinger paa Besøg hos „den sære Skotte paa St. Thomas“; han kan nok give os noget at tænke paa!

Desuden er der som sædvanlig en Del Optryk fra Danmark, med noget for enhver Smag: to Julehistorier, en Fortælling om „Hvad et Menneske saar —“, en Beretning om „Manchuriets blinde Martyr“, et interessant „Brorson-Minde“, og en gammel Degns Optegnelser fra de Dage, da Pastor A. Busch var Præst i Feldballe og da den store Vækkelse kom, saa al Dans forsvandt i Sognet. Skildringen er saa meget mere interessant, som den er fortalt, med megen Sympati, af en grundtvigsk Lærer. Der er mange værdifulde Smaatræk; f. Eks. nævnes, det at p.g.a. den store Gæstfrihed, der udvistes i Præstegaarden havde Pigerne uhyre meget at bestille, men alligevel fulgte de med Præsten, da han efter 5—6 Aar flyttede til et andet Sogn.

Pladsen i en Boganmeldelse tillader jo ikke, at man nævner ret meget af Indholdet. Derfor blot endnu eet af de mange Smaatræk, man gerne vilde nævne:

„Det er mig, der bor i det ny Hus ved Landevejen“, sagde en Mand til Præsten.

„Ja, De bor pænt“, sagde Busch; „men De er en gammel Mand, hvor har De tænkt at flytte hen, naar De snart skal forlade det?“

Manden blev forlegen og vidste ikke, hvad han skulde svare; men Busch talte saa mildt og kærligt til ham om det ene fornødne, at han ikke blev vred.

Venner, som læser dette, og som ønsker Vækkelse: Lad os spørge os selv, om der ikke skulde tales mere saadan Mand til Mand — eller Kvinde til Kvinde (som Marie til Anna i Pastor P. C. Paulsens ovennævnte Fortælling).

Og med dette i Tankerne kan det saa ogsaa være godt at blade Bogens sidste Sider igennem og se paa Billederne af „nogle af vore hensovede“ og lære af deres Liv. Om een af disse skrives der:

„Hvor var det at ønske, der var mange som Mrs. Lang i vore Menigheder, som daglig lagde Menigheden og Præsten frem for Gud; saa vilde det ikke være svært at faa Midler til Guds Riges Sag. Hun var en fattig Enke, men hun ofrede og gav, men syntes altid at have nok. Hun stolede paa Ordet: „Giver, saa skal eder gives.“

„Hvor var det min Hustru og mig en Glæde at besøge hende; det var altid en Glæde og Opbyggelse. Saa sagde hun altid: „Se, Anton Hansen, kan vi saa ikke synge nogle af vore kære gamle Salmer?“ Vi sang saa dem, som hun særlig elskede, og som havde været hende til Trøst gennem Livet.“

Endnu eet lille Udpluk af, hvad der berettes om en anden af dem, der har faaet Hjemlov:

Det danske Sprog blev holdt i Ære i deres Hjem og brugt ved den daglige Andagt. Søndag Morgen, naar Familien skulde køre til Kirke, stod Mr. Sørensen med Tømmerne i Haanden, til alle var kommet til Sæde, hvorefter han steg op i Agestolen med disse Ord: „Saa kører vi i Guds Navn!“ Naar de kom tilbage fra Gudstjenesten, talte han med Børnene om, hvad de havde hørt i Kirken.“

— — Det ventes vel af en Anmelder, at han ogsaa har nogen Kritik at fremføre. Sidste Aar blev der i en Anmeldelse sagt adskilligt om Adresselistens Arrangement. Der er endnu Mulighed for Forbedringer. Naar vor Skole har udnævnt tre velfortjente Mænd til theologiske Doktorer, burde Titelen ogsaa anføres ved disse Mænds Navne. Og naar een af vore Præster er valgt til Forstander for vor Skole, vilde det være i Orden at titulere ham paa passende Maade i Stedet for blot at nævne hans Navn. I Præstelisten er anført Navnet paa en, som for længst er afgaaet ved Døden. Paa den anden Side er der mindst tre Præster, hvis Navne ikke er kommet med. Een Adresse er urigtig, en anden ufuldstændig.

Et andet lille Forslag: Kunde vi ikke næste Aar paa Omslaget faa den nye Oversættelse af Sal. 65:12?

Dette er naturligvis Smaating. Om man vilde, kunde man uden Vanskelighed pege paa større Ting at kritisere baade i Indholdet og Formen. Men det skal ikke gøres, for i det hele og store er det en god Almanak. Køb den og læs den selv.

P. Nyholm.

Korte Noter.

Fra Nytaar 1939 overtager O. Lohses Forlag Udgivelsen af „For mine smaa Venner“, medens Lærer Asschenfeldt-Hansen vedbliver at være Redaktør.

Inge Hofman-Bang: Jøde. 146 S. Hagerup. Her er Dagens Bog om Jøden, som han behandles i „Kristenheden“, en mægtig Bog med sin gribende Hverdags-Tragedie. Forfatterinden skriver ud fra sit lange Samliv med arme Jøder, hun bærer Menighedens Ansvar overfor Gudsfolket, og hun ejer en Kunstners Pen. Tak for den Bog!

Harry Sjømann: Det lysner i Morgen. Oversat fra Svensk af Ingeborg og Einar Gad. De unges Forlag. 202 S. 4,50 Kr.

Her er en Bog med en Fortællekunst, som hæver den over megen kristelig Læsning. Tunge og triste Forhold skildrer den levende: Husmanden paa den gamle Herregaard har en Søster, der forfølges af Herremandens, den onde Majors, Søn og faar et Barn. Men dette arme Barn bliver Lyset i det lille Husmandshjem. Og Lyset i Bogen bliver tilsidst stort. Sund og ren Læsning.

Johannes Gøtzsche: Præstens Søndags-Gudstjeneste. En Visitsbog for disse Dage. 181 S. Iohse.

Bispinde Karen Gøtzsche fortæller foran i Bogen, at hendes Mand af flere Grunde havde været betænkelig ved at udsende denne Bog. Han lod Manuskriptet ligge. Under sin sidste Sygdom udtalte han sig ogsaa noget tvivlende om, hvorvidt den burde udkomme efter hans Død, naar han ikke selv kunde tage mod Kritikken.

Man forstaar ham. Der vil ogsaa være de Præster, der ikke blot paa adskillige Punkter vil være uenige med Biskop Gøtzsche — det vil nok de fleste af os —, men som vil finde det meste utiltalende. Men alle vi, der kendte Forfatteren personligt og ansaa ham for en af vor Kirkes store, vi har Gang paa Gang ved Præstemøder og i Samtaler hørt ham udtale sig i samme Retning som i denne Bog med hans skarpe og kloge Iagttagelse, hans Sans for Humor, hans dybe Ansvarsbevidsthed. Vi forstaar, at han har maattet skrive denne Bog, skrive sig af med noget, han ikke kunde bære alene.

Ja, det er altsaa en klog og flittig Biskops Indtryk af, hvordan Præsten er og arbejder, ved Søndagsgudstjenester, og hvordan han bør være i denne sin Tjeneste. Vi bøjer os i Ærbødighed og Taknemlighed for denne sjældne Bispevisitsats. Baade Præster og de Lægfolk, der vaagent og ansvarsbevidst er med i Menigheden, vil blive holdt i Aande gennem alle Bogens 19 Afsnit, enten der tales om Altertjenesten eller om Forkyndelsen fra Prædikestolen. Det er Plets kud efter Plets kud — enten han skarpt kritiserer eller inderligt og ydmygt peger paa Opgave og Maal.

Hele Tiden hører man hans ejendommelige Stemme, og ser hans beherskede Træk. Hvor maa vi være taknemlige for, at denne Bog kom ud!

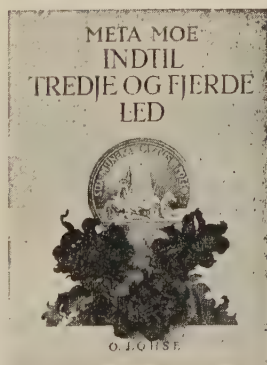
Carl Christensen.

Meta Moe

Indtil tredie og fjerde Led

En velskrevet Roman om den arvelige Belastnings tunge Problem.

Bogens Tendens er, som dens Titel paapeger, at vise, hvorledes særegne syndige og umoralske Drifter og Tilbøjeligheder ofte arves baade i tredje og fjerde Led blandt Menneskens Børn, og at dette syndige Arvegods tit tager Magten fra Arvingen, saa han bliver den daarlige Arvs Slave. Derpaa gives der talende Eksempler i Bogen. Men den fortæller ogsaa om Individier, som efter mange Solemærker at dømme har faaet en daarlig Slægtsarv og dog ved Troens Kraft og Selvbeherskelse vandt Sejrr over det daarlige og blev gode og nyttige for Samfundet. 205 Sider. Pris netto \$1.35 indb. \$2.00.

P. Høyer-Christensen

Vejledning i kristen Sjælepleje

En Bog, som udfylder et Savn. En jævn Vejledning med Bibelens Psykologi, uden videnskabelige Udtryk og Fremmedord. 92 Sider. Pris netto \$0.60.

C. Skovgaard-Petersen

I Vaarbruddets Tegn

Domprovsten har begyndt at skrive sin Selvbioграфи. Denne første Del, som vil blive efterfulgt af et andet Bind, indeholder en Beretning om hans Barndom og Ungdom samt om Studieaarene. Paa den smukkeste Maade fortæller han, hvad han har tænkt og oplevet og om mange interessante Mennesker han traf herhjemme og paa sine lange Udenlandsrejser.

En Bog af usædvanlig Interesse. 137 Sider. Pris netto \$1.20.

Biskop Johan Lunde

Lys ved Aftentid

Andagtsbog for modne Kristne
Paa Dansk ved Emil Steenvinkel

Det er en Oversættelse af den nylig afdøde norske Biskops meget skattede „Søndagsbok for gamle.“ 121 Sider. Pris netto \$1.00, indb. \$1.65.

CARLSEN SKIØDT: Ved Arnens Ild. Med 20 Tegninger af Gerda Ploug Sarp. Stort Format. Pris \$1.35, Indb. \$2.10.

SVEN AAGE REERSLEV: Gaase-Maries Hundrede-Aarsdag og andre Fortællinger. 176 Sider. Pris \$1.00.

OLFERT RICARD: Vejledning til Selvstudium 1. Jesu Kristi Liv efter de fire Evangelier. Syvende Oplag, Folkeudgaven, 168 Sider, Pris \$0.90.

OLFERT RICARD: Vejledning 2. Aanden i Apostelkirken paa Grundlag af „Apostelenes Gerninger“ og den Nytestamentlige Brev-Litteratur. Femte Oplag, Folkeudgaven 284 Sider, Pris \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

JUNIOR HYMNAL for CHURCH and HOME

Published by

**THE DANISH EVANGELICAL LUTHERAN
SYNODS IN AMERICA**

This Song Book is printed in a Music Edition only, and the Hymns especially selected for the Sunday Schools, but can also be used for Young People's Meetings. It contains 216 selected Hymns and has also an Order of Service for the Sunday School and thirty Scripture selections.

Soft binding edition, side stitched, 50 cents per copy.

Stiff Keratol bound edition, sewed, 85 cents per copy.

Regular discount to Sunday Schools in quantities of ten or more copies.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Fra den rystende Kørselsulykke ved Salt Lake City, hvor 23 Unge mistede Livet, fortæller en af de overlevende, som ikke kom alvorlig tilskade, Margie Groves, 16, fra South Jordan, Utah:

„Jeg kom paa Bussen Klokken halv 9 om Morgen, omtrent 2 Mil fra Jernbaneovergangen. Det maa ha været omtrent 40 af os. Da vi kom til Overgangen, stanset vi, og Mr. Silcox startede igen. Jeg syntes jeg hørte nogen skrig: 'train!' og jeg saa noget mørkt komme fra højre og ramme os. Da jeg vaagnet op, laa jeg i Sneen nær Overgangen. To jeg kjendte, Mack Bateman og Mabel

Smith, var i Nærheden. Det var en forfærdelig Skrig og Jammer rundt omkring. Og saa kom de og bragte mig til Hospitalet.“

David Witter fra Denver, som var Fripassager paa en Oljetankvogn nær Lokomotivet, sa: „Det var det værste Syn jeg har set. Ingen af dem syntes at dø med det samme. En efter en stanset de sine Jammerskrig!“

De fleste af Ofrene var fra Bluffdale, Riverton, South Jordan, Crescent og Herriman, Smaabyer nogen faa Mil syd for Salt Lake City.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	1908.06	605.13	916.60	266.63	119.70
Northfield, Minn., St. Peter's Luth. Church	11.50		11.50		
Hazelwood, Minn., Immanuel Luth. Church	3.80		3.80		
Belmond, Ia., J. J. Olsen	5.00	2.50	2.50		
Audubon, Ia., Mr. and Mrs. Peder J. Kryger	15.00	5.00		10.00	
Kenosha, Wis., W. M. S. of St. Mary's Luth. Church	10.00	5.00	5.00		
Racine, Wis., Immanuel Luth. Church	117.80	20.00	87.80	10.00	
Chicago, Ill., the Cooperative Danish Ladies' Societies	10.00	10.00			
Minneapolis, Minn., Immanuel Mission Society	10.00	10.00			
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church	5.00			5.00	
Total received for extra synodical missions	2096.16	657.63	1027.20	291.63	119.70

Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 3, 1938.

H. J. Hansen, Treas.

REV. D. G. M. BACH FUND

Previously acknowledged	\$67.25
Kenosha, Wis., W. M. S. of St. Mary's Luth. Church	5.00
Total	\$72.25

Ingen bedre Vej DIREKTE til

Danmark

end med de moderne, hurtige Motorskibe

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
sø hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.

Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE
Fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York

Jan. 19, Feb. 16, March 15 and 25, April 15

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIAAMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.

32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.

433 California St., San Francisco, Calif. 530 W. 6th St., Los Angeles, Calif.

Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder
i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSSEDDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbeting af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments in No. 52 was a \$6.00 donation to the Children's Homes from Ebenezer Ladies' Aid, Audubon, Iowa. This was given in memory of Mrs. J. J. Henningsen.

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pension Fund	Church Exten. Fund
Kennard, Nebr., Emmaus Luth. Sunday School	25032.77	2149.56	2876.28	4691.97	4762.90	1862.34	3294.77	468.62	4752.51	173.82
Minden, Nebr., Fredericksburg Sunday School	1.50	1.50								
Equally divided among the three Children's Homes	16.00	16.00								
Jacksonville, Ia., Bethlehem Ladies' Aid	36.70			21.70	5.00		5.00	5.00		
Jacksonville, Ia., Mr. and Mrs. Ralph Nielsen. Christmas present	5.00		5.00							
Jacksonville, Ia., Mrs. Maren L. Nielsen	5.00	5.00								
Oregon, Wis., St. John's Luth. Church	44.24	15.00			28.74				.50	
Clinton, Wis., Pella English Luth. Church	9.21	9.21								
Blooming Prairie, Minn., Brorson Sunday School	11.45	11.45								
Owatonna, Minn., Our Savior's Sunday School	8.70	8.70								
Owatonna, Minn., Our Savior's Church: an unnamed giver	1.00				1.00					
Geneva, Minn., Community Sunday School	12.90	12.90								
Summit, Minn., St. Ansgar Sunday School	7.75	7.75								
Oaks, Okla., Ebenezer Luth. Church	5.32	5.32								
Kansas City, Kans., Our Savior's Sunday School	16.00					16.00				
Webster Groves, Mo., Bethany Luth. Ladies' Aid, birthday box	14.15					14.15				
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Sunday School	8.00	8.00								
Myrtle, Minn., Our Savior's Luth. Church	9.21	9.21								
Plainview, Nebr., Bethany Sunday School	15.00	15.00								
Selma, Cal., Mr. and Mrs. Lewis C. Nelson	25.00				5.00				20.00	
Suring, Wis., Danish Luth. Congregation	10.00				10.00					
Oconto, Wis., Immanuel Luth. Church	6.50		2.00		2.00				2.50	
Green Bay, Wis., Bethel Luth. Church	39.56		10.00		9.56				20.00	
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	43.93	31.40	12.53							
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Sunday School	12.31	12.31								
Oakland, Cal., Rev. A. H. Jensen-Gyde	2.00	2.00								
Audubon, Ia., Our Savior's Luth. Church	83.11			83.11						
Audubon, Ia., Mr. and Mrs. Peder J. Kryger of Our Savior's Church: Elim Home, Elk Horn \$5; Bethany Home, Waupaca, \$5; Home Mission \$40, Indian Mission \$10	60.00	10.00			40.00	10.00				
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Luth. Sunday School	8.11	8.11								
Viborg, S. Dak., Bethany Luth. S.S. for Elim Home, Elk Horn	10.04	10.04								
Sidney, Mich., Immanuel Luth. Sunday School	3.39	3.39								
Edmore, Mich., Our Savior's Luth. Sunday School	8.61	8.61								
Humboldt, Ia., Trinity Luth. Sunday School. For Elim Home, Elk Horn	1.60	1.60								
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Sunday School. Offering by children at Christmas tree program \$32.20, collection from audience \$28.35	60.55	60.55								
Bowlus, Minn., Elmdale Lutheran Sunday School: Christmas tree offering \$6.73, birthday bank \$1.68	8.41	8.41								
Racine, Wis., Immanuel Luth. Church	476.86	75.86	126.00		122.00	28.00		8.00	107.00	10.00
Racine, Wis., Immanuel Luth. Church: for Rescue Work in Japan \$15.87, for salary of Rev. Yaoki Nemoto \$100	115.87						115.87			
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	7.72			7.72						
Chicago, Ill., Gethsemane Sunday School	8.70	8.70								
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Sunday School	11.88					11.88				
Sidney, Mont., Brorson Sunday School, amount divided equally among the three Children's Homes	5.26	5.26								
Neola, Ia., St. Paul's Luth. Sunday School: Christmas tree offering \$23.09, birthday bank \$12.06	35.15	35.15								
Kenmare, N. Dak., Pastor and Mrs. Sigurd D. Petersen, in memory of Mrs. Petersen's grandmother, Mrs. Hilda Hofstrom, Clinton, Wis.	2.00						2.00			
Denmark, Wis., Calvary Luth. Sunday School, for Bethany Home, Waupaca	16.15	16.15								
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Luth. Church	80.00	7.00	18.00		19.00	6.00	9.50	3.50	17.00	
Hartland, Wis., Our Savior's Luth. Church	101.14	6.43	20.00		35.00		9.97		22.68	7.06
St. Paul, Nebr., North Logan Sunday School, for Elim Home, Elk Horn	4.30	4.30								
Standard, Can., Elmer Jensen	10.00		3.00		4.00				3.00	
Seranton, Ia., Lutheran Sunday School	5.36	5.36								
Elk Horn, Ia., Mr. and Mrs. A. P. Andersen (R. 2, Atlantic, Ia.)	25.00	5.00	5.00		5.00	5.00			5.00	
Boston, Mass., Bethany Luth. Sunday School	26.62	26.62								
Brookville, Minn., Fredsminde Luth. Sunday School	1.65	1.65								
Montreal, Que., Can., St. Ansgar Luth. Church	30.00				30.00					
Luck, Wis., Willing Workers Aid of English Luth. Church, in memory of Mrs. Anna Jensen	2.00				2.00					
Ruskin, Nebr., Daughters of Bethany	15.30			15.30						
Spencer, Ia., Bethany Luth. Church	200.00		56.00		46.00	20.00	26.00	16.00	36.00	
Hazelwood, Minn., Sunday School of Immanuel Luth. Church	6.50	6.50								
Sidney, Mont., Pella Luth. Sunday School	25.00	25.00								
Selma, Cal., Pella Luth. Sunday School	27.31	27.31								
Minden, Nebr., Bethany Luth. Church	54.30			54.30						
Minden, Nebr., Bethany Luth. Sunday School	7.42	7.42								
Minden, Nebr., Pastor and Mrs. A. Hofgaard	10.00		4.00						4.00	2.00
Bone Lake, Wis., St. Paul's Luth. Sunday School, offering at Christmas program	5.31	5.31								
Northfield, Minn., St. Peter's Sunday School	13.25	13.25								
Hutchinson, Minn., Main Street Luth. Church	74.92								74.92	
Luck, Wis., First English Luth. Sunday School: Christmas tree offering \$11.72, birthday banks: Junior Department \$1.11, Senior Department \$3.55	16.38	16.38								
Mission offering for Indian Mission	5.80					5.80				
Elk Horn, Ia., Danish Ev. Luth. Church	6.10	3.60	1.40		1.10					
Greenville, Mich., St. Paul's English Luth. Church	167.00				12.00	14.00	44.00		85.00	12.00
Webster Groves, Mo., Bethany Luth. Sunday School, Christmas offering for Children's Homes \$12, birthday box for Indian Mission \$5	17.00	12.00				5.00				
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church, Christmas tree offering	10.57	10.57								
Viborg, S. Dak., Willing Workers Ladies' Aid and the Danish Ladies' Aid, collection at annual holiday joint meeting	3.90	3.90								
Davey, Nebr., Nazareth Luth. Sunday School, amount equally divided among the synod's Children's Homes	10.00	10.00								
Omaha, Nebr., Pella Luth. Church	60.20		20.00		20.00				20.20	
Blair, Nebr., First Luth. Sunday School	26.36						26.36			
Los Angeles, Cal., Bethel Lutheran Church	115.29			115.29						
Staplehurst, Nebr., Our Savior's Luth. Church	15.78					7.89	7.89			
Clifton, Ill., Zion Ev. Luth. Church	92.59		25.00		22.00				45.59	
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church	45.50		7.75		7.75	10.00	10.00	10.00		
Coulter, Ia., Foreign Mission Society of Nazareth Church	24.00					12.00	12.00			
Total received on 1938-39 synodical budget	27664.46	2769.74	3191.96	4989.39	5190.05	2028.06	3563.36	511.12	5215.90	204.88

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Jan. 3, 1939.

H. J. Hansen, Syn. Treas.

Dansk Almanak 1939

Udgivet af Danish Lutheran Publishing House, redigeret af Pastor H. Berthelsen, og bydder ved Siden af det sædvanlige Kalenderstof paa følgende interessante og belærende Digte, Fortællinger og Afhandlinger:

Aaret 1939 — Aarstider og Helligdage

Kalender med Tekstangivelser

Ved Aarsskiftet — Af Pastor emer. A. M. Andersen

Da det blev Jul. Digt af AMA.

I Sollysets Land. Fortælling af P. C. Paulsen

Harrys Juleaften. Fortælling af M. B. Landstad

Det sjældne Kløverblad i Randrup

Et Brorson Minde af Vilh. Larsen

Manchuriets blinde Martyr. Af A. J. Sørensen

Pastor Busch i Feldballe. Af en gammel

Degns Oplevelser

Et Juleaftensbesøg. Fortælling af Villy Hansen

Til California i „Prærieskonnert.“ m.m. Af I. M. H.

Hvad et Menneske saar. Fortælling af Chr. Tolsgaard

Fortællingen om Jonas og Niniviterne.

Digt af F. L. Mynster

Der sære Skotte paa St. Thomas. N. Toftdahl Neesgaard

Nogle af vore hensovede. Ved I. M. Hansen

Den Forenede Kirkes Adresseliste

Den Danske Kirkes Adresseliste

Denne indholdsrige Almanak med det vekslende, interessante Læsestof, paa 220 Sider i smukt Omslag, bør finde Vej ind i mange Hjem. Naar De indsender Bestilling for Dem selv, bestil da samtidig for Deres Venner her og i Danmark. Vi betaler Forsendelsesomkostningerne. Prisen er 40 Cents.

Send Bestilling til

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

JULESTJERNEN

1938

Atter i Aar fremkommer Julestjernen i stort Format 10x14 Tommer og paa 48 Sider, med mange smukke Billeder. Pris \$0.90. Portofrit tilsendt.

Indholdet er som følger:

Omslag af Gudmund Hentze, Taarnby Kirke, Amager.

Titelblad af Aage Jørgensen.

Joh. Gøtzsche: Julestjernen.

C. Skovgaard-Petersen: Nøglen til Juleglæden.

Svend Aa. Beerslev: En Mand af den gamle Skole.

Karl Lindquist: En Husholdningskur.

Sigurd Elkjær: Budet fra Wandsbeck.

Karen Plovgaard: Grænsens Vogter.

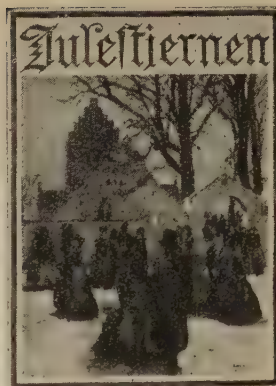
I. O. A. Carlsen-Skiødt: Paa Smuglerjagt.

Jørgen Falk Rønne: Kammeret, Klokken og Klintekirken og et par Digte.

Tegninger af Gudmund Hentze, Aage Gødtved, Karl Rønning, Viggo Bang, Ellen Hofman-Bang, Else Hasselriis og Louis Moe.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Meta Moe:

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hyldetræer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i

mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“ Men det lærer han først, da alt gaar i Stykker for ham under en ny svær Prøvelse. Da bliver hans Lykke saa fuldkommen, som den kan blive her.

Foruden Hovedpersonen findes der i Bogen andre fortræffeligt skildrede Personer, som det er en Berigelse at stifte Bekendtskab med.

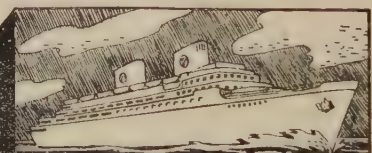
Alt i alt er det en glimrende Bog med udmærkede Skikkelser og gripende Situationer, let og fængslende skrevet fra først til sidst. Tak for den! Maatte den blive læst, som den fortjener!

C. Holdgaard

Faaes hos

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

TIL OG FRA

DANMARK

MED

Skandinavisk Linie

„Den hvide Flaade“

M. S. „STOCKHOLM“
M. S. „KUNGSHOLM“
M. S. „GRIPSHOLM“
S. S. „DROTTNINGHOLM“

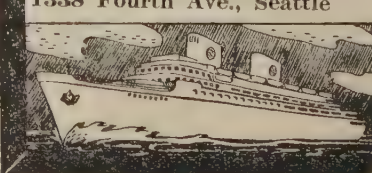
Dansk Rejseselskab
ansk Betjening
ansk Rejseledere
ansk paa hvert Skib

Afsejlinger fra
New York
21. Jan., 18. Feb., 18. og
30. Marts

Nærmere Oplysninger fra
Deres Agent, eller

Swedish American Line
181 N. Michigan Ave., Chicago
Illinois.

526 Second Ave., So.,
Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Can.
Union Building, Calgary, Can.
1338 Fourth Ave., Seattle

„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.”

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 18. JANUAR 1939

NR. 3

Vor lutherske Missionsmark i Japan

JAPAN LUTHERAN CHURCH (1938)

DEN JAPANSKE LUTHERSKE KIRKE.

Statistikken for Aar 1937 viser et samlet Sjæleantal af 4815, hvoraf 744 er Børn. I Aaret 1937 var der 200 Daab. Bidrag til Kirkens Arbejde fra Japanernes Side beløb sig til 22,616 yen. Der er nu syv Menigheder, som ikke faar nogen Understøttelse fra Missionen, nitten, som faar mer eller mindre Understøttelse, samt sytten organiserede Prædikepladser, som ikke er vokset til Menighedsstatus. Der findes ogsaa en Del Smaasteder, ikke noteret paa Kortet, hvor der drives regelmæssigt Missionsarbejde.

Der er nu 22 Missionærer foruden Hustruerne, som ogsaa gør en stor Del af Missionarbejdet. Af indfødte Præster har vi 32; dertil et Dusin teologiske Kandidater. Ved Siden af disse indfødte Arbejdere, er der ogsaa et ikke lille Antal af Børnehavelærere, Lærere og Lærerinder paa de to Skoler, og Arbejderne ved de velgørende Institutioner, som alle hjælper til med Missionens Arbejde.

Den Japanske Lutherske Kirke har i de sidste ti Aar taget Del i den lutherske Verdenskonference, og i December, 1938, rejste Formanden, Pastor Miura, til Indien for at tage Del i det store lutherske Møde i Madras, Indien.

D. G. M. Bach.

EN TAKKEBØN VED AARSSKIFTET.

Tak, O Gud, for alt det svundne,
 Tak for alt hvad du beskær;
 Tak for Tiderne henrundne,
 Tak for Tid som inde er.
 Tak for lyse varme Vaarer,
 Tak for mørk og stormfuld Høst.
 Tak for de nu glemte Taarer,
 Tak for Freden i mit Bryst.

Tak for hvad du aabenbared
 Tak for hvad jeg ej forstaar;
 Tak for Bønner du besvared',
 Tak for hvad jeg ikke faar.
 Tak for Livets Hemmeligheder,
 Tak for Hjælp i Nødens Stund;
 Tak for Naaden du bereder,
 Tak for Blodets Fredsforbund.

Tak for Roser her i Verden,
 Tak for Tornene blandt dem.
 Tak for Hjælp paa Pilgrimsfærden,
 Tak for det beredte Hjem.
 Tak for Kors og tak for Plage,
 Tak for himmelsk Salighed;
 Tak for disse Stridens Dage,
 Tak for alt i Evighed.

Efter „Broderbaandet“

**SAA FRYGTER NU HERREN OG TJENER HAM
I OPRIGTIGHED OG TROSKAB.**

Josva 24, 14.

Josva var en af de lykkelige Mænd, der i sin Ungdom havde valgt at tjene Herren, blev tro i hans Tjeneste gennem hele sit lange Liv, og nu kort før sin Død kunde sige som et Afskedsord til sit Folk: „Jeg og mit Hus vil tjene Herren,“ hvilket staar som et Vidnesbyrd om, at han aldrig har fortrudt sit Valg. Derfor kunde Herren gennem en lang Aarrække bruge ham til at udrette saa store Ting i sin Tjeneste.

Som en tro Tjener var det dog ikke Josva nok, at han selv og hans egen Familie tjente Herren; men det laa ham alvorligt paa Sinde at faa hele det Folk, blandt hvilket han havde faaet sin Livsgerning, til at følge hans Eksempel, hvorfor han indstændigt opfordrer dem alle til at frygte Herren og tjene ham i Oprigtighed og Troskab. Dette var ikke en Befaling, han vil tvinge dem til at adlyde, men et frit Valg de maa skynde sig at gøre, om de ikke allerede har gjort det. Da hele Folket straks svarer Josva, at de vil tjene Herren, deres Gud, lægger han dem alvorligt paa Sinde, at de kan ikke tjene Herren, som er en hellig Gud, men mindre de afskaffer alle de vanhelige, verdslige Lyster og de fremmede Guder, som findes iblandt dem, og bøjse deres Hjerter til Herren. Efter gentagne Gange at have forsikret ham om, at de vil gøre dette, kaldte han dem selv til Vidner derpaa og gjorde en højtidelig Pagt med dem.

Tilstanden indenfor den saakaldte kristne Kirke i vore Dage har saare megen Lighed med den iblandt Israelitterne i Josvas Tid og gennem de følgende Aarhundreder. I det ydre bekender alle Medlemmer af en eller anden Menighed, at de er Kristne, selv om manges Liv viser, at de skikker sig lige med og tjener Verden med dens Forlystelser, Gods og Yndest, i Stedet for at tjene Herren ærligt og tro. De tænker ikke paa Jesu Ord: „Ingen kan tjene to Herrer. . . I kunne ikke tjene Gud og Mammon“ (Mt. 6, 24). Elias siger til Folket: „Hvor længe ville I halte til begge Sider? dersom Herren er Gud, da vandrer efter ham, men dersom Baal er det, saa vandrer efter ham!“ Men de svarede ham ikke et Ord. (1 Kong. 18, 21).

Den fromme David siger til sin Søn Salomon: „Kend din Faders Gud, og tjen ham med et retskaffent Hjerter og med en villig Sjæl; thi Herren ransager alle Hjerter og forstaar alle Tankers Digten; dersom du søger ham, skal han findes af dig, og dersom du forlader ham, skal han forkaste dig i Evighed“ (1 Krøn. 28, 9).

Der er næppe en af dette Blads Læser, som ikke har faaet mange lignende Paamindelser af troende Forældre eller andre sande Herrens Tjenere, hvem din Sjæls Frelse har ligget alvorligt paa Hjerter. Men hvad har du saa svaret derpaa og gjort derved? Har du valgt at give Herren dit Hjerter helt og fuldt, og tjener du ham i Oprigtighed og Troskab, da har du gjort det bedste og lykkeligste Valg, noget Menneske kan gøre, og som ingen nogensinde har fortrudt. Kan du dertil i Sandhed føje Josvas Ord: „Jeg og mit Hus, vi ville tjene Herren,“ da kan du prise dig endnu lykkeligere som den, der ikke staar ene, men er eet i Kristus og hans Gerning med de andre i dit Hjem, hvor ogsaa andre Medtjenere gerne samles med eder om ham, som er Livets Brød.

Men hører du til dem, der halter til begge Sider, vil prøve at tjene og behage baade Gud og Verden, da er dit Liv ulykkeligt, fredløst og hjemløst, og vil blive ved at være det, saa længe du tier stille til Spørgsmaalet: „Hvor længe vil du halte?“ Vælg derfor i Dag, medens det er Naadens Tid, at sige al Verdsligheden Farvel, og tjene Herren af ganske Hjerter i Sandhed og Troskab.

Chr. Christensen.

Lær mig at bede som du bad,
 Og bede til jeg bliver glad,
 Guds Villie helst at gøre'
 Kun Bøn kan lindre Hjertets Trang,
 Kun Bøn paa Troens Vingefang
 Din Kraft til mig kan føre.
 O Frelser, af dit Blik jeg faar
 Forvisning om, at du forstaar
 Min Smerte og min Glæde.
 Min Synd gør mig saa hjertetrang,
 Men skal jeg kende Frydesang
 Maa ved dit Bryst jeg græde.

Mrs. C. C. Jensen, Fresno.

KVINDEN I HJEMMET

Af C. Vesterbo

Der kan peges paa saa uendelig mange Forskelle mellem de kristne Hjem og Hjemmene under de andre Religioner. Baade Opdragelsen af Børnene, Synet paa Dreng og Piger, Kvindens Stilling og mange andre Forhold viser den store Uensartethed, og betragter vi de primitive Folkeslag, der endnu lever under Hedenskabet, vil vi endda komme til at staa over for Børneudsættelse, Barnemord og andre mørke Pletter i deres Hjemliv.

Men hvor Kristendommen har vundet Indpas, har den bragt en Højnelse af Hjemmene. Den har givet Kvinden den Plads i Hjemmet, der med Rette kan tilkomme hende; den har brudt de tunge Baand, under hvilke hun har maattet trælle i de usleste Kaar, og dermed har den kristne Religion bragt Forandringer paa mange Omraader.

I vore Lande, hvor Kvinden paa saa godt som alle Punkter er ligeberettiget med Manden, kan Kulturen da heller ikke være hendes Indsats foruden.

Men skal hun øve en betydningsfuld Gerning, saa kan det bedst ske derved, at hun vedblivende bliver Kvinden, og at det er som saadan, hun gør sig gældende. Flugten

bort fra Hjemmet vil altid betyde en Svækkelse af dette og medføre en Forringelse af hele Samfundslivet.

Hendes Plads er først og fremmest Moderpladsen i Hjemmet; det er ikke Slavelænker, men de gyldne Lænker, der skal holde hende til det Sted, hvor Kræfterne skal øves og udfoldes.

Vi glædes over og hædrer Kvinden for hendes Indsats paa de mangfoldige Omraader, og vi maa give Zakarias Nielsen Ret, naar han siger:

„Ej spørges om Kvinden i gylden Palads,
Ej Kvinden i Indsidderstue.
Vi spørger om Kvinden, der fylder sin Plads,
hun bære Diadem eller Hue.
Om sart eller grov kommer lidet os ved,
naar Hjertet kun slaar paa det rigtige Sted.“

Ja, hun har en hellig Plads, hvordan saa Hjemmet end er i de ydre Kaar — Borg eller Hytte, — ligemeget, der trænges til Solskin begge Steder.

Men hvor en Moders Plads er Kvinden imod, hvor „Ammen“ skal overtage den, og hvor Børnenes Opdragelse lægges i Hænderne paa en ganske tilfældig Husassistent, der vil let ligge Skyer over Hjemmet.

I en lille tiltalende Bog „Vore Børn“, hvor der er rettet nogle Ord til Forældre og Børneopdragere, skriver Forfatteren, Jens Damsgaard:

„Naar Talen er om Barnepige, synes det endnu ikke at være gaaet op for den almindelige Bevidsthed, hvor store Værdier der staar for Fald, om det rette Valg ikke træffes. Ethvert halv voksent umodent Pigebarn, der lige er sluppet ud af Skolen, anses for skikket til at være Moders Stedfortræder, og det er i Virkeligheden den Stilling, Barnepigen i et overvejende Antal Tilfælde indtager. Hvis der tænkes paa, hvor uendelig vanskeligt det er at færdes med et lille Barn fra Morgen til Aften, hvilken Sum af overlegen Taalmodighed, af gennemført Selvbeherskelse, af fin Forstaaelse, det kræver, saa bliver det latterligt, hvis det ikke tit var sørgeligt at stille et Væsen, hvis egen Personlighed i de allerfleste Tilfælde endnu ligger i Svøbet, paa en saadan Post. Lad Moderen erkende, at det er hendes Opgave at være allestedsnærværende i sit Barns Opdragelse — saa vil hun ogsaa være kræsen i Valget af dem, hun stiller i dets Nærhed.“

Hjemmet staar sikkert, og støt, naar Kristus er Hovedhjørnesten. Ægteskabet var for ham en hellig Pagt, og han betragtede ikke — saadan som Samtiden gjorde det — Kvinden som en ringere Skabning; det viser tydeligt de mange Kvindeskikkelser i det nye Testamente. Den troende Kvinde er Hjemmets Marv.

„En Moders Haand,
en Søsters kærlige Aand,
en Hustrus selvopofrende Værk
gør Manden stærk.“

Ja, ikke blot Manden faar Styrke, men hele Samfundet, hele Landet, bliver stærkt. „Fromme, stærke Kvinder, det er Danmarks Maal!“

Kristendommen har løftet Hjemlivet op paa et højt Stade; gid vi maatte paaskønne det!

DE 22,000 — OG DE 300.

Af Præstefrue Karoline Brandt Kjølhedes.

Anm. Som oplyst i sidste Nummer døde Fru Kjølhede den 28 Dec. Hendes Betydning for den danske Kirkesag i Amerika er tolket i flere Artikler i Dannevirke siden da. Som Skribent førte hun en viis og varm Pen for den Sag hun kæmpede for, særlig at Herrens Menighed skulde være levende baade i Troen indadtil og Arbejdet udadtil,

m.a. Ord, den skulde være en Missionsmenighed. Som bedste Bevis paa hendes Sind og Evne gengiver vi følgende Artikel, der fandtes i Dvk. af Feb. 23, 1927 og som har Budskab ogsaa til os og Nutiden.

Vi kender fra vor Barndom alle Fortællingen om Gideon. Han skulde ud at kæmpe mod Israels Fjender og havde faaet sig samlet en stor Hær. Da sagde Herren, det er for mange. I vil tænke, I har sejret ved egen Magt. „Udraab for Folkets Øren og sig, hvo som er frygtagtig og forskrækket, han vende tilbage og skynde sig aarle fra Giliads Bjærg!“ Da vendte tilbage af Folket 22 Tusind. Men Herren sagde til Gideon, I er endnu for mange. Og først da Gideons Hær kom ned paa 300 Mand, fandt Herren, at han kunde bruge den. Nu vil jeg straks gøre opmærksom paa, at disse 300 var ikke den lille udvalgte Flok, som ene skulde frelses. Nej, hele sit Folk vilde Herren frelse. Men paa en Tid, hvor Folket var nedsunken i Frygtagtighed, Vantro og Verdslighed, kunde Herren ikke øve sit Størværk ved et Flertal, han maatte udvælge sig et ganske lille Mindretal til sine Redskaber. Disse 300 var de, som i Øjeblikkets store Nød skulde kæmpe Herrens Kampe for hele Folkets Gode og Frelse.

Dette tror jeg, vi kan og skal lære noget af! Vi hører saa ofte Klager baade hist og her, vi kan ikke, vi er for faa. Vi kan ikke holde den danske Folkesag levende, vi kan ikke holde Den danske Kirke oppe, vi er for faa. Hele Sandheden er nok, at vi de allerfleste Steder er for mange. Pastor Nordentoft sendte os en god Hilsen, optrykt i „Dnkv.“ for 2. Febr. Han skriver blandt andet: „Hver Gang jeg hører godt nyt ovre fra Amerika, glæder jeg mig, som naar man hører godt nyt fra sit gamle Hjem. Hver Gang jeg hører om Frafald fra den danske Sag og Forarmelse af Menighedslivet, gaar det mig som et Stik gennem Hjertet. Ofte spørger jeg mig selv, om dog ikke mine Landsmænd derovre snart har set, at alle Forsøg paa at amerikanisere de danske Menigheders Liv, altid fører til aandelig Død før eller siden, og at det er Daarskab at save den Gren over, hvorpaa man selv sidder. Hellere en lille god og trofast Flok end et stort Følge af Mennesker med delte Sjæle“ o.s.v. Her har vi Tanken fra Gideons Historie igen. Vil vi kæmpe Herrens Kampe, saa kan vi ikke have de Mennesker med, som har de delte Sjæle. Her er slet ikke tale om, hvor mange Frelsen gælder. Den gælder saa vist ej blot alle vore Landsmænd, men det hele store Amerika skal vi have baade for Øje og i Hjerte med al vor Strid. Det gælder heller ikke her en ny og mindre Organisation, en ydre Sammenslutning af de 300, som ikke er frygtagtige og ikke har delte Sjæle. Lad den ydre Organisation være og blive, som den kan. Det, det gælder om lige i Øjeblikket, er, at der aandelig talt kaldes til Samling af den lille Flok. Der er en skrigende Trang i mit Hjerte efter, at Guds Ord maatte komme til at lyde iblandt os, saa det klang fra Læberne som Torden og tændte i Sjælene som Lyn. At Guds Sværd maatte blive svunget med en saadan Kraft og Myndighed, at den kvælende tykke Taage skiltes, og Lyset blev klart for alle de, som sukker og længes og tørster i deres Inderste efter Livets kvægende, rensende Vande. Jeg kan og skal ikke dømme om, hvorfor man i de enkelte Tilfælde gaar over til det engelske. Hvor Kravet er Livets Krav, maa vi selvfølgelig tage det op. Men jeg kan ikke lade være at tro, at det i adskillige Tilfælde er Dødvande

i Menighedslivet, der fører ind i et saadant Forsøg. Vi er for faa, tænker man, vi kan ikke holde Menigheden oppe. Vi maa gøre et Forsøg paa at faa mange flere med. Saa faar vi deres Penge, saa kan der gøres store Ting. Jeg kan huske, da jeg kom herover for 23 Aar siden. Jeg kom fra levende Menighedskredse i Danmark. Og saa kom jeg til Menighedsmøde her. Der valgtes Styrelse. Ingen spurgte, om det var troende Mænd, der sattes ind i Styrelsen. Der forhandlede paa ganske verdslig Vis om de forskellige Anliggender. Inde i min Sjæl klang det: de leger Menighed! Siden har jeg jo set saa længe med Suk, og Afmagt overfor Forholdene, paa denne legen Menighed, saa det næsten kom til at staa for en som noget, der desværre ikke kunde være anderledes her. Det gik mig og vel de fleste af os som de 10 Brudepiger, „de faldt alle i Søvn“. Men saa kan der opleves en Dag, hvor ogsaa vi hører Anskrig: Brudgommen kommer! Og da gaar det ikke an længere at lege Menighed.

Herren har selv lært os at bede: Komme dit Rige, men han følger sandelig til i samme Aandedræt: ske din Vilje som i Himlen saa og paa Jorden. Det glemte vi ofte. Rejste vi f. Eks. ikke til Aarsmøde Aar efter Aar, hvor vigtige Bestemmelser skulde tages. Der skulde f. Eks. vælges en Forstander til vor Skole. Hvor mange af os havde forud bedt i Hjærtets Enfold: Herre, lad din Vilje ske, lad os faa den Mand, Du helst vil have. Nej, de fleste af os vidste lige bestemt forud, hvad for en Mand, vi vilde have. Og vi stævnede sammen for at sætte vor Vilje igennem. Og i samme Spor gaar man saa ude i Menighederne. Nogle vil ikke have en bestemt Præst, andre vil netop have denne Mand. Og saa har vi Striden gaaende. Jo, vi leger sandelig Menighed og kristent Samfund, saa Herren maa forbarme sig, om ikke al vor Leg skal gaa ad Helvede til.

Hvem er det, som kan kæmpe Herrens Kampe? Det er de, som ikke er frygtagtige, og som ikke har det delte Sind. Det er de, som kan og tør sige, nu udleverer jeg hele min egen egenraadige Vold. Han maa drukne og dræbe og korsfæste den gamle Adam i mig, saa der ikke bliver en Gnist tilbage. Det skrider i min Sjæl af Længsel efter at blive iført Kristus. Det skrider i mit Hjærte efter at øjne og opleve de helliges Samfund. Aah, lad os samle os, alle vi, der har det saadan. Da skal vi opleve, at den levende Kristus er her og kalder os fremad. Da skal vi opleve, at Troens Sværd endnu kan blinke, og Herrens Ord endnu rulle fra Læberne som Torden og tænde i Sjælene som Lyn.

11 Febr. 1927.

OPDRAGELSENS A. B. C.

Af Lærer Folmer Nielsen, Ilskov.

Blandt de audienssøgende hos Kong Christian X sidste Aar var Bestyrerinden for „Dronning Louises Asylskabs Børnehavn“ i København, Fru Magda Bjerring, der søgte op i de høje Sale for at takke Majestæten, der havde hædret hende med Belønningsmedaljen i Guld. Det fine Hæderstegn var overrakt hende den Dag, Asylet fejrede sit 50 Aars Jubilæum. Fruen havde da virket som Bestyrerinde gennem et kvart Aarhundrede og havde saaledes ogsaa et personligt Jubilæum. Efter Audiensen fik hun i Asylet Besøg af en Journalist fra et Hovedstadsblad, som bl. a. stillede hende det Spørgsmaal: „Er Børn i Dag, som de var for 25 Aar siden? Hertil svarede Fru Bjerring: „Nej, slet ikke. For det første er Børnene

pænere i Tøj nu, mere renvaskede — men desværre ikke mere velopdragne. Tværtimod. Moderne Opdragelse er noget andet end den Opdragelse, vi andre fik. Vi lærte at lystre, at vi var Børnene, men nu. . . Naa, det hjælper, naar de har været her nogen Tid, og der er flere Forældre, som netop sender deres Børn til os, fordi de er vanskelige at styre hjemme.“

En saadan Udtalelse af en Dame, som gennem mange Aar har staaet i et Opdragelsesarbejde, er værd at lægge Mærke til. Forældre, som læser den, vil vist uvilkaarlig give hende Ret. De maa indrømme, at naar de tænker paa deres egen Opdragelse og paa den Opdragelse, de nu giver deres Børn, er der en meget tydelig Forskel, som ikke umiddelbart staaer i den nutidige Opdragelses Favør. Og mon ikke en og anden Far og Mor, der ved at tænke over disse Forhold føler Skoen trykke, kunde faa Lyst at stave en Smule i Opdragelsens A. B. C. Er der da en saadan Begynderbog, hvor man kan læse om, hvad der er at gøre ved den somme Tider ikke saa lidt vanskelige Peter? Nej, det er der vel egentlig ikke, idet Størsteparten af Bøger om Opdragelse er bindstærke Værker, hvori Fagfolk har nedlagt deres Erfaringer, og de er i Reglen ikke saa lette at tilegne sig for jævne Folk. Men der kan godt, selv i en saa kort Artikel som denne, antydes nogle Grundregler, en Smule A. B. C.-Visdom paa Opdragelsens Omraade.

Der er et gammelt Ord, som siger: „Lær først din Søn at lyde, saa kan du siden lære ham, hvad du vil!“ Bestyrerinden sagde til Journalisten, at i hendes Barndom lærte Børnene at lystre. Det Ord „lystre“ kan vi vist ikke lide i vore Dage. Vi synes ikke rigtig om det. Det har en noget haard Klang. En svunden Tids Opdragere lærte vel heller ikke Børnene at lystre uden ved Hjælp af streng Tugt, og den skrappe Tugt er ikke højt i Kurs nu til Dags. Vi vil saa gerne baade i Skole og Hjem opdrage Børnene i Kærlighed og tage dem med det gode, og det kan ogsaa oftest lade sig praktisere; men vi bør aldrig glemme, at Lydighed er en Grundregel i al Opdragelse. Det staaer som et Hovedord paa den første Side i Opdragelsens A. B. C.

„Hvordan faar jeg Peter til at være en lydige Dreng?“ spørger mangan Far og Mor. Det sker ved først at lære Peter at lytte. Der er en ligefrem lydelig Forbindelse mellem Ordene: at lytte, at lyde. Peter maa opdrages til at lytte godt efter Fars og Mors Ord; først derefter kan han være dem lydige. Men „korte Folk skal have korte Prædikener“. Peter er et lille Menneske, som slet ikke kan rumme mange og lange Befalinger i sit Hoved; men faa og korte kan være der. Er han saa ulydig overfor de faa og korte, og det kan jo desværre forekomme nu og da, ja, saa maa de gentages. Opdragelsens Kunst er en Gentagelsens Kunst, ogsaa derfor en saa trættende Kunst. Det kan være nødvendigt at knytte Gentagelsen og Straf sammen, hvis Peter fortsat er ulydig mod Fars og Mors faa og korte Vejledninger; men „prøv endnu engang med Kærlighedens stærke Arm“ er en Sætning, man hyppigt træffer paa i Opdragelsens A. B. C., hvorfra vi nu erindrere, at „faa Ord og hjertelige er bedre end mange og mærkelige!“

„Gennem Besværlighed opad mod Stjernerne“ hedder det i et Ord fra Latin. Alle Besværligheder til Trods er det dog en vidunderlig Tjeneste som Forældre eller Lærere at være betroet Opdragelsens forpligtende Opgave, og hvor Tjenesten røgtes med Troskab og Energi, bringer den baade Vejlederne og Barnet fremad og opad.

Luthersk Ugeblad

(LUTHERAN WEEKLY)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1938“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1938.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor M. N. Andreassen, Niels Lykkeshede 2. Nørresundby, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN

Tredie Søndag efter Hellig-tre-Kongers Dag.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Rom. 12: 16—21; Math. 8: 1—13.

Ny Tekstr. — Heb. 11: 1—6; Lukas 17: 5—10.

DETTE MED AT TRO!

„Giv os mere Tro“, bad Apostlene af Jesus (Luk. 17). Det var efter at Herren havde udtalt Anvisningen om at tilgive en syndende og angrende Broder syv Gange daglig. „Hævner eder ikke selv, I elskelige“, skriver Paulus (Rom. 12). „Mig hører Hævnen til, jeg vil betale“, siger Herren“. Sandelig, her gælder det de Helliges Taalmodighed og Tro vist endnu mere end i Adventsbegrebet. Har du saa megen Tillid til Gud at han maa faa Lov at udføre din Hævn, saa du kan forholde dig „bare rolig“? Hans Hævn er altid retfærdig, tillige er den tungere end vor egen. Det var derfor at den retfærdige David bad sine Hævntanker ud for Guds Ansigt i de Psalmer som de vantro har saa haardt ved at forlige sig med. Det bliver et daarligt Hjem, hvor Børnene selv tager Rettergangen i Haand og ikke overlader den til Fader og Moder, endskønt de ved at Fader slaar haardest. Men „Hævnen er sød“ for den hævngerrige; det er den ikke for Far; men hans Vej er ret og har Omvendelse som Maal.

Og saa maa vi have Tro til at flytte de Bjerge af Lidelser, Sorger og Besvær vi kæmper med til daglig. Fra Bjergprædikenens Højdedrag kom Jesus ned i Lidelsens Dal (Math. 8) og helbredede, m.a.O. praktiserede hvad han prædikede. Der laa den spedalske Mand og bad i Tro, „om du vil, saa kan du“; hist stod den romerske Hovedmand og bad tillidsfuld for sin syge Dreng, „sig blot et Ord, saa bliver han rask“. Det Sprog forstod Herren. Hvor glædedes han derved, saavidt at det endog aabnede for hans Syn den endelige Sejr af hans Sag paa Jord, den store frelste Skare derhjemme tilsidst. Men ak, de stakels vantro „Rigets Børn“!

Tro er baade en Fortrøstning og en Overbevisning paa dette, at Jesus kan og vil. Den er baade Hvile og Handling i eet. Den er en Guds Gave som tillige bliver vor vansteligste Opgave, idet den maa være en „Tro virksom i Kærlighed“ for at virke til Frelse.

Fra vor Kirkemark.

AFSKEDSHILSEN FRA MISSIONÆR THOMPSONS

(Oversat)

„Kære Venner:

Da saa mange af eder undres over hvornaar vi afsejler, tillad os at sende denne Afskedshilsen fra „S. S. Hamburg“, der sejler ved Midnat Jan. 6 fra New York. Vi kan næsten ikke begribe at det er virkeligt, at vi endnu en Gang tillades at rejse tilbage til vort Hjem i Afrika. Vi har saa inderligt set fremad til denne Mulighed, og nu

Pastor Thompson og Hustru og Sønnen Roy

ønsker vi eder alle en velsignet Tid medens vi er borte. Thi vi har nydt saa meget vort Besøg i Amerika. Hermed ønsker vi at takke alle Præsterne i de danske evangeliske lutherske Kirker vi har besøgt for deres Interesse og Hjælp. Ogsaa alle de andre Venner sender vi vor hjerteligste Tak for alt godt. Vi glædedes meget iblandt jer.

Og nu, da vi drager bort, beder vi inderligt om eders Forbøn; vi trænger eder som Bagstøtte hver en Dag. Vore Medhjælpere beder om eders Forbønner. Satan er stærk og vi trænger til megen Hjælp i Arbejdet i det formørkede Land. Vi stoler paa eder, at I vil styrke os ved at bede for os, tillige at I vil skrive til os og derved lade os vide at I husker os.

„Ikke ved Magt og ikke ved Styrke, men ved min Aand, siger Herren Hærskarernes Gud.“ Lad os forene os i Bøn at hans Aand maa blive udgydt og at mange maa blive frelste baade i Amerika og i Afrika. Han er mægtig dertil!

Eders i Herrens Tjeneste

Florence og Alfred Thompson.

Anm. — I en privat Skrivelse til Red. meddeles, at de begge følger temmelig godt nu, — i Grunden bedre end da de drog tilbage forrige Gang. „Jeg tror Gud vil tillade os at virke derude endnu nogle faa Aar“ siger Thomsen. Ja, det vil vi ogsaa bede om, kære Venner. Lykke paa Rejsen og Gud velsign eder igen derude! PCJ.

Mrs. Agnes Wilhelmsen, Pastor Carl Wilhelmsens Hustru, døde sidste Onsdag Aften (Jan. 11) i deres Hjem i

Fresno, Calif. Hun blev 73 Aar gammel og efterlader sin Mand, fire Sønner og seks Døtre, af hvilke den i Samfundet bedst kendte er Pastor K. J. Wilhelmsen ved Gethsemane Kirken i Racine, Wis.

Fra Daneville Menighed meddeler den nyvalgte Korrespondent C. D. Larsen, at „vor Ven og Broder i Herren, Christian Johnson, døde Mandag Morgen Jan. 9. I Livet var det en Glæde for ham at tjene Herren; i Døden var det ogsaa en Glæde, trods Smerterne, at han snart skulde gaa hjem og faa skue vor Frelser hvem han troede paa. Johnsons Hjem var et godt Hjem at gæste; man fik altid en Forfriskning baade til Sjæl og Legeme. Maa Herren trøste Børnene som er tilbage!“

En Datter af Mr. Johnson er Pastor Alfred V. Andersens Hustru, Minden, Nebr.

Pastor H. W. Bondos Radio-udsendelse vil finde Sted Søndag Jan. 22 Kl. 11 i Stedet for den 15de som tillyst i sidste Nummer, skriver Mrs. Milton Highby. Tak for Oplysningen om Forandringen! Altsaa over KATE — 1410.

Bethel Menighed, Los Angeles, har nu over \$1000 i sit Byggefond; \$715 kom ind fornylig gennem en Kirkebank-Fest. Den nuværende Kirke ligger 35th Street, 507 East, hvor den er vanskelig at finde i den store By, især for Nykommere derude. Den nye Kirkegrund er meget mere centralt beliggende og tilgængelig, og den er betalt. Man haaber at faa opført en ny Kirke snarest, meddeler Pastor H. C. Jersild.

ET „Glædeligt Nytaar“ der glæder! modtog vi fra Immanuels Menigheds Kvindeforening i Racine fornylig. Det lød s.fl. „Vi sender hermed vor Fødselsdagsbank paa \$7.00 og vi ønsker at disse Penge bruges til at sende Fornyelse af „Luthersk Ugeblad“ til fattige og gamle Holdere. Det gælder os at vi skønt de trange Tider i vor store By dog kan ved Guds Hjælp være med til at glæde andre. Gud har været særdeles god ved os i det svundne Aar, særlig ogsaa derved at vor Kirke er bleven forstørret og udsmykket saa storartet. Glædelig Nytaar til vort kære Ugeblads Læsere og Venner! Venligst Mrs. Peter Kirkegaard, Kass.

Vor gode Ven, Holger Petersen fra Sidney, Montana, besøgte Blair sidste Uge hvor han har en Datter bosat, Mrs. Walter Lycke, Professor paa Dana. Selvfølgelig saa han ind til sin gamle Præst og vi gik paa Snakvisit til Montana. Tak for Besøg og de mange Hilsner deroppe fra. De var ikke alle blot Ord.

Mrs. J. K. Andersen, Audubon, Iowa, 70, døde Dec. 30 i sit Hjem som Følge af Hjerteslag. Hendes Pigenavn var Christina Christensen, er født i Danmark, udvandrede 1879 med sine Forældre, der hører til den gamle danske Pionærslægt i Elk Horn Settlementet, og viedes til J. K. Andersen Aar 1887, som tilligemed syv Børn overlever hende. Familien er tro Medlemmer af Ebenezer Menighed, fra hvis Kirke Begravelsen fandt Sted.

Mrs. Knud Hansen, 87 døde Dec. 29 paa Salem danske Alderdomshjem i Elk Horn. Tillige med sin Mand, der døde for ca. 12 Aar siden, og med hvem hun udvandrede fra Danmark kort efter deres Bryllup, har hun boet i Elk Horn Egnen siden. Hendes Pigenavn var Christina Lauritsen. Børnene er Mrs. James Johnson, Mrs. Martin Nelson, Mrs. Albert Larsen og Knud Hansen i E. H., samt Hans Hansen i Canton, S. D.

Dansk Radio-Gudstjeneste udsendes Søndag den 22 Jan.

Kl. 10 Form. fra Station WCAL (760 K. C.), Northfield, Minn. Pastor Chr. Berthelsen, Owatonna, taler.

George Elgaard, en Ungkarl ude i Eugene, Ore. afgik ved Døden og blev begravet Dec. 30 fra Emmaus Kirke dersteds. Han er velkendt for sit Embede som Kasserer for vor Pacific Kreds Ungdomsliga, hvilket han har fyldt med stor Interesse i mange Aar. Han kunde have fyldt 33 Aar Dagen efter sin Begravelse. Hans Fader, Jens Elgaard døde sidste Juni.

Gamle J. S. Hedelund, Omaha, Nebr. døde der Jan. 10 og blev begravet fra First Lutheran Church, Benson, den 12te; Pastor N. P. Lang, Chicago, en Nabo her fra deres Blairtid, forestaar Sørgegudstjenesten. Mange vil huske den lille pæne Mand der i lange Tider tjente sit Brød til den talrige Børneflokk som Janitor ved Blair Vestscole og ved vor danske Kirke, der laa tæt ved deres Hjem. Han efterlader 11 Børn af hvilke een er Præst i Episkopal-kirken, en anden (George) er Kasserer i Blair Bank, og begrundet paa en god Opdragelse er de alle i gode Stilling. Hustruen døde for 6 Aar siden. Hedelund blev 87 Aar, er fra Horsens Egnen og ankom her til Landet for 54 Aar siden.

Den nye Kirke i West Denmark, Wis. Man husker at den gamle Kirke ved det for Den danske Kirke saa historiske West Denmark nedbrændte forrige Aar. Menigheden fik saa opført en ny stilfuld typisk dansk Kirke i Stedet, som blev indviet Okt. 2 s. A. under et Kredsmøde. Da et Billede er tilstillet os er det en Glæde at fremvise dette smukke Gudshus, omend lidt sent.

Miss Bertha Holl, Sidney, Mont., velkendt som Graduent fra Dana College, skiftede et lille Bogstav i sit Navn, da hun den 5. Jan. blev ægteviet til Arthur S. Hall, Savage, Mont. Hun har været og er Lærerinde i en offentlig Skole mellem de to Nabobyer og det var saaledes at hun gjorde Bekendtskab med sin Mand der ikke er dansk. Hendes Fader Jens Høll er som bekendt en Søn af Indremissionær Frederik Høll fra Tavlov. Vielsen foregik i Pella Kirke ved Pastor H. N. Hansen.

C. V. Andersen, Brentwood, nær Los Angeles, Calif. døde som Følge af en Ulykke den 25de Nov. Han blev 51 Aar gammel og tjente i mange Aar vor danske Bethel Menighed som Sekretær. Han faar det Eftermæle at han var trofast og dygtig i Tjenesten, var et mildt og kærligt Menneske i Hjem og Omgangskreds og satte sit Frelses Haab til Gud.

Pastor V. S. Jensen opsagde sin Præstegerning i Hartford, Conn., ved Gudstjenesten Nytaarsdag. Det kom som en stor Overraskelse for alle. Han har virket i Hartford i 9 Aar og var meget afholdt. Hans Tilbagetræden er af økonomiske Grunde. De Syge og Gamle i Kolonien vil savne Pastor Jensen, han var for dem den gode Hyrde.

(Efter „Nordl.“)

I Julefesten paa det danske Alderdomshjem „Aldersly“ i Byen San Rafael, nord for San Francisco, Calif., deltog ifølge „Bien“ baade Pastor J. H. Vammen og Pastor J. P. M. Magnussen. Man havde en god og glad Fest med de gamle. Dette Hjem opholdes af de danske Foreninger paa Vestkysten, men vore Præster afholder Gudstjenester der.

Pastor Theo. M. Hansen, der i flere Aar har tjent vort Samfund som Formand for Skolens „Board of Trustees“ har indgivet sin Resignation som saadan, hvilket vil blive behandlet ved det forestaaende Forretningsmøde. Det har været en vanskelig Periode for baade denne og andre af vore kirkelige Virksomheder; dog har vor Skole klaret sig bedre end de fleste og Pastor Hansens Ledelse er al Paa-skønnelse værd.

„Board of Trustees“ for Dana College og Trinitatis Seminarium indvarsles til at give Møde paa Skolen i Blair Feb. 8—10. Møderne aabnes Kl. 2 Onsdag og fortsætter til Fredag Middag.

H. C. Jørgensen, Formand p. t.
N. T. Lund, Sekretær.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

SØPROVINSERNE

New Denmark, N. B.

Menigheden havde d. 19 og 20 Nov. Besøg af Pastor C. C. Kloth og Hustru samt Datteren, Fru Petersen fra Falmouth, Me. Pastor Kloth har jo Kald fra Menigheden; men han var ikke paa det Tidspunkt færdig til at sige hvad han vilde beslutte sig til. Men Befolkningen var glad ved Besøget og Gudstjenesterne i Kirkerne.

D. 30. Nov. viedes i Hovedkirken Hrr Arthur Schlander Hansen og Frk. Iona Winnefred Legassey. Efter Vielsen var der Fest i Menighedshuset. Nogle Dage forud var der „Shower“ for de unge.

Ved Ungdomsforeningens Aarsmøde vedtoges det at give Menigheden 15 Dollars til Indlæggelse af elektrisk Lys i dens Bygninger. Der er nu samlet \$80.00 til det Øjemed i Hovedmenigheden.

ONTARIO

Toronto

Koret i Toronto arbejder godt og vokser i Tal og i Kræfter. D. 11. Dec. glædede det Menigheden med et stort og godt Program under Ledelse af Hrr Th. Heilskov.

Efter at Korrespondenten for Menigheden har udtrykt sin Taknemmelighed og opfordret andre til at gøre det samme tilføjer han: „En lille Smule Opmuntring var ingen Skade til.“ — „Paaskønnelse giver fornyede Kræfter.“

Det er sande Ord og gælder alle Vegne i Livet, og det passer, naar der er Tale om Sangkor. — Ved Sangaftenen

blev der givet en god Hjælp til Afbetaling paa Kirkens Orgel.

Ved Kvindeforeningens Julemøde d. 11. Dec. gik det hyggeligt til. Der var noget af et Program og Juletræ. Og under Træet Pakker med (op) Gaver, 3: Haandar-bejde at sy paa før næste Udsalg. Der oplystes om de to hundrede Dollars, Basaren havde indbragt, hvoraf Søs-trene i Foreningen fik „Broderparten“.

Hrr og Fru Carl Eriksen, førhen af Winnipeg, holdt Sølvybryllup d. 9. Dec. En Del Venner kom for at hjælpe til med Festen. Der var fra Slægt og Venner, Blomster, Breve og Gaver.

London

I London har man ved Ungdomsmødet forsøgt sig med en Kappelstrid i Stavning. Den gældende Mening synes at være, at man ved Øvelse kunde naa langt længere i det Stykke.

Ved en Fest i Byen Byron, nær London hædrede man Mindet om Hollbøll, Julemarkets danske Opfinder. Festen vakte fortjent Opsigt. Konsul Klin repræsenterede Danmark.

QUEBEC

Montreal

Ved Mandsmødet d. 23 Nov. i Præstehjemmet drøftedes Spørgsmaalet: „Kan den ene Religion ikke være lige saa god som den anden?“ Det var overraskende at høre paa de Tanker, der kom frem.

Frk. Ester Nielsen fra Ungdomshjemmet, blev d. 11. Nov. viet til Gartner S. Christensen.

Sæsonen for den norske Sømandsmissions Arbejde afsluttedes d. 27. Nov. med en Fest, hvortil ogsaa den danske Præstefamilie var med. Mange norske fra Byen var der, samt den norske General-konsul og Konsulen. Hoved-taleren var Sømandspræsten Guldbrandsen, New York. Ogsaa danske Sømænd nyder godt af dette Arbejde.

MANITOBA

Winnipeg

Det milde Vejr skiftede Juleaften. Dog var der godt Besøg til Gudstjenesten d. 25 Kl. 11.00. Anden Juledag var det betydeligt koldere og Besøget til d. engelske Gtj. Kl. 10:30 var knapt saa godt som ventet. Men til Børnenes Træ Kl. 2:30 var der en stor Skare Børn med Forældre og Ledsagere; de fik en dejlig Fest. Programmet gik smukt og godt til Glæde for alle. Til de unges og Familiernes Aften d. 30 var der fuldt Hus og en glad Stemning; det blev en rar Aften, og det var skönt at Forsamlingen fik Lov at synge saa mange Julesange, som den lystede.

Kvindeforeningen har i Aarets sidste Maaneder faaet nogle ny Medlemmer.

I Søndagsskolen er der nu 31 Børn indskrevne, og det er saa glad og frimodig en Flok som man kan finde noget Steds. Og Besøget er godt. Forældrene hjælper godt til med at sende eller bringe dem.

I vor „Cradleroll“ er der 25 Børn, som endnu er for smaa til at komme. Det retter sig jo med Tiden.

ALBERTA

Kevisville

Den danske Kvindeforenings Basar sidst i Nov. samlede mange og indbragte \$92.00. Det var trods Hagelskade og Frost bedre end ellers. Basaren holdtes i et privat Hjem.

Den engelske Kvindeforenings Basar holdtes i Skolen i

Red Raven. Der var færre Folk end ellers; dog indkom der \$102.00. Der var et mer end, almindeligt godt Udvalg af smukke Ting.

Hrr H. Westergaard og Hjælpere har muret Skorsten paa Kirken og indsat Varmeapparat, der virker særdeles tilfredsstillende. Atter her har man hjulpet sig selv ved frivilligt Arbejde.

Der har været en Uges Missionsmøder i Kirken. Mange var til Møderne. De to fremmede Evangelister var ikke lutherske.

Dickson

Kort før Jul hændte en alvorlig Ulykke. Hrr John Andersen havde lejet nogle Værelser i sit Hus til Hrr og Fru Nickelsen, der bragte med dem en lille Søn. En Aften, da Lampen skulde fyldes med Petroleum, tog Hrr Nickelsen fejl og brugte Bensindunken. Huset kunde ikke reddes, men skønt et langt Sygeleje venter dem er Familien Nickelsen udenfor Fare. En Indsamling blev sat i Gang for at hjælpe dem.

Ungdomsforeningens Basar i November tegnede daarligt og forløb heldigt. Forsamlingen var lille men Købelysten stor. Der blev en Nettofortjeneste af \$110.00.

Der er ti i Konfirmandklassen; fem undervises paa engelsk og fem paa dansk.

Frøken Karen Grønnegaard, tidligere Elev i Højskolen, viedes for kort Tid siden i Calgary til Hrr Fred Gaede.

Hrr Viggo Andersen har solgt sin Farm og rejser fra Egnen.

Calgary

Hver Torsdag Aften Kl. 9—9:15 udsendes fra CFCJ i Calgary (960 Klels.) „Scandinavian Melodies“ — et dansk og skandinavisk Program. Det er ordnet og arrangeret af Hrr Thorvald Larsen.

Hrr Kristian Frøslev døde d. 24. Nov. efter et kort Sygeleje. Afdøde var 33 Aar, han havde arbejdet som Maler ca. 10 Aar i Byen. Han efterlader sig Hustru og et Barn.

Hrr Hans Kjær, der under Malerarbejde besvimed og faldt ned fra Stigen, var et Par Dage meget daarlig, men saa kom han sig pludselig og kom hjem fra Sygehuset og følte sig snart istand til at arbejde igen.

Standard

Hrr Jens Rasmussen, Standard, Alberta, velkendt i Samfundet og mangeaarig Kasserer i Vest Canada, sender d. 31 Dec. i Privatbrev følgende Meddelelser til Medredaktøren, hvilke vi herved tillader os at gengive i Udtog:

„Den 23 Dec. døde vor yngste Søn, Ejner. Han blev begravet Mandag (d. 26). Han havde faaet en slem Forkølelse, og den virkede saadan paa hans Sukkersyge, at han faldt hen i Bevidstløshed, der varede godt et Par Dage. Han blev derpaa bedre og kendte os alle, og vi kunde tale med ham. Saa troede vi, at han nok skulde komme over det denne Gang. Men nogle faa Dage senere kom det igen, og da han havde ligget et Par Dage uden at komme til Bevidsthed, kom Enden for ham. Han var 33 Aar gammel. Han døde paa Hospitalet i Wayne; der havde han en god Stilling paa en Elevator. Vi fik Telefonbud Kl. 2:00 om Natten, at det var meget ringe med ham. Saa fik vi Bud til alle hans Søsken heromkring og naaede at komme de godt 30 Mil derud nogle Timer før han sov ind.

En Undertager fra Calgary besørgede det fornødne og bragte hans Legeme i Kiste til Standard en Times Tid før Begravelsen. Kirken var overfyldt og mange maatte staa op. Og der har ikke før været set saa mange Blomster i Kirken. Baade vor egen Præst og Pastor P. Rasmussen, Wayne, talte varmt til os.“

Efter at have udtalt sig om sit Haab for Sønnen og de mange Bønner bedt for ham, fortsætter Rasmussen: „Med os to, min Hustru og mig selv, kan det ikke vare saa længe. Imorgen (1ste Jan.) fylder jeg 76.“

Maa Guds Naade lyse for vore gamle Venner i deres Livs Aften og trøste dem i Sorgen.

A. T. S.

Julen begyndte tidligt nemlig d. 18 Dec. med engelsk Julefest, hvor Sangkoret gav et smukt og righoldigt Juleprogram og Præsten holdt sin første Juleprædiken.

Hrr Søren Jensen har faaet en Operation for en Mave- lidelse og Fru Hans Lavridsen er bleven opereret paa det ene Øje.

Tabita Syforening holdt Basar d. 7 Dec. Der var mange smukke Ting at sælge og mange Folk til at købe. Der blev udsolgt og \$56 blev indvunden. Fru Alfred Petersen vandt Syltetøjet, Fru Wilhelm Petersen Kalkunen og Frk. Margareth Thomsen Kaffedugen; — der var godt Samvær — en god Aften.

Aarsmødet holdtes d. 13 Dec. Mange mødte og var glade ved Samværet. Fru A. Damgaard havde givet Kirken \$250.00. Det blev besluttet at lade denne Sum danne Begyndelsen til et Byggefond, og det henstilledes til Medlemmer at give hver \$1.00 til dette. Menighedsraadet genvalgtes.

Kurvefest d. 13 Dec. var vellykket. Det var en fornøjelig Aften. \$15.00 indkom ved Salget.

Der var Bryllup i Kirken d. 4. Dec. Frk. Bertha Breitz fra Rosebud viedes til Hrr Walter Hansen, Søn af Hrr og Fru J. P. Hansen, Standard.

En Byge af Gaver regnede ned til Fru Svend Aage Jensen født Buchwaldt, d. 5. December i Kirkens Sal. Det var meget festligt og hjerteligt baade med smukke Gaver, — en smukt pyntet Sal, smukke Taler, Sange og Duetter af Fruerne, samt smukke velmagende Forfriskninger.

BRITISH COLUMBIA

Edgewater

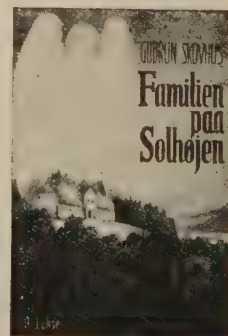
Herfra meldes fint Vejr lige op til Jul. Juletræhøsten begyndte 17. Okt. I Distriktet tog man 100,856 Trær. De fyldte 20 Jærnbanevogne, og de sendtes alle til U. S. A. Det skal være det største Tal man i nogen Sæson er naaet til. Exporten begyndte i 1932.

Gudrun Skovhus

Familien paa Solhøjen

Oversat fra Norsk af E. Garde
Af Forfatterinden udsendte Forlaget i 1936 „Søster Kora.“ I denne nye Bog optræder til Dels de samme Personer. Det er ikke en Fortsættelse i den Betydning, at den nye Bog ikke kan læses uden, at „Søster Kora“ maa læses først. Men en vis Sammenhæng er der mellem de to Bøger.

En fin, varm, ja gribende Skildring, som vil læses med Glæde. Pris netto \$0.60.

Kirkeligt Rundskue

Muhammedanismen. Muhammedanismen som Religion synes at være i en stadig Opløsning, skriver et Blad. Medens store Masser endnu besøger Moskeerne og paa Muezzinens Kald falder ned til Bøn, er der en stadig voksende Uro iblandt Befolkningen, eftersom Oplysningen naar frem til dem, og der rejser sig mere og mere Krav paa en gennemgaaende Revision af Koranen. Verdens 400 Millioner Muhammedanere begynder at berøres af moderne Ideer, og det synes, som der nu vilde være en særlig Lejlighed for Kristendommen til at naa disse Folk, om blot der hos Menigheden var nogen samlet energisk Plan om at bringe Evangeliet til dem.

En Familie paa sytten Medlemmer, Fader, Moder, seks Sønner og ni Døtre, blev døbt den 17. Nov. s.A. i Greenville Lutherske Kirke ved Somers, Pa. Det er vist meget sjældent at saadant sker nu om Dage.

Dr. Abdel Ross Wentz, Medlem af Facultetet paa det lutherske Seminar (ULC) i Gettysburg, Pa. er optaget som Medlem paa den Komite af Kirkemænd der er i Færd med at revidere den amerikanske Bibeludgave som forestaas af International Council of Religious Education. Den bekendte Dean Luther A. Weigle af Yale Universitet er Komiteens Formand; de andre to Medlemmer er Dr. Walter R. Bowie og Dean Willard L. Sperry af Harvard Universitet.

Dr. Ralph H. Long, Executiv-Direktør for National Lutheran Council i Am., oplyser gennem en Rundskrivelse at man mangler Midler til at holde Gossner Missionen gaaende, som Den lutherske Verdenskongress jo besluttede at hjælpe. Denne Mission, der er den næststørste af alle lutherske Hedningemissioner, opdyrkedes og drives af den tyske Kirke; men da Reaktionen derovre har forbudt at sende saa mange Penge udenlands, befinder den sig i en meget vanskelig Stilling finansielt. Kongressen havde lovet dem \$9000, hvoraf savnedes ca. \$1500 ved Aarets Slutning. Missionen tæller godt 140,000 Kristne i Indien. Dr. A. R. Wentz vil besøge Marken nu da han er derovre at tage Del i den Internationale Missions Konference i Madras, som fandt Sted i December.

Dr. Hans Lilje fra Berlin, Tyskland, som er paa Visit i Amerika i Anledning af hans Stilling som General Sekretær for den Lutherske Verdenskongress, udtalte at Arbejdsudsigten for den lutherske Verden er kort sagt — denne: Gensidig Hjælp og Forenet Vidnesbyrd.

Et Brev fra Pastor Daniel Nelson i Kina, dateret den 22. Okt. s. A., til Mr. Randolph Haugan, Bestyrer paa Augsburg Publ. House, Minneapolis, meddeler i Oversættelse s. fl. i Uddrag:

„Den anden Aften vi var i Hankow blev min Hustru og jeg inviteret hen at høre Madam Chiang. Da jeg saa og hørte den vidunderlige Kvinde var der mange Ideer der gennemtrængte min Hjerne. Mange af Lederne i den kinesiske Regering er udgaaede fra de kristne Missionsskoler. Den anden Aften havde jeg Dinner sammen med Hankows Major, hvis Hustru er en alvorlig Kristen, og han sagde at hun faar ham til at bede hver Aften. Selv er han Graduent fra Princeton, N. J. Pastor Holm beordrede Skepstad og mig at bringe vore Familier fra Kikung til Hankow. Togforbindelsen var allerede forstyrret, saa vort Baggage kom ikke igennem. Min Hustru og Familie ankom paa et Lokomotiv til Wushenkuan, hvor vi naaede op

med Expressstoget, paa hvilket Skepstads ankom. Jeg maatte betale Ingeniøren store Drikkepenge for den Nattur, men vi var heldige alligevel, idet dette var det sidste Tog fra Honan som kom igennem før Japanerne overskar Linien. Vi havde ellers besluttet at blive paa vor Missionsplads, hvor alt vort Gods er endnu. Men det har været mig en Umulighed at komme tilbage, enddog jeg tilbød en Buskører \$400 for at tage os op, men han turde ikke.

I ved at Huangchuan blev taget for en Maaned siden. Intet hørt derfra saavidt. Kwangshan faldt kort efter, og Sinyang den 14. Okt. Nesse, Edgar og Rade er der. Fosmark, Søster Christine og Pastor Wu slap ud et Par Dage før og flygtede til Kikung. Byerne blev slemt bombarderede. Sidste Uge blev Kioshan hospital meget beskadiget — to Gange paa een Dag. Søster Thone er i Behold. Man bomber forfærdeligt her nu. Det gamle Hus ryster. Dette er syvende Gang i Dag og Klokken er kun 10:30. Hankow vil snart falde ogsaa. Jeg arbejder nu for International Red Cross.“

Moody Bible Institute, Chicago, afholder sin 33te aarlige Grundlæggelsesfest i Ugen Jan. 29—Feb. 5. Fremragende Theologer fra England og kendte Missionærer fra Hedningelandene saavel som Ledere herhjemme vil deltage i Programmet. De enkelte Dage har sit Stempel; saaledes er Tirsdag Alumni-dag, Torsdag Missions-dag, Lørdag Lægmands-dag, og Søndag Moodys-dag; denne sidste bliver den store Dag hvor man ogsaa vil mindes den berømte Lægprædikant der grundede Skolen. Lørdag kan man indvie to nye Bygninger, en ny Administrationsbygning og et Auditorium. Da denne store evangeliske Bibelskole har sin egen Radiostation WMBI 1030 K. C. — kan Omverdenen følge med i Festlighederne.

De Forenede Staters Højesteret har eenstemmigt fastslaaet at en Stat har fuld Ret til at forbyde Indførsel af berusende Drikkevarer. Denne Kendelse, som blev udfærdiget af Justice Brandeis, blev foranlediget ved en Henvendelse fra Staterne Michigan og Missouri hvis Vedtægter er møntet paa at forbyde en saadan Indførsel. Iøvrigt betragtes Kendelsen som en stor Sejr for Afholdssagens Venner og bør benyttes af de enkelte Staters Borgere i størst mulig Udstrækning eftersom Drikkeondet er ved at blive en gemen saavel som almen Pest. Vi ved nu — og burde have vidst før — at de vaades Løfter om Kontrol er lavet af samme Stof som Kejserens nye Klæder. Derfor paraderer Demokratiets Folk nu i sin Nøgenheds Skam.

Korrespondancer.

BETHEL ALDERDOMSHJEM, SELMA, CALIF.

Den 12. Dec. fik vi Indbydelse fra Lennea Society til at overvære et Jule Program, som de vilde give her i Hjemmet den 20de; den 13de fik vi Indbydelse til at komme til Easton den 15de og deltage i en Fest for de gamle, der var 65 Aar og over. Her fra var der to Læs som kørte derover. De sagde at det var en vellykket Fest; mange gode Ord blev sagt. Pastor P. M. Petersen og Pastor Carl Wilhelmsen talte.

Søndag Aften den 18de kom Dorkas Foreningen og sang nogle Julesange for os; vi siger Tak!

Mr. og Mrs. Lawrens Jensen fra Sanger besøgte R. L. Rasmussen; samme Aften kom Mrs. Harold Hansen og Mrs. W. Johnson, to af Lennea, og pyntede Juletræ. Næste Dag, den 20de havde Lennea Society, deres aarlige danske Møde; de havde indbudt ikke saa faa enlige Mænd og Kvinder til at overvære Mødet, deriblandt Pastor N.

S. Nielsen, som ogsaa kom, trods det at han ellers har været bundet til Hjemmet en Tid. Mrs. Samuel Engholm var Mødets Leder. Pastor A. Andersen læste Juleevangeliet og ledede i Bøn. Derefter sang 6 Børn, og Norman Olsen, (en Nevø af Engholms) spillede to Harmonikanumre. Engholm med sin musikalske Sav, og tre af hans Børn spillede tilsammen, — Donna May - Piano, Glen - Violin, og Buddy - Clarinet. Pastor Andersen sluttede med en lille Tale, om at Jesus vil give Liv og vil give i Overflod. Rosendahl takkede dem alle, at de kom og for Gaverne der var under Juletræet.

Der er ikke saa faa som tænker med Kærlighed paa Hjemmet her. Saaledes kom en stor Kurv med fin Frugt fra Miss Mette Aaskov, en Kasse Kandi fra vor forrige Matron, Mrs. Mary Andersen nu i Los Angeles, og Breve fra de forrige Præsidenter for Bestyrelsen, Pastor Jensen Gyde i Oakland og Pastor Kjær i San Francisco. En Masse Kort kom fra andre Venner, med de kærligste Ønsker til os om en glædelig Jul og et godt Nytaar, baade for Sjæl og Legeme.

Juleaften, efter den danske Gudstjeneste i Kirken, kom Goldbeck Familien med Undtagelse af den ældste Søn der er i Østen. Efter Aftensmaaltidet læste Rosendahl Juleevangeliet og ledede i Bøn; vi sang nogle Sange om Festen, før Gaverne under Træet blev uddelte. Der var Gaver til os alle fra Mr. og Mrs. Rosendahl og saa var der Gaver fra Mr. og Mrs. H. J. Jacobsen til hver af Gæsterne. Vi siger Rosendahls og Jacobsens Tak!

Julemorgen, lidt efter Kl. 4 var der nogle der sang for os udenfor Døren.

Den 28. om Aftenen glædede Pastor Henry M. Hansen i Del Rey og hans Menigheds Sangkor os med flere Jule-sange. De af os gamle, der har kendt dem alle som Børn, glædede os meget over at de vilde komme ind at synge for os gamle. Efter Sangene traadte Pastor Hansen frem og sagde nogle faa Ord om, at vi nu alle kunde glæde os over Julen som der nu var bleven sunget for os. Rosendahl takkede dem fordi de kom herind, at synge for os; det havde glædet os meget.

Forleden havde vi Besøg af Chris Christensen fra Eugene, Oregon, Mr. og Mrs. Hans Mølgaard fra Reedley, Mr. og Mrs. H. Hansen fra Fresno, N. H. Rosendahl fra Easton og deres Datter, Mrs. H. Mortensen og hendes tre Børn og Mr. og Mrs. John Andersen fra Sanger.

Præsterne har været tro til at komme til Ønsdagsmøderne. Ved en lille Fejltagelse af Datoen kom Pastor Wilhelmsen og Pastor Grill paa een Gang. Hermed Tak for hvert Besøg i det svundne Aar, og Tak til Præsterne som saa trolig har besøgt os med Livets Ord.

H. P. Nielsen.

FRA WESTBY, MONT.

Det vilde jo ikke være Nyheder at skrive om Forholdene paa disse Egne, da flere har skrevet fra andre Egne om de daarlige Tider begrundet paa Misvækst. Tillad mig kortelig at forklare hvordan det staar til her. Aaret 1937 var her total Misvækst. Sæden som spirede blev snart opbrændt af Solens Varme, og varme Vinde susende hen over Markerne som gjorde sit til at Sandstorme tiltog fra Dag til Dag, saa at Græsset blev tildækket med Støv. Kreaturerne havde Raaderum over alt; det kedelige var, at de kom hjem halvsultne, da der ikke var meget for dem at faa i Livet selv paa de store Strækninger. Det hele saa ud som en Ørken. For at ikke det hele udtørrede

Areal skulde gaa tilgrunde kom Uncle Sam til Hjælp med et Laan, — Maximum \$310 — til Farmere der vilde reducere deres Besætning ned til tre Køer, fire Heste, nogle Høns og en Gris. Fodder blev transporteret fra Østen circa 200 miles; Prisen var omkring \$14.00 per Ton. Med dette Laan kom Farmerne igennem Vinteren i god Behold.

Foraaret 1938 var Farmerne ude i Marken med nyt Mod. Den rigelige Regn og Solens varme Straaler forvandlede den øde Ørken til grønne Bakker og Dale; den klare Foraarsluft fyldte Lungerne og satte i Bevægelse nye Stemninger om Fremtidens bedre Kaar. Fuglene som havde deres vante Rede paa de nu tørre Trækviste var kommen tilbage med Frydesang; deres trillende Toner lød over Mark og Eng. Farmerne saa med nyt Haab Fremtiden imøde. Regnen faldt, Sæden spirede, Markerne grønnedes, Ukrudtet groede, saa det var en Lyst at se, langs Vejkanten og paa de Marker, som ikke var tilsaade: Der var flere som talte om en „bumper crop“. Og det kunde nok siges med Rette: det saa lovende ud.

Men paa tre Dage begyndte Markerne at skifte Farve. Hvad var der i Vejen? Jo der var rød Rust i Hveden! „Men det foraarsager ikke nogen Fare,“ siger en Mand fra Minnesota. Rød Rust er paa Bladene, men ikke paa Straaet. Man sov paa denne Forklaring, men det viste sig snart at Hvedestraaet var brudt, saa Saften ikke kom op til Kernen og dermed var Forbindelsen afbrudt og Hveden tørrede op. Da den tidlige Hvede var mere fremskreden, var den af nok saa god Kvalitet; den sildige Hvede var af en daarlig Kvalitet, og Prisen blev ca. 30 til 60 cents per bu. Førend Farmerne fik Avlen i Lade, kom der en stor Græshoppesværn over Settlementet, og man fik travlt baade i Mark og Have med at komme dem i Forkøb saavidt man kunde. Under denne Travlhed kom der en Haglstorm som gjorde Ende for nogles Vedkommende paa det sidste de havde, undtagen Kartofflerne, der var under Jorden.

Efter at Farmerne havde opgjort deres Regnskab paa Papir, finder de at der ikke er Penge nok til at betale Omkostninger med Tærskning og Combining, efter at Sæden er solgt. Dermed endte saa denne lyse Udsigt om en „bumper crop“ i 1938.

Søndag den 17. April holdt Menigheden Fest for Chr. Holm Nelsen, der havde staaet Last og Brast i Arbejdet i Menigheden i mange Aar som Diakon. Det var med Vedmod at Menigheden tog imod Nelsens Resignation som Diakon. Den tilkendegav ved Rejsning sin Taknemlighed for hans mange Aars trofaste Arbejde. En Komite blev valgt til at arrangere Festligheden, der blev holdt i Daneville Kirke. Man overrakte Mr. Nelsen paa Menighedens og Venners Vegne en Gave som Bevis paa deres Taknemlighed. Mr. Nelsen takkede for Gaven og for godt Samarbejde i Menigheden i de mange Aar han stod i dens Tjeneste som Diakon. Saa fortalte han, at i Dag var det just 38 Aar siden han blev ægteviet med Trine som sad ved hans Side. „Derfor er det jo dobbelt Fest for mig i Dag.“

Saa blev der ønsket til Lykke og Guds Velsignelse paa Vandringen i kommende Dage.

Den 4de Juli holdt Daneville Menighed ogsaa Fest. Indbydelse blev sendt til Annex-menighederne Emaus og Bethel til at fejre Dagen med os. Det kan ikke andet end glæde enhver, som har begyndt at løbe Banen mod det nye Jerusale mher overtil, at samles med Venner fra Fjern og Nær, for sammen med gamle og unge, at fejre Frihedsdagen paa kristelig Maade. I vore Dage er der nok

til at drage baade gamle og unge ud paa de brede Baner i ugudeligt og ødelæggende Indflydelse.

I Juli havde vi Besøg af vore gamle Venner, Missionær Alfred Thompson og Hustru fra Sudan, Afrika. Den 6 Juli om Aftenen talte begge i Kirken i Westby, og fremviste Lysbilleder, fra Missionsmarken i Sudan; ved dette Møde blev der optaget et Offer til Missionen. Vi siger Tak for Besøget, og ønske eder Guds Velsignelse i Gerningen paa eders ansatte Missionsmark i det mørke Sudan. Pastor og Mrs. Th. Henningsen og Søn John fra Osakis, Minn. aflagde Besøg her i Pastor Henningsens forhenværende Kald. Dette gjaldt jo særlig Mrs. Henningsens Forældre Mr. og Mrs. Carl M. Jensen som bor her. Tak for Besøget!

Den 5. Oktober blev Miss Vera Johnson og Clarence Christensen ægteviet i Kirken af Pastor Kjøller. Bryllupsfest blev holdt i Brudens Hjem hos Mr. og Mrs. Peter N. Johnson. De nygifte har sat Bo paa en Farm i Daneville Settlementet.

Den 15. Oktober blev Miss Elna Madsen og Mr. Raymond Johnson ægteviet i Kirken af Pastor Kjøller. Bryllup blev holdt i Brudens Hjem hos Mr. og Mrs. Chr. Madsen. De Nygifte har sat Bo paa Christian Johnsons Farm, idet han er Enkemand; hans Hustru døde for et Par Aar siden. Disse to Par Nygifte er født og opvokset i Settlementet, har gaaet til Søndagscole, blev konfirmerede og er Medlemmer af Ungdomsforeningen. De har været med i Menighedens Arbejde, paa Komiteer, som Søndagsskolelærere og i Sangkoret. Ja vi er glad for at de vil og kan tage fat; det lover godt for Fremtiden. Vi ønsker eder alt godt paa Vandringen Side om Side.

Missionsmøde blev afholdt i Emaus og Daneville Menigheder den 26de til 30. Oktober. Talerne, som udsaaede Sæden, var Pastor Elmer Andersen fra Flaxton, N. Dak. og Pastor Henry N. Hansen fra Sidney, Mont. Det var gode Møder. Ved Guds Naade haabe vi, at den gode Sæd maa bære megen Frugt.

I November Maaned rejste vor Præst udenlands. Han tog en Tur op til Standard, Canada, hans tidligere Kald, for at hente sin Svigerinde, Mrs. Damgaard. Efter nogle Dages Besøg i Præstens Hjem, drog de videre til Brush, Colorado, hvor Mrs. Damgaard har taget Ophold. Pastor Kjøller besøgte flere Menigheder paa sin Rejse, standsede ogsaa i Lincoln, Nebr., hvor Sønnen Joseph og Familie bor. Han er kommen godt og vel hjem igen.

I Oktober havde vi Besøg af Mr. og Mrs. James Hansen fra Cushing, Wis., forhenværende Medlemmer af Menigheden her og Pionærer af Kolonien; med dem var Mr. og Mrs. Peter Nielsen og Søn Gerald fra Frederic, Wis., samt Bedstemor Mrs. L. P. Nielsen fra Cushing, Wis. Tak for Besøget, gamle Venner!

Mrs. C. D. Larsen, som har været indlagt paa Hospitalet i Ambrose godt to Maaneder og undergaaet en Operation for Galdesten, er nu kommen hjem. Hun er nu i god Bedring, og med den omhyggelige Pleje, som hun er Genstand for ved hendes Datter Lilys Omsorg, kommer hun nok til Kræfterne igen omend det vil tage nogen Tid.

Christian Johnson har været daarlig i lang Tid. Han lider af Kræft. Det kan jo ikke siges, at han er sengeliggende, men han er oppe og i Seng skiftevis dog følger han meget mat. Det var jo at haabe at Videnskaben kunde opfinde en Kur for den Sygdom.

Mr. og Mrs. Chr. Andersen rejste forleden til Californien, hvor de opholder sig i Nærheden af Los Angeles; det er vist nok Planen at de bliver derude igennem Vin-

teren. Kan være at de faar Californiafeber derude, men det er at haabe at den ikke blive saa voldsom at de ikke kommer tilbage til Foraaret.

M. Madsen, Kor.

Missionsmarken.

Fra Japanmissionen:

LANDSBYKIRKEN I JAPAN

Af Pastor D. G. M. Bach.

I Løbet af de sidste faa Aar har Tanken om at kristne Landsbybeboerne mere og mere faaet Indgang hos eders Missionærer i Japan. Ikke saa, at denne Tanke ikke har været fremme før; men Kirken har været beskæftiget med at etablere sig i Byerne først og fremmest. Nu da vi kan se fremad til en selvopholdende Kirke i Byerne, med syv Menigheder sikrede og andre godt paa Vej mod dette Maal, vender vore Øjne sig mod Folket i Landsbyerne for ogsaa der at bygge Kristi Kirke.

Men der er en stor Forskel paa Befolkningen i Byerne og den paa Landet. I Byerne er en stor Del af vore Menighedsmedlemmer lønnede Folk, der godt kan give sit til at holde Menigheden oppe. Men paa Landet er de fleste af vore nye Medlemmer unge Mennesker, der ikke, selv om de saa gerne vilde, kan yde meget til Menighedens Arbejde. Derfor har Tanken om en Menighed, som tildels bliver opholdt ved Landbrug, faaet Plads hos os. Vi agter at sætte Land tilside, Tid efter anden, til Brug paa saadanne Steder, hvor der er Haab om at samle en Menighed, paa den Maade, at Præsten bliver Landmand ved Siden af det at være Præst; eller at Menigheden benytter Jorden til Avl til Menighedens Arbejde. Saadan en Tanke er allerede ifærd med at realiseres et Par Steder hos os.

Men for at en saadan Plan ret kan realiseres, trænges der først og fremmest til den rigtige Leder. Det er derfor at vor Kirkestyrelse i Japan har givet en af vore unge Præster, T. Okawa, Tilladelse til at rejse til Danmark for at opholde sig et Par Aar. Bestyreren paa Haslev Højskole, Hr. Thorløg, var saa venlig at tilbyde at give ham fri Kost og Logi, samt Undervisning i den Tid Skolen er i Gang, og at sørge for, at han faar Arbejde og Anledning til at studere Danmarks Landbrug Resten af Tiden. Familien i Japan har lovet Okawa Rejsepenge; og de nødvendige Lompepenge for et Par Aars Ophold kan let anskaffes. Nu venter Okawa kun paa Rejsetilladelse fra Regeringen for at rejse til Danmark, om muligt nu til April. Dette burde give os Haab om at faa Missionsarbejde i Gang ogsaa i Landsbyerne inden ret længe.

Fra Sudanmissionen:

Dr Brønnum skriver s.fl. fra sin Inspektionsrejse i Sudan, Africa:

„Benue, hjemlige Lyd! Her har jeg været før. Megen venlig Hjælp fra engelsk Handelsmands Side, men skal være ude af Landet til Tiden, da Krigen er mere overhængende end nogensinde. Sidste Damper gaaet. Ned af Floden i Kano. Skidt Kano, en Vrikkemaskine. Første 75 km oversvømmet Sump og ubeboet Urskov, fuld af Sturvildt. Saa intet af dette. Paa Køreturen havde jeg

dog haft Fornøjelsen at se to Leopardter danse i Lyskeglen, inden de blev til Sinds at springe til Side. Overnattede i Battaby tæt ved Grænsen, hvor vi til vor Glæde fandt, at Mariyam boede, min lille Veninde fra Rumasha, som nu er Bedstemor. Ak, hun græd hele Tiden, klamrede sig til mig og lagde sit Hoved i mit Skød. Hun lovede at komme til Numan ved næste Maane og fik Rejsepenge hertil. Mere om hende en anden Gang.

Næste Morgen, just som jeg sad og nød Livet foran i min „Vrikkepeter“, krængede den pludselig stærkt til Bagbord. Kassen, jeg sad paa, rutede ud i Floden og jeg med den. En elegant baglæns Saltemortale — noget jeg aldrig før har kunnet præstere, men som jeg altsaa nu kan — og saa paa Vej ned for at se, hvor dyb Floden var; men jeg naaede det ikke — den var meget dyb. Hurtigt op til Overfladen, da jeg pludselig kom i Tanker om, at jeg skulde trække Vejret — saadanne Ting kommer ogsaa i de mest ubelejlige Øjeblikke — fandt, at to Mænd, Luka og en af Baadmændene, svømmede rundt og kiggede efter, hvad der var blevet af mig, og der sejlede min gode Jernkuffert lysteligt ned ad Floden paa Vej til Numan. Naa, baade Kufferten og jeg blev reddet; men de Mænd havde et Postyr med at faa mig tykke Menneske op i Baaden uden at vælte denne. Jeg havde Tøj og Moskitostøvler paa, hvilket ikke gjorde mig mere haandterlig, til at beskytte mig mod Tsetsefluer, som er Sove-sygebærere. Men jeg tabte mine gode nye Briller, hvilket var kedeligt. Dog har jeg mine Læsebriller i Behold; men selvfølgelig har jeg glemt mine Reservebriller i Danmark. Naa, jeg klarer mig.

Besøgte Bitrus i Jemeta, hvilket var en stor Glæde. Naaede Numan Lørdag Aften d. 1. Oktober. Dejlig Modtagelse. Hjemme igen.

Hvad jeg har oplevet, siden jeg kom til Numan, kan jeg ikke fortælle i en Hæst; men det er sent, og Posten gaar i Morgen tidlig. Jeg har ikke kunnet faa Tid til at skrive før.

Kjær vil skrive om Højtiden den 5. Oktober, og jeg vilde ogsaa gerne sige lidt om det. At opleve den Dag var hele Rejsen værd. De kære Missionærer havde rigtig lagt sig i Selen — og Menighedens Ledelse, ja, og Kongen. Havde Floden i Sinde at sluge mig, saa sluger disse Menneskers Kærlighed mig endnu mere. Jeg er ganske flov. Hvem er jeg sølle Pjalt!

En uforglemmelig Gudstjeneste om Formiddagen, fuld Kirke, 170 Altergæster. Friluftsmøde i Byen om Eftermiddagen, ca. 1500 Deltagere. Kongen holdt en ildfuld Tale. Ja, blot han kunde komme helt med, den Mand. Fest for Menigheden paa Stationen om Aftenen, Fællesspisning og mange Taler. Men som sagt, Kjær vil skrive om det. Tak for det kærlige Telegram. Det blev oplæst for Menigheden i Kirken, som sender Svar gennem Missionær Kjær til Sudanvennerne i Danmark.

Og saa maa jeg slutte denne stykkevisse Beretning.

De kærligste Hilsener, og endnu en Gang Tak til Bestyrelsen, fordi jeg fik Lov at gøre denne Rejse og at opleve saa meget skønt. Hvor har jeg meget at takke Gud for!“

Deres hengivne

Niels H. Brønnum.

Efter „Sudan“

Fra Jødemissionen.

Ubesatte Missionsmarker. Mange Steder paa Jorden er der en enorm Mangel paa Jødemissionærer. Blandt Bagdads 80000 Jøder er der saaledes kun een Kolportør, og i hele Sydamerika er der kun to Missionærer. Polen med sine 3½ Million Jøder kan ogsaa bruge et langt større Antal Missionærer, end det har.

Afganistan. Til Indien kommer der (iflg. „The Jewish Era“ Okt. 38) Meddelelser om, at Jødernes økonomiske Stilling i Afganistan har forværret sig paa Grund af voksende nazistisk Indflydelse. Jøderne derovre lever nu under ringe Kaar — ja, der siges endnu ringere end i Tyskland og Østrig.

I Tyskland er der nu (iflg. „The Jewish Era“ Okt. 38) bestemt 272 Navne, som Jøder maa give deres Børn. — Det er bibelske Navne. Dog er der nogle, de ikke maa benytte — nogle af de kæreste — saasom Jakob, Josef, David, Miriam og Ruth.

Israel. — Sarah. I Tyskland er det blevet forordnet, at Jøder, der ikke i Forvejen bærer specielt jødiske Navne, til deres hidtidige Navn skal føje et jødisk. Det bliver Navnet Israel for Mænd og Sarah for Kvinder. Disse to Ord skal altsaa være en Slags Standardnavne — et Kendetegn.

Mon de Mænd, der blandt den store Mængde af særligt jødiske Navne valgte netop disse to, rigtigt vidste, hvad de gjorde? Der staar nemlig en ganske særlig Glans just over de to Navne paa Grund af deres Betydning.

Israel — det pragtfulde Navn, der blev givet Jakob, da han efter angstfulde Timer havde oplevet sin ensomme Nattekamp med Gud og „tiltvunget“ sig Velsignelsen — betyder jo nemlig „Den, der har kæmpet med Gud“.

I lange Tider har mange, mange Jøder kæmpet med Mennesker — kæmpet (med selvvalgte Midler) for at erobre sig en Plads „i Solen“ — men ofte glemte de, at Livet fremfor alt skal være en Kamp for at vinde Guds Velsignelse. Ligger der noget ufrivilligt profetisk i dette, at Navnet Israel nu gøres til Standardnavn? Er Tiden snart inde til, at Jøderne med Rette — som et Kendetegn — skal bære Navnet Israel: Den, der har kæmpet med Gud — og vundet Hans Velsignelse.

Sarah betyder „Fyrstinde“. Ogsaa et skønt Navn. Og gid det snart maatte blive Virkelighed! Ikke at Jødinden bærer Skønhedens Krone (som hun ofte gør), heller ikke nogen Herskerinde-Krone (som er uendelig lidt værd), men Retfærdighedens Krone, som alene Kristus kan give.

Hamburg. Ogsaa Dr. Franks Mission i Hamburg, der navnlig var blevet kendt her i Danmark gennem sit Blad „Zions Ven“, har nu maattet lukke, skønt den blev opretholdt fra den engelsk-presbyterianske Kirke. Lederne sad indespærrede nogle Dage.

Jerusalem. Det hebraiske Universitet paa Oliebjerget er vokset i den Grad, at det nu bestaar af 12 Bygninger, i 1925 var der 1. Samme Aar var der kun 64 Studenter, nu over 800.

Smæld og Smuld: N. Y. Post fortæller, at en ung amerikansk Artist, Miss Ione Robinson, opholdt sig i Berlin i 14 Timer d. 10. Nov., da Nazi-Dæmonernes Jødeforfølgelse og Ødelæggelse af Jødebutiker var paa Højdepunkt. Hun havde tidligere opholdt sig i Barcelona, Spanien, under Bombardement, og hun erklærer, at hvad hun saa i Berlin af Rædsler, langt overgik hvad hun saa og op-

levede i Barcelona, hvor dog rigtig Krig bærer Skyld for Ulykkerne.

Tænkt og skrevet.

BREVE FRA FÆNGSLEDE TYSKE PRÆSTER

Der er blevet mere stille om Kirkekampen i Tyskland. For faa Maaneder siden var Niemøllers Navn paa alles Læber; saa kom Besættelsen af Østrig og gav os andet at tænke paa og tale om, og netop dette ser Kirkens Fjender i Tyskland gerne. Men der er intet, der tyder paa, at Kampen er indstillet. Hver Søndag lader Myndighederne optælle, hvor mange der kommer til Gudstjenesterne, henholdsvis i Bekendelseskirken og hos de tysk-kristne. Og alene i April (Maaned blev der foretaget 14 Fængslinger af Præster, mens 74 blev tvunget til at flytte fra deres Sogne, 36 blev bortvist fra Universiteterne.

Men hvis Kirkens Fjender endnu ikke er blevet trætte, saa er Venerne det heller ikke. De påmindrer hinanden om, at der blev aldrig stillet de kristne troende et behageligt og fredeligt Liv i Udsigt, og Ny Testamente lader os ikke i Tvivl om, at vi gennem megen Trængsel bør indgaa i Guds Rige. Man styrker sig ved Luthers Ord, at Trængsler og Forfølgelser netop hører til den rette kristne Kirkes Kendetegn i denne Verden. Thi Disciplen er ikke over sin Mester.

Her skal nu fortælles om en lille Bog med Breve fra de fængslede Præster og Lægfolk, som man har ladet trykke som en Takkegave til alle dem, der ikke glemmer det Ord fra Apostlenes Gerninger 12, 5: Saa blev da Peter bevogtet i Fængslet, men der blev af Menigheden holdt inderlig Bøn til Gud for ham. Bogen hedder „Og de sang Lovsange til Gud“, en Titel, der er taget fra Kap. 16 i Apostlenes Gerninger, hvor der fortælles om Paulus' Fængsling i Filippi, og hvor det hedder: Men ved Midnat bad Paulus og Silas og sang Lovsange til Gud, og Fangerne lyttede paa dem.

Det første af Brevene begynder saadan:

„Her kommer altsaa min første skriftlige Hilsen, der skal gælde jer alle. Den skal begynde med Psalme 118, 1: Priser Herren; thi han er god; thi hans Miskundhed er evindelig.“ Vi takker ham, at vi har hans Ord. Det har i disse sidste otte Dage været en lykkelig Erfaring at vide sig ledsaget af dette levende Ord.“

Ellers begynder flere af Brevskriverne ganske naturligt med Mindet om den smertelige Afsked. „Da vi for nylig tog Afsked med hinanden i dit Sygeværelse . . .“ eller: „Hjertelig Tak, fordi du besøgte mig. Selv om Samtalen naturligvis kan blive ret formel i Nærværelse af en Betjent, saa er det dog skønt, at vi overhovedet maa se hinanden og tale sammen, særlig i Betragtning af, at Afskeden den Lørdag Nat blev saa overilet. . .“ En Far begynder sit første Brev til Børnene saaledes:

„Det var jo en slem Forskrækkelse for jer, da I kom tilbage fra Skolens Udflugt og maatte være med til at se paa, hvorledes jeres Fader blev transporteret i Fængsel. Og det har gjort mig saa ondt for jer alle tre, mest for den stakkels . . . der græd saadan. Men I behøver ikke at hængse med Hovedet, for I ved jo, at jeres Fader ikke har gjort noget forkert, men kun er en Soldat i den svære Kamp, som Jesu Kristi Kirke i Dag maa føre for Friheden for sin Forkyndelse og for sin vedvarende Bestaaen. For saa vidt er det altsammen Guds Sag, og vi vil være taknemlige over, at vi igen, som for 100 Aar siden, da jeres Oldefader saa tappert traadte ind for Evangeliet, maa være med der, hvor Guds Ære og Ret paa

Jorden staar paa Spil. Uden Kamp og uden Lidelser sker der intet stort i Verden. — Vær kun trostige og ved godt Mod i Skolen, gør jer nu dobbelt Umage med at lære, og søg at glæde Moder. Og naar den Tid kommer, holder jeg for, at I roligt tager af Sted paa jeres Ferietur. Det at cykle og gaa vil gøre jer godt, styrke jer og gøre jer trænede og berede jer megen Glæde. . . .“

Uden noget Klynkeri skildres Tilværelsen under de ny Forhold i Fængselet, dette Liv, som „fremfor alt har megen Lighed med Skyttegravstilværelsen i Unterstand' ene under Verdenskrigen“. En skriver:

„Det er en fuldstændig anden, ny Verden, hvori jeg har levet siden i Onsdags, en Verden, der imidlertid ogsaa rummer meget interessant, ja endog smukt og opløftende. Kedsomhed har jeg endnu intet Øjeblik følt. Forsagthed heller ikke. . . . og Skade gør det os sikkert ikke, tværtimod. Det er ganske godt for vor gamle Adam, naar han engang maa dukke sig, igen lære at skatte tørt Brød, for en Stund give Afkald paa Tobak, maatte lade sig dutte af en Straffefange, der har 7 Aars Straffetid bag sig, og lignende. . . .“

Tankerne gaar ofte til Hjemmet. Er det strengt at være Præst i den tyske Bekendelseskirke, saa er det endnu sværere at være Præstekone.

„At allerede tre af vore Børn er saa syge, uden at jeg kan være der og staa ved din Side, gør mig jo meget ondt. Gud styrke dig, min kære Kone, og give dig Kraft til fremdeles at være saa tapper som hidtil. Jeg er Gud saa taknemlig for, at jeg i dig maa have en Livsledsager, der saa tappert gaar med gennem tykt og tyndt, naar det gælder Troens Sag. Lad os stadig staa saaledes sammen. . . .!“

Eller: „Mine Tanker gaar ofte til jer. Hjælp Mor, det gør I bedst ved urokkelig Glæde og Fordragelighed.“

Men der tales ogsaa meget om Folk og Menighed, for hvis Skyld man maa lide dette.

„Jeg kan kun bestandig takke. Og naar jeg alligevel ofte maa græde, saa kommer det vel deraf, at jeg indvendig føler nogen Ømhed og fornemmer den indvortes Nød hos vort Folk og dets Ledere saa stærkt. Derfor kan og maa jeg bede meget, og tillige lære og takke.“

„Og saa gaar mine Tanker til hele den Række af Brødre, med hvem jeg har Skæbne tilfælles. Det synes at være blevet til et anseligt Tal. Da føler man saa meget stærkere Broderskabet mellem os Præster — og mine Kone Fællesskabet med de først ramte Præstekoner og Kandidatmødre Tænk ogsaa paa de ganske unge Brødre, som i mange Tilfælde rammes særlig haardt.“

Der tales meget om Troen paa de helliges Samfund og om Styrken i Bevidstheden om at være eet i Bønne, de i Fængslet og de derhjemme.

„ . . . Jeg har dog ellers i lange Tidsrum af mit Liv lidt under svære Depressioner. Det føler jeg slet intet til nu. Jeg har haft stærke Hofte- og Rygsmerter paa Grund af den haarde Seng. Men jeg har i de lange Nætter altid været glad og taknemlig, mig selv til stor Forundring! Jeg kan kun tilskrive det Bønnhørelsen af mine egne Bønner og andres Forbøn, altsaa Guds Naade. — Alle . . . takker jeg hjerteligt. Jeg ved nu af velsignet Erfaring, hvad Forbøn formaar. Lad os nu ikke blive trætte af at bede! — Forlang af jeres Præster, at de hver Søndag skal oplæse Listen over dem, der er hindret i Forkyndelsen af Evangeliet om Jesus Kristus. Netop naar man hører Navnene, Stederne og Tiden, kan man bede for dem, ogsaa selv om man ikke kan huske det hele.“

Utallige er de Skriftsteder, der nævnes, og hvormed man opmuntrer hinanden. En Mand har for første Gang faaet Post efter sin Fængsling og er særlig lykkelig for et Kort fra sin Kone med de Ord: „Ingen skal rive dem ud af min Haand.“ Han har lagt det ind i sin Bibel paa det paagældende Sted, og nu kommer der i hans Takkebrev en Lovsang til denne Bog.

„Meget værdifuldt er det i saadan en Tid at kunne læse i Bibelen. Hvor levende bliver den pludselig og hvor virkelig. Man har ligefrem det Indtryk, som var den fortrinsvis skrevet for fangne og for Fængslet. Og det er den jo i Virkeligheden ogsaa i mere end een Forstand!“

„Og hvor længe vil saa denne Kamp og Lidelse vare? Saa længe, til Guds Maal bliver naaet, at hans Navn bliver helligt og æret og hans Evangelium forkyndt og troet. Men i Dag er Kampen saa alvorlig, at selv om alle de fængslede blev frigivet, saa ændredes dog derved intet væsentligt, skriver en af dem.

„Men vi vil ikke give Trætheden nogen Plads. . . Først i disse Dage er det gaaet op for mig, hvor selvfølgeligt der om Paulus' Fangenskab i Kæsarea staar i Apostlenes Gerninger 24, 27: „Men da 2 Aar var omme. . .“, som om det ikke var

nogen Tid. Nej, det vil heller ikke være nogen Tid! I hvert Fald gaar Budskabet, og da hjælper ingen Laas og Slaa eller noget!“

„Og saa vil jo engang den Dag komme ved Guds Naade, hvor vi bliver givet tilbage til hinanden, og det er sikkert, at da vil vi ikke være blevet fattigere, men rigere. Hvor det i Kirken igen anes og langsomt fattes paa ny, der vil en Sæd bryde frem! Den vil komme og ved Guds Naade derefter vokse og bære Frugt, og vi eller vor Børn — eller om det maatte ske: vi og vore Børn skal glæde os derved.“

Johs. Birkedal Nielsen i „Mghbl.“

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)

Previously acknowledged	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Luck, Wis., Mr. and Mrs. Theo. Pagh	35.00	25.00	10.00		
California, an unnamed giver: in Jesus' name	3.00			3.00	
Kenmare, N. Dak., Mrs. Lauritz Larsen	5.00		5.00		
Centuria, Wis., Mr. and Mrs. H. C. Petersen	2.00		2.00		
Trufant, Mich., St. Thomas Luth. Church	22.53		22.53		
Beresford, S. Dak., Nazareth Luther League	5.00	5.00			
Brush, Colo., Miss Christine Jensen	15.00		5.00	10.00	
Total received for extra synodical missions	2183.69	687.63	1071.73	304.63	119.70

Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 10, 1939.

H. J. Hansen, Treas.

REV. D. G. M. BACH FUND

Previously acknowledged	\$72.25
Audubon, Ia., Danish Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	5.00
Omaha, Nebr., Mrs. Elizabeth Zander	1.00
Milwaukee, Wis., H. I. Hansen	5.00
	\$83.25

DANA COLLEGE BUILDING AND ENDOWMENT FUND

Standard, Can., Anton Myrthu	\$10.00
------------------------------	---------

Received with thanks.

H. J. Hansen, Treasurer.

Ingen bedre Vej DIREKTE til

DANMARK

end med de moderne, hurtige Motorskibe

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,

som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.

Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York

Feb. 16, Marts 15 og 25, April 15, Maj 11 og 19

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.

32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.

433 California St., San Francisco, Calif. 530 W. 6th St., Los Angeles, Calif.

Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10. København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSEDDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet forAar, \$2.00 per Aar-gang.

Venligst,

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Children's Home Fund	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	27664.46	2769.74	3191.96	4989.39	5190.05	2028.06	3563.36	511.12	5215.90	204.88
Hartland, Wis., Our Savior's Luth. Sunday School	18.60	18.60								
Ruskin, Nebr., Bethany Luth. Church	51.60		31.60				20.00			
Jacksonville, Ia., Bethlehem Luth. Church	29.42			29.42						
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	162.68				162.68					
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Hans O. Hansen. In memory of Alfred Lamp, Evan, Minn.	2.00				2.00					
Denmark, Wis., Trinity Luth. Church	120.00		75.00		45.00					
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Church	126.06			126.06						
Luck, Wis., Mr. and Mrs. Theo. Pagh of the First English Luth. Church	30.00	10.00				10.00	10.00			
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. J. Nielsen	1.00	1.00								
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Church	31.29									31.29
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Sunday School	11.83	11.83								
Waupaca, Wis., Sunday School of Holy Ghost Luth. Church	25.03	25.03								
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	3.15		3.15							
Oyens, Ia., Gethsemane Luth. Church	24.39	14.89						9.50		
Kenosha, Wis., St. Mary's Luth. Church	66.00		22.00		22.00				22.00	
Kenosha, Wis., St. Mary's Luth. Church: a Thanksgiving Day offering for the National Lutheran Council	17.32			17.32						
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Sunday School	7.00	7.00								
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Church	1.00								1.00	
Spencer, Ia., an unnamed giver	10.00					5.00	5.00			
Dannebrog, Neb., Edward S. Rosendahl \$1.50, Nels Rosendahl \$1	2.50	2.50								
Standard, Alta., Can., Una and Dennis Myrthu	.64	.64								
Standard, Alta., Can., from a friend	5.00						5.00			
Standard, Alta., Can., a friend	5.00	2.00			1.50					1.50
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Church	79.28	39.25	15.03		15.00					10.00
Elk Horn, Ia., Danish Ladies' Aid Society. In memory of Vera Hansen	5.00	5.00								
Brooklyn, N. Y., Salem Sunday School. Christmas offering	16.00	16.00								
Kankakee, Ill., Lutheran Mission Circle, in memory of Mrs. Peter Robertson, Luck, Wis.	2.00					2.00				
Eugene, Ore., Danebo Luth. Church, Christmas offering	10.00	10.00								
Fresno, Cal., H. P. Andersen. Donation divided equally among the synod's three Children's Homes	20.00	20.00								
Kenmare, N. Dak., Mrs. Lauritz Larsen	5.00								5.00	
Luck, Wis., Willing Worker Aid of the Luth. Church. In memory of Vera Hansen, Elk Horn, Ia.	2.00	2.00								
Graettinger, Ia., St. Paul's Sunday School	9.55	9.55								
Graettinger, Ia., friends in memory of Mrs. Chris Henningsen	11.25								11.25	
Hutchinson, Minn., Main Street Luth. Sunday School. Christmas tree offering	25.75	25.75								
Warrens, Wis., Ebenezer Luth. Church	3.71									3.71
Farmington, Minn., Lutheran Sunday School	28.25	28.25								
Milltown, Wis., Mr. and Mrs. S. C. Nelsen. In memory of Mrs. P. B. Nelsen, Hutchinson, Minn.	2.00				2.00					
Norma, N. Dak., Zion Dan. Luth. Church	1.08	1.08								
Callender, Ia., Dan. Luth. Sunday School. Christmas offering and birthday bank	10.79	10.79								
Elk Horn, Ia., Miss Julia Carstensen	10.00				5.00	5.00				
Shelby, Ia., Pastor and Mrs. A. W. Lund. For Elim Home in memory of Vera Hansen, Elk Horn	2.00	2.00								
Shelby, Ia., United Luth. Sunday School	2.07	2.07								
Denver, Colo., Dan. Luth. Sunday School	20.41	20.41								
Easton, Cal., Immanuel Luth. Sunday School	40.00				20.00		20.00			
Elk Horn, Ia., Alpha Ladies' Aid. In memory of Vera Hansen	2.00			2.00						
Dannebrog, Nebr., Mrs. J. Chr. Pedersen	10.00	10.00								
Kenosha, Wis., Sunday School of St. Mary's Luth. Church	35.18	35.18								
Coalridge, Mont., Emmaus Luth. Sunday School	11.00	11.00								
Royal, Ia., Bethlehem Sunday School	11.61	11.61								
Chicago, Ill., Ebenezer Dan. Ev. Luth. Church	18.25			18.25						
Audubon, Ia., Our Savior's Ev. Luth. Church	64.50		64.50							
Luck, Wis., in remembrance of Vera Hansen, daughter of Rev. Anders Hansen, Elk Horn, Ia., from the following friends: Mrs. Mette Jensen, Jens Jensen, Jr., and family, John C. Petersen and family, Fred Petersen and family, Ted Pagh and family, Martin Pagh and family, and Louise Hansen, Frederic, Wis., for Elim Home, Elk Horn	6.00	6.00								
Rutland, Ia., Trinity Luth. Sunday School: Christmas offering \$6.63, birthday offering \$3.40, for Elim Home, Elk Horn	10.03	10.03								
Oyens, Ia., a friend, Gethsemane Luth. Church	10.00		3.00		4.00				3.00	
Trufant, Mich., St. Thomas Sunday School	6.82	6.82								
Brush, Colo., Sunday School of First Eng. Luth. Church	22.05	22.05								
Brush, Colo., First Eng. Luth. Church	90.00		21.00		34.00					35.00
Pass Lake, Ont., Can., Salem Luth. Church	5.00	5.00								
Pass Lake, Ont., Can., Pastor J. K. Jensen	15.00						5.00		10.00	
McNabb, Ill., Pastor and Mrs. J. H. Tennesen. In memory of Hans Clausen	2.50				2.50					
Fresno, Cal., Bethel Dan. Luth. Sunday School	14.00	14.00								
Plainview, Nebr., Bethany Luth. Church	119.32			119.32						
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. Church	23.62								23.62	
Standard, Can., Sunday School children in Sunny Range and Cluny Districts	3.20					3.20				
Reedley, Cal., Ebenezer Luth. Church	19.13	19.13								
Evan, Minn., St. Matthew Luth. Church	7.76	7.76								
Caruthers, Cal., Dan. Luth. Sunday School	13.00	13.00								
Atlantic, Ia., Joe Ann Rasmussen, for the Oaks Home	1.00	1.00								
Marcus, Ia., Nazareth Luther League	5.00	5.00								
Mason City, Nebr., Sunday School of Zion Ev. Luth. Church	5.20	5.20								
West Branch, Ia., Bethany Luth. Church	60.00		30.00	15.00					15.00	
Ferndale, Cal., Sunday School of Our Savior's Luth. Church: Christmas offering \$21, birthday bank \$7.75	28.75	21.00							7.75	
Elk Horn, Ia., Miss Edal Hansen, in memory of Vera Hansen	5.00				5.00					
Elk Horn, Ia., Rorbeck Sunday School, in memory of Vera Hansen, for the Elim Home	5.00	5.00								
Kenmare, N. Dak., Sunshine Club of Nazareth Luth. Church	5.00					5.00				
Beresford, S. Dak., Nazareth Luther League	10.00					5.00	5.00			
Rockfield, S. Dak., Rockfield Luth. Sunday School, mission off.	11.51	4.61	2.50			2.00	2.40			
Brush, Colo., Miss Christine Jensen, Ebenezer Mercy Institute	10.00				5.00				5.00	
Winnipeg, Man., Can., First Luth. Church	18.75			18.75						
Winnipeg, Man., Can., Pastor A. Th. Schultz, Christmas offering	16.80								16.80	
Milltown, Wis., Milltown Luth. Sunday School	10.00	10.00								
Total received on 1938-39 synodical budget	29434.09	3276.77	3461.74	5335.51	5515.73	2065.26	3635.76	520.62	5417.82	204.88
Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Jan. 10, 1939.	H. J. Hansen, Syn. Treas.									

M. S. Kungsholm — M. S. Gripsholm
S. S. Drottningholm

Afsejlinger fra New York: 21 Jan. 18 Febr.
 18 og 30 Marts.

Sejlingslisten og andre Oplysninger om
 Danmarksfarten tilsendes paa Forlangende.

„AALBORG KLUBBEN KOMMER IGEN I Juli. Dansk Amerikansk Klub i Aalborg arrangerer igen i Aar en planlagt Tur til Amerika. Besøget inkluderer Verdensudstillingen i New York, og hvis ønskes ogsaa Udstillingen i San Francisco. Turen er under personligt Ledelse af Klubbens President, Hr. E. Jensen. Skriv til Deres Slægtninger og inviterer Dem paa Besøg. Alle kan slutte sig til Klubbens Fællesrejse.

KUN SKANDINAVISK BETJENING

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave., Chicago Illinois
 526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
 470 Main St., Winnipeg, Canada
 Union Building, Calgary, Canada
 1338 Fourth Ave., Seattle

Dansk Almanak 1939

Udgivet af Danish Lutheran Publishing House, redigeret af Pastor H. Berthelsen, og bydder ved Siden af det sædvanlige Kalenderstof paa følgende interessante og belærende Digte, Fortællinger og Afhandlinger:

Aaret 1939 — Aarstider og Helligdage
 Kalender med Tekstangivelser
 Ved Aarsskiftet — Af Pastor emer. A. M. Andersen
 Da det blev Jul. Digt of AMA.
 I Sollysets Land. Fortælling af P. C. Paulsen
 Harrys Juleaften. Fortælling af M. B. Landstad
 Det sjældne Kløverblad i Randrup
 Et Brorson Minde af Vilh. Larsen
 Manchuriets blinde Martyr. Af A. J. Sørensen
 Pastor Busch i Feldballe. Af en gammel

Degns Oplevelser
 Et Juleaftensbesøg. Fortælling af Vilh. Hansen
 Til California i „Prærieskonnert“, m.m. Af I. M. H.
 Hvad et Menneske saar. Fortælling af Chr. Tolsgaard
 Fortællingen om Jonas og Niniviterne.

Digt af F. L. Mynster

Der sære Skotte paa St. Thomas. N. Toftdahl Neesgaard
 Nogle af vore hensovede. Ved I. M. Hansen
 Den Forenede Kirkes Adresseliste
 Den Danske Kirkes Adresseliste

Denne indholdsrige Almanak med det vekslende, interessante Læsestof, paa 220 Sider i smukt Omslag, bør finde Vej ind i mange Hjem. Naar De indsender Bestilling for Dem selv, bestil da samtidig for Deres Venner her og i Danmark. Vi betaler Forsendelsesomkostningerne. Prisen er 40 Cents.

Send Bestilling til

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Old Edition

Hymnal for Church and Home

Published by

**THE DANISH EVANGELICAL LUTHERAN
 SYNODS IN AMERICA**

Contains a large selection of our best Danish hymns in translation, also some of the best from German, English, and other sources.

Music edition with Vesper and Common Service, but without Collects, Epistles, and Gospels. 384 pages. Keratol binding, per copy, \$1.50.

Music edition with Vesper and Common Service, Collects, Epistles, and Gospels. 470 pages. Keratol binding, per copy \$1.75. All leather binding, ink edges, per copy, \$3.00.

Text edition with Vesper and Common Service, Collects, Epistles, and Gospels. 808 pages. Cloth binding, per copy, 75 cents.

Text edition with Vesper and Common Service but without Collects, Epistles, and Gospels. 512 pages. Keratol binding, per copy, 65 cents. Leather binding, ink edges, per copy, \$1.25. Morocco binding, gold edges, per copy, \$2.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Meta Moe:

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hyldetræer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i

mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“ Men det lærer han først, da alt gaar i Stykker for ham under en ny svær Prøvelse. Da bliver hans Lykke saa fuldkommen, som den kan blive her.

Foruden Hovedpersonen findes der i Bogen andre fortræffeligt skildrede Personer, som det er en Berigelse at stifte Bekendtskab med.

Alt i alt er det en glimrende Bog med udmærkede Skikkelser og gribende Situationer, let og fængslende skrevet fra først til sidst. Tak for den! Maatte den blive læst, som den fortjener!

Faaes hos

C. Holdgaard.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
 Blair, Nebraska

Luthersk Åge

 1
 NEW YORK N.Y.
 89 E 35th St
 Nat'l Luth. Council
 Reference Library

„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.”

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 25. JANUAR 1939

NR. 4

Den japanske lutherske Kirkes Styrelse, 1938

Back
 & Front

Pastor Denki Honda, Dr. E. T.
 Takashi Tsuboike, Dr. I. M. T.
 Fmd., Dr. L. S. G. Miller, Pastor

Horn, Dr. C. K. Lippard, Hr.
Winther, Pastor Inoko Miura,
 Kiyoshi Hirai

Den øverste Styrelse af den japanske Lutherske Kirke bestaar af fire Missionærer, tre Præster, og en Lægmand. Disse vælges et Aar ad Gangen ved det aarlige Møde og skal alle være stemmeberettigede Medlemmer af Aarsmødet.

Stemmeberettigede ved Aarsmødet er: alle Missionærer, som har været to Aar i Landet og har fuldendt to Aars Studium i det japanske Sprog; alle ordinerede Præster i aktiv Tjeneste enten i Menighed eller paa Skolerne; saadanne Lægmand, som sendes som Delegater fra de større Menigheder: to Delegater fra de kvindelige Missionærer. Ved Siden af disse Møder uden Stemmeret alle ikke-ordinerede Kandidater samt Delegater fra visse af Menighederne, som ikke har Stemmeret. Af Stemmeberettigede er

der cirka 55, og nogle og tredive har Adgang til Mødet uden Stemmeret.

Kirkestyrelsen holder to eller tre Møder i Løbet af Aaret. Vedtægter ved disse Møder skal godkendes af Aarsmødet, dog saaledes, at Styrelsens Bestemmelser under visse Forhold kan træde i Kraft med det samme. Dette gælder under Omstændigheder, hvor man ikke kan afvente Aarsmødets Godkendelse, samt en Række af Sager, som fra Aar til Aar overlades til Styrelsen. De selv-opholdende Menigheder har Kaldsret, dog saaledes, at deres Valg skal godkendes af Styrelsen.

Af Japanerne i Styrelsen er Formanden, Pastor Miura, Lærer ved Præsteskolen, Pastorerne Honda og Hirai Præster i Tokyo; Hr. Tsuboike er Sagfører og tilhører Menigheden i Kurume.

D. G. M. Bach.

GUD SEND OS MÆND.

Gud send os Mænd, der først og sidst
Vil leve stærkt i Jesus Krist!
For hvem ej Bog, men Livets Aand
er Kraft i Sjæl og Lov i Haand!

Gud send os Mænd med kristent Sind
Saa Kristi Vilje trænger ind,
Indtil hans Sandhed og hans Fred
Er helt vort Lands Retfærdighed!

Gud send os Mænd med ærlig Id,
Med Taalmod, Mod og rastløs Flid,
Med Fasthed, ej med Sindet delt,
Som vil din Vilje fuldt og helt!

Gud send os Mænd, Du kendes ved,
Med Tro og Haab og Kærlighed,
Mænd, der vil gaa i Kristi Spor
Og ydmygt tjene her paa Jord!

Ved E. M. Favrhøldt.

Efter „God send us men whose aim 'twill
be—“ af Frederick J. Gillman.

**4. Sønd. e. Hell. 3 Kong.
KÆRLIGHEDENS GÆLD.**

„Bliver ingen noget skyldige, uden det, at elske hverandre; thi den, som elsker den anden, har opfyldt Løven. Thi det: „Du maa ikke bedrive Hor; du maa ikke slaa ihjel; du maa ikke stjæle; du maa ikke begære“, og hvilket andet Bud der er, det sammenfattes i dette Ord: „Du skal elske din Næste som dig selv.“ Kærligheden gør ikke ondt imod Næsten; derfor er Kærligheden Lovens Fylde.“ Rom. 13, 8—10.

Ved Gæld forstaar vi jo alt, hvad vi skylder andre, og det er noget, vi helst vil være fri for, saa vi kan naa frem til at kunne sige: Nu skylder jeg ingen noget; thi efter menneskelig Beregning regnes jo den, der har mest Gæld, for at være den fattigste. Paulus opfordrer ogsaa sine Læsere til at betale alle, hvad de er dem skyldige, enten det er Penge, Ærbødighed, Troskab, Lydighed eller andet.

Vi har dog alle en Gæld, som baade Jesus og hans Apostle ofte minder os om, og som vi hverken kan eller skal nogensinde faa udbetalt, men stedse maa blive ved med at betale af paa. Det er Kærlighedens Gæld. Vi er skyldige at elske hverandre, og det bliver vi stedse ved at være. Jo mere vi ved Guds Naade af ganske Hjerte, Sjæl og Sind prøver at gøre dette, desto dybere kommer vi til Erkendelse af, hvor lidt vi i Virkeligheden har faaet betalt af denne Gæld, og hvor saare meget der endnu staar tilbage. Dersom denne vor Kærlighedsgæld nogensinde kunde blive udbetalt, vilde vi være fattigere end nogensinde før.

Kærligheden er Lovens Fylde. Jesus kalder Kærlighed til Gud og til Næsten de to første og største Bud, af hvilke hele Loven og Profeterne afhænger. (Mt. 22, 37 flg.). Dette tænker Paulus maaske paa, naar han skriver, at den, som elsker den anden (sin Næste), har opfyldt Loven, samt sammenfatter Lovens enkelte Bud i dette Ord: „Du skal elske din Næste som dig selv.“

Men da Livet altid fører nye Pligter med sig, kan vi aldrig blive færdige med Loven og dens Krav, og derfor kan vi heller aldrig blive færdige med at afbetale Kærlighedsgælden, der er større. De enkelte Bud, her nævnes af Loven, forbyder at gøre Næsten ondt, hvilket Kærligheden aldrig kan tænkes at ville gøre; men den standser ikke her; thi den er en inderlig Trang til stedse at gøre Næsten alt det gode, den ser sig i Stand til.

Naar vi læser den udførlige Skildring, Paulus giver af Kærligheden i 1 Kor. 13, vil vi snart se, at den ikke er en medfødt menneskelig Evne, samt erkende og bekende, at vi alle er langt fra at vise hverandre en saadan Kærlighed

i vort daglige Liv. Gud er Kærlighedens Kilde, og kun han kan udøse sin Kærlighed i vore Hjerter ved sin Aand. Men han kan og vil ogsaa gøre det. Han har gennem de svundne Tider gjort det i mangfoldige smaa og skrøbelige Menneskers Hjerter, saa de, drevne af hans Kærlighed, har vist i deres Liv og Færd, at de endog elskede deres Næste — hjemme og ude — mere end sig selv. Han vil ogsaa gøre det i vore Hjerter, om de blot er aabne for ham og stængede for Verdens Indflydelse. Saa vil det ogsaa kendes i vore Hjem, Menigheder, Kirkesamfund og Missioner, at der med Glæde og Tak bliver betalt af paa vor Kærlighedsgæld, der dog aldrig bliver os for stor. Dertil hjælpe os Gud i sin Naade!

Chr. Christensen.

HERREN VAR I DYBET.

Prædiken holdt i Reykjavik Domkirke 4. September 1938.

I Forbindelse med denne gribende Prædiken læs først paa Side 11 om Ulykken den refererer til. Red.

Af Pastor S. A. Gislason

Tekst: Mark. 7, 32—37 og Psalme 42, 1—4 og 12.

For 39 Aar siden stod der en ung theologisk Student paa Prædikestolen i Holar Kirke i Hjalteadal og holdt der sin første Prædiken over den samme Evangelietekst, som nu blev læst. Prædiken er endnu til, men den bliver hverken læst her eller siden trykt. For hvad kan en ung Mand, som er uerfaren i alle Trosspørgsmaal, rige, som tjener til det døde og stumme Menneskes Helbredelse? Det ligger nærmest for at tale om, at Jesus skænker sine Disciple eller rettere alle, som i Alvor søger til ham, Høreelse og Røst, aandeligt forstaaet, tager dem enkeltvis afsides, taler med dem i Enrum og i Alvorstimen, aabner deres Øre, saa at de hører Guds Røst i hans Ord, og giver dem Magt til at vidne klart og stærkt om hans Frelse.

Men hvordan skulde en ung Mand, som fuldstændig mangler Modenhed i Troslivet, vejlede andre i den Sag?

En Ting af det, som jeg dengang sagde, kan jeg dog endnu godt gentage — for det var mig, som var denne theologiske Student, hvad mine Tilhørere vel har forstaaet. — Jeg bad om, at Herren vilde give mig at passe paa ikke at kræve mere af andre end af mig selv og ikke at binde Byrder paa andre, som jeg ikke selv vilde løfte.

Det falder ikke paa Gud, men paa mig selv, naar det har bristet paa dette i svundne Aar. Jeg trænger endnu til at bede om dette og ikke kræve mere Trosstyrke af andre, end jeg finder, at jeg selv har.

Naturligvis behøver jeg ikke her at nævne, at jeg ikke er kommet herhen i Dag for at holde en Mindetale i Anledning af, at det nu er 39 Aar siden, jeg begyndte at prædike i en Kirke i dette Land. Der er andre og rigere Minder i mit Sind nu, og mine Tilhørere nær og fjern venter sikkert, at jeg skal mindes dem, hvad jeg med Guds Hjælp ogsaa vil gøre.

Oftere end jeg kan tælle, er jeg i de henrundne 38 Aar kommet til Mennesker, som Sorg og Død nylig havde besøgt. — En Paaskedag talte jeg saaledes til ni unge Koner her i Byen, som havde fristet den Sorg at blive Enker. Ofte har jeg da henvist de sørgende til denne 42. Salme af David, som jeg før læste, og mange andre Ord fra Skriften — og formanet dem, der var fortvivlede, til at prøve at bede sig ud af hele Haabløshedens Mørke, prøve at sige med Israels Salmedigter:

„Min Sjæl er stille for Gud alene, min Frelse kommer fra ham; ja, han er min Klippe, min Frelse, mit Værn,

jeg skal ikke rokkes meget.“ Sommetider har jeg faaet at se, at de, som græd, lod Herren aftørre deres Taarer, for nogles vedkommende erfarede jeg det for længe siden, og om andre ved jeg endnu i Dag intet.

Nu sidder jeg selv i Sorgens Hus, saadan som det er offentlig kendt, og har for to Uger siden paa en rystende Maade lært, hvad det vil sige at vaagne rig en Morgen, rig paa alt det bedste, som man kan ønske her paa denne Jord, og saa være bundfattig om Aftenen. — Og dog ikke berøvet alt eller helt uden Hjælp. Ellers stod jeg ikke her.

Min egen Styrke er visselig ingen, og Taaren har været min Føde Dag og Nat, og dog kan jeg sige lige saa frit som nogensinde før:

„Som Hjorten skriger efter rindende Vand, saaledes skriger min Sjæl efter dig, o Gud. Min Sjæl tørster efter Gud, den levende Gud; naar skal jeg komme og stedes for Guds Aasyn?“

Jeg venter ikke, at nogen vil forestille sig, at der her er Tale om Hykleri eller religiøs Fanatisme, skønt Anklagerne i saa Henseende ofte har været rettet mod vort Hjem i tidligere Tider. Vi tog os sommetider disse Anklager nær — ikke for vor egen Skyld, thi personlig tror jeg aldrig, de har skadet os; men vi tog os dem nær for deres Skyld, som syntes saa blinde, at de ikke kan forstaa, at Mennesker kan have Interesse for de forskellige almene, folkelige Spørgsmaal, og dog regner det for Spørgsmaalet over alle Spørgsmaal, at vor Nation bliver en sand kristen Nation, eller at de allerfleste enkelte Mennesker i den af hele deres Hjerter vender sig til Jesus Kristus og tilegner sig hans Frelse.

Min Hustru tog sig det imidlertid mere nær end jeg, fordi hun var rigere end jeg paa Kærlighed til sine Medbrødre og Medsøstre. Jeg tror ikke, det er for meget sagt, at det var hendes Livs Sorg, i hvert Fald i de 38 Aar vi var Hjertensvenner og Arbejdssæller, saa faa hun saa aabenlyst vandre under Korsets Mærke.

Jeg taler ikke om dette for at ophøje os, for jeg ved bedst selv, at jeg har forsømt flere Opgaver gennem Tiden, end jeg kan tælle. Nej, Grunden er den, at jeg gerne vil gøre mit til, at min Hustrus Ønske, om at mange maatte modtage en Velsignelse ved hendes Grav, maatte gaa i Opfyldelse. Jeg talte om det ved hendes og vore Døtters aabne Grav paa Begravelsesdagen, men jeg gentager det her, fordi jeg ved, at mange, som dengang var fraværende, hører det nu.

Og det maa ogsaa mindes, at i de svundne Ulykkesdage har Vejrliget omkring mit Hjem ganske forandret sig. Kølige Strømninger af Mistænksomhed, som ofte har søgt til Hjemmet, er ganske forsvundet, og i deres Sted er fra næsten utallige Steder fjern og nær, indenlands og udenlands, Bølger af Varme, kærlige Deltagelseshilsener, strømmet til i langt større Tal, end jeg personligt kan takke for det.

De er usigelig meget værd for os alle, som staar tilbage med Savnet og Taarerne. Jeg haaber ikke, at nogen vil misforstaa, at jeg bruger denne Lejlighed til at lige til alle dem, der har vist os Deltagelse og nu hører mine Ord:

Hjertelig Tak fra mig og mine for Bønnerne, Brevene og Blomsterne, Telegrammerne og Mindegaverne. Gud velsigne jer alle og aabne jeres Hjerter for Kristi Frelse.—

Israels Salmedigter sagde fordom, at det var hans største Sorg, naar Mennesker Dagen lang spurgte: „Hvor er din Gud?“

Det er let at forstaa, at det for et troende Menneske er en tung Erfaring, hvis hans Ulykke fører til, at den svage Tro vakler, eller Vantroen fyldes med ny Mistillid til Guds Forsyn eller til, at der er en god Gud, som tager sig af Menneskenes Skæbne.

Jeg har ikke hørt, at nogen har spurgt saadan denne Gang — selvom det var rimeligt, om en eller anden vilde rette det Spørgsmaal til mig i disse Dage.

Men skulde nogen spørge saadan i Raadvildhed over denne forfærdelige Ulykke, som vi nu tænker paa, da svarer jeg uden Tøven:

„Herren var i Dybet hos os.“

Da Bilen sad fast paa Bunden af Tungufljot, var jeg først grebet af Undren. Det forekom mig saa utroligt og umuligt, at vi alle skulde dø dernede i Floden. I Mørket kunde vi hverken høre eller se. Jeg vidste, at Døden var vis, hvis vi ikke kunde komme fri af Bilen, og paa en eller anden Maade kom jeg udaf den, men samtidig begyndte jeg at drikke Vandet ind og vidste, at da skulde jeg snart dø. Jeg var ved fuld Bevidsthed, følte ingen Kulde og ingen Rædsel, men befalede mig trøstigt til Gud, og jeg er vis paa, at saadan har det ogsaa været for mine Hjærtensvenner, som var med mig.

Gud være lovet, at jeg fulgte dem ned i Dybet, siden de ikke kom tilbage til dette Liv, min Hustru og to elskelige Døtre. For nu ved jeg af Erfaring, at der fulgte ingen Pine med, og at det ikke er vanskeligt for et Menneske at dø, naar det trygt befaler sig til Gud.

Jeg har sommetider fortalt et Træk, som det nu er mig særlig kært at mindes. Et Passagerskib var i Nød ude paa Havet om Natten. Passagererne kappedes om at komme i Redningsbaadene. Mellem dem var der en Mand, som hentede sin lille Dreng sovende ud af Kahytten. Da Manden kom op paa Dækket, vaagnede Drengen ved Larmen, som var der. Han saa op, men opdagede, at hans Fader bar ham, og blev da med eet saa rolig, at saa snart Faderen var kommet til Sæde i Redningsbaaden, da var Drengen igen sovet ind.

„Saaledes skal et kristent Menneskes Trosvished være,“ har jeg sagt. At kunne hvile trygt i Guds Faderfavn, naar alt omkring os skælver, og vi er kommet lige til Grænsen mellem Liv og Død, det er Troen fra Gud.

Jeg kom til at tænke paa det sidste Søndag her i Kirken, at nu havde jeg selv erfaret, at dette var ikke for meget sagt eller et for højt Krav. Jeg havde netop været saa rolig, da jeg befalede mig til Gud dernede i Dybet, som om jeg atter var blevet Barn og skulde til at sove i min Faders Arme.

Jeg stoler paa, at saadan skal det ogsaa være, naar jeg igen kommer til den samme Grænse og ikke skal vende tilbage til denne Verden. Og jeg vilde inderlig ønske, at alle I, som hører mine Ord, maatte tænke saa trygt paa jeres sidste Stund. Thi alle skal vi engang standses et Øjeblik paa Grænsen mellem Liv og Død, og det er et alvorligt Øjeblik, det kan ikke skjules. Gud hjælpe os hjem til sig over den Grænse, og han hjælper, ogsaa i Dag, saa snart som vi, du og jeg, rækker ham Haanden.

Gud være lovet. Jeg behøver ikke at spørge: „Hvor er din Gud?“ Taarerne og Savnet kan ikke skygge mere for ham end Tungufljot. Det er en anden Sag, at jeg ikke forstaa og sandsynligvis heller ikke vil komme til at forstaa i dette Liv, hvorfor Gud ikke kom i Vejen for denne frygtelige Ulykke. Det Kors følger os Hjer-

tensvenner, som sidder tilbage, hele vort Liv — ganske som det følger mange andre, som har oplevet tunge Prøvelser.

Men vi stoler alligevel paa Herren. — Jeg har vidst det før, men aldrig erfaret det saa stærkt som nu, hvor meget der skjuler sig i det lille Ord: alligevel. Selvom vi er som ukyndige Børn, der næppe kan skimte gennem Taarerne, saa stoler vi alligevel paa Herren og prøver paa at tænke sammen med andre Lidelsesfæller:

Tænk, naar engang er løst hver jordisk Gaade,

Besvaret hver Hvorfor, jeg grundet paa.

Og saaledes beder jeg om og haaber, at denne bratte Død for disse Kvinder og al den Sorg og Savn, som har fulgt dem, maa tjene til, at mange fjern og nær vaagner til alvorlig Omtanke for deres evige Velfærd. Og jeg har intet inderligere Ønske for alle de mange Hundreder af enkelte Mennesker, som paa forskellig Maade har vist Deltagelse i vor Sorg, og for de Tusinder af Medlemmer i de henved 60 Foreninger, som har hædret min Hustrus Minde.

Livet er kort, og der følger med det saa mange Sorger og Farer, at det er over al Maade trist, at Mennesker ikke kappes om at være Jesu Disciple og derved faa dobbelt Glæde, saa længe Solen skinner, og mangfoldig Trøst, naar Solen er gaaet til Hvile.

„Et troende Menneske kan altid se Solen,“ siger man sommetider. Jeg vilde nu efter min Erfaring hellere sige det saadan: „Et troende Menneske ved altid, at Solen, Herrens Naadesol, er over alle Sorgens Skyer, selvom Taaren sommetider blinder hans Øje, saa han ikke kan se Solen.“

Sidste Aar læste jeg en Skildring af en norsk Mand i New York, hvori han fortalte om sit Arbejde med at hjælpe og vejlede de Skandinaver, som særlig var kommet i Nød i den store By. Blandt andet fortalte han, at det var ham uforglemmeligt, da han første Gang fik Lov til at prædike i det berømte Sing Sing Fængsel. Sangkoret ved den Gudstjeneste var fra „de dødsdømtes Land,“ sagde han. Og disse dødsdømte Mænd sang aldeles vidunderligt. Noget senere holdt han atter en Tale der, men da blev der ikke sunget nær saa godt, nogle af Korets bedste Sangere var da blevet favne for stedse i denne Verden.

Vi forstaar det alle, at „de dødsdømtes“ Sang blev gribende og uforglemmelig for enhver, som hørte den første Gang.

Men er vi ikke alle i Grunden dødsdømte Mænd og Kvinder? Er der noget, som vi har saa sikkert i Vente, hver eneste Mand og Kvinde, som Døden?

Jeg kom til at tænke paa det Begravelsesdagen, da de mange Mennesker fyldte Domkirken og Gaderne deromkring, hvor det var alvorligt, at alle disse mange Mennesker i Grunden var paa Vej til deres egen Grav, var dødsdømte Mænd og Kvinder. Der vilde snart komme Skaar i Skaren, efter Aartier vilde den største Del være forsvunden, og efter 60—80 Aar vilde alle være borte undtagen maaske nogle faa Børn, som da vilde være gamle Mænd. Og ingen kan sige, hvem der skal rejse først og hvem sidst.

Livet her paa Jorden er i mere end en Forstand ikke blot i forbigaaende Fare. Hver Dag kan blive den sidste. Og dog glemmer vi idelig at berede os, saadan som vi vilde ønske at berede os den sidste Dag her paa Jorden. Mange glemmer Aar efter Aar at berede sig paa deres Bortgang her fra Verden, selvom det vilde være dem

selvfølgelig at berede sig godt til nogle Ugers Rejse ud af Landet.

Kære Venner fjærn og nær! Jeg stoler paa, at I har forstaaet, hvorfor jeg har ønsket at tale til jer i Dag, og hvorfor jeg har rørt saa meget ved det Emne, som dog er det sværeste at tale om for mig netop nu.

Det er sket, fordi jeg vil prøve at gøre jer forstaaeligt, at de, som har faaet Tilgivelsen ved Kristi Fødder, lever ikke paa Drømme, der brister som Sæbebobler, saa snart den mindste Prøvelse kommer.

Og det er gjort, fordi jeg ikke ved nogen anden Maade at prøve at betale lidt af paa den Taknemmelighedsgæld, som jeg nu er kommet i til mange flere, end jeg tidligere havde tænkt at komme i Gæld til paa den Maade. Jeg kan ikke rose mig af nogen Styrke, langt langt fra, men jeg ventede og venter endnu, at mange imellem jer vil tage godt imod et Vidnesbyrd fra en Mand, som kommer saa at sige lige fra Evighedens Port med det tunge Savn efter sin Hjertensven, som drog inden for den Port, og at I vilde lære af mine Ord, at det er værdt at eje en fuld Fortrøstning til Gud. Men den Overbevisning vindes ofte først paa Vejen til Herren, den Vej, som jeg længes efter at se fyldt med Mennesker, de vejfarende til sand Lykke.

Troen behøver ikke og bør ikke være en Specialitet for nogle faa Mennesker. Kristus kom for at frelse os alle. Han staar ved din Hjertedør. I Guds Navn luk op for ham, thi Nøglen er paa din Side.

Mange Mænd og Kvinder har talt godt om Gudrun Larusdottir og vist hendes Minde mangfoldig Ære, som jeg takker inderligt for.

Men ved I ikke, at hun fra Ungdommen var vant til at bede og læse Guds Ord saa at sige hver Dag? Og derfra kom hendes Styrke og Kærlighed til Mennesker og meget andet af det bedste, som kan siges om hende.

Til denne Kilde har vi alle aaben Adgang. Gud give at mange Kvinder i dette Land, som stundom har kaldt hende deres Fører, nu, saa at sige ved hendes Grav, maatte lære, at de skulde gaa den samme Vej oftere her efter end i tidligere Dage.

Hvis nogen har undret sig over, at jeg kunde tale ved mine elskede Døtres og min Hustrus og Arbejdsfælles Grav, da kan jeg uden Tøven sige, at den samme Styrke kan du faa, naar Sorgen hjemsøger dig, hvis du vil søge den ved Korset paa Golgatha.

Den almægtige Gud give, at I nu meget bedre end før maa se, hvor efterstræbelsesværdigt det er i Liv og Død at være Jesu Kristi Discipel, og at det ikke er en tom Tale, naar der synges:

Hvilken Ven vi har i Jesus,
Alt han ved og alt formaar!
Tungest Byrde han os letter,
Naar til ham i Bøn vi gaar.

Salmen, som skal synges nu efter Talen: „Eja, min Sjæl ret inderlig sig fryder,“ var min Hustrus Yndlings-salme. Gud give, at vi alle fjern og nær maatte sige af et oprigtigt Hjerte, som hun saa ofte sang:

„Men du, bered mig, Herre Krist, at vente
Den store Morgen, naar du vist vil hente
Fra Taaredalen og fra Jordekvalen
Mig hjem til Himmerig, til Frydesalen!“

Ja, Gud give, at det maatte ske.

I Jesu Navn. Amen.

Efter „D.-I. Kirkesag.“

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornylse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornylse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor M. N. Andreasen, Niels Lykkesgade 2. Nørresundby, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN

Fjerde Søndag efter Hellig-tre-Konger.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Rom. 13: 8—10; Math. 8: 23—27.

Ny Tekstr. — Rom. 4: 16—21; Math. 14: 22—33.

MED JESUS OMBORD.

I Dag tager Evangelierne os tilsøs. Begge Beretninger om Herrens Magt over Vejr og Vover bringes frem deri, medens Epistlerne taler om Kærligheden som Lovens Fylde, og Troen paa Guds Naades Forjættelser som vort Haab til Retfærdiggørelse. I det alt sammen er Jesus Centrum, og ud fra ham gaar Livet. Abrahams Trosprøve med den lovede Sæd saa frem til hans Dag „imod Haab med Haab“; Lovens Opfyldelse ved Næstekærlighed havde sit Forbillede og Mulighed i hans Liv. Derfor maa vi have ham ombord, skal vi komme lykkelige over Livets farefulde Sejlsads.

Gennesarets Sø var kun en lille Vandpyt, 3 geo. Mil lang og 1½ bred og 150 Fod dyb. Men begrundet paa de omliggende 1000 Fod høje Bjergdrag kunde Luftstrømninger jage voldsomt ned gennem Kløfterne og volde Storme, der let kunde kæntere de smaa Fiskebaade man brugte den Gang. Omend flere af Herrens Apostle var hjemme paa Søen som derboende Fiskere af Fag, saa kunde de dog ikke klare Skuden naar Vandet piskedes i Oprør af Hvirvelstormene. Derfor er Søen et træffende Billede af Tidens korte Spand, og Sejlsadsen paa mit og dit Livsløb. Stormen kan ramme os naar som helst helt uventet, selv om vi sejler med Herren ombord, eller paa hans Befaling mens han er oppe paa Højden at bede for os. Hvor er det trygt at have Tro paa hans omsorgsfulde Nærværelse og Magt til at kontrolere de truende Elementer. Thi „han stiller Havets Brusen, dets Bølgers Brusen derudi og Folkenes Bulder“ — Sal. 65: 8. Og vover man sig forvidt i sit Trosmod, forglemmende at vi endnu har „Adams Kød og Klæder paa“, og begynder at synke i Fortvivlelsens Dyb, saa „kald paa mig paa Nødens Dag; jeg vil udfri dig og du skal ære mig“! — Sal. 50: 15. Det erfarede Peter var sandt.

Da, naar jeg skal sejle

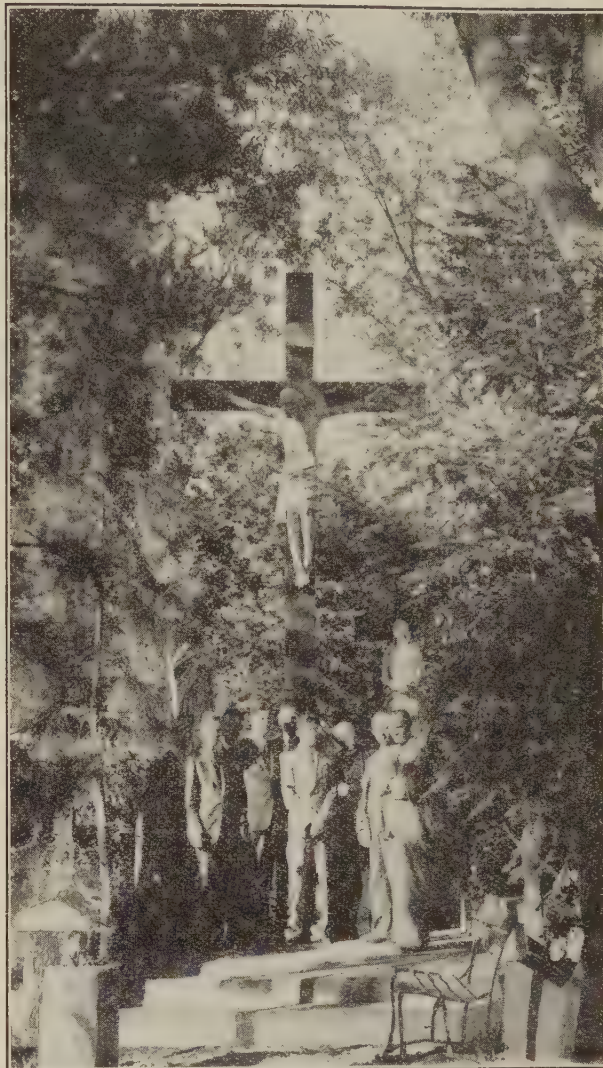
Saa kan det aldrig fejle

Jeg maa komme godt i Havn

I min kære Frelsers Favn;

Det kan aldrig fejle.

Fra vor Kirkemark.

Vort theologiske Seminar under Korset er en passende Titel for ovenstaaende Billede, som blev taget sidste Oktober da Seminariet var paa Besøg ude paa Ebenezer Barnhjertighedsanstalt i Brush, Colorado, og som blev beskrevet i en Artikkel af Prof. P. Nyholm i dette Blad af Nov. 30. Tak til Pastor J. Madsen for Laan af Clicheen.

Sprogovergangen er jo et staaende Emne ved vore Menighedsforretningsmøder som afholdes i denne Tid. Da denne Sag er nærmest en lokal Affære, eftersom enhver Menighed kender bedst sin Situation, kan den ikke falde under nogen almen Regulation eller Bedømmelse. Vi kan kun beklage at de ældre Medlemmer, som bedst forstaar Dansk, skal savne Herrens Ord paa deres Modersmaal i den Kirke de selv har ofret saa meget for at faa opbygget. Men deres Tal formindskes for hver Uge iblandt os og Kirkens Fremtid ligger i Benyttelsen af Landets Sprog. Men de kære gamle er saa nøjsomme og opofrende. Blot de yngre i deres Iver ikke glemmes det fjerde Bud, saa gaar det nok. Det større Bud lyder som bekendt „Du skal elske din Næste som dig selv“. Alt ske i indbyrdes Kærlighed! Men fattes den mundtlige Forkyndelse, haaber vi at vort danske Ugeblad maa blive en saa meget mere nødvendig Budbringer af Livets Brød til de ældre

Landsmænd. Derfor har vi lagt særlig Vægt paa at faa regelmæssige Betragtninger over Søndagsteksterne fra vore egne Præster, saavel som de redaktionelle Tanker i Serien „Paa Kirkevejen“.

Maa vi bede de Præstebrødre, der faar Anmodning om at skrive en Betragtning over Søndagsteksterne til en bestemt Søndag, om ikke at afslaa uden af tvingende Grunde; og saa at lade os vide straks, for at vi kan faa Tid at anmode en anden. Lad os føle, at dette er en Slags Gæld vi skylder vore gamle danske Forældre og Medlemmer i vor Kirke, fordi saa meget af den danske Forkyndelse er forstummet, men for at Ordet kan bruges i en større Tjeneste, haaber vi. Og vi skynde os at tilføje, at dersom nogen har Tilskyndelse til at sende ind en saadan Betragtning uden Opfordring, saa er den hjertelig velkommen. Vi vil saa gerne høre fra eder allesammen!

Fra Humboldt, Iowa meddeles: „Vi har nylig afholdt vort aarlige Menighedsmøde. Efter alt at dømme har Arbejdet gaaet sin sædvanlige Gang. De fleste af Bestyrelsesmedlemmerne blev genvalgte. Det blev bestemt at bruge det engelske Sprog udelukkende ved vore Gudstjenester, dog tilbød Pastor Olsen at holde Møder paa dansk en Gang imellem. Vi har jo læst meget i Bladene, baade for og imod det danske Sprog i Kirken, og den Tid vil komme, da vi maa sige Farvel til det for stedse. Det er vel nok haardt især for os som kom fra Danmark; thi for os er det Hjertesproget. Men vi bøjer os selvfølgelig for Overmagten. Det vigtigste er, at vi alle i Kirken arbejder sammen til fælles bedste, idet vi tjener hverandre og ikke søge efter Ære eller høje Bestillinger, men i det Små øve vor lille Gerning til andres Tilfredshed og Gud til Ære.

Vi havde den Glæde at høre Pastor Theo. P. Beck tale, da han i Juletiden besøgte sin Datter, som er vor Præstekone. Han bringer altid et godt Budskab.“

Mrs. A. Ringborg.

Fra Vestkysten kommer Meddelelse at baade i Easton og Selma har man besluttet at ophæve den eneste maanedlige danske Gudstjeneste man havde; nu er saa ogsaa disse førhen saa overvejende danske Menigheder gaaet total engelsk hvad Søndagsforkyndelsen angaar. Derfor kan der jo nok ydes dansk Betjening paa andre Maader.

Pastor Hjortsvang meddeler, at hans Hustru, som blev syg Juleaftensdag og var meget syg derefter, er nu i Bedring saa hun kan være oppe det meste af Tiden.

Det var Hjertet, som ikke længere kunde udføre hvad der krævedes af det, særlig da Beredelse for Festen stod paa. Dette førte saa til Blodforgiftning og Udskilning af Vandet fra Blodet. For en halv Snes Dage var man ængstelig for hendes Liv. Saa vendte Sygdommen sig, for hvilket man næst Gud takker en dygtig Læge der tilsaa hende 2—3 Gange daglig. Dog arbejder Hjertet ikke fuldkomment endnu og det kan vist næppe ventes nogensinde. „Hun er jo alt der holder mig oppe“, skriver den gamle Præst, „tog Herren hende, vilde det synes for mig, som Solen gik ned for stedse“. Mrs. H. er jo velkendt af L. U.s Læsere for sine lødige Artikler. Vi haaber at hun atter kan komme sig.

Carl Hjortsvang var hjemme hos Forældrene i St. Joseph, Mich. i Juleferien. Han er jo Sangleder paa et

College og skal ud med sit Kor paa en større Koncertturne til Byerne i Øst- og Sydstatene i Foraaret.

Paa Washington Island, Wis., hvor vi har en lovende Menighed som dog for Tiden er uden bosiddende Præst, men betjenes regelmæssigt af Kredsens Præster og en nærboende norsk Præst, havde man en vellykket Julefest. Særlig bemærkes, at baade Børnene og deres Forældre vedtog at fragaa den sædvanlige Uddeling af Godter under Søndagsskolens Program og saa sende Pengene til ligemed Offeret til vore Børnehjem. „Man er i Færd med at bygge Præstebolig og vi venter snart at kunne meddele at en Præst har modtaget Kaldet derovre fra,“ skriver Kredsformand Pastor E. R. Andersen; „dersom flere af vore Præster vidste hvilken ideel Missionsplads vi har der, saa havde vi næppe nogen Vanskelighed med at slutte Vacancen“. Begrundet paa den vanskelige Forbindelse med Fastlandet paa denne Tid af Aaret venter man næppe at nogen kan flytte dertil før hen i Foraaret.

„Ansgar Lutheran“, vort engelske Søsterorgan, planlægger en speciel Udgaave for Feb. 12, hvori Lederne af vore forskellige Missioner og Institutioner vil beskrive disse enkeltvis. Kirkebestyrelsen agter at benytte dette Specialnummer som Særtryk til Uddeling for at klarlægge vore Samfundsopgaver ogsaa for Folk der ikke holder vore Blade.

Vi tilskynder meget ogsaa dette Blads faste Læsere, at de sender ind til Huset her en Bestilling paa en Del Eksemplarer, for at bruge dem i Lokalmissionen og derved forøge Kendskab til vort kirkelige Arbejde. Vi har længe savnet en saadan litterær Oversigt til fri Uddeling. Det er selvfølgelig at den bør udkomme i Landets Sprog.

Baade Kirkeaaedet og Børnehjemsbestyrelsen havde Møde her i „Hjertet“ sidste Uge og ikke faa kendte Brødre kiggede indenfor paa Kontoret. Ogsaa andre besøgte her, saaledes Pastor Lang fra Chicago, der var her i Anledning af Mr. Hedelunds Begravelse, og vor „Indianerhøvdning“ fra Oklahoma, Pastor C. A. Vammen, der havde Ærinde ved Bestyrelsesmøderne. Senere haaber vi at kunne bringe en Beretning om hvad vore Ledere foretager sig, thi vi er alle interesserde.

„Board of Trustees“ for Dana College og Trinitatis Seminarium indvarsles til at give Møde paa Skolen i Blair Feb. 8—10. Møderne aabnes Kl. 2. Onsdag og fortsættes til Fredag Middag.

H. C. Jørgensen, Formand, p.t.

N. T. Lund, Sekretær.

En Opstillingsfejl blev begaaet i de statistiske Skemaer under Rubrikken „Membership Record“ „Accessions — by Confirmation“, idet „Under 16“ og „over 16“ blev forbyttet i Spalterne af „Adults“ og „Children“. Fejlen er ubetydelig, men kan foraarsage en forkert Optælling.

P.C.J.

„Chicago Dana Club“ er en Organisation i denne Storstad af forhenværende Studenter fra vor Skole i Blair og Venner af samme. Denne afholdt sit Aarsmøde Dec. 30 paa Hotel Rowantrees ifølge en Invitation fra Familien Marius Ohlsen. Man vedtog at sende et Bidrag til Skolens Bibliotek til Opkøb af nye Bøger. John Lorentzen blev valgt til Klubbens Formand, Marie Mikkelsen dens Sekretær, og Ethlar Morten Kasserer, medens Lester Hyldahl blev Reklamator. Efter Forretningssessionen havde man et vekslende Program; hvor Stud. theol. Anker Jensen var Hovedtaler.

VED AFSKEDEN

Ni Naadeaar er nu henrundne
 For os i Salems Menighed
 Og Minderne hermed forbundne
 Nu lader sig ej ændre ved.
 Gud giv for din Barmhjertighed
 Ej efter vor Fortjeneste.

Det er vor Trøst, at du vor Længsel
 Og Agt, O Fader, kender til.
 At tjene dig trods al vor Mangel,
 Det er dog det, vi gerne vil.
 Saa bede vi i Ydmyghed:
 Vil du vor Gerning kendes ved!

Den Sæd du gav, dit Ord det dyre,
 At lægge i din Ager ned,
 Vil du, O Herre, lade spire
 Og vokse frem til Frødighed,
 Saa naar du Seglen sender ud,
 Fuld Kærne du da finder, Gud!

Modtag den Tak, vi dig frembringe
 Af Hjertensgrund, O Herre kær,
 For Naaden stor imod os ringe,
 At du os agtet tro især
 At gaa for dig, som Sendebud
 Dit Sandhedsord at brede ud.

Tak for alt, som vi fik at dele
 Af Sorg saa vel som Glæde her!
 For Morgendagen vi dig bede:
 Giv, hvad der tjener, Herre kær,
 At som et Fyrtårns Straaler maa,
 Din Kirkes Lys herfra udgaa!

Martha Jorgensen.

Pastor M. Jorgensen og Familie

Pastor Marius Jørgensen og Familie vil snart optage deres nye Gerning derude paa Ebenezer. Han agter at holde sin Afskedsprædiken i Salem Kirke, Brooklyn, N. Y., Jan. 29, som han nu har betjent i ti Aar og vil derpaa frekventere Diakonisse-Anstalterne i Philadelphia, Milwaukee og Omaha i tre Maaneder for at sætte sig ind i den nye Virksomheds Opgaver, førend de flytter til Brush.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

NEW BRUNSWICK

St. John

Ved Menighedens Juletræ d. 26. Dec. var der ca. 100 Mennesker tilstede. Desuden var der 6 norske Sømænd med. Festen var meget vellykket og hyggelig.

Samme Dag døde Robert Larsen fra Sæby, Danmark, paa Tuberkulose Sanatoriet. Han blev 39 Aar gammel og havde været 11 Aar i Landet, deraf 20 Maaneder paa Sanatoriet.

St. John har paa Greenwood Kirkegaard købt 8 hele Lodder, saa at Menigheden nu ejer sin egen danske lille Kirkegaard. „Greenwood Cemetery“ ligger lige ude ved Havet.

QUEBEC

Montreal

Kirkens Juletræ for Børnene havde god Tilslutning som altid og var fornøjelig som altid. Kvindeforeningen stod bag ved Festen som Garanter. Den bragte Menigheden en Julegave paa \$250.00, gav \$25.00 til Børnenes Juletræ og \$25.00 til Julekurve samt \$30.00 til Juleuddeling af Præsten paa Menighedens Vegne. Endelig gav Foreningen \$15.00 som Bidrag til Køb af Materiale til Søndagsskolen.

Søndagsskolen gør Fremgang og virker baade til Gavn og Velsignelse for unge og gamle.

Torsdag mellem Jul og Nytaar holdtes de Unges Jule-

træ paa Ungdomshjemmet. Alle tilstedeværende tog livligt Del. Festen vakte almindelig Tilfredsstillelse.

Den forhenværende Bestyrerinde, Frk. Esther Nielsen, nu Fru Søren Christensen, afstod Nytaarsdag Hjemmet. Før man tog Afsked for sidste Gang paa dette Sted, hvor Menigheden saa ofte har nydt Gæstfrihed bragte dens Ordførere Fru Christensen en hjertelig Tak for al den Tjeneste derved ydet og alt godt.

De gamles Juletræ i Præstens Hjem. Torsdag mellem Jul og Nytaar tog Pastor Beck og en Hjælper afsted i hver sin Automobil for at opsøge de gamle Danskere, der bor spredt i Byen. Der fandtes en Del og deres Jul i Præstens Hjem bragte de gamle stor Glæde.

Nytaars Aften var der aabent Hus hos Præstens. Ungdomsmøderne holdes ogsaa der foreløbigt i hvert Fald. Ogsaa Mændene mødes der.

ONTARIO

London

Messias Menighed holdt Julegudstjeneste anden Juledag Kl. 3. Der var godt Besøg trods Kulden og mange var komne andre Steder fra. Der var ogsaa Gudstjeneste om Aftenen. Og da Præsten havde talt over Evangeliet, fremstillede Danske Børn i et Historisk Optrin Frelserens Fødsel. Under Festens Forløb modtog Pastor Petersen en Pengegave som Paaskønnelse for hans Arbejde i Aarets Løb.

Hamilton

Paa Mountain Sanatorium i Nærheden af Byen befinder sig en Dansker, Hrr Pind fra London. Der berettes at Institutionen til Jul næsten lignede et Ferige, og der var Juletræer saavel inde som ude og eet paa hver Stue. En

god Ven forærede nylig Hrr Pind en hel Bogsamling, der, naar han har læst dem, tilfalder Sanatoriet.

Medens Familien Otto Rasmussen var til Julefest, var der Tyve i deres Lejlighed. Der blev taget Dækketøj, Haandklæder og Undertøj til et betydeligt Beløb.

MANITOBA

Swan River

Mandag d. 19. holdt Hrr Henry Clemmensen og Gerda Petersen Bryllup. Det er de to første Danskere, der er bleven gift i Dalen. I Anledning af Brylluppet havde der forud været afholdt en Gave-Byge for Bruden, hvor den modtog en Mængde kønne og gode Ting til Brug i sit Hjem.

D. 28 December holdtes Menighedens Julefest og Guds-tjeneste. Ved Festen var der Barnedaab. Præsten kom Kl. 7 og skulde rejse Kl. 4 næste Morgen, saa Festen sluttede tidligt.

SASKATCHEWAN

Melford

Det berettes her fra at Peter Backs Juleprogram kom ind klart og tydeligt og voldte mange Glæde. (Det kan ikke siges fra Winnipeg; thi her forstyrredes desværre Programmet af en anden Station, der havde samme Bølgelængde). I Melford har man ogsaa Glæde af Pastor Nomesens Udsendelser, medens man ikke ret godt faar det, der sendes fra Calgary.

ALBERTA

Calgary

Her holdtes Søndagsskolens Julefest d. 26 om Aftenen. Børnenes Program gik udmærket. Der var ca. 60 Børn. Menigheden har Glæde af sin Søndagsskole; den er i Vækst.

Der var en Del Sygdom blandt Danskerne i Julen. 17 gamle Calgarianere sendte fra et Dansk Hjem paa Aماغer en Hilsen med Juleønsker til gamle Venner. Vedkommendes Navne var underskrevet, og tilsidst var der en hjertelig Hilsen fra Menighedens gamle Præst, J. Knudsen.

Standard

Hrr og Fru Willy Myrthu havde tilbragt Juleaften hos en anden Familie. Paa Vejen hjem gik Automobil en i Staa og maatte efterlades paa Vejen. I Storm og Kulde gik de først til een Farm, som de fandt forladt og saa til en anden med samme Resultat. Saa i det strænge Vejr en lang Tur over Sne markerne til en tredje, hvor de endelig meget medtagne kom i Hus og Varme.

Dalum

Kort før Jul døde i Dalum en ensom gammel dansk Mand, Huey Andersen. Hans Hustru var bleven ked af Livet paa Prærien og var for mange Aar siden rejst fra ham. Siden forlod ogsaa en Plejesøn ham. Men Andersen blev ved Farmen og blev Eneboer. Folk var flinke til at indbyde ham. Tilsidst lejede han Farmen ud og boede hos sine Rentere. Da han blev syg var ikke faa flinke til at besøge ham; og blandt dem var Præsten. Den sidste Aften sendte han selv Bud efter Pastor Rasmussen, der blev hos ham til det sidste.

BRITISH COLUMBIA

Vancouver

Her havde man anden Juledag til Kirkens Julefest 6 Tommers Sne, og det var vanskeligt paa Bakkerne for Automobiler uden Kæder. Men Salen blev fuld af Folk. Og Børn var der i Mængde.

MANITOBA

Winnipeg

Den danske Radioudsendelse Jan. 15 hørtes tydeligt ved Middagstid i Winnipeg; baade Sangene, Musik, samt Kronprinsens og Statsministerens Taler var klare og lette at opfatte i mindste Enkeltheder — ja, alt undtagen det grønlandske Sprog. Og det var ikke Sangernes Skyld.

KVITTERINGER

Til Kirken i Swan River, Man.

Fra to gamle Venner i Norwood Park.....	\$ 2.00
J. C. Larsen, Co. Bluffs, Ia.....	10.00
Jens Norgaard, Eugene, Ore.....	10.00
(De to sidst nævnte tilsendt gennem Samfundskasserer H. J. Hansen.)	
Mrs. Theo. Nielsen, Fresno, Calif.....	3.00
Mrs. Inga Holbeck, Racine, Wis.....	1.00
(Disse blev sendt gennem Pastor Schultz.)	
	\$26.00

Til Radioudkastning i Canada Kreds.

Jens Norgaard, Eugene, Ore.....	5.00
---------------------------------	------

Total.....\$31.00

J. Rasmussen, Kasserer,
Standard, Alta.

Biskop Johan Lunde

Lys ved Aftentid

Andagtsbog for modne Kristne
Paa Dansk ved Emil Steenvinkel

Det er en Oversættelse af den nylig afdøde norske Biskops meget skattede „Søndagsbok for gamle.“
121 Sider. Pris netto \$1.00, indb. \$1.65.

CARLSEN SKIØDT: Ved Arnens Ild. Med 20 Tegninger af Gerda Ploug Sarp. Stort Format. Pris \$1.35, Indb. \$2.10.

SVEN AAGE REERSLEV: Gaase-Maries Hundrede-Aarsdag og andre Fortællinger. 176 Sider. Pris \$1.00.

OLFERT RICARD: Vejledning til Selvstudium 1. Jesu Kristi Liv efter de fire Evangelier. Syvende Oplag, Folkeudgaven, 168 Sider, Pris \$0.90.

OLFERT RICARD: Vejledning 2. Aanden i Apostelkirken paa Grundlag af „Apostelenes Gerninger“ og den Nytestamentlige Brev-Litteratur. Femte Oplag, Folkeudgaven 284 Sider, Pris \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Kirkeligt Rundskue

Niemøller faar det strengere. Reuters Bureaus Korrespondent meddeler fra Berlin: Pastor Niemøller er ikke blevet sat paa fri Fod i Julen, men opholder sig stadigt i Konzentrationslejren i Sachsenhausen sammen med tre andre Præster af Bekendelseskirken. Det er blevet forbudt Pastor Niemøller at afsende eller modtage Breve i 8 Maaneder. Nogen Motivering herfor gives ikke.

K. D. Dec. 21.

Ifølge Opgivelse i „The Christian Herald“ tæller Baptisterne i De forenede Stater nu ialt 10,322,205 Medlemmer. Metodisterne kommer som Nr. 2 blandt Kirkesamfundene med 9,109,359.

823,300 Kinesere og 47,133 Japanere dræbt saavidt i Hoven ifølge en officiel Meddelelse fra det kejserlige Hovedkvarter i Tokio Dec. 19.

I Japan har man besluttet at yde alle vordende Mødre gratis Lægebehandling til Fødslen og alle nyfødte gratis Lægetilsyn paa Statens Bekostning i den første Levetid. Der oprettes derfor Lægevagtstationer over hele Landet med Henblik paa denne Opgave og en Mængde Læger vil blive sendt ud over Landet for at være behjælpelig paa de Steder, hvor der er langt til Læge.

Niemøllers Breve. Fra Konzentrationslejren har Martin Niemøller sendt sine Venner Breve, som nu offentliggøres af „den schweiziske Hjelpevirksomhed for Bekendelseskirken“. Brevene bære Vidne om, at den modige Præst ikke er kuert af halvandet Aars Fangenskab. Tværtimod lyser gennem Linjerne Forvisningen om, at den Vej, der førte ham til Fangelejen, var den rette.

I et af Brevene hedder det:

„Advent 1938.

Det er mig aldeles umuligt at besvare hver eneste af de mange Hilsener, som jeg faar nu i Adventstiden. Men eet vil jeg bede jer alle om: at vi ikke bliver trætte. Der løfter sig atter Røster, som vil overbevise os om, at den Lidelse, vor Kirke er ude for, er et Tegn paa, at den er inde paa en forkert Vej. Men paa dette svarer vi frimodigt, at Apostlene har bevist det modsatte for os.“

I et andet Brev skriver Niemøller:

„Paa en Maade er i disse Maaneder Kirkens Skib atter kommet flot. Farven er vel slidt af, Masterne brudte. Det frembyder ikke noget smukt Syn. Men den Herre Kristus sidder endnu ved Roret, og Skibet flyder.“

Man undrer sig over, at det følgende har faaet Lov til at passere Censuren. Men det vidner om Niemøllers fortsatte Mod. Han fortsætter:

„Hvem skulde have haabet det, da Ludwig Muller (Rigsbiskoppen) troede, at han havde taget den som Prise. . . . Og jeg tror, at min Arrestation ogsaa maa regnes til Humoren. Først Haanlatteren: ham har vi allerede! Derefter Ansøgningerne. Og Følgen: Fyldte Kirker og bedende Menigheder.“

Kr. Dagbl.

Det norsk lutherske Kirkesamfunds Nestor. Der er af „Lutheraneren“ gjort opmærksom paa at Dr. M. O. Bøckman, Samfundets ældste Veteran, nu den 9. Jan. blev 90 Aar, fremdeles ung i sit Sind. Han udgik som teologisk Kandidat fra Norges Universitet i 1874, altsaa for 65 Aar siden. Han kom til Amerika i 1875 og blev Hjelpepræst hos Pastor B. J. Muus 1875—1880, derpaa Præst i Gol og

Morland 1880—1888; Professor i Teologi i Northfield 1886—1890, ved Augsburg Seminar 1890—1893. Siden den Tid fortsat som Teologisk Professor; har altsaa tjent Kirken i over 50 Aar i dette Embede.

Arthur Andersens nye Gave. Luther College har netop modtaget en ny generøs Gave fra Arthur Andersen i Chicago, Formand for Det norsk-amerikanske Historielag. Gaven bestaar af en Anvisning paa \$1,000, som efter Giverens Ønske skal komme Biblioteket til gode. Det er at haabe, at Pengene — eller en Del af dem — vil bli anvendt til Indbinding af det værdifulde og uerstattelige Avisarkiv, som Biblioteket er i Besiddelse af, og som snart vil forkommes, hvis det ikke beskyttes ved Indbinding.

Dette er en af flere store Gaver, som Arthur Andersen har betænkt Colleet med. Som bekendt blev han ifjor af Colleet kreeret til Æresdoktor.

(Dec. Post.)

Korrespondancer.

FRA MINNEAPOLIS, MINN.

Siden vor sidste Meddelelse har vi oplevet nogle Begivenheder der stadfæster Sandheden af to kendte Linier af et Salmevers saalydende:

Sorrig og Glæde de vandrør tilhøbe
Lykke, Ulykke de ganger paa Rad.

Og saaledes vil det jo fortsætte gennem de skiftende Tider, her i Udlændigheden.

Den første sørgelige Tildragelse var at en af vore unge Mænd, Harvey M. Jacobsen faldt fra en 40 Fod høj Bygning og slog sig til døde foraarsaget ved indvendig Blødning. Sidst han saas levende iblandt os var ved Gudstjenesten den foregaaende Søndag. Den følgende Torsdag samledes vi om hans Baare i Immanuels Kirke.

Hvilken brat Afslutning paa et ungt Menneskes Liv. Det manede os til alvorlig Eftertanke.

Ved Sørgegudstjenesten med Jacob 4, 13—15 som Tekst, tog Pastor Cornelius Hansen Anledning til alvorligt at advare imod at sætte sin Lid til det Fremtidige uden at betænke Livets Usikkerhed og formanede baade ung og gammel til at faa sin Sag med Gud i Orden medens det endnu hedder idag for hvert enkelt Menneske. Næste Dag oprinder aldrig for mange, særlig i vor Tid med de mange hastige Dødsfald. Den sørgende Familie, Fader, Moder og Søsken samt hans Forlovede har alle Medfølelse, hvilket ogsaa de mange smukke Blomster bar Vidnesbyrd om.

Men saa fulgte der noget af en glædeligere Art. Guldbryllups Fester hører jo til de sjældnere Oplevelser og naar saa to saadanne indstræffer næsten samtidig, og der maa gøres noget, saa bliver der jo dobbelt Travlhed. Længe forud vidste man jo at den 15. Nov. kunde Mr. og Mrs. P. M. Krogh fejre deres 50-aarige Bryllupsdag. I den Anledning havde „The Immanuel Women's Guild“ arrangeret en Fest for dem i deres pæne hyggelige Hjem. En Flok af deres mange Venner baade i Menigheden og uden om, samledes om Aftenen for at lykønske dem. En hyggelig Stund tilbragtes vekslende i Aftenens Løb med Sang, Taler og en Andagstund ledet af Pastor Hansen. Lækre Forfriskninger serveredes og en smuk „Reading

Lamp" samt andre værdifulde Gaver efterlades til Minde om den Kærlighed og Agtelse disse Venner er Genstand for. Mr. og Mrs. Krogh har siden søgt til de sydligere Egne hvor de i Vinterens Løb agter at besøge nogle af deres Børn, bosiddende henholdsvis i Pittsburg, Pa., Washington D. C., og Florida.

Den følgende Dag var det L. U.'s Korrespondent der sammen med sin Hustru, kunde se tilbage paa 50 Aars uforskyldt Naade og et lykkeligt Samliv. Vi er fyldt med Tak til Gud for alt godt vi har nydt i Samfund og i Samarbejde med Guds Folk i Immanuels Menighed ned gennem de skiftende Tider siden dens Stiftelse. Og naar vi saa i Stilhed, borte fra Døgnets verdslige Stræb, kunde samles med Broder- og Søsterskaren om Ord og Sakrament i vor kære Immanuels Kirke og med aabne og modtagelige Hjerter tage Del i Sangene og lytte til Ordets Forkyndelse, da fyldtes vore Hjerter end mere med Taknemmelighed og vi kunde sande med Sangeren at: „En Dag i dine Førgaarde, er bedre end ellers Tusinde.“ Da har vi tilfulde erfareet at:

I Herrens Hus er godt at bo
Paa Klippen er det bygget;
Der hviler Sjælen trygt i Ro
Af Aandens Fred omskygget.
Der møttes vi af Livets Brød,
Der flyder Glædens Olje sød,
Der se vi Himlen aaben.

Og derfor kan vi af Hjertet sige:

Vor Fader Tak for hvad vi fandt
I dine Helligdomme
Og Tak for Aandens dyre Pant
Paa hvad der end skal komme.

Snart vil Aftenskumringen jo ogsaa lægge sig hen over vor Livsdag og vor Gerning her være endt og derfor bede vi:

O led i Troens Liv os frem
Ved Ordets Lys, at vi vort Hjem
I Himmerig kan finde.

Ja, „Aanden er bedre end Kød og Blod. Herren er liflig og ejegod. Kristne har kronede Dage!“

Det gaar vel an selv at nævne det at Menighed, Slægt og Venner flittigt benyttede Anledningen til at glæde os, og sammen med os at fejre denne Højtidsdag. Og derfor siger vi atter — T a k !

Men saa atter et Sorgens Budskab.

Mr. J. C. Petersen, et af Menighedens ældre Medlemmer blev pludselig heftig syg om Natten den 30 Nov. og inden at den tilkaldte Læge formaaede andet end at lindre Smerterne døde han to Dage senere 67 Aar gammel. Dødsaaarsagen viste sig at være Galdesten. Begravelsen foregik fra „Eugene Funeral Home“ vistnok i Overensstemmelse med et af den bortgangne tidligere udtalt Ønske. Udfra Joh. 11, 25—26 mindede Pastor Hansen de sørgende efterladte om de trøstefulde Ord af Jesus: — „Jeg er Opstandelsen og Livet, den som tror paa mig om han end dør, skal han dog leve“. Men han lagde ogsaa Vægt paa at kun den der i dette Liv har modtaget Frelsen i Jesus Kristus, vil faa Del i de Saliges Opstandelse.

Og med Tanken paa de senere bratte Dødsfuld lød der en alvorlig Formaning til os om at bruge den kostbare Naadetid. Ogsaa her havde Venners Sympati givet sig tilkende i et Væld af Blomster, saavel som paa anden Maade. En udførlig Biografi findes i L. U. af 4. Jan. men der skulde staa Minneapolis istedet for Chicago

Saa nærmede vi os Julen med al den forudgaaende overdrevne Travlhed.

Javist er det overdrevet. Men lad os i Modsætning dertil tænke os Muligheden af at ogsaa i vort Land et Forbud mod al Juleforbindelse kan blive en Virkelighed. Lad os takke Gud for Friheden vi endnu nyder. Og lad os inderlig bede om at blive skaanede for alt det der følger i Gudløshedens Spor. Hos os fejredes Julen som sædvanlig. Søndagsskolen og de forskellige Foreninger havde hver deres Fest med Juletræ o.s.v. Ved Julegudstjenesten havde vi Optagelse af nye Medlemmer; 13 Sjæle blev lagte til Menigheden og ved Gudstjenesten Nytaarsdag 4 Voksne. Den 3. Jan. afholdt Menigheden sit Aarsmøde. Pastor Hansen gav en Oversigt over Arbejdets Gang i det svundne Aar, der vidnede om ydre Fremgang. Af de finansielle Rapporter fremgik det at man nogenlunde havde holdt Balancen. Derefter foretoges Valg af Embedsmænd o.s.v. men dette er jo noget der nærmest angaar os selv, saa nok derom. Ved Mødets Slutning fortalte vor Formand Mr. Peder Mickelsen os at han den følgende Dag sammen med sin Hustru agtede at sætte Kursen i sydlig Retning med Californien som Rejsens Maal. Selvfølgelig lød det „Lykke paa Rejsen“ og hvis nogle af L. U.s Læsere derude lejlighedsvis skulde træffe dem paa deres Vandring saa vær saa venlig at hilse dem fra os herhjemme.

Hilsen til Redaktøren og andre Venner med Ønske om et velsignet Nytaar.

N. G. H.

FRA ELK HORN, IOWA.

Søndag Aften før Jul samledes Menigheden i Kirken til en dejlig Jule „Cantata“ som vort Sangkor gav. Det var opløftende at lytte til Programmet, og vi glæder os over deres nye Kordragter, som de for første Gang var iført.

Saa kom den dejlige Juletid, hvor vi atter i Aar fik Lov at gaa til Bethlehem og se den evige Frelser som blev os født. Anden Juledags Aften var det Børnenes Juletræ med Program, som vist for de fleste af os, er noget af det kæreste vi har, naar vi ser de smaa kommer frem for at istemme Herrens Pris i Tale og Sang. Pastor Hensens lille Vera var med i Programmet; hvorlidt tænkte vi, da hun stod der sammen med de andre, at det var sidste Gang vi skulde se hende levende. Kun godt en Uge efter var hun død.

„Kort og snar er Dagens Glæde,
Døden har et hastigt Bud,
Er vi færdig til at træde,
Frem i denne Nat for Gud.“

Pastor og Mrs. Anders Hansen, Elk Horn havde den tunge Sorg, at Herren tog deres 12 aarige Datter Vera. Hun døde den 4. Jan. paa Immanuel Hospital i Omaha efter kun faa Dages Sygdom som begyndte med „Flu“ men snart gik over til Meningitis Infection. Vera var et elskeligt Barn, afholdt af enhver som kendte hende. En ældre Søster Naomi døde for 15 Aar siden.

Maa Herren selv trøste vor sørgende Præstefamilie med det levende Haab.

Torsdag den 28 Dec. fik Mrs. Knud Hansen saa Hjemlov i en Alder af 87 Aar. Hun havde længe været svagelig og længtes efter Døden. Hun var i Sandhed møt af Dage. Men Døden kom alligevel næsten uventet og hurtigere end nogen havde tænkt. Hun døde paa Salem Alderdoms Hjem, hvor hun tilsidst fandt sit Hjem. Maa vi saa mødes med hende i de evige Boliger. Gud alene raader for Aaret 1939 Med Hilsen fra Elk Horn.

A. J. Korr.
(Korrespondancer Fortsættes paa Side 14)

Familielæsning

FRU GUDRUN LARUSDOTTIR.

Den tragiske Ulykke paa Island.

I.

Den 20. August 1938. skete en af de mange triste Drukneulykker paa Island. Naar denne Ulykke har gjort et saa mægtigt Indtryk paa Island, ja, langt udover Islands Grænser, saa skyldes det den Omstændighed, at her blev en usædvanlig Personlighed revet bort helt uventet, paa en overordentlig sørgelig Maade.

Fredag den 19. August tog cand. theol. S. A. Gislason, hans Hustru Fru Gudrun Larusdottir, deres to unge Døtre og en dansk Bilfører paa et Par Dages Udflugt. Om Fredagen besøgte de et Alderdomshjem i Biskupstungu, som for kort Tid siden er blevet oprettet paa S. A. Gislasons og hans Hustrus Initiativ. Fredag Aften tog de til Geysir og overnattede der. Derfra startede de Lørdag Formiddag ved 11-Tiden, det var Meningen, at de skulde til Gullfoss og derfra hjem til Reykjavik. De kørte langsomt og standsede nu og da for at nyde den smukke Udsigt og for at plukke Bær i Lyngen i Højdedragene langs med Vejen.

Ved 12,30-Tiden naaede de til Floden Tungufljot i Nærheden af Gullfoss. Da de kom til Korsvejen og skulde dreje ud paa Broen, skred Bilen og styrtede ned ad en brat Skraaning ned i Floden, som paa det Sted er 4—5 Meter dyb.

Paa den anden Side af Elven var en Flok Vejarbejdere. Da Ulykken skete, sad de inde i et Træskur og spiste deres Middagsmad. Pludselig hørte de et Nødraab. Den Kvinde, der lavede Arbejdernes Mad, styrtede ud og ser en Mand komme gaaende hen imod Teltene, det var den danske Bilfører Anton Petersen. Han var barhovedet og drivende vaad. Kvinden løb hen til ham og spurgte, hvad der var sket, men han var saa medtaget, at han ikke kunde svare. Han skreg blot og pegede imod Elven, hun ser en anden Mand staa ved Korsvejen vesten for Elven og hører ham skrig. Nu kommer Arbejderne løbende, og da Anton Petersen ikke kunde give dem nogen Oplysninger, fordi han ikke magtede at tale, skyndte de sig over Broen til den anden Mand, det var S. A. Gislason. Han var i lignende Tilstand som Bilføreren, magtede ikke at tale, han pegede ned i Floden og fremstammede: „De var tre, de var tre.“

Arbejderne fik de to Mænd ind i et af Teltene, tog deres vaade Klæder af dem, gav dem varm Mælk og stærk Kaffe, de telefonerede efter en Læge og underrettede Politiet i Reykjavik om, hvad der var sket. Efter en Times Tid havde de to Mænd rettet sig saa meget, at de kunde fortælle om deres frygtelige Oplevelse.

Kort efter kom Dykkere fra Reykjavik og fandt Ligene. De to Mænd vidste ikke, hvordan de havde bjerget sig i Land. Gislason, der sad hos Bilføreren, huskede, at han havde grebet i Døren, da Bilen skred, og har nok aabnet den. Anton Petersen huskede, at da han blev fri fra Bilen, svømmede han til Land. Just da han kom op af Floden, ser han Gislasons Hoved skyde op over Vandfladen, Petersen svømmede ud igen og reddede ham. Men da Vandet var iskoldt, magtede Petersen ikke at gaa ud igen, men brugte sine sidste Kræfter til at gaa til Telte-

ne og raabe om Hjælp. Det er senere blevet oplyst, at Ulykken skyldes, at Bremsen var i Uorden. Bilføreren har ingen Skyld.

Sent om Aftenen tog S. A. Gislason sammen med sine Sønner og Svigersøn til Reykjavik med de tre Lig. Den yngste af Døtrene, Sigrun Kirstin, var 17 Aar, en meget begavet og nydelig ung Pige. Den anden, den glade og elskelige Gudrun Valgerdur, var omkring 20 Aar. Hun var nygift. Hendes Mand, der hastede fra Reykjavik for at hente sin unge Hustrus Lig, kom lige fra sin Søsters Dødsleje, hun døde samme Dag paa Landshospitalet i Reykjavik.

Lørdag den 20. August, der begyndte saa lyst, var til Ende. Vemodigt og knugende sænkede Aftenskumringen sig over det sorgfulde Ligtog, der drog mod Reykjavik.

En stor Alvor hvilede over hele Byen. Paa en rystende Maade var dens Indbyggere blevet mindet om, hvordan „Lykken kan omskiftes fra Morgan til Kvæld“. Men:

Lyksalig dog Sjælen, som kender Guds Fred,

Skønt ingen kender Dagen, før Solen gaar ned.

Begravelsen foregik Lørdag d. 27. August fra Domkirken under en mægtig Deltagelse. Det er ingen Overdrivelse at sige, at hele Folket sørgede.

Præsten fra Hraungerdi fortalte ved Begravelsen, at dette lille Rejseselskab havde besøgt ham Dagen inden Drukneulykken skete. Inden de forlod Præstegaarden, gik de ind i Kirken, Fru Gudrun satte sig ved Orgelet og hendes to Døtre stillede sig bagved hende, og de sang Salmerne: „Befal du dine Veje“ og „Lover den Herre“. Disse to Salmer blev sunget ved Begravelsen. S. A. Gislason talte meget smukt ved Graven. Han fortalte bl. a., at han havde drømt engang for mange Aar siden, at han havde mistet sin Hustru. Da han vaagnede, fortalte han hende Drømmen og tilføjede: „Jeg tror, jeg blev sindsygt, hvis jeg mistede dig,“ hvortil Fru Gudrun svarede: „Det bliver du ikke; du vil tværtimod faa Kraft til at vidne om Frelseren ved min Grav.“ — Og dette gik i Opfyldelse.

Den 4. Septbr. holdt Gislason en gribende Prædiken i Domkirken i Reykjavik, den blev senere trykt under Titlen: „Herren var i Dybet.“

II.

Fru Gudrun Larusdottir var en meget betydelig Kvinde. Hun var en stærk og drivende Kraft i det kristelige og filantropiske Arbejde paa Island. Hun var ualmindelig godt udrustet; hendes Begavelse, Energi, skønne, statelige Udseende og den Værdighed, hvormed hun førte sig, gjorde hende til en Førerskikkelse blandt sit Folk.

Fru Gudrun var født paa Vallbjøfsstad i Fljóstadal den 8. Januar 1880, Datter af Provst Larus Halldorsson og Fru Kirstin (Datter af Komponisten Pjetur Gudjohnsen). Provst Larus Halldorsson var i sin Tid en meget bekendt Mand paa Island. Han var en varmhjertet Kristen og paa mange Maader foran sin Tid. Efter at have været Provst i Folkekirken i nogle Aar, blev han begejstret for Frikirketanken og dannede en Frikirke paa evangelisk-luthersk Grund. Provsten var en rigtig Høvdingeskikkelse og havde i sin Ungdom været en dygtig Idrætsmand. Provstinden, der lever endnu, da dette skrives, 88 Aar

gammel, hørte til de ideale Præstekoner og var sin Mand en stor Støtte i hans Gerning. I Lighed med den norske Præstekone Gustava Kelland, laa Hedningemissionen hende stærkt paa Sinde, og hun begyndte at arbejde derfor i en Tid, hvor meget faa Mennesker i hendes Hjemland havde nogen som helst Forstaaelse af den Sag. Hun kom i Forbindelse med Frøken Emsy Collet og forskellige andre af K. M. A.s Arbejdere, hvilket førte til, at hun stiftede en K. M. A.-Kreds i Reykjavik i 1904.

I dette kultiverede Hjem voksede en Flok Børn op, Gudrun var den ældste og Valgerdur den yngste. Valgerdur havde en ualmindelig smuk Sangstemme og uddannede sig en Tid paa det kgl. Konservatorium i København. Hun blev gift med Provst Th. Briem paa Akranes. Valgerdur var en sjælden fin Personlighed og en helliggjort Kristen. Hun var agtet og elsket i vide Kredse og blev ved sin Død, i en ung Alder, savnet som faa.

Allerede som lille Pige begyndte Gudrun Larusdottir at drømme om at faa udrettet noget til Gavn for det islandske Folk. Paavirket af sine Forældres udmærkede Eksempel følte hun en stor Trang til at oplyse Mennesker og give dem gode og nyttige Tanker. I Konfirmationsalderen startede hun et haandskrevet Blad med kristeligt og oplysende Indhold, der cirkulerede fra Gaard til Gaard.

I 1899 flyttede Provst Halldorsson til Reykjavik med sin Familie, Gudrun var da 19 Aar. Hun kastede sig straks med stor Energi ind i Arbejdet for Afholdssagen og blev snart en dygtig og afholdt Taler. I 20 Aars Alderen oversatte hun „Onkel Toms Hytte“ og begyndte snart at skrive baade Artikler og Fortællinger.

Kort efter at Provst Larus Halldorsson med sin Familie flyttede til Reykjavik, kom en ung teologisk Kandidat, S. A. Gislason, hjem til Island fra et Danmarksophold. Han var blevet omvendt i Danmark og var gløden ivrig for at vække aandeligt Liv paa Island. Gudrun Larusdottir og Gislason mødtes i Afholdsarbejdet, og det varede ikke længe, inden de blev forlovede. De blev gift i 1902, og har siden boet i et Hus i den vestlige Del af Reykjavik, som blev kaldt As efter Gislasons Barndomshjem i Skagafjorden.

Det var just i den Periode, jeg mødte Gudrun Larusdottir for første Gang. Jeg kom i hendes Forældres Hjem, som Ven med hendes Søster Valgerdur. Jeg husker godt, at vi unge Piger paa Døtreskolen i Reykjavik saa op til Gudrun og beundrede hende for hendes Dygtighed.

Til Trods for det harmoniske Ægteskab formede Livet sig ikke let for det unge Par. Gislason mødte stor Modstand, fordi han tilhørte den danske Indremission. Han kom snart i Avisfejder med Kirkens ledende Mænd over teologiske Spørgsmaal. Der opstod en saa uvenlig Stemning imod ham, at det ikke var muligt for ham, til Trods for hans udmærkede Embedseksamen, at faa Præsteembede. Gislason har gjort et stort Arbejde for Kristendommens og Filantropiens Fremme paa Island. Hans Betydning vil blive forstaaet, naar han engang nedlægger Vandringsstaven. En af hans store Fortjenester er, at han har gjort meget for at udbrede kristelig Litteratur i Hjemmene. Han redigerede i ca. 20 Aar et paa Island meget udbredt kristeligt Blad „Bjarmi“. Han er en meget alsidig Mand og en matematisk Begavelse af Rang, hvis Lærebøger i Regning og Matematik bruges i Skolerne. Den store Modstand, Gislason mødte, tog meget paa ham og hans Hustru, de havde begge villet give deres bedste

til Folket — og saa mødte de kun Misforstaaelser.

Familien voksede saa at sige aarlig, de fik 10 Børn, hvoraf 5 overlever deres Moder. Skønt der var meget at gøre i Hjemmet, og ikke Raad til at holde megen Hjælp, fik Fru Gudrun alligevel Tid til at virke i KFUK, i Goodtemplarlogen, i K. M. A. og til at skrive flere Fortællinger. Efterhaanden blev Stemningen mildere imod dem, man begyndte at anerkende Fru Gudruns enestaaende Evner. Hun blev valgt til Byraadet i Reykjavik, hvor hun sad i 6 Aar. Hendes Popularitet voksede med hvert Aar. Gennem sin Pen, sine mange Taler og sit sociale Arbejde vandt hun sig efterhaanden Venner over det ganske Land. I 1930 overtalte det konservative Parti hende til at stille sig til Valg til Altinget, og hun samlede saa mange Stemmer, at dette Parti fik to landsvalgte Kandidater i Stedet for en.

Jeg var til Stede paa et af de Møder, Fru Gudrun holdt for sine kvindelige Vælgere. Det var paa Landsbygden, hvor der var mødt ca. 60 Bondekoner, deres Døtre og Tjenestekvinder. Det var det ejendommeligste Vælgermøde, jeg har været med til. Mødet begyndte og afsluttedes med Bøn og Salmesang — og der blev ikke sagt et ondt Ord om Modpartierne.

Kort inden Fru Gudrun blev Altingsmedlem, var hun blevet valgt til Fattigforstander i Reykjavik, et Hverv hun var særlig egnet til, og som hun beholdt til sin Død. I Breve til Undertegnede har hun ofte omtalt sin Glæde over sine Besøg i de fattiges Hjem, over at være i Stand til at bringe dem Hjælp: „De Fattige, de Nødstedte og de Fortrykte paa Island vil græde ved Fru Gudruns Baare, de har mistet en god og kærlig Ven og Støtte,“ skriver en Indsender til „Kristeligt Dagblad“ i Anledning af hendes Død, og det er Sandhed.

Fru Gudrun blev snart et af de betydeligste Medlemmer af Altinget. Hun blev valgt til Medlem af flere Udvalg og var sit Partis Ordfører ved flere Lejligheder.

Hvad det filantropiske Arbejde angaar, var der et saa nøje Samarbejde mellem hende og hendes Mand, og det er ikke let at sige, hvad hun udførte, og hvad der var hans Værk — dette gælder ogsaa Oprettelsen af Alderdomshjemmene, Hjemmet for svagt begavede Børn og Arbejdet for Oprettelse af et Redningshjem for Alkoholister, det sidste er endnu ikke blevet til Virkelighed.

De, som har set Fru Gudrun Larusdottir holde en af sine store Taler fra Altingshusets Balkon, hvor Folk stod i Hundredvis nedenunder og lyttede, vil nok sent glemme denne skønne Kvindeskikkelse. Hun var glad for sit offentlige Arbejde, glad for at faa Lejlighed til at udfolde sine Evner — men det, som hun holdt mest af, var at hjælpe fattige og bedrøvede Mennesker, og kunde hun faa Lejlighed til at tale med dem om Frelseren, var hendes Glæde fuldkommen. I et af de sidste Breve, jeg fik fra hende, taler hun om, hvor hun længes efter at vinde Mennesker for Kristus. Der er ingen Tvivl om, at det var hendes højeste Ønske lige fra hendes Barndom — og at det var denne Længsel, som var Drivkraften i alt hendes Arbejde.

Ingibjörg Olafsson.

EN DANSK BARONESSES VIDNESBYRD.

Anm. Denne Tale blev holdt ved en Juleaftensfest sidste Aar, som Baronessen og hendes Mand lod afholde paa deres Gods nær Odense Danmark, og blev optrykt paa et Flyveblad, som Dr. J. A. Aagaard, vor norske Broderkirkes Formand, har tilsendt os, fordi det vidner ikke alene om at en levende Tro findes iblandt de Høje saavel som de Lave, men ogsaa om det Ængstelsestryk der hviler over Folkene i Europa for Tiden.

Luc. 2, 1—20. Dette skete for saa mange Hundrede Aar siden. Og Jesu Kristi Rige blev prædikeret Aar for Aar og har snart bredt sig over den hele Jord. Faa og ringe var de Mennesker, der først bragte Evangeliet ud. Faa og ringe er endnu, set med Verdens Øjne og i Forhold til Jordens Millioner, de, der taler Guds Riges Sag. Men bredt sig, det har Riget. Hvorfor? Fordi dets Budskab er Sandheden.

Den Nat Kristus blev født, da straaledede Guds Riges Herlighed et Øjeblik hernede — et Glimt af det lod sig tilsyne for nogle faa enfoldige, gudfrygtige Mennesker. Men siden har der her paa Jorden været set meget lidt til Herligheden fra Himlenes Rige.

Dette Aars Jul bliver nok den mest bange Jul, der endnu har været fejret paa Jorden. Arbejdsløshed hærger Verden. Hundredtusinder af Mennesker er drevne fra deres Hjem i et Land, de gennem Aarhundreder havde betragtet som ogsaa deres Fædreland. Koncentrationslejrene vrimler med Mennesker, som kun sidder der for deres Samvittigheds Skyld. I Spanien og Kina raser Krig og Sulten og Nøden. Kvinder og Børn dræbes i Massevis, foruden Soldaterne. I Palæstina myrdes der aabenlyst og fra Baghold — langs de Veje, hvor Jesus engang gik og helbredte Mennesker. Paa Bethlehems Marker slaas der maaske ihjel i dette Øjeblik. — Armenierne fra flere Steder i Lilleasien er flygtede for Tyrkerne — mange er komne til Syrien — der sidder de i Regnen og det kolde Mudder, mange uden Tag over Hovedet, uden Arbejde, uden Mad. Og hvordan det gaar til i Sibirien og Rusland — det er mindst lige saa galt der som andre Steder; og de Kristne er dem, det gaar værst ud over. — I den hele Verden ængstes Folkeslagene i Fortvivelse ved Tanken om, hvad der skal komme — hvad bliver det næste, de finder paa, de som har Magten? Djævelen raser, det er noget, vi kan se og mærke.

Men i alt dette er der dog Lys, Lys i de Kristnes Hjerter. Thi Jesus, som blev født hin Julenat, Han lever. Det er noget, vi ved. Krig er virkelig, Elendigheden er virkelig, Djævelens Ondskab er saasandt virkelig. Men den største Realitet, den største Virkelighed i Verden, det er dog Jesus. Han er vor Fred. Ikke udadtil, men vor Fred i Hjertet. Han, som sejrede over Ondskaben engang, og som stadig sejrer Dag for Dag i Millioner af Menneskehjerter. En Dag har han sejret fuldkomment over vor gamle Fjende, Djævelen, og alle hans Gerninger. En Dag skal Himlens Herlighed straalet synligt ikke alene over Bethlehems Marker, men over hele Verden.

Vi skal dø engang, alle. Danmarks Rige kan gaa under. Europa kan gaa under i Krig og Myrderi. Jorden skal forgaa. Men vi forventer en ny Himmel og en ny Jord, paa hvilken Retfærdighed bor. Og Kristus indbyder os hver Dag af vort Liv til at slaa Følge med Ham til Hans Rige af Fred og Godhed og Kærlighed. Vi har ikke noget at betænke os paa — der vil vi hen, — dette Riges Konge vil vi tjene.

Lad os da, hvordan det saa ser ud i Verden, fejre Julen og glæde os i Mindet om Kristi Fødsel. Og i Haabet og

Forventningen om at skulle se Ham, som løskøbte os med Sit Blod, som holder os oppe her paa Jorden, som engang vil skænke os evigt Liv. Han, som døde for vor Skyld, stod op af Graven og fo'r op til Himmelen, og som vi engang skal se komme igen paa Himlens Skyer for at dømme Levende og Døde — som da til Sit Rige vil samle alle, som har taget mod Ham og som kæmper paa Hans Side. —

Lad os fejre Julen med Glæde og i Forventning om at skulle se Ham engang i Hans Herlighed.

Louise Berner-Schilden-Holsten.

SPROGETS MINDER!

Af Maria Laurberg Petersen.

Dec. 12, 1938.

Kom lad os gaa tilbage
Til vore Fædres Land,
I Tanken Minder drage
Fra Hjem og Skov og Strand,
Og er Du blandt de mange,
Der drog fra Danmark ud,
Glem ej de skønne Sange,
Du lærte der om Gud.

Og husk Din Moders Stemme,
Der talte Hjertets Sprog,
Det maa Du aldrig glemme,
Hvis Du fra Danmark drog;
Thi aldrig Du her nede
Fik bedre Sange lært
Derfor, bliv ved at kvæde
Hvad Du en Gang fik kært.

I fremmed Land ej findes
Et Sprog der er for Dig;
Derfor bestandig mindes
At Dansk er Du og jeg. —
Fik Du en kløgtig Pande,
Og lærte fremmed Sprog,
Det er som Skum paa Vande
Om Du blev nok saa klog.

Thi aldrig glemtes Røsten,
Der først i os slog Rod,
Den bragte til os Trøsten,
Da vi der hjemme stod. —
Som Børn i Moders Arme
Vi lærte hendes Sprog;
Det gav os Hjertets Varme —
Skønt vi af Landet drog;

Og mærker Du ej Savnet
Hver Dag i fremmed Land,
Hvor stedse Danskernavnet,
Udslettes hvor man kan;
Skal fremmed Sprog i Sædet
Maa Modersmaalet bort. —
Det Dansken ej har glædet
Det er for ham saa haardt.

Men Savn og Straf vi bære
Fordi vi Danmark sveg,
Det er saa haardt at lære,
Vi tænkte det var Leg,
Da vi drog over Havet
I Ungdoms Uforstand; —
Nu bliver vi begravet
Langt fra vort Fædreland.

Vi Sorg og Længsel skabte,
For dem, der var os nær,
Og selv vi mere tabte
I Udlandsfærden her,
End vi kan faa tilbage
Af det, der mest er værd,
I Alderdommens Dage
Vi sidder ene her.

Naar Julen saa oprinder
Med Højtidssang i Nord,
Vi lever her i Minder
Om danske Jul hos Mor,
Dog vi i Julens Toner
Paa Modersmaalets Røst
Vil prise vor Forsoner
Langt bort fra Danmarks Kyst.

Ovenstaaende Kvad tolker vist hvad mange har er-

faret i Emigrantens Overgangsperiode. Men der er ogsaa en anden Side til Sagen, som maaske Emigranternes Børn bedst kan tolke: Velsignelsen af det vi fandt og fik herovre i Stedet for det vi tabte. Dog hvormange af os som udvandrede vilde i Grunden bytte tilbage igen? „Not me.“
Red.

Korrespondancer

(Fortsat fra Side 10)

FRA HARLAN, IOWA (Jan. 10)

Immanuels Luth. Menighed

Ved Morgengudstjenesten Søndag den 25 Sept. blev nor nye Thorvaldsens Kristusstatue indviet. Ved samme Lejlighed talte og forklarede Pastor L. Pedersen Betydningen af Symbolerne som findes i Kirken. Statuen er en Gave til Menigheden fra Kvindeforeningen, som ogsaa har ladet Alteret, Prædikestolen og Døbefonten male og dekorere. Mandsforeningen har forestaaet Maling af Kirken udvendig.

Missionsmøde afholdtes fra 3—6 Nov. med Missionær J. M. Girtz som Taler. Vi havde god Lejlighed til at faa bedre Kendskab til Arbejdet blandt Santalerne. Tak til Missionær Girtz!

Tirsdag Aften, den 6. Dec. havde Menigheden en sel-skabelig Sammenkomst. Venner og Medlemmer var indbudt. Hensigten var at fremme Interesse for Kirken i blandt vort Folk. Et kort Program med Taler og Sang blev holdt; derefter serveredes Lunch. Det blev vedtaget at holde en saadan Fest en Gang i Aarets Løb.

I Præstehjemmet er en lille Dreng, Donald Bondo, ni Maaneder gammel, kommen for at tage sit Ophold. Vi ønsker det maa blive til gensidig Velsignelse og Glæde.

Menighedens aarlige Forretningsmøde afholdtes den 9. Januar. En Repræsentant fra de forskellige Foreninger og Søndagskolen gav deres Rapport, som viste Fremgang i Arbejdet over forrige Aar. Det blev bl. a. vedtaget at forhøje Præstens Løn. Kaffe serveredes efter Mødet.

Venlig Hilsen

Mrs. E. C. Boel.

FRA LAUREL, NEBR.

Gennem Bedeugen og lidt ind i den næste samledes vi en god Flok af unge og ældre for ved Bøn, Sang og Samtale at opbygges, styrkes og opmuntres til at vandre Vejen som ligger foran os. Det var rige velsignede Stunder som nok faar Evigheds-Betydning for nogle.

Juledag blev for os her i Laurel dobbelt højtidelig, idet fire unge gifte Kvinder den Dag aflagde den gode Bekendelse for Gud og Menigheden og ved Daab og Konfirmation blev Medlemmer af Guds Kirke paa Jord og Menigheden her.

Mrs. Pastor Knud Larsen blev pludselig heftig syg Mandag Aften, den 9. Januar, og blev samme Nat indlagt paa det Lutherske Hospital i Sioux City, Ia. Lægen konstaterede Lunge og Nyrebetændelse. Det saa ilde ud nogle Dage; men nu en Uge efter, staar det i Bedringens Tegn.

Der var nogen som bad, saa Lægens Kunst og Plejerskens Omhu blev velsignet af Gud.

Tre Sølvbryllupper i Laurel Menighed:

Først Menighedens Sekretær, Mr. Magnus Hansen og Hustru Olivia, vor Præsident i Kvindeforeningen. Børnene kom hjem til Festen, fra Østen og fra Vesten kom de, alle 12 var de paa Pletten. Menigheden mødte op. Det var en dejlig Dag derude paa Farmen.

Det næste var i Udkanten af Sognet, og Festen holdtes i Svogeren Pio Andreasens Hjem. Mr. Julius Eldhardt og Hustru Marie var Æres-Gæster. Ogsaa her var alle 4 Sønner og Tvillinge-Døtrene tilstede; det var dejligt at de kunde, og tillige samledes der en god Venneflokk for at fejre Dagen. Det blev en særdeles hyggelig Fest i det gæstfrie Hjem dernede i Syd-Vest.

Faa Dage efter samledes vi saa igen ovre i det nordvestlige Hjørne, for at holde Fest sammen med Herr og Fru Kristian Dybdal og Datteren Lavonne. Slægt og Venner mødtes og i Alvor og Gammen svandt Dagen hurtig tilende. Et dejligt Minde rigere for dem som drog og for dem som blev tilbage.

Ved alle tre Fester var der megen Sang, specielle Sange for Dagen og andre, og Præsten talte skemtsom og alvorfuld.

Korr.

Missionsmarken.

NORSK MISSIONÆR FORTÆLLER OM KINESISKE FLYGTNINGES NØD

Skrevet Efteraar 1938

Baade norsk og svensk Mission har som bekendt Arbejde i Gang i de Distrikter, som er blevet hjemsøgt af den japansk-kinesiske Krig.

En af de norske Missionærer, Birgit Gleditsch Torset har sin Virksomhed i Changsha. Hun opholdt sig i Byen indtil faa Dage før den blev bombarderet. Da de japanske Flyvere kom, var hun netop taget paa Ferieophold i Bjergene. Herfra har hun sendt „Norsk Missionstidende“ en Skildring, af hvilken vi her meddeler nogle Uddrag, da den giver et gribende Billede af Tilstanden blandt Flygtningene.

Flygtningenes Kaar

Med Flygtninge menes her Mennesker, som paa Grund af Krigen har maattet flygte bort fra deres Hjem, skriver den norske Missionær. Mange har set deres Hjem ødelagt, splintret af Bomber, eller sat i Brand af Brandbomber fra Luften. Andre har maattet løbe fra Hjemmet medens det endnu var i god og ordentlig Stand, fordi Japanernes Hærafdelinger nærmede sig. Og da er ingen trygge, hverken Mænd eller Kvinder, hverken gamle eller unge. De forfærdeligste Grusomheder er blevet udført af de fjendtlige Soldaterhorder, hvor de er faret frem. Alle Beretninger er naturligvis overdrevet, men selv om man blot tror Halvdelen, er det saa forfærdeligt, at En gyser, bare ved at høre om det. Og vi kan ikke sætte os ind i, hvordan det maa være at gennemgaa sligt.

Nogle rejser fra deres Hjem i god Tid, det er særligt

de bedre stillede. De faar i al Fald lidt Klæder og Sengeklæder med sig. De har lidt Penge og prøver at klare sig selv. Andre — og det er gerne de fattigere — venter saa længe som muligt. De tager Risikoen, haaber de kan slippe for at flygte. Men Fjenden kommer nærmere og nærmere, og tilsidst er der ikke andet Raad, de maa afsted. Naar de saa løber fra deres Hjem, tager de gerne Vejen til den nærmeste lidt større By, som Fjenden endnu ikke er kommet til. Nogle har faaet en Bylt Klæder med sig, men andre har ikke andet end det, de staar og gaar i.

Vi kender ikke Kina igen

Der bliver gjort uhyre meget af de Styrende i Kina for Flygtningene. Vi som har været længe i dette Land, kender i saa Henseende ikke Kina igen. De lidende, de fattige, de hjemløse var før overladt til sig selv. Kunde de tigge sig til lidt Hjælp, saa de kunde opholde Livet, saa var det godt, og hvis ikke, saa var det en langsom Død af Sult og Kulde og Vanrøgt. Den Forandring som her er foregaaet, er en af de Ting, som giver en Haab for Kinas Fremtid. Det offentlige tager sig af Flygtningene, samler dem op paa Gader og Stræder, lejer eller beslaglægger Huse, hvor de faar Tag over Hovedet, og skaffer dem saa meget Mad, at de paa en Maade kan opholde Livet. Men deres Tal øges, Husene sprænges. Saa maa de, som kom, først, sendes bort for at skaffe Plads til de nye. De stuvés ind i Jernbanetog eller Busser eller Baade efter som Forholdene er, eller de maa tage paa Vandring til det nærmeste Sted, hvor der findes saadanne Transportmidler. Og saa kommer de til et nyt Sted, hvor andre er blevet sendt bort for at give Plads for dem. Saadan bliver de sendt fra Sted til Sted, længere og længere bort fra deres Hjem. Hvor bliver det næste Sted? Skal de nogen Sinde kunne standse? Skal de kunne komme tilbage til deres Hjem? Ingen kan sige det. Mange dør og bliver begravet i fremmed Jord. Sygdomme hærger iblandt dem, og underernæret som de bliver af den knappe Kost, har de ingen Modstandskraft, men bukker snart under. Epidemier trives i saadanne sammenstuede Menneskemasser. Mæslinger, Kopper, Dysenteri, Tyfus, Kolera og mange andre Sygdomme. Særlig af Børnene dør der mange.

Mange Steder bliver der sat industrielle Foretagender i Gang, hvor en Del Flygtninge faar Arbejde, andre bliver sendt ud over Landet for at gøre Jordarbejde. En Masse faar Arbejde, hvor der bygges nye Bilveje, Jernbaner, Flyvepladser o. l. Og det er ikke Smaatteri, hvad der bygges af den Slags i Kina nu under Krigen. Men efterhaanden, som Fjenden rykker frem, — og hidtil har de rykket frem — bliver Flygtningenes Antal større, og det Omraade, hvor de kan anbringes, bliver mindre. Hele Flygtningespørgsmaalet er for Tiden et vældigt Problem. For 1—2 Maaneder siden blev Flygtningenes Antal anslaaet til ca. 30 Millioner, men det er nok meget større nu.

600 Børn til Changsha

Noget af det sværeste at tænke paa er alle de Børn, som kommer bort fra deres Forældre. En Dag kom der til Changsha en Flok paa ca. 600 saadanne Børn i skolepligtig Alder. De var fra Honan. En Del Voksne var med dem og tog Vare paa dem. De var paa det offentlige Regning paa Vej til et Sted, hvor de mentes at kunne være i Sikkerhed, foreløbig i hvert Fald. Der kom Forespørgsel til vor Mission, om vi kunde huse dem nogle Dage, og vore kristne Venner tænkte stærkt paa at give Skolen

fri for at kunne tage imod dem. Men imidlertid havde de allerede faaet Plads et andet Sted. Alle Menighederne i Byen fik at høre om disse Barneflygtninge, og der blev samlet Penge ind for at kunne hjælpe dem. Saa da de et Par Dage efter drog fra Changsha, var de blevet forsynet med et Sæt Klæder hver, et Haandklæde og nogle andre Ting.

I en Flygtningelejr

Der er en Flygtningelejr bare nogle Minutters Vej fra vor Station. Desværre hørte vi om den saa sent, bare nogle Uger før vi skulde rejse bort fra den værste Sommervarme. Da vi blev gjort opmærksom paa den, syntes vi, det var et Guds Kald til os at prøve at gøre noget for dem, som holdt til der. Flere af de kristne Kinesere blev ogsaa meget interesseret i det. Da jeg kom der første Gang, blev jeg helt uhyggelig til Mode. Aldrig havde jeg set noget lignende. Huset, hvor ca. 400 Mennesker boede, bestod af to store Rum i første Etage, som nok før havde været brugt til Butik, men hvor alt Indbo var fjernet. Forsiden bestod som saa ofte i Kina af løse Borde, stillet op ved Siden af hinanden, og i Midten var de taget bort, saa der blev en stor Døraabning. Gennem den kom hele Lufttilførselen. Det var da ikke underligt, at en tung, indelukket Luft slog en i Møde, saa man formelig mistede Pusten, naar man kom ind. Men man vænner sig til alt, og snart mærkede jeg det ikke, men blev optaget af, hvad jeg saa. Paa Gulvet paa begge Sider af en Midtgang laa Maatte ved Maatte, som Kineserne plejer at have som Underlag i deres Senge. Og hver Maatte var „Hjem“ for to, tre, fire, fem Mennesker. Her laa de eller sad de mellem hinanden, Mænd og Kvinder, gamle og unge, Børn i alle Aldre. Nogle Kvinder var optaget af at lappe Klæder, Mødre sad med deres smaa Børn ved Brystet. Gamle og unge Mænd laa paa Maatterne uden at bestille noget. Her sov de om Natten, her opholdt de sig om Dagen. Kan man undres over, at Ansigtene var mørke og triste! Klæderne var det for de flestes Vedkommende smaat bevendt med, pjaltede og snavsede. Nogle manglede Sko, andre Strømper, og de allerfleste saa mildest talt elendige ud. Mit Hjerte var blevet saa tungt, og der var en Klump, som vilde op igennem Halsen. Kun med den yderste Anstrengelse lykkedes det mig at tale lidt med nogle af dem, saa maatte jeg gaa. Men Dagen efter gik nogle af os derhen igen, og siden var vi der ikke saa faa Gange. Vi slog os ned paa Maatterne hos dem og snakkede med dem, spurgte efter deres Hjem, deres Familier, og forsøgte at fortælle dem om Jesus. De fleste af disse Flygtninge var fra Provinsen Anhwei, og Dialekten var meget forskellig fra vor, saa det var ikke let at forstaa hverandre. Men lidt forstod baade de og vi, og efterhaanden bliver man jo vant til hinandens Tale.

Nogle faa Dage efter maatte vi rejse. Vi skulde have en lille Hvile paa Fjeldet, og derfra er det, dette skrives. Her er der Fred og Ro, men vi har hørt, at i samme Uge, som vi rejste, blev Changsha bombarderet to Gange, og der var flere Hundrede saarede og døde. Sikkert er en Masse Mennesker nu rejst bort fra Changsha. Det siges, at Japanerne maaske vil komme om ad Hunan og tage Changsa for derfra at gaa mod Hankow ogsaa fra Syd. Vi ved ikke, hvad det vil blive til. Men kommer Japanerne, saa vil maaske snart store Skarer af Hunanesere øge Flygtningenes Tal. Tanken paa det er forfærdelig. Vi kan kun overlade os og alt i Guds Almagts og Kærligheds Haand. Men der er vi ogsaa trygge!

Eft. Kr. Dbd.

Bidrag til vor Kirkes Historie.

TIL MINDE OM PASTOR A. S. NIELSEN.

Jeg har læst med Interesse Mindeordene om Pastor A. S. Nielsen, som døde sidste Aar. Jeg kom til Minneapolis i 1891 og blev da optaget i vor Immanuels Menighed der. Pastor J. J. Kildsig var Præst der den Gang. Efter ham kaldte vi Pastor A. S. Nielsen; om jeg husker ret var det i 1894 fra den Tid har jeg uforglemmelige Minde. Særlig husker jeg en Gang at jeg kom ind paa Præstens Studereværelse hvor Nielsen sad med et af hans Børn — en lille Pige — paa Knæet. „Ja, Andersen“, sagde han, „hun har været uartig. Jeg prøver nu at indprente noget godt i hendes lille Hjerter som er bedre end Riset.“

Saadan var han, altid mild og kærlig. Velsignet være hans Minde!

I Omtalen af ham i „Dansk Almanak“ har de helt forglemt at han var Præst i Minneapolis. Efter ham kaldte vi Pastor A. M. Nielsen. Vi havde det godt aandeligt talt, den Gang.

En venlig Hilsen og et godt Nytaar!

J. P. Andersen, Milwaukee.

Ogsaa fra N. G. Hansen, Minneapolis, indløb en Anke over samme Forglemmelse. Han skriver:

„Pastor A. S. Nielsen var to Gange Præst for Immanuels Menighed her i Minneapolis, og tilmed var det hans første Præstegerning. Dette er udeladt baade i Dødsanmeldelsen og i „Dansk Almanak“. Jeg kom til Mpls. i Efteraaret 1886 og var det følgende Aar med til at danne den Missionsforening, der i 1888 blev til Immanuels Menighed. Pastor N. kom tidlig i Foraaret 1888 som Student og blev saa paa Kald fra denne Forening ordineret som Præst; i Sommerens Løb blev Mgh. organiseret. Han betjente saa denne til han i 1891 blev kaldet som Lærer ved vor nye Skole i Blair. Han efterfulgtes af Pastor Kildsig, og under hans Virksomhed blev vor Kirke bygget Aar 1892. Pastor K. betjente Mgh. til omkring 1895, hvorefter Pastor A. S. N. atter blev kaldet og han var her til 1898, da Pastor A. M. Nielsen blev hans Efterfølger.

I Efteraaret 1888 ægteviede Pastor A. S. Nielsen min Hustru og mig — vistnok den tredje Vielse han foretog; saa vi kan indestaa for Rigtigheden af hans Tilstedeværelse her til de angivne Tider. Men det mærkelige er, at andre som synes at være punktligt hvad Statistik angaar kan have overset dette.“

Hertil kan vi bemærke, at den Nekrologi, som jeg skrev over Pastor A. S. Nielsen og som findes i L. U. Feb. 23, 1938, indeholder akkurat samme Data ang. hans Minneapolis Ophold som vor Ven N. G. Hansen paapeger. Saa eders Statistiker og Nekrolog er ren denne Gang. De andre Optegnelser stammer fra andre Penne. Til Undskyldning for Pastor I. M. Hansens Mindetavler i „Dansk Almanak“ kan tjene, at han maa fatte sig kort, da der er mange som skal til Bordet nu om Stunder. Og har en enkelt saa flyttet en Del omkring, som f. Eks. A. S. N., saa kan der nok ske Udeladelser. Dog vilde det vist være en god Ide, om disse værdifulde Optegnelser i denne vor Aarbog blev mere udførlige, særlig fordi de er saa let tilgængelige som Referat for historisk Granskning; og her er det jo mest Detaljer man søger efter. Vi kan faa rigelig af almindelige Fortællinger andensteds, saa dette Ma-

teriale kunde man godt udelade en Del af for at give Plads for det andet. Jeg tror ogsaa at det vilde vække større almen Interesse for Almanakken baade herovre og i Danmark og dermed Salg.

P. C. Jensen.

ET MINDE OG LIDT MERE.

Sælsomt dog, som en Tildragelse kan gøre Indtryk paa os, saaledes, at den atter og atter, under lignende Forhold vender tilbage i vor Bevidsthed. Saaledes var det, under en Influenza-Epidemi, at ogsaa jeg, som ellers sjældent sker, var angrebet af Sygdommen. Da var det en sollys Vinterformiddag, hvor jeg havde den besynderlige Drøm, at noget ondt var efter mig. Ud af Huset løb jeg, op til vor gamle Ven deroppe paa Bakken; — ind igennem alle Hjemmets Stuer, uden at banke paa Dørene; helt ind i Studereværelset.

Uden at ytre et Ord, blev jeg staaende lige udenfor Døren. — Derinde stod han, den gamle Præst, — rank som en af Storskovens unge Graner. Det hvide Hoved kastet sejrersbevidst, — ja, næsten stolt tilbage, men med et mildt Blik i de kloge Øjne.

Og nu, som fordom, satte han med et haardt Stød sin Stok i Gulvet. Og, idet et uendeligt alvorligt og bestemt Udtryk lagde sig over hans Ansigt, sagde han: — „Det er, som jeg sagde til Dem, da De var her til min Kones Fødselsdag, jeg siger med Paulus: „Jeg ved mig intet andet til Salighed, end Jesus Kristus og ham korsfæstet.“ —

Det var alt han sagde. Nu er jeg, saa at sige, voxet op, ved disse Ord; men aldrig før, gjorde de et saadant Indtryk paa mig; for det var hvad jeg trængte til at høre.

Og her stod jeg over for et Menneske, der havde kæmpet, og vundet Sejre. Et Menneske, for hvem dette, at være Kristen, betød saa uendelig meget mere, som at sige: „Nogle kønne Ord, nu og da.“ som jeg ved en Lejlighed hørte ham selv udtale sig. Kristendom var for ham selve Livet; uden den kunde han slet ikke tænke sig Tilværelsen her i Skyggedalen.

Og det er en Velsignelse for Smaafolk at staa Ansigt til Ansigt med en saadan klippestærk Tro. Saa forsvinder alle Tvivl. For det er jo sandt, at en Leder maa være sikker paa sig selv og i sin Sag. Det er mere, som nok saamange Ord.

Og saaledes, som jeg i hin Feberdrøm saa denne gamle Troskæmpe hvor der laa et forklaret Skær over hele den værdige Skikkelse, og trods det, at hans Støvhytte alt i Aarevis har hvilet derude paa vor smukke Gravplads, — saaledes vil han leve i min Erindring saalænge jeg er paa denne Side Graven.

Da jeg vaagnede var al Frygt forsvunden, kun en vidunderlig Fred var der tilbage. Jeg havde oplevet en velsignet Gudstjeneste. Og jeg siger Gud af Hjertet Tak, for hvad han gav os i denne ærlige Præst og trofaste Ven. — Pastor P. S. Vig!

Og nu, da vi er paa Morgenstunden af det nye Aar og kaster Blikket tilbage, over Aaret der svandt, da har vi Grund til at sende en ydmyg Tak til Gud for al hans trofaste Naade imod os, trods alle vore Fejl og Fald. For der var jo saa mange, mange Ting vi gjorde, der var forkert; og hvad lidet vi prøvede paa at gøre godt, var kun saare skrøbeligt og smaat bevendt. Vi vilde jo ikke se det bedste hos anderledes tænkende Mennesker! Vi vilde ikke vise Fordragelighed! Vi prøvede paa, at bilde os selv og andre ind, at vi var saa gode Kristne! Og saa os, til

hvem, der med Sandhed, engang blev sagt: „You, who did not have a heart for a brother's cry.“

Hvor kan vi bede. „Forlad os vor Skyld, som ogsaa vi forlader vore Skyldnere“? Jo, jeg sagde: „Bede“ og ikke blot „sige.“ For den flyder jo saa let paa Tungen, den lille Barnebøn, som Jesus Kristus selv har lært os. Og dog er den en livslang Lektie at stamme paa.

Aldrig faar vi den lært. Har vi ikke alle prøvet dette: „Ske Din Vilje, som i Himmelen, saaledes ogsaa paa Jorden.“ Jo! det gik. Men dog, inderst inde, der, hvor intet Menneskeøje ser, — der var denne skjulte Tanke: „Jo, men vi vil dog gerne have en lille Smule at bestemme selv.“

Aah Nej! det er saare smaat, med vor egen Fortræffelighed; vi maa nok endnu synge med Grundtvig:

Her alt er lavt, og sent det gaar,
som Hjertet sidder, — Hjertet slaar.“

Og aldrig kan vi, som Paulus, krybe ind under Skjoldet, som er Guds Naade og Golgathas Kors, uden at vi, som han gjorde det, vil lide og kæmpe.

Og for os Fattigfolk, staar Kampen ikke imod Fyrstendømmer og Magter, men imod alt det onde, der er inde i os selv. Og her maa vi være paa Vagt, ellers ender det hele for os i et stort Selvbedrag. — For det vi trænger til er:

„A little more kindness and a little less creed,
A little more giving and a little less greed,
A little more smiles, and a little less frown,
A little less kicking a man, when he is down,
A little more „we“ and a little less „I“,
A little more laugh and a little less cry;
A little more Flowers on the pathway of life
Instead of on the grave at the end of strife.“ —

(Author Unknown.)

Kirstine Axelsen, Blair, Nebr.

Tænkt og skrevet.

OM AT BLIVE I KIRKEN TIL GUDS- TJENESTEN ER FORBI

I mit Barndomshjem, en gammel Præstegaard, var der ingen Kirketvang. Min Far var en frihedselskende Mand, og hvad han krævede for sig selv undte han andre. Alligevel, eller maaske netop derfor, glædede det ham altid at se sine Børn i Kirken. Med Pigebørnene gik det nu let nok, men det blev min Mors ikke altid lige lette Opgave at faa sine store Drengene til at gaa „frivilligt“ i Kirke med nogenlunde regelmæssige, ikke for store Mellemrum.

Jeg mindes tydeligt, skønt det nu snart er 40 Aar siden, en smuk Sommersøndag, hvor Mor og jeg var bleven alene ved Morgenbordet, og hvor der da udspandt sig følgende Samtale:

Mor: Jeg synes du skulde gaa i Kirke i Dag, Edvard.

Jeg: Aah nej, i Dag er det saadan et dejligt Vejr.

Mor: Jeg synes alligevel du skal gaa, det er længe siden, du har været der.

Jeg: Jamen, jeg har lovet at komme ud og lege med Malerens Dreng.

Mor: Dem kan du lege med i Eftermiddag, i Formiddag synes jeg du skal gaa i Kirke, det vil glæde Far at se dig.

Jeg: Far taler saa forfærdelig længe.

Mor: Far taler saa kønt.

Jeg: (der ikke i Længden kan modstaa min Mor, men dog er lidt ærgelig over denne min Afmagt): Naa ja, men jeg gaar lige efter Prædikenen, jeg gaar lige saa snart Far har sagt Amen.

Mor: Ja, ja, min Dreng, det kan du jo ogsaa, men var jeg dig, vilde jeg nu ikke gaa uden at have faaet Velsignelsen.

Jeg gik altsaa i Kirke, og da Velsignelsen lige før Gudstjenestens Slutning kandede gennem Kirken baaret af min Fars smukke Stemme, var jeg der endnu og tog imod den, og havde vist for første Gang en Følelse af, at det at gaa i Kirke ikke blot bestod i at sidde og høre paa en for en 12 Aars Dreng maaske noget trættende Prædiken.

Naa, der kom senere Aar, hvor jeg var en alt andet end flittig Kirkegænger, men min Mors stilfærdige Ord havde jeg alligevel, uden at jeg egentlig vidste det, bevaret paa Bunden af mit Hjerte.

Men hvordan kan det være, at det efterhaanden er blevet saadan, at det næsten er fast Skik i de fleste af Danmarks Kirker, at Størsteparten af Menigheden gaar, saa snart den første Salme efter Prædikenen er sunget. Er det dog ikke utilbørligt, at naar Præsten hen i mod Gudstjenestens Slutning staar for Alteret og vender sig om imod Menigheden for at lyse Herrens Velsignelse over den, ja, saa er Menigheden gaaet!

Regner vi det kun for en gammel tom Form, dette at Præsten lyser Velsignelsen over Menigheden? Nej, vi ved dog godt, at det er Ord, der giver, hvad de nævner, hvis vi tager imod dem med aabne Hjerter. — Og saa slutter vor Gudstjeneste med den smukke gamle Udgangsbøn; jeg vil indrømme, at jeg har hørt den i mange Aar uden at hæfte mig synderligt ved Ordene, men jeg er kommet til at holde meget af dem, og dens Slutningsord „og mig derved i Liv og Død trøste,“ er det ikke gode Ord at forlade Kirken med?

L. E. Gregersen i „Mghbl.“

DET RETTE SPROGSKIFTESIND.

Mrs. Th. Nielsen, Selma, skriver:

Og siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting; i vor Herres Jesu Kristi Navn. Ef. 5, 20.

Naar det nu er nødvendigt saa mange Steder, at maatte ofre endogsaa den ene dansk Gudstjeneste maanedlig, saa lad det være et Takoffer, og med Glæde, for hvad Gud har brugt de danske Gudstjenester til, og givet os derigennem. Gud modtager saadanne Ofre; han vil bruge ogsaa dette til sit Riges Fremme paa Jord og velsigne os og vore Børn derigennem. Gud siger, at vi skal faa hundrede Fold igen for hvad vi mister for hans Skyld; saa vi har ikke Grund til hverken at sørge eller græde. Gud har Vej alle Steder og han savner ikke Midler; ingen kan standse ham i at yde Menneskesjæle den Bistand og Hjælp, som de netop trænger.

Det har været nødvendigt og rigtigt, at der blev kæmpet for den danske Kirkes Bevarelse i Amerika; hvis ikke vilde den jo ikke have været noget værd. Men det var ogsaa nødvendigt, at der blev kæmpet for Sprogforandring; ellers var man gaaet i Staa. Lad os, hver især, betragte hverandre som en værdifuld Hjælp vi ikke kunde undvære.

Menneskene ængstes paa Jorden i Fortvivelse over de Tings Forventelse som ske skulle; lad os saa række saa mange som muligt en hjælpende Haand imens det er Tid.

VORE PERIKOPER.

Ved Perikoper forstaas de bestemte Tekster fra Biblen, der læses ved de kirkelige Gudstjenester. Enhver flittig Kirkegænger, og forøvrigt de, der er orienterede i Kirkeaaet, ved, at der til hver Søn- og Helligdag Aaret rundt er knyttet et Evangelium og en Epistel, og disse danner i Almindelighed Udgangspunktet, ja, selve Kernen i Præstens Forkyndelse.

Helt fra Oldkirken kendes disse faste Tekstrækker, og de har, som vi ser, holdt sig op til vor Tid. Der er ganske vist sket en Del Forandringer, medens man nemlig tidligere kun havde en enkelt Række, autoriseredes der ved kgl. Anordning i 1885 en sideordnet Tekstrække, saa den yngre og den ældre skiftevis kan anvendes.

Der har af og til været Røster, der har hævet sig for Afskaffelse af disse fastlagte Tekster, for at give Præsten mere fri Stilling med Hensyn til Valget, og det er blevet begrundet med, at Menigheden vilde faa større Kendskab til Skriften. Ja, Reformvennerne har betegnet de faste Tekster som Hække i Haven, ved hvilke Menigheden hindredes i at naa længere ud. Dertil kan der dog siges, at der i vor Tid findes rig Lejlighed til en Uddybelse af de bibelske Kundskaber gennem de mange udmærkede Fortolkninger, der foreligger, og de fleste Steder holder Sognepræsten vel ogsaa Bibellæsning, hvor han gør Forsøg paa at bringe Tilhørerne en fyldigere Oplysning om Skriften.

De, der hævder Værdien i Bevarelsen af den gamle Ordning, har da ogsaa holdt paa, at Underet nok kunde ske paa anden Maade, og det gjaldt i første Række om at bygge paa en fast Grundvold. Og det maa da ogsaa siges til Ære for de for længst henfarne Kirkemænd, der udvalgte disse Tekster, at de er valgt med stor Kløgt og Indsigt.

Der fandtes i den gamle slesvigske Skoleordning, som var gældende i Sønderjylland ind til Genforeningen, den Bestemmelse, at Søndagens Evangelium skulde gennemgaaes med Børnene hver Lørdag. Børnene blev derigennem lige som hjemme i Kirkeaaet, og de kom til at staa med mere Fortrolighed til det, der dog er Helligdagens dybere Indhold. Og hvor Lærdommen ikke blev sat over Styr, blev dette Kendskab til stor Berigelse, selv op i den modne Alder.

Der har ogsaa fra Tid til anden været udarbejdet andre Tekstrækker. Den norske Kirke har saaledes tre Tekstrækker, der dog ikke harmonerer med det danske Udvalg (anden Række), og derfor kan man ikke udenvidere supplere disse med tredje Række fra hine. Ogsaa i vor Kirke herovre har der været fremme adskillige Forsøg paa en tredje Række, saaledes af Præsterne Winther, A. Rasmussen, og P. C. Jensen.

„SKANDINAVERE I AMERIKA“ — EN RADIO RUNDKASTNING.

To og en halv Million Mænd, Kvinder og Børn er kommet til de Forenede Stater fra Norge, Sverige, Danmark og Finland siden Aaret 1820, da man begyndte at føre Protokol over Immigrationen. Hvad disse Immigranter har gaaet igennem og har udrettet i Amerika blev fortalt i en dramatiseret Radio Rundkastning, der fandt Sted Søndag Eftermiddag den 22. Januar over Columbia

Rundkastnings System. Denne Dramatisering er en af Serien paa 26 Radio Rundkastninger, der har til Formaal at vise forskellige kulturelle Grupperes Ydelser til Amerika. Programmet forestaas af de Forenede Staters Undervisnings-Department i Samarbejde med Tjenestebureauet for Inter-Kulturel Undervisning og Arbejdsfremskridts-Administrationen.

Cleng Peerson figurerede i Rundkastningen som „Manden med en Drøm“, Manden, som tilskyndede Skandinaverne til at søge Lykken i den nye Verden. Efter sin Tilbagekomst til Norge efter en Rejse til Amerika, beskrev han Amerika som et lykkeligt Land, hvor Folk fra alle Lande levede i Fred og „hvor en Mand er en Mand — og hvor hver Mand er lige saa god som sin Næste“. Desuden, tilskyndede han, kunde en Mand i den unge amerikanske Republik faa lige saa meget Land, som han kunde pløje, og det var god, frugtbar Jord.

Ole Rynnings lille Bog „A True Account of Amerika“ understøttede Cleng Peersons Paastande. Desuden mindedes man endnu Skandinaverne i Amerikas tidligere Historie. Gamle Sagaer fortalte at for henvendte tusind Aar siden var Leif Ericsson landet paa det amerikanske Fastlands Kyst, den første Europæer som satte Fod i den nye Verden. For 300 Aar siden oprettedes den første Nybygd i Ny Sverige ved Delaware Floden. Danskeren Jonas Bronck stod for Opbyggelsen af den Del af New York, som er opkaldt efter ham, The Bronx. Svenskeren John Hanson fra Delaware valgtes til „Præsident for de Forenede Stater forsamlet i Kongres“ i Aaret 1781. Grev Axel de Fersen kæmpede for Amerikas Uafhængighed, og en anden Skandinav, John Morton, var en af Uafhængighedserklæringens Underskrivere.

Tusinder fulgte Cleng Peerson — og byggede 130 Nybygder i Illinois, Wisconsin, Minnesota, Nebraska og Dakota, hvorved de kom til at spille en stor Rolle i Erobringen af det nye Vildnis. De stødte paa store Vanskeligheder paa Prærierne. Der var ødelæggende Tørker, Storme og store Sværme af Græshopper, medens det ensomme Liv hvilede tungt paa et Folk som var vant til at bo i smaa Landsbyer, hvor de havde stadig Omgang med andre Mennesker. Men de skandinaviske Nybyggere kæmpede videre. De medbragte deres Viden om Andelsforetagender, deres Mejeri-Metoder, deres Folkehøjskoler og Gymnastiken. Svenskerne i Minnesota var Pionerer i den langvarige Kamp mod Monopoler. I Tidens Løb oprettede det føderale Guvernment, anført af saadanne Pionerer, den saakaldte Interstat Handels-Kommission, og Farmerne Kamp mod Monopoler var saaledes vundet.

Vildniset omforandrede til Farme, Haver og Smaabyer, Svenskerne dyrkede Korn i Minnesota, og Danskerne, med deres lange Erfaring paa Mejeriprodukternes Omraade, gjorde Wisconsin til den førende Stat med Hensyn til Produktionen af Smør og Ost. Finlænderne og Nordmændene gav sig i Lag med Skovhugst og omdannede senere de øde Landstrækninger til frugtbare Marker og travle Landsbyer.

John Ericson, Bygmesteren af den jernklædte „Monitor“, der spillede saa vigtig en Rolle i Borgerkrigen, er ligeledes en af de Personer, som nævnes i denne Dramatisering. Derefter hørte vi om den unge danske Immigrant, Jacob Riis, som afslørede Faren ved den besudlede Vandforsyning og Forholdene i Slumkvartererne i New York By. Blandt de andre ledende Personligheder, der figurerer i Rundkastningen, findes Ole Rølvaag, norsk

Immigrant og velkendt Forfatter, Charles A. Lindberg, svensk Immigrant og liberal Kongresmedlem, hvis Søn foretog den berømte Flyvetur over Atlanterhavet alene; Knute Rockne, Victor Lawson, Thomas Wilfred, Thorsten Veblen og Vilhjalmur Stefanson.

F. L. I. S.

STATISTIK.

Hvad er i Grunden Statistik som vi hører saa meget om nu om Dage, spørger vel mangan Menigmand. Den er slet og ret en Tilstandslære om en Stat eller en anden Organisation. Den er Resultatet af en direkte Undersøgelse af Status, som fremlægges tabelvis saa man kan faa et Indblik i, eller Overblik over de virkelige Forholde. Derfor er den Grundlaget for al historisk Forskning. Havde man ikke de statistiske Oplysninger, blev Historien kun mere eller mindre Gætværk og derfor upaalidelig. Jo, mere indgaaende de statistiske Tal er i Virkeligheden, desto sandere bliver den historiske Beretning og desto bedre kan en Styrelse kende Tilstandens Sandhed og tilrettelægge sine Planer eller Domme. Saa man ser snart at Statistik er noget meget vigtigt, især hvor Genstanden eller Organisation overstiger eens personlige Kendskab i Omfang.

Derfor, jo større Omraadet er, desto mere trænger man til Statistik i et Fællesforetagende. Den tjener ogsaa retledende for den retfærdige, men hæmmende for den uretfærdige; thi den er en Rgnskabsopgørelse til Offentligheden. Nogle hader Statistik af den Grund, andre fordi den kræver extra Arbejde.

Er den paalidelig? Man hører af og til, at man ikke altid kan gaa efter Statistikken. Hertil kan svares, at den er det mest paalidelige af alt paa sit Omraade. Intet i den Verden er perfekt, men Matematikken kommer nærmest Fuldkommenheden, og Statistik er jo en matematisk Redegørelse over Forholdene. Den er Maalesnoren for Ideernes Virkeliggørelse, om disse nu virkelig svarer til Forventningen eller om de ikke svarer sig i det praktiske Liv. Derfor er det mest Teoretikerne der er skeptiske overfor Statistik; den lægger Vilkaarligheden i Tøjler og siger naar Ideen overskrider Grænsen af det rimelige. Saa man maa lægge Mærke til hvorfor eller hvadfor en Person er skeptisk. Paa den anden Side maa man ogsaa se efter hvorledes den statistiske Rapport er opnaaet, om den fremgaar fra første Haands Undersøgelse eller er foretaget overfladisk. Er den hentet fra selve Kilden saa burde den være nærmest paalidelig. Der kan selvfølgelig ogsaa forekomme Fejl i Opsummeringen, men det er rent menneskeligt og ikke Statistikkens Skyld. Der kan ogsaa begaas Kunster med at lave en Statistik; dette er vist den væsentlige Aarsag til Skepsis. Vore statistiske Skemaer er nu udsendt til Præster som betjener Menigheder, samt til Sekretærer i vacante Menigheder. De begynder allerede at komme tilbage udfyldte. Er der nogen som ikke har modtaget et Skema saa meddel mig med det samme.

P. C. Jensen, Blair, Nebr.

DEN GAMLE PREST.

En gammel prest med luvslidt frak, som nyder nøisom kirkens tak, maa ofte æde skorpen tør og jage ulven fra sin dør. han sled sig ud for andre folk, men nu er ingen ven hans tolk;

han talte ofte kirkens sag, men blir betraktet som et vrag, Nu er han helst i vor vej, men saadan gaar det snart med dig, da vil du synge med begær: „O Gud, mig synder naadig vær!“ En prest som tjener kirken godt han faar det sjelden halvt saa flot som den der paa katetret staar Vi skulde gi dem lige kaar, behandle alle lige ret, ej en gi godt, en anden slet, — jeg skriver her kun om den gamle prest, — den unge har det ei saa verst; han nu til dags en god løn faar; men se, om det enda forslaar! Om han vilde lægge lidt til side, saa vilde han ei komme til at lide, naar han bliver gammel og graa; saa føden nok han vilde faa. Jeg gjerne spørge vil, hvor mangan ung prest betaler til pensions kassen saa de kan naa en gang af kassen selv at faa? Og jeg spaar om nogle aar prestens pension kun som en saga staar. De unge prester vil aldrig naa pension af denne kasse at faa. Derfor vil jeg anbefale at I hovedsummen udbetaler til gamle prester og deres enker, som nu sidder i armods lænker. Vil I ikke ha disse linier i „Luthersk Ugeblad“ saa brænd dem, jeg er lige glad.

H. E. Clemmensen, Audubon, Ia.

Blandt Landsmænd.

I Danmark.

Prins Valdemar af Danmark døde Fredag den 13. Jan. 80 Aar gammel. Han var den yngste af Kong Christian IXs Børn og den sidstlevende af denne Flok, som blev saa betydningsfuld i de europæiske Fyrstehuse.

Sveriges nye Amerikabaad „Stockholm“, der i Maj blev navngivet af Prinsesse Ingeborg, er blevet totalt ødelagt af Brand under Bygningen paa det italienske Monfalcone Værft i Triest.

Det elegante Motorskib, der betegnes som Verdens mest luksuøse Skib, stod foran Afleveringen og skulde have været indsat i Atlanterhavsfarten til Foraaret, saaledes at det til Sommer kunde repræsentere svensk Skibsfart paa Verdensudstillingen i New York.

„Stockholm vilde koste 24 Millioner Kroner, og Tabet ved Branden anslaaes til 11 Millioner, idet hele Skibet er raseret af Flammerne og en stor Del af Jernskroget smeltet. Ved et mærkeligt Træf blev „Stockholm“s Fører, Kaptajn Seelsen, udnævnt samme Dag som Skibet brændte.

Lyntoget „Kronjyden“ brændt. Om Eftermiddagen den 19. Dec. er Lyntoget „Kronjyden“ blevet fuldstændig raseret af en voldsom Ildebrand. Det skete paa Banelinien

mellem Faarup og Onsild Stationer mellem Randers og Hobro.

Ilden opstod sandsynligvis som Følge af en Kortslutning i Motoren mellem den forreste og den mellemste Vogn, og skønt man strax efter opdagede Branden og tog alt Slukningsmateriel i Brug, bredte den sig med rivende Fart, og inden mange Minutter var Lyntoget et stort flammende Baal. Passagererne kom alle uskadte ud, og der indebrændte kun en Kuffert og en Overfrakke samt Servicet i Bar'en. Da Branden efter et Par Timers Forløb var slukket, stod kun Vognenes sorte Staalkarosserier tilbage.

Paa Strækningen fra Randers er der ikke Dobbeltspor, og da det var umuligt at faa det brændende Tog flyttet, opstod der store Forsinkelser paa hele den jyske Længdebane.

Der herskede en voldsom Snestorm, da de 80 Rejsende maatte forlade Toget, men Kvinderne og Børnene fik Husly i et Vogterhus. Senere ankom Rutebiler, der førte de Rejsende til Aalborg. Toget havde kostet 600,000 Kr. at bygge, og Branden kom meget ubelejligt netop før Jul.

✓ **10 Døtre bar Moderen til Graven.** Fra Køge begravedes forleden Fru Klara Johanne Plough. Den Afdøde efterlod sig 13 voksne Børn. Begravelsen fik et særligt Præg af Højtidelighed, da ti Døtre bar deres Mors Baare fra Kirken til Graven.

Glücksborgerne har regeret i 75 Aar. Mandag den 15. November var en Mindedag for det danske Kongehus og for den danske Nation. Den 15. November 1863 besteg Prins Christian som Kong Christian den Niende den danske Trone efter Frederik den Syvendes Død. Det er altså 75 Aar siden, den første Glücksborger blev regerende Konge i Danmark.

Danmarks første Udvandringschef, Kaptajn C. Borch, er død. Han var i nogle Aar Konsul i Amerika, og var knyttet til det danske Generalkonsulat i New York, hvor han gjorde Tjeneste under Generalkonsul Georg Beck. I de sidste Uger havde Kaptajn Borch lidt af et Hjerteonde, og da han paa den Dag, han døde, den 10. December, var paa Vej til sit Kontor, blev han pludselig syg og vendte tilbage, men naaede ikke sit Hjem. Paa Trappgangen blev han angrebet af stærke Krampetrækninger, og hans Søn, der ledsagede ham, rekvirerede øjeblikkelig en Ambulance. Han døde i denne paa Vejen til Kommunehospital. Kaptajn Borch efterlader sig Hustru, to Døtre og en Søn. Begge Døtrene er gift, den ene med Fabrikant Kai Nordfeldt, den anden med Lægen Paul Henius.

Dr. Johs. Munck er indstillet til Professoratet i Ny Testamente ved Aarhus Universitet. Uden større Spænding har man ventet Indstillingen til det nyoprettede Professorat i Ny Testament ved Universitetet i Aarhus. Der var kun een Ansøger, men havde der været flere, var Udfaldet næppe blevet et andet.

Klokken gik i Stykker. Forleden begravedes pens. Førstelærer J. K. Nielsen paa Grindsted Kirkegaard. Den afdøde havde ønsket, at der blev ringet med Kirkens gamle Klokke ved hans Jordefærd. I sine yngre Lærerdage var han ogsaa Ringer, og han holdt saa meget af den gamle Klokke.

Under Jordefærdens skete det ejendommelige, at netop som Klokken havde lydt med de sidste Slag over Graven, gik den i Stykker.

Lærerinde frosset ihjel. Kulden har krævet sit første Offer. Den 43-aarige Lærerinde, Frk. Margrethe Winther blev Natten mellem Dec. 23 og 24 fundet livløs i en Sne-drive paa Landevejen ved Brunde. Frk. Winther var kommet med Toget fra Langaa, hvor hun boer, og ved Stationen i Horsens hyrede hun en Bil for at køre til sin Faders Gaard i Bisholt.

Bilen naaede dog ikke længere end Halvvejen. Da kørte den fast i en Sne-drive. Chaufføren tilbød at hente en Sk3ovl, men Frk. Winther foretrak at gaa det sidste Stykke Vej. Hun betalte, tog en Kuffert i hver Haand, og begav sig hen ad den snedækte Landevej.

En Time efter blev hun fundet død af en Gaardejer, der kom forbi, og i Ambulance førtes hun til Hornsyld Sygehus.

En Undersøgelse har vist, hvorledes Frk. Winther har kæmpet mod Sneen og Kulden. Man kan se, at hun først har ladet den ene Kuffert og derefter den anden Kuffert blive tilbage. Fulgte man Sporet videre frem, saa man, at hun var styrtet om i en snefyldt Grøft. Atter er hun kommet paa Benene og har kæmpet sig frem mod Stormen, men Anstrengelserne har været for store. Frk. Winther bukkede under for Kulden og sank om. I en Time laa hun paa den isbelagte Landevej, og alt Liv var udsukt, da Hjælpen kom.

Forlig! Dresden, Dec. 20. Ekskejser Wilhelms Sønnesøn, Prins Alexander af Preussen, har her indgaaet Ægteskab med Irmgard Weygand.

Den berømte General Weygand var, som bekendt, indtil for kort Tid siden den franske Hærs Generalstabschef.

Radioen giver Overskud. Den danske Radio udsender som bekendt ingen Avertering, og dens Udgifter maa derfor dækkes af Licenseafgift. I Regnskabet for det kommende Aar sættes Indtægterne til 7,100,000 Kr., Udgifterne 5,546,000, hvorefter der bliver et Overskud paa 1,553,000 Kr.

Pearl S. Buck paa Besøg i Danmark. Danmark har i disse Dage haft Besøg af Aarets Nobelpristager i Literatur, den amerikanske Forfatterinde Pearl S. Buck, der sammen med sin Mand, Bogforfatteren Mr. Richard Walsh var paa Vej til Stockholm for at faa overrakt Nobelprisen. Det er det andet Besøg, den berømte Forfatterinde aflægger i Danmark, og hun blev modtaget med den største Opmærksomhed, saaledes at der i de Par Dage, Ægteparret boede paa Hotel d'Angleterre i København, ikke blev levnet dem megen Tid til dem selv, ustandselig optaget af Journalister og Deputationer, der ønskede at bringe den berømte Dame Hyldest. Fru Thit Jensen, vor egen store Forfatterinde, underholdt sig meget længe med Pearl S. Buck, og de to Damer syntes at befinde sig godt i hverandres Selskab. Pearl S. Bucks Bøger har et meget stort Marked i Danmark, og alle hendes Bøger er oversat til det danske Sprog. Filmen „Den gode Jord“, der blev opført herhjemme for et Par Aars Tid siden, er en af de største Filmssuccesser, Danmark nogensinde har oplevet. Fra København tog Ægteparret til Stockholm, hvor Pearl S. Buck under meget store Festligheder fik den ærefulde Pris, der beløber sig til mange gode Dollars,

overrakt af Sveriges Kong Gustaf. Det svenske Kongehus og hele det diplomatiske Korps, det svenske Ministerium med Per Albin Hansson i Spidsen var til Stede ved Festligheden. Pearl S. Buck sad lidt forlegen og smilende under Festligheden. Festen sluttede med en meget stor Banket i den gyldne Sal i Statshuset.

C. C. i „Bien“

Mange Studenter. Forleden udsendte Københavns Universitet den aarlige Fortegnelse over de immatrikulerede Studerende. Antallet er 5483 mod 5348 i Fjor, altsaa en Stigning paa 175. Tilgangen er i Aar 890 mod 789 i 1937.

Det nye Aar har bragt flere Jurister end i Fjor — 236 mod 179 — medens Tilgangen til det lægevidenskabelige Fakultet er ringere: 199 mod 273; men dette Fakultet har stadig de fleste Studerende, nemlig ikke færre end 1673.

Sammenligner man Studentertallet i Aar med for 25 Aar siden, viser det sig at der er sket en Fordobling, idet 1913 bragte Universitetet 2735 nye Studerende.

Til Tallet 5483 i Aar maa lægges de, der studerer ved Aarhus Universitet; deres Antal er 610.

Af Københavns Universitets 5483 Studerende er 1185 Kvinder.

I Amerika

Herr Esben Aakjær, en Søn af den bekendte jyske Digter Jeppe A., ankom fornylig til San Francisco fra Sydhavserne og en Jordomrejse. Her i Landet agter han at give Oplæsninger af hans Faders Værker samt gøre Iagttagelser, da han er Journalist af Profession. Danske Grupper kan erholde hans Foredrag herovre indtil Marts 1 og der indløber mange Indbydelser allerede. Den første Oplæsning sker i Los Angeles, Jan. 14 i den danske Bygning der.

Arbejdsforholdene i Albert Lea og Omegne er meget daarligere nu for Tiden. Det anslaaes, at der er ca. 1500 Arbejdsløse her i Byen. American Gas Machine Co., under normale Forhold Byens største Arbejdsgiver, har lukket sine Døre, Rygterne siger for bestandigt. Hvad Enden paa al denne Arbejdsløshed skal blive aner ingen. Vi advarer Danske imod at komme til Albert Lea for at søge Arbejde.

D. D. P.

Paul Leyssac læser op over Radioen. Den fortræffelige danske Skuespiller, Translatør og Oplæser Paul Leyssac begyndte sidste Torsdag en Række Oplæsninger af Andersens Eventyr i hans egen engelske Oversættelse, over Radio-station WJZ — 760 K. C. —. Oplæsningen finder Sted hver Torsdag Aften Kl. 5.15.

Billedhugger Christian Warthoe i New York skriver i en Artikel i Dvk. om Amerikaniseringsspørgsmaalet:

„For mig ligger Faren ikke i, at vi bliver Amerikanere, men hvordan vi bliver det. Det er vor Pligt, ikke blot overfor os selv, men ogsaa overfor alle andre, at sørge for, at den ægte Grund i vor Sammensætning ikke hensynsløst ødelægges af et eller andet Fæ, der ikke har Evne til at indse, at han træder paa hellig Grund, naar han søger at ændre ens inderste selv.

Opbyggelsen af et nyt Amerika hviler netop paa, at vi er tro mod vor danske Sjæl. Det er ikke Navnet Dansk, det gælder, men Sjæleindholdet. Nogle har forkastet Navnet for at se mere amerikansk ud, men samtidigt har de ofte kastet Sjæleindholdet med. Men iøvrigt er dette jo blot en Følge af et Mindreværdskompleks, og jeg har endnu ikke mødt den Amerikaner, jeg ikke kunde slaa i et Argument om dette Spørgsmaal. Er det ikke snart paa Tide, at vi slaar vore egne Dansk-Amerikanere ned paa samme Maade. Det er vort Mindreværdskompleks.“

Billedhugger Christian Warthoe

Mooney blev benaadet og frigivet Lørdag Jan. 7 i Sacramento af den danskfødte nyvalgte Guvernør Culbert L. Olson af Californien. Denne Handling bliver vel nok et historisk Højdepunkt i hans politiske Karriere, saavel som at han er den første demokratiske Guvernør Staten har valgt i Løbet af 44 Aar. Der er vist næppe nogen Fange, med Undtagelse af den berømte Dreyfus i Frankrig, der har staaet saa megen Gny om som Thomas J. Mooney, der blev beskyldt og dødsdømt for et morderisk Bombeattentat, der skete for 22 Aar siden paa San Francisco Hovedgade, medens en militaristisk Parade gik for sig og hvorved ti Personer blev dræbt og 40 saarede. Guvernør Olsons Begrundelse for sin Handling er, at han mener at den anklagede er uskyldig og at Bomben blev kastet af mexikanske Patrioter der var opirrede over Pershings Togt efter Villa, som da gik for sig. Da Sagen har været uklar og Mooney fastholdt sin Uskyldighed, bevirkede Pres. Wilson at han fik livsvarigt Fængsel i San Quentin i Stedet for Henrettelse. Han har opført sig meget eksemplarisk i den lange Fængselstid og vil indvie sine sidste Dage — han er nu 56 Aar gl. — til at kæmpe for Samfundsreformer til det bedre.

Guvernøren var saa overvældet af den vigtige Begivenhed, der samlede en Flok paa ca. 130,000 at han besvimelede kort efter da han talte over Radioen.

Dødsfald. Enkefru Wilhelmine Hansen, Enke efter forlængst afdøde Rasmus Hansen (Plaster) afgik ved Døden den 26. December efter et kort Sygeleje i Datterens Hjem, 2823 N. Richmond Str., Chicago.

Fru Hansen var født i Odense 1853 og hun blev 85 Aar og 3 Maaneder gammel.

Hun kom til Chicago i 1873 og hun var den første Brud i Trinitatis Kirke, hvor hun var meget aktiv baade i Menigheden og Kvindeforeningen. Forøvrigt har hun nedlagt et stort Arbejde i Det Danske Alderdomshjem, Den Danske Hjælpeforening og Det Danske Børnehjem, der var hendes Hjærtebarn. Tillige var Mrs. Hansen Medlem af The Danish Old Settlers Society.

Kronprinsparrets Besøg. Danmarks Søfartsradio meddeler, at Deres kgl. Højheder Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid i Marts afrejser fra Danmark; den 13. Marts gaar de i Southhampton om Bord i Ø. K.s Motorskib „Canada”, hvormed de rejser til San Francisco (Ankomst 8. April) for at bese Udstillingen der. Efter Besøg i forskellige danske Kolonier ankommer Kronprinsparret til Washington den 30. April, hvor de vil være Præsident og Mrs. Roosevelts Gæster. De vil senere aabne den danske Afdeling paa New York Udstillingen den 2. Maj. Den 5. Juni skal Kronprinsen være tilbage i København for (eventuelt) at underskrive Danmarks nye Grundlov.

Gudrun Skovhus

Familien paa Solhøjen

Oversat fra Norsk af E. Garde
Af Forfatterinden udsendte Forlaget i 1936 „Søster Kora.” I denne nye Bog optræder til Dels de samme Personer. Det er ikke en Fortsættelse i den Betydning, at den nye Bog ikke kan læses uden, at „Søster Kora” maa læses først. Men en vis Sammenhæng er der mellem de to Bøger.

En fin, varm, ja gribende Skildring, som vil læses med Glæde.
Pris netto \$0.60.

EXTRA SYNODICAL

(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2183.69	687.63	1071.73	304.63	119.70
Kenmare, N. Dak., Mrs. Iver Sorensen	4.00		4.00		
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Church	18.40	18.40			
Dickson, Can., Sunday School of Bethany Church, birthday money	4.05		4.05		
Racine, Wis., Emmaus Luth. Sunday School	78.26		78.26		
Spencer, Ia., Hans Larsen	20.00	5.00	5.00	5.00	5.00
Scranton, Ia., Sunday School of First Ev. Luth. Church, birthday money	3.75	3.75			
Tyler, Minn., from a friend, for Dr. Dagmar Petersen's hospital	15.00	15.00			
Total received for extra synodical mission	2327.15	729.78	1163.04	309.63	124.70

Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 17, 1939.

H. J. Hansen, Treas.

Ingen bedre Vej DIREKTE til

DANMARK

end med de moderne, hurtige Motorskibe

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,

som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.

Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York

Feb. 16, Marts 15 og 25, April 15, Maj 11 og 19

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.

32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.

433 California St., San Francisco, Calif. 530 W. 6th St., Los Angeles, Calif.

Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSEDDEL

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad” til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbeting af Bladet for Aar, \$2.00 per Aar-gang.

Venligst,

ACKNOWLEDGMENTS

CORRECTION

In the acknowledgments in No. 1 is a donation of \$20 from the Danish Ladies' Aid, Sturtevant, Wis., for the Home Mission. It should be for the synod's Children's Homes.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	29434.09	14.25	3276.77	3461.74	5335.51	5515.73	2065.26	3635.76	520.62	5417.82
Add \$20 to Children's Homes and subtract from Home Mission (See correction.)	29434.09	20.00	3296.77	3461.74	5335.51	5495.73	2065.26	3635.76	520.62	204.88
Poy Suppi, Wis., Lazarus Luther League	14.25							14.25		
Osakis, Minn., Sunday School of First Lutheran Church	2.00	2.00								
Denmark, Wis., Calvary English Luth. Church	96.00			96.00						
Winnetoan, Nebr., Bethesda Danish Ladies' Aid, For Elim Home \$5, Bethany Home \$5, Equalization Fund \$9.10	19.10	10.00		9.10						
Denmark, Wis., Trinity Sunday School, Christmas offering	23.54	23.54								
Neenah, Wis., Our Savior's Sunday School: 1938 birthday bank \$9.99, offering at Christmas program \$7.12	17.11	17.11								
Milwaukee, Wis., Mrs. C. H. Jensen	25.00	5.00				5.00	5.00		10.00	
Northfield, Minn., St. Peter's Ev. Luth. Sunday School	5.00	5.00								
Kenmare, N. Dak., Nazareth Sunday School	10.10	10.10								
Graettinger, Ia., So. Walnut Sunday School	6.60	6.60								
Woodstock, Ill., Salem Danish Ladies' Society	10.00	10.00								
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid, in remembrance of Mrs. Peder B. Nielsen	5.00				5.00					
Sleepy Eye, Minn., St. John's Sunday School	10.00	10.00								
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Ladies' Aid	20.00			20.00						
Harlan, Ia., Pastor and Mrs. Laurits Petersen, in memory of Vera Hansen, Elk Horn	2.00	2.00								
Oakland, Cal., Ladies' Aid of Our Savior's Dan. Luth. Church	11.40					5.70		5.70		
Salt Lake City, Tabor Luth. Sunday School	2.80					2.80				
Evan, Minn., St. Matthew Luth. Church	14.07	14.07								
Moorhead, Ia., Bethesda Luth. Ch., collection at Christmas tree	19.07	19.07								
Shelby, Ia., United Ev. Luth. Church	17.03			7.43					9.60	
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church	20.00			20.00						
Laurel, Nebr., Danish Luth. Church	4.85	4.85								
Luck, Wis., St. Peter's Luth. Church. For Elim Home, in mem- ory of Vera Hansen, from the following friends: Leander Pe- tersen, James Nelson, Soren Sorensen, Axel Johansen, L. P. Petersen	3.00	3.00								
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00						
Greenville, Mich., St. Paul's Luth. Sunday School	16.55	16.55								
Petaluma, Cal., Elim Luth. Sunday School, Christmas tree off.	10.00	10.00								
Portland, Ore., Mrs. Anna Isaacsen, Ruth and Isa Isaacsen of Bethany Luth. Church	16.00								16.00	
Neola, Ia., St. Paul's Luth. Sunday School, Hazel Dell Sch. No. 3	9.12	9.12								
Big Flats, Wis., Zion Luth. Church, Christmas offering	10.75	10.75								
Sioux City, Ia., Our Savior's Luth. Church	19.19	19.19								
N. Luck, Wis., St. Peter's Ladies' Aid	5.00							5.00		
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Church	51.60		16.00		16.00	3.60			16.00	
Jacksonville, Ia., Mr. and Mrs. Henry K. Hendrickson, in mem- ory of Anton K. Peitersen, Elk Horn	10.00				10.00					
Jacksonville, Ia., Mr. and Mrs. Henry K. Hendrickson	35.00			10.00		5.00	5.00	10.00	5.00	
Flaxton, S. Dak., Immanuel Sunday School, Christmas offering	2.10	2.10								
Omaha, Nebr., Pella Danish Ladies' Aid	31.00	6.00	5.00		5.00			5.00	10.00	
Dickson, Can., Y. P. Society of Bethany Church	20.00					10.00	10.00			
Dickson, Can., Sunday School of Bethany Church, Christmas offering \$4.77, birthday money \$8.10	12.87	4.77				4.05	4.05			
Caruthers, Cal., Mr. and Mrs. Jas. S. Andersen of Our Savior's Luth. Church	15.00	5.00	5.00		5.00					
Easton, Cal., Immanuel Luth. Sunday School	24.69						24.69			
Trufant, Mich., St. Thomas Luth. Church	134.74		40.00	94.74						
Chicago, Ill., Mrs. Morris Paulsen, in memory of Mrs. Peder B. Nelson, Hutchinson, Minn.	3.00				3.00					
Hutchinson, Minn., Peder B. Nielsen, in memory of his wife	17.00		5.00		5.00	5.00	2.00			
Fresno, Cal., Danish Ev. Luth. Ch., offering \$24.95, banks \$5.19	30.14								30.14	
Brush, Colo., N. C. Hansen, Eben-Ezer Mercy Institute	5.00	3.00			1.00	1.00				
Caruthers, Cal., Dan. Ev. Luth. Sunday School	5.00						5.00			
Brooklyn, N. Y., Salem Danish Ladies' Society	15.00								15.00	
Albert Lea, Minn., the Danish Bible-class of Trinity Church	5.00					5.00				
Oregon, Wis., St. John's Luth. Church	32.91					24.91	8.00			
Clifton, Ill., Lutheran Ladies' Aid. In memory of the late Mrs. Peter Robertson, Luck, Wis.	10.00					5.00			5.00	
Eugene, Ore., Emmaus Sunday School, offering at Christmas program	6.50	6.50								
Racine, Wis., Emmaus Luth. Church	287.59	30.00	54.80			17.79	40.00	10.00	135.00	
Luck, Wis., Danish Ladies' Aid of First English Luth. Church, in memory of Lynwood and Leray Lawson and Joyce Lind	4.00	4.00								
Geneva, Minn., Mrs. F. J. Wayne, in memory of her husband	5.00								5.00	
Geneva, Minn., Ladies' Aid of Community Luth. Church	2.00								2.00	
Audubon, Ia., Lydia and Kenneth Christensen, Eben-Ezer Ch., in memory of Vera Hansen, for Elim Home, Elk Horn	2.00	2.00								
Kenmare, N. Dak., Trinity Luth. Sunday School, Christmas off.	7.60	7.60								
Standard, Can., Ladies' Aid of Nazareth Luth. Church	35.00			25.00			10.00			
Ruskin, Nebr., Danish Ladies' Aid	15.00	15.00								
Kimballton, Ia., Johanna and Dagmar Nielsen, in memory of Vera Hansen, Elk Horn	2.00	2.00								
Coon Rapids, Ia., S. S. of Immanuel Luth. Ch., birthday money	17.64			17.64						
Seranton, Ia., S. S. of First Ev. Luth. Church, birthday money	5.00			5.00						
Dry Creek, Nebr., Dry Creek Luth. Church	17.00		5.00		5.00	2.00			5.00	
St. Joseph, Mich., Pastor and Mrs. E. A. Hjortsvang	5.00		3.00			1.00	1.00			
Neenah, Wis., Wm. Petersen of Our Savior's Luth. Church	1.00	1.00								
Neenah, Wis., Our Savior's Luth. Church	46.00		23.00		23.00					
Brookville, Minn., Fredsminde Luth. Church	5.20								5.20	
North Luck, Wis., St. Peter's Sunday School, donation divided among the synod's three Children's Homes	4.39	4.39								
Shennington, Wis., St. Peter's Sunday School	5.23	5.23								
Total received on 1938-39 synodical budget	30821.82	3603.31	3618.54	5650.42	5573.73	2163.11	3764.75	556.32	5686.76	204.88
Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Jan. 17, 1939.										

H. J. Hansen, Treas.

REV. D. G. M. BACH FUND

Previously acknowledged	\$83.25
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Mission Circle No. 1	5.00
Omaha, Nebr., Pella Danish Ladies' Aid	5.00
Total	\$93.25

Received with thanks.

H. J. Hansen, Treasurer.

M. S. Kungsholm — M. S. Gripsholm
S. S. Drottningholm

Afsejlinger fra New York: 21 Jan. 18 Febr.
 18 og 30 Marts.

Sejlingslisten og andre Oplysninger om
 Danmarksfarten tilsendes paa Forlangende.

„AALBORG KLUBBEN KOMMER IGEN I Juli. Dansk Amerikansk Klub i Aalborg arrangerer igen i Aar en planlagt Tur til Amerika. Besøget inkluderer Verdensudstillingen i New York, og hvis ønskes ogsaa Udstillingen i San Francisco. Turen er under personligt Ledelse af Klubbens President. Hr. E. Jensen. Skriv til Deres Slægtninger og inviterer Dem paa Besøg. Alle kan slutte sig til Klubbens Fællesrejse.

KUN SKANDINAVISK BETJENING

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave., Chicago Illinois
 526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
 470 Main St., Winnipeg, Canada
 Union Building, Calgary, Canada
 1338 Fourth Ave., Seattle

Dansk Almanak 1939

Udgivet af Danish Lutheran Publishing House, redigeret af Pastor H. Berthelsen, og bydder ved Siden af det sædvanlige Kalenderstof paa følgende interessante og belærende Digte, Fortællinger og Afhandlinger:

Aaret 1939 — Aarstider og Helligdage

Kalender med Tekstangivelser

Ved Aarsskiftet — Af Pastor emer. A. M. Andersen

Da det blev Jul. Digt af AMA.

I Sollysets Land. Fortælling af P. C. Paulsen

Harrys Juleaften. Fortælling af M. B. Landstad

Det sjældne Kløverblad i Randrup

Et Brorson Minde af Vilh. Larsen

Manchuriets blinde Martyr. Af A. J. Sørensen

Pastor Busch i Feldballe. Af en gammel

Degns Oplevelser

Et Juleaftensbesøg. Fortælling af Villy Hansen

Til California i „Prærieskonnert“, m-m. Af I. M. H.

Hvad et Menneske saar. Fortælling af Chr. Tolsgaard

Fortællingen om Jonas og Niniviterne.

Digt af F. L. Mynster

Der sære Skotte paa St. Thomas. N. Toftdahl Neesgaard

Nogle af vore hensøvede. Ved I. M. Hansen

Den Forenede Kirkes Adresseliste

Den Danske Kirkes Adresseliste

Denne indholdsrige Almanak med det vekslende, interessante Læsestof, paa 220 Sider i smukt Omslag, bør finde Vej ind i mange Hjem. Naar De indsender Bestilling for Dem selv, bestil da samtidig for Deres Venner her og i Danmark. Vi betaler Forsendelsesomkostningerne. Prisen er 40 Cents.

Send Bestilling til

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Old Edition

Hymnal for Church and Home

Published by

**THE DANISH EVANGELICAL LUTHERAN
 SYNODS IN AMERICA**

Contains a large selection of our best Danish hymns in translation, also some of the best from German, English, and other sources.

Music edition with Vesper and Common Service, but without Collects, Epistles, and Gospels. 384 pages. Keratol binding, per copy, \$1.50.

Music edition with Vesper and Common Service, Collects, Epistles, and Gospels. 470 pages. Keratol binding, per copy \$1.75. All leather binding, ink edges, per copy, \$3.00.

Text edition with Vesper and Common Service, Collects, Epistles, and Gospels. 808 pages. Cloth binding, per copy, 75 cents.

Text edition with Vesper and Common Service but without Collects, Epistles, and Gospels. 512 pages. Keratol binding, per copy, 65 cents. Leather binding, ink edges, per copy, \$1.25. Morocco binding, gold edges, per copy, \$2.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Meta Moe:

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hyldetræer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i

mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“ Men det lærer han først, da alt gaar i Stykker for ham under en ny svær Prøvelse. Da bliver hans Lykke saa fuldkommen, som den kan blive her.

Foruden Hovedpersonen findes der i Bogen andre fortræffeligt skildrede Personer, som det er en Berigelse at stifte Bekendtskab med.

Alt i alt er det en glimrende Bog med udmærkede Skikkelser og gribende Situationer, let og fængslende skrevet fra først til sidst. Tak for den! Maatte den blive læst, som den fortjener!

C. Holdgaard.

Faaes hos

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
 Blair, Nebraska

Scener fra vor Indianermission.

I. Bygningskomplekset
(Hjemmet, ny Skole, Kirken, gl. Skole)

II. Den gamle og den nye Skole
(bygget 1921 og 1831)

III. Hjemmet og den nye Skole
(set fra Vest)

IV. Den nye Skole
(set bagfra)

V. Skolens Forside

(Arbejderne, med Dr. Carlsen og Supt. Vammen i Forgrunden)

VI. Forsamling i Skolens Sal
(ca. 300 Børn frekventerer)

Søndag Septuagesima.

Math. 20, 1—16.

ARBEJDERNE I HERRENS VINGAARD SKAL VISSELIG FAA DERES LØN.

Af Pastor Silas Larsen, Ebenezer, Audubon, Ia.

Lignelsen om Arbejderne i Vingaarden kommer som en Følge af Peters Spørgsmaal: Mt. 19:27, „Se, vi have forladt alle Ting og fulgt dig; hvad skulle vi da have.“ Selv om Frelse ikke opnaas ved det Arbejde et Menneske udfører i Vingaarden eller ved noget andet Arbejde, er det et naturligt Spørgsmaal at gøre: Hvad skal vi have for det? Ikke fordi vi har Ret til at kræve noget hos Herren for det til os selv, men fordi det hører til den Kærligheds Orden, som Gud har stiftet: Luk. 10:7, „Arbejderen er sin Løn værd.“

Da vi ikke formaar at tolke denne Lignelse tilfulde, vil vi blot sætte frem nogle af de store Sandheder som den indeholder: Jesus fremstiller Retfærdigheden som Arbejderne i hans Vingaard vil erfare. Enhver som arbejder i Guds Vingaard vil faa sin Løn, enten de modtager Jesus som deres personlige Frelser eller ej. De som blev kaldt af Husbonden tidlig om Morgen fik bestemt Løfte paa en Denar hver, eller sytten Cents; og denne Lønning fik de. Alle, som bor i et kristent Land nyder Guds Velsignelser, som kommer gennem Jesu Kristi Kirke. Det er dog dem, som er kommen inden for dens Organisation, der paa en særlig Maade er Genstand for Rigets Goder, baade timelige og aandelige. Omend mange ikke modtager Frelsen som i al Kærlighed er tilbudt som fri Gave, nyder de dog som Lønning, enten de erkender det eller ej, timelige og aandelige Goder: godt Navn, godt Selskab, Fred i Land og Hjem; for nogle, særlige Privilegier i Forretning; for alle, Sandheden som gør fri, og Betjeningen, som kommer gennem en tro Hyrde i Menigheden.

Der siges os i dette Guds Ord, at der er mange ledige Mennesker som bør kaldes til Arbejde i Herrens Vingaard. At kalde Folk ind i Guds Rige er vel det største Arbejde som er givet Kristi Kirke; dog erfarer man, at der er et meget stort Arbejde i Kirken med at røgte Hjorden, saa at den virkelig besidder Frelsen og bevares i den. Lignelsen tyder paa at de første som blev kaldt ind til Arbejde, ikke rigtig var klar over det ene Fornødne, som de blev kaldet til. Indenfor Guds Rige findes ingen Mangel paa Arbejde, alle og enhver, som vil lyde Kaldet, maa og kan ved Guds Naade komme ind og arbejde af alle Kræfter, og kan være sikker paa at faa den timelige Lønning samt den frie Gave, det evige Liv ved Troen paa den Herre Jesus Kristus. Lad det lyde klart om Frelse ufortjent til alle som kaldes!

Lignelsen formaner Arbejderne at tilegne sig, ikke blot de timelige Velsignelser, men særligt det, som gælder allermest, det evige Liv i Jesus Kristus. Det kendes ved de Arbejdere, som først blev kaldt ind i Vingaarden, at de ikke kom til at kende deres Herre andet end ved Navn, og den Lønning de skulde have; thi de knurrede imod ham. I deres Misundelse, saa de ikke at han var meget god, da han lønnede Arbejderne som kom ind i den tredje, sjette, niende og ellefte Time med en Denar lige med dem. De havde ikke lært at Gud er rundhaandt i sine Handlinger med Mennesker, at han betaler ikke altid efter Fortjeneste. Gjorde han det, hvad blev der da af os syndige Mennesker? Vi gik alle evig fortabt!

Vi lærer endvidere, at Mennesker ikke har noget at gøre med Lønninger i Guds Rige. Herren er Herre over sit Gods og vil gøre med det som han vil. Vi uforstandige Mennesker kunde ingenlunde regere over hans Gods. Usigeligt godt er det at vi har en overmaade kærlig Herre som deler til enhver, efter sin fuldkomne Visdom og Kærlighed, de timelige Goder til alle og tilbyder Frelse ved sit eget Offer paa Golgatha til alle, som er lydige og bøjelige for hans Ord og Aand.

Lader enhver vaage og bede, som er kommen ind i Vingaarden — ved den første Time, at de ikke ved de mange timelige Velsignelser og Travlheden i Arbejdet forsømmer det ene Fornødne til Sjælens Frelse; thi gør nogen det, vil det blive for dem, som Jesus siger i Lignelsen: „Saaledes skulle de sidste blive de første, og de første de sidste; thi mange er kaldede, men faa udvalgte.“ „Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed.“ Mt. 6:33. „Thi Syndens Sold er Død, men Guds Naadegave er et evigt Liv i Jesus Kristus.“ Rom. 6:23. At tage mod de timelige Goder og forsømme eller forskyde Frelsen har ogsaa sin visse, evige forfærdelige Lønning. Jesus Kristus er retfærdig i alle Henseender; „thi hvad et Menneske saar, skal han ogsaa høste.“ Gal. 6:7.

2.

GAH HEN I DAG.

Mel. „Naar Solen ganger til Hvile.“

„Gak hen i Dag i min Vingaard!“
Saa lyder Herrens Røst,
„Gak hen i Dag i min Vingaard,
Tag fat med Liv og Lyst!“
Se, Høsten alt er rede,
Men Vingaardsfolk kun faa,
Lad dig ej længe bede,
Men flink til Arbejd gaa.

„Gak hen i Dag i min Vingaard,
Hvi vil du ledig staa?
Gak hen i Dag i min Vingaard,
Hvad Ret er, vil du faa!“
Se, Natten snart kan komme,
Ak, Tiden er saa kort!
O gaa, før Dag er omme,
Og døs den ikke bort.

Der findes Arbejd for alle
Hos Arbejdsherren god.
Lad ham forgæves ej kalde,
Han giver Kraft af Mod;
Og naar til Dagens Ende
Du saa har tjent ham vel,
Da skal du faa at kende,
Han lønner godt i Kvæld.

ET VIDNE DER GJORDE FRONT.

I „Et Ord med paa Vejen“ fortalte afdøde Telegrafformand Hansen, Randers, engang følgende:

„Jeg var til et Stævne for Arbejdernes Bibelkreds, og vi var samlet til Forhandling om Emnet: „Har Arbejdernes Bibelkreds en Fremtid, og hvad betinger den?“

Under Forhandlingen var der en Slagteriarbejder, der udtalte:

„Da vi begyndte vore Møder i A. B., samledes vi i Hjemmene, og en skønne Dag blev det vor Tur til at have Møde.

Min Hustru og jeg drøftede Mødet og Muligheden for at faa nye Folk med. „Ja“, sagde min Hustru og navngav 3 Familier, „disse 3 Familier maa du have indbudt.“ „Nej, lille Mor“, svarede jeg, „det maa du ikke forlange af mig; det var dog de sidste, jeg skulde gaa til; nej, det gør jeg ikke, saa kan du jo selv gaa.“ „Ja, det vil jeg ogsaa“, lød Svaret, „for jeg har det saadan, at de skal ind-

bydes.“ Naa ja, det Svar havde jeg ikke ventet, og det passede mig ikke rigtigt. Efter et Øjeblik's Betænkning sagde jeg saa: „Ja, de to Familier kan jeg godt gaa til; men du ved jo, hvor frygtelig en Modstander „Kommunisten“ er; ham gaar jeg ikke til.“ „Ja, saa maa jeg jo selv gaa,“ svarede min Hustru, og alle 3 Familier blev indbudt.

Da Mødeaftenen kom, oplevede vi det Under, at alle tre Familier mødte, og vi oplevede mere end det: Kommunisten blev levende interesseret i A. B., og i Dag er han en omvendt, levende Kristen, som nu arbejder med for at vinde Kammerater for Jesus. —

Lidt efter kom der en yngre Mand op til Talerstolen og gjorde Front imod Forsamlingen, stod stille et Øjeblik og saa ud over Forsamlingen med et lyst Smil og sagde: „Her er Kommunisten! Det er mig, der har fundet Jesus og er lykkelig i ham. Da jeg først kom til at kende Jesus, da forstod jeg, at det var umuligt at blive ved paa den gamle Maner; jeg maatte omvende mig, og jeg kan vidne her i denne store Forsamling af Arbejdere, at det er saligt at være et Guds Barn; og maa jeg sige til jer: „Lad ikke være med at gaa til Fagforeningsmøder, men vær rede til at bekende Jesus! Lad os staa midt iblandt Kammeraterne, for kun paa den Maade kan vi vinde dem for Jesus.“ —

Jeg har altid kendt den Hemmelighed, at hvis vi kan faa Mennesker helt hen til Jesus, saa vindes de let; men lad os passe paa, at vi ikke skygger for ham, og lad os ogsaa huske: „Det kan nytte!“

DE GRAA HAAR.

En Dags Rejse er ikke ret lang; men dersom du regner den Livsrejse, du har gjort, for en Dags Rejse, saa er det et ganske langt Stykke Vej. Du har mange Minder bag dig og mange Strabadser har du staaet igennem. Naar andre tæller dine Aar og du selv tæller, da kan Resultatet kun blive, at du kom en god Dags Rejse frem.

Saadan gik det ogsaa for to, hvis Navne du kender, — Maria og Josef — „de kom en Dags Rejse frem“; men da opdagede de, at Jesus var ikke med i Følget.“

Det er forfærdende at opleve dette, naar Dagen snart er gaaet, at Jesus alligevel ikke er med.

De troede han var med, — de havde ventet det, for de havde jo været i Guds Tempel, og der var han da hos dem, — det vidste de.

Men Jesus er ikke med i ethvert Rejsefølge, derfor skal du ikke stole paa Selskabet; du skal forvisse dig om, at du har ham hos dig.

Ogsaa du var i Guds Hus saa ofte, og selvfølgelig mærkede du, at der var han; men hvordan med den øvrige Rejse? Det vilde være forfærdeligt at opdage ved Slutningen af din Dags Rejse, at Jesus alligevel ikke var med som din Glæde og dit sikre Haab. Men det er endnu værre at vaagne paa den anden Side Graven og opdage, at han ikke er der; — da vilde du sige, at du havde naaet det, der ikke var værd at leve for, — Fortabelsen.

Det er vidunderlig skønt at læse om de to, der ikke kunde være uden Jesus, — de vendte skyndsomt tilbage, og med Uro ledte de efter ham til de fandt ham.

K. M. Ludvigsen.

HANS NAVN ER UNDER —

Hans Navn er Under og vældig Gud,
Fredsfyrste og Evigheds Fader.
Af Stjerner lyser Hans Kongeskud,
og aldrig Hans Glans aflader.

Han slap sin Krone, sit Herredom,
Han havde i Himlen inde;
til Verden under vor Lov Han kom,
undfanget og født af en Kvinde.

Han var en Menneskesøn paa Jord
og lod sig vor Næste kalde;
Han gik som Synderens ringe Bror
og gjorde dog vel imod alle.

K. L. Aastrup.

MINE ØJNE. . . . MINE FØDDER

Mine Øjne er stedse til Herren; thi han skal drage mine Fødder ud af Garnet. Ps. 25, 15.

Da David nedtegnede disse Linier, mon han da ikke har haft Billedet af en lille fangen Fugl for Øje. En Snare var blevet sat for den og den var gaaet i den; og nu sad den der som naglet fast. Forsøgte den at rykke sig løs, gik Garnet blot dybere ind i dens Kød og forøgede Pinen. Saa sad den ganske stille; men Blikket var vendt opad mod den klare Himmel, hvor den var vant til at svæve fri og glad, og Haabet om igen at svinge sig op var ikke ganske brudt.

Enhver Kristensjæl kender til lignende Tilfælde i sit Liv. Fødderne—Kødet eller Aanden blev indviklet i en Snare, og dem er der mange af; David taler tidt om dem: Fjendernes, Hadets, Syndens, Sorgens og Dødens Snarer. Dem kender du uden Tvivl ogsaa til, kære Læser. Fri og glad vandrede du omkring, dine Fjender var blevet færre, du synes dine Medmennesker i lang Tid havde behandlet dig godt; du havde vundet Sejr over denne eller hin Synd i lang Tid; det gik saa godt i Hjemmet; hver Aften kunde du overgive dine kære og dig selv i Herrens Varetægt, din Ægtefælle hvilede sund og rask og de smaa ligeledes i Hjemmets lune Rede, — og Sorgen og Døden var langt fra dine Tanker. Og saa — saa kom det, dette eller hint, uden du havde mindste Anelse derom; og som den lille Fugl sad du fanget i Snaren. Du prøvede at rive dig løs, men des mere smertede Snaren dig. Men ganske stille vendte du da dine Øjne mod Herren; mod Korset, mod Forjættelserne, mod Guds evige Kærlighed, og det lød i din Sjæl — om ikke med samme Ord, saa dog med samme Mening: mine Øjne er stedse til Herren; thi han skal drage mine Fødder ud af Garnet. Troen og Haabet var blevet fornyet, og du mærkede den Almægtiges Kærlighed løsne Garnet af dine Fødder, — din forknytte Sjæl. Ar og Saar fulgte dig maaske, som aldrig blev lægt i denne Verden; men du sad dog ikke fast til Fortvivlelse mere; du svævede endnu en Gang som Fuglen og fik Naade til at betragte dine dulmende Smerter fra Højderne.

Det kunde jo ogsaa hænde, at du, min kære Læser, er dødsmerket af Sygdom eller Alderdom; hvor maa disse Snarer dog kunne trykke. Saa bi i Guds Navn paa Herren og hav din Øjne stedse vendt mod ham, da skal han i Forløsningens Time udrække sin Haand fra Himlen, løse de sidste jordiske Snarer og tage sit bange Barn til sig, hvor dine Øjne for evigt skal skue hans Herlighed og hvor der ikke findes flere Snarer.

Victor R. Staby.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor M. N. Andreasen, Niels Lykkesgade 2. Nørresundby, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN

Søndag Septuagesima. Feb. 5.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Kor. 9: 24 — 10: 5; Math. 20: 1—16.

Ny Tekstr. — Ap. Gr. 17: 22—34;; Math. 25: 14—30.

CODE ARBEJDSVILKAAR TILBYDES.

Der er jo to Betingelser for at tjene en Løn: Villighed til at arbejde, og Troskab i Arbejdet. Under retfærdige Forhold er saa Arbejderen sin Løn værd, Saaledes ogsaa i Guds Rige. Det gamle Evangelium fremstiller den første Betingelse, det nye den anden, men begge har deres Pointe i det sidste.

I Herrens Vingaard findes Arbejde for alle, og Arbejdet er en Obligation. Lektien fortæller om Pauli Besøg i Verdens Visdomssæde, Athen, hvor man sad ledige paa Afguderiets Torv; der var Altere nok at ofre paa, men intet sikkert at leve og virke paa. I deres Visdom var de Daarer om Livets Ophav og Formaal. Men med Evangeliets Aabenbarelse kom et „Gud byder nu“, og et Gudsdyrkelsens „bør“ blev lagt hen til dem. At kende den sande Gud medfører et stort Ansvar. Paulus beskriver det saa gribende i den gamle Epistel om det anspændende Kapløb i Kamplegene. Men her er Vished om Sejr og en værdig Løn, dersom man vil ofre alt sit eget og kun stole paa Klippen Kristus der følger med gennem Ørkenvandringen, eller „Dagens Byrde og Hede“. Forskellen er blot, at nogle faar Indbydelsen tidlig, andre senere, men ingen for sent. Tillige faar nogle en større Kapital at forvalte end andre; „alt efter Evne“, staar der. Alt er Naade, „Naade at han fandt mig“ og „vandt mig!“ Det er en Velsignelse at have Arbejde i saa rig en Plads som en Vingaard; og det er en Ære at faa betroet saa store Værdier som Talenter.

Og saa kommer Aftenstunden og dermed Lønningsopgøret. De tro Tjenere gik ind til deres Herres Glæde og blev sat over mere næste Dag; den utro tabte endog hvad han havde sikret sig og fik sin Afsked med frygtelige Følger derudenfor. Men Lønnen er eens for alle og nok for en Evighed. Og dog selv ved denne højhellige Aftenscene gjorde Ubroderligheden Skaar i Glæden.

Hjemme faa vi Hvile efter Dagens Strid,

Evig Sabbat følger efter Arbejdstid;

Ingen vinder Kronen uden Kamp og Strid,

Jesu Fjød maa følges om du vil naa did.

Fra vor Kirkemark.

En Tillysning. Indsættelse af Pastor Lawrence Siersbeck som Præsident for vor Samfundsskole, og den dermed forbundne Højtidelighed vil finde Sted Tirsdag Aften den 7. Feb. i den danske Kirke i Blair, Neb. Vor Skoles Venner er hjertelig indbudt.

Board of Trustees, N. T. Lund, Sekr.

Dana College Præsident, Pastor L. Siersbeck, rejser til Vestkysten som Ungdomsforbundets Rejsetaler derude. Han begynder i Los Angeles den 19de og fortsætter som flg. — Reedley 21de, Del Rey 22de, Caruthers 23de, Easton 24de, Fresno 26de, Selma 26—27de, Winton 28de, San Francisco Mar. 1—2, Oakland 3—5, Petaluma 7de, Ferndale 9—10de, Eugene, Ore. 12te (Form. i Bethesda; Efm. i Emmaus), og i Portland 14de.

Missionær Bachs Rejseplan i Februar. 5. Februar Council Bluffs; 6, 7. Pottawattamie; 8. Avoca; 9. Shelby; 10. Harlan; 12. Audubon, Hamlin (Eftm.), Exira (Aften); 15. Ebenezer, Audubon; 16. Audubon By (Eftm.), Bethany, Kimballton (Aften); 17. Jacksonville; 19. Elk Horn (Form.), Atlantic (Aften); 20, 21. Scranton; 22. Humboldt; 23. Humboldt (Eftm.), Rolfe, Aften); 24. Callender (Eftm. og Aften). Andre Datoer siden.

Otto Hansen døde Søndag Morgen Jan. 29. og blev begravet i Tirsdags.

Den nye Immanuel's Kirke i Racine blev indviet Søndag den 22. Januar af Formand Dr. Carlsen. Man afholder et Missionsmøde samtidigt som fortsætter de følgende tre Dage og hvori de andre fire danske Præster i Byen saavel som Nabopræsterne Jas. C. Petersen, Aaron Christiansen, og C. S. Kloth vil assistere Pastor N. B. Hansen.

Vi venter at høre nærmere om Festen gennem Menighedens Korrespondent. Iøvrigt er et stort og prægtigt historisk Skrift om Menigheden udgivet i Anledning af at den i Aar kan fejre sit halvtresaarige Jubilæum, idet dens Stiftelse dateres fra den 28. Juni 1889.

Pastor C. M. Videbeck, som i flere Aar har været Præst for Ebenezer Menighed, Chicago, har sagt Ja til et Kald fra Salems Menighed i Brooklyn, N. Y. „Pioneerens“ Korrespondent skriver desangaaende: „Pastor Videbeck har gjort sig fortjent af den danske Koloni baade som Præst for Kirkens Interesser og som en dansk-interesseret Mand i det hele taget. Det er med Beklagelse at Kolonien ser ham forlade Chicago, hvor han har gjort sig afholdt som en dygtig Ordets Forkynder, en god Arbejder i Danskhedens Tjeneste og en ualmindelig frisindet Mand.“

Formand Dr. Carlsen og Hustru er Genstand for mange Gratulationer i denne Tid, idet de har opnaaet den agtværdige Ære at blive Bedsteforældre. En Søn kom nemlig til Sønnen Viggos Hjem i Elwood, Nebr., den 13. Januar. Dennes Hustru er Viola, Datter af vor Samfundskasserer H. J. Hansen, som altsaa ogsaa faar sin Del af Lykønskningerne omend han allerede var Bedstefar. Viggo er Musiklærer ved Byens Kommuneskole.

I Callender, Iowa, stod et Dobbeltbryllup i Mrs. Christine Ruders Hjem den 10. Januar, idet Datteren Agnes, der var Enke, blev gift med Mr. Alfred Hemmingsen, en

velkendt Ungkarl fra Ebenezer Menighed, Audubon, og Sønnen Axel Ruder blev viet til Gladys Jensen fra Luck, Wis., en Søster til Pastor Clarence Jensen i Ord, Neb., der foretog Handlingen. En ældre Søster af Ruderfamilien er Pastor J. P. M. Magnussens Hustru i Petaluma, Californien.

Gamle Søren Larsen, der i mange Aar var Janitor og Postbud for vort Forlagshus her, kunde fejre sin 87aarige Fødselsdag den 11. Januar. Hans Hustru er 91 Aar gammel; Fødselsdagsgilde blev afholdt i Svigersønnen og Datteren Martin Poulsens Hjem her i Blair.

En anden velkendt gammel Landsmand, P. M. Hannibal, Dannebrog, Neb. kunde holde 90aars Fødselsdagsfest den 17. Januar, som stod i Sønnen C. E. Hannibals Hjem dersteds. Gamle Hannibal er jo Byens Patriark og dens første Borgmester. Det var hans Fader som grundlagde Kolonien derude i de gamle Pionærdage og det skyldes vist ogsaa den Familie at vor Kirke fik saa godt Indpas iblandt vore Folk der.

Ovre ved Exira, Iowa, holdt en anden kendt gammel Aarskæmpe sin 91aarige Fødselsdag for en Tid siden, nemlig Anders Aagaard, en Pionær i det store Elk Horn Settlement. Han har sit Hjem hos en Datter og Mand, Martin Jessen.

Ved det Møde som Direktionen for vort Publishing Hus afholdt i Oktober blev Mr. Peter S. Petersen, Underwood, Iowa, valgt til Formand i Pastor James N. Lunds Sted. Pastor Lund er nu længere borte herfra end førhen, da han var Præst i Blair, som muligvis var en Aarsag til Forandringen; han har taget stor Interesse i Forretningens Historie og Drift og vi haaber at han fremdeles vil arbejde dermed. Mr. Petersen er en yngre Broder til Pastor Jas. C. Petersen, Kenosha, og forhv. Børnehjemsbestyrer Wilbur Petersen, Ruskin, Neb. Han driver en Implement Forretning i Underwood, Ia. og havde førhen en større Lastbilforretning. De øvrige Medlemmer paa Direktionen er Pastor F. C. M. Hansen, Co. Bluffs, Sekr., Mr. N. O. Berthelsen, Chicago, og Warren Stibolt, Omaha.

Fra Humboldt, Ia., berettes, at ved en Søndagftensgudstjeneste fornylig blev de nyvalgte Bestyrelsesmedlemmer offentlig indsatte og en særlig Tale om henhørende Pligter blev holdt af Pastor Ingvar Olsen. „Dette er første Gang at saadant har fundet Sted i Menigheden“, skriver vor Korr.

Robert Petersen, Waupaca, Wis. afgik ved Døden Lørdag den 14. Januar. Han naaede at blive 86 Aar gammel og udvandrede sammen med sin Hustru i 1880. De boede først i Racine et Par Aar, derefter var han Smed i Nysted, Neb., senere i Elba, og siden 1909 i Waupaca. Hans første Hustru døde 1888; og den anden, som han ægtede syv Aar efter, døde 1923. Han har været Medlem af vor Menighed i Waupaca siden han tilflyttede Egnen.

Ifølge „Bethany Home Messenger“ fra Minden, Neb. er Pastor Alfred V. Andersen kommen godt i Lag med sit nye Virkefelt derude. De havde en god Jul.

Pacific Kreds Ungdomsforbund udgiver et mimeograferet otte-sidigt Blad „The Pacific-Leaguer“, som er noksaa smagfuldt udstyret hvad Haandtegning angaar og som Pastor Stinus Loft fornylig blev valgt til at redigere. De unge lader til at være levende interesseret i Guds

Riges Vækst og arbejder troligt med. Derude har vi vist ogsaa vor største Arbejdsmark hvad Antal af Landsmænd og ubesatte Kolonier angaar.

Herr Vilhelm Larsen, Millville Boularderie, Nova Scotia, der de sidste ti Aar har opholdt sig som Farmer i New Brunswick og Cmegn, har tilbudt sin Tjeneste til mulig Præstegerning i Den danske Kirke og vil tage forberedende Studium paa Grand View Resten af Aaret. Han har over 25 Aars Erfaring i Højskolens Tjeneste i Danmark før han kom her til Landet. Herovre har han rejst en Del omkring i Canada og har til en Tid under Vacancen prædikeret „fuldstændigt tilfredsstillende“ for Menigheden i New Denmark, N. B. skrives der i „Lutheran Tidings“. Den Danske Kirkes Styrelse har besluttet at modtage hans Tilbud, efter at han har opholdt sig dette Aar paa Skolen og paa de Betingelser, at Menighederne i Saskatchewan vil kalde ham og han opnaar Ordinationsraadets Anbefaling.

Samfundsformand, Dr. Carlsen var atter i Østen sidste Uge, først i Racine at indvie den fornyede Immanuel Kirke Søndag Jan. 22, og derfra til Washington D. C. at deltage i National Lutheran Councils Aarsmøde paa Hotel Ambassador der. Han kom hjem sidste Fredag.

Pastor M. C. Hagedorn, Audubon, Ia. er indbudt som Taler ved den aarlige Helliggørelsesuge som de forskellige lutherske Kirker i Portland, Oregon, lader afholde Feb. 12—17.

En ny Korrespondent hilses hjertelig Velkommen til Bladets Spalter og iblandt vore Læsere. Dette gælder især en saadan som repræsenterer en Menighedskreds der ikke før har haft — lad os kalde det — en officiel Korrespondent til L. U. I dette Nummer introducerer vi Herr Deppe Jensen, som vor Menighed i Albert Lea valgte gennem sit Kirkeraad. Fra Westby hører vi nu gennem Herr C. W. Larsen, der blev valgt i Mat Madsens Sted, da han ikke godt kunde fortsætte længere. Som nybagt Redaktør kender jeg ikke endnu hvormange Menigheder har en særlig Korrespondent til Bladet; det finder man jo ud eftersom vi hører fra dem. Men Listen i min Notebog desangaaende vokser næsten med hvert Nummer. Bogen har alle Menigheders Navne og nogle blanke Linier derunder; her indføjes Korrespondenternes Navne. Der er dog ikke saa faa vacante Pladser endnu. Ved Lejlighed bør vi optrykke Listen, saa man kan vide hvem og hvor. Dog skal dette ikke hindre andre interesserede i at bidrage til Bladet, særlig gennem de korte Nyhedsnoter fra vor Kirke-mark. Forstaa os ret, vi ønsker ikke at disse skal træde i Stedet for de længere officielle Korrespondancer, men kun meddele kortelig tilfældigt Nyt af almen Interesse medens det er nyt. Disse kan godt meddeles paa Engelsk om Dansk falder for tungt for Meddeleren. Men længere Artikler tør vi ikke binde for meget an med i denne Henseende.

Saksen bruger vi nødig undtagen hvor vi mener at det er bedst for Skribentens egen Skyld saavel som for ikke at trætte Læserne. Bladet er jo ikke Redaktørens men Samfundets. Det vil vi alle huske. Tillige tror vi at det tjener os alle bedst at Nedskriverens Navn staar under Artiklen. Dette kræves særligt hvor man paa anden Maade skriver kritiserende eller historisk. Det er jo en Del af Holger Danskes Mærke. Dog kan vi nøjes med Initialerne hvor en valgt Korrespondent beretter Menighedsnyt.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

ALBERTA

Edmonton

Kirken i Edmonton har for nylig fra Menigheden i Tiley modtaget som Gave en meget smuk Prædikestol, hvorpaa Arbejdet er meget smukt udført. Men det synes, at Kirken er saa lille, at det vil have sine Vanskeligheder, at finde en passende Plads til den, om end det jo nok lykkes trods alt. Menigheden er meget taknemmelig for Gaven.

Kirken selv, skønt lille og trang, er hyggelig og vel holdt. Den værste Mangel er en Mødesal; der er nemlig ingen Underbygning. Men Menigheden har alt samlet en Del Midler, der danner en god Begyndelse til et Byggefond. Og naar Tiden kommer, skal den hele Kirke fornyes.

Skønt Frosten var uhyggelig i Julen var Kirken fyldt Julemorgen og alt var smykket til Højtid. Præsten brugte ved denne Lejlighed de i den danske Kirkes Ritual foreskrevne Messeklæder, nemlig Messeskjorte og Messehagel. Det var hans Brødre i Danmark, der havde foræret ham dem. Og de mange, der var født i Danmark og havde boet der i Barndom og Ungdom følte sig forunderlig hjemmefrem ved at se denne Dragt.

Menighedens og Søndagsskolens Juletræ holdtes d. 26de om Eftermiddagen. Der var en stor Forsamling og et godt Program. Foruden Børnenes Taler og Sange holdt de ogsaa Lysfest. Hver fik udleveret et Lys, som de tændte ved et større, hvorpaa de fremsagde Vidnesbyrd om ham, som er Verdens Lys. Derpaa sang en Flok Piger hver et Vers af Sangen: „Vær en Velsignelse“, det sidste Vers sunget af hele Gruppen. Dernæst sang alle Børnene og sluttede dermed Festen.

Efter at have kredset rundt Træet fik Børnene Godter og de ældre fik Kaffe. De støbte Lys, Grangrene og Borddekorationer fra Danmark gjorde alt meget hyggeligt. Og under det alt gik de forsamlende Venners Tanker til Danmark og D. K. U. og dem, der har gjort, og fremdeles gør Arbejdet i Edmonton muligt.

Kvindeforeningens Aarsmøde holdtes d. 4. Jan. Kassereren meddelte, at der havde været en Indtægt paa \$331.17 og en Udgift paa \$228.34. Fru Louis Nielsen valgtes til Præsident, Fru Chr. Svendsen til Sekretær og Fru H. Elmvold til Kasserer. Man enedes om at søge at skaffe flere Medlemmer og Medarbejdere.

Dickson

Ved Søndagsskolens Julefest virkede det meget festligt, at Strengkoret spillede flerstemmigt og Sangkoret sang dertil. Der var omtrent 300 til Festen, som blev meget paaskønnet.

Den danske Kvindeforening har travlt med at forberede Basaren, der skal holdes d. 24 Marts i Salen.

I Keevisville var der hele tre Julefester: en i Kirken, en i Crooked Creek Skole og en i M. Johnsons Hjem. Alle tre Steder var der mange; i Johnsons Hjem 60—70; der gav de Unge et godt Program.

I Crooked Creek Skole vokser Søndagsskolen. Der er kommen ny Folk og en Del flere Børn, der flittigt besøger Søndagsskolen, der holdes paa Engelsk. Hjemmene er interesserede.

Hekla

I Hekla var Skolen næsten fyldt af Mennesker til Søndagsskolens Program, skønt det var saa koldt. Programmet blev paaskønnet.

Chancellor—Hussar

Kvindeforeningens Udsalg gav paa nær \$1.80 samme Overskud som i Fjor, skønt Rafen og Lodtrækning var udelukt. Gud velsignede Foreningens Anstrengelser. Det ønskes der at alle Kvindeforeninger kunde blive rensset fra disse Ting.

Korrespondenten, Marie Vanghøj, henstiller til sin Kreds at forme den Nytaarsresolution at komme flittigt til Kvindemøde og Gudstjeneste, fordi dette vilde bringe Velsignelse med sig. (Maatte mange Lægfolk føre den Slags Tale med Mund og Pen, da vilde vore Kirkehuse blive Sundhedsbrønde for hele vort Folk. A. T. S.)

Standard

Efter at Julen d. 18 Dec. var indledet med Engelsk Gudstjeneste og Julekoncert og en meget stor Forsamling fulgte de Unges Juletræ d. 18. Det var meget koldt, men der var mange Unge. Der var et afvekslende Program, godt Samvær og Forfriskninger.

Søndagsskolens Juletræ holdtes d. 29 hvor der ogsaa kom mange trods Kulden. Børnene gav et smukt Program, hvorpaa Børnene fik Godter og Chocolate, de voksne fik deres Kaffe.

Nytaarsaften mødtes de Unge igen i Salen; efter Forfriskningerne var der Nytaarsgudstjeneste i Kirken. Kl. 12 ringedes med Klokkerne og hver gik til sit.

Mr. og Mrs. Andy Hansen holdt Sølvbryllup d. 27 Dec. Nogle vovede sig ud i Kulden for at spise Frokost med dem. Familien Hansen var af Menigheden indbudt som Æresgæster ved en Fest i Kirkens Sal, der var pyntet smukt i Anledningen. Velsmagende Forfriskninger blev serveret og Æresgæsterne modtog som Gave fra Menigheden et smukt Kaffesæt.

Hrr Thøger M. Christensen, født paa Fur, som var kommen til Standard fra N. Dak., døde d. 29 Dec. Han efterlod sig Hustru og Børn (hvor mange vides ikke i Øjeblikket.) Begravelsen holdtes d. 31 Dec. fra Kirken; Pastor A. H. Christensen talte. Mange var til Stede

NU SKAL DER SKAFFES DANSK KIRKEGAARD OGSAA I MONTREAL.

En Kreds af Danske har i Montreal dannet en Komite med det Formaal at skaffe vore Landsmænd i Byen deres egen Kirkegaard. De har i Bladene udsendt et Opraab underskrevet af følgende:

Poul Borup, Formand.

G. B. Holler, Generalkonsul, Æresformand.

Fru S. Frankes, Viceformand.

J. V. Rechendorff, Vice-Konsul, Kasserer.

L. Søgaard Petersen, Sekretær.

Pastor V. Beck.

Herlöv Hansen.

Cyrus Pedersen.

Axel Sørensen

W. Schmidt.

Man tænker sig paa Lake View Kirkegaard at købe 720 Kvadratfod Land liggende lige ved Hovedvejen. Prisen er \$1.25 pr. Kvadratfod. En Stenblok fra Danmark skal rejses og bære følgende Indskrift: „De Danskes Kirkegaard.“ En Trediedel af Landet udlægges til Gravplads

for helt ubemidlede. De to Trediedele udbydes til Salg til Danske i Montreal og Danske i Danmark, hvis Slægtninger dør i Montreal. En Lot med Plads til to eller tre vil koste \$25.00 a \$30.00.

Til Planens Gennemførelse behøves \$900.00. Men Købet kan slutes, naar man har \$500.00, hvoraf det første Hundrede er tegnet af Indbyderne. For dem, der venter at leve og dø i Montreal, vil det jo være en god Lejlighed til at skaffe sig et billigt og smuktbeliggende Gravsted. Man venter at købe 400 Kvadratfod og tage Forkøbsret til 320 Kvadratfod mere.

Komiten haaber, at Danskerne i Byen vil gøre denne Sag til en local Dansk-Canadisk Opgave. Der er heller næppe nogen Tvivl om, at Samholdet blandt Danskerne i Byen derved i nogen Maade vil styrkes.

Dette er den anden danske Kirkegaard i Canada, som vi har hørt om siden Jul.

JULEDAG NÆR ANANDALE SKOLEHUS (I Redverskaldet.)

Nedenstaaende Stemningsfulde Skildring af hvad to ældre indesneede Venner fik ud af deres Radio i Juleugen bør ikke nægtes Ugebladets Læsere. Det kunde være interessant at høre, om det maaske er gaaet andre Prærieboere noget lignende. Vi lader Forfatteren selv fortælle. Det taber saa let sin Ynde ved at blive genfortalt.

RADIOEN OG JULESTEMNING

Af Thorvald Nielsen, Redvers, Sask.

Efter den lange Periode med det fineste Vejr rasede der Juledag en sand Snestorm, saa al Samkvem med Naboer og Kirkegangen maatte udsættes. Det var, som om Himmel og Jord stod i eet, — Tankerne fløj saa langt omkring: Vil der komme ret mange til Kirken og til Juletræet bagefter? — Hvormange er og skal være ude i et saadant Vejr? —

Lad mig prøve at meddele „Kirken og Hjemmet's Læsere lidt om de Minder, som Radioen har givet os i Juleugen og i Dag til Morgen.

Det bedste min Hustru og jeg lider at høre, er Børnesang — Kirkekorsang og Symfoni.

Der var Børnesang og Musik paa Radioen. En lille 5 Aars Dreng bliver kaldt frem. Han er vist lidt bange, og Speakeren kan paa sine Spørgsmaal om Navn, Alder o.s.v. ikke faa et Ord ud af ham. — „Hvad skal vi dog gøre ved ham?“ spørger Speakeren en Dame. „Vi begynder med at spille“, svarer hun, — og saa kan det nok være, at der kom Liv i den lille Purk. Han gav sig til at synge saa rent; klart og korrekt, at det var en Fryd at høre paa. At Bifaldet var enormt, siger sig selv. — Han var kommen for at synge, ikke for at forhøres.

Lille Dansk Dreng Taler i Radioen

En anden Dag var der Børn fra mange forskellige Nationer oppe for at repræsentere deres Nation.

Min Hustru var i Køkkenet og bagte Klejner. Hun mente, at hun godt kunde have Radioen gaaende til dette Arbejde. Pludseligt lyder det ud til hende:

„Nu kommer Danmark“.

Saa lod hun Klejner være Klejner og løb ind.

Speakeren sagde: „Her staar en lille Dreng for mig i dansk Nationaldragt, han hedder Niels — en dejlig Dreng, I skulle blot kunne se ham, han er Danmarks Repræsentant“.

Niels fortalte da paa engelsk, at han var Dansk-Ameri-

kaner, og at han ogsaa kunde tale dansk, og saa kom det paa rent Dansk: — „Glædelig Jul til dem derhjemme“.

Det kom saa barnligt og saa hjerteligt, at Mor fik duggede Øjne. Den lille ukendte Niels glemmer vi ikke. —

I Aftes havde vi Juletræet tændt. — Et Par Ungkarle var vore Gæster. Efter at have gaaet rundt om Træet og sunget et Par Julesalmer satte vi os ned og saa paa Juletræet. I Tanker drejer een af os op for Radioen. Da sendtes fra denne Tonerne til „Glade Jul“ ud i Stuen.

Vi blev saa stille. Jeg tror, at vi alle folte Højtidsstunden.

Peter Backs Juleprogram hørtes tydeligt i Redvers.

Den ene af vore Gæster blev hos os om Natten. Vi skulde jo høre Peter Backs danske Julekoncert Julemorgen.

Vækkeuret kimede et Kvarter før seks. Radioen blev sat igang for at være tidligt nok.

Det første, vi hørte, var en svensk Julegudstjeneste og Musik paa 5—6 Stationer. Men hvor blev Peter Back af? — Vi begyndte at føle os skuffede, vi har kun haft vor Radio i 3 Maaneder og havde i flere Dage gjort mange forgæves Forsøg paa at faa hans Station.

Kl. 6:10 kom han. Klart og rent lød hans Juleprogram for os. Havde vi været i Danmark, er det maaske ikke sikkert, at vi havde følt, hvor gribende det hele var. — Der skal dog Hjemlandstoner til for at faa den rette Julestemning.

Den sidste halve Time var noget utydeligt, efter at forskellige Stationer vaagnede op. Men den første Time var stærk og klar, saa ikke et Ord, ikke en Tone gik fra os.

De bedste Ønsker til Peter Back for det nye Aar, lad os høre dig igen: Hjertelig Tak! —

Glædeligt Nytaar til „Kirken og Hjemmet“ og dets Læsere.

Korrespondancer.

FRA MAPLEWOOD, MO.

Maplewood er en Forstad til St. Louis ligesom Webster Groves og mange andre lignende Smaabyer. Den er beliggende mellem de to nævnte, er paa 14,000 Indbyggere mod 17,000 i Webster Groves, men har megen Forretning.

I eet af Byens Skoledistrikter, kaldet Greenwood, er der ikke nogen kirkelig Virksomhed. Der er et Skoledistrikt hvor der tælles 300—400 Børn i Skolen, hvor 10 Lærere samt en Principal virker. Ud fra vor Menighed i Webster Groves har vi haft Søndagsskolevirksomhed i Skolehuset nu henved fire Aar. Til Tider frekventeres denne af mange Børn, men da Befolkningen skifter meget mærkes dette ogsaa i vort Arbejde. Til Juletiden havde vi lejet en Sal, saa vi ogsaa kunde have Møde for de Voksne. Nu har vi Søndagsskole hver Søndag Kl. 11:30 og Møde Kl. 7. Hidindtil har der ikke været megen Tilslutning, men det kunde heller ikke ventes, da Befolkningen ikke er interesseret. Lykkes det ikke, kan vi gaa tilbage med vor Søndagsskole til Skolehuset.

Men vi har her en Missionsmark. Skulde det lykkes os at faa en Virksomhed i Gang i Maplewood, da vilde det betyde meget for Virksomheden i Webster Groves. Lad os saa bede for denne Missionsmark, medens vi arbejder med at saa Guds Ords Sæd. Herren vil i Naade velsigne til Sjæles Frelse.

N. Bentsen.

FRA ALBERT LEA, MINN.

Saa svandt et andet Aar og med dette mange dyre Minde om Ting, som vi oplevede. Her hos os synes det som om intet ud over det almindelige passerede. Men naar vi ser dybere ind i Tingene, Aah, saa har vi meget at sige Herren Tak for.

Her skal ikke gaaes langt tilbage i Tiden. Nedskriveren af disse Linier havde den Glæde at tilbringe en Uge ved Bibelskole-Lejren ved Lake Okoboji, Ia. sammen med nogle af vore Unge herfra. Vi kom alle hjem med Tak og Bøn, med Ønsket om, at vi igen næste Sommer maa være med og, at vi maatte blive mange flere.

Vi har jo ikke her i Minn. Kreds en Bibel-Lejr af vor egen, endskønt der har været arbejdet i Retning deraf i nogle Aar.

Vi havde jo ogsaa Besøg af Dana Kvartetten; og vi er altid glade her naar nogle udefra besøger os. Disse fire unge Mænd sang for os, og efter Koncerten var vi samlede i Kirkens Parlor, hvor de Unge serverede Forfriskninger og hvor vi ældre fik Lejlighed til at samtale med de unge Mænd, hvis Forældre en Del af os kendte. Et Foretagende som dette opvarmer vor Interesse for vor Skole.

Da Skolen begyndte havde vi ogsaa i Aar den Glæde at kunne sende tre af vore Unge til „Dana.“

Saa havde vi jo ogsaa Besøg af Dr. Carlsen. Han var her 4 Dage og delte ud af Livets Brød og fortalte om Samfundsarbejdet og dets forskellige Grene, og jeg er sikker paa at mange tog sig Dr. Carlsens Ord til Hjerte paa mere end en Maade.

Der er bleven foretaget en lille Forandring med Hensyn til vore danske Gudstjenester. Før havde vi dansk Gudstjeneste om Formiddagen den første Søndag om Maanedens og den 3. Søndag om Eftermiddagen. Nu har vi engelsk Gudstjeneste hver Søndag Formiddag, og den danske henlagt til om Eftermiddagen. Maaske det er bedst, da vi maa være beredt paa at Fremmede, som kommer til Byen, kan finde hvad de ønsker i deres eget Sprog.

Vi arbejder her med det dobbelte Konvolut-System, og i de to Aar vi har haft det, synes det at være gaaet bedre baade med Hensyn til det lokale Budget og ogsaa med Henblik paa vore Bidrag til Samfundet.

Nedskriveren er vis paa, at dersom vore Menigheder vilde indføre og bruge det dobbelte Konvolut-System, da vilde der aldrig blive Mangel i Samfundskassen.

Her er ogsaa foretaget en lille Forandring med Hensyn til vort aarlige Menighedsmøde. Det er bleven forandret til 4. Tirsdag i April til at samstemme med Samfundets Regnskabsaar. Ogsaa denne Forandring haaber vi vil have sine Fordele.

Vi har ogsaa glædet os meget over den smukke Tanke at pryde Herrens Alter om Søndagen med friske smukke Blomster; for mange Søndage nu, har vi glædet os over Blomster givet af saa den ene Familie og saa den anden. En Tanke som Pastor Bondo fra Tid til anden har udkastet iblandt os.

Nu har vi jo ogsaa en Radio Station KATE. Hver syvende Søndag bliver vor Formiddagsgudstjeneste udkastet gennem Radioen fra den 22. Jan. at regne.

Vi har jo ogsaa her de sædvanlige Foreninger for unge og ældre og yngre. Tillige har vi ogsaa i det sidste Aar haft en Mandsforening, som jeg er glad ved at høre er ved at blive et Led i vort Menighedsarbejde.

Saa er vi, som før sagt, altid glade ved Besøg. Denne Gang gælder det Pastor Alfred Thompson fra Sudan; vi var kun kede af at Fru Thompson ikke var med.

Pastor Thompson havde en travl Dag her. Om Formiddagen talte han ved vor Gudstjeneste, som ogsaa var udsendt over Radioen. Om Middagen havde Venner af Sudanmissionen indbudt Pastor Thompson, Pastor og Mrs. Bondo og en del andre, til at spise til Middag i Kirkens Parlor. Omkring et halvhundrede sad til Bords og spiste en udmærket tillavet „Turkey“ (Kalkun) Middag med Tilbehør. Et behageligt Samvær blev nydt indtil Eftermiddagsmødet begyndte, under hvilket Pastor Thompson viste Billeder fra sin Missionsmark, og en god Forsamling gav Møde, og mange var de Udtalelser som hørtes i Favør af Missionær Thompson og hans Arbejde. Efter en lille Lunch, og maaske lidt Ro for Pastor Thompson, samledes vi igen om Aftenen i Kirkens Parlor, som atter var fyldt og hvor Pastor Thompson igen bragte os nogle udmærkede Tanker til Effertanke i Forbindelse med Billeder om Arbejdet derude fra. At Pastor Thompson folte sig hjemme iblandt os, er i Følge hans egen Udtalelse. Maaske det her vil være paa sin Plads at fortælle, at vi her har en lille Sudan-Kreds, som blev stiftet for 24 Aar siden. Nogle faa af de første er endnu med os, men en Del er bortrejst og nogle er døde; men vi har ogsaa haft den Glæde, at nogle andre har sluttet sig til. Herren velsigne Pastor og Fru Thompson, naar de nu igen drager ud til Afrika.

Saa havde vi igen en stor Festdag for vor Kirke og Menighed, idet en Flok paa nogle og tredive nye Medlemmer blev optagne dels ved Daab, Konfirmation af Voksne og ved Tilflytning.

Vor Præst gør et stort Arbejde, og det er heller ikke uden synligt Resultat.

Saa havde vi jo Juletræfest, hvor Børnene og Menigheden lagde deres Offer til Børnehjemmene. Nytaarsaften havde de Unge en Sammenkomst i Kirkens Parlor, og ved Midnatstid holdt Pastor Bondo Andagt, medens det nye Aar blev ringet ind.

Med Hilsen til Venner, som før boede iblandt os og Glædeligt Nytaar.

D. J. Korr.

FRA COULTER, IOWA, Jan. 18.

Da det er længe siden at der har været skrevet fra Coulter, maa vi gaa næsten et helt Aar tilbage. I Febr. døde Coulter Bys ældste Mand, Will Willhour og var vist næsten 86 Aar. Han blev lagt til Hvile ved Siden af sin Hustru her paa Byens Kirkegaard. Først i Juni døde vor førhenstående Janitor, Alfred Faber. Han havde haft daarligt Helbred det sidste Par Aar. Vi haaber og troer, trods alt Faber havde at kæmpe med, at han var et Guds Barn.

I November havde vi nok et Dødsfald; denne Gang var det Mrs. P. C. Pedersen; hun var Enke og levede hos sin Datter og Svigersøn. Mrs. Pedersen var syg ca. et Par Uger. Jeg troer Mrs. Pedersen folte at hendes Livsgerning var endt; hun havde ikke altid haft det saa let, men nu var alt det tunge taget bort fra hende og hun folte at hun var færdig og saa tog Gud hende hjem til sig, hvor der ikke er nogen Død eller Pine mere, men hvor vi skal glædes i hans Ansigts Beskuelse.

Vi havde jo Juletræ i Kirken og Børnenes Program som

sædvanlig Lille Juleaften. Det gik jo helt over Forventning godt; Børnene og hele Forsamlingen blev trakteret med Nødder og Candy samt et Æble hver. Vi havde Møde hver Aften i Bedeugen og jeg troer næsten der blev flere hver Aften. Ugen efter havde vi nok en Begravelse; det var Mrs. Andrew Riis. Hun blev syg Søndag Aften og døde Tirsdag Eftermiddag. Mrs. Riis blev 58 Aar; hun havde ikke været saa rask flere Aar, men alligevel kom Døden uventet for hendes mange Venner. Hun blev lagt til Hvile her paa Coulter Kirkegaard. Past. Jørgensen forrettede ved Begravelsen. „I Dag rød i Morgen død“, „Slægt skal følge Slægters Gang.“

Vi har ogsaa haft Konfirmation af baade Børn og Voksne. Maa de saa ogsaa, som har sluttet sig til Menigheden paa denne Maade, faa en Velsignelse og blive til en Velsignelse iblandt os!

Der har ogsaa været flere Bryllupper her i vor Kirke i Aaret som svandt.

Vi havde Missionsmøde i Marts med Past. Kr. Ludvigsen som Taler; vi var glade for Past. Ludvigsen; han formanede og talte med Myndighed om Synd og Naade, om Frelsen i Kristus og om Vejen, Sandheden og Livet. I Efteraaret havde vi Missionsmøde igen med Præsterne A. W. Lund og Fred Hansen som Talere. I fordums Dage spurgte man gerne: Hvad kom der saa ud af det? Det ved vi jo ikke, men een Ting ved vi, at Guds Ord skal ikke vende tomt tilbage, men at det skal udrette hvad det er sendt til. Der er maaske ingen Menighed, hvor Guds Ord har lydt saa rigelig i mange Aar, som her i Coulter; og derfor vil der ogsaa blive saa meget mere at staa til Ansvar for.

Vi har haft det dejligste Efteraarsvej, man har kunnet tænke sig, og heller ikke megen Kulde eller Sne. Avlen sidste Sommer var den bedste i mange Aar. Hilsen til alle Ugebladets Læsere med Ps. 1.

Mrs. E. M. Andersen, Korr.

FRA EBENEZER, AUDUBON, IA.

Een mere af de ældre er bleven bortmejet ved Døden. Det var Mrs. Kristine Andersen, Hustru af J. K. Andersen, som døde den 30 Dec. og blev begravet den 2. Jan. Hun blev født 26 Sept. 1868 ved, eller i Løgstør, Jylland, og kom 1869 med sine Forældre her til Landet.

Mr. og Mrs. J. K. Andersen holdt deres Guldbryllup for snart to Aar siden. At Folk er til endnu fik vi at se paa hendes Begravelsesdag — aldrig har der maaske været større Forsamling her ved Ebenezer Kirke. Ak, dog! men hvorfor ikke medvirke til en lignende Sammenkomst de fleste Søndage i vor Faders Hus? „Hvad skal din Opstandelse blive“, lød det til os i Past. Larsens Tale.

I Joh. Ev. 5:29. læse vi: „Den Time kommer da alle de i Gravene skulde høre Guds Søns Røst og de skulde gaa frem, — de som have gjort Godt til Livets Opstandelse, men de som have gjort Ondt til Dommens Opstandelse.“

Hvor tør nogen sige, som en letsindig Person ved en Tærskemaskine sagde for ikke længe siden: „Naar de kommer ned 6 Fod under Jorden saa bliver de der nok.“ Mon de selv tror det?

Hvis de blev der, saa vilde der ikke være noget Forbud imod at mane, som vi allerede hørte om paa vor første

Skolebænk, ja endogsaa saa galt at der tilsidst blev drevet en Pæl igennem dem der vedblev at gaa igen.

Men til dem, som tror, lyder det:

Som han opstod skal vi opstaa

Og fare til ham i det blaa.

Naar nogle bliver borttaget ved Døden kommer der andre i Stedet. Søndagen den 8. Jan. blev Mrs. Peter Schmidt og hendes lille Pige optaget i vor Mgh. Hun er hans anden Hustru; de blev viiede for en Tid siden.

Et Møde for Søndagsskolelærere blev afholdt her i Ebenezer Kirke for en Tid tilbage. Fem Præster, S. Larsen, W. Andersen, M. Hagedorn, H. L. Jensen og K. R. Jensen vare tilstede foruden 2 a 3 Dusin Søndagsskolelærere fra flere omliggende Menigheder. Der var især et Punkt, som besværede Søndagsskolearbejdet og truede med næsten at umuligt gøre det. Det var at de fleste Forældre ikke er aandelig interesserede, og derfor medvirker de ikke i deres Hjem til deres Børns Fremgang baade i Liv og Lære. Past. G. B. Christiansen sagde en Gang da han var ved Slutningen af sin Tjenestetid her i Ebenezer, til Søndagsskolen, hvor der var flere ældre tilstede: „Vi kan virkelig ikke gøre noget, dersom I gode Folk i Hjemmene ikke vil hjælpe.“

Men selv om der anstreges for at gøre noget, saa truer det jo i disse Tider med at visne og blive til intet.

Et kristent Hjem i den første Menighed beskrives saaledes: „Og igennem de troende Hjem gik en Duft af den hellige Røgelse, som er de Helliges Bønner.“ Dagen aabnedes i Hjemmene med Bøn og Salmer og endtes atter med Bønner; der bades knælende eller staaende. Det hedder i et Skrift fra den Tid om de Troendes daglige Liv: „Hele den Troendes Liv er Bøn og Lovsang. Bonden bag Ploven som Skipperen paa Havet synge Hallelujah, og selv de lallende Børn lære at synge det med.“

„End ingen Time ved Maden, gaar hen uden himmelsk Ynde.“ Under man hinanden fem Minutter før eller efter Frokost for at opvække noget af den himmelske Ynde og gøre Samlivet rigt og værdifuldt?

C. J. Korr.

FRA EMAUS MENIGHED, EUGENE, OREGON

Et Aar er løbet fra os. Nogle af os, som er begyndt at blive gamle og skrøbelige til Bens, kunde ikke følge med, men maatte lade noget være ugjort. Aaret kom og gik med sine Sorger og sine Glæder. Noget delte vi med hverandre, ved noget maatte man staa ene; godt er det saa, om man kender den trofaste Ven.

Tre Begravelser har vi haft i Menigheden. Jens Elgaard blev kaldt bort fra os i Forsommeren. Han blev 84. og havde tilhørt Menigheden fra Begyndelsen. Mod Slutningen af Aaret blev Niels Petersen pludselig kaldt fra os ved et Slagtilfælde. Han naaede kun 67; ogsaa han havde været Medlem af Menigheden i flere Aar. Vi savner disse kære, som de færdedes iblandt os i Hjem og i Menighed. Der er flere iblandt os, som er naaet over de 80, og nogle som lakker opad imod; men for os med de graa Haar maa det jo være klart at „det lakker mod Aften, og Dagen hælder.“ Vi kan heller ikke udrette saa stort andet, end blot være med.

Et Par Dage før sin Fødselsdag, den 31. December fik George Elgaard Lov til at rejse hjem; han blev 33 og havde ligget syg i ni Maaneder og led meget. Efter sin

Faders Død var George den, der skulde have været Hjemmets Styrer og Støtte. George var nu Menighedens Formand og havde i flere Aar været de Unges store Bro'r. Han var Lærer i Bibelklassen, altid villig, altid opmuntrende. Vi havde alle set fremad til Bryllup; saa blev det Begravelse. Der undslipper os et Hjertesuk: „Herre! Vi forstaar ikke dine Veje.“

Men saa gribes vi af dette Ord: „Mine Tanker er højere end eders Tanker, og mine Veje højere end eders Veje.“ Højere! Hvor Guds Tanker og Guds Gerninger tager fat, der gaar det opad. Dersom saa ogsaa vi andre kan følge, saa faa vi at se — maaske „som Gyldensol i Vest“ — et Straaleskær fra Troens og Livets Land.

Tre unge Par har staaet i Kirken og givet hinanden Haand og Hjerte. De fik Velsignelsen med fra Herrens Alter. Maatte de saa gaa hen derfra og danne kristne Hjem. Hjem hvor Troen er Liv og Livet er Virksomhed.

Vi havde Missionsmøder mod Slutningen af Aaret; derefter kom Advent og Jul. Ser vi tilbage, var det nok i alle Enkeltheder „et Naadeaar fra Herren.“ Kan jeg, og du saa skrive derunder: „Hans Naade imod mig har ikke været forgæves?“

Med Nyt-Aar kom Aarsmødet. Vi gjorde Regnskab op for det svundne og tog Nytaars Beslutninger. Saa havde vi ogsaa revideret Menighedens Konstitution og oversat den til engelsk. Maatte den enkelte ogsaa ved Lejlighed efterse sin egen Konstitution, — ogsaa den skulde oversættes til det himmelske Tungemaal. Den der har forsøgt det, ved, at det er vanskeligere at lære at synge Zions Sange end at lære at læse Hebraisk. Maatte Sangkoret hjælpe os, og vi Sangkoret.

Saa sender vi Hilsen med dette lille Ord: „Børnlille, elsker hverandre“; for Skriveren har erfaret hvor godt det er, naar vi, som skal bevares i Guds Naade, kan holde lidt af hverandre.

L. L. — Mgh. Korr.

JUL PAA BETHANIA BØRNEHJEM. Waupaca, Wis.

Overalt i Verden betragtes Julen som Børnenes Fest. Ingen Steder er dette mere sandt end paa et Børnehjem.

For undertegnede har Festen hidindtil været en stille og fredfyldt Begivenhed, særlig siden vore Børn voksede op. Hvilken Forandring saa i Aar at finde os i en saa forskellig Omgivelse som et Børnehjem selvfølgelig medfører af Støj og Travlhed.

Vi har dog fundet denne for os nye Virksomhed her paa Bethania Børnehjem meget interessant, endskønt den har ofte, særlig i de sidste Maaneder, lagt Beslag paa vore Evner til det yderste. Det var heller ikke uden med en vis Bæven, at vi imødesaa Juletiden, der vilde medføre nye Pligter for den allerede travle Dag. Men eftersom Dagene kom og gik fandt vi, at vor himmelske Fader gav os den nødvendige Kraft og Ledelse, saa at det, som syntes umuligt, blev muligt alligevel.

I November begyndte der at ankomme Breve fra Folk som ønskede Navne og Alder af vore Børn. Og saa fra først i December ankom fra de samme Spørgere Pakke efter Pakke. Der var nogle som agtede at gøre Bethania-Børnenes Jul glædelig, og denne Glæde begyndte altsaa før Julen, idet hver Pakke blev modtaget med Jubeludbrud fra de forventningsfulde Smaa, som tog dem i nysgerrigt Øjesyn. Men Pakkerne blev forsigtigt aabnede og eftersete bag lukkede Døre, og derpaa hengemt under Laas paa et sikkert Sted hvor ingen snu lille Spejder skulde faa Anledning at ødelægge sin Julefornøjelse ved at opdage sin Gave før rette Tid.

For os forløb Dagene hurtigt; for de Smaa sneglede de afsted. Her var de tusind Ting at varetage; Drengene maatte have Haaret klippet, nogle trængte nye Bukser, visse Dragter skulde omsyes, og Indøvelsen i at synge Julesange m.m. maatte ikke forsømmes. Mon vi dog kunde opnaa at faa alt færdigt? Pludselig stod Lille-Juleaftensdag for Døren.

Undertrykt Uro herskede alle Vegne, der til Tider udløstes i et „Jeg kan absolut ikke vente til i Aften!“ Fra andre Sider hørtes Sang af Juletoner. Det hjalp at alle fik noget at gøre. Huset undergik en Hovedrengøring og blev opsmykket med Julepynt, medens derinde bag tillukkede Stuedøre et stort Grantræ blev decoreret. Naturligvis greb man en eller anden lille nysgerrig Skalk i at kigge gennem Nøglehullet; men ellers havde Drengene for en Gangs Skyld ikke nødig at blive mindet om deres Bad og Paaklædning for at blive færdig i Tide; de ankom i Spiseværelset i god Tid og i fuld Søndagspuds. Juleaften var endelig oprunden.

Vi bød med Glæde Velkommen til to tidligere Bethania-Børn og en Fader, som var ankommen for at dele med os det velsmagende Maaltid paa Julebordet. Nogle af Drengene var for oprømte til at kunne spise meget, ellers glemte de sjælden Appetitten. Maaltidet sluttede med vor Takkebøn og Doxologien, hvorpaa Pigerne straks gav sig til at tage af Bordet og fuldende Opvaskningen; tænk, endog Drengene ønskede at hjælpe til. Endelig var alt færdigt og det store Øjeblik var her.

Stuedørene svang op og der stod sikkert det dejligste Juletræ man kunde tænke sig. En Tone, angivet paa Fortepianoet, startede Julesangen, snart efter hørtes under dyb Andagt det gamle, men altid nye Juleevangelium, so m een af Pigerne oplæste, saa en Bøn ved en anden; dernæst deklamerede en Dreng et passende Digt, hvorefter de mindste sang deres Sang og Programmet sluttede med Salmen „Dejlige Jul.“ Idet man da saa paa de Smaas søde alvorlige Ansigter, forglemtes al Møje og Besvær, baade virkelig og indbildt, og man følte at ogsaa i deres unge Hjerter havde Julefreden, hvorom de sang, holdt Indtog.

Men tro ikke, at ikke mange Øjekast faldt paa den store Stak af Gaver der laa histhene! Jo, men saavidt laa den hen uforstyrret. Nu blev den hurtigt uddelt og

det ellers stille Rum lignede en Bikube, Omslag blev afviklet og „O“ og „Aa“ hørtes bestandig, naar en Ejers Øje saa Gavens Art. De nye Spil skulde prøves, ligesaa Legetøjet, alt mens Mundene gik ustandselig og lod Godterne smage sig. Tilsidst indfandt sig den for Aftenen udsatte Sengetid og man sagde pænt Godnat. Med glade opblussede Ansigter forlod Børnene Værelset, bærende deres Ting med sig, for at søge deres smaa Senge. Man vidste at i Morgen vilde Juledag og dermed vor Frelseres Fødselsdag oprinde, og med den kom nye Glæder.

Tillad os her, som en Slags Eftertanke, at takke Vennerne igen der huskede vore Børn ved at sende disse Pakker af Gaver, uden hvilke de Små vilde have haft en temmelig kedelig Jul.

Venligst
Mr. og Mrs. George Johnson, Bestyrere
(Oversat)

Bidrag til vor Kirkes Historie.

FRA JUBILÆUMSFESTEN I IMMANUELS MENIGHED, EASTON, CALIF.

2—4 Dec., 1938.

Immanuel dansk-luth. Kirke i Easton
6 Mil Øst for Fresno, Calif.

„Heralds of Christ, who bear the King's commands,
Immortal tidings in your mortal hands,
Pass on and carry swift the news ye bring!
Make straight, make straight the Highway of the King!“

Paa sin egen Maade synes dette dejlige Vers taget fra „Building God's Highways“ at passe til den Stemning der var over os her i Immanuel's Menighed da vi den anden December samledes i Kirken for at højtideligholde Menighedens halvtredssindstyve Aars Stiftelsesfest. Kirken var smukt pyntet, store gule Crysanthemums og andre Blomster i samme Farver, Planter og Palmer. Det kan

jo ikke nægtes at Glæden forhøjedes særlig ved at have Pastor N. Hansen og Hustru, som sammen med en lille Flok Mænd og Kvinder, der lod sig frelse og som haardt trængte til kirkelig Betjening, grundlagde Menigheden her den 2. Dec. 1888. Nu gaar Highway 41 lige forbi vor Kirkedør. Men den Gang da Pastor N. Hansen kom her til med sin Bibelbog og sin unge Hustru og begyndte Bygningen af „Gods Highway“ — Himmelvejen, i den treenige Guds Navn her fra dette Sted, da saa det helt anderledes ud. Gud lod Gerningen lykkes, og hvor mange der har vandret og vil vandre paa Himmelvejen, fordi Arbejdet blev begyndt netop her ved ikke vi, men Gud alene; og ham alene tilhører Æren og Prisen. Han har gjort alle Ting vel for os.

Tilstede var, foruden Pastor N. Hansen og Hustru, Pastor H. M. Hansen og Hustru fra Oakland, som betjente Menigheden i over otte Aar; ogsaa Pastor Jensen Engholm var indbudt, men Helbredet var mindre godt og han kom ikke desværre. Pastor P. Rasmussen og Hustru, Portland, saa sig heller ikke i Stand til at være med af samme Grund, men to af Børnene var her, nemlig, Datteren Mrs. Hans Petersen, som bor i Fresno, dog tilhører Menigheden her, og Sønnen Karl, som for Tiden opholder sig i Fresno. Denne bragte en hjertelig Hilsen fra Forældrene. Pastor P. Rasmussen og Hustru har efterladt et særligt kært Minde i Hjerterne her, fordi deres Arbejde krævede megen Opofrelse og Troskab under de trange Kaar, hvorunder Menigheden den Gang i flere Aar arbejdede, og som de trolig delte, følgende i den store Mesters Fodspor paa Himmelvejen. Pastor A. P. Hansens Enke Kathrine Hansen sendte med Gunnar Jørgensen fra Kristiansfelt en Hilsen med Bibelsprog til Festen. Ogsaa disse Præstefolk mindes vi med Glæde og Tak.

Pastor H. M. Hansen talte først Fredag Formiddag. Han valgte Sal. 122:1:

„Jeg glædede mig ved dem der sagde til mig, vi vilde gaa til Herrens Hus.“ Han udlagde hvad det betyder for den Enkelte, for en Menighed, og for et Folk, naar det fatter den Beslutning at følge Indbydelsen fra Herren og søger hans Hus, hvor Ordet forkyndes, Sacramenterne forvaltes, og Hjerterne forenes i Bøn til den levende Gud; hvor Brødre og Søstre i Aanden rækker hinanden Haanden for i Fællesskab at vandre Himmelvejen tilsammen.“

Som et personligt Minde fra Opholdet her, nævnte han, hvor glad og taknemlig han var da han var syg i flere Uger og fra Præstegaardens Vindue kunde se Folk samles til Gudstjeneste i Kirken selv om det kun var Læsegudstjeneste. Maa der være og blive mange som fra dette Sted fremdeles søger og finder Glæden og Freden i Jesu Navn.

Pastor N. Hansen, som forrettede ved Alteret, talte derefter over Ps. 118:24:

Denne er Dagen som Herren har beredt, lader os glæde og fryde os paa den. Der er mange Mærkedage i et Menneskeliv, men ingen kan lignedes ved den Dag, da et Menneske siger Ja til Gud og genløst og frigjort fra Sydens tunge Byrde overgiver sig til ham for Tid og Evighed, stolende paa, at han, som har begyndt det gode Værk i os formedelst Jesu Blod, ogsaa vil fuldføre det. I Tillid til den Kraft, som Gud selv har lovet os, stiftedes saa Menigheden her i Easton; og, priset være hans Navn, han hørte os naar vi bad „Kære Herre, frels dog! Kære Herre, lad det dog lykkes!“ Vi er her i Dag, efter et halvt Aarhundredes Forløb, for at lyse Velsignelsen udover Immanuel's Menighed i den treenige Guds Navn, at Sjæle maa frelses og mange maa finde og vandre Himmelvejen fra dette Sted.“

Fredag Aften var der Banket i vor social Hall for hele Menigheden og indbudte Gæster. Salen var smykket paa

det skønneste med Lysopsats, — fem i hver, i guldgule Farver. Ved Æresbordet havde de fire Stiftelsesmedlemmer, Pastor og Mrs. N. Hansen, Mrs. N. B. Nielsen, Easton, og Mrs. Thomas Hansen, Los Angeles, Plads, samt Børn af Stiftelsesmedlemmerne, Mr. og Mrs. Erik Larsen og Mrs. Enemark, Fresno, Døttre af afdøde Mr. og Mrs. Jørgen Hansen; Walter og John Hansen med Familie; Mr. Andy Pilegaard, som var det første Barn, der ved Daab indlemmedes i den nysstiftede Menighed; saa var der Præstefamilierne H. M. Hansen og A. R. Petersen. Der serveredes en udmærket Dinner med alt Tilbehør. Der var arrangeret et Program af Musik, Sang og Taler. Pastor H. M. Hansen, fremdrog spredte Minder fra Opholdet her; Christ Pilegaard talte lidt og mindedes de forskellige Præster, som har betjent Menigheden i de henrundne halvtreds Aar; Pastor N. Hansen talte sidst og fortalte interessante Ting fra den Tid, da Samlingsarbejdet begyndte. Menighedens første Kaldsbrev, udstedt til ham og nu indrammet og ophængt i vor Forsamlingssal, hang lige bag ved hans Sæde. Vor Formand A. P. Juhl, var Ordstyrer, men nu var det sent, og med Tak og Pris til Gud skiltes vi. Den indholdsrige Dag var forbi. Men vi ser fremad, og vi beder igen: „Kære Herre, frels dog! Kære Herre, lad det dog lykkes!“

Søndagen var der saa Højmesse Gudstjeneste, ved hvilken Past. N. Hansen og H. M. Hansen prædikede. Der var en stor Forsamling tilstede. Ordet lød i Aands og Krafts Bevisning, og Lovsange og Bønner steg op til Gud; vi saa foran os den aabnede Dør. Der var Offergang til lige.

Pastor og Mrs. N. Hansen havde den Glæde (og vi andre med) at deres Søn, Dr. Adolph Hansen, og Datteren Anna med deres Ægtefælle kom den lange Vej fra Los Angeles for at være tilstede ved Højmesse gudstjenesten; trods Storm og Uvejr naaede de dog frem i Tide.

Om Aftenen var der Afskedsmøde, hvor Past. H. M. Hansen og N. Hansen atter talte og fremdrog af det som var, det som er, og det som skal blive.

En Ting skal nævnes her. Da Pastor N. Hansen Fredag Aften havde holdt Kredsens Fæsttale for en stor Forsamling, og fortalt om det grundlæggende Arbejde i Pacific Kreds, eller det som nu udgør Pacific Kreds i vort Samfund, stod Dr. N. C. Carlsen frem og takkede Pastor Hansen paa Samfundets og egne Vegne for hvad hans Del har været i Arbejdet for Guds Riges Sag blandt vort danske Folk; og, tilføjede han med et lille Smil, „hvad vilde Pastor Hansen selv have været uden sin ømme trofaste Livsledsagerinde, som trolig har staaet ved hans Side indtil i Dag,“ og saa trykkede han hjerteligt hendes Haand, medens Pastor Hansen sagde Ja-Ja dertil.

Vi venter os megen Glæde i de kommende Dage.

Med Hilsen til alle Bladets Læsere og en særlig Hilsen til vor nys-genvalgte Kredsformand Pastor og Mrs. J. H. Vammen.

Mrs. F. D. Klyver, Korr.

Strøttanker.

Den græske Vismand Sokrates gik engang paa Torvet i Athen og saa alle de skønne og kostbare Ting, der faldes. Han raabte da: „Hvor mange Ting er der dog, som jeg ikke behøver.“ — Fattig er ikke den, som har lidt, men den, som behøver meget.

EN DYBFØLT TAK AF EN DELTAGER TIL IMMANUELS MGH., EASTON, CALIF.

Maa vi med Redaktørens Tilladelse bed om Plads for følgende, der længe har ligget os paa Sinde at faa sagt nemlig en inderlig Tak til Immanuel's Menighed og Præstefolk for de to dejlige Fester, 50 Aars Jubilæumsfesten, den 2. Dec. og Festen for os ældre (over 60 Aar) der blev afholdt den 15. Dec. Lad det allerførst blive sagt at denne lille Takkeskrivelse er privat og dog er der flere der har ønsket at læse lidt derom i „L. U.“

Vi var med til disse Fester, og blev saa glade og opløftede, saa vi maa have sagt Tak til alle de herlige Mennesker, der forstaar at holde Kirkefester, saa vi drages opad fra disse Luftlag. Uden at være i Stand til at gengive de forskellige Præsters Taler maa vi nok have Lov til at sige dem alle Tak; først Pastor A. R. Petersen, Stedets Præst, saa Pastor N. Hansen (Los Angeles), Pastor H. M. Hansen, (Oakland) og Pastor P. M. Pedersen (Easton.) De pegede jo alle imod det samme Maal, nemlig Sjælens Frelse, — og det hjælper os, der hører, fremad paa Vejen.

Ved Halvtredsaaars-Jubilæumsfesten var det vist enestaaende i U. S. A., at den samme Præst (her var det Pastor N. Hansen, Los Angeles) begyndte Menigheden med nogle faa trofaste Medlemmer, og saa 50 Aarsdagen derefter at se og høre den samme Præst holde den skønneste Prædiken man kunde ønske sig, paa det samme Sted, hvor der nu er en dejlig Kirke, fyldt af den Slags Mennesker, der længes efter Hjem hos ham, der gik i Døden for at frelse os.

Ved denne Højtid var Pastor N. Hansen og Hustru samt Marie Brodersen og Katharine Hansen, de eneste nulevende af dem der var med den 2. December 1888, og nu igen den 2. December 1938; og sikkert var de, og de mere end 250 Mennesker, der var samlet til Højtiden, grebne af en Taknemlighed der ikke lader sig beskrive, ved at tænke paa den ringe Begyndelse med de mange Besværligheder, der trods alt var den første, og nu den største af de 6 Menigheder her i Fresnoegnen. Det er glædeligt for alle, at alle de Præster, der fulgte efter Pastor N. Hansen, har været Herrens sande Vidner, der villigt i Ydmyghed har saaet den gode Sæd, saa Guds Kirke havde Fremgang paa disse Egne. Man mærker at det er Menighedsfolk der her samles om det der bestaar. Hvordan mon det vilde have set ud her, hvis de verdslige Foreninger havde Ledelsen af vort danske Folk? Da vilde kun faa have fundet Vejen opad til det Hjem, der var beredt til os før Verdens Grundvold blev lagt. Men Gud ske Tak at hans Lys fik Lov til at skinne igennem det Mørke, der ogsaa her i Dalen den Gang bredte sig.

Mange herlige Timer har vi oplevet i Immanuel's Menighed; her er Ærbødighed for det Hellige, System i Arbejdet, Højtid fra Prædikestol, et udmærket Sangkor og kærligt Sammenhold i Menigheden, hvad de to opoffrende og forstaaende Præstefolk bidrager deres til.

Ved Jubilæumsfestens Afslutning blev: „Till we meet again,“ sunget med en saadan Inderlighed, saa intet paa denne Jord kunde blive skønnere. Det var som om hele Forsamlingen tænkte paa Mødet hisset, og vi følte os i en højere Verden, give Gud at ikke en af os skal savnes naar Basunen kalder os frem. Alt af Naade.

Maa vi tilsidst sende en Tak til enhver i Immanuel's Kvindeforening, der saa kærligt arrangerede Juletræs-

fest for os ældre danske Mennesker den 15. December; en bedre Eftermiddag kunde vi ikke opleve, alt var saa Dansk. Vore gamle Julesalmer blev sunget som kun vi danske kan. Pastor A. R. Petersen læste et Ord af Bibelen og bød os velkommen; derefter talte Pastor P. M. Pedersen, og Mrs. A. R. Pedersen og Mrs. Charlotte Martinsen sang Birkedals Sang „Jeg saa ham som Barn, hvortil Mrs. Karen Christensen spillede. Ved Bordene, der var pyntet med Julegrønt, hvide og røde Lys og hjemmelavede Papirskurve med Pebernødder og „Candy“ til hver enkelt, samt dansk Æblekage, og saa meget andet godt, talte Chr. Pilegaard, Pastor K. Vilhelmsen, Mrs. Rosendahl og Mrs. Maren Marthedal. Mange, mange Tak til Eder allesammen. Maatte vi gamle Danske, spredte her i Udlændigheden faa Lov at samles baade her og hisset.

Marie Laurberg Petersen.

Blandt Landsmænd.

I Amerika

Mrs. S. N. Nielsen i Chicago, en af den danske Kirkes trofaste Støtter, døde i sit Hjem i Chicago, fornylig. Hun omtales som een af de stille i Landet, men dog meget gæstfri og opofrende, saa mange har nydt godt deraf i hendes Hjem paa Augusta Blvd., hvilket betegnes som et af de betydeligste grundtvigske Hjem i Storbyen.

Signe Buck, Hustru til Nursery-Manden, H. R. Buck i Askov, Minn. og Datter af den vidt kendte og fornylig afdøde Skribent Ludvig Mosbeck, der var Grundlæggeren af flere sociale Foretagender deroppe i den kendte danske Koloni, afsluttede sit eget Liv den 19 Jan. ved at indaaende Giftgas fra deres Bils Udmunding medens hun sad i den i deres Garage. Hendes Sind var oprevet efter et Biluheld Ugen før hvorved en Mand blev dræbt foraarsaget af den Bil hun kørte, endskønt hun var erklæret skyldfri. Afdøde var født i Støvring, Danmark og ægtede Mr. Buck i 1910, hvorefter de overtog hendes Faders omfattende Forretning med Plantetræer.

Kristian Bauns Hustru, født Jensine, døde Jan. 18 efter et langt og smerteligt Sygeleje. Pastor Videbeck forestod Begravelsen fra Chr. Nielsen store Kapel. Mr. Baun er den nye Redaktør af det danske Ugeblad i Chicago, „Dansk Tidende.“ Afdøde var født i Hellum, Danmark, og blev gift med Baun i 1886; Aaret efter rejste de til Amerika.

Den i vide Kredse kendte Landsmand Marius Hansen, New York, afgik Tirsdag Aften den 3. Januar ved Døden efter at have været syg i mange Maaneder.

Marius Hansen var født i Korsør den 19. Dec. 1877 og blev saaledes lidt over 62 Aar gammel. For 45 Aar siden kom Marius Hansen til New York og giftede sig en 5—6 Aar senere med sin efterlevende Hustru Petrea K. Hansen.

Marius Hansen, som havde en fremtrædende Stilling indenfor det store Mælkefirma Borden Co., var en meget kendt Mand indenfor den danske Koloni, og i mangfoldige Aar var han en af Alderdomshjemmets allerbedste Støtter.

Otto W. Simonsen, New York, havde Nytaarsfestlighed i sit Hjem og ingen anede at den kraftige Mand den næste Dag skulde bortrives af Døden. En indvendig Forblødning foraarsagede den hurtige Død. Han var blot 50 Aar og vil blive savnet i danske kirkelige og sociale Kredse. Begravelsen foregik fra St. Peters Kirken.

I Lincoln, Nebr. er tre af de gamle Landsmænd afgaaet ved Døden i Januars Midtuge, meddeler S. C. Sørensen, nemlig Julius Madsen, 73, en forh. Købmand; Chris P. Hansen, 77, forh. Farmer ved Bennett, senere Arbejdsmand i Lincoln; og Peter Hansen, 81, fra Præstø og som efter sin Indvandring var Farmer ved Ceresco; da han i 1919 flyttede til Lincoln tog han aktiv Del i Grundlæggelsen af den dansk-luth. Kirke øst for Davey. Alle tre har været her i Landet ca. 60 Aar.

Sam Andersen, en velkendt Landsmand i San Francisco og Omegn afgik pludselig ved Døden Jan. 3 som Følge af et Hjerteslag. Han var en ledende Personlighed i de danske Foreninger og „Dania“s Overmarskal. Han blev født i Grenaa 1870 og udvandrede Aar 1888 til Californien.

Under Radio Programmet Jan. 22 om Skandinaver i Amerika, oplyste Anmelderen, at der var 2½ Mill. skandinaviske Immigranter herovre og 7 Mill. Efterkommere; de havde oprettet 130 Settlementer.

Fra Yankton, S. D. kommer Meddelelse, at det danske Ægtepar, Jens L. Poulsen, og Hustru, har kunnet fejre deres Guldbrillup den 12. Januar. De har boet paa samme Farm siden 1889, da han udtog den som Homestead og hvor deres ti Børn blev født og opdraget. Han fødtes i Sønderjylland 1861 og udvandrede '74.

Tom Mooney, den berømte Californiafange, nu frigivet og vist uskyldig, har modtaget Indbydelse til at besøge Danmark fra Forfatterinde Karin Michaelis, fortæller „Kristelig Dagblad“. Dette vel nok fordi at Danskere figurede i hans Frigivelse, baade den danskfødte Gov. Olsen og den danske Uhrmager Sørensens Butikuhr paa Market Street, San Francisco, der viser paa et tilfældigt Fotografi at Mooney stod der ved Butikken en Mils Vej fra Bombesprængningen Kl. 2:01, og denne fandt Sted blot fem Minutter efter, saa han kunde næppe have været begge Steder. Han stod iblandt Tilskuerne af Demonstrationssparaden den 2. Juli, 1916.

Dansk Stemning i Seattle, Wash. finder Udtryk i det Udklip som følger:

„Og saa lidt om den danske Koloni her. Jo, den er sund og levedygtig. D. B. S. har sine Møder hver Onsdag Aften, og der er god Tilslutning. Vor Præsident er Chris Hansen, som er fra selve Dybbøl. Jeg synes altid det er godt at komme sammen med danske Mænd; det er nu en Gang mit Folk, min Stamme; om de nu allesammen er af „Dan“s Stamme, ved jeg ikke, men jeg ved, at de er alle af Danmarks Stamme, det kender man baade paa det ydre og det indre. Jo, det kendes godt at være sammen i Logen.

Saa har vi den danske Kirke; maaske den smukkeste danske Kirkebygning i Amerika. Her staar vor ærværdige Pastor Sørensen paa Prædikestolen, for at forkynde Evangeliet til det danske Folk, for at lede vore Tanker bort fra det jordiske og materielle, hen paa noget højere og dybere end netop Dagliglivets Hverdags-Tanker.

I Danmark.

Professor Niels Bohr til Amerika. Professor Niels Bohr forlod Jan. 7 København for med Oslo-Ekspressen at tage til Göteborg, hvorfra han afsejlede med „Drottningholm“ til Amerika. Han ledsagedes paa Rejsen af

sin Søn, stud. mag. Erik Bohr, og Leon Rosenfeld, den belgiske Professor, der i nogen Tid har arbejdet i Professor Bohrs Laboratorium. — Rejsens egentlige Formaal er at udvide de videnskabelige Forbindelser, Professor Bohr hidtil har haft med amerikanske Kolleger, men desuden skal han efter Opfordring holde et Par Foredrag paa Princeton Universitetet om sine Atom-Teorier. Tilbagerejsen sker i Slutningen af Marts.

Den kendte norske Professor Hallesby har i Slutningen af det gamle Aar og i Begyndelsen af 1939 været paa en længere Møderejse i Sønderjylland og Nørrejylland. Til den lange Række af Vækkelsesmøder har der været stor Tilstrømning.

Tre nye Skibe til Ø. K. Østasiatisk Kompagni, der for Tiden forbereder et større Byggeprogram, har bestilt tre nye Motorskibe hver paa 10,000 Tons, de to hos Nakskov Skibsværft og et hos Burmeister & Wain. De nye Skibe sættes ind paa Ruterne til Østen, og naar de er færdige er Ø. K.s Flaade oppe paa 28 store Motorskibe.

Antallet af forulykkede Fiskere under Nordsø-Fiskeriet i 1938 er nu opgjort til ca. 40 døde. Alene i Esbjerg har man mistet 24 Fiskere og fra Thyborøn og Frederikshavn er der sket totale Skibsforslis, hvor 4 Mænd fra hvert Sted er omkommet.

12,000 Kroner til Hedninge-Missionen. Lidt før Jul døde den sidste af de to ugifte Søstre Erichsen, der stammer fra Fredericia og begge havde været Lærere, den ene i Fredericia, den anden i Middelfart. I deres Testamente har de af den efterladte Formue hensat ca. 70,000 Kr. til Legater. Heraf tilfalder der Fredericia Kommune ca. 24,000 Kr. til Fordel for ældre Kvinder over 50 Aar. Middelfart Kommune faar til lignende Formaal et Legat paa 5—6000 Kr., Samfundet og Hjemmet for Vanføre i København faar ca. 12,000 Kr., Hjemmet for arbejdsløse, blinde Kvinder i København ca. 12,000 Kr., Dansk Missionsselskab for Ydre Mission (Hedningemissionen) ca. 12,000 Kr. og KEUM og KEUK i Middelfart hver ca. 2500 Kr.

Dødsfald. Kr. Dagblad af Dec. 31 meddeler: Tidligere Missionær i Indien, Marie Petersen, der nu boede i Aalborg, er død, 76 Aar gammel. Hun virkede fra 1893 til 1903 som Missionær i Indien, men vendte da tilbage til Danmark, og har i de mange Aar siden da gjort et stort Arbejde indenfor Dansk Missionsforbund.

December Maaned i Aar er den koldeste Julemaaned, vi har haft siden 1879, hævder en tysk Meteorolog, Dr. H. i „Frankfurter Zeitung“, hvor han i en populær Artikel redegør for Aarsagerne til den haarde Vinterkulde. Vejrforholdene over Europa ytrer sig almindeligvis som

Ingen bedre Vej DIREKTE til

DANMARK

end med de moderne, hurtige Motorskibe

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York

Feb. 16, Marts 15 og 25, April 15, Maj 11 og 19

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.

22 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.

433 California St., San Francisco, Calif. 530 W. 6th St., Los Angeles, Calif.

Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder
i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSEDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

en Luftstrømning fra Vest mod Øst. Hvis det sibiriske Højtryksomraade imidlertid er særlig kraftigt udformet ved stærk Dannelse af kold Luft, bringer de østlige Vinde os de frygtede Frostperioder.

Denne Udstrækning af det russiske Kuldehøjtryk hen over Nordøsteuropa, der er saa velkendt fra Februargangene i 1929, optræder hyppigst i Vinterens anden Halvdel. Men i Aar er vi usædvanlig tidligt kommet ind i en udpræget Øststrømning, og den tyske Meteorolog spaaer en langvarig Frostperiode.

Afdelingsmeteorolog Seestoft siger: — Det er meget muligt, at vi her i Danmark kommer til et lignende Resultat. December Maaned vil i hvert Fald komme til at ligge et godt Stykke under Maanedens Normal-Temperatur. —

Som Folk er flest

NIELS AAGE BARFOED
SOM FOLK ER FLEST
OTTE FORTÆLLINGER

8 Fortællinger af Forfatteren til den i Fjor udkomne Samling „Fra Land og By.“ Anmeldere kaldte ham i Fjor Falk Rønnes Arvtager. Den nye Samling staar ikke tilbage for den første. 123 Sider. Pris netto \$0.60.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes Fund	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	30821.82	3603.31	3618.54	5650.42	5673.73	2163.11	3764.75	556.32	5686.76	204.88
Racine, Wis., Our Savior's Luth. Church	152.00									
Racine, Wis., Sunday School of Our Savior's Luth. Church	48.00				48.00					
Kansas City, Kans., Our Savior's Luth. Church	25.00						25.00			
Kansas City, Kans., Luther League of Our Savior's Luth. Ch.	12.63							5.77		6.86
Kansas City, Kans., Pastor and Mrs. C. Clifford Madsen, In memory of Vera Hansen, Elk Horn	2.00					2.00				
Culbertson, Mont., Henry Larsen	5.00	5.00								
Hutchinson, Minn., Knud Rasmussen	6.00	2.00			2.00				2.00	
Luther League of the United Dan. Ev. Luth. Church. For salary of Rev. Hajimi Inadomi. By Ingward Bro, Treas., 2303 Franklin St., Cedar Falls, Ia.	75.00						75.00			
Albert Lea, Minn., Mrs. C. N. Nelson, for Elim Home, Elk Horn	1.00	1.00								
Albert Lea, Minn., Pastor and Mrs. H. W. Bohdo	30.00		30.00							
Cordova, Nebr., Pastor Valdemar Jorgensen	11.00		8.00						3.00	
Detroit, Mich., Messiah Luth. Sunday School, Christmas offer.	8.40	2.80				2.80	2.80			
Detroit, Mich., Messiah Luth. Sunday School, birthday banks	1.66	1.66								
Detroit, Mich., Messiah Luth. Church: a friend	5.00				2.50				2.50	
London, Ont., Canada, Messiah Dan. Luth. Church	2.85				2.85					
London, Ont., Canada, a friend	2.50		2.50							
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	57.57								57.57	
Slater, Ia., Mr. and Mrs. Archie Petersen and family, in memory of Mrs. Andrew Riis, Coulter, Ia.	1.00					1.00				
Roland, Ia., in memory of Mrs. Andrew Riis, Coulter, Ia., from the following friends: Mr. and Mrs. O. J. Erickson, Mr. and Mrs. B. H. Knudtson, Mr. and Mrs. C. O. Erickson, Mr. and Mrs. M. C. Peterson, Mr. and Mrs. Ross Bump, Mr. Reuben Erickson	2.00					1.00	1.00			
Westbrook, Me., Luther League of First Luth. Church	20.00	5.00			5.00	5.00	5.00			
Milwaukee, Wis., Kingo Ev. Luth. Church	86.22		25.00		25.00		24.22		12.00	
McNabb, Ill., Ladies' Aid of Emmaus Luth. Church	10.00			10.00						
Fresno, Cal., Minne Johansen	25.00	10.00	5.00		5.00			2.50	2.50	
Fresno, Cal., Bethel Ladies' Aid	20.00					10.00		10.00		
Omaha, Nebr., Pella Luth. Sunday School. For Elim Home \$3.87, Bethany Home \$3.87, Indian Mission \$5	12.74	7.74				5.00				
Fresno, Cal., Mrs. M. Jensen	5.00		5.00							
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. O. F. Morton	5.00		5.00							
Kankakee, Ill., Pastor and Mrs. G. J. Robertson, in memory of Vera Hansen. For Elim Home, Elk Horn	1.00	1.00								
Chicago, Ill., Siloam Danish Ladies' Aid	50.00	5.00			10.00	5.00	10.00	5.00	10.00	
Chicago, Ill., Daughters of Siloam	10.00		10.00							
Ringsted, Ia., St. Paul's Lutheran Sunday School	42.63	32.63		10.00						
Warren, Pa., Tabitha Ladies' Aid	5.00	5.00								
Spencer, Ia., Sunday School of Bethany Luth. Church, collection at Christmas program	11.85	11.85								
Cushing, Wis., Cushing Luth. Sunday School	6.25	6.25								
Luck, Wis., W. M. S. of Luck and North Luck, for Elim Home, in memory of Vera Hansen, Elk Horn, Ia.	2.00	2.00								
Total received on 1938-39 synodical budget	31583.12	3702.24	3714.04	5822.42	5674.08	2194.91	3907.77	579.59	5776.33	211.74
Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Jan. 24, 1939.										H. J. Hansen, Treas.

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2327.15	729.78	1163.04	309.63	124.70
Harlan, Ia., Lutheran Sunday School Teachers' Society	5.00	5.00			
Stranraer, Sask., Canada, P. P. Grunnet	5.00			5.00	
Westbrook, Me., Luther League of First Luth. Church	10.00	10.00			
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. O. F. Morton	5.00	5.00			
Buffalo, Wyo., Mr. and Mrs. Niels P. Nielsen, in memory of their mother, Mrs. Chris Nielsen	2.00		2.00		
Chicago, Ill., Siloam Danish Ladies' Aid	10.00	5.00		5.00	
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Church	52.50	52.50			
Total received for extra synodical mission	2416.65	807.28	1165.04	319.63	124.70

Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 24, 1939.

H. J. Hansen, Treas.

REV. D. G. M. BACH FUND

Previously acknowledged	\$ 93.25
Washington Island, Wis., W. M. S. of Trinity Lutheran Church	10.00
Coulter, Ia., Mrs. A. F. Brown	1.00
	\$104.25

Received with thanks.

H. J. Hansen, Treasurer.

DROTTNINGHOHM SOM TOKLASSESKIB.

„Drottningholm“, Svenska Amerika Linien's populære Turbinedamper, ankom til New York d. 16. Januar efter en meget behagelig Rejse fra Göteborg paa ni Dage.

Dette var „Drottningholm's“ første Rejse som Toklasseskib, idet fra 1ste Januar blev Turistklassen nedlagt og kun Cabin og Tredie Klasse føres. Tilfredsheden blandt Passagererne i Tredie Klasse var særdeles stor, hvilke for første Gang kunde benytte sig af samtlige Kahytter, Saloner og Promenadedæk, med deres overordentlige Bekvemmeligheder, som tidligere tilhørte Turistklassen. . . . og dette til de samme lave Billetpriser som før gjaldt for Tredie Klasse paa „Drottningholm“.

Af særlig Interesse bør nævnes, at blandt de mange Fordele ved Overførelsen af Turistklassen til Tredie Klasse, er at hele B-Dækket anvendes som Promenadedæk for Tredie Klasses Passagererne, hvilket giver dem Mulighed til at spadserere rundt Skibets hele Overbygning. . . . Otte Gange omkring regnes for en engelsk Mil. Paa For-kanten er Dækket Glasindelukket, som tilbyder en glimrende Udsigtsplads, og agterude findes god Plads for Dækstole og de sædvanlige populære Dækspil. Ogsaa paa samme Dæk agter ligger en nydelig Musik- og Selskabs-salon, stilfuldt udført i Mahogni.

Paa C-Dæk finder man den hyggelige Rygesalon, omgivet af et indelukket Promenadedæk. Spisesalen ligger en Trappe ned paa D-Dæk hvor Serveringen finder Sted ved smaa Borde.

Endvidere disponerer Tredie Klasse over alle Kahytterne paa D-Dækket, hvilket muliggør, at Passagerer som bestiller deres Billetter i tilstrækkelig god Tid faar Valget af de bedstbeliggende Midtskibskamre.

Paa E-Dæk findes yderligere to Spisesale, hvilke tillsammans med de paa dette Dæk beliggende Kahytter bruges naar Passagerantallet paafordrer. Kahytterne er store og lyse, og indrettet med een til fire Køjer.

Cabinklassen bliver som før, ganske uforandret, hvad angaar Kahytter, Selskabssaloner og Dækplads.

Disse Forbedringer i Tredie Klasse vil blive hilst med stor Tilfredshed iblandt de mange Danske Passagerer som benytter den Svenska Amerika Linie.

C. Skovgaard-Petersen

I Vaarbruddets Tegn

Domprovsten har begyndt at skrive sin Selvbio-grafi. Denne første Del, som vil blive efterfulgt af et andet Bind, indeholder en Beretning om hans Barndom og Ungdom samt om Studieaarene. Paa den smukkeste Maade fortæller han, hvad han har tænkt og oplevet og om mange interessante Mennesker han traf herhjemme og paa sine lange Udenlandsrejser.

En Bog af usædvanlig Interesse. 137 Sider. Pris netto \$1.20.

AT EVENTIDE

MEDITATIONS AND PRAYERS

by

BISHOP GOTTFRID BILLING

Translated by E. W. Olson

Large Type

Messages of comfort and encouragement particularly for those of advanced age and whose sight has begun to fail. Price \$1.25

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

P. Høyer-Christensen

Vejledning i kristen Sjælepleje

En Bog, som udfylder et Savn. En jævn Vejledning med Bibelens Psykologi, uden videnskabelige Udtryk og Fremmedord. 92 Sider. Pris netto \$0.60.

Meta Moe:

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hyldetræer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i

mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“ Men det lærer han først, da alt gaar i Stykker for ham under en ny svær Prøvelse. Da bliver hans Lykke saa fuldkommen, som den kan blive her.

Foruden Hovedpersonen findes der i Bogen andre fortræffeligt skildrede Personer, som det er en Berigelse at stifte Bekendtskab med.

Alt i alt er det en glimrende Bog med udmærkede Skikkelser og gribende Situationer, let og fængslende skrevet fra først til sidst. Tak for den! Maatte den blive læst, som den fortjener!

C. Holdgaard.

Faaes hos

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Dansk Almanak 1939

Udgivet af Danish Lutheran Publishing House, redigeret af Pastor H. Berthelsen, bringer ved Siden af sædvanligt Kalenderstof mange interessante og belærende Digte, Fortællinger og Afhandlinger.

Denne indholdsrige Almanak med det vekslende, interessante Læsestof, paa 200 Sider i smukt Omslag, bør finde Vej ind i mange Hjem. Naar De indsender Bestilling for Dem selv, bestil da samtidig for Deres Venner her og i Danmark. Vi betaler Forsendelsesomkostningerne. Prisen er 40 Cents.

Send Bestilling til

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Luthersk Aft

ST. LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
NEW YORK
83 E. 3rd St.
Nat'l Luth. Council
Reference Library

„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.”

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 8. FEBRUAR 1939

NR. 6

Kirkerummet I Den Nybyggede Immanuels Kirke, Racine, Wis.

„I Kristus Jesus enhver Bygning sammenføjes og vokser til en helligt Tempel i Herren, i hvem ogsaa I blive medopbyggede til en Guds Bolig i Aanden“ — Ef. 2: 21—22.

Dette var Teksten en Nabopræst brugte for sin Prædiken i denne smukke Kirke under Indvielses- og Missionsfesten Jan. 22—26 (se Korr. S. 9). Den passede ved denne Lejlighed paa det Værk, som er udført for Herren i Immanuels Menighed gennem de henrundne halvtreds Aar. Thi Menighed og Kirke voksede tilsammen. Hvor der er en levende Menighed følges ogsaa Trangen til et højtideligt og rummeligt Gudshus, og hvor der er Vilje er der ogsaa Evne. Vi ønsker til Lykke med Velsignelsen!

Samtidigt mindes man ogsaa det Ord der stod over Korbuen i den gamle Kirke: „Tro paa den Herre Jesus, saa skal du blive salig, du og dit Hus.“ (Ap. Gr. 16:31). Med det Evangelium vejledede Pastorerne Trandberg og Kildsig de første Sjæle ind i Menigheden og med det for Øje har man nu gennem de mange Aar fortsat Gerningen i Herrens Helligdom.

Den første Kirke dersteds blev bygget Aar 1890 og blev remodeleret 1907; sidste Aar blev den næsten helt ombygget. En god Præstebolig ligger Side om Side med Kirken Pastor N. B. Hansen er den Præst. Før ham virkede Pastor A. Th. Schultz der i 13 Aar. Pionærpræsten J. J. Kildsig havde den ret enestaaende Ære at blive kaldet dertil tre Gange og virkede ialt 11 Aar. Menighe-
tæller nu ca. 600 Sjæle.

PCJ.

Søndag Seksagesima.

GUDS RIGETS VÆKST

Op han sagde: „Med Guds Rige er det saaledes, som naar en Mand har lagt Sæden i Jorden og sover og staar op Nat og Dag, og Sæden spirer og bliver høj, han ved ej selv hvorledes. Af sig selv bærer Jorden Frugt, først Straa, derefter Aks, derefter fuld Kerne i Akset; men naar Frugten er tjenlig, sender han straks Seglen ud; thi Høsten er for Haanden.“

Op han sagde: „Hvorned skulle vi ligne Guds Rige, eller under hvilken Lignelse skulle vi fremstille det? Det er som et Sennepskorn, som naar det saas i Jorden, er mindre end alt andet Frø paa Jorden, og naar det er saaet, vokser det op og bliver større end alle Urterne og skyder store Grene, saa at Himmelens Fugle kunne bygge Rede i dets Skygge.“

Markus 4, 26—32.

„Til os komme dit Rige,“ lærte Jesus at os bede. I sin Forklaring til denne Bøn siger Luther, „Guds Rige kommer vel af sig selv uden vor Bøn, men vi bede i denne Bøn, at det ogsaa maa komme til os.“

Sæden, Guds Ord, skal saas. I Naturens Verden hænder det, at Sæden ikke er god, ikke har Spirekraft i sig. Det sker ikke i Guds Rige. Guds Ords Sæd er altid spiredygtig. Her er det Jordbunden, Hjerteageren, det kommer an paa. Det gælder da om at vore Hjerteagre er som den gode Jord.

Guds Rige gaar sin Sejersgang gennem Tiderne. For dig og mig gælder det om, at vi er med i det, at Jesu Kristi Evangelium i os er blevet en Guds Kraft til Salighed. Hvor frygteligt maa det ikke blive paa den store Dag for nogen at skulle erkende, at Guds Rige i Naadetiden var lige ved ham, Evangeliet blev forkyndt for ham, og dog forblev han udenfor.

I vor Tekst lignedes Guds Rige ved et Sennepskorn. Det lille Frø bliver til et stort Træ. Fra en lille Begyndelse udbreder Guds Rige sig over den ganske Jord.

Dette Rige møder Modstand. Der er og har altid været Magter, som søger at ødelægge det. Helvedes Porte gør sig gældende ogsaa i vore Dage. De Helliges Tro og Taalmodighed, som Skriften omtaler, behøver ogsaa vi. Der ved bliver Sejren vis. Og for dem, der sætter sig op imod Gud og hans Rige, og bliver ved dermed, bliver Undergangen vis. Dette gælder enkelte Mennesker, Grupper, Nationer, ja den hele Verden.

Med Guds Riges Udbredelse er der et Arbejde forbundet. Det har behaget Gud, at bruge Mennesker i Udførelsen af dette Arbejde.

Naar Kristi Kirke er aandeligt vaagen, ser den sin Op-gave som missionerende. Saaledes har det været fra Kirkens Begyndelse, og saaledes vil det være til Verdens Ende.

Der er de mange som hører og dog ikke hører. Endnu kan de komme til at høre ret. Og der er de næsten utallige som endnu ikke har hørt Evangeliet.

Kirkens Opgave er missionerende. I vort eget Land har mindre end Halvdelen Kirkeforbindelse. Og for mange af dem er Forbindelsen, selv med Kirkens ydre Organisation, meget svag. At yde Penge og Arbejde for Guds Riges Fremme er et Privilegium. Mange har endnu slet ikke fattet dette.

Apostlene glædede sig, at ogsaa de blev agtet værdige til at lide for hans Navns Skyld. Glæder vi os, at vi Søndag efter Søndag maa samles i Herrens Hus om hans Ord og Sakramenter? Er det os en Glæde at yde efter Evne af vore Penge? Er det os en Glæde at udføre de mange smaa Tjenester, hvorved andre kan hjælpes, — at gøre de mange smaa Ting, der ligger lige for Døren?

Naar vi søger i Skriften og i Kirkens Historie, finder

vi, at de Mænd og Kvinder, der arbejder mest og ofrede mest, ogsaa var dem, der saa klarest at det Hele var et Privilegium.

Hvilket ynkeligt Syn at se Mennesker, der næsten ikke rører paa sig, og dog pukker paa alt det de gør.

Det er ikke vanskeligt at lære hvad Skriften siger om Guds Rige og Arbejdet i Forbindelse med dets Udbredelse. Maa vi da ikke findes iblandt dem, der er saa verdenskløge, at de mener at kunne fritage sig.

Mennesker kan dømme os uretfærdigt. Gud tager ikke fejl af hvad han med Rette kan vente af os. Det er for ham og efter hans Dom vi staar eller falder.

John C. Rømer.

Præst ved Ebenezer Missionskirke i Oaks, Okla.

BYGGEARBEJDET.

Pastor I. M. Hansen.

„Men vi byggede Muren, saa den ganske Mur blev sammenføjet indtil dens halve Højde; thi Folket havde Hjerte til at gøre det.“

Neh. 4, 6.

Nehemias, en jødisk Mand blandt de bortførte, var bleven Mundskænk hos den persiske Konge. Ved sin Broder fik Nehemias Besked fra Jerusalem, hvorledes dens Mure var sunkne i Grus og dens Porte ødelagt, og hos sin Regent fik han Lov til at rejse til den elskede Stad og lede Arbejdet med at bygge dens Volde. I 52 Dage blev der arbejdet med fuld Kraft, og Muren blev opført i dens halve Højde. —

Kristendommen har ogsaa et Byggearbejde for, en sunken Mur at opføre. Paulus siger derom, at de hellige er Guds Bygning og Medarbejdere, og at det gælder om at bygge paa den rette Grundvold, Kristus Jesus, og med det rette Bygningsmateriale. Peter kalder Guds Folk „levende Stene, opbyggede til et aandeligt Hus,“ og Mesteren siger, at „den Sten, som Bygningsmændene forskød, er bleven en Hovedhjørnesten.“

Lad os se lidt nøjere paa Nehemias' Byggearbejde; det kan vist blive os til Vejledning og Hjælp ogsaa i vore Dage!

Da Nehemias tog fat paa sit Forehavende, blev han stærk kritiseret. Baade Sanballat, Tabia og Araberen Gesem tog stærkt paa Vej med at kritisere hans Arbejde og beskyldte ham endog for at være genstridig mod deres Konge.

Kritikerne er ikke alle døde. Det er et sejglivet Folkefærd, der lader høre fra sig fremdeles. De findes alle Vegne, vist ikke i Mindretal blandt vort danske Folk baade hjemme og udenlands. Der siges endog, at Kritik er en særegen dansk Folkesynd, hvorfor vi maa tage os godt i Agt for den; den kan gøre megen Fortræd ogsaa i Kristendommens Byggearbejde. Funckes Ord er værd at lægge sig paa Sinde: „Den bedste Kritik af et Arbejde er at gøre det bedre!“ Havde man det i Tanke, da løb Tungen næppe saa let eller Pennen saa hurtig. Der blev sunget om en dansk Konge: „Han snakker ej, men slaar!“ Og den Fremgangsmaade virker nok bedst.

Men Kritiken blev til Modstand. Kritikerne fandt Medhjælpere. Og da de saa, at Murens Revner begyndte at lukke sig, blev de vrede og sluttede Forbund mod Byggeriet for at forstyrre det. Lignende Modstand kan blive meget alvorlig baade i det mindre og i det større. I vore Dage antager den store Dimensioner i Tysklands Nazisme og i Ruslands Kommunisme. Hvilken Modstand, ja

Forfølgelse viser de ikke mod bekendende og levende Kristendom. Og selv om Modstanden ikke fremtræder saa stærkt og aabenbart alle Vegne endnu, saa ligger den dog paa Bunden af det gudsfjendske Menneskehjerte og kan snart slaa ud i Flammer, naar Gnisten kastes derind.

En anden Hindring mødte Nehemias i Arbejdernes Modløshed. Den brød ogsaa frem somme Tider. De blev modfaldne over Modstanden og Fjendskabet. „Lastdragernes Kraft var skrøbelig og Gruset meget.“ Ak, hvor modløse kunde Jesu Disciple ofte blive; men han forstod at opmuntre dem. Maatte vi ogsaa lære at søge ny Kraft hos ham, naar Arbejdsmodet er ved at svigte os! Han kan styrke de trætte Hænder, og de vaklende Knæ, saa det haltende ikke drages helt af Lave, men snarere helbredes!

Der var en Overklasse med ved denne Muropførelse; men den beredte Nehemias en Prøvelse mere. Den sagde: Nej, vi vil ikke være med i denne ringe Forretning. De store iblandt dem bøjede ikke deres Hals til Arbejde for deres Herre. De kunde ved Velvillie og Evne have været Nehemias til megen Hjælp og Glæde; men de blev det modsatte.

Hvor beklageligt, at ogsaa i vore Dage er der mange med et stort Navn, store Kundskaber, store Rigdomme, stor Indflydelse, som dog er for store i deres egne Tanker til at bøje deres Nakke under Jesu Aag og være med i Guds Riges Byggearbejde. Der hedder det fremdeles: „ikke mange rige, ikke mange mægtige!“ —

Men hvorledes stillede Nehemias sig nu til al den Modstand, hvorledes overvandt han den? — Ja han blev ikke modløs; han erklærede højt og lydt: „Gud i Himlen skal lade det lykkes, og vi hans Tjenere vil gøre os rede til at bygge.“ Han satte Arbejdsmod mod Modstanden og Modløsheden. „Men hverken jeg eller mine Brødre eller mine Tjenere eller Vagtmandskabet, som var bag mig, førte os af vore Klæder; hver havde sit Vaaben hos sig og Vand.“ Saadan Nidkærhed og Forsagelsesmod kan udrette noget. Eksemplets Magt var stor og er fremdeles stor. Han sagde som forud en dansk Anfører: „Soldater, eders Officerer gaar foran; I vil da ikke blive tilbage!“

Endvidere tog Nehemias Stilling til Modstanden ved Bedemøder. „Vi bad til Gud,“ siger han. Han bad selv og andre bad med ham. De bad, fordi de troede, at Gud vilde lade deres Arbejde lykkes, og han hørte deres Bøn og lod det lykkes. De „første Guld kristne“ benyttede Bønnen, baade Enkeltbøn og Fællesbøn, og Guds Rige gik frem med Kraft alle Vegne og i alle Egne. Og Modstand fra Verdens Side er en god Drivkraft for Bønnen. „Bed og du skal faa“ er en Forjættelse, Herrens Hellige maa benytte sig af, tillige med andre Naadeløfter.

Nehemias gjorde mere: han lod sætte Vagtposter og han lod Bygningmændene binde Sværd om Lænd. „Halvdelen holdt paa Spydene fra Morgenrøden gik op indtil Stjernerne kom frem.“ Der var nok hverken Tanke eller Tale om nogen Strejke med Krav paa kortere Arbejdstid. „Øvrigheden bærer ikke Sværdet forgæves.“ Luther siger „Gud har givet Øvrigheden et Sværd og ikke en Rævehale.“ Og Nehemias var Stedets Øvrighed. Hans Konge havde indsat ham til at være Landshøvding i Judas Land (Neh. 5, 14.). Og derfor børstede han ikke sine Modstandere med Mikkels Svans, men slog paa Sværdet, og det bar de nok mest Respekt for. I det ny Testaments Dage hedder det snarere: stik dit Sværd i Balgen! men sving Ordets Sværd, hvorom det hedder:

„Drages det, saa flammer det;
og svinges det, saa rammer det!“

Men saa havde Nehemias den Glæde, at Arbejdet skred fremad fra Dag til Dag. Og der fortælles saa skønt, at den Fremgangsmaade var i Brug, at „hver istandsatte et Stykke af Muren tværs over for sit Hus.“ Det peger for os paa en Sag ogsaa i Kristendommens Murarbejde, at man behøver ikke at „gaa over Aaen for at hente Vand,“ men i vort eget Hus og tæt ved det, hvor Naboer og Genboer bygger, der er meget at gøre og dyrebare Sjæle at vinde for Herren. Ja nogle tog endog Bestik for deres Arbejde fra „deres Kammer.“ I Samtale i Kamret paa To-mandshaand kan ofte gøres meget for nogen, man taler med, naar vor Tale er „yndelig“ krydret med Troens og Kærlighedens Salt.

Endelig lad os betænke, at Nehemias tog ogsaa Tonerne i Brug i Arbejdet for at rejse Ruinerne. Han havde en Trompetblæser hos sig. Og Trompeten kaldte til Samling. Hvor dens Toner lød, skulde Arbejderne samle sig. „Vor Gud skal stride for os,“ føjes der til. De kom sammen under Guds Beskærmelse og for at styrkes i Troen paa hans Hjælp og Bevaagenhed.

Betydningen af „Tonernes Verden“ er stor, hvorfor de ogsaa er taget i omfattende Brug i Guds Menigheds Arbejde, hvorom her ikke kan skrives stykkevis. Men jeg vil blot minde om, at Paulus taler om Trompeten, at den kan give en utydelig Lyd, og saa er der ingen, som bereder sig til Krig. Det er Evangeliets Prædiken, han siger til. Det Instrument kan altsaa fragive baade ægte og falske Toner. Og hvad mon Herren i det høje siger om Tonerne, som mest almindeligt lyder gennem vore Dages Prædiken? Ak, dersom det nu er falske og utydelige Toner, som oftest lyder, saa ingen bereder sig til den hellige Krig! Hvilken beklagelig Mangel ved Prædikenen! Ingen Opvækkelse, ingen Omvendelser, ingen Overgang fra Død til Liv, fordi Basuntonerne ikke er tydelige! Nehemias vilde sikkert have tydelige Basuntoner i sin Lejr, og det vil Jesus ogsaa have i sin Kirke, hvor desværre mange Medlemmer er uden Liv i Gud.

En afdød dansk Præst har fortalt mig, at han engang var til en Gudstjeneste i en af Københavns Kirker, hvor en bekendt Præst og Kirkemand havde prædikeret. Paa Vej fra Kirken kom han til at gaa tæt bagefter et Par andre, som ogsaa havde været til Kirke og hørte nævnte Præst. Den ene af disse spørger den anden: „Hvad synes du saa om Præstens Prædiken?“ Adspurgte svarer: „Der kan vel peges paa noget godt i den; men han prædikede for meget ovre i Asien.“

Ak denne „asiatiske“ Prædikemaade kan ofte høres endnu. Der forklæres om Forholdene langt borte, og Tilstanden i andre Lande, men de nærværende gaar man uden om som Katten om den varme Grød, og er det ikke sandsynligt, eller dog at frygte for, at det er ensbetydende med, at „Basunen giver en utydelig Lyd.“

Vilh. Beck skrev engang til en Kollega: „Jeg ønsker dig Guds Fred i dit Hjerte, og Guds Kamp i din Menighed.“ Evangeliets Fredstoner skal lyde, men Kamptonerne maa ogsaa frem; sker det ikke, er Basunklangen utydelig.

Det falder mig tilsidst paa Sinde, at Nehemias og hans trofaste Medhjælpere fik kun Muren op i dens halve Højde. Hvorlangt er Kristenheden naaet i sit Byggear-

bejde i den indre Mission og i Hedningemissionen? Der er Muren ikke nær oppe i dens halve Højde! Og saa Missionen blandt Muhameds Efterfølgere. Blandt disse synes der at aabne sig Veje for Kristendommens Mission, som før var lukket. Og hvad med Israelsmissionen! Store Trængsler gaar hen over Jødefolket. Mon det snart lader sig bøje til modtage Frelseren og sige: „Velsignet være den, som kommer i Herrens Navn!“

Alle Vegne fra i Missionen hjemme og ude lyder Raabet: kom og hjælp til med Byggearbejdet! kast din Lod i Vægtskaalen! Herren har Brug for hver Kraft i sin Gerning for at højne Muren. Gud give os ved sin gode Aand mere Missionssind! Hver Sten, som mures ind, er med til at højne Muren!

DIN FREMTID

Om Vejen bliver tung og trang,
Ja, det kan ingen vide,
Men gaar vi den med Bøn og Sang,
Saa naar vi Vejens Maal en Gang,
Og naar det dog i Tide.

Om Kampen bliver lang og haard,
Ja, det kan ingen vide,
Men ved vi, at vi Sejr faar,
Saa kan vi bære tunge Kaar
og holde ved at stride.

Kun langsomt fremad Fod for Fod —
At haste lidet baader!
Og er Alverden os imod,
Vi ved jo, hvem der er os god,
Og det er Ham, der raader.

Carl Bahnson.

„I DAG“ OG „I DAG“.

I Dag er der blevet dette Hus Frelse til Del. Disse er Frelserens Ord til Sakæus, da denne var bleven omvendt til Kristus. Det er som der lyder en trefoldig Klang i denne Omvendelse. I Dag har du modtaget Frelse, Sakæus, du var tabt og er bleven vundet for det evige Rige, du er vundet for dit Hjem og vundet for din By og Omegn.

Det var hvad Frelsen betød i Sakæus's Liv. Selv stod han frem og bekendte lidt frit angivet: I Dag vil jeg følge Jesus, men i Dag begynder jeg ogsaa et nyt Liv i mit Hjem, og Jesus skal være velkommen der; i Dag vil jeg ogsaa gerne begynde med at være til Gavn og Velsignelse her i Byen. Dersom I kender nogle fattige Mennesker, saa lad mig det vide, og jeg skal forsøge at hjælpe dem; og skulde jeg have forurettet nogen, lige meget paa hvilken Maade, saa vil jeg bekende det og være villig til at gøre det godt igen. Det er hvad Frelsen maa betyde i hver eneste Sjæls Liv, hvem Herren forunder at leve efter sin Omvendelse, — om der da skal være Mening i Kristenlivet. Hvordan gaar det, kære Læser, med denne tredobbelte Klang i dit Kristenliv?

„I Dag skal du være med mig i Paradis,“ — disse var Jesu velsignede Ord til den angrende Røver paa Korset. Der blev kun et enkelt i Dag for ham, og saa gik han bort!

Men ved Jesu Kors stod hans Moder, siger Johannes. Om der ved Røverens Kors stod hans Moder, hans Hustru og Børn, det beretter Skriften ikke. Men det er da mest tænkeligt, at der var nogle af hans nærmeste der. Og da han begyndte at fortryde sin Synd og vende sig til Jesus, saa har hans nærmeste maaske bemærket: „Ak, ja, det er godt han beder i sin sidste Stund; men for sit Hjem blev han ikke vundet, ej heller for Byen; vi kendte ham kun som en — naa, ja, lad os ikke sige mere, nu han er ved at dø!“

At vantro Mennesker har mange „Røverdage“ i deres Liv er en aandelig Lov, der ikke kan være anderledes. Men, tænk, hvor mange af os, der gaar rundt som „frelste“ Mennesker og efterlader altfor mange Minder om „Røverdage“, hvor vi ikke saaede nogen Velsignelse, derimod ofte det modsatte.

Maa Herren forbarme sig over os, saa vi maa faa Naa-de til at leve nogle „Sakæusdage“, før vor sidste Klokke slaar, — Dage fulde af Tak for Frelsen i Kristus, — Dage, hvor vi blev til Velsignelse for andre i vort Hjem, i vor Kirke, i vor By og andre Steder.

Victor R. Staby.

DE GODE FORSÆTTER

Af C. Vesterbo.

Der findes et gammelt Sagn, som fortæller, at da Vis-mændene var paa Vej til Jødelandet for at se det lille Jesubarn, traf de en gammel Kone, til hvem de fortalte Nyheden og bad hende drage med.

„Det haster vel ikke“ var hendes Svar. „Barnet vil jeg gerne se, men endnu har jeg ikke Tid. Drag i langsomt forud, jeg kommer bagefter, saa snart jeg kan.“

Da hun saa endelig fattede Beslutningen til at drage efter, havde hun tabt Mændenes Spor, og trods al Søgen og Spørgen kunde hun ikke finde det igen. Hun naaede derfor aldrig til Barnet i Krybben.

Det er gaaet mange Mennesker paa lignende Maade; de naaede aldrig Maalet, fordi de spildte baade Tid og Chance.

„Det haster ikke“ har for mange haft skæbnesvangre Følger, fordi et planlagt Arbejde blev skudt ud i Fremtiden i Stedet for straks at komme til Udførelse.

Hvor gaar det tit saadan, at de gode Forsætter, vi møder med, kun bliver til Luftslotte; de faar ikke fast Form, fordi vor Vilje hæmmes af Mageligheden. Vi sætter vor Lid til Dagen i Morgen, lader Dagen i Dag gaa i Graven; men derved begraver vi en Mulighed, som ikke kommer igen.

Mange Beslutninger har et Omkvæd: I Morgen.

„Han skulde naa alt, hvad en Mand kan naa — i Morgen; han Solskin og Hjælp vilde skænke enhver og vise for alle sit sande Værd — i Morgen. Men saa gik han ind gennem Dødsrigets Port, og alt, hvad han vilde, blev aldrig gjort, bestandig han ønsker at naa noget stort — i Morgen.“

I Livet gælder det tit et Tagfat i Dag. Fremtiden møder med sine Krav.

Tankerne, som fødes i Dag, drukner i Morgendagens Bekymringer. Lad derfor de gode Forsætter iklædes Handlingens Dragt. „Gør det lidet du kan, gør det villigt og glad; der er Mulighed nu — men den flyr!“

HAN LEVER!

En Dag sad Luther i sit Arbejdsværelse, nedstemt og nedbøjet. Hans Planer gik saa altfor langsomt, selv maatte han holde sig borte fra Kamppladsen — som en Fange. Tvivlen fik Tag i ham. Havde Gud forladt ham? Var det ikke Guds Gerning, han øvede? Som han sidder der — tom og elendig — gaar det som et Stød gennem ham, et Ord, som river ham ud af Ørkesløshed, bort fra Mismod og Tungsind: „Han lever!“ — Dette Ord skrev han paa Væggen over sit Skrivebord, og hver Gang Utaalmodighed og Mismod greb ham, fandt han Styrke og Hvile i dette Ord: „Jesus Kristus, han lever!“

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøyle rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order“, registered letter, „bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøyle bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor M. N. Andreasen, Niels Lykkesgade 2. Nørresundby, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.
MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Søndag Sexagesima. Feb. 12.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 2 Kor. 12: 2—9; Lukas 8: 4—15.

Ny Tekstr. — 2 Tim. 3: 10—17; Mark 4: 26—32.

SAALEDES ER DET MED GUDS RIGE.

Der er System i Guds Riges Vækst ligesom i Naturens Sæd. Der er ogsaa Orden i vore Tekstrækker. Denne Søndag afslutter nemlig Betragtningen over Jesu profetiske Embede; med Fastetiden gaar vi ind i hans ypperstepræstelige. Paulus er jo Pioner paa Troeslærens Omraade. I de to Epistler mærker vi hvor højt han følte Læreembedets Ansvar, — saa højt at Gud maatte give ham i en Satans Engels Vold for at afværge utidigt Hovmod. Ved at studere Præstehistorie faar man tidt Indtryk af at de bedste Lærere var lidende Mennesker. Hvad det fysiske angaar i Guds Rige, da er det saa uhyre mangelfuldt; selv Kristus fremstod i den fattige Tømmermand Jesus, saa det første Lærepunkt Kirken maatte fastslaa var, at Jesus var Kristus (se Ap. Gr. 2:36; 5:42; 8:12; 9:20—22; 17:3; 18:28). Men i ham kom Guddommens Fylde og Livets Ord til Jord, og denne Kraft fik Udtryk i de hellige Skrifters Vidnesbyrd og Evangeliets Forkyndelse. Dette er Gudsrigets Sæd. Den udsaa i Skrøbelighed, men den opstaar i Kraft; herom vidner henholdsvis de to Evangelier for i Dag. Læs dem i Sammenhæng. Sennepskornet er et slaaende Billede paa dette; lidet og uanseeligt er det, men hvilken Kraft har det ikke i sig! „Større end alle andre Urter“. Det er altsaa Daniels profetiske Syn om Gudsstenen i en anden Version. Og hvor maa man sande dette i Dag, naar man trods alle kirkelige Fejlgreb ser Kristendommens Kraft i Menneskeheden. Dog viser det sig jo først og klarest i det enkelte Menneske, hvor Ordet modtages i et godt og smukt Hjerte. Ellers er jo baade Djævelen, og Verden (de verdslige Bekymringer) og det svage Jeg (Kødets Skrøbelighed og Hjertets Vantro) altid paa Lur efter at ødelægge Sædens Trivsel. En fornuftig Farmer vil kultivere med Omhu selv den bedste Sæd; men ingen er saa dum at mene at derved vokser Sæden. Selv den dygtigste Agronom kan ikke faa et eneste Blad til at vokse. Væksten saavel som Sæden er Guds Værk ved sin Aand.

Fra vor Kirkemark.

KIRKERAADSMØDE

afholdtes i Dr. Carlsens Hjem i Blair i Dagene 17—18 Januar. Alle Raadets Medlemmer gav Møde.

Skolens saavel som Pensionsfondets Grundfond blev drøftet. Nogle ny Laan blev bevilget og ligeledes blev det nødvendigt at tage Hensyn til de økonomiske Forhold hvor Tørken har været værst. Saadant Hensyn kan kun ske i Betragtning af at sikre Hovedsummen.

Tiden for Aarsmødet blev fastsat til Dagene Juni 12—18 (Lørdag ikke iberegnet — da den er dansk Dag ved San Francisco Fair). Da det ikke vil være mulig for Præster fra fjerne Egne at betjene deres Menighed Søndagen forud for Aarsmødet og naa til Oakland til Aarsmødets Aabning, mente Raadet det var bedst at begynde en Dag tidligere og saa slutte Forretningsmøderne Fredag.

Raadet tilstemmer Nebraska Kreds Beslutning om at overlade Arbejdsmarken i Red Cloud til The United Lutheran Church, med den Forstaaelse at de afbetaler Laanet fra Pensionsfondet, som beløber sig til \$300. Nu er Marken overvejende tysk.

Dr. Carlsen oplyste at Samfundet har faaet en testamentarisk Gave fra afdøde Frøken Marcelle Knudsen, Sawyer, Wis., som eventuelt vil beløbe sig til ca. \$20,000. Der blev valgt en Komite af to Medlemmer fra Kirkeraadet, og to fra Skoleraadet, samt Samfundets Formand, til at foreslaa for Aarsmødet hvor disse Penge burde anvendes, ligeledes at lægge Plan for Skolens Tredsaarsjubilæum og Samfundets Halvtredsaarsjubilæum i 1944 og 1946, henholdsvis.

En testamentarisk Gave paa \$500 fra afdøde Julius Matthiesen, Ringsted, Iowa, blev overdraget Church Extension Fond, da afdøde oprindelig havde tiltænkt Gaven til et Grundfond for Hjemmissionen. Det er det nærmeste vi kan komme til at opfylde afdødes Ønske og Retten tilstemmer Ordningen.

Samfundsformanden blev anmodet om at bede de bestaaende Raad og Komiteer om at føje til deres Aarsrapport bestemte Henstillinger til Samfundets Aarsmøde.

Det blev vedtaget at faa anskaffet en Vurdering af de tre „farms“ i Iowa, som tilhører Pensionsfondet, ligeledes af de „farms“ i Washington County som Samfundet har Kaution paa.

Arbejdsmarken i Kanada blev Genstand for en videre Drøftelse m. h. t. de forskellige Virksomheder. Skønt Raadet beklager de økonomiske Forhold hvorunder Samfundet er stillet, kan det ikke, i Lyset deraf, forsvare at støtte en Virksomhed som ikke i en nogenlunde rimelig Fremtid har Haab om at blive selvunderholdende. Det er derfor tvungen til at henstille til Menighederne, at de øge deres Bidrag aarlig ifølge Aarsmødets Beslutning.

Komiteen rapporterede at Præsteboligen i Oaks kom til at koste \$553.62 mere end fra først beregnet. Skønt Raadet beklager dette store Underskud, efter at have hørt

Komiteens Rapport, der blandt andet oplyste at den gamle Bygning maatte flyttes saavel som ombygges, blev Rapporten enstemmig vedtaget.

Kirkeraadet tog under Drøftelse Nødvendigheden af et Vandsystem og Kloakanlæg i Oaks. Der er Mulighed for at det kan blive indlagt for Skolens Vedkommende som et „WPA project“. Omkostningerne regnes til ca. \$6,000. Tanken er saa senere at gøre Brug af disse til de andre Bygninger ved at lægge Vand- og Kloakrør ind til de allerede nedlagte. Det blev vedtaget at foretage dette Arbejde som et „WPA project“ om det kan lade sig gøre, og at Samfundet saa overtager „sponsorship financial obligation“ for dette Foretagende.

Kirkeraadet anbefaler Aarsmødet at vælge en Delegat til den lutherske Verdens Konferense, som skal afholdes i Philadelphia i 1940.

Rapport fra de to Komiteer, een fra den danske Kirke og een fra vor, angaaende Samarbejde paa Egne hvor de økonomiske Forholde gør det umuligt at have to danske Menigheder, blev drøftet. Et Par Ændringer blev foreslaaet og derefter blev det vedtaget at anbefale den ændrede Rapport til Aarsmødet. Naar Fælleskomiteen har godkendt den endelige Form vil den naturligvis offentliggøre samme.

Børnehjemsbestyrelsen holdt Møde sammen med Kirkeraadet, for at drøfte Sagen angaaende Børnehjemmet i Oaks. Det blev fremlagt at enten maa vi lukke Børnehjemmet i Oaks; indskrænke Antallet af Børn som kan optages i Hjemmet, og saa gøre de nødvendige Reparationer paa det nuværende Hjem; eller ogsaa bygge et nyt Hjem til ca. 60 Børn. En midlertidig Plan blev fremlagt. Det blev vedtaget at anmode Pastor Vammen om at indsamle til et nyt Hjem saasart den nødvendige Plan bliver godkendt af de to Raad, med den Forstaaelse at Aarsmødets Beslutning efterkommes, nemlig at Gaver ikke maa indsamles indenfor Samfundets Grænser.

Kirkeraadet anbefaler at den ny Pensionsplan ikke gennemføres før til 1. Maj, 1942. Ifølge Pensionsfondets Styrelse vil det blive nødvendig at indsamle en betydelig Sum før den ny Plan kan sættes i Kraft. Dette bør overvejes af ovennævnte Komite under Forberedelser til Jubilæumsfest i 1944 og 1946.

Kirkeraadet anbefaler at fra 1. Maj, 1939 ansættes Statistikerens Løn til \$100 aarlig.

Ærbødigst, Martin L. Kirkegaard, Sekretær.

Mrs. Peter Jensen, det ældste Medlem af Vor Frelzers Menighed, Waupaca, Wis., naaede den høje Alder af 94 Aar, den 26 Januar. Hun har været Medlem der i de sidste 56 Aar, som vist er ret enestaaende i vor danske Kirke herovre. Mange Venner og Naboer glædede ogsaa hende paa Fødselsdagen, da hun havde aabent Hus. Det skulde interessere os at have nogle Erindringer fra et saa langt Liv i vor Kirke.

Den ombyggede Kirke i Ostenfeld, Man. vil blive officielt indviet den 7. Maj, dog benyttes den allerede nu til Møderne.

Dansk Radio-gudstjeneste udsendes fra Station KFNF, Shenandoah, Iowa, — 890 K. C. — Søndag Eftm. Feb. 2:30—3:15. Pastor K. R. Jensen taler.

„Vi er meget glade for vor nye Kirke“ skriver Pastor Niels B. Hansen, Racine, „hvilken vi tror er en af de smukkeste i vort Samfund“. Tillige oplyser han, at Am. Luth. Conferencen vil lade afholde et Bibelkursus i Kirken den 1—5 Marts med Pastor O. Gornitzka som Taler. En Artikel fra en Deltager i Indvielsesfesten Jan. 22 om denne Kirkefornyelse findes andetsteds i dette Nummer.

Pastor C. Wilhelmsens Hustru, Agnes Kempel, som døde 11. Jan. blev begravet d. 16de fra Immanuels Kirke i Easton, Calif., hvis Præst, Pastor Alfred R. Petersen, ledede Sørgegudstjenesten; han er nemlig en af Pastor W.s første Konfirmanter fra Kansas City. I Vor Frelzers Kirke, Kansas City, blev der afholdt en Mindegudstjeneste Søndag Jan. 22.

I en Fresno Korrespondance til det danske Ugeblad „Bien“, San Francisco, skrives: —

Det var under stor Deltagelse, at Fru Agnes Wilhelmsen blev stedt til Hvile paa Washington Union Kirkegaard. De mange Blomster og Venner bar Vidnesbyrd om, hvor afholdt de kære Præstefolk er. Pastor Carl Wilhelmsen, ti Børn og 21 Børnebørn følger Savnet af en elsket Hustru og Moder. Der er to Søstre i Danmark. Seks Præster bar hende til Graven, Pastor Petersen fra Easton forrettede Sørgegudstjenesten i den Lutherske Kirke samme Sted. Pastor Andersen fra Selma og Pastor Petersen fra Easton talte inderligt om Wilhelmsens Hjem i Østen, som altid stod aaben for enhver, og Gæstfriheden var saa overvældende, at selv om han selv følte, det var næsten overdrevet, aldrig mærkede det hos Præstefolkene.

Vi, der har kendt dem i de senere Aar, har vist alle beundret Familien; det var ganske almindeligt at se Pastor Wilhelmsen forlade Alteret under Gudstjenesten og skynde sig til Pianoet, hvor han akkompagnerede Koret, hvori Døtrene sang med. En Datter, Ruth Tollerup, er en meget dygtig Lærerinde i Musik og Korleder. En anden Datter er Fru Harvey Jacobsen, en Søn er Lærer i Visalie.

Begravelsen var fra Easton Funeral Home. Ved Graven talte Pastor Wilhelmsen kort og klart som altid; takkede Venner for udvist Sympati under Hustruens Sygdom og ved hendes Død.

TAK.

Vi vil gerne igennem de følgende Linier udtale vor Tak til vore mange Venner, der har vist os saa megen Sympati ved vor lille Veras Bortgang. Tak for de mange trøsterige Breve, for de mange Bønner. Savnet er stort, men Trøsten Herren giver er endnu større. Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet.

I ved ikke hvor stor en Hjælp eders Sympati har været, men I har været med til at gøre Byrden lettere. Saa hjertelig Tak!

Pastor Anders Hansen og Familie.

Pastor D. G. M. Bachs Rejseplan.

Vor Japanmissionær, Pastor Bash, som under sit Hjemlov i Aar bor med sin Familie her i Blair, er tiltraadt en Rundrejse efter Indbydelse til flere af vore Menigheder i Iowa Kreds. Hans foreløbige Rejseplan er som følger:

Feb. 9 i Shelby; 10 i Harlan; 12 i Audubon (Fmd.), Hamlin (Efm.), Exira (Aft.); 15 i Ebenezer; 16 i Audubon By (Eft.), Bethania (Aft.); 17 i Jacksonville; 19 i Elk Horn (Fmd.), Atlantic (Aft.); 20—21 i Scranton; 22 i Humboldt (Eft.), Rolfe (Aft.); 24 i Callender (Eft. og Aft.); 26 i Ringsted (Fmd.), Graettinger (Eft.); 28 i Spencer; Marts 1 i Royal; 2—3 i Marcus og Oyens.

SMULER FRA LIVET PAA VOR KIRKESKOLE

At vor Skole og dens Gerning omfattes med Kærlighed og Velvillie af vort Kirkefolk, leveres der stadig nye Bøger paa. De nyeste er specielle Gaver paa \$10 hver fra den engelske Kvindeforening i Cedar Falls, Ia., og fra Ungdomsföreningen i Fresno, Calif. Et andet Udslag af den samme kærlige Omtanke var det, da Mr. og Mrs. Dan Greeno i Blair skænkede Fjerkræ til en „Fellowship Dinner“, som blev afholdt paa Skolen Fredag Aften den 20. Januar.

Den her omtalte „Dinner“ var den første i en Række saadanne, som tænkes afholdt en Gang om Maaneden. Tanken hermed er at styrke og uddybe Fællesskabsfølelsen og det kristne Samliv blandt Skolens Elever, Lærere og Personale. Der vil hver Gang blive afholdt en Antal korte Bordtaler over forskellige kulturelle Emner.

Fredag Aften den 27. gav Prof. Kraft, med Bistand af Prof. Carl Nelson fra Western Illinois Teachers' College en meget vellykket Musikaften paa Dana. Den paafølgende Søndag sang Prof. Nelson en Solo ved Højmesse-gudstjenesten i vor Kirke i Blair, og om Eftermiddagen gav de to Herrer en Koncert i Høresalen i „The Jocelyn Memorial“ i Omaha.

Dr. J. P. Nielsen deltog fornylig som vor Kirkes Repræsentant i et Møde i Baltimore af Centralbestyrelsen for den lutherske Mission i Japan.

Elleve nye Elever blev indrulleret ved Begyndelsen af andet Halvaar sidst i Januar.

I Ugen 1—7 Febr. afholdes der en Række Bibeltimer paa Skolen under Ledelse af Pastor C. M. Videbeck fra Chicago. Pastor Videbeck er jo Medlem af Skolens „Board of Trustees“, som er samlet til Møde her i denne Uge. I Forbindelse hermed vil der blive afholdt mundtlig Eksamen over de fire Præstelever, som i Aar afslutter deres Studier ved vor Skole.

En udsøgt musikalsk Nydelse imødeses til den 24. Februar, da „The Chamber Opera Trio“ besøger vor Skole.

Fra Indsættelsesfesten for Pastor Siersbeck Tirsdag Aften i denne Uge venter vi at kunne meddele lidt næste Gang.

Korr.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

MANITOBA**Winnipeg**

Kirkens Aarsmøde holdtes d. 20 Jan. i Salen. Naar vi ser tilbage paa Aaret som svandt, har Menigheden stor Grund til at sige Gud og Mennesker Tak. Ikke mindst gælder Takken den forenede Kirke, som har gjort og endnu gør Arbejdet i Winnipeg muligt ved Forbøn og Gaver. Mange i „Staterne“ har bragt Offre for at vi i vor By kunde faa Lov at høre Guds Ord paa Modersmaalet og høre Evangeliet forkyndt, saaledes som vi hørte det i Danmarks Kirke. Men ogsaa Landsmænd i Byen og Provinsen har hjulpet os med deres Gaver. For disse siger vi hjertelig Tak og haaber, at vore Venner ikke maa blive trætte og at vi stadig maa vinde flere. Og blandt vore Hjælpere bør vi særlig huske dem der frivilligt hjalp med gratis Arbejde, den største Hjælp af denne Slags kom jo fra Kvindeforeningerne. Uden saadan Hjælp vilde vort Regnskab have vist Tilbagegang, men med den fik Menigheden den ene Fod flyttet et Skridt fremad. Nu haaber og beder vi, det maa lykkes at tage det næste Skridt i 1939. Med Guds og Venners Hjælp vil det lykkes.

Ved Valget trak Octavius Andersen sig tilbage. Hrr Andersen har i mange Aar været Medlem af Styrelsen og har i det meste af den Tid været Næstformand og Formand. Men ifjor var han af sit Arbejde forhindret det meste af Tiden i at være med til Bestyrelsesmøder; og der er Mulighed for, at han atter i Aar skal rejse bort i sit Firmas Ærinde. Forsamlingen takkede Hrr Andersen for lang og tro Tjeneste og valgte derpaa Hrr A. Rasmussen til Formand. Til Sekretær valgtes Hrr Carl Brink og Kassereren, Hrr Carl Uelsen genvalgtes. Som Tillidsmand valgtes Hrr S. Sørensen, Me Gee Str., og Hrr E. Christensen genvalgtes som Revisor.

Som en Nyhed kan nævnes, at da Pastor Damskov d. 8 Jan. uventet kom tilstede ved Gudstjenesten og efter Opfordring talte til os efter Prædiken, benyttede han Lejligheden til uofficielt at indbyde Præst og Menighed til Kirkeindvielse i Ostenfeld d. 7. Maj. — Den officielle Indbydelse kom nok siden. — Kirken i Ostenfeld benyttes allerede til Gudstjenesterne. Men Tiden til Indvielsen er jo mindre bekvem om Vinteren.

Hrr og Fru John Simonsen er kommen tilbage til Winnipeg fra Vancouver.

Kvindeforeningens Aarsmøde holdtes hos Fru F. Hansen, 627 Warsaw Ave. d. 11 Jan. Efter at forskellige Forretninger var bleven besørget blev det bestemt at holde en Æbleskivefest i Salen d. 17 Februar. Sammen med Æbleskiverne skal der ogsaa sælges Æblekage med Flødeskum; der er sørget for et godt Program: Lysbilleder fra Canada — og Eben Justice har lovet at synge; saa der er noget at glæde sig til. Fru Chr. Christoffersen genvalgtes til Formand og Fru C. Nielsen genvalgtes til Kasserer. Foreningen har haft omkring ved samme Indtægt som Aaret forud og, naar alt tælles sammen, støttet Kirkens Arbejde som før. Der var ogsaa en god Arbejdskapital i Kassen.

Spear Hill

Fru Viggo Calson, Spear Hill, er fremdeles i Hospitalet i Winnipeg for at faa elektrisk Behandling paa Fødderne. Der var Fare for Koldbrand, men nu gaar det bedre. Dog, da Behandlingen er noget sent paa Veje, vil det tage længer for Patienten at komme over Sygdommen.

Fru S. A. Carlson, Spear Hill, „Bedstemor“, var ved sidste Besøg paa Højen betydelig bedre. Hvem ved, om ikke Bedstemor faar den Glæde at være med til den ny Kirkes Indvielse? Det var en af hendes største Sorger, da den første Kirke brændte. Nu tales der om Muligheden af at holde Indvielse en Gang her i Somren.

Kirkeligt Rundskue.

Saadan talte en Jøde. I sin ny Bog „Da jeg mødte Storveziren“ fortæller Karla Frederiksen en lille Oplevelse, som netop i disse Dage virker som en aktuel Kommentar til storpolitiske Begivenheder. Den er hændt hende paa en Damper mellem Beirut og Haifa i Palæstina:

Jeg kommer i Samtale med en tysk Familie. Det var ikke at se paa dem, at de var Jøder. En smuk, ældre Mand, og begge gennemkultiverede. Paa et Øjeblik er vi inde i en Samtale om Tyskland af i Dag. „Tyskland havde kun at slutte sig til Hitler, ellers var der bleven Borgerkrig. Der er ingen Tvivl om, at denne Mand mener

det bedst for Landet. Det er ikke fra ham, Hadet kommer.“

Taarerne trillede ham nu ned ad Kinderne. „Far,“ sagde hans Frue og rakte sin Haand over imod ham.

„Jeg er selv Jøde,“ sagde han og saa' op paa mig. „Da jeg var ung, var det mit højeste Ønske at blive Officer i den tyske Hær! Jeg skulde lige til at have min afsluttende Eksamen, da en af mine Venner forraadte, at jeg var Jøde.“ Vi sad længe og saa' ud i Natten. „Jeg har gjort hele Verdenskrigen med og kom syg paa Sjæl og Legeme hjem og opholdt mig et Aar i Riesengebirge for at komme til Kræfter. Da jeg kom tilbage for at begynde min Virksomhed igen, var alt usikkert og vanskeligt, og saa blev vi forraadt igen, da den ny Tid kom ind over Tyskland.

Det er min Slægts Fædreland, og har været det i Aarhundreder. Vi er Tyskere, og den Dag, Tyskland er i Fare og kan bruge mig igen, da melder jeg mig straks.“

O. R. A. Tollesfon, den iblandt Nordvestens Danskere velkendte norsk-lutherske Præst i Wolf Point, Mont. særlig for sine Radio-gudstjenester dersteds og Deltagelser i vore Ungdomsstævner, har modtaget Kald fra Clinton, Minn. og flytter omkring Marts 1.

„**Misplaced Boycott.**“ I Mangel af et passende Udtryk paa Dansk benytter vi det engelske, da Begivenheden foregik i en lille Landsby i syd Minnesota.

For nogle Aar siden organiserede Byens Indbyggere, der vel nærmest var lutherske Skandinaver, en Menighed med Søndagsskole, Kirkebygning og samt. Men de fleste af Byens Folk tilhørte en ældre Landmenighed, hvis Kirke laa nogle faa Mil fra Bygrænsen. Derfor var mange Farmere derude imod Menighedens Oprettelse i Byen og truede at „boycott“ de Forretningsfolk der tilsluttede den, dette selvfølgelig alene af økonomiske Grunde. Resultatet blev at Bymenigheden opløstes og man fortsatte som førhen at være en Prædikeplads ud fra den gamle Landmenighed.

Den samme Landsby havde ingen andre Kirker, men med det tilladelige Drikkeris Genopstandelse blev den velsignet med tre Ølstuer. Her blev snart den offentlige Samlingsplads for Omegnens Folk, særlig Lørdag Aften, for ikke at sige Nat, hvilket vist var nærmere Sandheden. I al Fald var Folk yderst uoplagte til at staa op og gaa til Gudstjeneste næste Dag. Der er megen Klage baade i By og paa Landet over disse Buler samt det sene Natdriveri og værre Ting som de fostre. Den eneste Maade at blive dem kvit er at vælge Mænd paa Byraadet der har Overbevisning og Mod nok til at nægte Udstedelse af License. Dog har vi den Ide, at dersom de Folk der anvendte „boycott“ Metoden saa effektivt i at ophæve en Menighed, vilde prøve den paa Ølstuerne, saa maatte ogsaa disse forsvinde.

Efter Minn. Anti-Saloon League.

Præsterne er gode Bogkunder fremdeles. Saaledes skrives der i „Lutheran Standard,“ thi omend der sælges ca. 700 Eksemplarer af hver af de religiøse Bøger der optrykkes her i Landet, saa er der fremdeles stærk Efterspørgsel. I Aaret 1936 blev 684 Bøger af religiøs Indhold udgivne i Amerika, hvilket repræsenterer to Gange saa mange som af videnskabeligt og socialt Indhold. Det samme Forhold gælder ogsaa andre Aar. „Var det ikke for Præsternes Understøttelse, saa stod det daarligt til

hos mange Bogforlag,“ bemærker Bladet.

Mere Brug af levende Billeder (Motion Pictures) i vor kristelige Undervisning og kirkelige Arbejde var Genstand for Drøftelse og Beslutning af en større Repræsentation af lutherske Organisationer, som var samlet i Chicago for en Tid siden, under Dr. Ralph H. Longs Ledelse. Han sagde bl.a.— „I flere Aar har jeg tænkt over denne Sag og Muligheden af at benytte levende Billeder i vore Kirker, Jeg er kommen til den Slutning, at her er et uopdyrket Felt hvor National Lutheran Council kunde gøre Tjeneste ved sin Støtte.“ En anden Taler ved Mødet, Mr. Walter Bartz, Præsident for Youngstown Sheet and Tube Co. Ohio, paapegede, at „vi begriber ikke tilfulde hvilken mægtig Faktor vi har i de levende Billeder til at naa og paavirke Ungdommen. Fængslernes Indvaanere og vore Skatter kan blive skaaret ned dersom Kirkerne vilde bruge dem til at undervise vore Unge moralsk og socialt.

Forslaget gik ud paa at oprette et fælles Bibliotek for alle Films der fremkommer i de lutherske Kirker, og andre, som kan tjene samme Formaal.

Hitler har udtalt, at Alkohol har ruineret mange Gange flere værdifulde Mænd i Tyskland i et Aarhundrede end Antallet af dem der faldt paa Landets Slagmarker i det samme Tidsrum. Desuden maa man tage i Betragtning at denne Gift ikke er begrænset til blot dem der ruinerer sig selv ved Drik, men den nedarves i deres Afkom. Alkohol er en af de største Aarsager til Menneskehedens Fordærvelse.

Retten i Groningen i Holland har haft en ejendommelig Sag til Behandling. Præsten ved en reformert Kirke i Ulrum var noteret af Politiet, fordi han Kristi Himmelfartsdag havde brugt en Græsslaamaskine i sin Have. Han blev afkrævet en Bøde paa 3 Gylden, eller ogsaa skulde han 3 Dage i Fængsel. Retten frikendte imidlertid Præsten med den Begrundelse, at hans Beskæftigelse i Haven ikke kunde anses for Arbejde men for en Slags Rekreation.

Kristne Jøder. Af Verdens c. 16 Mill. Jøder er der i det 19. Aarh. 72000 blevne vundne for Protestantismen og c. 13.200 er blevne Katolikker eller Ortodokse.

I samme Periode er der blandt Hedninger og Muhammedancre vundet 2 Mill. for Evangeliet. Hvis der procentvist var vundet lige saa mange som ved Jødemissionen, skulde Tallet have ligget langt, langt over de 2 Mill. Der er ogsaa 3 Gange saa mange omvendte Jøder, der bliver Præster, som der er af Hedninger og Muhammedanere. Altsaa: Jødemissionen synes at give de største Resultater.

Fra 1. Januar har **Island faaet en ny Biskop**. Det er Provst Sigurgeir Sigurdsson fra Isafjord. Han er 48 Aar og har i flere Aar været førende inden for islandsk Kirkeliv.

Omtrent samtidig med den norske Dronning døde en anden norsk Kvinde i Brooklyn. Det var en **Diakonisse, Søster Lina**. Hun havde i næsten en Menneskealder arbejdet i det norsk-lutherske Hospital og Diakonissehjem. I de norsk-amerikanske Blade siges, at Tusinder velsigner Mindet om Søster Lina, og hun fik en Begravelse som en Dronning.

Korrespondancer.

INDVIELSESFEST I IMMANUELS KIRKE, RACINE, WISCONSIN.

For omtrent fire Aar siden opstod den Tanke iblandt os at vort Kirkehus var for lille. I Foraaret 1935 blev det af Kirkeraadet lagt frem for Menigheden med Hensyn til Pladsmangel ved vore Søndagsgudstjenester. Det blev Begyndelsen til at Tanken omsattes i Handling.

De forskellige Fremgangsmaader med Hensyn til Bygningsarbejdet og med at samle de fornødne Midler dertil skal jeg lade være udeladt. Der blev selvfølgelig valgt Komiteer af forskellige Slags; men det bedste var, at det syntes som om hele Menigheden var i Arbejde paa en eller anden Maade, og Enighed gør stærk.

Det blev bestemt vi skulde forøge vores Siddeplads med ca. 200; saa vilde vi have Plads til 450 ialt. Sidste Foraar begyndtes der paa Arbejdet. Der er bygget en 35 Fod til Vest-Enden af den gamle Bygning; og den nye Del blev udvidet lidt baade mod Syd og Nord, saa Formen ligner en Korskirke.

Det hele har kostet omkring ved \$24,000.00, iberegnet nyt Alter, Døbefont, Prædikestol, Læsepult og nye Bænke; Pibeorgelet blev ogsaa ombygget og forbedret.

Et Spørgsmaal, som ofte kom op var dette: hvor skal vi være imens Kirken bliver istandsat? Ogsaa dette syntes at være lagt tilrette for os. Først blev det ordnet saaledes at vi kunde bruge Kirken, medens de arbejdede udvendig med den nye Part. Da vi saa ikke kunde være der længere, kom en af de norsk-lutherske Kirker os til Hjælp. De var uden Præst og vi var uden Kirke; saa vi passede godt sammen. Vi var der omtrent fire Maaneder med baade vor Søndagsskole og Gudstjenester og alle andre Møder. Pastor Hansen var saaledes for en Tid Præst for to Menigheder. Vi havde det godt tilsammen og jeg tror, det blev til Velsignelse for begge Parter. Den sidste Maanedstid vi var tilsammen var deres Præst, som var kaldet, kommen. De to Præster, Hansen og Stolen talte saa skiftesvis.

Juledag brugte vi vor nye Kirke første Gang. Undersalen var ikke færdig; vi var saa oppe i Kirken et Par Uger med Søndagsskolen ogsaa. Den 18. Jan. var vi saa vidt at vi kunde afbenytte Undersalen ogsaa, og det var med Glæde og Tak vi igen kunde være i vort eget Gudshus.

Den 22. Jan. blev bestemt til Indvielsen af Kirken. Den Søndag Morgen havde vi Gudstjeneste som sædvanlig med Undtagelse, at Dr. Carlsen prædikede ved denne Lejlighed.

Om Eftermiddagen Kl. 3 foregik selve Indvielsen. Kirken var fyldt baade oppe og nede; vi havde faaet Højtalere sat ind, saa de kunde høre i Undersalen. Processionen var meget højtidelig; først et Kor af 30 Børn, dernæst Kirkens Sangkor, saa fulgte Samfundets Formand, Dr. Carlsen, og seks Præster, som bar Alterbægerne. Efter dem kom de endnulevende, som har beklædt Embedet som Formænd i Menigheden. Sluttelig fulgte hele Kirkeraadet. Dr. Carlsen talte over Emnet: „I hans Tempel siger enhver Ham Ære.“ —Ps. 29,9. Kredsformand, Pastor E. R. Andersen talte dernæst over Col. 3:16.

Tonen i begge Taler var den, at selv om vi kan glæde os og være taknemmelige for at have et smukt Gudshus og indvie det til Herrens Ære, saa er det endnu af større

Betydning at vi indvier vore Hjerter til Ham og hans Ære.

Søndag Aften havde vi Sanggudstjeneste. Som Æresgæster var indbudt en Del, der ikke er Medlemmer af Menigheden men som havde ydet til Byggefondet. Begge Kor sang flere Sange og forskellige Soloister blev hørt. Menighedens Formand, Elmer Bohn, og Pastor Hansen havde Ordet, og holdt korte Taler.

Tirsdag, Onsdag og Torsdag havde vi som Gæster alle de lutherske Kirker, der tilhører The American Lutheran Conference samt Bethania danske Luth. Menighed.

Tirsdag Aften var Emmaus og Bethesda Menigheder (denne Norsk) vore Gæster. Emmaus Sangkor glædede os med flere Sange og Pastor S. C. Kloth talte over Emnet: „Kristus Hovedhjørnестenen.“ Pastor Andersen og Pastor Stolen bragte Hilsner og Lykønskninger fra deres Kirker.

Onsdag Aften havde vi indbudt Gethsemane, Zion (norsk) og Bethania Menigheder, som vore Gæster. Gethsemane Sangkor sang denne Aften og Pastor Aaron Christiansen, Hartland, talte. Emnet var: „Levende Stene.“

Hilsner og Lykønskninger blev bragt af Præsterne K. Wilhelmsen, J. E. Thompson og J. C. Kjær.

Torsdag, den sidste Aften af Højtideligheden, var Vor Frelser's, Messiah (svensk) og St. Paul's (tysk) Menigheder hos os. Vor Frelser's Sangkor havde Ledelse af Sangen og de glædede os med askillige Numere. Pastor James C. Petersen, Kenosha, var Taleren og han talte over Epheser 2: 21: „En Bygning sammenføjket vokser til et helligt Tempel i Herren.“

Vi havde nogle skønne Aftener. Hvor blev vi lagt paa Sinde med baade Glæden og Alvoren af at være levende Stene, hvoraf Herren vil bygge sit aandelige Tempel. Enhver har sin Plads i denne Bygning.

Vi har i vores Kirkebygning mange Symboler, som alle peger paa og viser hen til Frelseren, Jesus. Alle de mindre Symboler, som særlig findes paa Vinduerne, leder alle op til vort kønne og smukke Alterbillede, som er et stort Vindue oppe over Alteret med Kristus Figuren: „Kommer hid til mig“, sammensat af kulørte Glass. Det er meget kønt, særlig naar Daglyset skinner udefra og ind. Vores Præst, Pastor Hansen, forklarede for os Betydningen af disse Symboler, og flere andre Ting som vi har i den lutherske Kirke.

Vi har meget at sige Herren Tak for. Vi er taknemmelige for den nye Kirke; men meget mer for at vi har Guds Ord iblandt os og som bliver talt og brugt saaledes at Syndere kan finde Vej hen til Korsets Fod hos Jesus. Personlig takker jeg Gud for at jeg fandt et Kirkehjem her i Immanuel's Menighed.

Kærlig Hilsen til Ugebladets Redaktør og Læsere.

W. Thomsen.

FRA SALEM ALDERDOMSHJEM, ELK HORN, IOWA

Atter svandt Juledagene bort og dermed Juletravlheden. Julen er Børnenes Fest, men det er vist lige saa sandt at den er ogsaa de Gamles Fest. Alle Hjemmets Beboere saa fremad til Julefesten med Forventning og der var vist heller ingen der blev skuffet. Aftenen begyndte med et Festmaal tid som alle nød med god Appetit. Efter Opvaskningen begyndte den opbyggelige Del af Festen med at synge nogle af vore kære bekendte Julesalmer. Det er interessant at lægge Mærke til hvor meget de danske Sal-

mer betyder for ældre Mennesker. De synger alle med ved en saadan Lejlighed selv om Øjnene ikke er saa klare, og Stemmerne ikke er saa klangfulde som de har været. De fleste af dem kan Salmerne udenad. Saa bliver Juleevangeliet læst og der bliver bedet om at Jesus vil holde Julefest i vore Hjerter. Der bliver saa læst en Julefortælling. Efter dette er overstaet, begynder den mere gemytlige Del af Festen med Uddeling af Gaver som var sendt Hjemmet fra Venner, der gerne vilde gøre de Gamle glade. Der var Uddeling af Candy og Cigarer, selv nogle af Kvinderne tog imod Cigarer; om de har røgt dem, ved jeg ikke, de gemmer dem nok til jeg kommer at besøge dem. En stor Kasse sendt fra Kvindeforeningen i Atlantic blev aabnet; den indeholdt mange gode Ting som vi var glade ved. En Del Breve blev oplæst. Det er Børnenes Bestilling at dele ud. Det er morsomt at se de glade Ansigter og høre de muntre Ord, naar dette staar paa. Vor lille Vera var ogsaa med den Aften, munter og livlig som altid; men nu er hun med til en bedre Fest — Lammets Fest. Hvor usikkert Livet dog er. Lidet tænkte vi denne Aften at to „Hansener“ skulde blive de første til at naa Maalet, — Mrs. Knud Hansen og Vera Hansen. Hav Tak, alle Venner, der sendte os et Trøstens Ord i disse Dage.

Alt gaar ellers sin vante Gang paa Hjemmet. Vi er glad ved at kunne byde ældre Folk et saadant Hjem, glade ved at kunne forkynde dem Evangeliet om Jesus, som Verdens Frelser der kan hjælpe baade i Liv og i Død. Venner har været særdeles velvillige imod Hjemmet til Jul. Vi har modtaget enten Penge eller Varer fra næsten alle Menigheder i Iowa Kreds og ogsaa en Del uden for Kredsen, for hvilke vi sender dem en hjertelig Tak. Missionen i blandt de Gamle er ikke den mindste. Det er ikke nok at man hjælper Mennesker ved Begyndelsen af Livet, men maaske endnu vigtigere at man staar hos dem ved Afslutningen, saa de kan fare herfra med Fred. Hvad betyder Resten af Livet, dersom ikke Afslutningen er god! Der er mange der ikke har tilstrækkelige Midler og heller ikke kan skaffe dem, saa de kan betale for deres Ophold. De Gaver vi har modtaget vil hjælpe til at betale for saadanne, der trænger til et Hjem.

Saa en kærlig Hilsen og en hjertelig Tak til alle Bladets Læsere.

Anders Hansen, Bestyrer.

FRA MILLTOWN, WIS.

(Jan. 23, 1939.)

Det er mange Aar siden at noget har været skrevet herfra i L. U. Maaske det kunde interessere nogen at vide hvorledes det gaar her. Jeg ved det interesserer mig, at læse fra de forskellige Menigheder; om deres Arbejde.

Vi har vel alle haft Medgang og Modgang. Hvad os angaar, saa har vi ingen Grund til at klage, hvad det temmelige angaar. Vi har haft en god Høst af alle Ting i de sidste to Aar; saa Folk kunde nok klare sig nu, om de vilde sætte Tæring efter Næring. Hvad saa det aandelige angaar, dette kan man jo ikke altid bedømme. Selv om man tror man kan, saa kan vi jo let tage fejl. Vore Guds-tjenester er nok saa godt besøgte; men det kunde jo være bedre. Der er mange Mennesker som aldrig kommer nær Kirken undtagen en Nabo, eller en af deres Familie dør, og det har nu ogsaa sket temmelig ofte i det sidste Aar. Jeg troer, vi har haft 18 Begravelser fra vor Kirke i 1938.

Pastor N. P. J. Nielsen har været her i 13 Aar og vi er endnu ikke færdige til at lade ham gaa. Vi havde vort aarlige Menighedsmøde den 10. Januar. Alt gik fredeligt

og godt, som det altid gør. Og vi havde Balance i alle Kasserne, skønt vi har haft store Udgifter det sidste Aar. Først indsatte vi et Varmeapparat i Kirken, som kostede over \$700.00; og saa købte vi et Hammond elektrisk Orgel, som kostede \$1575.00; og alt er betalt. Vi gamle var ikke alle inde for at købe dette Orgel til saa stor en Pris. Vi sagde som Konen i Aarhus, da hun saa det første Jernbanetog: „Det gaar aldrig.“ Men de Unge havde mere Mod. De gik rundt til vore Folk og andre, og paa 3 a 4 Dage havde de mere end nok. Ja, Folk blev ved at indsende Subskriptioner, saa vi maatte næsten sige som Konen, da hun kom i Toget og Farten kom op: Det standser aldrig.“

Vi har haft en meget fin Vinter saa langt; næsten ingen Sne. Hermed en kærlig Hilsen til Redaktøren og alle Bladets Læsere.

Michael Michelsen.

Det er endnu ikke at kende Evangeliet, at du har Rede paa dets Lære og Bud. Først da kender du Evangeliet, naar du har hørt den Røst, som siger til dig: Kristus er din egen med Liv, Lære, Gerninger, Død, Opstandelse og alt, hvad han er, har, gør og forstaar.

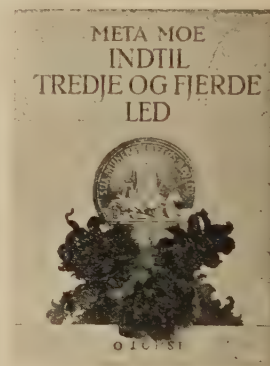
Luther.

Meta Moe

Indtil tredje og fjerde Led

En velskreven Roman om den arvelige Belastnings tunge Problem.

Bogens Tendens er, som dens Titel paapeger, at vise, hvorledes særegne syndige og umoralske Drifter og Tilbøjeligheder ofte arves baade i tredje og fjerde Led blandt Menneskens Børn, og at dette syndige Arvegods tit tager Magten fra Arvingen, saa han bliver den daarlige Arvs Slave. Derpaa gives der talende Eksempler i Bogen. Men den fortæller ogsaa om Individder, som efter mange Solemærker at dømme har faaet en daarlig Slægtsarv og dog ved Troens Kraft og Selvbeherskelse vandt Sejr over det daarlige og blev gode og nyttige for Samfundet. 205 Sider. Pris netto \$1.35 indb. \$2.00.

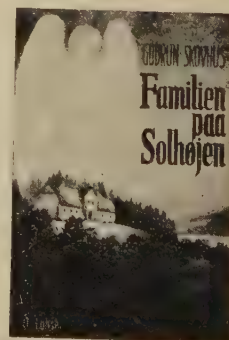
Gudrun Skovhus

Familien paa Solhøjen

Oversat fra Norsk af E. Garde Af Forfatterinden udsendte Forlaget i 1936 „Søster Kora.“ I denne nye Bog optræder til Dels de samme Personer. Det er ikke en Fortsættelse i den Betydning, at den nye Bog ikke kan læses uden, at „Søster Kora“ maa læses først. Men en vis Sammenhæng er der mellem de to Bøger.

En fin, varm, ja gribende Skildring, som vil læses med Glæde. Pris netto \$0.60.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
BLAIR, NEBRASKA

Familielæsning

FRELST TILSIDST. Af Sofus Frederiksen.

Oppe paa tredie Sal i et gammelt Hus i Storbyens Slumkvarter, laa i en yderst tarvelig Stue en ung Kvinde i en daarlig Seng. Tæpperne vare bare Laser og dækkede kun sparsomt den syge Kvinde. Man kunde snart se hvad der var i Vejen — Tæring. Den unge Kvinde laa for Døden. Man kunde se hun havde været meget smuk. Hendes Forældre havde levet ude paa Farmen langt fra Storbyens Fristelser; men ogsaa paa et saadant fredeligt Sted kommer Fristelser. Faderen, Jens Løkke, var stolt af sin Datter, og Moderen, den stille Johanne, saa med kærlige Øjne paa Datteren Clara. Forældrene var ikke velstaaende, men klarede sig saa nogenlunde.

Saa hændte det, at der paa Nabofarmen, kom en ung Mand ved Navn Walter Back til at arbejde —. Han var en smuk Fyr, brunt krøllet Haar og et fint lille Overskæg. Rigtig en Friskfyr og en „Pigernes Jens“.

Han gjorde Bekendtskab med Clara. Det endte naturligvis med at de blev Kærestes. Men Walter var vidtløftig, og han vilde ogsaa drikke. Claras Moder og Fader satte sig imod Forbindelsen, og forbød Clara at komme sammen med Walter — Clara vilde ikke lyde, og saa kom Ulykken.

En skøn Dag aabenbarede Clara for sin Moder, at det var en Nødvendighed at hun blev gift med Walter snarest mulig. Denne Bekendelse skete under hede Taarer, — men forsent. Faderen var rasende og det kunde nær have gaaet saa vidt, at han havde jaget Clara bort fra Hjemmet. Men han var en kristen Mand, og da Vreden havde lagt sig kunde han jo nok se at han ikke havde Lov til at slaa Haanden af sin Datter, selv om hun havde fejlet.

Moderen sørgede inderligt over Datterens Fejltrin. Clara blev gift med Walter Back, og da Forældrene ikke kunde afse deres eneste Datter, blev det bestemt at de skulde være paa Farmen ved de gamle og saa give dem det halve af Indtægterne.

Den første Tid efter Brylluppet gik det saa nogenlunde. Clara fødte en dejlig Dreng til Verden, der i Daaben fik Navnet Glenn Back.

Nu blev det snart klart at Walter aldeles ikke brød sig om at arbejde, og alting blev forsømt. Det ene Laan efter det andet blev gjort paa Farmen.

Jens Løkke tog sig det meget nær. Det svækkede hans Helbred og inden ret længe afgik han ved Døden. Hans Hustru blev nu syg af Anstrængelse og Sorg og seks Uger efter Jens Løkke var død blev hans Hustru begravet ved hans Side. Clara græd og sørgede, Walter var aldrig hjemme, og hun maatte passe de faa Kreaturer de havde tilbage og tillige sin lille Dreng. Hun græd og bad Walter om at lade være med at drikke og blive hjemme og passe Farmen. — Walter blev rasende og bankede hende. Hun vidste ikke hvor at vende sig hen. Hun saa nu sin store Fejl, men nu var det forsent. — Hun søgte til Gud i Bøn og bad for sin Dreng og sig selv at Gud dog ikke vilde straffe hende for haardt for sit Fejltrin.

Nu blev Farmen og alt andet solgt ved Tvangsauktion. Alt de havde var nogle faa Møbler og lidt Sengeklæder.

Walter vilde ind til Storbyen; han sagde til Clara, der kunde han bedre faa Arbejde. Glenn var fem Aar gammel.

Walter fik nok Arbejde; men han kunde ikke holde en Plads, da han drak og ikke kom til sit Arbejde.

Clara fik Arbejde i en Restauration hvor hun arbejdede om Natten. Da kunde hun bedre være borte —, naar Glenn sov saa kunde en Nabokone se ind til ham. Faderen kom gerne hjem i Dagningen fuld.

Clara arbejdede haardt for at forsørge sin Dreng—. Mangel Gang mishandlede Walter hende, naar hun ikke vilde give ham Penge til Drik. Drengen gik nu i Skole og Clara havde faaet ham hjulpet til at han kunde sælge Aviser, og det gik helt godt for Glenn. Men ogsaa her var Walter paa Spil; mange Gange tog han Pengene fra Drengen, naar denne kom hjem efter at have solgt sine Aviser. En Dreng som han var bleven kendt med paa Skolen spurgte ham om han ikke vilde med til Søndagsskole. Glenn spurgte sin Moder og hun gav ham Lov. Men Faderen fandt det ud og pryglede Drengen fordi han havde givet nogle faa cents til noget i Søndagsskolen. Men dette holdt dog ikke Glenn borte fra Søndagsskole.

Han sagde aldrig noget om sin Fader eller om sit Hjem. Han var nu ti Aar gammel. Moderen arbejdede alt for haardt og nu i længere Tid havde hun skrantet. Daglig søgte hun med sin Dreng i Bøn til Gud om Hjælp for deres Elendighed. Men hun blev daarligere og kunde næsten ikke slæbe sig op af Trapperne, naar hun om Morgen kom hjem fra Arbejde.

Men snart kunde hun ikke mere; hun maatte paa Sygelejet og havde nu ligget i flere Dage. En Nabokone vilde have Doktoren; men Clara mente nok at det gik over. Saa havde endelig Naboerne tilkaldt Doktoren. Han havde været der ved Middagstide og sagde at hun skulde paa General Hospital saa snart som det var muligt at faa hende der; for Tiden var dette overfyldt. Dog mente han at han kunde faa hende der den næste Dag.

Glenn kom hjem efter han havde solgt sine Aviser. Han satte sig ned ved Moderens Seng; det var i Mørkningen. Faderen havde ikke været hjemme i flere Dage. Clara tog sin Dreng i Haanden og sagde: „Lov mig, min Dreng, at du altid vil vedblive at være en god Dreng og holde dig til Vorherre. Hvis det nu skulde være Guds Vilje at jeg skal dø, saa glem ikke at bede.“

Glenn gav sig til at græde.

„Du maa ikke dø, Moder, — søde Moder, du maa ikke dø; saa har jeg jo slet ingen.“

„Jo, du har Glenn; du har Vorherre; han vil altid hjælpe dig, hvis du søger ham ærlig. Lad os bede til ham om hans Hjælp.“

Den syge Kvinde bad, medens den grædende Dreng laa paa Knæ ved Siden af Sengen. „Kære Fader i det høje, jeg vilde jo saa gerne have faaet Lov til at blive ved min Dreng endnu en Stund; han er saa lille — og Verden er saa ond. Men ske din Vilje og ikke min, Herre Jesus! — hjælp du os i vor Nød. Vær du en Vogter for min Dreng. Du, som er de Faderløses Fader.“

Det var som om Trøsteren selv var tilstede og gav sin Trøst baade til Moder og Barn. Begge faldt i Søvn. Den ene for aldrig mere at vaagne i dette Liv.

Drengen vaagnede ved at Nabokonen kom ind og tændte Lys. Da hun kom hen til Sengen opdagede hun at Clara var død. Hun laa med Smil om Munden. Hun var gaaet ind til den evige Glæde.

Drengen kastede sig hulkende over det afsjælede Lege-me og kaldte paa Moderen. Konen prøvede at trøste men det var ikke megen Trøst hun kunde give.

Hun spurgte Glenn om de ingen Slægtninge havde; men Barnet kendte ingen.

Saa spurgte hun ham hvad den Præst hed hvor han havde gaaet i Søndagsskole. Glenn sagde, hans Navn var Gram. Hun tog nu Drengen med ind i sin Lejlighed og lukkede Døren til Dødsværelset. Da hun havde faaet Glenn anbragt ved sine egne to Børn gik hun ned til en Telefon og kaldte Pastor Gram, og fortalte ham hvad der var sket. Gram kendte Glenn men ikke Forældrene. Han sagde til Konen han vilde komme med det samme. Det varede ikke længe før en Automobil kørte op foran Huset og Præsten kom op paa tredje Sal, hvor Konen mødte ham og tog ham med ind i sin Lejlighed hvor Glenn var.

Præsten tog Drengen i sine Arme og talte kærligt til ham. Saa sagde han: „Men hvorfor fortalte du mig ikke at din Moder var syg, saa jeg kunde have besøgt hende og gjort noget for hende og dig?“

Drengen græd og sagde: „Det turde jeg ikke for Fader. Han var vred fordi jeg gik i Søndagsskole.“

„Hvor er din Fader i Aften?“ spurgte Præsten.

„Det ved jeg ikke“, svarede Glenn grædende; jeg er saa ene, der er ikke et Menneske der bryder sig om mig! Jo, Moder sagde før hun døde, at Jesus vilde tage sig af mig og var de Faderløses Fader; og det maa jeg aldrig glemme!“

„Nej det maa du ikke, min Dreng“, svarede Præsten. „Men nu gaar du med mig hjem i Aften, saa skal du se, at det gaar nok altsammen.“

Præsten sagde til Konen, at han vilde anmelde det der var sket og faa alt ordnet til Begravelsen. Snart var Glenn anbragt i Præstens Automobil og der kom Rolighed over Drengen. De kørte op til Raadhuset hvor Præsten meldte det forefaldne.

Nu kørte de ud i den pænere Del af Byen. Snart naaede de Præstens Hjem. Præstens Hustru, en venlig Kvinde, blev snart sat ind i Forholdene. Hun tog Glenn i sine Arme og kyssede ham og sagde nu maatte han ikke græde. Præstefolkene havde ingen Børn; de var middelaldrende Folk.

Glenns Tøj var ikke godt, og i Aften var Butikkerne lukkede og den gode Præstekone vidste næsten ikke hvad hun skulde gøre. Men saa kom hun til at tænke paa at en god Veninde af hende havde tre Dreng, som nu var ældre end Glenn, maaske hun kunde have noget. Hun kaldte hende i Telefonen. Ja denne havde rigeligt af godt Tøj, som hendes Dreng var vokset fra. Hendes ældste Søn skulde tage Automobil og bringe det over med det samme.

Tyve Minuter efter holdt en Automobil uden for Præstens Hus; en ung Mand bragte en stor Bylt Klædningsstykker. Der var Skjorte og Undertøj og to Sæt godt Tøj og en Overfrakke.

Glenn kom i Bad og saa i rene Klæder. Han havde faaet noget at spise medens de ventede paa Klæderne.

Nu gav Præsten ham nogle Billedbøger. Præsten læste sin Avis. Med et saa han hen paa Drengen og sagde saa:

„Hvad var din Faders Navn Glenn, jeg mener hans første Navn, var det ikke Walter — Walter Back?“

„Jo, det var“, sagde Glenn.

Præsten gik ud af Stuen og talte med sin Hustru, som var beskæftiget i Køkkenet. Lidt efter kom han tilbage og sagde til Glenn: „Din Fader ligger paa General Hospital og er meget syg. Du og jeg kommer til at gaa hen og se til ham.“

Glenn begyndte at græde.

„Er du ked af at din Fader er syg“, sagde Præsten.

„Nej“, sagde Drengen, men jeg er bange for ham, og saa er jeg bange for hvor jeg skal være i Nat.“

„Du skal naturligvis være her“, sagde Præsten smilende.

Fru Gram var nu kommen ind. Hun tog Drengen op paa sit Skød og sagde: „Ja, Glenn, naar du har set din Fader, kommer du med herhen igen. Fra i Dag af skal det være dit Hjem.“

Drengen smilede.

Walter Back havde Natten i Forvejen været i Ledtog med to andre Mænd, og de tre havde gjort Indbrud i en Forretning i Byens Udkant. Men Politiet havde overrasket dem. De prøvede paa at rende deres Vej. Betjenten bød dem standse; men da de ikke adlød skød han. En Kugle ramte Back livsfarligt og nu laa han paa Hospitalet. Præsten havde læst det i Avisen.

Præsten og Glenn kom hen til den store Bygning. Præsten gik ind, og skønt det var langt over den Tid, da nogen Besøgende kunde komme ind blev Præsten straks indladt. Han var velkendt her.

Han spurgte om Walter Back levede endnu. Ja, han levede endnu, men der var ingen Udsigt til at han vilde leve til den næste Dag.

Præsten og Glenn gik gennem de lange Gange og endelig blev de vist ind i det Værelse hvor Walter laa. Sygeplejersken viste dem hen til Backs Seng. Glenn holdt ved Præstens Haand, han var bange.

Walter var vaagen og ved Bevidsthed; men han havde store Smerter.

Da han saa sin Dreng vendte han Hovedet bort. Præsten stod lidt; men sagde saa: „De er Walter Back.“

Den syge vendte Hovedet om og sagde „Ja“. Store Taarer trillede ned ad hans Kinder.

„Ja, Back, Glenn og jeg kommer med et Sorgens Budskab til Dem; Deres Hustru døde i Aften.“

„Clara død“ stammede han „Clara død!“

Han græd. — Glenn græd ogsaa, da Moderens Navn blev nævnet.

Walter udbrød: „Det er min Skyld, det er min Skyld! Jeg er en Skurk, en Usling, og nu skal jeg ogsaa dø! — „Hvad skal der blive af Glenn.“

For Glenn kan De dø rolig, Back; ham skal jeg nok sørge for i alle Maader; ham tager jeg som min Søn.“

Glenn saa op paa Præsten med store taknemlige Øjne. Præsten vedblev: „Men hvordan staar det sig med dig, Walter Back; har du ogsaa et Hjem at gaa til?“

Back græd. „Aah, hvad har jeg dog gjort? Hvor er jeg dog et elendigt Menneske!“

Men Ansigtet blev haardt og han sagde: „Hvad har du her at gøre, Præst; jeg har ikke haft Bud efter dig. Er du kommen for at fortælle mig at jeg gaar til Helvede?“ Han opslog en vild Latter og vaandede sig saa i Smerte.

Præsten tog en Stol og satte sig ned ved Sengen. „Nej, Walter Back det kom jeg ikke for at fortælle Dig. Men jeg kom for at du skulde se din Dreng endnu en Gang. Og saa kom jeg for at fortælle dig at Jesu Kristi, Guds Søns Blod renses fra al Synd. Han døde for os alle paa Golgatas Kors, ogsaa for Dig, Walter Back.“

Walter græd igen. „Tror du, Præst, der er Frelse for en saadan Usling som mig? En Tyv, en Kæltring, en Drukkenbøldt!“

„Ja det tror jeg, Back; var end dine Synder som Skarlagen skulde de blive hvide som Sne.“

„Aah nej, aah nej, jeg kan ikke tro!“ Her saa Walter vildt paa Præsten og raabte — „Vig bort Satan! Helvedes Kvaler venter paa mig — Hjælp — Hjælp!“

Præsten talte venligt: „Ingen er saa stor en Synder at han jo kan Redning faa. Back, har du hørt om Røveren paa Korset?“

„Ja“ hviskede Walter. Præsten vedblev: „Han var angerfuld; han bad om Forladelse! Hvad sagde Frelseren til ham: „Sandelig i Dag skal du være med mig i Paradis“. Har du aldrig bedt til Gud, Back?“

„Jo, da jeg var Barn; men ikke siden.“

Præsten lagde sig paa Knæ ved Sengen, tog Walters Haand i sin og bad inderligt. Under Bønnen kom der et Smil paa Walters Ansigt.

Præsten rejste sig op. Back laa stille. Saa sagde han, som til sig selv: „Jesu Kristi Guds Søns Blod renses fra al Synd!“ —saa stønnede han: „Ak Gud, vær mig Synder naadig.“

„Amen,“ sagde Præsten.

„Ingen er saa stor en Synder at han jo kan Redning faa“ — stammede Back. En hæftig Sitren gik gennem ham. Saa slog han Øjnene op og saa paa Præsten, saa paa Drengen og sagde saa hviskende: „Jesus sagde — til Røveren — til mig —, i Dag skal du være med mig i Paradiset! — Jeg tror, jeg tror!“

En ny Skælvning gik gennem ham — og han var død.

Præsten tog Drengens Haand og forlod tavs Hospitalet.

Tre Dage efter blev Walter Back og hans Hustru begravede.

Glenn fik et godt Hjem ved de gode Præstefolk. De Faderløses Fader og Ven havde ledet alt til det bedste og hans Veje er uransagelige.

Missionsmarken.

Fra Japanmissionen:

I Japan har Kristendommen haft Indflydelse med følgende Resultater, skriver en af vore lutherske Missionærer derovre, Dr. L. S. G. Miller: Den har bevirket at Søndagen er den nationale ugentlige Hviledag;; at Julen fejres offentlig paa mange Maader særlig ved Julepynt og Udsalg; at Bibelen er en af de mest udbredte Bøger og „best seller“ i Landet; at den kristelige Litteratur er bleven tilgængelig og har en stor Udbredelse; at Barmhjertighedsarbejde er optaget baade af føderale og sociale Interesser, særlig iblandt de mange Spedalske; at der arbejdes med godt Haab om at den lovbeskyttede offentlige Prostitution ophæves; og at Livet i Hjemmene

bliver mere lykkeligt og ideelt baade for Ægtefolkene selv og særlig for Børneopdragelsen.

Alt dette tiltrods for at der endnu kun findes en halv Million Kristne iblandt Japans ca. 70 Millioner Indbyggere.

Løvrigt er Japan ikke et formørket Land hvad Oplysning angaar, thi 99,58% af de mindre Børn frekventerer, ifølge Lov, Skolerne, og ca. 700,000 ældre gaar i Højskoler. Dertil er der seks kejserlige Universiteter og 39 andre Skoler med Universitets Rang, som frekventeres af ca. 70,000 Elever. Alt i alt, er Japan et af de mest oplyste Lande i Verden og der er absolut religiøs Frihed.

Den stærkeste Religion er Buddhismen fordelt i 11 Sekter med godt 41 Millioner Tilhængere; dernæst Shintoismen med 16½ Millioner Tilhængere fordelt i 13 Sekter; denne er nærmest en religiøs Patriotisme. Iblandt de Kristne har den Romersk-Katolske Kirke de fleste, nemlig ca. 200,000; dernæst Presbyterianerne med ca. 50,000, Græsk-Katolsk ca. 40,000, Congregationalisterne 32,000, Methodisterne 34,000, Episcopalkirken 27,000, Holinesskirken 20,000, Frelsens Hær 15,000, og Lutheranerne 4,815. De øvrige tæller ca. 30,000 Medlemmer; der er 25 forskellige kristne Sekter som driver Mission i Japan.

Selve Japan er omtrent paa samme Størrelse som Californien.

PCJ.

Fra Jødemissionen.

EN SAG SOM ALLE KRISTNE BØR TAGE UNDER ALVORLIG OVERVEJELSE.

Forretningsfolk har fundet det ret og nødvendig at undersøge ved Aarskiftet hvordan det har gaaet med Forretning igennem Aarets Løb. Vi har lagt Mærke til at i større Forretninger anvendes nok saa megen Tid paa at komme til Klarhed over Forretningens Stilling før man skrider langt ind i et nyt Aar.

Som Kristne bør vi være saa meget interesseret i vort Forhold til Gud at vi gør grundig Undersøgelse om hvorvidt vi staar i Naade hos Gud eller ej. Det kan jo være at vi ikke har lang Tid igen at fortsætte i Husholdningen. Der er sikkerlig mange af vore Abonnenter, som kommer til at læse disse Linier, der ikke vil være her paa Jord et Aar fra nu. Har du da opgjort din Sag hos Gud? Har du bekendt dine Synder for ham, faaet Forvisning om dine Synders Forladelse og om Delagtighed i den evige Salighed? Dersom du ikke har gjort dette til en Livssag før, saa gør det nu før det bliver for sent. Thi „idag er Gud at finde, nu kan alvorlig Flid hans milde Hjerte vinde.“

Vi tænker ogsaa paa vort Arbejde i Herrens Vingaard blandt Israels Folk og hvad som er opnaaet ved denne vor Virksomhed. Fra Guds Side har der ikke manglet paa Velsignelse og paa Anledninger til at tjene. Men fra vor Side seet, har der været stor Skrøbelighed, store Mangler og mange Fejltrin. Men til trods for vore Mangler har Herren velsignet Gerningen og givet herlig Frugt af Sæden, som under Bøn har været frembaaret. Vi ved om seks Jødesjæle som er indlemmet i Jesus Kristi Menighed ved den hellige Daab. Og ved de mange evangeliske- og missions- Møder som har været holdt rundt omkring i mangfoldige Menigheder, har det ofte været sagt af Tilhørerne, at de er blevet velsignet under Ordets Forkyndelse. Af disse Grunde tør vi tro at Arbejdet ikke har været forgæves. Men Gud alene tilkommer Æren.

Zionsforeningen for Israel har ogsaa i Aaret 1938 søgt at gøre Herrens Gerning blandt Israels Folk i Minneapo-

lis, St. Paul, Chicago og Brooklyn — to Stationer i sidst nævnte By. Zionsforeningen anser sig som det Lutherske Folks Repræsentant blandt Israel, da ialfald fire lutherske Samfund har vedkendt sig Gerningen og anbefalet den til sine Medlemmer. Vi har ogsaa i det svundne Aar modtaget financierel Hjælp fra Medlemmer af alle Samfund som tilhører „The American Lutheran Conference.“

Vi glæder os og takker Gud af Hjertet fordi vi har faaet Lov til at tjene ham i dette Hjørne af hans Vingaard et Aar til, og vi takker ham for den Frugt han har givet os. For Sjæle er blevet løst fra Syndens Baand og er blevet overført i hans elskelige Samfund.

Som ovenfor nævnt, anser Zionsforeningen for Israel sig som Repræsentant af ialfald en Del af den Lutherske Kirke, idet den gaar ud til Jøderne med det glade Budskab om Frelsen, som Jesus bød sin Menighed at forkynde blandt alle Folkeslag. Og vi som af Herren er kaldt ind i denne Gerning anser det som overmaade stort og herligt at vi kan faa Lov at tjene ham iblandt hans Brødre efter Kød. Derfor vil vi nu ogsaa ved Enden af det gamle og Begyndelsen af det nye Aar rette en hjertelig Tak til de Samfund som har vedkendt sig Gerningen igennem sine Anbefalinger og ved de Gaver, som har flydt ind fra Enkeltpersoner, Foreninger og Menigheder i de forskellige Samfund.

Men tiltrods for den Hjælp og Opmuntring som vi saaledes har modtaget, har der alligevel været prøvende og vanskelige Tider for os i Aaret 1938. Ikke har vi opnaaet at se den Frugt vi ønsker at se, ej heller har der været tilstrækkelige Midler saa Gerningen kunde udføres med den Kraft som Sagens Alvor og Vigtighed kræver. Og Grunden for dette tror vi for en stor Del er, at saa mange som hedder Kristne ikke har Hjerte for eller Medynk med forfulgte og saare ulykkelige Jødefolk.

I disse Dage læses der i nær sagt alle Blade og Magasiner om den umenneskelige og ukristelige Behandling som Jøderne er udsat for i mange Lande. Skulde ikke saadanne Beretninger tjene til at vække Medynk og Sympati hos kristne Mennesker, som tror sig optaget i Hans Samfund som er Kærlighed?

Men at Jøderne er forfulgt og mishandlet af Individer, Grupper og Nationer, er ikke deres største Ulykke, grufult som det er. Hundreder af dem bukker under i Fortvivelse og begaar Selvmord for — som de tænker — at gøre Ende paa Lidelserne. Men det at de søge Udgang af sine Trængsler ved at tage sit Liv, viser at de lider af et værre Onde end det at være forfulgt af diaboliske Mennesker, og det værre Onde er at de vandrer i Vantroens Mørke og er uden Gud og uden Haab i Verden. Ejede de Haab om Herlighed hos Gud ved Troen paa den Herre Jesus, var deres Kaar endda vistnok yderst beklagelig; men da blev jo Udgangen af den nærværende Lidelse dem til Fred, medens Udgangen af den nærværende Lidelse nu bliver dem til evig Kval.

Hvad kan gøres for dem som nu befinder sig i Prøvelsens Ild, enten det er i Tyskland eller i andre Lande?

Vi tror at alle Kristne, som har nogen Retfærdighedsfølelse bør gøre sin Indflydelse gældende for at fremme nogen Plan, som gaar ud paa at hjælpe det plagede Folk ud af den Lidelsens Ild, hvori de nu befinder sig.

Dernæst vil vi paa det alvorligste anbefale at alle som har lært at paakalde Gud, nu træder frem for Naadens Trone i Forbøn for Israel. Lad os huske at „en Retfærdigs Bøn formaar meget, naar den er alvorlig“. (Jak. 5, 16).

Endvidere bør vi nu alle lægge os paa Hjertet som aldrig før, at „idag er Naadens Dag,“ og derfor gælder det at bringe Budskabet om Frelsen i Kristus Jesus til det ufrelste Folk Israel.

Skal Zionsforeningen for Israel sættes istand til at naa et større Antal Israeliter med Frelsens Budskab, da maa vi faa mere almindelig Forstaaelse hos eder Kristne og mere liberal financierel Hjælp end vi har modtaget i det forbigangne Aar. Det maa ihukommes at vi Kristne har Ansvar paa os for de adspredte, fredløse, hjælpeløse og ufrelste Faar af Israels Hus. Gud vil det at hans ulykkelige Folk skal faa lære ham at kende ham som er Vejen og Sandheden og Livet, Jesus, din og min Frelser.

Skal vi faa stole paa dig, som læser dette, at du vil staa os trolig bi i dine Bønner og med dine Pengebidrag i det nye Aar? Hjælp trænges netop nu.

Dersom du svigter os, da kan vi ikke faa udføre den Gerning som Gud har sat os til at gøre blandt hans Pagtesfolk.

Vore Missionær, baade i Brooklyn og i Chicago, beretter om jødiske Flygtninger fra Tyskland som de møder. Paa Grund af de Trængsler de har gennemgaaet før de kom til vort Land, er de mere modtagelige for den Trøst Guds Ord byder. Nu er der Anledninger til at naa Jøderne med Evangeliet som aldrig før i dette Land. Men med Anledningerne følger Ansvar. Husk det, kristne Venner!

Et godt og velsignet Nytaar tilønskes eder alle.

C. S. Vang.

Zionsforeningens Kontor er nu i 401 Cedar Av.
Minneapolis, Minn.

Fra Santalmissionen.

SANTALMISSIONEN HAR FLERE DØBTE END ALLE ANDRE DANSKE MISSIONS- SELSKABER TILSAMMEN.

Det er i dette Aar 25 Aar siden, Pastor Steinthal og Hustru, der nu bor i Hellerup, besluttede at træde i Santalmissionens Tjeneste efter i en Aarrække at have arbejdet i KFUM i Kalkutta. Pastor Steinthals Indsats for Santalfolket blev ved Siden af de andre danske og norske Missionærers af stor Betydning. Det var saaledes ham, der i 1916 fik oprettet den Bibelskole i Benagaria, der særlig fik til Opgave at uddanne indfødte Evangelister og Præster. —

Da Pastor Steinthal og Hustru for 10 Aar siden vendte hjem til Danmark, ophørte Præsteskolen nogle Aar senere, men netop nu har der været afholdt en Missionær-Konference i Dumka, hvor man foruden andre Spørgsmaal af Betydning for Santalmissionens Fremtid vilde søge at faa Bibelskolen genoprettet, saaledes at den store Flok af indfødte Præster, der i de sidste 10 Aar er traadt i Virksomhed, kan faa en bedre og mere omfattende Uddannelse.

Naar der i disse Dage har været holdt Missionær-Konference derude i Santalistan, siger Pastor Steinthal, er det under lykkelige ydre Omstændigheder. Aldrig før har Arbejdsstaben været større end netop nu. Der findes paa hele denne Missionsmark i Øjeblikket 60 nordiske Missionærer, nemlig 31 norske, 19 danske og 10 nordisk-amerikanske Missionærer. I Aar blev der fra Danmark sendt en ny Arbejder ud — det var den unge Johs. Krohn, Søn af Santalmissionens gamle Rejsesekretær, Pastor Aage Krohn, og den nye Missionær skal under Konferencen i

Dumka holde Bryllup med den danske Missionær Rosenlunds Datter.

Man har kunnet glæde sig over en rig Vækst i Santalmissionen i de sidste Aar. Der er nu gjort Alvor af at udvide Arbejdet med Spedalske ved en ny Koloni i Assam, hvor Regeringen har givet Grund, og hvor en norsk Missionær sammen med en indfødt Læge har paataget sig at hjælpe de ulykkelige, der er blevet ramt af den frygtelige Sygdom. I Assam har der iøvrigt været en Koloni fra 1880, og den er nu vokset til at omfatte ca. 6000, hvoraf de fleste er kristne. Desuden er Arbejdet blandt Boroerne taget op, og vor Landsmand, Missionær A. Kristiansen, har udgivet Det nye Testamente paa Boro-Sproget — det er 10 Aars Arbejde, der nu har baaret Frugt.

Ogsaa Arbejdet blandt Bengalerne, som blev paabegyndt for 14 Aar siden af Missionær Kampp, er blevet udvidet og strækker sig nu ogsaa til Provinsen Malda paa den anden Side af Ganges, hvor der er oprettet 15 nye Prædikepladser og grundlagt en ny Station i Nimaserai, der bliver Midtpunkt i en Provins med ca. 1 Million Mennesker.

Uddannelsen af indfødte Præster har ligget Missionærerne stærkt paa Sinde, og der findes nu i hele Omraadet 32 indfødte Santalpræster, 2 bengalske Præster og 2 Boro-præster. Nu maa det haabes, at der træffes en Ordning, saaledes at en Præsteskole kan blive en Kendsgerning og give det fornødne Grundlag for yderligere Uddannelse.

Ser man paa Resultatet af Santalmissionens Arbejde i de senere Aar, kan man ogsaa glæde sig over den store Høst. Sidste Aar blev der saaledes døbt 1676, deraf var ca. 900 fra Hedningehjem. Det samlede Antal døbte, som tilhører Menigheden, tæller i Øjeblikket ca. 23.000. I Virkeligheden har Santalmissionen flere døbte end de andre danske Missioner tilsammen.

Foruden Spørgsmaalet om Bibelskolen vil Konferencen i Dumka beskæftige sig stærkt med den økonomiske Side af Santalmissionen. Den har nu et Budget, der kræver over en halv Million Kroner, hvoraf vi her i Danmark maa yde en Tredjedel. De Fremskridt, som sker derude i Arbejdet, maa nødvendigvis følges af tilsvarende Offervilje herhjemme fra. Vi maa ikke svinge i det store Missionskald!

MISSIONÆRER NOK — MEN

Det danske Missionsselskab befinder sig i den mærkelige Situation, at Missionærproblemet nu er lige modsat af, hvad det var for nogle Aar siden.

Den Gang havde man Midler, men ikke Missionærerne at sende ud. Nu har man Missionærerne, men mangler Midlerne til at udsende dem for.

Der ligger saaledes i Øjeblikket Ansøgninger fra seks, der er kvalificerede til at komme ud. Det er: en kvindelig Læge, en Præst, en teologisk Kandidat, en Lærerinde og to Sygeplejersker.

Vi har altsaa den Glæde, at der er kvalificeret Ungdom nok, som ønsker at komme ud paa Missionsmarkerne, siger Pastor Eilert Morthensen i D. M. S., men Pengene har desværre lidt vanskeligt ved at følge med. Bestyrelsen tør derfor ikke antage flere nye Missionærer — medmindre den økonomiske Stilling bedres.

— Hvorledes er den nu?

— Hvis D. M. S. skal gaa ud af Aaret uden Underskud, maa vi i December have godt 200.000 Kr. En Kreds af Lægmand havde lovet at hjælpe os allerede i December, men de har maattet udsætte Indsamlingen et Par Maaneder.

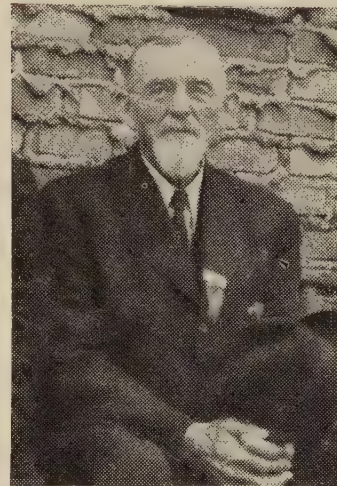
Kr. Dbd. (Dec. 23).

Flere engelske Missionsselskaber trænger haardt til nye Arbejdere. Et enkelt Missionsforbund har saaledes 285 ledige Stillingen paa Hedningemarkerne.

I det østlige Siam vokser det aandelige Liv paa forunderlig Vis. Mennesker i Hundredvis, ja, hele Byer bekender sig til Jesus som Frelser, og dette er sket ved Bibellæsning. Nu er der i Korat aabnet en Bibelskole til Uddannelse af Bibelspredere, der ogsaa skal virke som Evangelister.

Bidrag til vor Kirkes Historie.

NEKROLOGI.

Otto Hansen

Som anmeldt i sidste Nummer døde Jan. 29. i sit Hjem her i Blair vort Samfunds hengivne Ven og mangeaarige Kassierer, Otto Hansen. Han havde været svagelig det sidste Aars Tid af en Hjerteslappelse, der ofte gjorde det vanskeligt for ham at drage Aande. Han sov hen stille hin Søndag Morgen efter en ret god Nat og et kort Anfald af Sygdommen. Hans Hustru, der som bekendt selv har været svagelig i mange Aar, overlever ham endskønt det har været svært for hende at pleje ham under Sygelejet, saa de har maattet have Hjælp det meste af Tiden. Den eneste endnu levende af deres seks Børn, Marie, er gift med Albert Schjødt og bor her ved Blair. Da Hansen har været gift to Gange, første Gang med Stine Jørgensen, som døde i 1889, har han fire andre Børn, tre Sønner, Martin i Tilden, Neb., Henry i Wausa, og Louis i Blair, samt Datteren Christine, der er gift med George Neve i Ringsted, Iowa, en Broder til Pastor A. W. Neve. I 1890 blev han viet til sin nulevende Hustru, hvis Pigenavn er Maren Andersen.

Otto Hansen blev født Sept. 13, 1859 i Hyldested paa Sjælland; han naaede altsaa den høje Alder af næsten 80 Aar, som kun en Kæmpe naar. Som almindeligt er, blev han døbt, oplært og konfirmeret i den danske Folkekirke og Skole. Aar 1878 udvandrede han til U. S. A. og fandt sit Hjem hos sin Søster, der var gift med Hans Andersen i Argo, Neb. og derved var det at han saa tidlig kom med i Blair-Samfundets Arbejde og, som den nidkære og trofaste Kristen han var, blev han een af dette Samfunds bedste Lægmandsstøtter. Hans Andersen tog ligeledes en ledende Del i det Organisationsmøde 1884 i Argo, hvor Samfundet blev dannet; to af hans Sønner, Edvard og Alfred, er jo Præster i dens nuværende Aflægger, Den forenede Kirke.

Efter sit Ægteskab bosatte Hansen sig paa en Farm,

som han drev indtil de flyttede til Blair i 1910. Her færdede de atter et Aar, hvorpaa han af Kirkeraadet blev anmodet om at overtage Kassererposten efter Marcus Becks Død den 24. Marts 1911. De paafølgende Aarsmøder valgte ham atter og atter indtil 1935, da en yngre og mere træneret Mand blev valgt i hans Sted, nemlig Hans J. Hansen. Thi efterhaanden blev det finansielle Omraade mere og mere forgrenet og det kræver ikke alene en Mands hele Tid, men ogsaa ikke saa lidt teknisk Kundskab for at klare alle Skær. Man maa beundre O. Hansens Dygtighed i at kunne udrette hvad han gjorde. Een Ting vidste man, naar Valget stod paa: Man kunde stole paa Otto Hansen; han var tro og ærlig som Guld, og som en sand Kristen bør være i sin Gerning. Hvem mindes ikke med nogen Gysen hvorledes i de vanskelige Krakdage det gik vort Søstersamfunds Pengevæsen, selv om man havde en faglært Bankør som Kasserer; samt hvor nær vi var ved at have valgt en lignende til vor Kasserer og som en Tid efter tabte baade Stilling og Ære paa Fallittens slibrige Bane. Da steg Otto Hansens Stjerne baade i Ærbødighed og Taknemlighed hos os. Mr. Hansen har ogsaa tjent paa Skoleraadet og i det lokale Menighedsraad.

Ved Sørgegudstjenesten Tirsdag Eftermiddag i vor danske Kirke i Blair talte Dr. J. P. Nielsen og Dr. N. C. Carlsen saavel som Pastor emer. Hans Nielsen, der ledede Begravelsen. Mrs. Nyholm sang et Par Solosange. I Hjemmet talte kortelig Præsterne Franklin Rasmussen og Lauritz Pedersen. Han blev stedet til Hvile paa Blair Kirkegaard. Her venter han tilligemed ikke saa faa andre af vore troende Kirkemænd og Kvinder paa den store Opstandelsesdag, da den tro Tjener skal gaa ind til sin Herres Glæde. Hans Minde er velsignet iblandt os. P. C. J.

VOR FRELSERS MENIGHEDS FYRRETYVENDE STIFTELSESFEST Ferndale, California

Søndag, den ottende Januar fejrede Vor Frelseres Danske Lutherske Kirke i Ferndale, California, sin fyrretvendeaars Stiftelsesfest. Menigheden stiftedes Helligtrekongersaften, i 1899. Store Forberedelser var gjort for at fejre Begivenheden paa en festlig Maade. Indbydelser udsendtes til alle Menighedens Forrige Præster, Pastor Jensen Gyde, Pastor N. P. J. Nielsen, Pastor A. W. Lund, Pastor H. C. Østergaard, og Mrs. Pastor A. S. Nielsen. Ligeledes udsendtes Indbydelse til Menighedens Venner, nær og fjern, og de tilbagelevende Stiftelsesmedlemmer. Pastor N. Hansen, som var Præst i Ferndale før Menighedens Stiftelse var ogsaa indbudt.

En kort Oversigt over Menighedens Udvikling kunde maaske være i sin Orden, da der maaske kunde være een og anden omkring i Samfundet som ikke er kendt med Enkelthederne i Menighedens Historie.

Pastor Søren Hamborg Madsen, en Morbroder til Samfundets Kasserer, Mr. H. J. Hansen, Blair, Nebraska, og en Svoger til den nidkære og dygtige Missionær, Lars Hansen fra Vildbjerg, udøvede et Forberedelsesarbejde for Kirkelivets Udvikling idet han var bosiddende Præst i Ferndale fra Aaret 1885 til omkring ved 1891. Han stiftede en Menighed, der imidlertid opløstes ved hans Bortrejse. Pastor N. Hansen begyndte Arbejdet i 1892, og virkede til 1895. Endskønt der ikke stiftedes Menighed under hans Virke var Arbejdet dog til Velsignelse. Pastor Madsen og Pastor Hansen lagde Grundvolden, paa hvilken der senere blev bygget.

I Aaret 1898 da Den Norske Synodes Menighed i Eure-

ka fik en ung dansk Præst, Pastor A. H. Jensen, senere kendt som Jensen-Gyde, satte Ferndale-Folkene sig i Forbindelse med denne og overtalede ham til at komme til Ferndale at prædike saa ofte som Tid og Lejlighed tillod ham det. Paa hans Foranledning og med ham som Leder samledes en lille Flok den femte Januar, 1899; i en Mr. Peter Johansens Hjem, beliggende et Stød Øst for Byen, og organiserede sig som vor Frelseres Danske Evangeliske Lutherske Menighed, Ferndale, California.

De følgende vare tilstedeværende: Mr. og Mrs. Peter Johansen, (nu i Modesto), Calif., Mr. og Mrs. Hans M. Bonnicksen (begge døde), Mr. og Mrs. Ole M. Olsen, (begge døde), Mr. og Mrs. John J. Hansen, Ferndale, Mr. og Mrs. Lorens Rasmussen, (nu i Bayside, Calif.) Mr. Lorens Larsen, (død), Mr. og Mrs. Christian Terkelsen, (han er død, Mrs. Terkelsen er bosiddende i Ferndale), Mr.

Vor Frelseres dansk-luth. Kirke og Præstebolig i Ferndale, Calif.
(ca. 250 miles nord for San Francisco)

og Mrs. Sonnik Christiansen (begge døde), Mr. og Mrs. Louis Smith (begge levende og aktive Medlemmer af Menigheden i San Francisco), Mr. og Mrs. John Hansen (begge i Aldersly Hjemmet i San Rafael, Calif), Mr. og Mrs. Jeppe N. Lund (han er død, Mrs. Lund bor i Ferndale).

Jeppe Lund valgtes som Menighedens Formand, John Hansen dens Sekretær, Peter Johansen, dens Kasserer. De følgende tre valgtes som Tillidsmænd: Christian Terkelsen, Ole Olsen, og Louis Smith. Der valgtes to Diakoner, nemlig John J. Hansen og Hans Bonnicksen. De følgende tre blev valgte som Revisorer: Louis Rasmussen, Hans Bonnicksen, og Lorens Larsen. En Forfatning, den samme som er gældende endnu, blev fremlagt og vedtaget. Ehver af de tilstedeværende Mænd gav en Dollar, ialt elleve Dollars, for at klare de allernødvendigste Udgifter. Nu var der stiftet Menighed, valgt Bestyrelse og en lille Kassebeholdning var tilvejebragt. Det var Begyndelsen.

Det næste Møde holdtes ni Dage derefter. De tilstedeværende tegnede sig for en aarlig Understøttelse til Menigheden, for de gifte Mænds Vedkommende varierede Beløbet fra tolv til tredive Dollars. En Ungkarl tegnede sig for fem Dollars. Ved dette Møde kaldtes Pastor Jensen-Gyde som Menighedens Præst paa en fast ansat Løn, (\$400) med frit Hus og Vand. Kaldet modtoges. Den ellevte Maj blev det bestemt at bygge Kirke. Man satte sig straks i Gang med at samle Midlerne og begyndte med Opførelsen af Kirken. Den femte Oktober blev det bestemt at nedlægge i Grundstenen til Kirken en Bibel, samt Menighedens Grundlov, en kortfattet Historie af Menighedens Udvikling affattet i baade det danske og det engelske Sprog. Grundstensnedlæggelsens Højtidelighed fandt Sted den 8. Oktober 1899. Den tiende December stod Kirken færdig til Indvielse. Man skred rask til Værks i de Dage i Menigheden, for Folket havde Hjerte til at gøre det. Byggegrunden ($\frac{1}{2}$ block) kostede \$350 og selve Kirken ca. \$1000. Pastor Madsen, som den Gang virkede i Haywards, Calif. var nærværende og holdte Festprædikenen. Ellers forbigik man de danske Præster, eller ogsaa de danske Præster fandt det for besværligt at overvære Begivenheden. De øvrige Præster tilstede var i Den Norske Synodes Tjeneste, Pastor Paul Borup, Eureka, og Pastor E. M. Stenstrud fra San Francisco. Pastor Jensen-Gyde forrettede Indvielsen. I Kirkebogen under Optegnelsen for Dagens Højtidelige Handling anføres: Herren være lovet, det lykkedes; Han velsigne vor dejlige Kirke.

I Aaret 1901 toges fat paa Opførelsen af en Præstebolig, en Bygning paa otte Værelser, som indviedes den 20. Oktober 1901.

Ved Menighedens Aarsmøde i 1903 blev det oplyst, at Menigheden havde betalt i alt \$5600 for sin Kirkeejendom og at den var aldeles gældfri. Kærlighed til Herren og Opførelse for Kirkens Arbejde havde draget et stort Læs. Lysten drev Værket. Her stod man lige fire Aar efter Menighedens Stiftelse med en Kirkeejendom, der har gjort Fyldest lige indtil i Dag, og vil, saavidt man kan skønne, gøre Fyldest for mangfoldige Aar ind i Fremtiden, og det uden at henvende sig til Samfundet med saa meget som en Tanke om nogensomhelst finansiell Støtte og Hjælp af nogen Art. Der var Trang for Kirken og man satte sig resolut i Gang med Arbejdet under Bøn og Tilid til Herren og alle Bestræbelser lykkedes. Det er med Rette, naar der under Optegnelsen i Protokollen af dette Møde skrives: „Har vi ikke Grund til at sige: 'Lovet være Herrens Navn'?'” Dersom vore Missionsmenigheder vilde være lige saa ihærdige med at samle fra deres Midte de for Menighedens Drift nødvendige Midler vilde Samfundet maaske være i Stand til at omspænde vort Folk over hele Landet med Evangeliet.

En Søndagsskole begyndtes med Menighedens Stiftelse. Denne har stadigt været ledet i det engelske Sprog. I Aaret 1900 organiseredes Kvindeforeningen. Denne Forening mødes hveranden Uge. Alle dens Forhandlinger føres stadigt i det danske Sprog. Ungdomsforeningen hjemler sig fra Aaret 1902. Der har i mange Aar været et Sangkor. En Dorcas Society er den yngste Forening inden for Menigheden, idet den begyndtes i 1936. Her udføres alt i det engelske Sprog. Kirkebogen viser at man har haft engelske Gudstjenester og Altergang nu og da lige fra de første Aaringer. Menighedens Forretningsmøder er delvis paa begge Sprog. Ved Formiddagsgudstje-

nesterne benyttes det danske Sprog to Søndage om Maa-neden og paa den femte Søndag, naar en saadan indtræffer. De øvrige to Søndage ledes Gudstjenesten paa det engelske Sprog. Da med ganske faa Undtagelser alle de Danske paa Egnen er fra Sønderjylland er Omgangssproget sønderjydsk, eller schlesvigske, som man ynder at kalde det her, forsaavidt som der da tales Dansk. Skriftsproget høres saa godt som aldrig. Det fjerde Slægtled er i Opvækst nu, og det andet og tredje Slægtled er de bærende Kræfter.

Da man indtil 1915 intet andet Forbindelsesmiddel havde med Omverdenen end Sejlsads, som var ikke alene farlig og meget ubekvem, men ogsaa meget kostbar, opvoksende Menigheden en Smule afsondret fra den øvrige Del af Samfundet. Det hørte nemlig til Sjældenheder at nogle af vort Folk fra andre Menigheder kom hertil, hverken paa Besøg eller for Besættelse. Tilslutningen til Menigheden kom udelukkende fra Sønderjylland. Der er endnu ingen Jernbaneforbindelse herfra mod Nord. Det var først i 1915 at Ferndale fik Jernbaneforbindelse mod Syd. Da Automobilfærdselen blev nogenlunde almindelig, kom der mere Samfærdsel i Gang med de øvrige af Vestkystens Menigheder.

Menigheden har aldrig kunnet regne sig at høre med til de større. Der er en tro lille Flok og et godt Samfund. Den største Del af den danske Befolkning og Afstamning holder sig beskeden tilbage fra Kirken. Finansielt har Menigheden været en god og solid Støtte for Samfundet. I flere Aar har den ydet mellem to og tre Hundrede Dollars aarligt til Samfundets Virke. Den tager sig godt af Pensionen til Præsterne. I alle de fyrretyve Aar af dens Bestaaen har Menigheden endnu aldrig nedværdiget sig til at anskaffe Midler til Guds Riges Fremme ved „chances“ eller nogen anden fordægtig Maade. Menigheden har i de fyrretyve Aar af sin Bestaaen haft seks Præster med en gennemsnitlig Tjenestetid af godt og vel seks Aar. Kun een af dens forrige Præster er død, nemlig Pastor A. S. Nielsen, som døde for godt et Aar siden. Præsterne er: A. H. Jensen-Gyde 1898—1911; N. P. J. Nielsen 1911—25; A. W. Lund 1925—27; H. C. Østergaard 1928—29; A. S. Nielsen 1929—32; S. S. Loft 1933—.

Festdagen Jan. 8, blev oprandt med det dejligste Vejr. Allerede ved Søndagsskolen blev Opmærksomheden henledt paa Festligheden. Kirken var ualmindeligt smukt prydet til Festen. Ved Gudstjenesten sang Koret to dejlige og for Højtideligheden meget passende Sange: „Exalt His name“, og „Closer to Thee.“ Dagens gamle Evangelium brugtes som Grundlag for Prædikenen under Themaet: „The House of the Lord.“ Der blev fremdraget disse fire Punkter: 1) Nødvendigheden af Herrens Hus, 2) Velsignelserne ved stadigt at drage op til Herrens Hus, 3) de store forunderlige Ting, der sker i Herrens Hus, og 4) vor nutidige Opgave at bygge videre paa Herrens Hus. Stiftelsesmedlemmerne og de andre Banebrydere i Arbejdet blev mindet med Tak til Herren, og ligeledes enhver af Herrens Tjenere, som har virket paa dette Sted. Et Offer til Menighedens Virke blev lagt paa Herrens Alter.

Festkomiteen, som bestod af Mr. og Mrs. Bert Bonnikson, Mr. og Mrs. Daniel Bentien, og Mr. og Mrs. Andrew Petersen, havde dækket Festbordene med de dejligste og lækreste Retter for Festmaaltidet, til hvilket de indbød alle umiddelbart efter Gudstjenesten. Alle var indbudte, men kun omkring ved 120 deltog. De følgende,

som har været med i Menigheden siden 1912, blev anvist Plads ved Æresbordet: Mr. og Mrs. John J. Hansen, Mrs. Christine Terkelsen, Mrs. Kathrine Jacobsen, Mrs. Johanne Christensen, Mrs. Christine Nissen, Mrs. Christiane Jacobsen, Mr. og Mrs. Louis M. Miller, Mr. og Mrs. Anton Christiansen, Mr. Andrew Christiansen, Mr. og Mrs. Hans Christiansen, Mr. Boh Christiansen, Mr. og Mrs. Peter H. Christensen, Eureka, Mr. Amos Bonniksen, Mr. Peter Jespersen Petersen og Datter Mathilda, Pastor og Mrs. Paul Borup, Eureka, og Menighedens Præst. Ingen af Menighedens forrige Præster eller af dens Stiftelsesmedlemmer andre Steder fra kunde efterkomme Indbydelsen.

De følgende sendte skriftlige Hilsener, som blev oplæste ved Festbordet: Fra de forrige Medlemmer, som er bosiddende andre Steder, Mr. og Mrs. Louis Smith, San Francisco, Mr. og Mrs. John Hansen, Aldersly, San Rafael. Mrs. Loft, som arbejder i Los Gatos, California, og var forhindret i at være med, sendte ogsaa Hilsen. De følgende Præster samt deres Hustruer: Pastor og Mrs. N. Hansen, Los Angeles, Pastor og Mrs. A. H. Jensen-Gyde, Oakland, Pastor og Mrs. A. W. Lund, Shelby, Iowa, og Mrs. Pastor A. S. Nielsen, Eugene, Oregon. Alle disse Hilsener modtoges med en blandet og højnet Stemning af Glæde og Tak for hvad de havde været og for hvad de ved Herrens Naade havde øvet iblandt Menighedens Medlemmer og Venner. Ved Rejsning blev det bestemt at sende enhver af disse en Genhilsen med Ordene i Davids 91de Psalme, og en særlig Bøn blev holdt med Navns Nævnelse af hver enkelt af disse, og af de øvrige Herrens Tjenere, som har virket i Menigheden i de nu svandne fyrretyve Aar.

De følgende er Menighedens nuværende Embedsmænd: Peter H. Bansen, Formand, Hans P. Davidsen, Sekretær, Bert Bonnikson, Finacial Sekretær, Chriss H. Rasmusen, Kasserer.

Tillidsmænd: Peter Christiansen, William Kempf, Anton Christiansen.

Diakoner: Daniel Bentien, Louis M. Miller, og Andrew Petersen.

Pladsanvisere: Hans Davidsen, Fred P. Nielsen, David Hansen, og Arnold Nissen.

Revisorer: John J. Hansen, Howard Larsen, Eureka, og William Christiansen.

Søndagsskole Raad: Mrs. Alfred Lorenzen, Mrs. Hans Davidsen, Mrs. Peter Christiansen, Mr. Andrew Petersen og William Kempf.

Miss Dagmar Christiansen og Mrs. Edna Worthington er Organister.

Paa Bibliotekskomiten staar: Mrs. Louis M. Miller, Mrs. Andrew Petersen, og Mrs. Howard Larsen.

Korrespondent til „The Ansgar Lutheran.“ og til „Luthersk Ugeblad“ er henholdsvis: Mrs. Andrew Petersen og Stinus S. Loft.

Som Menighed glæder vi os til det nu i Foraaret forestaaende Aarsmøde, og haaber og beder at det maa blive et godt og velsignet Aarsmøde, og at om muligt vi kan faa Lov til at være med til een for os som Menighed ganske ukendt Erfaring. „Luthersk Ugeblad“ har et godt Indpas iblandt os, og vi glæder os meget ved Indholdet, og er ved de Oplysninger, som det indeholder, opmuntret til at tage ordentlig fat i Løsningen af Samfundets mange mægtige Opgaver. Hilsen fra Ferndale Menighed, den allervestligst beliggende lutherske Menighed paa de For-

enede Staters Fastland. Hilsen til jer alle fra os alle!

Stinus S. Loft, Korr.

Tænkt og skrevet.

OM AT SPARE OG GIVE.

Et Regnestykke, som følgende, indsender en Kvinde i Calif. og det kan have sin Betydning i Forbindelse med den Vanskelighed vi har med at møde Udgifterne i vore Samfundsopgaver.

„Det er kedeligt at de ikke kan faa nok Penge ind til at dække alle Udgifterne. Jeg haaber at Pensionisterne har Børn i gode Stillinger som kan gøre noget for deres Forældre. Jeg tænker at de Troende yder hvad de kan; andre kan der jo ikke regnes med. Og saa maa vi vist hver især søge Hjælp fra Gud; ham alene kan vi sætte vor Lid til og ikke til Mennesker.

Kvinderne gør jo en god Del for at skaffe Penge ind. Hvad om Mandfolkene sparede lidt paa Cigarerne; det vilde hjælpe ikke saa lidt. Jeg har en Bog som oplyser hvor meget det koster en Mand at ryge Cigarer fra han er tyve til halvfjers Aar gammel. To Cigarer om Dagen til 5cets hver, beløber sig til \$36.50 aarlig. Om de sparede den ene Cigar om Dagen kunde det blive en ret betydelig Sum for Guds Riges Fremme. Saa meget kunde de vel nok fornægte sig.“

Vi skal ærlig vedgaa at der kunde spares meget unødvendigt Udlæg for personlige Nydelser om man vilde; dette gælder ikke blot Tobakken men ogsaa Kaffen, Gasen, fint Bagværk, og meget af det som gaar i Skraldebøtten i mange Køkkener. Der er dog vist ikke mange Troende der ryger to Cigarer om Dagen; de andre kan vi jo ikke regne med, som sagt. At den jævne Mand derimod nyder en Pibe Tobak naar det er hans maaske eneste Luksus, saa kan man næppe tænke at det vilde forandre hans Gaves Størrelse til Herrens Sag, dersom Hjertet er ret vendt. Desuden er det ikke saa lige til at dømme i hvad er Nødvendighed og hvad er Luksus for den enkeltes Vedkommende. Gennem vore Blade forsøger vi at forøge Kendskab til vore Samfundsopgaver, og Kundskab skulde jo skabe Kærlighed. Lad den være Drivkraften, saa gaar det nok; thi den er af Gud.

PCJ.

FRELSEN KOMMER FRA JØDERNE

Et Memorandum i Jødespørgsmaalet

I Anledning af Jødeforfølgelserne i Tyskland er der fornylig udsendt et Memorandum til Præsterne i den reformerte Kirke i Schweiz. Det er udarbejdet af „Den teologiske Kommission for det schweiziske Hjælpearbejde til Bekendelseskirken i Tyskland“. Blandt Underskrifterne er Professor Karl Barth og Pastor Wilh. Vischer, som fornylig var i København. Da dette Memorandum rummer værdifulde Tanker om Jødespørgsmaalet, skal vi her referere det i Hovedtræk.

Det fastslaas, at Forfølgelsen af Jøderne og af de jødiske Kristne bliver forfærdeligere Dag for Dag ikke alene i Tyskland, men ogsaa i andre Lande. Kristenheden lader sig stadig i højere Grad gennemsyre af Antisemitismens Gift i Stedet for at sætte sig til Modværge imod den ved Helligaandens Kraft.

Israel — det store Kors i Verdenshistorien

Der spørges, hvad det er ved Jøderne, som gør, at selve deres Eksistens bereder saa utaaalelige og uløselige Van-

skeligheder. Altid har de vist sig at være et Fremmedlegeme i Verden. Gennem Aartusinder er det hverken lykkedes at udslutte dem ved Brutalitæt eller at assimilere dem ved Humanitet. Den, der mener, at det kun er en Afart af Jødedommen, der virker ødelæggende, ser ikke Problemet i hele dets Dybde. Saa har det radikale Had et skarpere Blik. Det skelner ikke mellem gode og onde Jøder. Men dette Had er blindt, naar det mener, at det er Jødernes sjælelige og moralske Egenskaber, der gør dem uudholdelige. Den sande Aarsag ligger dybere. Den har Bibelen opdaget.

Til ens Forbavselse vil man i Bibelen finde en Anklage mod Jøderne, der er skarpere og mere omfattende end al Antisemitisme. Men Anklagen hviler ganske vist paa en uhørt Forudsætning, nemlig at Gud har valgt og udsondret netop disse Jøder til at være hans Folk. Det har han gjort alene ud af sin Naade og ikke, fordi Jøderne har noget Fortrin. Men alene det, at Gud har sluttet sin hellige Pagt med Israels Børn, gør Israel til det store Kors i Verdenshistorien. Derfor „raadslaar Jordens Fyrster mod Herren og hans Salvende“ (Salme 2).

Er Jøderne forkastet af Gud?

Gælder denne Løsning af det jødiske Problem endnu? Eller er Jøderne forkastet af Gud og forhadet af Mennesker, siden de vragede Kristus? — Guds Ord siger klart nok: aldrig nogensinde har Israelitterne kunnet udholde at leve som Guds Udvalgte, af hans Naade. De vilde holde sig selv oppe, „have en Konge som andre Nationer“ (1. Sam. 8, 5) og en Gud, der var som denne Verdens Guder. De dræbte Profeterne og slog Jesus ihjel, ham, der var deres Udvælgelses Grund og Opfyldelse. Og alt det gjorde de for at opretholde sig selv som Jøder.

Men Gud oprejste Kristus og nedbrød Gærdet mellem Hedningerne og Israel. Uden Personsanseelse samler han nu sit hellige Folk, det nye Israel. I Kirken er alle eet i Jesus Kristus.

Det gamle Israel bestaar dog fortsat. Det følger Kirken som en Skygge. Hvorfor lader Gud da ikke Jøderne forsvinde? Hvorfor prisgiver han dem til Hedningernes Afsky og Had og beskytter dem dog stadig fra helt at gaa under? Det gør han fordi de, der er kaldede ved Troen, skal se, hvor hellig Guds Naade er, og hvad det vil sige at foragte Naaden og ikke være i den. Jøderne og de Kristne staar over for hinanden som to forskellige Tjenere overfor den ene sande Gud. De er adskilte paa det dybeste og dog forbundne ved den ene Herre, der forbarmer sig over, hvem han vil, og forhærdet, hvem han vil, for derved at vise dem begge, at Frelse og Fortabelse alene beror paa hans frie Naade.

En evig Næring for Had

Det kan Verden ikke forstaa. Den vil ikke høre Tale om Naaden, fordi den vil retfærdiggøre sig selv. Derfor bliver Jøderne Verdens Syndebukke. Men de Kristne, der billiger noget saadant har ikke forstaaet, at man ikke kan forsone Gud ved Menneske- og Dyreofre. Jesu Død paa Golgatha skal ikke hævnnes paa Jøderne. Hans Blod beder om Tilgivelse for Morderne. Ved Jesu Død fik andre end Israelitter Del i Guds Forjættelser. Men intet Menneske har Del i Tilgivelsen i Jesus Kristus, som ikke solidarisk med Jøderne bekender sig medskyldige i Jesu Død. Jøder og Ikke-Jøder er fælles i Skyld og lever ud af den samme Tilgivelse. Det er den Løsning, Gud giver

Jødespørgsmaalet. Antager man den, kan man ikke længe dømme, hade og forfølge Jøderne.

Men denne Løsning kender Verden ikke. Den vil ikke høre om Naadens Gud eller om hans Søn, der fornedrede sig selv og blev et Menneske lig, og som var lydig indtil Korsdøden. Det er den store Forargelse, at han ikke undsaa sig for at blive vor Broder, idet han kom til Verden som Jøde og gjorde Ende paa al menneskelig Selvvurdering. Her er en evig Næring for det Had, der vil fraskrive Jøderne enhver menneskelig Ret og Værdighed.

Jødernes Forkastelse af Kristus

Jødernes Forkastelse af Kristus var i og for sig tilstrækkeligt til at Gud havde udelukket dem fra Broderskabet med Kristus og Menneskene. Men det gjorde han ikke. Tværtimod viste han netop paa dem, der mindst fortjente det, at hans Barmhjertighed er uden Grund og Grænser. Afslutningen paa Guds Handlen med Mennesker, Kristi Genkomst og Verdenshistoriens sidste forløsende Vending, afhænger efter Guds Ord af, at „Israel efter Kødets“ omvender sig. Det er den dybeste Grund til, at Jøderne dog opretholdes gennem alle onde Tilskikkelser og netop derigennem paaany samles. Med dem har Gud for Verdens Øjne begyndt at aabenbare sin Naade. Med dem vil han fuldende den.

Det schweiziske Memorandum henviser til, at alle Kronvidnerne i Det nye Testamente var Jøder. Kirken kan ikke holde op med at forkynde Evangeliet for Jøder og døbe dem. Mindst nu, hvor alt stiler hen mod de sidste Afgørelser. Men man maa huske, at Jødernes altomfattende Omvendelse først finder Sted, naar Hedningernes Fylde er blevet lydig mod Kristus, saa det udvalgte Folk derved bliver nidkært. Men hvordan skal Jøderne blive nidkære ved at se en Kristenhed, som slet ikke er kristen? Derfor er Jødespørgsmaalet et Kristenspørgsmaal. Jødernes Trældom, deres Blindhed og Lidelser kalder de Kristne til Bod.

Vor Kærlighed maa ikke blive kold

Memorandum'et understreger, at den sande Kirke kendes paa Samfundet med de Jøder, der er blevet kristne. Det har sin gode Grund, at de Magter, der er imod Kirken, retter det sværeste Angreb paa de jødiske Kristne. Men paa det Punkt maa Menigheden ikke give efter.

Vi skal vaage og bede. Vor Kærlighed maa ikke blive kold, naar den store Trængsel kommer, og Hadet tager Overhaand. Derfor vil vi, saa længe det endnu er Tid gøre for dem og især for vore Trosfæller iblandt dem, hvad vi kan. Antisemitismen maa ikke tage os til Fange. Vi ved, at de første Kollektter, der blev taget i hedningekristne Menigheder, var bestemt for Brødre fra Israel, der levede i Judæa (Apost. Gern. 11). For Paulus var disse Kollektter et Baand mellem Urmenigheden og de Kristne i andre Dele af Verden. Det var et Udtryk for den Tak, de Kristne vilde bringe den første Menighed, der havde forkyndt det Evangelium videre, som den selv havde modtaget.

Det staar os ogsaa nu for Øje.

ARBEJDERNES BIBELKREDS I DANMARK

Gud har mange forskellige Veje til Menneskehjærter. Nogle vindes ved en Prædiken, andre ved en Tilskikkelse, en Sorg eller Sygdom, og atter andre i Ensomhed ved Læsning i den hellige Skrift. Men en af Aandens mest befærdede Veje til et Menneske er vist den, at den tændende

Gnist springer fra et Hjerte, der ejer den, over til eet eller flere andre Hjerter under Samtale om det, der hører Evigheden til.

Det er derfor en meget lovende og højst glædelig Kendsgerning at der i Danmark er opstaaet en Bevægelse, som kaldes „Arbejdernes Bibelkreds,“ hvis Øjemed er ved Arbejdernes egen Virksomhed at bringe Kammeraterne i det nærmeste og inderligste Forhold til Gud ved Troen paa vor Frelser. Den Tid ligger jo ikke langt tilbage, da Kirken i Danmark var folkekjær og Befolkningen blev kirkefjendsk og afkristnet. Tildels skyldtes dette Forhold vel den tiltagende Befolkning i Byerne og da især i Hovedstaden, hvor der var Sogne paa 60,000 Mennesker. Hos den store fra Landet indvandrede Arbejderbefolkning i Hovedstaden greb den radikale antikristelige Socialisme stærkt om sig over hele Landet især i Byerne.

Men saa kom „De smaa Kirker i København“; og Richard fik Ungdommen i Tale. I vore Dage er det Arbejder Sekretær, Cand. Theol., Aage Falk Hansen, der har faaet Arbejderne i Tale. Det begyndte med Bibelkredse for de arbejdsløse i København, men Bevægelsen breder sig kraftigt i Provinsbyerne. I Maj Maaned i Fjor holdt Lands Sammenslutningen for Arbejdernes Bibelkredse Møde i Aalborg, hvor 1700 Arbejdere og deres Hustruer havde samlet sig. Ved dette Møde sagde den tjenestgørende Landsformand for Bevægelsen, J. Chr. Olesen, blandt andet følgende:

„Gud har været god imod os, men vi kan ikke rose os af noget. Vi maa indrømme, at kun en Brøkdel af vore Kammerater indenfor den faglige Bevægelse er med i Arbejdernes Bibelkredse. Lad os lede efter dem, som ikke er med, men som er købt med Kristi Blod.“

I. M. T. skriver derom:

Disse Arbejdere ser Opgavens Storhed, og de er villige til at tage fat paa den. De stiller ikke i første Række Krav til Kirken, men er villige til selv at gaa. „Arbejdernes egne Repræsentanter skal bringe Evangeliet til Arbejderne,“ siger de, og det er sikkert bedst saadan. For, som Indlederen sagde, „de, som staa paa lige Fod, forstaar hinanden bedst.“ Og Arbejderne er mere frimodige i deres egne Kredse end i andres Kredse.“

Hrr Olesen sagde endvidere:

„Om Drivkraften i vort Arbejde, kan vi ikke være i Tvivl. Det er den Herre Jesus Kristus, uden hvem vi slet intet kan gøre.“

Der siges om disse Kredse:

„Der er gennem dette og Falk Hansens banebrydende Arbejde i Hovedstaden ved at skabes en ny Mentalitet hos Arbejderne overfor Kirke og Kristendom. Modstanden fra den store Masse, der hidtil har staaet fjendtlig eller ligegyldig overfor Kirken, er ikke brudt helt endnu, men der er aabnet en Dør for Evangeliet til den store danske Arbejderverden.“

Under Titlen: **Arbejderhustruer udtaler sig**, gengives nedenfor nogle Citater fra Samtaler, som en Repræsentant for „Kr. Dagbl.“ har haft med disse. Det vil af Citaterne ses, at Bevægelsen er god, eftersom dens Frugter er gode. Vi har tidligere bragt opbyggelige Smaastykker fra saadanne Bibelkredsmøder, der baade i Form og Indhold var Perler. Maaske skal vi opleve den Dag, da Førerne for Livsbevægelserne i Danmark ikke mere hovedsagelig vil komme fra Landbrugerne men fra Byarbejderne.

A. T. S.

Arbejderhustruer udtaler sig

I en Artikel: „Her bygges kristne Arbejderhjem op“, gengiver „Kristeligt Dagblad“ nogle smaa Samtaler med Arbejderhustruer, der er tilsluttet Kvindeklubben i „Det sociale Arbejde i K. F. U. M., Rosenborggade 15, København“. — Hvad sagde De til at begynde, da Deres Mænd begyndte at komme til Møder i K. F. U. M.? spørger vi en Flok Arbejderhustruer.

Den ene svarede:

— Jeg blev forbavset, men saa sagde jeg til min Svigerinde: Saa ved vi da, hvor vores Mænd er saa længe, og det var jo heller ikke noget daarligt Sted saadan set. . . . men til at begynde med stillede jeg mig rigtignok skeptisk overfor det religiøse . . . Vi Hustruer, hvis Mænd er arbejdsløse, blev saa senere inviteret med til nogle Bibel-timer i private Hjem, og det var jo meget ejendommeligt for os.

Tre—fire Arbejderhustruer sagde i Munden paa hinanden:

— Men saa blev vi efterhaanden grebet af det, vi hørte, og vi maatte fortælle Kammeraterne paa Fabrikken det. Det var ofte en Skærsild at komme igennem. Men har man en Gang taget sit Standpunkt, respekteres det i Reglen. Den første Arbejderhustru fortsatte:

— Jeg var Tillidskvinde paa Fabrikken, og da jeg fortalte, at min Mand var blevet Kristen (det var før, jeg selv blev det), sagde Kammeraterne: „Er det nu ikke Synd for saaden en Kleppert som din Mand, at han er blevet hellig? Hvad faar han forresten for det?“ Men naar man gik Kammeraterne, ogsaa ens mandlige Kammerater, nærmere paa Klingen, saa indrømmede de: „Ja, jeg tror nu ogsaa paa, at der er en Gud til, men jeg siger det kun til dig, Kammeraterne vil bare grine ad mig, men selvfølgelig er der en Gud til, som styrer det alt sammen.“ Jeg blev ligesom helt bestyrtet, da jeg hørte, at saa mange af mine Kammerater afslørede sig som religiøse. . . . de gjorde det ikke i store og fromme Vendinger, men i lige-fremme Ord

Forandrede Hjem

Samtalen med Arbejderhustruerne fortsatte saaledes. . . En anden Arbejderhustru faldt ind:

— Vort Hjem blev helt forandret

— Hvordan?

— Det var navnlig Sproget, der blev forandret til at begynde med, det er gerne det første, der bliver anderledes

De andre nikkede bifaldende og fortsatte:

— Ja, vi holdt altsaa op med at bande . . . og man passede paa Tonen overfor Børnene og sørgede for saa vidt muligt ikke at sige mere til Børnene, end man kunde holde. Og de kan tro, at Børnene lægger Mærke til den forandrede Tone

Hvis der kom Besøgende i vore Hjem, f. Eks. vore Svigerforældre, og en af dem saa talte, som vi andre plejede van før, saa kunde Børnene sige: „Hvad var det, du sagde, Bedste?“

Blandt Landsmænd.

I Danmark.

Kirkepolitisk Forlig. Hvad det kirkelige Udvalg aldrig naaede til i sin 10-aarige Tilværelse, er nu opnaaet efter faa Maaneders Forhandlinger i Folketingets Grundlovsudvalg: Der blev den 15 Dec. sluttet Forlig mellem Regeringspartierne og de Konservative om en Udbygning af Grundlovens berømte Løfteparagraf: „Folkekirkens Forfatning ordnes ved Lov.“

Den hittidige Løfteparagraf (Prg. 73 i den bestaaende Grundlov, Prg. 70 i det nye Grundlovs-Forslag) kommer fremtidig at lyde: „Folkekirkens Forfatning ordnes ved Lov. Ændringer vedrørende Kirkens indre Forhold kan kun gennemføres, efter at Forhandlinger derom er ført med Biskopperne. De til Folkekirken henlagte Midler maa kun anvendes til kirkelige Formaal.“

§ 3 i Grundloven „Den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke og understøttes som saadan af Staten“ forbliver uforandret.

Det kirkelige Udvalg havde foreslaaet noget andet, og sidste Sommer sluttede Regeringspartierne og de Konservative som bekendt et foreløbigt Forlig om en Udtalelse i „Bemærkningerne“ i Forfatningskommissionens Betænkning, som blev kritiseret stærkt fra forskellig kirkelig Side.

Dengang vilde Regeringspartierne nemlig ikke have nye kirkelige Bestemmelser ind i selve Grundloven, og i Stedet for Bispekollegiet ønskede man at høre „de kirkelige Organer“ (hvorved tænktes paa Menighedsraadene), naar Talen var om Ændringer i Kirkens indre Anliggender.

Forhandlingerne, der førte til det kirkepolitiske Forlig, har været ført mellem de tre Forligspartiets respektive Ordførere i Forfatningssagen: Socialdemokraten Hartvig Frisch, den radikale A. M. Hansen og de Konservatives Ordfører, Christmas Møller.

Dansk-amerikansk Klub, som har Lokale ved Holmens Kanal, København, har nu 400 Medlemmer paa begge Sider Oceanet, og „vi venter at faa mange flere i det kommende Aar, siger dens Formand, Hr. Møller Holst. Over 200 hjemvendte Landsmænd besøgte dens Lokale og nød hjemlig Hygge der i det svundne Aar. Den har et Oplysningsbureau, ledet af Sekretær Fru Jacobsen, som staar til Tjeneste for Brobygningsarbejdet mellem dem derhjemme og dem derude.

Er dette virkelig Livet nu for den opvoksende Slægt i København? Pionærens dygtige Danmarkskorrespondent „Tony's Bror“ skriver:

Vi ser dem paa Gader og Stræder, denne miserable Hær, der voxer fra Maaned til Maaned og som slet ikke forstaar et Muk af det hele — er dette virkelig Livet? Se disse Tusinder af unge raske Mennesker, der nu i denne Snevinter stiller sig op i Kø for at faa nogle Dages Job ved Snekastningsarbejde — eller Tiggeriet, som nu har naaet en Udvikling, der godt kan sammenlignes med den Tilstand, der mødte Ens Blik i det gamle Italien, før Mussolini forandrede Forholdene. Paa Gader og Stræder møder man disse Ulykkelige, som under Karmuflering af Bladsalg eller lignende søger at tjene til Nattelogi og en Kop Kaffe — ja, i Jernbanetogene optræder de, og naturligvis i Husene, som hjemsøges fra Kælder til Kvist.

Det er ikke mere professionelle Tiggere af den Storm-Petersen'ske Type, men unge Mænd, som griber denne Udvæj, fordi alle andre Sunde er lukkede, og Politiet lukker Øjnene, formodentlig efter Ordre ovenfra.

Men mon ikke ogsaa der er en anden Side til Sandheden, især naar vi ogsaa læser om at danske Bønder har Vanskelighed ved at faa nødvendig Arbejdskraft for Driften, og at det ikke er let at faa Tjenestepiger.

Øvenstaaende er et Billede af en velkendt Mand, særlig blandt Amerika- og Danmarksrejsende. Hr. O. Jacobsen er nemlig Kontorchef i Det Østasiatiske Kompagni i København, Leder af Ø. Ks Passagerkontor, samt Gdynia Amerika Liniens Centralkontor for Skandinavien.

Fra Gdynia-Amerika Linien modtog Redaktøren fornylig gennem Herr O. Jacobsen en smuk og meget paa-skønnet Nytaarsgave, der bestod af et nydeligt saavel som praktisk Vejrinstrument med Barometer, Thermometer og Hygrometer, samt tillige et Par to Fod høje Metal Flagstænger fra hvis Toppe vajer „Old Glory“ paa den ene og Dannebrog paa den anden. De pynter svært op det ellers noget sodede Kontor.

Kolding-Egnens sidste Veteran, Dannebrogsm, Christoffer Geerthsen, Ødis, 96 Aar gl., døde i Januar.

Indremissionær N. P. Jensen, Broust, døde, 77 Aar gammel, den 29 Dec.

Mund- og Klovsygen bekæmpes paa det kraftigste i Danmark for Tiden, hvor den har forvoldt uhyre Tab og truet selve Ernæringen. Man har Planer om at vakeinere hele Kreaturbesætningen og for at producere rigelig Virus maa man oprette en Vakeinestation i Jylland foruden Statens Forsøgsstation paa Lindholm. Maalet er gratis Tvangsvakeination. Man opkøber nu ca. 50 Dyr om Ugen,

og hver angrebet Ko afgiver Vakcinestof nok til Podning af 100 Dyr. Selv i Zoologisk Have har Smitten holdt Indtog idet en amerikansk Bisonokse og en skotsk Højlands-ko er angrebne.

En Kæmpediamant paa Øresunds Bund. En af Verdens største og skønneste Diamanter, den blaa Hope-Diamant, der vejer 112 Karat, ligger paa Bunden af Øresund udfor Kronborg. Den har altid bragt sine Ejere Ulykke. Den dukkede først frem i Paris i 1688, hvor den engelske Lord Hope købte den. Siden har den haft mange forskellige Ejere, der alle har haft en mere eller mindre ulykkelig Skæbne. Til sidst købte en rumænsk Juveler, Stephan Balogh, den for at forære den til sin Forlovede. Han købte den i Amerika og sejlede hjem til Europa med Gdynia-Amerika Linjens Skib „Batory“, men udfor Kronborg styrtede han over Bord og druknede. Han havde Diamanten paa sig, men man har aldrig fundet hverken hans Lig eller Diamanten, skønt det nu snart er et Par Aar siden, han forsvandt.

I Amerika

Den danske Udstillingskomite i California. Til at varetage alle Spørgsmaal vedrørende den danske Udstilling paa Treasure Island, blev der i sidste Uge af de interesserede Parter dannet en dansk Udstillingskomite.

Konsul Sporon-Fiedler repræsenterer den danske Turistforening og Industriraadet paa denne Komite. Da den danske Regering som bekendt ikke officielt kan deltage i Udstillingen herude, kan Konsulen i dette Tilfælde ikke repræsentere denne.

Øst Asiatisk Kompani er repræsenteret af Chefen for Kompaniets herværende Filial, Direktør Chr. Jensen, og Københavns Porcelainsfabrik og andre danske Kunstindustrifirmaer, der udstiller, er repræsenteret ved disse Firmaers Agent paa Pacifickysten, Hr. A. Zacko, Los Angeles.

Komiteen for Danmarksdagen, der som bekendt støttede den danske Udstilling paa Treasure Island med et Bidrag paa \$5000, valgte ved dens sidste Møde Komiteens Sekretær, C. Redsted Pedersen, som Repræsentant paa Udstillingskomiteen.

Som meddelt vil den danske Udstilling først blive aabnet nogle Dage efter, den officielle Aabning finder Sted, idet flere af de Ting, der skal benyttes til Udstillingen, først ankommer hertil den 19. Februar med eet af Ø. K.s Skibe.

Arbejdet ved Udstillingen er i disse Dage blevet udbudt til Licitation. Ingeniør James H. Hjul, der uden Vederlag har paataget sig Hvervet som General Contractor, modtager Tilbudene paa hans Kontor, 128 Russ St. Danske Haandværkere vil blive foretrukket for disse Arbejder.

REJS TIL

DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

AMERIKA — DANMARK SKIBE

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York

Feb. 16, Marts 15 og 25, April 15, Maj 11 og 19, Juni 6

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.

32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.

433 California St., San Francisco, Calif. 530 W. 6th St., Los Angeles, Calif.

Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSEDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-gang af Bladet. .

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet forAar, \$2.00 per Aar-gang.

Venligst,

Naar Alderdommen nærmer sig. En Læge, der særlig har studeret Alderdommens og Legemforholdets Aarsager, giver sine aldrende Patienter følgende Raad:

Hold ikke op med dit Arbejde, indskrænk det ikke mere end nødvendigt, forøg tværtimod dit Omraade sjæleligt — inden for din Beskæftigelse og dine borgerlige Forhold. Træk dig ikke tilbage fra din Virksomhed, før det er absolut nødvendigt. Arbejde er Liv, Uvirksomhed Død!

Hvis man vil leve godt og leve længe, gælder det om at højne Sundhedstilstanden og Arbejdsevnen med alle til Raadighed staaende Midler samt at vedblive med at arbejde saa meget, Kræfterne tillader, men heller ikke mere.

Paa denne Maade faar Livet sit rigeste Indhold og sin største Længde.

Ugebladet, „Dansk Tidende“, Chicago, der siden Chr. Larsen overtog Bladet fra Aktieselskabet har været midlertidigt redigeret af forskellige Bladmænd, synes nu at gaa en lysere — og mere stabil — Fremtid i Møde, idet

det i forrige Uge solgtes — og samtidig overtoges af Chr. Brix, der efter et fleraarigt Danmarksophold er vendt tilbage til Chicago.

Han forbliver i Huxley. Det berettes for nogen Tid siden, at Dr. J. N. Anderson, Huxley, Iowa, havde resigeret og skulde flytte til Story City, Ia. Formand N. A. Larsen meddeler nu at Dr. Anderson ikke har resigeret da Menigheden har udtalt Ønske om at han skal vedblive at betjene den saa længe som mulig.

Dr. Andersen er dansk, men Præst i Den norske Kirke, og var i mange Aar Formand for dens Børneundervisningskomite.

Fra Green Bay er modtaget Meddelelse om, at Mrs. Anna M. Nielsen, Enke efter N. P. Nielsen, er afgaaet ved Døden paa Odd Fellows Home i den høje Alder af 99 Aar. Afdøde saavel som hendes afdøde Mand var fra Nakskov, Lolland, og var i mange Aar bosiddende i Racine. I 1917 kom de ind paa Odd Fellow Hjemmet, hvor de i 21 Aar har haft en sorgfri og god Alderdom.

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	31583.12	3702.24	3714.04	5822.42	5674.08	2194.91	3907.77	579.59	5776.33	211.74
Audubon, Ia., Mrs. Bertha K. Jensen, memory of Vera Hansen	1.00							1.00		
Minneapolis, Minn., I. Husby, in memory of Mrs. Anna Hansen	1.00								1.00	
Los Angeles, Calif., Arnold Russel, in memory of Mrs. Anna Hansen	1.00								1.00	
Morgan, Minn., Minnie Hansen and Ruth Hansen, in memory of Mrs. J. Miller, Gilfillan, Minn.	1.50					1.50				
Ruskin, Nebr., Daughters of Bethany, memory of Vera Hansen	10.00					10.00				
Geneva, Minn., Community Luth. Ladies' Aid	10.20				10.20					
Geneva, Minn., Community Luth. Church	30.50						30.50			
Brooklyn, N. Y., Salem Dan. Ev. Luth. Church	65.00	6.00	12.00	12.00	12.00	3.00	2.00	2.00	16.00	
Fresno, Calif., Mr. and Mrs. H. J. Jensen \$2, Elna Jensen \$1, in loving memory of Mrs. C. Wilhelmsen	3.00								3.00	
Winton, Calif., Our Savior's Luth. Church, Thanksgiving banks	25.90								25.90	
Standard, Alta., Can., Nazareth Luth. Sunday School, children's Christmas offering	9.00	9.00								
Oakland, Calif., Our Savior's Luth. Sunday School, Christmas tree offering \$16.36, birthday banks \$5.38	21.74	21.74								
Camp Douglas, Wis., St. Stephen's Luth. Church, offering at Christmas tree program	9.52	9.52								
Camp Douglas, Wis., Henry Petersen	.50								.50	
Laurens, N. Y., Sunday School of St. Matthew Church, Christmas offering	3.06	3.06								
Denver, Colo., Bethany Ev. Luth. Church	32.02				32.02					
Beresford, S. Dak., Nazareth Luth. Church	5.70								5.70	
Beresford, S. Dak., Ladies' Aid of Nazareth Church	45.00	30.00			5.00	5.00	5.00			
Beresford, S. Dak., H. P. Petersen	10.00				10.00					
Beresford, S. Dak., Adolph Rasmussen	10.00				5.00				5.00	
Beresford, S. Dak., members of Nazareth Church: Aster Neve \$1, C. L. Christensen \$1, Silas Thompson 75c	2.75				2.75					
Viborg, S. Dak., Spring Valley Sunday School	7.77	7.77								
Portland, Ore., Bethany Luth. Sunday School	11.50	11.50								
Brookville, Minn., Mr. and Mrs. Jens Jensen, in memory of Jens Miller of Bethany Church (Gilfillan), Morgan, Minn.	1.00	1.00								
Brookville, Minn., Mr. and Mrs. John Nielsen, in memory of Mrs. Jens Miller of Bethany Ch. (Gilfillan), Morgan, Minn.	1.00				1.00					
Redvers, Sask., Can., Dannevirke Ev. Luth. Church, Christmas offering	3.83				3.83					
Ferndale Calif., A. Bonnicksen of Our Savior's Luth. Church	10.00		5.00						5.00	
Westbrook, Me., First Luth. Church	170.00		70.00			15.00	15.00		70.00	
Staplehurst, Nebr., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	5.00						5.00			
Staplehurst, Nebr., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church, W. M. S. dues	3.00						3.00			
Luck, Wis., Willing Workers of the English Luth. Church, in memory of Geo. Nelson, Midwest, Wyo., and Mrs. Alec Asper	4.00						4.00			
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. Lars Hansen	2.50								2.50	
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. Lars Hansen, memory Otto Hansen	2.00				2.00					
Indianapolis, Ind., Trinity Ev. Luth. Church	215.99		57.13		59.65	12.46	29.97	3.88	48.25	4.65
Oakland, Calif., Our Savior's Luth. Church	50.00				25.00		25.00			
Kansas City, Kans., friends in Our Savior's Luth. Church, in memory of the late Mrs. Carl J. Wilhelmsen of Fresno, Calif.	23.75								23.75	
Cedar Falls, Ia., Nazareth Luth. Sunday School	28.05					14.05	14.00			
Ringsted, Ia., St. Paul's Luth. Church	75.00			75.00						
Total received for 1938-39 synodical budget	32495.90	3801.83	3858.17	5909.42	5842.53	2255.92	4041.24	586.47	5983.93	216.39
Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Jan. 31, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.										

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2461.65	807.28	1165.04	319.63	124.70
Council Bluffs, Ia., Miss Marie Mortensen	5.00				5.00
Trufant, Mich., St. Thomas Ladies' Aid	15.00	5.00			5.00
Northfield, Minn., the Sunshine Society, for support of Ivan Maebane	25.00		25.00		
Total received for extra synodical mission	2461.65	812.28	1190.04	324.63	134.70
Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 31, 1939 H. J. Hansen, Treas.					

REV. D. G. M. BACH FUND

Previously acknowledged	\$104.25
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. Lars Hansen	2.50
	\$106.75
Received with thanks. Blair, Nebr., Jan. 31, 1939. H. J. Hansen, Treas.	

**M. S. Kungsholm — M. S. Gripsholm
S. S. Drottningholm**

Afsejlinger fra N. Y.: 18 Febr., 18 og 30 Marts, 15 April

DIREKTE AFSEJLINGER TIL KØBENHAVN:

4 Maj, 13 Maj, 9. Juni

KUN SKANDINAVISK BETJENING

„AALBORG KLUBBEN KOMMER IGEN I Juli. Dansk Amerikansk Klub i Aalborg arrangerer igen i Aar en planlagt Tur til Amerika. Besøget inkluderer Verdensudstillingen i New York, og hvis ønskes ogsaa Udstillingen i San Francisco. Turen er under personligt Ledelse af Klubbens President, Hr. E. Jensen. Skriv til Deres Slægtninger og inviterer Dem paa Besøg. Alle kan slutte sig til Klubbens Fællesrejse.

Sejlingslisten og andre Oplysninger om Danmarksfarten tilsendes paa Forlangende.

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave., Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

WELLS OF SALVATION DAILY MEDITATIONS FOR YOUNG PEOPLE AND THE HOME

The writers of this first issue are Rev. James C. Peterson, Dr. J. P. Nielsen, and Rev. Karl M. Matthiesen.

Each booklet covers two months. Six booklets cover the whole year.

The first issue for March and April is now ready. It contains meditations for Lent and the Easter seasons.

Price: Ten cents per single copy, postage prepaid. Seven cents per copy in quantities of ten or more.

Place a quantity order at once that you may have them on hand for use during the Lenten season.

**DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska.**

C. Skovgaard-Petersen

I Vaarbruddets Tegn

Domprovsten har begyndt at skrive sin Selvbio-grafi. Denne første Del, som vil blive efterfulgt af et andet Bind, indeholder en Beretning om hans Barndom og Ungdom samt om Studieaarene. Paa den smukkeste Maade fortæller han, hvad han har tænkt og oplevet og om mange interessante Mennesker han traf herhjemme og paa sine lange Udenlandsrejser.

En Bog af usædvanlig Interesse. 137 Sider. Pris netto \$1.20.

AT EVENTIDE MEDITATIONS AND PRAYERS

by

BISHOP GOTTFRID BILLING

Translated by E. W. Olson

Large Type

Messages of comfort and encouragement particularly for those of advanced age and whose sight has begun to fail.

Price \$1.25

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

P. Høyer-Christensen

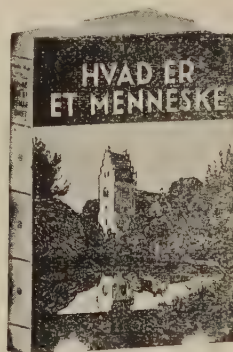
Vejledning i kristen Sjælepleje

En Bog, som udfylder et Savn. En jævn Vejledning med Bibelens Psykologi, uden videnskabelige Udtryk og Fremmedord. 92 Sider. Pris netto \$0.60.

Meta Moe:

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hyldetræer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i

mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“ Men det lærer han først, da alt gaar i Stykker for ham under en ny svær Prøvelse. Da bliver hans Lykke saa fuldkommen, som den kan blive her.

Foruden Hovedpersonen findes der i Bogen andre fortræffeligt skildrede Personer, som det er en Berigelse at stifte Bekendtskab med.

Alt i alt er det en glimrende Bog med udmærkede Skikkelser og gribende Situationer, let og fængslende skrevet fra først til sidst. Tak for den! Maatte den blive læst, som den fortjener!

C. Holdgaard

Faaes hos

**DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska**

Dansk Almanak 1939

Udgivet af Danish Lutheran Publishing House, redigeret af Pastor H. Berthelsen, bringer ved Siden af sædvanligt Kalenderstof mange interessante og belærende Digte, Fortællinger og Afhandlinger.

Denne indholdsrige Almanak med det vekslende, interessante Læsestof, paa 200 Sider i smukt Omslag, bør finde Vej ind i mange Hjem. Naar De indsender Bestilling for Dem selv, bestil da samtidig for Deres Venner her og i Danmark. Vi betaler Forsendelsesomkostningerne. Prisen er 40 Cents.

Send Bestilling til
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Den Lutherske Religionsundervisnings Conference

som afholdtes paa Minnesota Universitet Dec. 28—29. Foranstaltet af Commissionen for „Higher Education of the American Lutheran Conference.“

Første Række: 1 Prof. Paul Nyholm, Dana College, Blair, Nebr. 2 Dr. Sverre Norborg, University of Minnesota; 3 Prof. V. R. Pearson, Augustana College, Rock Island, Ill.; 4 Præsident B. M. Christensen, Augsburg College, Minneapolis, Minn.; 5 Prof. Martin Hegland, St. Olaf College Northfield, Minn.; 6 Dr. J. C. K. Preus, Formand.

Anden Række: 1 Præsident C. M. Granskou, Augustana College, Sioux Falls, So. Dak.; 2 Rev. L. M. Stavig, St. Olaf College, Northfield, Minn.; 3 Prof. Stanley L. Olsen, Augustana College, Sioux Falls, So. Dak.; 4 Prof. Karl Ermisch, Augsburg College, Minneapolis, Minn.; 5 Prof. J. P. Pflueger, Pacific Lutheran College, Parkland, Wash.; 6 Prof. M. O. Nilssen, Luther College, Decorah, Iowa; 7 Prof. George Hall, Gustavus Adolphus College, St. Peter, Minnesota.

Tredie Række: Rev. Odd Gornitzka, Lutheran Bible Institute, Minneapolis, Minn.; 2 Prof. H. Brueckner, Hebron College, Hebron, Nebr.; 3 Prof. Edgar M. Carlson, Gustavus Adolphus College, St. Peter, Minn.; 4 Præsident O. J. H. Preus, Luther College, Decorah, Iowa; 5 Præsident Paul M. Lindberg, Luther College, Wahoo, Nebr.; 6 Præsident E. J. Braulick, Wartburg College, Waverly, Iowa; 7 Miss Gladys Oudal, University of Minn.; 8 Prof. O. M. Norlie, Luther College, Decorah, Iowa.

Sidste Række: 1 Prof. Carl B. Ylvisaker, Concordia College, Moorhead, Minn.; 2 Missionary Andrew Burgess, Minneapolis, Minn.; 3 Prof. W. F. Schmidt, Concordia College, Moorhead, Minn.; 4 Mrs. Ruth J. Martin, Bethany College, Lindsborg, Kan.; 5 Miss Hortense C. Hage, Lutheran Student Secretary, Minneapolis, Minn.; 6 Miss Ingeborg Haavik, Minneapolis, Minn.

Ann: Mange af de ledende Mænd indenfor Conferencen er paa dette Billede hvorfor vi ønskede at fremstille det. Tak til „Lutheran Herald“ Minneapolis, for Laan af Clicheen.

FASTELAVNS SØNDAG.

JESU DAAB.

Da kommer Jesus fra Galilæa til Jordan til Johannes for at døbes af ham. Men Johannes vilde formene ham det og sagde: „Jeg trænger til at døbes af dig, og du kommer til mig!“

Men Jesus svarede og sagde til ham: „Tilsted det nu; thi saaledes sømmer det sig for os at fuldkomme al Retfærdighed.“ Da tilstoder han ham det.

Men da Jesus var bleven døbt, steg han straks op af Vandet, og se, Himlene aabnedes for ham, og han saa Guds Aand dale ned som en Due og komme over ham. Og se, der kom en Røst fra Himlene, som sagde: „Denne er min Søn, den elskede, i hvem jeg har Velbehag.“ Matth. 3, 13—E.

Johannes var sendt af Gud at berede Vejen for Jesus. Han kaldes Døberen, fordi han ikke blot prædikede Guds Ord om Synd og Omvendelse for sine mange Tilhørere ude i Ørkenen; men han døbte ogsaa alle dem, der ærligt bekendte deres Synder, med Vand til Omvendelse.

Da Jesus kom og begærede at blive døbt af ham, er det ikke underligt, at han, som maa have kendt noget til Jesus, da han var i Familie med ham (Luk. 1, 36), og nok har vidst, at det var ham, han skulde berede Vejen for, nægtede at døbe ham; thi Jesus havde ingen Synd at bekende og trængte derfor heller til at blive omvendt, og Daaben med Vand — der er Symbol paa Renselse fra Syndens Urenhed — trængte han heller ikke. Johannes havde prædikeret om ham som den, hvis Skorem han ikke var værdig at løse, og som skulde døbe med den Helligaand. Nu følte han godt sin Uværdighed, og at det var ham selv, der trængte til at blive døbt med Jesu Daab. Peter maa have haft en lignende Følelse af sin Uværdighed, da Jesus før Nadveren vilde to hans Fødder, og han nægtede ham det (Joh. 13, 7 flg.).

Jesu Svar til Johannes: „saaledes sømmer det sig for os at fuldkomme al Retfærdighed“, og til Peter: „Hvad jeg gør, ved du ikke nu, men du skal forstaa det siden efter,“ passer ogsaa godt sammen. Selv om Jesus ikke var ukendt for Johannes, er det dog først, efter at han ved Daaben har set Aanden dale ned og blive over ham, at han vidner om ham som Guds Søn, og som „det Guds Lam, der bærer Verdens Synd.“ (Joh. 1, 29 flg.).

Jesus fuldkommede Guds Retfærdighed for os ved at tage vor Synd og Skyld paa sig. „Den, som ikke kendte Synd, har han (Gud) gjort til Synd for os, for at vi skulle blive Guds Retfærdighed i ham“ (2 Kor. 5, 21). „Han er saaret for vore Overtrædelser og knust for vore Misgerninger; Straffen er lagt paa ham, at vi skulle have Fred, og vi have faaet Lægedom ved hans Saar“ (Es. 53, 5). Ved sin Daab lod han sig indvi til og begyndte denne sin selvopofrende Frelsergerning for os, og derefter fortsatte han den utrættelig gennem Fristelser og Farer, indtil den blev fuldbragt paa Korset. Det mindes vi særligt om nu gennem Fastetiden.

Det første, vi mindes om, efter at Jesus var døbt og stegen op af Vandet, er, at Himlene aabnedes for ham. Er vi ved Daaben iført Kristus og ved en sand og levende Tro forenede med ham som hans Ejendomsfolk, saa er de samme Himle, som aabnedes for ham, ogsaa ved ham aabnede for os, saa vi har vort Borgerskab der, hvor han er.

Guds Aand dalede ned som en Due og kom over ham. Med denne Aand var han stedse fyldt gennem sin Vandring og Gerning her nede, og da den var fuldført, gav han Aanden til sine Efterfølgere og forjættede, at ogsaa de skulde blive fyldt dermed.

En Røst fra Himlen sagde: „Denne er min Søn, den el-

skede, i hvem jeg har Velbehag.“ Saa snart Jesus havde ladet sig døbe med Omvendelsens Daab, og saaledes sat sig selv i Synderes Sted for at fuldkomme Guds Retfærdighed for dem, tilsiger Faderen Sønnen sit Velbehag deri. Er vi af Guds Naade rensede ved Jesu Blod, retfærdiggjorte og helliggjorte af ham, saa han kalder os sine Brødre og Søstre, da tør vi ogsaa tro, at vor Fader i Himlene for Jesu Kristi Skyld har Velbehag i os trods al vor Skrøbelighed og Uværdighed.

Chr. Christensen.

Saa er vi da Guds Pøder
Som Pil ved Bækkens Rand,
Guds Kirke er vor Moder,
Hans Aand vor Trøstermand;
Guds Pagt udi vor Daab
Skal Afgrundsflammen slukke
Og Himlen os oplukke:
Det er vor Tro og Haab!

Kingo.

VÆKST I KRISTUS!

„Men vokser i vor Herres og Frelseres Jesu Kristi Naade og Kundskab!“ II Peter 3, 18.

Udbredelsen af Guds Rige derved at flere Mennesker vindes ved Ordet, er ikke det eneste vi skulde have for Øje; men det enkelte Guds Barns aandelige Fremgang i Kristus.

At vokse udenfor Kristus er ligesaa umuligt som det er for en afhugget Gren at vokse. Der maa være en levende Forbindelse mellem Grenen og Træet. Jesus siger selv, „Jeg er det sande Vintræ I ere Grenene.“ Men det sker engang imellem at en Gren bliver sondret fra Træet paa en eller anden Maade, ogsaa i Guds Rige. Det er alvorligt naar dette sker. Er du i levende Forbindelse med Kristus, saa bør du vokse. Det er det han venter af dig.

Hvorledes kan denne Vækst beskrives.

Det første det er vist nok Indad! Saaledes gaar det med Kærnen derude i Naturen. Fugtigheden, Varmen og Jordens Kræfter paavirker udvendig fra indadtil indtil Spiren er naaet og saa begynder Livet at vise sig i Kærnen mærkelige men stille og sagte Bevægelser. Saaledes maa Ordets Magt faa Lov til at naa ind i vore Hjerter. Dermed bliver vi ogsaa mere eller mindre indadvendt. Det er godt naar Mennesker kan komme til at se lidt paa dem selv. Det var det Peter trængte saa meget til, og som Jesus prøvede saa haardt at faa ham til ved al sin Omgang med ham. Vi maa indad først! Saaledes begynder Vækelsen og Livet — men saaledes vokser vi ogsaa i Naaden. Det er godt at gaa ind i sig selv og lære sig selv at kende, men bliv ikke for længe. Der er andre Retninger til Livet.

Vi skal ogsaa opad! Paulus kendte meget til dette; derfor mærker man ogsaa Kraften i hans Liv. Han var et modigt, higende og jagende Guds Barn. Han havde Øjet paa Maalet — Sejrs-Prisen — Jesus Kristus. Vi trænger meget til dette i vor Tid. Jeg synes der er saa megen Sløvhed og Dvaskhed ved vor Kristendom. Sejrs-Prisen glimrer ikke nok for os. Den har ikke tabt Glansen, men vi skuer saa lidt paa den. Men det er ikke alene dette at Blikket skal vendes opad, men saa sker det ogsaa at Livet vokser opad. I Oprigtighed, Ærlighed, Retskaffenhed, ja et retfærdigt Liv i Gud. Vi ere retfærdige naar vor Vilje bliver mere lig hans fra Dag til Dag. At være klædt i Retfærdigheds-skrudet betyder ikke alene at man er tilgivet og forliget med Gud, men det betyder ogsaa at man vil hvad Gud vil. Kristendommen foruden at ville er meningsløst. Læs Fil. 4, 4—9.

Vi skal ogsaa nedad. Livet maa have Rødder ellers modstaar det ikke Livets Storme og Modgang. Lærer vi os selv at kende, skal det nok gaa nedad. Ved at man ser sig selv, bliver man ydmyget. Men det kommer ogsaa meget an paa hvor man lever. Kommer man til Selv-kendskab i Lyset af Guds Ord saa bliver det til noget med Ydmygheden, men sker det kun derved at man lever i Synd og fordybes ikke i Ordet, saa bliver det ikke meget med Rødderne. Brugen af Ordet og Bønnen har meget med Rødderne af det Liv at gøre. Hvor lever du? Hvor er du plantet? Lever du i Daabs-Naaden eller er du et afsondret Lem? Husk paa hvad Salmisten siger: Salme 92, 14 „De som ere plantede i Herrens Hus, de skulle grønnes i vor Guds Forgaarde.“

Vi skal jo ogsaa udad til. Det sker jo med Tiden at Planten udbreder sig. Sætter Grene. Saaledes ogsaa vi. Des større Planten bliver, des mere Solskin og Regn kan den inddrikke og des stærkere bliver den. Saaledes ogsaa med os. Vi skal ud ad til.

Hvad vil det sige? Det vil sige at vi elsker vore Med-Mennesker. Denne Kærlighed viser sig ikke bare i det at man er fredelig og godmodig saa man aldrig har noget at blive kritiseret for. Kristi-Kærlighed er en Lidelse. Vi er ikke bare tilfreds med at undskylde, tilgive og at hjælpe hvor vi kan, men det ligger os paa Hjerte at de ogsaa skal frelses. I andre Ord vi maa have Missionssindet. Iblandt vore egne og iblandt andre. Her gælder Mundheldet: „Det ene skal passes, men det andet ikke forsømmes.“ Vor Vækst er saa lille fordi vi yder saa lidt. Mange yder slet ikke hverken i Penge eller Arbejde. Hvor længe vilde du beholde en Høne der ikke lægger Æg, eller en Ko der ikke giver Mælk, eller hvor ofte vilde du plante Korn der bar ingen Aks? Tænk paa disse Spørgsmaal i Forbindelse med dit eget Liv. Hvor længe, Herre, maa jeg faa Lov til at staa foruden at bære Frugt? Der er ogsaa Mennesker der suger paa Menigheden, bærer ingen Frugt. De vil intet, uden lytte og det kun engang imellem. Hvorledes skal man forstaa en stadig Kirkegænger der aldrig giver noget til Missionen, eller aldrig tager Del i Menighedens Ansvar, Forretnings-møde og deslige. Jeg ved ikke! Herren ved! Lad os vokse, bliver det indad, nedad og opad, saa skal det ogsaa nok blive til noget udad.

Marinus C. Hagedorn.

STILHED

„Vær stille og vent. Luk dit Hjerte op for Ham, saa at Hans Kærligheds Lys kan finde Vej til dit inderste Sind og din dybeste Sjæl. Som Blomsten aabner sin Kalk mod Solen og drikker Styrke og Skønhed af dens milde Varme, saaledes vil din Tanke finde Fred og Tryghed i det dybe Samfund med Jesus.“

H. W. Workman.

AANDSFYLDE OG AANDSDAAB

Domprovst Skovgaard-Petersens Foredrag om „Aandsfylde og Aandsdaab“ Sep. 28 i KFUM's Centralforening (i Dansk Bibelskoles Serie: „Kirken og Evangelieforsøknings“) havde samlet lige saa mange Tilhørere, som Festsalen kunde rumme.

— Det er ikke egentlig min Lyst at polemisere med anderledes tænkende Kristne, og vi maa vel huske paa, at vi som Kristne mere end andre er forpligtede til at op-tage alt i bedste Mening . . . Alligevel kan det være nyt-

tigt at kaste et Strejfflys over, hvad den saakaldte Pinsebevægelse og beslægtede separatistiske Smaasamfund og Sekter lærer om det Emne, jeg skal tale om — og vor Stilling hertil.

En Sekts Karaktermærke

Mange af Pinsebevægelsens Folk er utvivlsomt i god Tro, men vi maa vende os mod de Pinsefolk, der stempler Folkekirken som et Babel og dens Lære som en Vranglære. De Sekterere, der siger dette, er enten uvidende eller taler mod bedre Vidende.

Det forholder sig gerne saadan med Sekterne, at de til at begynde med ofte drager lidet paaagtede kristne Sandheder frem, men ender med at overbetone disse, og de fjerner sig derfor mere og mere fra Bibelen . . . de løber løbsk, og ikke sjældent ender det hele i Lederstridigheder . . . En Folkekirkes Fare og Fristelse er paa den anden Side den, at dens Medlemmer lever deres aandelige Liv „paa det jævne“, at det nye Menneske gaar i Trit med det gamle, og at man ofte nøjes med det mindste, der skal til . . .

Hvad lærer man nu fra disse Pinsefolks Side?

De lærer bl. a., at naar et Menneske har oplevet Guds Frelse, skal det have Vanddaab og siden hen „Aandsdaab“, hvilken sidste skal ytre sig bl. a. i Tungetale.

Barnedaaben

Vi fra vor Side betragter derimod Daaben som noget andet end Besegling af Frelse og et Vidnesbyrd overfor Mennesker . . . Disse Sekter, der jævnlig henviser til Ap. Gern., 10. Kap., vil adskille Daaben og Aanden . . . de siger, at de to Ting har intet med hinanden at gøre. Men det er ubibelsk. Saa siger de til os: „Jamen, synes I da, at de barnedøbte lever som genfødte Mennesker?“ „Nej,“ svarer vi, „det gør de ikke alle, men det er saa, fordi de ikke mere lever i Gud . . .“ Daabens genfødende Værk forpligter til et Liv i Gud, men lever et Menneske ikke med Gud, kan Gud ikke gennemføre Genfødselen i ham.

Det er selvfølgelig logisk og konsekvent naar Pinsebevægelsen forkaster Barnedaaben ud fra deres Betragtninger, naar de mener, at Daaben skal være 1) Besegling af Frelse, 2) Bekendelse overfor Mennesker.

Men det er, hævder vi med Rette fra vor Side, ikke taabeligt at døbe et Barn, for med Daaben begynder Gud sin Gerning i det lille Barn . . .

Hvorfor omtales Barnedaaben ikke i Ny Testamente? — spørger Pinsefolkene. Fordi Ny Testamente handler om den grundlæggende Tid . . . Ude i Hedningeland i vore Dage begynder Missionærerne jo heller ikke med at døbe smaa Børn. I Hedningeland — i den grundlæggende Tid — maa man begynde med at døbe voksne . . .

Man lægger Utryghedens Økse ved Frelsens Rod, hvis man kræver Gendaab. Der er jo Pinsefolk, som lader sig døbe baade een og to og tre Gange — fordi de ikke mener, de var „rigtig“ omvendt eller frelst den første Gang, de lod sig døbe. Der er noget uhyre farligt ved saaledes at gøre Daaben afhængig af Mennesket . . . Den egentlig hvilende Tro skal heller ikke gaa foran ens Daab . . . den kommer bagefter.

Aandsfylde

Hvad forstaaes ved Aandsfylde?

Aandens Fylde — det er ikke det samme som Syndfrihed, det vilde være en Misforstaaelse. Ej heller er Aandens Fylde en Fylde af Naadegaver. Netop om Menighe-

dens Medlemmer i Korinth, der var rigeligst udrustet med Naadegaver, siger Guds Ord, at de var kødelige . . .

Nej, Aandens Fylde bestaar af Aandens Frugt, af Kærlighed, Glæde, Fred (jfr. Galaterbrevet). Aandens Fylde — det er Helliggørelsesintensiteten.

Tungetale

Det er baade til at le og græde over, naar Pinsebevægelsens Folk tror, at specielt Tungetale skal være det synlige Bevis paa Aandens Iboen . . . Tungetale findes nemlig ogsaa paa hedensk Grund. Det er ikke en speciel kristelig Evne, men en almindelig, menneskelig, ekstatiske Evne. Paulus siger jo ogsaa, at Tungetalen kan bruges i Djævelens Tjeneste. Vi nægter derfor, at Tungetale er et Bevis paa Aandens Iboen.

De største Naadegaver er dem, der gavner os mest for vor egen Vækst i Gud . . . det er ikke de „ekstraordinære Naadegaver“, men dem, der udruster os saadan, at vi gør mest Fyldest paa vor Plads i Guds Riges Arbejde . . . dette for Eks., at en Moder kan tale jævnt og naturligt til sit Barn om det højeste, det er en Naadegave. Og der kunde nævnes mange andre. En Naadegave er en naturlig menneskelig Evne, der renses af Guds Aand.

Det er et fuldkomment Fejlsyn at jage efter Tungetale, Profeti og Haandspaalæggelse. Det er kommet til min personlige Kundskab, at en ung Pige, der tilhørte en af Pinse-Sekterne, løb rundt om et Bord for at øve sig i at tale i Tunger! Hvor forfærdelig misforstaaet og uaandeligt.

Ingen Skemaer

Vi kan heller ikke anerkende, at Aandens Fylde gives i „Aandsdaaben“, et Ord, der iøvrigt overhovedet ikke findes nævnt i Ny Testamente.

Aandens Fylde kan lige saa godt komme i den stille Vækst („ . . . det vokser, han ved ej selv hvorledes. . . “). Men derfor kan der godt komme Gennembrudstider i et saadant Menneskes Liv. Ogsaa i Naturen er der jo Tale om Gennembrud under Væksten — Blomsten springer ud.

Man kan blive omvendt baade ved en stille Vækst og ved et radikalt Gennembrud. Himlen har ingen Skemaer — det har derimod de, der hævder, at Aandsfylden kommer ved Aandsdaab. Det er Gud, der helliggør os . . .

Og det at fyldest af den Helligaand er noget, man ikke bliver færdig med. Det er ikke noget een Gang for alle afsluttet. Det at lade sig fylde af Guds Aand, er ikke et Maal, der sætter Punktum, men — om man vil — et Slags perpetuum mobile.

7 Punkter

Domprovst Skovgaard-Petersen sammenfattede sine Tanker om det foreliggende Spørgsmaal i 7 Punkter:

1) Vi trænger alle til at genfødes. 2) Genfødselen er helt igennem Guds Værk. 3) Gud begynder og grundlægger Genfødselen i Daaben, men Genfødselen gaar i Staa, hvis vi ikke lever med Gud. 4) Lever vi med Gud, fyldes vi af Aanden, enten ved Vækst eller Gennembrud. 5) Aandens Fylde bestaar ikke i en Fylde af Naadegaver, men i en Fylde af Aandens Frugt. 6) Vel skal vi trage efter Naadegaver, men det gør man ved at være tro over lidet, for saa sættes vi over mere. 7) Aandens Fylde er aldrig noget afsluttet.

Mod Slutningen af sit Foredrag sagde Domprovsten:

— Vi bliver ikke hørt i Dogmatikken ved Himlens Port, næppe heller i Katekismen . . . Der findes Mennesker, som har Livet i Gud, uden at de er naaet til Klarhed over Dog-

matikken. Men i det lange Løb hører Liv og Lære nu sammen . . . Og i alt Fald: Uklarhed i Læren giver som Regel Usundhed i Livet. . .

Max. i Kr. Dagbl.

BARNESANGEN

Vi har lige holdt Jul, og blandt vore Julesalmer har vi vel ogsaa sunget: „Dejlig er den Himmel blaa“. Det er som bekendt Grundtvig, der har skrevet den. Han kalder den selv „Barnesangen“, og det er interessant at se hans Forhold i den Tid, da Barnesangen blev til. Det var i Aaret 1810. Først paa Aaret havde han holdt sin Prøveprædiken, som han senere udgav under Titlen: „Hvi er Herrens Ord forsvunden fra hans Hus?“ Den var rettet mod Vantroen indenfor Kirken, og Grundtvig drømte i den kommende Tid store Drømme om at blive Reformator i Guds Kirke. Men henimod Slutningen af Aaret begynder tunge Tanker at melde sig: „Du, som prædiker for andre, er Du selv en Kristen? Har Du Dine Synders Forladelse?“ Midt under de store Drømme og smertelige Anfægtelser er „Barnesangen“ blevet til — et Stykke ind i December Maaned. Men lige efter kom Grundtvig ind i den voldsomste Krise. I en Uges Tid fik han hverken Søn eller Hvile. Hans Venner skiftedes til at vaage over ham. Saa mente de, det var bedst, han rejste hjem til sin Fader i Udby Præstegaard. En af hans Venner fulgte ham hjem. De overnattede i Rønnede Kro. Om Natten vaagnede Vennen, Professor Sibbern, og saa Grundtvig knæle i Stuen og i stor Nød raabe til Gud. Da de Dagen efter kom til Udby, og Sibbern havde givet den gamle Fader Besked om Sønnens Tilstand, sagde den gamle Mand: „Gud ske Lov, saa lider han af Anfægtelser.“ Dem kendte han af Erfaring og vidste, at de kunde føre dybere ind til Gud.

Medens Grundtvig i de følgende Dage fejrede Julen i Barndomshjemmet, sang de gamle Julesalmer og hørte Evangeliet, kom der en saadan Fred og Glæde i hans Sind, at han i barnlig Tillid kunde give sig i Guds Vold og tage fat paa Livet igen. Det, der var sket, var, at Grundtvig var blevet Barn igen overfor Gud.

Det er vel utænkeligt andet, end at han ogsaa i den Jul har nynnet „Barnesangen“. Men han har foretaget en Rettelse i den. Først havde han skrevet:

I har og en saadan Stjerne,
og naar I den følger gerne,
kommer I til Jesus vist.

Men ikke han følte, at selv stod han endnu udenfor, at han endnu ikke kunde tage Børnene ved Haanden og følge dem ind til Krybben. Men senere rettede han Verset:

Vi har og en Ledestjerne,
og naar vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

Nu kunde han sige „vi“. At blive Barn, det er at blive modtagende overfor Gud, for hans Gave og derfor kunne sige: „Vi Børn.“

M. H. I Lægmb.

Inds. af A. T. S.

Kvindelighed er det ved Kvinden som gør Mænd for-
elskede i hende.

En Kvinde kan fuldstændig beherske den mest viljestærke Mand, hvis hun ejer megen Intelligens, nogen Skønhed og en lille Smule Kærlighed.

Af lille Hytte kan stor Mand udgaa.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor M. N. Andreasen, Niels Lykkegade 2. Nørresundby, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.
MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Fastelavns Søndag, Feb. 19.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Pet. 3: 18—22; Matth. 3: 13—17.

Ny Tekstr. — 1 Kor. 13: 1—13; Luk. 18: 31—43.

FEST FØR FASTE.

Fastelavn er vel den Kirkeaaersdag vi Børn fra Danmark husker bedst. Ikke fordi den minder om Jesu Daab eller aabner Fastetiden; men paa den Dag fik vi Boller og der var Løjer. Altsaa ifølge det barnagtige Sind var den en virkelig paaskønnet Festdag. Saadan er vi Mennesker, at naar vi faar noget der smager godt og forlyster os, saa er vi i Feststemning. En liden Stund forglemmer vi det dystre der ligger baade for og bag. Og er det ikke Guds Mening at enhver Hviledag skulde være en Glædesdag, paa hvilken vi nyder Himmelmad, som Jesus saa dyrt erhvervede os i hans Fastetid, samt at vi fryder os over hans Frelse, der gjorde det muligt at vi kunde have „en god Samvittighedspagt med Gud ved hans Opstandelse fra de døde“!

Ingen Dage er saa festlige som vor Daabsdag og vor Omvendelsesdag. Dette fattes vel ikke af det kødelige Sind, men begribes først efter at vore Øjne er opladte for Kristi Herlighed ved hans Aands og Ords Kraft. De to Begivenheder stadfæster for os Frelsens Vished; thi „hvo som tror og bliver døbt skal blive frelst“. Disse Dage minder Fastelavns Evangelier os om.

Først hører vi om Jesu Daab. Den er dog ikke Forbilletet paa vor kristne Daab (det er derimod hans Omskærelse — Kol. 2), men den er hans Indvielsesordination til at blive Præst efter Melkisedeks Vis, — vor lidende, stedfortrædende Ypperstepræst for Gud. Ellers er Momenterne ved hans Daab de samme som vi oplever ved vor Daab, nemlig Renselse til Syndernes Forladelse, Aandens Udgydelse og Barneret hos Gud. Derfor skriver Peter, at Daaben frelser os som Vandet bar Noah i Arken. Han frelstes ikke fordi han byggede Arken efter Guds Befaling, men fordi han troede Guds Ord og traadte ind i Arken i Tide. Det er ikke Daabens Handling der frelser, men Troen paa Daabens Naade. I denne Tro tør vi trøstigt som Bartimæus raabe paa Jesu Barmhjertighed til at aabne vore Øjne for at se ham og alt det skønne i hans Rige. Saa bliver den selvforsagende Faste en liflig Fest for Herren; thi saa fylder Kærligheden fra Gud vort Sind, og den er det største af alt, skriver Paulus.

Fra vor Kirkemark.

Officiel Indsættelse af Pastor L. Siersbeck som Præsident for vor Samfundsskole her i Blair fandt Sted Tirsdag Aften Jan. 7 som anmeldt. Programmet bestod af Indsættelsesceremonien ved Samfundsformand Dr. Carl- sen, hvorpaa Præsident Siersbeck talte. Pastor Harald C. Jørgensen ledede Mødet.

De aarlige Bidrag til Menighedens Drift optager nu den største Part af mange Menighedsblade for Aarets første Maaneder. Mere og mere kommer man til Forstaaelsen af at Bidrag til Guds Riges Mission, baade hjemme og ude, er et Fællesforetagende og ikke et personligt Anliggende. Derfor har Brødrene Ret til at vide hvad den enkelte yder. Man ved jo nok lokalt omtrent hvorm meget den enkelte kan give. Den, som gør sin Pligt, har intet at frygte ved Offentliggørelsen; den, som bruger Ananias- Metoden, er dømt alligevel. Tillige faar man ved Navn- enes Offentgørelse et Indblik i hvem og hvormange der egentlig støtter vore Kirker. Dette er ogsaa af stor historisk Interesse.

Hans Jessen Petersen, Medlem af Pella Menighed i Omaha, døde Juledag, 80 Aar gl. Han har været Invalid de sidste 25 Aar men sund i Troen. Han efterlader sin Hustru, tre Sønner og to Døttre.

Prof. Paul Nyholm har en interessant Artikel i Februar Nummeret af „Journal of the Am. Luth. Conference“, hvilket for Tiden optrykkes paa vort Forlagshus i Blair. Den er om den lutherske Bibelskolebevægelse i Amerika. Maaske man tør bemærke, at Forfatteren vist har overset, at vor eneste selvejede Bibelskolelejr, nemlig Iowa Kredsens Bibelskole ved Lake Okoboji, begyndte Aar 1924, altsaa et Aar før den af ham anførte første Luther League Camp ved Devils Lake, N. D., og Ideen blev fremsat allerede et Aar i Forvejen. Den egentlige Beslutning blev taget ved et Forretningsmøde i Efteraaret 1923 i Spencer, Ia. af Iowa Kreds Søndagsskolekomite. Jeg har endnu Sekretærrapporten og de dermed forbundne Korrespondancer fra den Tid.

PCJ.

Pastor C. Justesen skriver i sit Menighedsblad, „The Golgatha Messenger“, Chicago, at han har foranlediget Forandring i Bladets Udseende og Indhold fordi førhen blev det optrykket i Grand Rapids, Mich.; men da Indholdet delvis blev indføjjet af Trykkeriet og ikke altid var tilfredsstillende, har han nu ladet Bladet optrykke i vort eget Trykkeri i Blair, som „udfører udmærket Arbejde til en rimelig Pris og udsender Bladet direkte til Abonnenterne, hvorved man opnaar hurtigere Ekspedition. Derved faar ogsaa vort eget Samfund Fortjenesten.“ Lad os tilføje, at vort eget Trykkeri har de bedste Muligheder for at udføre et virkeligt Missionsarbejde i saa Henseende som burde udnyttes tilfulde.

Vor Messias Mgh. i Detroit har indført Konvolut Indsamlingssystemet, meddeler Pastor Johan H. Petersen, og man havde en stor Forsamling til Julefesterne.

Kirkelokalets Adresse er 12151 Turner Ave. nær Oakman Blvd.; Præstens Residens er 2822 Ewald Circle.

Pastor F. C. M. Hansen, Co. Bluffs, fik tilstemt en Løns-

forhøjelse ved Vor Frelzers Mgh's. Aarsmøde. Den var heller ikke for høj for en Storbys Virksomhed.

Korleder Mrs. J. A. Jacobsen i Immanuel's Kirken, Racine, fratræder denne Tjeneste nu efter mange Aars trofast og dygtigt Arbejde, som har været til Herrens Ære og Menighedens Opbyggelse. Mr. L. G. Berven, som er Lærer i een af Byens Højskoler, vil lede Koret herefter.

Som Talere ved vor Bibelskolelejr i Michigan næste Sommer har Skolens Direktion Løfte paa Past. J. V. Nordgren (svensk) fra Rock Island, Ill., Pastor Clifford Madsen, Kansas City, og Præs. Lawrence Siersbeck. Lejren vil være i Session Aug. 7—13. Henvendelse desangaaende sker til Pastor Otto Nielsen, Greenville, Mich.

Mr. J. P. Jensen er udnævnt som Repræsentant for Menigheden i Greenville, Mich. i Forbindelse med Samfundets Resettlementkomite, for at være behjælpelig med mulig Tilflytning af Folk fra andre Egne. Det vilde maa-ske tjene Sagen meget om saadanne „contact-men“ vilde i vore Blade give en sagkyndig Beskrivelse af Farm — og Arbejdsforholde paa deres Egn.

En stor Afskedsfest for Pastor Marius Jørgensen og Familie blev afholdt Søndag d. 29. Jan. af Salems Menighed i Brooklyn, N. Y. Ca. 150 deltog ved Festbordene i Kirkens Undersal og under Banketten talte bl. a. Pastor Dorf af den danske Vor Frelzers Kirke, Pastor Viggo C. Mengers, som for Tiden opholder sig i N. Y. og som vil betjene Mgh. i Vacancetiden til Pastor Videbeck ankommer, samt Præsidenten for det danske Alderdomshjem, Hr. Peter Jensen, Hr. Fred Larsen, Mgh's nye Formand, og Frk. Anna Larsen der særlig takkede Præstefruen for hendes Indsats i Tjenesten gennem de godt ni Aar de har været der. Hr. Carl Brunn fungerede som Ordstyrer.

Vor Børneundervisningskomite havde Møde først i Februar i Præsteboligen i Green Bay, Wis. for at arbejde med Revisionen af Søndagsskolelektierne. Medlemmerne tilstede var Cornelius Hansen, Minneapolis, Form., S. S. Nielsen, Lincoln, Nebr., Sekr., R. E. Morten, Poy Sippi, og S. S. Kaldahl, Green Bay, Wis.

Pastor A. Steensen, Curtis, Neb. har sagt Ja til et Kald fra Menigheden i Staplehurst, Neb. Han er tillige Formand for Nebraska Kreds. Hans mange Venner vil glæde sig ved at høre at han har forvundet de Stød og Saar som han fik ved et Automobiluheld for en Tid siden.

I Lincoln, Neb. er atter en af de gamle Landsmænd gaaet bort, idet Henry Petersen døde der i sit Hjem den 1. Feb. Han blev næsten 92 Aar gammel og har været Medlem af Vor Frelzers danske Menighed der i de sidste 25 Aar. Han kom til Amerika 1868 og arbejdede først som Møller i Sheffield, Ill. og Racine, Wis., siden 1874 som Farmer i Nebraska. Hans Hustru døde i 1935, medens fem Børn overlever Faderen.

Andagtstraktat No. 1 er færdigtrykket og kan erholdes her fra Huset. Det er altsaa vort Ungdomsforbund der udgiver disse smaa Hefter. De er paa Engelsk og vil udkomme hveranden Maaned. Dette første Nummer er for Marts og April. Der er et Stykke for hver Dag skrevet af een af vore egne Præster; saaledes har tre af dem besørget denne første Udgave. Prisen per Eksempplar er 10 cts. eller 7 cts per Stk. i en Bestilling paa ti eller flere. Her aabnes en Anledning til at øve en stille Mission i andagtsløse Hjem ved at uddele disse smaa tiltalende Hefter.

Pastor H. Irving Petersens Adresse som førhen var Northfield, Minn. er nu 169 Jeffeson Ave., Oshkosh, Wis.

En ny Korrespondent bydes Velkommen. Mr. Thomas Thomsen for Gethsemane Menighed i Racine anmeldes. Vi hører snart fra ham.

Dr. N. C. Carlsen er Taler ved den danske Radio-Gudstjeneste, som udsendes fra Station WCAL, Northfield, Minn. — 760 KC. — Søndag Feb. 26, Kl. 10 Form.

Pastor Jas. P. Christensen, Graettinger, Ia., har sagt Ja til et Kald fra Washington Island, Wis., og agter at tilflytte kort efter Paaske.

Hør — Dansk Radio-gudstjeneste udsendes fra Station KFNF, Shenandoah, Iowa, — 890 K. C. — Søndag Feb. 19, Kl. 2,30 — 3,15 Eftm. Pastor K. R. Jensen taler.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

BRITISH COLUMBIA

Edgewater

Menigheden holdt d. 28. Dec. sin Julefest, der var godt besøgt og fik et meget tilfredsstillende Forløb. Baade voksne og Børn tog Del med Hjerte og Evne, som de kunde. Men tilsidst blev der Vanskeligheder med det elektriske Lys og man maatte skynde sig at slutte.

Der var ved Festen en Bortlodning af tre Numre, et Frugtservice af Glas, noget Kvindeligt Haandarbejde og en „surprise package“, der viste sig at bestaa i et Par langskafte Herrestrømper af hjemmelavet Uld.

Menigheden holdt sit Aarsmøde d. 8. Jan. i Hrr. og Fru Lautrups Hjem. Indberetningerne godkændes. Kassen balancerede med \$114.69. Det blev bestemt at Søndagsskolens Arbejde og Administration herefter ordnes af Menigheden. Mr. J. P. Lautrup valgtes til at læse Prædiken ved Gudstjenesterne. Bestyrelsen genvalgtes. Fru J. P. Lautrup valgtes som anden Suppleant. Hrr P. J. N. Christensen og Hrr N. M. Nielsen genvalgtes som Revisorer.

ALBERTA

Calgary

Der var trods det kolde Vejr næsten fuldt Hus til Julegudstjenesten d. 25 i Calgary. Ved Børnefesten om Tirsdagen var der omkring ved 90 Børn tilstede, hvoraf de 60 gaar i Søndagsskole. Efter det smukke Program fortsattes i Salen, hvor hvert Søndagsskolebarn fik en Julegave og alle Børn fik Frugt og Godter. Der var Forfriskninger for alle og alle havde det fornøjeligt.

Der var en god Flok i Kirken Nytaarsaften. Efter Gudstjenesten var der Forfriskninger i Salen og ved Midnats-tid Andagt til Afslutning.

Hrr Kurt Kofod Hansen, der i November kom til Skade ved Vejarbejde, er fremdeles paa Hospitalet, hvor han langsomt bedres.

Menighedens Aarsmøde holdtes d. 13. Jan. Præstens Indberetning oplyste, at der var døbt 14, konfirmeret 4, viet 6 Par og der var 5 Begravelser. Der har været 250 Nadvergæster og 100 Gudstjenester. Kirkens Gæld er bragt ned til \$984.00. Subskriptionen i dette Øjemed indbragte Løfte om \$790.00 hvoraf \$740.00 var indbetalt. Det blev bestemt at fortsætte Indsamlingen og at forhøje Menighedens Tilskud til Præstelønnen med \$10.00 pr Maaned fra 1. Maj at regne. Der fremlagdes flere Forslag til Lovforandringer, der alle tilstemtes, men for at træde i Kraft maa de dog atter tilstemmes om et Aar.

En af de ny Regler fremhæver, at Medlemmer maa efter Evne bidrage til Kirkens Underhold. Om nogen er ude af Stand til at hjælpe, meddeles det til Styrelsen, hvorved han fritages uden at tabe sine Rettigheder. Dette har man følt, var nødvendigt for at vide, hvem der var Medlemmer.

Ved Stemmeafgivningen genvalgte Hrr Laurits Petersen til Formand og Hrr L. Henriksen til Sekretær. Hrr Poul Hansen blev valgt som nyt Medlem af Board of Trustees og Hrr A. C. Smith genvalgte til Diakon. Hrr A. Damkjær genvalgte til Kasserer og Hrr John Barclay og Hrr Peter Brasso blev Revisorer.

Kvindeforeningens Rapport udviste en Indtægt paa \$440.00, hvoraf \$100.00 var givet til Afbetaling paa Kirkens Gæld; og Pigeforeningen havde givet \$15.00 til samme Formaal.

Menigheden er ved at faa sig et Sangkor under Ledelse af Hrr N. Weismose. Koret vil synge ved en Kurvefest med Program d. sidste Torsdag i Februar.

Hver Torsdag Aften er der skandinaviske Udsendelser fra Calgary fra Kl. 9—9:15 over C. J. C. J., Calgary

D. 15. Januar henlagde Menigheden sin Gudstjeneste til om Eftermiddagen for at faa Lejlighed til at høre Udsendelsen fra Danmark. Men der var flere Vanskeligheder at overvinde, idet de lokale Stationer alle havde Kontrakter med Kirker om paa den Tid at udsende deres Gudstjenester. Men ved Henvendelse til een af dem fik man den nødvendige halve Time til Raadighed mod en Erstatning af et mindre Beløb, der indkom privat. Udsendelsen kom over C.J.C.J. og hørtes tydeligt og godt.

Chancellor-Hussar

Her holdes Gudstjeneste ved Pastor A. Husted Christensen d. første og tredie Søndag i hver Maaned og Kvindemøde en Gang om Maaneden. Ved Julegudstjenesten var der Juleposer m.m. til 50 Børn og Forfriskninger for voksne. Korrespondenten, Fru Vanghøj, tager som Motto for Arbejdet i det ny Aar Es. 4, 13: „Thi jeg er Herren, din Gud, som tager dig ved din højre Haand og siger til dig: „Frygt ikke, jeg hjælper dig.“

Ponoka

Ved Aarsmødet valgtes Hrr John Christensen som Formand, fra hvilken Post Hrr Hans Christiansen trak sig tilbage. Hrr Søren Jensen valgtes til Kasserer og Hrr Niels Block genvalgte til Sekretær.

Kvindeforeningen holdt Basar og „Tea“ d. 4. Dec. Der var mange Genstande af smukke kvindelige Haandarbejder, og alt blev solgt. En Gaas, en broderet Kaffedug og en Dukke blev loddet bort. Der var mange Gæster og et pænt Resultat.

Menigheden holdt Juletræsfest d. 28. Dec. Skønt Kulden holdt mange hjemme, var der dog ca. 80 tilstede og der var Sang og Taler og Fest og Poser og tilsidst en Mellemad.

I Olds var Præsten til Juletræsfest d. 26, i Delburne d. 29, i Camrose d. 1. Jan.

I Ponoka holdes Gudstjenesterne herefter i Baptistkirken, der kan lejes billigere og hvis Størrelse passer bedre til Menighedens Behov.

Taber

Hrr R. Leth og Frk. J. Reed blev for nogen Tid siden viet i Brudens Hjem i Barons, Alberta og tog samme Dag paa Bryllupsrejse til Danmark.

Hrr Boris Fabricius rejste et Par Dage senere og fulgte

tes med de nygifte fra Montreal.

Hrr John Johansen og Hustru holdt Sølvbryllup d. 20 Dec. Omtrent 25 Venner overraskede dem med et Besøg og bragte Gaver.

Familierne J. Hougaard og A. Eriksen indbød Landsmænd til Julefest. Det blev festligt og Deltagerne udtrykte som bedst de kunde deres Paaskønnelse.

Der holdes Gymnastik-Øvelser med 300 Deltagere fra Egnen.

I Little Vancouver, N.Ø. for Taber, produceres en Mængde Naturgas. Der skal bores efter Olie.

Korrespondancer.

FRA PETALUMA, CALIF.

Man kan blive saa underlig „stille“ naar den Tanke „det nye Aar“ faar Raaderum i ens Bevidsthed. For det er jo, som Forfatterinden, Ingeborg Maria Sikk et Sted udtrykker det, „En Bog med lutter ubeskrevne Blade!“ Kun Gud ved, hvad der vil komme til at staa paa dem! Men som Menighed vil vi fortrøste os til at „det gamle Aar, det er os Borgen for Herrens Naade i det ny!“

Vi kan ikke bringe Bud om nogen særlig Fremgang paa noget Felt. Jordbunden her er haard at forarbejde, og den bringer vist ofte vor gode Præst paa Knæ for den Herre, der har sagt, at den som saar Sæden med Graad, skal høste med Frydesang! Og maa alle vi, som har samme Længsel som han, efter at se Sjæle gaa ind i Guds Rige, blive mere trofaste Forbedere, saa vi kan glædes med ham over Neg der kan indhøstes!

Gennem Adventstiden havde vi Møder hver Onsdag Aften, og efter vore Forhold var disse temmelig godt besøgte, om end vi havde ønsket at mange flere maatte have faaet Del i Velsignelsen deraf. Ved vort Aarsmøde bragte en af Medlemmerne den Tanke frem, om at faa en Sammenkomst en Gang maanedlig i Kirkesalen, med forskellig Slags Underholdning, samt Kaffeservering. Det blev vedtaget at vælge en Komite, dels fra den engelske og danske Kvindeforening, dels fra Ungdomsforeningen, som saa skal ordne det fornødne. Vi haaber at Resultatet maa blive at nogle flere kunde faa Lyst til at komme mere iblandt os.

For et Par Søndage siden havde vi Gæster iblandt os, „Herrerne“ Møller, Rasmussen og Jensen. De kom fra Eugene, Oregon, og vilde hilse paa gamle Venner her, til stor Glæde for disse. En Del Folk samledes med dem i Præstehjemmet om Aftenen, hvor vi havde det hyggeligt med Sang, Musik og Samtale og det var vist mangt et „kan du huske“ der blev opfrisket. Vi siger Tak for Besøget og kom igen! her er Plads til mange flere i Petaluma. Der kan leves ligesaa godt her, som andre Steder. Vi haaber at Selskabet naaede vel hjem til Denver, Colorado, hvor de bor. Besøget var en særlig Glæde for Mrs. Magnussens Moder, Mrs. Ruder, som er her paa Besøg i Vinter; hun kendte Mr. Rasmussen fra gamle Dage. Vi er ikke rigtig tilfredse med at Mrs. Ruder har Hjemve for Iowa, men der er vist alligevel ikke meget at sige der til naar man, som hun, har levet over 50 Aar paa samme Sted og samme Farm! da gælder det at hjemme er bedst.

Til Slut en Hilsen fra Menigheden til Redaktøren og alle kendte og ukendte Venner!

Mrs. Carl Hansen, Korr.

Rt. 2, Bx. 199, Petaluma.

FRA VOR FRELSERS MGH., AUDUBON (BY), IOWA

Det aarlige aarsmøde overstaaet,
 Vi spørger hvordan det saa er gaaet?
 Ja vor menighed er jo meget stor,
 For hvert aar den mere groer,
 Udad til saa ser det jo flot,
 Men indad til vist ej saa godt;
 Man vil jo nok til kirke gaa,
 Men, det ej for meget koste maa,
 Saa det er haardt for en kasserer,
 At faa det til at balancere,
 Man bebrejder jo de haarde tider,
 Det er derfor menigheden ogsaa lider!

Mon det nu ogsaa passer helt?
 Derom kan mening være delt,
 Naar man ser alle de nye „trillebøre“
 Omkring i land og byer køre,
 Saa kan man ikke faa det til at passe,
 Med menighedens tomme kasse.
 En cent til søndagsskolen fra et hjem,
 Det kuiber haardt at faa den frem,
 Men penge til alt andet kan man døje,
 Saa regner man ej penge nøje.

Se hvad forlystelseshusene faar!

Aldrig de for vist forgaar.

At støtte kirken nok man vil,

Naar bare, ja bare det kan slaa til.

Men alt andet kommer først paa listen;

Det til kirken ligger dybt i kisten.

Jeg troer vi kan, hvis bare vi vil,

Vi faar alt andet vor lyst staar til.

Fik vi blot mere lyst til Guds sag,

Saa blev der forvist ej underslag.

Vor præst har sagt, blot vi havde haft

Lidt mere salt, lys og kraft.

Og deri har han vistnok ret;

Saa vilde alting gaa mere let,

Med at gøre hvad som for Gud er ret,

Og vi aldrig, aldrig blev træt.

Kom venner, lad os løfte I flok,

Saa med Guds hjælp gaar det nok.

Vor præst kunde jeg ha lyst til at nævne,

Men jeg troer ej jeg dertil har evne.

Men lige meget om han er tyk, tynd, lang eller kort,

Han er en der arbejder haardt.

Jeg er bange han slider op sin krop,

Han siger, vi er her for at slides op.

Jeg maa med det samme faa fortalt,

Hvem i menigheden her blev valgt,

Til at styre menighedens sag,

Til at døje al dens ubehag.

Til formand valgtes Ejner Andersen, SMED;

Han er netop manden, det jeg ved,

Til altid trolig at føre an

Og altid hjælpe hvor han kan;

Som ingen anden han en hest kan sko,

og er i alt andet lige tro.

Den næste som der saa blev valgt,

Var sekretær, — det nær gik galt;

Flere var paa listen til sekretær,

Men alle var de lige tvær.

Dog menigheden kom snart til sansen,

Saa de kom med storm mod skansen,

Saa tog de sekretærkransen,

Og satte den paa Herbert Hansen.

Skulde nogen ønske at høre fra os her,

Saa skriv kun til vor sekretær.

En ny trustee blev ogsaa valgt,

Det maa jeg ogsaa ha' fortalt,

Nick Jensen hedder denne mand,

Han har vist nok en god forstand,

Og her kan han faa lov at bruge den

Med at hjælpe os paa ben igjen;

Saa vil vi nu vente i haabet og se,

Ilvad der ved det nye blod vil ske.

Saa har vi diakonen tilbage;

Han bli'r ej nem at behage,

Han er jo en af de vise vi har,

Saa ham med hansker paa vi tar.

I vor menighed mange aar har han gaaet,

Og sit skudsmaal har han ofte faaet,

Men helt lade ham være, kan jeg dog ej,

Dertil har jeg mødt ham for tidt paa min vej.

I menigheden her var han en af de første,

Og endnu er han en af de største,

Jeg gerne ham ved navn vilde nævne,

Men jeg er bange han sig vilde hævne,

Saa lader jeg hellere det uskrevet staa,

Saa kan du prøve at gætte derpaa,

Jeg nær havde glemt vor kasserer,

Han maa med, saa du kan abonnere;

Af ham vil vi ikke gøre nogen stads;

Han kan du finde paa den gamle plads,

Hvor han har siddet i mange aar,

Og hilst med smil naar du kommer og gaar.

De andre som i styrelsen staar

Har siddet over fra sidste aar.

Nu er det vist paa tide at sige stop,

Saa vil jeg hermed holde op.

I papirskurven maaske det havne vil,

Og det er der ikke noget at sige til,

Kommer det i bladet, saa vil det ej skade,

Om I dog vilde mit navn udelade.

H. E. C.

FRA RUTLAND, IOWA

Aaret henrandt, ej dog svandt,
 Naadesolen, som klart oprandt.

Ja, hvor er det gamle Aar blevet af? — forsvundet og kommer aldrig mere tilbage, men Guds Naadesol vedbliver at skinne, ogsaa i det nye Aar, ja, til evig Tid!

Mandag den 9. Januar holdt Menigheden sit Aarsmøde i Mr. og Mrs. Micke Gregorsens Hjem. Sekretærens Rapport blev eenstemmigt godkendt; saaledes ogsaa Kassererens.

Aarets Regnskab viste en Kassebalance af 28 Dollars. Derefter gav Pastor Olsen en Oversigt over Arbejdet i Menigheden i det svundne Aar. Menigheden har et Antal af ialt 194 Sjæle. 46 Gudstjenester har været afholdt, — 38 i det engelske Sprog og 8 i det danske, — med et Genemsnittantal af 75 Besøgende. De engelske Møder har været bedst besøgt. Fem Altergange har været afholdt

med gennemsnitlig 47 Altergæster til hver. Der blev givet 26 Timer Konfirmationsforberedelse med 9 Konfirmanter. Elleve blev døbt, — 2 voksne og 9 Børn. I alt er 28 Sjæle lagt til Menigheden i Aarets Løb; en Familie er fraflyttet. Ungdomsforeningen har haft god Tilslutning. Kvindeforeningen har afholdt 24 Møder; 23 Bibelaftener har været holdt i Hjemmene. To Ugers Sommerskole blev holdt med 34 Børn. Efter sin afgivne Rapport takkede Pastor Olsen Menigheden paa egne og Familiens Vegne for udvist Velvilje og Hjælpsomhed, baade imod dem og i Menighedsarbejdet.

Efter Valg af Embedsmænd kom det næste Aars Bestyrelse til at se saaledes ud. Formand, Mads Madsen; Sekretær, Mrs. Arth. Pedersen; Kasserer, Willie Pedersen; Tillidsmænd, Grundtvig Brandhøj, Hans Isaaksen og Harold Williams; Kirketjenere Sam Miller og Niels K. Madsen. Disse tilligemed Præsten udgør vort Kirkeraad. Som Forstander for Børneskolen genvalgte Frøken Carolina Madsen. Som Korrespondent til „Ansgar Lutheran“, valgtes Mrs. Sofie Sørensen, og til „Luthersk Ugeblad“ Sam Miller.

Tilbygning af en Stue til Præsteboligen, Indlæggelse af et Centralvarmeapparat i samme, og Anskaffelse af en Klokke i Kirketaarnet er nok de tre største Forbedringer paa vor Kirkeejendom. Her skal dog bemærkes, at Menighederne i Rutland og Humboldt er fælles om Vedligeholdelse af Præsteboligen.

Efter endt Forretningsmøde takkede den nye Formand Mr. Madsen, Pastor og Mrs. Olsen for deres trofaste og ihærdige Arbejde i Menigheden, hvortil Forsamlingen gav deres Samtykke ved at rejse sig.

Søndag den 15. Januar begyndte den almindelige Gudstjeneste med at Pastor Olsen holdt en Indsættelsestale til de nyvalgte Embedsmænd ud fra Col. 3: 22—25 og 4: 1—6 og lagde os med venlige og alvorlige Ord paa Sinde, at være tro i den Gerning, som var betroet os baade af Gud og Menigheden. Ogsaa til Menigheden talte han, ud fra Thess. 5: 11—15.

Ja, naar vi ser tilbage paa de svundne Aar, da maa vi sigé Gud i Himlen Tak for al Velsignelse og Naade imod os, baade enkeltvis og som Menighed. For faa Aar siden saa det ud som om Menigheden her var dødsdømt, men Gud hørte vore Bønner og vilde det anderledes. Hans være Æren og Prisen for det alt sammen!

Mandag Morgen den 15. Januar tog Gud hjem til sig en af vore trofaste Mænd, Mr. C. B. Thomsen. Han var født i Øster Torp i Slesvig, Danmark, den 13. August 1871. Som 18 aarig ung Mand rejste han til Amerika og kom til Wilton Junction, Ia., hvor han i 1898 blev gift med Anne Marie Larsen, som nu overlever ham, tillige med to voksne Børn, Hans og Dortha. De sidste 24 Aar har han levet med sin Familie paa deres egen Farm, tre miles nordøst for Rutland. I Aaret 1920 indmeldte Mr. Thomsen og Familie sig som Medlemmer af Trinitatis Lutherske Kirke i Rutland, og her har de været trofaste Medlemmer siden. Chris beklædte flere Tillidsposter i Menigheden og vi vil savne hans ligefremme, venlige og altid gemytlige Skikkelse iblandt os. Gud velsigne hans efterladte Hustru og Børn.

S. M., Korr.

FRA REEDLEY, CALIF.

Ebenezer Menighed i Reedley, Calif. afholdt sit aarlige Forretningsmøde den 9. Januar. Vi sang en Sang og derefter læste Pastor H. M. Hansen et Guds Ord og ledede os i Bøn derefter blev Mødet overgivet til vor Formand, Dr. Jensen. De gamle Trustees, med Undtagelse af en, og Diakonerne blev genvalgt. Endvidere blev Mrs. Casper Jensen valgt som Korrespondent for „Ansgar Lutheran“, og Hans Melgaard for „Luthersk Ugeblad.“ Vort kære danske Sprog vil jo nok snart være en Saga blot. Jeg ser at to af vore gamle Menigheder, Selma og Easton, har lagt det paa Hylden. Vi har dog endnu een Søndag om Maaneden, hvor vi hører Modersmaalet og faar Lov at synge vore kære danske Salmer. Højtiderne er altid paa Engelsk. Vor Kirke her i Reedley blev bygget i 1906 og den trænger til at blive gjort istand. Vor Kvindeforening har arbejdet med at skaffe Pengene nu i snart to Aar. Vi vilde gerne have en Kældersal under Kirken; det tiltrænges nu om Stunder, dersom vi skal faa Lov at beholde vore Unge. Vi har i det forløbne Aar haft to Bryllupper i vor Kirke, — Mr. og Mrs. Hans Hansens Datter, Katrine, blev ægteviet til Harold Pedersen; han er Skolelærer i Cutler og er en Søn af Mr. H. P. Pedersen, Chino, nede sydpaa. Den anden er vor Skomager Mr. og Mrs. P. M. Madsens Datter, Cecilia, som blev gift med Chris Pedersen, en Broder til ovennævnte Harold Pedersen. Vi ønsker begge Brudepar hjertelig til Lykke!

Ja jeg er næsten bange at Brevet bliver for langt; men jeg maa dog have den sidste Uges Begivenhed med. Vi havde Missionsmøde Torsdag, Fredag og Søndagften (Jan. 23—26). Pastor Grill fra Caruthers var Taleren. Torsdag Aften talte tillige vor gamle Præst P. M. Petersen. Jeg skal ikke prøve paa at gengive det her; kun vil jeg sige, at vi havde dejlige Møder, hvor vi ligesom mærkede Herrens Nærhed, og vi trænger stadig til Bestyrkelse i vor Tro.

Vor Tro, den er saa lille,
Men, „Herre, dog jeg ved
At om Du ikkun vilde
Den kunde blive stor.

Den Tro, saa svag og lille,
Staar dog paa Klippen fast.
O, Herre, om Du vilde,
For mig den aldrig brast.“

Søndag var vor store Dag; vi havde Gudstjeneste med Altergang, hvor mange af vore Unge knælede ved Herrens Bord. Reedley havde indbudt til en Søndagsskolesammenkomst og Kl. 3 samledes man i Kirken og der var fuldt Hus. De kom fra alle Nabomenighederne. Efter Mødet var der Fællesbespisning i den finsk-lutherske Kirkes Undersal. Kl. 8 havde vi Slutningsmøde og der var igen fuldt Hus. Pastor Grill talte ud fra Mark 2, 14—23; han talte til os i klare Toner, som ikke var til at tage fejl af. Maa saa Herren velsigne disse Møder til vor Troes Bestyrkelse og mange Sjæle til Frelse! Lad os ikke glemme at bede for vore Præster, — ogsaa for vort kære Ugeblad og „Ansgar Lutheran; ogsaa vore Redaktører trænger til de Helliges Forbøn.

Kærlig Hilsen
Hans Melgaard, Korr.

Tak for den Opfordring kære Ven! —PCJ.

FRA BETHEL ALDERDOMSHJEM, SEMA, CALIF.

Lørdag Aften den 14. Jan., fik vi fremmede fra Albert Lea, Minn., Mrs. Chris Bertelsen og hendes Søn Ed, som bor i Stockton, Calif., og som kørte for hende. Mrs. Mary Clausen her fra Byen var med herover.

Den 15. havde Jesper Jensen, en af Indvaanerne her, sin 81 aarige Fødselsdag; nogle af hans Slægtninger i Fresno og Malaga kom og ønskede til Lykke. Det var pænt at de kom for at opmuntre ham da han ikke har kunnet se at læse i mange Aar.

Onsdagsmødet den 25. blev udsat til Fredag den 27de, thi da havde Easton Folkene bestemt at komme her, og have en Gavebygge paa Hjemmet. Pastor A. R. Petersen og Pastor P. M. Petersen, talte til os; man sang en Del Sange i „Sangeren.“ Mr. Rosendahl takkede dem fordi de kom og for Gaverne som de medbragte; det hjælper saa godt i Husholdningen.

Den 29. fik Miss Anna J. Mehlsen atter Besøg her, nemlig Mr. og Mrs. J. C. Christensen fra Woodland, samt deres Datter og Svigersøn, Clarens Alvord, og deres lille Datter fra Midpines, Calif.

Søndag Eftermiddag den 29de havde Kvindeforeningen tillige med Menigheden her i Selma ogsaa en Gavebygge paa Hjemmet og et lille Møde. Pastor Andersen begyndte med Bøn og et Guds Ord. Pastor Atlef Hansen sluttede med Bøn. Mrs. Rosendahl takkede dem for Besøget, og for Gaverne. Den 30te kom Pastor og Mrs. A. R. Petersen fra Easton med deres Besøgende fra Minneapolis, Mr. og Mrs. Peder Mickelsen, herover at se Hjemmet. Vi var glade ved at mødes med disse Venner, og faa en frisk Hilsen sendt til nogle gamle Venner fra Ungdomsdagene. Vi aflagde den Hilsen til dem fra Minneapolis, som antydedes her i Bladet forleden.

H. P. Nielsen.

FRA LOS ANGELES, CALIF.

Det var herlige Dage i Bethel hele Julehøjtiden igennem. Ved Juledagens to højtidelige Gudstjenester — først dansk, dernæst engelsk — forkyndte Pastor Jersild i hjertevækkende Ord det glædelige evigunge Julebudskab, bistaet af Korets Afsyngelse af de frydefulde gamle Lovsange. En skøn og harmonisk Dekoration højnede Stemningen. Over Alterfoden var der strakt Buer af Guirlander og Gran, indvævet med flerfarvede elektriske Lysvibler og sølvglinsende Snore. Paa samme Maade var de to statelige Juletrær draperet. Og blandt den yndige Blomsterprydelse hævede sig seks vældige Neg af Californias gloriøse Juleblomst, den uforlignelige Poinsettia. Dette sjældne Julepynt holdt sig ufalmet gennem alle Højtidens Gudstjenester.

Nytaarsdag var det dansk Gudstjeneste, som Pastor Jersild forrettede. Tilslutningen var saa talrig ved alle Højtidens Gudstjenester, at den gamle Kirkes Pladsevne blev trængt til det yderste. Den stadige Opgang i Kirkebesøg og Medlemstal bekræfter stigende Trang for den nye Kirkebygning.

Det var en ganske vellykket Juletræs Festlighed, som Søndagsskolen afholdt i Kirken anden Juledags Eftermiddag. Børnenes Iver og sund barnlig Interesse tegner godt for Fremtiden. Righoldige Juleprogrammer blev ogsaa opførte af Junior-Ligaen den 18. Dec. og af Senior-Ligaen den 29. Dec., begge om Aftenen.

Ja, det var en straalende Højtid, baade aandeligt og

timeligt for Bethel. Vejrliget var saa herligt som nogensinde oplevet her. Efter den forudgaaende Regnperiode midt i December, udstraalede Solen nyt Liv, og Trær, Blomster og den ganske Natur stod iført det yndigste farvefriske Festskrud. Hele Naturen var som en harmonisk Enhed i Lovprisning for Fredsfyrstens Fødsel til Verden. I skærende Modsætning staar Menneskeheden Modtagelse af Jesubarnet. Særlig i denne Jul har de saakaldte kristne Nationer vanæret og fornægtet Jesus Kristus. Thi, hvad ser vi! — I Spanien, Verdens mest katolske Land, dedikeredes Julen til større Krigsmord Broder af Broder. Tyskland, vor kristelige Bekendelses Stammoder, dekreterede Julefejringen paa Oldtidens „germaniske“ Vis, i Stedet for kristelige Højtideligheder. Alvorlige Kristne, som fejrede Julen i en Verden af Frygt, Had og Sindsforvirring, maa vel spørge om Kristendommen har nogensinde før været saa haardt betrængt. Store kirkelige Samfund er blevne saa infiltreret af Verdensaanden, at de vanemæssigt tager Herrens Navn forfængeligt, og er saa lunkne, at han maa „udspye dem af sin Mund.“ Og her i vort eget Amerika er Folkesindet ogsaa saa fyldt med Ufred, at en Velkomst til Fredsfyrsten er udelukket. Den gængse Julefejring er bleven en Krambodforretning, hvor Dollar-Guden runddanser i Butikkerne, og Folks gensidige Gaveveksling er det store Moment. En Indblanding af „Business“ — den samme Surdejg, som Jesus fejede ud af Templet. Naar vi betragter de sørgelige Fremtoninger Verden over, og her i vort eget halvhedenske Land, da maa vi takke Gud for vor Kirke, der i vore Fædres Tid blev grundfæstet paa den faste Troesklipe og staar her som et Fyrtaarn midt i Taagen til den sande Kristendoms Bevarelse. „Bethel“, og ligeledes „Emanuel“ af vort Søstersamfund, er Vejvisere til Kilden, hvor vor Los Angeles Danskhed vil finde det levende Vand midt i denne forblommede verdsligsinde Verdensby.

Ved Menighedens Aarsmøde, 8. Januar, genvalgtes Menighedsformand John Madsen og Sekretær Arthur Rasmussen. Efter to Terminers tro og dygtig Tjeneste, frabad Kasserer John Salling sig Genvalg, og Tony S. Aagaard valgtes til hans Efterfølger. Planen for den nye Kirkebygning var under nærmere Overvejelse. Kasserer Sallings Aarsregnskab viste en god financel Status. Alene til Missionsfondet var der indkommen over \$800.

Kvindeforeningen „Marie“ afholdt dens 30-aars Stiftelsesfest 2. Februar. Som Æresgæster ved Festen, var indbudt Pastor Jersild, Pastor og Mrs. M. Th. Jensen, Mrs. P. J. Østergaard og Pastor H. P. Jensens Hustru — alle af vore præstelige Folk. Det træffer sig nemlig at de alle har Fødselsdage nær ved 2. Februar, saa „Marie“ fik den smukke Tanke at erindre dem paa denne Maade.

Flere velkendte Samfundsfolk har aflagt Besøg her. Menighedsformand Peter Mikkelsen og Hustru fra Minneapolis, som var undervejs til San Francisco, stoppede af og overvar Gudstjenesten 22. Januar. Og Menighedens Formand i Sioux City, C. M. Jensen, samt hans Datter og hendes Mand, aflagde Besøg hos Mrs. Chris Hansen, Mr. Jensens Søster. Endvidere var Mr. og Mrs. Simonsen, gamle Medlemmer af Menigheden i Hampton, Nebr., i Besøg hos Datteren og Svigersønnen, Mr. og Mrs. M. A. Johnson, samt to andre Døtre og en Søn.

Flere af vore Folk lider for Tiden under Sygdommens Kors. Mrs. Chris Brown og Mrs. Chris Lund er begge i

lidende Tilstand. Mrs. P. J. Østergaard er atter forulempet af det for et Aar siden lidte Hoftebrud, og Margrethe Jørgensen er ogsaa i svækket Tilstand som Følge af det komplicerede Armbrud, hun led for snart to Aar siden. Den 84-aarige Karoline Kurth blev slemt kvæstet ved et Fald fra en Cykle. Lad os alle indeslutte disse kære lidende Venner i vore Forbønner. „Troens Bøn skal frelse de Syge.“

Vi imødeser med glad Forventning, College Præsident Lawrence Siersbecks Komme. Han vil tale ved alle Bethels Missionsmøder 16. og 17. Februar. Og Fredag, 17. Februar, ved en Reception i Forsamlingshuset, vil Præsident Siersbeck fremstille Danas Hverv og Virke. Vi bør alle benytte Lejligheden til at medbringe vore Venner til disse Møder.

Peter Ebbesen, Korr.
Hollywood, Calif.

Blandt Landsmænd.

I Danmark.

Indre Missions nye Forretningsfører, som altsaa bliver O. Lohses Efterfølger, er Købmand Alfred Zacho fra Randers. Han overtog Tilsynet med „Indre Missions Hus“ i Bernstoffsgade 21, København, den 1. Januar, og vil saaledes lede den store Bogforretning der, hvor ogsaa „Kristeligt Dagblad“ Indre Missions Tidende“ og flere andre kendte Blade udgives. Herr Zacho er født 8. Sept. 1876 i Laurbjerg, Østjylland, hvor Faderen var Købmand og Kroejer; han begyndte stadig stigende Købmandsforretning i Randers 1902, der nu er een af de betydeligste i Provinsen.

Forstander Anders Vedel paa Krabbesholm Højskole indtil sidste Aar døde Jan. 19 paa Skive Sygehus efter flere Maaneders Sygeleje. Han var en dygtig Lærer og indtog en fremtrædende Stilling indenfor den nordiske Højskoleverden og var den danske Højskoles Repræsentant ved flere internationale Kongresser, saaledes i Australien Aar 1937. Han blev 60 Aar gl.

Radio-Udsendelsen til Amerika Jan. 15 kostede den danske Radiofoni Kr. 10,000 og det amerikanske Selskab Kr. 350,000. Men det var en ypperlig Reklame af New York Udstillingen og blev vel udført saavel som modtaget. Kronprinsens hurtige Brug af engelsk Sprog forkortede Tiden een Minut. Det hurtige Tempo som Amerikanerne kræver, var besværligt for de danske Udsendere, der er vant til at tage Tingene mere med Ro og lade Folk vente.

Pastor emeritus tilbyder at rejse til Venezuela. Den 67-aarige Pastor M. N. Andreasen følger Trang til at hjælpe Udvandrerne. Det ser nu ud til, at Udvandrerne i Venezuela vil faa en dansk Præst. Sagens endelige Løsning er kun afhængig af de venezuelanske Myndigheders Stilling til Spørgsmaalet om Opholdstilladelse for Præsten. Hvis Myndighederne giver deres Tilladelse, rejser Pastor M. N. Andreasen, Nørresundby, til Foraaret over til Venezuela, hvor han vil blive mindst et Aar.

Som man husker, blev der rettet Bebrejdelser mod D. K. U., fordi der ikke var sørget for, at en dansk Præst

straks blev sendt til Venezuela, hvor Regeringen nemlig havde paataget sig at opføre en katolsk Kirke, medens Kolonisterne selv maatte klare Spørgsmaalet om evangelisk Kirke og Skole.

D. K. U. tog imidlertid Spørgsmaalet op og fik fra Pastor Andreasen Tilbud om, at han vilde rejse ud som Præst for Kolonisterne i Venezuela uden fast Løn. Den beredvilige Præst er godt kendt med Gerningen blandt Emigranter, idet han i over 30 Aar har været Præst i Amerika og heraf fire Aar Formand for „Den forenede danske evangelisk-lutherske Kirke“, der tæller 38,000 Medlemmer. Pastor Andreasen forlod Amerika 1925 og fik Aaret efter Præsteembedet i Ulsted, hvor han — inden han i 1936 tog sin Afsked — var konstitueret Provst for Kær Herred. Han bor nu i Nørresundby.

Pastor S. Eriksen. Sognepræst S. C. Eriksen i Øster Snede fyldte 60 Aar 19. Jan. Han er Fynbo af Fødsel, men har mere af den jyske skarptskaarne Profil. Han var otte Aar Præst i den forenede Kirke i U. S. A., deraf de fire Aar tillige Lærer ved Præsteskolen i Blair. I 1913 kom han hjem og blev Sognepræst i Hygum, hvorfra han i 1920 forflyttedes til Øster Snede. Hans hele Indstilling har sikkert bevirket, at det var ham en Glæde at blive Præst for et af de kirkeligt interessanteste Sogne i Danmark — Øster Snede er „de stærke Jyders“ faste Borg. Hans Virke-trang har bragt ham ind i forskellige Bestyrelser for kirkelige Virksomheder, og hans kirkelige og teologiske Interesser har givet sig Udslag i nogle Bøger, han dels har oversat, dels skrevet. (Kr. Dagbl.)

Danmark faar en ny 100-aarig. Enkefru Line Marie Nielsen i Laurbjerg er stadig saa rask, at hun kan deltage i den daglige Husgerning, og hun har ikke været syg, siden hun for tyve Aar siden fik Mæslinger. Hun følger hver Dag med i Radioen og hører hver Søndag Gudstjenesten!

Saadan karakteriseres den Dame, der Søndag den 29. Januar traadte ind i Rækken af danske 100-aarige. Den gamle Dame er født i Veerst ved Kolding og blev som tyveaarig gift med Veteran og Dannebrogsmænd Jens Nielsen fra Øster Starup, der døde for 10 Aar siden.

Ægteparret har i et halvt Hundrede Aar boet i Vorbasse, hvor Fru Nielsen var en meget benyttet Kogekone.

Dansk Bøbskole modtager i denne Tid daglig mange Indmeldelser til de forskellige Kursus.

Mandag den 30. Januar Kl. 20 begyndte Domprovst Skovgaard-Petersen i KFUM's Ansgarsal Gennemgang af Profeterne Amos og Habakuk. I en Tid, hvor mange staar raadville med Hensyn til, hvad man skal gøre med det gl. Testamente, idet der jo for Tiden mærkes en forøget Spørgen efter Guds Ord i Gl. Testamente, maa Domprovstens Foredragsrække siges at være af stor Interesse.

Onsdag den 1. Februar Kl. 20 begyndte Forstanderinde, Søster Emmy Hveissel, „Marthabo“, en Gennemgang af „Vore Salmedigteres Brug af Bibelen“.

Samme Dag begyndte to skriftlige Kursus ved Pastor A. Bliddal. Emnerne var: „Grundsynspunkter om Bøn — belyst ud fra Ny Testamente“ og „Nogle Kristelige Grundtanker, belyst ud fra Kirkens Højtidsdage“.

Johs. V. Jensen til Amerika. Den lange Rejse og Himmerlandshistoriernes Skaber, Forfatteren Johs. V. Jensen er for Tiden ved at forberede en ny lang Rejse. Han agter sig paa en længere Færd til Amerika, som han sidst

besøgte i 1937 paa en Rekreationstur efter sin svære Sygdom.

Johs. V. Jensen lægger ud i Begyndelsen af Marts og vender først hjem i Juni Maaned. Rejsen bliver ikke udelukkende en Fornøjelsestur. Johs. V. skal dels forhandle med sin Forlægger i New York om Udsendelse af nogle af de nyere Arbejder i hans Produktion, dels skal han besøge Verdensudstillingen i New York. Det er Forfatterens Hensigt at overvære Aabningshøjtideligheden i Maj. Men inden den Tid skal han aflægge et længere Besøg hos Indianerne i Texas og Arizona. Han vil ned og hilse paa disse mærkelige Mennesker, og uden Tvivl bliver Resultatet af dette Besøg en Bog.

Kommer Pastor Evald Kristensen til U. S. A. i Aar. I Henhold til Santa Ynez Valley News, der udgives i Solvang, har Pastor Evald Kristensen søgt om 6 Maaneders Orlov fra sin Præstegerning, idet han agter at rejse til U. S. A. paa en 6-Maaneders Foretagsrejse. Det er Pastor Kristensens Hensigt at afrejse fra Danmark i Marts, og en Del af Tiden vil han tilbringe i Solvang, hvor han i en Aarrække var Præst og Forstander paa Atterdag Højskole.

I Amerika

Det danske Kronprinsbesøg herovre har sat nogle Planer i Gang med Gaver til deres Højheder. Ude paa Vestkysten, hvor det kongelige Selskab først sætter Fod paa amerikansk Grund den 8. April, har Formanden for Danmarks dagens Komite, Hr. Rudolph Wartenberg, foreslaaet at skænke et Bord af kalifornisk Rødtræ til Afbenyttelse i det Jagtslot i Trend, som blev købt for Bryllupsgavepengene man samlede i Danmark forrige Aar. Man anmoder om 25cts fra hver Dansker derude som saa vil faa sit Navn indskrevet i en Gavebog tillige.

I Østens danske Avis, „Nordlyset“ foreslaar **en dansk Kvinde i Albert Lea**, Minn., Johanne Hansen, at man giver en Gave der bestaar af ca. 4000 Billeder af evropæiske Kongehuse, som hun har samlet paa i en Menneskealder. Deriblandt er eet af Kronprinsen da han var en aars gammel Gut og et andet af Kronprinsessen da hun laa som Spædbarn i Vuggen. Hun vil sælge denne ret enestaaende Samling til en rimelig Pris.

For vor Kirkes Vedkommende kunde det være interessant om vi kunne skænke et godt Maleri af vor Samfunds-skole, dersom vi kunde finde Maleren.

Ny Film fra Danmark. Hr. Ingeniør John V. Hansen fremviste Jan. 10 sin sidste ny Film „Danmark i Farver“ i Smithsonian Institution Auditorium, National Museum, Washington, D. C. Dette er den første offentlige Fremvisning af denne Film i Amerika. Den er paa 10 Reel og gjorde Lykke. Den viser et Stykke dansk Kulturhistorie og bør naturligvis vises overalt herovre hvor der findes Danske. Flere af vort Fædrelands bedste Kunstnere optræder i Filmen, og den rummer en Mængde smukke Naturbilleder fra Nordsjælland. Fremvisningen af Stavnsbaandsfilmen varer en Time og 40 Minutter. Det er en Tale- og Tonefilm, og Udenrigsministeriet — det danske altsaa — har overdraget Distributionen til A. L. Heltborg, 855 Magnolis Street, Oakland, Calif., som paa Trods af den haarde Kritik, der blev den sidste Danmarksfilm til Del, alligevel har formaaet at vise samme for ca. 50,000 Mennesker her i Landet.

Vor Landsmand, John S. Gebuhr, 214 Locust Lodge,

Council Bluffs, burde begynde at samle paa Frimærker; han fører nemlig Korrespondance med saa mange Mennesker i fremmede Lande, at han allerede nu burde have en god Samling. I hans Korrespondance kan man saaledes finde Breve fra Dr. og Mrs. Niels Nielsen, der er Missionærer i Manchukuo; fra Maja Winther, der er Missionær i Japan; fra Dr. Wichmann Mathiesen, Fredericia, Danmark; fra Paris, London, Mexico o.s.v.

Dr. Mathiesen er Gebuhrs Barndomsven, og da han forlod Danmark i 1906, hørte de ikke noget til hinanden i 30 Aar. Men nu gaar Brevene hyppigt over Atlanten.

„Pion.“

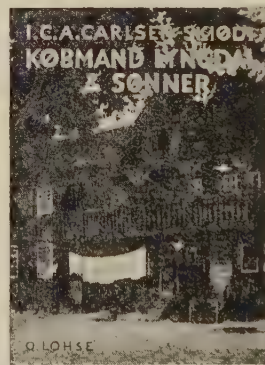
Stavnsbaandsfilmen i Elba, Neb. Det var en velkommen Nyhed for Danskerne i Elba, da det blev bekendtgjort, at Stavnsbaandsfilmen blev fremvist paa Operahuset der i Lørdag den 11. Februar, baade Eftermiddag og Aften. Denne Film er indført fra Danmark og har kostet 120,000 Kr. at fremstille; de bedste Kræfter i Danmark har medvirket ved dens Fremstilling. Den skildrer den danske Fæstebondes trange Kaar for 200 Aar siden og repræsenterer altsaa ikke den nuværende danske Bonde eller de nuværende høje sociale Forhold i Danmark.

I Elba er der foruden en dansk luthersk Kirke, Løger af Dansk Brodersamfund og Dansk Søstersamfund. Det glæder alle at se en ægte dansk Film.

Dansk Alderdomsforening i Racine, Wis. afholdt sit aarlige Møde Jan. 20. Det er nu ti Aar siden at Foreningen

I. C. A. Carlsen-Skiødt

Købmand Lyngdal og Sønner

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90,000 Ekspl. Lyngdal er en sejt Vestjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til Konflikter og Brydninger, som Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingssevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

Axel Beck

Den gamle Præst og andre Fortællinger

Forfatteren har tidligere skrevet en Række Romaner og Memoirebøger. Som Novelleforfatter staar han højt. Denne Samling vil nok bane sig Vej. 164 Sider. Pris netto \$0.90.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
BLAIR, NEBR.

oprettedes og som har sit eget Alderdomshjem i Byen. Rapporterne viste, at det sædvanligt er fuldt til sidste Plads og at gennem det sidste Aar er tre Indvaanere døde medens fire er optagne. Financielt klarer det sig godt og alt Regnskab var i bedste Orden. Sophus Jepsen er Præsident for Foreningen og Kathrine Thorby Sekretær.

Den ældste Dansker i U. S. A. siges at være Clarence Dennesen, som bor i Jacksonville, Florida. Han blev født den 10. Juli, 1833, i Hjerting, Danmark, deltog i Krigen 1864 og blev Kaptajn, udvandrede 1881 til Amerika efter at have studeret ved Københavns Universitet, hvor han blev Professor i Botanik og underviste bl. a. to af Kong Chr. IXs Børn, Alexandra og George. Han rejste ikke saa lidt omkring i Verden ifølge sine Studier. I 1893 havde han en botanisk Udstilling i Chicago, der gav ham stort Ry. Nu er han altsaa havnet i det lune Florida, omend ene i Livet, idet hans Hustru døde 1891 og de havde ingen Børn; tillige har han ved Skæbnens underlige Spil ogsaa mistet al sin Ejendom.

Danmarksudstillingen ved „World's Fair“ paa den ny-lavede Ø derude i San Franciscobugten er nu ved at fuldende sine Forberedelser for Aabningsdagen den 18. Februar. Omend den danske Stat ikke kan deltage i mere end een Verdensudstilling aarligt, saa har dog en Kreds af Landsmænd, særlig under Bistand af Dansk-Østasiatisk Compagni udgjort en Komite der varetager vor værdige Indsats derude. Som bekendt er der ogsaa Udstilling i New York hvor Danmark er officielt repræsenteret. Mange Importvarer fra Danmark vil blive fremstillede, ligesaa en ypperlig Samling af Prøver paa dansk Kunst og Industri. Men den største Tiltrækningskraft for en kort Tid vil blive Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid's Besøg. Desværre kan de ikke være der paa selve Danmarksdagen den 17. Juni, eller i den Tid da Den forenede dansk-lutherske Kirkes Aarsmøde vil afholdes derude (Juni 12—18).

Alle Danskere i Tampa, Florida, fik offentlig Indbydelse af Kaptajn Hansen paa det danske Skoleskib „Danmark“, der fornylig besøgte Havnen dersteds, til dansk Smørrebrød og Øl ombord. Man ventede ca. 30, men der kom 60. Jo, der er Danskere i Florida ogsaa.

Harry Larsen, en forhv. Lakaj for Chr. IX, Fiskehandler i Los Angeles, Santa Claus ved Julefester, døde Jan. 30, 76 Aar gl. Han har været i Englebyen ca. 50 Aar og velkendt blandt Danskerne der.

Jean Hersholt, den populære og virkelig gode danske Filmskuespiller fra Hollywood, var Æresgæst i det Hvide Hus i Washington paa Præsidentens Fødselsdag den 30. Jan., hvilken jo blev fejret med Dans over hele Nationen med Formaal at samle Penge til Bekæmpelse af Børnelamelse.

C. Skovgaard-Petersen

I Vaarbruddets Tegn

Domprovsten har begyndt at skrive sin Selvbio-grafi. Denne første Del, som vil blive efterfulgt af et andet Bind, indeholder en Beretning om hans Barndom og Ungdom samt om Studieaarene. Paa den smukkeste Maade fortæller han, hvad han har tænkt og oplevet og om mange interessante Mennesker han traf herhjemme og paa sine lange Udenlandsrejser.

En Bog af usædvanlig Interesse. 137 Sider. Pris netto \$1.20.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
BLAIR, NEBRASKA

Fra Litteraturens Verden

DANSK ALMANAK

“Dansk Almanak“ er redigeret af Pastor Berthelsen, Penn Yan, New York, og udgives af den F. D. L. Kirkes Forlagshus, Blair, Nebr. Bogen anbefaler sig selv. Pastor Berthelsen og hans Medarbejdere fortjener Tak for deres Arbejde. Med disse Linier vil jeg sige til alle som kan læse Dansk: Køb denne lille Bog! Den taler til os om Livets største Maal, vor Sjæls Frelse, som Gud har beredt ved Jesu Christi Liv og Død. Den meddeler om vore Medbrødre og Søstres Arbejde og Kampe, Sorger og Glæder paa Pilgrimsvandringen. Deri er en Tilskyndelse til os, som endnu er paa Vandrang, til at huske paa, at uden Kamp ingen Krone og at Troens Haand altid maa være aaben for at modtage Kraften og Naaden fra det Høje, fra Gud. Der er andre Ting som er interessante. Prisen for Almanakken er 40 cents.

H. Nielsen, Blair

Anm. Vi har endnu et Par Hundrede Eksemplarer af Almanakken paa Lager.

PCJ.

HAR DE LÆST

Julehæfter fra Danmark?

Restoplaget sælges nu til nedsat Pris.

Julestjernen, 48 Sider, smukt illustreret	\$0.60
Hjemmenes Julebog, 112 Sider.....	.50
Historiebogen, Børnenes Julebog, 160 Sider.....	.30
Børnenes Julebog, Stort Format, 20 Sider.....	.20
Der Ude Fra, Stort Format, 24 Sider.....	.20
Løsen-Bogen Andagtsbog for Aaret 1939.....	.40

Danish Luth. Publ. House

Blair, Nebraska

Omend sent, læs dog eet eller flere af disse Hæfter! Løsenbogen er Brødremenighedens Andagtsbog og er meget yndet i troende Hjem.

PCJ.

ET NYT BIDRAG TIL VOR DANSK-AM. LITTERATUR

Hvad der driver nogle Mennesker til at skrive Poesi eller rimede Vers hører vist med til Vidunderne, thi Prosa er da langt tydeligere at forstaa og lettere at skrive.

Men saa langt tilbage som det skrevne Ord rækker, finder vi ogsaa den bundne Stil, og Oplaget siden da er uoverskueligt og vokser voldsomt. Forklaringen maa ligge i det Bjørnsonske „Der er digtende Trang“ i et Menneskebryst; det maa synge ud sine Følelser og Stemninger, og Ordets poetiske Bøjelighed giver Tonen og Tanken de frieste Vinger.

Men at kan rime godt og digte smukt er vist Musernes Gave. Det er i al Fald ikke enhver Mands (ej heller Kvindes) Sag; det erfarer vi Redaktører. I Grunden er der kun faa, som virkelig kan digte saa det faar Liv og Klang, bedre end i ubunden Stil. Een af disse benaadede iblandt vore Landsmænd herovre er August L. Bang, Minneapolis, Minn.

I mange Aar har vi set og ofte læst hans Digte i vore danske Blade, ogsaa i dette Blad. Hans Emner er ret vilkaarlige og kan gælde alt under Solen og i Menneskelivet. Der er sædvanlig en Undertone af kristelig Tro, og altid en klar positiv moralsk Tendens i hans Forkyndel-

se omend ofte en vemodig Patos besjæler ham. Lyt engang til denne Prolog i Bogen „Livet i Vold“ som nylig udkom i Cedar Falls og som vi her ønsker at anmelde:

De Evner, jeg fik, dem fik jeg af Gud,
— de skal saa for Ham gaa villigt Bud,
saa tit og saa langt, Han kræver.
Og hænder det saa, at min Lyres Klang
i Menneskehjerner kan vække Sang,
Mit Hjerte i Lykke bærer.

Bangs Evner er ligeledes meget vekslende i Vers- og Toneart. Vi kan bedst belyse ved nogle Eksempler:

Alverdens Rigdom
Alverdens Kløgt
har kun forgæves
den Lykke søgt,
som jeg har fristet
i Livets Krig:
da alt jeg misted',
først blev jeg rig.

Af Digtet „Mit Liv“.

Og af Digtet „Paa Farten“ griber vi følgende:

Trykt flad som en Lus mellem Negle,
det bliver en Digter saa tidt.
Man tærsker hans Hartkorn med Plejle,
— jeg takker Vorherre for mit.
Jeg har ikke Kroner og Ører,
jeg har kun en voksende Gæld
og Drømmen, som festlig kører
fra Nederlag vid're mod Held.

Der er Inderlighed i Sangen „Mod Vaar“, som flyder i

et andet Meter:

Og Du, som gav mig Sang i Sind
i Livets Vuggegave,
Du vil, at jeg skal synge ind
Din Lov i Livets Have.
Klar Du min Røst, saa den bli'er ren.
Og om jeg aldrig smelter Sten,
saa lad mig glad dog synge
Højt over Jagets Klynge!

Dette Nytaarsdigt er igen forskelligt:

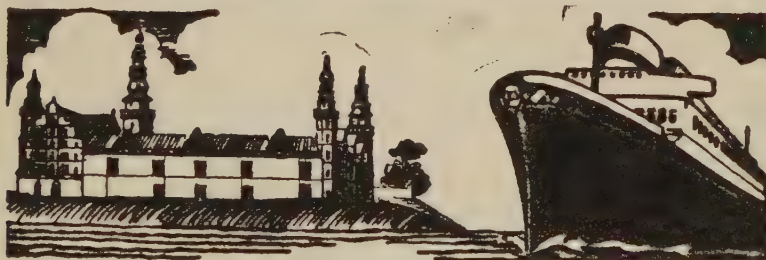
Det nye Aar, — det nye Aar
er mit og dit og vort:
Se, Haabets Sol for os opstaar
og Natten skræmmes bort.
Vel an.

Al Livets Lykke skal vindes gennem Strid.
Trød an, ubrugte Kræfter og mandigt Mod og Vid,
Trød an!

Et andet Vers fra „I Storm og Stille“ lyder saaledes:

Han kommer, kommer, — bestandig kommer!
aah, Gud ske Lov, jeg har hørt hans Fjed. —
Kom, som min Frelser, — min milde Dømmen,
og drag mig hjem bag dit Borgeled.

Bogen indeholder 79 Digte, er paa 144 Sider octavo, pænt indbunden i bøjeligt Bind, og Holst Printing Co. har udført et meget smukt Arbejde. I vore andre dansk-amerikanske Blade har den faaet en fortjent rosende Omtale, særlig af Bibliotekar J. C. Bay i Chicago. En velkendt Redaktør skrev til mig forledent Aar: „Bang kan digte, blot han fik noget rigtigt at digte om“. Der er no-

REJS TIL

DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte
AMERIKA — DANMARK SKIBE
PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York

Marts 13 og 25, April 9, Maj 6 og 19, Juni 6 og 20.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 California St., San Francisco, Calif. 530 W. 6th St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder
i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSÆDDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.
Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

get om det. Bogens Titel er taget fra et af dens bedste Stykker:

Saa vil nu Livet bruge mig, opsluge mig, udsuge mig,
glad gaar jeg i dets Mølle!
Det bliver rigtig Fæst for mig — nok bedst for mig.
Hvad næst skal jeg?
Min Pen — det er min Kølle —!
Med den jeg stred, saa godt jeg ved, —
skønt ofte jeg i Græsset bed
Og Sejren bliver sølle!

Vi tænkte, ja, det lyder jo tragisk med dette „Livet i Vold“. Hvad om en saadan Digteevne kom rigtig „Gud i Vold“, eller som Paulus siger: „blev grebet af Kristus“! Saa fik Digteren et vægtigt Emne og et vigtigt Maal, — noget i Retning af hvad H. P. Møllerup synger saa gripende om:

Du finder kun Lykken ved Golgathas Kors
med højede Knæ!
Den griber dig medens du kalder,
Og rejser dig førend du falder,
da fødes med bævende Klang
din Sang.

Den noget vemodstunge Tone gaar ogsaa gennem det indskrevne Digt som Forfatteren har i det mig tilsendte Eksemplar:

Flyv ud, min lille spæde Bog —
ud i en Verden, der er klog;
og derfor oftest lunken.
Du fødtes i min Digterkrog,
hvor Blodet syded heft i Kog! —
Du drukner nok i Bunken!

Flyv, min lille Bog, flyv ud, —
trods Kulde, Modgangsvind og Slud, —
trods alt, der Flugten tynger!
Flyv ud, og bring det stærke Bud:
„At ensom Mand staar nærmest Gud!
Derfor mit Hjerte synger!“

Iøvrigt sender Hr. Bang en Hilsen til „Luthersk Ugeblad“s Læsekreds — „hvor jeg dog har mange af mine bedste Venner. Ogsaa til dem er denne Bog en Hilsen, — en Opmuntring, en Bøn om forøget Liv, ikke i udvortes Aktivitet, men om Liv præget af 'Uro i Retning af Indderlighed'“.

Vi giver Bogen vor bedste anbefaling til alle der ynder Digt. Prisen er \$1.65 indbunden og den kan faas hos vore danske Boghandlere, eller hos Forfatteren, hvis Adresse er 3620 East 42nd St., Minneapolis, Minn. Til en anden Anmeldelse har Bang lovet at udgive en Samling af sine lødige Juledigte, dersom nu denne Udgate bliver modtaget godt. Paa det Omraade er han særlig dygtig; lad os opmuntre ham med at købe hans Bog.

P. C. Jensen.

EN NY ANDAGTSBOG

LAD OS BEDE, Bønnebog til hver Dag i Aaret, samlet af Axel Fr. Moe. (Lohse. Kr. 4,00 inb.).

Denne lille, Bog, nydelig at se til — med Vignetter af Viggo Bang — indeholder paa hver Side en Bøn til hver af Aarets Dage. Forfatterlisten rummer mange af Kirke-

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	32495.90	3801.83	3858.17	5909.42	5842.53	2255.92	4041.24	586.47	5983.93	216.39
Eugene, Ore., Danebo Luth. Church	.50	.50								
Westby, Mont., Daneville Luth. Sunday School: Mission offerings \$8.08, birthday bank 3.70	11.78	5.89				5.89				
Eugene, Ore., Emmaus Luth. Church	12.00				12.00					
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church	40.00			40.00						
Westbrook, Me., the Tabitha Society of First Luth. Church	25.00		15.00			5.00		5.00		
Shennington, Wis., St. Peter's Luth. Church	6.59	6.59								
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	91.21		7.35		83.86					
Parlier, Cal., Harold F. Hansen	5.00			5.00						
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	48.97			48.97						
Chicago, Ill., Ebenezer Luth. Church	28.95		28.95							
Ord, Nebr., Pastor and Mrs. Clarence Jensen, in memory of Vera Hansen	6.00	6.00								
Burbank, S. Dak., Mr. and Mrs. C. Borup	165.00	20.00			50.00	50.00	35.00	10.00		
Eugene, Ore., Bethesda Ladies' Aid	10.00	10.00								
Standard, Alta., Canada, Mr. and Mrs. J. Rasmussen, contents of mission box	3.11								3.11	
Poy Sippi, Wis., Pastor and Mrs. R. E. Morton, in memory of Vera Hansen, Elk Horn	2.00		2.00							
Albert Lea, Minn., Trinity Mission Circle No. 1	33.00				11.00		11.00		11.00	
Blair, Nebr., First Luth. Church	70.00		40.00		30.00					
Brush, Colo., All Saints' Church, Eben-Ezer Mercy Institute	126.23	6.79	25.82		26.19	5.70	10.66	2.19	46.28	2.60
San Diego, Cal., Miss Anna C. Andersen	25.00				5.00	5.00	5.00	5.00		5.00
Fremont, Nebr., Sunday School of First Lutheran Church	5.04	5.04								
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. League	5.00		5.00							
Audubon, Ia., Carrie and Ruby Jensen of Ebenezer Church, in memory of Vera Hansen, for Elm Home, Elk Horn	2.00	2.00								
Audubon, Ia., Mrs. Otto C. Jensen of Ebenezer Church	5.00								5.00	
Jacksonville, Ia., Mr. and Mrs. John Boye	24.00	4.00	4.00		4.00	4.00	4.00	4.00		
Sanger, Cal., a friend	21.85		5.00		5.00	5.00		1.85	5.00	
Moorhead, Ia., Mr. and Mrs. Jens P. Johnson, in memory of Arlene Hansen	3.00			3.00						
Moorhead, Ia., Willard and Earl Johnson, in memory of Arlene Hansen	2.00	2.00								
Easton, Cal., Immanuel Ladies' Aid, in memory of Mrs. Karl Wilhelmsen, Fresno, Cal.	5.00				5.00					
Easton, Cal., Mrs. M. Marthedal	2.00				2.00					
Spencer, Ia., Bethany Lutheran Brotherhood	10.00		10.00							
Verdigre, Nebr., Hans Bonnesen, Treas.	5.00								5.00	
Total received for 1938-39 synodical budget	33296.13	3870.64	4001.29	6006.39	6076.58	2336.51	4106.90	614.51	6059.32	223.99

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Feb. 7, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2461.65	812.28	1190.04	324.63	134.70
Westbrook, Me., the Tabitha Society of First Luth. Church	5.00	5.00			
Parlier, Cal., Harold F. Hansen	5.00	5.00			
Eugene, Ore., Bethesda Ladies' Aid	5.00			5.00	
Albert Lea, Minn., Trinity Mission Circle No. 1, for the Dr. Dagmar Petersen hospital	11.00	11.00			
Easton, Cal., the Missionary Society of Immanuel Luth. Church, for support of a Bible woman	25.00	25.00			
Brush, Colo., All Saints' Church, Eben-Ezer Mercy Institute	60.00	25.00		10.00	25.00
Jacksonville, Ia., Mr. and Mrs. John Boye	4.00			4.00	
Burbank, S. Dak., Mr. and Mrs. C. Borup	20.00	20.00			
Total received for extra synodical missions	2596.65	903.28	1190.04	343.63	159.70

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 7, 1939.

H. J. Hansen, Treas.

DANA COLLEGE BUILDING AND ENDOWMENT FUND

Jacksonville, Ia., Mr. and Mrs. John Boye \$2.00

historiens store Navne ned gennem Tiderne — de fleste er udenlandske — og har saaledes et afgjort økumenisk Præg. Disse Navne maa vel ogsaa siges i nogen Maade at være Borgen for Indholdet.

Men det er i og for sig umuligt at anmelde en saadan Bog, blot fordi man har læst en Række af disse Bønner. Den kan i Virkeligheden kun bedømmes af den, der har brugt Bogen selv i sin daglige Andagt. Der er dog to Ting, som man let ser. Den ene er, at Bogen indeholder baade kønne og lødige Bønner. Den anden er, at Bønnerne ofte i ret høj Grad er mere Betragtninger end Bøn. Men maaske denne Sammenblanding er frugtbar i dette særlige Tilfælde, hvor en Bønnebog kommer til at fungere som Andagtsbog.

Bønnebøger spiller en langt større Rolle i adskillige andre Kirkesamfund, end de gør i vor danske Kirke. Vi har kun faa Bønnebøger, og ingen til et helt Aar. Overhovedet ligger det vel i Reglen danske Kristne fjernere med for meget af faste Bønner. Alligevel er der vel Grund til at tro, at denne Bog ikke blot vil udfylde et Hul i vor opbyggelige Litteratur — det vil den i hvert Fald —, men ogsaa imødekomme en Trang. Maaske navnlig en ubevidst Trang. I hvert Fald er der Grund til at hilse dens Fremkomst med Glæde.

16. Dec. 1938. —lgn.

FOR SALE

8 acres good land. Buildings on main road. 2 1/4 miles from Greenville, Mich. Stock and tools.

Christian Hansen,

R. 1. Box 128,

Greenville, Mich.

Pastor D. G. M. Bachs Rejseplan.

Vor Japanmissionær, Pastor Bach, som under sit Hjemlov i Aar bor med sin Familie her i Blair, er tiltraadt en Rundrejse efter Indbydelse til flere af vore Menigheder i Iowa Kreds. Hans foreløbige Rejseplan er som følger:

Feb. 16 i Audubon By (Eft.), Bethania (Aft.); 17 i Jacksonville; 19 i Elk Horn (Fmd.), Atlantic (Aft.); 20—21 i Seranton; 22 i Humboldt (Eft.), Rolfe (Aft.); 24 i Calender (Eft. og Aft.); 26 i Ringsted (Fmd.), Graettinger (Eft.); 28 i Spencer; Marts 1 i Royal; 2—3 i Marcus og Oyens.

AT EVENTIDE

MEDITATIONS AND PRAYERS

by

BISHOP GOTTFRID BILLING

Translated by E. W. Olson

Large Type

Messages of comfort and encouragement particularly for those of advanced age and whose sight has begun to fail. Price \$1.25

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

M. S. Kungsholm — M. S. Gripsholm
S. S. Drottningholm

Afsejlinger fra N. Y.: 18 Febr., 18 og 30 Marts, 15 April

DIREKTE AFSEJLINGER TIL KØBENHAVN:

4 Maj, 13 Maj, 9. Juni

KUN SKANDINAVISK BETJENING

„AALBORG KLUBBEN KOMMER IGEN I Juli. Dansk Amerikansk Klub i Aalborg arrangerer igen i Aar en planlagt Tur til Amerika. Besøget inkluderer Verdensudstillingen i New York, og hvis ønskes ogsaa Udstillingen i San Francisco. Turen er under personligt Ledelse af Klubbens President, Hr. E. Jensen. Skriv til Deres Slægtninger og inviterer Dem paa Besøg. Alle kan slutte sig til Klubbens Fællesrejse.

Sejlingslisten og andre Oplysninger om
Danmarksfarten tilsendes paa Forlangende.

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave., Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

Til DANMARK
De rejser hurtigt og bekvemt ombord paa vore populære Dampere
BREMEN • EUROPA COLUMBUS
NEW YORK • HAMBURG HANSA • DEUTSCHLAND
Udmærket Jernbane-Forbindelse fra Bremen eller Hamburg

FAA DERES EUROPÆISKE SLÆGTNINGE TIL AT BESØGE DEM I AMERIKA
Særligt lave Turist-Rater for Afsejlinger fra Europa mellem den 3. April og 23. April og mellem 26. Juni og 23. Juli, disponibel for en 4 Maaneders Rejse i Amerika.

For Oplysninger Deres Lokalagent eller
130 W. RANDOLPH ST., CHICAGO, ILL.

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

Luthersk Agt

PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
NEW YORK N. Y.
89 E 35th St
Nat'l Luth. Council
Reference Library

„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.”

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 22. FEBRUAR 1939

NR. 8

FRA VOR SAMFUNDSMISSION I OKLAHOMA.

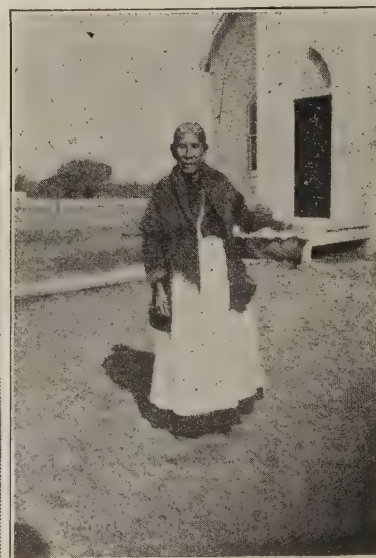
Denne Mission er ikke alene vor ældste men ogsaa nu vor største Samfundsmission udenfor vore egne Folk. Den gode Sæd, som den 30aarige jydsk Student fra den danske Skole i Blair fik Naade til at saa i de berygtede Rødhuders Hjerter, fandt ogsaa god Jord, særlig i Barnesindet. Den 11. Juni, 1942, kan vor Indianermission holde 50aarig Jubilæum. Bliver de to nye Projekter, som omtaltes i Kirkeraadets Rapport (d. B. No. 6), nemlig et moderne Vand-system og et nyt Hjem for Børn en Virkelighed, saa besidder Samfundet en stor og god Missionsejendom og Virksomhed dernede. Vi maa sige Gud og Regeringen Tak for den, saavel som de to Mænd der særlig har ledet Værket, Pastor N. L. Nielsen og Pastor C. A. Vammen. Den første virkede der i ca. 30 Aar; den anden nu omtrent halvt saa længe. Den første begyndte uden Midler og alene, men fik dog efter et

Prøveaars Forløb baade Kirkesamfundets Understøttelse og een trofast Medarbejder i sin Hustru. Pastor Nielsen lever endnu og er for Tiden en Tur i Danmark.

I Dag er Arbejdernes Tal en stor Flok. De unge afløser de gamle og Indianeren er ikke at kende igen. Det er særlig Skolevirksomheden der har baa-ret rig Frugt og hvortil Regeringen yder stor financierel Støtte.

Billederne viser Pionærpræsten som ung Mand; dernæst Pastor og Mrs. Vammen efter at de overtog Gerningen. Den store Bygning er det nye Idræts-hus som nylig blev indviet. Paa den ene Side staar Uncle George Miller med Fanen; han er en første Klasses Amerikaner. Paa den anden ser vi Bedstemoder Smith foran Kirkens Dør, hvor hun har fundet Livet i Gud. Begge hører til den gamle Slægt, som først blev vunden for Kristus ved vor Mission.

Første Søndag i Fasten

Mattæus Evang. 4, 1—11.

Da blev Jesus af Aanden ført op i Ørkenen for at fristes af Djævelen. Og da han havde fastet fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter, blev han omsider hungrig. Og Fristeren gik til ham og sagde: „Er du Guds Søn, da sig, at disse Stene skal blive Brød.“ Men han svarede og sagde: „Der er skrevet: Mennesker skal ikke leve af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar igennem Guds Mund.“ Da tager Djævelen ham med sig til den hellige Stad og stiller ham paa Helligdommens Tinde og siger til ham: „Er du Guds Søn, da kast dig her ned; thi der er skrevet: Han skal give sine Engle Befaling om dig, og de skal bære dig paa Hænderne, for at du ikke skal støde din Fod paa nogen Sten.“ Jesus sagde til ham: „Der er atter skrevet: Du maa ikke friste Herren, din Gud.“ Atter tager Djævelen ham med sig op paa et saare højt Bjerg og viser ham alle Verdens Riger og deres Herlighed; og han sagde til ham: „Alt dette vil jeg give dig, dersom du vil falde ned og tilbede mig.“ Da siger Jesus til ham: „Vig bort, Satan! thi der er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.“ Da forlod Djævelen ham, og se, Engle kom til ham og tjente ham.

KAMP OG SEJR.

Det er Evangeliet om Jesu Fristelse i Ørkenen, vi har i Dag.

Denne Fristelseshistorie begyndte egentlig i Paradisets Have. Thi der blev de første Mennesker Ofre for Djævelens snedige Forførelseskunst, og der blev den første Krigserklæring udstedt mellem Gud og Satan, Lys og Mørke. For saa vidt er det ikke noget nyt, Evangeliet fortæller os om vor Herre Jesus Kristus; thi saa vist som han var et sandt Menneske, maatte ogsaa han fristes, d. v. s. stilles overfor et personligt Valg, og dette Valg maatte møde ham umiddelbart efter, at han ved Daaben havde modtaget den guddommelige Indvielse til sit Frelserkald. Derfor staar der ogsaa, at det var „af Aanden“ han blev ført ud i Ørkenen at fristes; thi nu gjaldt det, om han selv gennem et personlig Valg vilde sige det store Nej til sig selv og til Satan og det evige Ja til Gud og til hans Kald. Og det gælder det bestandig om, ogsaa for os.

Men det, som gør denne Fristelseshistorie til et Evangelium, er dette, at her fandt Djævelen sin Overmand. Og da Jesus nu ikke alene kæmpede med ham for sin egen Skyld, men for vor, saa ligger det store Vendepunkt i den evige Fristelseskamp for hvert enkelt Menneske netop i dette Evangelium om Jesu Sejr i Fristelsen.

Alle Mennesker bliver fristede, og der er i og for sig ikke noget ondt i selve Fristelsen, den betyder blot, at der forelægges os et Valg; men Muligheden for Sejr i dette Valg afhænger af vor Stilling til Jesus. For Verdens Mennesker er Fristelsen egentlig ensbetydende med Fald; thi Djævelen er baade stærk og snedig, — han er saa stærk, at han kommer som „en brølende Løve“, siger Peter, for først at kyse og dernæst opsluge de forsatte, og han er saa lumsk, at han kommer som en listigtglidende Slange og forfører de godtroende, som da han kom til Eva med sit djævelske: „Mon Gud virkelig har sagt?“ — ja, han er saa snedig, at han endog kan paa-tage sig „en Lysets Engels Skikkelse“, siger Pulus, for at forføre Folk ved alle Slags Kunster, Teosofi og Spiritisme, der stjæler Lysets Præg.

Men Fristelsen som det store Vendepunkt, som Kampen paa Liv og Død, møder os dog først med sin fulde Vægt, naar du med Jesus aandelig talt har været ude ved Jordan og der, under den aabne Himmel, har modtaget Faderens Kald og Helligaandens Besøgning. Har du ikke oplevet dette dit afgørende Møde med Gud, da er du modstandsløst eller dog uden Haab om Sejr i Satans Vold, og han vil ende med at ødelægge din Sjæl i Helvede; men har du omvendt dig til Gud og givet ham dit Hjærte, da skal du nok faa Kampens Bitterhed at føle.

I. Den første Fristelse er den plumpeste, den gaar lige løs paa det dyrisk-menneskelige: „Du er sulten, skaf dig Brød!“ — Men hvor er der mange, der er faldne for den. Du kender den ogsaa. Tør du tro, at Guds Ord er dig nok? Tror du, at naar du søger Guds Rige først, skal alt andet gives dig i Tilgift? Ak, mange kom ikke videre end til at søge det daglige Brød, og saa troede de, de kunde leve af Brød alene, — og blev bittert skuffede tilsidst.

Men lad os aldrig „holde Kød for vor Arm“, lad os aldrig fortrøste os til noget ydre. Stol paa Gud, og han skal hjælpe dig!

II. Den anden Fristelse sigter paa det aandelige: „Gør et blændende Mirakel, kast dig ned fra Tempeltinden, saa vil de tro paa dig!“ — Denne Fristelse møder os tidt i de aandeligt bevægede Tider. Ofte sker det, at lige efter Jordans aabne Himmel kommer Afslappelsens Ørkentider. Der, hvor Strømmene mødes, dannes Hvirvlerne. Og hvor er vor Tid ikke fuld af aandeligt Projektmageri, uklare Sværmerier, Lyst til Mirakler!

Hvor velgørende er det da ikke at møde aandeligt afklarede Personer, der staar fast, selv naar Satan kommer i Lysets Engels Skikkelse og hvisker: „Der staar skrevet, han skal give sine Engle Befaling om at bære dig.“ Staa fast og sig: „Der staar ogsaa skrevet: „Du skal ikke friste Herren din Gud.“

III. Den tredje Fristelse er Fristelsen i Lønkammeret, Fristelsen til at gaa paa Akkord. Blot et lille bitte Knæfald i al Hemmelighed, ingen behøver at vide det! Han lover dig hele Verden og alle dens Herligheder. Det, der kan kildre din Æresyge, det, der kan skaffe dig Magt og Anseelse. Og Trangen til Luksus og timeligt Velvære smitter selv mange blandt Guds Børn.

Men atter slaar Jesus ham med sit mægtige Ord: „Der staar skrevet“, — „med sin Menneskehaand“ som Pastor Krag sagde, og mente dermed, at det samme Vaaben ogsaa staar til vor Raadighed.

„Du skal tilbede Gud og tjene ham alene!“ Det er det udelte Hjærtes Krav. Men det er med dette Vaaben og med dette Hjærte, du skal sejre i din Frelseres Spor og ved hans Kraft!

A. Fibiger.

LED OS IKKE I FRISTELSE!

Eftersom alle Katekismusforklaringer har saa svært ved at faa os til at forstaa denne Bøn rigtig og derfor kommer med mange til Dels mærkelige „Forklaringer“, maa der jo være en Vanskelighed, som muligvis slet ikke kan løses. Erik Pontoppidan spørger da ogsaa ligefrem: om der er mere end een Slags Fristelser; og han svarer: „Ja! nogle er af Gud til det gode, andre af Djævelen, Verden og vort eget Kød til det onde“. Og mærkeligt nok siger Luther lige modsat: „Gud frister vel ingen.“ — „Ja“, indvender Biskop V. Ammundsen, „i en vis Forstand er det jo rigtigt, men i en anden Forstand er hans Forklaring ikke helt tilfredsstillende“. Lektor Loft smutter væk udenom Vanskelighederne ved at sige, at i denne Bøn „beder vi, at Gud vil føre os saaledes, at vi ikke fristes til at synde“. Man tør nok sige, at dette er netop, hvad der ikke bedes om i 6. Bøn.

Vi gaar derfor atter til Mester Peter, Luthers Barber, der gerne vilde have Vejledning i at bede enfoldigt, og vi mærker os, hvad Luther gav ham af gode Anvisninger, nemlig: „Led os ikke i Fristelse! Sig derpaa: Ak, Kære Herre Gud og Fader! Gør du, at vi maa være modige og friske, brændende og flittige i dit Ord og din Tjeneste, saa vi ikke bliver selvsikre, dovne og træge, som om vi ejede alt, for at ikke den lede Djævel skal liste sig ind paa os“. Og det er her, som saa ofte før, at Olf. Ricard har vist Vej gennem Vanskelighederne i sin vidunderlige Bog: „Lær os at bede“ fra 1912; han siger nemlig:

„Der er frygtelig Selvpoplevelse bag denne Bøn. Den, der lærte os at bede saaledes, havde selv mærket, hvor forføreligt det kan være at fristes. Bønnens Ordlyd er sær: som om Gud kunde lede sine Børn i Fristelse! han, som selv ikke kan fristes af det onde og heller ingen frister. Og dog var det netop gaaet ham saaledes. Fuld af den Helligaand var han vendt tilbage fra Jordan og blev af Aanden ført op i Ørkenen for at fristes af Djævelen.

Her ligger Løsningen til at forstaa 6. Bøn, som er en Bøn om at blive fri for „den lede Djævel“s Angreb, Lokkelser og onde Tilskyndelser. At vi skal ud i Stormen, veed alle Guds Børn; ellers blev vi let til forkælede Stakler og altfor vege i Livets Kampe; men netop da er det Tiden til at bede: Led os ikke i Fristelse, men gaa med os, saa vi maa baade være modige og frimodige, at vi kan modstaa den ondes Forførelser.

Det at bestaa Prøvelser, som Gud sender og det at sejre over Fristelser, som Djævelen sender os, det virker altsammen til at frembringe et glad Menneske; bagefter hviler man i Glæden over overvundne Vanskeligheder og tilkæmpede Sejre, og Takken stiger op til Guds og Lammet Trone. Hans er Æren!

I sin store Katekismus minder Luther da med Rette om, at „ikke at lede i Fristelse“ er det samme som, at Gud giver os baade Kraft og Styrke til at modstaa, uden at Anfægtelsen fjernes eller ophæves. Vi kan derfor ikke lefle med Fristelsen og samtidig bede 6. Bøn; dette gaar aldeles ikke. Enten vinder Fristelsen Sejre, og da dør Bønnen, — eller Bønnen sejrer, og saa dør Fristelsen.

Det er altsaa Tyngdepunktet i Bønnen, at vi beder om Styrke under Livets mangehaande Prøvelser, saa Fristelserne taber deres Magt over os. „Der staar skrevet“ var Vaabnet i Jesu Haand til at slaa den onde af Marken; men det er den Dag i Dag ogsaa Vaabnet i vor Haand. Dyrk din Bibel! læs flittigt i Guds Ord! og lad alt — jeg siger alt — ligge i dit Liv, som du ikke kan taale. Det er Styrke og ikke Svaghed at gaa udenom det onde; netop derved føres man igennem det onde. Det Ansvar har vi bestandigt for Øje og skal have for Øje, at vi skal leve for Guds Ansigt. Vi er ikke Mørkets, men Lysets Børn. Og Kampen vil altid staa mellem et Ja og et Nej. Har du Fristelser i een eller anden Retning — og hver har jo sine særlige Fristelser, saa kæmp for at sige Nej! Husk Josefs Oplevelser i Potifars Hus; dette hans Nej blev til stor Velsignelse for ham og for mange andre.

Hvorfor Gud lader os fristes, veed jeg ikke, men jeg tror absolut, at det er til vort Bedste; thi bestaar vi Prøven, da befæstes vort Troskabsforhold til Herren mere og mere, men bestaar vi ikke Prøven, saa mangler vi endnu noget i at kunne sige med Fynd: „Jeg tror paa Jesus Kristus, Guds eenbaarne Søn, vor Herre“.

Og saa er det ja ogsaa sandt, og det bør aldrig glemmes: det er Jesus Kristus selv, som har lært os at bede denne forunderlige Bøn; han vidste nemlig af Erfaring, hvad Fristelser var, og hvor djævelske de kunde være. Derfor minder han sine Venner om at vaage og bede; det er farligt at blive søvnig paa sin Post. Men Jesus Kristus begrundet netop sin Advarsel saaledes (Mt. 26, 41): „Vaag og bed, for at I ikke skal falde i Fristelse“.

Professor L. P. Larsen kalder Fadervor „Discipelbønnen“; han gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at Jesus aldrig siger „vi“, naar han beder; men naar han lærer sine Disciple at bede, hedder det altid: vi — os — vor; men aldrig: jeg — mig — mit. Heller ikke 6. Bøn

kan bedes uden af Jesu Disciple, der er begyndt at se, at der er store Farer, som truer dem, og at de ikke af sig selv er stærke nok til at møde disse Farer og komme godt derfra. Gud stiller ikke Mennesker paa Prøve med noget Ønske om, at det skal gaa galt; men stille os paa Prøve, gør han. Det er ganske simpelt noget, som vi ikke kan undvære i Livets Skole.

Derfor læs Hebr. 5, 8: „Endskønt Kristus var Søn, lærte han Lydighed af det, han led“. Havde derfor Prøvelser og Fristelser meget at betyde i Frelserens Liv, kan vi vel begribe, at de ogsaa har Betydning i vort Liv; de er nemlig med til at danne vor Karakter og styrke vor Personlighed, saa „vi dog tilsidst maa vinde og beholde Sejren“.

Nielsen-Vrads i D. U. Bd.

HAN STJAL IKKE MERE.

En Bonde, som levede i en Landsby i Tyskland, hjalp en Gang en Tyv paa en mærkelig Maade, saa Tyven ikke alene helt opgav sit Tyvehaandværk, men ved Guds Naade blev et helt andet Menneske.

Bonden var en troende Mand og tillige temmelig velhavende. Hans Lader og Loft var fyldt med Markens Afgrøde og han takkede Gud af Hjertet for den rige Høst.

En Aften, da Bonden sad i sin Stue traadte en af hans Naboer ind og fortalte ham at der var en Tyv oppe paa hans Kornloft. „Jeg saa han kravlede op ad Stigen og saa tog jeg den bort; nu kan du nemt fange ham,“ sagde Naboen.

Bonden, der var en rolig og besindig Mand, tændte straks en Lygte, gik ud og satte Stigen til Kornloftet og kravlede derop. Ganske rigtig, der stod Tyven som lamslaaet; han vilde tale, men kunde ikke sige et Ord. Ved Siden af ham stod en Sæk fyldt med Korn, thi han var lige færdig til at skulde gaa og havde slet ikke mærket at Stigen var taget bort.

„God Aften, kære Ven,“ sagde Bonden, „det er noget sent du kommer paa Besøg; min Familie er i Seng. Du skulde hellere komme om Dagen. Men kom nu med over i Huset, for jeg bor jo ikke heroppe.“

Tyvens Forstand var nær ved at staa stille og han kunde ikke sige et Ord; men han fulgte dog efter Bonden, som belavede sig paa at gaa ned ad Stigen. Kornsekken lod han staa. Men Bonden sagde, „Vær saa god at tage Sækken med.“ Tyven undslog sig.

„Tag den bare,“ vedblev Bonden, „Kornet tilhører ikke mig. Tag du det kun.“

„Jo, det er dit Korn,“ stammede Tyven.

„Nej,“ svarede Bonden, „det tilhører Gud; han har betroet mig det som et Laan. Du har ikke stjalet fra mig, men fra Gud.“

Tyven holdt endnu igen, men han maatte tage Sækken paa Nakken og saa steg de begge ned og gik over i Bondens Lejlighed.

Sækken blev stillet ude i Gangen.

Bonden kaldte nu paa sin Hustru: „Skynd dig, lille Mor, giv os noget Mad og lav nogen Kaffe til os; vi har faaet Fremmede!“ Snart stod Konen i Stuen, hilste venligt paa den Fremmede og det varede ikke længe før hun havde dækket Bord med det bedste Huset formaaede.

Men Gæsten havde ikke Lyst til at nyde noget.

„Spis nu,“ sagde Bonden, „Maden er dig vel undt, og du ser nok ud til at du kan trænge til noget.“

Men Gæsten rystede paa Hovedet; det syntes ham udmuligt at synke et eneste Bid og han ønskede bare at Bonden og hans Hustru vilde lade være at være saa venlig imod ham. Dog da han endelig fik begyndt at spise, viste det sig, at han var sulten og Maden smagte ham godt oven paa den Forskrækkelse han havde haft. Bonden talte saa venligt og kærligt til ham og spurgte til hans Familie, saadan som en god Ven kan spørge til en andens Familie. Og han hørte med Deltagelse paa Gæsten, da denne fortalte om sine Næringssorger. Endelig kunde Gæsten ikke spise mere og han ønskede saa inderlig at han var mange Mil borte og at Afskeden var overstaaet.

„Vil du ikke blive her i Nat,“ sagde Bonden, „vi har Plads nok; det er mørkt uden for og Vejene er slet ikke gode; du skal nok faa en god Seng at sove i.

„Nej, Manden vilde da hellere gaa hjem. „Nu vel,“ sagde Bonden, „saa gaa da i Guds Navn, men lad os dog først læse et Guds Ord og bede.“

Det var en drøj Tur for den arme Mand; men det fik dog Ende; han tog Afsked med sin venlige Vært og Værtinde og vilde skynde sig af Sted uden Sækken.

„Holdt lidt, kære Ven,“ raabte Bonden, „du glemmer jo Sækken; du vil da ikke lade Kornet blive her.“

Tyven vægrede sig ved at tage Sækken med; men Bonden blev ved sit, han skulde tage den med; han havde stjaalet det fra Gud og med ham maatte han afgøre Sagen.

Hvor meget end Tyven vægrede sig, saa maatte han dog have Sækken paa Nakken. Tavs trykkede han Bonden og hans Hustru i Haanden til Afsked og Bonden hjalp ham Sækken paa Nakken. Det blev en tung Gang for Tyven, den Vandring med Sækken paa Nakken.

„Du har stjaalet fra Gud,“ lød det uafladeligt i hans Indre. Endelig naaede han hjem til den usle Hytte, hvor han boede. Han satte Sækken i et lille Skur uden for Huset og saa gik han ind i en Krog i den lille Have; der faldt han paa Knæ og begyndte at bede, lige som Jakob hin Nat, da han næste Dag skulde møde Esau. Herrens Aand havde faaet et Tag i Tyven og hans Samvittighed var vaagnet.

Næste Morgen gik Tyven op til Præsten, fortalte hele Historien, og bad om han vilde hjælpe ham til Rette i den Nød, hvori han var stedt. Det vilde Præsten gerne, og ved Guds Naade varede det ikke længe før Tyven var bleven et helt andet Menneske. Nu fik han ogsaa bedre Arbejde og der kom snart til at se helt anderledes ud i den lille fattige Hytte. Det gør det jo altid, naar Herren kommer til at raade.

Kornet beholdt han; „men,“ sagde han til Præsten, „det skal betales firefold igen!“

Han begyndte nu at spare sammen til Afbetalingen. Hver Lørdag Aften gik han op til Præsten med den lille Sum af Ugelønnen, som han kunde undvære. Det tog flere Maaneder før Summen var sammensparet. Men det var en stor Dag i den forhenværende Tyvs Liv, da han sammen med Præsten kunde fremstille sig for Bonden med en fire dobbelt Betaling.

„Betalings!“ sagde Bonden overrasket, „jeg vil ingen Betaling have, thi, som jeg sagde, Kornet tilhørte jo Herren og det er ham du skal betale.“

„Ham har jeg betalt,“ sagde Manden hulkende. Han har faaet mit Hjerte; men hvad skal jeg gøre med Pengene her, dem vil jeg ikke have.“

„Lad os give dem til Præsten,“ sagde Bonden, „han vil

nok vide et eller andet Sted hvor der sidder nogle af Herrens Smaa, der trænger til Hjælp, og saa kan han udbetale dem der.“

„Gud kom for at søge og frelse det fortabte.“ Luk. 19, 15.

Indsendt af Mrs. C. C. Jensen, Fresno.

HVIS MAN FORDRIVER KRISTUS

Fordriver man Kristus, da kommer Magtens ubøjelige Herredømme igen til at herske i Europa, Cæsar bliver igen til Gud, og som det gamle Ord siger, bliver alt, hvad han ønsker, til Lov. Mennesket bliver Statens Slave, Staten Samvittighedens absolutte Herre, der gør Krav paa at fastsætte Retfærdighedens og Moralens Regler.

Den forgudede Stat anmasser sig absolutte guddommelige Rettigheder, andre Rettigheder eksisterer ikke. Der raader en totalitær Opfattelse af Samfundet og Livet. Gud, hvis han overhovedet er til, aabenbarer sig i Nationens eller Racens ophøjede Samvittighed og har som øverste Redskab selve Staten. Hvis denne Totalitarisme trænger igennem, betyder den fuldstændig Tilintetgørelse af Kristi Værk i Sjælen.

Af en Tale af Kardinal Cerejeira i Lissabon.

EEN TILHØRER.

En Evangelist red engang fra Filadelfia til Pittsburg og overnattede i et Værthus mellem Pennsylvanias Bjerge.

Efter Aftensmaaltidet spurgte han Værten, om der ofte blev prædikeret i Nabolaget. „Nej, vi har ingen Kirke,“ var Svaret.

„Vil De indbyde Naboerne, saa vil jeg prædike her?“

„Det nytter slet ikke; thi Folk vil ikke komme.“

„Dersom De vil faa et Værelse i Stand, saa vil jeg prøve!“

Det blev alt bragt i Orden, og Tiden til at samles var der; men ingen kom. Præsten begyndte at synge en Salme, og netop da sneg en Mand sig ind. Præsten talte nu for den ene Tilhører, der lige ved Talens Slutning sprang op og løb ud.

To Aar senere boede Præsten i samme Værtshus. „Ja, nu har vi en Kirke, og nu maa De tale for os,“ sagde Værten.

Ved Gudstjenestens Slutning bad to Mænd Præsten følge med dem hjem. „Kan De huske,“ sagde den ene, „da De var her for to Aar siden, at De talte i Værtshuset for een Tilhører, som for ud af Døren?“ „Ja.“ „Det var mig. Sandheden blev mig for stærk, og siden kom jeg til Troen paa Jesus Kristus som min Frelser. Jeg blev saa lykkelig, at jeg ikke kunde holde det for mig selv, men gik omkring og fortalte det for mine Venner. Ved Guds Naade blev mange grebet, saa vi begyndte at holde Bønnemøder. Nu har vi en Kirke og en Menighed med 50 Medlemmer. Det er Frugten af Deres Prædiken den Gang, og nu ønsker jeg at takke Dem derfor.

Ved C. C.

Vi vil gerne, at Kristus skal være stærk i os og vise sin Kraft i store Gerninger. Men Gud ser, at han maa ydmyge os, saa vi kan se, hvor svage, elendige og fortabte vi er, hvis ikke Kristus med sin Retfærdighed kommer os til Hjælp.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor M. N. Andreasen, Niels Lykkesgade 2. Nørresundby, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Første Søndag i Fasten. Feb. 26.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 2 Kor. 6: 1—10; Math. 4: 1—11.

Ny Tekstr. — Jakob 1: 5—16; Lukas 22: 24—32.

EN STORMAND ELLER „DEN STØRSTE.“

Der gaar Kampgny igennem vore Tekster i Dag, — Jesus i Tvekamp med selve Satan, og Disciplene i Trætte med hverandre om hvem der maatte synes den største. Altsaa er vi inde ved det alleralvorligste i Guds Riges Eksistens; derfor kalder Theologerne ogsaa Guds Rige paa Jord „den stridende Kirke“. Og man kæmper jo for at vinde. Den som sejrer, ham vil jeg gøre til en Søjle i min Guds Tempel —, „ham vil jeg give at tage Sæde hos mig paa min Trone“, er et Par Løfter til Sejrherrene. Saasnart Jesus aabenbarede sig som Kristus saa maatte han i Kamp med ikke blot „det onde“ men den Onde. Og det var selve Aanden fra Daabssalvelsen der førte ham til Kampen; altsaa det var Guds Vilje at han skulde fristes, først ved at bie og faste, dernæst af den mest djævelske Plan muligt. Tænk, om du kan, at han kunde have faldet! Saa havde hans Mission med at nedbryde Djævelens Gerninger været forgæves. Men han vandt, omend han paa Jord fik kun en Spottens Tornekron af dem han kæmpede for, i Stedet for den Kejserkron som Satan tilbød ham. Jo, Jesus var en Stormand blandt Menneskebørn; thi den der vinder Sejrr over sit eget Jeg er større en den der besejrer Jorden, skal Napoleon have sagt, og det var jo netop deri at Djævelens Fristelse bestod.

Og her havde de første Kristne, saavel som de sidste, deres Vanskelighed. De virkelige Stormænd i Historien tænkte ikke paa at blive store i Menneskers Øjne; de kæmpede tro for at tjene deres Gud eller Folk. En „lille Mand“ er sædvanlig ømfindtlig med sin egen Ære, selv om han er en Præsident; men en Stormand harmes kun naar han ser andre forurettiget eller sin Herres Sag nedværdiget. Dette er det rette Ridderideal. Og dette peger Jesus paa som Vejen til virkelig Storhed i Guds Rige. Men hvem er dertil dygtig! Jo, „jeg bad for dig“ siger Jesus; „I har modtaget Guds Naade“, skriver Paulus; „bed uden at tvivle, bed om Visdom“ tilraader Jakob. Syng saa Luthers Kampsalme:

„Vor Gud han er saa fast en Borg“.

Fra vor Kirkemark.

Fra Oakland, Calif. indløb en hjertelig personlig Hilsen fra Mrs. P. M. Andersen, som huskede Redaktøren siden vor Missionsvirksomhed i Livermore og hvor de boede den Gang. Desuden vedføjedes en Hilsen som følger: „En kærlig Hilsen fra Vor Frelasers Menighed her ved Oakland. Vi glæder os meget til Aarsmødet og venter mange Deltagere, baade af Præster og Lægfolk, og sender herved paa Forhaand et varmt „hjertelig Velkommen“ til vort solrige Californien, haabende at alle maa faa et godt Udbytte af Samværet og at Herrens Sag maa fremmes og den enkelte bestyrkes og opmuntres til at staa fast paa Klippen Kristus. Vi har jo saa meget nyt og interessant at byde paa. Først den mageløse Bro og saa „Treasure Island“, hvor vi i heldigst Tilfælde kan faa se den danske Kronprins og Prinsesse. Dette alene er værd at rejse saa langt for. Og saa vil vi ikke glemme at henvende Opmærksomheden paa vore smukke Omgivelser her i Oakland. Man vil straks se vor skønne Indsø Lake Merritt, der ligger lige ved Byens Auditorium, hvor Aarsmødets Søndagsgudstjenester skal afholdes.“

Anm. Tak for Hilsenen. Der er sikkert mange som inderlig gerne vilde deltage i Aarsmødeturen til Sommer, — ikke mindst Redaktøren, for at besøge den tidligere Virksomhed deromkring. „Kommer Tid, kommer Raad“, sa' Jyden. Og lad os tage denne Anledning til at opfordre Vedrørende derude at sende os nogle Clicheer og Artikler til Bladet af og til. Fra New York modtager vi en sand Stormflod af sligt; men vi har Blikket mod „Treasure Island“.

Fra Easton, Calif. meddeler vor Korr. man i Immanuel's Mgh. havde en dansk Julegudstjeneste Juleaftensdag om Eftm. og en dansk Juletræsfest senere i Ugen hvortil alle de ældre Danskere var særlig indbudt. De regelmæssige Julemøder er nu alle afholdte i Landets Sprog. Pastor P. M. Petersen talte ved begge Lejligheder. Mgh.s Søndagsskoleforstander, Wm. Hansen og Familie blev Genstand for et Automobiluheld i Juletiden da de kom nordfra gennem Byen Modesto, idet de stødte sammen med en anden Bil og fik alle en Del Kvæstelser, een endog led Tab af et Øje, og de maatte have Hospitalsbehandling baade i Modesto og i Fresno. Det var særlig vanskelig for Svigermoderen Mrs. Lena Jensen; men de er dog atter hjemme og kan færdes omkring igen. Den ødelagte Bil er nu erstattet med en ny, som Børnene er særlig stolte af. Da den nærliggende St. Johannes Kirke (Den danske Kirke) er vacant for Tiden er dens Medlemmer budt velkommen til at dele alt godt med Immanuel's; efter Forlydende faar de dog snart en Præst igen.

Pastor C. M. Videbeck, der er Medlem af Skoleraadet, har haft Møde med dette fornylig, men blev benyttet gennem en Ugestid efter Feb. 1 til at holde en Række Bibelske Foredrag samt Andagtstimer for Studenterne. Han prædikede ogsaa ved Gudstjenesterne i Kirken om Søndagen. Samtidigt benyttede han en Anledning til at besøge sin gamle Nabo fra Elk Horn Kredsen yours truly. Vi siger Tak.

Prof. C. B. Larsen er een af de Professorer som er paa

Programmet af et Præstekursus Apr. 18—21, som er arrangeret af og skal afholdes paa den danske Grandview Skole i Des Moines. Se en længere Artikkel desangaaende andetsteds i Bladet.

I Solvang, Calif., hvor Pastor Aage Møller virker for Tiden, har Mgh., besluttet at lade afholde et større Kirke-møde i Juni, hvortil man vil indbyde og haaber at faa dertil Landsmænd der maatte besøge Kysten ved den Tid i Anledning af Udstillingen og Aarsmødet.

Nogle Smaahefter til Brug i Hjemmemissionen er udfærdigede af Præsterne Valdemar Jensen og Jens Kjær af Den danske Kirke, og som ønskes uddelt i de lokale Menigheder. Pastor V. J. skriver i Dvk., desangaaende: Her i vor By og Omegn er der en 500 Familier, hvor de ældre er født i Danmark (Han bor i Hartford, Conn.) Kun en Fjerdedel af disse har Forbindelse med vor Kirke. En ung Kvinde kom ind og bad mig besøge en ældre dansk Kvinde, som var syg, og saa sagde hun: It makes no difference how far these old Danes get away from the Danish church; when they get sick and are going to die, they will holler for the Danish minister every time. Ogsaa i vort Samfund trænger vi meget til et oplysende Skrift om vor Kirke og dens Mission saavel som Lære, og det baade for Medlemmer og Ikke-Medlemmer. I forrige Uge udsendes et Særnummer af vort engelske Blad „Ansgar Lutheran“ paa en saadan Mission og et vældigt Oplag blev optrykket. Send for nogle Eksemplarer og uddel dem til ukirkelige Naboe!

Oppe omkring Westby, der ligger paa Grænsen mellem U. S. A. og Canada, saavel som mellem Staterne Montana og No. Dakota, har man haft en dejlig Vinter indtil fornylig da T'metret sank ned til under 40 below; saa blev det lidt koldt. Man har ogsaa en Del Sne, meddeler Pastor Kjøller, men det forvolder ikke saa store Vanskeligheder i Befordringen nu, da Regeringen har anlagt moderne Veje baade øst, vest og syd. Dette letter Arbejdet i de tre til Kaldet hørende Menigheder betydeligt. Nu har vor gamle Broder naaet Støvets Aar, — han blev 70 Dec. 22 sidst og kan til Sommer fejre sit 40aarige Præstest jubilæum tillige med Pastor Martin Th. Jensen i Californien, der dog er et godt Aarstid yngre. Som vi ved har Pastor Kjøller et Homestead i denne Egn hvor han er Pionærpræst og betjener nu Kaldet paa femte Aar tredie Gang. Han ønsker dog snart at blive afløst og muligvis flytte til et varmere Klima. Lad os haabe at vore Folk deroppe maa faa rigelig Regn i Aar og en bedre Avl saa de kan kalde og understøtte en fuldlønnet Præst.

Fra Humboldt, Ia. meddeles, at Mgh. har besluttet at forbedre deres Kirkes Indre ved at beklæde dette med Nuwood og tilbygge et Korparti. Et af de ældre Medlemmer, Mrs. Albert Johnson, en Enke, er afgaaet ved Døden og man mindes hende med Tak. Hun vil blive savnet.

Hør — Dansk Radio-gudstjeneste fra Station WCAL — 760 K.C. — Northfield, Minn. Søndag Feb. 26 Kl. 10 Form. Dr. N. C. Carlsen taler.

Wis. og Ill. Kredsenes Præstekonvent afholdes April 11—12 i Vor Frelzers Kirke, Racine. Frit Ophold og Frokost. Anmeld eders Komme til Pastor Frank, Nielsen 1146 Racine St., Racine, Wis. Program senere.

N. P. Lang, E. R. Andersen, Komite.

Præsident Siersbeck er nu paa Foredragsrejse ude paa Vestkysten og vil være Hovedtaler ved et stort fælles Ungdomsmøde i Selma paa Søndag (Feb. 26). Dog vil han tale ved Formiddagsgudstjenesten i Fresno Kirke først.

Marts 1—2 vil han tale i San Francisco Kirke, den 3—5 i Oakland, den 7de i Petaluma, den 9—10de i Ferndale, den 12te i Eugene (begge Kirker) og den 14de i Portland. Blot han nu ikke bliver forkølet derude eller faar Californiafeber, men maa faa Naade til at drage manges Interesse mod Gud og vor Skole!

Pastor N. Hansen, der har sin Gerning paa det lutheriske Hospital i Los Angeles, fortæller, at 65% af Hospitalets Patienter ikke kender de Ti Bud eller Fadervor.

Emaus Menighed i Racine har været saa hensynsfuld at skænke sin Præst Pastor E. R. Andersen, tre Maaneders Ferie til Sommer, saa Familien kan tage en længere Biltur til Vestkysten i Forbindelse med Aarsmødet derude. De agter at besøge vor Indianermission i Oaks, Okla., paa Vejen ud, opholde sig hos deres Søn en Tid i Long Beach, Calif. og saa køre over Ore. og Wash. til Westby, Mont. hvor Pastor Andersens gamle 80aarige Moder bor samt et Par Søsken.

I Racine agter vore Præster og Menigheder atter i Aar at afholde Fastemøder hver Torsdag Aften. Mar. 2 i Gethsemane Kirke med Pastor Gornitzka fra L. B. I., Mpls. som Taler; Mar. 9 i Emmaus Kirke med Pastor N. P. Lang, Chicago, som Taler; Mar. 18 i Immanuel's Kirke hvor Pastor K. Wilhelmsen taler; Mar. 25 i Vor Frelzers Kirke hvor Pastor E. R. Andersen taler; og Mar. 30 i Gethsemane Kirke hvor Pastor Frank Nielsen taler.

Pastor Joseph M. Girtz vor Missionær til Santalistan, Indien, skal, i Følge Efterretning fra Denver, foretage en Rundrejse i Nebraska Kreds. Hans første Besøg bliver i Denver, Colorado, hvor han skal tale ved tre Møder paa Søndag, den 26. Februar. To Dage skal anvendes i Brush, hvor foruden vor Menighed i Byen der jo ogsaa er en Kirke tilhørende den Danske Kirke, samt Eben-Ezer Barmhjertighedsanstalt. Derefter gaar Rejsen øst paa, hvor Pastor Girtz haaber at faa Anledning til at besøge den danske Kirkes Menigheder saa vel som vore egne.

Som Bogførerske her paa vort Forlagshus er antaget Miss Veola Schjødt en Datterdatter af nylig afdøde fhv. Samfundskasserer Otto Hansen. Hun indtager altsaa Mrs. Lillian Dunlaps (nee Sørensen) Plads der har betjent Huset i flere Aar.

Adskillige har skrevet privat til os at man kunde ønske Luthersk Ugeblad med 24 Sider hver Gang for at faa mere af den Slags Læsning. Tanken er ikke ny hos Redaktøren, især da man har snart mere Arbejde nu med at koncentrere og vrage Stoffet end med at finde det og fylde Spalterne. Megen udmærket Læsning maa lægges til Side for at give Plads for den stadig forøgende Korrespondance. Tillige kunde Nyhedsspalten udvides lidt endnu, da vi maa huske paa at vi har ikke saa faa Abonnenter uden for vor kirkelige Kreds, og at mange af vore gamle Venner ikke har Raad at holde andre Blade og derfor gerne vil have lidt Nyt baade fra fjern og nær, fra Land og Kirke. Og bruger vi mere Papir kan vi ogsaa optage mere betalt Avertering til at møde Udgifterne. Skulde man fremsætte et Forslag nu i saa Henseende, saa skulde det være: Lad L. U. indeholde 24 Sider gennem Vintertiden (Sept.—April) og 16 Sider Maj til August. I Sommertiden læser man ikke saa meget.

RAPPORT FRA SKOLERAADETS MØDE

Feb. 7—8 i Blair, Neb.

Pastor Theo. M. Hansens Resignation som Formand paa Raadet blev modtaget, hvorpaa Vice-formand Pastor Harald C. Jørgensen ordentligvis overtager Forsædet.

Af særlige Beslutninger blev følgende vedtagne:

1. Skoleraadet er villig til at samarbejde med Kirkeraadet i at anbefale til Aarsmødet en almindelig Indsamling med Mindefesterne i 1944 og 1946 for Øje.
2. Det vedtages at det theologiske Facultet fritages for at undervise i Dansk og Græsk (i College Afdeling) og at Undervisningskomiteen samt Skolens Præsident forsøger at finde en antagelig Lærer i disse Fag om muligt.
3. Skoleraadet og Bestyrelsen anerkender Betydningen af et godt Arbejde udad til i Samfundet; forskellige Planer blev overvejet med det Resultat at man overlader til Administrationen og Executivkomiteen Fuldmagt til Handling.
4. Skoleraadet udtrykte dets Tilfredshed med den Turne som Skolens Mandskvartet foretog sidste Sommer og anbefaler en lignende for dette Aar, ifølge Administrationens Godkendelse af Plan og Rute.

N. T. Lund, Sekr. (Overs.)

TRINITATIS SEMINARIUM

Det theologiske Fakultet og Skoleraadet anbefaler følgende theologiske Studenter til Ordination ved det kommende Aarsmøde, saafremt de bestaar den endelige theologiske Eksamen i Maj:

Verner Neve Carlsen, Blair, Nebraska

Olfert Victor Magnussen, Audubon, Iowa

Andrew Paulsen Staby, Westbrook, Maine

Irving F. Nielsen Tange, Hutchinson, Minn.

Navnene er opstillet i alfabetisk Orden. Alle fire har deres B.A. fra Dana College og vil, hvis den endelige Eksamen er tilfredsstillende, opnaa den theologiske Grad B.D. Disse unge Mænd er saaledes nu færdige til at modtage Kald til en Præstegering i vort Kirkesamfund.

J. P. Nielsen, Forstander.

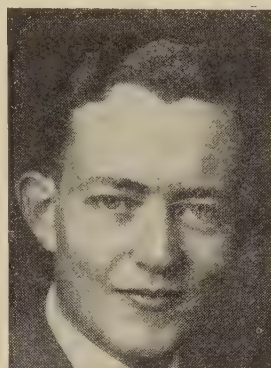
VORE THEOLOGISKE KANDIDATER.

Fire unge Mænd er nu snart færdige med deres Uddannelse for at tjene vort Samfund som Præster. Det er en lang Forberedelsestid; først de fire Aar i Højskolen derhjemme; saa atter fire Aar paa et College til de opnaar den paakrævede B.A. Grad; derpaa det treaarige theologiske Studium af hvilket de to Aar skal tilbringes paa vor egen Skole. Dette er altsaa hvad Kirken kræver og for hvilket vi tildels støtter vor Skole og de unge studerende Theologer. For dem selv er det et stort Udlæg og meget Arbejde de har gjort for at komme saavidt at de kan indstilles til Kald og Ordination. Ifølge en Bestemmelse sidste Aar af vore kirkelige Autoriteter kan mulige Kandidater ikke modtage et Kald førend de har taget en Prøveeksamen og har faaet Eksaminationsraadets og Facultetets Anbefaling. Vi forstaar godt at dette kan vække nogen Ængstelse hos dem, om de nu kan faa Kald i Tide før Aarsmødet i Juni. Dog maa vi huske paa, at ikke alle opnaaede at faa Kald i Tide førhen, medens andre var saa heldige at komme i Virksomhed et Aarstid før den endelige Kvalifikation og derved forstyrrede muligt Kald af Præster, der enten var ledige eller maatte flytte. Tendensen har været at favorisere de nye Præster over de ældre; dog er der vist ved at være en Ændring nu, og de senere meget forøgede Omflytninger har lettet Trykket saavidt, at Præsteforflyttelsesspørgsmaalet er for Tiden lagt paa Bordet hos os, men just ikke jordet.

For at vacante Menigheder kan faa et almindeligt Indtryk af vore nye Kandidater ønsker vi her at introducere dem til vore Læsere paa en mere udførlig Maade end sædvanlig. De er det værd. Jeg tror at vi har et prægtigt Fir-

kløver i Aar at fremstille. Maa der saa være Lykke ved det, og med dem hvor de gaar; dermed mener vi først og fremmest Herrens Velsignelse.

Verner N. Carlsen.

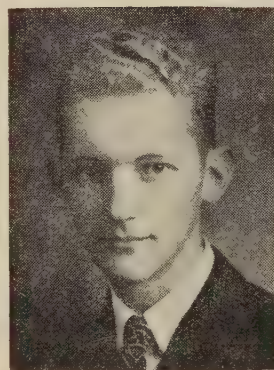
Er 25 Aar gammel og Søn af vor Samfundsformand, Dr. N. C. Carlsen og Hustru. Hans Uddannelse er fra Højskolen, Blair, Neb., Dana College, og Trinitatis Seminarium. Hans Beskæftigelse ellers var Butiksvend, Bogagent, Religionsskolelærer og Vacancetjeneste for Mghn. i Kennard, Neb.

Olfert V. Magnussen.

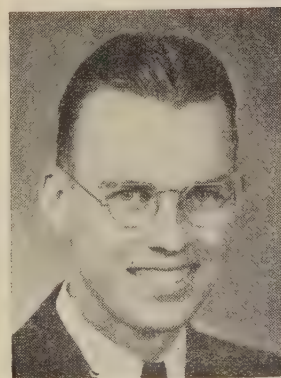
Er 27 Aar gammel og Søn af Pastor J. G. V. Magnussen og Hustru (Faderen er død og Moderen bor i Audubon, Iowa). Uddannelsen fik han i Audubon Bys Højskole, paa Dana College, og et Aars Theologi paa Chicago Lutheran Seminary i Maywood, Ill. og to Aar paa vor egen Skole. Den øvrige Tid har han arbejdet som Butiksvend og Bogfører, mest i Audubon, samt Religionsskolelærer og Ungdomsarbejder, særlig i Chicag

Andrew Poulsen Staby.

Er 26 Aar gammel og Søn af Pastor V. R. Stabys Hustru, Westbrook, Maine, hvis første Mand var Peter Poulsen, Audubon, Iowa, men som døde i Sønnens tidlige Barndom. Han var en Broder til Pastor P. C. Poulsen i Calgary. Efter Moderens Ægteskab med Pastor Staby antog han dennes Efternavn. Hans Uddannelse modtog han i Westbrook Bys Højskole, paa Dana College, og Trinitatis Seminarium. Ellers har han arbejdet i Papirmølle i Østen og paa Farme i Iowa; senere som Religionslærer og Vacancebetjening i Abdal, Neb. og Underwood, Iowa.

Irving N. Tange.

Er 26 Aar gammel og Søn af Mr. og Mrs. Lewis Tange, Hutchinson, Minn. hvor de virkede som Farmere. Uddannelsen fik han i Hjembyens Højskole, saa to Aar paa St. Olaf College, Northfield, Minn., to Aar paa Dana College, og to Aar paa Luth. Bible Inst. i Minneapolis; derefter paa Trinitatis Seminarium. Den øvrige Tid arbejdede han dels paa Hjemfarmen dels som Sommerskolelærer og Betjening i Missionen ved Herman, Neb.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

ALBERTA

Tilley

Kvindeforeningens Basar blev afholdt d. 23. Dec. De der var tilstede gjorde det godt. Det var en god Aften og en ikke ubetydelig Sum blev samlet af de trofaste og gode Arbejdere.

Ved Samtalemøderne i Hjemmene samles der saa mange, at Husene er ved at blive for smaa.

Hrr J. Petersen har købt J. Aagesens Gaard, og denne er rejst til Danmark.

Hrr J. Jensen fra Dalum har købt Hrr J. Hagens Farm. Overtagelsen sker til Foraar.

Julen bragte Glæde ogsaa i Tilley — og Minder fra Barndommen og Fædrelandet kom tilbage. Søndagsskolen havde Program d. 27. Nogle holdtes hjemme af Kulden. De tilstedeværende var vel forberedt; desuden var der Duet og Solosang fulgt af Oplæsning og en Andagt. Ungdommens Juletræ holdtes d. 30 og det gode Program var til Gavn og Glæde. Det danske Juletræ holdtes Nytaarsaften paa dansk Maade med Julesange og Folket i Ring om Træet. Der sluttedes med Andagt og Nytaarsange.

Standard

Ved Ungdomsforeningens Aarsmøde valgtes følgende til Bestyrelse for Aaret: Hrr Stanley Rasmussen, Formand; Hrr Børge Larsen, Næstformand; Hrr C. E. Pope, Sekretær; Frk. Leona Larsen, Sekretær. Desuden valgtes Hrr Don Nicholl og Frøkenene Ella Petersen og Lilian Nielsen.

Dickson

Alliance-Bedemøderne blev i Aar holdt som tidligere, og var godt besøgte.

Aarsindtægten for den danske Kvindeforening var \$327.47. Kvinderne sørger selv for at holde Kirken ren; der var frivillige Arbejdere nok for det første Aar. Ved Valget blev Fru Peter Adamsen Præsident, Fru Odin Larsen Kasserer og Fru Ravnkilde Møller Sekretær. Fru T. Thomsen genvalgtes til Vicepræsident.

Ved Menighedens Aarsmøde d. 13. Jan. viste Regnskabet et Aarsindtægt paa \$1919.16. Ail Missionsformaal var der sendt \$459.18. Trods et daarligt Aar saa man trøstigt Fremtiden imøde.

Ved Ungdomsforeningens Aarsmøde viste Regnskabet, at der havde været en Indtægt af \$525.00 og en Udgift paa \$514.00. \$190.00 var bleven givet til Missionerne. Hrr Harlan Petersen valgtes til Sekretær, Resten af Styrelsen genvalgtes.

Landbrugsforeningsmødet holdtes d. 16 Jan. Der arbejdes paa at føre en Grusvej igennem til Dickson (2 Mil mangler) og paa at faa daglig Post i Stedet for to Gange om Ugen.

Dickson Landbrugsforening var den første af sin Slags i Provinsen, der nu har over 100. Chris Larsen, Dickson, har været Formand siden Stiftelsen.

Hrr Ravn, Dickson, vandt en flot Sølvpokal ved „Bacon competition“ holdt paa LaCombe Dominion Experimental Station. Desuden havde han de højeste Points af

alle Deltagerne i Konkurrencen om at fremstille Flæsk saa godt og billigt som muligt.

Kevisville

I Januar Maaned optoges i Menigheden i Kevisville 16 ny Medlemmer foruden Børnene.

Ved Kvindeforeningens Aarsmøde d. 19. genvalgtes hele Bestyrelsen undtagen Vicepræsidenten. Fru Ted Nørregaard valgtes til denne Post.

Menighedens Aarsmøde holdtes i Kirken d. 20 Jan. Menighedens mangeaarige Formand, Hrr Axel Lundgren frabad sin Valg; han havde beklædt denne Post i 26 Aar. Hrr Herby Westergaard blev Formand; Fru Rasmus Jensen blev genvalgt som Sekretær, Hrr Rudolf Lundgren blev genvalgt som Kasserer og til Kirkeværger valgtes Hrr Aron Bertelsen og Hrr Cecil Andrews. Diakoner blev Hrr Richard Nielsen, Hrr Axel Lundgren og Fru C. Andrews.

Hrr Støjberg, Vest Kevisville, vandt Sølvpokalen for det bedste „Bacon“ ved Konkurrencen paa Lacombe Dominion Experimental Station.

Landsmand hædres. I „Winnipeg Free Press“ for d. 10 Februar findes Billedet af vor i Canada berømte Landsmand, Christian P. Marker. Under Billedet siges at Hrr Marker er anerkendt som Een, der har gjort mere end nogen anden for Mejeri-Industrien i Canada og især i Saskatchewan og Alberta.

Hrr Marker modtog ved Saskatchewan's Mejeri Landsforenings Aarsmøde i Saskatoon en Skrivelse prentet paa Pergament, og mange Taler holdtes til Ære for ham. Hrr Marker var Bestyrer for Regerings Mejeriet i Moose Jaw kort efter at han i 1895 kom til Canada. Da Provinserne Saskatchewan og Alberta blev udskilt i 1905 blev han Provincial Dairy Commissioner i Alberta, hvilket Embede han beklædte indtil 1934.

I samme Blads næste Spalte meddeles, at Pastor S. O. Thorlakson, i mange Aar luthersk Missionær i Japan, er bleven kaldet af den islandske lutherske Menighed i Selkirk til at være dens Præst og Sjælesørger. Menighedsmødet holdtes d. 9ds (igaar). Pastor Thorlakson som for Tiden er paa Ferie, er Søn af Menighedens første Præst, som virkede der i 27 Aar. Pastor Thorlakson har en Svingerinde i vor Menighed i Winnipeg. (Selkirk er ca. 20. Mil fra Winnipeg.)

Clouston

Pastor P. Rasmussen, Wayne, holdt Konfirmation med Altergang i Clouston Nytaarsdag. Der var fem Konfirmander. Det var en skøn Højtid. Derpaa serveredes Forfriskninger, hvorpaa Præsten læste nogle gode Julefortællinger.

MANITOBA

Winnipeg

Ved Kvindeforeningens Aarsmøde d. 11. Jan. genvalgtes Bestyrelsen. Det viser sig ved Undersøgelse af gamle Protokoller, at Foreningen i November har bestaaet i 25 Aar. Den blev nemlig stiftet i 1914 af den norske Præst, Castberg, der ogsaa virkede blandt Danskerne. Og i al den Tid har den trofast støttet Kirkearbejdet. Den har saaledes i sin Tid givet Pengene til Kirkens Byggegrund. — Ved sidste Basar indkom ca. \$122.00. Foreningen er i Efteraaret og nu fornylig bleven forøget med flere ny Medlemmer.

Kirkeligt Rundskue.

Syv af de ledende lutherske Theologer mødtes Nov. 5 i Chicago for at begynde et Studium af „Kirken i Verden“, som skal være eet af tre større Emner der vil blive fremlagt for den Lutherske Verdenskongress 1940 i Philadelphia. De syv Mænd paa denne Kommission er W. H. Greever, Formand, C. Bergendoff, B. M. Christensen, Th. F. Gullixson, E. E. Fischer og E. C. Fendt, samt Hans Lilje fra Berlin, der dog ikke er Medlem af denne Kommission, men General Sekretær af Hovedkomiteen. L. W. Boe er det syvende Medlem, men var ikke tilstede.

Pave Pius XI døde Fredag Morgen Feb. 10 i sit simple Soveværelse i det ellers fyrsteligt udstyrede pavelige Palads, Vaticanet i Rom, Italien. Den 81aarige Mand har overvundet et Par tidligere Angreb af Hjerteonde, men det tredie Anfald afsluttede hans syttenaarige Sæde paa St. Peters Stol som Overhoved over den Romersk Katolske Kirke. Denne tæller 331,500,000 Tilhængere blandt Menneskeheden, hvoraf 21,451,460 er i De forenede Stater. Ifølge romersk Tradition er han den 261nde Pave, og efter Bedrift og Bedømmelse een af de dygtigste og mest evangeliske i Rækken. Han er saaledes kaldt den fredelskende Pave; thi han traf at leve i en urolig Tid og gjorde sit til at stifte Fred blandt Nationerne, ligesom han ogsaa udviste mere personlig Venlighed imod andre kristne Kirkeafdelinger end hans Forgængere. Man har dog bebrejdet ham at han under Italiens Røvertog i Ethiopien „vendte Kaabe“ alt for meget i Favør af den urolige Nabofyrste Mussolini, med hvem han for 11 Aar siden fik ordnet en Traktat om Pavestatus Genoprettelse, hvilken dog drejer sig om kun 120 acres Land paa hvilket Vaticanet og tilhørende St. Peterskirke ligger. Bisættelsesceremonierne foregik Tirsdag Feb. 14 og blev rundkastede over hele Verden. Alle Medkristne maa sympatisere, thi en virkelig Stormand sad paa Peters Stol og er ikke mere.

Det nye Pavevalg finder Sted senest 18. Dage efter den sidstes Død. Der var traditionelt kun ti Dage imellem, men da de amerikanske Kardinaler, af hvilke der nu er fire, ikke kunde naa frem i Tide, forandrede Pius XI Tiden til senest 18 Dage. De tre Kardinaler i U. S. A. er den 80aarige O'Connell af Boston, Dougherty af Philadelphia og Mundelein af Chicago, der alle skyndte sig afsted til Europa. De to sidste er kreerede af den afdøde Pave. Hvem der vil vinde den store Hat er jo et Mysterium. Der er 62 Kardinaler i Kollegiet, hvoraf de 35 er Italienerne. Men da de jo er særlig gode katolske Brødre mere end forskellige politiske Borgere, bør dette ikke have nogen Indflydelse, selv om Blodet vel nok er tykkere end Vand paa dette Omraade ogsaa. I Interimet styrer saa den pavelige Kammerherre, Kardinal Pacelli, som Stedfortræder. Saasnart en Kandidat — han kan være hvem som helst —, har faaet det overvejende Antal Stemmer, saa brændes Sedlerne i Værelsets Kamin og den hvidlige Røg bliver det første Signal til Omverdenen at en ny Kristi Statholder er valgt, og „Sorg bliver til Glæde vendt“ hos alle oprigtige Katolikker.

Father Coughlin, den nu landskendte katolske Præst deroppe ved Detroit, rundkaster igen sine politiske og sociale saavel som kirkelige Ideer over Radioen, omend han maa betale fuld Averteringspris. Men han har sin egen Station og kan saaledes sige Sparto til mangt og meget.

Imidlertid er han ofte Genstand for retfærdig Indignation, thi han farer nok tidt med halv Sandhed, om ikke hel Løgn. Saaledes har nu vor lutherske Zions Forening for Israelsmissionen gjort sig til Forsvarer for Jøderne, hvilke Pateren i Lighed med de tyske Magthavere beskylder for Kommunismens og dermed de antikirkelige Udbruds Ophavere. Saaledes viser et os tilsendt Udklip fra „New York Post“ af Dec. 30 sidst, at Coughlins Tale Dec. 5 for en stor Del var stjaalet verbatim fra Propaganda Minister Goebbels Tale af Sept. 13, 1935. Heri faar Jøderne Skylden for at have undfanget den russiske Revolution og foraarsaget de Millioner af blodige Myrderier som fulgte, særlig af Kristne. I en anden Artikkel, fra N. Y. Times Nov. 29, udtaler baade Kerensky, den første republikanske Leder i Rusland, og Leon Trotsky, Bolshevismens Sjæl, at Hr. Father er aldeles vild paa Karet, — der var ingen Jøder i den første Revolution, og de havde ingen Magt som saadan i den paafølgende. Tillige viser Dokumenterne at hans Udtalelse om at amerikanske Jødebankører har støttet de antikristelige Kommunisten udenlands er ligesaa mest Opdigtning, hvilket stadfæstes af selve Hovedet for United States Secret Service, Frank J. Wilson. Nu har saa jødiske Ledere her i Landet henvendt sig til de katolske Autoriteter om ikke de kan holde Retfærdighed i Sagen og faa den mundrappe Demagog frataget Kjole og Krave, om ikke andet.

Augustana Hjemmemissionsstyrelse (am. svensk luth.) afholdt Møde Jan. 17 i Rock Island, Ill. for at afslutte sin Virksomhed som saadan og ovenføre Hvervet til den nye Centralstyrelse. Det viste sig at man havde \$700 i Missionskassen og \$16,143.05 i Church-Extension Fondet, samt en Liste af Udlaan der beløb sig til \$130,998.30.

Nationay Broadcasting Company's Præsident, Lenox R. Lohr, udtalte ved et Møde afholdt forrige Maaned af Federal Council of Churches in Am., — „Vi erkender det som et Privilegium at være et Redskab hvorved visse særlig benaadede Guds Mænd blev istand til at naa alle Landets Hjørner med deres Forkyndelse og saaledes opfylde Mesterens Befaling: Gaa I ud i al Verden og forkynd Evangeliet til al Skabning! N.B.C. sælger ikke sin Tid til nogen for at diskutere religiøse Ting. Vort Princip er i Stedet at give Tid til de tre store Typer af religiøs Tro, som findes overvejende i Amerika, — Protestanter, Katolikker og Jøder, — saaledes som disse udskiller sig fra de individuelle Kirkesamfund. Vi har saaledes bragt ind i Millioner af Hjem et Budskab, der ellers ikke vilde blive hørt paa anden Maade. Derved har I Prædikanter bidraget meget til Forbedring af vor Nation. Vi kan bevare Talefrihed over Luftbølgerne ved at erkende de Farer en saadan maatte indeholde og imødegaa dem modigt. Saa længe vi har denne Frihed vil de andre tre Slags Friheder, — Tale, Skrive, og Religionsfrihed — forblive i vort Fædreland.

Dr. Charles L. E. Esbjørn, den sidste af Pionærpræsten Lars Els Sønner, døde Dec. 30, 76 Aar gl., som Følge af at han blev overkørt af en Bil medens han gik over Gaden nær sit Hjem i Rock Island, Ill. Faderen holdes for at være Augustana Synodens Stifter, og Sønnen var en fremragende Lærer ved Samfundets Præsteskole. Det var særlig de sproglige Fag han var interesseret i.

Præsident Roosevelt antydede en ny Vending i mere positiv religiøs Retning, da han erklærede i sit aarlige Budskab til Kongressen sidste Maaned: „Udenlands Storme angriber direkte tre Institutioner, som altid har og er

betingende for Amerikanerne. Den første er Religion, der tillige er Kilden for de andre to, Demokrati og international Velvilje. — Hvor man angriber Religionens Frihed, vil Angrebet komme fra de samme der modstaar Demokrati. Hvor Demokratiet er kastet overbord, forsvinder ogsaa Gudstjenestens Aand. Og hvor disse er forsvunden, vil der blive Indpas for udfordrende Ærgerrighed og brutal Magt istedet for Velvillighed og Fornuft i internationale Affærer. En Samfundsorden, der sætter i Baggrunden Religionen, Demokrati og Velvillighed, kan ikke finde Plads for Fredsfyrstens Ideal. U. S. A. frasiger sig saadan en Orden og fastholder sin Fædretnet.“

Ved National Lutheran Councils Aarsmøde Jan. 25—26 i Washington, D. C. drøftedes særlig Kirkens Stilling til den sociale Nød og Velfærd, hvilken det er dens kristne Pligt at møde, ikke blot i Ord men ogsaa i Gerning. Der udtaltes, at den lutherske Prædiken trænger til at blive vækket op til at se dens store Ansvar og Anledning i saa Henseende. Profeterne, Apostlene og Herren selv vidnede med stor Kraft imod den sociale Synd, økonomisk Undertrykkelse og politisk Raahed og Raaddenskab.

Et Kald til Dr. Clarence E. Krumbholz, udøvende Sekretær for United Luth. Kirkes Sociale Mission i New York, om at grundlægge og udvikle et Departement af Nat. Luth. Velgørenhedsarbejde, blev vedtaget.

Bestyrelsens Medlemmer blev genvalgt; de er Dr. Ellis Burgess, N. Y. Formand; Dr. T. O. Burntvedt, Minneapolis, Viceformand; Dr. Peter Peterson, Chicago, Sekr.; og Hr. E. F. Eilert, N. Y., Kasserer.

En luthersk Børnevelfærdsforening i Iowa Stat er endelig bleven en Virkelighed, idet fem Kirkesamfund har besluttet at samarbejde saaledes. De er Augustana Synoden (svensk), Norsk Luth. Kirke, American Luth. Kirke, United Luth. Kirke, og Den Forenede Danske Kirke. Som Direktører fra vort Samfund blev valgt Past. K. R. Jensen og Theo. I. Jensen

36 tyske Præster forlader Tyskland for at komme til Amerika, oplyser Dr. E. Tappert, der forestaar den Hjælp Nat. Luth. Council forsøger at øve for lutherske Flygtninge. Desværre formaar kun 12 af dem at benytte det engelske Sprog.

Af Hitlers Tale til den tyske Rigsdag Jan. 30, gengiver vi efter Kr. Dagbl., følgende Uddrag:

Forhold til Kirken.

Føreren vendte sig derefter mod Paastanden om, at den nationalsocialistiske Tyskland var en religionsfjendtlig Stat. Han vilde overfor hele det tyske Folk afgive følgende højtidelige Erklæring:

1) I Tyskland er hidtil ingen bleven forfulgt paa Grund af sin religiøse Indstilling, og ingen vil i Fremtiden blive forfulgt af denne Grund.

2) Den nationalsocialistiske Stat har siden den 30. Januar af offentlige Skatteindtægter gennem sine Statsorganer stillet talrige Millioner til Raadighed for de to Kirker.

Bortset herfra er Kirkerne de største Grundbesiddere efter Staten, Værdien af deres Jord og Skovbesiddelser overstiger et Beløb af Milliarder Rigsmark. Dertil kommer de utallige Gaver, Arveindtægter og fremfor alt Ind-

tægterne ved Kirkeindsamlingerne. Ligeledes er Kirken i den nationalsocialistiske Stat paa forskellige Omraader begunstiget med Hensyn til Skatter. Det er derfor, mildt sagt, en Uforsømmethed, naar navnlig udenlandske Politikere understaar sig i at tale om det tredje Riges Religionsfjendtlighed. Hvis imidlertid de tyske Kirker betragter denne Situation som utaalelig for dem, er den nationalsocialistiske Stat til enhver Tid rede til at foretage en klar Adskillelse mellem Stat og Kirke, saaledes som dette er sket i Frankrig, Amerika og andre Lande.

Den nationalsocialistiske Stat har hverken lukket en Kirke eller hindret en Gudstjeneste eller søgt at øve Indflydelse paa nogen Gudstjeneste. Den har ikke indvirket paa den ene eller den anden Konfessions Lære eller Bekendelse. I den nationalsocialistiske Stat kan enhver blive salig i sin Tro.

Eet er sikkert: Den nationalsocialistiske Stat vil hensynsløst gøre det klart for Præster, som ser deres Mission i at forhaane vort nuværende Rige, dets Institutioner eller dets ledende Mænd, at en Ødelæggelse af denne Stat ikke bliver taalt af nogen, og at de, saa snart de sætter sig udenfor Loven, netop vil blive draget til Regnskab af Loven ligesom enhver anden tysk Statsborger. Det maa imidlertid her fastslaaes, at der gives Titusinder af Præster af alle kristelige Konfessioner, som udfører deres kirkelige Pligter akkurat ligesaa godt og antagelig bedre end de politiske Ophidsere, uden at de nogen Sinde er kommen i Konflikt med Statens Love.

Forhold til Nabolande.

Tyskland er i Dag ogsaa lykkelig over i Vesten, i Syden og Norden at se tilfredse Stater og tilfredse Grænser. Vore Forhold til Staterne i Vesten og Norden, altsaa Landene Belgien, Holland, Schweiz, Danmark, Sverige, Finland og de baltiske Stater, er os/saa meget glædeligere, som vi netop i disse Stater synes at se en Bortvenden fra visse krigssvangre Folkeforbundsparagraffer. Ingen kan mere værdsætte det end Tyskland ved sine Rigsgrænser at se venskabelige neutrale Stater.

Gid det ogsaa maa lykkes Ozecko-Slovakiet at finde en Vej til indre Ro og Orden, der udelukker et Tilbagefald til den tidligere Statspræsident, Dr. Benes Ideer.

Vort Forhold til de nordamerikanske Millioner lider under en Løgnkampagne, som søger at ophidse et helt Kontinent mod den tysk regerede Stat i Europa.

Jeg afviser en Indblanding i amerikanske Forhold og frabeder mig lige saa energisk enhver amerikansk Indblanding i tyske Forhold.

Da Chang Kai Shek forordnede en Bededag i Anledning af Krigen, sagde han, at der ikke maatte bedes mod Japanerne. — Vestens Kristne kan snart lære af Østens.

I Frankrig har man lagt Mærke til, at Efterspørgslen efter Bibler er steget efter Radioprædikenerne.

I Japan arbejder man med Planer om en japansk Udgave af alle Luthers Værker.

En japansk Afdeling af Bombeflyvere har ødelagt Resterne af den norske Missionsstation i Changcha i Hunan. En Del af Stationen blev ødelagt i November under Kinesernes Flugt. De norske Missionærer er sandsynligvis i Sikkerhed, saa vidt man overhovedet kan tale om Sikkerhed i det hærgede Land.

(Fortsættes paa Side 13)

Familielæsning

FADERENS FØDSELSVEER.

Af Kr. Østergaard.

Pastor Kr. Østergaard var Pionær blandt danske aandelige Ledere i Amerika, først som Lærer ved den første danske Høj-skole i Elk Horn, Ia., senere som Præst i Den danske Kirke. Men mest kendt er han som Skribent; dog ikke paa det theologiske Omraade, thi der var han for fri, men paa det kulturelle. Faa har mestret at skildre den dansk-amerikanske Pionærttype som han har i sine mange Smaahistorier. Og den danske Kirkekulturs Overførelse, som en kostbar Arv Emigranten ikke maatte forglemme, var Formaalet for hans Virke. To af hans Børn Erling og Sigrid har gjort sig bekendt iblandt os ved deres Tjeneste i Santalmissionen.

Følgende Fortælling, som fandtes i „Dvk.s“ Julenummer, anmeldes af samme som hidindtil uoptrykt. Vi giver den dog en anden Titel og siger Tak!

Red.

Solen gled op over Bakkens hvide Bryst og fik de fine Snekrystaller til at tindre som Millioner af bitte smaa Stjærner, og Himmels blå Farve fik paa samme Tid et Overtræk af lysende rødt.

— Jeg skal nok varme Dig! sagde Solen til Bakken.

Men Østenvinden var der i Forvejen. Den var kold og streng.

— Nej, jeg skal nok holde Dig afkølet! sagde den til Bakken. — Jeg skal blæse Sneen saa haardt sammen, at en Hest ikke kan træde igennem den. For nu er det mig, der raader, og ikke Solen.

Østenvinden var haard, men den var ikke ond. Den lagde mere Sne over Jorden, et tæt beskyttende Lag over Græsset og over Trærnes Rødder og omkring Menneskers Huse. Folk kunde nok synes ilde om den, men den havde sin nødvendige Gerning at gøre; og naar Nybyggerne paa Dakota's Prærie fik sig ret betænkt, saa fandt de, at Vind, der bragte Sne, ogsaa gjorde en gavnlig Gerning.

Solen prøvede at mildne Luften, men den maatte nøjes med at sige: — Jeg sejrer nok en Gang alligevel.

Vinden drev først nogle tykke Skyer op, saa de helt skjulte Solen, og da Sneen faldt, saa drev Vinden med Sneen, som en Hyrde driver sine Faar og Lam, men meget vildere. Den tvang Sneen til at lægge sig om nogle smaa Æbletræer, som et haabefuldt Menneske ved Navn Niels Husby havde plantet. Og den lagde et tykt Lag omkring noget, der saa' ud som en Dyrge Jord, og hvor en Hare gravede sig ind i Sneen og fandt Ly.

Men dybt nede under Jordhøjen var der mere Liv, som skulde beskyttes. Mennesker havde søgt Ly dernede.

En Dør, eller snarere en Lem i Jorddyngen, blev aabnet nedefra paa den søndre Side af Højen. Der var Sne over Lemmen, saa den var vanskelig at aabne; men den blev dog aabnet saa meget, at en Mands Arm kunde komme op og rage noget af Sneen bort. Bagefter kom Manden helt op med en Skovl i Haanden, og nu blev det lettere at komme op og ned.

Manden var ung og kraftig, lyshaaret og rødkindet, sund og stærk fra Top til Taa, men næsten lige saa fattig som den hvide Hare, der havde søgt Ly ved Højen, hvorunder han boede, eller som den Krage, der fløj forbi og skreg, fordi den ingen Føde kunde finde.

Han var kun fem og tyve Aar gammel, men han var af den Slags, som Prærien havde længtes efter i mange tusinde Aar.

Han saa' smilende ud over den drivende Sne, og saa dukkede han ned i Jorden igen og lukkede efter sig.

Lidt efter begyndte der at komme Røg op gennem Top-

pen af Jorddyngen. Noget af Sneen begyndte at smelte, og der viste sig en Stump Kakkelovnsrør, hvorigennem Røgen kom op. Smaa Ildfunker steg op med Røgen, drev til Siden og slukkedes.

Manden dernede fyrede med sammenrevne Bundter af groft Hø i en gammel Kogeovn. Der bagtes Pandekager, og Lugten af Fedt drev henover Sneen.

Æventyret havde sin Begyndelse i et lille Land langt borte, hvor to unge Mennesker havde vovet at gifte sig uden at eje et Hjem. De var da sammen med andre rejst over Havet for at finde et Hjem i Dakota, — og til at begynde med var deres Hjem en Hule ned i en svagt skraanende Bakke. Taget over Hulen var af Tømmer, hvorover der laa et tykt Lag af Græstørv — Sod kaldtes disse Græstørv baade i Jylland og i England. Her var Sodhuset dog nærmest en Hule i Jorden.

Foruden Kogeovnen var der en Seng, to Stole og to Trækister. Men i Sengen laa en ung Kone og morede sig over at se sin Mand bage Pandekager.

— Lær Du ad mig! sagde han. — Du skulde hellere græde over, at jeg brændte de første.

Og saa lo han selv tillige med hende.

— Jeg kan ikke taale at le, sagde hun lidt efter, — og jeg kan heller ikke lade være. Men nu lo og græd hun paa en Gang. Hun tog sig til Siden, og der kom Trækninger af heftig Smerte over hendes Ansigt. En Stund bed hun Tænderne sammen, men lidt efter lo hun igen.

— Det bliver vel ikke Alvor? spurgte han noget urolig.

— Du mener vel jeg skulde opsætte det, til det blev bedre Vejre? spurgte hun, og det var den Tanke, der nu fik hende til at le.

Det kunde nok ikke opsættes til bedre Vejre, forstod de nu begge to. Han spiste i stor Hast nogle Pandekager, og saa skyndte han sig hen til deres nærmeste Nabo for at faa ham til at køre til Byen efter Doktoren. Der var en Mil at gaa og hun maatte imens ligge ene. Men værre var det, at da han kom hen til Naboens Hus, var denne kørt til Byen. Niels Husby havde ingen Heste selv, og nu maatte han gaa den lange Vej til Byen; mens Nabokonen gik hen til hans Kone for at hjælpe hende alt det, hun kunde. Hun havde lært gennem Erfaringer og kunde derfor hjælpe, om det blev nødvendigt.

Saa blev det en lang og tung Vandring gennem Sneen og imod den kolde Vind. Havde Sneen endda været fast, saa man kunde gaa paa den, men saa vidt var Vinden endnu ikke kommen med sit Arbejde, allermindst hvor han maatte gaa over den vejløse Prærie, hvor Græsset hindrede Sneen i at pakkes tæt sammen.

Omsider kom han til en Vej, der førte til Byen, og da blev det lettere at gaa. Han saa' til sit Lommeur. Det havde taget alt for lang Tid at gaa disse ni Miles, og imens laa hans unge Kone der i Jordhytten uden anden Hjælp end Nabokonen.

Da han sidste Gang forlod Hytten, havde han hørt hende skrike i Smærte — et hjerteskrædende Skrig, som blev ved at følge ham. Da var Livets Alvor gaaet op for ham. De havde om Morgenens prøvet at holde den borte eller at skjule den for sig selv med Spøg og Latter. Nu var den kommen, og de var ikke beredt paa at tage imod den.

Han maatte tilstaa for sig selv, at han ikke havde haft den Omsorg for hende, som han burde have haft; og nu

gjaldt det Liv eller Død, endda for mere end et Minneske.

Alt, hvad de ellers havde gennemlevet fra den Stund de forlod deres Hjemstavn, var Smaating imod dette her, at hun skulde ligge og pines, uden at kunne faa den nødvendige Hjælp.

Han var træt og følte sig meget fristet til at sætte sig ned bare to Minutter; men det turde han ikke. Gamle Erfaringer i Slægten talte højt nok om Faren i at hvile et Øjeblik i saadan en Blæst og Kulde.

— Hun kan være død, inden jeg kommer med Doktor-en!

Tanken derom pressede Taarer frem i hans Øjne.

Det var Synd imod hende, at han havde taget Homestead saa langt fra Byen og saa ikke en Gang havde faaet et Par Heste at køre med. Men baade han og hans Nabo var gaaet saa langt ud for at faa den gode Jord paa billigere Vilkaar. Hans eneste Undskyldning var, at han ikke havde tænkt sig den Mulighed, at han i saa vigtig en Stund skulde staa saa hjælpeløs.

Nu gik han stærkere til, men hans Undertøj var vaadt af Sved trods al den Blæst og Kulde. Udenpaa var hans Klæder stive af Frost.

Nærmere Byen saa' han en Vogn komme imod sig. Det var Konrad hans Nabo, der nu var paa Hjemvejen.

— Er det Dig, Niels! raabte han forundret, idet han holdt stille. — Havde jeg vidst, Du vilde til Byen, saa kunde Du ha' kørt med mig.

Med faa Ord fik han Forklaring, og øjeblikkelig vendte han Køretøjet, fik Niels Husby op i Vognen, og nu kørte han Hestene i stærk Trav med den rumlende Arbejdsvogn ind til Byen.

Lægen var lige kommen hjem fra et Sygebesøg ude paa Landet. Nu maatte han have et Par andre Heste for sin Slæde og saa af Sted igen. Niels Husby sad op hos ham og fik hans Ulveskindstæppe over sine Ben.

Lægen prøvede at indlede en Samtale med den unge Immigrant, men det gik kun smaat. Atter opdagede Niels Husby en Fejl ved sig selv. Han skulde have arbejdet et Aar eller to i Byen, inden han tog Homestead, saa havde han dog lært saa meget Engelsk, at han kunde tale med Folk. Men han havde været alt for begærlig efter at faa Jord at dyrke.

Trods den gode Indpakning i Doktorens Slæde, sad Niels Husby nu og frøs, saa han rystede, og Tænderne klaprede i hans Mund.

— What is it? Why are you shaking so? spurgte Doktoren.

— Æ war waad a' Swed, aa nu fryser æ, svarede Niels.

— Wet from sweating! Yes, I understand, sagde Doktoren. — Here, man, take this, drink deep!

Han rakte Niels Husby en flad Lommeflaske med Whiskey. Og Niels drak. Aldrig var en Dram bedre paa sin rette Plads. Han drak en Gang til, og nu gjorde Kulden ham ingen Skade.

Omsider naaede de hjem til Jordhytten, og der laa en smilende ung Kone med en lille nyfødt Dreng ved sit Bryst. Hendes friske Kinder og runde Arme vidnede om Kraft og Sundhed. Hendes lykkelige Smil talte om en vunden Sejrr. Angsten og Lidelsen var forbi.

Lægen saa' en Stund glad og forundret paa hende.

— God bless us! udbrød han saa. — Were all women as strong as she, I should have to quit my business and live on a farm, too.

Nabokonen maatte oversætte Ordene for dem, og da lo de begge.

Der var ikke meget for Lægen at gøre. Da han skulde til at køre hjem, gik Niels Husby forlegen hen til ham og sagde med lav Stemme:

— Doktor, Æ haar ingen Monni!

— No money! . . . All right, Niels, all right. Pay when you can.

— Æ will; thank you! sagde Niels glad, og saa kørte Lægen.

Niels Husby gik ind, eller rettere ned i sin ringe Sodhytte. Han smilede over hele Ansigtet og kunde ikke blive træt af at se paa de to. Dagens Æventyr var endt paa den allerbedste Maade. Hytten var lav, men Lykken var der alligevel.

Kr. Østergaard.

EN DANSK UDVANDRINGSTRAGEDIE FOR 85 AAR SIDEN.

Ved Gennemlæsning af de gulnede Blade i en Dagbog fra 1853—57 er jeg blevet stillet overfor en større dansk UdvandrerTragedie, som jeg ikke hidtil har hørt noget om. Dagbogen, der er skrevet af en Tysker, H. Hoth fra Slesvig, omhandler et større Udvandringstogt af Mormoner fra Holsten, Sverige og Danmark, hvoraf Hoth var Leder. Selskabet var paa ca. 370 Personer, hvoraf op imod 100 var fra Danmark. Der var Udvandrere i alle Aldre, gamle Mænd og Kvinder, unge Ægtepar og en stor Skare Børn, hvoraf det yngste var knapt 2 Mndr. gammelt. Man samledes i Hamburg sidst i December 1853, hvorfra der blev sejlet over Vesterhavet til Hull i England med en almindelig Kuldamer. Hoth skriver, at Damperen lige var ankommet med en Kulladning og at Skibet ikke var blevet gjort rent, før Udvandrerne gik om Bord. Før Ankomsten til Hull efter 3 Døgn's Sejlsads afgik en ældre dansk Mand ved Døden.

Et Udvandringsagentur, Morris & Co., havde lovet Passagererne Dampskibsrejse fra Liverpool til New Orleans; men i Liverpool blev den store Skare sendt om Bord i en Tremaster, "Jessie Munn", der førtes af Kapt. Duel. „Jessie Munn“ forlod Liverpool den 1. Januar 1854, og Hoth giver i sin Dagbog en levende Skildring af den næsten 2 Maaneder lange Sejlsads over Atlanterhavet. Næsten hveranden Dag døde der en Passager, og en Bemærkning som denne: „I Dag døde der et 2 Aar gammelt Barn af danske Forældre“, hører til det almindelige. Der udbrød Storm paa Atlanterhavet, og den midterste Mast knækkede over. „Der var en Angst og Jammer uden Lige“, skriver Hoth.

Den 20. Febr. ankrede „Jessie Munn“ op paa New Orleans Rhed, hvor der laa ikke færre end 956 Sejlskibe og 87 Dampere. New Orleans var som bekendt en af Amerikas vigtigste Indvandringshavne før Dampernes Tid. Der blæser i Reglen en stærk nordøstlig Vind over Atlanten, og den førte de store Sejlskibe ned til det karibiske Hav, forbi San Domingo og Cuba og saa op til New Orleans. Herfra tog den allerstørste Del af Udvandrerne saa med Floddampere op ad Mississippi til St. Louis, hvorfra Rejsen tværs over Landet til Utah og California begyndte. Ved Ankomsten til New Orleans var der i Følge Hoths Dagbog allerede død op imod en Snes af de danske Passagerer. En dansk Kone, som blev vanvittig ude paa At-

lanterhavet, døde før Skibet naaede New Orleans, og det er bedrøveligt at læse om de mange danske Smaabørn, der ikke kunde udstaa Strabadserne, og som døde før de naaede det forjættede Land.

Efter et Par Dages Ophold i New Orleans blev Rejsen fortsat om Bord i en Floddamper, og Hoth giver en yderst detailleret Beskrivelse af Turen op ad Mississippi midt om Vinteren. Det hørte aabenbart til dagligdags Begivenheder, at Floddampere gik til Bunds i Floden. Drivis og Træstammer var nok til at gøre det af med en Floddamper, og alt var saare primitivt. Der var hverken Fyrtaarn eller Bøjer, og Sejladsen var livsfarlig, især om Natten. Før Hoths Selskab ankom til Byen Cairo, paa Grænsen af Kentucky, Illinois og Missouri, var der saaledes udspillet en større Tragedie, idet en Floddamper var gaaet til Bunds tæt ved Byen et Par Uger i Forvejen. Der var druknet et Par Hundrede Mennesker ved Katastrofen, medens Resten var blevet ført til Cairo. Her slap Levedsmidlerne imidlertid op, og da der gik 16 Dage før der kunde komme Forsyninger fra St. Louis, blev der Hungersnød i Cairo. Ikke færre end 700 Mennesker maatte lade Livet i denne Periode, og Kulden slog mange ihjel, og hvis der blot var forløbet 2 Dage mere inden der kom Hjælp fra St. Louis, vilde der sikkert ikke have været nogen i Live i Cairo, skriver Hoth. Blandt de Overlevende fra den sunkne Floddamper var bl. a. den berømte norske Violinist Ole Bull, som Hoth havde en Samtale med.

Saa at sige hver Dag under Turen op ad Mississippi slog Døden ned i Hoths Selskab, og altid var det Danskerne det gik ud over. Værre gik det imidlertid, da man nærmede sig St. Louis, idet der udbrød Kolera om Bord. Igen var det Danskerne som det gik ud over, og 3—4 Dødsfald om Dagen hørte til det almindelige. Da Damperen ankom til St. Louis 11. Marts, var saa at sige alle de danske Passagerer syge af Kolera. Flere var saa haardt medtaget, at de overhovedet ikke kunde bringes fra Borden. Resten blev ført til Byens Hospital eller til et større Telt, der var blevet rejst for at give Husly til de Lidende.

Hoth gik i Land for at ordne forskellige Sager, og da han atter kom om Bord stod alt i Sorgens Tegn. Sex danske Passagerer var døde, medens han havde været i Land, og paa Hospitalet stod det ikke bedre til. Ogsaa her havde Døden gjort en rivende Høst blandt de danske Passagerer. Hoth selv mistede sin syvårige Datter Anna i St. Louis, og da Rejsen til St. Louis var Slut, var mellem 60 og 70 af det store Rejseselskab afgaaet ved Døden. Heraf var over et halvt Hundrede danske Mormon-Emigranter. II. Hoths Dagbog, der fortsætter indtil 1857, er en af de mest gribende Rejseskildringer, jeg nogen Sinde har læst. Vi gør os simpelthen ingen Anelse om de Farer og Vanskeligheder, Udvandrerne var udsat for for 80—90 Aar siden, og Hoth, der er en skarp Iagttagere, fortæller nøjternt om alt hvad der foregik. Det har forbavset mig meget, at det var de danske Udvandrere, som først bukkede under, og det har ligeledes forbavset mig, at vi aldrig har hørt om Dødsskibet „Jessie Munn“ og Dødssejladsen op ad Mississippi i 1854. Jeg har spurgt mig selv, hvad der laa til Grund for Danskernes ringe Modstandsdugthighed. Var det Ernæringen, der var forkludret? Eller var mon Hjemveen en medvirkende Aarsag?

Jeg haaber, at H. Hoths Dagbog maa blive gjort tilgængelig for Offentligheden i baade en engelsk og en

dansk Oversættelse. Det er spændende og interessant Læsning, som faar en Amerikarejse i Halvtredserne og Livet i Amerika i Halvtredserne til at staa klart og levende for vort Blik.

Peter Guldbrandsen i „Pionæren.“

Kirkeligt Rundskue

(Fortsat fra Side 10)

Nu har ogsaa en norsk Læge meldt sig til Missionslæge i Santalistan. Hidtil har man haft Læger fra Danmark og Amerika. Nordmanden er Dr. Wilh. Chr. Magelsen.

15 Millioner Eksemplarer af utugtige Magasiner og andre Tidsskrifter spredes hver Maaned ud over U.S.A., skriver Professor A. F. Schersten ved Augustana Universitetet. Der vil nu fra kirkelig Side blive optaget en Kamp mod dette Uvæsen.

Brødrementigheden underholder 300 Missionsstationer Verden over og har ikke mindre end 130,000 indfødte Kristne under Forsorg.

I den sydamerikanske Stat Ecuador findes der en Radiostation, som kun har den ene Opgave at sprede Evangeliet ud til Lytterne. Det er en amerikansk Elektriker Jones, som i 4 Aar har drevet denne Virksomhed. Dag efter Dag er Frelsens Budskab udsendt paa denne Maade til Tusinder, som man ellers ikke vilde naa. Paa udmærket Vis har denne Station mindsket Fordømmene mod Protestanterne i disse katolske Lande. Stationen er i den sidste Tid forstærket, saa den kan høres over hele Sydamerika, Man kalder den Røsten fra Andesbjergene.

For den finske Kirke var 1938 lidt af et Mærkeaar, fortæller Aarsoversigterne: Den fik baade en ny finsk Bibeloversættelse og en ny finsk Salmbog. Begge har der været arbejdet paa i en Aarrække. Et nyt Bispedømme har man ogsaa faaet. —

I Tyskland var der, iflg. „News Sheet“ Nov.-Dec. 38, før Hitler 550000 Jøder, nu er Tallet sunket til 320000. I Østrig var der 193000, nu omkring 170000.

„Kristelig Forening for Handelsrejsende“ de saakaldte „Gideonitter“ har gjort et kolossalt Arbejde for at udbrede Bibelen i Landet. Nu meddeles det, at et af de sidste Fremstød er sket paa de store Luftliners Omraade, idet Gideonitternes Selskab har faaet Tilladelse til i enhver Rutemaskine paa samtlige Strækninger at fremlægge en Bibel anbragt i en særlig Metalkapsel.

Pastor Niemøller. Reuters Bureaus Korrespondent meddeler Jan. 19: Føreren for Bekendelseskirken, Pastor Muller, og to andre Præster vil blive anklaget for Retten for „Misbrug af Prædikestolen.“ Anklagen skyldes en Hienstilling fra Muller til sin Menighed en 30. September om at bede for Fredens Bevarelse og et heldigt Forløb af de internationale Bestræbelser for Freden.

Fordi han gjorde dette, er Udbetalingen af Pastor Mullers Gage blevet standset.

Det menes, at det ikke er sandsynligt, at Pastor Niemøller

ler blive løsladt fra Koncentrationslejren i Sachsenhausen, med mindre han underskriver et Dokument om, at han af egen fri Vilje tager sin Afsked fra sit Embede og aldrig mere vil vende tilbage til sin Menighed.

Dette Synspunkt udtales aabent af hans Sognebørn, som stadig ved hver Gudstjeneste fylder de to Kirker i Dahlem til sidste Plads. Der bedes hver Dag for Pastor Niemøller.

Pastor Niemøller fik i Gaar Tilladelse til at modtage sin Hustru og sin Broder. Det lange Fængselsophold har sat sit Præg paa ham, men han er ikke alvorlig syg. Han er den eneste internerede i Sachsenhausen-Lejren, hvis Haar ikke er klippet kort.

Indtil nu er ca. 40 Præster blevet frataget deres Gage.

Chiang-Kai-Chek, Kinas Fører, skrev under et Fangenskab for to Aar siden:

„Jeg har været en Kristen i næsten 10 Aar, og i den Tid været en stadig Bibellæser. Aldrig før har denne hellige Bog saadan grebet mig, som under mit to Ugers Fangenskab i Sian. Denne ulykkelige Sag kom meget pludselig, og jeg fandt mig selv som en Fange uden en eneste af mine Ejendele. Kun en Ting bad jeg dem om, der holdt mig fangen — min Bibel! I min Ensomhed havde jeg rigelig Lejlighed til at læse den og overveje dens Ord for Guds Ansigt. Jesu Storhed og Kærlighed kom overvældende til mig med ny Tilskyndelse og øgede min Kraft til at kæmpe mod alt ondt, overvinde Fristelse og opholde Ret!

Jeg er dybt taknemmelig mod alle mine Medkristne, der stadig var i Bøn for mig, og jeg levede i dyb Overbevisning om at være baaret af en stærk aandelig Magt, for hvilket jeg bringer mit Hjertes Tak til alle Kristne, og hvorom jeg i Dag bærer Vidnesbyrd for Eder alle, for at Guds Navn maa blive æret.“

Inds. af A.T.S.

Stort Oxfordmøde hos Dr. Sven Hedin. Et Telegram fra Stockholm fortalte Jan. 18, at den kendte svenske Opdagelsesrejsende, Dr. Sven Hedin, havde meldt sig til Oxford-Bevægelsen og kundgjort det ved et Middagselskab i sit Hjem, hvor han havde samlet Repræsentanter for Forretningslivet i Stockholm.

Vi bad i denne Anledning i Aftes telefonisk Dr. Sven Hedin om en Udtalelse.

— Forholdet er det, udtalte Dr. Hedin, at svenske Oxfordfolk gerne vilde bringe danske, norske og finske Oxfordfolk, der befandt sig paa Gennemrejse, i Forbindelse med fremtrædende svenske Industrifolk. De Svenskere, der skulde sørge for, at Mødet kom i Stand, gik til mig og bad mig tage Mødet. Det lovede jeg, og derfor samledes man i Aftes i mit Hjem.

— Er De selv Oxfordmand, Dr. Hedin?

Paa det Punkt er Meddelelsen ikke helt rigtig. Jeg er ikke selv Oxfordmand, men jeg sympatiserer stærkt med Bevægelsen baade i dens moralske og dens kristelige Stræben, og derfor var jeg glad for at kunne aabne mit Hjem for Mødets Deltagere.

Jeg synes, det er udmærket, at der i denne Tid, hvor hele Verden rustet til Krig, findes Mennesker, som arbejder for en moralsk Oprustning.

—ss—

Hold Døren til dine Medmennesker aaben, ellers lukkes Himlens Dør.

Korrespondancer

FRA VOR KIRKESKOLE

Lidt fra Indsættelsesfesten.

Da der blev berammet Indsættelsesfest for Pastor Siersbeck som Skoleforstander paa Dana, var vel nok en Del af Tanken dermed at skabe en højtidelig Anledning, der vilde gøre Indtryk saavel paa Deltagere som Tilskuere. — Dette lykkedes sikkert.

Indsættelsen fandt Sted i Blair Menigheds Kirke Tirsdag Aften den 7. Februar i Forbindelse med det i samme Uge afholdte Skoleraadmøde. Til Trods for et umiddelbart forud indtruffet voldsomt Omslag i Vejret — fra Foraarsmildhed til streng Kulde og stærk Blæst — var en god Forsamling mødt op.

Under Afsyngelse af en Salme skred Deltagerne med Danakoret i Spidsen, efterfulgt af Samfundsformanden, den nye Forstander og Skolens Lærerstab samt Skoleraadsmedlemmer og specielt indbudne Gæster, fra Undersalen, hvor Processionen havde ordnet sig, opover Kirkegulvet til reservede Pladser foran og under Korbuen. Dr. Carlsen tjente for Alteret og holdt derfra sin Indsættelsestale. Efter at Koret havde sunget en Sang, foretoges den egentlige Indsættelseshandling af Samfundsformanden bistaaet af Præsterne Theo. M. Hansen, C. M. Videbeck og Harold C. Jørgensen. Der blev nu afsunget en Salme, og saa besteg Pastor Siersbeck Prædikestolen og holdt sin Tiltrædelsestale. Han gjorde deri Rede for vort Skolearbejdes Maal og Øjemed, idet han hævdede med Styrke, at kun under Guds Aands Vejledning og Befrugtning bliver Kundskab og Dannelse en Magt, der kan bruges til at redde Slægten fra det meget, der ikke mindst i vore Dage truer dens Fremtid.

Saa sang Danakoret igen, og derefter blev der aflagt Hilsener fra andre lutherske Skoler. Den første af disse blev overbragt af Prof. Ernest Hansen, vor egen Dr. C. X. Hansens yngste Søn, som er Lærer ved Hebron College. Derefter havde Forstanderne fra Midland College i Fremont og Luther College i Wahoo, Nebr., Ordet. Derpaa gjorde Skoleraadsformand Pastor Jørgensen nogle Slutningsbemærkninger, og saa skred Processionen ud under Salmesang.

Senere samledes man om smykkede Borde i Skolens Spisesal og fortsatte Festligheden under Ledelse af Seminarieforstander Dr. J. P. Nielsen. Korte Taler blev holdt af Dr. C. B. Larsen, Mr. N. T. Lund, Pastor F. C. M. Hansen, Pastor Harold Jørgensen, Dr. C. X. Hansen, og Dr. N. C. Carlsen. Ligeledes havde Præsident Siersbeck ogsaa her Ordet.

Musik for Anledningen leveredes af Prof. Elwood Kraft, Miss Lorraine Petersen fra Kenosha, Wis., og Danas Mandskvartet.

Korr.

FRA EBEN-EZER, AUDUBON, IA.

Menigheden afholdt dens aarlige Møde Jan. 3. Mødet begyndte Kl. 11., saa havde vi Østerssuppe til Middag.

Styrelsens Medlemmer blev alle genvalgt; en god Aand raadede over Mødet. Præstens Løn blev forhøjet med \$50.00 aarligt, og det blev bestemt at faa elektrisk Lys indlagt i Kirken og Præsteboligen.

I Bedeugen havde vi nogle Møder, dog brugte vi to Uger til de Programmer der var henlagt til Bedeugen Jan. 1—8. Ugentlige Møder med Bibelstudie eller lignende vil vedblive gennem Vinteren. Elleve nye Medlemmer er blevet optaget i Menigheden i Januar, nemlig Mrs. P. Schmidt og hendes lille Datter Jean, førstnævnte ved Konfirmation, Louie Jensen og Hustru samt deres fem Børn, og Mrs. Arthur Nielsen og Søn. Vi ønsker dem Guds Velsignelse og velkommen!

En af vore ældre Ungkarle er nylig bleven gift, nemlig Alfred Hemmingsen til Mrs. Agnes Jensen fra Callender. Vi ønsker til Lykke! Menigheden havde „surprise“ paa dem og sang udenfor Døren:

„Jert Hus skal I bygge paa Ordets Klippegrund.
Saa rokkes ej Muren i Stormvejrets Stund.

Kære Læser, tag og læs Sangen igennem (No. 255 : „Sangeren) og læg Mærke til hvad der staar i andet Vers om Bønnen. Gid alle vore Hjem i Menigheden havde et saadant Bønnens Alter!

Vi har ogsaa haft Barnedaab af Mr. og Mrs. R. Rudolphs lille Datter, Shirley Ann. Hvor meget mon vi beder for de Smaa der bliver indlemmet i Guds Rige ved Daaben, for vore Børn og Søndagsskolebørnene? Ja, lad os gaa med dem til Søndagsskole og Bibelklasse, saa vi kan sige: Kom med os! — og ikke blot: Gaa nu! Mon vi er mere interesserede i vore Børns timelige Velfærd end deres aandelige? Mon ikke det er Bønnealtre vi trænger i vore Hjem mere end noget andet? Thi „hvor Bønnen faar Magt, staar Guds Engle som Vagt.“

Kærlig Hilsen til L. U. S. Læsere.

Mrs. Otto Jensen.

FRA GETHSEMANE MGH. RACINE, WIS.

Glædeligt Nytaar og Guds Fred fra Geth. Menighed, Racine, Wis.

Den travle Juletid med dens Forberedelser til den store Fest baade for smaa og store, er atter forsvunden.

Menigheden havde en slem Skuffelse lige op til Jul, da vor kære Pastor Wilhelmsen blev meget syg og afskaaret fra at være iblandt os. Vor Herre ved Raad. Vi lægger Planer, men Gud raader. Pastoren sagde en Dag jeg var inde at besøge ham, „Ja, det er godt at komme paa Ryggen, for saa kan man rigtig se op til Ham i det Høje“. Ja, at blive taget til Side i Sygdom kan ogsaa blive til rig Velsignelse. Kongernes Konge og Herrernes Herre kan ogsaa derigennem vise os at vi kan nok undværes omend vi ofte tænker det modsatte. Maa Herren i Naade hjælpe os til at se at uden ham er vi uuelige! Kære Søs-kende i Kristus Jesus, lad os bruge den belejlige Tid! „Arbejd, thi Natten kommer,“ som vi synger i „Hjem-landstoner.“ Ja Herren være lovet at vor Præst er iblandt os igen i sin Gerning, dog ikke med fuldt Helbred, men i Fremgang. En rigtig Dansker er han ikke mere, thi Kaf-fen har han smidt Overbord; men ikke desto mindre er vi glade ved hans Selskab imellem os Danskere igen. Her-ren hjælpe os i Naade til at staa sammen, Præst og Me-nighed, i det store Arbejde, — Sjæles Frelse.

Kærlig Hilsen.

Agent og Korrespondent til „Luth. Ugeblad“
Thomas Thomsen.

FRA FRESNO, CALIF.

Vi har lige afsluttet vore Missionsmøder, og vi takker Gud for disse dejlige Møder. Pastor Ernest Grill var den, som Gud brugte til at pløje og saa Sæden i Menneske-hjærterne, og nu venter vi saa paa Regn fra det Høje, saa Sæden kan spire frem og bære god Frugt.

„Vælg Jesus“ var Emnet den første Aften med Hen-blik til Moses, da han valgte Guds Ejendomsfolk i Stedet for Ægyptens Liv i Synd og Last. Past. Grill talte saa indtrængende til de Unge om at gøre det rette Valg i Tide. Næste Aften var Emnet: „Kongesønnens Bryllup.“ „Er du iført Jesu Kristi Retfærdighed, den eneste Klæd-ning som giver dig en Plads i Himlen?“ Fredag Aften: De kloge og de daarlige Jomfruer: „Vaager og beder! for I ved ikke Timen naar Herren kommer.“

Søndag Eftermiddag hørte vi om Naamans Pige: „Lad os blive Guds Tjenere.“ Lægmands Missionen blev nævnt. Ja hvorfor ikke? Det er en god Ide. Hvor vi trænger til at høre mere af de klare simple Vidnesbyrd fra Menne-sker, som lever Livet i Gud. Er det mon helt gaaet af Mode? Mon ikke det er nødvendigt, hvis der skal blive virkelig aandeligt Liv i en Menighed?

Søndag Aften handlede Prædikenen udelukkende om Synd og Naade. Jo større Synd des større Naade. Hvilken Trøst for en forsagt Synder. Ja det er liflige Toner. Mø-derne var godt besøgte og kun det engelske Sprog var benyttet. Vi siger igen Tak til Past. Grill for alle de al-vorlige og indtrængende Ord.

Vort store Sangkor glædede os ogsaa med mange San-ge under Møderne. Gud alene Æren.

Vor gode og mangeaarige Orgnist Mrs. Emil Tallerup maatte forlade os paa Grund af Mr. Tallerups Sygdom. De følte sig nødsaget til at slutte sig til Selma Menighed, da de bor saa tæt ved, medens de har en lang Vej til Fres-no. Vi savner dem; maa Gud lede alt til det bedste for dem.

Den 18. Dec. havde vi et meget smukt Bryllup i vor Kirke. Det var Miss Dagny Rosenberg, som blev viet til Mr. Peter Nielsen fra Oakland. I Brudefølget var alle fire Søstre. Marie var „maid of Honor“, og de tre nemlig Anna Louise, Elsie og Karen var Brudepiger, en fjerde Brudepige var Miss Naomi Lund. Den eneste Broder, Olfert, førte Bruden op og gav hende til Brudgommen. Det var en særlig Højtidelighed; maa Gud velsigne disse Unge og følge dem gennem Livet. De har bosat sig i Oak-land.

Den 16. Januar maatte vi saa til Easton Kirke og tage Afsked med vor tidligere Præstefrue Mrs. C. Wilhelmsen. Et langt og nyttigt Liv var afsluttet og efter et langt Sygeleje sov hun ind i Jesu Arme. Hun var træt og læng-tes efter Hvilen, og Past. A. R. Petersen, som var en af Talerne, kunde med Sikkerhed sige at hun var gaaet hjem til sin Frelser; ja hvilken Trøst for hendes kære Efter-ladte at de kan møde hende igen. Han mindede Børnene om, at de kendte Vejen, det vidste han; for det var i Past. Wilhelmsens Hjem at han selv lærte Vejen at kende for mange Aar siden. Maa Gud velsigne alle de trøsterige Ord der blev talt baade af Past. P. M. Petersen og A. R. Petersen, og maa han velsigne Mrs. Wilhelmsens Minde; hun var i Sandhed en Præstekone af den rigtige Slags.

Familien Ferdinandsen havde nylig Besøg af en nær Slægtning fra Danmark, Hr. og Fru Valdemar Olsen og Datter Inger. Fru Olsen er en Søster til Mr. Ferdinand-sen. Det var ganske interessant at faa en frisk Hilsen

fra Danmark og en Nydelse at høre vort k  nne rene Mordersmaal; ikke blandet og forvr  ngt, som vi taler det her, desværre.

Menighedsarbejdet her gaar sin vante Gang. Guds-tjenesterne Søndag Formiddag er godt besøgte. Vi har endnu een Dansk Formiddagsgudstjeneste om Maaneden. Forslaget om at forandre denne sidste Rest af det Danske til Engelsk var oppe ved vort Aarsmøde; men det gik ikke igennem denne Gang; derimod blev vor Danske Kvindeforening forvandlet til Engelsk; det syntes at være nødvendigt for at faa den til at vokse; og vi haaber saa det bliver alt til det bedste, saa Guds Gerning maa lykkes og hans Navn blive   ret iblandt os.

Mrs. Christine Smidt og Miss Eleanor Jensen har nylig sluttet sig til vor Menighed; de kom fra Selma og har bosat sig i Fresno. Ligeledes har Esther Rasmussen sluttet sig til os. Esther er en Datter af Mrs. Past. Christiansen og kom hertil sidste Efteraar, hun plejer at tilhøre Menigheden i Audubon, Iowa og var paa vor Skole i Blair inden hun kom hertil. Mr. Klem Vig har nylig aabnet et Sagf  rerkontor her i Fresno. Vi ønsker ham al Lykke og Guds Velsignelse med hans nye Gerning. Han er en af vore gode Sangere i Koret.

Vejret er meget ustadigt her i Dalen i Vinter; men Frosten har ikke været haard, kun lidt Nattefrost, og Regnen er normal op til Dato. Fresno er en dejlig lille Plet; og jeg tror ikke nogen her ønsker at bytte med Folk fra andre Stater.

Kærlig Hilsen til alle fra Bethel Menighed i Fresno.

M. J. Korr.

TAK

For en Tid tilbage, ja længe før Jul—, saa vi med   ngstelse paa den næsten altid blanke Rubrik, Childrens Homes, Børnehjemmene, lidt eller intet; og der skulde jo skrives ud „orders“ hver Maaned. Hver Maaned har sine Udgifter og intet eller lidet at betale med; da er det ikke rart at være Medlem af een eller anden Direktion. Da ser vi Uge efter Uge paa Kvitteringslisten i A. L. og L. U. — ofte med et Suk, hvad skal det blive til? Engang imellem standser vi og siger Gud Tak! Tak for denne Mand eller Kvinde, eller Menighed, Forening, som har tænkt de samme Tanker som vi har, — tænkt, „Gid nogle kærlige Mennesker vilde komme os til Hjælp med deres Gods,“ — lig Kvinderne som kom Herren til Hjælp med deres Gods, medens han vandrede her paa Jorden. De var de samme som fulgte ham til Korset, og var iblandt de første, som søgte ham Paaskemorgen. Til alle jer, som kom os til Hjælp, alle I enkelte, som gav en extra Gave, saa vel som Søndagsskolerne husker os ved Juletid; Kvindeforeninger, Ungdomsf  reninger, Dansk Br  dersamfund — skænker os hvert Aar en smuk Gave til Jul; det er smukt gjort! Ligeledes er der jo ogsaa dem, som skænker vore Børnehjem testamentariske Gaver — uden hvilket det vilde være vanskeligt at foretage de mange Forbedringer som Staterne og Nødvendigheder kræver. Vi siger Tak for Gaverne som gives; vi siger ogsaa Gud Tak for eder. Vi tænker at det gaar vel andre, som har med disse Ting at gøre, som det gaar B  rnehjemskomiteen. Vi blev glade, da vi saa at Tabitha og Kornelius har mange nulevende Søskende, som giver megen Almisser og tjener Herren med Glæde, ogsaa med deres Gods.

Ja, det var før Jul at vi skrev til Samfundets Kasserer. Hvor længe kan vi holde ud? Kan det hjælpe at skrive flere „Orders“? Saa fik vi jo Summen opgivet. Det var

ikke altid opmuntrende. Men Hansen har, som mange af os ved af Erfaring, med Kvitteringerne et Ord — som giver nyt Mod; men somme Tider ogsaa en Opfordring: „Fortæl Venerne ude i Samfundet, at vi har Midlerne behov, saa kommer de nok“.

Derfor skrev vi saa et lille Stykke i vore Blade og Hjælpen kom og vedbliver at komme, haaber vi.

Derfor bringer vi igen paa B  rnehjemmenes Vegne en hjertelig Tak. Vi beder sommetider at Gud vil lønne eder derfor; det er maaske ikke forkert. Men mon ikke Gud allerede har lønnet eder med et velviligt Sind og med Midler, selv om det for nogle kan være smaat nok. Der er dog ingen som er rigere end de, der kan med Glæde komme Herren til Hjælp med deres Gods, med deres Bønner, og opmuntrende Ord ved given Lejlighed.

Der er næppe noget der dr  ber Lysten til at give mere end de blanke Rubrikker i Kvitteringslisten. Det gælder jo alle Rubrikkerne. Hvad om vi kunde komme til Aarsmøde i California uden Klagesang over de tomme Kasser! Hvis alle som kan og vil gjorde det til en daglig Genstand for Bøn og Overvejelse, saa lykkes det nok.

Venlig Hilsen paa B  rnehjemmenes Vegne

H. W. Bondo.

Bidrag til vor Kirkes Historie.

TIL MINDE OM MRS. CARL WILHELMSSEN

Det bankede sagte paa Slotsforvalterens D  r. „Kom ind,“ lød det lidt barskt indefra og en lille Pige paa otte-ni Aar traadte ind.

Fra Pulten saa Forvalteren spørgende hen paa hende, „Naa, hvad vil saa hun?“ spurgte han; et lille Glimt i øjet mildnede Stemmens Barskhed.

„Jo-o, jeg vilde gerne bede Hr. Slotsforvalteren om Penge til en Flaske Vin af den gode Slags.“

„Saa-a, vilde du det! Hvem skal den Vin være til?“ Jo-o, Hr. Slotsforvalter, nede i Gyden er der kommen en ny lille Dreng, og hans Moder er saa syg, saa syg; men Doktoren har sagt, at hvis hun kunde f  a rigtig god nærende Mad og lidt Vin af den gode Slags, saa vilde det hjælpe hende til at blive rask igen. Og Mor har lovet mig noget fra Spisekammeret —. „Hun ser saa bedende hen paa Slotsforvalteren at han stak Haanden i Lommen og sagde: „Ja kom saa her, du lille Tigger, men drik nu ikke

Vinen selv,“ tilføjede han og lagde Pengene i hendes udrakte Haand.

„Nej, det skal jeg ikke gøre,“ sagde hun, og saa paa ham med store taknemlige Øjne, „mange, mange Tak, Hr. Slotsforvalter!“ og saa forsvandt hun hurtigt ud ad Døren.

Ikke længe efter var hun paa Vej ned til Huset i Gyden med en Kurv paa Armen, hvori der var god Mad fra Spisekammeret og en Flaske Vin af den gode Slags.

Denne lille Pige hed Agnes Kirstine Margrethe Kempel. Hun blev født den 26. Juli 1865 paa Herregaarden „Voergaard“ i Vendsyssel, af Forældrene Johan Henrik og Dorteia Kempel. Faderen var Slotsforvalter paa Herregaarden. Da hun var tyve Aar gammel, gav hun sig selv over til sin Frelser og fandt Fred i hans Kærligheds frelsende Magt. Den 2. Marts 1888 blev hun ægteviet til Pastor Carl Wilhelmsen i St. Johannes Kirke i København. I 1889 kom hun sammen med sin Ægtefælle til U. S. A. Deres første Virksomhed som Præstefolk faldt i Omaha, Neb. fra 1890 til 1896; dernæst en Aarrække i Minden, Neb.; senere i Kansas City, Kan., hvor deres længste Virksomhed faldt og hvor flere af Børnene endnu bor. I 1921 kom de derfra til Fresno, Calif. og tjente her i flere Aar indtil de trak sig tilbage fra aktiv Tjeneste. Pastor Wilhelmsen betjener dog en lille trofast Flok i Winton ca. 65 miles nord for Fresno. Naar som helst hun kunde var hun med, ja endnu i Juledagene sidste Aar var hun med deroppe og spillede for dem.

Hun døde den 11. Jan. 1939 og blev begravet den 16. Jan. her fra Immanuels Kirke i Easton (Pastor og Mrs. Wilhelmsen har haft deres Kirkehjem her, siden de opgav Gerningen i Fresno). Mange deltog og seks Præstebrodre bar hendes Baare til det sidste Hvilested paa Washington Union Kirkegaard. Fra Sørgegudstjenesten i Kirken vil der blive fortalt andet Steds fra. Pastor A. R. Petersen forrettede Jordpaakastelsen, Pastor P. M. Petersen holdt Bøn; vi sang „Dejlig er Jorden,“ og „Herrens Venner ingensinde mødes skal for sidste Gang“. Den blomstersmykkede Kiste over den aabne Grav, de mange dejlige Blomster rundt omkring, Ægtefælle, Børn, Slægtninge og Venner i dyb Andagt med taarevædede Kinder, er saa vort sidste Farvel her paa Jord til Fru Agnes Kempel Wilhelmsen. Hun tjente vel og længe.

Pastor Wilhelmsen takkede ved Graven paa egne og Børns Vegne for de mange Kærlighedsbevisninger, der var bleven dem bevist gennem et langt Sygelejes Besværligheder.

Hvad saa mere? Kun en lille personlig Erindring. Hun maatte jo af og til gennem sin Lidelstid paa Hospitalet (St. Agnes i Fresno.) En Dag var Smærterne meget haarde; saa kom Forstanderinden selv, som hun ofte gjorde; hun fik hende løftet op lidt og holdt hende med den ene Arm, medens hun med den anden pegede hen paa et Billede af den korsfæstede Kristus. „Se“, sagde hun, „det har han lidt for dig ogsaa du maa lide, klag ikke!“

Det hjalp. Da hun fortalte mig det, tænkte jeg, hvor glad vilde ikke jeg være ved at hjælpe lidt! Vi ere jo saa hjælpeløse saa mangan Gang. Saa skrev jeg da til hende, og til andre som lider:

„Du kære syge Søster min,
Din Vej den er saa trang,
Aah kunde jeg dig glæde lidt
Med denne lille Sang.

Og kunde ømt jeg løfte dig
Paa Bønnens Ærme hen,
At du for Sjælens indre Blik
Kan se din bedste Ven!

Og kunde jeg med Andagts Aand
Dig varsomt lægge ned,
Saa Pinen svandt og du blev glad
Ja, glemte hvad du led.

Da blev og jeg saa hjerteglad,
Og priste ham forvist,
Vor store Gud Immanuel
Vor Frelser Jesus Christ.

Aah, grant jeg ved at dybt du drak
Af Naadens Kildevæld.
Han signe dig med Taalmods Aand
Indtil din sidste Kvæld.

Og naar den kommer glad og fro
Til ham du sige vil:
„Lov, Tak og Pris i Evighed!“
Hans Naade den slog til.

„Ja,“ sagde hun da jeg næste Gang besøgte hende, „den har jeg nu klippet ud og gemt væk.“ Og saa smilte hun til mig. Nu er Striden endt og Sejren er vundet. Naaden slog til for hende, Gud ske Lov!

Mrs. F. D. Klyver

TIL MINDE OM OTTO HANSEN

Saa har en af vore Venner og trofaste Støtter forladt os — gaaet hjem!

Jeg var vist nærmere kendt med ham end de fleste andre. Jeg havde været hans Præst og havde viet ham til baade hans første og hans anden Hustru.

Det første, jeg særlig husker angaaende ham, er som Farmer ved Argo, Burt County, (Nebr. Han var ikke en Storfarmar, men jeg vil kalde ham en Foregangsmand. Han var paa Tid om Foraaret, og naar andre Farmere saa ham i Marken, mente de, at nu var det Tid at røre paa sig. Han ventede ikke, til han saa andre ude. Slige Mænd har Betydning i et Nabolag. Og han var altid at stole paa.

Og saa langt tilbage, som jeg husker ham, var han med i Menigheden og dens Arbejde. Der blev lagt Mærke til ham ogsaa af andre.

Saa var det, vor gamle kendte Samfunds-Kasserer, Markus Beck, døde. Hvem skulde tage hans Plads? Jeg husker ikke de nærmere Omstændigheder. Men vor gamle agtede Formand, Pastor G. B. Christiansen, fik da Øje paa Otto Hansen og fik ham valgt til Markus Becks Efterfølger. Han var kendt som en Mand, man turde betro denne Tillidspost. Og han røgtede den i mange Aar med Tilfredshed. At han ikke forstod, naar han burde trække sig tilbage, efter at Arbejdet var udvidet, og han ældedes, det kan undskyldes, især naar det forstaas, at det berørte Levebrødsspørgsmaalet. — Det var skønt, at Samfundet tilkendte ham \$200.00 om Aaret som en Slags Pension.

Af Otto Hansens Børn af første Ægteskab mindes vi Henry Hansen, Laurel, Nebr. og Mrs. George Neve, Ringsted, Iowa, og af sidste Ægteskab, Mrs. Schjødt, Blair, Nebr. Mrs. Hansen, der i mange Aar har været svagelig, overlever sin Mand. Gud velsigne hans efterladte!

A. M. Andersen.

EFTERSLET — ANGAAENDE PAST. A. S. NIELSEN.

Jeg vil begynde med at takke Past. I. M. Hansen for det smukke Minde, han har sat denne min Søstersøn i „Dansk Almanak, 1939“. Det aander helt igennem af Kærlighed. Og det er jo det, det gælder om, ikke mindst mellem Studenter-Brødre og Præste-Brødre. Derfor Tak!

Men der er Forhold som kun nærbeslægtede kan have Rede paa.

Aarsagen til, at Anders i flere Aar var hos Bedsteforældrene, var de mange Børn og de trange Kaar i hans Hjem; og saa vilde Bedstemor saa gerne have Anders, hos sig, da han var nævnt efter Bedstefar. Altsaa det var ikke fordi at hans Moder var død, — langt fra. Bedstemor tog sig af ham og lærte ham at læse; og det lykkedes saa vel, at han kunde læse rent Dansk, da han var omkring fem Aar.

Min Moder led, og døde, af „langsom Tæring“; da hun saa blev stadig sengeliggende, kunde den lille Anders sidde paa en Stol ved hendes Seng og læse Bønner for hende af Johan Arndts Bønnebog (som vi havde i vort Hjem). Bedstemor vilde saa gerne høre dem.

Kort Tid efter, at min Moder var død, kom Anders hjem og nød Moderens Pleje — sammen med sine Søskende — og fortsatte, ikke blot med at læse, men ogsaa med at synge, thi min Søster havde en ualmindelig Evne til at synge.

I Foraaret 1873 rejste hele Familien S. C. Nielsen til Amerika. Jeg var kommen her Aaret i Forvejen og studerede ved Augsburg Seminar i Minneapolis. Der tog jeg imod dem og fulgte dem til Polk County, Wis., hvor min Svoger havde en Slægtning, der raadede over meget Land. Der kom de saa til at bo.

De levede saa der, som de ved Guds Naade bedst kunde — i baade Medgang og Modgang. Ved Nytaarstid 1880 døde min kære Søster og efterlod den store Familie. En halvvoxen Datter, Ane Marie, kom da til os, mens vi boede ved Argo, Nebr., og havde sit Hjem hos os indtil hun blev gift.

Det skal her nævnes, at det vist nærmest var Moderens Indflydelse der gjorde, at hendes ældste to Sønner kom i Kirkens Tjeneste.

Det kan saa her passende tilføjes, at Anders som Student holdt Religionsskole i Minneapolis i Sommeren 1888, og det ledte til Stiftelse af vor Menighed der og at den kaldte ham til Præst, samt at han blev ordineret paa dette Kald ved Kirkesamfundets Aarsmøde samme Efteraar i Fremont, Nebr. Det er almindelig kendt, at han atter var Præst i Minneapolis i 1896, da Den forenede danske ev. luth. Kirke blev stiftet der i vor Immanuels Kirke.

A. M. Andersen.
Glendale, Calif.

Prøvelser er Trappetrin til Himlens Alter.

Sandhed skifter aldrig Farve.

Tænkt og skrevet.**HVIS ER SKYLDEN?**

I en Tale fornylig sagde J. Edgar Hoover at 51% af Automobiltyvene i 1937 var under Myndighedsalderen, samt 42% af Indbrudstyvene og 13% af Morderne. I en skær Modsætning til denne Forøgelse af ungdommelige Forbrydere siden Repeal, beretter Census Bureau for 1923, — altsaa tre Aar efter at Prohibition traadte i Kraft, at da formindskedes Antallet af Forbrydere mellem 15—17 Aars Alderen 43%, og mellem 18 — 20 Aars Alderen 11.1%. Maaske Drikke trafikken ikke kan beskylde for hele Forøgelsen af umyndige Forbrydere, men det er dog betegnende at al Slags berusende Drikke har aldrig været saa let tilgængelige som nu og at Alkohol har meget mere alvorlig Virkning paa unge end ældre Folk.

Lad Hjemmene tage sin Del af Skylden paa Grund af mangelfuld Opdragelse af Børnene; lad Skolerne tage sin Del paa Grund af Forsømmelse i Karakterdannelse; lad Kirkerne erkende sin Del paa Grund af Fejghed og Ligegyldighed i at bekæmpe Ondet. Men lad saa ogsaa Samfundet erkende sin Skyld og Pligt. Trods bedre Viden tillader det saadanne Forhold og lader de sansesvækkende Midler have frit Løb iblandt Folket saa Drikke trafikken og andre Onder florerer som aldrig før. stimuleret ved falsk, misvisende og lokkende Avertissement paa alle Maader.

Naar nu Kandidater for offentlige Embeder søger vore Stemmer, lad os saa finde hvad deres Stilling er i denne saare vigtige Sag førend vi stemmer paa dem. Maaske i mange Tilfælde de alle følger den banede Vej, som jo er den letteste, og man intet Valg har imellem dem. Men blot dette, at man selv tør bekende at man er imod Drikke ondet og ønsker Embedsmænd med saa megen moralsk Overbevisning at de vil erklære sig imod det, er et stort Skridt fremad mod en lysere og renere Dag for vore Børn og deres Fædreland.

TIL EFTERTANKE

„Nationen maa vælge mellem Automobilten eller Drikke trafikken.“
— Henry Ford.

Ifølge en Beretning fra Cook County Retailer's Council fremgaar det, at et Strøg i Chicago hvor 60 procent af Befolkningen lever paa Relief er der over 500 Salooner.

„Board of Directors of National Association of Broadcastere“ har besluttet at standse al Avertering af berusende Drikke.

Vil betaler \$7.00 for hver Brændevinsindtægt Dollar som Regjeringen faar af Drikke trafikken. Er det god Forretning?

„Temperance lægger Brænde paa Ilden, Mel i Tønden, Indskud i Banken, Tilfredshed i Hjemmet, Klæder paa Legemet og Vigør til Arbejde.“ — Benjamin Franklin

„Den Paastand at Drikke trafikken producerer noget af økonomisk Værd ligner en Undertager, som klagede over at Byens Mælk Kommission ødelagde hans Forretning af Barne-begravelser.“
— Dr. Irving Fisher.

Dr. W. J. Mayo siger: „Vi Læger maa gøre alt vi kan for at fremme Afholdssagen. Hvor ofte hører vi ikke at denne eller hin, som vi taler om, er en intelligent og dygtig Mand, men — han drikker. Af alle mine College Klassekamerater er, saavidt jeg ved, ingen ilive af dem, der drak stadigt, og af dem, som var kommet i

Vane med at drikke i en mild Grad, er der ingen som har gjort nogen Fremgang eller endog været istand til at holde sin Stilling. En af Verdens største Læger fortalte mig, at han kendte ikke til en eneste førsteangs Kirurg som bruger berusende Drikke.“

H. B. Kildahl, Supt., Anti-Saloon League of Minnesota.

NYTAAARSAFTENSCENER

To Maader at træde over Nytaarstærskelen paa. De to Billeder viser hvorledes man i Audubon, Iowa, holdt Nytaarsaften. Dette er vel ikke forskelligt fra de fleste andre Steder herovre; men da vi der har den største danske Landkoloni herovre, og tillige at vi kan fremstille Billeder af de to saa vidt forskellige Scener, har det sin særlige Interesse. Det større Billede viser Brandmændenes Bal, som vist nok er saa anstændigt som slige Af-

færer kan være, men dog næppe i Harmoni med Tidens Alvor; det andet Billede viser det indre af vor danske Kirke tæt derved, hvor Ungdomsforeningen havde deres Juleprogram og derefter en Midnatsandagt. Desværre findes der ogsaa dem der træder baade i Lovsangsgangen for Herrens Alter og derefter sniger sig ind i de dansendes Rækker til Kødets Lyst, og man maa sige til saadanne: Gid du enten var kold eller varm!

Blandt Landsmænd.

I Danmark.

Den nye katolske Biskop i Danmark er for første Gang en Dansker, noget man skulde synes var selvfølgelig Jan. 15 indviedes i Rom Benediktinermunken Prior J. Th. Suhr til Biskop af Kardinal F. Biondi, der er Paveemne. Hans Titel blev Biskop af Balecio, thi Danmark er jo kun en Missionsmark. Han har haft en ikke helt almindelig Karriere saavidt. Født 1895 i Nyborg som Søn af Proprietær Carl E. Suhr fik han sædvanlig dansk Uddannelse; thi ingen af Familien var katolsk. For 25 Aar siden udgik han som nysproglig Student fra Odense Katedral-skole og fik Ansættelse i Nyborg Bank. Efter et Par Aars Soldatertid under Verdenskrigens Fare lærte han Landvæsen paa Herregaarden „Frederiksgave“ ved Assens; ca 1920 udvandrede han til Argentina, men blev skuffet ved Landbruget der og vendte tilbage hvorpaa han tog en Tur til Rom. Her førte Venner ham i Forbindelse med den katolske Kirke. Efter en Vinters Ophold kom han hjem og tog Ophold hos den katolske Præst i Kolding; derfra rejste han til et Kloster i Clairvaux, Luxembourg, og blev optaget i Benediktinerordenen, vistnok den første Dansker siden Reformationen som saadan. I 1935 blev han Prior for Set. Girolamo Klostret i Rom, der er oprettet af den nylig afdøde Pave, med hvem han har staaet i Forbindelse ved flere Lejligheder. Familien var ikke meget begejstret for denne Vending med Sønnen, men nu falder der dog lidt Glans over ham. Faderen døde for ti Aar siden, men to Søskende bor i Odense, hvor Broderen er Grosserer. Biskop Suhr ankom til Danmark den 30 Jan. og blev Feb. 3 indsat i sit Embede ved en Pontificalmesse i Set. Ansgar Kirken, København.

Den afgaaende katolske Biskop i Danmark, Joseph Brems, oplyste i et Interview at hans Kirkes Vækst i Landet har været stille og jævn fremad. I 1923 var der 19,000 Katolikker, i 1936 godt 26,000; i hans Tid (15 Aar) var der bygget ca. 30 nye Kirker mange af dem Forstørrelser af de gamle, men Halvdelen var opført i nye Menigheder. Desuden er mange katolske Polakker rejst ud af Landet, saa ogsaa disses Tal er bleven erstattet af Hjemmedanskere. I Betragtning af protestantisk Fremgang i katolske Lande er dette et ret godt Fremskridt.

„**Dansk Vandrelaug**“ har en stor Drøm, siger Lederen Kommunalærer Stig Hansen. De har Lyst til at komme en Tur til Amerika i Sommer for at se Udstillingen og mødes med amerikansk Ungdom. Men at faa et Arrangement, der kunde muliggøre dette finansielt, var vanskeligt. Men nu har man faaet en Ordning med Svenska-Am.-Linien om et Skib, der skal afgaa 30 Juni. Turen vil tage en Maanedstid og koste ca. Kr. 1000.

„**Niels Juel**“, Danmarks mægtigste Artilleriskib, skal repræsentere Landet ved Udstillingen i New York. Det afgaar 12 Maj og skal være hjemme igen 27 Juni, saa Turen bliver en Slags Øvelsesfart for Søkadetterne. Baade i Danmark og herovre har man protesteret imod at sende en saadan Undermaaler herover iblandt de store moderne Slagskibe, da det nærmest vil blive latterlig i

Sammenligning, men derimod at sende det stolte Sejl-skib, Skoleskibet „Danmark“ med dets raske danske Dreng; et saadant vilde vække Sensation og skabe Romantik om det danske Navn, thi Amerikanerne er ikke forvænt med „Square-riggers“ nu. Men nu kommer alt-saa „Niels Juel“ alligevel; man har vist ikke glemt det sporløst forsvundne Skoleskib „København“.

En ny Bibelskole i Danmark, som skal drives af „Indre Mission“, er Genstand for en varm Drøftelse i „Kristeligt Dagblad“. Den gamle „Dansk Bibelskoles“ Ledere og Venner mener ikke at dette er nødvendigt, men er et Udtryk af Mistillid til Aanden i den Skole, der nu har bestaaet sin Prøve i 26 Aar under saa nidkære Mænds Ledelse som Stiftsprovst H. Ussing og Domprovst Skovgaard-Petersen. Forsvarerne derimod mener, at I. M. burde have en saadan Skole med deres eget Præg og at der er Plads for begge.

Mange norske Husassistenter kommer til Danmark og faar Arbejde, særlig omkring København, hvorimod de er forbudt at tage Arbejde i selve Byen, da der er nok af danske Piger. De maa heller ikke arbejde for mindre Løn end de danske sædvanlig faar.

Formanden for Dansk Kirke i Udlandet, Biskop Bruun-Rasmussen, har følgende tre Ønsker for det nye Aar: En

NEW EDITION (100 ADDITIONAL HYMNS) HYMNAL FOR CHURCH AND HOME

Published by
The Danish Evangelical Lutheran Synods in America

Contains a large selection of our best Danish Hymns in translation, also some of the best from German, English, and other sources.

Music edition with Services, Vespers, and Responsive Readings, but without Collects, Epistles, and Gospels. Services, 56 pages. Hymns, 406 pages.

Keratol binding, price \$1.60 net.

Leather binding, ink edges, price \$2.75 net.

Music edition with Services, Vespers, and Responsive Readings, Collects, Epistles, and Gospels. Services, Collects, Epistles and Gospels, 156 pages. Hymns, 494 pages.

Keratol binding, price \$1.85 net.

Leather binding, ink edges, \$3.25 net.

Text edition with Services, Vespers, and Responsive Readings, but without Collects, Epistles and Gospels, about 640 pages.

Keratol binding, price 65c net.

Leather binding, ink edges, price \$1.50 net.

Text edition with Services, Vespers, and Responsive Readings, Collects, Epistles and Gospels, about 964 pages.

Keratol binding, price 85c net.

Leather binding, ink edges, price \$2.00 net.

In quantities of ten or more, ten per cent discount if paid within 60 days of invoice.

Music edition now ready; text edition will be ready about May 1st.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Præst til Venezuela, en ny Udsending til Kanada og større Tilslutning fra Menighedernes Side til Alle Helgens Kollekt. Foreløbig har knap de halve Menigheder sluttet sig til.

Den første kvindelige Præst i Danmark er Frk. Ruth Vermehren, som nylig har fuldstændt sit theologiske Studium og er kaldet til at tjene som Assistent blandt Fangerne i Christianshavn. Norge har ligeledes fornyligt tilsluttet Kvinder at tjene som Præster, og i Sverige har man Sagen under Overvejelse.

Den gamle Kirkeklokke i Rold, som Menighedsraadet ellers havde skænket til Sudanmissionen, kommer vist ikke af Sted, idet nogle af Beboerne i Sognet ikke ønsker at skilles af med den 500 Aar gamle Klokke. Sagen er indanket for Kirkeministeriet.

En forsvunden dansk Udvandrer til Amerika, Nikolaj Jensen, født i København 1879 og som havde Forretning i Washington, søges af baade danske og U. S. Autoriteter paa Grund af hans Ejendomme, hvilke han forlod for et Aar siden for at rejse til Danmark. Siden har man ikke hørt fra ham og nu er hans Sagfører død, saa hans Gods er uden Værge.

Danmarks ældste Mand, fhv. Gaardejer Knud Nielsen i Galtén, fyldte forleden 104 Aar. Han fordriver meget af Tiden med Skakspil og Møllespil, men strikker Hoser m. m. til Afveksling.

Et Krigspuds der mislykkedes var en snu Nordjydes Skæbne forleden. Han havde opholdt sig vel længe i Byen ved Kortspil osv., og skulde nu helst hjem og til Ro uden Konens Opdagelse. Forsigtigt listede han sig ind i Soveværelset paa Hosesokker og trak i Nattøjet, gik saa hen til Vuggen og satte den i Gænge. Konen vaagnede som beregnet og spurgte søvnigt om Aarsagen. „Ja, naar du intet siel wildt ta da den Bitte, saa maatte du jo sto op!“ lød Forklaringen ømt.

„Ja, du er en flink Kaal“, kom det snært fra Dynen, „si du heller sætter og kom i Seng, for den Bitte legger ved mæ!“

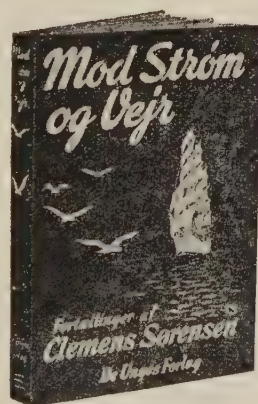
Clemens Sørensen

Mod Strøm og Vejr

Forfatteren, der var Sømand, før han blev Præst, fortæller følgende om sig selv:

Mit Liv har været Skueplads for to kæmpende Magter: Kærligheden til Havet og min Gerning der og et brændende Ønske om at blive Præst for det Folk, som ved, hvad det er at længes.

Ønsket om at blive Præst sejrede, og efter vel overstaaet teologisk Embedseksamen blev Clemens Sørensen i Efteraaret 1935 af Dansk Kirke i Udlandet sendt til Vancouver, blandt hvis danske Befolkning han siden har øvet en

Præstegerning. Præstekjolen har dog ikke formaaet at skjule Sømanden, hvad de foreliggende Fortællinger tydeligt bærer Vidnesbyrd om. 142 Sider. Pris netto \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
BLAIR, NEBRASKA

Fra Litteraturens Verden

ET FESTSKRIFT

Den 8. Januar d. A. holdt Immanuels Menighed, Racine, Wisconsin, Halvtresinstveears Jubilæum og har i den Anledning udgivet et Festskrift. Jubilæet gjaldt ikke blot Menighedens Eksistens i det angivne Aaremaal, men ogsaa Indvielsen af dens nybyggede Kirke, hvorom L. U. jo har bragt Meddelelse.

Festskriftet er paa 86 store Sider og rigt illustreret med Billeder angaaende Menighedens Udvikling og Virksomhed i de svundne Aar baade paa indre og ydre Missions Omraade, og det er som saadan et tilskyndende Eksempel for andre Menigheder og Menighedsmedlemmer.

Da Immanuels Menighed begyndte sin Virksomhed, blev der skrevet: „Det er ikke godt at vide, hvad der kan udvikle sig af den Spire.“ — Sandt nok! Men der var Voksekraft i den, hvorom Jubilæumsskriftet bærer Vidne.

Det kan sandsynligvis købes ved at henvende sig til Menighedens Præst Past. N. B. Hansen.

Nogle Bemærkninger ud over ovenstaaende maa jeg ledsage Skriftet med.

Der læses angaaende Menighedens Stiftelse: „Pastor P. C. Trandberg holdt Prædiken og erklærede Immanuels Menighed dannet i den treenige Guds Navn.“ Det er jo rigtig nok; men her er noget udeladt af absolut Vigtighed for Pastor Trandberg. Han tilspurgte de indmeldte Medlemmer, om de bekendte sig til Forsagelsens og Troens Ord efter deres Daabspagt, og da de havde sagt ja i Fælleskab til denne Bekendelse, saa erklærede han Menighedens Grundlæggelse at være foregaaet. — Og den samme Fremgangsmaade ved Optagelsen af ny Medlemmer blev benyttet i Immanuels Menighed i mange Aar derefter; om den senere er forandret ved jeg intet om.

Der læses, at Pastor Trandberg var teologisk Lærer paa „Det danske-norske Seminarium i Chicago.“ Men en Præsteskole med det Navn har aldrig eksisteret i Chicago. Pastor Trandberg var i fem Aar (1885—90) ansat som teologisk Lærer ved den dansk-norske Afdeling paa „Chicago Theological Seminary“, som tilhørte det kongregationale Kirkesamfund. Og da han senere oprettede sin private Skole i Chicago, kendtes den under Navnet „Den frikirkelige Præsteskole“; men den havde intet angaaende Nationalitet i Navnet.

Der fortælles, at Pastor N. Bentsen studerede under Pastor Trandberg paa Seminariet i Chicago. Det er en Fejltagelse. Han læste nogle Maaneder en Vinter paa Prof. Weidners Præsteskole; men den havde Tr. ingen Forbindelse med.

Det fortælles ogsaa i Festskriftet, at undertegnede havde et Kald fra Immanuels Menighed, da den var organiseret. Saadan forholder det sig dog ikke. Jeg havde Kaldsbrev underskrevet af Mr. J. P. Mogensen som Sekretær om at blive dens Præst; men det var før den egentlige Organisation. Kirkesamfundets Bestyrelse raadede mig til at modtage Kaldelsen; men jeg saa mig ikke i Stand til det, da jeg havde et Aar tilbage endnu af Seminariets treaarige Kursus.

Sandsynligvis var det paa et lignende Kald fra Forsamlingen, at Pastor Kildsig blev ordineret af „Kirkesamfundet.“

Skriftet fortæller ogsaa om, hvorledes Sprogskiftet er foregaaet lidt efter lidt i Immanuels Menighed uden særlig Brydning, og hvorledes Roret nu er lagt helt over i det Engelske. Men ved Overgangen er der dog dette at mærke sig, at i Menighedens første Virksomhed, da Modersmaalet benyttedes udelukkende, var Fremgangen større end senere, især flere Daabshandlinger og Nadver-gæster.

I. M. Hansen.

BOGANMELDELSE.

Præstens Søndagsgudstjeneste. Af Biskop Johannes Gøtzsche. 181 Sider. Omslag. \$1.20 Net. Lohses Forlag. 1938.

Faas hos Danish Luth. Pub. House, Blair, Nebr.

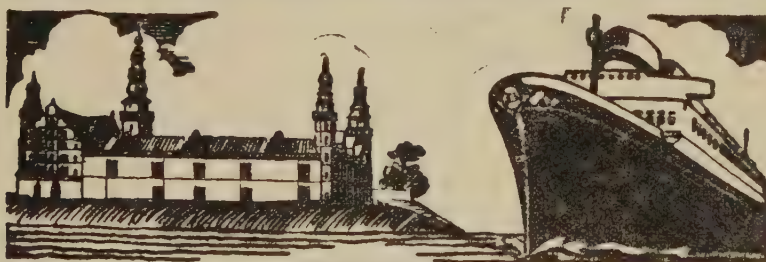
Afdøde Biskop Gøtzsche var en Mand af en særegen Støbning og det samme gælder hans Bog. Han skriver i dens Forord, at han elsker Præsterne, og det siger vist hele hans Virksomhed og Fremgangsmaade god for, og det maa man ogsaa under Bogens Brug have in Mente. Der skal eksistere en gammel dansk Bog, hvis Titel er „Præstepine“, og overfladisk set kan man faa det Indtryk, at Biskop G. er en do, hvilket dog langt fra er Til-

fældet. Bogens Indhold er jo i Særdeleshed Præstens Forhold til Søndagsgudstjenesten, og han er paagaende mod Præstens uheldige Fremgangsmaade og Opførsel mange Steder; han benytter sig ofte ikke blot af sit jyske Lunes Svøbe, men ogsaa af Satirens. Dog det, der driver ham, er ikke Lysten til at pine eller gøre Fortrød, men at Præsten maa blive mere brugbar og bedre skikket til sit høje Kald og Gerning; han taler med Myndighed og Omsorg, som sin Kirkes trofaste og klarøjede Søn og Hyrde.

Jeg har gennemlæst Bogen to Gange, og skal villigt indrømme, at dens Ord har ramt mig mange Steder som en Natan David. Og jeg tror, at Bogen vil faa en lignende Indflydelse paa enhver alvorlig Herrens Tjener. Jeg anbefaler alle mine Præstebrødre at læse denne Bog, og skulde det knibe for nogle at betale den, gid saa deres Menighed vilde købe den for dem.

Bogens væsentligste Emner er: Gudstjenesten begynder — Messen — Færdig — Præstens Bøn paa Prædike-stolen — Tekstens Oplæsning — Hvad skal vi prædike? — Vidnesbyrdet — At læse Prædiken op — Sigt paa Tilhørerne — Tiltalen — Støvet i Præstens Prædiken — Gestikulationerne — Selviskheden — Afslutningen — Sakramenternes Forvaltning — paa Knæleskamlen.

I. M. Hansen.

REJS TIL

DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

AMERIKA — DANMARK SKIBE

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,

som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.

Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York

Marts 13 og 25, April 9, Maj 6 og 19, Juni 6 og 20.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.

33 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.

433 California St., San Francisco, Calif. 530 W. 6th St., Los Angeles, Calif.

Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10. København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSEDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet for Aar, \$2.00 per Aar-gang.

Venligst,

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	33296.13	3870.64	4001.29	6006.39	6076.58	2336.51	4106.90	614.51	6059.32	223.99
Curtis, Nebr., P. Mortensen	3.00			3.00						
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. S.S., birthday bank	2.00					2.00				
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Church	13.64						13.64			
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Sunday School	13.64						13.64			
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church	46.80		15.60		15.60				15.60	
Cedar Falls, Ia., Nazareth Luth. Church, collection at meeting by Rev. D. G. M. Bach	14.18						14.18			
Evan, Minn., in loving memory of a brother, Mr. Hans C. Han- sen from Mr. and Mrs. Niels Petersen, Mrs. Harry Andersen, Augusta and Edna Hansen	10.00				5.00	5.00				
Evan, Minn., in memory of Hans C. Hansen from Mr. and Mrs. Andrew X. Hansen, Mr. and Mrs. Ed. Christensen, Mr. and Mrs. Otto Markert, Mr. and Mrs. Herbert Hansen, and from the pupils of Mrs. Harry Andersen's school	5.00	5.00								
Evan, Minn., in memory of Hans C. Hansen: Mr. and Mrs. Chris Mogensen \$2, Mr. and Mrs. Carl Schnitker \$1, Mr. and Mrs. Glennis Schultz \$1, Mr. and Mrs. Wm. Mikaelson \$1, Miss Edna Lamp \$1, Mr. and Mrs. Henry Olsen 50 cents, Sunday School Teachers of St. Matthew Luth. Church \$3. Total	9.50		9.50							
Sleepy Eye, Minn., St. John's Luth. Church: Mr. and Mrs. Burt Wentworth, Mr. and Mrs. Hans Jensen, Mrs. Camilla Ander- sen, Mr. and Mrs. Hans Knudsen, Mr. and Mrs. Jens Torney, Mr. and Mrs. R. A. Rasmussen, Mr. and Mrs. Carl Petersen, Mr. Jens Petersen, Mr. and Mrs. Otto Wegner, Mr. and Mrs. Louis Petersen, Mr. and Mrs. Rasmus Hansen, Mr. and Mrs. George Nielsen, Mr. and Mrs. Fred Arndt, Mrs. H. P. Han- sen, Miss Emma Hansen, Mr. Otto Hansen	6.75				6.75					
Brush, Colo., First English Luth. Church	15.10		4.70				10.40			
Brush, Colo., W.M.S. of First English Luth. Church, for sup- port of Maya Winther	16.12						16.12			
Chicago, Ill., Christine Petersen of Ebenezer Luth. Church	30.00		5.00		5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	
Northfield, Minn., John Elling and family, in memory of John Mickelson, Farmington, Minn.	2.00	2.00								
Farmington, Minn., Farmington Ladies' Aid, in memory of John Mickelson	3.00		3.00							
Northfield, Minn., Mr. and Mrs. Ole Hansen, in memory of John Mickelson, Farmington, Minn.	5.00		5.00							
Farmington, Minn., neighbors and friends, in memory of John Mickelson	7.50		7.50							
Atlantic, Ia., St. Paul's Luth. Sunday School, Christmas offer- ing for Elim Home, Elk Horn	3.94	3.94								
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00						
Selma, Cal., Pella Ladies' Aid	10.50							10.50		
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Church	144.00	16.00	36.00		36.00	16.00	20.00	4.00	16.00	
Rutland, Ia., Trinity Luth. Ladies' Aid, in memory of the late Chris Thompson	2.00							2.00		
Rolfe, Ia., Nain Luth. Sunday School	2.13	2.13								
Del Rey, Cal., Pella Luth. Sunday School	27.23	12.23				5.00	5.00	5.00		
Westbrook, Me., Luth. Sunday School	25.00	15.00				5.00	5.00			
Beresford, S. Dak., Nazareth Luth. Sunday School: Collection at Christmas program \$5.30, birthday money \$2.92	8.22	8.22								
Beresford, S. Dak., Nazareth Luth. Sunday School: Sunday School staff in memory of Jimmy Gamberg	2.50	2.50								
Kings Messenger Class	2.80					2.80				
Beresford, S. Dak., Nazareth Luth. Sunday School for Bethany Home, Waupaca: Crown Class \$5.05, Sunbeam Class \$1.14	6.19	6.19								
Beresford, S. Dak., Nazareth Luth. Sunday School for Elim Home, Elk Horn: Little Helpers Class \$2.55, Star Class \$1.85, Busy Bees \$3.20	7.60	7.60								
Blair, Nebr., Dr. and Mrs. N. C. Carlsen, in memory of Otto Hansen	2.00				2.00					
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Sunday School	18.84					9.42	9.42			
Cedar Falls, Ia., Mr. and Mrs. N. T. Nelson. The \$2 in the Equalization Fund is for the National Lutheran Council	17.00	5.00	5.00	2.00					5.00	
Callender, Ia., Mr. and Mrs. H. A. Ruder, in memory of Mrs. Ruder's mother	5.00				2.00	1.00	2.00			
Clifton, Ill., Zion Luth. Sunday School	15.00	7.50					7.50			
Ringsted, Ia., Mrs. Sena Nelson	10.00				10.00					
Total received for 1938-39 synodical budget	33819.31	3963.95	4092.59	6021.39	6158.93	2387.73	4228.80	641.01	6100.92	223.99

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Feb. 14, 1939.

H. J. Hansen, Syn Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2596.65	903.28	1190.04	343.63	159.70
Gillfillan, Minn., Mrs. Minnie Hansen and children, in memory of Hans C. Hansen, Evan, Minn.	1.00	1.00			
Chicago, Ill., Christine Petersen of Ebenezer Church	20.00	5.00	5.00	5.00	5.00
Del Rey, Cal., Pella Luth. Sunday School	10.00	5.00		5.00	
Cedar Falls, Ia., Mr. and Mrs. N. T. Nelson	8.00	5.00		3.00	
Total received for extra synodical missions	2635.65	919.28	1195.04	356.63	164.70

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 14, 1939.

H. J. Hansen, Treas.

HAR DE LÆST

	Nedsat Pris
JULESTJERNEN, 48 Sider, smukt illustreret	\$.60
HJEMMENES JULEBOG, 112 Sider	.50
HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider	.30
BØRNEBES JULEBOG, Stort format, 20 Sider	.20
DER UDE FRA, Stort format, 24 Sider	.20
LØSEN-BOGEN, ANDAGTSBOG FOR AARET 1939	.40
DANSK ALMANAK 1939	.40

Meta Moe:	Pris Netto
HVAD ER ET MENESKE? 304 Sider	\$1.10
INDTIL TREDJE OG FJERDE LED, 205 Sider	1.35

Villads Christensen:

SØREN KIERKEGAARDS RØST, 369 Sider2.25

Clemens Sørensen:

MOD STRØM OG VEJR, 142 Sider1.10

Svend Aage Reerslev:

GAASE-MARIES HUNDREDEAARSDAG, 175 Sider 1.00

Aage Nørfelt:

SOGNEPRÆST A. FIBIGER, en Guds Vandringsmand.
227 Sider1.80

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Pastor D. G. M. Bachs Rejseplan.

Vor Japanmissionær, Pastor Bach, som under sit Hjemlov i Aar bor med sin Familie her i Blair, er tiltraadt en Rundrejse efter Indbydelse til flere af vore Menigheder i Iowa Kreds. Hans foreløbige Rejseplan er som følger:

22 i Humboldt (Eft.), Rolfe (Aft.); 24 i Calender (Eft. og Aft.); 26 i Ringsted (Fmd.), Graettinger (Eft.); 28 i Spencer; Marts 1 i Royal; 2—3 i Marcus og Oyens.

FOR SALE

80 acres good land. Buildings on main road. 2¼ miles from Greenville, Mich. Stock and tools.

Christian Hansen,
R. 1. Box 128,
Greenville, Mich.

The Biggest Value Ever Offered

**In a King James Bible
for \$1.00**

Cloth Bound—Gold Title
Size of page, 4½ x 7½ inches
Complete text in New Bold
Pronouncing type

Especially suitable for use in Churches, Sunday Schools, Colleges, Schools and for Students, or for any purpose which requires a fine quality Text Bible in large readable type. Strongly bound in black cloth, with round corners, red edges and cover stamped in gold, it is attractive as well as useful and will be found to be an excellent value, unsurpassed anywhere.

Specimen of Type

**knowing the scriptures, nor the
power of God.
30 For in the resurrection they**

**Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebraska**

**M. S. Kungsholm — M. S. Gripsholm
S. S. Drottningholm**

Afsejlinger fra N. Y.: 18 Febr., 18 og 30 Marts, 15 April

DIREKTE AFSEJLINGER TIL KØBENHAVN:

4 Maj, 13 Maj, 9. Juni

KUN SKANDINAVISK BETJENING

„AALBORG KLUBBEN KOMMER IGEN I Juli. Dansk Amerikansk Klub i Aalborg arrangerer igen i Aar en planlagt Tur til Amerika. Besøget inkluderer Verdensudstillingen i New York, og hvis ønskes ogsaa Udstillingen i San Francisco. Turen er under personligt Ledelse af Klubbens President. Hr. E. Jensen. Skriv til Deres Slægtninger og inviterer Dem paa Besøg. Alle kan slutte sig til Klubbens Fællesrejse.

Sejlingslisten og andre Oplysninger om
Danmarksfarten tilsendes paa Forlangende.

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave., Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

WELLS OF SALVATION DAILY MEDITATIONS FOR YOUNG PEOPLE AND THE HOME

The writers of this first issue are Rev. James C. Peterson, Dr. J. P. Nielsen, and Rev. Karl M. Matthiesen. Each booklet covers two months. Six booklets cover the whole year.

The first issue for March and April is now ready. It contains meditations for Lent and the Easter seasons.

Price: Ten cents per single copy, postage prepaid. Seven cents per copy in quantities of ten or more.

Place a quantity order at once that you may have them on hand for use during the Lenten season.

**DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska.**

FRA DAG TIL DAG

Daglig Bibellæsning med Forklaring for tre Aar.

En Haandsrækning til at følge med paa daglig Vandring ad Bibelens Stier. 1., 2. og 3. Aargang af C. Asschenfeldt-Hansen.

Smukt og solidt indbundet med Lædertryk og Hjørner. Stort Format 308 Sider.

Danish Lutheran Publishing House

Pris \$2.50 portofrit tilsendt.

DANMARK, VORT LAND I BILLEDER OG TEKST

Bogen indeholder

ialt 90 smukke Fotografier, som er udført og trykt paa fornemt Kusttrykpapir og ledsaget af dansk og engelsk Tekst under hvert Billede. Omslaget, hvorpaa der er et pragtfuldt helsides Billede af Kronborg, er lakeret, og Bogen leveres i en Kartonæske lige parat til Forsendelse.

Pris \$1.25, portofrit tilsendt

**DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska**

JOHANNES KNUDSEN: INTRODUCTION TO THE DANISH LANGUAGE

A course in the fundamentals of the Danish language adapted to the needs of the Danish-Americans.
\$1.50 Postpaid.

**DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska**

Luthersk Aarskrift

PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
LIBRARY

Reference Library
Nat'l Luth. Council
89 E 35th St
NEW YORK N Y

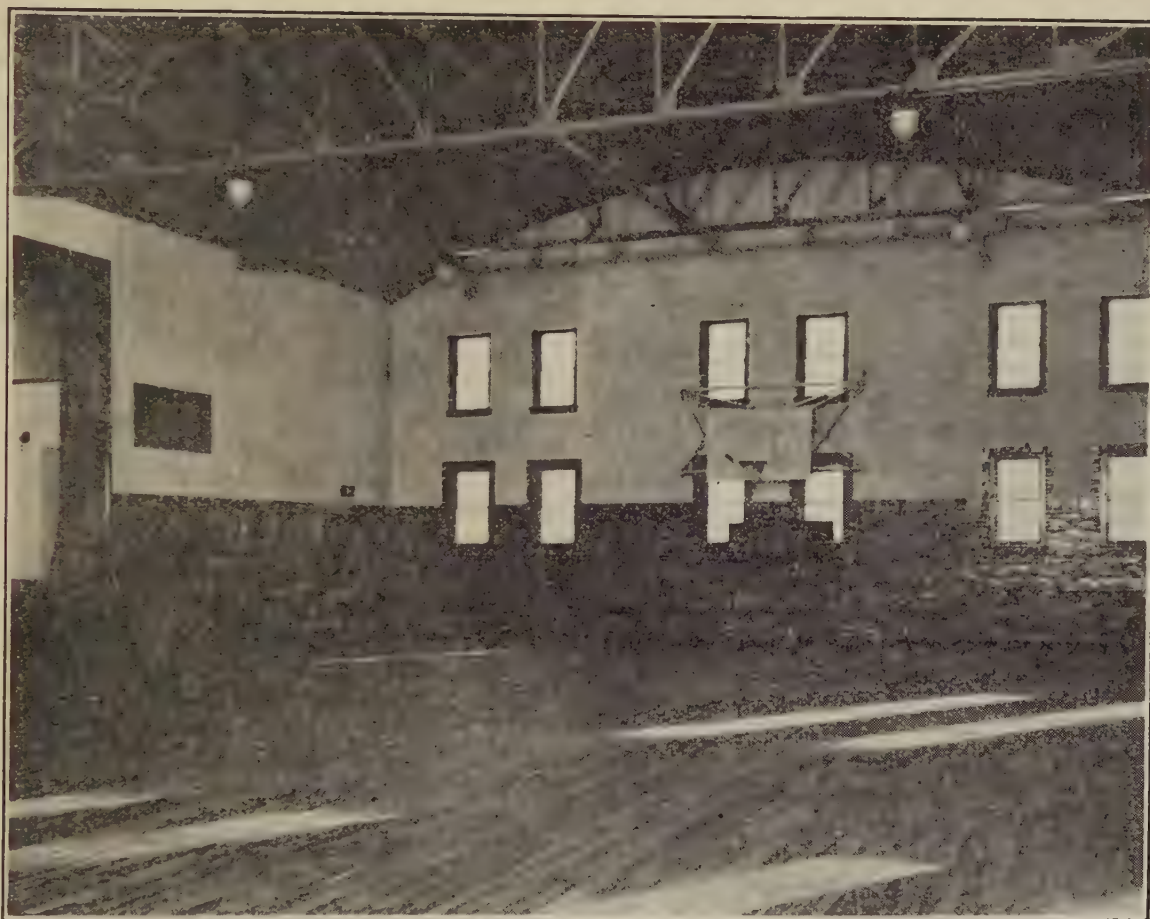
LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDT

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 1. MARTS 1939

NR. 9

GYMNASTIKSALEN I DANA COLLEGE AUDITORIET

Paa denne Tid af Aaret er der Kurveboldskamp (Basket Ball) i denne Sal. Det er ikke alene Studenterne paa Dana der benytter den troelig, men ogsaa omliggende Byers Højskoler lejer den, særlig til deres Turnering, da det er eet af de bedste Sportslokaler paa Egnen. Ogsaa dette har sin Betydning som Reklame for vor Skole.

Det er nu godt ti Aar siden at det smukke Idrætshus blev opført, dels som en Enkeltmands Gave, dels som en Takkegave fra Alumniforeningen. Det kostede ca. \$32,000. Den største Bidragyder og som særlig inspirerede Opførelsen af en saa stor og smuk Bygning, var en enlig Kvægeopdrætter ude ved Cody, Wyo., ved Navn Lawrence Thomsen. Han ydede ca. en Fjerdedel af Pengene. Forleden Aar besøgte en Mand os i vort Hjem i Sidney, Mont., som kom ude fra Cody. Vi forhørte angaaende Mr. Thomsens Befindende. „Ja, han tabte jo alt hvad han ejede i Krisetiden“.

„Mon han saa ikke fortrød at han havde givet saa mange Penge til Skolen“ spurgte vi.

„Nej, han sagde, at han var netop glad ved at han gjorde det, for de var de eneste han egentlig reddede. Havde han beholdt dem, saa var det gaaet med i Krakket ogsaa!“ PCJ.

Anden Søndag i Fasten.

Og Jesus gik bort derfra og drog til Tyrus's og Sidons Egne. Og se, en kananæisk Kvinde kom fra disse Egne, raabte og sagde: „Herre, Davids Søn! forbarm dig over mig! min Datter plages ilde af en ond Aand.“ Men han svarede hende ikke et Ord. Da traadte hans Disciple til, bade ham og sagde: „Skil dig af med hende, thi hun raaber efter os.“ Men han svarede og sagde: „Jeg er ikke udsendt uden til de fortabte Faar af Israels Hus.“ Men hun kom og kastede sig ned for ham og sagde: „Herre, hjælp mig!“ Men han svarede og sagde: „Det er ikke smukt at tage Børnenes Brød og kaste det for de smaa Hunde.“ Men hun sagde: „Jo, Herre! de smaa Hunde æde jo dog ogsaa af de Smuler, som falde fra deres Herrers Bord.“ Da svarede Jesus og sagde til hende: „O, Kvinde, din Tro er stor, dig ske, som du vil!“ Og hendes Datter blev helbredet fra samme Time. Mt. 15: 21—28.

HUNDENES SMULER.

Hvad der dog ligger i det Udtryk! Jesus selv fremkaldte det. Børnenes Brød for Hundene? Nej! Men Smulerner da? Ja, selvfølgelig, hvor der er en saadan Tro. Det er det „Hundene og „Smulerner“ lærer os om.

At stilles paa Hundens Plads er ikke saa lige til, — ikke for Kød og Blod. Det vil helst sidde øverst. Men at være Hund kan nok gaa an ved den gode Mesters Bord; thi der bliver Smulerner til mange Kurve, der fyldes godt.

Saadanne, og mange andre Tanker vælder frem af dette rige Evangelium.

Hundens Plads er nederst. Der stilles der intet Krav. Men der bedes dernede. Det ser Mesteren. Derfor er Pladsen nederst saa velsignet. „Dig ske, som du vil,“ udbryder Jesus helt overrasket, „Din Tro er stor, Kvinde.“ Hundens Plads! Kender du den? Det vil Fastetiden hjælpe dig til. „Ved Korsets Fod hos Jesus,“ „— men de ydmyge giver han Naade.“ Ogsaa for os er det sandt, hvad Brorson sang: „— thi Roserne vokse i Dale.“

Men Smulerner! Kun lidt af Jesu Magt og Naade føler det knuste Hjerte. „Sig kun Ordet,“ havde Høvedsmanden sagt. Det var ikke Guds hele Almagt og Naade, der forlangtes. Det sandede ogsaa hun, der greb kun Fliken af Jesu Kjortel. Vi kommer saa let højt paa Straa, hvor vi brusende foran Guds Naades Trone stormer paa med vore Krav. „— Gud staar de hoffærdige imod.“

Kære du! Kun Smulerner. De slaar til — nemlig Guds Smuler „— Dig ske, som du vil.“

Theo. M. Hansen.

LIVETS MAAL

(Melodi: Jeg gaar til Himlen, der er mit Hjem.)

Paa Vej til Himlen, O stands mig ej,
Al Verdens Uro og Smerte.
I Himmelhjemmet er Plads for mig,
og didhen længes mit Hjerte.

Og skønt det for mig gaar altfor smaat,
og alting synes imod mig.
Du, som paa Jord gjorde alting godt,
mit Hjerte dog længes imod dig.

Uværdig er jeg, det ved jeg godt,
i dit dejlige, lyse Rige;
Men du, Herre, vender dog ikke dig bort.
O, hjælp mig mod Lyset at stige.

Din Gerning lykkes i Hjertet mit,
af hele min Hu, jeg begære,
Lad Vejen findes til Riget dit
af mig og af mine kære.

Saa frem, min Sjæl, frygt ej, men tro
paa ham, som har Almagtskræfter;
Han vil dig signe med Sjælerø,
styr du kun mod Hjemmet herefter.

Jeg gaar til Himlen med Frydesang
om end de blandes med Taarer.
Jeg skal vel ligne min Frelser engang,
naar han sine Salige kaarer.

Naar Dagen kommer, og Timen slaar,
og Lænkerne her de falde,
paa Naadens Vinge, I Naadens Dragt,
han mig blandt sine vil kalde.

Da bruser vor jublende Tak til Ham,
paa Knæ for Frelserens Trone;
da glemmer vi Modgang og Sorg og Skam,
mens Højtidsalmerne tone.

Paa Vej til Himlen, O, stands mig ej,
Al Verdens Uro og Smerte.
I Himmelhjemmet, han venter mig,
og didhen længes mit Hjerte.

Dagmar Nielsen.

TALE

ved Mrs. Agnes Wilhelmsens Begravelse fra Easton
Kirke, Fresno Co., California.

Af Pastor A. R. Petersen.

„Og jeg hørte en Røst fra Himmelen, som sagde: Skriv: Salige ere de døde, som dø i Herren herefter: Ja, siger Aanden, de skulle hvile fra deres Møje, thi deres Gerninger følge med dem.“ Aab. 14,13.

„Jeg hørte en Røst fra Himmelen“. Det var den samme Røst, som tidligere havde udraabt om Jesus, i hvem Guddommens hele Fylde boede legemlig: „Denne er min Søn, den elskede, i hvem jeg har Velbehag: hører ham.“ (Matth. 17,5). Har du hørt denne Røst? Kan du i Lighed med Johannes og de øvrige Apostle sige: „Vi saa hans Herlighed, en Herlighed som en enbaaren Søn har den fra sin Fader, fuld af Naade og Sandhed“? (Joh. 1,14). Mrs. Wilhelmsen havde set Guds Søns Herlighed, fuld af Naade og Sandhed. Hun kunde sige: „Jeg troer paa ham.“

Ogsaa til den dødssyge Ezekias, Juda Riges gudfrygtige Konge, lød Røsten, da Profeten Esajas sagde til ham: „saa siger Herren: beskik dit Hus, thi du skal dø og ikke leve.“ (2 Kong. 20, 1). Ezekias bad til Herren, og Gud gav ham en yderligere femten-aarig Livstid.

Det er nu tre Aar siden, at en Røst, som hun ikke kunde tage fejl af, sagde til Mrs. Wilhelmsen, „Du skal dø og ikke leve.“ Hun havde vel allerede i sin Ungdom, tre og halvtreds Aar tidligere, beskikket sit Hus, at modtage Naade over Naade fra Gud, igennem en sand og levende Omvendelse og Tro. Men i Kristenlivet maa der altid være et bestandigt: „Fremad“ med Hensyn til dette: at beskikke sit Hus. Og Gud gav hende igennem hendes treaarige Syge- og Sengeleje en yderligere Naadetid til at gøre dette; i hvilken hun Dag for Dag lærte i tiltagende Tro og Tillid til Guds Naade i Kristus Jesus at bekende: „Min Hjælp kommer fra Herren.“ „Herren er den, der bevarer mig.“ „Mine Tider ere i Herrens Haand.“ „Han vil bevare min Sjæl.“

„Salige er de døde, som dø i Herren.“ Hun døde i Herren; hun er salig. Saaledes siger Røsten fra Himlen, alle andre Røster fra Jorden og fra under Jorden til Trods.

„Ja, siger Aanden, at de maa hvile fra deres Arbejde.“ Hendes Arbejde! Jeg har dette Privilegium at kunne se tilbage paa 32 Aar, i hvilke jeg har kendt hendes arbejdsfyldte Liv. Saa vidt, som jeg ved, vilde jeg ikke være bleven en Troende, ej heller en Budbærer af Jesu Kristi velsignede Evangelium, dersom det ikke havde været for dette Præstehjem, der Aar tilbage blev oprettet i Kansas City. Jeg takker Gud for dette Hjems kristelige frugt bærende Orden, Disciplin, venlige Hjælpssomhed og

Gæstfrihed. Det var et Hjem, hvis Døre og Spisekammer stode aabne med et kærligt: „Velkommen“ til mange, rigtig mange. Hun bar paa sit Hjerte, foruden denne hendes hjemlige Husholdning, en daglig bævende Omsorg for hendes Kirkes Liv og Gerning.

„Altsaa er der en Sabbatshvile tilbage for Guds Folk.“ (Heb. 4, 9). Hun er gaaet hjem til den. I hendes tre og halvtredsindstyve-aarige Tjeneste i Herrens og Kirkens Gerning blev hun til Tider overrumplet af Træthed og Bekymring. Men da var det just i saadanne Tider, at hun saa Frelseren udrække til hende hans gennemborede Hænder og hørte ham sige: „Kommer hid til mig alle, som lide Møje og ere besværede, og jeg vil give eder Hvile.“ Hun gik til hendes sidste Hvile, baaren af hans evige Arme. Ikke hjem til Uvirksomhed, men til de Tusinde Gange Tusinders Lovsang til Ham, der sidder paa Tronen, og til Lammets.

„Deres Gerninger følge med dem.“ Vil mon alle de, for hvem hun arbejdede og bad følge? Vil mon alle hendes Børn og Børnebørn følge? En Gang spurgte hendes Doktor hende: „Er der noget, som De bekymrer Dem for?“ „Doktor, troer De, at en Moder, som har ti levende Børn, kan være helt uden Bekymring?“ var hendes sokratiske Svar. Det synes mig helt forkert, at jeg, som kun var en lejlighedsvis selvbuden Gæst og Deltager i hendes Hjems Gæstfrihed og kristelige Fællesskab, er derved bleven velsignet med saadanne Evighedsværdier, som nogle af Hjemmets egne Børn muligvis endnu ikke har modtaget. Der staar skrevet: „Hvorledes skulle da vi undfly, naar vi ikke bryde os om saa stor en Frelse?“ (Heb. 2, 3). Dette advarende Ord taler Røsten fra Himlen til os alle. „Lader os derfor gøre os Flid for at gaa ind til hin Hvile.“ (Heb. 4, 11).

„Ved Tro ofrede Abel Gud et bedre Offer — idet Gud bevidnede sit Velbehag i hans Gaver; og ved den taler han endnu efter sin Død.“ (Heb. 11, 4). Og saaledes skal denne Moder, Hustru og gudhengivne Kvinde vedblive at tale ved hendes Tro, der blev kendelig for os alle, igennem hendes gudgivne Gave af Opofrelse og Selvfornægtelse.

(Oversat af C. W.)

HVAD BETYDER EGENTLIG ORDET „TRO“?

Af Dr. Michael Neiiendam.

Faa Ord er misforstaaet i den Udstrækning som Ordet Tro. En siger for Eksempel til mig som Svar paa et Spørgsmaal, jeg stiller: „Ja, det tror jeg nok“. Hvad betyder det? En vis Usikkerhed betyder det — navnlig hvis Vedkommende dertil følger: „men jeg ved det virkelig ikke bestemt.“ Her er altsaa Ordet brugt i Betydning af en temmelig usikker Formodning. Sikkerhed eller Usikkerhed i denne Formodning kan naturligvis være stærkere eller svagere — hør blot Graderne: jeg tror nok — jeg tror temmelig sikkert — jeg tror ganske bestemt. Altsaa Styrken i den Vished, Ordet udtrykker, er temmelig elastisk, og det skyldes den talendes eget Ukendskab til de Forhold, han udtaler sig om; thi hvad man ikke ved, kan man intet bestemt sige om. Hvor skulde man ogsaa kunne det? Der er ikke andet at gøre end at benytte Ordet „Tror“ om Usikkerheden! Og hvor mange mærkværdige Genstande kan Ordet „Tror“ dog ikke knyttes til! En tror paa Verdens nære Undergang, men hans Nabo „tror“ lige det modsatte: en anden „tror“ paa Spø-

gelser, men Ægtefællen „tror“ ikke derpaa; en tredje „tror“ paa et bestemt lykkeligt Lotterinummar, og en fjerde „tror“, at det er sundest at spise Grøntsager — men der er andre, der til Gengæld „tror“ det modsatte. Kort sagt — der er ingen Grænser for, hvordan Ordet „Tro“ kan bruges i de mærkeligste Sammenhænge og Sammensætninger! Men hele denne Brug er een stor Misbrug af Ordet „Tro“ og al den Forstaaelse, der er lagt ind i det elastiske Begreb „Tro“ er en stor Misforstaaelse. Thi Ordet „Tro“ betegner i sit Væsen netop ingen usikker Viden, ingen famlende Erindring og ingen halvglemmt Lektie, men først og sidst et personligt Forhold. Jo værdifuldere et saadant personligt Forhold er, desto mere unddrager det sig en bestemt Maalestok af Viden og Kunnen.

Hvad er det første, vi tror paa som Børn? Det er Fars og Mors Kærlighed. Men her er der jo netop ikke Tale om nogen Viden eller Kunnen, men just om et personligt Forhold. Tro er derfor Tillid, denne umiddelbare Given sig hen. Og se, vi skuffes ikke. Men det er akkurat det samme, der gør sig gældende i det personligste af alle personlige Forhold — Forholdet til Gud. Thi Forholdet til ham er ikke Forholdet til en Bog, en Lektie eller en eller anden — Godtkøbsvare, som min Avis fortæller mig om. Fordi han er en Person, en Personlighed, er Tro til ham et Forhold til ham — nemlig Tillidens umiddelbare, grænseløse Forhold. Hvis det Forhold til ham bliver som det skal være, er der Vækst i det; Tilliden til ham er den levende Strøm mellem ham og mig. Og ud af Tilliden vokser Bekendelsen: Himlens og Jordens Skaber og min Gud.

Og ud af Bekendelsen vokser Lovprisningen: Takken for, hvad han har gjort for mig og givet mig — nemlig sig selv. Thi Jesus Kristus er selve Guds Menneskeliv levet paa Jord og under samme Kaar som vort eget Liv. Til sidst kommer det største — nemlig Tilbedelsen. Thi i Guds Menneskeliv, levet i Jesu Kristus, er hans egen Kraft lagt for Dagen; derfor kunde hverken Synden eller Døden faa Bugt med det.

Saadan er Troen et mægtigt, levende og virksomt Forhold. Det kan ejes af alle, og egentlig er alle anlagt paa at komme til at eje det. Den, der ejer det, faar en Kraft, som den, der ikke har det, mangler.

Og hvad skal saa den gøre, der gerne vil eje det, men ikke har det og ikke ved sine levende Raad for at faa det?

Ganske simpelt og enfoldigt — bede Gud, som er alle gode Gavers Giver, om at faa det. Kr. Pb.

Normal Kristendom sætter et almindeligt Menneske i Stand til at gøre ualmindelige Ting.

„Jeg er af dem, der hellere vil synke med Troen i Behold end flyde oven paa med Troen tabt.“

TRYG.

„Kun een Dag, eet Øjeblik ad Gangen!“
hvilken Trøst for den forsagte Aand!
Hvorfor skal mig Uro holde fangen?
Alting hviler i min Faders Haand.
Han som har for mig en Faders Hjerte,
hver en Dag jo ogsaa sende vil
mig den lille Del af Fryd og Smerte,
som jeg netop trænger til.

Nær hos mig han vil mig altid lære
særlig Naade for hver enkelt Tid;
hver en Dags Bekymring han vil bære,
„Kraft“ og „Raad“ han kalder sig med Flid.
Han vil vogte sine Faar saa kære,
mætte Sjælen ved sit Naadebord.
„Som din Dag, saa skal din Styrke være.“
det er Løftet i hans Ord.

Hjælp mig da at hvile trygt og stille
kun paa dine Løfter, Herre kær,
og ej Troens dybe Fred forspilde,
som i Ordet kom mit Hjerte nær!
Naar mit Sind er af Bekymring fangen,
lær mig tage af din Faderhaand
kun een Dag, eet Øjeblik ad Gangen,
med en stille, ydmyg Aand!

(Fra „Hjemlandstoner“)

Inds. af Mrs. M. Jensen, Fresno.

HVOR ER DIT NAVN?

Der er to Muligheder. Dit Navn kan være skrevet i Himlen. Jesu Ord til Disciplene: „Glæder eder, at eders Navne er skrevne i Himlene“ (Luk. 10, 20), kan ogsaa gælde dig. Og det ikke blot kan, men det burde være saaledes. Thi i din Daab fik du Barnenavn hos Gud og blev indskreven i Naadens hellige Bog. Og hvis du blev i din Daabs Naade eller vendte om til den, da du var kommen bort, saa kan og vil det ofte lyde: glæd dig, at dit Navn er skrevet i Himlen. Det vil lyde, naar du er glad i Gud og nyder Lykken af hans Fortrolighed; men det vil ogsaa lyde i Tider, hvor du trænger til hele Trøsten af det, saaledes f. Eks. paa et Sygeleje, i en Sorg eller i en eller anden Nød og Trængsel. Og det er egentlig ingen Sag at prøve Modsigelser i Livet, naar Udgangen af dem er ny Erfaring af vor Guds Naade og Trofasthed.

Men der er en anden Mulighed. Jesus vilde ikke have sagt disse Ord om Glæden i Himlen til Judas. Han er en sørgelig Skikkelse, der snart forspildte den Naade at være udvalgt til Apostel. Der var beredt en Trone for ham i Himlen som for de andre Apostle, og dog endte han som det Fortabelsens Barn, der gik til sit Sted. Hvor mange træde dog ikke i hans Spor og forspilde den Naade og Udvalgelse, Daaben førte dem ind i. Mange døbte ender som Fortabelsens Børn i den evige Jammer, skønt der var beredt dem en evig Glæde.

Jesus vilde heller ikke have sagt disse Ord til den rige Mand. Han er ogsaa en sørgelig Skikkelse. Hans Navn nævnes ikke engang. Selvfølgelig regnedes hans rige Navn højt paa Jorden, men i Himlen var det ikke skrevet, og derfor nævner Guds Ord det heller ikke. Han havde bøjet Knæ for Verdenslivets Herlighed, og saa fandt Herligheden fra Himlen ingen Rum i hans Sjæl, og denne passede derfor ikke ind i Himlens Herlighed.

Dette gælder endnu.

Hvert Menneske, som vender sig til Syndens og Verdens Veje og bliver paa den, vil ende hos Judas og den rige Mand. Deres Navne vil slettes i Himlen, og der vil være evigt Mørke og evig Dom over dem.

Hvor er dit Navn?

Luk op for Jesus, og han vil lukke op for dig, og dit Navn skal være et evigt Navn i Himlen.

A. Jensen, Sognepræst i Slemminge.

Inds. af Mrs. Mary Johnson, Sioux City.

MORGENANDAGT.

En norsk Præst lagde for længe siden Mærke til, at en Mand tidligt hver Morgen kom roende til Land fra en stor engelsk Damper, der laa for Anker ude i Bugten. Manden gik hver Gang fra Baaden op til Kirken, hvor han opholdt sig en Stund.

Præsten blev nysgerrig efter at lære Manden nærmere at kende, søgte Lejlighed til at hilse paa ham, og fik da at vide, at det var William Gladstone. En af Europas ledende Statsmænd begav sig i den tidlige Morgenstund bort fra sit store, prægtige Fartøj, der førte ham Jorden rundt paa en Rekreatjonsrejse, hen til den lille, norske Landsbykirke for at faa Ro og Stilhed til at forrette sin Morgenbøn.

Ved C. C.

LUTHERS KAMPSALME.

Vor Gud han er saa fast en Borg,
Vor Gud han er saa fast en Borg,
Han kan os vel bevare,
Han var vor Hjælp i al vor Sorg,
Vort Værn i al vor Fare;
Den gamle Fjende led
Er nu for Alvor vred,
Stor Magt og Argelist,
Han samler mod os vist,
Ej Jorden har hans Lige.

Vor egen Magt den er kun svag,
Let kan os Fjenden fælde,
Men en antager sig vor Sag,
Omgjortet med Guds Vælde:
Det er den Herre Krist,
Og Sejer faar han vist,
Der er ej anden Gud,
Han drager med os ud,
Han Marken skal beholde.

Og myldred Djævlé frem paa Jord
Og os opsluge vilde,
Vi frygte dog ej Fare stor,
De deres Trusler spille;
Lad rase Mørkets Drot
Med Løgn og Mord og Spot,
Han har dog faa't sin Dom,
Da Krist til Jorden kom,
Et Ord ham nu kan fælde.

Det Ord de vel skal lade staa,
Og dertil Utak have,
Thi Herren selv vil med os gaa
Alt med sin Aand og Gave;
Og tage de vort Liv,
Gods, Ære, Barn og Viv,
Lad fare i Guds Navn,
Dem bringer det ej Gavn,
Guds Rige vi beholde.

ET GODT SVAR.

En Prædikant kørte i en Omnibus i en By. Da de passerede forbi en Kirke, sagde en af Passagererne: „Hvis de Kristne holdt op med at bygge Kirker og Opbyggelseslokaler og gav disse Penge til de fattige, vilde meget være anderledes.“

„Dette har jeg hørt før,“ sagde Prædikanten.

„Af hvem da?“

„Jo, af Judas Iskariot,“ lød Svaret.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adresseforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Rosenørn Alle 55, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.
MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Anden Søndag i Fasten. Mar. 5.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Thes. 4: 1—7; Math. 15: 21—28.

Ny Tekstr. — Jakob 5: 13—17; Mark 9: 17—29.

„OG TROENS BØN SKAL FRELSE DEN SYGE.“

„Vi vil med Kvinden af Kanaans Egne

raabe ham efter og faar ikke Ro,

før han paa Bønnen til Slutning vil tegne:

Amen, det ske dig alt efter din Tro!“

Saadan lyder en Version af Slutningsstroferne i den gamle tyske Skriftemaalssalme (Nr. 374 K. H.) og den træffer Originalteksten bedre end „som du vilt.“ Thi Herren vil altid. Men er vor Tro værd hans Tillid? Paa Bønnens Omraade staar Troens Kamp. Er Tro Frelsens Tilegnelse saa er Bønnen Troens Udtryk. Men vi kan bruge alle de Forklaringer og aandrige Udtryk vi vil om Tro og Bøn, Sagen ligger dog i et ydmyget Hjertes tillidsfulde Henvenden til Gud. Det var jo Hemmeligheden ved baade den kanaanæiske Moders Uforsagthed og den dæmonbesatte Drengs Faders Bekendelse. „Jeg tror, hjælp min Vantro!“ Det sker, at man kan finde mere ægte Tro paa Gud hos Personer udenfor Menigheden end hos mange af de Hellige indenfor. Saadan under-virkende Tro paa den Almægtige er ikke afhængig af hverken Omvendelsesoplevelse eller offentlig Vidnefrimodighed. „Discipline“ bør tage sig i Agt før de fremkommer med deres afvisende Indsigelser eller ivrige Djævelfordrivelsesforsøg. Kun Herren kender Hjertets Oprigtighed og Situationens Alvor. „Havde Herren svaret mig, som han svarede denne Kvinde,“ siger Luther, „saa var jeg løbet min Vej.“ Og mange meget „mindre“ Discipline end han var sikkert blevet smækket, i Stedet for at forstaa Jesu underlige men ogsaa inderlige Kærlighed til de enkelte betrængte Sjæle som plages ilde af Djævelen. Til saadanne af Nøden hjemsøgte Mennesker, som maaske lider med og for deres Kære, vil vi sige: Kom kun frimodig til Herren, selv om I bor afsides fra Menighedens Israel eller om de Troende skuffede eder. Frem-bær eders Bøn i ydmyg og ærlig Tro paa hans Kærlighed og Magt. Han vil gøre alle Ting vel. Husk, selv Hundene lever dog af de Smuler der falder fra deres Herres Bord, og de er vist de mest taknemlige og trofaste i Prøvens Stund.

Fra vor Kirkemark.

Gennem hele Fasten fra Askeonsdag til og med Langfredag vil der blive holdt Møder af lutherske Præster i Erlanger Teatret i Chicagos „loop district“ om Middagen fra Kl. 12.10 til 12.30. Talerne bliver rundkastet over Stationen WIND. Der holdes dog ingen Møder Lørdag og Søndag. Men hver Lørdag vil de danske lutherske Præster tale over Jesu syv Ord paa Korset.

Det er „Chicago Regional Federation of Lutheran Brotherhoods“, der forestaar og har ordnet Møderne (undtagen de danske om Lørdagen).

Blandt Talerne nævnes to Præster fra Den danske Kirke som taler en Dag hver, og fire fra Den forenede Kirke, der ogsaa taler en Gang hver. Et Program med alle Talernes Navne og Oplysninger om, naar de taler, kan faas ved at tilskrive Pastor Joseph Simonson, 652 N. Lotus Ave., Chicago.

Har De anskaffet Deres Hjem et Eksempplar af det engelske Andagtshæfte „Wells of Salvation“, som gælder Marts og April? Ellers send til Dan. Luth. Publ. House efter eet og flere. Blot ti Cents.

Blair Menighed har endelig faaet Præst igen idet Pastor Harold C. Jørgensen, Coulter, Iowa, har sagt Ja til Kaldet og tilflytter hen i Maj.

„Luthersk Ugeblad“ er en kær Gæst i alle vi ældres Hjem; det maa erstatte os hvad vi savner i aldrig at høre det danske Sprog mere ved vore Gudstjenester eller Møder, selv om vi delvis forstaa Landets Sprog. „Moders-maalet er Hjertesproget“, og for os som fandt ind i de Helliges Samfund i Danmark med al dettes Velsignelse og aandelige Opbyggelse, er det svært at føle sig hjemme, hvor kun det engelske Sprog benyttes, skriver en Læser til os. Tillige udtales ogsaa Ønsket om en fortsat Danmarksspalte og et 24sidigt Blad.

Mrs. Mary Clausen, Selma, der har en Korr. i dette Nummer, ønsker Anledning til at sende en Tak og Hilsen til Dr. N. Nielsen i Manchuriet og Dr. Dagmar Petersen i Santalistan for modtagne Julehilsner. Mange andre af deres Venner herovre ønsker sikkert at gøre det samme om de nu læser dette. I Grunden er det underligt at tænke sig at vort lille Samfundsblad naar Jorden rundt med Bud og Hilsen.

Fra Hutchinson, Minn. meddeler vor Korr. J. H. C. flg. — Baade hans og Pastor Svendsens Fødselsdag faldt paa Feb. 15, hvorfor Mrs. Svendsen og Mr. Christensens Datter, Mrs. Dagmar Jensen, afholdt en fælles Fest i Præstehjemmet om Eftermiddagen, hvortil de ældre i Mgh. blev indbudt. Der indfandt sig en 30—40 Stk. og man havde et godt Samvær med Sang, Oplæsning og Samtale, som selvfølgelig afsluttede med en Kop Kaffe m.m. Samme Aften havde de Unge deres Møde samme Steds, da Præsteboligen bliver benyttet dertil medens Kirken er under Opførelse, og Fødselsdagen blev atter fejret.

Det skrider nu godt fremad med den nye Kirke.

Mrs. Peter B. Nielsen døde den 31 Dec. og blev begravet 3 Jan. her. Hun var over de 75 Aar. Hun elskede sin Gud og hans Kirke, saa hendes Plads i Guds Hus stod

sjældent tom, endskønt hun ikke kunde høre godt de senere Aar, eller forstaa det engelske Sprog ret godt. Gud sparede hende fra ret megen Pine paa Sygelejet og det var hun saa taknemlig for; dog vilde hun ogsaa derfor have sagt Tak om saa var. Hun og Mrs. H. C. Christensen var meget sammen medens de begge levede og Blomsteravl var deres Yndlingsemne. Og derved lededes deres Tanke ofte opad til ham om hvem Brorson synger:

Den yndigste Rose er funden
Blandt stiveste Torne oprunden,
Vor Jesus, den dejligste Pøde,
Blandt syndige Mennesker grøde.

Lad Verden mig alting betage,
Lad Tornene rive og nage,
Lad Hjertet kun daane og briste,
Min Jesus jeg aldrig vil miste.

Pastor A. Hofgaard, Bestyrer for det Danske Bethania Alderdomshjem i Minden, Neb., har sagt Ja til et Kald fra Menigheden i Curtis, Neb. efter at Pastor Steensen flytter derfra til Staplehurst. Da der er 100 miles mellem de to Steder, kan Betjeningen nok foretages, selv om Præsten bor i Minden. Som vi husker, gik Menigheden i Minden By sammen med Frederiksborg paa Landet for at udgøre eet Kald, hvilket nu betjenes af Pastor Alfred V. Andersen. Pastor Hofgaard har saaledes ingen anden Præstegerning lokalt udenfor Hjemmet.

Mrs. Christ Christensen, Vermillion, S. D. kunde den 14. Feb. fejre sin 80aarige Fødselsdag, meddeler Pastor A. V. Neve, der overværede Festen, hvortil mange Slægtninger og Venner var samlede i det aabne Hjem. Omend Mr. Christensen ikke bor hvor vi har en dansk Kirke, saa støtter han trofast vort Samfund igennem en lokal dansk Missionsforening. Vi mindes ham som Medlem paa den Komite der med afdøde Pastor Kildsig i Spidsen indsamlede omtrent en halv Million Dollars for „Greater Dana“ en Snes Aar siden. L. U. ønsker til Lykke!

Fra Siloams Menighed, Chicago, meddeler vor Korrespondent, Mrs. C. Ankersen, at de havde en travl men rig Tid gennem Juledagene og Bedeugen. Deres Præstefolk arbejder ihærdigt og der serveres purt Brød til Sjælene. En særlig Begivenhed foregik den 27. Jan., da en „ny Kandidat“ holdt Indtog i Pastor og Mrs. Rasmussens Hjem og Mgh. glædes paa deres Vegne.

Ord-Udgaven af vor „Hymnal“ er under Optrykning her for Tiden, medens Musikudgaven er under Indbinding. Saa der er almindelig Travlhed. Bogbinder Skau siger at den bliver mere solid indbunden end forrige Udgave, da man blev narret med en Forsyning Traad. Den er en ret anseelig Bog, men indeholder ogsaa ca. hundrede Sangnumre flere end den første Udgave. Det kan hændes at vi ikke formaar at udgive det store Nummer af L. U. mere end een Gang denne Maaned, da man har Pladserne fyldte med Sange. Maskinerne synger ogsaa nok saa muntert.

Et Hæfte til Brug ved Børneundervisningen i Menighedsskolerne og som behandler den lutherske Kirkes Historie i Danmark og herovre er planlagt af henhørende Komite i Den danske Kirke. At et saadant Tekstskrift vilde have stor Betydning ogsaa i vort Samfund er givet, særlig dersom vi ønsker at vore Børn skal blive nogenlunde kendt med vor kirkelige Arv, som man ofte taler saa højt om og som virkelig har Værdi for Tro og Virke.

Pastor C. Krogh meddeler at hans Adresse forandres fra Luck, Wis. til Oaks, Okla. Vi slutter derudfra at han og Hustru er opfordret til at medvirke ved Børnehjemmet dersteds. De har jo god Erfaring fra Waupaca.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

NEW BRUNSWICK

New Denmark

Ved Aarsmødet genvalgte Styrelsen. Menigheder haaber snart at faa kaldet en ny Præst.

Der gives i Vintrens Løb nogle Underholdninger for at samle Midler til Kirkegaardens Vedligeholdelse.

Kvindeforeningen har god Tilslutning til Møderne, den har 23 Medlemmer.

St. John

Ved Aarsmødet genvalgte Styrelsen. Menigheden En Moder, Fru Pedersen, sender i Kirken og Hjemmet Kvindeforeningen og de unge Piger i St. John en hjertelig Tak for en Julegave, sendt hendes syge Datter, Poula. Datteren, som er i Bedring, har godt Haab om at genvinde Helbred og Kræfter. Menneskers gode Vilje og Betænksomhed er ofte god Medicin i Svagthed og Sygdom.

Hrr Claus Petersen, Sussex, døde d. 30. Dec. efter et længere Sygeleje. Petersen efterlader sig sin Hustru og to Børn.

QUEBEC

Montreal

Der var god Tilslutning til Aarsmøderne saavel Menighedens som Kvindeforeningens.

Den fyldigste Beretning kommer fra Ungdomsforeningens Generalforsamling, der synes at have været præget af Haabefuldhed med Hensyn til Fremtiden og Tak for Fortiden.

Menighedsraadet bestaar af Herrerne: Poul Friis Christensen, Ejnar Jensen, Chr. Nielsen, Kaj Nielsen, L. Søgaard Pedersen, (Formand), Aage Jepsen, Kasserer), og Axel Andersen, (Sekretær). (Fru Franckel valgtes til Suppleant). Wilson Hansen og Hagbard Rasmussen blev Revisorer.

Som Komite til at søge et for Menigheden passende Hus valgtes Herrerne: Wilson Hansen, Niels Larsen og Halfdan Langer.

Kvindeforeningen havde i Aarets Løb faaet fem ny Medlemmer. Ved Valget blev Fru Beck Præsident, Fru Hagbard Rasmussen Vicepræsident, Fru L. Søgaard Pedersen, Sekretær; Frk. E. Gøtche, Vicesekretær; Fru Aage Jepsen, Kasserer. Til Sygekomiteen valgtes Frk. Kirstine Petersen.

Ungdomsforeningens Styrelse kom ved Valget til at bestaa af Hrr Jørgen Schmidt, Næstformand; Frk. Elinor Olufsen, Sekretær; Kirstine Damsgaard, Kasserer, samt Hrr Peter Groskier.

ONTARIO

Toronto

Her var det i Februar den aarlige Indsamling af Midler til Kirkens Drift, der var paa Dagsordenen og det dermed forbundne Spørgsmaal om større Bidrag til Selvhjælp.

Kvindeforeningen holdt Aarsmøde d. 5. Jan. Den havde i det svundne Aar afbetalt \$400.00 paa Kirkejendommens Gæld. Fru Pilby og Fru B. Nielsen afgik fra Styrelsen

og Fru A. Jespersen valgtes til Næstformand og Frk. Nielsen som Sekretær. Fru Pilby og Fru R. Jensen valgtes til Revisorer.

Menigheden har en Drengeklub „Vikingerne“. I Vinter spiller den Hockey hver Lørdag Kl. 3.00.

Sangkoret holdt Aarsmøde d. 10 Jan. Hrr Heilskov, mangeaarig Leder af Koret, trak sig tilbage og blev erstattet med Fru Elsie Larsen. Og Hrr Folmer Petersen afgik som Sekretær; i hans Sted valgtes Hrr A. B. Christensen. Miss Esther Christensen blev Hjelpeorganist.

„Happy Helpers“ fik sig en ny Bestyrelse: Præsident, Elsie Larsen; Vicepræsident, Vera Simonsen; Elly Christensen, Kasserer; Marie Lilholt, Sekretær.

Gode Programmer har Ungdomsforeningen haft at byde paa. En Kinesisk Præst har talt om det ny Kina og en Dame Frk. Wong har talt om Kvindens Stilling i dette ny Kina. Pastor Kaminsky, en polsk Jøde, har talt om hvorledes han blev vunden for Kristus i en Bymission i Byen og om hvad han derfor maatte lide af sine egne. Desuden en Pastor Burkwaal fortalt om sit Arbejde i det Britiske Bibelselskabs Tjeneste i 40 Aar i Kina.

London

Fru Olaf Poulsen tillige med to Børn omkom for nogen Tid siden ved Brandulykke opstaaet i Hjemmet en Mils Vej fra Byen. Manden var fraværende og Konen, vilde tænde Ild ved Hjælp af Petroleum. En Explosion fulgte Forsøget, der gik Ild i Konens og Børnenes Tøj. Moderen fik dem ud og slukkede Ilden, men et Par Timer efter døde de alle tre paa Sygehuset. Det er anden Gang Hrr Poulsen har mistet alt ved Ildebrand — og denne Gang var Tabet størst. Naboerne har sat en Indsamling i Gang for at hjælpe.

Ungdomsforeningen holdt Aarsmøde d. 8. Jan. Valget fik følgende Udfald: Præsident: Pastor Petersen; Vicepræsident: Hrr E. Barret; Sekretær: Fru H. Kløjgaard; Kasserer: Frk. A. Nielsen.

Pass Lake

Frøken Olga Friberg viedes d. 15 Sept. 1939 til Hrr John Poulsen, begge af Pass Lake.

Frk. Mary Jensen fra Andst, Danmark ankom nogle faa Dage før hun d. 28 Nov. viedes til Hrr Søren Nielsen, Pass Lake. Begge Vielser foregik i Kirken, og begge Bryllupper gav Anledning til Fester for Brudeparrene.

Ved Kvindeforeningens Aarsmøde genvalgtes Styrelsen og man vedtog at arbejde for en ny Basar.

Ungdomsforeningen vedtog at betale for tre Subskriptioner paa „T. A. L.“

Hrr Arkitekt Holnn-Møller, Danmark arbejder for at skaffe Kirken et Alterbillede.

Hrr Skrådermester Ludvigsen og Hustru, Taulow, Danmark, har skænket Kirken en smuk syvarmet Lysestage til Minde om Fru Pastor Ludvigsen, som er begravet paa Kirkegaarden. Fru Ludvigsens Navn er indgraveret paa Stagen. Ludvigsens i Taulow er Forældre til Pastor Ludvigsen, som var Kirkens første Præst.

BRITISH COLUMBIA

Praktisk Taknemmelighed. I Vancouver har man modtaget saa megen Hjælp fra Danmark til at faa den ny Kirke rejst, at man tænker paa som Bevis paa sin Taknemmelighed at afkaste Gælden paa Bygningen. Pastor Cl. Sørensen foreslaar ifølge D. K. U. Danskerne i Byen at henlægge til denne Sag hver lidt mindre end Prisen paa

to Cigaretter om Dagen, hvilket vilde beløbe sig til \$2100. fra de Danskere, man kender.

Denne Tanke blev først fremlagt ved et Menigheds-møde, hvorpaa Konsul Jessen, et Medlem af Kirkestyrelsen, talte for at betale Kirken, faa Undersalen færdig og derefter oprette et dansk Alderdomshjem. Til en saadan Sag vilde han selv give \$1000.00.

Saaledes, som man nu tænker sig det, skulde der bygges smaa Huse eller „shaacks“ med lidt Jord til, hvor der kunde avles Grønsager og holdes Høns o.s.v. Ideen er jo god, og den bliver jo sikkert ogsaa virkeliggjort.

FORENINGEN: D. K. U. OG CANADA.

Efter Bladet: D. K. U.

En Tak

Aarsmødet for Vest-Canada Kreds, holdt i Dickson 1938, vedtog gennem sin Sekretær at sende en Hilsen til „Dansk Kirke i Udlandet“ med en hjertelig Tak for den Støtte, som Kredsen paa forskellig Maade har modtaget fra „Dansk Kirke i Udlandet“ gennem det forløbne Aar.

Kredsen paaskønner meget det kirkelige Arbejde, som D. K. U. har taget op de forskellige Steder i Vestcanada, hvilket gør det muligt for vore Landsmænd at samles om Guds Ord paa deres Modersmaal.

Ligeledes er det Kredsen en stor Glæde at bemærke det gode Samarbejde, der er mellem Præsterne fra de forskellige danske Kirkelejer. Dette Samarbejde har saa stor Betydning herovre, fordi man derved gensidigt kan høste megen Velsignelse og Hjælp, og Menighederne styrkes indbyrdes ved at samles og forenes om store Fællesarbejder, som det ikke var muligt for enkelte at bære.

Derfor paaskønner Kredsen meget den gode Forstaaelse, der er vist, og den store Indsats, som D. K. U.'s Præster har givet i Vestcanada-Kredsens store, spredte Arbejde gennem det forløbne Aar.

Med hjertelig Tak paa Kredsens Vegne.

Ravnkilde Møller, Sekretær.

N. N. fra Canada, som deltog i Hellig tre Kongers Festen 1938, skriver i et Brev til en Ven:

Jeg tænker tit paa den Fest, jeg var med til i København, du skal have Tak, at du fik mig med der. Det gør godt, at gaa her og tænke paa, at der er saa megen Interesse for os herovre. Man har jo nok hørt om det, men det er noget andet, selv at have været med. Næst efter mine Familiefester saa var den Fest i D. K. U. noget af det, der glædede mig mest under hele mit Danmarksophold.

Venlig Hilsen.

N. N.

25. Marts 1939 er D. K. U.'s 20-aarige Fødselsdag. Kredsen kan bruge denne Lejlighed til at opkræve og indsende Kontingentet netop den Dag som Fødselsdagsgave. I 1929 skrev D. K. U.'s daværende Formand: „Aaret 1929 er et Mærkeaar i D. K. U.'s Arbejde. I 10 Aar har vi nu arbejdet. Aaret er et Mærkeaar, ikke fordi der nu er arbejdet saa lang Tid. Tværtimod! Vi spørger beskæmmede, hvorledes har det dog kunnet gaa til, at et saa vigtigt og stort Arbejde har kunnet ligge hen fuldstændig forsømt? Mennesker — og det er her kristne Mennesker, der er Tale om — var træge og langsomme til at forstaa, at der laa et Arbejde og ventede paa, at Guds Menighed skulde tage det op.“

Johs. Sørensen.

Biskop Fr. Bruun Rasmussen, der blev valgt til Biskop Göttsches Eftermand som Præsident for „Dansk Kirke i Udlandet“ (D. K. U.) skriver i Foreningens Blad for

Februar i „en lille Ønskeseddel“ for 1939 et Haab om at det snart maa lykkes at finde en ny Udsending til Arbejdet i Canada.

Kirkeligt Rundskue

I Spanien fortsætter den evangeliske Mission sit Arbejde trods Borgerkrigens Gang uden nogen som helst Hindring fra Myndighedernes Side, beretter Pastor Th. Flidner. Der har selvfølgelig været vanskeligt under saadanne urolige og farlige Forhold. I Madrid forkyndes Evangeliet syv forskellige Steder Søndag efter Søndag og Fællesbladet udkommer regelmæssigt. Der er stor Søgning efter Bibler og gudelige Skrifter. Saaledes har f. Eks. det britiske Bibelselskabs Arbejde taget et stort Opsving. Paa Bogmessen i Barcelona 1938 solgtes i Løbet af tre Dage 729 Bibler, 223 Ny Testamente og 2174 Bibeldele. I Løbet af 9 Maaneder androg hele Bibelsalget i det republikanske Spanien 6605 Bibler, 4387 Ny Testamente og 24,481 Bibeldele. En stor Del af Biblerne gaar ud til Fronterne.

En landflygtig tysk Jødinde. Asger Karstensen fortæller i „Langelands Avis“ om et Møde med en jødisk Wienerinde, der har været Wienerbarn i Sverige og nu er landflygtig.

Ganske jævnt og ligefrem fortalte hun:

Mine Forældre er jaget ud af deres lille Købmandsforretning, min eneste Søster af sin Plads. Min Fader var med i Krigen, lige til han mistede sit ene Ben. Han kom tilbage til et krigshærgnet Hjem, som han og Mor derefter byggede op ved begge at passe en lille Forretning.

Nu er det hele forbi.

Fra mig tog de alle de Penge, jeg havde indbetalt i min Pensionskasse. Jeg har kun, hvad jeg staar og gaar i. Og naar efter Jul min Opholdstilladelse i Sverige er forbi, saa har jeg næppe andet end Tilintetgørelsen tilbage. Jeg vil og kan arbejde. Om jeg kan friste Livet gennem Flugt fra Land til Land en Tid endnu, ved jeg ikke. Ellers —.

Det japanske Sprog er det eneste, som ikke har Eder. I Japan anses det for udannet at bande. Hvis man bruger Eder fra et fremmed Sprog, kan man blive udstødt af sin Slægt og forladt af sine Venner og Naboer.

Bander Danskerne værst? Mon der er noget Land hvor der bandes saa meget som i Danmark? Der er i al Fald ikke noget Land, hvor saakaldte dannede Mennesker kan bande som hos os og endda vil gælde for at være gentlemen. Det skurrer rædsomt i Ørene de første Dage, efter at man er kommet hjem til sit Fædreland efter en længere Rejse. Den første Replik, man hører paa sit Modersmaal, er som Regel spækket med en Ed.

Det er skadeligt at bande — og det smitter! Selv smaa Børn bander raskvæk paa Gaden; de har lært det af voksne. Det er ubeskrivelig uanstændigt at høre en Ed i Barnemund. Rektor Conrad Hansen ser en lille Fyr staa fortabt i Beskuelsen af et uanstændigt Billede. Han lægger

Haanden paa Drengens Skulder og spørger: „Synes du, det er kønt?“ Stumpen svarer: „Ja, Gu' gør jeg saa“.

Det er ukristeligt at bande. Ganske simpelt fordi Kristus har bestemt forbudt det. Endog taabelige og tomme Omskrivninger for Eder forbød han. De maatte ikke bande ved Jorden og ved Himlen eller ved Jerusalem (paa Dansk: for Pokker, for Søren etc.).

Det er hensynsløst og raat at bande. For man støder nogle af sine Landsmænd. Dem nemlig, for hvem Gud betyder noget.

Det er os en Lidelse at høre det Navn, der er os det heligste, blive trukket gennem Rendestenen. Det er os en Gru at høre det forhadte Navn, som var vor Frelser det alvorligste af alt, hans bitreste Modstander, blive paa kaldt ved alle Lejligheder. Det er en unødigt Krænkelser, de Mennesker hvert Øjeblik tilføjer os, fordi de ikke gider lægge Baand paa sig selv.

Der er Kupeer for Ikke-Rygere — men vi savner endnu Kupeer for Ikke-Bandere!

Simple unge Kvinder tror undertiden, at det er „flot“ og „kvikt“ at bande. De skulde vide, hvor ubeskrivelig hæsligt det klinger at høre en Ed i Kvindemund. De bliver det, de nødigst vil være — frastødende grimme. De er stemplede som tarvelige unge Piger, som simple Kællinger.

Hvem bander mest? Kvinder eller Mænd?

Kvinder! Det vil sige, Mandfolkene er værst til at tage Djævelens Navn forfængeligt. Kvinderne er værst til at bruge Guds Navn tankeløst og pjattet (Gud nej! Gud, Klara, at du tør! Ih, men Gud dog!).

Den ældre Slægt har maaske Vaner, som det er svært for den at bryde. Men det er vist: hører man et yngre Menneske bande, ved man med det samme: det Menneske tager det ikke alvorligt med sin Kristendom.

D. U. Bd.

Korrespondancer.

FRA EN MISSIONSREJSE.

Af Pastor N. Bentsen.

I mine yngre Dage var jeg meget ude til Missionsmøder, hvilke jeg var meget interesseret i. Nu sidste Efteraar modtog jeg to Indbydelser, nemlig fra Ruskin, Neb. og Siloams Mgh., Chicago, og da jeg fremdeles er glad ved at medvirke ved Missionsmøder, tog jeg med Glæde mod begge Indbydelser.

Maa jeg her meddele lidt fra min Rejse til Ruskin. Det var dog ikke første Gang at jeg besøgte dette Sted; thi da Pastor Anders Hansen var Præst der, modtog jeg ogsaa en Indbydelse. Nu er det Pastor P. Vammen, som betjener Menigheden, og ham er jeg ogsaa bleven godt kendt med. En Gang gjorde han mig skamfuld ved at meddele mig, at hans Illustru havde siddet paa mit Skød mange Gange. Det var en grov Beskyldning. Men efter at han havde forklaret for mig, hvem hans Illustru var, maatte jeg tilstaa at han havde Ret. Nu fik jeg Anledning til at være Gæst for første Gang i Pastor og Mrs. V.s Hjem og havde snart deres raske tre Sønner paa mit Knæ.

Paa Vejen besøgte jeg først Mr. og Mrs. N. G. Jensen i Moberly. De tilhører vor Menighed og jeg besøger dem

ved Lejlighed. Nu er de jo gamle og skrøbelige, men lever i Jesus og venter snart at være hjemme hos ham. Ligesaa besøgte jeg Pastor Clifford Madsens og lovede at standse ind paa Tilbagevejen. Da deltog jeg i en Banket for „Fader-og-Søn“, der var en rigtig interessant Sammenkomst. En Doktor, som tilhørte en luthersk Mgh., holdt en rigtig god Tale for Far og Søn. Jeg talte ogsaa lidt og blev af Pastor Madsen introduceret som hans „adopterede Fader“; hvilken Ære for mig!

Da der er ca. 15 miles fra Jernbanens Stoppested til Ruskin, havde Pastor Vammen sendt en Mand med Bil efter mig. Denne tog mig til sit Hjem hvor en god Aftensmad stod rede til mig. Derefter blev jeg saa kørt til Ruskin i Tide for Aabningsmødet, ved hvilken Pastor Clarence Jensen fra Ord, Neb. talte. Pastor Jensens Fader og Søster var med til Mødet og jeg blev saaledes godt kendt med dem.

Vi havde Møde to til tre Gange daglig. Besøget var almindeligt ret godt; vi to besøgende Præster delte Tiden, eftersom Pastor Vammen bestemte. Vi var lydige og gjorde ikke Indsigelser, selv om vi en Gang havde bestemt anderledes. Vor Middagsmad spiste vi tilfælles i Kirken ligesom i de gode gamle Dage. Tilligemed Præstens fik vi Indbydelse til Aftensmad rundt om i Hjemmene. Alt var saa hyggeligt og jeg følte mig rigtig hjemme iblandt disse Venner i Herren.

I Abdal var vi til Møde et Par Dage. Jeg erindrede ogsaa flere af disse Venner fra forrige Gang jeg var der og var glad ved atter at møde dem samt dele Guds Riges Goder med dem.

Men hvor var der meget forandret! Den Gang sad mange i Velstand; nu var der kun Fattigdom, selv om de synes at have rigeligt at spise. Man sagde, at hvis det ikke var for Hjælpen (vel nok fra Regeringen) vilde flere have lidt Nød. Hvor omskiftende dog alt er i denne Verden! Da er det godt og vi har lært at forlade os paa Herren og erfaret: „Salig er den, hvis Hjælp Jakobs Gud er, hvis Haab er til Herren hans Gud.“ — Ps. 146:5.

En hjertelig Tak og Hilsen

N. Bentsen.

Webster Groves, Mo.

FRA SALEMS KIRKE I BROOKLYN, N. Y.

Det var med dyb Beklagelse at Menigheden for nogle Maaneder siden modtog Meddelelse om, at Pastor M. Jorgensen havde sagt „Ja“ til Kaldet fra „Eben-Ezer“ i Brush, Colo.

Pastor Jorgensen har været Præst for vor Kirke i 17 Aar og har i den Tid gjort et stort Arbejde blandt vort Folk og har vundet sig mange Venner. Menighedens mange Grene søgte paa mange Maader at vise Præsten og hans elskværdige Hustru at det, de havde gjort, var paaskønnet og mange Afskedsfester blev holdt.

Søndag Aften, den 29. Januar, indsattes den nye Bestyrelse ved en kort Gudstjeneste og man gik derefter ned i Undersalen, hvor Aftensmad blev serveret. Det havde været nødvendigt at sælge Billetter i Forvejen til denne Fest, da mange flere end Salen kunde rumme gerne vilde med.

Efter at det dejlige danske Smørrebrød var vederfaret Retfærdighed, blev der holdt et Utal af Taler. Een Repræsentant for hver Forening talte paa sin Gruppes Vegne,

og mange udtalte en dybtfølt Tak for alt hvad vore Præstefolk havde gjort for os og udtalte Haabet om mange lykkelige Aar i Gerningen blandt vore Venner paa „Eben-Ezer“.

Da de lokale Taleres Strøm var sluttet, tog Gæsterne til Orde. Pastor Th. Dorf fra „Vor Frelzers Kirke“ lagde for og fulgtes af Pastor V. C. Mengers, Pastor C. Pedersen fra det norske Hospital, vor sorte Ven Hr. M. Jackson fra Columbia University og de Vestindiske Øer og Hr. M. Jensen, der paa „Det danske Alderdomshjem“ Vegp overrakte en pragtfuld Blomsterdekoration.

Til Slut talte Pastor Jorgensen og dvælede ved Minderne om noget af det, der var sket i de svundne Aar.

Pastor Jorgensen og hans Familie vil blive mind mange Aar i Brooklyn. Præstens sunde og ligevægtige Forkyndelse har ledet mange nærmere til Gud og lært dem at forstaa Guds Veje bedre.

Carl Bruun.

FRA CEDAR FALLS, IOWA

Da Menighedens Korrespondent er kørt helt istaa og Undertegnede er bleven anmodet om at optage den gamle Bestilling, og ikke kan undskylde sig med ikke at have Tid, saa selv om vi lever 8 Mil ude paa Landet, maa jeg vel sige som min Ven John Schou i N. D. for kort Tid siden skrev: „Lad gaa da.“

Ja det er jo, om man maa kalde det saa gammelt Nyt, thi i Efteraaret var det Pastor M. G. Christensens Fødselsdag, og Lutheran Brotherhood holdt et „surprise party“ for ham i Præsteboligen, hvor der var ca. 60 Mænd tilstede og vi havde en meget fornøjelig Aften tilsammen. Pastor A. M. Nielsen var ogsaa tilstede og, om jeg mindes ret, var det hans Fødselsdag Dagen før, saa vi — saa komisk det end lyder — „slog to Fluer i et Smæk“. Flere talte i Anledningen, og iblandt dem begge Præsterne. Nogle Sange blev sungne og medbragte Forfriskninger nydt under livlig Samtale. Om det saa var en Overraskelse er jo et Spørgsmaal thi som Pastor Nielsen bemærkede, der er Tider, hvor det vilde være mere af en Overraskelse dersom ingen kom.

I Juleugen havde vor „Convention League“ arrangeret en Fest for alle Menighedsmedlemmer over 65 Aar, og da Undertegnede og Hustru var med i den Flok, tør vi sige, at ogsaa der, havde vi en skøn Eftermiddag med Sang, Musik, Taler og Oplæsning, samt Lunch ved pænt smykkede og veldækkede Borde i Kirkens Undersal. Hjertelig Tak for Gildet, Venner!

I Bedeugen var Pastor Marius Dixon fra Minneapolis iblandt os, som den ledende Taler. Møderne var nogenlunde vel besøgt og tillige god Deltagelse. Tak for Besøget og Vidnesbyrdet, Pastor Dixon. Kom igen!

Vi havde ogsaa en skøn Eftermiddag ved Juletid i P. J. Petersens Hjem, hvortil nogle af de ældre sammen med Præsterne Christensen og Nielsen var indbudt for at glædes sammen med gamle Johan Petersen og Mr. og Mrs. Chris Wolff; sidstnævnte var dog ikke tilstede paa Grund af Forkølelse og Alderdomssvaghed, men er nu atter iblandt os i Guds Hus.

Det glæder os at Menighederne i Racine og Milltown, Wis., har gjort saa store og kostbare Forbedringer ved deres Kirker; og da vi er ved at begynde paa en Subskription til Udvidelse af vor Kirke med en Bekostning af ca. \$9000., haaber vi at vore Menighedsmedlemmer maa

faa samme Lyst og Mod til at forskønne deres og Fædrenes Kirke, som de havde i Milltown, hvor deres Kor. bemærker, at det saa ud som Bidrag ikke vilde standse. Til Lykke Venner, vi glæder os med eder! Eders Præst er jo en af vor Menigheds Børn. Vi har allerede ca. \$2700 i Byggefondet og Arbejdet i Menigheden gaar sin jævne Gang. Gudstjenester og Møder er vel besøgt, — alt i Landets Sprog; dog har vi een Gang om Maaneden dansk Gudstjeneste om Eftermiddagen, hvori gennemsnitlig 75 deltager. Gennem det forløbne Aar er der lagt 50 nye Medlemmer til Menigheden. De aandelige Resultater kender Herren bedst; men Han siger jo (i Es. 55:11): „Mit Ord skal gøre, hvad mig behager, og det skal have Lykke i hvad jeg sender det til.“ Og dersom de lunkne og dørske ikke bliver vækket, da er det ikke fordi Kaldet ikke lyder til dem, eller at Basunen ikke giver en tydelig Lyd, thi det er klare Toner om Synd, og om Naade ved Troen paa Jesus Christus og hans Lidelse for os der forkyndes.

Ved vort L. B. Møde den 13. Febr. havde vi den Glæde at have Pastor Jas. N. Lund fra Rolfe, Ia. iblandt os; han holdt et interessant Foredrag om vort Forlagshus i Blair og dets Opgave i vort Samfund. Og han nævnte blandt andet, at medens Forretningen havde gjort god Fremgang finansielt i de senere Aar, hvad vi som Samfund maa glæde os ved, saa er det i Forhold til Antal af Medlemmer i Samfundet gaaet meget tilbage i de sidste 17 Aar i den Hovedopgave som et Kirkesamfunds Forlagshus har, nemlig at udbrede kristelig Litteratur blandt vort Folk, og paa den Maade være med, som Luther, at kaste Blækhuset efter Djævelen og forstyrre hans Værk. Som Aarsag til mindre Salg nu, nævntes Standsning af Immigration og saa Sprogforandringen siden Krigen, og derved mere Læsning i Landets Sprog. Han haabede at Lederne blandt vort Folk kunde faa Øjet op for den Opgave der ligger for os. (Personlig tror jeg at Kriseaarene skadede Bogsalg meget; tillige vilde det være ønskeligt, om de danske Forlæggere vilde hæfte de uindbundne Bøger saa de med Forsigtighed kunde læses mindst een Gang før de gaar i hundrede Knas.)

De mange Gamle og Indesiddere, glæder sig meget ved den Fremgang Lutheranerne gør over Radio, baade ved „Lutheran Hour“, Trinity Luth. Church Service“ (W.M. T. Waterloo) hver Søndag Morgen Klokken 11; og nu sidst over St. Olafs College Stationen i Northfield, Minn. og m. fl. Det kan ikke siges, at „Guds Ord er dyrt i Landet“ i vor Tid,

Er ogsaa glad ved at vor Redaktør holder paa „Holger Danskes Mærke“, saa bliver vi Korrespondenter lettere kendt med hverandre. Men nu er jeg lige ved at ryste af Skræk over Redaktørens store Saks.

Venlig Hilsen til Redaktør og Læsere!

Iver Fogdall.

FRA SELMA, CALIF.

Forud for enhver Festlighed er der jo altid nogle der maa finde ud den rigtige Dato. Saaledes ogsaa her. Mr. og Mrs. Mose's Sølvbryllup vilde blive den 11. Dec. og Thomas Lunds den 2. Jan. Der blev saa to Komiteer valgt til at træffe Forberedelser. Brudeparret indbydes, en „Toastmaster“ vælges og Program anlægges. Salen dekoreres saa pænt som muligt, Kaffe og Kage skulde der jo ogsaa være nok af.

Endelig oprandt Aftenen for den første Fest. Brudeparret og Gæsterne fyldte Salen og satte sig ved de pynkede Borde; kan tænke mig at Mrs. siger til sin Mand „Se dog hvor store vore Børn er blevne. „Ja men nu er jo ogsaa 25 Aar gaaet, og vi gik med,“ svarer han.

Der blev mange gode Ønsker udtalte for Fremtiden. Een Ting kunde vi vel alle blive enige om at ønske dem, som sad samlede der, — de unge og de to ældre Bedsteforældre, — at de en Gang maatte sidde tilbords i Guds Rige!

De blev overrakt et Kaffestel i Sølv fra Menigheden. Dermed sluttede saa Festen; men den vil jo leve som en dejlig Mindeblomst blandt mange andre.

Lige før Jul afholdt den engelske Kvindeforening en Fest paa Bethel Hjemmet hvortil de enligstillede Mænd og Kvinder var indbudte.

Lille Juledags Eftm. havde vi dansk Gudstjeneste, og den 27. Dec. havde Børnene Juletræ.

Den første Festlighed i det nye Aar var Thomas Lunds Sølvbryllup. Trods Blomsterknaphed i de Dage var der pyntet smukt med Gran og Kristtorn. Pastorerne Axel Andersen og Atlef Hansen talte og Brudgommens Fader, Peter Lund takkede i velvalgte Ord for Festligheden. Ogsaa disse fik et Sølvkaffestel fra Menigheden. I Ruths Bog, 1 K., staar der, at Ruth siger til Naomi „Dit Folk skal være mit Folk, og din Gud min Gud.“ Maatte ogsaa Sølvbrudeparret gøre dette Ønske til deres.

Den 3. Jan. begyndte vor aarlige Bedeuge. En god Ven havde skrevet herud: „Vi har ingen Bedeuge, — fortæl os noget ude fra Eder.“ Jeg har i flere Aar syntes at der er en Mangel ved den fordi vi kun har vort Program fra de Reformerede Kirker. Mon ikke vi kunde faa den evangeliske Alliances Program oversat i vort Sprog? Lederen læste hver Aften det dertil hørende Program. Saa havde vi da noget for Hovedet; naar man saa prøvede at tænke den lange Tekst igennem, saa var det som om at Hellig Aanden, som der ellers var bleven bedt om, ligesom var bleven borte gennem Oplæsningen, og det blev svært at bede og faa den Velsignelse derudaf som Gud gerne vil give den enkelte af sine Børn.

I Slutningen af Jan. besøgte en god Del af Menigheden „Bethel Hjemmet“ og bragte nogle Gaver. Vi havde et godt Samvær. Pastor Axel Andersen talte Guds Ord for os og sagde bl. a. „I bliver ikke gamle; men I bliver bare ældre.“ Efter nogen Tids Samvær og Samtale med de gamle kørte vi hjem i det dejligste Regnvejr, hvilket vi er meget glade for paa denne Tid af Aaret. Vi skimter Bjergene i det fjerne fulde af Sne; naar Solen efterhaanden smelter den, saa flyder den ned i Dalen til os hvor vi fryder os ved Vandstrømmene.

Gamle Mrs. Damgaard (velkendt fra Blair) døde Jan. 21, 83 Aar gl. Da hun for Aar tilbage kom iblandt os, kunde man altid faa en Samtale med hende; hun var især glad for Rosenius' Bøger. Hun har i de senere Aar været meget svækket mentalt.

For over 40 Aar siden bragte hun to Hold moderløse Børn sammen og opdrog dem. Mrs. Mary Lee bor her iblandt os; hun gjorde hvad hun kunde for hende i hendes Alderdom.

Pastor Andersen forestod Sørgegudstjenesten her, medens Jordfæstelsen skete i Watsonville, hvor Familien har Gravsted.

Mary Clausen.

Tænkt og skrevet.

MINDER

En Aften jeg sad og læste mit Blad, en kort Tid efter min Søsters Død, fandt jeg en Sang, „Der bor i hvert Hjer-te en lønlig Frygt,“ som ogsaa talte om de levende og de døde. Tankerne gik tilbage til den Dag for 16 Aar siden, da jeg modtog det uventede Brev om min Moders bratte Død. Jeg kunde ikke tro mine egne Øjne; havde jeg ikke faaet Brev for 2 Uger siden, og var der ikke et fra mig paa Vej til Moder? Nej, det kunde ikke passe, det maatte ikke passe.

Jeg læste igen gennem Taarer. Jo, der stod „Efter 3 Dage paa Sygehuset afgik Moder ved Døden“ o.s.v. Lidt efter lidt vaagnede mit Hjærte til Sandheden af Tabet og Smerten forøgedes. Som Barn holdt jeg saa meget af min Fader, at jeg ikke rigtig skattede min Moder, før jeg selv blev Moder. Jeg var jo kun hjemme til jeg var 10 Aar, og som 16 Aars Barn rejste til Amerika. Nu er jeg ene med Minderne.

Vores lille Søn, knapt 2 Aar, var ved at blive færdig til sin Seng, men da hans Fader vilde bære ham ind i Sovværelset medens jeg læste Brevet, kom Graaden frem idet han sagde: „Nej Fader, Moder synge!“ Jeg plejede altid at folde Hænderne og, bøjet over ham, sang:

„Nu lukker sig mit Øje,
O Fader i det høje,
i Varetægt mig tag;
fra Synd og Sorg og Fare,
din Engel mig bevare,
som ledet har min Fod i Dag.

Det var en underlig Stemme der sang den Aften, men Barnet var tilfreds og smilte, thi Moder havde sunget.

Dagene gik. Om Søndagen var vi i Kirke. Talen var om de evige Boliger; havde Taarerne ikke løbet før, saa løb de i Strømme nu. Ingen vidste hvorfor og jeg kunde ikke faa de Ord over mine Læber, Moder er død. Dagene gik, Søndagen kom igen; vi var i Kirke og der var Altergang; jeg havde aldrig gaaet ret meget til Alters, men en eller to Gange om Aaret havde jeg gerne været med, og i Dag lød det i mig, „du skulde gaa derop!“ Jeg rejste mig ogsaa og stod med sænket Hoved; men var det ikke som om mine Fødder ikke vilde flytte sig! Jeg mærkede noget paa mine Skuldre skubbe mig afsted, medens det lød i mig „derop, derop“. Jeg kom, skønt langt fra værdig, dog uden Taarer. Stille knælede jeg blandt Vennerne, kun Gud saa det og jeg vidste at jeg godt kunde have kastet mig paa mit Ansigt og sagt „Herre, jeg er dig ikke værd!“ Fra den Dag af længtes jeg efter Alterbordet, ja, jeg talte Søndagene og tænkte „Mon der aldrig bliver Længsel efter Nadveren uden en Gang om Maaneden? Tiden gik. Der var vel gaaet et Åars Tid, da vi en Søndag sad og lyttede til en Tale af gamle Pastor Henningsen. Dagens Tekst var den om Lazarus der var død og to Søstre der græd over deres Broder. Vi kender Fortællingen, saa jeg vil blot nævne det der blev saa værdifuld for mig.

Pastor Henningsen sagde: „Marias Flæben var saa voldsom at Jesus græd; var der noget underligt i det? Jo det var der, for Jesus græd kun to Gange. Men hvad græd Jesus over? Jøderne sagde, „Se hvor han elsker ham!“ Men hvad græd Jesus for?“

Der var fuldstændig Stilhed i Kirken og Pastor Henningsen standsede, som om han vilde give os Lejlighed

til at tænke: hvorfor græd Jesus? Saa fortsatte han: „Jesus saa i Aanden ud over Menneskeheden, hvilken Smerte Døden vilde volde Menneskehjærter, og saa brast Jesus i Graad.“

„O,“ tænkte jeg, „havde jeg vidst det, da Moder døde, vilde jeg ikke have sørget saa dybt; men hellere have tænkt paa Jesu Medlidenhed. Det var Minderne og saa Forfatterens Bøn saavel som ens egen „O kunde jeg vorde ren og god!“, der foraarsager denne Skrivelse.

Men det kan jeg ikke, det ved jeg godt
Det har jeg lært i Livet
At ren og god var ene han
Som Synderes Ven vilde blive.

For ham var det ikke mindre det gjaldt
End Himmelporten at aabne
For hver paa Jord som en Synder sig fandt
Men bad til Gud om Naade.

Og Naaden vi smagte hver en Gang
Vi os voved ud paa Ordet
Om Jesu Kristi Sejrssang
Og Hilsen Paaske Morgen.

Et intet jeg er og glad jeg vil
Mig selv helt overgive
Til dig al Naades og Godheds Gud
Hjælp du mig tro at blive.

Mrs. Dagmar Nielsen
Solvang, Calif., Box 78.

SORGENFRI OG ET MINDE.

Der er en Vej til Sorgenfri,
Jeg er saa glad jeg fandt den Sti
Til Golgatha ved Korsets Fod,
Der ser jeg den blodrøde Flod,
Der har jeg lagt alt hvad jeg har,
Af Synd og Sorg, og alt jeg har, —
Og hviler mig ved Jesu Barm,
Og sover sødt udi Hans Arm.
Jeg ved Hans Blod har rensset alt,
Og for min Synd Han har betalt.
Jeg ved jeg skal for Tronen staa,
I Himlen med min Krone paa.

Ovenstaaende smukke Digt er forfattet af Mrs. O. P. Nelson i Hutchinson, Minn., og med hendes Tilladelse sendt til Luth. Ugeblad. Hendes Ungdoms Præst, Pastor Axel Kamps Børn i København, sendte hende nogle Blade med Meddelelser om Kongens Jubilæumsfest, hvori det nævntes, at naar Kongefamilien trængte til Hvile, gik de ud paa Slottet Sorgenfri. Hun kom til at tænke at det maatte være en god Plads; men hun haaber at den kære Konge ogsaa kender den Vej til det Sorgenfri, som hun giver Udtryk for i ovenstaaende Vers.

Iver Fogdall, Cedar Falls.

I Tilslutning til ovenstaaende kan det være af Interesse at nævne hvad Mr. Fogdall endvidere meddeler, at Mrs. Nelson er over 80 Aar gammel og er fra hans Hjemegn, Smidstrup i Danmark, hvor først Pastor Kamp, senere H. Steffensen var deres Sognepræster (det er vist den Steffensen man i sin Tid kaldte til theologisk Professor paa vor Skole i Blair, tillige kendt som Forfatter af Sange som „Der er en underfuld Kilde“, „Verden hold mig ej tilbage“ i „Sangeren“). Forbindelsen mellem Mrs. Nelson og Fogdall skete gennem en Brevveksling herovre, hvori hun meddelte ham, at hun blev omvendt derved, at hans Forældre samt Pastor Kamp og flere ved et Møde bad for hendes Sjæls Frelse. Man forstaar at et saadant Minde sammenknytter, selv om Livsdagen bliver lang og Adskillelsen stor hernede.

PCJ.

Blandt Landsmænd.

I Danmark.

Pastor P. Severinsen, den velkendte og dygtige populære Kirkehistoriker, er død den 5. Feb. i sit Hjem i København. Han blev født i Thorsø ved Grenaa 1869, Søn af en Snedker, blev Student 1889 fra Viborg, skønt han var nærmest Grundtvigianer havde han dog nær og fortrolig Forbindelse med andre Lejre i Landet. Saaledes var han Medarbejder ved „Kristeligt Dagblad“, dets Korrespondent under Balkankrigen 1897, og efter sin Embedseksamen 1899 dets Redaktionssekretær. Han var 4 Aar ved Holmens Kirke, 8 Aar Sognepræst i Tim og Madum og tilsidst 25 Aar i Bringstrup Kirke ved Ringsted, hvorfra han tog Afsked sidste Efteraar. Hans Forfatter-skab er vidt forgrenet men usædvanlig grundigt, særlig hvad hans Yndlingsemner, Kirkehistorien og Ritual-litteraturen, angaar. Bedst kendt er vist hans „Luthers Liv“ og „Hovedværker“ i fem Bind som udkom for ca. 30 Aar siden. Iøvrigt udgør hans Redaktionsartikler og Bidrag til Landets Blade en stor Produktion. „Han vil blive savnet meget“ er alles Omkvad derhjemme.

Seksualklinikkerne, som endnu næppe var oprettede ifølge Lov i Danmark, blev under sjælden Eenstemighed i Folketinget udstemt fornylig. Deres Formaal skulde have været at give gratis Oplysning og Assistance til Unge og andre om seksuale Forhold og Præventiver. Ikke en Protest blev hørt i Sagen, som antyder et helt Omslag af Folkestemningen i Forhold til Usædeligheden.

10,000 Tikronesedler er hvad Det Danske Missions-selskabs Bestyrelse udsender et Opraab om til at dække dets Underskud paa 100,000 Kroner i Aarets Regnskab, og som er foraarsaget særlig ved de store Tab Landbefolkningen har lidt ved Mund- og Klovtsygen.

Indre Mission vil udvide sin Samfunds-Ordning ifølge en Bestyrelsesbeslutning fornylig. Landssekretær J. Sørensen forklarer, at dette er en Ide først fremsat af Vilh. Beck og blev egentlig besluttet allerede i 1907. Ideen er, at ordne Vennerne i et Samfund, meget lig de frikirkelige Samfund i Amerika, saa man har Kredsforbund, bestaaende af 15—20 Sogne med sin særlige Bestyrelse der leder Arbejdet og varetager Interesserne lokalt med Ansvar til Hovedbestyrelsen. Opgaverne bliver nærmest af arrangere Kampagner og Fællesmøder, samt udligne og inddrive Finanserne.

Professor Dr. med. Arne Kissmeyer døde Feb. 3 af en Blodsygdom, som han søgt Lægedom for en kort Tid. Han var netop blevet indstillet som Professor i Hudsygdomme ved Københavns Universitet og blev 50 Aar gl. Feb. 15.

Kolportage af religiøs Litteratur er under Debat i Landstinget idet et Ændringsforslag er fremsat, hvorved man kunde bræmme ikke-ønsket sekterisk Propaganda-litteratur medens man forbeholdt den gode Litteratur, særlig saadan som er i Harmoni med den folkekirkelige Tro og Moral f. Eks. Indre Mission. Uagtet Forslaget kom fra, og nærmest gælder Færøerne, kan det komme til at gælde hele Landet. Forpagter Krarup, Eskilstrup, der er de Konservatives Fører, udtalte sig derom s. flg. —

Hvad er religiøs Litteratur?

Bevillingerne til Kolportage efter Loven af 16. Decem-ber 1910 er fortrinsvis givet til kirkelige Selskaber og Foreninger, f. Eks. til Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark, og jeg kan i den Sammenhæng oplyse, at denne Forening, der staar i den nøjeste Forbindelse med den danske Folkekirke, gennem sit Bogforlag aarlig sælger for ca. 6000 Kr. god, kristelig Litteratur paa Færøerne: saasom Bibler, Salmebøger, Andagtsbøger, kristelige Fortællinger, Studiebøger om Hedningemission o. lign.

Heroverfor vil man sige, at sammen med Bevilling til at kolportere disse gode, lodige Bøger giver Bevillingen ogsaa Mulighed for at udsprede mindre lodig, ja, endog skadelig Litteratur, saadan som det faktisk er gjort af sekteriske Samfund, og jeg har den Formodning, at en bestemt religiøs Sekt, „Jehovas Vidner“, der efter mit Omdømme maa sættes endog lavere end Mormonismen, da dens Lære er i højeste Grad ubibelsk, fantastisk og vildledende, og som har hjemsøgt ogsaa Færøerne med et paagaaende Tilbud af Sektens taabelige og skadelige Litteratur — at netop denne Sekts Kolportage er Aarsagen til nærværende Lovforslag, som tilsigter at standse en saadan Virksomhed.

Jeg kan kun ønske, at det vanskeliggøres saa meget som muligt at sælge den Slags Bøger, men jeg synes det med Wessel er „at rette Bager for Smed“, om man saa lader værdifuld Kolportage undgælde derfor, ja, jeg mener, at de gamle Grundlovsord, at den evangelisk lutherske Folkekirke støttes af Staten, burde finde Anvendelse her, saa der blev gjort Forskel paa sekterisk Vranglære og god, opbyggelig Litteratur, skrevet i Folkekirkens Aand.

Pastor Einar Prip, velkendt Østerlandsmissionær og Forfatter, døde Feb. 1 i sit Hjem paa Frederiksberg, 71 Aar gl. af Lungebetændelse efter blot et Par Dages Sygdom. Joh. Nordentoft skriver i Kr. Dagbl. at det som gjorde Prip til det betydelige Menneske han var, var hverken Tankens Skarphed eller Viljens Styrke, men hans Kærlighed til Gud og Mennesker. Han besad særlig Evne til at tilegne sig fremmede Lyde, hvorved han blev istand til at tilegne sig det vanskelige arabiske Sprog. Hans Arbejde i Syrien blev meget paaskønnet i Krigstiden af de franske Autoriteter og sammen med sin Kollega derude, Dr. Rudolf Fox Maule, blev de bæret med Dannebrogordenen af Kong Christian X. — vist den eneste danske Præst paa den Maade. Han blev født i Egen, Fyn, hvor hans Fader var Præst, Aar 1894 blev han theologisk Kandidat, var tre Aar Kapellan i Svendborg før han drog ud paa Missionsmarken i Syrien. I 1908 ægtede han Komtesse Asta Moltke fra Nørager, der tillige med en Datter overlever ham og som har delt det meste af hans 32 aarige Ophold i den syriske Ørken Nordøst fra Damaskus. Her har den danske Mission en Række Stationer, tre Klinikker og et Hospital. Aar 1935 trak Past. Prip sig tilbage paa Grund af svigtende Helbred og bosatte sig i Danmark. Hans Breve saavel som Afskedsbegæring havde hans karakteristiske Underskrift: „Jeres lykkelige Udsending.“ „Naar han kunde faa Lov at dele nogle Tanker om Jesu Genkomst med sine Venner, var han lykkelig,“ sagde Direktør Malmstrøm om ham, „de Tanker fyldte hans Liv til det sidste Aandedræt.“

En international Vandrehjem vil blive oprettet paa Tuls-
trup Vandrehjem ved Himmelbjerget i Dagene 28 Juni—
3 Juli. Dette er noget ganske nyt og man venter ca. 100
Vandrere fra Udlandet mest per Cycle. Kand. theol. Ru-
dolf Fjeldgaard vil lede Lejren.

Biskop Westergaard, Ribe, har begæret sin Afsked idet
han denne Maaned naar Aldersgrænsen, 70 Aar. Han, som
kaldes Grundtvigianer, blev den Indre Missionske Bi-
skop Joh. Göttsches Efterfølger.

Et Monument til Minde om Sundhedsforkæmperen I.
P. Muller, som døde sidste Aar, vil blive oprejst forme-
delst Landsindsamlinger i Danmark og England, da hans
Indsats har været muligvis større i sidstnævnte. Man har
tænkt sig en Broncestatue opstillet ved Bellevue.

Albert G. Lunde, den over hele Norden velkendte nor-
ske Vækkelsesprædikant, døde fornylig. Han blev kun
62 Aar gl. Som ganske ung stak han til Søs, men under
et Besøg i U. S. A. blev han grebet af Moody's Bevægelse
og Frelsens Hærs Forkyndelse, som bevirkede hans Om-
vendelse og Beslutning at tjene Herrens Sag. Han lod sig
ogsaa omdøbe, men sluttede sig ikke til Baptistsamfun-
det. Efter at have prædikeret en Tid for Landsmænd i Amer-
ika, rejste han ved Aarhundredeskiftet hjem til Norge
og begyndte sin Prædikantvirksomhed i Byerne. Særlig
i Hovedstaden Oslo foraarsagede hans Masse møder en
Vækkelse f. Eks. i 1905 der satte dybe Spor. Hans Kris-
tentro var præget af dyb Alvor og Bibeltroskab. Sin Vok-
sendaas omtalte han yderst sjælden. Han var Forstander
for Den Evangeliske Forsamling i Oslo og beklædte man-
ge betroede Hverv i det norske Kirkeliv, særlig vedrøren-
de den ydre Mission. Professor O. Hallesby var hans Med-
arbejder en Aarrække.

Fru Petrine Kjær, Sudanmissionær Erland Kjærs Hus-
tru, er pludselig død i Afrika af Meningitis, ifl. Kr. Dagbl.
af Feb. 3. Fru Kjær var fra Æreskøbing og blev 56 Aar
gl. Hun var uddannet Sygeplejerske og blev vundet for
Sudanmissionen, ved i 1912 at høre et Foredrag af Dr.
N. Brønnum i København. Hun blev saa udsendt med

Pionærholdet i 1914 sammen med Alf. Thomsen og Hustru,
Fru Vilesen og Erland Kjær, hvem hun ægtede tre Aar
senere. De var hjemme i Fjor og har to Børn der er 19 og
16 Aar gl.

Kaj Munk faar nu sin Hjælpepræst idet Pastor A. Ber-
thelsen, Søn af Pastor J. C. Berthelsen, Skanderup, har
holdt sin første Prædiken i Vedersø. Det ventes, at Pas-
tor Berthelsen vil kunne tiltræde Stillingen som Hjælpe-
præst i Vedersø til Februar, og kort efter vil Pastor Munk
formentlig tiltræde Rejsen til London.

Unge Niels Bukh bliver Læge med Udmærkelse. Han
rejser straks til Amerika som Læge paa Ø. K.s „Erria“.

Baptisterne søger Anerkendelse i Anledning af det fore-
staaende Hundredsaarsjubilæum. Efter hvad vi erfarer,
har Det danske Baptistsamfund til Kirkeministeriet ind-
givet Ansøgning om Anerkendelse som Trossamfund. An-
ledningen er det forestaaende 100 Aars Jubilæum. Det
fejres til Minde om den første Baptistdaab i Danmark,
som fandt Sted den 27. Oktober 1839, da P. C. Münster ude
i Lersøen døbte den lille Forsamling, som havde sluttet
sig til ham. Baptistsamfundet regner sin Grundlæggelse
fra denne Dag, selv om det først med Grundloven af 5.
Juni 1849 fik fuld Frihed til at virke.

Allerede i 1863 indgav man Ansøgning om Anerkendel-
se, men forgæves. Bedre var Resultatet ikke, da man i
1900 fornyede Henvendelsen. Afslaget begrundedes bl. a.
med, at man ikke kunde forvente, at Samfundets Præ-
dikanter var i Stand til at føre Kirkebøger.

Nu har han altsaa ment, at Tiden var inde til at gøre
et nyt Forsøg.

Af anerkendte Trossamfund har vi i Øjeblikket føl-
gende: Svenska Gustafs församlingen, Den reformerte Kir-
ke, Den biskoppelige Metodistkirke, Det mosaiske Tros-
samfund og Den romersk-katolske Kirke. — Baptisterne
har kun samme Ret som enhver Forening. G.

I Amerika

Kronprinsen og Følge fra Danmark vil standse i Des
Moines, Iowa, paa deres Tur over Landet i April Maaned,
oplyser Konsul R. Baumann, Chicago. Dette bliver den
eneste Stop i Staten. Danskerne i Des Moines har faaet
dannet en Komite til at varetage Arrangeringen for Mod-
tagelsen og Underholdningen af det kongelige Selskab
den Dag det vil opholde sig der. Formand er Pastor S.
D. Rodholm og Hr. Hans Pauli, Niels Jensen, Kasserer, og
Miss Herdis Jensen, Sekretær, hvis Adresse er 1332 Boyd
Ave. Man har Planer om en Modtagelsesfest i Shrine Au-
ditorium om Eftermiddagen og en Æresbanket om Af-
tenen paa Hotel Fort Des Moines. Komiteen beder herved
alle lokale dansk-interessererede Kirker og Organisationer
om at vælge eet af deres Medlemmer til at tjene paa Gen-
eral Komiteen. Send Navn og vedkommende Adresse til
ovennævnte Sekretær snarest, hvor videre Oplysninger
ogsaa kan hentes.

(Dato for Dagen er ikke opgivet i ovenstaaende Anmel-
delse.)

Kronprinsens Rejseplan. „Ifølge Meddelelse fra Ge-
sandtskabet i Washington er Rejseruten for Deres Kon-
gelige Højheder Kronprins Frederik og Kronprinsesse
Ingrid's Rejse gennem de Forenede Stater nu fastlagt.
Deres Kongelige Højheder vil ankomme til Los Angeles
(San Pedro) med M.S. „CANADA“ den 6. April og vil
under Rejsen aflægge Besøg med Ophold i følgende Byer:
Los Angeles, Solvang, San Francisco, derefter — via Yose.

Clemens Sørensen

Mod Strøm og Vejr

Forfatteren, der var Sømand, før
han blev Præst, fortæller følgen-
de om sig selv:

Mit Liv har været Skueplads for
to kæmpende Magter: Kærlighe-
den til Havet og min Gerning der
og et brændende Ønske om at blive
Præst for det Folk, som ved, hvad
det er at længes.

Ønsket om at blive Præst sejrede,
og efter vel overstaaet teologisk
Embedseksamen blev Clemens
Sørensen i Efteraaret 1935 af
Dansk Kirke i Udlandet sendt til
Vancouver, blandt hvis danske
Befolkning han siden har øvet en

Præstegerning. Præstekjolen har dog ikke formaaet
at skjule Sømanden, hvad de foreliggende Fortæl-
linger tydeligt bærer Vidnesbyrd om. 142 Sider. Pris
netto \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
BLAIR, NEBRASKA

mite National Park, Grand Canyon og Boulder Dam — i Salt Lake City, Denver, Omaha, Des Moines, Minneapolis, Chicago og Racine, Detroit og — via Buffalo (Niagara Falls) — i New York. Efter et Besøg i Hyde Park som Præsidenten og Mrs. Roosevelt's Gæster vil Kronprinsparret den 2. Maj komme tilstede som Udstillingens Gæster paa „The New York World's Fair“, hvor Hans Kongelige Højhed Kronprinsen vil foretage den højtidelige Indvielse af Danmarksbygningen. Den 3. Maj vil Kronprinsparret deltage i Banketten paa Waldorf-Astoria, der afholdes under fælles Auspicier af „The American Denmark Committee“ og „Komiteen for Danmarks Deltagelse i den Internationale Udstilling New York World's Fair 1939“.

„Hjemrejsen finder Sted fra New York med S.S. „Queen Mary“ den 10. Maj.

„Planerne for Dagene inden Hjemrejsen er endnu ikke fastlagte, men Meddelelse herom vil fremkomme senere.

„Deres Kongelige Højheder vil paa Rejsen blive ledsaget af et Følge paa fire“.

Den norske Kronprinspar kommer ogsaa paa Besøg her i Landet til Sommer og vil være i Minneapolis—St. Paul den 10—13 Juni, hvor dette norske Hovedsæde vil holde Fest for dem saa det kendes.

Hans Clausen, som tidligere i mange Aar boede i Owa-

tonna, Minnesota, døde Torsdag i sit Hjem, 7801 Lyndale Ave. S., Mpls., 87 Aar gl. Afdøde var født i Danmark. Hans efterladte er to Døtre, Mrs. Laura M. Walter, Missoula, Mont., og Mrs. Sam Cull, Minneapolis.

Sidste Lørdag mistede Chicagos danske Koloni en af sine bedste Mænd — Blinkenberg-Jensen — en afholdt og kendt Dansker, der med sit milde og talentfulde Væsen har levet et roligt og lykkeligt Liv. Blinkenberg-Jensen kunde baade skrive og digte, utallige er de Viser, der har flydt fra hans Pen, men ogsaa større Værker har han skabt, blandt dem skal særlig nævnes hans Skuespil „Bro over Havet“.

Blinkenberg-Jensen døde ret pludselig ved et Slagtilfælde, han blev 77 Aar gammel og efterlader sig sin Hustru Kathrine og to Døtre, Valborg og Marie.

FRA DAG TIL DAG

Daglig Bibellæsning med Forklaring for tre Aar.

En Haandsrækning til at følge med paa daglig Vandring ad Bibelens Stier. 1., 2. og 3. Aargang af C. Asschenfeldt-Hansen.

Smukt og solidt indbundet med Læderryg og Hjørner. Stort Format 308 Sider. Pris \$2.50 portofrit tilsendt.

Danish Lutheran Publishing House

REJS TIL

DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

AMERIKA — DAN MARK SKIBE

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe, som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.

Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York

Marts 13, 25; April 9; Maj 6, 19; Juni 6, 20; July 2, 13.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv. fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.

32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.

433 California St., San Francisco, Calif. 530 W. 6th St., Los Angeles, Calif.

Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSEDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet forAar, \$2.00 per Aar-gang.

Venligst,

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	33819.31	3963.95	4092.59	6021.39	6158.93	2387.73	4228.80	641.01	6100.92	223.99
Green Bay, Wis., Bethel Luth. Sunday School	13.75	10.00					3.75			
Green Bay, Wis., Bethel Luth. Church	15.75		10.00		5.75					
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	26.04						26.04			
North Luck, Wis., St. Peter's Ladies' Aid in memory of Vera Hansen. For the Elim Home, Elk Horn	2.00	2.00								
Blair, Nebr., Miss Sena Bertelsen in memory of her parents	5.00								5.00	
Centuria, Wis., Mr. and Mrs. H. C. Petersen, in loving memory of Mrs. C. Wilhelmsen, Fresno, Cal.	2.00								2.00	
Brush, Colo., Mrs. G. B. Christiansen	2.00				1.00				1.00	
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	12.43						12.43			
Exira, Ia., Danish Luth. Church, offering at service by Rev. D. G. M. Bach	15.55						15.55			
Women's Missionary Society of the United Church for salary of Miss Maya Winther. By Mrs. Thos. Hansen, Treas., 724 Blaine Blvd., Racine, Wis.	100.00						100.00			
Audubon, Ia., Our Savior's Luth. Church	85.85			85.85						
Audubon, Ia., Our Savior's Luth. Church, offering at service by Rev. D. G. M. Bach	29.00						29.00			
Ord, Nebr., Bethany Luth. Sunday School	14.00	6.00				4.00	4.00			
Standard, Alta., Can., Nazareth Luth. Church	23.25		8.00		8.00				7.25	
Moorhead, Ia., Mrs. Rebecca McDade, in memory of Arlene Hansen	2.00	2.00								
Ruskin, Nebr., Miss Martha Hansen, in memory of Vera Hansen. For the Elim Home	2.00	2.00								
Luther League of the United Church for salary of Rev. Hajimi Inadomi. By Ingward Bro, Treas., 2303 Franklin St., Cedar Falls, Iowa	75.00						75.00			
Del Rey, Cal., Pella Luth. Church	115.00	5.00	30.00		30.00	10.00	10.00	10.00	20.00	
Denver, Colo., Bethany Ladies' Foreign Mission Society	10.00						10.00			
Oshkosh, Wis., Ladies' Missionary Society	10.00			10.00						
New Denmark, N. B., Can. Annex to St. Peter's Luth. Church, Salmonhurst	4.15	4.15								
Elk Horn, Ia., Elk Horn Luth. Sunday School	2.14						2.14			
Elk Horn, Ia., Elk Horn Ev. Luth. Church	35.59						35.59			
Sleepy Eye, Minn., St. John's Luth. Church	22.65		22.65							
Total received on 1938-39 synodical budget	34444.46	3995.10	4163.24	6117.24	6203.68	2401.73	4552.30	651.01	6136.17	223.99

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Feb. 21, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2635.65	919.28	1195.04	356.63	164.70
Sleepy Eye, Minn., in memory of Mrs. L. P. Nielsen, from the following friends of the Evan. Minn., congregation: Mrs. H. C. Jensen and Evelyn, Mr. and Mrs. Delbert Jensen and family, Mr. and Mrs. Leonard Jensen and family, Mrs. Ole Christensen and family					
Centuria, Wis., Mr. and Mrs. H. C. Petersen	3.50	3.50			
Brush, Colo., Mrs. G. B. Christiansen	2.00			2.00	
W.M.S. of the United Church for a Bible Woman in the Santal Mission field. By Mrs. Thos. Hansen, Racine, Wis.	1.00			1.00	
W.M.S. of the United Church. By Mrs. Thos. Hansen, Racine, Wis.	40.00	40.00			
Chicago, Ill., Daughters of Siloam	50.00		50.00		
Coulter, Ia., Foreign Mission Society	2.50			2.50	
Kenmare, N. Dak., Mrs. Lauritz Larsen of Trinity Church	10.00		10.00		
Total received for extra synodical missions	8.00	4.00		4.00	
Total received on 1938-39 synodical budget	2752.65	966.78	1255.04	366.13	164.70

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 21, 1939.

H. J. Hansen, Treas.

REV. D. G. M. BACH FUND

Previously acknowledged	\$106.75
Des Moines, Ia., Bethesda W.M.S.	5.00

\$111.75

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 21, 1939.

H. J. Hansen, Treas.

HAR DE LÆST

	Nedsat Pris
JULESTJERNEN, 48 Sider, smukt illustreret	\$.60
HJEMMENES JULEBOG, 112 Sider	.50
HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider	.30
BØRNEBESKRIVELSE, Stort format, 20 Sider	.20
DER UDE FRA, Stort format, 24 Sider	.20
LØSEN-BOGEN, ANDAGTSBOG FOR AARET 1939	.40
DANSK ALMANAK 1939	.40

Meta Moe:	Pris Netto
HVAD ER ET MENESKE? 304 Sider	\$1.10
INDTIL TREDJE OG FJERDE LED, 205 Sider	1.35

Villads Christensen:	
SØREN KIERKEGAARDS RØST, 369 Sider	2.25

Clemens Sørensen:	
MOD STRØM OG VEJR, 142 Sider	1.10

Svend Aage Reerslev:	
GAASE-MARIES HUNDREDEAARSDAG, 175 Sider	1.00

Aage Nørfelt:	
SOGNEPRÆST A. FIBIGER, en Guds Vandringsmand. 227 Sider	1.80

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

DANMARK, VORT LAND I BILLEDER OG TEKST

Bogen indeholder

ialt 90 smukke Fotografier, som er udført og trykt paa fornemt Kusttrykpapir og ledsaget af dansk og engelsk Tekst under hvert Billede. Omslaget, hvorpaa der er et pragtfuldt helsides Billede af Kronborg, er lakeret, og Bogen leveres i en Kartonæske lige parat til Forsendelse.

Pris \$1.25, portofrit tilsendt

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

JOHANNES KNUDSEN: INTRODUCTION TO THE DANISH LANGUAGE

A course in the fundamentals of the Danish language adapted to the needs of the Danish-Americans.
\$1.50 Postpaid.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

Pastor D. G. M. Bachs Rejseplan.

Vor Japanmissionær, Pastor Bach, som under sit Hjemlov i Aar bor med sin Familie her i Blair, er tiltraadt en Rundrejse efter Indbydelse til flere af vore Menigheder i Iowa Kreds. Hans foreløbige Rejseplan er som følger:

22 i Humboldt (Eft.), Rolfe (Aft.); 24 i Callender (Eft. og Aft.); 26 i Ringsted (Fmd.), Graettinger (Eft.); 28 i Spencer; Marts 1 i Royal; 2—3 i Marcus og Oyens.

FOR SALE

80 acres good land. Buildings on main road. 2¼ miles from Greenville, Mich. Stock and tools.

Christian Hansen,
R. 1. Box 128.
Greenville, Mich.

The Biggest Value Ever Offered

In a King James Bible
for **\$1.00**

Cloth Bound—Gold Title
Size of page, 4¼ x 7¼ inches
Complete text in New Bold
Pronouncing type

Especially suitable for use in Churches, Sunday Schools, Colleges, Schools and for Students, or for any purpose which requires a fine quality Text Bible in large readable type. Strongly bound in black cloth, with round corners, red edges and cover stamped in gold, it is attractive as well as useful and will be found to be an excellent value, unsurpassed anywhere.

Specimen of Type

knowing the scriptures, nor the
power of God.
30 For in the resurrection they

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebraska

BRUGTE BØGER.

Fra Guldgruben, Bibelforklaring af Asschenfeldt-Hansen, 8store Bind, godt indbundne, Læderryg, Guldtryk \$15.00.

Vilhelm Beck: En lille Skatkiste, 798 Sider, godt Bind \$1.00.

A. Busch, en Prædikensamling, godt Bind, 833 Sider, \$1.00.

Otto Funke: Den kristnes Liv, Pragtbind 75 cents.

Otto Funke: Fra England, Forlagsbind, 75 cents.

Otto Funke: Guds Fodspor, 2 Bind, uindbunden, begge fro 50 cents.

Otto Funke: Du og din Sjæl, godt Bind, 50 cents. Alt Portofrit.

Rev. P. H. Pedersen,
99 Broad Street, Perth Amboy, N. J.

HUSBESTYRERINDE ØNSKES.

En ældre Pige eller Enke kan faa Plads til 1. Marts hos en Enkemand paa en Farm, 2 Mil fra Byen. Dansk Kirke — godt Hjem.

Chris Skobo.
Laurel, Nebr.

M. S. Kungsholm — M. S. Gripsholm
S. S. Drottningholm

Afsejlinger fra N. Y.: 18 Febr., 18 og 30 Marts, 15 April

DIREKTE AFSEJLINGER TIL KØBENHAVN:

4 Maj, 13 Maj, 9. Juni

KUN SKANDINAVISK BETJENING

„AALBORG KLUBBEN KOMMER IGEN I Juli. Dansk Amerikansk Klub i Aalborg arrangerer igen i Aar en planlagt Tur til Amerika. Besøget inkluderer Verdensudstillingen i New York, og hvis ønskes ogsaa Udstillingen i San Francisco. Turen er under personligt Ledelse af Klubbens President, Hr. E. Jensen. Skriv til Deres Slægtninger og inviterer Dem paa Besøg. Alle kan slutte sig til Klubbens Fællesrejse.

Sejlingslisten og andre Oplysninger om
Danmarksfarten tilsendes paa Forlangende.

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave., Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnepeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

Til DANMARK

De rejser hurtigt og bekvemt ombord paa vore populære Dampere

BREMEN • EUROPA
COLUMBUS
NEW YORK • HAMBURG
HANSA • DEUTSCHLAND

Udmærket Jernbane-Forbindelse fra Bremen eller Hamburg

FAA DERES EUROPEISKE SLÆGTNINGE TIL AT BESØGE DEM I AMERIKA

Særligt lave Turist-Rater for Afsejlinger fra Europa mellem den 3. April og 23. April og mellem 26. Juni og 23. Juli, disponibel for en 4 Maaneders Rejse i Amerika.

For Oplysninger Deres Lokalagent eller
130 W. RANDOLPH ST., CHICAGO, ILL.

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

Luthersk Angel

A. N. JENSEN
PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
LIBRARY

„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.”

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 8. MARTS 1939

NR. 10

Til Den forenede Kirkes Menigheder:

Naaende og Fred: —

Jesus sagde til sine Disciple: „Ogsaa I skulle vidne.“ Vi har alle Dage i Den forenede Kirke lagt Vind paa, at den Forkyndelse, der lyder iblandt os skal være et Vidnesbyrd. Vi skal lyse med det Lys der er givet os, og vi skal trøste med den Trøst hvormed vi selv er bleven trøstet. Men vi har ogsaa lagt Vægt paa det almindelige Præstedømme. Her tænker vi særlig paa Guds Børns Vidnesbyrd Mand og Mand imellem. At vi møder de Troendes Vidnesbyrd iblandt os, siger vi Gud Tak for. At vi staar langt tilbage i denne Henseende, er en Sag hvorfor vi maa bøje os for Guds Ansigt og der søge Aandens Kraft til at blive bedre Vidner.

Men vort Vidnesbyrd skal længere ud end til vore nærmeste Naboer. Vi er kaldet til at gaa hen og gøre alle Folkeslagene til hans Disciple. Vi skal være hans Vidner, baade i Jerusalem og hele Judæa og Samaria og indtil Jordens Ender.“ Vi har da ogsaa, om end i al Skrøbelighed, prøvet paa at være Herrens Vidner baade hjemme og ude.

Vort Samfundsarbejde er ret forgrenet; men i alle Grene af vor Kirkes Arbejde er det **vor Hensigt at vor Kirke maa staa som et Jesu Vidne** for saaledes at vinde Sjæle og opbygge Guds Folk. Lad os endelig se Sagen fra denne Side, naar der er Tale om at støtte vort Samfunds forskellige Opgaver.

Hvorfor opretter og vedligeholder vi Børnehjem for Eksempel? For at hjemløse Børn i en kold og selvisk Verden maa møde noget af Kristi Sind gennem Mennesker, som omgiver dem med Kærlighed og Omhu, og som vidner for dem om ham, der er Kærligheden selv.

Hvorfor er der bleven ofret saa meget for at bygge og opretholde Dana College? Selvfølgelig ikke fordi vi bilder os ind at vi kan give vore unge en bedre Uddannelse end vore Statsuniversiteter kan; men fordi det er os om at gøre, at vore Børn maa faa deres Uddannelse paa en Skole, hvor de daglig møder vor Kirkes Vidnesbyrd, og hvor Kristus er Kundskabens Centrum. Om vi nogensinde trængte til en saadan Skole, saa er det i Dag. Naar der er saa meget der gaar i Stykker, som Tilfældet er i vor Tid, naar der raabes højt om at Kristendommen har slaaret Fejl, naar Gudløsheden er samlet i en Verdensorganisation som aldrig før, naar den kristne Tro angribes af mange af dem, der sidder i de Lærdes Stole, saa gælder det sandelig om at samle vor Interesse om vor Skole med fornyet Kærlighed og Støtte, for at vi dog maatte kunne dygtiggøre vore Unge til at kunne bestaa i Livets Kamp. Og lad os ikke glemme, at vor Skole væsentligst kun kan blive hvad vor Kærlighed og Støtte gør den til.

At vor Præsteskole opretholdes for at udanne dem,

der i særlig Forstand skal være Vidner, er selvsagt. At vi i vor Hjemmission, Indianermission, Utahmission og Japanmission arbejder paa at være Guds Vidner behøver ikke at argumenteres. Men der er et som jeg maa gøre vort Menighedsfolk opmærksom paa til velvillig Overvejelse. Naar man ser Stillingen som den er, maa den enkelte gøre hvad han kan have Fred i for Guds Ansigt og til Guds Riges Fremme.

I flere Aar har vort Samfunds Arbejdere tjent med den Forstaaelse, at den fulde fastsatte Løn ikke var garanteret. I to Aar fik de deres fulde Løn. I 1935—36 kom vi bag efter; i 1936—37 ligesaa. Men da Aarsmødet bemyndigede Kirkeraadet til at laane for at dække Underskuddet, blev baade Lønninger og Minimums-Pension betalt 100%. I Fjor manglede vi omtrent 13 per cent i at kunne betale den fulde Løn og Minimumspension. Aarsmødet bad Menighederne om at optage et Offer til at dække det resterende Beløb. Til de Menigheder, som efterkom Opfordringen udtaler vi vor hjerteligste Tak. I mange Tilfælde var det Menigheder, som allerede havde betalt deres fulde Ligning eller mere. Saadan Troskab fortjener dobbelt Præskønnelse. Men desværre var der mange Menigheder som intet gjorde. Resultatet er, at vi endnu mangler cirka \$2500.00 i at kunne betale den fulde Løn og Minimumspension. Hvordan ser det saa ud i Aar? Ganske vist har vi modtaget cirka \$1,000.00 mere end i Fjor ved denne Tid; men for at møde vore Forpligtelser fuldt ud, skulde det have været \$6,000.00 Dersom Menighederne ikke indsender betydeligt mere i de to sidste Maaneder i Aar end i de tilsvarende Maaneder i de senere Aar, saa vil vi mangle 10% eller mere i at kunne betale den fulde Løn og Minimumspension. Vi kan ikke blive ved paa den Maade. Det er svært for mange af vore Arbejdere og Pensionister. Kirkeraadet er af den Mening, at Tiden er kommen til at garantere enhver sit 100%. Men det gaar ikke an at laane og saaledes forøge Samfundets Gæld i Stedet for at afvikle den. Enten maa vi yde mere, eller ogsaa maa Budgettet sættes ned. Da vi i de senere Aar ikke har faaet over \$50,000.00 til Budgettet, ser det ud til at vi bliver nødsaget til at reducere vort Budget. Denne Sag blev behandlet ret alvorligt ved vort sidste Kirkeraadsmøde. Vi kom til den Slutning, at vi vilde blive nødsaget til at indskrænke vort Arbejde, dersom det atter i Aar viser sig at vore Indtægter ikke svarer til Udgifterne. Men hvor skal vi begynde? Vi kan da ikke begynde ved vor Skole. Vi kan ikke klare os med færre Lærerkrafter end dem vi har. Skal vi begynde ved vore Børnehjem? Det vilde næppe hjælpe, da det ikke er dem der mangler Støtte. Eller skal vi begynde ved vor Indianermission? Det kunde vi næppe forsvare i Betragtning af den store

Støtte som Staten yder vor Indianerskole og Børnehjem. Eller skal vi begynde ved vor Hjemmemission. Det skulde ikke gerne ske. Kirkeraadet arbejder med denne Sag og dersom Indskrænkning ved Enden af Aaret viser sig at være nødvendig, vil vore Planer blive forelagt Aarsmødet.

Men tænk hvad Indskrænkning af vort Arbejde vil sige. Her er for Eks. en Præst, som har virket nogle Aar i vor Hjemmemission. Sig at vi nu ikke kan magte at holde ham der længere. Det bliver nødvendigt at forflytte denne Herrens Tjener til et andet Sted. Dermed staar den lille Flok som Faar uden Hyrde uden for saa vidt som en Præst maaske kan besøge dem en Gang imellem.

I Stedet for at trække os tilbage noget Sted, skulde vi hellere hjælpe nogle af de Menigheder paa de tørre Egne som er udsat for at blive opløst, dersom vi ikke kommer dem til Undsætning. Lad det endelig blive skrevet klart i vor Bevidsthed, at de to sidste Maaneder af vort Samfundsaa, nemlig Marts og April, vil afgøre hvad vi vil kunne magte næste Aar.

Der er nok et og andet som vi alle kan nægte os selv til bedste for Herrens Sag. Og alle I som er i Stand til at sende en større Gave, vil I ikke nok straks give en Haandsrækning? Småa Gaver modtages ogsaa med Tak fra saadanne som ikke har meget at yde. Den fattige Enkes Skærv var stor i Herrens Øjne.

Saa til Slut kun nogle Fingerpeg:

1. Bed daglig for vor Kirkes Sag.
2. Tal et godt Ord for Guds Sag.
3. Lad os øve os i Selvfornægtelse for Herrens Sag.
4. Gør Brug af vore „Lenten Offering Banks“ ved daglig eller ved hvert Maaltid at lægge en Skærv deri.
5. Sæt straks en Subskription i Gang til Fordel for vor Skole om ikke Menighedens Finanssystem tager sig af denne Sag paa anden Maade.
6. Lad de Unge yde en speciel Gave til vor Japanmission.
7. Lad vore Søndagsskoler yde et Offer til vor Indianermission eller Børnehjem eller begge.
8. Lad Kvindeforeningerne yde en Gave til vor Utahmission.
9. Lad Menigheden sætte al Kraft ind paa at naa det fulde Budget og husk at Pensionskassen, Hjemmemissionskassen og Skolekassen kniber det allermest med.

Det der yder de største Renter, ikke just i Penge, men i Guds Velsignelse, er det som vi ofrer til Herrens Sag. „Saligt er det at give hellere end at tage.“

Med Hilsen i Herren.

Eders forbundne,
N. C. Carlsen.

ET ÆRLIGT SVAR.

En Moder spurgte engang sin Søn om han ikke mente, Præstegerningen var den Vej, han burde have valgt.

Den unge Mand svarede: „Jeg tror, jeg kan tjene Gud bedst i den Plads, hvori jeg er; thi overfor en Præst vil mange gerne give sig Udseende af at være gode og gudfrygtige; der bander ellers spotter de ikke, og viser sig ikke, som naar de er i deres egen Kreds, hvor han derfor lettere kan lære dem ret at kende og advare dem. Jeg tror derfor, at Gud kan bedst bruge mig paa den Plads, jeg staar.“ Moderen maatte bøje sig for hans Ord og give ham Ret.

TREDIE SØNDAG I FASTEN.

„Skriv til Menighedens Engel i Efesus: Dette siger han, som holder de syv Stjerner i sin højre Haand, han som vandrer imellem de syv Guldlysestager: Jeg kender dine Gerninger og dit Arbejde og din Udholdenhed, og at du ikke kan fordrage de onde; og du prøvede dem som kaldte sig selv Apostle og ikke ere det, og du har fundet, at de ere Løgnere; og du har Udholdenhed, og du har døjet ondt for mit Navns Skyld og er ikke bleven træt. Men jeg har det imod dig, at du har forladt din første Kærlighed. Kom derfor i Hu, hvorfra du er falden og omvend dig og gør de forrige Gerninger; men hvis ikke, da kommer jeg over dig, og jeg vil flytte din Lysestage fra dens Sted, hvis du ikke omvender dig. Dog dette har du, at du hader Nikolaïternes Gerninger, som ogsaa jeg hader. Den som har Øre, hører, hvad Aanden siger til Menighederne! Den som sejrer, ham vil jeg give at æde af Livets Træ, som er i Guds Paradis.“ — Aab. 2: 1—7.

„Men jeg har det imod dig, at du har forladt din første Kærlighed.“ „Dette siger han, som holder de syv Stjerner (Menighedsforstandere) i sin højre Haand, han, som vandrer midt imellem de syv Guldlysestager“ (Menigheder).

Dette Budskab var særligt sendt til Menigheden i Efesus; det er ogsaa et Budskab fra Jesus til os i vore Dage. Nogle af os har følt, hvor svært det kunde blive, naar man vidste, at et Menneske havde noget imod os. Med hvilke Følelser staar vi overfor dette Ord? Det er Jesus der siger dette. For ham er intet skjult. Hvad ser han, som har Øjne som Ildsluer, naar han „vandrer midt imellem“ Menighederne?

Han saa i Menigheden i Efesus meget, som var prisværdigt. Han roser Medlemmerne for deres Nidkærlighed i Arbejdet; de skyede ingen Ubehageligheder forbundne derved; de var udholdende, kunde døje Ondt, og ikke blive træt. De var ogsaa nidkære for den rene Lære, de prøvede de falske Apostle og fandt at de var Løgnere. De kunde ikke fordrage de Onde. De var omhyggelige for et rent Liv i Menigheden. De holdt Kirketugt. De hadede de umoralske Gerninger. De har med Taalmodighed udholdt Lidelser for Herrens Skyld.

Kunde der da siges mere? Hvis det samme kunde siges om en Menighed i vor Tid, vilde man saa egentlig ikke være ganske tilfreds med den?

Jesus er ikke tilfreds. Og hvorfor? Fordi den manglede det eneste, der har Værd for Gud — „den første Kærlighed“. Den havde den forladt, og stod nu paa Nippet til at glide tilbage i Mørket og forsvinde af Menighedernes Tal.

Det var Anstrengelse, det var Pligt, det var egen Nidkærlighed, der var Drivkraften i Arbejdet. De Helliges Gerninger i Efesus var „døde Gerninger“, ikke Liv af Kristi Kærlighedsliv. Det var dødt Menneskeværk, og altsaa langt under det, de en Gang havde ejet i deres første Kærlighedsrige og stærke Ungdom. Derfor tilraaber Herren dem saa alvorligt: „Kom i Hu, hvorfra du er falden, og vend om.“

Men hvordan var dette Fald sket? Hvorledes sker det iblandt os? Her maa vi altid huske paa, at vi har et drageligt Hjerte i vort syndige Menneske. Et Hjerte, som er lunkent af Naturen, som ikke elsker Gud. Vi maa altid vaage og staa paa Vagt overfor det.

Dernæst kan vore Omgivelser ogsaa virke sløvende paa vort Kærlighedsliv. Det var svært for den kristne Menighed i Efesus, omgivet, som den var paa alle Sider af et mørkt Hedenskab. Det samme er Tilfældet iblandt os. Der er stor Fare for Guds Børn, at de skulde blive verdslige. Der er et uendeligt Tryk fra Verden, som ligger i det Onde. „Kom med os! Du behøver da heller ikke at tage det

saa nøje med dette eller hint!“ Og saa begynder man at slaa af, og lidt efter lidt bliver man lunkne og kolde.

Og saa er der en tredie Grund for dette Fald i et Guds Barns Liv. Man forsømmer Lønkammeret og Alterbordet. Det skal snart kendes paa Kærligheden. Mange prøver paa at erstatte denne Forsømmelse med mere ydre Aktivitet i Menighedsarbejdet. Men det er kun Anstrengelse og Pligt, der er Drivkraften i Arbejdet.

„Kom derfor i Hu, hvorfra du er falden, og omvend dig, og gør de forrige Gerninger.“ Stands et Øjeblik i Arbejdet, lyt til Herrens Formaning. Hvor var det nu det begyndte? Se rigtig efter og „omvend dig“, du Medlem af en kristen Menighed. Det kan være smerteligt, saaledes at bekende og erkende din Synd, men skal du faa den første Kærlighed igen, maa du lade Herren hjælpe dig. Han kan og vil hjælpe dig.

Naar Gud siger: „Vend om“, saa er der noget, der skal til fra Menneskets Side, — en Venden tilbage til den Stilling, det en Gang forlod. Du maa ville ud af alt det, der stjæl din første Kærlighed. Her fordres Sandhed i Hjertedybet. Vil du bort fra det? Vil du opgive det? Vil du miste dit Liv, saa langt som Ordet og Aanden har ladt dig erkende det?

Gud er Kærlighedens Gud. Han staar rede til at give, og give i Overflod. Han vil give os Aanden i Fylde, om han blot kan faa Lov at rense og danne vore Hjerter som et helligt Tempel for sin Aand.

Det er underligt for vore Øjne. Vi har slet ikke af Naturen det Sind, — vi med vore kolde, døde Hjerter.

Gaa saa lige til Jesus med dit kolde Hjerte, du som er rede til at ville opgive dit selviske Liv, og lad dig fylde med hans Kærlighed.

O Jesus, vor Herre, din Aand du os giv!
Vi har desværre ej Kræfter, ej Liv,
Ej Tro og ej Kærlighed, om vi ej faa
Alt hvad vi behøve,
At Troslivet øve;
Du hjælpe os maa!

Vi ere saa kolde, saa haarde som Sten,
Og ingen af os er fra Fødselen ren;
I Himlen, paa Jorden alene du kan
Vort Hjerte forandre,
Vort Hjerte forandre,
Du ene det kan.

H. N. Hansen. Sidney, Mont.

LIVSSKÆBNE OG LIVSIDEAL.

Anm.

En af vort Blads Holdere fra Begyndelsen er Mrs. Mary Johnson, Sioux City, Iowa, som indsender nedenstaaende Vers. De er skrevne i en Autografbog af hendes Broder, Chr. Christensen, der døde for 40 Aar siden i Chicago, og „de har ofte gjort mig godt“ skriver hun, „maaske de ogsaa kan glæde andre“. Mrs. Johnson er nu 73 Aar.

Der gaar igennem Livet en sølsom Dobbeltklang
Af Smerte og af Glæde, af Døds- og Jubelsang.
Der sættes om vor Pande en dobbelt Levnedskrans
Af Torne og af Blomster, af Mørke og af Glans.
(A. Munch)

Og først naar vi erfarer, naar først vi rigtig ved
At gennem alt der strømmer en evig Kærlighed;
Naar vi som Børn kan være os selv i al vor Færd,
Da lærer vi at leve og kende Livets Værd;
Da kommer vi hverandre og Himlen mere nær.
(Chr. Christensen)

KÆRLIGHEDSBUDET OG KÆRLIGHEDSLIVET.

Selma Lagerlöf ender sin Bog om Antikristens Mirakler med at lade Paven fortælle en Historie: „Det var den Gang, Vorherre var i Færd med at skabe Verden, da vilde han vide, om han endnu havde meget tilbage af sit Arbejde. Derfor sendte han St. Peter ud for at se, om Verden var færdig. Da St. Peter kom tilbage, sagde han: „Alle græder og hulker og klager!“ „Saa er Verden ikke færdig“, sagde Vorherre. Nogen Tid efter sendte Vorherre atter St. Peter ud for at se, om Verden nu var færdig. „Alle ler og jubler og glæder sig“, sagde St. Peter, da han kom tilbage. „Saa er Verden ikke færdig“, sagde Vorherre og arbejdede videre. Der gik igen nogen Tid, saa bliver St. Peter sendt ud for tredie Gang. „Nogle græder, og andre ler“, sagde han, da han kom tilbage. „Saa er Verden færdig“, sagde Vorherre.“ — Da Paven har fortalt denne Historie, følger han til: „Saaledes skal det være og forblive. Ingen kan fri Menneskene for Sorger; men den, der giver dem nyt Mod til at bære dem, ham skal meget forlades.“

Det er jo sandt. Vi kan ikke fri hinanden for Sorgerne; men har vi Sind dertil, saa kan vi hjælpe hinanden med at bære dem. Saalænge denne Verden staar, vil der altid være nogle, der har Sorg, og andre, der har Glæde, nogle, der har Lidelse, og andre, der er sunde og raske; det kan vi ikke ændre noget ved. Paa samme Maade i det enkelte Menneskes Liv; det vil alle Dage skifte mellem Sorg og Glæde, mellem Forhaabninger, der brister, og Forhaabninger, der opfyldes. Og det, vi skal hjælpe hinanden med, er netop at give hinanden nyt Mod til at bære, hvad nu den ene eller den anden har at bære paa.

Det er ikke det umulige, vi skal gøre — det gør Gud — men det er dette jævne og simple at hjælpe hinanden tilrette i Tilværelsen. Vi kan jo her mindes Vorherres Ord: „Den, som giver en af disse smaa blot et Bæger koldt Vand at drikke i mit Navn, han skal ingenlunde miste sin Løn.“ Det er jo ikke nogen overmenneskelig Opgave at give en tørstig noget at drikke; enhver, som har Sind dertil, vil altid kunne gøre det. Det er det samme, der vises os i Lignelsen om den barmhjertige Samaritan. Hvad han gør er ikke andet, end hvad enhver kan gøre, om han eller hun blot har Sind til det. Og dog virker denne Lignelse anklagende paa os.

Læser vi Evangeliet til 13. Søndag efter Trinitatis, saa kan vi vist samle Indholdet i to Ord: Kærlighedsbudet og Kærlighedslivet. Den lovkyndige, som kom og spurgte Jesus om, hvad han skulde gøre for at arve et evigt Liv, kendte jo godt nok Kærlighedsbudet: „Du skal elske Herren din Gud af hele dit Hjerte og din Næste som dig selv!“ Præsten og Leviten, som gik hen og saa paa den syge, men lod ham ligge, som han laa, kendte det jo ogsaa. Teoretisk og tankemæssigt havde de det i Orden; men i Praksis og Gerning blev det ikke til noget. Budet om Kærlighed var ikke blevet omsat til et Liv i Kærlighed. Hos Samaritanen derimod var det en selvfølgelig Ting at hjælpe den syge tilrette. Han kunde jo ikke gøre det skete usket, tage Smerten fra den syge; men han kunde hjælpe ham med at bære dem, og det var det, han gjorde, jævnt og stilfærdigt, uden store Ord og Fagter.

Kærlighedsbudet er baade godt og rigtigt, men det er jo ikke ment som en smuk Teori; det skal blive til Praksis og Liv. Derfor sagde Vorherre ogsaa til den lovkyndige: „Ja, det er rigtig nok, du tænker, men gør det, om-sæt det i Handling, lad Kærlighedsbudet blive til Kær-

lighedsliv, saa skal du leve.“ Trangen til at hjælpe, hvor der trænges til Hjælp, og trøste vor Næste, naar han trænger til Trøst, bør være en selvfølgelig Ting, den maa gaa os i Blodet.

Men hvem er vor Næste? Det er først og fremmest dem, vi omgaas til daglig, Ægtefælle, Børn, Far og Mor, alle dem, der er i vort Hus og vort Arbejde. Men vi møder vor Næste overalt, hvor vore Veje gaar, ikke blot i dem, vi holder af, og ikke blot i dem, vi kender, ikke blot i vore Meningsfæller og Trosfæller, men i ethvert Menneske, der kommer paa vor Vej og har vor Hjælp behov. Kærlighed er det Middel, der raader Bod paa Nøden i Verden. Derfor skal vi øve os i Kærlighed, mere i Gerning end i Ord, hjælpe og trøste, hvor Mennesker har vor Hjælp og Trøst behov. Det faar vi aldrig gjort godt nok. Den Dag kommer ingen Sinde, da vi kan sige: Nu har jeg øvet Kærlighed nok i mit Liv. Vi bliver aldrig færdige; der vil altid være Brug for Hjælp og Trøst og Opmuntring. Vi kan ikke fri hinanden for Sorgerne og Smerterne, men vi kan og bør hjælpe hinanden med at bære dem; vi kan og bør stræbe efter at omsætte Kærlighedsbudet til Kærlighedsliv.

Gud maa hjælpe os til det. Lad blot Kærlighedsbudet: „Du skal elske Herren din Gud af hele dit Hjerte og din Næste som dig selv!“ virke anklagende og opmuntrende og tilskyndende paa os, eftersom vi trænger til det; men lad os forstaa, at Hjælpen dertil, Evnen til at hjælpe vore Medmennesker med at bære deres Sorger og Smerter, faar vi af Gud i Troen paa Jesus Kristus. Ham ligger det i Sandhed i Blodet at elske sin Gud og sin Næste som sig selv. Han kan ikke blot vise os, hvad vi skal gøre, men ogsaa styrke os i Lysten og Evnen dertil.

Selv har han opfyldt Kærlighedsbudet fuldkomment og helt, da han gav sig hen i Døden, for at vi skulde komme frelste igennem Døden og komme til at leve Kærlighedslivet fuldkomment og helt sammen med ham og alle dem, han faar frigjort og frelst, og sammen med Gud.

Kærlighed er Lovens Fylde
og Fuldkommenhedens Baand,
den er hvad vor Gud vi skyldte,
den er Frugten af hans Aand,
derfor med Guds-Kærligheden
vokser op omkap Guds-Freden,
vorde skal vi og ved den
eet med Sjælens bedste Ven.

Tage Møller i „Mghbl.“

KRISTENDOMMEN OG DE ANDRE

Paa Spørgsmaalet: „Hvori bestaar den egentlig Forskel paa Kristendommen og de andre Religioner?“ svarer Pastor A. Bliddal i „De Unges Blad“ bl. a.:

Muhammedanismen er Muhammeds Værk, og Nazismen er Hitlers Drøm, og Kommunismen er ogsaa Barn af et Menneske. Det er Religioner, der er skabt hernede paa Jorden, og derfor er de undergivet de af den levende Gud satte Love for alt det skabte, Love om Hensygnen og Død. De er lavet af Mennesker og holdes i Live af Mennesker. Men Kristendommen er ikke blevet til hernede; den er kommet udefra. Hvad Kristendommen siger, har vi ikke leveret Manuskript til; det er ikke stavet sammen hernede, men sagt herved, og det er Gud selv, der har sagt det.

Ukyndige Folk vil let fristes til at mene, at Kristen-

dommen er en Søster til Buddhismen og Muhammedanismen og mange andre Religioner, blot en større og pænere Søster, og derfor kan de undertiden kræve disse Religioner anerkendt paa Linje med Kristendommen og kræve, at de Kristne skal vise Tolerance over for dem, ligesom deres Tilhængere vil gøre over for dem. Det er selvfølgelig umuligt af den simple Grund, at de slet ikke er i Familie. De har ikke den samme Fader. Og hvor meget man end forsøger sig med Krydsavl ved at pøde kristelige Tanker ind i Religionerne for derved at forædle dem, bliver Afkommet ikke ægte af den Grund. „Skønt hvid er Mutter, naar sort er Fatter, bliver Børnene aldrig til mer end Mulatter.“

Kristne kan vise Tolerance over for Mennesker, ja, mere endnu, vise dem Kærlighed, hvor falske og ukristelige deres Meninger end er; men det ligger i Sagens Natur, at alle, som ved i deres Hjerte, at Kristendommen er den eneste Frelsesreligion (Ap. G. 4, 12), maa være i permanent Krigstilstand over for enhver falsk Lære, og denne Krigslyst bunder i Kærlighed. Af Kærlighed til Syndere vil Kristendom bekæmpe al Synd, og Religioner er Synd, saa sandt som de er Forsøg paa at gøre Jesus Kristus overflødig. Enhver ny Religion er et nyt Forsøg af Djævelen paa at konkurrere Gud bort fra Verdensmarkedet, og selv om den (som f. Eks. Nazismen) taler nok saa meget om Gud, er det bare et Vidnesbyrd om, at den onde endnu ikke er blevet dum, men stadig er klar over, hvad han skal kalde sine Varer for at faa størst mulig Afsætning paa dem.

ERIK, SOM VAR ÆRLIG!

Lærerinde fortæller en Historie om en Dreng

Erik kom slentrende op ad Gaden meget skidt til Mode, pludselig fik han Øje paa en Tegnebog, som var tabt. Erik tog den op, kiggede i den og saa en hel Mængde Hundrekronesedler deri. Han fik ogsaa Øje paa et Kort, hvorpaa der stod den Mands Navn og Adresse, som havde tabt Tegnebogen. Erik tænkte i sit stille Sind: Skal jeg beholde den eller give den til dens Ejer.

Eriks Hjem var meget fattigt og saa var Fristelsen jo meget stor; men Erik sagde nej og gik til Manden med Tegnebogen.

Den Mand, som havde tagt Tegnebogen var en mild gammel Fyr, og da Erik kom med Tegnebogen, tog Manden ham ind til sig og talte med ham. Erik fortalte om sit Hjem og imedens fattede Manden Kærlighed til ham og gav ham Tegnebogen med Pengene i, idet han sagde:

„Du fortjener en stor Findeløn, min Dreng, derfor maa du have denne, fordi du var saa ærlig!“

Erik kunde snart ikke faa sagt Manden Tak; men kom dog omsider hjem og fortalte, hvordan det var gaaet til. Da Eriks Far hørte Mandens Navn og fik noget mere at vide om ham, sagde han:

„Det er min Far!“

Eriks Far og Bedstefader havde været Uvenner, men nu blev der et andet Forhold imellem dem. Erik blev heller ikke glemt, Bedstefaderen bekostede hans Fremtid, og senere blev han Chef paa et stort Kontor og blev en rig Mand.

Erik glemte aldrig den Dag han fandt Tegnebogen. — Inger Poulsen, 13 Aar, Aulby, Kustrup, Fyn.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

(Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Rosenørn Alle 55, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.
MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Ef. 5: 1—9; Lukas 11: 14—28.

Ny Tekstr. — Aab. 2: 1—7; Joh. 8: 42—51.

ER DU KLAR I DIT GUDSFORHOLD?

Med Foraar og Fasten kommer Storm og dermed Afklaring. Der gaar Storm igennem denne Dags Budskab til os, men det blæser op til en Redegørelse i vort Forhold til Kristus. Som elskede Børn maa vi vandre som Lysets Børn om vi vil have Arv i Kristi og Guds Rige, siger Paulus. Alt det syndige Væsen saavel som det utilbørlige bør aflægges. Og hvor suser ikke de skarpe Ord mellem Jesus og hans Fjender i Evangelierne! De mistænker ham for at være i Ledtog med selve Beelzebub — egentlig Pestfluernes Øverste, eller en Filisterdjævel (gl. Ev.); han fastslaar, at de selv ere af den Fader Djævelen, da de ville gøre hans Begæringer og tro hans Løgne. De forlanger et Tegn af ham fra Himmelen som Bevis; han svarer med at paapege deres daarlige Logik i at mene at Satan er kommen i Splid med sig selv. Nej, han er saa enig med sig selv, at han endog efter at være uddrevet af et Menneske, kan gaa hen og finde syv andre Aander værre end han selv, for at sætte an paa at genindtage Sjælen. Derfor trænger selv den frommeste den „Stærkeres“ Hjælp mod denne arge Fjende. I ny Ev. forlanger Jesus et Tegn af Modstanderne: Hvem af eder kan overbevise mig om nogen Synd? De har kun Haansord til Svar. Sundheden vil de ikke bøje sig for, thi de er ikke af Gud, men Djævelens Børn. Thi vare de af Gud, saa troede de Guds Ord naar de hørte det. En begejstret Kvinde raaber: „Saligt er det Liv, som bar dig, og de Bryster som du diede!“ Han svarer alvorligt: „Ja, salige er de, som hører Guds Ord og bevarer det!“ Ikke Jesu Mennesketilværelse, men hans guddommelige Vidnesbyrd, er Midlet hvorved vi bliver frelst. Og det Ord har vi i Dag og evindeligt hos os. Men læs saa ogsaa Brevet til Menighedens Engel i Efesus om at lade Ordet genføde os i Kærlighed. Dette er det staaende Tegn paa Jesu sande Disciple.

Man er enten — eller, for eller imod; og her gælder baade Afgjorthed og Udholdenhed, baade Omvendelse og Livsførelse.

Fra vor Kirkemark.

Vi ønsker til Lykke vort engelske Søsterblad „Ansgar Lutheran“, som oplyser i sidste Nummer at det nu er steget over de 3000 i Holderantal. Det er kun en 3 a 4 Aar siden at det var nede paa omtrent det halve og kunde ikke rigtig faa Pusten, trods forskellige Patentmediciner. Men saa kom Omstændigheder m.m. til Hjælp og det fik Vind i Sejlene. Særlig har det hjulpet, at mange Menigheder begynder at forstaa Betydningen af en Litteraturation, samt at den letteste og kraftigste Maade er at faa vore Samfundsblade ind i alle Hjem. At de allerfleste nu foretrækker det engelske for de Unges Skyld er naturligt; thi selv mange ældre er blevne uvant med dansk Læsning, dersom de ikke stadig har holdt et dansk Blad. Men medens vort engelske Organ nærmest maa være paa Forposten og tillige blive det bedste Udtryk for Arbejdernes Meddelelser, har vort danske Organ sin særlige Mission at udøve, baade som Bærer af vore Fædres Kirke- og Kulturarv og som Oplysnings- og Opbyggelsesblad for de Gamle. I Art og Indhold er og bør de to Blade være saa forskellige at alle og enhver, som ogsaa kan læse Dansk, vil vide at han maa holde eller læse begge Blade, om han vil følge med i vore Fællesinteresser som Kirke og Folk.

Begge Blades Redaktion staar sammen i at gennemføre en kraftig Hjemmemission som vor vigtigste og største Opgave i dette Slægtled.

Fastemøderne, der afholdes nu hver Torsdag i vore Kirker i Racine, begynder Kl. 2.30 og er paa Dansk. Dag og Sted som følger:

Marts 2 i Gethsemane Kirken; Pastor Gornitzka taler.

Marts 9 i Emmaus Kirken; Pastor N. B. Hansen taler.

Marts 16 i Immanuels Kirken; Pastor K. J. Wilhelmsen taler.

Marts 25 i Vor Frelses Kirke; Pastor E. R. Andersen taler.

Marts 30 i Gethsemane Kirken; Pastor Frank Nielsen taler.

Fra Oakland, Calif. skriver Pastor H. M. Hensen saalydende i Oversættelse: „Spørgsmaal om Ophold og Besisning under Aarsmødet herude til Sommer kommer stadig til Præsten. Der gaar Rygter herude, at Folk i Østen er bange for at saadant vil blive saa dyrt at ingen kan faa Raad til at komme. Jeg forstaar at man ser paa os herude som halv-civiliserede, og havde nogen truffet at være her omkring i Udstillingens Aabningsuge, saa vilde han blive bestyrket i denne Opfattelse, thi alle og enhver er udstyret med al det Stads der er typisk for „the old west“ og Guldgravertiden. Dog de Øst-lændinger, der er her allerede, synes at falde i Linie med Optøget ret hurtigt.

For eders videre Oplysning og til Beroligelse i Frygten blot dette: Hotelpriserne i Aarsmødetiden bliver fra \$1.25 til \$5.00 per Døgn ifølge eget Valg. Ønsker man nærmere detailleret Oplysning, saa send mig et Kort. Auto-Cabins kan lejes for \$2.00 per Dag og op. I mange af dem kan man koge sin egen Mad. Der er tillige en Mængde Lejligheder, nogle nær vor Kirke, hvor man kan føre sin egen Husholdning og som kan lejes fra \$5.00 per Uge og op. Ellers serveres Maaltider blot een Blok fra Kir-

ken til \$1.25 per Dag. Man husker at Præster og deres Hustruer vil få fri Bispising og Logi.

Dersom alle de Henvendelser der allerede er kommen til os antyder noget, saa vil der blive et stort Aarsmøde i Aar. Nogle har allerede tilsagt deres Komme. Lad os haabe og bede om et velsignet Møde!"

Rev. H. M. Hansen, 3407 Morrison St.

Mr. L. C. Hansen, een af vore Medlemmer i Eugene, Ore. døde den 3 Feb. og blev begravet paa „vor 58-årige Bryllupsdag“, skriver hans Enke. Modtag vor Medfølelse; dog for Guds Børn er Døden „en Vinding“.

Besøgende ved New York Verdensudstillingen kan faa rimelig og sikker Forplejning under Opholdet ved at søge Vejledning hos Union Methodist Kirken, der ligger paa 229 West 48th St., New York, meddeler et Circulære derfrå. Maaske Lutheranerne ogsaa har et Anvisningskontor og speciel Beværtning.

Programmet for Ill. — Wis. Kredsenes Præstekonference, der afholdes i Vor Frelzers Kirke, Racine, April 11—12, lyder nu som følger:

April 11 — Nadvergudstjeneste Kl. 10.30 ved Pastor N. P. Lang; Samtalemøde Kl. 2.30, Emne: The Preparation and Delivery of a Sermon“, hvilket indledes af N. B. Hansen; Aftenmøde Kl. 7.45, B. J. Engskov og Geo. J. Robertsen prædiker.

April 12 — Andagt ved Past. H. Irving Petersen Kl. 9; Samtalemøde Kl. 9.30, Emne: What is the true Relation of Preaching and Liturgy in Lutheran Service“. Pastor Videbeck indleder. fra Kl. 11—12 er der Spørgetime; Middagsmad serveres paa Hotel Nelson.

Deltagerne faar frit Logi og Frokost. Indmeldelser sker til Pastor Frank Nielsen, 1146 Racine St., Racine, Wis.
N. P. Lang, E. R. Andersen.
Kom.

Pastorerne E. R. og A. V. Andersens Moder i Westby er naaet de 90 Aar og ikke blot de 80, som nævnt i sidste Nummer. Tillige i s. Art. stod at Pastor N. P. Lang vilde prædike ved den fælles Fastegudstjeneste i Emmaus Kirken, Racine, Marts 9; Programmet lyder paa Pastor N. B. Hansen. Undskyld vor Fejl i Kopieringen.

Pastor Harald Nielsens Hustru, Salmonhurst, N. B., har været syg hele Efteraaret og Vinteren og i Sengen meget af Tiden. Dette har været en Prøvetid for vor Broder deroppe i det yderste Nordøsten. Nu staar de for at flytte tillige; hvorhen er ikke meddelt i Brevet.

Fra Los Angeles berettes at Præsident Siersbecks Møder blev godt besøgt og man var glad ved at blive kendt med ham, samt nød hans Taler som noget af det bedste de havde erfaret.

Pastor H. P. Andersen, førhen Præst i Edmore, Mich., men som har boet i Californien i Vinter, tiltræder sit nye Kald i Wolbach, Neb. hvortil Logan og Cushing er Annexer, nu først i Marts.

Den danske Kirkes Skoleraad havde Møde Feb. 14—15 i Des Moines og Sekretæren beretter derfra, at der hersker god Forstaaelse paa Skolen og at der er gode og sunde Arbejdskaar. Skolen har 59 Elever, hvoraf tre slutter med Vinterterminen medens 40 er Freshmen. Paa Præsteskolen er een tredieaars Elev og een førsteaars.

Flere er i den Forberedende Afdeling. Budgettet for kommende Aar blev foreslaaet til \$26,500 og Totaludgift til \$25,714. Elevebetalingen blev sat til \$270 for de ni Maanedere. Planerne om en „Junior-Camp“ og Præstekursuset April 18—21 blev anbefalede.

Vi beklager, at omtalte Præstekursus, til hvilket Præster i Den for. Kirke ogsaa er indbudt, og hvor Prof. C. B. Larsen er een af Talerne, ikke fik den Artikkel desangaaende i dette Blads sidste Nummer begrundet paa Pladsmangel. Vi optager den i næste Nummer.

FRA DANA COLLEGE.

Sportleder Olsens „Vikinger“ har haft en lang Række af Boldkampe dette Skoleaar med Hold fra andre lignende Skoler heromkring. Som Livets Lykke vipper de, snart oppe, snart nede, hvad Held og Skæbne angaar. Den 11 Marts afsluttes Kurveboldsæsonen i en Omgang med Holdet fra Luther College, Wahoo, Neb. Vi forstod at de tabte Slaget med Holdet fra vor Søsterskole, Grandview, i Des Moines.

Den musikalske Afdeling er henrykt over en ny Radio-Fonograf, som man endelig efter lang Tid har faaet anskaffet. Nu faar de musikstuderende Elever bedre Anledning til at paaskønne Toneart.

Søndag Feb. 26 gav vor Violin-Ensemble og Mandskvartettet et udmærket Program over Radiostation WOW i Omaha. Det er nu tre Aar siden at man udsendte sidst.

Man har fuldent Planer om et større Ungdomsstævne paa Skolen for Søndag Maj 7.

Og saa har det store Sangkor og andre Afdelinger travlt med at forberede sig for den sædvanlige Foraarsstourne, der er planlagt s.flg. — : Mar. 24 i Beresford, S. D.; Mar. 26 Eftm i Geneva, Aft. i Albert Lea; Mar. 27 i Farmington; Mar. 28 i Askov; Mar. 29 i Luck; Mar. 30 i Minneapolis; Apr. 2 Fmd. i Evan, Efm. i Gilfillan, Aft. i Hutchinson; og Apr. 3 i Tyler, Minn.

Professor Elwood Kraft er Instruktør og Leder af Koret; desuden er han en sand Virtuos paa et Fortepiano. I Aar har Koret lejet en stor 33 Passager Omnibus fra Interstate Transit Lines som Befordringsmiddel paa Turen. Dette vil gøre Turen baade behageligere og mere farefri.

Meddeler.

Rettelse. I sidste Nummer lod vi en Udtalelse slippe ud, som egentlig stammer fra en ældre Dato og er en Misforstaaelse, nemlig at Ord-Udgaven af vor Hymnal „bliver mere solid indbunden end forrige Udgaave, da man blev narret med en Forsyning Traad“. Vor dygtige Bogbinder, Mr. Skau, hvem Udtalelsen tilskrives, oplyser at den første Oplysning er sand nok, idet man nu bruger Baand i Stedet for Traad, men den anden om daarligt Traad er næppe rigtig, da man køber bedste Kvalitet og prøver det først. Desuden gjalt Bemærkningen et mindre Parti af den første Musikudgave, af hvilken jeg traf at faa et Eksempel og som Huset rigelig godtgjorde ved at genindbinde den gratis. Naar, Formaalet var at fremhæve, at den nye Udgaave af vor Hymnal er bedre baade i Krop og Klæder end den forrige. Og lad os sige med det samme, at ønsker nogen at faa en Bog eller flere indbunden solidt til rimelig Pris, saa lad Mr. Skau udføre Arbejdet og vort eget Forlag faa Fortjenesten om der bliver nogen. Selv har jeg flere Hylder af Bøger, som nu efter mange Aars Brug bevidner godt Arbejde og godt Materiale. PCJ.

FRA VOR SKOLE I BLAIR.

Den lutherske Kirkes Liturgi var Emnet ved Luther League Mødet den 15. Febr. Fire Elever behandlede hver sin Del. I Forbindelse hermed skal meddeles, at man har begyndt at bruge „Matins“ fra „The Common Service“ ved Morgenandagterne paa Skolen — foreløbig Tirsdag og Torsdag.

Søndag Eftermiddag den 26. Febr. udsendtes et Dana Program fra Radiostation WOW i Omaha. Man tænker sig at fortsætte fra Tid til anden, dersom tilstrækkelig Interesse udvises. Samme Søndag Aften gav de medvirkende musikalske Kræfter en Koncert i Vor Frelses Kirke i Council Bluffs.

Henved en Snese Elever fra Dana og Trinitatis deltog Søndag den 12. Feb. i det store Ungdomsstævne, som vore svenske Brødre af Augustana Synoden lod afholde i Municipal Auditorium i Omaha. De hørte Dr. J. Gould Wickes holde Foredrag over Emnet „Kirkens aabne Dør.“ Et Kor paa henved 250 Stemmer ledede Sangen. Henved fire Tusinde Mennesker var til Stede om Eftermiddagen.

Onsdag den 22. Febr. havde Skolen Besøg af Major C. Douglas Booth fra London, en af fire Talere, som for Tiden er paa Foredragsrejse her i Landet under den internationale „Rotary Club“'s Ægide. Deres Opgave er at fremme Forstaaelse og Velvillie mellem Folkene.

Fhv. Danaelev Rudolph Knudsen (af Klassen 1936), som med Hustru og to Børn bor i Capitan, N. M., hvor Mr. Knudsen indehar en Lærerstilling, skænkede forleden Skolen en Gave paa ti Dollars til Anskaffelse af Haandbøger i Historie og Litteratur. Denne Gave paaskønnes meget.

Man har begyndt at tale om Muligheden af en „Reunion“ af Danmarkskoret fra 1929 under Aarsmødet i Oakland til Sommer. Anledningen er nok givet af den Omstændighed, at et Antal af Medlemmerne bor paa de Egne.

Dr. C. B. Larsen bliver en af Foredragsholderne ved en Præstekonference, som Den Danske Kirkes Folk lader afholde paa Grand View College i Des Moines 18—21 April.

En enestaaende Begivenhed imødeses for Tiden med adskillig Spænding, idet Skolen gennem Konsul Baumann i Chicago har faaet Løfte om et Besøg af Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid af Danmark Onsdag den 19. April. Nærmere Cplysning kan paa dette Tidspunkt ikke gives.

En beklagelig Hændelse indtraf Mandag i sidste Uge, idet Student Edward Hansen fra Harlan, Ia., gled paa den isbelagte Jord udenfor Skolebygningen og led et Benbrud i sin ene Fod. Han kom straks under kyndig Lægebehandling og er i god Bedring, men det tager jo Tid at forvinde sligt. Hansen er jo kendt som Leder for Danas Mandskvartet, der var paa Rundrejse i Menighederne i Fjor, og som nok agter at fortsætte til Sommer.

Under det forholdsvis strenge Vintervejr, der har hersket paa disse Egne de sidste Uger, har en mildere Form af Influenza hærget ogsaa blandt Skolens Befolkning. Selv Skolens Sygeplejerske Miss Sylvia Askov var Genstand for et Angreb. Hun kom dog hurtigt over det og

var i Stand til at genoptage sit Arbejde. Det samme gælder de fleste andre Patienter.

Danas Kurvebold Hold har mødt skarp Konkurrence i Aar. Fornylig har „Vikingerne“ sejret over Nebraska Central College men ligget under for Hebron og American Business College.

Et andet Spil, som dyrkes med stor Iver paa Dana i Aar, er det gamle engelske „Badminton“ eller „Battledore and Shuttlecock“.

Præsident Siersbeck ventes hjem fra sin Vestkystfærd den 18. Marts.

Korr.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

ALBERTA

Edmonton

Viet d. 22 Jan. Hrr Lars Richard W. Larsen og Frk. Jane Holman, begge af Lloydminster.

Hrr Alf. Andersen synes nu at være i Bedring efter fire Ugers alvorlig Sygdom paa Royal Alexandra Hospital.

Ved Kvindeforeningens Møde i Februar bad den nyvalgte Præsident, Fru L. Nielsen sig fritaget for Hvervet. Man valgte i Stedet Fru F. Nønnecke.

Fru M. Platts, som har gennemgaaet flere Operationer og længe været syg, er nu kommen ud fra Hospitalet. Der ventes endnu en Operation for Krop (Goiter) efter hvilken Fruen haaber at kunne rejse tilbage til sit Hjem i Peace River Distriktet, hvor Hrr Platts er Pelsjæger.

Der var Ildebrand i Pensionatet hos Frk. Anna Fuglsang Natten mellem d. 24 og 25 Jan. En af de derboende opdagede Branden og tilkaldt Brandvæsenet. Det varede ikke længe før Ilden var slukket. Den havde kun fat i øverste Etage. Men Vandet sivede ned og voldte Fortræd, hvor det kom.

Calgary

Sygekassen Finsen holdt Generalforsamling d. 21 Jan. om Aftenen paa Colonial Hotel. Der var en god Forsamling. Indberetningen viste, at der havde været ikke saa lidt Sygdom og to Dødsfald i afvigte Aar. I sidste Halvaar var Indtægten \$485.60 og Udgifterne \$627.71. Kassebeholdningen var \$991.55, og Foreningen ejer en Obligation paa \$1000.00. Det bestemtes herefter i Tilfælde af Dødsfald at opkræve 50% af Hjælpen ved extra Bidrag fra Medlemmerne.

Hjælpen til Hospitalsophold blev uforandret, \$50.00, men det blev tilføjet, at „Finsen“ kun betaler for Ophold paa fælles Sovesal efter d. 15. Februar, og højeste Hjælp til „Chiropractor“ ansattes til \$15.00 i 12 paa hinanden følgende Maaneder.

Hrr R. Rasmussen og Hrr Niels Borup genvalgtes til Styrelsen og Hrr Hans Nissen valgtes som nyt Medlem. Hrr Peter Lawson genvalgtes til Revisor og Hrr Robert Rasmussen nyvalgtes.

Sygekassen har bestaaet i 10 Aar og været mange til Hjælp; og den er saa levedygtig som nogen Sinde. Medlemsbidraget er \$1.00 om Maaneden.

En Dansker dømtes for noget Tid siden i Calgary til

15 Dages Fængsel. Han havde stjaalet for 10c Smør.

Hrr Alfred Andersen, Døvereourt, har solgt sin Gaard og er kommen paa Keith Sanatorium, hvor han skal være mindst 6 Maaneder. — Det er tredie Gang, at han har søgt Ophold der.

Standard

Ved Missionsfesten d. 29 Jan. var der af Hensyn til de udenbys Folk Fællesspisning i Salen. Kl. 2:00 samledes man atter i Kirken, hvor Pastor Husted Christensen fortalte om den første Mission paa New Zealand. Han skildrede levende Forholdene før Missionen begyndte sit Arbejde. De tilstedeværende blev styrket i Kærligheden til Missionen blandt Hedningerne.

Dickson

Sangkoret i Dickson vil holde en Koncert for at samle Penge til elektrisk Lys i Kirken og Køb af ny engelske Salmebøger. Datoen bekendtgøres senere.

Kvindeforeningens Basar er sat til d. 24 Marts og venter ved fælles Hjælp et godt Resultat i et daarligt Aar.

I den ny Skole nordvest for Dickson holdes der nu Søndagsskole af fire Lærere, for 30 Børn.

Der har været en Del Sygdom. Fru Nielsen, Hrr Hans Nissen, og Hrr Jens Nørre som er bleven opereret for Blindtarmsbetændelse i Innisfail er i god Bedring. Hrr Bill Hansen, som var farligt syg af Lungebetændelse er godt paa Vej til Helbredelse.

Kevisville

Der er Planer om at bygge en ny Skole i Crooked Creek. Mange Familier er flyttet dertil. En dansk Familie ventes til Foraaret.

Omkring Kirken i Kevisville bor der ca. 40 Familier, danske og canadiske. Dette Omraade gaar dog kun to Mil vest for Kirken.

Olds

Kvindeforeningens Aarsmøde holdtes d. 12 Jan. hos Fru Johan Jensen. Fru Esper Espersen valgtes til Præsident, Kasserer, Sekretæren og Sygekomiteen genvalgtes.

Hrr August Christensen har solgt sin Gaard og flytter d. 15 Marts.

Hrr Alfred Christensen er rask efter et langt Sygeleje.

D. 27 Nov. 1938 blev følgende konfirmeret i Olds: Esther Christensen, Emma Lillian Jensen og Gladys Muriel Jensen.

Menighedens Aarsmøde holdtes d. 9. Nov. hos Hrr Hans Randers. Der blev valgt ny Næstformand — Hrr Ingvar Andersen — ellers genvalgtes Styrelsen.

Hrr og Fru Emil Petersen holdt Sølvybryllup d. 17 Jan. 1939. Alle danske i Egnen blev indbudt til Aftensmad i en Sal i Byen; der var dækket til 120 Gæster. Før Maaltidet sang man „Det er saa yndigt o.s.v.“ og Bordbønnen. Hrr Randers, Hrr Konsul Pedersen og Hrr Espersen holdt smukke Taler til Sølvrudeparret. — Det var en vellykket Fest.

MANITOBA

Swan River

De fleste Danskere paa Egnen kom trods den stærke Kulde til Menighedens Julefest d. 28 Dec. Man havde laant af The United Church deres Søndagsskolelokale. Pastor Damskov talte.

Menigheden holdt Aarsmøde i Hrr og Fru Evald Jørgensens Hjem d. 15 Jan. Regnskabet viste en Kassebeholdning paa \$30 Dollars. Hrr Adolf Hansen genvalgtes til Formand. Hrr Svend Aage Nielsen valgtes til Sekretær og Hrr Evald Jørgensen til Kasserer. Som Tillidsmænd genvalgtes Fru Andreas Petersen for tre Aar og Hrr Tinus Madsen for to Aar. Som Revisorer genvalgtes Hrr Niels Dolvig for to Aar og Hrr Mikkil Rasmussen for eet Aar. Desuden valgtes Hrr S. A. Nielsen paa Byggekomiteen.

Om Kirkebyggesagen skriver Menighedens Sekretær i K. og Hj. som følger:

Aaret, der svandt, gik helt godt. Vi opnaaede at faa Menigheden incorporeret, hvilket var nødvendigt for at faa udstedt Skøde paa de to nu Menigheden tilhørende Grunde i Swan River. Vi fik ligeledes udtaget Brædder og Planker ca. 30,000 sq. Fod. Det meste af dette er nu oplagret i Kirkestalden, som blev bygget i Efteraaret netop for at have et Sted at lægge Brædderne.

Skal Kirken bygges i Aar? Om vi i det indeværende Aar skal faa Kirken bygget er et stort Spørgsmaal, der ikke kan besvares med andet i Øjeblikket, end at der er Lavvande i Byggefondets Kasse. Vi gør alle selv, hvad vi kan — ellers maaske knapt det — for saadan er vi Mennesker jo nu engang, vi bor i et skrøbeligt Telt, og det falder os derfor for Eks. aldrig vanskeligt at se vor Næstes Fejl. Men aah, vi skulde jo hver for sig være hellige Templer for Guds Aand.

Vi trænger til en dansk Kirke her i Swan River Dalen, og alle I, som til Dato har været med til at „slæbe Sten“ til den, skal have hjertelig Tak. Men kære Venner bliv ikke trætte, vi kender jo alle det gamle Ord om „de mange Bække smaa“.

Den eneste Maade at faa Kirken bygget er at faa fortsat Hjælp udefra — ja, og naturligvis Hjælp ovenfra. — Saa enten du kære Læser opholder dig i Canada, U.S.A. eller i vort gamle Danmark, saa tænk paa Menigheden i Swan River, der ikke kunde tage den danske Landsby Kirke med sig herover, men som venter at rejse en ny herovre.

Vi kan ikke gøre det selv, vi regner med Hjælp udefra. Har du da en Dollar eller mindre at undvære, saa husk at ogsaa for dette kan der købes „Sten“, og da kan du senere glæde dig over, at ogsaa du var med til at rejse den danske Kirke i Swan River.

Svend Aage Nielsen,
Box 295, Swan River, Man.

Ostenfeld

Søndag d. 11 Dec. blev to Piger og to Drengene konfirmeret. En Konfirmand var syg og blev konfirmeret Nytaarsdag. Efter Handlingen d. 11 var der Altergang for Konfirmanderne.

Trods Kulden i Julen var der godt Besøg baade til Jule- og Nytaarsgudstjenesterne. Efter Sædvane serverede Præstefolkene Kaffe Juledag efter Gudstjenesten.

At Kirken var bleven udvidet med en Undersal gav Julefesten sin egen Glans og Tiltrækning. Børnenes Program var i Aar særligt godt. Og Menigheden har faaet Sangkor, blandet Kor, som lod sig høre ved Festen til Glæde for de tilstedeværende.

Søndagsskolebørnene havde samlet Midler til og gav ved Festen Fru Damskov en smuk Borddug. Fruen var desværre sengeliggende og modtog Gaven ved en Delegation af to Smaapiger. Den voldte megen Glæde.

Ved Menighedens Aarsmøde d. 17 Jan. valgtes John Hundtofte til Næstformand; de øvrige Styrelsesmedlemmer genvalgtes.

Regnskabet for Byggeforetagendet fremlagtes. Det hele havde kostet \$800.00. Og Arbejdet var mod Forventning bleven saa godt som færdig før Jul. Der var kommen Gaver fra forskellige Steder. Den sidste var paa \$25.00 fra Generalkonsul G. B. Holler i Montreal. Disse mange Gaver stemmer til Tak mod Gud og Mennesker.

Ved Sogneraadsvalet i Efteraaret valgtes Hrr Chr. Winther (councillor election) med den største Majoritet der endnu er afgivet siden Danskerne kom til Egnen. Winther afløste Andy Johannesen, der er rejst fra Kolonien. Det er mest Polakker og franske Canadiere som bor der omkring.

Kirkeligt Rundskue

Det er besluttet at tildele Nansen-Kontoret for Flygtninge i Geneve Fredsprisen for 1938. Denne Belønning kommer i rette Øjeblik, da der næppe nogensinde har været stærkere Brug for Hjælpen til Flygtningene end netop nu.

Det er strengt taget anden Gang, at Nobelprisen gaar til dette Formaal, idet Fridtjof Nansen selv i 1923 modtog Fredsprisen. Han skænkede alle Pengene til Flygtningene. Hertil føjede den danske Forlagsboghandler Chr. Erichsen en lige saa stor Sum, der blev anvendt til samme Formaal.

Prof. Albert Einstein har siden sin Landsforvisning erklæret, at han var overrasket ved, at den kristne Kirke var den eneste Ven, som hans Folk (Jøderne) havde. Og han har siden føjet til den Erklæring, at han nu nærede en stor Beundring for den kristne Kirke, som han ikke havde agtet synderlig før, fordi den var den eneste, som havde Mod og Udholdenhed til at træde i Skranken for intellektuel Sandhed og moralsk Frihed.

Fra Berlin meddeltes Feb. 9 at Pastor Müller, Dahlem, er blevet afsat. Samme Skæbne har to Præster fra Østpreussen maattet lide.

Som Grund angives „Misbrug af Prædikestolen“. Afskedigelsen maa ses som Resultat af den Aktion, Myndighederne iværksatte mod Bekendelseskirkens Ledelse i Anledning af den bekendte Bedetekst i Efteraaret. Det vil erindres, at Bekendelseskirken i Slutningen af September udsendte Tekster til en Bedegudstjeneste i Anledning af Krisen.

Pastor Müller, Dahlem, der var Præst ved samme Kirke som Niemøller, har under hele Kirkekampen spillet en betydelig Rolle. Navnlig efter Niemøllers Fængsling var han en af de ledende Kræfter. Han var ganske vist ikke en af de mest fremtrædende udadtil, men han har i lange Perioder været den fiktiske Leder af Bekendelsesfløjen. Det var navnlig de juridiske Spørgsmaal, han tog sig af. Paa dette Felt havde han overordentlig Indsigt.

Loreley — forbudt! Den mest kendte Sang af alle tyske Sange, Sangen om Loreley, er bleven forbudt af det nazistiske Styre, og „Daily Telegraph"s Korrespondent i Berlin oplyser, at Aarsagen til Forbudet er, at Loreleys

Forfatter, Heinrich Heine, der fødtes i Düsseldorf i 1797, var Jøde. I det hele taget er det blevet forbudt at synge Sange, som er skrevet af jødiske Digtere, eller Melodier, der er komponeret af Jøder.

Korrespondenten tilføjer, at det ikke er mere end en Maaned siden, at den tyske Arbejderfronts Leder, Dr. Leys Hustru fik en Datter, som fik Navnet — Lore Ley.

Kirker paa Hjul. Skønt Spiritussalg nu er lovligt i de Forenede Stater, saa tilkommer det dog hver Stat at bestemme om Vælgerne ønsker denne Trafik indenfor sine Grænser, og Tennessee er en af de Stater som stadig har sat sig imod offentlig Salg af Spiritus. Imidlertid tegner det nu til at Handelen kan legaliseres ved Lov, og det er Statens forskellige Kirkesamfund meget imod. Dersom Salooner alligevel skulde blive indførte har en Del Præster lovet at holde Gudstjenester i kørende Kirker — altså store Lastbiler eller Bus'er hvori der kan anbringes Alter. Disse kørende Kirker kan rulles hen hvor det skal være, og det staar tydelig i den nye Lov at en Saloon ikke maa forefindes i Nærheden af en Kirke!

Kongelig Daab. Prins Carl og Prinsesse Elsa Bernadottes Datter døbttes Feb. 7 i Stockholm. Hun fik Navnet Madeleine Astrid Ingeborg Ella Elsa og skal kaldes Madeleine.

Daaben fandt Sted i Prins Carl og Prinsesse Ingeborgs Hjem. Faddere var Kong Håkon af Norge, Kong Leopold af Belgien, Kronprins Gustav Adolf, Prins Carl, Prinsesse Ingeborg, Prinsesse Margaretha af Danmark, Grævinde Benedicte von Rosen, født Rosenørn-Lehn m.fl.

Til Stede ved Daabshøjtideligheden var blandt andre Kronprinsregenten og Kronprinsessen, Kronprinsesse Martha af Norge samt flere Slægtninge.

Paa Missionskonferencen i Tambaram blev Dr. John R. Mott genvalgt til Præsident for det internationale Missionsraad. Det var med store Betæneligheder, Dr. Mott gik ind paa atter at paatage sig Hvervet, men Ønsket var saa stærkt og almindeligt, at han ikke mente, at kunne sidde det overhørig. Dog stillede han visse Betingelser. Hans Funktionstid skal begrænses til de kommende tre Aar. Desuden skal han til sin Hjælp have 6 Vicepræsidenter for nærmere afgrænsede Arbejdsomraader.

Disse Betingelser gik Konferencen ind paa og valgte flg. som Vicepræsidenter: Dr. Wu, den kvindelige Rektor for Ginling College og Præsident for Kinas nationale Raad, — Baroness van Boetzaeler van Dubbeldan, Holland. — Dr. Azariah, Biskoppen af Dornakal, Indien — Professor K. B. Westman, Sverige, — Biskop Becker, U. S. A. samt Biskoppen af Winchester.

Lutheranerne. Den norske Professor Dr. Olaf Moe har foretaget en Beregning over Lutheranernes Tal i Verden. I de nordiske Stater er Procenttallet højest, nemlig 97 Procent. I England og Skotland findes kun 270,000 Lutheranere. I hele Verden findes 84 Millioner Lutheranere. I Rusland er de helt udryddede.

I den seneste Tid har man i Rusland mærket en betydelig Vækkelsesbevægelse. Angsten for en ny Krig har ført dertil, at Kirkerne har været overfyldte af Menneskeskarer, der har bedt til Gud for Freden. Bevægelsen siges at være begyndt i Ukraine og Hviderusland og er derfra spredt over det øvrige europæiske Rusland. Myndighe-

dernes Forsøg paa at kvæle Bevægelsen har kun baaret ringe Frugt.

I Rom fandtes der i 1938 ialt 95 Menigheder med 423 Kirker, 218 offentlige Kapeller og 70-Samlingssale til kirkelig Brug. Efter Aar 1870 lukkedes 108 Kirker og Kapeller for offentlig Gudstjeneste. Derimod er siden 1930 paa Pavens Foranstaltning opført 28 nye Kirker, 8 Kapeller og 17 midlertidlige Kirker. 7 før stængte Kirker er atter sat i Stand til Brug.

Baptisternes Tal er Verden over med Undtagelse af Rusland godt 12 Millioner, heraf i U. S. A. 10,6 Mill. I samme Kirkeafdeling er Søndagsskolebørnenes Tal 7,8 Mill. heraf i U. S. A. 6,9 Mill.

Kejser Halle Selassies Søn, den 15-aarige Prins Asrati, skal studere ved et engelsk Bibelinstitut. Det er Meningen, han skal være Hedningemissionær.

Et stort internationalt kristeligt Studentermøde holdes i Cambridge 27. Juni — 3. Juli. Et af Komitemedlemmerne er Prins Oscar Bernadotte.

Under Japans Overfald paa Kina er 1 Million Børn blevet faderløse og moderløse. Missionærerne gør deres bedste for at hjælpe Staklerne, men Midlerne er utilstrækkelige.

En ny Pave blev valgt Tirsdag Mar. 2 i Løbet af den første Valgdag Kardinalraadet paa 62 Medlemmer var forsamlede i Vaticanet i Rom. Den udvalgte er Kardinal Eugenio Pacelli, 63 Aar gl. og som har været pavelig Statssekretær og midlertidig Regent. Han blev valgt paa tredje Omgang af Stemmeafgivning, hvilket ikke er sket siden 1621 da Gregor XV blev valgt. Den nye Pave antog Navnet Pius XII i ærbødig Minde om sin elskede Forgænger i hvis Spor han ønsker at følge. Ifølge romersk Tradition er han den 262 Pave siden Apostelen Peter. I demokratiske Lande hilste man hans Valg med Glæde, medens Tyskland erkendte at man havde valgt en dygtig Statsmand; i sin Tid var Pacelli nemlig pavelig Udsending til Tyskland og fik oprettet et Konkordat med dette ellers protestantiske Land. Han besøgte Amerika 1936 og vandt megen Velvilje herovre ved sin Mildhed og Ligefremhed ogsaa overfor ikke-katolske Kirker. Det har sin store Betydning i disse Brydningstider hvad Slags Mand bliver aandelig Leder af 332 Millioner Mennesker.

Tallet paa Biografgængere i U. S. A. er gaaet betydeligt ned. Et amerikansk industrielt Tidsskrift mener, at det amerikanske Folk er blevet træt af Filmens Tarvelighed og dens Angreb paa den kristne Moral.

En mærkelig Forvandling. Det svenske Missionsforbunds Sekretær, Dr. G. Palmaer, har været paa en Inspektionsrejse til Forbundets Arbejdsmark i Afrika. Han har nu fortalt om sine Iagttagelser og anstillet Sammenligninger mellem før og nu. Der foregaar for Tiden en uhørt hurtig Udvikling i de sortes Land. Hele den europæiske Kultur med baade dens gode og dens mindre gode Sider trænger nu ind over Afrika. Negre, der fødtes i de store Skove og levede deres Barndom under yderst primitive Forhold, indtager nu betydningsfulde Stillinger i Byernes civiliserede Samfundsliv. Hvor der blot for faa Aar siden levede Menneskeædere, rejser man i Dag Tusinder af Kilometer med Flyvemaskine, Jernbane eller

Biler, og dette har forvandlet Folkets Liv og skabt nye Opgaver for Missionærerne. Myndighederne har begyndt at indse, hvor vigtigt Missionærernes Arbejde er for Folkets moralske Liv. Negrene staar i Fare for at gaa under i moralsk Henseende, hvis de ikke samtidig lærer den kristne Livsanskuelse at kende og faar aandelig Hjælp i de svære Fristelser, som det moderne Liv fører med sig. De hvide Myndigheders Indstilling til Missionen er derfor næsten overalt forvandlet fra Fjendtlighed eller Uvilje til Forstaaelse, Anerkendelse og Støtte.

En svensk Missionær meddeler fra Indien, at Regeringen har store Planer om Indførelse af almindelig Skolepligt. Kun 10% af Indiens 3-400 Millioner kan læse.

Moderløse Hjem og Drik.

Chef Eleanor Hutzel af det kvindelige Polit i Detroit, Mich., klager over Drikkens Virkning paa Familielivet.

Vort Department er belæsset dagligdags med Klagemaal mod drikkende Forældre som tilbringer saa megen Tid i Ølstuerne.

Dette gælder særlig Mødre som stænger sine Børn inde, og render afsted forat tilbringe Aftenen med Drik, enten i Selskab med sine Mænd eller med andre Mænd eller Kvinder.

Naboer, hvis Nattero forstyrres af Barneskrig protesterer. Det antages at moderne Mødre trænger en Slags Adspredelse og hengiver sig saa til Drik.

De fleste Klagemaal kommer fra Naboer som er trætte af at høre paa al det Barneskrig. De tilkalder Politiet og rapporterer at Faderen arbejder, og at Mødrene har forladt Huset og Børnene for at tilbringe Tiden i en Ølstue. Som oftest maa en Patrokvinde bringe Mødrene hjem, hvis de ikke er for berusede til at betroes Børnene, eller sende disse til „Juvenile Detention“ Hjemmet indtil Mødrene sover. Rusen ud.

Grunden til Anklagen for Vanrøgt og Brutalitæt er ofte den at Moderen er saa beruset at hun ikke ved hvad hun gør.

Miss Huzel paastaar at fordrukne Mødre er et større Problem end at holde Ungdommen borte fra Ølstuer og stærke Drikke.

Saaan en Tilstand tillader vi at forsætte blandt os paa Grund af hvad nogle kalder „Indtægt af Trafikken.“ Judas solgte Jesus for 30 Sølvpenge. Betænk hvad vi sælger for „Indtægten.“

H. B. Kildahl, Supt.,
Anti-Saloon League of Minnesota.

C. Skovgaard-Petersen I Vaarbruddets Tegn

Domprovsten har begyndt at skrive sin Selvbio-grafi. Denne første Del, som vil blive efterfulgt af et andet Bind, indeholder en Beretning om hans Barndom og Ungdom samt om Studieaarene. Paa den smukkeste Maade fortæller han, hvad han har tænkt og oplevet og om mange interessante Mennesker han traf herhjemme og paa sine lange Udenlandsrejser.

En Bog af usædvanlig Interesse. 137 Sider. Pris netto \$1.20.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
BLAIR, NEBR.

Korrespondancer.

FRA VOR VEN, POETEN.

I „Ansgar Lutheran“ — der jeg fandt meget om missionen, — det var interessant, derfor jeg skriver, om dog flere maa mere interesse for missionen faa.

Lige før Jesus til himlen opfor han talte til disciplene disse ord: Gaa ud i al verden og gør enhver til mine disciple som lever der.

Det bud det lyder endnu paa jord fra øst til vest, fra syd til nord, og vil lyde saa længe som verden staar; ja det vil lyde til verden forgaar.

Og mange var de, som der gik ud for at bringe frem et frelsens bud; og mange fandt derved sin død fordi de Jesu opfordring lød.

Hvor maatte de første kristne stride, — hvor maatte de døje, hvor maatte de lide! Nu kan vi frit tro hvad vi vil, har lov at elske Jesus, om vi vil.

Vor kirke arbejder stadig med flere missionærer at sende afsted, for nogle hedninger derved at naa, saa de da ogsaa frelse kan faa.

Føler du kaldet, som kommer fra Gud; saa tag dog imod, saa rejs kuns ud. De, som ej er kaldet, hjemme maa blive, men saa maa du huske en gave at give.

Kan du ej gaa, saa send en gave; det er vist saadan Gud vil det have. Penge skal der til, — det maa vi forstaa; ellers missionen jo aldrig kan gaa.

For, Venner, vi maa dog huske paa, det er meget lettere her hjemme at gaa, end at drage ud til et fremmed land og drive mission blandt fremmed mand.

Jeg hermed nogle dalere sender; I saa dem til missionen anvender. Man maa jo ej selv hjemme blive, naar man ber andre til missionen at give.

HILSEN FRA EN FORHV. KORRESPONDENT

Anm. Er det muligt at skrive med begge Hænder? Læs denne Skrivelse og se hvor Lysten driver Værket. Og det er mere læseligt end meget af det vi faar. Vi optager denne Hilsen med Tak for gjort Gerning i gamle Dage.

Sidst jeg besøgte min Tvillingsøster i Canada, sagde en gammel Veninde deroppe noget om, at de aldrig seer noget fra mig i „Luthersk Ugeblad“ nu mere.

Mrs. Martinus Nielsen deroppe er maaske ikke den eneste som har lagt Mærke til det. Saa dersom Redaktøren tillader det vilde jeg gerne sende „Bladet“s Læsere og Redaktion en Hilsen og lidt Oplysning desangaaende.

Det er vist nu imellem 25 og 30 Aar siden mine Evner

til, at føre en Pen med min højre Haand, begyndte at svigte, saa den venstre maatte hjælpe den naar jeg skrev. I alle disse Aar har jeg maattet bruge „begge mine Hænder“ til at føre en Pen (eller Pencil) med, naar jeg skrev, og var glad ved at gøre det, saa længe det ikke var for vanskeligt, sent og besværligt.

Men for en 4 a 5 Aar siden havde jeg hvad Doktoren her kaldte „a little high blood pressure and a light stroke“, og siden den Tid har mine Evner til at føre en Pen, (eller Pencil) været saa smaa og daarlige, (endda med begge mine Hænder,) saa jeg kun sjælden har gjort det unødvendigt.

Af og til har andre skrevet for mig, men ogsaa det har jo sine Vanskeligheder, der er jo ikke mange af de yngre nu som bruger det norske Sprog og siden min Broder Peder døde er der slet ingen her i Nabolaget, som benytter det danske Sprog; desuden har jo de fleste nok at gøre selv, — Skrivning o.m.a. indbefattet —.

Det har tidt gjort mig ondt ikke at skrive lidt og bede om at faa det i „L. U.“, og ikke mindst, da jeg læste om at Pastor A. S. Nielsen nu ogsaa var bleven kaldt hjem til „Fredens Hjem til rette Faderhuset“, og saa at hans Morbroder Pastor A. M. Andersen, efter at have lagt en lille Mindekrans selv om hans Minde „gav Ordet til andre“.

Selv har jeg Minder, — dyrebare Minder — fra Immannuels Menighed, og om Pastor og Mrs. A. S. Nielsens gæstfri, fredelige Hjem i Minneapolis, Minn., og vilde ogsaa gerne skrive lidt derom, men det faar være, — ialtfald foreløbig.

Gud kender alt og alle, han velsigner og i al Evighed belønner baade Pastor og Mrs. A. S. Nielsen for deres Gæstfrihed og Venlighed mod mig, den korte Tid jeg var i Minneapolis dengang.

Her ved Carpio havde vi i Vinter det mildeste Vejr man kunde ønske sig, lige op til Jul og næsten ingen Sne. Hvad Sne vi fik først paa Vinteren forsvandt lidt efter lidt; men en Dags Tid før Jul fik vi lidt Julesne, og i Ugen imellem Jul og Nytaar var det rigtig North Dakota Vintervejr her hele Ugen. Januar Maaned var saa igen meget mild med en enkelt Vinterdag ind imellem til den allersidste Dag i Maaneden; men den Dag kom den rigtige N. D. Vinter og er bleven hos os hele Februar Maaned (til i Dag den 21de), med bare en enkelt Dag ind imellem med lidt bedre Vejr. Snedriver har vi ogsaa nu, kan I tro.

Men nu maa jeg vist slutte for denne Gang; først maa jeg dog meddele at jeg fik købt mig en (second-hand) Radio for en Maanedes Tid siden, og det er saa kært, naar man ikke kan komme i Kirke, da at kunne sidde i sit eget lille Hjem og høre Udsendelserne. Jeg har forsøgt at faa de danske fra Northfield og Iowa, men har kun kunnet faa Minot og andre N. D. Stationer samt Winnepeg og Regina i Canada. Rev. J. C. Carlson i Minot, N. D. har Radio Service hver Søndag Formiddag fra Kl. 9—10 og det er saa klart og tydeligt.

Venlig Hilsen til „Luthersk Ugeblad“s Redaktion og alle dets Læsere med Psalmerne 23 og 103, og ikke mindst til Past. A. M. Andersen og Past. P. Nyholm, som begge i sin Tid optog en god Del af mine Skrivelser, medens de vare Redaktører af vore Blade.

Maren Sophie Pedersen, Carpio, N. Dak.

FRA PORTLAND, OREGON

(Den 25de Feb., 1939.)

Ja nu er vi allerede et langt Skridt inde i det nye Aar; maa det være og blive et rigt Naadeaar for os alle.

Nytaarsdag blev der otte nye Medlemmer optaget i vor Menighed, nemlig Lawrence Gregersen, med Flyttebrev fra Ruskin Menighed, Mr. Marion Reneau, som samtidig blev døbt, Miss Bertha Plumbeck, og Mr. og Mrs. Fred Nanninga, samt deres tre Børn, Kermit, Eunice, og Fred.

Søndag Eftermiddag den 15. Januar blev Phern Hansen viet i Kirken til Marion Reneau. Bruden er en Datter af Froberg Hansen, Menighedens Kasserer. Hele Menigheden var indbudt og efter Brylluppet blev der serveret Forfriskninger til alle i Kirkens Krypt. Brudeparet er nu bosat her i Byen og har overtaget en Mælkforretning.

Fra den 12 til 17 Feb. var Pastor M. Hagedorn fra Audubon, Iowa, her og holdt en Uges Helliggørelsesmøder. Der blev holdt to Møder i hver af tre forskellige lutherske Kirker. Møderne var arrangeret af den Lutherske „Ministerial Ass'n“ som Beredelse til Fastetiden. Vi var meget glade ved at deltage i disse oplivende Møder. Maa Herren rigelig velsigne Ordet, som blev saaet i de Dage, og Pastor Hagedorn fordi han kom herud.

Sidste Aar var der intet Dødsfald i Bethania Menighed, men det vil ikke kunde siges om dette Aar. Den 14 Feb. døde Mrs. J. Spirup, som har været daarlig med Hjertesvagthed i længere Tid. Hun havde den Glæde Dagen før hun døde at have Besøg af Pastor Hagedorn, som bragte hende Hilsener fra gamle Venner i Iowa. Hun er nu gaaet Hjem til Sabbatshvilen heroventil.

Pastor Rasmussen maa fremdeles holde Sygelejet. Han har nu været sengeliggende siden Juli Maaned. Det har været prøvende og anstrengende Tider for hans Hustru og Datter, Minnie, som, saa at sige har været ene om at passe ham. Maa vi huske dem i vore Forbønner at de maatte faa Kræfter til at bære ogsaa dette Kors og ikke svigte i saadanne Tider.

Hermed en kærlig Hilsen fra Bethania Menighed til Ugebladets Redaktør og dets Læsere.

H. A. W., Korr.

FRA BETHEL ALDERDOMSHJEM, SELMA, CALIF.

J. P. Andersen bragte en Mand, Alfred Parnum, fra Portland, Ore., herover den 8. Feb.; han havde en Hilsen fra Pastor A. P. Andersen, som i sin Tid var Bethel Hjemmets Næstformand, og en Hilsen til Rosendahls fra hendes Broder i Eugene.

Onsdag den 15de havde Chris Pedersen sin 76aarige Fødselsdag; Pastor Grill kom at holde Møde den Dag, saa han fik ogsaa Del i Fødselsdagsgildet før Mødet.

Den 22de højtideligholdt vi vor Bestyrer J. H. Rosendahl Fødselsdag. Hans Broder med Familie fra Easton kom at ønske til Lykke før Mødetid, thi det var ogsaa en Onsdag. De havde med Miss Agnes Thonstad fra Minneapolis; hun har været Missionær i Kina i 31 Aar; for Tiden opholder hun sig hos N. H. Rosendahls i Easton, da hun har sin Gerning i samme District som Rosendahls Datter og Svigersøn Pastor Harold Martensen, (i den Norske Kirkes Mission i Kina). Lidt efter kom Pastor A. R. Petersen, da det var hans Dag at holde Møde. Vi fik alle Del i Fødselsdags Kagen og Kaffen før Mødet.

Miss Thonstad fortalte os en Del om hendes Gerning, om gamle Mennesker der blev omvendt fra Mørket til Ly-

set. Ogsaa derude er det mere vanskeligt for gamle Folk at finde Lyset. Pastor Petersen ledede Mødet, oplæste Es. 55, 6—7 og holdt Bøn, før og efter. De Fremmede, der var kommen for at ønske til Lykke, tog hjem efter Mødet; om Aftenen var der andre Slægtninger og Venner fra Easton og Selma, som havde samme Ærinde.

H. P. Nielsen.

Blandt Landsmænd.**I Danmark.**

Bornholm er stadig, som Øen har været det i mange Aar, stærkt præget af forskellige religiøse Afskygninger. I et enkelt Nr. af en af Øens Aviser findes Kundgørelser om Møder fra følgende Retninger: Evangelisk luthersk Missionsforening. Frelsens Hær. Det danske Missionsforbund. Den apostolske Kirke. Luthersk Missionsforening. Baptistmenigheden. Filadelfiamenigheden. Evangeliemenigheden. Valgmenigheden.

Kommunelæge, Frøken Kristine Møller paa Endelave er antaget som Sudanmissionær.

To fremtrædende Kristne fra Kina og Japan vil i en nær Fremtid besøge Danmark. De repræsenterer de to store indbyrdes stridende Lande i Østen, Kina og Japan. Der er dog ingen Forbindelse mellem de to Besøg, det er en Tilfældighed, at en kristen Foregangsmand fra hvert af de to Lande kommer hertil omtrent paa samme Tid; men det bør alligevel fremhæves, fordi de begge er Udsendinge for den kristne Mission, og er Vidnesbyrd om det Freds- og Forsoningsarbejde, som Kristendommen prøver at iværksætte.

Den kinesiske Gæst er **Dr. T. Z. Koo**, som er Sekretær i Kinas K. F. U. M. og ved flere Lejligheder har repræsenteret Kina i Folkeforbundet i Geneve. Dr. Koo er indbudt til Danmark af Danmarks kristelige Studenterbevægelse og vil bl. a. tale i København den 23. Februar og i Aarhus den 24. Februar. Efter en straalende Kariere som Ingeniør og Administrator ved de kinesiske Jernbaner besluttede han at give alle sine Kræfter til kristent Evangelisationsarbejde, og blandt hans mange betydningsfulde Iiverv kan nævnes, at han er Sekretær i Verdens kristelige Studenterforbund. Han er en Personlighed, der bl. a. ved Konferencen i Oxford i 1937 gjorde et stort Indtryk ved sine Indlæg i Diskussionen om Krig og Fred.

Fra Japan kan ogsaa i nærmeste Fremtid ventes en Repræsentant for den kristne Kirke, nemlig en yngre **Præst T. Okawa**, og der er den interessante Omstændighed knyttet til dette Besøg, at han sendes til Danmark af den dansk-amerikanske Mission i Japan, og det er Hensigten, at Pastor Okawa efter et længere Besøg i Danmark skal igangsætte et Missionsarbejde i de japanske Landsbyer, idet han vil forbinde sin Præstegerning med Landbrug. Forstander Thorlø paa Haslev Højskole har været saa venlig at sørge for, at den unge japanske Præst faar frit Ophold paa Højskolen samt Undervisning, baade teoretisk og praktisk, i dansk Landbrug.

Baron August Wedell-Wedellsborg døde fornylig i en Alder af 80 Aar. Han var født i Horsenseggen og fulgte

den militære Løbebane; i sin Tid var han Adjutant hos Kong Kristian IX.

Redaktør Bertel Fuglsang døde fornylig 70 Aar gl. Han var i sin Tid knyttet til Kr. Dagblad som Korrespondent særlig under Balkankrigen. Senere forsøgte han selv at udgive et Blad for Danske i Udlandet men det slog ikke an financielt.

„**Kristeligt Tidsskrift for Blinde**“ udsendes gratis til alle Blinde i Landet. Førhen hed det „Lysglimt“. Det udgives i Svendborg og eventuelle Oplysninger kan erholdes hos Organist Bolø.

Pastor H. E. Schjørring forhv. velkendt Sognepræst i Lemvig er afgaaet ved Døden og blev begravet paa Assistens Kirkegaard i Khv.

I den varme Diskussion om at oprette en Indre Missions Bibelskole fremlægger særlig Pastor Johs. Pedersen et skarpt Forsvar i en Artikel i Kr. Dagbl. af 9 Feb., hvori han fremsætter Beskyldninger mod den bestaaende Dansk Bibelskole, ledet af Kaj Jensen, at denne er for bredkristelig fordi den lader saadanne „subjektive Teologer“ som Professor Edv. Geismar, L. P. Larsen m.fl. holde Foredrag der. Som Udgangspunkt tager han Geismars Dogmatik som Bevis, hvori han mener at kunne paapege, at Kristi sande Guddommelighed fornægtes, hans Præeksistens forkastes, hans legemlige Opstandelse betvivles, og at Professorens „eksistentielle“ Tro kan have sin Berettigelse, men hans Lære er i Modstrid med den hellige Alm. Kirkes Bekendelse. Om Skolens store Lys, Skovgaard Petersen, siger han, „at han som er hele Nordens Bibellærer, skal have den Ære, at han aldrig har benyttet sin store Viden til at rokke ved et eneste Led i den enfoldige Tro paa Guds Søn“. Til Skolens ærværdige Bestyrelsesformand, Stiftsprovst H. Ussing, retter han Spørgsmaalet: Hvor var De henne, kære ..., da den subjektive Teologi kom ind i Dansk Bibelskole?“

En Lægmand paa I. M. Bestyrelsen, Tømmerhandler Chr. Nielsen, Gørding, gør gældende, at det var svært for Bestyrelsen at tage Skridt i Sagen, da man nødtigt vilde bedrøve de Brødre der staar for Ledelsen af Dansk Bibelskole og hvis store Betydning man anerkender. Paa den anden Side, „bliver jeg angst, naar vi kirkeligt set bliver saa tolerante, saa runde. Jeg mærker det i mit eget Liv. . . Vi er paa Gled bort fra de klare indremissionske Linier, ud mod det tolerante, det bredkirkelige uden videre Kraft, og nu er vi bange for, at hvis D. B. skal uddanne vore Arbejdere paa bredkirkeligt Basis, saa glider vi længere ud i Tolerance af kraftesløs Bredkirkelighed. Derfor synes nogle af I. M. Venerne at vi skulde have vor egen Bibelskole, som kunde begyndes saa smaat f.eks. med en lille Overbygning til Haslev udvidede Højskole. Men Bestyrelsen har endnu ikke vedtaget noget om at begynde selv.“

En anden Lægmand, J. Strandbygaard, Skjern, udtaler sig i Forsvar af Dansk Bibelskoles Ledelse og Drift.

Tilslidst kommer den djærve Formand, Stiftsprovst H. Ussing, selv frem med et kraftigt Forsvar for Lære og Liv paa Dansk Bibelskole, og som vi kunde have Lyst til at optage fuldstændigt, saa snart Plads gives. Han forsværer Professor Geismars Deltagelse derved at det var kun fraa Foredrag han holdt paa Bibelskolen for længere Tid siden, saa disse vilde næppe påvirke dens Aand om saa var at han lærte vrangt. Men man maa i sand Retfærdig-

hed skelne mellem hvad man docerer som kritisk Apparat for teologisk Studerende, hvilket er Dogmatikkens Formaal, og saa hvad der forkyndes almenfolkeligt ved Lejlighed paa en Bibelskole. Der var intet at udsætte paa Professorens Undervisning der. Til Slut gør han gældende, at Bibelskolen, selv om den ligger midt i Indre Mission, dog maa holde Dørene aabne udadtil for at tjene Herrens Sag, og derved ogsaa Indre Missionen selv. Man maa vogte sig for at blive en Isolation som vil hæmme dens egentlige Mission iblandt Folket. Stiftsprovsten skelner ogsaa imellem I. M. Bestyrelsen og Indre Mission som et Arbejde. At være tro mod Indre Mission betyder ikke at være tro imod enhver Fører af I. M.

Dr. phil. C. O. Bøggild Andersen blev Historie-Professor ved Aarhus Universitet. Han er 40 Aar gl. og er fra Brønderslev. Efter en faglig Uddannelse og nogle Aars Udenlandsstudium blev han ansat 1933 ved det kongelige Bibliotek. To andre Emner for Professorposten, Erik Arup og la Cour, har haft en hidsig Fejde om Besættelsen af Posten. Som Docent i samme Fag blev antaget Dr. phil. Ad. Afzelius.

Den danske historiske Forening kunde holde 100aars Jubilæum den 14 Feb. i Aar. Den har ydet en betydelig Indsats i den historiske Forskning, særlig gennem „Historisk Tidsskrift“ der udkom fra Begyndelsen. Stifteren var Chr. Molbeek og senere betydelige Bidragydere er A. D. Jørgensen og N. M. Petersen.

Som Forlagsleder paa I. M.s Boghandel har Bestyrelsen antaget den hidtilværende Fuldmægtig under O. Lohse, Chr. Petersen. Som nævnt før her i Bladet blev Bestyrelsens Næstformand A. Zacho ansat som Forretningsfører; altsaa i Grunden indsættes nu to i Stedet for een Leder.

Indremissionær N. P. Jensen, Brovst, er død fornylig. Han omtales som en erfaren Sjælesørger, hvis Raad og Daad hjalp mange yngre paa Vej til Gud. Lokalt kaldte man hans aabne Hjem — Peter Krags Gaard.

Seminarieforstander Stig Bredstrup er død efter nogen Tids Sygeleje i København. Han blev 75 Aar gammel og var i over en Menneskealder Forstander paa Jonstrup Seminarium. I sin Ungdom studerede han Theologi og var Kateket i Kjøge. Aar 1929 trak han sig tilbage fra Forstanderposten og har siden levet privat i Farum. Som Skribent og Foredragsholder var han vidt bekendt og agtet.

Prof. S. P. L. Sørensen, Æresprofessor ved Universitetet i Khv., er afgaaet ved Døden i en Alder af 71 Aar. Han var een af Europas mest fremragende Kemikere og havde sin Virksomhed som Formand for Carlsberg Laboratoriet. I 1909 vandt han Ørstedmedaljen i Guld for sine Fortjenester.

Frøken Karen Stubbjær, Datter af den bekendte Indremiss. Anders Stubbjær, døde Feb. 9 paa Diakonissestiftelsen efter en langvarig hæbløs Sygdom. Som Indehaver af et Pensionat paa Hjørnet af Nørrebrosgaade og Sortedamsgade blev hun en Slags Moder for en hel Generation af Studerende, der agtede hende højst for sit kristelige Sind og lyse Humør. Hendes Religion „laa ikke udenpaa“, som een af dem udtrykte sig.

„**En amerikansk Skuffelse**“ betegner danske Blade en

Musikkoncert, som en ung Pianist fra Iowa, Earl Maiman, gav Feb. 10 i København. Først blev han indvarslet ved en bombastisk Forreklame og da det viste sig at han ikke mestrede de store musikalske Hovedværker, men derimod var mere hjemme i de moderne fingernemme Klaverstykker, faldt han dybt i de kritiske Københavnske Musikkenderes Omdømme.

Af Barnemund. I Danmark, hvor Mund og Klovsygen har været saa voldsom i det svundne Aar, har det sat dybe Præg i Folkebevistheden, som kunde give sig komiske Udslag s.flg. — En lille Gut sad sammen med sin Moder i en Jernbånekupe. Lige overfor dem sad en up-to-date Dame med luerøde Læber.

„Se paa hende, Mor,“ hviskede Drengen, „saadanne sære Læber hun har“.

Mamma gav advarende Øjeblik til ham, samt et „Hyss.“

Men saa trak Damen sine Hansker af for at finde sin Billet og derved kom nogle ligesaa blodrøde Negle frem for Lyset.

Nu kunde den Lille ikke dy sig længere men hviskede oprømt: „Tror du ikke hun har Mund og Klovsygen, Mor!“

Clemens Sørensen

Mod Strøm og Vejr

Forfatteren, der var Sømand, før han blev Præst, fortæller følgende om sig selv:

Mit Liv har været Skueplads for to kæmpende Magter: Kærligheden til Havet og min Gerning der og et brændende Ønske om at blive Præst for det Folk, som ved, hvad det er at længes.

Ønsket om at blive Præst sejrede, og efter vel overstaaet teologisk Embedseksamen blev Clemens Sørensen i Efteraaret 1935 af Dansk Kirke i Udlandet sendt til Vancouver, blandt hvis danske Befolkning han siden har øvet en

Præstegerning. Præstekjolen har dog ikke formaaet at skjule Sømanden, hvad de foreliggende Fortællinger tydeligt bærer Vidnesbyrd om. 142 Sider. Pris netto \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
BLAIR, NEBRASKA

REJS TIL

DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte
AMERIKA — DAN MARK SKIBE

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York

April 9; Maj 6, 19; Juni 6, 20; July 2, 13.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv. fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSEDDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.
Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet for Aar, \$2.00 per Aar-gang.

Venligst,

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments in No. 8 was a donation of \$6.75 to the Home Mission from St. John's Church, Sleepy Eye, Minn. It was from a number of friends, and it should have been stated that it was given in memory of the late Mr. Hans C. Hansen, Evan, Minn.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	3444.46	3995.10	4163.24	6117.24	6203.68	2401.73	4552.30	651.01	6136.17	223.99
Glendale, Cal., Mrs. Camilla Andersen, in memory Otto Hansen	1.00			1.00						
Selma, Cal., Pella Luth. Church	47.70				47.70					
Sidney, Mont., Pella Luth. Church: by Clifford Nielsen \$22.53, by Anton Frandsen \$20, Mr. and Mrs. Niels Bach \$20, Holger Petersen \$10. Total	72.53		72.53							
Easton, Cal., Mr. and Mrs. F. D. Klyver in memory of Mrs. Carl Wilhelmson	2.00								2.00	
Blair, Nebr., H. G. Bertelsen and children in memory of mother	2.00				2.00					
Royal, Ia., the Persis Society of Bethlehem Luth. Church	20.00					5.00	10.00	5.00		
Ord, Nebr., Pastor and Mrs. C. Jensen in memory of Rev. Jen- sen's mother	10.00		5.00		5.00					
Ord, Nebr., Pastor and Mrs. C. Jensen in memory of Arlene Hansen	2.00					2.00				
Penn Yan, N. Y., St. Paul's Luth. Church	5.00				5.00					
Westbrook, Me., Sunshine Club of the First Luth. Church	10.00					5.00	5.00			
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. N. T. Lund in memory Otto Hansen	2.00								2.00	
Racine, Wis., Danish Mission Society of Our Savior's Luth. Ch.	20.00				20.00					
Jacksonville, Ia., Bethlehem Luth. Church	13.28						13.28			
Elk Horn, Ia., Miss Edel Hansen	10.00					5.00			5.00	
Fremont Bluffs, Nebr., Trinity Luth. Church	65.00	5.50	15.50		16.00	4.50	7.00	2.50	14.00	
Greenville, Mich., Danish Mission Society	10.00								10.00	
Humboldt and Rutland, Ia., joint Luther League collection for salary of Rev. Inadomi	9.65						9.65			
Minneapolis, Minn., Miss Ellen Jensen in memory of her aunt, Mrs. Peter Jensen	2.00	1.00			1.00					
Rolfe, Ia., Nain Luth. Church	11.60						11.60			
Moorhead, Ia. In memory of Arlene Hansen from the following friends: Martha Johnson, Harlan, Ia., Kathrine Johnson, Moorhead, Ia., Jennie Johnson, Bethany Church, Denver, Colo. For Elim Home, Elk Horn	1.25	1.25								
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Ladies' Aid for Elim Home \$10, Bethany Home \$10	20.00	20.00								
Easton, Cal., Immanuel Ladies' Aid	21.25							21.25		
Elk Horn, Ia., Danish Luth. Aid	30.43		15.00		15.00					
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church	25.59	8.71							16.88	
Dolliver, Ia., Dolliver Luth. Church	7.25						7.25			
Moorhead, Ia. In memory of Arlene Hansen from the following friends: Pearl Nicolaisen, Omaha, Nebr., Marlene Paulsen, Blair, Nebr., Elaine and Marilyn Nielsen, Moorhead, Ia.	5.00	5.00								
Audubon, Ia., from a friend	5.00			5.00						
Kimballton, Ia., Bethany Luth. Church, offering Feb. 26th	20.10						20.10			
Chicago, Ill., Mrs. Thos. Jersild of Golgotha Church	1.00		1.00							
Elk Horn, Ia., Mrs. C. M. Olsen	2.67					1.00		1.67		
Humboldt, Ia., Dorcas Ladies' Aid of Trinity Luth. Church	5.00						5.00			
Total received on 1938-39 synodical budget	34904.33	4036.56	4272.27	6123.24	6315.38	2424.23	4641.18	681.43	6186.05	223.99

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Feb. 28, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2752.65	966.78	1255.04	366.13	164.70
Westbrook, Me., Sunshine Club of First Luth. Church	5.00	5.00			
Racine, Wis., Danish Mission Society of Our Savior's Luth. Church	20.00	10.00		10.00	
Elk Horn, Ia., Miss Edel Hansen	2.82	2.82			
Easton, Cal., Mr. and Mrs. Fred W. Girtz	5.00	5.00			
Total received for extra synodical missions	2785.47	989.60	1255.04	376.13	164.70

Received with thanks. Blair, Nebr., Feb. 28, 1939. H. J. Hansen, Synodical Treasurer.

REV. D. G. M. BACH FUND

Previously acknowledged	\$111.75
Minneapolis, Minn., Immanuel Mission Society	5.00
Neenah, Wis., W.M.S. of Our Savior's Luth. Church	10.00
Total	\$126.75

HAR DE LÆST

	Nedsat Pris
JULESTJERNEN, 48 Sider, smukt illustreret	\$.60
HJEMMENES JULEBOG, 112 Sider	.50
HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider	.30
BØRNEBES JULEBOG, Stort format, 20 Sider	.20
DER UDE FRA, Stort format, 24 Sider	.20
LØSEN-BOGEN, ANDAGTSBOG FOR AARET 1939	.40
DANSK ALMANAK 1939	.40
Meta Moe:	Pris Netto
HVAD ER ET MENESKE? 304 Sider	\$1.10
INDTIL TREDJE OG FJERDE LED, 205 Sider	1.35
Villads Christensen:	
SØREN KIERKEGAARDS RØST, 369 Sider	2.25
Clemens Sørensen:	
MOD STRØM OG VEJR, 142 Sider	1.10
Svend Aage Reerslev:	
GAASE-MARIES HUNDREDEAARS DAG, 175 Sider	1.00
Aage Nørfelt:	
SOGNEPRÆST A. FIBIGER, en Guds Vandringsmand. 227 Sider	1.80

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

DANMARK, VORT LAND
I BILLEDER OG TEKST

Bogen indeholder

ialt 90 smukke Fotografier, som er udført og trykt paa
fornemt Kusttryk-papir og ledsaget af dansk og engelsk
Tekst under hvert Billede. Omslaget, hvorpaa der er et
pragtfuldt helsides Billede af Kronborg, er lakeret, og
Bogen leveres i en Kartonæske lige parat til Forsendelse.

Pris \$1.25, portofrit tilsendt

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

JOHANNES KNUDSEN:
INTRODUCTION TO
THE DANISH LANGUAGE

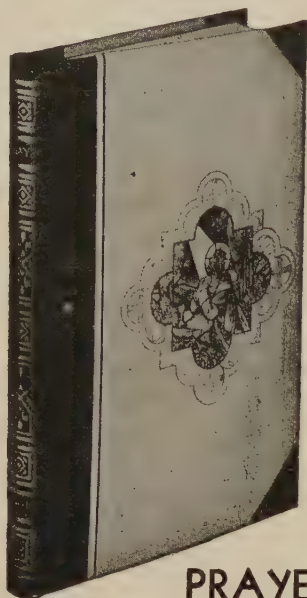
A course in the fundamentals of the Danish language
adapted to the needs of the Danish-Americans.
\$1.50 Postpaid.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

FOR SALE

80 acres good land. Buildings on main road.
2¼ miles from Greenville, Mich. Stock and tools.

Christian Hansen,
R. 1. Box 128,
Greenville, Mich.

PRAYER

By Dr. H. HALLESBY

The secret of the wonderful appeal which Dr. Hallesby's writings have on people lies chiefly in the power emanating from his personal experience and conviction, and in his safe and secure mooring in the Scriptures.

His writings as well as his preaching edify the believer, help the doubter, succor the sick and the aged, inspire and guide the hale and young whose desire is to serve God.

Price \$1.00

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebraska

THE HOME ALTAR

Our own book of family worship, with a prayer and meditation for every day of the year

BY THE PASTORS OF THE
UNITED DANISH EVANG. LUTHERAN CHURCH

Beautiful and durable Keratol binding in purple and gold—or green and gold.

AN IDEAL GIFT. — PRICE \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Rettelse

Pastor Vilhelm Becks Adresse, som er forkert opgivet
baade i Aarsberetningen og „Pastors' Manual“, er: 2230
Clifton Ave., N. D. G. Montreal, Que., Canada.

Man bedes mærke sig dette.

D.L.P.H.

**M. S. Kungsholm — M. S. Gripsholm
S. S. Drottningholm**

Afsejlinger fra N. Y.: 18 Febr., 18 og 30 Marts, 15 April

DIREKTE AFSEJLINGER TIL KØBENHAVN:

4 Maj, 13 Maj, 9. Juni

KUN SKANDINAVISK BETJENING

„AALBORG KLUBBEN KOMMER IGEN I Juli. Dansk Amerikansk Klub i Aalborg arrangerer igen i Aar en planlagt Tur til Amerika. Besøget inkluderer Verdensudstillingen i New York, og hvis ønskes ogsaa Udstillingen i San Francisco. Turen er under personligt Ledelse af Klubbens President, Hr. E. Jensen. Skriv til Deres Slægtninger og inviterer Dem paa Besøg. Alle kan slutte sig til Klubbens Fællesrejse.

Sejlingslisten og andre Oplysninger om
Danmarksfarten tilsendes paa Forlangende.

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave., Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

BRUGTE BØGER.

- Fra Guldgruben, Bibelforklaring af Asschenfeldt-Hansen, 8store Bind, godt indbundne, Læderryg, Guldtryk \$15.00.
Vilhelm Beck: En lille Skatkiste, 798 Sider, godt Bind \$1.00.
A. Busch, en Prædikensamling, godt Bind, 833 Sider, \$1.00.
Otto Funke: Den kristnes Liv, Pragtbind 75 cents.
Otto Funke: Fra England, Forlagsbind, 75 cents. —
Otto Funke: Guds Fodspor, 2 Bind, uindbunden, begge fro 50 cents.
Otto Funke: Du og din Sjæl, godt Bind, 50 cents. Alt Portofrit.

Rev. P. H. Pedersen,
99 Broad Street, Perth Amboy, N. J.

HUSBESTYRERINDE ØNSKES.

En ældre Pige eller Enke kan faa Plads til 1. Marts hos en Enkemand paa en Farm, 2 Mil fra Byen. Dansk Kirke — godt Hjem.

Chris Skobo.
Laurel, Nebr.

Luthersk Tidneblad

LADER OS HOLDE FAST VED

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 15. MART

NR. 11

Glimt fra vor Japanmission

Pastor D. G. M. Bach og hans Bibelklasse.

I Omaha og Lincoln, Neb. Dagblade forekom for en Tid siden en Artikkel om Pastor Bachs og deres Mission ovre i Japan. Et Par Illustrationer fulgte med, et gengivende her. Som vi alle ved, er Familien bosat i Blair, Nebr., denne Vinter og vil være her til hen paa Sommeren. Pastor Bach er ude omkring at tale Missionens Sag; muligvis finder han at det er vanskeligere at interessere Folk herovre i Missionen end det er at interessere Japanerne i Kristendommen. Det er nu 27 Aar siden at han og Fru Signe, f. Knudsen, drog over Stillehavet, først til New Zealand og fire Aar senere til Japan, i vort Samfunds Tjeneste. Saa de er godt indviede i Gerningen derovre, hvor ogsaa er født deres

Børn, Stanley, Sven, Austin, David, Elizabeth og Emmon. De kan alle tale tre Sprog, Dansk, Japansk og Engelsk. Og de kan leve paa to Manerer, Østerlansk og Vesterlansk. En af deres vigtigste Opgaver i Missionen er Undervisning. Medens Pastor Bach giver Bibeltimer i Hjemmet, som ovenstaaende Billede viser, holder Mrs. Bach Husholdningsskole, hvor de gule Piger lærer amerikanske Spiseretter og Maader at kende. Og Japanerne er lærelystne. Et Medlem af Bibelklassen har udmærket sig ved at nedskrive i Haandskrift en japansk Oversættelse af hele Bibelen. Hvormange af vore hjemlige Bibelklasseelever mon har læst hele Bibelen igennem?

PCJ.

Fjerde Søndag i Fasten.

(LAETARE)

Siger mig, I, som ville være under Loven, høre I ikke Loven? Der er jo skrevet, at Abraham havde to Sønner, en med Tjenestekvinden og en med den frie Kvinde. Men Tjenestekvindens Søn er avlet efter Kødet, den frie Kvindes ved Forjættelsen. Dette har en billedlig Betydning. Thi disse Kvinder ere tvende Pagter, den ene fra Sinai Bjerg, som føder til Trældom; denne er Hagar. Thi Hagar er Sinai Bjerg i Arabien, men svarer til det nuværende Jerusalem; thi det er i Trældom med sine Børn. Men Jerusalem heroventil er frit, og hun er vor Moder. Thi der er skrevet: Fryd dig, du ufrugtbare, du, som ikke føder! bryd ud og raab, du, som ikke har Fødselsveer! thi mange ere den enliges Børn fremfor hendes, som har Manden. Men vi, Brødre, ere Forjættelsens Børn i Lighed med Isak. Men ligesom dengang han, som var avlet efter Kødet, forfulgte ham, som var avlet efter Aanden, saaledes ogsaa nu. Men hvad siger Skriften? Uddriv Tjenestekvinden og hendes Søn; thi Tjenestekvindens Søn skal ingenlunde arve med den frie Kvindes Søn. Derfor, Brødre! ere vi ikke Tjenestekvindens Børn, men den frie Kvindes. Gal. 4: 21—31.

TRÆL ELLER FRI?

Et mærkeligt Spørgsmaal, siger du! Hvem vil være Træl? Hvem vil ikke være fri? Jo, det vil vi alle være. Og den Frihed, vi tænker paa, er dette, at gøre hvad vi vil, hvad Selvet vil. Det er den Frihed vi vil — og har! Alle uden Forskel. Det er vor Natur! Men saa kan der vel slet ikke være Tale om at være Trælle?

Der tales om at være Syndens Trælle. „Hver den, som gør Synden, er Syndens Træl“ (Joh. 8, 34). Det kender vi da noget til. Det ser vi hver Dag. Kender det endda af egen Erfaring! Synden gør Mennesket til Træl — til Slave. Mennesket kan ikke lade være med at snyde og bedrage, at tænke ondt om sine Medmennesker, at have urene Tanker og gøre urene Gerninger, at ynke og pleje Selvet paa alle Maader. Det kan ikke lade være at gøre det, der er ondt — det maa! Og det er nu en frygtelig Trældom; det er et forfærdeligt Slaveri. Thi der er jo ogsaa noget i Mennesket som kan blive hjulpet til at se det, og et Suk efter at kunne blive anderledes. Ja blive et andet Menneske!

Der tales ogsaa om at være Lovens Trælle. Lovtrældom kalder vi det. Hvad er det for noget? Jo, naar et Menneske har faaet Hjælp til at se og erfare at det er Syndens Træl, og Sukket har begyndt at gøre sig gældende, Sukket efter at blive et andet Menneske, saa begynder det at bruge Loven som en „Himmelstige“. Det begynder at kravle opad for at frelse sig selv ved egne Kræfter og Anstrengelser ad Lovens Vej. Men ak! Himmelstigen bliver til en Trædemølle! Atter Slaveri! og det er Døden!

„Klynke og klage
Nætter og Dage
Maa, hvem der vaagner paa Afgrundens Rand,
Hører kun Loven
Tordne fra oven:
Dø eller gør, hvad en Synder ej kan.“

Men saa er der nok ikke andet end at give op! Nej, min kære Læser, der er ikke andet at gøre end at give op. Helt, fuldstændigt! at lade gaa. Det er der Evangeliet møder dig. Det er der Jesus Kristus møder dig. Det er der du erfarer, at hernede er de evige Arme — og det er Jesus — udrakt til Frelse for hver den der giver op!

„Sjunge og kvæde,
Græde af Glæde
Maa, hvem der hviler i Frelserens Favn,
Finder sig trøstet
Føler i Brystet
Naade for Naade og Bod for alt Savn.“

At hvile i Frelserens Favn, det er dette at være i Jesus Kristus. I den Salmebog min Fader gav mig paa min Konfirmationsdag skrev han disse Ord af Paulus: „Saa er der

da nu ingen Fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus.“ Jeg maa saa ofte tage den Salmebog ned fra Hyl- den (det er den sønderjydske), og se paa den Haandskrift — nu er han hjemme hos Gud —, og det Ord han gav mig med i Livet; jeg har saa ofte Brug for det. Og se, det er Frihed, at være i Jesus Kristus, ja at være trælunden til Ham.

Frigjort fra Loven, salige Tilstand!
Jesus korsfæstet, Han er vor Talsmand.
Dømte af Loven, knust da vi faldt, —
Jesus har frelst os, fuldbragt alt.

M. G. Christensen.

HAN VEDERKVÆGER MIN SJÆL.

Sal. 23, 3.

Ligesom Legemet trænger til stadig Pleje og Vederkvælgelse, om det ikke skal miste al Kraft og Energi til at gøre sin Gerning her i Livet, saaledes trænger ogsaa Sjælen til stedse at blive vederkvæget, om det aandelige Liv skal bevares friskt og sundt. Det er en saare sørgelig Kendsgerning, at medens de allerfleste er meget omhyggelige for alt, hvad der tjener til Legemets Velfærd, saa er det kun faa, der har Omsorg for Sjælens Vederkvælgelse, og det uagtet Jesus selv har sagt: „Arbejder ikke for den Mad, som er forfængelig, men for den Mad, som varer til et evigt Liv, hvilken Menneskesønnen vil give eder“ (Joh. 6, 27). Dermed vil han ikke lære os at være dovne og ligegyldige i vor timelige og legemlige Gerning, men vise os, hvor langt større det, der hører Guds Rige og det evige Liv til, er, fremfor alt det forgængelige her i dette korte Jordeliv.

Hører du til de lykkelige, der af Hjertet kan sige med David: „Herren er min Hyrde, mig skal intet fattes. Han vederkvæger min Sjæl; han leder mig paa Retfærdigheds Veje for sit Navns Skyld; saa er du ogsaa hjemme i den Hjord, den gode Hyrde, Jesus Kristus, siger om: „Mir Faar høre min Røst, og jeg kender dem, og de følge mig og jeg giver dem et evigt Liv, og de skulle i al Evighed ikke fortabes, og ingen skal rive dem ud af min Hand. Jeg og Faderen, vi ere eet“ (Joh. 10, 27—30).

Det er de levende og i Herrens Gerning virksomme Sjæle, der særligt føler Hunger og Trang efter Herrens stadige Vederkvælgelse, fordi de atter og atter eristes til Sløvhed og Svaghed, Efterladenhed i at følge Jesus helt og fuldt. Hvor velsignet er det da at vide, at den gode Hyrde, baade kan og vil vederkvæge og styrke min Sjæl, saa ofte den trænger dertil. Er din Sjæl modløs og forsagt, saa søg din Tilflugt i Bønnen til ham, der vederkvæger den.

Hvorledes han vederkvæger din Sjæl, maa du lade ham selv afgøre. Mennesker kan ikke gøre det; men den gode Hyrde sender ofte sine Tjener med Opmuntring til andre. Paulus takker ofte i sine Breve Menigheder, fordi de har vederkvæget hans egen eller hans Medarbejders Sjæle. Jesus siger: „Min Mad er, at jeg gør hans Villie, som udsendte mig, og fuldbyrder hans Gerning“ (Joh. 4, 34). „Den, som æder mit Kod og drikker mit Blod, har et evigt Liv, og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag. Thi mit Kod er sand Mad, og mit Blod er sand Drikke“ (Joh. 6, 54—55). „Den, som hører mit Ord og tror den, som sendte mig, har et evigt Liv og kommer ikke til Dom, men er gaaet over fra Døden til Livet“ (Joh. 5, 24). Her er omtalt nogle af de Naadegaver, hvormed Herren vederkvæger sine troendes Sjæle. Men skal en Gave faa Værdi for os, maa den ikke blot gives, men ogsaa mod-

tages og bruges af os. Gud giver uden Personsanseelse sjællandske Sogneveje mellem gyldne Hvedemarker og overflødig alt til vore Sjæles Vederkvælgelse; men hvad nytter Guds livsalige Ord den, der kaster det bort og ikke tror derpaa? Hvad hjælper hans rige Forjættelser om Bønghørelse, Naade, Vederkvælgelse i Nadveren m.m. den, der ikke i en sand, levende Tro gør flittig Brug af disse Gaver. En saadan Sjæl vil lidt efter lidt svækkes, hungrig og dø tilsidst. Men lykkelig er den Sjæl, der i fuld Tro har flittig Omgang med den gode Hyrde gennem hans Naademidler, hvorved den stedse skal finde fuld Vederkvælgelse for Sjælen.

Chr. Christensen.

FASTEN

Fasten er igrunden en meget gammel Skik. Farisæerne fastede to Gange ugentlig, paa Torsdag, den Dag Moses steg op paa Sinai, og paa Mandag, den Dag han kom ned. Omend Jesus og Apostlene ikke gav Anvisning paa nogen bestemt Fastetid, saa blev en saadan Skik hos de Kristne. Kun forandrede de Dagene og overholdt Onsdag, den Dag Kristus blev forraadt, og Fredag, den Dag han blev korsfæstet. Hos Jøderne var Fasten Tegnet paa Sorg og Bedrøvelse, eller Bod (Dan. 10:3; Esra 10:6 m.fl. De første Kristne brugte Fasten som et Tugtemiddel for Kødet, og som Forberedelse før vigtige, religiøse Handlinger. Man kom snart bort fra den falske Forestillelse at Faste var en fortjenstfuld Handling.

Og samtidig udvidede man Fastetidens Længde. Omrindelig varede den 40 Timer, fordi Kristus laa 40 Timer i Graven; men under Henvisning til Moses, Elias og Jesus, som havde fastet i 40 Dage, antog man den Tidslængde umiddelbart før Paasken.

I den blev al Støj og Nydelse forbudt, og Færdsel paa offentlige Steder blev indskrænket. Gudstjenesterne fik tillige et alvorligere Præg og Halleluja forstummede. Den sorte Farve dominerede.

Reformationen forandrede ikke meget i disse Skikke, som Luther kaldte „gode udvortes Skikke“; men man forkastede den Tanke at nogen derved kunde vinde Fortjeneste hos Gud. For Luther betød den at „du drives til at tugte dit Legeme og leve afholdende.“ Det er det samme Syn vi møder hos Paulus. Begge mener at man derved gør Legemet underdanig af Aanden.

For os evangeliske Kristne er Fastetiden en alvorlig Tid, som minder os om det største der er sket nemlig Forløsning ved Jesu Kristi Lidelse og Død. Den holder os for Øjet vore Synder og driver os derigennem til Bod. Derfor passer det ikke for os at tage Del i verdslige Fester og Forlystelser, men derimod at hengive os til inderligere Betragtning af Guds Ord om Jesu Kristi Kors og Kødets Spælgelse.

Efter „Lutheraneren“.

O, DU, SOM OS VELSIGNED —

Af C. C.

Velsignelse — ja, hvad er det egentlig?

Mange af os har spurgt saadan. Vi synes, vi ved noget om, hvori Velsignelsen bestaar. For vi har mødt den, set den, mærket den. Men udtrykke med Ord, hvad den er, — hvem kan det? En kristen, dansk Professor fandt paa at spørge sin lille Dreng om, hvad det vil sige, at Gud velsigner os, og han fik det Svar: „Aa, han gør det saa godt, saa godt for os.“

Danmarks Høst er velsignet. Vi kørte forleden — en Flok syge og svage Mennesker — en vidunderlig Tur ad

sjællandske Sogneveje mellem gyldne Hvedemarker og klaprende Høstmaskiner. Da følte vi os midt i Velsignelsen og sang Lovsange og „Der er et Land, dets Sted er højt mod Norden“, hvori det lyder: „Paa hver en Plet Velsignelserne bor“.

Saadan velsignet er Danmark, og Guds Velsignelse i ydre og indre Henseende er os for Øje og Tanke i denne Tid, hvor Krigsangsten igen hærger de store Nationer.

Hvem af os har ikke faaet Velsignelsen gennem Mennesker, Forældre, Vejledere i Skolen, Menigheden og Livet, Slægt og Venner! Lad os ofte mindes dem og takke for dem, Guds velsignede Bud! Jeg ved om en ensom Dreng, tidlig vakt af Herren, men uden Forstaaelse, i et kært Hjem. Saa havde han i de vanskelige Aar altid Forstaaelse hos en meget ubetydeligt udseende Faster, der sagtmodigt delte hans Spørgen, hans Bøn og frydede sig med ham over Bønghørelsen. Og kender vi ikke alle til Hjem, hvor Bryllupssalmens Ord „Velsignet hver Plet, som Jesus kalder sin“ synes opfyldt, og hvor der i Sandhed var godt at være? Maaske var det smukke, velstillede Hjem, hvor baade det ydre og det indre var helliget Herren. Maaske var det Smaakaars-Hjem, men med den mærkelige Hygge,

„hvor smaa og store har et i Sinde,
og det, som drager det store Læs,
i Hjertekamret er inderst inde“.

Velsignede Hjem, hvor vi baade i Alvor og Skæmt mærkede: „Herren er paa dette Sted“, og hvor det lidet forsløgt til mange, og der blev takket derfor. Det bragte os til at tænke paa Moses's Ord til Israels Folk: „Alle disse Velsignelser vil komme over dig og naa dig, dersom du adlyder Herren din Guds Røst: „Velsignet skal du være i Staden, og velsignet skal du være paa Marken! Velsignet dit Livs, din Jords og dit Kvægs Frugt, velsignet din Kurv og dit Dejgtrug! Velsignet skal du være, naar du gaar ind, og velsignet skal du være, naar du gaar ud!“

Og vi kender alle Hjem, baade rige og fattige, hvor Velsignelsen saa aabenbart mangler, og hvor Aanden er en ganske anden. Da kan man ikke lade være at tænke paa, hvordan det er opfyldt paa hele Israels Folk og maaske ogsaa paa saadanne Hjem, hvad Moses forkynder i samme Kapitel (5. Mos. 28): „Men hvis du ikke adlyder Herren din Guds Røst, saa skal alle disse Forbandelser komme over dig og naa dig: Forbandet skal du være i Staden, og forbandet skal du være paa Marken! Forbandet din Kurv og dit Dejgtrug! Forbandet dit Livs og din Jords Frugt! Forbandet, naar du gaar ind, og forbandet, naar du gaar ud! — Alt, hvad du tager dig for, skal mislykkes for dig, du skal kues og plyndres alle Dage, og ingen skal frelse dig. — Du skal blive til Rædsel, Spot og Spe for alle Folk, Herren fører dig hen til. — Herren skal adsplitte dig blandt alle Folkeslagene fra den ene Ende af Jorden til den anden, og du skal dyrke fremmede Guder“.

Israels Historie, Verdens Historie, Hjemmenes Historie, din og min Historie — er det ikke Historien om Velsignelsen og Forbandelsen: „Se, jeg forelægger eder i Dag Velsignelse og Forbandelse, Velsignelsen, hvis I lyder Herren eders Guds Bud, og Forbandelsen, hvis I ikke lyder Herren eders Guds Bud“ (5. Mos. 11).

Men det er jo saa sandt, saa sandt, hvad der stod paa en Vægtavle i et gammelt kært Hjem: „Paa Guds Velsignelse beror alt“.

Lykkelige unge, der tidligt gav Herren deres Hjerte og lod sig binde til Jesus! Hvad blev de ikke sparet for, og hvilke Velsignelser lærte de ikke at kende. Blandt andet

den, de fik i Fællesskabet — Menighedens, Foreningens, de store Møders, Verdensbevægelsens Velsignelse. Det er om den, de gamle Pilegrimme sang ved Festrejserne til Jerusalem: „Se, hvor godt og hvor lifligt er det, naar Brødre bor tilsammen. — Thi der skikker Herren Velsignelse ned, Liv til evig Tid“ (Salme 133).

Ønsker ikke alle vaagne Kristne at være til Velsignelse? Beder vi ikke meget om, at Gud dog for Jesu Skyld vil gøre os uselviske, rede til at tjene, frugtbare i Kærligheden, en Velsignelse for vore Nærmeste, for Børnene og for de unge, men ogsaa for de gamle, for dem paa Skyggesiden, for de faldne, for de lidende og de svage, for de bitre og forsagte?

Nu ved vi, at vort gamle Menneske let narrer os, saa vi endog kan blive noget i Retning af en Forbandelse. Hvordan skal en som jeg blive den Velsignelse, jeg dog i mit Lønhammer begærer at blive? Det staar os ofte klart: „For Mennesker er dette umuligt“. Men vi maa først og først holde fast ved: „For Gud er alle Ting mulige“.

Velsignelsen er altid Guds Gerning.

Læser vi 1. Mosebog Patriarkernes gribende Historie, da lægger vi Mærke til det Ord, der kommer igen saa tit, at det ligefrem synes at være Grundtonen. Det er Ordet Velsignelse. Vi husker det mægtige Ord fra Gud til Abram (1. Mos. 12, 2): „Jeg vil velsigne dig og vær en Velsignelse“.

Men som i det store med Patriarkerne saaledes i det smaa med os: Det er fra Gud alene, Velsignelsen kommer til os, og ene han kan gøre os til Velsignelse. „Velsignet være den, som stoler paa Herren, og hvis Tillid Herren er. Han bliver som et Træ, der er plantet ved Vand, som ej ængstes i Tørkens Aar eller ophører med at bære Frugt“ (Jer. 17, 7—8). — Den dybe Afhængighed af Gud i Tro og Lydighed er Betingelsen for at blive velsignet og til Velsignelse, Gud kan gøre det, og han vil gøre det. For dig og mig gælder det altsaa ogsaa her: „Kan du slet intet, — kan du tro, saa kan du alting tvinge“.

Det er afgørende, at dette for os samler sig i vor Daabs Naade.

„O, du, som os velsigned' og tog i Favnen de smaa, en Morgen ser vi dig i Paradiset, du lærte os til Gud vore Øjne opslaa, evindeligt være du lovpriset.“

Hvad skete der med os i vor Daabs Stund? Intet — svarer Vantroen. En ærværdig Ceremoni — svarer død Kirkelighed. En beklagelig Fejltagelse — svarer Baptister og Adventister m. fl.

Men om de spæde, som Disciplene vilde holde borte fra Jesus, læser vi i Mark. 10: „Og Jesus tog dem i Favnen og lagde Hænderne paa dem og velsignede dem“. Det er vel nok en daglig Herlighed, værd at takke for: Jesus har favnet ogsaa mig og velsignet mig, mig personlig.

Hvori nu denne Velsignelse bestaar, læser vi blandt andet i 1. Pet. 3, 21, hvor der udtrykkeligt siges, at Daaben frelser, og at den er en god Samvittigheds Pagt med Gud ved Jesu Kristi Opstandelse. — Daaben frelser, og den er helt Guds Gerning — det ser vi ogsaa i Paulus's Ord om Daaben (Tit. 3): „Gud frelste os efter sin Barmhertighed ved Igenfødelsens Bad og Fornyelsen i den Helligaand, som han rigeligt udøste over os ved Jesus Kristus, vor Frelser, for at vi, retfærdiggjort ved hans Naade, skulde i Haab være Arvinger til evigt Liv“.

Dagligt paa ny at favne vor Daabs Naade, idet vi forsager og tror, det er at eje Velsignelsen som Guds Gave og ved ham gøres til en Velsignelse for andre.

Dette velsignede Liv er et Liv i dyb Afhængighed af Ordet og Sakramenterne.

Egne Præstationer gør det ikke. Lad os være klar over dette. Thi her vil Fristeren stadig sætte ind for at faa os ud i Selviskhed og Forfængelighed under Helligheds Skin. Nej, kun Gud kan give os Velsignelsen, og kun Gud kan velsigne andre gennem os. — „Helliget vorde dit Navn — komme dit Rige — ske din Vilje“, disse tre første Bønner i Fadervor bliver Hjertebønner for den, der begærer at leve et saadant Liv. Thi det Menneske ved af Erfaring, at naar Guds Rige og hans Retfærdighed er Nr. Et for os, da sørger vor Fader for „alle disse Ting“ i Tilgift. Vi mærker ham i stort og smaat i det daglige. Hans Forsorg og Hjælp i vor jævne Tilværelse er Velsignelsen, vort Livs Hemmelighed og dybe Glæde — Rigdommen ved at give, være en glad, regelmæssig Bidragyder til Menighedens Gerning hjemme og ude, hører ogsaa med til dette Liv — og naturligvis Omsorgen for vore egne. Og Indbydernes Tjenersind og Tjenerglæde, som Joakim Skovgaard har malet saa dejligt i Viborg Domkirke. Nu ser vi, at hver eneste af os fik betroet sin Aare i den store Redningsbaad, og at der af Husholdere „kun“ forlanges, at de skal være tro.

Velsignede Guds Børn, som daglig maa leve af Ordet, idelig paany sænke sig ned i Daabens Naade, ydmygt modtage Guds Velsignelse, som lyses ved Gudstjenesten, og ofte styrke og forny sig ved Velsignelsens Bord, de ser altid, hvor ringe de er, og hvor lidt de naar. At de er de velsignede — det vil først rigtig gaa op for dem paa hin Dag, naar Dommerens Afgørelse lyder: „Kom hid, I min Faders velsignede! Arv det Rige, som har været eder beredt fra Verdens Grundlæggelse!“ (Matthæus 25).

Kr. Dbl.

KRISTENDOM OG LIVSGLÆDE

I vore Dage har der været snakket en hel Del om, at Kristendommen skulde være Livsglædens Fjende — kan-ske især, fordi den har prøvet at befale og overtale den-ne Verdens mægtige til at tage mindre af Livets Goder for sin egen Del, end de havde Magt til. Vi glemmer gerne, at den virkelige hedenske Livsglæde altid var stærkt farvet af Pessimisme i en eller anden Form. Kristendommen har altid nægtet at beundre Lucifer, den oprørske Ærkeengel, hans Hovmod og hans Fortvivlelse; det har i fromme Hedningers Øje altid været et af de mest frastødende Træk ved den. Kristendommen vil ingen Indrømmelse gøre overfor Menneskenes Higen mod Ødelæggelsens Berusning og Dødens Vellyst.

Det er kun naturligt, at Kristendommens Anti-Pessimisme irriterer alle, som ikke af Naturen er rene og enfoldige af Hjertet eller har faaet den overnaturlige Naades Gaver. Den kan ikke andet end ægge dem til Modsigelse: den, som har set dybt i den menneskelige Natur, har ikke let ved at være Optimist, med mindre han kan sætte sin Lid til noget udenfor det, som vi ser af Livet.

Sigrid Undset.

Ved A. T. S.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Rosenørn Alle 55, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.
 MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

Midfaste Søndag, Marts 19.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Gal. 4: 21—31; Joh. 6: 1—15.

Ny Tekstr. — 2 Pet. 1: 3—11; Joh. 6: 35—51.

SKÆNKET OS ALT.

Unægtelig er det en stor Mundfuld Apostelen Peter der tager, — „saasom hans guddommelige Magt har skænket os alt, hvad der hører til Liv og Gudfrygtighed ved Erkendelsen af ham, som kaldte os.“ Er det virkeligt, saa forstaar vi bedre den gentagne efterfølgende Formaning om at anvende al Flid, og gøre desto mere Flid for at befæste Kaldelsen og Udvalgelsen. Thi er det ikke netop en saadan Forsikring man stræber efter? Aa, om man kunde være sikker paa sit Udkomme! Brødspørgsmaalet er forfærdelig aktuel i vore Dage. Og Herren har heller ikke antydnet at det er en ligegyldig Biting. Han satte selv, som man siger, „denne Timelighedens Ø ind midt i Aandelighedens Ocean“ i Fadervor; og vort gamle Evangelium fortæller om det store Under vi kalder Bispisningen af de 5000 i Ørkenen, — eet af de faa Undere som alle fire Evangelier beretter. Jo Jesus vidste godt at Mavnen laa lige under Hjertet og havde ofte mere Indflydelse paa Hjernen end dette saakaldte Hovedorgan. Satan forsøgte jo straks at friste ham til at sætte Brødmættelsen øverst. Vi husker Herrens Svar. Paulus skriver jo om Kristi Korsens Fjender at deres Gud er Bugen. Valget staar mellem Gud og Mammon, mellem den guddommelige Natur og det kødelige Begær som Hersker i vore Interesser. Jesus paapeger dette i sin Tiltrædelsestale (se Matth. 6), hvor Slagordet i Himmerigets Rige udtales: „Men søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal alle disse andre Ting gives eder i Tilgift“. Køb de ægte Varer, saa faar du gratis Sækken at bære dem hjem i. Og læser vi begge vore Evangelier, eller, endnu bedre, hele Joh. 6, saa ser vi hvorledes vor Frelser netop stadfæster dette i Ord og Handling. Da de bispiste kom tilbage næste Dag, for mere Brød, pegede han paa Nødvendigheden at „æde hans Legeme og drikke hans Blod“, da han var det Livets Brød der kommer ned fra Himmelen og giver Verden Liv. Saa vendte de ham Ryggen og drog forargede bort; men de faa Troende svarede ham: „Herre, til hvem ellers skulle vi gaa hen, du har det evige Livs Ord!“ Det er det ene fornødne!

Fra vor Kirkemark.

I Vor Frelzers Menighed, Co. Bluffs, konfirmeredes en Voksneklasse paa syv Medlemmer Søndag den 5 Marts. Flere andre blev optaget i Menigheden.

I vor Kirke i Kennard vil Dana Koret synge Søndag Aften Marts 19. Koret besøger nogle af de nærliggende Kirker nu før dets længere Turne, som begynder Mar. 24 i Beresford, S. D. og gaar over Minnesota Kreds. En Ungdomsforening blev organiseret i Kennard forrige Søndag Aften efter et Par forudgaaende Sammenkomster. Der er en større Klasse Konfirmander under Forberedelse, ligesom Søndagsskolen faar stadig Forøgelse. Nede i Annexet Washington har S. Skolen nu 26 Børn indrullerede. Tre unge Piger varetager selv Undervisningen. Man har besluttet at lade afholde en Uges Vækkelsesmøder Apr. 30—Maj 7 i begge Kirker. Den 1 Marts døde en af de gamle danske Pionærer i Washington Eggen, nemlig Jens C. Johnson, 75 Aar gl., efter næsten et Aars Svagheit. Hans Hustru døde i Fjor.

Kvindeforeningen i Kennard lader afholde Udsalg Mar. 25 Eftm. og Aften til Fordel for Kirkens Ejendom paa hvilken der hviler en Del Gæld. I Washington, hvor der ingen Menighed er organiseret, idet man der har en „Community“ Kirke, er der ogsaa en dygtig Kvindeforening der støtter Kirkearbejdet. Flere Nationaliteter er repræsenterede dog mest danske.

„Disse Bænke er for Mødre“ burde være en almindelig Paaskrift paa nogle af de nederste Bænke i Kirken i Steedet for som oftest at de benyttes af yngre eller mere ligegyldige Kirkegængere, der gerne vil være saa nær Udgangsdøren som muligt og som tidt udgør „Galleriet“. Vi forstaar at Vor Frelzers Kirke i Racine har de nederste Bænke reserveret for Mødre med Smaabørn, hvilket synes i alle Tilfælde at være meget fornuftigt.

Dansk Radio-Gudstjeneste over Station KFNF Shenandoah, Iowa, — 890 K. C. — Søndag Mar. 19, Kl. 2:30 — 3:00. Pastor Silas Larsen, Ebenezer, Audubon, taler.

Pella Kirke, Omaha, faar sin Plæne forskønnet af Maidsforeningen. Nu er Gaden foran Kirken, 30th Street, færdig efter Udvidelsen og Brolægningen, og hvilken State Highway No. 73, der løber nord til Blair, følger. Alle som kommer gennem Byen bør køre ud den Vej og se vor Kirkeejendom der. Man kan følge Douglas Gaden, der fører over Broen øst-vest, indtil 30th nordpaa, saa er den let at finde, — dermed ogsaa Vejen til Blair.

Pastor C. C. Kloth prædikede ved en Række Fastegudstjenester i vor Kirke i Boston, Mass. Mar. 9—12.

Pastor K. J. Wilhelmsen, Racine, som har været alvorlig syg er atter i fuld Aktivitet i sit store Kald. Og vi har jo Brug for ham ved saa mange andre Lejligheder tillige. Gethsemane Menigheds smukke Aarsrapport er en Inspiration i Fylde og Form, som er værd at studere.

Immanuels Kirke, Racine, optog Mar. 19 seks nye Medlemmer ved Konfirmation og en Del flere tilsluttede.

Den nye Kirke i Hutchinson, Minnesota vil blive indviet Søndag Eftermiddag Kl. 2:30, d. 26. Marts. Nabo-Præster og deres Menigheder er hjertelig indbudte til at deltage i Højtideligheden.

H. A. Svendsen.

„Enhver Gren som ikke bærer Frugt afhugges“ kan maaske ogsaa anvendes paa Menighedsmedlemmer, der

helt forsømmer Gudstjenesten og den finansielle Støtte uden gyldig Grund. Dette Spørgsmaal maa Menighedslederne stilles overfor i denne Tid naar Statistikken skal opgøres. Der er nemlig ogsaa en menneskelig Side til Guds Riges Orden. Et andet Spørgsmaal er, hvad skal man saa gøre ved de døde Grene? Jesus siger, at de kastes paa Ilden og brændes. Omend de saaledes fortæres, saa varmer de dog. Paulus taler om at blive frelst som gennem Ild (I Kor. 3: 15); det er en smertefuld Proces men naar Maalet forbliver „Sjælernes Frelse“, saa virker den til Velsignelse.

Det berømte St. Olaf Kor fra Northfield, Minn. synger i Washington Park Skolen i Racine den 18 Marts, Kl. 8:15.

Pastor Erhardt Nielsen fra Jacksonville, Iowa, har afholdt en Række Møder i vor Kirke i Blair Mar. 5—8 under Ungdomsforeningens Auspicer.

I Tabor Kirke, Salt Lake City, har de Unge besluttet at øve sig i at synge vore Kirkesalmer efter hvert Ungdomsmøde. En fortræffelig Ide paa en Missionsplads især.

Rettelse. Ved nærmere Eftersyn finder vi at have været for liberal i vor Oversættelse af Pastor H. M. Hansens Artikkel i sidste Nummer — se **Fra Oakland, Calif.** — naar vi tillod os at sige at Præsterne og deres Hustruer faar fri Bispisning saavel som Logi. Bispisningen er udelukket — desværre! Saa man maa hellere tage Penge nok med dertil, eller leve „af Ordet alene“, hvortil alt det andet smukke og storartede derude kan tjene som Kryddri. Undskyld, Pastor Hansen. Skriv igen, — men dansk!

Pastor Evald Christensen, Taars, Danmark, kommer paa et seks Maaneders Besøg til Amerika i Sommer. Ifølge sidste Oplysning vil han ankomme med den svenske Linie til New York den 9 April. Hans Hustru er med ham. Under Opholdet herovre vil han holde Foredrag i danske Kirker hvor man vil indbyde ham. Pastor Christensen er jo vel kendt i begge Samfund baade som Præst, Skolemand og særlig som Forfatter.

Mrs. A. N. Petersen, Alticane, Sask., en af L. U.s trofaste Læsere havde Fødselsdagsfest den 9 Marts. Alder ikke angivet. En ti Aar gammel Lammelse afholder hende fra al anden Beskæftigelse end Læsning. Men selv for dette takker hun Herren og skriver: det er Naade over Naade altsammen! Modtag vor Hilsen og vær forvissat om at Herrens Haand ryster ikke; han holder fast!

Mrs. Maria Petersen, Waupaca, Wis. indsender en Fastebetragtning og meddeler at da man nu snart ikke har mere Dansk i vore Menigheder, takker vi for al den gode Læsning vi faar gennem L. U. Hun har nu holdt det i 38 Aar, og selv om det har skiftet Dragt nogle Gange er det lige uundværlig.

Mr. John S. Gebuhr og Hustru, Co. Bluffs, Iowa, er lige hjenkommen fra en lang Biltur gennem de sydlige og østlige Stater. De var borte i fem Uger og besøgte New Orleans, Florida, Washington, D. C. og alt muligt der ligger imellem af særlig national og historisk Betydning. Paa sidstnævnte Sted er deres Søn Carl i Civil Service. „Vi var i Stand til at finde en luthersk Kirke hver Søndag“, skriver Mr. Gebuhr, „undtagen i Winter Haven, Florida, hvor vi saa deltog i en god presbyteriansk Gudstjeneste“.

Ja, desværre har vi vist forsømte Missionsfelter i Florida. Kunde vi ikke følge Pacifickredsens udmærkede Eksempel og sende en erfaren Præst derned nogle Maaneder for at at „opmaale Landet“!

De statistiske Rapporter indkommer ret livligt i denne Tid, da man nu er over „deadline“ Mar. 1 for Indsendelsen. Uagtet eders Statistiker ikke dermed vrager alle senere Indsendelser, thi vi vilde inderlig gerne have en fuldkommen og dermed bedst mulige Rapport, saa kunde han dog offentliggøre Restanterne. Men vi har saa haardt Brug for Spalterum for andet i vore Blade at vi krymper os ved at fylde med disse Navne. Der er jo ogsaa i nogle Tilfælde gyldig Grund hvorfor Rapporten blev forsinket. Der er indkommen til Dato (Mar. 8) 150 ud af de ca. 190. En anden Aarsag for at fremskynde Indsendelsen i Aar er, at vi kan ikke afse saa megen Tid paa een Gang til Opsummeringen som førhen, thi Redaktionen kræver sin Føde i rette Tid. Man vilde ogsaa gerne i Lag med Optrykningen snarest om muligt. Saa alle som ikke har indsendt, bedes gøre det med det samme — ellers . . .!

Paa Bethania Alderdomshjem, Minden, Neb. afholdt Mr. P. Østergaard den 3 Feb. sin 95aarige Fødselsdag, i hvilken Anledning hans Barnebarn, Mrs. Elmer Christensen, Minden, indbød til Fest. Der kom bl. a. ogsaa to af Bedstefars Søstre fra Marquette, Neb., medens to Brødre, der opholder sig paa Ebenezerhjemmet i Brush, Colo., ikke kunde være tilstede. Det er sikkert et sjældent Tilfælde at saa mange Søkende opnaar en saa høj Alder iblandt Immigranter.

Pastor A. Hofgaard vil blive indsat som Præst i Curtis, Neb. Mar. 19.

Menighedsbladet fra vor danske Menighed i Denver meddeler at Mr. S. C. Christiansen døde den 3 Mar. i sit Hjem, City Park Dairy, efter et Par Maaneders alvorlig Sygdom.

I Lincoln, Neb. døde den 1 Apr. Mrs. Robert Petersen, 81 Aar gl. og blev begravet ude paa den danske Kirkegaard ved Davey, hvor Familien boede fra 1876 til 1887, før de flyttede til Byen. Hendes Pigenavn var Cathrine Mortensen og er fra Falster.

I Detroit, Mich. blev afholdt et specielt Fastemøde Mar. 5—7, hvortil Pastor B. J. Engskov fra Indianapolis var indbudt Taler.

Fra Ebenezer Barmhjertighedsanstalt berettes, at Samuel Petersen, en af de ældste Indvaanere, døde Jan. 27 ganske uventet uagtet han har ligget tilsengs det meste af Vinteren. Hans Ophold og Hjælp derude i Brush, Colo. gaar helt tilbage til Anstaltens Grundlæggelse, da han var behjælpelig med at tilberede og beplante Grunden. Senere under hans stadige Ophold udførte han Byerinder m.m. Mrs. Jens Hansen fra Blair havde et stærkt Anfald af Bronchitis og maatte indlægges paa Hospitalet.

At der er levende Forbindelse mellem Diakonissegeringen og aandelig Vækkelse bevidner følgende Citat fra et Blad udgivet af Diakonissehuset i Oslo, Norge i Anledning af dets 70aarige Jubilæum: —

„Stiller vi os helt til Kristi Raadighed, vil det komme til at virke udad. Vi kan her tale om en Social Kristendom. Giver vi os til Gud, giver Han os tilbage til Samfundet. Naar vi er samlede paa 70 Aars Dagen, saa ved vi, at dette har været den drivende Magt i vor Gerning.

Diakonien er ikke kommen til vort Land ved et enkelt Menneske. Cathinka Guldberg var Redskabet; men det var Vækkelsen, som først var gaaet over Landet, der fødte Diakonisselivet i Norge. Det var Trangen efter at tjene Gud, som fik sin Udløsning i Diakonissegerningen. — Vi fejrer intet Jubilæum, men vi holder en Mindetag. Vi takker Gud for dem, som tog Gerningen op og for vilige Kræfter, som førte den videre. Vi siger Tak til Norges Kristenfolk. Mange har bedt og givet sine Gaver. Mange har hjulpet og baaret. Svig os ikke, du Norges Kristenfolk, i kommende Dage med Bøn og med Hjælp! Giv os Ungdom med helhjertet Offervillie! —“

Prædikestolen er for høj i mange af vore Kirker og derfor sker der hist og her Nedskæringer. Symbolsk er det uheldigt at Præsten taler Folk over Hovedet; tillige kan man bedre ramme fra Siden end paa langs. Dette gælder ogsaa Lyden.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til **Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.**

BRITISH COLUMBIA

Vancouver

Ved dansk Kvindeforenings Basar var der et Overskud stort nok til at faa Loft og Vægge i Undersalen beklædt; og dermed var Kirken gjort færdig.

Aabningshøjtideligheden for Fuldendelsen holdtes d. 26 Jan. Forhenværende Skuespillerinde, Fru Karen Margrethe Glahn gav en Aftenunderholdning medens Menighedens Formand, Konsul Jessen og Pastor Cl. Sørensen talte i Pavserne. Der var ogsaa et Skuespil, hvori Fruens Datter tog Del. Fru Dagny Hjort sang: „Flv Fugl, flyv“, og „Husker du i Høst“. Alle Deltagerne i Programmet høstede stærkt Bifald.

Danskerne trænger til at samles paa neutral Grund, derfor „lad Stridsøksen staa i Vaabenhuset, og kom at mødes under Kirkens Tag“, siger Pastor Sørensen.

Danske i Vancouver har sendt Bispinde Gøtsche en meget smuk Adresse udført i Vandfarver. Den fik 250 Underskrifter.

ALBERTA

Edmonton

Fru Carl Andersen, Sangudo, som har ligget flere Maaneder paa Hospitalet, har atter ladet sig indlægge for at gennemgaa en Operation, men haaber at Opholdet denne Gang bliver kortvarigt.

Standard

Hrr Anton Myrthu har været sengeliggende paa Grund af ondartet Influenza og Bronchial Astma. Endnu en Stund maa han holde sig inde. Ogsaa er Louis Buckwald og Ejnar Kaarsberg kommen hjem fra Hospitalet.

Samtalemøder holdes hver Fredag Aften i Hjemmene og har gennem Vinteren været godt besøgt.

Dickson

Børnenes Missionsdag holdtes d. 26 Marts. Efter den almindelige Gudstjeneste er der Børngudstjeneste; Lysbilleder fra Missionsmarken m. m.

Der er Basar d. 24 og Missionsmøder sidst i Maanedens.

Kevisville

Der har været en Uges Missionsmøder i Crooked Creek Skole.

Menigheden har faaet Særkalke.

Alle Danske paa Egnen faar „Kirken og Hjemmet.“

Kirken er nu fri for Gæld, og da man begyndte Arbejdet havde man intet Byggefond. Aaret var daarligt, men Gud fik Lov at raade. Dog er der indvendig endnu meget Arbejde at gøre, — men det kan komme Tid efter anden.

New Hill har sidste Aar flere Gange anmodet Dickson Menighed om Betjening. Nu har Pastor Ravnkilde Møller lovet at holde Gudstjeneste der en Gang om Maanedens. Ved første Møde var der 60 Personer tilstede. Der er en stor Missionsmark.

MANITOBA

Winnipeg

Ved Konfirmationsgudstjenesten d. 26 Februar var Kirken fyldt — dog uden ekstra Stole. Gudstjenesten var delt imellem de to Sprog. Konfirmationen var paa engelsk. Der var engelsk Gudstjeneste om Aftenen.

Ved Æbleskiveaftenen var der et pænt Program, som gaar til Kirkens Brændselsregning.

I Anledning af Kirkens 12 aarige Indvielsesdag, som holdes d. 5 Marts (d. rette Dag er d. 6), er der udgivet et Winnipeg Nummer af „Kirken og Hjemmet.“ Deri findes paa Forsiden Kirkens Billede. Dernæst er der Hilsener fra de to forrige Præster og fra et Antal af forrige Winnipegensere, som nu bor nogle i Øst og andre i Vesten. Det er opbyggeligt at læse dem.

Pastor Damskov, paa Besøg i Winnipeg i April, holdt ved den Lejlighed sin første Prædiken i Byen. Han skriver om Skuffelser og Opmuntringer i Begyndelsen. Han fortæller om en gammel Enke, for svag til at gaa i Kirke, der fortalte ham, at hun bad for ham. Han maner andre til at bede for deres Præst.

Pastor Beck i et Tilbageblik nævner, at Glæderne den Gang var langt fler end Skuffelserne. Begge Præsterne dvæler, som naturligt er, ved Kirkens Tilblivelse. Og Beck indprenter Læseren, at selv om mange rejste, det var dog ikke spildt Arbejde i Fortiden, og det er det ej heller endnu.

Den nuværende Præst viser hen til Kraftens Kilde, — Guds Magt og Herlighed, og peger paa spirende Tegn til Fremgang i Søndagsskolen, en lille Forening af Smaapiger, Kvindeforeningerne, der atter kommer til Kræfter efter Tab og det samme gælder Kirkegangen, men det bedste Tegn til Fremgang er trofaste Medarbejdere, der ikke har tabt Modet.

Af Hilsenerne hidsættes følgende Overskrifter:

„Der blev bedt og arbejdet.“ (Winnipeg)

„Jeg vil ikke for nogen Pris undvære, hvad jeg fandt i Ansgar Kirkens Helligdom.“ (Victoria, B. C.)

„Vi har faaet godt begyndt. — Lad os nu sætte Skuldre til.“ (Winnipeg)

„Højtidstunder, der fik Evighedsbetydning.“ (Toronto)

„Søndagsskolen er een af de vigtigste Opgaver.“ (Winnipeg.)

„En Tak“ (Winnipeg)

„Vi vil arbejde videre.“ (Winnipeg)

„Betyder dansk Kirke noget for en Emigrant i Canada?“ (Stillehavskysten)

„I har en stor Skat i Ansgar Kirken.“ (Toronto)

Havde der været Tid til at henvende sig til flere, var

Listen ogsaa bleven længere og Hilsener vilde være kommen ogsaa fra Atlanterhavskysten og fra Danmark. Det tænker vi maaske paa i Tide næste Gang. Fru Marie Bruun, Aarhus, og andre sender nu og da saadanne Hilsener.

Med Marts Maaned gaar vi tilbage til den gamle Ordning for Gudstjenesten og holder Gtj. Kl. 11 og Søndagsskole Kl. 10:15 om Morgen. Fra 1. Dec. til Slutningen af Februar har der været Søndagsskole Kl. 2:00 og Gtj. Kl. 3:00 Eftermiddag.

Pastor og Fru Damskov ventes til Kirkens Fødselsdagsfest — efter gammel Skik.

Hrr og Fru A. M. Sørensen, Rupert Str. fejrede d. 31 Jan. deres Sølvbryllup. Der var mange Telegrammer, Breve og Kort og Gaver. Der var ogsaa mange fremmede baade Eftermiddag og Aften. Der har hos Sørensens, særlig i Immigranttiden været noget af et Samlingssted med hjemlig Hygge for mange enlige i det fremmede. Det var derfor ikke underligt, at mange nu følte Trang til at glæde dem paa deres Højtidssdag.

Ostenfeld

Om Kirkeudvidelsen i Ostenfeld skriver C. E. R.:

Vi har jo gjort store Forandringer og Udvidelser ved vor Kirke her i Ostenfeld Kolonien, som vi alle er glade for her.

For det første drejede vi Kirken om fra Nord-Syd til at vende Øst-Vest, og saa har vi bygget Undersal, saa vi har faaet mere Plads.

Før maatte vi jo bruge Kirken til alt, hvorimod vi nu kan bruge den udelukkende til kirkelige Handlinger (Kirkebrug).

Ja vi er knapt færdige med vort Byggeri endnu. Det tager jo længere Tid, eftersom vi har gjort det meste af Arbejdet selv.

ONTARIO

Toronto

Vinteren har virket hæmmende paa Arbejdet, dog er den nok snart forbi, saa gaar det bedre.

Ved den halvaarige Missionsaften i Kvindeforeningen var der Beretninger fra Kina, og forøvrigt et fornøjeligt Program.

Der er en Drengeforening, Vikingerne, og en De Unge Pigers Sykreds.

QUEBEC

Montreal

Pastor Thorslev, St. John, aflagde Besøg i Montreal d. 24 Jan. og talte ved Ungdomsmødet. Pastor Thorslev fortalte interessant om sine Oplevelser som Immigrant for over tredive Aar siden. Den Gang var det let at faa en Job, Betalingen var mindre, men Nøjsomheden større og Pengene naaede længere. — Ved Andagten opfordrede Pastor Thorslev de Unge til at søge efter et levende, personligt Gudsforhold.

Der er i Montreal en god groende Søndagsskole med 35 Børn indskrevne. En god Begyndelse.

Den sidste Søndag i hver Maaned er Gudstjenesten engelsk.

Korrespondancer

ET MINDEORD

Mandag d. 20 Febr. samledes Golgatha Menighed for at følge Sophus Beck til hans sidste Hvilested.

Efter Salmen, „den store hvide Flok vi se“, talte Pastor Justesen sandt og inderligt udfra Aab. 14:13: „Salige ere de døde, som dø i Herren herefter, ja siger Aanden, de skulde hvile fra deres Møje, thi deres Grninger følge med dem.“ — Han sagde blandt andet: „det er sjældent at træffe en mere afgjort kristen Personlighed end Sophus Beck var, og han fandt, at han havde sin Styrke igennem flittig og regelmæssig Brug af Ordet, Bønnen og Naademidlerne.

Han havde sagt engang efter at han havde modtaget Alterens Sakramente: „Det ser jo saa simpelt ud, men naar Jesus har paabudt os at gøre det til hans Ihukommelse, saa gør vi det i Tro, og uden Indvending.“

Vi som har kendt ham gennem en Aarrække, og kommet i Becks Hjem husker ogsaa, at han altid kunde finde en Lejlighed til at aflægge et Vidnesbyrd om sin Herre og Frelser.

At leve var for ham Kristus, og at dø en Vinding.

Han kunde jo nok sommetider synes, under hans lange Sygeleje, at det var lidt mærkeligt, at han skulde ligge her, og ikke mere være i Stand til at passe, ikke alene sin jordiske Gerning, men ogsaa den Gerning som han elskede, nemlig Søndagsskolen, hvor han virkede som Lærer og Forstander i 25 Aar.

Men vi som fik Lov at besøge ham nu og da, kunde let se, at han ogsaa paa Sygelejet var til stor Velsignelse ved hans stille Vidnesbyrd om Guds Godhed, og hans Forbøn for Familie, Præst og Menighed.

Golgatha har mistet en tro Tjener, hans Familie og Venner vil savne ham i deres Midte; og vi vil længe huske ham, som et Eksempel paa hvad Kristendommens Kraft formaar at udrette i skrøbelige Mennesker.

H. N.

FRA „DANEBO“, EUGENE, OREGON

Bethesdakirken

For en Tid siden blev vi her i Danebo glædelig overrasket ved at se ovenforstaaende Billede af vor Kirke i Eugenes ledende Dagsavis. Rosværdige Bemærkninger angaaende den smukke Kirke paa Landet, og den sjældne velvedligeholdte Plantevækst med Græsplæner og mere var vedføjet.

Paa forlangende af vor Mengh. Korr. overlod Avisens Redaktør ham meget godhedsfuldt Pladen med følgende Bemærkning: Vi skulde ønske at vor Stat Oregon, havde mange flere danske Landbrugere som jer derude i Danebo. Det er dog næppe de danske Landmænd som fortjener Rosen for det smukke Anlæg omkring vor Kirke i Danebo. Vor Præstefamilie har taget Ledelsen paa dette Omraade. Og uden at forsømme dens første og største Pligter overfor Mengh. og den enkelte har den ogsaa fundet Tid til at forskønne Menighedens Ejendomme paa en Maa- de som saaledes ogsaa har vist sig at være noget af en Prædiken for de Vejfarende.

Naar vi i Almindelighed ønsker at flere af vore Landsmænd maatte finde Vej til Oregon, hvor der er godt at være, bør vi dog næppe forbigaa den Omstændighed, at ifølge Oregons „planning board“, har den store Immigration, som Oreg. har været Genstand for siden 1930, bevirket at der nu paa visse Steder begynder at skorte paa Jord for Landbrug. Statistikken viser nemlig en Forøgelse i Indbyggerantal fra 1930 til 1937 paa 103,930. Af denne Forøgelse regnes der med at de 81,530 er Immigrationer fra mindre velstillede Stater, af hvilke det overvejende Flertal ønsker at nedsætte sig som Landbrugere. Det er imidlertid en Trøst at erfare fra samme Kilde, at cirka 152,000 acres Land er bleven erobret ved Dæmning og Dræningsmetoder. Og den Tid er vist heller ikke fjern, da der efter dansk Mønster til almindelig Fordel for Landvæsenet sættes Fart i Udstykning af større Ejendomme. Her i Danebo og Omegn spores der endnu ingen Mangel paa Land. Af den Aarsag behøver vist ingen at have Betænkeligheder ved at komme her.

For vor Menighed har det i Vinterens Løb vekslet med Sorger og Glæder. Fem Begravelser i lige saa mange Uger er Sorger som Bethesda Mgh. har fristet. Først var det vor 84aarige Ven, Mr. Andrew Baker, som den 12 Dec. fik Hjemlov. Faa Dage efter fulgte Mr. Bernhard Pedersen ham i Døden. Mr. Pedersen var nær de fire Snese. Vi savner dem begge i Menighedens Forsamling; men vi ønsker dem ikke tilbage. Formedelst Troen paa Guds Søn har de faaet et bedre Hjem i Eje.

Den tredie Jan. kom der Bud efter en Sønnesøn af afdøde Bernhard Pedersen. Det var en lille 3 Aars Dreng

som bukkede under for Lungebetændelse. Tabet af deres lille Søn føltes som et tungt Slag af Forældrene Mr. og Mrs. John Pedersen. De har imidlertid lært den store Kunst at tage det af Herrens Haand.

Den 30. Dec. blev Mr. M. P. Lassen pludselig og ganske uventet syg. Han blev straks indlagt paa Hospitalet. De stedlige Læger var ude af Stand til at konstatere Sygdommens egentlige Beskaffenhed; og endun mindre i Stand til at bringe Helbredelse for samme. Og efter et haardt Sygeleje afgik han ved Døden den 11 Jan. Afdøde var født i Upsala, Minn. 1887. I 1902 kom han med sine Forældre til Eugene. Aaret efter konfirmeredes han af vor Kolonis første Præst, Pastor P. L. C. Hansen, og har siden da, og til sin Død, været Medlem af Bethesda Mgh.

Foruden sin Hustru og to Børn som begræder Tabet af en trofast Husbonde og en kærlig Fader, efterlader afdøde fire Søstre og een Broder. Hans Moder, som er nær de 90, er ligeledes iblandt de efterladte. Maa Herren trøste de sørgende. Mr. Lassen havde Ansættelse paa Byens Posthus. Under stor Deltagelse fandt Begravelsen Sted fra Kirken den 14 Jan.

Kun to Dage senere, altsaa den 16 Jan. forefaldt et sørgeligt Ulykkestilfælde. En syv Aars Dreng, Søn af Enkefru Alice Andersen, blev paakørt af en Automobil og dræbt paa Stedet. Ulykken skete ved at den lille Dreng løb efter en Bold som rullede ud paa Landevejen. Den haardt prøvede Moder, der er en Søsterdatter af afdøde Pastor A. S. Nielsen, mistede sin Husbond for godt et Aar siden. Umiddelbart efter hans Død kom hun til Oregon med sin lille Dreng og eneste Barn. De blev for kort Tid siden optaget som Medlemmer af Bethesda Mgh. Nu er den lille Dennis, som han hed, optaget i de evige Boliger. Kun kort blev hans Gang paa denne Jord; men i Betragtning af at der ikke falder en Spurv til Jorden uden vor himmelske Faders Vilje, saaledes er heller ikke det som her skete ud over hans Vilje. Det er ogsaa den sørgende Moders Trøst.

For Tiden er vi uden Præst. Efter Opfordring af Kredsen Styrelse har Pastor Hansen, optaget et midlertidigt Missionsarbejde i Pasadena, Calif. Menigheden har skænket ham to Maaneders Frist. Under hans Fraværelse betjenes Menigheden hovedsageligt af Mr. Hans „Curtis“ Nielsen. Mrs. Hansen ledsagede Pastor Hansen til Calif. Aftenen forud for Afrejsen, som fandt Sted den anden Jan., var der Afskedsfest for vore kære Præstefolk. Stemmningen ved denne Lejlighed var vel nok lidt trykkende. Vi krympede os ved at tage Afsked med vor Præst og hans Frue selv om det kun drejede sig om et Par Maaneder.

Den 8. Dec. fejrede Mr. og Mrs. Martin Thorndahl deres Sølvbryllup. I den Anledning arrangerede Menigheden Fest for Sølvbrudeparret. Denne holdtes i Kirkens Undersal, som fyldtes til sidste Plads. Et for Anledningen passende Program blev givet. Mr. og Mrs. Thorndahl var Genstand for en vel fortjent Hyldest. Digte og Sange til Ære for Brudeparret blev oplæst el. sunget. Fra Cedar Falls, Ia. Mr. og Mrs. Thorndahls tidligere Hjem, modtog de til deres store Glæde en Sang skrevet af Mr. Ivar Fogdall; denne blev sunget af Mrs. A. Rosendahl, en Broderdatter af Sølvbruden. Men de bedste Toner, der lød ved Festen var dog dem som Guds Ord frembragte, da Pastor Hansen mod Festens Afslutning gjorde Ordet til Genstand for fælles Opbyggelse. Paa Menighedens Vegne overrakte Formanden Sølvbryllupparret en Gave bestaaende af et smukt Skrivebord.

Det er en Glæde for os at Menigheden stedse vokser i Antal, saaledes blev der den 25 Nov. optaget 18 nye Med-

lemmer. Og flere har i Vinterens Løb sluttet sig til os.

Det var ligeledes en Glæde at have vor Kredsformand Pastor J. H. Vammen, iblandt os Dagene 7—10 Dec. I disse Dage havde vi et dejligt Missionsmøde med Pastor Vammen som Gæst-Taler. Pastor Vammen var ogsaa til Tjeneste ved det ovenfor nævnte Sølvbryllup, hvor han ogsaa prædikede Guds Ord for os.

Og nu kan vi her med Glæde synge:

Vaaren er i Luften,
Vifter mildt i Vindens Gang;
Vaaren er i Luften,
Ier i Lærkesang.

H. N. Korr.

FRA LUCK, WIS. TIL OAKS, OKLA.

Jeg lovede Venner at vi vilde lade høre fra os, naar vi naaede vort Maal; for at undgaa Skrивeriet med mange Breve, vil jeg benytte L. U., som vil naa de fleste af dem vi har i Tanke, og jeg tænker at andre af L. U.s Læsere vil være interesseret. Sne og Kulde, mere end vi havde oplevet før i denne Vinter, var herskende de sidste 10 Dage vi var i Luck, fra 25—30 Grader under Zero, var de sidste Dages Erfaring. Vi startede fra Luck den 17 Feb., og standsede den første Nat i Albert Lea, hvor vi havde det hyggeligt i Pastor H. W. Bondos gæstfri Hjem. Næste Dag gik Turen til Des Moines, Ia., hvor vi opholdt os over Søndag og hvor jeg fik Anledning til at prædike i Pastor Theo. I. Jensens Kirke. Mandag fortsatte vi igen Turen til Kansas City, Kan. Vejret var koldt, men stille og klart at begynde med; hen paa Eftermiddagen, da vi var kommen godt ind i Staten Missouri, begyndte det at sne, og da vi naaede Kansas City, var det en sand Snestorm, den værste de havde haft denne Vinter, og som blev efterfulgt af en haard Frost om Natten. Næste Morgen var Vejret klart og vi fortsatte videre sydpaa. Da vi naaede Arkansas var Jorden bar, men det var dog forholdsvis koldt, og vi kom tidnok til Oklahoma til at opleve en af de koldeste Perioder de har haft her i Vinter. Men det kan hurtigt skifte her. Sne har de haft lidt eller intet af denne Vinter, dog har de haft et Par mindre Snestorme medens vi har været her. Første Søndag, den 26 Feb., var Jorden hvid af Sne om Morgen, men hen paa Dagen mildnede Vejret og om Eftermiddagen oplevede vi en mild Foraarsdag, som den kan være i Maj i Wisconsin. Vi nød en behagelig Spadseretur i Skoven sammen med Pastor og Mrs. Vammen. Fuglene sang og kvidrede saa dejligt i Skovens endnu nøgne Grene. I Dag, den 27 Feb., har det tordnet og regnet hele Dagen, som ikke var saa behageligt for Hjemmet her, der bestaar af en Familie paa ca. 50 Personer.

„Hvorledes svarer saa Forholdene og Pladsen der, til den Forestilling du havde dannet dig deraf“, spørger nogen. Paa nogle Omraader svarer den, men ikke alle. Jeg havde forestillet mig smalle Skovveje paa den 25 Mil Strækning af Siloam Springs, Ark. og til Oaks, men fandt en udmærket Hovedvej — Nr. 33, der gaar fra nævnte By i Ark. til Tulsa, Okla., fra denne Hovedvej gaar vi tre Mil Syd paa til Oaks. Dette Stykke er en almindelig „graded“ Vej uden anden Forbedring, men temmelig god.

Jeg blev ogsaa forundret ved at erfare at „Ozark Mountains“ strækker sig et godt Stykke ind i Staten Missouri.

Det er naturskønne Omgivelser i Lighed med „Black Hills“, Syd Dak., som ogsaa er en Del af Ozark Mountains Kæden.

Angaaende Missionen og Arbejdet her, har jeg endnu ikke været her længe nok til at ville udtale mig desangaaende. Saa meget tør jeg dog sige at vi har her en stor Mission og en Mark der tør love værdige Frugter for Efterslægten og Fremtiden, hvis vi som Samfund kan og vil støtte som det trænges. Men vor By her vilde være af mindre Betydning uden den Skole vi nu har og uden dette Børnehjem. Pastor Vammen har øvet et betydningsfuld Arbejde her med at faa dette bragt i den Orden det nu er; særlig med Hensyn til Ordningen af dette Skoledistrikt og Opførelsen af saadanne solide og moderne Bygninger. Men jeg maa ogsaa sige, det er min private Opfattelse, at den Bygning der er vort Børnehjem her, har været mindre hensigtsmæssigt opført, og er ikke forsvarligt for et Børnehjem. Derfor er der ogsaa Planer udarbejdet for en ny tidssvarende Bygning, som vi haaber kan blive en Virkelighed i en ikke alt for lang Fremtid, en Bygning der svarer til de øvrige af Missionens Bygninger. Jeg skriver dette til Oplysning for at vække Interesse og Kærlighed til denne Mission. Om den var mere kendt, er jeg sikker paa den vilde blive mindet i Testamenter i Lighed med vore to andre Børnehjem.

Med Hilsen og denne Bøn: Glem ikke denne Mission.
Eders C. Krogh.

I. C. A. Carlsen-Skiødt

Købmand Lyngdal og Sønner

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90,000 Ekspl. Lyngdal er en sejt Vestjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til

Konflikter og Brydninger, som Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingssevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

Axel Beck

Den gamle Præst og andre Fortællinger

Forfatteren har tidligere skrevet en Række Romaner og Memoirebøger. Som Novelleforfatter staar han højt. Denne Samling vil nok bane sig Vej. 164 Sider. Pris netto \$0.90.

DANISH LUTH PUBL. HOUSE
Blair — — Nebraska

Familielæsning

EN VAAGENAT.

Lægen forlod stille Sygeværelset fulgt af Fru Arnold. Udenfor sagde han deltagende: „Det vil sikkert være det rigtigste at sige Dem, at menneskeligt set er der intet Haab for Deres Mand.“ Og idet han vendte sig for at gaa, tilføjede han: „Jeg ønsker meget, at de vil lade mig sende Dem en Sygeplejerske for Natten. Det er ikke godt, at De er saa ensom naar Krisen kommer.“

„Tak, Doktor, det er meget venligt af Dem at betænke dette; men det er ikke nødvendigt, sagde hun med rolig Stemme.

„De er en modig Kvinde, Fru Arnold. Der er ikke mange, til hvem jeg kan sige Sandheden saa uforbeholdent. Men jeg mente, De helst vilde vide, hvorledes det virkelig staar til.“

„Ja, Doktor, det vilde jeg helst. Det er jo ikke første Gang, jeg staar overfor Døden.“

„Fuldstændig Stilhed og Ro er naturligvis ganske nødvendig. Den ringeste Støj kan blive for Deres Mand, hvad det ubetydeligste Vindstød er for den svage, blafrende Flamme. Om han dog blot kunde sove! I Tilfælde som dette kan en lang uforstyrret Søvn udrette Underværker.“

Efter at have sagt dette gik Lægen. Fru Arnold vendte tilbage til Sygeværelset og gik hen til Sengen, hvor hendes Ægtefælle laa. Hun bøjede sig ned over ham og lyttede. Han aandede kort og hurtigt. Pludselig løftede Fru Arnold sit Hoved. Hendes Mands Øjne var aabne, og han forsøgte at tage Omslaget bort fra sit Hoved. Hurtigt bøjede hun Knæ ved hans Side og han rakte mod sin Haand frem; den tog hun mellem begge sine i et varmt sluttende Greb. Hans Læbe bevægede sig og hun bøjede sig frem for at høre ham sige. „Herren er min Hyrde! Mig skal intet fattes! Han lader mig ligge — i skønne Græsgange —“ Saa svandt hans Røst bort. Hun tvang sine Taarer tilbage og fortsatte at fremsige den afbrudte Salme. Han leder mig til de stille, rindende Vande! Han vederkvæger min Sjæl! Han fører mig paa Retfærdigheds Veje for sit Navns Skyld!“

Den syge trykkede svagt hendes Haand. Skyggerne omkring hans Øjne blev dybere, og hun følte det, som om hendes Hjerter skulde briste af Sorg. De blege Læber bevægede sig igen og et Udtryk af dyb Fred lagde sig over det udtærede Ansigt. Og saa lød Ordene: „Om jeg end skal vandre i Dødens Skygges Dal — vil jeg ikke frygte for ondt; thi du er med mig; din Kæp og din Stav, de skal trøste mig!“

„Elskede Ven!“ udbrød hans Hustru, „Skyggen er ikke det sidste. Et dækket Bord og et fyldt Bæger nævnes derefter.“ Hun sagde det som Følge af en Indskydelse; maaske var det et Brudstykke af en Prædiken, som nu randt hende i Minde og bragte dejlig Trøst.

Og saa fortsatte han med svag Stemme: „Kun godt og Miskundhed skal følge os! De har altid fulgt os, elskede, og er os nær nu! Og — jeg skal bo — i Herrens Hus — i Evighed — for Jesu Blods Skyld! Vi træffes der.“

„Ja, aldeles sikkert, for Jesu Skyld,“ hviskede hun.

Den syge laa nu ganske stille med lukkede Øjne og ustadig Puls. Men Hustruens hele Sjælskraft samledes i et eneste Bønnens Raab — uhørt af Mennesker, men tydeligt for Gud. Hun knælte ved Sengen, saa nær, at hen-

des Haar bevægedes af hans Aandedræt. Uret tikkede sagte, og den næsten udslukte Ild i Ovnens opsendte endnu en og anden lille lysende Flamme. Der fulgte lang Tavshed. Imidlertid syntes hun, at hans Aandedræt blev noget lettere. Hun flyttede sig, saa hun kunde se hans Ansigt, og der var virkelig lidt Forandring at se i dets Træk. Hun tog hans Puls. Vist aandede han lettere nu og paa hans Paaie opdagede hun Svedperler. Men Angst tænkte hun: Er det mon Dødsveden? Sagte strøg hun kærligt hans Kind; den følte dog ikke kold. Hun rejste sig og skruede Vægen i Lampen lidt op.

„Lær mig at bede: Ske din Vilje, O Gud!“ bad hun af hele sit Hjerte. De mørke Skygger, der laa omkring hans Læber, veg efterhaanden og en varmere Farve syntes at gydes over det blege Ansigt. Klokker i den nærliggende Kirkes Taarn slog Midnatstimen. Hun talte de 12 Slag et efter et. Faa Minutter efter at det sidste Slag var hændt opfattede hun Lyden af en svag Støj. Ligesom i en Drøm hørte hun, at et Vindue varsomt aabnedes. Sygeværelsets Dør stod halvt aaben, og hun hørte listende Skridt paa Trappen. Hendes Ægtefælle mærkede dog intet. Han var til sidst faldet i en feberfri, livgivende Slummer. Det var lifligt at se ham sove. Gud havde været naadig. Dødens Skygge gled bort.

Hun saa uvilkaarligt op og opdagede da en Skikkelse i Døraabningen — en tavs og maskeret Person. Hun blev heftigt forskrækket, dog ikke for sin egen Sikkerhed; men hun vidste, at den mindste Støj kunde faa de vigende Bølger fra Dødsfloden til at vende tilbage. Skikkelsen i Døraabningen stod urørlig og stum. Indbrudstyven syntes, at hendes Ansigt lignede en Engels. Han forstod, at det var en syg, og at Hustruen vaagede. Saa løftede hun advarende en Finger. Noget sælsomt kom over den ubudne Gæst, men kun et Øjeblik, saa betvang han det og tog et Skridt ind i Stuen. Angsten for den syge greb hende endnu mere, og hendes Læber skælvede. Tavs pegede hun paa sin sovende Ægtefælle og gjorde en betydningsfuld Bevægelse, som manede hun til Tavshed. Hastigt tog hun sin Portemonnæ og sine Nøgler frem og rakte dem tavs hen mod Tyven men denne rørte sig ikke. Derpaa foldede hun sine Hænder og lukkede Øjnene. Taarerne rullede ned ad hendes blege Kinder og Læberne bevægede sig. Tyven anede — at hun bad. Da hun igen aabnede sine Øjne, var den fremmede borte, Portemonnæen og Nøglerne laa paa Bordet; han havde ikke vovet at tage dem med.

„Den stakkels Fyr var døende,“ sagde Tyven til sin Kammerat, som traadte ham i Møde fra en mørk Port, „Jeg kunde heller ikke gøre noget ondt mod den modige lille Kvinde, som vaagede over ham.“

Den syge rørte sig i Søvn; Hustruen rejste sig hurtigt og fik Ilden til at blusse op i Ovnens. Hun betragtede sin Ægtefælles Ansigt. Gud være lovet, han havde ikke hørt eller set noget! Men nu vaagnede han og smilte. Med et dæmpet Udraab af Glæde sank hun paa Knæ. Døden havde været meget nær; men nu begyndte Dagen at gry og Skyggerne at vige. En Lysning trængte ind i Sygeværelset.

„Det er det dækkede Bord og det fyldte Bæger efter Dødsdalens Skygger,“ hviskede han, „kun Godhed og Naade har fulgt os indtil nu.“

„Ja“, sagde hun underligt, og vi vil ikke frygte for ondt; thi han er med os.“

Den syge var for svag til at opfatte den stærke Skælven i hendes Stemme; han rakte sin Haand ud, greb hendes, og med den anden strøg han over hendes Hoved. Saa sank han atter hen i en dyb Søvn.

Da Lægen kom tidligt om Morgen, sagde Fru Arnold til ham: „Gud har lært mig hvorledes han kan beskytte baade mod Nattens Rædsler og mod den Pil, som flyver om Dagen.“ (Sal. 91, 5).

Indsent af Mrs. N. B. Nelson, Easton, Calif.

EN UFORGLEMMELIG OPLEVELSE.

Det var Søndag den 13. November, 1938 at der skulde være Daab i Østkirken i Moukden. En særlig Daabstjeneste var arrangeret, for over 70 Mennesker, mest yngre Mænd og Kvinder, skulde nu efter en lang Forberedelse indlemmes i Kristi Kirke. Blandt de daabssøgende var de otte Studenter af det ældre Hold ved Medical College, saa det var med Forventning og Glæde, at vi under den stjerntindrende Himmel begav os til Gudstjenesten.

Daabskandidaterne sad sammen foran i den store Kirke, og efter at Pastor Leo havde talt til dem om Dabens Betydning, tilspurgtes de efter den presbyterianske Kirkes Daabsritual. En af Kirkens Ældste fremsagde Navnene, efterhaanden som de kom frem til Døbefonten, og Pastor Leo døbte dem i den treenige Guds Navn. Hvor var det betagende at se en saadan Flok af unge Mænd og Kvinder som „Frivillige af Morgenrødens Moderskød“ komme til Herren. Af deres Udseende at dømme var der ingen under 18 Aar og ingen over 50. Evangeliet har sandelig ikke tabt sin Kraft til at overbevise om Synd og Naade.

Efter Daaben blev der givet de nydøbte Lejlighed til at aflægge et Vidnesbyrd om, hvad der havde bragt dem til Herren. Vidnesbyrdene var højst uensartede. Der var den særdeles veltalende Bondekone, som var saa lykkelig over, at baade hun og hendes Mand havde faaet Tilgivelse for og Kraft til at overvinde en Opiumslast, som havde været ved at ruinere Hjemmet for dem. Det gamle var forbigangent, alt var blevet nyt.

Der var den pænt klædte Forretningsmand, som havde levet et Liv i Synd, men hans Synd var blevet en Byrde for ham; han søgte at komme af med den ved at søge til Templer, ofre Røgelse og lignende. Men: „Jo mere jeg forsøgte, des mere voksede Synden; jeg var levende begravet i den; den gik langt op over mit Hoved; jeg følte, at med mig var det lige meget, der var ikke noget Haab for mig; men saa kom en kristen Mand og tog mig med til Møde, og saa mødte jeg Frelsen i Jesus Kristus, og nu er jeg saa glad, som jeg aldrig har været før.“

Det blev længe ved med Vidnesbyrdene, saa længe, at jeg maatte gaa, før det hele var forbi. Men næste Dag samledes de kristne Studenter og nogle særligt indbudte med de otte nydøbte Studenter i den store Hørsal ved Medical College, og der fortsattes for Studenternes Vedkommende med at aflægge Vidnesbyrd for deres Kammerater om deres Oplevelser før og efter Daaben.

En kom fra et buddhistisk Hjem: „De beskæftigede sig alle med Religionen i mit Hjem, og jeg tog jo ogsaa Del i nogle af Øvelserne, men det forekom mig, at det altsammen var uvirkeligt, uforstaaeligt, uden nogensomhelst Berøring med Virkeligheden, og da jeg saa kom til det kristne Kollegium her og kom i Berøring med Kristen-

dommen, saa følte jeg det samme med Hensyn til denne nye Lære. Jeg havde ikke noget imod at gaa med, for al Religion forekom mig at være uskyldig Dumhed. Saa kom jeg med i en Bibelklasse hos Dr. Ellerbek, og under hans Udlægning af Skriften gik det op for mig, at jeg slet ikke havde forstaaet, hvilken Rigdom og Dybde, der kunde være i en Bog som den hellige Skrift. Jeg søgte og fandt Gud, og nu er det mit Haab at tjene ham hele mit Liv.“

En anden sagde omtrent saaledes: „Jeg gik længe og havde Ufred i min Sjæl, kunde ikke finde Ro eller Hjælp noget Steds, saa blev det for svært for mig, og jeg gik over til Kvindehospitalet for at tale med Dr. Leo Shu Chen. (Dr. Leo Shu Chen er Sønneatter af Manchuriets første og ældste Præst og er en særdeles flittig Arbejder i Vingaarden.) Hun sagde til mig: „Tror De paa, hvad der staar i Bibelen?“ Jeg studsede noget ved dette Spørgsmaal, men saa brød det ud af mig: „Ja, jeg vil tro paa, hvad der staar i Bibelen.“ „Saa er der jo ingen Vanskelighed“, sagde hun, „for der staar saadan og saadan.“ „Ja, det gør der jo“, indrømmede jeg, og mærkeligt nok, mens vi stod og talte om det, blev det mig pludselig klart, at alt dette passede paa mig, og at jeg allerede af Guds Naade var hans Barn. Jeg gik glad hjem, og nu i Gaar havde jeg den Glæde at blive døbt og indlemmet i Guds Menighed.“

Hver enkelt af de otte havde sit Vidnesbyrd at aflægge. Derefter talte saa nogle af de Medlemmer af Staben, som var med; det var mig personligt en Glæde at aflægge det Vidnesbyrd, at selv i de Vanskeligheder, der møder en Kristen, passer det, som Jesus har lovet: „Jeg forlader eder ikke faderløse, jeg kommer til eder.“ Han kommer altid, naar vi trænger haardest til ham.

En af de unge Læger, som nu er ansat ved College og som blev døbt for et Aar siden, var med. Han talte om sine Erfaringer som ung Kristen, men først sagde han: „Vi ved allesammen, at den daglige kristne Indflydelse ved dette College er meget stærk; man kommer her ind bestemt paa, at man ikke vil have noget med Kristendom at gøre, man kan jo sagtens gaa med til nogle af Møderne og høre paa, hvad der siges, man kan jo lade det gaa ind ad det ene Øre og ud af det andet. Men noget ganske andet er det med den kristne Indflydelse, den kan man ikke unddrage sig. Man har den lige op ad sig fra Kammeraterne i Hostel, den kommer fra Lærerne i Privatlivet og i Undervisningen og ikke mindst i Hospitalet, hvor man ser de kristne Lægers Færden blandt de syge. Lidt efter lidt siver den kristne Aand ind i en, indtil man en skønne Dag vaagner og føler, at man maa overgive sig til Kristus. Derefter begynder det kristne Ansvar; jeg har jo Ansvar for, at min Familie faar Budskabet at høre, saadan at de ogsaa bliver overbevist om den Hjælp, der er i at være en Kristen. Da mit lille Barn døde i Aar, var mit Hjerte tungt som Bly, og dog var jeg ikke fortvivlet som min Broder, hvis lille Barn ogsaa døde; jeg forsøgte at lære dem at bede; de prøvede det ogsaa, men det var, som om der ikke kom Svar. I saadanne Tider trænger vi til Hjælp fra hinanden. Det kristne Fællesskab er et af de store Goder, vi har i det kristne Samfund.“

Et af de lødigste Vidnesbyrd, der aflagdes, var af Docent i Fysik, Feng; det var Bønslivet, han omtalte paa en saadan Maade, at han anede noget af baade hans Kamp og hans Sejr. Docent Feng er Husfader paa Hostel og en virkelig Vejleder for Studenterne i aandelige Spørgsmaal.

P. N. Pedersen i D.M.Bd.

SOM EN KINESER SER PAA KRIGEN I ØSTEN

Denne Artikel er skrevet af en ung kinesisk Student, hvis Navn er Chu Tuh-Wang. Han opholder sig for Tiden paa Gymnastikhøjskolen i Ollerup.

Krigen er kun Spild af Penge og Menneskeliv, siger man. Krigen i Østen har nu været halvandet Aar og har i den Tid kostet 3 Millioner Menneskeliv: 870,000 kinesiske Soldater, 500,000 japanske Soldater og mere end 1,500,000 kinesiske Civile. Ingen aner, hvor mange Menneskeliv, der vil gaa tabt under Krigens Fortsættelse, og uhyre er de Pengemasser, der gives ud til dette Menneskemord. Hundreder af kinesiske Byer og Landsbyer er ødelagt, og den menneskelige Civilisation har faaet et haardt Saar.

Krigen har haft fire Perioder.

Den første Periode var fra Krigens Begyndelse til Nankings Fald.

Japanerne løsnede det første Skud i Nærheden af Peiping den 7. Juli 1937. Kineserne var ikke forberedte, men satte sig til Modværge. Japanerne kunde dog besætte Peiping og Tientsin uden at møde større Modstand fra de uforberedte Kineseres Side.

En Maaned senere begyndte Krigen ved Shanghai. Under det 3 Maaneder lange Slag led baade Kineserne og Japanerne store Tab, og da Japanerne saa landsatte Tropper ved Hangchow Bugten, blev Kineserne tvunget til Tilbagetog.

Det lykkedes ikke at forsvare Nanking, hvor Kineserne havde uhyre Tab, ikke alene af Soldater, men ogsaa af Civilbefolkningen.

Den anden Periode var Japanernes Offensiv mod Süchow.

Ved Nanking havde Kineserne gjort smertelige Erfaringer om, hvor vanskeligt det var at forsvare de store Byer, naar man kæmpede mod en overlegen Fjende. Saa tog de fat paa Krigen ude i Landskabet, hvor de med større Held kunde bekæmpe den fremtrængende Fjende. De sejrede i Taierer-changs Slag, og Japanerne forstod, det blev ikke saa let at tage Süchow ved direkte Angreb. Men da de saa med stærke, motoriserede Tropper angreb Kinesernes venstre Fløj og trængte denne tilbage, maatte Kineserne opgive Süchow for ikke at blive omringet.

Den tredje Periode begyndte med Lanfungs-Slaget og varede, indtil Kineserne maatte give Afkald paa Hankow og Kanton.

Da Kineserne havde planlagt deres Tilbagetog fra Süchow, foretog en af deres Elitearmeer en Offensiv ved Lanfung for at støtte Tilbagetoget, og en Division af Japanerne blev tilintetgjort i Bjergene.

Med Sommeren kom store Oversvømmelser af den gule Flod, og den kinesiske Befolkning kom til at lide under saavel Krigs- som Oversvømmelsesulykkerne. En Mængde druknede, en halv Million blev hjemløse, og Japanerne rykkede kun ganske langsomt frem mod Hankow, da smitsomme Sygdomme hærgede deres Armeer. Efter 8 Maaneders bitre Kamp havde Japanerne endnu ikke erobret Hankow. De maatte da forsøge en ny Fremgangsmaade. I Sydchina landsattes japanske Tropper i Provinsen Kanton, og to Uger efter faldt Hovedbyen af samme Navn. Kineserne maatte da ogsaa opgive Hankow.

Særlig betydningsfuldt var Tabet af Kanton, da Forbindelsen til det engelske Hongkong derved blev afbrudt, og under den japanske Blokade af Kinas Kyst havde det

været Vejen, ad hvilken man transporterede de store Masser af Ammunition, som Kina maatte købe i Udlandet.

Den fjerde Periode er nu i sin Begyndelse.

Man mener ikke, den bliver den sidste Periode, man aner jo ikke, hvor mange Perioder Krigen skal faa.

Krigsskuepladsen er nu flyttet til Bjergegnene, hvor de japanske motoriserede Armeer har mindre Muligheder end i Kystprovinserne og paa de flade Egne, Forholdene her er gunstigere for den kinesiske Guerilla-Taktik.

For nogle Uger siden gik Japanerne i Staa paa alle Fronter. Man formoder, deres næste Maal er Sianfu og Kwunsi. Sianfu blev kendt ud over Verden, da den unge Marshal Changshienliang i Vinteren 1936 fangede Kinas Fører Chiang-Kai-Shek her. Kwunsi er blevet kaldt Kinas Mønsterprovins.

Den nuværende Standsning i Japanernes Angreb skyldes politiske Grunde og Mangel paa Penge. Der er sket en betydelig Ændring i den japanske Regering, idet den tidligere Premierminister Fyrst Konoye er gaaet af, og den fascistiske Baron Hiranuma er kommen i Spidsen for Regeringen. Den nye Premierminister har selv udtalt, at Japan er ude i store Vanskeligheder.

Krigens Rædsler rammer Kina haardt, men har dog ogsaa overordentligt glædelige Virkninger, idet den tjener til at vække det kinesiske Folk af en dyb Søvn.

Da Japanerne i 1931 gik over til Angreb paa kinesisk Omraade og erobrede 3 østlige Provinser (Manchuria), forholdt Kina sig rolig i Tillid til, at Folkeforbundet nok vilde skabe en fredelig Udgang af Konflikten. Nu forstaar Kina, at det selv maa tage Ansvar for Fremtiden. Det kinesiske Folk er gaaet ind i Forsvaret, men dermed er det ogsaa ført ind i en Genrejsning af Landet. Vi skal nu se, hvilket Konstruktionsarbejde Kineserne har udført siden Krigens Begyndelse.

En Ophjælpning af Trafikmidlerne var noget af det, Krigen først og fremmest stillede Krav om. Transport af Tropper, Ammunition og Fødevarer spiller en meget stor Rolle for Krigsførelsen. Da Kina kun fremstiller lettere Vaaben, var det ogsaa ganske nødvendigt, at man for Indførelse af svære Vaaben holdt Forbindelsen med Udlandet vedlige. Den japanske Blokade af Kinas Kyst og Erobringen af Kanton afskar imidlertid Søvejen, og Kineserne maatte da søge Forbindelse med Udlandet over Land, hvilket fordrede Anlæg af Veje til Grænserne. Man har derfor anlagt en Vej gennem det Indre af Asien til den russiske Grænse over en Strækning paa 4800 km. Det er den gamle „Silkevej“, som Svenskeren Sven Hedin kalder den, man har ombygget til Automobilvej. Den fører fra det gamle kinesiske Rige til de vestlige Lande. 700,000 Arbejdere, Formænd og Ingeniører arbejdede paa Forbedringen, Udbygningen og Videreførelsen af denne Vej, og den blev færdigbygget paa kun 6 Maaneder. Mange russiske Lastbiler kører nu ad denne Vej til Kina, selv om Transporten bliver kostbar, fordi der skal medbringes tilstrækkelig Benzin, Vand og Føde for en 8 Dages Køretur.

Efter Kantons Fald er man ret begyndt at udnytte Vejen fra Yuennan til engelsk Birma, og dette er nu den vigtigste Vej for Indførsel af Vaaben og Ammunition fra Udlandet.

Fra Annam til Yuennan fandtes en Jernbane, bygget ved fransk Kapital for at skabe Forbindelse mellem fransk

Indo-Kina og kinesisk Yuennan. Denne Bane forlænger man nu til Chungking, Kinas nuværende Hovedstad, et Arbejde, der skal være færdigt i Aar. Selv om Frankrig har til Hensigt at stoppe Transporten af Ammunition, vil denne Bane blive af stor Betydning som Led i det nye Kinas Trafiknet.

Belgien, England og Frankrig har besluttet at træde hjælpende til i Arbejdet paa Opbygning af Kinas Jernbaner og Automobilveje. Saaledes skal Belgien forlænge Jernbanen Lunghais vestlige Strækning. England skal bygge Jernbaner og Automobilveje i Provinserne Szechuen og Kueichow og Frankrig i Provinsen Yuennan.

Den første Flyvemaskinfabrik grundlægges for Tiden i Yuennan ved et Samarbejde af kinesisk, fransk og amerikansk Kapital til et Beløb af 50,000,000 kinesiske Dollars, og man regner med, at Kina i Aar skal kunne paabegynde egen Fabrikation af Flyvemaskiner.

Størstedelen af Kinas Industri findes i Kystprovinserne. Krigen har her tvunget Kineserne ind i et mægtigt Arbejde med at flytte denne Industri til de vestlige Provinser, bort fra Japanerne, og Regeringen har bevilget mange Penge til Flytning af private Fabrikker.

De vestlige Provinser er meget rige paa Metaller, bl. a. Jern, Guld og Tin. Nu gaar Kineserne, som Følge af Krigen, i Minerne og lærer at udnytte Rigdommene.

De har bygget en kostbar Kortbølgeradiostation, 25 m. Den begyndte Udsendelse den 1. December sidste Aar og kan ogsaa høres her i Danmark. Det er selvfølgelig en stor Glæde for Kineserne her i Landet at kunne høre Udsendelse fra vort Hjemland paa den anden Side af Kloten.

Ikke alene de materielle Gerninger, men ogsaa en aandelig Rejsning viser, at Krigen har faaet det kinesiske Folk til at vaagne op. Der udvikles Forstaaelse af den aandelige Modsætning mellem Kinesisk og Japansk, og under Studenternes Ledelse samles man i en voksende Kærlighed til Fædrelandet.

Studenterne spiller en stor Rolle under denne Udvikling. I 1931, da Japanerne satte sig fast i Manchuria, forlangte Studenterne, at den kinesiske Regering straks skulde erklære Japan Krig. Studenterdemonstrationer foranstaltedes i hele Landet. Tilsidst samledes ikke mindre end 50,000 Studenter fra hele Landet i Nanking ved Regeringsbygningen. Jeg var dengang Student i Shanghai, hvor vi var Tusinder af Studenter, som fuldstændig besatte Banegaarden og Trafikken til Nanking. Da vi naaede dertil, ventede vi i 3 Døgn under aaben Himmel, i Kulde og Sne, paa tilfredsstillende Svar fra Præsident Chiang-Kai-Shek. Uden Vaaben maatte vi kæmpe mod Gendarmene og Politiet. Tilsidst blev vi tvunget til Tilbagetog med een dræbt og mange saarede.

Nu er Krigen der. Studenterne demonstrerer ikke længere paa Byens Gader. Mange Universiteter er ødelagt af japanske Bomber, og Studenterne har intet Sted at studere, skønt en Del Universiteter er flyttet til det indre Kina. Men som den mest patriotiske Del af Folket har Studenterne i stort Tal meldt sig som frivillige til Kampen. Halvanden Million frivillige Studenter med motoriseret Udrustning trænes under Chiang-Kai-Sheks personlige Ledelse. Man mener, at Kinas fremtidige Skæbne vil afhænge af denne Arme.

Men mange Studenter deltager ogsaa i Guerilla-Krigen, idet de organiserer Arbejderne og Landmændene i Friskarekorps. En Professor i Peiping, som jeg kender,

kunde ikke udholde det japanske Styre. Han gik da udenfor Byen og organiserede her straks et Friskarekorps paa 500 Mand, der var i Besiddelse af 200 Rifler, Udrustning til de øvrige maatte man efterhaanden erobre fra Japanerne under Guerilla-Kampe.

Disse Guerilla-Kampe betyder meget for Krigens Udvikling.

Selvfølgelig er Interessen for det endelige Udfald af Krigen stor. Der findes kun to Muligheder:

1. Kineserne driver Japanerne ud af Landet.

En af Kinas bedste Kendere, den berømte Forfatterinde Pearl S. Buck, der paa sin Rejse til Sverige for at modtage Nobelprisen nylig har besøgt Danmark, har talt med danske Journalister om Situationen i Kina. Hun tvivler ikke om, at Kineserne kan drive Japanerne ud af Landet. Ambassaderaad ved den japanske Ambassade i Washington Mr. Yakichiro Suma holdt for ikke længe siden en Tale paa Marylands Universitet, i hvilken han sagde: „Japan nærer ikke nogen Illusion om, at det kan erobre Kina. Man kan ikke tvinge en Nation paa 450 Millioner Mennesker mod dens Vilje.“

Rigtignok har Kina tabt de fleste af de store Byer; men man maa huske paa, at Kina er et Landbrugsland, kun 20 pCt. af Befolkningen bor i Byer. Ude paa Landet, foran og bag de japanske Fronter, er de store antijapanske kinesiske Masser, som Japanerne nok skal blive trætte af.

Af økonomiske Grunde kan Japan ikke udholde en langvarig Krig. Japans Budget for 1939 bliver paa 5800 Mill. Yen (ca. 7000 Mill. danske Kroner); men Indkomsterne er langt mindre. Den japanske Regering har da ikke kunnet finde anden Udvej end at optage et nyt Kæmpelaan i Indlandet paa 5 Milliarder Yen, medens Kina har laant 25 Millioner amerikanske Dollars (ca. 120 Millioner danske Kroner) fra U. S. A. Der er for Tiden Forhandlinger om et kinesisk Laan i England. Desuden maa man bemærke, at Kinas Krigsudgifter kun er en Sjattedel af Japans.

Kina har Mennesker til en langvarig Krig. Kan det faa tilstrækkelig Ammunition og Fødemidler, er det slet ikke saa vanskeligt at kaste Japanerne ud, som mange tror.

2. Den anden Mulighed er, at Krigen bliver uendelig.

Den engelske Presse tror, at Krigen i Østen ingen Ende vil faa. Chiang-Kaishek har offentligt erklæret, at Kina aldrig vil kapitulere. Kina skal kæmpe mod Fjenden, om det skal være, til sidste Mand. Der er ingen Udsigt til Fred mellem Kina og Japan, før den sidste japanske Soldat forlader kinesisk Territorium.

Man siger, Historien gentages. Maaske vil vi i vor Tid komme til at opleve noget, der svarer til Napoleons Felttog ind i Rusland.

Kr. Dbl. Feb. 2.

Tom Bevan

En Helt i Ulveskind

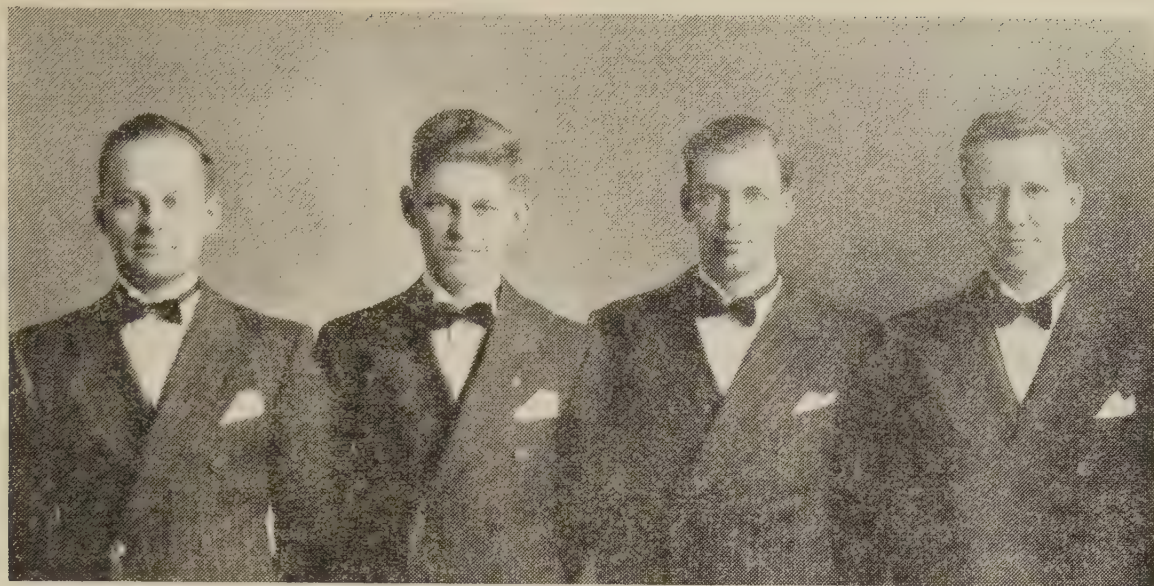
Oversat af A. Kjær

Helten er en germansk Yngling, der gennem ry-stende Oplevelser kommer til Rom og udfrier en kristen ung Pige fra Døden i Arenaen og oplever mange andre spændende Ting. Bogen har været udsolgt siden 1910. Den trykkes paa Opfordring af gamle Læsere, som gerne vil delagtiggøre den nye Ungdom i den uforglemmelige Fortælling. 215 Sider. Pris netto \$0.75.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

DANA COLLEGE

Folk flest ser nok paa en højere Læreanstalt som et Sted, hvor Forældre kan sende deres Børn hen for at slippe for Uejlighed med — og Ansvar for — dem i nogle af de vanskelige Aar, og hvor de unge selv nærmest benytter sig af den gode Anledning til Driveri og Udskejelser. Det er derfor maaske heller ikke at undres over, at mange betragter skoleuddannet Ungdom som Døgenigte, der finder sig for „gode“ for deres tidligere Omgivelser og ikke passer ind i Livets Forhold nogetsteds. Heldigvis er en saadan Opfattelse næppe berettiget i Almindelighed, og allermindst over for vor egen Kirkeskole og dens Produkt. I de fem Aar, jeg har haft nær Berøring med Livet her, har jeg set mange unge Mennesker komme til Dana, tilbringe nogle Aar her, og saa atter gaa ud i Livet beriget og bedre rustet til at møde dets Opgaver og Kampe. Jeg kan med Sandhed sige, at deres Tal er meget lille, som ikke fik godt Udbytte af deres Ophold paa Dana; og det har vi al Grund til at glæde os over — og takke Gud for.

Hvis vi skal kunne vente fortsat Tillid og Støtte fra vort Kirkefolk, er det baade naturligt og nødvendigt, at vi holder dem underrettet om, hvad der foregaar paa vor Skole — og det ikke blot gennem vore Kirkeblade, men paa enhver mulig anden god Maade. Derfor ser vi ogsaa

gerne vore Sportshold optage Kamp med Hold fra andre Skoler; og derfor er det, vi sender vore forskellige Sang- og Musikgrupper ud til Menighederne, eftersom Lejlighed gives. Det hjælper altsammen til at knytte Forbindelse og skabe Forstaaelse og Velvillie. Nu nærer vi det Haab, at Danas Mandskvartet, som i Fjor besøgte vore Menigheder i Østen, og derunder rejste ca. 8,000 Mil, i den kommende Sommer vil faa samme gode Modtagelse i Menighederne i de vestlige Stater. At Deres Besøg hidtil er blevet dybt paaskønnet, har vi modtaget talrige Forsikringer om baade mundtligt og skriftligt.

De fire unge Mænd, som i Aar udgør Danas „Male Quartet“, er i den Orden, hvori de findes paa foranstaaende Billede, begyndende fra Venstre: Sheridan Svendsen, Hutchinson, Minn.; Harold Sørensen, Racine, Wis.; Paul Neve, Beresford, S. D.; og Edward Hansen, Harlan, Ia. Ledelsen har for Tiden travlt med at planlægge Rundrejsen i Vesten til Sommer, og man vil meget gerne modtage Indbydelser fra Menigheder i den vestlige Halvdel af Landet. Saadanne kan adresseres enten til Skolen som saadan, eller til Gruppens Leder Mr. Edward Hansen, Dana College, Blair, Nebr.

Paul V. Hansen, Registrar.

Tænkt og skrevet.

JONAS BRONCK

Naar vi læser de forskellige Kirkeblade, saa er det jo ikke saa sjædent at vi læser om Mindefester af forskellig Art. Saaledes Svenskernes 300aarsfest til Minde om Delaware Settlementet; og for en Del Aar tilbage, om Normændenes 100aarsfest til Minde om Sluppefolket, som de er blevet kaldt. Og efter hvad jeg forstaar, forbereder de dem til at holde 100aarsfest til Minde om den første norske Menighed i Amerika. Men det er meget lidt vi hører eller læser om sligt blandt Danske, — i al Fald i vor Kirkeafdeling. Vi Danske har dog ogsaa haft vor Del i at opbygge og udvikle vort store Land. Vi kan saaledes tænke paa Kaptajn Henrik Christiansen, der sejlede over Atlanterhavet til New York 10 Gange fra 1611—1614, —

altsaa længe før Delaware Colonien blev til. Vitus Bering og Jens Munk har jo tit været omtalt. Men nu fortælles (in „The History of the Norwegian People in America“ af O. M. Norlie) at Jens Munk var Norsk han! Jeg ved det ikke; var ikke med. Naa, ogsaa ligemeget! Men nu fortæller F. L. I. S. i L. U. No. 4 lidt om den Mand, hvis Navn er sat til Overskrift over disse Linier. Dog det er meget lidt der fortælles om ham; saa jeg kunde have lyst til at fortælle danske Læsere lidt mere.

Jonas Bronck var en dansk Præstesøn, født i Thorshavn, paa Færøerne, som jo er dansk Besiddelse. Da han voksede op blev han sendt til Danmark for at faa en Skoleuddannelse. Han gennemgik Roskilde Latinskole, og kom dernæst til Københavns Universitet. Da han var færdig der, udvandrede han til Holland, hvor han kom i Forretning og tjente sig en Formue. Men nu var Amerika kommet paa Tale. Ny Amsterdam var blevet anlagt og Jonas Bronck fik ogsaa Rejselyst. Han gik ombord paa et Skib med hele

sin Husstand og landede i New Amsterdam i Juli Maaned 1639 — (altsaa nu til Sommer for 300 Aar siden.) De gamle Beretninger fortæller at han havde baade Tjenestefolk, Kreaturer og anden Ejendom med sig. Han købte 500 acres Land og begyndte at rydde det. Men nu blev hans Navn stavet Bronx og saaledes hedder den Part af New York, som bærer hans Navn endnu.

Han skrev tilbage til Holland, at en usynlig Haand fra en almægtig Fader har sikkert ført mig til et yndefuldt Land med Skov og endeløse Muligheder. (For at bruge en Del af hans egne Ord: „It is a veritable Paradise, and needs but the industrious hand of man to make it the first and most beautiful region in all the World). Han byggede et Stenhus og takkede det med Tegl. Det maa jo have været Mursten, som han bragte med sig. Historien siger ikke noget om det. Men lige saa godt som Guvernør John Printz kunde hente Mursten i Stockholm, Sverrig, til sit Hus, kunde Jonas Bronck jo ogsaa have gjort det. Dog jeg kommer til at gøre Brug af de gamle Beretningers Ordlyd:

„He had also the unusual luxuries of extension tables and table cloths, alabaster plates, napkins, silver spoons and silver dishes. What was probably still more unusual for the times, was his library. It contained books on theology, medicine, history, law and navigation, in the Danish, Dutch, Latin, and German languages. Among the theological works were Luther's German Bible, his commentary on the Psalms, and Bang's work on Luther's Catechism in eight large volumes.

Om han har forkyndt Guds Ord for Nybyggerne, fortæller Historien ikke noget. Han kaldte sit Hus „Emmaus“ og var en Fredens Mand. Da den nyvalgte Guvernør kom i Klammeri med Indianerne, medens Jonas Bronck tog deres Parti, og der udbrød Krig, saa Indianerne ødelagte og brændte alt paa deres Vej, sparede de „Emmaus“. Jeg synes det er værd at mindes en dansk Mand, der kom herover og paa saa kort Tid fik sig tillagt det skønne Navn „Peacemaker“.

P. J. Morten, Luck, Wis.

Som Bemærkning til ovenstaaende kan tjene, at det er sandt, at vi Danske, særlig indenfor vort Kirkesamfund, har beskæftiget os for lidt med vore nationale historiske og kulturelle Anliggender. Da Pastor Vig og hans Slægtled virkede iblandt os, blev denne Side meget stærkere fremhævet. Vore Interesser har været saa bundne ved det umiddelbare Arbejde og det personlige, at vi har fundet vor Tid optaget dermed. Men mon vi ikke ogsaa kunde hvile lidt paa Professor Vigs Laurbær i den Henseende? Hans store historiske Værk i „Danske i Amerika“ m.m. vil næppe blive overtruffet som Kildebog, og de mange historiske Enkeltheder der fremkommer fra Tid til anden i de dansk-amerikanske Blade og Bøger frembyder et noksaa betydeligt Arkiv. Det finder man ud ved at samle derpaa. Paa det dansk-amerikanske Arkiv „Sohngaards-holm“ i Danmark har man en stor og værdifuld Samling. De Danskes Indsats i det amerikanske Folkeliv er ved at blive erkendt og kunde blive endnu rigere, om alle vi danske Immigranter virkelig vilde komme nærmere sammen i en folkelig Enhedsfølelse, selv om vi staar delt paa det religiøse Omraade. I saa Henseende har vore skandinaviske Frænder vist mere patriotisk Sans og har virkelig gjort sig anderledes gældende. Og deres Kirkes Mission og aandelige Liv har næppe mistet noget derved, men derimod vundet i Indflydelse og Kraft. Derfor staar vore danske Kirker som Dværgene ved Siden af dem; og

mon ikke vi maa bekende at det er fordi vi har tabt den første Kærlighed til vort Folk? Men vi kan endnu genvinde den, thi Kærligheden dør aldrig. Maaske det kongelige Besøg fra Fædrelandet kan opildne det lunkne danske Blod i os, der dog trods alt er tykkere end Vand.

PCJ.

DEN STORE SØSLANGE!

Dette mærkelige Uhyre læser man om hvert Aar i Agurketiden og hvis Aviserne skulde glemme den et Aar, vilde den vist blive savnet.

„Luthersk Ugeblad“ og lignende Blade har ogsaa en Slags Søslinge, men den gaar under et andet Navn, den hedder „Cigaren“. Jeg var ikke ti Aar gammel, da jeg første Gang læste om dette Fænomen. Historien lyder omtrent altid ens, og gaar ud paa at bevise, at hvis 10,000 Mænd daglig røg een Cigar mindre, saa vilde de Penge man sparede i Løbet af 50 Aar, være tilstrækkelige til at bygge syv nye Hospitaler paa Missionsmarker eller saadan noget lignende.

Nu har Cigaren igen været i „Luthersk Ugeblad“ man kan læse om den i Udgaven af 8. Februar.

Selvfølge kan man ignorere en saadan Artikel, men hvorfor skal en Mand, der tillader sig at ryge en Cigar, udpeges som en Slags Forbryder, ja, om han ryger mere end to Cigarer om Dagen, som een der bestemt ikke kan være en Kristen.

Det er dog en Kendsgerning, at der er Mænd, der ryger mange Cigarer og ogsaa giver meget til Guds Riges Sag. Der er ogsaa Mænd, der ikke ryger, men som heller ikke giver Penge til Missionerne, selv om de i mange andre Retninger vel nok vilde blive anerkendte som „troende“ af dem, der forstaar at vurdere og klassificere deres Medmennesker.

Vi kan jo sagtens finde noget hos vore Naboer som vi synes er forkert, og som vi ikke selv gør, men der opnaas intet ved at søge at paatvinge andre vore Meninger.

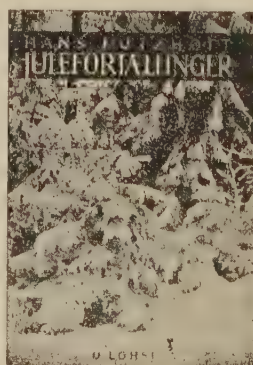
Det er ikke Cigarerne der er Skyld i vore daarlige økonomiske Forhold, det er Mangel paa Kærlighed og maaske tildels ogsaa Uvidenhed.

Hvor der er Kærlighed til en Sag kommer Pengene af sig selv.

C. B.

Ann. Naa, Emnet er jo kildent, da det berører „den personlige Frihed“ i Nydelser, og vi ønsker ikke videre Debat om den Sag. Vi synes nu selv at en god Cigar er langt at foretrække for en Søslinge, særlig her inde i Landet. Men Luften maa jo være forskellig paa Kysterne (første Indsender bor ved Stillehavet, denne ved Atlanteren). Dog, paa den anden Side, er selve Sagen, — Mangel af Penge i vore Missionskasser, en meget reel Klapperslange, som ikke dræbes ved Hovedrysten men ved sand broderlig Selvfornægtelse og Ofre.

Red.

Hans Lützhøft Julefortællinger

Det er fjerde Oplag af disse Fortællinger, som har været udsolgt i adskillige Aar, men som bliver efterspurgt. Stiftsprovstens Fortællinger bliver aldrig forældede. 63 Sider, Pris netto \$0.60.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Blandt Landsmænd.

I Danmark.

Hjælp til Kinas Nødlidende. En Komite er traadt sammen for — i hvert Fald foreløbig under mere private Former — at skaffe nogen dansk Hjælp til Redningsarbejdet blandt de 20 Millioner kinesiske Flygtninge og civile saarede, som Krigen med Japan har efterladt. En Række europæiske Lande gør det samme.

Man har Sikkerhed for Pengenes rette Anvendelse. For fem Kroner kan man hjælpe en Kineser til Føden en Maaned, for femogtyve en hel Familie!

I Komiteen sidder bl. a. Greve J. Moltke, Provst Hans Koch, Generalkonsul H. O. Lange, Domprovst Skovgaard-Petersen og Docent N. H. Søe. — Kasserer er Legationsraad, Landsretssagfører Svend Langkjær, Frederiks holms Kanal 6.

„Niels Juel“ Orkester med til Amerika. Da Danmark ikke har haft noget Marine-Orkester i flere Aar, har man besluttet at stable et paa Benene, naar „Niels Juel“ til Sommer skal repræsentere os ved Verdensudstillingen i New York.

„Niels Juel“ sejler fra København den 12. Maj og vender først tilbage den 16. September. Besætningen vil omfatte 365 Mand og fortrinsvis komme til at bestaa af Kadetter og Math-Elever. Inden Skibet sejler til Amerika, vil man foretage Øvelser i de hjemlige Farvande.

Orkestret skal ledes af Marinens faste Musikdirigent Bentzen, der i disse Dage har haft talrige Henvendelser fra arbejdsløse Musikere, der gerne vilde spille i dette Orkester for samtidig at komme til Amerika og se Verdensudstillingen. Det er imidlertid ikke mig, siger Hr. Bentzen, men Marinens Personalchef, der har det afgørende Ord.

Professor Jon Julius Munch-Petersen, den sidstlevende af Lægen, Professor, Dr. med. Julius Petersens fire begavede Sønner, er død paa Bispebjerg efter længere Tids Sygdom. Afdøde var født i København i 1873. Han blev saaledes 65 Aar gammel.

Professor Munch-Petersen var gennem et kvart Aarhundrede knyttet til Den polytekniske Læreanstalt og var en af denne Højskoles betydeligste Lærerkrafter.

Godda, Godda! — Kronprinsesse Ingrid, der forleden var i Stockholm, taler københavnsk, bævder Svenskerne. Hun viste det straks ved sin Ankomst til Stockholm, da hun sprang ud af Toget og med et straalende Smil raabte „Godda. Snart vidste hele Stockholm, at Kronprinsessen taler københavnsk, og i den svenske Hovedstad er det nu højeste Mode at hilse hinanden med et muntert „God-da!“

Den kendte sjællandske Hovedgaard „Nørager“ er gaaet af Slægten Moltkes Besiddelse. Enkegrevinde Ingeborg Moltke har solgt Gaarden til Godsejer Frode Hansen, der i Forvejen er Ejers af Parcelgaarden „Conradineslyst“ under det gamle Gods. Ved dette Ejendomssalg forenes atter de to Gaarde, der gennem 100 Aar har tilhørt Familien Moltke. Godsejer Frode Hansen overtager sin nye Besiddelse den 1. Maj. Til Nørager hører der 470 Tønder Land Ager, 65 Tdr. Land Eng og 200 Tdr. Land Skov.

Paa „Nørager“ betød Hofjægermester, Greve Otto Moltkes Død for ikke saa længe siden, at et lykkeligt Familieliv var til Ende. Her havde han og hans Hustru, Ingeborg Moltke, født Valentiner, skabt et smukt og harmonisk Hjem, der mest af alt var præget af en sand og ægte Kristendom. I dette Hjem voksede en Børneflokk op, hvoraf de to fik deres Plads midt i den danske Menighed. Her hentede Missionær Einar Prip sin Hustru, Asta Prip, der i 1884 kom til Verden paa „Conradineslyst“. Aaret efter fødtes samme Sted Sparekasseinspektør, Forstander for Herlufsholm, Greve Ernst Moltke.

Da Sælen skulde flaaes, blev Præsten hentet. Aalb. Amtst. fortæller følgende morsomme Historie:

Forleden Dag var et lille Jagtselskab, hvoriblandt en Politimand fra Aalborg-Nørresundby, med Motorbaad fra Hals taget ud paa Jagt. Ved Kaperen (Tvillingfyrene) blev man opmærksom paa en nysgerrig Sæl, og en af Jægerne sendte den straks et velrettet Skud. Sælen dykkede dog ned, men kom straks efter op igen. Et nyt Skud, og Sælen var død.

Med øvet Haand styrede Motorbaadens Fører hen til Stedet, hvor Sælen laa, og det lykkedes at faa den fisket op, inden den sank til Bunds.

Da Sæler er en ret sjælden Fangst ved Hals, savnedes en kyndig Mand til at flaa og partere Dyret, og det smukke Skind var jo værdifuld, medens kun meget faa var interesseret i Sælkødet. Spændingen udløstes dog hurtigt. Der gik Bud til Sognepræsten, Pastor Ejnar Nielsen, om hvem man vidste, at han i flere Aar havde været Præst paa Grønland.

Præsten indvilgede i at komme. Med opsmøgede Ærmer og stort Fiskerforklæde førte Præsten Kniven med øvet Haand, assisteret af Byens Tolder. Den sjældne „Slagtning“, foretaget af Byens øverste Gejstlighed, samlede naturligvis en Del Nysgerrige, og Præsten, der ikke er uden Humor, foreslog, at der blev taget 25 Øre i Entre. Men Højdepunktet for den prominente Slagtning naaedes dog først, da Præsten med synlig Tifredshed afskar et Stykke Spæk, farvet af Blod, og puttede det i sin Mund. Ingen af Tilskuerne ytrede dog Lyst til at prøve, selv ikke Tolderen, der ellers er kendt for sin Nysgerrighed. Ved Parteringen deltes det lækre Kød og Leveren mellem Præsten og Tolderen. En enkelt Halsbo havde dog faaet Lyst til at tage et Stykke med hjem.

Den rige Arveonkel i Amerika, der dør og derved gør sine fjerne Slægtninge i Danmark til hovedrige Mennesker, hører til Sjældenhederne, men det hænder jævnligt, at danske Borgere arver mindre eller mellemstore Summer fra Udlandet, og sammenlagt for et Aar bliver det til et pænt Beløb.

Udenrigsministeriet har saaledes opgjort den Sum, det i 1938 har udbetalt herhjemme fra udenlandske Dødsboer, til 1,943,000 Kr. Samtidig er der fra Dødsboer her i Landet gaaet 1,093,000 til Udlandet.

Med Hensyn til den Guldstrøm, der paa denne Maade er tilflydt Danmark, ligger Amerika som sædvanlig fint i Spidsen, idet de 1,577,000 stammer fra U. S. A., 28,000 fra Canada og 130,000 fra Sydamerika. Fra Europa er kommet 48,000 Kr., fra Afrika 6000 Kr., fra Asien 37,000 og fra Australien 82,000 Kr. Hertil kommer, at Ministeriet har udbetalt 35,000 Kr. efter danske Søfolk, der er døde i Udlandet.

I Fjor var Beløbet 2,198,000 Kr.

Det tynder stærkt ud blandt Veteranerne fra 1864. Den Dag er ikke fjern, da denne skæbnsvangre Epoke i vor Historie mister sin sidste Forbindelse med Livet. Da han i 1914 indstiftede en Hædersgave paa 100 Kr. om Aaret til hver af de gamle Veteraner, som havde kæmpet ved Dybbøl, fandtes der endnu over 20,000 Deltagere fra vor sidste slesvigske Krig — hvilket vil sige, at der aarligt fra Finanshovedkassen udbetaltes over 2 Mill. Kr.

Nu er Tallat dalet til 24 Veteraner, hvoraf de 17 lever i Danmark, 4 i Tyskland og 3 i Amerika. Desuden lever ogsaa nogle Veteraner fra Marinen, men de er ikke opført paa Krigsministeriets Liste. Af Veteranerne er 3 over Hundrede Aar, nemlig Hans Poulsen, Ballum, født 17. November 1837, Niels Christensen, Mavsing pr. Kjellerup, født 28. August 1838, og Mathias Jensen Sørensen, Rends pr. St. Jyndeved, født 29. August 1838.

Syv af Veteranerne fylder Hundrede Aar i Løbet af 1939, nemlig: Underkorporal Nis Petersen Schmidt, Lavensbymark pr. Nordborg, født 9. Januar 1839, Carsten Christian Carstensen, Tyskland, født 5. Maj 1839, Hans Thomsen, Høllet pr. Skern, født 6. Maj 1839, Claus Ditlef Friedrichsen, Tyskland, født 29. Juni 1839, Hans Peter Jensen Mikkelsen, Sørup pr. Eskildstrup, født 8. Juli 1839, Jens Christian Jensen, Nibe, født 12. November 1839, Peder Hansen, Veggerlev pr. Tornled, født 26. December 1839.

Derefter følger otte, som gaar i deres 99. Aar: Niels Villumsen, Andbæk, født 1. Juni 1840, Anders Rasmussen, Nordrupøster, født 24. Juli 1840, Hans Petersen, Sæby paa Sjælland, født den 12. August 1840, Peder Jensen, Vinderup, født 15. September 1840, Hans Jacob Peter Tønnesen, Tyskland, født 24. Oktober 1840, Christian Sørensen, Amerika, født 7. November 1840, Jes Heinrich Albertsen, Tyskland, født 28. November 1840, Carl Martin Hansen, Aarhus, født 24. December 1840.

De øvrige seks er: Ove Henning Jacobsen, Herning, født 28. Februar 1841, Terman Rasmus Jørgensen, Amerika, født 23. Marts 1841, Jørgen Petersen Brændholt, Linåa, født 5. December 1841, Hans Hansen Piil, Vordingborg, født 18. December 1841, Christoffer Geertsen, Dridevad pr. Ødis, født 17. November 1842, Christian Andreasen, Amerika, født 1. September 1843.

Fra den ældste Veteran den 101-aarige Hans Poulsen, Ballum, til den yngste, Christian Andreasen i Amerika, er der saaledes en Aldersforskel paa 6 Aar.

I Amerika

Præmietagerne i den Prisopgave som Am.-Denmark Komiteen udlovede for de tre bedste Essays over Emnet „The Place of Americans of Danish Descent in Building the World of Tomorrow“ er nu anmeldt at være: Første Præmie — Pastor Johannes Knudsen, Askov, Minn. — \$100. Anden Præmie — Hr. A. H. Andersen, Y.M.C.A., New York, N. Y. — \$50. Tredie Præmie — Stud. theol. Anker M. Jensen, Trin. Seminarium, Blair, Neb. — \$25.

Det er dog interessant at alle tre er i religiøs Virksomhed, og er vist de eneste saadanne af det Dusin Konkurrenter der fik særlig Omtale.

Alle de tre vindende Artikler er tilsendt vore Blade og vi haaber ved Lejlighed at faa dem optrykte. De er altsaa paa Engelsk.

Andrew H. Greenberg, en af de ældre Chicago Forretningspionærer af dansk Æt, afgik ved Døden fornylig. Han arbejdede sig op fra Tømrer til Kontraktør i stor Stil, var i sin Tid Compagnion med S. T. Corydon, men fik sit store Opsving ved i 1907 at købe en Section Land

i Byens Udkant som han trods al Fallitprofeti opbyggede og solgte Husene hurtigere end han kunde bygge dem. I 1913 oprettede han en Bank i det nye Distrikt, Pioneer Trust and Savings, som klarede sig godt. Han omtales som en stille, mild og godgørende Mand særlig hvad danske Anliggender angik.

„**Gamle Hannibal**“, vor velkendte 90-aarige Patriark i Dannebrog, Neb. afgik ved Døden Søndag den 26. Feb. Det er altsaa P. M. Hannibal, „Uncle Sams Cabin“ Forfatteren og Søn af den danske Nebraskabys Grundlægger. Han blev født i Fuglse paa Lolland og kom hertil Landet i syvaars Alderen.

Hans Gluck, der er en kendt og driftig Hønsefarmer ude i den halvdanske men ogsaa Verdens største Hønsegaard, Petaluma, Calif., har faaet et meget fordelagtigt Tilbud fra Venezuelas Landbrugsministerium om at komme derned (i Sydamerika) og varetage et Department der tilser Kvæg- og Hønseavl. Skønt dansk i Sind og Skind er Hr. Gluck dog født i Mexico City, hvor han lærte spansk. Efter Faderens Død rejste Enken og Børnene til Danmark et Par Aar for derefter at komme til U. S. A. med Bopæl i Petaluma. Her har Hans nu en Mønsterfarm og har taget Del med Pen og Person i Driftens Interesser paa det almene Omraade ogsaa. Familien udbyder nu deres Landbrug til Salg.

Tale om Uheld, saa kan man berette om „Gamle John Hemme“, der døde Feb. 21 i San Francisco. Han var født i Nyboder, København Nytaarsdag 1866 og rejste ud som Sømand straks efter sin Konfirmation. Han gennemgik de sædvanlige Strabadser paa Langfart der var almindelige for den Tid og kom 1887 til S. F. hvor han siden nærmest har opholdt sig. Han undslap Jordskælvkatastrofen i 1906 men to Aar efter faldt han ned fra Toppen af en otteetages Bygning og fik mange Benbrud; han kom dog tilgængelig igen efter et Par Aar. I 1920 blev han paakørt af en Bil og fik endnu flere Benbrud og et langt Sygeleje. Senere faldt han af en Sporvogn hvilket beskadigede hans Ryg. Igen i 1937 blev han paakørt af en Bil og fik Benet brækket samt en Hjernerystelse. Dette blev for meget og han har været syg siden som nu endte med Døden. Han efterlader sig fem Børn.

Nye Riddere. Den danske Legation i Washington meddeler, at Hans Majestæt Kongen den 27. Januar har udnævnt Konsul i New Orleans Ingemann Olsen, Vicekonsul i Brookings Christian Larsen og Vicekonsul i Minneapolis Andrew Nissen Johnson til Riddere af Dannebrogordenen som en Anerkendelse af deres gode Virksomhed i den danske konsulære Tjeneste.

Dansker Udnævnt. Den danske Bibliotekar Magnus K. Kristoffersen er fra 1. April udnævnt til Overbibliotekar for Byen Lincolns Bibliotek i Nebraska. Han er født i Holstebro og biblioteksuddannet i Danmark. Han faar et Personale paa 59 at lede, og Biblioteket har ca. 145,000 Bind i Hovedbygningen og fem Kredsbiblioteker.

Dr. Carl C. Rasmussen, Præst ved Luther Place Memorial Church i Washington, D. C., er bleven valgt til „Ulrich chair of preaching“ ved Gettysburg (Pa.) Seminar, en luthersk Skole. Dr. Rasmussen er en af de mest populære Præster i Hovedstaden, meddeles der, og det er endnu ikke afgjort, om han vil tage mod den ny Stilling.

Tandlæge Rudolph Hasselriis, der var godt kendt i Chicago, indtil han for en Snes Aar siden flyttede til California, døde Fredag den 10. Februar i Los Angeles i en

Alder af 79 Aar. Jordfæstelsen fandt Sted i Forest Lawn, Glendale.

En af North Dakotas ældste danske Indvaanere, A. G. Brastrup, er i sidste Uge afgaaet ved Døden i Jamestown, hvor han har boet siden 1884. Brostrup var ved sin Død 93 Aar gammel, og boede i Hjemmet hos sin Søn, Harry. En anden Søn, George, er ansat ved North Dakotas Bank i Bismarck, og endnu to Sønner lever henholdsvis i Bismarck og Oklahoma City, medens to Døtre, som er gifte, bor i Los Angeles og en i Bozeman, Mont.

Kansas City. Professor Julius Osier, Musiklærer og Komponist, havde en af hans store Aftener den 2. Februar i Music Hall, da hans Komposition „Hakon Jarl“ blev spillet under hans egen Ledelse. Professoren er nu 73 Aar gammel, hans Fader var Skræder i Danmark, han til-egnede sig Musikkundskaber fra saadanne Kunstnere som Grieg, Gade og Svendsen. Han ledede Orkestre i København allerede i 1903. I Kansas City har han ledet Orkestre i Convention Hall ved Koncerter, i et Par Somre ledede han „Municipal Band“. Professoren er af den Mening, at mange maa vente næsten hele Livet før Kunst-neren opdages.

Iowa City, Iowa. Feb. 19 afgik George Jensen (Jørgen Jensen Nør) ved Døden i et herværende Hospital, 70 Aar gl. og efter et Aars Sygdom. Afdøde var født i Sundby paa Mors og kom her til Landet i 1891; i næsten 50 Aar drev et Landbrug i Scott Township her i Omegnen. Den 5. Marts 1897 blev han gift med Johanne Marie Anderson. Afdøde var Medlem af den lutherske Kirke i West Branch og Modern Woodmen of America.

Niels Bukh. Gymnastiklærer Oscar Wittrup fra Philadelphia aflagde over Week-end Besøg i Chicago og havde i Fredags og Lørdags Møde med Axel Nielsen og Karl Sørensen fra Athletklubben for at klarlægge Niels Bukhs forestaaende Besøg. Det ser nu ud til, at det verdensberømte danske Hold kommer til at give Opvisning i Chicago og andre Byer i Mellemstaterne, før Turen gaar til Verdensudstillingen i San Francisco.

Esben Aakjær, Digteren Jeppe Aakjærs Søn, læser for Tiden op af sin Faders Værker i de californiske Byer, hvor der findes danske Kolonier. Og hvor i California findes der mon ingen danske Kolonier? Jeg havde forleden Aften Lejlighed til at høre Esben Aakjær i San Francisco, og her havde den danske Centralkomite lavet en hel jysk Aften ud af Besøget. Selve „Jens Vejmand“ blev sunget af en regulær Jens Vejmand med langt Skæg og „Læderlap for Øjet“, og „Havren“ blev sunget af en jysk Høstpige, og der var mere endnu for at sætte Stemningen op før selve Oplæseren viste sig paa Scenen. I Sønnen Esben har Jeppe Aakjær faaet en glimrende og intim Fortolker. Han læser og fortæller jævnt og lige til uden at gaa til Yderligheder, netop saadan som en Jyde vil læse op af en jysk Digters Arbejde.

EN DANSKER OPDAGER AMERIKA.

Interview med Forfatteren Josef Petersen.

Mellem de Passagerer, som forleden ankom til New York med den svenske Turbinedamper „Drottningholm“, befandt sig den danske Forfatter Josef Petersen, kendt som en af Præmietagerne i Gyldendals store Romankonkurrence, og forøvrigt den eneste Forfatter i Verden som har præsteret det Kunststykke, to Gange at erobre Sølvmedaljen i de Olympiske Leges litterære Konkurrencer — første Gang i Paris og anden Gang i Los Angeles — begge Gange for Danmark.

Vi træffer Josef Petersen hos hans Ven, den amerikanske

— Det er første Gang De er i New York, Josef Petersen? spørger vi.

— Ja, jeg har ofte, særlig efter at jeg begyndte Studierne til min Bog om Columbus, følt Trang til at lære den ny Verden at kende. Men først nu er det lykkedes mig at faa Lejlighed dertil.

— Hvad er Deres første umiddelbare Indtryk?

— Overvældende. Da Manhattan steg ud af Taagen og kom „Drottningholm“ imøde, virkede det paa mig som en Vision. Mere som et fantastisk Billede fra Atlantis eller Babylon end som et Nutidsbillede. Det var ligesom netop de vældige massive Dimensioner gjorde Billedet stofløst. Det steg, det svævede. Siden jeg stod paa Parthenon i Athen har jeg aldrig haft en saa ophøjet Følelse ved Synet af Arkitektur.

— Vil De fortælle os lidt om Formaålet med Deres Rejse?

— De danske Skildringer af Livet og Udviklingen i U. S. A. har ofte fyldt mig med Undren, svarer Josef Petersen; enten har de været knastørre og givet mig Billedet af en kompliceret Maskine eller en Logaritmerække, eller ogsaa har de vist mig et Land, hvor Gangsters, Kidnapers, Pengepugere, Stepdansere og Harlems Natklubspiger dominerede og hvor Dollarsprinsesser drømte om at indfange fallerede europæiske Prinser. Jeg har allerede konstateret, at disse Skildringer giver et aldeles falsk Billede af U. S. A. — Livet i Amerika er ikke en Radio „sketch“ skabt af Jazztoner og Negerstep med Vræl fra Wall Street. Ligesaa lidt som det danske Samfundslivs Højdepunkt er at finde i Beskuelsen af „Hamlets Grav“ — der, som alle Danske, men kun faa Udlændinge, ved, er en opdigtet Turistattraktion.

Jeg har, ved Carl Christian Jensens Hjælp, allerede haft Lejlighed til at lære lidt af det sande Amerika at kende.

— Og hvad er Deres Indtryk af det?

— Det vil naturligvis føre for langt i et kort Interview at gøre rede for alt det værdifulde og beundringsværdige i de forskellige Grene af Kulturlivet her, som jeg har faaet Lejlighed til at betragte, omend foreløbig kun flygtigt. Jeg har været hos amerikanske Kunstnere, som ikke alene har erhvervet sig en høj Teknik men stadig fører en utrættelig Kamp for at naa længere ind i Kunstens Verden. Jeg har, paa Medical Center, lænt fremragende og sympatiske Videnskabsmænd som den store Specialist Harry Shapiro, Professor Detwiler, Dr. Copenhagenaver, Hjertespecialisten, og mange andre at kende. Hos Sociologen Daniel Cranford Smith — „Uncle Dan“ — i „The New School for Social Research“ har jeg truffet mange Sociologer og Videnskabsmænd, med den berømte Alvin Johnson i Spidsen. Jeg har ogsaa gjort Bekendtskab med den praktisk arbejdende, glimrende Statistiker, Dr. Gallup.

— Vil De skrive en Bog om Deres Rejse?

— Jeg er her som Korrespondent til Dagbladet „Politiken“ i København. Men iøvrigt har jeg allerede lagt Planer til en Bog, der skulde virke som en Protest mod det ensidige, fantasiløse og overfladiske Syn paa De forenede Stater.

— Hvad skal den hedde?

— Maaske vil jeg kalde den: „En Dansker opdager Amerika“, men det er endnu for tidligt at tale om den.

— Vejret har ikke været Dem særlig gunstigt paa Overrejsen, — siger vi tilslut.

— Det var stærk Storm næsten hele Tiden, et Par Dage næsten Orkan. Ikkedestomindre var næsten ingen af Passagererne søsyge, og jeg har lært Atlanterhavet at kende paa en Maade der gav mig et dybere Indblik i dets Vælde end om jeg havde krydset „Dammen“ i Magsvejr.

— Men hvordan kunde De undgaa Søsyge i saadant Stormvejr?

— Jo, „Drottningholm“ gaar ualmindelig støt selv i haardt Vejr. Vi har haft det dejligt undervejs.

— Var der mange Danske med?

— Ja vi var temmelig mange for Aarstiden, men vi alle — Danske, Svenske, Nordmænd, Amerikanere, har følt os som en stor Familie, samlet til en munter ni Dages Fest under en elskværdig Værts Forsæde og kyndige Ledelse. — Det har været en sand Rekreation og en uforglemmelig Nydelse for mig at foretage denne Rejse.

Fra Litteraturens Verden

Naar Santalmission, — og vi kan godt nævne Sudanmissionen tillige, — er blevet saa vidt og bredt bekendt iblandt vort Folk, ja staar vist adskillige nærmere ved Hjertet end vore egne Missioner, saa skyldes dette ikke et Lune eller et Tilfælde. Skal vi paapege hvad vi tror er den egentlige Aarsag, saa bliver det deres Litteraturmission herhjemme. Selvfølgelig er der noget spændende ved disse fjerntliggende Virksomheder iblandt de underlige primitive Folkefærd; men dermed er ikke sagt, at Indianerne og Japanerne ikke ogsaa har deres Romantik. Medens vi faar Bog efter Bog, saavel som maanedlige Blade fra de to førstnævnte Missioner, har vi kun et Par smaa Skrifter om vore egne Samfundsmissioner.

Men hvorfor nu dette? Jo, der kom til vor Skrivepult i Dag en pæn Bog, som viste sig at være en gammel Bekendt omend i nye Klæder, nemlig M. A. Pedersons „IN THE LAND OF THE SANTALS“. At man finder Aarsag til at genudgive denne Bog nu ti Aar efter at den først udkom, bevidner at den er aktuel. Ved at forsyne den med en Del nyere Billeder samt up-to-date Data har Santalkomiteen sikkert vist os at det betaler sig at fortælle Folk om Herrens store Gerninger derude. Nu, Missionær Pederson var en Mester i at fortælle jævnt og fornøjeligt, og det er just ikke halv Prædiketone han fører; det er Virkelighedsbilleder fra det daglige Liv. Jo fattigere man er paa Oplevelser desto mere vil man prædike sig fra det. Dette gælder baade Samtaler, Breve, Blade og Bøger. Denne er en Bog der vil holde Interessen. Haaber at den kommer paa de Unges Læseliste. PCJ.

En fin Bog til og om de syge.

Ebba Pauli: Kamp eller Resignation. En Bog om Sygdom. Oversat fra Svensk af Pastorinde K. Svelmøe-Thomson. Forord af Overlæge Arne Johannesen, Hagerup. 197 Sider.

Det er den sjælfulde Forfatterinde af Eremitbøgerne, en af Lederne af det „Kristelig-sociale Arbejde paa „Birkaarden“ ved Stockholm, selv prøvet i Lidelse, der her sætter sig ind i de syges Ensomhed og taler stilfærdigt, klogt og forstaaende med dem om Sygdom og Lidelse, dens Aarsag og Mening og guddommelige Formaal. Hun prædiker ikke, endskønt hun forkynnder Evangeliet i dets Enfold og Vælde, men hun lister og læmper sig frem med Sandheden fra Gud, som det passer blandt syge, og viser os de to Veje under Sygdom, Resignationens Vej nedad og Kampens Vej opad. Hun kalder paa Livsviljen og siger, at Gud vil Livet, og vi maa ville det som Han, vi syge og svage. Skønnest er maaske det Kapitel, som hedder „I Grænselandet“, og som taler om Døden, saa man næppe glemmer det. Det er en fin og klog Bog, som mange Læger, mange syge og mange, der lever blandt syge, vil faa stor Gavn og Velsignelse af at læse.

Carl Christensen.

Omar Khayyams „Rubaiyat“ i dansk Oversættelse efter Edward Fitzgeralds 4de engelske Tekst, ved Alfred G. Anderson, Newton Centre, Mass. (52 Greenlawn Ave.)

Der er altid nogen som interesserer sig for dette per-

siske Digterværk fra det 11te Aarhundrede af Teltmageren Omar, siden det blev opdaget og oversat samt udgivet af Fitzgerald i London 1859. Nærværende Udgave har jo lidt Interesse som et dansk-amerikansk Forsøg, ellers er der vist ikke mange herovre som ynder at læse disse ofte trivielle firliniede Vers, der nærmest er en Lovprisning af Vinen. Der er dog Perler iblandt. Heftet er paa 16 smaa Sider, saa det er ingen stor Begivenhed. PCJ.

Pearl S. Bucks nye Roman. Manuskriptet til Pearl S. Bucks nye Roman „The Patriot“ er i disse Dage blevet indleveret til Jespersen og Pios Forlag.

Den foregaaar for Størstedelens Vedkommende i Japan i de sidste Par Aar og skildrer et blandet kinesisk-japansk Ægteskab paa Baggrund af Japans Krig med Kina.

Tildelingen af Nobelprisen til Pearl S. Buck har bevirket en stærk Efterspørgsel ogsaa efter hendes ældre Bøger. Jespersen og Pio har saaledes i disse Dage maattet sætte et nyt Oplag af „Sønner“ i Arbejde den Bog, Forfatterinden selv ved sit Besøg betegnede som sin bedste. Hun er nu trykt ialt i 130,000 Eksemplarer paa Dansk.

B. B. Rud: **Kaj Munk.** En kritisk Studie over en heroisk dramatisk Digtning. (Nyt Nordisk Forlag. Kr. 4.50.)

Det er overraskende tidligt at møde en samlet Vurdering af Kaj Munks hittidige Indsats, som den, B. B. Rud, — Ingeniør og Lærer paa Askov Højskole — her forsøger, alt eftersom det dog var saa sent som i 1926, det første Drama forelaa i Bogform („En Idealist“). Tilmed var det vel egentlig først ved samme Dramas for københavnske Kritikere saa herostratisk berømte Opførelse paa det kongelige Teater 1929, at en større Kreds blev opmærksom paa Kaj Munk.

Men de brogede litterære Frø, Kaj Munk i det korte Tidsrum har udsaaet, kan nok nødvendiggøre en kyndig Vejleder til nærmere Bestemmelse af det, der er vokset op.

Nu kan en Digter som Kaj Munk naturligvis mindst af alle bedømmes paa saa kort et „litterært Liv“. Deraf formodentlig ogsaa visse Mangler, som Bogen lider af. Til Gengæld beror dens Værdi derpaa, at den er skrevet af en Mand, der har en dyb Sans for Værdierne i Kaj Munks Digtning og selv er begejstret-grebet af den uden dog noget Øjeblik at tabe sin kritiske Sans. Værdifuld er især Ruds stadige Understregen af den Kendsgerning, som alt for ofte fortøner sig i den almindelige Vurdering Mand og Mand inellem, at Kaj Munk har een stor Lidenskab: Gud. Saaledes gør Rud med Rette opmærksom paa, at Munks Hovedindsats i den dramatiske Digtning er „en magtfuld Prædiken, Evangeliet forkyndt paa Teatrets store Torv, hvor Kræmmerne dog for en Tid er trængt bort.“

I. J. †

Mbl. K.F.U.M.

FRA DAG TIL DAG

Daglig Bibellæsning med Forklaring for tre Aar.

En Haandsrækning til at følge med paa daglig Vandring ad Bibelens Stier. 1., 2. og 3. Aargang af C. Asschenfeldt-Hansen. Smukt og solidt indbunden med Læderryg og Hjørner. Stort Format 308 Sider. Pris \$2.50 portofrit tilsendt.

Danish Lutheran Publishing House

Announcement

UNITED DANISH EVANGELICAL LUTHERAN CHURCH OF AMERICA FORTY-THIRD ANNUAL CONVENTION, OAKLAND, CALIFORNIA JUNE 12-18, 1939

For the accommodation of delegates, members and friends, attending the Convention, your officers have arranged with the Chicago and North Western-Union Pacific-Southern Pacific Railroads to reserve a limited amount of Pullman standard sleeping car space from Chicago and Omaha to Oakland on the "San Francisco Overland Limited," also tourist sleeping car space on the "San Francisco Challenger" via the following schedules:

SAN FRANCISCO OVERLAND LIMITED Air-Conditioned Standard Sleeping Cars Only					SAN FRANCISCO CHALLENGER Air-Conditioned Tourist Sleeping Cars and Coaches				
Lv. Chicago	10:25 P.M.	June	8th & 9th		Lv. Chicago	10:30 P.M.	June	8th & 9th	
Ar. Omaha	10:00 A.M.	June	9th & 10th		Ar. Omaha	10:10 A.M.	June	9th & 10th	
Lv. Minneapolis	8:05 P.M.	June	8th & 9th		Lv. Minneapolis	8:05 P.M.	June	8th & 9th	
Lv. St. Paul	8:45 P.M.	June	8th & 9th		Lv. St. Paul	8:45 P.M.	June	8th & 9th	
Ar. Omaha	7:31 A.M.	June	9th & 10th		Ar. Omaha	7:31 A.M.	June	9th & 10th	
Lv. Omaha	10:25 A.M.	June	9th & 10th		Lv. Omaha	10:40 A.M.	June	9th & 10th	
Ar. Oakland	7:40 A.M.	June	11th & 12th		Ar. Oakland	7:45 A.M.	June	11th & 12th	
Round-Trip First-Class R.R. Fares (Return limit three months)					Round-Trip Intermediate-Class R.R. Fares (Return limit three months)				
From:					From:				
Chicago	\$90.30	Milwaukee	\$90.30		Chicago	\$74.00	Milwaukee	\$74.00	
Minneapolis	90.30	Racine	90.30		Minneapolis	74.00	Racine	74.00	
St. Paul	90.30	Des Moines	81.55		St. Paul	74.00	Des Moines	66.85	
Omaha	75.60	Green Bay	90.30		Omaha	61.95	Green Bay	74.00	
Standard Pullman Fares—One-Way					Tourist Pullman Fares—One-Way				
From:	Lower Berth	Upper Berth			From:	Lower Berth	Upper Berth		
Chicago	\$16.55	\$12.60			Chicago	\$8.95	\$6.80		
Minneapolis	16.55	12.60			Minneapolis	8.95	6.80		
St. Paul	16.55	12.60			St. Paul	8.95	6.80		
Omaha	13.95	10.60			Omaha	7.35	5.60		
Correspondingly low round-trip fares from other points. Tickets may be routed returning via the same or any other direct route, including Los Angeles. From certain stations Portland-Seattle may also be included at the same or slightly higher fares. For additional information consult your local Ticket Agent or write the National Transportation Chairman. See coupon below.					Round-Trip Coach Fares (Return limit six months)				
From:					From:				
Chicago	\$65.00	Milwaukee	\$65.00		Chicago	\$65.00	Milwaukee	\$65.00	
Minneapolis	65.00	Racine	65.00		Minneapolis	65.00	Racine	65.00	
St. Paul	65.00	Des Moines	58.75		St. Paul	65.00	Des Moines	58.75	
Omaha	54.40	Green Bay	65.00		Omaha	54.40	Green Bay	65.00	

The SAN FRANCISCO OVERLAND LIMITED is the acme of comfort and convenience. This first-class, all-steel train is completely air-conditioned and offers those features which add so much to the complete enjoyment of an extended trip. Buffet Club car with radio; Club Lounge car; an excellently appointed diner; open section standard sleeping cars; drawing rooms, compartments, and bedroom sleeping cars. Registered Nurse-Stewardess and Valet complete the extra features which make your trip enjoyable and long-to-be-remembered.

The CHALLENGER is the popular economy train, because of its many innovations. Here you enjoy completely air-conditioned tourist sleeping cars, assuring comfort in all weather; a lounge car with radio; a popular price dining car and deluxe coaches with free pillows. Its comforts will delight you and its economies will amaze you.

We urge you to make your sleeping car reservation as early as possible. Use the coupon below.

Rev. N. C. Carlsen,
President,
Blair, Nebraska.

Rev. N. P. Lang,
National Secretary of Transportation,
Chicago, Illinois.

RESERVATION COUPON

Rev. N. P. Lang, Natl. Transportation Chm.
Room 1011 Field Building, 140 S. Clark St.
Chicago, Illinois:

Referring to Transportation Announcement in connection with the United Danish Evangelical Lutheran Convention. Oakland, California, June 12-18, 1939.
Please make following reservation in my name, advising space assigned:

☐ Standard Pullman lower berth

☐ Tourist Pullman lower berth

☐ Standard Pullman upper berth

☐ Tourist Pullman upper berth

Leaving (Date)
(Station)

☐ I will use coach accommodations on the Challenger.

(Name) (Address)

DEN LANGSOMME VESTJYDE

Engang kom der en Uldhandler ind i en vestjydsk Gaard. Han traf Bonden i Forstuen. (Vestjyderne er som bekendt meget tavse, og det varede længe inden der blev sagt noget.) Endelig langt om længe tog Uldhandleren sin Pibe frem, stoppede den og tændte den; han lagde ikke selv Mærke til, at han tabte en Gnist ned paa sine Bukser. Men Bonden saa det, og sagde: „Hvor æ do fræ?“ Uldhandleren svarede: „A æ fræ Worbasse.“ Saa spørger Bonden videre: „Hwa hidder do?“ Uldhandleren svarede igen: „A hidder Niels Peter Pejsten!“

Endelig siger Bonden: „Niels Peter Pejsten fræ Worbasse dæ æ Ild i di' Bowser.“

— Deres Mand er saa ret som et Lys trods sine halvfjerds, Fru Sørensen!

— Ja, men han er et daarligt Lys, brummede Fru Sørensen, han gaar for meget ud og endda mest om Aftenen!

— De var altsaa Vidne til Striden mellem Anklagede og hans Hustru. — Hvad tænkte De ved den Lejlighed?

— Gift dig aldrig, Jensen!

Clemens Sørensen

Mod Strøm og Vejr

Forfatteren, der var Sømand, før han blev Præst, fortæller følgende om sig selv:

Mit Liv har været Skueplads for to kæmpende Magter: Kærligheden til Havet og min Gerning der og et brændende Ønske om at blive Præst for det Folk, som ved, hvad det er at længes.

Ønsket om at blive Præst sejrede, og efter vel overstaaet teologisk Embedseksamen blev Clemens Sørensen i Efteraaret 1935 af Dansk Kirke i Udlandet sendt til Vancouver, blandt hvis danske Befolkning han siden har øvet en

Præstegerning. Præstekjolen har dog ikke formaaet at skjule Sømanden, hvad de foreliggende Fortællinger tydeligt bærer Vidnesbyrd om. 142 Sider. Pris netto \$1.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
BLAIR, NEBRASKA

REJS TIL

DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte
AMERIKA — DANMARK SKIBE

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Afsejlinger fra New York

April 9; Maj 6, 19; Juni 6, 20; July 2, 13.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder
i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSEDDER.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	34904.33	4036.56	4272.27	6123.24	6315.38	2424.23	4641.18	681.43	6186.05	223.99
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	70.26		70.26							
Webster Groves, Mo., Bethany Ev. Luth. Church	101.56		69.29		32.27					
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Church, in memory of P. M. Hannibal	3.00	3.00								
Lindsay, Nebr., Bethany Luth. Church	1.58				1.58					
Coon Rapids, Ia., Luth. Ladies' Aid	5.00						5.00			
Scranton, Ia., the Luther League	5.00						5.00			
Northfield, Minn., a "Mission-Friend"	14.00				14.00					
Ringsted, Ia., St. Paul's Luth. Church	26.80						26.80			
Ringsted, Ia., from a friend	1.00	1.00								
Kankakee, Ill., Ansgar Luth. Church	64.71		25.72		34.29					4.70
Standard, Alta., Can., Nazareth Luth. Church	18.25		6.00		6.00				6.25	
McNabb, Ill., Emaus Luth. Church	28.98			28.98						
Remsen, Ia., John Nielsen and family in memory of Arlene Hansen, Moorhead, Ia.	2.00	2.00								
Ringsted, Ia., Willing Workers Society of St. Paul's Luth. Church, in memory of Mrs. Neve's father, Mr. Otto Hansen	2.00				2.00					
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. Wm. J. Von Stocken, in memory of Mrs. Chris Jensen and Mr. Peder Lund, one dollar in memory of each	2.00						2.00			
Chicago, Ill., Golgotha Dan. Ev. Luth. Church, one-third of offering at mission meeting	4.67				4.67					
Chicago, Ill., Ebenezer Dan. Ev. Luth. Church	20.55			20.55						
"Kobenhavn, Dansk Kirke i Udlandet"	279.00				279.00					
Graettinger, Ia., St. Paul's Luth. Church	5.70						5.70			
Culbertson, Mont., Mrs. Martha Fryhling of Ebenezer Church, Dane Valley	5.00	2.50			2.50					
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church: Pastor and Mrs. Henry N. Hansen \$5, Mr. and Mrs. Niels Norgaard \$4, Mr. Andrew Dynnesen \$4, Mr. Olaf Rasmussen \$5. Total	18.00			18.00						
Milltown, Wis., Eusy Bees (Sunshine Fund), in memory of Dewey Knutson	2.00				2.00					
Oyens, Ia., Gethsemane Luth. Church	12.75					12.75				
Oyens, Ia., Gethsemane Luth. Church, collection at meeting by Rev. Bach	9.20						9.20			
Royal, Ia., Marie Beck of Bethlehem Luth. Church	10.00		5.00						5.00	
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	9.19				9.19					
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church, offering at meeting by Rev. Bach	9.75						9.75			
Standard, Alta., Can., Nazareth Luth. Sunday School, children's and teacher's birthday money	7.37						7.37			
Marcus, Ia., Ladies' Aid of Nazareth Luth. Church, at visit of Rev. Bach	10.00						10.00			
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church at visit of Rev. Bach	9.65						9.65			
St. Paul, Minn., Mr. and Mrs. C. Pedersen, in memory of Mrs. Christian Jensen of Immanuel Luth. Church, Minneapolis	3.00				3.00					
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. N. G. Hansen, in memory of Mrs. Chris Jensen and Mrs. Peder Lund	5.00								5.00	
Des Moines, Ia., Bethesda Luth. Sunday School	10.00						10.00			
Somers, Ia., Mr. and Mrs. Harry L. Hansen	10.00			10.00						
Geneva, Minn., A. C. Thompson of Community Luth. Church	10.00				10.00					
Geneva, Minn., Community Luth. Church	85.20		35.20			10.00	15.00	5.00	20.00	
Total received on 1938-39 synodical budget	35786.50	4045.06	4483.74	6200.77	6715.88	2446.98	4756.65	686.43	6222.30	228.69

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., March 7, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.
Dear Congregation Treasurers:

Do you realize that the above figure, \$35,786.50, represents only about 62% of the synodical budget, and that we must raise \$22,000.00 within the next eight weeks? In order to meet the synodical budget, \$57,791.50, every congregation in the synod must pay its quota in full. Kindly look up the amount of your quota and then send me the unpaid balance as soon as possible, so that your congregation may join the ranks of those, who already have paid their allotment.

Sincerely,

H. J. Hansen, Synodical Treasurer.

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2785.47	989.60	1255.04	376.13	164.70
Shelby, Ia., Pastor and Mrs. A. W. Lund, in memory of P. N. Lund, Minneapolis	2.00	2.00			
Summit, Minn., St. Ansgar Mission Circle	5.00			5.00	
Total received for extra synodical missions	2792.47	991.60	1255.04	381.13	164.70

NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA

Albert Lea, Minn., Ladies' Danish Bible Class of Trinity Church, for the first brick in the wall of the new building \$5.00

Received with thanks. Blair, Nebr., March 7, 1939.

H. J. Hansen, Synodical Treasurer.

HAR DE LÆST

DANMARK, VORT LAND I BILLEDER OG TEKST

Bogen indeholder

ialt 90 smukke Fotografier, som er udført og trykt paa fornemt Kusttrykpapir og ledsaget af dansk og engelsk Tekst under hvert Billede. Omslaget, hvorpaa der er et pragtfuldt helsides Billede af Kronborg, er lakeret, og Bogen leveres i en Kartonæske lige parat til Forsendelse.

Pris \$1.25, portofrit tilsendt

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

JULESTJERNEN, 48 Sider, smukt illustreret	\$1.60
HJEMMENES JULEBOG, 112 Sider	.50
HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider	.30
BØRNEBOK, Stort format, 20 Sider	.20
DER UDE FRA, Stort format, 24 Sider	.20
LØSEN-BOGEN, ANDAGTSBOG FOR AARET 1939	.40
DANSK ALMANAK 1939	.40

Meta Moe: Pris Netto
HVAD ER ET MENESKE? 304 Sider \$1.10
INDTIL TREDJE OG FJERDE LED, 205 Sider .135

Villads Christensen:
SØREN KIERKEGAARDS RØST, 369 Sider .225
Clemens Sørensen:

MOD STRØM OG VEJR, 142 Sider .110
Svend Aage Reerslev:
GAASE-MARIES HUNDREDEAARSDAG, 175 Sider 1.00

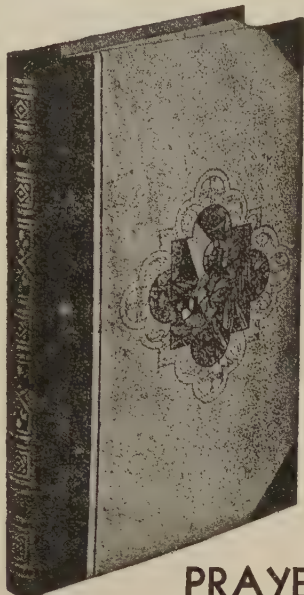
Aage Nørfelt:
SOGNEPRÆST A. FIBIGER, en Guds Vandringsmand.
227 Sider .180

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

FOR SALE

80 acres good land. Buildings on main road.
2¼ miles from Greenville, Mich. Stock and tools.

Christian Hansen,
R. 1. Box 128,
Greenville, Mich.

PRAYER

By Dr. H. HALLESBY

The secret of the wonderful appeal which Dr. Hallesby's writings have on people lies chiefly in the power emanating from his personal experience and conviction, and in his safe and secure mooring in the Scriptures.

His writings as well as his preaching edify the believer, help the doubter, succor the sick and the aged, inspire and guide the hale and young whose desire is to serve God.

Price \$1.00

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebraska

BRUGTE BØGER.

Fra Guldgruben, Bibelforklaring af Asschenfeldt-Hansen, 8store Bind, godt indbundne, Læder-ryg, Guldtryk \$15.00.

Vilhelm Beck: En lille Skatkiste, 798 Sider, godt Bind \$1.00.

A. Busch, en Prædikensamling, godt Bind, 833 Sider, \$1.00.

Otto Funke: Den kristnes Liv, Pragtbind 75 cents.

Otto Funke: Fra England, Forlagsbind, 75 cents.

Otto Funke: Guds Fodspor, 2 Bind, uindbunden, begge fro 50 cents.

Otto Funke: Du og din Sjæl, godt Bind, 50 cents.
Alt Portofrit.

Rev. P. H. Pedersen,
99 Broad Street, Perth Amboy, N. J.

HUSBESTYRERINDE ØNSKES.

En ældre Pige eller Enke kan faa Plads til 1. Marts hos en Enkemand paa en Farm, 2 Mil fra Byen. Dansk Kirke — godt Hjem.

Chris Skobo.
Laurel, Nebr.

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark

**3 AFSEJLINGER FRA NEW YORK
DIREKTE TIL KØBENHAVN**

MS „GRIPSHOLM”	4. Maj
SS „DROTTNINGHOLM”	13. Maj
SS „DROTTNINGHOLM”	12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøteborg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Svenske Liniens Specielt Særtog Gøteborg—København (ca. 5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

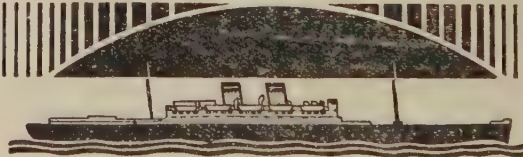
Afsejlinger fra New York til Gøteborg: 18., 30. Marts; 15. April; 31. Maj; 3. Juni; 1., 13. og 24. Juli, osv.

**Udelukkende Skandinaviske Officerer,
Betjening og Kost**

Forlang detaljerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave., Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

Til DANMARK

De rejser hurtigt og bekvemt ombord paa vore populære Dampere

**BREMEN • EUROPA
COLUMBUS**

**NEW YORK • HAMBURG
HANSA • DEUTSCHLAND**

Udmærket Jernbane-Forbindelse fra Bremen eller Hamburg

FAA DERES EUROPÆISKE SLÆGTNINGE TIL AT
BESØGE DEM I AMERIKA

Særligt lave Turist-Rater for Afsejlinger fra Europa mellem den 3. April og 23. April og mellem 26. Juni og 23. Juli, disponibel for en 4 Maaneders Rejse i Amerika.

For Oplysninger Deres Lokalagent eller
130 W. RANDOLPH ST., CHICAGO, ILL.

**HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD**

Luthersk Avisblad

LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 22. MARTS 1939

PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
LIBRARY

Reference Library
New York N.Y.
39 E 35th St
Nat'l Luth. Council

NR. 12

DANA COLLEGE KORET

Korets Medlemmer

Sopranos

Ferrol Adams, Mo. Valley, Ia.
Veta Beck, Brayton, Ia.
Helen Pedersen, Blair, Nebr.
Iola Petersen, Exira, Ia.
Lorraine Peterson, Kenosha, Wis.
Betty Wolff, Blair, Nebr.
Elaine Jaspersen, Herman, Nebr.
Shirley Bondo, Evan, Minn.
Margaret Christensen, Cedar Falls, Ia.
Ruth Nielsen, Toronto, Canada
Marguerite Offen, Blair, Nebr.

Tenors

David Kolb, Walnut, Ia.
Harold Sorensen, Racine, Wis.

Sheridan Svendsen, Hutchinson, Minn.
Austin Bach, Kumamoto, Japan
Raymond Carlsen, Blair, Nebr.
Thorvald Hansen, Westbrook, Maine
Rodney Hansen, Denmark, Wis.

Altos

Helen R. Andersen, Albert Lea, Minn.
Gladyce Dobernecker, Neola, Ia.
Clarisse Hagen, Washington Isl., Wis.
Lois Lyngbe, Ingleside, Nebr.
Ellen Gebuhr, Council Bluffs, Ia.
Muriel Edling, Luck, Wisconsin
Jean Larsen, Lyons, Nebr.
Joyce McLeod, Dannebrog, Nebr.

Norma Staby, Westbrook, Maine
Rhoda Carlsen, Blair, Nebr.

Basses

Raymond Andersen, Denmark, Wis.
Paul Neve, Beresford, S. Dak.
Hillerup Rasmussen, Fremont, Nebr.
Robert Wildrick, Des Moines, Ia.
Leonard Andersen, Audubon, Ia.
Edward Hansen, Harlan, Ia.
Morris Hanson, Milwaukee, Wis.
Arthur Tingley, Green Bay, Wis.
Carlyle Hansen, Omaha, Nebr.

ELWOOD KRAFT, Dirigent

EDWARD HANSEN, Forretningsleder

Koret begynder sin Turne Fredag Aften i Beresford, S. D., og gaar videre som flg.: —

March 24.....Beresford, South Dakota
March 26.....Geneva, Minnesota
March 26.....Albert Lea, Minnesota
March 27.....Farmington, Minnesota
March 28.....Askov, Minnesota
March 29.....Luck, Wisconsin

March 30.....Minneapolis, Minnesota
March 31.....Northfield, Minnesota
April 2.....Evan, Minnesota
April 2.....Gilfillan, Minnesota
April 2.....Hutchinson, Minnesota
April 3.....Tyler, Minnesota

UNDFANGELSE SUNDERET

En maa vel undres over Guds Almagt, men endnu mere underfuld synes hans Barmhjertighed at være, omendskønt Almagten og Barmhjertigheden hos Gud er lige; thi begge er de uendelige. Lad andre beundre Skabelsen; jeg vil hellere beundre Genløsningen, omendskønt begge er Gerninger af Guds uendelige Kraft. Det er en stor Ting at skabe Mennesket, som jo ikke kunde have fortjent saadan Naade, da det endnu ikke var til. Men een endnu større Ting synes det at være, at forløse Mennesket, som havde fortjent Straf, og at paatage sig Fyldestgørelsen for dets Skyld. Det er et stort Under at Gud har dannet vort Kød og vore Ben; men et endnu større Under er det, at Gud selv har villet blive Kød af vort Kød og Ben af vore Ben (Ef. 5:30 flg.).

O min Sjæl, vær taknemlig mod din Gud, som har skabt dig, da du endnu ikke var, — som har forløst dig, da du var fordømt for dine Synders Skyld, — som har beredt dig Himmelens Glæder, saafremt du i Troen hænger fast ved Kristus!

Johan Gerhard i „Hellige Betragtninger“.

EN FASTEBETRAGTNING

„Jeg har herliggjort dig paa Jorden.“ Joh. 17, 4.

Jesus, vor Herre og Mester, staar ved Afslutningen af sin Livsbane hernede. Nys har han skænket sine Disciple den bedste af alle Gaver, sig selv, i den hellige Nadver. Nu gaar han den tungeste Stund i sit Liv i Møde. Han skal kæmpe den sidste svære Kamp. Saa vender han sig til sin Himmelske Fader, med hvem han under hele sit Jordeliv stod i den allerinderligste Livsforbindelse, og udøser sit Hjerte i den Bøn der har faaet Navnet „Jesu ypperstepræstelige Bøn,“ og hvori han lægger sin lille hjælpeløse Discipelflok paa Faderens Hjerte. Men først kaster han et Blik tilbage paa sit Liv. Hvad har været hans store Opgave, hans Kald i Livet? Hvad er det, som har været bestemmende for al hans Gøren og Laden? Det har været dette, at forherlige Faderen, at prise Gud. I al hans Forkyndelse, i alle hans Kærlighedsgerninger, i hvert et Skridt han tog, var det dette ene han havde for Øje „at hans himmelske Faders Navn maatte blive stort og dyrebart for hver en Menneskesjæl, at alle maatte komme til at leve til Herrens Lov og Pris!

Jesus tænkte ikke paa sig selv; han havde nok sine Fristelser, der vilde faa ham til at gaa sine egne Veje til Storhed og Magt. Men han overvandt alle disse Fristelser just fordi han altid havde sin Opgave klart for Øje, den at forherlige Faderen. Ingen har kunnet gøre dette saaledes som han, fordi han var den eneste, hvis rene Sjæl ikke husede nogen egenkærlig Tanke. Men tænk, om det ogsaa blev vor ene store Livsopgave at forherlige vor himmelske Fader! Har du nogensinde alvorlig tænkt over dette Spørgsmaal: Hvorfor er jeg egentlig paa Jorden? Hvortil skal mit Liv tjene? Du har faaet en Gerning at gøre, og tak din Gud for den, enten du er stillet højt eller lavt i Verden; men hvad er det egentlige Endemaal, den store Hensigt med det alt sammen?

Dit Liv skal da ikke være bare som en enkelt Draabe der rinder ud og forsvinder i det uendelige Hav. Nej, hvor du end er stillet paa Jorden, enten du virker i Slot eller Hytte, enten du er Professor eller Gadefejter, din Livsopgave er at forherlige Guds Navn i Verden.

Jesus, han som er Menneskenes Søn, som har levet et sandt Menneskeliv paa Jorden og gik ind under alle Jordlivets Kaar, han som har kæmpet og lidt, som har arbejdet, grædt og været glad, han har vist os hvad der er ethvert sandt Menneskelivs Opgave, nemlig, at prise Gud. Har der flydt noget af Guds Lov og Pris ud af vort Liv, da har vi ikke levet forgæves, selv om vi var de ringeste i Verden. Da har vort Liv haft Evighedsbetydning, selv om det var kort som en flygtig Drøm. Men er det Egenkærlighedens Lov, der har styret vore Veje, saa vi vilde forherlige vort eget Navn og søge egen Storhed og Verdens Ære, — ja, havde vi end et af de Navne der funkler som Stjerner i Verdens Nat, — vort Liv havde dog været forgæves. Det rinder som en Ørkenbæk ud i Sandet og det var i dybeste Forstand et ulykkeligt Liv. Dette fordi det ikke opfyldte sin Bestemmelse, ikke løste den Opgave Gud havde givet det. Man spørger da maaske, hvorledes skal jeg, en arm og svag Synder, kunne forherlige min Gud i Verden? Jo, det sker derved at du gennem Omvendelse og Tro kommer i Samfundsliv med den Herre Jesus, saa du kan sige med Paulus: Jeg lever ikke mig selv mere, men Kristus lever i mig. Gaar vi med al vor Egenkærlighed og Egenvillie til Jesus og lader vi hans Blods rensende Kraft formedelst Troen udøve sin Virkning paa vort Hjerteliv, da vil vi erfare at vort eget usle Jeg dør; det korsfæstes, omend langsomt, og under mange Kampe. Men vi vil leve ham til Ære som skænkede Jordlivet den store herlige Gave. Og da vil vi ogsaa engang ved vort Livs Ende kunne sige med Tak til Gud for hans store Naade: Jeg har forherliget dig, min Fader, paa Jorden.

Ved Maria Petersen, Waupaca.

DET EVIGT LEVENDE FRØ.

Dybt under Muld,
Hvor tit findes Guld,
Vel gemmes saa mangt lille Frø.
Men „gemt er ej glemt“ —
Naar Gud har bestemt,
Det Frø af Jord spirer frem.

Ved Solens Kys —,
Ved Luft og Lys,
Det sig vokser saa stærkt og stort.
Vel ofte staa vi med undrende Blik
Ved alt, hvad Guds Vælde har gjort.
Maaske var det grønt, hvidt, rødt, eller gult —
Der vaktet til Live saa underfuldt.
Livskærnen ret aldrig vi finde kunde,
Om tusind Aar vi derpaa vil grunde.

Dybt inde i Hjertets Midte,
Gemt i et Hylster saa fint,
Jeg tror, man sikkert vil finde,
Af mange saa ofte forglemt,
Et Frø — saa rent som det pureste Guld,
Lutret det blev i vort Jordelivs Muld:
Det kasted' Hammen og voksede sig stort
Ved det største Under, som Gud har gjort,
Da Han bød i sin Visdom: „Du skal aldrig dø —,
Men leve evigt — Du lille Frø!“

Sophie L. C. Stilling.

48—11 91st Place, Elmhurst, E. I., N. Y.

BANGE FOR AT DØ SOM ATHEIST

Den franske Forfatter, Lavredan, der længe har været bekendt som Atheist, fremkom med følgende Bekendelse, da han oplevede Verdenskrigens Frygteligheder: „Jeg lo ad Troen og troede mig vis. Tilsidst blev Latteren hul og tom, thi jeg saa Frankrig blødende og sørgende. Hvad vilde der gaa af Frankrig, dersom Landets Børn ikke troede og dets Kvinder ikke bad? Her var et Land, hvis Marker var dækket med de døde. Hvor vanskeligt var det ikke at vedblive som Atheist paa denne Kirkegaard, som var Nationen! Jeg kan ikke, jeg kan ikke, jeg har bedraget mig selv og Eder, som har læst min Bog. Det var et Blændværk, en Feberfantasi, en ond Drøm. Jeg skuer Døden og kalder paa Livet. Hænder fyldt med Vaaben bringer Død, foldede Hænder bringer Liv. Frankrig, vend tilbage til Troen, at forsage Gud er Fortabelse! Jeg ved ikke om jeg lever imorgen, men jeg maa have det sagt til mine Venner: Lavredan er bange for at dø som Atheist. Jeg er ikke bange for Helvede, men den Tanke bryder paa hos mig: Gud lever, og du er saa langt borte fra ham. Fryd dig, min Sjæl, at jeg fik Lov til knælende at opleve den Time, da jeg kan sige, jeg tror, jeg tror paa Gud. Jeg tror, jeg tror — det Ord er Menneskeslægtens Morgenhymne. For den, som ikke vil tage derimod vil det snart blive Nat.

Oversat af A. T. S.

FASTEN

Nu er det Faste med Bøn og Graad
Og Bod for Synderne stride,
Vi vender os hen mod den Urtegaard,
Hvor Jesus var stedt udi Kvide.
Men er du ogsaa en Jesu Ven
Kom da, gaa med hvor han gik hen.

Disciplene fulgte ham Skridt for Skridt
Og hang ved hans Læbers Tale,
Og Ordet i Hjerterne tidt sank dybt
Naar Vejen han dem afmaled'.
Men Troens Olie kun, sparsomt flød
Og tit, som Gaader hans Ord jo lød.

Saa fulgtes i Uger og Dage de ad;
Men een af dem var kun sjælden glad.
Det kræved' for meget af Menneskemod, —
Den Tale om Offer af Kød og Blod.
Som Myggen han flagred' mod Baalet hen
Og solgte for Penge sin bedste Ven.

Nu er det Faste med Suk og Graad
Og Bod for hver som vil søge Raad
Mod Fjendens træske og fule List.
— Han narrer dig stedse, men værst tilsidst
Tænk ej som Judas at der blev end
Tid nok til at fatte et andet Sind.

Nu er det Faste med Bod og Bøn
Og Pris og Tak for Marias Søn.
Vi samle os vil i Følge og Flok
Og beder: „Fader, Du ser os nok!“
Og Golgathas Kors og den aabne Grav
Er Borgen for Frelsen som Du os gav.

Mrs. F. D. Klyver, Easton.

FADERVOR.

Endnu den Dag i Dag suger jeg paa Fadervor som et Barn og drikker og spiser som et gammelt Menneske, og jeg kan ikke blive mæt deraf. Jeg sætter det endog over Salmerne, som jeg dog holder saa meget af, og det er for mig den allerbedste Bøn. Der er maaske mange, der beder nogle Tusinde Fadervor om Aaret, men selv om de blev ved med at bede saaledes i tusinde Aar, saa har de dog ikke smagt eller lært en Tøddel deraf. Altsaa er Fadervor ligesom Guds Navn og Ord den største Martyr paa Jorden; thi enhver plager og misbruger det, og kun faa trøster det og glæder det ved at bruge det paa rette Maade.

Martin Luther.

HAR VOR TILVÆRELSE ET CENTRUM?

Af Lensbaronesse Louise Berner Schilden Holsten.

Altsaa et ganske bestemt Centrum. — Ikke et, som ligger lidt ved Siden af —, for saa er det jo nemlig ikke noget Centrum.

De synes maaske, det er et underligt Spørgsmaal. Men det er saa vigtigt at have Rede paa. — De fleste af Dem har sikkert et Centrum. Og mange har uden Tvivl det Centrum, jeg mener — ja, egentlig kan der kun være to Slags Centrere i et Menneskeliv, og de kan ikke være der paa een Gang. Ofte kæmper de om den centrale Plads i vor Tilværelse. — Det ene hedder: Jeg selv og mit — det andet er: Jesus Kristus. — Det lyder maaske underligt, at jeg nævner Jeg'et først. Men det er et falsk Centrum. Det er ikke vægtigt nok, selvom det saavist er meget tungt at slæbe rundt med. Det kan ganske vist til Fuldkommenhed regere det Hele. Men der bliver aldrig Hvile og Fred i dette: Jeg selv, min Mand, mine Børn, min Tid, mit Hjem, min Kreds, mit Helbred, mit Arbejde, min Forfængelighed — eller, hvad ved jeg. Der er ingen Hvile deri. Og ret beset, bestaar det af saa mange forskellige Ting, dette jeg. Og et Centrum er kun een eneste Ting — og ikke flere — der kan ikke være flere Centrere paa een Gang, vel?

Men et Centrum kan vi ikke undvære. Der maa være eet, et eneste, hvorom alt i Virkeligheden drejer sig. — Før er Ligevægten der ikke. Før kan intet i Livet afgøres med Sikkerhed. Det rigtige, det naturlige, det eneste helt paalidelige Centrum hedder: Jesus Kristus, min Frelser. Er Han vort Centrum? Er Han den, hvorom Alt drejer sig — er Han den, der afgør Alt — den, der først bliver spurgt — og som bliver adlydt med Frygt og Bæven? Ellers er Han ikke vort Centrum. Og det er nødvendigt at have Ham til Centrum. Ellers er og bliver alt, hele vor Livsretning, skæv og usikker og rent forkert.

Men har vi Ham til Centrum, saa er det godt. Der er Trygheden, der er Meningen med Alting, der er det faste Punkt — jeg kunde fristes til at sige, hvorfra vi kan bevæge Verden — nej, der er den Kraft, som sætter alt i vor Verden i det rette Sving. Vi roterer om det rigtige Centrum. Saa er det nemlig Ham, der hersker. Og ikke os, der prøver paa det.

Og roterer vi ikke sikkert og roligt altid — og det gør vi jo langt fra — saa er det vor egen Skyld — saa er det, fordi Jeg'et trænger sig paa og laver Planløshed og Forvirring — nemlig Synd. Men forstaar vi det, og atter overgiver al vor Vilje i Hans Haand, der ene kan styre Himmel og Jord og Menneskeskæbner — saa falder vi i støt Gang, saa faar vi Lov at følge vor Bane igen.

Og det kan vakle altsammen omkring os. Men vort Cen-

trum, vort Tyngdepunkt, det vakler ikke. Himmel og Jord kan forgaa og skal forgaa, men Kristus vil ikke komme til at vakle eller forandres. Naar alt andet er borte, og vort Liv paa Jorden, vor Verden ikke er mere — saa ejer dog det sidste af os, det, der bliver af os, vor Aand — saa ejer dog vor Aand det eneste, evige Centrum. Og med det Livet.

A. T. S.

NÆSTEN EN KRISTEN.

Af Professor O. Hallesby.

„Men han blev ilde til Mode over den Tale og gik bedrøvet bort.“ Mark. 10, 22.

I de fleste Vækkelser er der en Del af de vakte, som ikke kommer igennem. Mange af disse opgiver saa efter nogen Tid det hele. Og gaar gerne under det noget misvisende Navn: frafaldne.

Men en Del opgiver ikke deres Søggen. De slutter sig til Flokken og holder sig til Guds Børn, men naar aldrig til noget personligt Forhold til Gud.

Hvorfor gik det saadan?

Det var en eller anden Synd, et eller andet Forhold, som de ikke vilde tage frem til redelig Opgør for Herrens Aasyn. Aanden havde gjort Samvittigheden urolig og peget paa Synden; men de vilde ikke anerkende det som Synd.

Der tales i Skriften om Mænd, der staar i et saadant Forhold til deres Hustru, at deres Bønner hindres, 1. Pet. 3, 7. Og der er Mennesker, som ved deres Vækkelse var villige til at gøre op og bryde med al Synd undtagen en eneste, nemlig Forholdet til Ægtefællen.

Det Misforhold, som i Aarenes Løb var indtraadt ved uopgjorte og utilgivne Synder, magtede de ikke at faa gjort op. Den Ydmygelse, som det var at tage Skylden paa sig og bede om Tilgivelse, følte for stor.

Egentlig kom det nu af, at de ikke vilde erkende deres Synd, men lagde Skylden over paa den anden. Der er mange Ægtefolk, Mænd og Hustruer, som her har den skjulte Grund til, at deres Vækkelse aldrig førte dem længere end til en fredløs Søggen.

Pengekærligheden har ogsaa hindret mange søgende. Eftersom man maatte give Afkald paa de andre Syndelyster, som man før trælled under, saa blev Kærligheden til Pengene saa meget større. Det farligste var, at den forklædte sig og gav sig ud for at være Sparsommelighed.

Guds Søgelys har truffet dig og afsløret din Mammonstrældom. Du har staaet for Herrens Ansigt, og din Sjæl har dirret af Angst. Er det blevet til et Opgør, eller har du paa ny søgt at gemme dig for Herrens Ansigt mellem Havens Træer?

Hvad vil du gøre? Vil du fortsætte din stille Kamp med din Ægtefælle? Eller vil du lade det komme til et Opgør? Vil du ydmyge dig og tilstaa, at det er dig, som er Skyld i Uforsonligheden, og saa bede baade Gud og din Ægtefælle om Tilgivelse?

Da vil du blive et frigjort og lykkeligt Menneske. Og Hjemmet vil blive nyt baade for dig og din Ægtefælle, for dine Børn og dine Tjenestefolk. Ja, Vennerne og Gæsterne skulde ogsaa mærke Forandringen. Himmelens Engle vilde glæde sig. Og mest af alt din Frelser, som havde vundet en ny Sejr ved sin trofaste Kærlighed.

Inds. af A. T. S.

HVORMED SKULLE VI LIGNE GUDS RIGE?

Mark. 4, 30.

Jesus ikke blot spørger, hvad vi skal ligne Guds Rige ved; men han svarer selv paa Spørgsmaalet, idet han ligner Troslivets Udvikling ved Sædens Vækst. „Guds Rige er inden i eder“ (Luk. 17, 21). „Guds Rige bestaar ikke i at spise og drikke, men i Retfærdighed og Fred og Glæde i den Helligaand“ (Rom. 14, 17).

Den første Begyndelse til det svage Trosliv sker ved, at Guds Ords Sæd bliver nedlagt og begynder at spire frem i Hjertet, som Sæden titter frem lig Græs i Ageren og lidt efter lidt vokser højere. „Troen kommer af det, som høres, men det, som høres, kommer igennem Kristi Ord“ (Rom. 10, 17). Det er som Barnets enfoldige Tro, der spirer frem ved troende Forældres og Læreres Vidnesbyrd. Men som Sædemanden venter paa den Tid, da Sæden ikke blot bærer Græs og Straa, men „skrider“ og bliver til Aks, der viser, hvilken Slags Sæd der er saaet, saa maa Troen ikke blive ved at være en Lærdom, men den maa vokse til et personligt Gennembrud i dit Hjerte ved Troen paa Syndernes Forladelse; da vil det blive aabenbaret for Verden, hvem du er; thi du vil ikke blot alene i dit Lønkammer bekende Jesu Navn, men ogsaa for dine Medmennesker vidne om ham som Herren, og at der ikke er Frelse i nogen anden. „Derpaa kende I Guds Aand; enhver Aand, der bekender Jesus som Kristus, kommen i Kød, er af Gud. Og enhver Aand, der ikke bekender Jesus, er ikke af Gud“ (1 Joh. 4, 2).

Jesus nævner endnu et tredje Skridt af Sædens Levnetsløb, nemlig „fuld Kerne i Akset.“ Dermed mener han Kærligheden; thi Kernen er jo det egentlige Maal, hvortil Sæden skulde naa. Hvad kunde det nytte, om Aksene var nok saa store og lange, naar de dog var tomme og svange; saa var dog hele Høsten mislykket. Saaledes er ogsaa Kærligheden det egentlige Maal, hvortil Troslivet stræber; thi Gud er Kærlighed, og Livet hos Gud er et Liv i Kærlighed. „Har jeg al Troen, saa at jeg kan flytte Bjerge, men ikke har Kærlighed, da er jeg intet“ (1 Kor. 13, 2). Den sande Tro indeholder Næringsstoffet for det aandelige Liv, og gennem den forplanter Sæden sig fra Slægt til Slægt; men det er ved Kærligheden, at vort Liv bliver til Næring, Opbyggelse og Bekræftelse for andre troende Mennesker, det er gennem den, de ny Livsspirer udsprede, hvorved Troen forplantes fra den ene til den anden.

En saadan bølgende Kornmark er et skønt Billede paa Kærlighedslivet i Herrens Menighed; thi skal dette blomstre og sætte Kærne, saa sker det ikke ved, at vi, som tro, staa stive hver paa sin Plet og passer os selv; det kan kun ske, naar et Vejr fra det høje blæser op og bevæger vore Hjerter, saa vi kommer i levende Forbindelse med hverandre; thi uden Samliv ingen Kærne, det lærer Sæden os, naar den dræer. Og det Vejr ovenfra, som alene kan bringe Kærlighedslivet til at blomstre hos os, det er Guds Aand.

Lad det da være vor daglige Bøn, at Guds Aand maa blive det Vejr fra Himlen, der bevæger vore Hjerter, som Sæden bølger for Vinden, saa det kan blive Sandhed, naar vi synge:

Og Kærlighed i Bølgegang
Sig fryder højt med Pinsesang,
Naar vore Tunger gløde.

Chr. Christensen.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

(Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.)

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Rosenørn Alle 55, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.
MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

Femte Søndag i Fasten.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Es. 7:10—15; Luk. 1:26—38.

Ny Tekstr. — 1 Kor. 1:21—31; Luk. 1:46—56.

HVORLEDES BLEV JOMFRU MARIA DEN FØRSTE KRISTEN?

Denne Søndags Evangelier omhandler Marias Bebudelse. Det gamle fortæller om selve Begivenheden, det nye indeholder hendes store Glæde derover. Altsaa, Gud gjorde et Under med hende og hun lovede og prisede ham for hans store Naade. Men Nøglen til det hele var at Maria viste Guds Budskab fuld og ydmyg Troslydighed. Paulus skriver, at „det behagede Gud ved Prædikenens Daarskab (ikke Daarlighed) at frelse dem som tro.“ Dette er netop Frelsens Hemmelighed for den Enkelte. Hvad saa end det Budskab maatte være, der naar Een gennem Guds Sendebud, saa er Hjertets enfoldige Tillid til Sandhedens Ord Betingelsen for at blive en Kristen. Naar alle Slægter priser Jomfru Maria salig, saa er det muligvis mere af samme Aarsag som hin Kvindes vi hørte om forrige Søndag (Luk. 11:27) end fordi hun troede Guds Ord og bevarede det“ (v. 28). Katolikkerne gør hende til Himmeldronning med syndfri Undfangelsen, m.m. Protestanterne diskuterer om hun er den første Kristen. Den Ære synes stor nok for selv Herrens Moder. Og hun er det, ikke fordi hun fødte Jesus som Menneske, men fordi „hun troede“, som Elizabeth sagde (Luk. 1:45), og „det fuldkommedes“. Derfor blev hun brugbar i Tjenesten med Legemet og i sin Aand frydede sig over Gud sin Frelser. Senere staar der om hende og Josef, at „de forstod ikke det Ord Jesus talte til dem“, men tilføjer „og hans Moder gemte alle de Ord i sit Hjerte“ (Luk. 2:50—51). Er dette ikke en Kristens Tilstand til alle Tider? For Maria laa Troens Hemmelighed i Ordet om den underfulde Fødsel uden Mands Medvirke, som Kong Akas, ifølge vor gamle Lektie, nægtede at tro; for senere Slægter bestaar Trosprøven i det andet store Under, som Paulus paapeger, Kristus som korsfæstet og opstanden for os.

Lad os ikke begære at faa Marias Tjeneste, men lad os hvile i Marias Tro paa Herrens Ord. Saa ejer vi Frelsens Glæde.

Fra vor Kirkemark.

Immanuels Mgh. (Mpls.) mistede tillige et andet agtet Medlem den 21 Feb. da Mrs. Chris Jensen afgik ved Døden efter et længere Sygeleje.

Dansk Radio-Gudstjeneste afholdes Søndag Mar. 26 Kl. 10 fra Station WCAI — 760 KC — Northfield, Minn., hvor Dr. J. P. Nielsen, Forstander for vort Seminar i Blair, vil tale.

En frygtelig Ulykke indtraf i Fredags i vor danske Kirke i Hamlin, Iowa, idet et Kogeapparat eksploderede medens nogle Kvinder var ved at rengøre Kirkens Undersal. En af disse, Mrs. Eva Owen, blev saa forbrændt at hun døde nogle Timer efter paa Hospitalet i Carroll, hvortil hun skyndsomt blev taget. Afdøde er Datter af Enke Mrs. Sorine Petersen, et ældre og trofast Medlem af vor Menighed der, og Moder til to Børn. Hendes Mand ejer Byens Isenkramforretning og hans Hustru har i mange Aar været Postmester.

Mr. Peter Lund, en af vore trofaste Medlemmer af Immanuels Kirken i Minneapolis, afgik ved Døden den 24 Feb. en Timestid efter at han var blevet ramt af en Automobil medens han krydsede Gaden foran sit Hjem. Han blev taget til Fairview Hospital men hans Liv stod ikke til at redde. I de sidste 40 Aar har han drevet en Kolonial og Kødforretning der i Byen. Han blev 68 Aar gammel og var en Fætter til Brødrene Pastor A. W. og N. T. Lund.

Dana Koret paa 36 Stemmer indledede deres Foraars-turne i vor Kirke i Kennard sidste Søndag Aften under Prof. Elwood Krafts Ledelse. Efter Processionen indledede Kirkens Pastor, P. C. Jensen, med Andagt og Koret intonerede alvorsfuldt med et Par latinske Hymner til Guds Pris, efterfulgt af fire af J. Bachs Choraler.

Anden Del aabnedes med den kendte Morgensang „I Østen stiger Solen op“ paa Dansk efter Gades Musik, hvorefter fulgte paa Engelsk en anden af Gades Melodier til „O Thou who art all loving“; derpaa fulgte den mægtige og velkendte Brorsonsalm „Den store hvide Flok“ efter Griegs Melodi, samt „The Way is long“ paa en svensk Melodi efter Lundquist. Saa kom „Beautiful Savior“ i Bariton og Samkor, der var smukt og gribende.

I Mellempausen optoges Kollektofferet til Koret, medens Præsten tog Anledningen til at omtale Korets Tilblivelse for 25 Aar siden, da han var Student paa Skolen, og dets Udvikling og Karriere i Skolens Tjeneste gennem Aarene.

Part III aabnedes med Carl F. Muellers „Lo, God is here“, efterfulgt af „Vale of Tuoni“ af Jean Sibelius, som lød særdeles stemningsfuldt. Saa foredroges paa Tonens Vinger det gribende Digt „When Jesus came to Golgatha“, — „when Jesus came to Birmingham“ — af Albert D. Schmutz, noget som passede saavel for Fastetiden som for Situationen nu om Dage.

Man afsluttede det dejlige og alvorlige Program med Herrens Velsignelse efter P. Lutkins Melodi.

Pastor A. Steensen beder tillyst at hans Adresse bliver Staplehurst, Neb. herefter.

Arkitekt R. Holnn-Møller (Mrs. Prof. P. Nyholms Fader), der var bosat i Canada en Tid men nu bor i Danmark, skriver s. flg. i Kr. Dagblad fornylig:

„I August Maaned 1938 skrev jeg en lille Artikel i „Kristeligt Dagblad“ og efterlyste en Giver til en Altertavle til den lille danske Skovkirke i Pass Lake, Ontario, Canada.

Faa Dage efter modtog jeg pr. Post ialt 105,00 Kr., Fru Meta Moe 25,00, S. L. i Vordingborg 20,00 S. H. N. i Kbhv. 50,00, og gennem Fru Meta Moe yderligere 10,00 Kr. (Fru Pastorinde Jensen 2,00, Fru Doktor Lubbers 3,00, Fru Pastorinde Thomsen 3,00, Frk. Marie Nielsen 2,00).

Et Par Dage efter modtog jeg et Brev fra Malerinden Frk. Elsie Guerre med Tilbud om at male et Alterbillede.

Frk. Guerre er nu færdig med sit Arbejde, et frisk og levende Billede af Jesus mellem Børn.

Frk. Guerre har udført sit Arbejde vederlagsfrit og fortjener stor Paaskønnelse for sin Interesse for vore fattige Landsmænd i Pass Lake, som hun rimeligvis aldrig faar at se, da hun snart agter at tage Ophold paa Cuba, hvor hun er født.

Glamester Søndergaard Hansen (K. Guhles Eftf.) har velvilligst leveret og paasat Rammen, saaledes at Altertavlen nu er klar til Forsendelse.

Paa den lille danske Menigheds Vegne i Pass Lake bringer jeg herved en varm Tak til alle dem, der har medvirket — hver paa sin Maade — til at muliggøre Afsendelsen af denne smukke Altertavle. Og en ganske særlig Tak til Frk. Elsie Guerre.“

Fra Vor Kirkeskole.

Danakoret kan i Aar fejre 25 Aars Jubilæum. Derfor reklamerer ogsaa Foraarsrejsen, der tiltrædes sidst i denne Uge, som Korets Jubilæumsturne. Der bliver ogsaa nok arrangeret en særlig Festlighed i Anledningen inden Skoleaarets Udgang.

Det kristelige Studentermøde den 9. Marts formede sig som en Faste-sanggudstjeneste under Student O. V. Magnussens Ledelse.

En Komite har allerede travlt med Forberedelser til det femte aarlige Ungdomsstævne paa Skolen den 7. Maj. Omkring ved en Snes Ungdomsforeninger fra Nebraska og omliggende Stater har taget Del i de foregaaende Møder, og man venter stor Tilslutning i Aar.

En Gruppe kristeligt interesserede Elever samles hver Lørdag Aften i Prof. Lyches Hjem til Andagt og Samtale. Sidste Lørdag Aften var det Emnet „Vor Kirke, dens sociale Liv og Opgave“, der blev drøftet efter Indledning ved Student Verner Carlsen.

Onsdag den 1. Marts havde Skolen Besøg af Dr. Karl Deutsch, en Sudeter-Tysker, som — sit betegnende Navn til Trods — ikke er særlig begejstret for den nytyske Magtpolitik.

I Dagene 24. og 25. Marts afholdes i Hastings det aarlige Møder for Ledere og Lærere fra Nebraskas forskellige Kirkeskoler. Et Antal af vore Lærere vil deltage som sædvanligt.

Fhv. Danaelev Miss Lila Johnson, Minneapolis, har skænket Skolen en Pengegave paa \$50, som tænkes anvendt til Køb af Bøger til Biblioteket — eller muligvis til den paatænkte og meget attraaede Radio-Phonograph, man for Tiden har paa Prøve.

Paa Skolefarmen er der i Aar foretaget betydelige Forbedringer i Kostalden, og den tidligere Hestestald er omdannet til Svinehus. Man eksperimenterer for Tiden med et Hold meget tidlige Kyllinger, som med det allerførste kan blive til Kyllingsteg.

Fra Trinitatis Seminarium er følgende at melde: — Student Olfert Magnussen har taget imod Kald fra Menigheden i Northfield, Minn; Student Anker Jensen er antaget af Pacific Kreds til Missionsvirksomhed i Hayward og San Leandra gennem Sommeren; Student Fred Jacobsen

skal holde Religionsskole i Cedar Falls, Ia.; og Student Marvin Nygaard skal holde Børneskole i Omaha, Nebr., og vikariere for Pastor M. L. Kirkegaard, medens denne rejser til Aarsmøde i California. — Dr. J. P. Nielsen deltog som Taler i en Række Missionsmøder i Brush, Colo., først i Marts.

Præsident Siersbeck kom hjem i Lørdags fra sin Vestkystfærd.

Korr.

Kirkeligt Rundskue

Den jødiske Befolkning i Palestina forøges stadig til trods for Lovløshed og Arabernes Bitterhed. Sidste Aar forøgedes deres Tal fra 413,000 til 430,000. Palestina synes at være det eneste Land i Verden hvor der er noget Haab om at Jøderne kan faa fremtidigt Opholdssted. Det er jo ogsaa deres gamle Hjemsted og forjættede Land. Hvad mægter i Grunden Mohammeds Sværd mod Kristi profetiske Ord! Men er Judas Børn nu rede til at tro Ordet? Deraf afhænger Resultatet.

355 Amerikanere dræbt i Spanien. Man har ikke været i Stand til at faa nøjagtig Klarhed over, hvor mange Amerikanere er bleven dræbt i Krigen i Spanien, men Tallet sættes til mindst 355, at hvilke saa godt som alle kæmpede paa den spanske Regerings Side.

Howard Carter død. Howard Carter, den bekendte Ægyptolog og Opdager, der bl. a. opdagede Kong Tut Ankh-Amens Grav, afgik forleden ved Døden, 66 Aar gl. Carter forestod en lang Række Udgravninger i Ægypten, hvorved der kastedes nyt Lys over Fortidens Historie paa Punkter, om hvilke man ikke tidligere havde stort Kendskab.

Det var i 1922, at Carter opdagede Tut Ankh-Amens Grav i Kongegravenes Dal i Ægypten efter at have søgt i 9 Aar. Tut Ankh-Amen skal have regeret paa den Tid, da Moses førte Israeliterne gennem det Røde Hav.

Farligt at læse i Bibelen. Det russiske Blad „Krasnaja Gazeta“ meddeler, at 7 unge Landboere er idømt fra 8 til 10 Aars Fængsel, fordi de er grebet i Færd med at læse og studere Bibelen. — De unge Landboere havde holdt Møder i hverandres Hjem, hvor Bibelen var blevet læst og Teksten drøftet. Dommen blev begrundet med, at Bibelen kun kan læses under Gudstjenester i Gudshuse, som er registreret af G. P. U.

Pastor Martin Niemöller begyndte March 3 sit andet Aar som Hitler Fange i Koncentrationslejren uden noget Haab om snarlig Løsladelse. Som vi husker, erklærede Domstolene ham fri for videre Straf og Skyld. Han er dog ved godt Helbred og endnu ukuet i Aand.

„The Choir of the West“ kaldes Sangkoret ved Pacific Lutheran College, Tacoma, Wash., og som dirigeres af Prof. Gunnar Malmin, fhv. Leder af vort Dana Kor. Et Sangprogram rundkastes hver Onsdag Aften kl. 8:15 over Station KMO, Tacoma, som videresendes over Mutual Systemet.

Paa Færgerne foregik en historisk Begivenhed i Februar, da Sjællands Biskop, Fuglsang Damgaard, som den første evangeliske Biskop indviede en ny Kirke deroppe,

nemlig Kirken i Vaag, som betegnes at være en af de smukkeste af de halvhundrede Kirker paa Øerne.

Pastor Ralph Cushman, en Methodistpræst, blev valgt forleden til Formand for „Anti-Saloon League of Amerika“ ved et Aarsmøde. Han udtalte som sin Overbevisning, at Kirkens Liv er afhængig af en ret Løsning af Drikke-traffikkens Problem. Enhver Kirkens Livskraft er paavirket af det Forhold den indtager overfor de moralske og sociale Onder. Vi kan ikke have noget Haab om religiøs Vækkelse i Amerika førend vi tager et bestemt Forhold imod et saa omfattende socialt Onde som Drikke-traffikken.

Kirkeraadet af den Norsk Lutherske Kirke i Am. har besluttet at indstille Dr. J. R. Lavik, Bricelyn, Minn., til Valg ved næste Aarsmøde som Professor i Theologi ved det theologiske Seminar, som sidste Aarsmøde besluttede at oprette i Saskatoon, Canada.

Som Rejsemissionær for Zionsforeningen for Israel (den Jødemission vi støtter) blev Pastor Gustav N. Ander indsat af Foreningens Formand, Dr. Carl Christensen, den 5 Marts ved en højtidelig Handling i Emmanuelskirken, Minneapolis.

En kvindelig Student, Shirley Carter, ved Augsburg College, Minneapolis, erfarede forleden Uge at hun var en mulig Millionarving, idet hun er den eneste Datter af V. C. Carter, der nylig sammen med fire andre Mænd havde spekuleret i Olieland ved Galveston, Texas, og hvorpaa man ved Boringer fandt en Kilde som producerer op til 50,000 Tønder Olie per Dag og er værd over seks Millioner Dollars.

Montanas Guvernør Roy E. Ayers har mere sund Fornuft og moralsk Sans end hans Repræsentanthus udviste fornylig, idet dette vedtog at nedlade Skilsmissegærdet saa langt at Folk udenfor Staten blot behøvede at opholde sig indenfor dens Grænser seks Uger for at erholde Tiladelsen om at blive fri for Ægteskabsbaandet eller at skifte Mage. Men Guvernøren vetoede Lovforslaget idet han gjorde gældende, at han ikke vilde være med til at paaføre Montana den Skamplet, at der skal spekuleres i andre Folks Familievanskeligheder. Formaalet var jo at konkurrere med det berygtede Nevada om Fortjenesten ved denne ukristelige Traffik.

Kejser Vilhelm, nu Eks. og Fange i Doorn, Holland, blev spurgt om hvad han syntes om Hitler og de seneste Begivenheder. Den gamle Herre, der nu er oppe i Halvfjersene og noget svagelig, undveg først med at svare „Ingenting“. Men fortsatte saa: „Alt hviler paa ham selv. Det er klart. I 1914 var det anderledes. Da hvilede Answeret paa en Snes Mennesker og der var slig Forvirring, at man ikke kunde sige hvem havde Answeret for hvad; men han er en ensom Mand, uden Familie, uden Børn, uden Gud. Uden Tvivl er han ærlig. Han skaber Legioner men ingen Nation. At skabe en Nation gøres med Familie, med en Religion, med Traditioner, med Værdighed. Den Mand, der selv har inkarneret sig i den nye Stat, har hverken nogen Gud at ære, noget Dynasti at forsvare, eller nogen Fortid at støtte sig til. Jeg har tidligere i en Overgang troet paa Nationalsocialismen. Jeg mente at den var en nødvendig Feber og jeg saa mange kloge og dygtige Mænd i Tyskland slutte sig til den. Men de er uden Indflydelse nu: Schleicher, Papen, Neurath og Blomberg.“

De to store lutherske Samfund i Amerika, „United Lutheran Church“ og „American Lutheran Church“, der tilsammen repræsenterer over to Millioner Medlemmer, er igennem deres respektive Kommissioner kommen til Enighed om visse afvigende Lærespørgsmaal, hvoraf særlig Bibelens guddommelige Inspiration var Hovedemnet. Den affattede Fællesbekendelse vil nu blive, behandlet af deres forestaaende Kirkemøder, og bliver den vedtaget, kan det bane Vej for en Kombination af de lutherske Kristne i Nordamerika, maaske med en Undtagelse af den meget konservative Missourisynode, med hvilken der dog ogsaa forhandles.

Besøgende ved Verdensudstillingen i New York kan faa paalidelig og kyndig Vejledning ved at henvende sig til Lutheran World's Fair Bureau, Room 810, 1819 Broadway, New York City. Her anvises særlig til Logi i lutherske Hjem og til rimelige Priser, iøvrigt staar det de Besøgende bi med Raad og Daad i alle Henseender.

Korrespondancer

FRA MINNEAPOLIS, MINN.

Saa er atter to af vore trofaste Menighedsmedlemmer blevet kaldt bort fra dette Liv. Efter flere Aars Svagelighed og tilsidst en Lammelse, der foraarsagede Livets Afslutning, fik Mrs. Chris Jensen Hjemlov den 20 Feb. 69 Aar gammel.

„Under His Wings I am safely abiding“ lød det ved Sørgegudstjenesten i Immanuels Kirke. Mrs. Jensen elskede denne Salme, fordi hun i sit lange Livsløb, som et Guds Barn havde erfaret at under Guds naadige Varetægt kan en Sjæl være tryk og rolig trods alle Livets Omskiftelser, selv ogsaa naar Hjertet bliver svagt og truer med at staa stille. Udfra den 23de Davids Salme mindede Pastor Cornelius Hansen ogsaa saa skønt om hvor lykkelig den Sjæl er, der, selv naar „Sølvsnoren brister“ (som ogsaa blev sunget), dog trøstigt kan vandre i Dødens Skyggers Dal, fordi Herren vil selv føre og frelse igenem; og saa er Sjælen i Sandhed, som det til Slutning lød: „Safe in the arms of Jesus“. Ja, hvilken Lykke! Tilbage med Savnet af en trofast Hustru og Moder staar saa hendes Ægtefælle, Mr. Chris Jensen, samt tre Sønner og en Datter med deres Familier.

„Guds Børn kan sig glæde som Blomster i Gry,
Skal selv de ligge knust under Aftenens Sky.“

Hvilken Trøst ligger der dog ikke i disse Ord, naar man betænker hvilken brat Ende Livet her kan faa. Medens Peter Lund, som sædvanlig i Aftensskumringen paa Vejen Hjem fra sin Forretning, stod af sin Søns Automobil og vilde gaa til sit Hjem, der laa tværs over Gaden, kom der en anden Bil i modsat Retning og ramte ham paa en saadan Maade at han døde i Løbet af en Time. Mr. Lund havde været Døden nær flere Gange, sidste Aar faldt han ned paa Kældergulvet i sin Forretning og blev baaret op bevidstløs med forslaaet Hoved. Dette overvandt han og kom til at takke Gud derfor. Lund var vel kendt, var Velgørende og havde mange Venner. Ikke saa underligt derfor at en ualmindelig stor Skare havde samlet sig om hans Baare i Immanuels Kirke. Den herlige Salme: „Rock of Ages, cleft for me“, blev sunget. Pastor Hansen havde valgt som sin Tekst Nahum 1:7 og i Tilknytning dertil nævnte han blandt andet, at det altid havde været ham kært at tale med den Bortgangne, særlig naar han havde

været bundet til Sygelejet, thi han forstod, at om det var Guds Villie var han glad ved at vandre herfra og at han kunde sande med David i den 46de Salme: „Gud er vor Tillid og Styrke, en Hjælp i Angester, prøvet tilfulde“. Den bratte Bortgang var en alvorlig Advarsel til hver og en om at blive klar over sit Forhold til Gud og om at bruge den kostbare Naadetid. Til Slutning sang man: „My faith looks up to Thee.“ Mr. Lund, 68 Aar gammel, overlevs af sin Hustru Mrs. Christine Lund og deres Sønner Herbert, Elmer og Roy med deres Familier. Velsignet være disse Venners Minde. Blomster i Overflødighed var ved begge Anledninger et Udtryk for Venners Sympati og Kærlighed; i nogle Tilfælde maaske, en sidste Æresbevisning. Altsammen skønt og prisværdigt og i Overensstemmelse med Tidens Tendens. Men ak, i Løbet af nogle faa Timer er disse smukke Blomster visnede. Den der skriver dette er en stor Elsker af Blomster og forstaar at værdsætte Betydningen af Blomster som de anvendes i de forskellige Øjemed. Men den Tanke gør sig uvilkaarlig gældende, at en stor Del af den Sum disse, ofte kostbare Blomster, har kostet kunde anvendes paa en mere praktisk Maade og dog samtidig være et, endnu mere talende, Bevis om Agtelse for og Kærlighed til Vennen der gik bort. Her tænkes særlig istedet for Blomster paa en Mindegave til en eller anden af vort Samfunds mange Opgaver, hvor Midler saa haardt tiltrænges. Kvitteringslisten i vore Blade giver Indtryk af at der ogsaa er andre der omgaas med samme Tanke. Hvad om den kom til en almindelig Gennemførelse? Mon ikke det vilde vinde Guds Velbehag? Forøvrigt behøver vi Mennesker jo slet ingen Blomster tilsidst.

Venlig Hilsen

N. G. II.

Anm. (ifølge Anmodning)

Missionsgaver i Stedet for Blomster er en kendt Tanke, ja Bevægelse indenfor kirkelige Kredse. En tjenstgørende Præst ved en overdaadig blomstersmykket Begravelse, kan ikke andet end sukke dybt inde: Gid dog de Penge var bedre anvendt til den Dødes Minde end i et Par Timers Blomsterflor! Men saa bliver Spørgsmaalet igen: Ja, mon saa Giveren vilde give saameget mere til Herrens Sag? I de fleste Tilfælde vilde de.

Red.

FRA RUSKIN, NEB.

Julen fik her et særligt Alvorspræg, idet tre af vor Midter fik Hjemlov ved Døden.

Først Mrs. Hans Knudsen, der blev begravet den 22 Dec. i Cordova. Teksten var Davids Salme 16:11. Dernæst døde Martin Nielsen og blev begravet den 24 Dec. paa Ruskin Kirkegaard. Teksten var Salme 116:15. Og Rasmus Hansen døde Nytaarsnat, netop som Klokkerne ringede ind det nye Aar. Han blev begravet her og Teksten for Ligtalen var Salme 50:15. Her er jo ikke Plads til nogen Levnedsbetegnelse, men læs Teksterne; de passede saa godt paa hver enkelt af disse Venner. Pastor Vammen talte og forrettede ved alle Begravelser. Mr. Hans Knudsen er siden Hustruens Død flyttet til Cordova.

Den 17 Feb. havde vi Afskedsfest for Thomas Kaldahl og Familie, som nu er flyttet til Ebenezer Menighed ved Audubon, Iowa. Det var ikke helt let at tage Afsked med disse Venner, som var saa afholdt og som derved bliver et stort Tab for vor Menighed. Vi ønsker dem Guds Velsignelse i Audubon.

Emil Lundsgaard ligger paa Hospitalet i Hebron; en Hest faldt med ham paa Isen saa han fik Benet brækket

paa to Steder. Carl Jensen fra Eugene, Ore., som er her paa Besøg, ligger syg af Gigtfeber i hans Broder J. M. Jensens Hjem. Ligesaa har Wilbur Petersen i længere Tid været under Lægebehandling, men er nu i god Bedring. Vi haaber det bedste for disse Venner.

Søren Mickelsen, Korr.

FRA DENVER, COLORADO

Da jeg sidst skrev til Luthersk Ugeblad, herfra, fortalte jeg, at Bethania Menighed nylig havde holdt 25 Aars Jubilæum i Kirken, som var bygget i 1913. Men jeg føjede til, hvorfor vi ikke fejrede Menighedens 40 Aars Jubilæum enten forud eller samtidigt, da Menighedens Fortid gaar tilbage til 1895.

Bethania Menighed holdt sine Gudstjenester med Altergang, og andre kirkelige Handlinger i en Hall „William's Hall“ 6 Ave og Kalamath St., fra 1895—1899. Bethanias første Kirke, blev bygget paa 7th Ave. og Inca Street i 1899 og var i Brug til 1913, da den blev for lille for Menigheden. I 1913 byggede vi vor nuværende prægtige Kirke, og senere et dejligt Præstehjem ved Siden af, paa West 5th Ave og Bannoch St. De betjenende Præster i alle disse Aar er følgende:

1. Pastor A. M. Nielsen Juni 1895 — April 1898.
2. Pastor Søren Johnson 19 Juni — Nov. 1899.
3. Pastor Jens Møller Nov. 1899 — Nov. 1905.
4. Pastor A. C. Weismann Maj 1906 — Marts 1911.
5. Pastor Karl M. Hansen Maj 1911 — Oct. 1914.
6. Pastor Max Mathiesen Dec. 1914 — Aug. 1917.
7. Pastor J. P. Christiansen Nov. 1917 — Aug. 1930.
8. Pastor Ethan Mengers Juli 1930 til Dato.

Disse otte Mænd fra den Forenede Kirke har altsaa arbejdet her i denne Menighed og iblandt vort danske Folk i 44 Aar. Hvor stor Frugten og Høsten til sidst skal blive, overlader vi til ham, som er alvidende, og for hvem alle Ting nøje skal svares til. Paa den Tid Menigheden var tilhuse i „William's Hall“ var Forholdene meget tarvelige. Men den kære Gud frelste dog adskillige Sjæle alligevel. Jeg selv var en af dem, der oplevede dette store Under, at Jesus Kristus kom til Verden for at frelse Syndere, som jeg selv var en af.

Det skete saaledes: Guds Ordet, som Prædikanten tog til Tekst var følgende: „Og da han kom nær til Staden, græd han over den og sagde: Vidste dog ogsaa du, ja selv paa denne din Dag, hvad der tjener til din Fred; men nu er det skjult for dine Øjne“ (Luk. 19:42.) Og et andet Ord fra Matth. 23:37: „Hvorofte vilde jeg samle dine Børn, ligesom en Høne samler sine Kyllinger under sine Vinger; men I vilde ikke.“

Denne milde og kærlighedsfulde Omsorg af Frelseren for Menneskenes Børn, som blev fremholdt i Prædiken paa hin Dag, bragte mig paa Knæ for Jesus, thi jeg mærkede i mit Indre, at jeg var een af dem, som havde staaet imod. Synderne trykkede mig haardt; men da jeg gav mit Hjerte til Jesus, gav han mig fuld Forvisning at mine Synder var udslettet, om de end var saa talrige som Sandet ved Havets Bred; eller, om de var røde som Skarlagen skulde de blive hvidere end Sne, aftvættet ved Kristi Blod. Maatte mange af vort Folk komme nær til Korset i denne Fastetid og søge Herren!

Vi har Fasteprediken hver Onsdag Aften, hvor et Afsnit af Jesu Lidelses Historie bliver fremholdt. Vi tør tro, at ogsaa herigennem kan Gud finde Vej, til en og anden

Sjæl naar vi hører hvad det har kostet Jesus vor Frelser, at redde Menneskenes Børn fra den evige Død og Fortabelse.

Vi har haft en stadig kold Vinter i Aar her i Colorado. Vi er jo nær Bjergene saa Sneen falder jævnlgt. En Del af vort Folk er paa Sygelisten. En af vore Menighedsmedlemmer Mr. S. C. Christiansen, døde den 3 Marts, nogle andre er lidende af forskellige Svagheder, alt dette beviser jo, at vi Mennesker bærer paa et Legeme, som før eller senere skal dø. Naar saa blot Sjælen er frelst, saa er Maalet naaet.

Jeg vil saa slutte med en kærlig Hilsen til vor Redaktør, Rev. P. C. Jensen, og Luth. Ugeblads Læsere.

Eders Ven

R. Johnson.

Bidrag til vor Kirkes Historie.

PASTOR KRISTIAN ANKERS MINDESTEN

(En Redegørelse)

Var det i Gaar, at dette skete? Nej, det er 55 Aar siden. Dog ser jeg endnu ganske tydeligt Forskriften, paa den sorte Tavle, paa Væggene i Skolestuen.

Der staar skrevet: „Sine Forældre og Lærere, kan man aldrig nok fuldtakke.“ Jeg ser ligesaa klart en Side i min Skrivebog: Linie efter Linie, ser jeg den samme Sandhed nedskreven. Midt paa Siden er der slaaet to tykke Streger under Ordet „aldrig“. Til dette, knytter der sig et smertelig Minde, som gjorde, at jeg aldrig har kunnet glemme at: Sine Forældre og Lærere, kan man aldrig nok fuldtakke.“

Det gik saaledes til. Jeg begik den slemme Fejl at skrive aldrig med e. Læreren saa det og gav mig en saadan Huskekage, at naar jeg tænker derpaa, kan jeg endnu føle, hvor den varmede og sved min højre Kind og Øre. Han rev Pennen ud af min Haand og slog de nævnte Streger i Bogen.

Da jeg atter tog Pennen, følte jeg en stærk Tilbøjelighed til at skrive: Sine Lærere, kan man aldrig takke.

Denne Følelse er dog forsvunden for længe siden, og jeg er i fuld Harmoni med Forskriften: „Sine Forældre og Lærere kan man aldrig nok fuldtakke.“

Det gælder i en særlig Grad, naar man har modtaget noget mer end almindeligt godt fra dem, der har beriget vort Liv, forøget vor Livslykke og faaet Evighedsbetydning for os.

En saadan Præst og Lærer var Pastor Anker. Der er sikkert mange, der erkender og føler, at de staar i en stor Taknemmelighedsgæld til ham, og som takker Gud for de store aandelige Værdier de modtog gennem ham, som Midler.

Det var dette, tillige med dyb Agtelse og inderlig Kærlighed, der bevægede nogle af Pastor Ankers Venner til at foretage en Indsamling, for at sætte et Mindesmærke paa hans Grav paa Elkhorn Kirkegaard.

Der indkom \$252.00, som blev indsat i Elk Horn Bank, indtil, man blev færdig til anvende dem efter Bestemmelsen.

Imidlertid gik Banken fallit, og de fleste af Pengene gik tabt. Det, der blev levnet var \$68.50, hvilket kom ad to Gange og blev videresendt til Pastor Schultz, da jeg i 1935 rejste til Danmark. Med Fradrag af Exchange og Tillæg af Renter var Beløbet nu bleven til \$70.50.

Pastor Anders Hansen, Elk Horn, gjorde for et Par Aar siden Forespørgsler om, hvad det blev til med Mindestenen. Og da Familien var rede til at tage fat, blev et smukt og værdigt Monument rejst d. 30 Maj 1938.

Det er et „Barre Monument“ af graa Granit, lavet af C. D. Petersen, Harlan, Iowa.

Paa den ene Side er indhugget: —

Kristian Anker

Pastor — Educator

Oct. 29, 1848 — Nov. 16, 1928

Karen Anker

Jan. 29, 1852 — Aug. 28, 1923

Paa den anden Side: — (mod Kirken)

Anker

„— but the greatest of these is love.“

Monumentet kostede \$225.00. Af denne Sum betalte Pastor Ankers Familie circa \$150.00.

Den 16. Nov., var det altsaa 10 Aar siden, vor gamle kære Præst og Lærer gik ind til sin Herres Glæde.

Det er en Skam, at det varede saa længe inden Mindesmærket blev sat. Der er nok nogle, der har undret sig derover, og ventet paa en Redegørelse fra dem, der havde med Sagen at gøre.

Tak! til hver og een, der saa glad og villig ydede deres Bidrag til denne Sag.

Det bedste Mindesmærke, har Pastor Anker selv sat ved sit Liv og Gerning, i den danske-amerikanske lutherske Kirkes Historie, og i de mange enkelte Menneske Hjerter, der mindes ham i Kærlighed og Taknemmelighed.

„Den retfærdiges Ihukommelse er til Velsignelse.“

Kasserer. Mr. Hans Petersen, Elk Horn, Ia.,

Formand, Rev. H. P. Jensen, Los Angeles, Calif.,

Sekretær, Rev. Theo. P. Beck, Brush, Colo.

Efterskrift:

For den efterlevende Familie er det en stor Glæde at tænke paa den Kærlighed og Trofasthed hos Ankers Venner, der fik dem til at søge at rejse den afdøde et Mindesmærke. Deres Anstrængelser, der arbejdede herpaa, vilde ogsaa have været lykkedes, om ikke Medlemmer af Familien af forskellige Grunde havde ønsket Udsættelse nogle Maaneder. Imidlertid gik Banken fallit, saa Komiteen har ingen Skyld i, at det varede saa længe.

Familien ønsker herved hjerteligt at takke de mange, der gav deres Bidrag til denne Sag. Der var i alt 77 Navne paa Listen.

En ganske særlig Tak til Komiteen, Pastor Theo. P. Beck, Pastor H. P. Jensen og Mr. Hans Petersen. Og nu tilsidst ogsaa Tak for Pastor Becks ovenstaaende kærlige Redegørelse.

Ogsaa Pastor A. Hansen, Elk Horn har interesseret sig, og var behjælpelig med at faa den Indskrift sat paa, som Familien havde valgt, og med at faa Stenen sat paa rette Plads m. m. Og Mr. C. D. Petersen, Harlan, lod sin Kærlighed og Agtelse for den afdøde kendes i sit smukke Arbejde, og den billige Pris, som han tog derfor. Desuden bør vi nævne Mr. Folmer Hansen, nu Fargo, N. D. der meget har ønsket at faa denne Mindesten rejst.

Til dem, og alle som hjalp, sender vi vor hjerteligste Tak.

Paa Familiens Vegne

A. Th. Schultz.

Tænkt og skrevet.

EN KONFERENCE, DER VIL SKABE HISTORIE Religionslærere ved lutherske Colleges mødtes i Minneapolis.

N. B. Et Billede af denne Conference fandtes i L. U. No. 7.

De kristelige Colleges i Amerika staar i Dag Ansigt til Ansigt med store Vanskeligheder — men ogsaa med mange dejlige Muligheder. Krav og Kald melder sig saa stærkt som vel ingensinde før.

Ud fra denne Situation er der i de sidste Aar kommet et nyt Samarbejde i Stand mellem de lutherske Colleges. I 1935 blev afholdt den første fælles Conference for Lærere i saadanne Skoler. Mødet, som holdtes paa St. Olaf College, fik uventet stor Tilslutning — og den Skole, der var forholdsvis bedst repræsenteret, var Dana College. Vor Skole har ogsaa været vel repræsenteret ved de fleste af de følgende Konferencer, der har været holdt i Rock Island, Illinois (1936), i Decorah, Iowa (1937) og i Fremont, Nebraska (1938).

Ved Stævnet paa Luther College i Decorah, Ia. viste det sig, at Professorerne i Kristendomsundervisning havde saa mange vigtige Problemer at drøfte, at man besluttede at afholde et særligt to Dages Møde. Efter omhyggelig Forberedelse blev dette holdt 28—29 Dec. 1938 i Minneapolis, og det blev ogsaa et meget frugtbart Møde. Efter Anmodning skal jeg meddele lidt herfra.

Konferencen, der var den første af sin Art, blev afholdt i en Institution, der er den eneste af sin Slags i Landet, nemlig i „The Center for Continuation Study“ paa Minnesota Universitet. De ydre Forhold her gav alt, hvad man kunde ønske. I een og samme Bygning havde vi et dejligt lille Kapel, hvor vi samledes til Morgenandagt, en hyggelig Arbejdsstue, hvor Forelæsningerne og Forhandlingerne fandt Sted, en stor og smuk Dagligstue, hvor man kunde samtale mellem Sessionerne, en Spisestue, hvor vi fik gode og billige Maaltider, og rolige og komfortable Værelser, hvor man kunde faa en uforstyrret Nattesøvn.

Det var ved en Præstekonference, for et Par Aar siden, at den Tanke kom frem, at Minnesota Universitet burde gøre noget for at skabe gode ydre Kaar for korte Kursus for Præster, Lærere, Læger, Sagførere o.s.v., og Tanken blev snart til Virkelighed. „Centret“ har kun været aabent to Aar, men det er i denne korte Tid blevet meget benyttet. Universitetet har her givet 70 Kursus, hvori i alt ca. 3000 Mennesker har deltaget, og desuden har der været holdt ca. 35 Kursus, hvor forskellige Institutioner har sørget for Programmet. I disse har et andet 3000 Mennesker taget Del.

Det skyldes det filosofiske Departements Velvilje, at vi fik Lov at gøre Brug af denne udmærkede Bygning „Hovedet“ for den filosofiske Afdeling er Dr. D. F. Swenson, een af de Mænd, som fik Professor E. Geismar til Amerika, og som er blandt de bedste Søren Kierkegaard-Kendere i Amerika.

Man kan vel sige, at det er noget af et Tidens Tegn, at Religionslærerne ved lutherske Colleges mødtes til fælles Raadslagning, men det er ogsaa værd at lægge Mærke til, at den første Conference af denne Art blev holdt paa et Statsuniversitet — under Auspicier af („sponsored by“) det filosofiske Facultet! Det er jo ikke altid, der har

været Samklang mellem de lutherske Collegeprofessorers Religionsundervisning og Filosoffernes Forelæsninger paa Universiteterne. Hvilken Lykke at Dekanen („the head“) for det filosofiske Departement i Minneapolis er en bekendende Kristen; og den sidst ansatte Professor i denne Afdeling af Universitetet er den ogsaa blandt os velkendte Dr. Sverre Norborg.

Konferencen aabnedes af Præsidenten for Augsburg College, Dr. B. M. Christensen, som holdt Morgenandagt ud fra Psalme 144, med særlig Henvisning til Vers 4. Derefter blev vi budt hjerteligt velkommen baade af Direktøren for „The Center for Continuation Study“, Mr. Nolte, og Formanden for „The Commission on Higher Education“, Dr. J. C. K. Preus. Herefter holdt Dr. Sverre Norborg en Forelæsning, der var præget af hans sædvanlige — ja man kan jo ogsaa sige usædvanlige — tanke-rige og inspirerende Maade at fremstille et Emne paa. Han pegede bl. a. paa, at Undervisning maa være mere end blot at give Uddannelse for en eller anden Stilling og gjorde derefter Rede for, hvordan der i de senere Aar mange Steder er kommet et Omslag fra Materialismens indsnævrede og kortsynede Synsmaader. Han endte med at slaa til Lyd for, at det religiøse maa altid være personligt.

Næste Taler var Dr. M. Hegland, Lederen af Kristendomsundervisningen paa St. Olaf College. I et omhyggeligt udarbejdet Foredrag gjorde han Rede for, hvilke forskellige Slags Kursus de forskellige Colleges giver, og hvad der burde undervises i i de forskellige Collegeklasser. En lang og frugtbart Forhandling fulgte. Der blev navnlig slaaet til Lyd for, at der burde gives mere Bibelstudium i vore Skoler. Man drøftede tillige indgaaende, hvad der kunde gøres for at det blev lettere at faa Anerkendelse („credit“) fra Universiteterne for Religionsundervisning i Collegeklasser. Det viste sig i Forhandlingen, at saadan Anerkendelse gives i stor Udstrækning af mange Universiteter.

Om Eftermiddagen var Emnet: „Hvad kan der gøres for at vække, bevare, styrke og udvikle det aandelige Liv blandt Studenterne paa vore kirkelige Colleges?“ — Det var særdeles glædeligt at høre om, at der paa forskellige Colleges i de senere Aar har været et meget afgjort Omslag i Studenternes Holdning, idet der nu vises en meget stærkere aandelig Interesse end tidligere. Meget opmunrende Efterretninger blev ogsaa givet om fornyet kristeligt Liv og Virksomhed paa forskellige Statsinstitutioner. Fra nogle Skoler udgaar der en stærk kristelig Paavirkning gennem Studenterne tilbage til Menighederne.

Om Aftenen var der en Forhandling, hvori mange tog Del, om Spørgsmaalet: „Hvad kan der gøres for at udanne Studenterne paa vore Kirkers Colleges til at blive mere interesserede i og dygtige til at udføre en kristelig Tjenergerning i vore Menigheder?“ — Det var tydeligt at mærke, at dette Spørgsmaal er et brændende Problem for en hel Del Collegelærere, og der blev ogsaa fremsat glædelige Udtalelser om, at det her og der er lykkedes i en ikke ringe Udstrækning.

Næste Dag drøftede man endnu to Emner: Først om hvordan vi kunde hjælpe vore Studenter til at bidrage til at løse vor Tids store Samfundsproblemer, og dernæst hvad der kunde gøres for at faa udarbejdet flere brugbare lutherske Tekstbøger til Brug ved Kristendomsundervis-

ning i vore Colleges. Mødet sluttedes med en udmærket Tale af Studentersekretær F. A. Schiotz.

Den Komite, der havde forberedt Minneapolis Mødet, blev (med en enkelt Ændring) genvalgt for at forberede et lignende Møde næste Aar. Dana er repræsenteret af undertegnede. Efter Mødet mødtes denne Komite, og det er lykkedes at faa en Række Mænd til at arbejde hver paa sit Omraade, saa at der i nær Fremtid kan ventes virkelig Hjælp til alle de Collegelærere, der ønsker at lære af andre og faa Hjælp fra andre, til paa mere virkningsfuld Maade at give Undervisning i den Afdeling, der burde være den, der fik mest Omtanke paa vore Skoler, den, der giver direkte Undervisning i Kristendomskundskab. Stedet er ikke her til at gaa nærmere ind paa en Drøftelse af de Problemer, der melder sig, naar man vil søge at gennemføre et Program, efter hvilket Kristendomsundervisningen paa en Kirkeskole kunde blive mere effektiv. Men hvad her er nævnt kan dog give Indtryk af, at der er vigtige og vidtrækkende Spørgsmaal fremme til Drøftelse blandt mange af vore College Professorer.

Om vi skal kunne komme frem ad de rette Veje og naa det, Gud vil med vore Kirkeskoler, afhænger for en stor Del af, hvor meget denne Sag ligger vort Kirkefolk paa Sinde, og af i hvilken Grad vi er villige til at gaa Bønnens Vej til Gud ogsaa angaaende dette.

Paul Nyholm.

ET BESØG I „ST. JOHNS LUTHERAN CHURCH“ CHARLESTON, SOUTH CAROLINA

Da vi havde hørt at der var en meget gammel luthersk Kirke i Charleston, So. Carolina, opsogte vi St. Johns og blev ikke skuffede ved Synet af denne ærværdige og smukke Bygning. Den gamle Neger der gik og arbejdede paa Kirkegaarden der ligger ved Siden af og bagved Kirken, aabnede de gamle svære Egetræsdøre for os, og vi stod i et dejligt Guds Hus, der repræsenterede et luthersk Kirkearbejde siden 1732. I følge personlige Brev og Bemærkninger indførte i private Biblioteksbøger var der Lutheranere i Charleston saa tidlig som i 1732. — 1883 udgav Pastor Edward T. Horn, dengang Præst ved St. Johns, paa Lucas Richardson's Forlag (66 East Bay St., Charleston) — under Titlen: „A Discourse, Embracing a Sketch of the History of St. Johns Church, Charleston, So. Carolina from 1734—1861.“ Saa tidlig som den 26 Maj 1734 finder vi at der var afholdt Altergangsgudstjeneste her, og det er interessant at observere, at denne Altergang var afholdt i et Hotel. Siden den Tid er der bygget fem dejlige lutherske Kirker i Charleston, som alle i Dag trives godt. De tidligste Lutheranere her var hollandske Emigranter, der kom til New York i 1674 og bosatte sig paa „James Island,“ paa den østlige Side af Ashley Floden, modsat det nuværende Charleston. Det var sikkert disse Hollændere der deltog i ovenfor nævnte Altergang.

Det næste Aarstal af Betydning er 1734, da Pastor Bolzius og Baron von Reck førte en Skare lutherske Flygtninge fra Europas Forfølgelser til Sikkerhed og religiøs Frihed i et nyt Land og som bosatte sig i Charleston Settlementet. — Den egentlige Begyndelse af Menigheden skete Aart 1742, da den varme kristne Personlighed, Pastor Henry Melchior Muhlenberg kom paa Gennemrejse til Charleston. Han holdt Gudstjenester og underviste Børnene i Luthers Katekismus. Flere forskellige Præster betjente den lille Menighed, som paa Indbydelse af Huguenotter brugte deres Kirke til Gudstjenester. Den 17

December 1759 lagtes Hjørnestenen til en Kirke paa Hjørnet af „Archdale og Clifford Streets“, hvor den prægtige St. Johns endnu staar. Arbejdet gik nu godt fremad indtil Revolutions Krigen, da Englænderne drev Pastor Martin bort, begrundet paa hans amerikanske Sympatier. Fra 1787 til 1800 betjente Pastor John Faber Menigheden. De var saa uden Præst indtil 1805, da Pastor Matt. Fred. Chas. Faber kom over fra Europa og frelst Menigheden fra den sørgelige Skæbne, som blev den gamle svenske lutherske Menighed til Del i Wilmington, Delaware, og „Gloria Dei“ Kirken i Philadelphia. Pastor Faber indførte det engelske Sprog, men brugte den tyske Liturgi. Efter hans Død i 1812 var Menigheden uden Præst i tre Aar, men blev betjent af Episkopalkirkens Præst. Pastor John Bachman blev den næste bosiddende Præst og han tjente Menigheden i næsten 60 Aar. Af bekendte Lutheranerne, som siden har betjent Charleston, bør nævnes Pastor E. T. Horn, som lagde stærk Vægt paa en fast Liturgi, Hedningemissionen og kristelig Oplysning. Han blev siden Professor ved Philadelphia teologiske Seminar. Ligeledes bør Dr. John W. Horne nævnes som betjente Menigheden til 1907 og siden efter blev Professor i „Southern Lutheran Theological Seminary“, hvor han endnu 1938 arbejder med Iver og Nidkærlighed. Den nuværende Præst, George I. Gongaware kom til St. Johns i Juni 1913. Under hans Pastorat er mange af de gamle Ting i Kirken bleven restaureret, saasom de gamle Kirkebænke, Vinduerne, Væggetavler, samt den gamle Slavetrappegang. Menigheden er nu ifærd med Planer om at fuldende Restaurationen af denne gamle Kirke, saa at den i Sandhed kan blive hvad den fortjener: Et historisk Minde om Amerikas lutherske Kirke. Af særlig Interesse i denne gamle Kirke var de store Marmor Tavler paa hver Side af Alteret, med de Ti Bud, Fadervor, og den Apostoliske Trosbekendelse. I Midtergangen foran Alteret ligger Pastor John Bachman begravet. I gamle Dage var der mange Negre der var Lutheranere og tilhørte denne Menighed, men de er nu helt forsvundne. — Naar man besøger den omkringliggende Kirkegaard og ser paa de gamle Gravsten og deres Inskriptioner „sacred to the memory of —“ gaar Tankerne tilbage til alle dem, der ofrede og kæmpede for Herrens Sag i den tidlige lutherske Kirke i Amerika.

John S. Gebuhr, Co. Bluffs, Iowa.

MEDDELELSE TIL PRÆSTER OG MENIGHEDER Angaaende Kursuset for Præster paa G. V. C. den 25—28 April.

I „Lutheran Tidings“ (den 5te Januar) offentliggjorde vi Tanken og Hovedplanen for et Kursus specielt for Præster. Sagen har mødt Forstaaelse og Velvilje hos mange af vore Præster, og et ikke ringe Antal har lovet at deltage. Dette har givet os Mod til at sætte os i Forbindelse med Skolemænd fra andre og større Skoler her i Landet. Det er slet ikke saa let en Sag at skaffe kendte Mænd, naar man bestandig maa prøve paa at holde Udgifterne nede. Inden vi berører denne Side nærmere, er det maa-ske bedst at give en Redegørelse for Planen vi ønsker at følge under dette Kursus.

Meningen med Kursuset er ikke at sammenkalde vore Præster til et Præstemøde eller Præstekonvent. Det, vi stræber efter, er, at begynde en Fortsættelsesskole; i Aar finder vi det raadeligt at begrænse Tiden til fire Dage, da vi næppe helt kan undgaa at forsøge os frem. Men i

fuld Tilslutning til de Erfaringer, flere Universiteter har haft paa dette Omraade, har vi bestemt, at Formiddagstimerne maa præges af grundigt Arbejde og ledes alene af „visiting professors“ og G. V. C.s to teologiske Professorer. Eftermiddagen vil blive brugt til Diskussion, og om Aftenen Foredrag eller lignende.

Paa dette Tidspunkt kan vi ikke fremlægge hele Programmet, men vi kan oplyse, at Professor C. B. Larsen, Blair, Nebraska, har lovet at give fire Forelæsninger over Emnet: „Christianity and Pragmatism“; Professor V. R. Pearson, Augustana College, vil tale over Emnet: „The Pastor and His Preaching“, og vil tillige ogsaa tale ved „Vesper Hour“ til Eleverne paa G. V. C.; Dr. J. H. Dawson, som er godt kendt af flere Præster fra hans tidligere Virksomhed paa G. V. C., har lovet at behandle et eller flere Emner fra det G. T.; Dean S. D. Rodholms og undertegnedes Timer kan ikke opgives paa dette Tidspunkt. I Løbet af kort Tid venter vi at være i Stand til at offentliggøre hele Programmet.

Prisen for Kursuset er sat til fire Dollars; dette Beløb indbefatter Kost og Logi fra Mandag Aften til Lørdag Morgen og Deltagelse i hele Kursuset. Vi skal senere bekendtgøre Prisen for enkelte Maaltider, ligesom Prisen paa Deltagelse i Kursuset alene.

Vi har modtaget Forespørgsel, om Præster fra Den forenede Kirke kan deltage. Hertil vil vi gerne svare, at der ikke er noget i Vejen for, at Præster fra Den forenede Kirke frit kan indmelde sig til Kursuset. Det er meget muligt, at der er Præster i Den forenede Kirke, som gerne vilde indmelde sig, ikke mindst for at høre Dr. C. B. Larsens Forelæsninger. Tidlig Indmeldelse vil lette Arbejdet med Indkvartering paa Skolen.

Til Slut beder vi vort Samfunds Menighedsfolk om at hjælpe deres Præster til at deltage i dette første Kursus for Præster i vort Samfund. Kan Menighederne ikke bestride alle Udgifterne, da burde de stemme for at give en bestemt Sum i dette Øjemed. Maa vi bede Venner rundt omkring i vore Menigheder bringe denne Sag frem ved deres næste Styrelses- eller Menighedsmøde. Dean S. D. Rodholm har i mange Aar næret Ønsket om et aarligt Kursus for Præster, og ikke alene tror jeg, at Tiden nu er moden, men vi har rig Lejlighed til at høste fra de Erfaringer, der er gjort andre Steder paa dette vigtige Omraade.

Paa Komiteens Vegne,

Ernest D. Nielsen.

Grand View College, den 30. Januar 1939.

STATSKIRKE — FRIKIRKE

Stat og Kirke er Institutioner, som vi Mennesker ikke kan leve foruden. Men hvor vidt bør de være forenede eller adskilte? Dette Spørgsmaal har været drøftet vidt og længe, og man er langt fra færdig med det.

Jesu Ord til sine Disciple, da han sendte dem ud paa deres Verdensmission: „Gaa ud og gør alle Folkeslagene til mine Disciple“ viser, at han vilde have Folkeslagene, Nationerne med i Arbejdet for Verdens Frelse. Men hvordan tog Nationerne imod Apostlene og det Evangelium, de forkyndte? Det udvalgte Folk, Israel, havde paa Forhaand forkastet og korsfæstet dets Messias og kun forholdsvis faa af det vandtes ved Apostlenes første Prædiken. Saa gik Apostlene til de hedenske Folkeslag. (Skal ikke gaa videre ind paa Historien; den er en Blanding

af Modtagelse, Forkastelse og Forfølgelse; det forudsættes at dette er for en stor Del kendt.)

Skal lige standse ved Kejser Konstantin den Store, der betragtes som Forløberen for Statskirken. Han saa, at Kirken var ved at blive en Magt. Hvor vidt han hyldede dens Lære og Aand er tvivlsomt. Men han ledte Udviklingen ind i statskirkeligt Spor.

Saa udvidedes Pavemagten og tog Ledelsen ned igennem Tiderne til Reformationen i det 16. Aarhundrede. Det er mærkeligt, at en Kejser, Carl V, sammenkalder Rigsdagen i Augsburg 1530, som skulde dømme i Reformationens Sag. Der blev saa „Den Augsburske Bekendelse“ fremlagt. Mange Statsmænd — Kurfyrster og Landsgrever — tog Del. Skulde Kirken nu rive sig løs fra Staten? Tanken derom var fremme, men den brød ikke igennem. Kampen gjaldt væsentlig andet, særlig selve Frelsens Sag. Og hvor kunde Kirken med eet rive sig løs fra Statens Støtte! Vel blev Luther udelukket af den katolske Kirke og sat i Ban. Men der var Statsmænd nok, som stod med ham.

Frikirketanken brød først igennem her i Amerikas Fristater. Det var vel naturligt, idet Landet aabnedes for Folk af forskellige Nationer og Religioner. Der gaves Religions-Frihed, men ingen Religions-Understøttelse. Hver Bekendelse eller „Denomination“ maatte ordne sig som Samfund: organisere sig, uddanne Præster og bygge Kirker, o.s.v. Staten viste dog Kirken det Hensyn, at den lod dens Ejendomme være skattefri.

Der spørges her naturligt om, hvad er Kirkens Betydning for Staten?

Den er næppe i Frikirken mindre end hvor Kirken er Statskirke. Blandt Jesu mange Lignelser i Mt. Ev. 13. Kap. lignes Himmeriges Rige ved en Surdej (V. 33). Det kan vist anvendes saavel paa Frikirkerne her i U. S. A. som paa Statskirkerne i Europa.

Lad os tænke paa de store Lande: Rusland, Tyskland, Italien og Spanien! Aanden i disse frister til at tænke paa Antikrist. — Men vi kan jo ogsaa tænke særlig paa de skandinaviske Lande, hvor den lutherske Kirke er Statskirke (i Danmark statsstyret Folkekirke). De er vel Verdens bedste Eksempler paa Statskirker. Her kan fortrinsvis tænkes paa Præsteuddannelse, Bispedømmet og Religionsundervisning i Børneskolerne. Og saa alligevel — de trænger til Frikirke!

Ved Siden af Religionsundervisningen i Statsskolerne er Søndagsskolen trængt ind som en frikirkelig Bevægelse. Og i de skandinaviske Kirker drives der „indre Mission“; i Norge endogsaa frikirkelig Præsteskole. Og Hedningemission drives helt som frikirkelig Virksomhed.

Det var ikke til Staten, Jesus sagde: „Vogter eder for de falske Profeter, som komme til eder i Faareklæder“ (Mt. 7, 15). Det var Apostlene, der skulde vaage over Livets og Lærens Renhed. Det er Kirkens Sag, sml. 1. Joh. 1.

Saa kommer vi til Spørgsmaalet om Statens Pligt over for Frikirkens Tjenere, Præsterne. Skal Staten tage dem med i „Old Age Pension“? Kan Kirkens Tjenere stilles ligesides med „Civil Service“ Mænd? Set fra Betydningens eller Tjenestens Side kunde de være berettigede. Men Regeringen har jo intet med deres Lønning at gøre og holder ikke Procenter tilbage. Og Kirkens Ejendom er jo fri for Skat. Dette synes at maatte overlade Alderdoms-Understøttelse til Frikirken selv.

A. M. Andersen.

Blandt Landsmænd.

I Danmark.

Dansk Bibelskole. Stiftsprovst, Dr. teol. Henry Ussing oplyser at Dansk Bibelskole har i de sidste Aar haft en overraskende og stadig voksende Tilslutning. Vi har faaet en ny Forstander, Pastor Kai Jensen, og vi tør med Tak sige, at baade hans egen Undervisning og hans Ledelse af hele Skolen har godtgjort, at han har ganske særlige Gaver for dette Arbejde. Men den vægtigste Grund til, at langt videre Kredse nu søger til Bibelskolen, er utvivlsomt det mærkelige Omslag i Tidens aandelige Indstilling.

Den aandsdræbende Positivisme har løbet Linen ud og tabt sin Magt. Og i Stedet mærkes paa mangfoldige Omraader en Uro og Søgen efter religiøse og moralske Værdier, som det forrige Slægtled havde ladet haant om. Derfor vender man ogsaa tilbage til den gamle Bibel, hvor

Gud møder Mennesker som den store Virkelighed og gennem sit Ord kan svare paa Hjertets dybe Spørgsmaal.

Men en naturlig Følge af dette aandelige Omslag er ogsaa, at der opstaar nye Bevægelser, som udnytter den religiøse Uro. Noble af disse tilbyder nye Religioner, som skal være anderledes tidssvarende end Kristendommen. Andre giver sig ud for netop at være den rigtige og fuldkomne Kristendom, mens Kirkens Tro og Lære forkastes som falsk og vildledende. Og de har mange Steder sørgelig let ved at vinde Tilhængere paa Grund af den aandelige Uvidenhed, som bredte sig i det forrige Slægtled.

Overfor disse er det Kirkens Pligt at væge Sandheden. Og Dansk Bibelskole har fra mange Sider faaet Anmodning om at tage herhenhørende Spørgsmaal op og i Bibels Lys vejlede dem, der i god Tro har lyttet til de vildledende Aaander, eller er kommet i Uro ved at møde Forfalskningen af Frelsens Evangelium, som drister sig til netop at beraabe sig paa Bibelens Ord.

Derfor havde Dansk Bibelskole som Indledning til sidste Efteraars Kursusrækker tilrettelagt en Række ugentlige Foredrag under den fælles Overskrift Kirken og Evangelieforfalskningen.

Colored Picture Bibles for Children—Self-Pronouncing with Helps.

A splendid little volume for any Boy or Girl
The text is self-pronouncing, by which all children can learn to pronounce the difficult Scripture names.

Size 5 1/4 x 3 3/8 inches

Specimen of Type in This Bible

AND Bën-hâ'dâd the king of Sÿr't-a gathered all his host together: and there were thirty and two kings with him, and horses,

With beautiful colored views of scenes in the Bible lands distributed throughout the text.

Also new Practical Helps to Bible Study, especially designed for instructing children in Scriptural information.

9204. Dark Blue Silk Finished Cloth, with edges colored to match, round corners, gold titles . . . \$1.25

9209. Morocco Grained Binding, overlapping covers, red under gold edges, gold titles . . . 2.00

9215. French Morocco Leather, overlapping covers, round corners, red under gold edges . . . 2.75

Junior Students Bible

Containing Colored Illustrations, Bible Study Course, Four Thousand Questions and Answers on the Bible. Also the following:

HELPS TO SCRIPTURAL KNOWLEDGE

A Complete History of the Bible. Synopses of Each Book of the Bible (very interesting). Two Catechisms on Bible subjects, including the Life of Christ. Golden Text Treasury of Noble Scriptural Verses. History of the Life of the Apostle Paul. SELF-PRONOUNCING.

Specimen of Gem Black Faced Type

NOW it came to pass in the days when the judges ruled, that there was a famine in the land. And a certain man of Beth-le-hem-

Size of Bible 4 1/2 x 6 1/2 inches

No. 5804. Dark Blue Silk Finished Cloth, with blue edges, round corners, gold titles . . . \$1.50

No. 5809. Morocco Grained Binding, overlapping covers, red under gold edges, gold titles . . . 2.50

No. 5815 RL. Red Letter Edition. French Morocco Leather, overlapping covers, round corners, red under gold edges, head bands and purple silk marker, gold titles with the words of Christ printed in red . . . 3.50

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebraska

4 STORE 4 FÆLLESREJSER

til
DANMARK

Fredens og
Gæstfrihedens
Land.

Med de Direkte

Amerika-Danmark Skibe

PILSUDSKI og BATORY

FRA NEW YORK	Organiseret og Under Personlig Ledelse af	RUNDREJSEBILLET	
		Tredie Klasse	Turist Klasse minimum
6 MAJ	Fru Sophie L. C. Stilling fra "Lady SUNSHINE Stilling" New York	\$190.50	\$270.00
6 JUNI	Fru Mathilde Ibsen-Jensen fra New York	\$201.50	\$304.00
20 JUNI	Hr. Paul J. Wester fra Chicago, Ill.	\$201.50	\$304.00
13 JULI	Rev. Swen A. Baden, D.D. Fra Bridgeport, Conn.	\$201.50	\$304.00

Forlang Billet til Aalborg, hvis De ønsker at deltage i Rebild 4 Juli Fest

Med disse Fællesrejser kan arrangeres Specielt Organiserede
• UNGDOMSGRUPPER

Til Specielt Reducerede Priser i Tredie Klasse	Fra 10 til 19 Aar \$133.50
	Under 10 Aar \$ 66.75

— FORLANG NÆRMERE OPLYSNINGER —

U.S.A. Billetsat \$5.00 og Indvandringsskat for Fremmedborgere \$8.00
er ikke iberegnet

I OVENSTAAENDE PRISER

Dansk Mad - Dansk Betjening - Dansk Selskabelighed
For nærmere Oplysninger og Billetter henvend Dem til ovenstaaende
Rejseledere, samt enhver autoriseret Agent eller

Gdynia America Line

Iøvrigt har Tilslutningen til Bibelskolens Kursus været stærkt stigende.

Danmarks første Fredehjem passerede sidste Efteraar sit 25 Aars Jubilæum. Det er Østergaard ved Roskilde. Indviet blev det i September 1913 og 1. November kunde man modtage den første Pige.

Efter Tilskyndelse af Frk. Thora Esche og Pastor C. J. Asschenfeldt-Hansen var der i 1906 dannet et Udvalg, som snart kaldte sig Bestyrelsen for „Fredehjem“. Det havde den Opgave at søge Udvej til at hjælpe ulykkeligt stillede, ikke fuldt normale unge Kvinder til passende Værn og Pleje og mulig Uddannelse. Ved Artikler i kristelige Blade, ved Møder og Gudstjenester omkring i Landet særlig ved Formanden, Sognepræst Berthelsen, nu Skanderup, lykkedes det at faa Midler til i 1913 at erhverve Hovedbygningen til „Østergaard“ i L. Karsby og indrette den til Fredehjem med Plads til 10. Som Bestyrerinde fik man Frk. L. Jørgensen, der sammen med „Søster“, Frk. Marie Larsen ordnede det fornødne in-

dendørs til de unge Piger begyndte at komme ind. Den første af dem kom som nævnt Allehelgensdag 1. Novbr. 1913.

Siden da er der indrettet Plads til endnu 13 i Hovedbygningen, og ved Opførelse af et Anneks paa den anden Side af Vejen i 1933 skaffedes Plads til 12 ældre Piger, saa Fredehjemmet „Østergaard“ nu raader over Plads til 35. De har næsten alle hver sit lille Eneværelse.

Frk. Louise Jørgensen afløstes efter kort Tids Forløb af Frk. Marie Jørgensen som Forstanderinde, og særlig under sidstnævntes energiske og dygtige Ledelse, bistaaet af en Flok troende, omsorgsfulde „Søstre“ har Fredehjemsvirksomhed gjort sin Begynder-Indsats, og har vokset sin stille Vækst paa dette hidtil forsømte Omraade af Ungdomsforsorgen. Siden Frk. Marie Jørgensens Død i 1932 har Frk. Karen Engholm varetaget Forstanderindehvervet paa „Østergaard“.

I de forløbne 25 Aar har der paa „Østergaard“ været

Til DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

Amerika--Danmark Skibe PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

8 D A G E fra Kaj til Kaj

**Stor Forældre- og Fællesrejse
Fra København den 2. Juli**

BILLIGE BESØGELSES REJSER TIL

**VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG
SAN FRANCISCO ***

Forlang nærmere Oplysninger angaaende specielle
reducerede Rundrejse-Rater.

Afsejlinger fra New York

April 9; Maj 7, 19; Juni 6, 20; July 2, 13; August 5, 23.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv. fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-
tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder
i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSÆDDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

anbragt ialt 116 unge Piger; og efter kortere eller længere Tids Ophold der er 81 Piger udskrevne derfra enten til deres Hjem og Slægtninge, til privat Tjeneste eller til Sørforsorg. De er bleven oplærte i almindelig kvindelig Husgerning, samt til Vask og Strykning, Havearbejde, Syning og Vævning. Og Guds Ord og Aand har skullet være den daglige Hjælp og Opmuntring i dette ingenlunde altid lette Værne- og Ophjælpsarbejde.

Fredehjemsvirksomheden blev taget op som et kristeligt, haardt tiltrængt Arbejde, paa den danske Folkekirkes Grund i Tilslutning til Kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark og Skovtoftehjemmene. — I 1919 indviedes „Sølund“ ved Silkeborg som vort andet Fredehjem; i 1926 fulgte Handbjerg Pigeheim ved Struer og i 1928 Holmstrupgaard ved Aarhus. Paa samtlige 4 Hjem har der indtil 1. April 1938 været anbragt 387 Kvinder og deraf udskrevet 259, saa man nu har 128 under Fredehjemsforsorg.

Opfordring til en Mand, der har været død i 9 Aar. Af-døde Biskop Olesen, Ribe, der, som det vil huskes, var en stor Spøgefugl, er nu 9 Aar efter sin Død paa en pudsig Maade blevet blandet ind i den aktuelle Drøftelse af Jødefolkets Stilling. Til Trods for, at Biskoppen døde i 1930, bringer „Nordschleswigische Zeitung“ et Brev til ham,

undertegnet af tre Tyskere i Sønderborg, som imødegaaer en Artikel, Biskoppen i sin Tid har skrevet om Jødefolket. Henvendelsen til den afdøde Biskop slutter:

„Altsaa, Biskop Olesen, bring Freden til dit Folk og til os, men ikke til Jøderne.“

Dansk Bilindustri. Ingeniør Lichtenberg oplyser at der er 150,000 Biler eller een for hver 25. Indbygger. Kun Frankrig og England har forholdsvis flere Biler i Europa end Danmark, som i Fjor indførte 2500 færdige Biler, men exporterede 11-12,000 Vogne til en Værdi af 30 Milioner Kr.

Det er snart 30 Aar siden Thomas B. Thrige startede den første Automobilfabrik, fortalte Direktør Friderichsen. Thrige fremstiller navnlig Lastvogne og Rutebiler, men slet ikke Personvogne.

Direktøren ventede sig meget af Dieselmotorerne; men paa Grund af den dobbelte Vægtskat betaler de sig foreløbigt kun, hvis der køres meget lange Strækninger om Aaret.

Danmarks to største Samlerfabriker køber aarligt for 5—6 Millioner Kr. danske Varer — næsten al Indmad i Bilerne er dansk — og betaler 7 Millioner Kr. i Arbejdsløn, udtalte Direktør Møller. Ialt har mindst 50,000 Mennesker deres Indkomst fra Automobilhvervet i Danmark.

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	35786.50	4045.06	4483.74	6200.77	6715.88	2446.98	4756.65	686.43	6222.30	228.69
Laurens, N. Y., St. Matthew Luth. Church	17.00			15.50					1.50	
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. P. C. Sorensen, in memory of Otto Hansen	5.00				2.50				2.50	
Minneapolis, Minn., Mr. and Mrs. Carl Beck and Mr. and Mrs. Chris Beck, in memory of Peder Lund	3.00						3.00			
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. Church	10.54						10.54			
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Church	64.89				50.92		8.00		5.97	
Salt Lake City, Utah, Tabor Luth. Ladies' Aid	46.57		12.00		7.46	8.95			18.16	
Bowlus, Minn., Mrs. Anna D. Nelson, for Elim Home, in memory of Vera Hansen, Elk Horn	1.00	1.00								
Bowlus, Minn., Mrs. Anna D. Nelson, in memory of Pastor A. S. Nielsen	1.00				1.00					
Milltown, Wis., Busy Bees (Sunshine Fund) in memory of C. L. Voss	2.00				2.00					
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Church	19.50				19.50					
Curtis, Nebr., Pastor A. Steensen	5.00		5.00							
Gowrie, Ia., Mrs. Chris Mortensen	2.00				1.00	1.00				
Gowrie, Ia., Mrs. Inger Ekquist	2.00				1.00		1.00			
Audubon, Ia., Helping Hand Society of Our Savior's Ev. Luth. Church	10.00						10.00			
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00						
Hutchinson, Minn., Danish Luth. Ladies' Aid	25.00		10.00		10.00			5.00		
Eugene, Ore., Mr. and Mrs. M. Thorndahl	8.00				2.00	2.00	2.00		2.00	
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. N. T. Lund, in memory of their cousin, Peter Lund, Minneapolis	2.00								2.00	
Kenmare, N. D., J. C. Johnson and Arthur Johnson and families, in memory of Mrs. Sena Petersen	3.00						3.00			
Kenmare, N. D., Mrs. Sam Johnson and Mr. and Mrs. Arnold Johnson, in memory of Mrs. Sena Petersen	4.00				4.00					
Callender, Ia., Roland Township Lutheran Church, offering at visit of Rev. Bach	7.90						7.90			
Blair, Nebr., an unnamed giver in memory of Mr. Otto Hansen	1.00				1.00					
Graettinger, Ia., St. Paul's Ladies' Aid, in memory of Mrs. Christine Knutsen	2.50				2.50					
Graettinger, Ia., friends of Mrs. Christine Knutsen in her memory	3.75				3.75					
Chicago, Ill., Daughters of Siloam	15.00				10.00					5.00
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Church	5.70		2.85		2.85					
Selma, Calif., Pella Luth. Sunday School	7.42						7.42			
Kimballton, Ia., Mrs. Christine Petersen	5.00				1.00	1.00	1.00	1.00		
Shelby, Ia., the United Workers	5.00						5.00			
Total received on 1938-39 synodical budget	36081.27	4046.06	4513.59	6226.27	6838.36	2459.93	4815.51	692.43	6255.43	233.69

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., Mar. 14, 1939.

H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2792.47	991.60	1255.04	381.13	164.70
Racine, Wis., English Mission of Our Savior's Luth. Church, collection at meeting by Rev. Girtz	45.82	45.82			
Gowrie, Ia., Mrs. Inger Ekquist	.50			.50	
Los Angeles, Cal., Bethel Danish Ladies' Aid \$25, Mrs. M. Winter \$1	26.00	26.00			
Eugene, Ore., Mr. and Mrs. M. Thorndahl	4.00		2.00		2.00
Kansas City, Kans., Dorcas Society of Our Savior's Luth. Church	10.00	10.00			
Kenmare, N. D., children of Mrs. Sena Petersen, in memory of their mother	10.00	5.00	5.00		
Total received for extra synodical missions	2888.79	1078.42	1262.04	381.63	166.70

Received with thanks. Blair, Nebr., March 14, 1939.

H. J. Hansen, Synodical Treasurer.

Children are an heritage of the LORD.
—Ps. 127:3.
And thou shalt teach them diligently.
—Deut. 6:7.

Easter Bibles

FOR THE YOUNG
SELF-PRONOUNCING

Holman Make

Containing Practical Helps
and Beautiful Colored Pictures
Size of Bible, 5¼ x 3¾ inches

Specimen of Type.

16 But Je'sus called them unto him,
and said, Suffer little children to
come unto me, and forbid them
not: for of such is the kingdom of
God.

5704 is most popular with
Young Folks

5704 Dark Blue Silk Finished
Cloth, with edges colored to
match, round corners, gold
titles.....\$1.50

5709 Grained Morocotol,
overlapping covers, round
corners, red under gold
edges.....\$2.50

5715 Same as 5709, but bound
in French Morocco, genuine
Leather.....\$3.00

Sent postpaid at above prices.

Danish Luth.

Publishing House

Blair, Nebr.

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark

3 AFSEJLINGER FRA NEW YORK
DIREKTE TIL KØBENHAVN

MS „GRIPSHOLM”	4. Maj
SS „DROTTNINGHOLM”	13. Maj
SS „DROTTNINGHOLM”	12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøte-
borg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over
Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Sven-
ske Liniens Specielt Særtog Gøteborg—København (ca.
5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg: 18., 30. Marts;
15. April; 31. Maj; 3. Juni; 1., 13. og 24. Juli, osv.

Udelukkende Skandinaviske Officerer,
Betjening og Kost

Forlang detaljerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave. Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

DANMARK, VORT LAND I BILLEDER OG TEKST

Bogen indeholder

ialt 90 smukke Fotografier, som er udført og trykt paa
fornemt Kusttryk-papir og ledsaget af dansk og engelsk
Tekst under hvert Billede. Omslaget, hvorpaa der er et
pragtfuldt helsides Billede af Kronborg, er lakeret, og
Bogen leveres i en Kartonæske lige parat til Forsendelse.

Pris \$1.25, portofrit tilsendt

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

Blair, Nebraska

HAR DE LÆST

JULESTJERNEN, 48 Sider, smukt illustreret	\$0.60
HJEMMENES JULEBOG, 112 Sider50
HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider30
BØRNEBES JULEBOG, Stort format, 20 Sider20
DER UDE FRA, Stort format, 24 Sider20
LØSEN-BOGEN, ANDAGTSBOG FOR AARET 193940
DANSK ALMANAK 193940

Meta Moe:

Pris Netto

HVAD ER ET MENESKE? 304 Sider\$1.10

INDTIL TREDJE OG FJERDE LED, 205 Sider1.35
Villads Christensen:

SØREN KIERKEGAARDS RØST, 369 Sider2.25
Clemens Sørensen:

MOD STRØM OG VEJR, 142 Sider1.10
Svend Aage Reerslev:

GAASE-MARIES HUNDREDEAARSDAG, 175 Sider 1.00
Aage Nørfelt:

SOGNEPRÆST A. FIBIGER, en Guds Vandringsmand.
227 Sider1.80

FRA DAG TIL DAG

Daglig Bibellæsning med Forklaring for tre Aar.

En Haandsrækning til at følge med paa daglig Vandring ad
Bibelens Stier. 1., 2. og 3. Aargang af C. Asschenfeldt-Hansen.

Smukt og solidt indbunden med Læderryg og Hjørner.
Stort Format 308 Sider. Pris \$2.50 portofrit tilsendt.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

EJENDOM I BLAIR

Otto Hansens tidligere Hjem i Blair, med tilhørende
Udbygninger og Græsgang til en Ko, er nu til Salg paa
rimelige Vilkaar.

Skriv til Mrs. Otto Hansen.

N. 3d Street, Blair, Nebr.

Luthersk Aftenblad

PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
LIBRARY

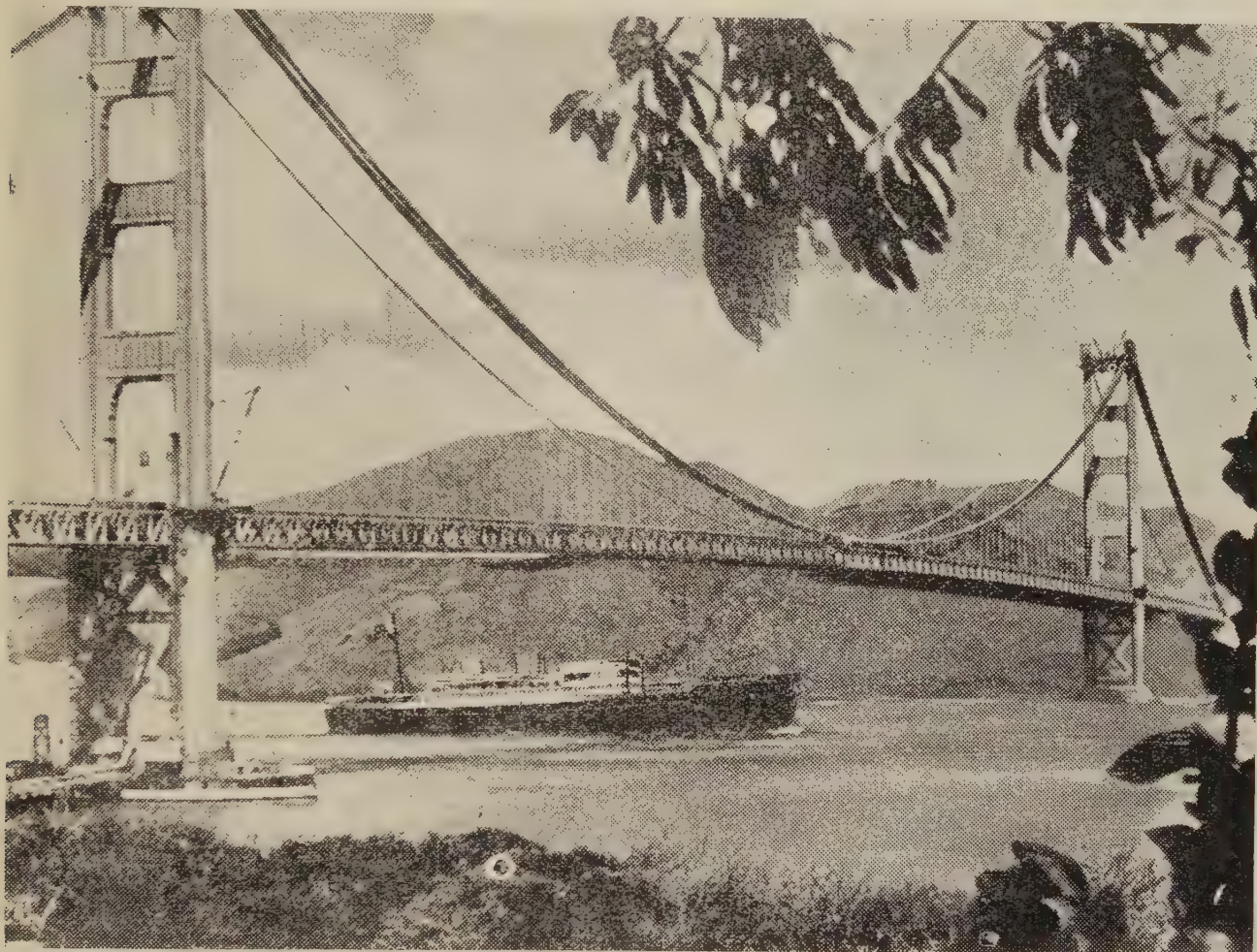
LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSE

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA DEN 29. MARTS 1939

NR. 13

GENNEM DEN GYLDNE PORT.

„Canada“ glider ind gennem den gyldne Port.

Vort Fædreland udsender som sine Repræsentanter ved Verdensudstillingerne i Vest og Øst af vort Land Kronprins Frederik og hans Gemalinde Kronprinsesse Ingrid. Deres Rejse herover sker paa Østasiatisk Kompagniets store Damp „Canada“, der endskønt den er et Lastskib, har paa øverste Dæk indrettet en Snes luksuriøse Kahytter for Passagerer. Her kan de nyde fuld Frihed og Privatliv paa de lange Ture. Det kongelige Selskab forlod Danmark først i Marts og standsede en Tid i England paa Besøg hos Hertugen af Connaught, der er Kronprinsessens Bedstefader, nu 89 Aar gammel. Hans Datter var

den svenske Kronprins Gustav Adolfs første Hustru og Ingrids Moder.

Den 13de Marts forlod Skibet Southampton og sejlede til Virgin Islands, hvor de ærede Passagerer fik Anledning til at bese de førhenværende danske vestindiske Øer. Herfra gaar Turen gennem Panamakanalen og op til Los Angeles, hvor vore kongelige Gæster betræder vort Lands Jord første Gang. Deres Ankomst ventes den 6 April. Og dermed begynder Festlighederne. Først hentes de med militær Honnør i San Pedro Kl. 9 af samtlige amerikanere. (Sluttes paa sidste Side)

SPECIEL INDBYDELSE

Da det danske Kronprinspar agter at aflægge et Besøg paa vor Skole i Blair Onsdag Eftermiddag den 19de April indbydes herved vort danske Kirkefolk især til at overvære Festligheden i den Anledning.

L. Siersbeck, Præsident.

Palmesøndag

„HERREN HAR BRUG FOR DEM“ (Matth. 21:3).

„I skulle finde en Aseninde og Føl, løser dem og fører dem til mig, dersom nogen taler eder til skulle I sige: Herren har Brug for dem.“

Ud fra dette Guds Ord vil vi mærke os at Jesus har Brug for — hvem?

Har han Brug for dig? For dig kom han til Jorden, for dig levede han her, for dig holdt han Indtog i Jerusalem for at give sit Liv for dig. Hans Lidelse, Død og Opstandelse var for dig.

Hvorfor? Fordi han har Brug for dig. Jesus elsker dig. Du ved, at den vi elsker, har vi Brug for. Jesus har Brug for mig og dig ligemeget hvem du er; thi han elsker mig og dig. Alt ved Højtiden taler højt om: Jesus har Brug for os.

Kære Læser, har du Brug for Jesus? At du trænger til Jesus ved jeg, for du er en Synder og trænger til en Frelser, kun Frelse i Jesu Navn (Ap. Gr. 4:12). Sig: „Tak kære Jesus, at du har Brug for mig.“

„At du har mig elsket, det ved jeg saa nøje,
Det ser jeg dig ud af dit bristende Øje,
Det læser jeg klart i de blodige Hænder,
Det staar i din Side, hver Spydstikket brænder.

At du har mig elsket, det maa jeg jo vide,
Hvi skulde du ellers saa smertefuldt lide,
Hvi vilde du ængstes og skælve og bæve?
O, du vilde dø, for at jeg skulde leve. —

Ja Jesus, du har Brug for mig, men har jeg Brug for dig?

Ak, om jeg dig elsker, jeg ved ej saa nøje,
Dog staar du, min Skat, mig bestandig for Øje,
Dog rækker jeg mod dig de bedende Hænder,
Og Hjertet i Brystet mig underlig brænder.

Ak, om jeg dig elsker, kan jeg det vel vide?
Dog vil i dit Samfund saa gerne jeg lide;
Om dig vil jeg vidne og aabent bekende,
At du er min Tilflugt i al min Elende.

I. Levinsen.

O, om den kære Gud Helligaand maa gøre det mere levende og klar for mig i den stille Uge, hvor jeg trænger til Jesus! Jeg har Brug for ham ikke blot til min Sjæls Frelse men ogsaa til Helliggørelse. Det er et Liv levet i Jesus og i hans Gerning her i Livet og siden hjemme i Himmelen. „Fader jeg vil, at hvor jeg er skulle ogsaa de, som du har givet mig, være hos mig, for at de maa skue min Herlighed, som du har givet mig.“ (John 17:24).

Herren har Brug for mig og dig!

N. Bentsen.

INDBYDELSE TIL SYNDERE

NB. Mrs. C. Jensen, Oleander, Calif. har bedt om Optagelse af følgende Sang, som hendes Moder, der døde derude for flere Aar siden næsten 95 Aar gammel og blev kaldt „Menighedens Bedstemoder“, indsendte i 1909 til De Unges Blad.

Mel. „Nattens dæmrende Taage“.

„Kommer, thi al Ting er rede“

Lød en Gang Herrens Røst.

„Kommer fra Trængselens Hede,

Læg eder tæt til mit Bryst.

Drag fra mig Kraft til at stride;

Køb hos mig levende Vand;
Tag af mig Mod til at lide;
Jeg er din Frelsermand.“

O hvor velsignet at tænke:
Røsten den lyder endnu!
Endnu taalmodig han venter,
Kommer sit Folk i Hu.
Endnu saa kærligt han kalder;
Il da til ham, min Ven,
Førend at Tæppet det falder
For aldrig at rejses igen.

Hvad mon dig holder tilbage?
Er det ej Verdens Lyst?
Vil du den gerne behage,
Faar du ej Himlens Trøst.
Verden, hvad har du mig givet?
Hvad var den Glæde jeg vandt?
Intet i Lighed med Livet
Som i Kristus jeg fandt.

Derfor du Unge, som drømmer, —
Tænk paa at Tiden er kort;
Hvis du din Bedring forsømmer,
vil du det angre haardt.
Døden er vis da som Dagen,
Dommen vil følge derpaa.
Tænk dog, o tænk dog paa Sagen,
Hvis Kronen du agter at faa.

Hvad kan end Verden os gøre?
Spotte vor Tro, — det er alt;
Tidt vi og Løgneren maa høre;
Sikkert det bliver betalt.
Ordet kalder den salig,
Som for sin Tro lider her;
Salig, — hvad ønsker vi mer?
Nej intet, O Frelser kær!

SOM PALMEN

„Den retfærdige skal grønnens som et Palmetræ“.
Sal. 92, 13.

Det lille Kanaan afspejler den store Verden ogsaa ved sit skiftende Klima: imod Syd er det tropisk, hvor Palmen kan vokse (Jeriko—Palmestaden); omkring Jerusalem er det tempereret, og nordligt, ved Hermons Fod, kan det være islagt og koldt. Men Palmen var altsaa kendt i Landets sydlige Del.

Adskillige Steder i Skriften omtales Træer og der fremdrages Lighedspunkter fra dem paa Menneskelivet; i Teksten lignes de retfærdige ved Palmen. Hvad kan denne Sammenligning lære os?

Det er den „retfærdige“, Ligheden gælder. Og den Retfærdighed, som her tænkes paa, er begribeligvis ikke Selvretfærdigheden, som f. Eks. Farisæeren i Templet havde i et saadant Overmaal, at han kunde rose sig deraf endog i Guds Hus; men derimod den Retfærdighed, som gælder for Gud; den Abraham ejede, den, som Luther udtaler sig saaledes om: „Jesus Kristus er min Retfærdighed, og jeg er hans Synd“, — Guds Retfærdighed i Troen paa Guds Søn.

„Den Retfærdighed bestaar,
og for Gud alene gælder,
naar den arme Synder hælder
sig til Jesu Kors og Saar“.

Brorson.

Er du et retfærdiggjort Menneske? Det er det store og vigtige Spørgsmaal for den enkelte og for alle. Og hvor det er Tilfældet, der kommer Sammenligningen med Palmen frem.

Palmens Vækst. Den er lige, rank og opadstigende. „Den gaar sin lige Vej fra Jord til Himmel.“ Det bugtede og krogede er fremmed for Palmen. Den nyere Bibeloversættelse har „skal skyde som Palmen“. Og den skyder opad. Er den saaledes ikke et smukt Billede paa de Kristne?

Vi lever og vandrer i en Verden, der er fuld af Krogveje og uredelige Slyngninger. „The Golden Rule“ (Math. 7, 12) er baade kendt og anerkendt, som et stort Maal at stræbe efter og en prægtig Regel at følge; men hvor mange Fristelser kan der ikke melde sig til at sno sig uden om den. I Bogen „In His Steps“ fortælles, hvorledes det kom mange Menighedsmedlemmer paa tvært, da Leve-reglen: „Hvad vilde Jesus gøre?“ blev fremlagt for dem til Efterfølgelse. Meget i deres Liv, de før tog som en Forøring, maatte de nu uden om. O lad hver sand Kristen tage sig det alvorligt med at træde i Jesu Fodspor!

Palmens Brugbarhed. Den er meget stor. Araberne tæller den i Hundrevis. Den er et meget nyttigt Træ. „Stakkels Land, som ingen Palmer har,“ siger Folk i Palmens Egne. Onesimus var Paulus saare kær. Hans Navn betegner den nyttige, og det peger i den rigtige Retning for Guds Børn. Der er saa mange unyttige Mennesker i Verden, o, at man endnu maatte være til lidt Nytte! Luthers Ord er vel kendt: „Gode, fromme Gerninger gør ingen Mand from og god; men en from og god Mand vil gøre fromme og gode Gerninger“. Tabita var rig paa gode Gerninger, fordi hun var en from og god Kvinde. Troen satte Frugt hos hende.

Laban var paa flere Maader en „Laban“ mod Jakob. Men det var dog et godt og sandt Skudsmaal, han gav ham, da han sagde: „Jeg har en Anelse om, at Herren har velsignet mig for din Skyld“ (1. Mos. 30, 27). Jakob havde været nyttig og brugbar i Labans Tjeneste.

Et Sted, hvor jeg opholdt mig i Danmark, dannede nogle unge Mennesker en „Oprigtighedsforening“. Dens Grundlag var ikke godt, saa den blev til Skade. Men alle Herrens Venner maa tilhøre den Oprigtighedsforening, der stræber efter at vandre oprigtigt for Herren og ligne Palmen i Nytte og Brugbarhed.

Palmens Frugtbarhed er tiltagende. En hundredeaarig Palme bærer mere Frugt end en tiaarig. Der er sagt om en fremragende dansk Digter at efter, at han var fyldt 30 Aar, producerede han grumme lidt. Hans Udvikling standsede. Der er Fare for Stilstand i ens Kristendom. Men lad os lægge Mærke til, at denne Sammenligning med Palmen er i Særdeleshed givet de „graahærdede“, de gamle; selv som saadanne skal de være „saftige og grønne“ til at forkynde, at Herren er oprigtig, og at de vil ligne ham og tjene ham. Læser man Jesu Lignelse i Joh. 15. Kap. om Vinstokken og Rankerne, gives der ingen Hentydning til, at han tænker paa Stilstand i Disciplenes Frugtbæring, naar de ældes. Paulus tænkte næppe paa at blive Emeritus, førend det romerske Sværd gjorde det af med ham. „Lad vor Herre sørge for Afløsningen“, det var Vilh. Becks Regel blandt Missionens Arbejdere i Danmark. Mon den Regel almindeligt følges!

Palmen er uafhængig. Dens Vækst og Frugtbæring er ikke saadan betinget af Vejrlaget med Solskin og Regn, Taage og Blæst som Markvæksterne. Den er aldeles uafhængig af saadant, fordi den har en dybtgaaende Pæle-

rod, der vokser dybere og dybere ned i Jorden til dens underjordiske Kilder; af disse suger den sin Næring, hvordan Vejret ellers er. Palmen „holds its own“. En Ty-sker skal have sagt, at Menneskerne fødes som Originaler, men de fleste dør som Kopier. Her tænkes paa kristne Mennesker. Er det Pæleroden, som mangler!

Paulus taler om at have sit Liv skjult med Kristus i Gud og Job siger at Guds Fortrolighed var over hans Telt. At være rodfæstede saaledes i sit Samfund med Gud, at Troen slaar sin Rod dybere og dybere i Guds Fortrolighed og i det skjulte Liv i ham; det skaber selvstændige Kristne, — faste og ubevægelige og frugtbare i Herrens Gerning, — uafhængige som Ørkenlandets Palme. Ledsages dette Samliv med Gud i stadig dybere og inderligere Tilnærmelse af Guds Naade i Naadens Midler, saa omtumles og omdrives man ikke af ethvert Lærdomsvejr, men bliver mere og mere afhængig af sin Gud og klamrer sig til ham.

Palmen har Vægt i Kronen. Der fortælles om en Adelsmand, der havde som sit Motto: „Jeg vokser under et Tryk“, og som Sindbillede derpaa, havde som sit Segl et Billede af en Palme med Vægt i dens Krone, idet Palmerne kan afsætte saa meget af deres Kraft i Væksten, at det kommer til at mindske med Frugten og for at bringe Ligelighed der imellem Vægten i Kronen.

Otto Funcke skriver et Sted, at da han første Gang hørte om denne Vægt i Palmens Top, da forstod han, hvorfor Skriften benytter Palmen som Sindbillede for de troende, idet Lidelsens Tyngde er den bedste Befordrer af deres Tros Frugter. Og Paulus, som var saa vel forsøgt paa Trængslernes Veje, skriver: „Derfor bliver vi ikke trætte; men hvis vort udvortes Menneske fordærvs, fornyes dog det indvortes Dag for Dag. Thi vor Trængsel, som er stakket og let, skaffer os en over al Maade stor, evig Vægt af Herlighed, idet vi ikke anser de synlige Ting, men de usynlige; thi de synlige er timelige, men de usynlige er evige“ (2. Kor. 4, 16-18).

I. M. Hansen.

DET ARBEJDE ER DIT.

Det lyder næsten som Nathans Ord: Du er Manden. Men naar man har læst Artiklen, nødes man vist til at give Forfatteren Ret, eller gør man ikke? Vi fandt den i „Lutheran Voice“ og syntes, den var værd at oversætte. Navnet — S. betyder Professor H. Schmidt, Luther College, Regina, Sask., som er Redaktør af ovennævnte Blad, men læs nu selv Artiklen.

A. T. S.

„Kirkens Arbejde i alle dets forgreninger hviler paa hver enkelt af alle dens Medlemmer. Tag Kirkens Medlemmer bort, saa er der ingen Kirke. Det er en Ynk, at saa mange af vore Brødre ikke forstaar dette. Jesu Befaling til at prædike Evangeliet er lige frem, den angaar enhver, der gør Krav paa at høre ham til. Hvad skal du og jeg svare, naar han en Dag vil sige: „Siden I ikke har gjort dette mod en af mine mindste, saa har I heller ikke gjort det imod mig,“ — dersom vi ikke har brudt Livets Brød til Sjæle, som sultede i deres Synd, ikke har budt dem en Drik af Livets Vand, som vi ejer, ikke har budt dem Kristi Retfærdigheds Kaabe til at skjule deres Nøgenhed i, ikke har forbunden deres Saar, som Synden har voldt, eller hjulpet med at tørre Taarer og mildne Jordens Smerte? — Naar Vor Herre Jesus paa den store Dag tager den enkelte for sig, tager dig og mig for sig, da bliver det klart, om vi har begravet vort Talent — for-

spildt vore Anledninger eller brugt dem. Det kan blive farligt.

„Gaa ogsaa I hen i Vingaarden.“ Det gælder hver eneste een af os, som har staaet og staar — ledig paa Verdens Torv. Arbejdet i din Hjemmemenighed er dit Arbejde som Medlem. Og er du ikke Medlem, saa burde du være det. Det er Guds Vilje. Du bør understøtte dette Arbejde paa enhver mulig Maade ved at være helhjertet med deri (det er en Kritiker aldrig!) Du bør hjælpe med at faa ny Medlemmer, med at bede for den — og med dine Gaver. Ja, det betyder Penge, og de skulde ikke gives karligt eller modstræbende. Det er dit Arbejde, som din Menighed gør sammen med alle andre Menigheder i dit Kirkesamfund eller Synode. At grundlægge og holde gaende højere kristne Skoler, at forberede Mænd til det hellige Præsteembede, til Missionsarbejde hjemme og ude og til den kristelige Kærligheds Tjeneste i Alderdomshjem i Børnehjem o.s.v., det er dit Arbejde. Ve dig, dersom Arbejdet lider, fordi det mangler din Understøttelse. Det er ikke din Præst, der be'r dig bringe din Gave. Han gør det som Jesu Kristi Sendebud. Han skal sige det til dig, han skal advare dig, om nødvendigt, angaaende din Pligt, du der følger Jesus.

Har du aldrig hørt, at dit Kirkesamfund samlede kun 50 eller 60 eller 75 Procent af det Beløb, som var nødvendigt for at udføre dets Arbejde? Har du aldrig hørt, at dine Missionærer, Lærere og andre Tjenestemænd just af den Grund kun har modtaget visse Procenter af deres Løn? Er det aldrig gaaet op for dig, at du bærer Ansvar for dette, dersom du har forsømt at indsende dine Bidrag? Har du aldrig husket paa, at en Dag skal du gøre din Herre Regnskab derfor? Spørg dig selv, om Du saa kan vente, at han skal sige: „Vel, du gode og tro Tjener?“ Kan du det? Der er endnu Tid til at angre, Tid til at skuldre din Andel af Arbejdet. Tro paa hans tilgivende Kærlighed; og Kærlighed til ham, som gav alting hen for dig, vil gøre det til en Glæde. — Ja, for det Arbejde er dit — og Glæden din.“ —S.

Lad os bare indrømme det, at Tiderne er daarlige. Det kan der ingen Tvivl være om. Nogle af vore Medlemmer arbejder kun en Del af Tiden og andre har slet intet Arbejde. Kirken er ikke urimelig. Der, hvor Indtægterne er standset vil Bidragene som Regel blive mindre. Men hvorfor allerførst tænke paa Kirken i Forbindelse med en Indskrænkning i vore almindelige Udgifter? Begynd med noget mindre vigtigt. Naar vi skal indskrænke os, lad os saa begynde med noget, som ingen blivende Værdi har. — Vi kommer ikke saa lidt omkring og Blindhed lider vi ikke af. Det, som vi ser, og som enhver kan se, dersom han vil aabne sine Øjne, overbeviser os om, at i de fleste Tilfælde er der ingen lovlig Grund til at formindske Bidragene for Tiden. Skal vi nedskære vore Udgifter, skulde vi begynde i vore Hjem og ikke i vore Kirker. Undtagelser kræfter Regelen.

Efter „Central Distr. Stewardship Bulletin.“

FYLDE KIRKEN

Spurgeon fik en Gang Brev fra en Menighed, der bad om en Præst, der kunde fylde Kirken.

Spurgeon havde altid Raad til en Spøg. Han svarede, at saa stor en Præst havde han ikke til sin Raadighed.

Menigheden skrev igen og beklagede Misforstaaelsen; man havde naturligvis ment: En Præst, der kunde samle Kirken fuld af Folk.

Spurgeon svarede, at det var ikke Præstens Opgave. Præsten skulde fylde Prædikestolen. Menigheden skulde fylde Kirken.

En Præst er sat til at prædike Evangeliet, ikke for at „trække Folk“. Det skal Menigheden sørge for.

GUDLØSHEDENS FORBANDELSE

Hvad der vindes, naar Gud sættes fra Styret.

Dybt i den menneskelige Natur ligger en uimodstaaelig Trang til Glæde — til Livslykke. Hvis vi ikke blev skabt til Lykke, saa har Livet mistet sin inderste Ret og Mening. Men man maa forfærdes, naar man ser, hvorledes denne Lykkelængsel er vanslægtet og villedt.

En af de Magter, der har vildledt vort Lykkeinstinkt er den bevidste gudløse Fornægtelse. Hvor har den lokket og kaldt ad det moderne Menneske og sagt: Kom, følg mig! Kast alle Kirkens og Kristendommens Dogmer bag dig. Bort med Gud, ned med Kirken, Biblen i Papirkurven! — Saa naar vi det forjættede Land. Men var det sandt? Naaede det gudløse Menneske Landet, der flyder med Mælk og Honning?

Lad dem svare, som fulgte disse Lokketoner.

Ser vi f. Eks. paa de Mænd, vi kalder „70'ernes Mænd“, og lytter til, hvad de skriver, saa er det, som vi hører Hjerter, der hulker i Fortvivlelse og Nød, Føreren, Georg Brandes, som hele sit Liv rasede mod Jesus Kristus, og hans Lære, skriver i sin Fortale til „Mennesker og Værker“: „det er med en vis Vemod, at man samler mangfoldige Arbejdstimers Resultater og føler, hvor lidt det altsammen vejer paa Tidens Vægt“. Og paa sin 80 aarige Fødselsdag, siger han til Deputationen, som i sin Hyldesttale priser ham som en lykkelig Mand: „Lykkelig, jeg har aldrig været lykkelig. Mit Liv har været lysest, naar der levedes graat i graat“. Ti Aar før, i Februar 1912 skrev Forfatteren Henrik Pontoppidan i Dagbladet „Politiken“ et Digt til Føreren:

„Hvad blev der af Riget, du skabte?

I Grus er det sunket, og Tavshed og Øde

Nu græsser paa Tomten blandt fredløse døde.

Den Sandhedens Sol, du paa Himlen satte,

Hvem bragte den Glæde?

Til hvem gav den Styrke?

Du raabte: bliv Lys, — og der voksede Mørke,

Den Vaarstrøm, du rejste i Ungdoms Sind,

Nu driver i Luften, som lumrende Vind,

Det Kundskabens Træ, du planted i Landet,

som favned saa vidt over Fjorde og Bugter,

forgifter nu Folket med ormstukne Frugter.“

Eller hør Digteren Johs. Jørgensens Klage:

Frugten blev en bitter Løgurt,

og den skøre Skal jeg kender.

Jeg har plukket den i Stykker,

Skal for Skal og Lag for Lag,

og jeg vandt kun vaade Øjne

og den salte Graad, som brænder.“

Og nu vor Tids Ungdom, som følger Tidens gudløse Profeter — vil den ikke opleve samme Skuffelse og Smerter?

Hvor gaar da Vejen til Lykkens forjættede Land? Hvor Jesus Kristus kaares som Fører!

C. V. Christensen.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornylse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornylse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Rosenørn Alle 55, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.
MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

Palmesøndag.

Dagens Tekster:

Ny Tekstr. — Hebr. 12:1—8; Mark. 14:3—9.

Gl. Tekstr. — Filip. 2:5—11; Math. 21:1—9.

KONGEN KOMMER!

Vore danske Aviser herovre omtaler bestandig i denne Tid det anstundende Besøg vi er Genstand for fra det danske Kongehus. Det er jo ogsaa Kongesønnen, selve Kronprinsen, der udsendes. Vi Udlændinger betragter det som en stor Ære, omend vi næppe vente os andet ud af det hele. Det er ikke vor nationale Frelse eller økonomiske Fordel det gælder. Blot en Gestus af Godvillighed og en Reklame af Danmark ved Verdensudstillingerne. Men det giver Anledning til særlig Festlighed hvor de kongelige kommer frem, og vi faar Lov at hilse paa vort gamle Fædrelands kommende Konge og Dronning. Det er alt, og for saa vidt, nok.

Ordet i Dag minder os om vor guddommelige Kongesøns Indtog i Verdensstaden Jerusalem, hvor han havde en vis Ret til Besøg, da der var bygget et stort Slot til Ære for ham, nemlig Herrens Tempel. Derfor hedder det, „Sig til Zions Datter: Se, din Konge kommer til dig!“ Omend han ikke kom med Pomp og Pragt, men lig en ringe Tjener paa Trældyrets foragtede Føl, saa bar han dog paa sig den største Skat Menneskeheden har hørt om, nemlig alle vore Synders naadige Forladelse og Arveret hos Gud. Det var mere end blot en Hilsen fra Himlen, vort tabte Fædreland.

Ogsaa Jesus fik Hyldest ved sit Indtog. Den mindste Gestus i Retning af jordisk Redning vakte Begejstring. Men da saa man saa hvorledes han vilde og maatte forløse Sjælen fra evig Fortabelse ved at give sig hen som et Guds Lam der bar al Verdens Synd, saa vendte Stemningen sig hos de allerfleste. Og dog var det kun saadan at han kunde virkelig hjælpe os, arme fordømte og forvildede Mennesker. Kvinden, Maria af Bethania, forstod ham og gav sin dyrebareste Skat som en Vellugtshilsen til ham. Maaske du har ladet Jesus holde Indtog i dit Liv, men fik han Alabasterkrukken med Salve og samt?

Fra vor Kirkemark.

Helen Olsen døde Fredag Mar. 17 i Belmond, Iowa, som Følge af en Appendiks Operation. Hun er Datter af Mr. og Mrs. Julius Olsen dersteds og en Datterdatter af afdøde Pastor og Mrs. A. Rasmussen. Miss Olsen blev tyve Aar gammel og var en uddannet Lærerinde; sidste Aar frekventerede hun Dana College.

Mr. N. S. Nielsen, en velkendt Lægmand i vor Iowa Kreds, afgik ved Døden ganske pludselig Tirsdag den 28 Februar i sit Hjem i Des Moines, Iowa. Mr. Nielsen drev i mange Aar en større Tømmerhandel i Des Moines og var en varm Ven af vor Kirkes Arbejde baade med Raad og til Daad og var Medlem af Kirkeraadet i sin Tid. En af hans Døttre er Mrs. Hans C. Smith, Cedar Falls, Ia.

50aars Præstebubilæum kan i Aar fejres den 2 Juni af Pastorerne Iver Marius Hansen, f.T. i Farmington, Minn. og Anders Kirkegaard, Laurens, N. Y. Der var dog fem i Klassen der blev ordineret Aar 1889 under „Blair-Samfundets“ Aarsmøde i Hutchinson, Minn., men de tre er afgaaet ved Døden, nemlig Søren Johnson, Louis Johnson og Jens Jensen Kildsig, — alle efter lang og tro Tjeneste paa hver sit Omraade i vort Kirkesamfund.

Nord Dakota Kreds, som er den første af vore ni Kredse i Samfundet til at afholde det aarlige Kredsmøde, er indbudt til at afholde Mødet i Aar den 4-7 Juni i Flaxton, N. D. med Ebenezer Mgh. dersteds som Vært. Ved samme Lejlighed vil Kirken i Bowbells, der er Annex til Flaxton, blive genindviet efter dens Indflytning fra dens forhenværende Beliggenhed ude paa Landet til Byen. Vi forstaar at Bygningen allerede er flyttet, ifølge denne Meddelelse fra Kredsformand Dr. Holm Jensen.

Hør — Paa Søndag (April 2) Kl. 3 Eftm. udsender Fredericksburg Menigheds Sangkor en Paaskekantate over Station KGFV — 1310 K. C. — Kearney, Nebraska. Pastor A. V. Andersen vil tale. Programmet er paa Engelsk og vil vare ca. en Time.

25 Aars Jubilæum afholdes i Immanuels Menighed, Harlan, Iowa, den 10-14 Maj. Alle Menighedens forhenværende Præster, J. C. Petersen, H. W. Bondo, M. G. Christensen og K. M. Mathiesen, har givet Løfte om at være tilstede og deltage i Møderne, hvortil Venner fjern og nær er hjertelig indbudt.

Laurits Pedersen, Mghs. Præst.

Som Talere ved Bibelskolelejren ved Okoboji, Iowa, der afholdes Aug. 6-13, er indbudt Pastor Christian G. Olson fra den Lutherske Frikirke i Fargo, N. D., K. R. Jensen, H. W. Bondo, Ingvard Olsen, J. M. Jensen, Holger Berthelsen og Gudmund Petersen.

Ifølge „Føbe“, er den nye Forstanderbolig ude paa Ebenezer Anstalten snart i Stand til at modtage den nye Bestyrer, Pastor Marius Jørgensen og Familie. De ventes dertil i disse Dage.

Pastor J. Girtz er en paa Foredragstur helt til Østkysten. I næste Maaned ventes han i Wisconsin Kredsen.

Forfatterinde Fru Meta Moe, hvis nyeste Adresse er Salhuset, Coroline Amalie Vej, Kongens Lyngby, skriver, at efter en mild men meget mørk Vinter derhjemme kom Marts med Solskin og Grøde, saa Foraarsblomster myld-

rer frem først i Maaneden (ved Blair saa vi de første grønne Græsspirer paa Jævndøgsdagen). Hun er fremdeles begejstret for Danmark og er i Færd med en ny Bog. En Hilsen og Genhilsen sendes.

En Langfredagsgudstjeneste paa tre Timer afholdes i Vor Frelses Kirke, Racine, foranstaltet af de lokale Am. Luth. Conference Kirker. Højtideligheden foregaar fra Kl. 12 til 3, da Kristus hang paa Korset. Programmet er delt i syv Afdelinger, i hvilke de syv Ord paa Korset faar sin særlige Fremstilling af ligesaa mange medvirkende Præster.

Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid med Følge vil aflægge et Besøg paa vor Skole her i Blair den 19de April, ifølge Pressemeddelelse fornylig. Lokalblade oplyser, at der er 119 Aar siden at et Medlem af et europæisk Kongehus har sat sin Fod i Washington County. Det skete sidst da Prins Maximilian af Tyskland kom denne Vej op ad Missourifloden paa en Eksplorationsrejse til det berømte Fort Union oppe paa den nuværende Statsgrænse mellem N. D. og Montana; han og Følge blev nemlig feterede paa Fort Atkinson, der laa nede ved vor Naboby Calhoun og hvor 1200 Soldater laa indkvarterede. Forberedelse for Modtagelsen af det danske kongelige Selskab er i sin Vorden; de særlige Festligheder bliver afholdt i Omaha.

„Hvorfor saa hemmelighedsfuld“ spørger en god Ven af vor Kirke med Henblik paa Pastor C. Kroghs Flytning til vor Missionsstation i Oaks. Ja, det samme Spørgsmaal opstiger fra Tid til anden i Redaktørens Hjerne og saa. Vi meddeler gerne alle Nyheder vedrørende vort Samfunds Virke, men vi kan ikke selv skabe dem. Da vi først fik Nys om Pastor K.s Adresseforandring spurgte vi Formand Carlsen om han kunde tilsætte noget, men han var end mere uvidende derom. Saa vi maa efter Børnehjemskomiteen maaske. Dog det glæder os at vide at Pastor Krogh og Hustru kan faa Anledning til at øve en Gerning endnu for og i vor Kirke.

Harry Lauridsen, 45, Medlem af vor Menighed i Exira, Ia. blev dræbt ved et Automobilsammenstød sidste Onsdag Morgen, da han og en Søn i deres Bil vilde krydse Highway No. 71 lige vest for Exira. En Handelsrejsende, som kom sydfra paa den brolagte Hovedvej paakørte dem, saaledes at Mr. Lauridsen blev kastet ud, kom under Bilen, og blev forslaaet saa han døde en Timestid efter. Afdøde er Søn af Mr. og Mrs. Peter Lauridsen, Pionærmedlemmer af Mgh., var gift med Christina f. Lauridsen, fra Audubon, som tilligemed fire Børn overlever ham. Dette er altsaa det andet forulykkede Menighedsmedlem i Løbet af een Uge, som Pastor H. L. Jensen har maattet stede til Jorde. I forrige Nummer blev nævnt at Postmesteren i Annexmenigheden i Hamlin, Mrs. C. Davis, 34, døde, Fredagen før som Følge af en Eksplosion i Kirkens Undersal. Nærmere Oplysning meddeler at hun og tre andre Kvinder var i Færd med at rengøre Kirken og hun gik ned i Køkkenet for at lave en Kop Kaffe til dem, hvorved hun fejltog en Spand Benzin for at være Vand og hældte det i Kaffekanden. Hendes Begravelse blev afholdt forrige Mandag i vor Kirke i Audubon. Hamlin Kirke led dog ikke videre Skade ved Branden, som hurtigt blev slukket af Audubon Brandvæsen. Der er kun fire Mil mellem de to Byer.

Pastor M. P. Bollesen, Plainview, Neb. har været paa Sygelisten det meste af Vinteren; hans Hustru har ogsaa været angrebet af Flu Epidemien.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

ALBERTA

Calgary

En Pakkefest d. 16 Febr. havde samlet mange. Det musikalske Program fremførtes paa Grundlag af et stort Arbejde og gjorde et særdeles godt Indtryk. Ved den paafølgende Auktion indkom næsten \$45.00.

Hrr Kofoed Hansen er nylig udskrevet af Hospitalet. Sidst i November blev han kvæstet ved Vejarbejde.

Fru P. Lawson, som har maattet underkaste sig en Operation, var paa Grund af en Blodprop i længere Tid i Fare. Hjemkommen fra en Maanedes Ophold i Hospitalet er hendes Tilstand nu meget forbedret.

Hrr Bagermester C. Helgesen, forhen af Swan River, siden af Standard og Olds, har lejet Bageri i Calgary.

Standard

Højskoleugen bragte Deltagerne dejlige indholdsrige Dage. Pastor P. Rasmussen, Wayne, og Pastor H. Larsen, Tilley, holdt „lødige, vægtige og inspirerede Foredrag“. Pastor Nommesen blev syg og kunde ikke komme. Det gode Vejr hjalp til at Ugen lykkedes; men de Unges Trofasthed til at komme hjalp endnu mere.

Der holdes Fastemøder hver Uge i Fastetiden.

Hrr Anthon Myrthu har i sit langvarige Sygeleje haft et Tilbagefald men er atter i Bedring.

Dickson

Ved Missionsmøderne i Dickson, 26 Marts til 12 April, har Forstanderen for Bibelskolen i Camrose, Pastor G. M. Trygstad og Pastor H. Stallknecht, Ponoka, lovet at tale.

I vestre Del af Vest Canada Kreds holdes aarligt i nogle Menigheder en „Børnenes Missionsdag“. Det er sikkert en god Ide, værd at indføre andre Steder. Der skal i Dickson i Aar være Børnegudstjeneste, derpaa Lunch i Salen fulgt Kl. 2:00 af Lysbilleder fra Missionsmarken — Sang og Musik og Offer. Som det ses, bruger man hele Dagen.

Kevisville

Første Marts valgtes en Bestyrelse til at varetage det kirkelige Arbejde i Vest-Kevisville.

I Kevisville hvor der holdes Aftengudstjeneste hver Søndag, synes Søndagsskolen at være knyttet til denne. Men hvorfor ikke?

Delburne

Hier var der Bryllup d. 17 Nov., Frøken Helene Jensen blev viet til Hrr Robert Cole, Calgary. Ved Vielsen var ca. 25 Slægtninge og Venner tilstede. Siden kom Naboer. Venner og Bekendte fra Eggen for at ønske til Lykke.

D. 29 December var der Juletræ hos Hrr og Fru George Lund. Der var smukt pyntet og der var Stemning. Juleprædiken ved Pastor Stallknecht holdtes først, derpaa døbt Lunds lille Adoptivsøn. Der var Julegave til hver af de tilstedeværende og Forfriskninger. Det var koldt, men der var mange især Unge med til Festen.

ONTARIO

Toronto

Der var Aarsmøde i Menigheden d. 15 Februar, hvor omkring ved 40 Stemmeberettigede var tilstede. C. J. Larsen var Ordstyrer og G. Kanne Protokolfører. Der havde

været nogen Fremgang, og der var Grund til Tak og Glæde. 18 Børn var bleven døbt, 23 Mennesker — store og smaa — optaget, 90 Personer deltog i Nadveren, hvor det samlede Besøg var 549. Der var lidt Stigning i Besøget ved Gudstjenesterne, især om Formiddagen, og der var flere Børn i Søndagsskolen. „Kirken og Hjemmet“ sendes til 127 Hjem af Menigheden. Der var ogsaa et Overskud i Kassen paa \$120.00. Og der er Udsigt til mere Fremgang i 1939.

Korrespondancer

FRA ALBERT LEA, MINN.

Ja, saa begyndte vi jo et nyt Aar, og Vejret har været fint saa langt, — ingen streng Vinter endnu. Men den kan jo komme. Januar er jo Menigheds-Aarsmødernes Tid; men her maa jeg rette en Fejltagelse, som jeg skrev i min sidste Korrespondance; vort Aarsmøde er anden Tirsdag i Maj efter Regnskabsaarets Afslutning (Samfundets).

Et af de første Besøg vi havde i det nye Aar var af Pastor Girtz. Han var her paa et kort Besøg Søndag den 22. Januar og talte i tre Kirker paa een Dag. Jeg tror sommetider vi er for slemme ved vore Missionærer, naar de kommer og besøger os. Pastor Girtz var temmelig forkølet, men jeg tror han var glad ved at være iblandt os. Om Formiddagen talte han i Alden i den „Danske Kirke“, om Eftermiddagen i Myrtle og om Aftenen i vor egen Kirke her i A. Lea. Og var det godt? Pastor Girtz talte til en temmelig stor Forsamling for over en Time om Arbejdet blandt de Spedalske.

Det er underlig hvor Herren kan bruge Mennesker. Vore Folk gav ogsaa Pastor Girtz et synligt Bevis paa at Hjerterne var varmet op for Missionen. Kollekten var noget over 50 Dollars. Er det ikke underligt som Hjerterne kan varmes op, naar vi hører hvad disse vore Venner fortæller os om, hvorledes Markerne er hvide til Høsten og hvor haardt de mangler Arbejdere.

Pastor Girtz var virkelig syg, og da han den næste Dag skulde rejse til Mpls., kunde han daarlig staa op; saa vore Præstefolk fik ham puttet i Seng og Fru Bondo passede ham med varme Omslag m.m., saa han paa Eftermiddagen kunne han rejse, meget forbedret men ikke rask. Han vilde hjem til sin Familie.

Naa, det var maaske lidt udenfor min egentlige Korrespondance.

Saa havde vor Mandsforening arrangeret et Møde med Dr. Fogdall som Taler. Dr. Fogdall har rejst meget i Europa og er meget interesseret i den europæiske Situation. Han gav os et interessant Foredrag. Dr. Fogdall er Præst ved den danske Baptist Kirke i Clarks Grove tæt herved. Han er en Broder til vor mangeaarige Korrespondent fra Cedar Falls, Ia., Mr. Iver Fogdall.

Mgh'n havde Kvartalsmøde den 31 Januar, hvor det blandt andet blev bestemt at sende en eller to Delegater til Aarsmødet i Oakland, og at yde \$50.00 til Hjælp til Udgifterne. Ideen er at der er nogle Familier som agter at gaa Vest i Sommer alligevel. Delegaterne vil blive valgt ved vort Aarsmøde i Maj.

Første Søndag i Februar havde vi igen en dansk Gudstjeneste over den lokale Radiostation, Pastor Bondo og Fru Bondo, som er Organist for vort danske Sangkor, medvirkede; ifølge Udtalelser baade pr Post og Telefon

er disse Udsendelser meget vel modtaget.

Saa havde vi en rask lille Vinter. I Løbet af en Nat faldt Thermometeret til 20 Gr. under Zero, og en Del Sne kom tillige; det varede et Par Uger før det varmede op igen. Mens dette skrives (15 Marts) er Temperaturen rundt Zero. Kvindeforeningen har jo altid travlt. Den 22. Februar arrangerede den en Fader-og-Søn Fællespisning. Pastor K. R. Jensen fra Atlantic, Iowa, var Hovedtaleren. Pastor Jensen kalder vi en af vore egne; han opholdt sig her i Albert Lea før han bestemte sig til at studere. Da han har været Missionær i Afrika og Syd Amerika gav han et meget interessant Foredrag om vore Naboer i Syd Amerika. Omkring 160 Fædre og Sønner var tilstede, hvilket var godt efter Omstændighederne; det var jo paa Washingtons Fødselsdag og meget andet gik for sig i Byen. Mandsforeningen havde deres maanedlige Møde, denne Gang med Judge Meighen som Taler. Han fremviste ogsaa Billeder fra Mexico. Vi prøver jo paa at faa vore Mænd til at komme sammen for ogsaa derigennem at give dem en Anledning til at arbejde for vor Kirkes Maal.

Der er jo mange Ting som gaar for sig. Begravelse, Bryllup og Barnedaab. Jeg skal her kun nævne en af vore Kvinder, Mrs. Marinus Jørgensen, som døde sidste Uge ramt af et Hjerteslag. Hendes Forældre hørte til vore ældre trofaste Medlemmer; de er nu døde. En Datter er Lærerinde i vor Søndagsskole. Maatte alle disse Ting tjene til at herliggøre hans Navn, om hvem vi hører i denne Tid:

— Han led og døde for os.

Saa venter vi nu paa Dana Koret, som vil være her den 26 Marts. Sidste Gang Koret var her, havde Nedskriveren en Datter der sang med. Jeg ved ikke om vi har nogle Albert Lea Folk der hører med i Aar. Der er tre unge Piger herfra paa Dana.

Maaske dette blev lidt mere udførlig end beregnet. Jeg havde lovet Redaktøren næste Gang skulde jeg fatte mig i Korthed.

Kærlig Hilsen paa Menighedens Vegne til Redaktøren og Bladets Læsere. (20 Marts). D. J. Korr.

Anm.:

Det er ikke altid Kortheden der gør Udslaget; det er Indholdets Interesse. Vi er taknemlig for ovenstaaende. Red.

EN POETISK SØLBRYLLUPSHILSEN

Skrevet i Anledning af Mr. og Mrs. N. Thorndahls Sølvbryllup, den 10 December 1938, i Eugene, Ore.

Mel. „Alle Guds Kæmper“, eller „Jesus din søde Forening.“

Da jeg forleden Dag sad i min Stue,
Talte med mine, jeg ved ej om hvad?
Kom der en Sangfugl, o nej, en Brevdue,
Bragte en Hilsen, som gjorde os glad.
Den os fortalte, at ude i Vesten
To kære Venner har Sølvbryllups Fest.
Og iblandt Ønskerne, var det forresten:
„Bare vi selv kunde være som Gæst!“

Men da Apostlenes Heste er trætte,
Og vort Luftskib er ej færdigt endnu,
Tilmed er nogle Kompasser ej rette, (a la Corrigan)
Viser mod Øst, mens mod Vest staar vor Hu.
Saa er det bedst vi en Brevdue sender;
Haaber i Tide den til jer naar frem
Med en Lykønskning og Hilsen fra Venner
I Cedar Falls, hvor I før har haft Hjem.

Martin i Dag lod sin Murske faa Hvile;
Men, hvor Cecile har travlt i sit Hjem!
Blandt en Flok Venner vi ser eder smile;
Selv kan jeg kende ret mange af dem.
Glæden i Herren jer alle oplive,
Styrke jer Fod paa den trange Livssti,
Guds Fred og Lovsang i Hjertet lad blive,
Selv om end Taarer vil blandes deri.

Ofte vi mindes jer alle, I kære,
Som rejste Vest for at stifte et Hjem.
Det er vor Bøn, at vor Frelser maa være
Styrmand, hvorend Livets Skib glider frem.
Thi hans Kompas, det vil aldrig misvise;
Altid det peger mod Himmelen Hjem.
Der vil vi mødes og evig ham prise,
Selv om end Stormen ret ofte er slem.

Ps. 36, 8-11.

Iver Fogdall, Cedar Falls, Iowa.

Indsendt fra Eugene, Ore.

FRA BETHEL ALDERDOMSHJEM, SELMA, CALIF.

Den 28 Febr. fik vi uventet Besøg fra Cedar Falls, Iowa, nemlig Mr. og Mrs. P. C. Hansen. Vi havde ikke set hinanden de sidste 43 Aar siden vi da vare unge til sammen i Albert Lea, Minn., og Arcola, Texas. Mr. Hansen har i mange Aar arbejdet for Uncle Sam til han lod ham være fri og gav ham Pension for tro Tjeneste. Det glæder os gamle at blive opsøgte af vore Venner, — dem, som vi i de forgangne Dage kunde glædes sammen med i vor fælles Frelser og som ikke har forandret det himmelske Sind.

Den 1. Mar. ventede vi Pastor Christiansen til Onsdags Mødet; men i Stedet kom Kvindeforeningen i Reedley, samt deres Præstefolk, Pastor og Mrs. Henry M. Hansen, Del Rey. Pastor Hansen talte over Trekløveret: Tro, Haab og Kærlighed. Efter hans Tale takkede vor Bestyrer, J. H. Rosendahl, alle de besøgende Venner. Derefter opvartede Foreningen os rigelig med Kaffe, Smørrebrød og Kage; de havde medbragt en Del Gaver til Hjemmet.

Den 2. Mar. kom Miss Anna Mehlsens Nevø og Kusine Mr. og Mrs. Albert Johnson fra Twin Falls, Idaho, og deres Datter og Svigersøn, Mr. og Mrs. Eric Lundeen fra Los Angeles. Om Morgen den 11te, da Miss Mehlsen kom ind i Spisestuen, stemte Mr. og Mrs. Rosendahl op med at synge Verset: „Happy Birthday to you“, hun var den Dag 80 Aar. Om Eftermiddagen nød vi Fødselsdags Kagen og Kaffe.

H. P. Nielsen.

Tom Bevan

En Helt i Ulveskind

Oversat af A. Kjør

Helten er en germansk Yngling, der gennem ry-stende Oplevelser kommer til Rom og udfrier en kristen ung Pige fra Døden i Arenaen og oplever mange andre spændende Ting. Bogen har været udsolgt siden 1910. Den trykkes paa Opfordring af gamle Læsere, som gerne vil delagtiggøre den nye Ungdom i den uforglemmelige Fortælling. 215 Sider. Pris netto \$0.75.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
BLAIR, NEBRASKA

Bidrag til vor Kirkes Historie.

SWAN RIVER KOLONIENS HISTORIE I KORTE TRÆK.

Hverken jeg eller nogen anden kan sige nøjagtigt, hvornaar den første Dansker kom til Eggen, men det ligesom maaske halvtredsindstyve Aar tilbage i Tiden. Banen kom hertil omkring 1900, og siden har der boet nogle Danskere spredt paa Eggen. Det er ikke før 1931-32 at der kan tales om nogen Koloni.

Under og efter Krigen var Priserne i Dalen høje, og det var ikke vanskeligt at faa Laan til Forbedringer paa Landet og Bygninger. Nogle Aar senere gaar Priserne ned, Gælden vokser Farmerne over Hovedet og Laanekompagnierne overtager Landet. Nogle havde Homestead men havde hverken Vej eller Sti til Landet; nogle Steder var Landet for lavt og vaadt, andre Steder var der for megen Skov at rydde; saa tog mange af disse Homesteaders et godt stort Laan paa Ejendommen og drog andre Steder hen for der at prøve Lykken; nogle rejste for Eksempel til Peace River. En anden Grund til at mange forlod Dalen var, at „Jack Frost“ nu og da aflagde en Visit, før Kornet blev modent, og undertiden var Regnen saa overvældende gennem Sommeren, at det hele kom til at se ret haabløst ud, — efter hvad gamle Settlere fortæller.

Nu er Skoven tildels forsvunden, Sumpene tørrede og gode Veje—med Grøfter—løber gennem Dalen paa Kryds og Tværs. Men hvem kunde vide eller vente efter dette?

Resultatet af oven nævnte Forhold blev, at Laanekompagnierne fik Hænderne fulde af Gaarde, som de ikke sjældent saa sig nødsagede til at sælge for mindre end Laanets Størrelse.

Omkring 1930 var der en energisk dansk Landagent, som fik Underretning om det gode Land, der jo kunde egne sig for en dansk Koloni. Han averterede Eggen i daværende danske Blade og roste den dygtigt. Og da Tidspunktet faldt sammen med de sidste Aaringer af den store Indvandring, var der ingen Mangel paa Købelyst. Depressionen tager nemlig sin Begyndelse og Lønningerne gaar ned. Hvem vil arbejde for 20-30 Dollars om Maaned, naar han har været vant til 40-60 eller maaske mere, især naar han kan blive sin egen Herre ved at betale et Par Hundrede ned paa en Farm? Mange Ungkarle griber til, nogle giver op igen, og andre kommer ind i deres Sted. Priserne paa Landbrugsprodukter er nu paa det laveste. Naturligvis kom der ogsaa Familier til Dalen, det var jo ikke udelukkende et dansk Ungkarle Settlement. Men saa kommer Tørken paa Prærien 1932-1933 og senere, og da først kommer der Tilgang til Kolonien af Familier. De kommer paa Landevejen i lange Tog med Redskaber og andet læsset paa Vogne. Kreaturer og løse Heste drives bagefter. Andre kom pr Lastbil eller Jernbane. Dog er det ikke Danskere alene; men Folk af alle Nationer, som har boet i de tørre Egne og har delt samme Skæbne. Til at begynde med var det let at faa en Farm ogsaa uden Afbetaling. Det er noget vanskeligere i Dag.

Nogle af de Landsmænd, som kom hertil, rejste desværre fra os igen. Man kan nemlig ikke vente, at blive rig i en Fart her i Dalen, (som det før i Tiden er sket paa Prærien); men her er Stedet, hvor en Mand ved maalbevidst Arbejde kan skabe sig et Hjem og faa Udkommet.

Det kirkelige Arbejde blandt Landsmænd i Dalen blev efter Opfordring herfra begyndt af Pastor V. Beck, Winnipeg, i 1931. Allerede i 1930 havde Beck Opfordring til at komme og alt var i Orden og Mødet tillyst, men den Gang blev det forhindret. Efter at Beck siden havde været her et Par Gange, fik han Forfald, og efter hans Opfordring rejste Pastor Mehr fra Redvers en Tur herop. Da Pastor Beck i 1933 blev efterfulgt af Pastor Schultz var sidstnævnte Koloniens Præst til 1937. Siden har Pastor N. Damskov, Ostfeld, betjent vore Landsmænd i Dalen.

Paa Pastor Becks Initiativ stiftedes en kirkelig Forening, en Forløber for Menigheden. Dens Opgave bestod nærmest i at tillyse og sammenkalde til Møde, naar Præsten skulde komme. Menigheden stiftedes paa et Møde hos Karl Rasmussen d. 21 Oktober 1934 under Ledelse af Pastor Schultz. Der valgtes Formand, Kasserer og Sekretær. Denne Menigheds Ordning var dog af en midlertidig Art, da der endnu ikke var Love og Vedtægter ej heller Medlemskontingent. Det var en mundtlig Vedtægt, at kun indmeldte Medlemmer kunde stemme; og da Menigheden holder Forretningsmøder ogsaa uden Præstens Tilstedeværelse, blev det til at alle gode Danskere efter en vis Alder havde Stemmeret. Paa et Møde hos J. A. Jensen, den første Formand, vedtog Menigheden d. 28. Jan. 1937 Love og Regler og antog Navnet: Den Skandinavisk Evangelisk Lutherske Menighed i Swan River Dalen. Der var nemlig nogle af Brødre Folket, som var Medlemmer af Menigheden, og der er saaledes Plads til flere. Det blev ligeledes vedtaget, at Menigheden skulde staa frit uden Tilslutning til noget af de to her i Canada værende dansk luthersk Kirkesamfund. Denne Vedtægt bestod til den 8 Maj 1938, da Forsamlingen enstemmigt vedtog at søge Optagelse i Den Forenede Danske Evangelisk Lutherske Kirke i Amerika. Samtidigt vedtoges det at inkorporere Menigheden under „Church Lands Act of Manitoba.“ Og dermed er Menighedens Historie fortalt i korte Træk indtil denne Dag.

Efter at vi havde begyndt at faa regelmæssige Gudstjenester, meldte sig Tanken om at faa en Kirke, og ved Lejlighed blev Kirke og Forsamlingshus Genstand for Samtale. Men at det var en Ting, som vi skulde se i en saa nær Fremtid var der ingen som anede. Derfor var det en stor Overraskelse, da Pastor Schultz kom fra Aarsmødet i Minneapolis 1937, hvor han varmt og inderligt havde talt vor Sag, revet Forsamlingen med sig og bragte hen imod \$100.00 til en Begyndelse, samt den Hilsen, at Vest Canada Kredsen gennem ham vilde tage sig af Indsamlingen indtil videre. Størsteparten af Forsamlingen modtog den udrakte hjælpende Haand med Tak. Andre var betænkelige, idet de syntes, at Kolonien endnu var for ny og dens Fremtid for usikker til at anvende Penge paa Kirkebygning.

Der blev nedsat et Forretningsudvalg for at søge en passende Bygning eller Byggeplads til den paatænkte Kirke. Det lykkedes ikke Udvalget at finde en Bygning, der var til Salgs, men derimod mange Byggegrunde baa- de i Byen og paa Landet. Sagen blev drøftet og bragt til Afstemning med det Resultat, at man købte to Byggegrunde tilhørende „The rural Municipality of Swan River“ for en Femtedel af deres Værdi. Det var fordi de skulde bruges til en Kirke. Ejendommen er beliggende lige ved Byen. En Dansker ved Navn C. V. Pedersen, som har boet i Swan River i mange Aar var tilstede i Forsamlingen. Da han hørte, at Valget faldt paa de to ovennævnte Grunde, stod han op og sagde: Dersom I køber

den ene af disse Byggegrunde, saa giver jeg den anden. Forsamlingen rejste sig til Tak for Tilbuddet. Den anden Grund blev betalt med frivillige Bidrag fra Medlemmer af Menigheden.

Hermed var Forretningsudvalgets Opgave løst, den fik sin Afsked med Tak, og der valgtes en Bygningskomite, hvis Opgave det skulde være at faa Kirken bygget saa snart som muligt uden at stifte Gæld. Den har indtil nu holdt sig lydig mod dette Paalæg.

I November 1937 blev de købte Byggegrunde ryddet for Buske og Træer for at være rede til Brug naarsomhelst. Koloniens Alderspræsident, den 82 aarige K. P. Hansen, tog aktiv Del i Arbejdet. I Januar 1938 blev der sammenkaldt til Møde angaaende Bygning og Indretning af den paatænkte Kirke. Resultatet blev, at man vil søge at faa en Bygning 26x40 Fod, bygget i dansk Landsbykirkestil, og Tanken er senere, naar det bliver nødvendigt, og vi faar Raad dertil, at indrette en Undersal.

Af Regeringen fik vi Tilladelse til at hugge Tømmer i Provinsens Skov til et Beløb af 3,000 sq. Fod. Det havde været Tanken at faa dette gjort ved frivilligt Arbejde. Men vi fandt, at det blev for vanskeligt. For de flestes Vedkommende vilde det dreje sig om en Skovtur paa 25 — 30 miles i den strænge Vinter. Derfor blev der gjort Kontrakt angaaende dette Arbejde. Tømmeret blev desuden kørt hjem paa Lastbiler, da Sneen var forsvunden, inden Arbejdet var fuldført. Men da vi kom saa langt, var de indsamlede Penge opbrugte og Betalingen for Fragtkørselen blev tilvejebragt ved Kollektor optagne ved et Par Gudstjenester.

Tømmeret blev opstabled ved et Høvleværk udenfor Byen indtil det skulde bruges næste Efteraar — som vi haabede. Men dette Haab blev tilintetgjort inden Efteraaret kom. Med Kornprisernes Fald faldt ogsaa Haabet om at kunne bygge i 1938. Da de fleste af os havde saaet Byg og Havre, fik vi ingen Glæde af Regeringens Hvedebonus. Ledelsen indsaa, at der maatte gøres noget med Tømmeret. Den lagde Sagen frem for Menigheden i Oktober 1938, hvor det henlagdes til Styrelsen og Byggeudvalget at gøre, hvad der syntes bedst. Nævnte Udvalg bestemte at lade høvle tilstrækkeligt Tømmer til Kirken og at bygge en Kirkestald paa 26x30 Fod for der at opbevare Tømmeret indtil videre. Saa snart som Frosten standsede Farmarbejdet, tog man fat paa at opføre Stalden; og det varede kort og godt tre Dage under Ledelse af de Herrer Skov og Paulsen, Redvers. Dog er der endnu ingen Spaaner paa Taget, det faar vente til Solen kommer højere paa Himlen. Nogle Dage senere var Tømmeret under Laas og Slaa. Alt Arbejde blev gjort frivilligt og uden Vederlag; og var der ikke andet end Arbejde, det kom an paa, saa vilde det ikke vare længe inden Kirken blev bygget.

Størsteparten af vore Kirkegængere er Immigranter fra 1926—30. De ældre Danskere paa Egnen er optaget i engelske Kirker, hvis de idet hele taget har Interesse af at høre Guds Ord, hvilket jo skulde være lige saa naturligt som for en, der er tørstig, at søge Vand. Saaledes vil det ogsaa gaa med de fleste af os, hvis vi ikke tager os sammen og slaar Kreds om vor Kirke og Menighed. Dog naar det kommer til Pengesager, evner vi desværre ikke ret meget endnu. Thi mange af de ældre Settlerne havde først faaet et Knæk ved Depressionen i Danmark; hvorpaa de kom ud paa Prærien og fik kun godt begyndt før de ramtes af Tørke, Græshopper og en ny Depression. Siden tog de med mindre Mod og Kraft end før ud paa den lange Tur til Swan River for at begynde forfra. Desuden

maatte nogle af dem prøve mere end een Gaard, inden de fandt sig et Hjem. Ja det tager Mod og Udholdenhed at leve Livet. Nogen Tid gaar der altid før en Mand faar samlet sig Dyr og Redskaber og kommer i Drift igen; det tager ikke Dage men Aar. Ingen af os kan derfor yde nogen større Sum ad Gangen til Kirkebygningen, men nogle Dollars kan der dog blive nu og da, selv om der var hundrede andre Steder, de ogsaa kunde bruges. Og skal vi selv udrede de \$400.00—500.00, som mangler, inden vi kan faa Bygningen under Tag, saa tror jeg ikke, det bliver til næste Sommer, at vi kan bygge. — Og dog er ca. \$500 jo ingen stor Sum, naar det drejer sig om en Kirkebygning. Men Kirken mangler vi og har længe manglet den, da Forsamlingen som Regel er for stor til at huses i Hjemmenes Stuer. Det er især galt med Staldplads til Hestene om Vinteren. Derfor har vi i det sidste Aar maattet rente et Lokale i Byen, hver Gang vi har Gudstjeneste. Til de fleste Tider om Sommeren kan der jo dog holdes Friluftsmøder. Men af disse Grunde er det paatrængende nødvendigt at faa det paabegyndte Arbejde fuldført. Halvgjort Arbejde er spildt Arbejde. Husk paa, at „mange Bække smaa gør en stor Aa“, som Ordsproget siger. Vi har her den ydre Ramme til en ny dansk Koloni. Lad os fuldføre den Begyndelse. Slut sammen om Menigheden og Kirkesagen. Løft i Flok! Her er endnu Plads til mange Familier baade i Dalen og Menigheden. Giv ikke op, inden vi har naaet Maalet, hvilket er en selvunderholdende Menighed med en bosiddende Præst.

Saa endnu kun en hjertelig Tak og Hilsen til alle Landsmænd, som har ydet os Hjælp og har vist os Interesse, saavel dem i Canada som i U. S. A. og Danmark.

Deres forbundne,

Adolf Hansen.

E. S.

Ved sidste Aarsmøde valgtes Adolph Hansen til Formand, Svend Aage Nielsen til Sekretær og Ewald Jørgensen til Kasserer, alle af Swan River P.O.

Indsendt af A. T. S.

P. M. Hannibal

Peter M. Hannibal, Dannebrog, Nebraska døde den 26 Februar, 1939, i den høje Alder af 90 Aar 1 Maaned og 9 Dage. Han var syg lidt over en Ugestid af Lungebetændelse, men syntes næsten helt at være kommen over det, da Livets Afslutning kom pludselig i et Hjerteanfald, medens han klædte sig paa om Morgen.

P. M. Hannibal i 1906

Han var født nær Nysted, Lolland, Danmark, den 17 Januar 1849 og kom med sine Forældre til Amerika Aaret 1859. De bosatte sig først nær, hvad nu er Hartland, Wisconsin. Blandt Danskerne her blev der organiseret Aaret 1870 „Det Danske Land- og Hjemsted Kompagni“ med den Hensigt at grunde en Koloni for Danskere alene. Hans Fader, Lars Hannibal, blev valgt til Præsident for Kompagniet og det blev bestemt at danne Koloni i Ne-

braska, der hvor „Oak Creek“, munder ud i „Middle Loup Floden“. Den nye Koloni blev givet Navn efter det danske Flag Dannebrog. I Foraaret 1871 kom de første Settlere dertil.

Afdøde blev en af de første Skolelærere her i Howard County; og senere frekventerede han Statens Universitet i Lincoln for bedre at berede sig for den Livsgerning, som han elskede højt. Men Aaret 1883, da der var Fare for at Settlementet Dannebrog vilde blive opgivet, gav han Afkald paa den Gerning han havde valgt og blev Forretningsmand samt Postmester i Kolonien for at redde Byen, grundlagt af hans Fader, fra Undergang.

Da han ikke passede sig for Forretningslivet, blev det til et stort finansielt Tab for ham; men han holdt ud indtil Aaret 1886, da „Union Pacific“ Banen lagde et Side-spor gennem Byen og dens Fremtid var saaledes sikret. Saa optog han igen Lærergerningen indtil det maatte opgives paa Grund af Døvhed.

Han blev derefter Kolportør en Tid og er selv Forfatter af nogle Bøger og Smaaskrifter. Hans største Værk er „Uncle Sam's Cabin“, hvori han bekæmper Drukken-skabet. Selv har han hele sit Liv været en stærk Afholds-mand og har viet meget af sin Tid til at fremme Forbuds-love. Andre af hans Bøger er „Halvhundredeaar i Amerika“, „Thrice a Pioneer“ og „Protect our Schools.“ Hans Skrifter er gennemtrængt af en sund Moral og af et fast Trosliv, thi han var en ydmyg og ærlig Bekender af Jesus Kristus som sin Herre og Fræls.

Han var den sidste genlevende af dem, som var med til at stifte Dannebrog lutherske Menighed, der blev stiftet Aaret 1874 af Pastor H. Hansen saavidt Aarstallet kendes. Denne nidkære Pionærpræst gives et kærligt Minde i Bogen, „Halvhundredeaar i Amerika“, hvori han ogsaa mindes Pastor A. M. Andersen, der blev den første bosiddende lutherske Præst i Dannebrog, indsat i Efteraaret 1874. I de senere Aar har P. M. Hannibal haft sit Hjem hos sin Svigerdatter, Mrs. Clara Hannibal, Enke efter hans yngste Søn, Sankey, der døde i 1926. Da hans halvfemsindstyveaarige Fødselsdag blev fejret den 17 Januar sidst, syntes han at være baade rask og stærk, med næsten usvækket Hukommelse, saa at det kunde se ud til at han med Lethed kunde naa de hundrede Aar, dersom intet uventet indtraf. Men Herren bestemte anderledes, og nu er han indgaaet til den evige Hvile. Han har i Sandhed efterladt sig et velsignet Minde.

L. C. Hansen, Mgh's Præst.

Pastor Hansen oplyser at Hr. Hannibals Hustru var hans Faders Søster. Afdøde har tidt skrevet for vort Kirkesamfunds og andre Blade.

Red.

Hans Lützhøft Julefortællinger

Det er fjerde Oplag af disse Fortællinger, som har været udsolgt i adskillige Aar, men som bliver efterspurgt. Stiftsprovstens Fortællinger bliver aldrig forældede. 63 Sider, Pris netto \$0.60.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Familielæsning

ET STYKKE AF EN JØDES HISTORIE.

Han var vokset op i en Landsby i Rusland, hvor hans Fader havde Mælken fra en Herregaard i Forpagtning. Skal en jødisk Husholdning føres efter Loven, er det en Hovedsag, at Mælken har været under jødisk Kontrol fra først til sidst, og man ser derfor i de Egne ofte det, som her i Landet vilde være et Særsyn, at en Mand forpagter Mælken paa en Gaard uden at forpagte det øvrige Landbrug. Saaledes var Tilfældet i det jødiske Hjem, vi her kommer i Forbindelse med, og den daglige Berøring mellem det og Herregaarden førte da ogsaa med sig, at de jødiske Børn og Baronens lærte hverandre at kende til Trods for det Svælg, som ellers i mange Maader skilte dem ad.

Straks da jeg traf min nye Ven, kunde jeg ikke undgaa at lægge Mærke til, hvor smuk han var; ogsaa hans Væsen var vindende og tiltalende, og jeg kunde forstaa, at han i sin Ungdom maatte have været meget indtagende. Dette syntes ogsaa en af de unge Baronesser, som rent ud sagt forelskede sig i ham, og han sig i hende, hvor tosset det end var af dem begge, for Svælget skilte dem jo ad. Hun sukkede og svandt hen, hun skammede sig og blev ganske tynd, indtil hun til sidst gik til Præsten og skriftede det hele for ham. Nu er Skriftefædre somme Tider kloge Folk, og denne fandt da ogsaa paa et snildt Raad, for at Svælget kunde lukke sig og de elskende faa hinanden: den unge Jøde burde døbes, saa var Banen jo fri.

Kærlighedens Magt er stor, og efter mange Overvejelser indvilligede den unge Mand; Forberedelserne begyndte og bragtes snart til Ende, hvorefter Daaben fandt Sted, og skønt Præsten i sit Hjerte var Antisemit, omgikkes han i den følgende Tid flittigt den nydøbte og udspurgte ham om mangt og meget vedrørende jødiske Forhold. En Dag førte han ham over i Kirken, hvor ogsaa den unge Baronesse og flere var til Stede; Præsten ønskede at vise den nydøbte en „Hemmelighed“ i Guds Hus. Han førte ham ind i et Sakristi, hvor Hemmeligheden var; den viste sig at bestaa i et Billede af en kristen Dreng, der laa Lig paa et Bord, og omkring stod nogle Jøder, der tappede Drengens Blod. I adskillige overtroiske Egne af Kristenheden lister endnu den ondsindede Fabel omkring i Krogene, at Jøderne bruger Kristenblod ved Tilberedelsen af deres Paaskebrød, og ved den Lettroenhed, der overalt følges med Overtroen, viser den Slags Beskyldninger sig idelig at være vel egnede, naar det gælder om at ophidse en uvidende Hob til Pogromer.

Den unge Jøde forstod nok, hvad Meningen var med at vise ham et saadant Billede, og han nedlagde heftigt Indsigelse mod, hvad Billedet fortalte. Denne Indsigelse blev imidlertid ikke taget til Følge; tværtimod, den vendte sig mod den unge Mand selv; han blev beskyldt for Skin-kristendom, naar han ikke vilde bekræfte Sandheden af hin Fabel om Jøderne, han spærredes inde og fik kun Løfte om Frihed, naar han vilde sige god for Billedet. Saa, men ogsaa kun saa, skulde Baronessen blive hans, og Guld og grønne Skove skulde han faa.

Selvfølgelig hverken vilde eller kunde han tilstaa, at Billedet talte Sandhed, og altsaa varede Indespærringen ved, til han omsider slap ud, og afsted flygtede han over Hals og Hoved, fortumlet og fortvivlet, skuffet og bitter

paa alt og alle, som nævnedes med Kristi Navn, stundom paa Sindssygens Rand, til han en skønne Dag landede i København, — og der gik vi to hen ad Nørrevold og talte sammen om alle disse Ting; endnu vidste han ikke, at ogsaa jeg nævnede mig med Kristi Navn, og om han havde set de Taarer, som Gang efter Gang kom mig i Øjnene ved at høre hans sørgelige Historie, — de havde næppe ladet ham ane, hvad jeg tænkte derved.

Ovenstaaende gengives efter „Israelsmissionen“. Missionær Scheradsky havde truffet Manden i København og faaet Lykke til at være til Hjælp for ham, for det heder til Slut om deres Bekendtskab:

Mange Dage varede hans Ophold i København ikke; saa førte hans Vej ham videre Vester paa; men nu drog han den med Glæde, og noget af det sidste, han sagde til mig, var: „Nu kan jeg se, at det dog er Gud, der har ført mig ad alle disse Veje.“

Naar man læser en saadan Beretning fra det virkelige Liv, faar man lidt Forstaaelse af, hvor vanskeligt en Israelsmissionærs Arbejde maa være. En Mur af Mistillid og Mistænksomhed og Had maa jo mangan Gang staa imellem ham og dem, han virker iblandt. At det, der vedrørte Kirkens „Hemmelighed“ i Mandens Historie, ikke er noget forbigangent, ses af en Notits i samme Nummer af „Israelsmissionen“. Den gaar ud paa, at i Polen er Jøderne atter blevet beskyldt for „Ritualmord“, d.v.s. for at dræbe Kristenbørn i den Hensigt at bruge Blodet til at blande i deres Paaskemaaltid.

Om der dog snart kunde rammes en forsvarlig Pæl gennem dette hæslige og taabelige Middelalder-Spøgelse!

Indsendt af M. G. C.

FRA DET STORE JORDSKÆLV I CHILE

Det forfærdende Jordskælv i Chile, hvorunder Tusinder af Mennesker omkom, har skabt saa usikre Tilstande, at en Dansker, som bor i Penco, har skrevet hjem: „Efter alt dette faar vi ikke et roligt Minut mere i Chile. Ved den mindste Lyd farer vi sammen“

Dette Brev er sandsynligvis det første, der er sendt hjem til Danmark, efter at Katastrofen ramte Chile. Mens al Forbindelse med Omverdenen ellers var brudt, viste der sig en Mulighed for at faa sendt Luftpost af Sted, og Ingeniør Mogens Hansen sendte derfor straks et Brev til sin Fader, fhv. Stationsforstander Hansen, Esrom.

Mogens Hansen, der er Vejbygningsingeniør og bor i Udkanten af Penco sammen med sin Hustru og lille Datter, skriver, at ingen af de 200 Danske i Chile er omkommet. Det er et rent Mirakel, at vi er sluppet fri, hedder det, idet vi for ganske nylig er flyttet til et nybygget Hus i Byens Udkant fra en Bydel, der under Jordskælvet er lagt helt i Ruiner. Det nye Hus derimod holdt.

Forfærdelig mange er døde, skriver Ingeniøren, og her i Penco er der næsten ikke et helt Hus tilbage. I Gaar fremdrog man Hundrede Døde, og paa Piazzaen ligger de Døde Side om Side. Man har samlet Piazzaens Bænke sammen og bruger dem som Operationsborde og Senge for de Saarede, og foran den sammenstyrtede Kirke ligger Folk paa Knæ og beder.

Ingeniør Hansen fortæller, at der er fundet 5000 Døde

i Conception, men der ligger mange flere under de sammenstyrtede Huse. Et stort engelsk Rederifirma er fuldstændig forsvundet i Jorden. En Mand sprang ud fra 2. Sal og faldt ned i en Revne, som var dannet af Jordskælvet. Revnen lukkede sig sammen om ham til Halsen — og han blev først gravet fri den næste Morgen Klokken 8. Men han var uskadt!

Vi er uden Lys, Radio, Telefon og Togforbindelse med Omverdenen. Flyvvemaskiner fra Santiago ankom her til i Dag, aabenbart for at se, hvordan det stod til. Men

de kan ikke lande i denne Del af Landet.

Det hedder videre i Brevet fra den danske Familie i Penco: Vi beundrer den Maade, hvorpaa Chiles Militær og Politi er organiseret. Paa faa Timer skaffede de fuldkommen Ro i Distriktet, der nu er i Belejringstilstand. Der er desværre altid Forbrydere, som udnytter enhver Situation, men hvis de bliver grebet paa fersk Gerning, bliver de omgaaende skudt. Der er i Nat blevet skudt to Gange udenfor vore Vinduer.

Efter Kr. Dgbl.

Tænkt og skrevet.

ET INDLÆG I DISKUSSIONEN OM VOR HJEMMEMISSION

Tag og læs Side 7-9 i „Ansgar Lutheran“ for denne Uge. Der findes en indgaaende Diskussion af vor Hjemmemission. Særlig fremlægger Redaktøren en meget saglig Artikel om Emnet. Vi kan ikke samtykke i alle Enkeltheder, men Formaålet og Fremstillingen faar fuldt Medhold.

At vi i dette Tiaar staar paa Status quo har vore statistiske Indberetninger stadig peget paa. At vi ikke er gaaet tilbage, men lidt fremad under de trykkende finansielle Kaar, som mange af vore Folk lever under, bør vi sikkert være baade Gud og Mennesker taknemlige for. Omend vi ikke kan pege paa særlige Forandringer i vort Kirkearbejde, saa foregaar der dog eet Moment for Tiden, som er karakteristisk, — det er Overgangen fra Dansk til Engelsk i sit sidste Stade, og den sidste Nedstigning er ofte omtrent lige saa brat som den første. Det mærker vi mest som er betroet Arbejdet med det Danske. Og for saavidt som det angaar Sprogbrugen i Forkyndelsen, da sker der næppe stor Skade, saa længe vi opholder dansk Læsning for vore ældre Medlemmer. Den „Hjemmemission“ har ærlig fortjent al Støtte saa længe der er en Flok af den ældre Generation iblandt os, og dertil en Del af andre, der ønsker at opholde dansk Kultur herovre for den aandelige Værdi den bevislig indeholder. Med almindelig Brug af engelsk Sprog har vi aabnet vore Kirkers Døre for alle og enhver i Nabolaget; vi forbliver ikke afhængig af vore egne Landsmænds Omflytning. Dette har sin store Fordel i mindre Købstæder, hvorimod i Storbyerne er det et Spørgsmaal om ikke det er klogere at være sit danske Navn og Sprog bekendt, da det giver os et Forspring hos vore egne Landsmænd, hvor de store nærliggende Kirker ikke kan kompetere med os.

Derimod er Stillingen kritisk i vore smaa Landmenigheder, ifølge Pastor J. M. Jensens Artikel. Der kniber det mest med Fremgangen og Financerne. Jeg har endnu ikke kunnet begynde Opsummeringen af Menighedsrapporterne for det sidste Aar. Kun enkelte Ting antydes. Ingen nye Menigheder er organiseret; derimod er et Par overført til andre Kirker. Saadanne bør jo ikke regnes som Tab aandeligt. Derimod meddeler mange Indberet-

tere at de har „renset“ Menighedsmedlemslisterne for at komme ned til virkelige Deltagere. Saadan „Nedgang“ i Antallet kan ikke med Rette kaldes Tilbagegang; det er snarere et Forsøg paa at afkaste generende Paahæng for at kan sejle hurtigere frem. Og lad os ikke for rask sige, at de smaa Menigheder ingen Mulighed har. Men det afhænger saa ofte af Arbejderens Maade at virke paa og de Midler der stilles til hans Raadighed. Min Erfaring har været, at der er god Anledning for Fremgang i Smaabyerne, naar der tages fat paa fornuftig Vis og man kan faa rimelig Understøttelse. Ganske rigtig er mange af disse kirkelig overbyggede, men Lutheranerne kan sædvanlig holde Skansen. Og her vil den fyldigere Brug af Engelsk vise sig at have en stor Fordel fremfor delvis Dansk. Og mon ikke det er netop paa saadanne Steder, hvor der er saa meget Islet af Danskere iblandt Befolkningen at vort Arbejde er berettiget, at vi har vore bedste Missionsmarker? Sommetider tænker jeg, at dersom lige saa store Summer, som vi har anvendt paa Storbysmission i Canada, havde været anvendt i de smaa nødstedte Menigheder og Missionspladser i U. S. A., mon saa ikke der vilde have været et langt større og solidere Arbejde i Gang forholdsvis? I min personlige Erfaring staar for mig Luverne og Bowbells i N. D. Kreds, — Smaabyer med hensygnende Menigheder og ingen andre lutherske Kirker, men ikke saa faa danske og lutherske Beboere paa Egnen. Havde vi ikke kommen dem til Hjælp med nogle faa hundrede Dollars, som vi gjorde, saa var vor Virksomhed der en Saga blot i Dag. Nu erfarer vi at Luverne bliver selvopholdende i Aar; i Bowbells er det vigtigste Udviklingskridt just taget, nemlig at faa Kirken flyttet ind i Byen. Vi har begyndt at række Haand til Dane Valley ved Froid og den gamle Trinitatis Mgh. ved Norma, saa vi haaber at de kan faa Præst igen og Avl tillige og saa skal de nok klare sig.

For Tiden betjener jeg Kennard og Washington; den første med ca. 300 Indbyggere og den anden ca. 100, foruden et stort Antal Landboere. De fleste er Skandinaver eller Tyskere. Vi har en god Kirkeejendom, men en næsten død Organisation, og dog er her den største Missionsmark jeg endnu har set liggende for vor Dør, — ja lige ved Samfundets „Hjerte“. Havde man sat ind nogle faa hundrede Dollars aarligt i Arbejdet her er der Mulighed for at der ved Guds Hjælp kunde have været en ligesaa stor Menighed som i Nabobyen Blair. Men man tillod en lang Vacance. For den lille Lønning, som de faa interesserede for Tiden yder lokalt, kan man ikke udføre store Ting hvad Arbejde- og Leveomkostninger angaar. En

anden af vore Præster i Nebr. Kreds fik kun \$220.00 i Løn sidste Aar. Han betjener een af vore ældre Menigheder og ingen anden. Er det rimeligt at vente at store Ting kan udføres paa de Betingelser? Og der bliver sikkert flere Eksempler naar jeg faar Rapporterne nærmere set efter. Men lad os ikke faa Storbysfeber for hurtigt, som nogle af vore Folk har faaet i timelig Henseende. Vi har ogsaa store Missionsmuligheder og maaske de mest lovende, hvad „returns on Investment“ angaar, i de mindre Landsbyer, som ligger hen forsømte og forsagte.

Og saa kan man ikke andet end tænke videre, naar der er Tale om vor Hjemmemissions Støtte, hvori vi jo alle herhjemme er Deltagere. Dersom de store og de smaa Præstelønninger kunde paa en eller anden Maade mere retfærdigt fordeles iblandt Arbejderne, mon saa ikke det vilde opmuntre de modfaldne og opvarme de velstaaende? Det er let nok at kile paa vore Lægfolk og opfordre dem til at give mere. Mange kan. Dog som flere Gange har været sagt her i Bladet, saa giver nogle endog over Evne i Sammenligning. (Jeg kunde fristes til at gengive hvad en gammel Enke i Nebr. i Gaar skrev om hendes personlige Sparsommelighed for at faa lidt tilovers til Herrens Sag (der var en Femer i Brevet); men det skal gemmes).

I den første Menighed havde de alle Ting tilfælles og ingen led Nød, og der var daglig nogle som blev lagt til Menigheden. Det var ogsaa om disse Kristne, at det blev sagt af udenforstaaende: Se, hvor de elsker hverandre!

Og her staar vi saa ved de sidste Tiders Menigheder og Præster med Jesu Forudsagn i Hukommelsen: „fordi Lovløsheden bliver mangfoldig („do with my own as I please“—Indstillingen), vil Kærligheden blive kold hos de fleste“. Det er ikke klar evangelisk Forkyndelse, tidsvarende Systemer og fyldestgørende Institutioner vi savner, men **varmhjertet og praktisk Broderkærlighed**. Saa blev der ogsaa Raad for vore nødstedte Pensionister og andre Ting.

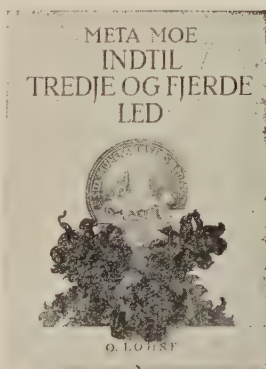
P. C. Jensen.

Meta Moe

Indtil tredie og fjerde Led

En velskrevet Roman om den arvelige Belastnings tunge Problem.

Bogens Tendens er, som dens Titel paapeger, at vise, hvorledes særegne syndige og umoralske Drifter og Tilbøjeligheder ofte arves baade i tredje og fjerde Led blandt Menneskens Børn, og at dette syndige Arvegods tit tager Magten fra Arvingen, saa han bliver den daarlige Arvs Slave. Derpaa gives der talende Eksempler i Bogen. Men den fortæller ogsaa om Individet, som efter mange Solemærker at dømmes har faaet en daarlig Slægtsarv og dog ved Troens Kraft og Selvbeherskelse vandt Sejr over det daarlige og blev gode og nyttige for Samfundet. 205 Sider. Pris netto \$1.35 indb. \$2.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

DANMARK SKAL VISE SIG PAA VERDENSUDSTILLINGEN SOM FORNUFTENS LAND

Meget af det, Danmark har naaet i Dag, er for Amerikanerne Verden i Morgen, siger Danmarks Generalkommissær, Redaktør Roger Nielsen. Vi vil fremvise det moderne danske Hjem i stort Format. Det hele kommer jo an paa, under hvilken Synsvinkel man ser Fremtiden, siger han. Vi viser ikke noget ligefrem desperat nyt, vi laver ikke Glaskugler til at bo i eller trekantede Huse af Staal, der kan drejes saa man har Sol i Stuerne fra Morgen til Aften. Vi følger derimod Linjen efter det Motto, som man særlig i Amerika har hæftet paa os, nemlig at Danmark er Fornuftens Land.

Roger Nielsen

Amerikanerne beundrer det lyse og lette, der præger Indretningen af danske Hjem — alting, lige fra Spisegrejene til Møblerne. Derfor skal vort Hus, i stort Format, vise det moderne danske Hjem, hvor Malerier, moderne uden at være uforstaaelige, lyser kraftigt op paa Væggene. Og paa samme Maade med hele Udstyret. Gardinerne for Vinduerne, hvert eneste Møbel i Huset, hele Restaurantens Indretning, alt er dansk Kunstindustri, daglige Varer og Brugsvare, altsammen præget af god Smag.

Dette er det særlige danske Bidrag til Fremtidens Udvikling, nemlig at Kunst ikke skal være noget, man udelukkende ser paa Museer, men noget, der bør præge Livet omkring En hele Tiden — ogsaa i Hjemmet.

Dekorationerne er netop af stor Betydning, fordi der er faa Lande i Verden, hvor almindelige Mennesker smykker deres Hjem i saa høj Grad med bildende Kunst, som netop i Danmark.

Amerikanerne har hidtil maattet lægge Hovedvægten paa den praktisk-tekniske Boligindretning, men der er en voksende Interesse for Hjemmets Udsmykning. Her har vi noget nyt og smukt at vise, og her kan vi vise Ting, som der er et Marked for i Amerika.

Vi vil vise Danmark som Fornuftens Land. Det gælder andre Omraader end Boligindretningen.

Vi viser ogsaa gennem Statistiker og billedmæssige Fremstillinger, hvor langt vi er naaet paa det sociale Omraade. Vi er saa vant til den Slags herhjemme, at vi tror, hele Verden har det lige saa godt som vi. For Amerikanerne maa netop dette paa mange Omraader siges at være et Billede af deres Verden i Morgen.

Tag en Ting som Lægehjælp og Hospitaler. Overalt i Danmark findes der nu moderne Hospitaler og dygtige, moderne udannede Læger, som næsten omgaaende kan

tage sig af enhver, der er syg, og yde den bedste Hjælp, uden Hensyn til, om Vedkommende kan betale for det eller ej. Det er helt anderledes i andre Lande, ogsaa i Amerika, hvor det er dyrt at blive syg, og hvor man kun kan være sikker paa den bedste Lægehjælp, hvis man kan betale. Her er et Omraade, hvor vi kan vise en hel Del andre Nationer, at vi er naaet langt. Det gælder ogsaa vore Alderdomshjem, der er forbilledlige og meget beundrede i Amerika.

Saa er der Skoleuddannelsen. Jeg tænker her ikke saa meget paa den almindelige Skoleuddannelse og paa den akademiske, men paa de mange Folkeskoler, tekniske Skoler, Handelsskoler, Landbrugsskoler og lignende. De medvirker til, at over 70 pCt. af Danmarks Ungdom faar en videre Uddannelse og derved ikke blot bliver til oplyste Mennesker, men bliver fagligt uddannede, saaledes at de kan hævde sig overalt.

Mange andre Problemer af den Art har Danmark løst i det store og hele, medens andre Lande først nu skal til at løse dem, under store Kvaler.

Jeg kan ikke se andet, end at det er et Svar paa Parolen: Verden i Morgen, naar man kan vise, hvorledes de store Modsætninger mellem Rigdom og Fattigdom er blevet udjævnet, samtidig med, at man har indført Forhold, der gør, at selv om et Menneske kan have det haardt, saa behøver det ikke at frygte for at dø af Sult, Kulde eller Sygdom, fordi det ikke kan komme under ordentlig Lægebehandling.

Men nu selve Udstillingens Værdi. Der har været anket over, at Danmarks Deltagelse sker under mere beskedne Former end f. Eks. Sveriges og Norges

Dertil kan Komiteen maaske henvise til, at det kan være svært nok at skaffe den Million Kr., Udstillingen vil koste. Vore kommercielle Interesser i Amerika kan heller ikke sammenlignes med Norges og Sveriges. I 1936 udførte Norge syv Gange saa meget som vi til Amerika, og Sveriges Eksport til Amerika var 16 Gange større end vor. Dertil kommer, at der er dobbelt saa mange Nordmænd i Amerika, som der er danske, og over tre Gange saa mange svenske som danskfødte Amerikanere.

Hvilke danske Varer interesserer særlig Amerikanerne?

Kvalitetsprodukter som danske Skinker og dansk Ost, især den danske Blue Cheese, som er meget populær i Amerika. I Restauranten paa første Sal i Danmarkshuset vil man lægge Vægt paa, at saa meget som muligt af det, der serveres, bliver første Klasses danske Produkter. Amerikanerne sætter blandt andet stor Pris paa dansk Wienerbrød og danske Kager, men det, der serveres derovre under Navnet „Danish Pastry“ er i Reglen noget Stads. Derfor vil man i den danske Restaurant lægge Vægt paa, at der serveres de rigtige Ting.

Stor Betydning tillægger jeg Kronprinsparrets Besøg paa Udstillingen. Det er en Sag, som navnlig Komiteens Formand, Direktør Aug. Holm har lagt stor Vægt paa, og som han har arbejdet meget med.

Vi kan altsaa resumere den danske Indsats saaledes, at vi vil vise Verden i Morgen Fornuftens Land, slutter Roger Nielsen. Og Fornuft behøver jo ikke at være ensbetydende med Snusfornuft.

VIL GRUNDTVIGS ARV FORPLANTES

I AMERIKA?

For de ældre af os, der drog over til Landsmænd i de Forenede Stater for at optage et kristeligt og folkeligt Arbejde, blev det til noget af en Skuffelse.

Der var Værdier i dansk folkeligt og kristeligt Liv, som vi ansaa for saa værdifulde, at de ved at forplantes herovre kunde yde en Indsats i amerikansk Liv. Vi tænkte os Muligheden af, at Danske herovre i større Tal kunde leve et saadant Folkeliv paa disse Tankers Grundlag, at de blev det naturlige Mellemlid mellem Danmark og Amerika.

Derfor byggede vi vore Højskoler herovre; maaske det kunde lykkes for os at finde Jordbund i den udvandrede Del af vort danske Folk for Grundtvigs Tanker. Hos dem maatte vi begynde, og fra dem skulde det saa spredes videre.

Men det gaar jo ikke altid som vi haaber. Mange forskellige og langtfra udygtige Mænd har prøvet paa at vinde Ørenlyd for det grundtvigske folkelige og kristelige Livssyn ved at leve Livet sammen med dem, der søgte vore Skoler og med personlige store Ofre holdt disse Skoler gaaende saa længe de kunde.

Det lykkedes ikke for nogen af os, og til Tider kunde man fristes til at tvivle om, hvorvidt der nogensinde skulde komme Frugt af den Udsæd, som vi saaede her, hvor al Ting ellers gror saa rask.

I de senere Aar er der imidlertid vokset en Slægt op, som har faaet en væsentlig Paavirkning fra disse Kredse, og jeg har den Tillid til dem, at de, netop fordi de er født herovre og alligevel følger, at de har Rod i det Danske, vil evne at videreføre det, som vi begyndte, og gøre det meget bedre.

I alt Fald er det en Kendsgerning, at der rundt omkring ved vore Universiteter sidder dygtige unge Professorer, som har faaet en aandelig Paavirkning i de grundtvigske Kredse herovre, og de er sig det bevidst som noget værdifuldt. Jeg kunde nævne ikke saa faa Præstesønner og andre, som har staaet i nær Forbindelse med dansk-amerikansk Aandsliv som det bliver levet i grundtvigske Kredse her i Landet og er blevet saadan paavirkede deraf, at det prægede deres Gerning.

Prof. Herluf Olsen, Dean af The School of Commerce and Administration ved Dartmouth College, er en af dem. Hans Fader har været en af de ledende Mænd i den danske Kirke i mange Aar. Af hans Sønner har en været Forstander for Skolen i Des Moines. Prof. Herluf Olsen talte sidste Fredag i Vor Frelsers Kirke og talte tilforladeligt om, hvorfor han var glad for sin danske Arv og hvordan den havde beriget ham og dygtiggjort ham til den Gerning, som han havde som Universitetslærer.

Fra disse yngre Professorer ved vore Universiteter vil der utvivlsomt tilføres det amerikanske Folkeliv de Værdier, som kan komme til at betyde meget for Udviklingen herovre.

Saa har vi ældre dog ikke virket forgæves.

A. T. Dorf i Nordl.

FRA MAINE TIL OAKS, OKLA.

I L. U.'s Nr. 11 hentyder Pastor C. Krogh til Muligheden af at faa opført et nyt Børnehjem paa vor Missionsmark i Oaks, derfor dette:

Det var vistnok i 1921, at afdøde daværende Samfundsstyrelses-Medlem, Mr. L. Vedsted, og undertegnede af Samfundsformanden blev bedt om at besøge vor Mission i Oaks. Vedsted skulde lægge Planer for et Hjem for de Børn, der opholdt sig paa Missionsstationen i Skoleaaret, og undertegnede skulde betjene et Par Søndage og holde en Række Møder, da Pastor Nielsen var i Danmark.

Vejene var daarlige; men endelig kom vi til Bestemmelsesstedet. Paa Missionen fandtes blot Kirken, en meget beskeden Præstebolig og et Par andre Smaabygninger. Det var ikke let for Vedsted, som kom derned at lægge tidsmæssige Planer for en Bygning. Han havde kun en vis Sum Penge bevilliget af Samfundet til hans Raadighed, Bygningsmaterialer var dyre, Arbejdsfolk var det vanskeligt at faa fat i, Befordring af Bygningsmaterialer var ogsaa et Problem, og at udbyde Arbejdet til den lavest bydende Bygmester var ude af Betragtning.

Alt hvad Vedsted kunde gøre var at gaa til Værks som man nu plejede at gøre der nede. En Mand, som havde en Savmølle og tillige udgav sig for at være baade Tømrer og Murer, tilbød at levere Træet lige fra Skoven og at paatage sig Byggeriet. De samtalte og tegnede og jeg gav mit uofficielle Besyv, naar jeg blev spurgt.

Der skulde ogsaa indlægges et Slags Vandsystem, da der kun fandtes een Brønd paa hele Pladsen. Jo, det forstod vor gode Mand sig ogsaa paa. Han tog os ned til et

„spring“, der skulde saa opstilles et Pumpeapparat, han kaldte en „ram“, og det skulde alt blive saa dejligt. Men Bygningsopsyn kunde der jo ikke være Tale om. Om Bygningsmaterialet blev tørt, før det kom i Brug o.s.v., var vor gode Ven Vedsted nødt til at „tro“, og i Forretningsverdenen gaar „Troen“ paa sine Medmennesker desværre ikke altid saa langt.

Resultatet blev, som jeg senere fik at høre, en Bygning som Indianerne aldrig havde set Mage til i Pragt og Herlighed. Men for dem, der skulde bo i den, især om Vinteren, var Herligheden vist ikke saa stor. Jeg er bleven fortalt, at Tømmeret tørredes ind og andre Ting gjorde det meget ubehageligt og lidt farligt for Beboerne.

Senere er der jo til Glæde for os alle opført solide og tidsmæssige Bygninger, gode Veje er bleven anlagt og en hel Del andre Ting er bleven „up-to-date“ dernede paa vor Missionsstation.

Intet Under da, at man begynder at længes efter en Bygning for Børnene, der kan give Hygge, Varme og mere Tryghed end den, der under saare beskeden Forhold blev opført for snart tyve Aar siden. Tyve Aar er jo ingen lang Tid. Men de Fremskridt, der er foregaaet paa vor Missionsmark i disse tyve Aar, er foregaaet i Kæmpeskridt, og derfor kan man jo ikke altid regne med Tal.

Dersom vor kære Indianermissionær Nielsen læser dette, saa ved jeg, han blot glæder sig ved Fremskridtet. Da han begyndte, var der jo næppe Vej eller Sti der nede. Gud velsigne hans Arbejde, og vore nuværende Arbejdere omfatter vi ogsaa med vore Bønner og vore Gaver, og et nyt Børnehjem bliver der ogsaa nok Raad for i sin Tid.

V. R. Staby.

I. C. A. Carlsen-Skiødt

Købmand Lyngdal og Sønner

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90,000 Eksp. Lyngdal er en sejt Vestjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til

Konflikter og Brydninger, som

Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingssevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

Axel Beck

Den gamle Præst og andre Fortællinger

Forfatteren har tidligere skrevet en Række Romaner og Memoirebøger. Som Novelleforfatter staar han højt. Denne Samling vil nok bane sig Vej. 164 Sider. Pris netto \$0.90.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

C. Skovgaard-Petersen

I Vaarbruddets Tegn

Domprovsten har begyndt at skrive sin Selvbioграфи. Denne første Del, som vil blive efterfulgt af et andet Bind, indeholder en Beretning om hans Barndom og Ungdom samt om Studieaarene. Paa den smukkeste Maade fortæller han, hvad han har tænkt og oplevet og om mange interessante Mennesker han traf herhjemme og paa sine lange Udenlandsrejser.

En Bog af usædvanlig Interesse. 137 Sider. Pris netto \$1.20.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
BLAIR, NEBR.

DANMARK, VORT LAND I BILLEDER OG TEKST

(Bogen indeholder

ialt 90 smukke Fotografier, som er udført og trykt paa fornemt Kusttrykpapir og ledsaget af dansk og engelsk Tekst under hvert Billede. Omslaget, hvorpaa der er et pragtfuldt helsides Billede af Kronborg, er lakeret, og Bogen leveres i en Kartonæske lige parat til Forsendelse.

Pris \$1.25, portofrit tilsendt

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Blandt Landsmænd.

VED KRONPRINS FREDERIKS OG KRONPRINSESSE INGRIDS BESØG I SAN FRANCISCO

Under Verdensudstillingen. April, 1939.

Velkommen her vi byder
Vort danske Kronprinspar;
Velkommen saa det lyder
Under Vestens Himmel klar,
Danske Folk ved „Golden Gate“
Hilser jer i Dag.
I vil finde dem beredt
Til Hjælp for Danmarks Sag.

Fra Øresund til Stillehave
Gik eders gyldne Færd;
Vi fik en Mindets Gave
Og takker hver især.
Det Land vi kalder „hjemme,“ —
Vi husker det endnu;
Og mindre vil det glemme
Fordi I kom herud.

Vi deler denne Ære
Og takker uden Tolk
Nu alle dem som være
Vort svenske Broderfolk;
For jer vi mindes stedse,
Fra eders Land udsprang
En elsket Kronprinsesse,
En Pryd for Danmarks Vang.

Vor Kronprins alle kender,
For han er Danmarks Søn.
Ham Herren Styrke sender;
Det er de Danske Bøn.
Med fuld Honør vi hylder
I to, som bragte Bud
Fra Landet som vi skylder
En Tak til Fædres Gud.

Og naar I atter drage
Mod Hjemlands gamle Kyst,
Saa hilser der tilbage,
At Mindet lever lyst.
Hils Danmarks noble Konge —
Og Danmarks Folk og Land, —
Og hils den danske Dronning, —
Hils Bøgeskov og Strand!

Lad Stjernebanner vaje
Om Side med de Kors,
Som Brødre Folket eje
Med Friheds Navn til rors,
Vi Afskedshaanden række,
Og Vemod skjules ej, —
Gud signe nu jer begge
Paa hele Livets Vej!

Carl Eriksen, San Francisco

PASTOR JOHANNES KNUDSEN.

Vi bringer idag et Billede af Pastor Johannes Knudsen af Askov, Minnesota, som vandt Første Præmie i American Denmark Komiteens Prisopgave, og som selv i Arbejde og Gerning har vist „the Place of Americans of Danish Descent in Building the World of Tomorrow“. Johannes Knudsen er født i Nysted, Howard County, i Nebraska, den 10. Oktober 1902, Søn af den kendte Præst og Højskoleforstander Thorvald Knudsen, der bl. a. virkede i Tyler, Minn. og Nysted, Nebr. og i Aarene 1912-15 var Forstander for Grand View College, Des Moines, Iowa, og døde i 1933 som Valgmenighedspræst i Ryslinge paa Fyn. Hans Moder, født Thora Vilstrup, er Provstedatter fra Borris og bor nu i Danmark.

Født i de Forenede Stater var Johannes Knudsen's første Skolegang i den lille danske Børneskole i Tyler, Minn. Han tog „High School“ Eksamen fra Grand View College, og var derefter Elev paa Danebod Højskole i Tyler og i 1920-21 paa Askov Folkehøjskole i Danmark. Han studerede 1921-27 ved Københavns Universitet og fik Skoleembedseksamen (cand. mag) med Historie som Hovedfag og Kristendomskundskab som Bifag. Han var Formand for Komiteen, der udgav den reviderede Udgave af Dansk Folkesamfunds Sangbog og udgav i 1935 „Introduction to the Danish Language“, og har siden 1930 været Redaktør af „Ungdom“ udgivet af „Dansk Sammen-sluttet Ungdom“.

Heltedaad paa Søen. I Følge telegrafisk Meddelelse fra den svenske Linies Hovedkontor i Gøteborg er S.S. Drottningholm ankommet efter tre Dages Forsinkelse. Under denne Forsinkelse skjuler sig et Atlanterhavsdrama, hvorom der endnu ikke er udsendt Enkeltheder; kun oplyses det, at „Drottningholm“'s Skipper, den populære Kaptein Erikson, ude paa Atlanten har maattet vige sin Rute ca. 600 Miles for at komme et nødstedt Sælfangerskib til Hjælp. I en forrygende Snestorm gik Sælfangerskibet ned i Havet, men det lykkedes „Drottningholm“'s Besætning at redde samtlige Søfolk, ialt 21 Mand.

S.S. Drottningholm har maattet udsætte Afsejlingen fra Gøteborg et Par Dage, men planlægger at være i New York rettidigt for Afsejling den 18. Marts.

ANKER M. JENSEN, M.A.

Vi bringer idag et Billede af Anker M. Jensen, der fik Tredje Præmie i American Denmark Komiteen's Prisopgave. Her er en anden ung Mand, der i Arbejde og Gerning har vist en Vej til „the Place of Americans of Danish Descent in Building the World of Tomorrow“. Anker M. Jensen er født i Chicago. Hans Moder er fra København og Faderen fra Jylland. Han fik sin Skolegang dels i Selma, California, og dels i Standard i Alberta, Canada. Han tog B.A. Graden ved Dana College i Blair, Nebraska, og studerede derpaa ved Chicago Universitetet, hvor han i 1936 tog Graden „Master of Arts“ i Engelsk. Efter en Lærergerning ved Morgan Park Military Academy i Chicago gik han sidste Efteraar til Trinitatis Seminarium i Blair. I 1935 var han i Danmark med Dana College A Cappella Kor.

Dødsfald — Julius F. Jensen. En æret og kendt Sydsidende Dansker i Chicago Julius F. Jensen, er den 10. Marts afgaaet ved Døden paa Englewood Hospital.

Hr. Jensen var en af de mest kendte Danskere paa Sydsiden og en afholdt Forretningsmand i Englewood, hvor han har haft sin Manufakturforretning i de sidste 45 Aar.

Gennem alle de mange Aar har Hr. Jensen været skattet for sit gode Hjerte. Skandinaverne paa Sydsiden og deres Kirker vil længe huske ham for den gode Vilje og Behjælpssomhed han altid var besjælet af. Han var ugift, blev 75 Aar gammel og efterlader ingen Slægtninge her.

D. Tid.

Niels Bohr sad Feb. 27 om Aftenen og hørte gennem Radioen om de sensationelle Opdagelser, hans Medarbejdere har gjort, mens han selv opholder sig i en anden Verdensdel. For faa Dage siden lykkedes det den østrigskfødte Dr. Robert Frisch at dele en Atomkerne i to Halvdele, hvorved udvikledes den største Energi, der nogensinde er konstateret paa Jorden, nemlig den fantastiske Styrke af 200 Millioner Volt.

Professor Bohr indstillede sin amerikanske Radio paa København og hørte sine dygtige Medarbejdere fortælle om de opsigtsvækkende Resultater paa Institutet, idet Ingeniør Poul Bergsøe havde arrangeret en Samtale med

de unge Videnskabsmænd for at give Lytterne en populær Fremstilling af Eksperimenterne paa Blegdamsvej.

Esben Aakjærs Rejse her i Mellemstaterne. Jeg er lige blevet bedt om at overtage Ordningen af Hr. Esben Aakjærs Rejse her i Midtstaterne. Da Tiden er meget kort, og det er mit afgjorte Indtryk efter Anbefalinger modtaget fra Vestkystens Kredse, at Hr. Aakjær burde gæste en Række af vore danske Kredse, skal jeg gerne være behjælpelig i denne Sag.

Det er sikkert unødvendigt at skrive udførligt her om Hr. Aakjær. Dette har været gjort i flere af vore Blade. Jeg har personligt i Breve fra flere paa Vestkysten modtaget de allerbedste Anbefalinger. Foruden Oplæsning af sin Faders Digterværker, har han forskellige Steder fortalt om sin Rejse i Australien og vist Film derfra.

Hovedplanen for Aakjærs Rejse gennem Midtstaterne er som følgende: Denver 25. Marts, Omaha 29. Marts, Tyler 2. April, Chicago 16. April og (New York 20. April. Det vil heraf ses, at der er ikke megen Tid til at ordne dette, og ikke saa megen Tid til hans Raadighed. Men om vi handler straks, kan han dog gæste adskillige Kredse i dette Tidsrum. Det er mig meddelt, at han kører i Bil, og derved kan han jo let komme fra Sted til Sted, hvor Afstandene ikke er for store.

Paa Vestkysten har Aakjær været lovet mindst \$25 hvert Sted. En saadan Rejse kan ikke gøres for mindre, om ikke der kommer mange Indbydelser med kun korte Afstande imellem. Dog er Hr. Aakjær villig til at efterkomme Indbydelser, selv om man ikke kan sikre den ovennævnte Sum, for saa vidt som Tiden vil tillade det.

Jeg vil gerne opfordre danske Kredse, der kunde ønske Hr. Aakjærs Besøg, om at skrive til mig desangaaende med det samme.

Holger Strandskov.

Tyler, Minnesota, 9. Marts, 1939.

Hvorfor ikke? Som Foreningsfolk lever vi exemplarisk godt sammen her i Troy, N. Y., men ikke som Kirkefolk, vi er de bedste Venner seks Dage om Ugen, men om Søndagen splittes vi for alle Vinde; de fleste gaar til den danske Kirke (hvor vi alle burde gaa), nogle gaar til den norske Kirke og andre til den engelske lutherske Kirke. Hvorfor gaar ikke alle Danske til den danske Kirke? Hvad er Grunden? Det har jeg aldrig forstaaet. Jeg har prøvet paa at samle os alle til en Menighed, men har endnu ikke opnaaet den Lykke; jeg har dog ikke opgivet Haabet!

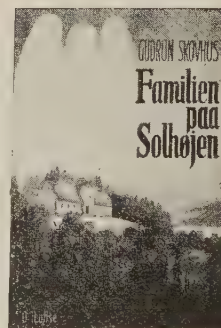
Gudrun Skovhus

Familien paa Solhøjen

Oversat fra Norsk af E. Garde
Af Forfatterinden udsendte Forlaget i 1936 „Søster Kora.“ I denne nye Bog optræder til Dels de samme Personer. Det er ikke en Fortsættelse i den Betydning, at den nye Bog ikke kan læses uden, at „Søster Kora“ maa læses først. Men en vis Sammenhæng er der mellem de to Bøger.

En fin, varm, ja gribende Skildring, som vil læses med Glæde. Pris netto \$0.60.

DANISH LUTH PUBL. HOUSE
Blair — — Nebraska

Blandt Landsmænd.

I DANMARK

En Bil-Motor, der drives ved Raaolie. I over 30 Aar har Mekaniker Jønsson, Silkeborg, syslet med at fremstille en Bilmotor, der kan gaa lige saa godt ved Raaolie som ved Benzin, og det ser nu ud til, at hans Anstrengelser er kronet med Held.

Forleden havde han inviteret en Værkfører fra et stort Bilfirma i Aarhus og en Vognmand med ud paa en Køretur i sin oliedrevne Vogn. Køreturen gik fra Silkeborg til Aarhus, en Strækning paa 40 Km., og til denne Strækning anvendtes kun 4 Liter Raaolie. — Hans Bil plejer ellers at anvende omtrent dobbelt saa meget Benzin for at køre den samme Strækning, og Benzinen er samtidig tre Gange saa dyr som Raaolie.

Bilen sættes i Gang med Benzin, men der er i Bilen installeret to Fodspeedere, og naar man har kørt et Par Kilometer, skifter man over til Raaolie. Ogsaa ved Kørsel i Byer bruges Benzin, da Olien udvikler for megen Røg i Gaderne. I Vognen kan man ikke mærke Spor af Olieos.

Mekaniker Jønsson vil nu indsende Patentansøgning paa sin Motoranordning, og Sagkyndige, der har haft Lejlighed til at overvære Forsøgene, regner med, at Jønssons Opfindelse har en stor Fremtid for sig.

Den danske Dieselaugomobil, som fremstilles af Burmeister & Wains Datterselskab, Aktieselskabet Bur-Wain, kunde den 30. November præsenteres for Offentligheden.

Den nye Vogn fremstilles i en efter de mest moderne Principper indrettet Fabrik, som har tilhuse i de Bygninger, som tidligere benyttedes af Strandgadeværftet.

Automobil-Dieselmotoren bruger kun halvt saa meget Brændselstof som Benzin-Motoren og Olien er billigere.

Der er sat stor Kapital og megen teknisk Snille ind paa denne nye danske Fabrikation, som man stiller betydelige Forventninger til, bl. a. i Henseende til Eksport.

Assurandør, Kaptajn F. L. Nielsen, Holbæk, er pludselig — uden forudgaaende egentlig Sygdom — afgaaet ved Døden, ramt af et Hjerteslag, kun 53 Aar gammel.

Kaptajn Nielsen var velkendt og meget afholdt indenfor Indremissionskredse i Holbæk og var en af Lederne indenfor L. Y. M. i denne By. Han var Næstformand for Merløse Menighedsraad.

Vejle Bys Ældste, Enkefru Helene Jensen, Set. Maria Hospitals Stiftelse, er afgaaet ved Døden, omtrent 102 Aar gammel.

Olieboring i Jylland. Ingeniør Hoffmann fra det amerikanske Olieboringsselskab Danish American Prospecting Co., der har faaet Koncession paa Undersøgelser af Danmarks Undergrund, opholder sig i denne Tid i Holstebro for at undersøge, om Undergrunden paa denne Egn skulde vise Olieforekomster. Et Hold amerikanske Eksperter under Ledelse af den amerikanske Ingeniør, Reynolds, vil i den kommende Tid undersøge visse Omraader af Holstebroegnen med en eventuel Olieboring for Øje.

Kronprinsparret til London før Amerika. Før Kronprinsparret rejser til Amerika, vil de aflægge nogle Dages Besøg hos Kronprinsessens Bedstefader, Hertugen af Connaught. De rejste fra København den 7. Marts med Lyntoget „Engländeren“ og ledsages af Hofdame, Komtesse Sibylle Reventlow, Hofchefen, Kammerherre Vest, Adjudant, Kaptajnøjtnant Weilbach med flere. De to sidstnævnte rejser dog først fra København den 11. Marts.

Kronprinsparret Afrejse fra Plymouth foregik som planlagt den 13. Marts.

Ung Kvinde stjæler under Altergangen. En 23-aarig Kvinde, Frk. T., blev Søndag Formiddag under Gudstjenesten anholdt i St. Pauls Kirke i København, da hun forsøgte at begaa et Tyveri.

Nytaarsdag blev en gammel Dame, mens hun var til Alters, bestjaalt for 12 Kr., som laa i en Pung i hendes Taske, der var efterladt paa Bænken. Siden har der været Politivagt under hver Gudstjeneste, saaledes ogsaa i Søndags. Opdageren, der holdt Vagt, bemærkede da en Dame, Frk. T., der skiftede Plads under Altergangen og satte sig paa en Bænk ved Siden af nogle Tasker. Hun saa sig om for at se, om nogen bemærkede hende, men har aabenbart følt sig iagttaget. Da hun forlod Kirken blev hun anholdt og taget med paa Politigaarden, hvor hun straks tilstod og foreløbig fængsledes for 5 Dage. Hun havde intet at leve af og ingen at holde sig til, derfor stjal hun.

„Hvis et Lem forarger Dig“ Den 15. Februar har den 50aarige Syerske, Frk. Anna Staugaard i Gern ved Hammel, i et Anfald af religiøs Anfægtelse afhugget sin venstre Haand med en Øxe.

Frk. Staugaard havde deltaget i en Missionsuge, og paa den afsluttende Aften blev der talt om Bibelordene: „Hvis et Lem forarger Dig, saa hug det af og kast det bort.“ — Efter Mødet havde Frk. Staugaard debatteret dette Emne med sin Omgangskreds, og det maa have bidt sig saa fast i hendes Sind, at hun med en uimodstaaelig Magt droges mod at lade Handling følge paa Ord.

Næste Formiddag lagde hun en Huggeblok op paa sit Køkkenbord og med tre Hug af en lille Køkkenøxe skilte hun venstre Haand fra Armen lidt ovenfor Haandleddet. Med den stærkt blødende Arm gik hun ind til sin Nabo, Ejendomshandler Mathias Petersen, og fortalte at hun havde udført Guds Villie. Hun var da tilsyneladende helt rolig og ved fuld Bevidsthed. Fru Petersen ringede efter Læge og Ambulance, og efter at Læge Raadal havde behandlet Frk. Staugaard foreløbig blev hun ført til Sygehuset.

Nabonerne skildrer hende som en flittig og stræbsom Dame. Hun har drevet en lille Systue og Broderiforretning, og i Gern Missionshus, hvor hun var en hyppig Gæst, spillede hun nu og da paa det nyanskaffede Orgel.

Under Behandlingen paa Sygehuset viste det sig nødvendigt at amputere et større Stykke af Armen, da Haandleddet var fuldstændig splintret af de tre Øxe-hug. Patienten havde lidt en betydeligt Blodtab, men menes dog at være udenfor Fare.

Stor Arbejdsløshed blandt de unge Teologer. Ogsaa blandt Teologerne er der i Øjeblikket stor Arbejdsløshed. Medens der for nogle Aar siden faktisk var Præstemand i Landet, gaar der nu 123 teologiske Kandidater le-

dige, og da de ikke mere kan udfylde Ventetiden ved Skolegering, og det er svært at faa selv et beskedent Kontorarbejde, maa mange af dem leve af Socialhjælp. De unge Teologer har henvendt sig til Kirkeministeriet, der har stillet sig meget imødekommende. Der er bevilget Midler til Ansættelse af ca. 200 Præster, og selv om Lønnen er yderst beskedent, er det dog bedre end ingen Ting. Genemsnitlig skal der i Danmark bruges 55 Præster om Aaret.

Kronprinsparrets Amerikarejse. Statsminister Stauning har nu over for Finansudvalget fremsat Forslag om, at der ved tredje Behandling af Finansloven optages en Bevilling paa 125,000 Kr. til Dækning af Udgifterne ved Kronprinsparrets Rejse til Verdensudstillingen i Amerika.

Halvdelen af de 100,000 Kr. indkommet. Dansk Missions Selskab har nu passeret de 50,000 Kroner i den Hjælpeindsamling, der blev startet for at bringe det store Underskud ud af Verden. Det drejede sig om 100.000 Kroner — eller om 10.000 Tikronesedler, som D. M. S. selv sagde — og hvoraf man nu har faaet Halvdelen. Missionær Johannes Rasmussen, der i Efteraaret kom hjem til Danmark, har ikke undt sig megen Hvile. Han har organiseret Indsamlingen, han trækker det store Læs, og paa hans Initiativ har man besluttet at fortsætte endnu en Uge i Stedet for at standse Indsamlingen med Udgangen af Februar.

Vi er overordenlig tilfreds med det Forløb, Indsamlingen har faaet, siger Johannes Rasmussen. Indtil nu er der indkommet 5600 Tikronesedler, og Indsamlingen er gaaet i stigende Tempo. Den 12. Februar havde vi faaet 1700, den 20. Februar 3500 og den 27. Februar 5600 Tikronesedler. Hvis vi nu i den kommende Uge faar en god Slutspurt, er der al Grund til at tro, at vi naar Maalet.

Indsamlingen er blevet overordentlig vel modtaget, og vi er meget taknemlige for det Svar, der er kommet paa vor Henvendelse. Man maa jo ikke glemme, at det er en ekstraordinær Indsamling, der ikke gerne maa gribe ind i den almindelige Offervilje overfor D. M. S.

Hvem har givet mest, Land eller By?

Landet, svarer Missionær Rasmussen. Det er en forholdtvis lille Del, der er kommet fra Byerne. Men her tager det sikkert ogsaa længere Tid at vinde Opmærksomhed for en Sag som denne.

Lille Pige myrdet. En rystende Tragedie er udspillet i Bredstrup, umiddelbart ved Hovedvejen fra Lillebæltsbroen mod Vejle, en lille Milsvej fra Fredericia: En 7-aarig Pige er blevet mishandlet og myrdet af sin 30-aarige Morbroder. Arbejdsmand Karl Holms og Hustrus lille Datter fik Lov til at gaa en Tur med sin Morbroder, den arbejdsløse Sømand Arthur Jespersen og kom ikke tilbage. Nogle Timer senere fandt man hendes forfærdeligt mishandlede Lig bag et Hegn i Nærheden af hendes Hjem. Jespersen blev anholdt og aflagde Tilstaaelse; han vidste ikke, hvorfor han havde myrdet den lille Pige, men oplyste, at han i Eftermiddagens Løb havde drukket 30 Bajere.

Fru Sørensen: „Ak ja, Fru Hansen, det er ikke let at klare sig med det, man har, naar man ikke har noget.“

Fru Hansen: „Nej, det er saa sandt, saa sandt; men tro mig, Fru Sørensen, de, som har noget, har heller ingenting.“

Fra Litteraturens Verden

NAAR KUNSTEN FAAR LIV.

Fra „Lægmandsbladet“ optager vi følgende Artikkell af Domprovst Skovgaard-Petersen som tilsendtes os af Medredaktør Schultz. Det understreger hvad vi flere Gange har fremsat her i Bladet, at Kunsten ikke taber sin Værdi fordi den er religiøs. Dette gælder alle dens forskellige Arter, — Litteratur, Tegning, Sculptur, Arkitektur, Maling, Drama, o.s.v. Selv Hedningerne var fornuftige nok til at forstaa at en Kunstner var særlig be-naadet af Guderne.

Desuden fremgaar det klart af Historiens Vidnesbyrd, at den Kunst som synes at leve er religiøs. Verdenskulturens og Litteraturens største Monumenter er de store Religioners Bibler, Hebræernes „Hellige Skrifter“ og „Talmud“, Hinduernes „Vedas“, Persernes „Zendavesta“, Kinesernes „U-king“ og „Sse-shu“, Egypternes Dødebog, Grækernes „Homer“ og „Odysseus“, Romernes „Æneas“, de Kristnes „Ny Testamente“, Muhammedanernes „Koranen“. Af de saakaldte klassiske Værker kan nævnes blot Augustins „Bekendelser“, Dantes „Den guddommelige Komædie“, Miltons „Paradise Lost“, Bunyans „Pilgrimsvandring“, Thomas a Kempis „Kristi Efterfølgelse“, Gladstones „Impregnable Rock of the Holy Scriptures“, Chas. Sheldons „In His Steps“. Dertil de store Digteres Værker, som viser stærk Indflydelse fra Religionen, saasom Shakespeare, Victor Hugo, Goethe, Schiller, Cervantes, Scott, Burns, Dumas, Tolstoy, Ibsen, Bjørnsen, Lie, Tegner, Topelius, Lagerlöff, Oehlenschläger, Grundtvig, H. C. Andersen, Ingemann, Johannes Jørgensen, o.s.v. Paa andre Kunstormraader er det som oftest de religiøse Motiver der danner den klassiske Kunst, f. Eks. de græske Gudeskikkelser og Templer i gammelgræsk Sculptur, Madonna- og Jesusbilleder i den italienske og nederlandske Malerkunst, bibelske Scener i den bedste Nutidsart, saasom Thorvaldsens Statuer og Skovgaards Malerier i Danmark. Man skal ikke betragte Indholdet af Museer og Biblioteker ret længe førend man faar et overvældende Indtryk af den religiøse Arts vældige Overvægt i levende Kunst.

Og selv paa det omdisputerede dramatiske Omraade har de store Operaer næsten alle et religiøs Motiv. Tænk blot paa Bethoven, Wagner og Handel. Og intet Skuespil har opnaaet Berømmelse lig Passionsspillet. De Films der har et etisk Emne er de mest frekventerede. Og hvad vilde Musikken være, dersom man fjernede dens religiøse Bestanddel? En kedelig klingende Bjælde. Vi vedføjer følgende Artikkell af Skovgaard-Petersen i „Lægmandsbladet“

En Digters Bekendelse

I et Brev fra Jonas Lie til Bjørnstjerne Bjørnson i Juli 1881 læser jeg følgende Linier:

„Ak ja — dø harmonisk tryk paa Naturen og dens Fortsættelse...som den vilde Fugl, som Ravnene, der bliver træt og gammel, eller som Dagen, der dør med et: „Lær mig, o Skov, at visne glad!“ — det var min Tro og Trøst i mange Aar; men saa suste der stadig noget inden i mig; det var Aanden, som vilde mere, meget mere...“

og det højeste, der er hændt af Aand, Livets største Drama, var Jesu Historie. Han var, saa misbrugt hans Navn end er blevet, Jordens frieste Mand og — Tilværelsens Sammenhæng. Og den Dag for ti Aar siden, jeg fik Øje for det, var mit Livs lykkeligste. Fra den Dag fandt jeg Sammenhæng, hvor der før var Kaos —“

Jeg synes, de Ord skal kendes i videre Kredse.

Det er en klar, kristen Bekendelse i en Digers Mund. Gid vi havde flere af den Slags Digtere! Vi glæder os over de enkelte, vi har. Men vi har alt for mange, som aandelig talt er uden Klarhed og Holdning — og endda en Del, som har dyppet deres Pen i Rendestenen.

Og det virker videre, tit i meget store Kredse.

Atter her er jeg enig med Jonas Lie, naar han i et andet Brev til Bjørnson skriver: „De usynlige Virkninger af en Digtning er stærkere end de udvortes mere haandgribelige Slag i Politiken...“ Politik og Love griber paa mange Maader ind i Folkelivet: men Litteraturen griber ind i Folkesjælen. Derfor er dens Virkninger baade dybere og varigere — og endda ikke slet saa „usynlige“, som det tit kan synes.

Og det giver Ansvar for dem, der skriver.

Hvis en Bogs Virkninger i Sjælenes Verden lod sig registrere, var der Forfattere, selv med forholdsvis „gode Navne“, der vilde ræddes ved at se, hvad de har udrettet. Der er Bøger, i hvis Køl vand der ligger Vraggods af ødt Ungdom, knuste Skæbner, sprængte Hjem og uskyldige Lidelser. Der er „Litteratur, hvis Spor i Sjælenes Verden er mærket af Smuds og Taarer. Spørg dem, der forestaar vort Lands mange Redningshjem, de har mere at fortælle derom, end de fleste aner.

„Kunsten for Kunstens Skyld“, raaber man.

Nej; Kunsten for Menneskenes Skyld. Den Kunst, der skaber ringere Mennesker, har Ligpletter paa Kinderne, selv om den aldrig saa meget sminker sig med Livets friskeste Farver.

„Men Kunsten skal da ikke være Moralens Trældyr, endsige lade sig bagbinde af „kristelige“ Hensyn! Hvad bliver der saa af den frie Flugt, det brede Vingefang, Samfølelsen med alt menneskeligt; Inspirationen, Aanden — kort sagt alt det, der gør Kunsten til Kunst?“

Her ligger det store Fejlsyn. Man tror, at en Kunst, der er i Pagt med Livets højeste Magter, selv bliver flad og flov. Lyder det egentlig sandsynligt? Nej, er der noget, der er forkert, saa er det det.

Livet med Gud er i bedste Forstand „Inspiration“, ogsaa for Kunsten.

Jeg husker en lille Scene i den store svenske Sangerinde Jenny Linds Liv. En af hendes mange medspillende rundt om i Verden spørger ved Afskeden: „Sig mig, hvad har De inde i Hjertet, som faar Deres Sang til at bruse saadan? og som beruser alt og alle med sin Duft, de medspillende lige saavel som Publikum?“ Hun svarer: „I Hjertet? Der har jeg vel Kunsten.“ „Kun Kunsten?“ — „Aa nej, maaske noget mere. Gæt selv!“ — „Religionen?“ — „Ja, Religionen.“

Efter alle samtidiges enstemmige Dom laa Tryklemagten i Jenny Linds uovertrufne Sang netop deri, at det følte, at Livet med Gud var hendes Kunsts Inspiration. Hun naaede det højeste, fordi hun var i Pagt med den Højeste.

Det er paradigmatisk.

Jeg siger ikke, at der ikke er frembragt stor

Kunst ogsaa uden Liv i Gud, men jeg siger, at aldrig er noget blevet ringere (heller ikke Kunsten) ved at komme i den levende Guds Tjeneste.

EIVIND BERGGRAV OG HANS TIDSSKRIFT.

Af Gunnar Engberg.

Igennem mangfoldige Aar har jeg fulgt det norske „Kirke og Kultur“, 10 aarlige Hefter, Kr. 12,50 (Grøn-dahl og Søn, Oslo). I den Tid har Danmark ikke haft noget Tidsskrift, som kunde byde saa meget for den, som elsker Kirken og er interesseret i Kulturen.

Men tillad mig her at sige nogle Ord om Redaktøren, Oslo Biskop, Dr. theol. Eivind Berggrav; jeg turde maaske ikke skrive akkurat saadan i noget andet Blad end dette. Danmark havde Ricard og Sverige Nathan Söderblom, nu har Norge Eivind Berggrav. Nej, Norden havde disse tre; nu har Norden Eivind Berggrav. Vær opmærksom paa ham, mens I har ham!

Det ligger helt udenfor min Tanke at sammenligne disse tre undtagen i eet eneste: det usædvanlige.

Det er en usigelig Fordel for den tyske Bekendelseskirke, at den har en „pittoresk“ Figur: Niemøller. (Be-grundelse overflødig).

Paa nogenlunde tilsvarende Maade er det en Fordel, hvis en Kirke (til Nød, som her, een af de nordiske Kirker) har en „malerisk“ Figur, Eivind Berggrav. Det fornøjer nu engang Folk (og vel især Unge), at der er en blaa blandt de graa.

Jeg er paa ingen Maade vis paa, at Söderblom var en bedre Biskop end f. Eks. Ostenfeld; men han var saa ubestridelig anderledes end baade Ostenfeld og samtlige andre Biskopper, at det var morsomt; — ligesom Ricard var anderledes end alle andre Præster, vi kendte.

Enhver kan se, at dette er ingen Værdidom!

— Man fik Beviset, for Berggravs Vedkommende, i Bogen „Spændingens Land.“ Hvem ellers i Norden kunde skrive den Bog?

Et nyt Bevis foreligger i et af de sidste Hefter af

Til DANMARK

De rejser hurtigt og bekvemt ombord paa vore populære Dampere

BREMEN • EUROPA

COLUMBUS

NEW YORK • HAMBURG

HANSA • DEUTSCHLAND

Udmærket Jernbane-Forbindelse fra Bremen eller Hamburg

FAA DERES EUROPÆISKE SLEGTNINGE TIL AT BESØGE DEM I AMERIKA

Særligt lave Turist-Rater for Afsejlinger fra Europa mellem den 3. April og 23. April og mellem 26. Juni og 23. Juli, disponibel for en 4 Maaneders Rejse i Amerika.

For Oplysninger Deres Lokalagent eller
130 W. RANDOLPH ST., CHICAGO, ILL.

HAMBURG-AMERICAN LINE

NORTH GERMAN LLOYD

„Kirke og Kultur:“ Biskop Berggrav fulgte Kong Haakon til England og fulgte Dronning Mauds Kiste hjem til Norge. Herom fortalte han i norsk Radio 27. Nov. Det stenografiske Referat foreligger her („Dronningens sidste Færd til Norge“): der er ingen, jeg kender, som kunde have holdt den Tale; der var syv Grøfter at falde i, og han falder i ingen af dem!

Men Kunsten bestaar jo ikke i at undgaa skjulte Skær; dertil kræves kun Kløgt og Behændighed. Vigtigere er det positive: hvad giver han og hvorledes? Det er nok at sige, at Berggrav er et vidunderligt følsomt Gemyt, smaat og stort indoptages; og naar han giver det fra sig, er det farvet af hans Personlighed, „set igennem et Temperament,“ han giver intet Fotografi, men et Maleri, — dog ikke et saadant, hvor man tænker mere paa Maleren end paa Sagen; hans Personlighed er der, men den dominerer ikke.

Hvorfor skulde Unge i Danmark ikke gøre sig den Fornøjelse at følge den Mand! Han er kun 53, saa I kan faa lang Fornøjelse af ham, Deo volente.

BIBELSELSKABETS NYE KOMMENTARER

Det danske Bibelselskab, som fornylig udsendte et smukt Bibelatlas, har i disse Dage udgivet det første af en Række Bind, som skal bringe Fortolkning til de gammeltestamentlige Skrifter. Udstyret er det samme som det, man for nogle Aar siden gav Fortolkningerne til Ny Testamente.

Arbejdet med den nye Række Fortolkninger har staaet paa siden 1931, da den reviderede Oversættelse af Det gamle Testamente laa færdig og autoriseret. Til at forestaa Redaktionen af disse Kommentarer valgte Bibelselskabets Bestyrelse nu afdøde Biskop Johs. Gøtzsche samt Domprovst Skovgaard-Petersen og Docent N. H. Søb. Denne Komite besluttede foreløbig at samle sig om en Del af Opgaven: de poetiske og profetiske Skrifter. Det nu foreliggende Bind rummer Kommentarer til Jobs Bog (af Professor L. P. Larsen), Salmerne (af afd. Biskop Gøtzsche), Ordsprogene (af Sognepræst H. Wellejus), Prædikeren (af Pastor Svend Hauge) og Højsangen (af Prof. L. P. Larsen). Vi skal senere bringe en udførligere Omtale af disse Arbejder. Andet Bind af Fortolknings-

Colored Picture Bibles for Children—Self-Pronouncing with Helps.

A splendid little volume for any Boy or Girl

The text is self-pronouncing, by which children can learn to pronounce the difficult Scripture names.

Size 5 1/2 x 3 1/2 inches

Specimen of Type in This Bible

AND Bēn-hā'dād the king of Syr't-a gathered all his host together: and there were thirty and two kings with him, and horses,

With beautiful colored views of scenes in the Bible lands distributed throughout the text. Also new Practical Helps to Bible Study, especially designed for instructing children in Scriptural information.

9204. Dark Blue Silk Finished Cloth, with edges colored to match, round corners, gold titles . . . \$1.25

9209. Morocco Grained Binding, overlapping covers, red under gold edges, gold titles . . . 2.00

9215. French Morocco Leather, overlapping covers, round corners, red under gold edges . . . 2.75

Junior Students Bible

Containing Colored Illustrations, Bible Study Course, Four Thousand Questions and Answers on the Bible. Also the following:

HELPS TO SCRIPTURAL KNOWLEDGE

A Complete History of the Bible. Synopsis of Each Book of the Bible (very interesting). Two Catechisms on Bible subjects, including the Life of Christ. Golden Text Treasury of Noble Scriptural Verses. History of the Life of the Apostle Paul. SELF-PRONOUNCING.

Specimen of Gem Black Facet Type

NOW it came to pass in the days when the judges ruled, that there was a famine in the land. And a certain man of Bēth-'lā-hēm—

Size of Bible 4 3/4 x 6 1/2 inches

No. 5804. Dark Blue Silk Finished Cloth, with blue edges, round corners, gold titles . . . \$1.50

No. 5809. Morocco Grained Binding, overlapping covers, red under gold edges, gold titles . . . 2.50

No. 5815 RL. Red Letter Edition. French Morocco Leather, overlapping covers, round corners, red under gold edges, head bands and purple silk marker, gold titles with the words of Christ printed in red . . . 3.50

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebraska

4 STORE 4 FÆLLESREJSER

DANMARK

til
Med de Direkte

Fredens og
Gæstfrihedens
Land.

Amerika-Danmark Skibe

PILSUDSKI og BATORY

FRA NEW YORK	Organiseret og Under Personlig Ledelse af	RUNDREJSEBILLET	
		Tredie Klasse	Turist Klasse minimum
6 MAJ	Fru Sophie L. C. Stilling fra "Lady SUNSHINE Stilling" New York	\$190.50	\$270.00
6 JUNI	Fru Mathilde Ibsen-Jensen fra New York	\$201.50	\$304.00
20 JUNI	Hr. Paul J. Wester fra Chicago, Ill.	\$201.50	\$304.00
13 JULI	Rev. Swen A. Baden, D.D. Fra Bridgeport, Conn.	\$201.50	\$304.00

Forlang Billet til Aalborg, hvis De ønsker at deltage i Rebild 4 Juli Fest

Med disse Fællesrejser kan arrangeres Specielt Organiserede
UNGDOMSGRUPPER

Til Specielt Reducerede Priser i Tredie Klasse

Fra 10 til 19 Aar . . . \$133.50

Under 10 Aar . . . \$ 66.75

— FORLANG NÆRMERE OPLYSNINGER —

U.S.A. Billetskat \$5.00 og Indvandringsskat for Fremmedborgere \$8.00 er ikke iberegnet

I OVENSTAAENDE PRISER

Dansk Mad - Dansk Betjening - Dansk Selskabelighed
For nærmere Oplysninger og Billetter henvend Dem til ovenstaaende
Rejseledere, samt enhver autoriseret Agent eller

Gdynia America Line

værket, indeholdende de profetiske Skrifter, ventes udgivet til Efteraaret.
Kr. Dagbl.

M. Friediger: Kortfattet Fremstilling af Jødernes Historie. (Gads Forlag. Kr. 3,00).

Paa 97 Sider fortæller denne Bog, skrevet af Overrabbineren i København, Dr. Friediger, Jødernes Historie gennem næsten tre Aartusinder. Under Gengivelsens nøgterne Saglighed følger man Historien bevæge sig med Dramaets Vælde. Og netop nu, da en ny Krise gaar over det mærkelige Folks Liv, maa en Bog som denne paa Forhaand mødes med Interesse og Forventning. Og, siger Dr. Friediger selv, „netop nu, da Jøderne atter træder ind i en ny Periode af deres afvekslingsrige Historie, er Kendskab til alt, hvad der er sket med dem før, en nødvendig Forudsætning for en retfærdig Bedømmelse af det jødiske Problem.“

Uvilkaarlig kigger man paa Bogens sidste Blade, naar man har faaet den i sin Haand. Der nævnes 10. November

1938, „da mange Synagoger nedbrændtes, mange Hundrede jødiske Personligheder fængsledes, og jødiske Forretninger plyndredes.“ Ikke et hadefuldt eller overilet Ord. Naturligvis: „den tyske Jødeforfølgelse har bragt store Ulykker over mange Mennesker, gamle og unge, Mænd, Kvinder og Børn. En ny jødisk Vandring begyndte.....“ Men — trods alle Skuffelser — „Jøderne opgiver ikke Haabet om, at Frihedens og Menneskekærlighedens Sol atter vil straaale i sin fulde Glans.“ E. B.

i Mbl. K.F.U.M.

FRA DAG TIL DAG

Daglig Bibellæsning med Forklaring for tre Aar.

En Haandsrækning til at følge med paa daglig Vandring ad Bibelens Stier. 1., 2. og 3. Aargang af C. Asschenfeldt-Hansen.

Smukt og solidt indbunden med Læderryg og Hjørner.

Stort Format 308 Sider.

Pris \$2.50 portofrit tilsendt.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Til DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

Amerika - Danmark Skibe PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

8 D A G E fra Kaj til Kaj

**Stor Forældre- og Fællesrejse
Fra København den 2. Juli**

**BILLIGE BESØGELSES REJSER TIL
VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG
SAN FRANCISCO**

Forlang nærmere Oplysninger angaaende specielle
reducerede Rundrejse-Rater.

Afsejlinger fra New York

April 9; Maj 7, 19; Juni 6, 20; July 2, 13; August 5, 23.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv. fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og rettænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder
i denne Uge, eller før Jul.

Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSÆDDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	36081.27	4046.06	4513.59	6226.27	6838.36	2459.93	4815.51	692.43	6255.43	233.69
Victoria, B. C., Canada, Marie Andersen	5.00			5.00						
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	8.03			8.03						
Beresford, S. D., Mr. and Mrs. Henry A. Jessen	3.00	3.00								
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church	20.00									20.00
Selma, Calif., Pella Luth. Church	47.70					23.85	23.85			
Fremont, Nebr., English Ladies' Aid of First Luth. Church, 10th anniversary gift in memory of departed members	5.00									5.00
Luther League of the United Church for salary of Rev. Hajimi Inadomi. By Mr. Ingw. Bro, 2303 Franklin St., Cedar Falls, Ia.	75.00						75.00			
Clifton, Ill., Clifton Luth. Ladies' Aid	25.00	10.00			5.00		7.00	3.00		
Audubon, Ia., Rhoda and Kennard Hansen (Ebenezer Church), for Elim Home in memory of Vera Hansen	5.00	5.00								
St. Joseph, Mich., Mrs. Petra Hjortsvang	1.00							1.00		
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Niels Frandsen of Pella Church	15.00		15.00							
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church	100.00			100.00						
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Church	100.00			100.00						
Clifton, Ill., an unnamed giver; a March 17th thank-offering	7.00									7.00
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church: Mr. and Mrs. Niels Dynnesen \$5, Mr. Hans Dynnesen \$2.50	7.50			7.50						
Greenville, Mich., Danish Mission Society	15.00		5.00				5.00	5.00		
Milltown, Wis., Mr. and Mrs. Harry Olsen and Mr. and Mrs. Oscar Foss, in memory of C. L. Voss	3.00				3.00					
Hartland, Wis., Our Savior's Luth. Church	50.45		16.55		13.90				20.00	
South Edmeston, N. Y., Mrs. H. T. Sorensen Dalsgaard in memory of her mother, Mrs. Peder B. Nielsen, Hutchinson, Minn.	3.00				3.00					
Oyens, Ia., Dorcas Ladies' of Gethsemane Luth. Church	10.00						10.00			
Neenah, Wis., Our Savior's Luth. Church: a cheerful giver	15.00								15.00	
Neenah, Wis., Our Savior's Luth. Church	39.00		19.50		19.50					
Graettinger, Ia., Mrs. Hans D. Westergard, in memory of her husband	8.00				8.00					
Graettinger, Ia., Grandchildren of Mr. Hans D. Westergard, in his memory	3.00				3.00					
Graettinger, Ia., St. Paul's Ladies' Aid, in memory of Hans D. Westergard	2.50				2.50					
Graettinger, Ia., Mr. and Mrs. Joe Lyons, in memory of Hans D. Westergard	1.00				1.00					
Oregon, Wis., Mrs. Fanny Ames	5.00						5.00			
Oregon, Wis., Pastor Ervin F. Bondo	5.00						2.80	2.20		
Albert Lea, Minn., Wilson and Co., by Horace P. Foley, Treas., in memory of Mrs. Marius Jorgensen	5.00	5.00								
Total received on 1938-39 synodical budget	36670.50	4069.06	4569.64	6446.85	6897.26	2483.78	4944.16	703.63	6297.43	258.69
Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., March 21, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.										

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2888.79	1078.42	1262.04	381.63	166.70
Hartland, Wis., Our Savior's Luth. Church	11.32	11.32			
Sidney, Mont., Mr. and Mrs. Niels Frandsen	15.00	10.00		5.00	
Total received for extra synodical missions	2915.11	1099.74	1262.04	386.63	166.70

Received with thanks. Blair, Nebr., March 21, 1939.

H. J. Hansen, Synodical Treasurer.

CODE BØGER

Meta Moe: Prisen Netto
HVAD ER ET MENESKE? 304 Sider\$1.10
INDTIL TREDJE OG FJERDE LED, 205 Sider1.35

Villads Christensen:
SØREN KIERKEGAARDS RØST, 369 Sider2.25

Clemens Sørensen:
MOD STRØM OG VEJR, 142 Sider1.10

Svend Aage Reerslev:
GAASE-MARIES HUNDREDEAARSDAG, 175 Sider 1.00

Aage Nørfelt:
SOGNEPRÆST A. FIBIGER, en Guds Vandringmand. 227 Sider1.80

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
 Blair, Nebraska

The Biggest Value Ever
Offered

in a King James Bible
 for **\$1.00**

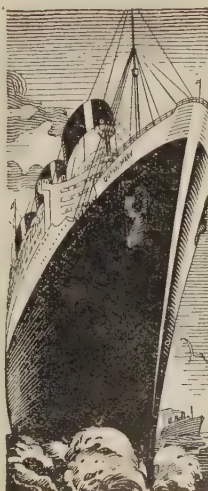
Cloth Bound—Gold Title
 Size of page, 4½ x 7½ inches
 Complete text in New Bold
 Pronouncing type

Especially suitable for use in Churches, Sunday Schools, Colleges, Schools and for Students, or for any purpose which requires a fine quality Text Bible in large readable type. Strongly bound in black cloth, with round corners, red edges and cover stamped in gold, it is attractive as well as useful and will be found to be an excellent value, unsurpassed anywhere.

Specimen of Type

knowing the scriptures, nor the
 power of God.
 30 For in the resurrection they

Danish Lutheran Publishing House
 Blair, Nebraska

GO TO DENMARK

in the world's fastest liner
QUEEN MARY April 7, 21
 via Cherbourg and Paris or via London
AQUITANIA April 1, 15

GRAND EXCURSION .. QUEEN MARY .. JUNE 7
 Join this gala trip—see the New York World's Fair and Paris or London en route. Travel overland from Cherbourg, or via the North Sea.
 Conducted by MR. W. S. HARLING, CHICAGO

Other Personally Conducted Trips
QUEEN MARY Escorted by B. C. Forsberg MAY 10
BRITANNIC Escorted by Rudolf Olsen MAY 27
GEORGIC Escorted by B. C. Forsberg JUNE 10
 For full information, see your local steamship agent or

CUNARD WHITE STAR
 32-34 North Michigan Ave., Chicago, Ill.

(Fortsat fra Side 1)

ske Myndigheder og danske Repræsentanter, befordres til Hotel Ambassador; senere en stor Middagslunch og saa ud at se Englebyens Herligheder, — samt Hollywoods Berømteder. Kl. 8 giver Danskerne en stor Banket paa Hotellet, hvortil enhver god Landsmand er indbudt. Prisen er sat til 50c per Kuvert. Man faar endda frit Lov at deltage i Ballet bagefter. Næste Dag besøger de Solvang.

April 8 afrejser Gæsterne med Dagtog nordpaa til Helgenbyen San Francisco. Dersom de sejlede derop kom de igennem den gyldne Port, som man kalder det smukke men snævre Indløb til den store Bugt mellem San Francisco og Oaklands Byegne. Og netop her, midt i et af Guds Vidundere i Naturskønhed, ses tillige et af de mægtigste Menneskeværker paa Jord, den nye Golden Gate Bro, der blev fuldført for blot et Aars Tid siden.

Efter Ankomsten til S. F. faar de høje Gæster Ophold paa et af Byens berømte Hoteller. Næste Dag er det Paaskedag og da agter de at overvære Gudstjenesten i vor danske Ansgarkirke. Da kan Past. J. H. Vammen sikkert vente fuldt Hus, selv om Kirken er stor. Samme Aften afholder Skandinaverne Fællesfest i det store S. F. Opera House, hvor et 100 Mands Orkester vil spille, Poul Leys-

sac vil oplæse H. C. Andersens Eventyr, o.s.v. Derefter bliver der Modtagelsesfest i Oakland, en Tur til Yosemite Nationalpark og Udstillingen paa den mellem Byerne byggede Treasure Island faar kongeligt Besøg fra Danmark.

I det kongelige Følge er den kendte Læge og Opdagelsesrejsende Dr. Carl I. Krebs, Hofchef Kammerherre West, Adjutant, Kaptajnøjntant Weilbach og Hofdamen Comtesse Sibylle Reventlow, samt Udenrigsministeriets nye Pressechef Karl Eskelund, der dog ikke ledsagede over Havet.

P. C. J.

HAR DE LÆST

Nedsat Pris

JULESTJERNEN, 48 Sider, smukt illustreret	\$.60
HJEMMENES JULEBOG, 112 Sider50
HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider30
BØRNEJULEBOG, Stort format, 20 Sider20
DER UDE FRA, Stort format, 24 Sider20
LØSEN-BOGEN, ANDAGTSBOG FOR AARET 193940
DANSK ALMANAK 193940

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

Children are an heritage of the LORD.
—Ps. 127: 3.

And thou shalt teach them diligently.
—Deut. 6: 7.

Easter Bibles

FOR THE YOUNG
SELF-PRONOUNCING

Holman Make

Containing Practical Helps
and Beautiful Colored Pictures
Size of Bible, 5¼ x 3¾ inches

Specimen of Type.

16 But Je'sus called them unto him,
and said, Suffer little children to
come unto me, and forbid them
not; for of such is the kingdom of
God.

5704 is most popular with
Young Folks

5704 Dark Blue Silk Finished
Cloth, with edges colored to
match, round corners, gold
titles.....\$1.50

5709 Grained Moroccotol,
overlapping covers, round
corners, red under gold
edges.....\$2.50

5715 Same as 5709, but bound
in French Morocco, genuine
Leather.....\$3.00

Sent postpaid at above prices.

Danish Luth.
Publishing House
Blair, Nebr.

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark

3 AFSEJLINGER FRA NEW YORK
DIREKTE TIL KØBENHAVN

MS „GRIPSHOLM” 4. Maj

SS „DROTTNINGHOLM” 13. Maj

SS „DROTTNINGHOLM” 12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøteborg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Svenske Liniens Specielt Særtog Gøteborg—København (ca. 5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg: 18., 30. Marts; 15. April; 31. Maj; 3. Juni; 1., 13. og 24. Juli, osv.

Udelukkende Skandinaviske Officerer,
Betjening og Kost

Forlang detaljerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave. Chicago Illinois
526 Second Ave., S. Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

Luthersk Aft

NEW YORK N Y
89 E 30th St
Nathaniel Council
Library

„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.”

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA DEN 5. APRIL 1939

NR. 14

Kristus

Blev

Kors-

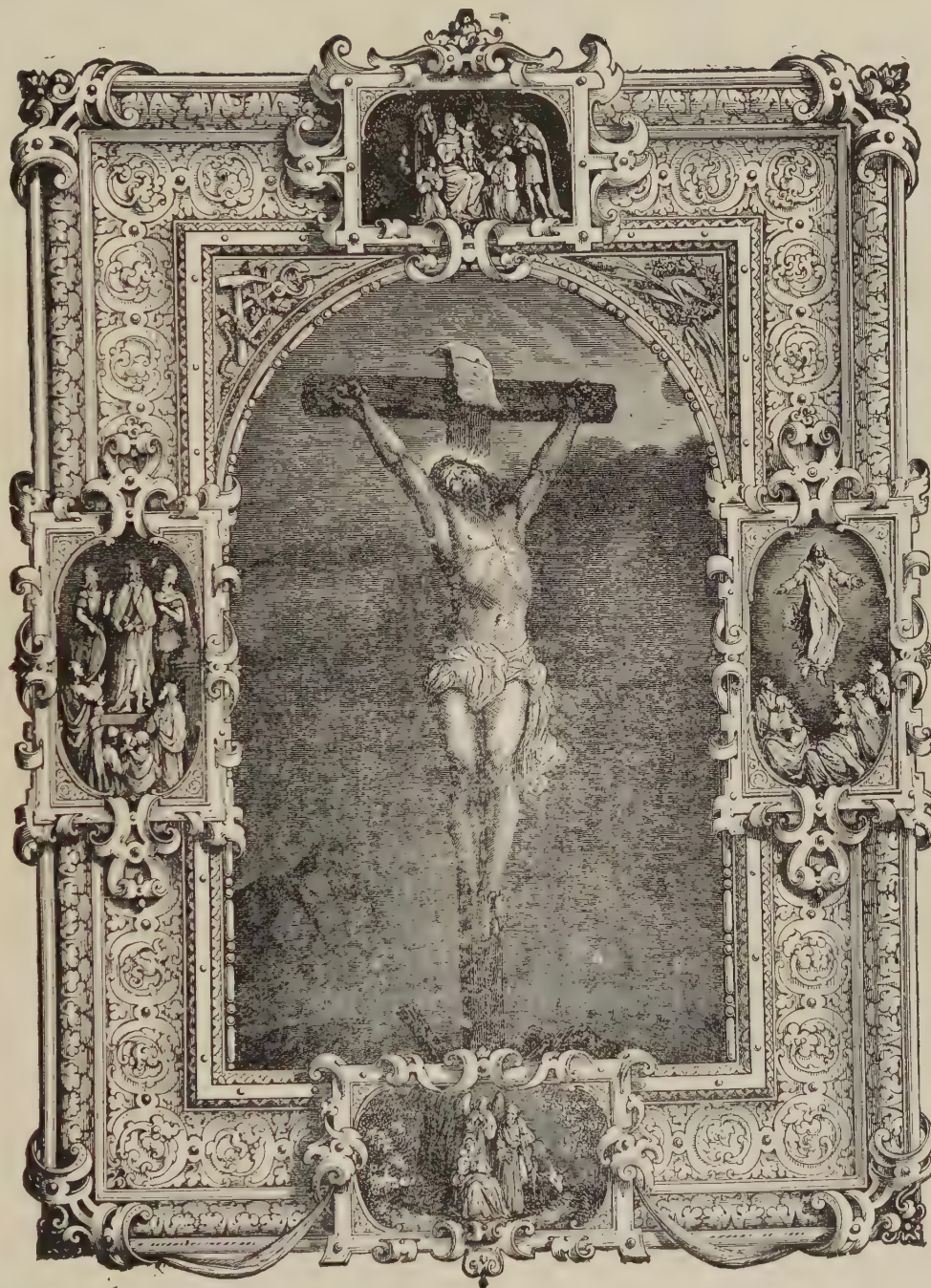
fæstet

Men

Stod

Op

Igen!

GLÆDELIC PAASKE!

DET LEVENDE HAAB.

1 Peter 1,3-5.

En glad og velsignet Paaskefest tilønskes i vor Herres Jesu Navn.

Al Verdens Glæde begravet laa,
Nu frydes vi alle Dage;
Den Glæde, Søndagssolen saa,
Den har i Verden ej Mage.

Det var ikke saa underligt, at Kvinderne græd paa Vej ud til Jesu Grav Paaskemorgen. Deres Haab og Glæde var begravet med deres Herre og Mester, som de havde inderlig kjær. Men Paaskemorgen slukkede Sorgen. Den aabne Grav, Engelen paa Gravens Sten, og endelig — deres opstandne Herre selv, forvandlede deres Sorg til Glæde. De fik et nyt og levende Haab ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde.

Haab er en Magt i alle Livets Forhold. Det kristne Haab er en Stormagt. Ethvert virkeligt Haab sætter Gang i et Menneskes Bestræbelser paa at naa sit Maal. Det kristne Haab er en endnu større Magt; thi det er en Kilde til Styrke i Kristenlivets Kamp.

Men hvad er da de Kristnes Haab? Vort Haab gaar ud paa en herlig Opstandelse, det evige Liv, at blive som Jesus selv og at være med ham i evig Salighed. Men i denne lille Betragtning vil vi særlig mærke os Peters Beskrivelse af Guds Børns Haab. Han kalder vort Haabs Genstand en Arv. Denne Arv er uforkrænkelig. Mangen en rig Arv forduftede, inden Arvingen fik den i Besiddelse. Det har været manges Erfaring i de senere Aar; men de Kristnes Arv fordufter aldrig. Der er intet i Tid og Evighed, der kan fortære den.

Det er en ubesmittelig Arv. Den skal aldrig besmittes af Syndens Urenhed. Ren og hellig forbliver den i al Evighed. Det er en uvisnelig Arv. Snart skal vi se de grønne Agre og Blomsterne i deres Pragt i Have, Mark og Enge — et dejligt Syn. Men det varer ikke saa længe, inden Sommeren er forbi, Løvfaldstiden kommer, Græsset visner, og Blomsterne falder af; men Guds Børns Haab visner aldrig. Det beholder i al Evighed sin Pragt og Herlighed. I Evighedernes Evighed forbliver Arven altid lige skøn. „Naar Overhyrden aabenbares, skulle I faa Herlighedens uforvisnelige Krans.“ 1 Peter 5,4.

Om denne Arv skriver Peter, at den er bevaret i Himlene til eder, I som ved Guds Kraft bevogtes ved Tro til en Frelse, som er rede til at aabenbares i den sidste Tid. Der ligger en dobbelt Forvisning i disse Ord. Arven er godt gemt i Himlene. Mørkets Magter naa den aldrig. Og Arvingen bevares for at faa den saa vel bevogtede Arv i Besiddelse. Og vel at mærke — Arvingen bevares ikke ved egen Magt, men ved Guds Magt. Gud ske Tak. Vi er altså ikke afhængig af vor egen Magt, som kun er Afmagt. Luther siger: „Vor egen Magt er intet værd, let kan os Fjenden fælde“. Vi er afhængig af Guds bevarende Naade, og den er os nok. „Min Naade er dig nok; thi Kraften fuldkommes i Skrøbelighed. Allerhelst vil jeg derfor rose mig af min Magtesløshed, for at Kristi Kraft kan tage Bolig i mig.“ 2 Kor. 12, 9.

Men vel at mærke — det er for de troende, Arven er gemt hos Gud; og det er den troende, som Gud bevarer. Kun vor Vantro kan berøve os Guds Børns herlige Arv og tilintetgøre vort Haab. Genfødt i Daaben og skuende Jesus med Troens Øje, har vi et ubristeligt Haab.

„Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader, som efter sin store Barmhjertighed har genfødt os til et levende Haab ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde.“ Amen.

N. C. Carlsen.

PAASKETANKER.

Sognepræst P. Rugholm, Serup, døde den 6. Maj 1938 efter flere Aars Sygdom, 45 Aar gammel. Paa hans sidste Sygeleje, da han følte Haabet om Helbredelse bristet, skrev han følgende Paasketanker, som blev hans sidste Vidnesbyrd om Paaskeevangeliets Rigdom:

„Du Smertens Mand, som gennem Kors og Død uskyldig tømte Lidelsernes Bæger,

du har for hele Slægtens Synd og Nød det Naadens Ord, som Hjertet vederkvæger.

Jeg tror for vist, at du, o Herre god, som naglet blev hin Dag til Korsets Planker, kan raade paa al Ve og Vaande Bod og stedse tænker Kærlighedens Tanker.

Du Sejrens Drot, som Paaskemorgenstund med Livets Kræfter sprængte Dødens Lænker, jeg ved, at Ordet af din egen Mund hver dødsensmærket Synder Livet skænker.

Thi Livets Sejrsbud i Paaskens Ord er givet mig med Troens Ord i Daaben, og lukkes mangel Dør for mig paa Jord, jeg ved, at-Himlens Dør staar altid aaben.

Der er paa Jord saa mange brudte Haab, saa mangel Blomst, der brat for Blæsten segner, men Kristenhaabet, skænket i min Daab, er som en himmelsk Blomst, der aldrig blegner.

Og der er mangt et Kærlighedens Baand, som briste vil og Sindet Sorger give, men Gud ske Lov, at af Gud Faders Haand kan ingen Magt i Verden Barnet rive.

Jeg tror, at naar engang for Dødens Magt jeg segner og skal gennem Mulmets Dale, saa er Vorherres Haand til mig udrakt og leder mig til Himlens lyse Sale.

Saa Tak, o Gud, for hver en Naadens Dag og for, at du mit Liv til dit har bundet! Og Tak for, hvad der skete Paaskedag: At Døden blev af Livet overvundet!

Saa tror jeg da, at Korset aldrig maa for Kristenhjertet være florumvundet, men stedse frit og gyldensmykket staa og minde om, hvoraf vor Fred er rundet.

O, lær os da med Troens Barnesind og Haabets Kraft at synge Paaskens Salmer, indtil vi for din Trone føres ind og der skal svinge Evighedens Palmer.“ Eft. Mghbl.

SKÆRTORS DAG

OM NADVERBORDET

DET EVIGE LIV.

Af Provst Johs. Vibe-Petersen

(Johs. 17, 1-11)

Skærtorsdag Aften, da Jesus var samlet med sine Apostle til Afskedsmaaltidet, stod han ved Afslutningen af sit Jordeliv, og da havde han meget at tale med dem om, hvorom vi kan læse i Johannes Evangelium Kap. 13-17.

Forventningen om atter at komme hjem til sin himmelske Fader efter Udlændighedstiden gennembøvede hans Sjæl, men desuagtet kønede han ikke i sin Kærlighed til sine Venner, der skulde blive tilbage. Han forberedte dem med nænsom Haand paa den smertefulde Adskillelse og samlede tilsidst alt, hvad der laa ham paa Hjerte, i den varme og inderlige Bøn, hvorefter vi i ovennævnte Tekst har et lille Brudstykke — den saakaldte „ypperstepræstelige Bøn.“ Blandt andet bad han om at maatte blive herliggjort hos Faderen igen, for at han saaledes — ved den Helligaand — kunde skænke dem, der troede paa ham, et evigt Liv.

Men hvad er nu dette evige Liv?

Det er jo ikke blot en evig Tilværelse, en evig Eksistens, thi det er Fortabelsen jo ogsaa, men det er et evigt-varende Samfundsliv mellem den evige Gud og den enkelte Synder — eller som Jesus selv siger: „Men dette er det evige Liv, at de kender dig (Fader) og den, du udsendte, Jesus Kristus.“ I dette Ord staar der et Udtryk, som ofte bliver misforstaaet, og det er Udtrykket „kender“. Kende og kende er to Ting; der er Mennesker, som f. Eks. jeg kender rent udvortes set; jeg ved, hvad de hedder, hvilken Stilling de indtager i Samfundslivet — hvor de boer, men jeg kender dem alligevel ikke saadan, at jeg nogen sinde har talt med dem eller er kommen til at leve i fortrolig Omgang med dem. Jeg kender dem ikke fra Hjertesiden, kender ikke deres Tanker eller aandelige Indstilling, deres Meninger, deres Glæder eller Sorger, deres Interesser, deres Haab og Frygt eller deres Lyster og Længsler. Jeg er højst „paa Hat“ med dem, men der er intet indvortes Samfund mellem dem og mig. Jeg kan maaske, om saa skal være, konversere dem, men ikke tale fortroligt med dem.

Det er just dette indvortes, fortrolige Hjertekendskab til Faderen og Sønnen og den deraf følgende daglige Omgang med dem, hvori det evige Liv bestaar. Og denne dybe Sjælforening med Gud er det netop, at Jesus vil

give dem, der tror paa ham, og som man faar, naar man af Hjertet omvender sig og kommer til Troen paa Gud. Da bliver Gud Fader ogsaa et Menneskes Fader og Jesus Menneskets Frelser og bedste Ven. Guds Fortrolighed kommer til at hvile over ens Telt. Dette evige Liv er alt-saa ikke en lykkelig Tilstand, man først kommer ind i, naar man er død — nej, det begynder her i samme Øjeblik, man overgiver sig til Herren af hele sit Hjerte og tilegner sig Daabens Naade.

Mon du, min kære Læser, saa har faaet det evige Liv? Ja, prøv dig selv! Har du modtaget Herrens Naadetilbud gennem Guds Ord i dit Hjerte? Thi Jesus siger: „de Ord, som du (Fader) har givet mig, har jeg givet dem, og de har modtaget dem og erkendt i Sandhed, at jeg udgik fra dig, og de har troet, at du har udsendt mig“. Det evige Liv drager alene sin Kraft fra Guds Ord og Nadverbord gennem Bønnens Samtale med ham, thi Gud er da ikke længere „en ukendt Gud.“ —

Men det evige Liv skal jo ogsaa bevares i Hjertet fra Dag til Dag, ellers bliver det alligevel ikke et evigt Liv i egentligste Forstand. Men hvorledes sker det?

Læg Mærke til, at Jesus i sin ypperstepræstelige Bøn siger saaledes til sin himmelske Fader: „Hellige Fader! Bevar dem i dit Navn, hvilket du har givet mig, for at de maa være eet — ligesom vi!“ Heraf faar vi da at vide, at det evige Liv blandt andet bevares i Guds Børn ved Jesu Forbøn, hvorved han daglig lægger os paa Guds Hjerte; det staar jo nemlig ikke til os at kunne bevare det ved vor egen Kraft — hverken til den, som vil, ej heller til den, som løber, men til Gud, som er barmhjertig (jnfr. Rom. 9,16).

Har vi troende Mennesker ikke saa tit erfaret dette, naar vi daglig ikke alene selv beder, men ogsaa fordyber os i den Tanke: **Jesus beder for os.** Hvor dette dog kan styrke det evige Liv i os! O, om vi, der lever det evige Liv allerede her paa Jorden, dog maatte bøjle os daglig ind under Guds Vilje, saa at Jesu Forbøn for os kunde lykkes og opfyldes — da vilde hans Navn ogsaa forherliges ved os, og vi vilde bevare det evige Livs Glæde i ham!

Amen.

ALTERGANG

Jesus du er Livets Brød.

Alle dem, som her dig nyde,

Arve skal din Hvile sød.

Kunde du os mer vel byde!

Af dit Legem og dit Blod,

Som blev gjort til Syndebod,

Flyder Livets dybe Strømme;

Dette Væld kan ingen tømme.

Her vi samles om dit Bord

Herre Jesus, dig at hylde.

Du det levende Guds Ord,

Der blev Kød i Tidens Fylde.

Du til Livets sidste Stund

Sjælens sikre Ankergrund

Være skal imens vi ile

Mod den store Sabbatshvile.

Jens Johnson, Los Angeles, Calif.

LANGFREDAG

KORSETS EVANGELIUM

Kristus bar selv vore Synder paa sit Legeme op paa Træet. 1. Pet2,24.

Tilværelsens Centralgaade har man kaldt Kristi Korsdød. Og selv om det er forstaaeligt, at vi gerne vil prøve med vore Tanker at trænge saa dybt ind i Korsets Gaade som muligt, skal vi alligevel gøre Alvor af at indrømme, at det egentlige og inderste deri kan vi ikke fatte. Der er en Side af Kristi Kors, som bærer Højspændings-Masternes Paa-skrift: Berøring livsfarlig. Det, der sker mellem Fader og Søn, er ikke blot skjult for de vise og forstandige, men det er uudgrundeligt for os alle, vi, som bor i Støvhytter. Under Jesu Kors gælder det i allerstrengeste Forstand: Vi lever i Tro, ikke i Beskuelse.

Han bar vore Synder paa sit Legeme op paa Træet. Saa enfoldigt og tillidsfuldt udtrykker Peter Langfredagshemmeligheden. Der gik en Tid, inden han naaede saa langt. Peters Forkyndelse, som vi møder i Apostlenes Gerninger, bærer Vidnesbyrd om, at han til at begynde med væsentlig betragtede Korset som Menneskers Skændselsgerning. Til Gengæld understreger han det meget stærkt i sit Brev, at netop fordi Guds Gerning blev fuldbragt Langfredag, er der fast Grund at staa paa ved Korsets Fod.

Kristus gik i vort Sted. Det er Ny Testamentes klare Vidnesbyrd. Han bar vore Synder. Han tog dem bort. Vi er fri, helt og aldeles fri, saa sandt som vi lader os binde til Ham. Det var det, Han vilde, da Han bar vore Synder, binde os til sig. Peter siger det i samme Aandedræt: „Han bar vore Synder —, for at vi, afdøde fra vore Synder, skal leve for Retfærdigheden“.

Der er ingenting i Verden, der saadan lægger Baand paa os, som dette: virkelig at modtage stedfortrædende Lidelse. Det fører ikke blot ind i Fritagelse, men ind i Frigørelse.

K. D.

KORSET — HVAD BETYDER DET?

At der er en Gud i Himlen — ja, lad gaa! Men hvad skal vi med det Kors? En Gud til at bjerge os i Himlen, naar vi dør — jo, til Nød! Men Korset kan vi ikke have med at gøre. Saadan tænker mangfoldige. Og dog er det saadan, at Vejen til Himlen begynder ved Korset. Korsets Tværstang peger i to Retninger; hen paa den Røver, der var ligeglad med den korsfæstede Jesus, og som døde i sin Synd — og hen paa den Røver, som bad: Herre, kom mig i Hu, naar du kommer i dit Rige! og som fik Løfte om at skulle naa hjem. Ved Korset staar vi ved Skillevejen. Ingen kan være neutral her. Korset sætter Skel, fordi det fælder Dom. Kender du de Linjer: „Jeg knælede stille ved Korsets Fod, saa bitre Taarerne flød; jeg saa mig selv med et iskoldt Sind, en Synder i dybest Nød?“ Ja, saadan gaar det. Derfor sparker Mennesker til Korset, fordi det fælder Dom. Men har man set, at det Ord: Skyld er en Virkelighed, og er det med evig Frelse blevet et Eksistenspørgsmaal for en, da ser man paa Korset to udbredte Arme hos en Frelser, der siger: Kom hid til mig!

Alting er rede! Du er fri, fordi jeg har betalt din Regning. Da bliver Korset et Tilflugtssted, en Klippegrund, bange Sjæles Hvilestavn — midt i en Verden, der rokkes og vakler. Troen bryder gennem al Angstens Pile og finder under Korset sit Fristed til Hvile. Saadan har det været i snart to Tusind Aar, og saadan vil det være, saa længe denne Jord staar. Enten vende Ryg til Korset og gaa mod Mørket — eller knæle for den korsfæstede og se Lyset.

Kaj Jensen.

VED KORSETS FOD HOS JESUS

Der var en Fader; han sad i Mørkningstimen med sin Dreng paa Knæ.

„Fader, hvorfor slog de onde Mennesker Jesus ihjel?“

— „Det var, fordi Jesus sagde til dem, de skulde være gode; og det vilde de ikke; og saa slog de ham ihjel.“

Det varede lidt, inden Faderen gav det Svar.

Lidt efter: „Fader, hvorfor vilde de Mennesker ikke være gode?“

Faderen tænkte sig godt om. „Hvorfor vil du ikke altid være god?“ — Saa tav Drengen.

Fem Minutter efter begyndte han igen: „Fader, hvorfor slog dog de onde Mennesker Jesus ihjel, naar han var saa god?“ — „Ja, det var jo netop, fordi han var saa god; og han sagde til dem, de skulde være gode; og det vilde de ikke; og saa slog de ham ihjel.“

„Men hvorfor vilde de ikke være gode?“

Anden Gang lød Svaret, lige saa stille som første Gang: „Hvorfor vil du ikke altid være god?“

Da brød Taarerne frem. Drengen hulkede og klyngede sig ind til sin Fader. Det var, som han sagde til en, der var langt større end Fader, at han vilde altid være god.

Indsendt af Theo. M. Hansen.

„Fra Guds Naades Dyb“ af Eduard Geismar.

HVILESTEDET

Stille ud til Golgatha
jeg i Aanden vandrer,
vakler alt, saa ved jeg da,
Han sig ej forandrer.

Der ved Korset er saa tyst
Der kan Hjertet hvile.
Klagen tier i mit Bryst
Brudt er Syndens Pile.

Op til Korsets Stamme jeg
trætte Hoved hælder,
fra hans Vunder over mig
Freden stille vælder.

Jesu bitre Pines Sted,
som hans Livsblod væder,
du har Hvile, du har Fred
for den Sjæl, som græder.

Indsendt af Mrs. C. Ankersen -

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Rosenørn Alle 55, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.
MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

Paaskedag. April 9

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Kor. 5:7-8; Mark 16:1-7.

Ny Tekstr. — 1 Pet. 1:3-9; Math. 28:1-8.

DE TRE PAASKER.

Den første Paaske var, da Jesus Kristus, Guds Søn, med Guddomsvælde blev oprejst fra de døde ovre ved det gamle Jerusalem i Palestina. Det skete for ca. 1905 Aar siden og mindes hvert Aar ved vor hellige Paaskefest.

Den anden Paaske er, naar samme levendegjorte Kristus, omend opfaren og siddende ved Faderens højre Haand i det høje, opstaar ved sin Aand i et Menneskehjerte formedelst Genfødselen og faar Lov at leve sit guddommelige Liv i os saaledes at Guds Kærlighed virker gennem og ved os til Sjæles Frelse.

Den tredje Paaske bliver, naar den samme Herre Kristus kommer synligt igen i al sin himmelske Herlighed paa den sidste store Dag for at opvække alle de døde og samle alle Folkeslag om sig til Dommen.

Kun een Person, Menneskens Søn, Jesus af Nazareth, oplevede den første Paaske.

Den anden Paaske opleves af ethvert Guds Barn; thi kun derved bliver man en Jesu Discipel og hans Medarving hos Gud Fader. Altsaa den kan indbefatte mange, men desværre er det kun de faa der vil tro og finde det evige Liv i Jesus som Kristus.

Men alle Menneskesjæle vil opleve den sidste Paaske, baade de afdøde og de levende. Alle skulle høre Guds Søns Røst og komme frem, de som har gjort det gode, til Livets Opstandelse, og de som har gjort det onde, til Dommens Opstandelse. Kun de, som har oplevet den anden Paaske, ved at høre Jesu Ord og tro den som sendte ham, har et evigt Liv og kommer ikke til Dom, men er gaaet over fra Døden til Livet. Læs iøvrigt Math. 28; Joh. 5 og 20; 1 Kor. 15; Aab. 20 og 21.

PCJ.

Fra vor Kirkemark.

I Blair forventes jo med særlig Interesse den enestaaende Begivenhed, at faa kongeligt Besøg. Saavidt er der ikke arrangeret nogen særlig Festlighed i Anledningen; og mon ikke ogsaa vore kære Gæster er fuldmættet af Formaliteter med Taler og samt, og hellere vilde nyde en Eftermiddag til fri Bevægelse og personlige Samtaler med det almene Folk? Vi tror det og ønsker at man saaledes her vil modtage og underholde Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid fra Danmark. Lad os haabe, at vi faar en solrig Dag og et glad og fyldigt Folkestævne paa Danas Skolegrund den 19 April. Tillige at alle og enhver faar Anledning frit at hilse paa de kongelige Gæster. Og selv om disse meget godt forstaar Engelsk, lad os alle tale Dansk den Dag!

Vor Kirkes Nestor, Dr. A. M. Andersen, R. af D., og Hustru var Genstand for en „Surprise“ den 9 Marts i deres Hjem i Glendale, Calif., da den Dag var deres 64de Bryllupsdag. Pastor Andersen er nu 92 Aar gl. og Mrs. Andersen nogle Aar yngre. Deres to Døttre, Mrs. W. L. Seiler, La Crescenta, Calif., og Mrs. G. W. Larsen, Long Beach, var blandt Gæsterne. Ingen af deres Sønner kunde komme; de er Dr. Silas Andersen, Minneapolis, som nylig havde været paa Besøg derude, A. M. Andersen, Jr., Portland, Ore., Allen Andersen, Amherst, Mass., R. C. Andersen, Bancroft, Nebr., og A. N. Andersen, Ringsted, Ia. „Luthersk Ugeblad“ sender hermed en hjertelig Lykønskning til dets første Redaktør og hans agtede Viv! Maa I nu begge faa Lov at opleve eders Diamantbryllupsdag næste Aar!

Fra vor Missionsmark i de østlige Söprovinser i Canada skriver vor Udsending Pastor P. L. Thorslev, at Arbejdet er vanskeligt begrundet paa de mange smaa og vidtspredte Menigheder, og Medlemmer har ofte langt til Kirke og er endnu ikke almindeligt forsynede med Biler. De er fattige og forholdsvis faa; men man haaber paa en ny Immigration fra Danmark. Folket er dog velvillige og Hørelysten god, saa Missionæren har ikke opgivet Haabet og Modet selv om det er i Lavstand til Tider. Han forsøger i Forbindelse med nogle af sine Folk at drive en Grøntsagerfarm i Byens Udkant. Han bor i St. John, New Brunswick.

Tillige meddeler han at Menighedsfolkene uden Undtagelse holder „Kirken og Hjemmet“, der kostede kun 50cts aarligt, saa det er ikke let for Luthersk Ugeblad at faa Abonnementer, thi \$2.00 er en stor Sum for dem at udrede.

NB. Vi tillader os igen at henvende Opmærksomheden paa, at dersom en Menighed vil varetage Subskriptionerne og være ansvarlig for Betalingen, kan L. U. erholdes for \$1.50 tilsendt de enkelte Adresser.

Vor Mgh. i Co. Bluffs har valgt forhv. Kirkeraadsmedlem H. W. Hansen til Korrespondent for vort Blad. Vi byder Mr. Hansen velkommen til Skrive-flokken, hvor han jo allerede er velkendt.

Fra Laurel, Nebr. meddeles at baade Præstefamilien og den halve Menighed har været syge af Influenzaen, Mæslinger og andet Værk. Paa Grund deraf maatte deres Mis-

sionsmøder udsættes en Maanedstid og bliver afholdt April 12-16 med Pastor J. M. Jensen, Spencer, som Taler. Pastor Knud Larsen var selv syg en seks Uger og skriver, at det er den længste og bedste Ferie han har haft i Amerika! Tillige var det en dejlig Oplevelse at mærke hvor gode eens Menighedsfolk kan være og hvad de kan udrette naar det kniber. Der var Forbøn og Breve trøstende Ord og hjælpende Hænder med milde Gaver og Sammenhold, som Gud velsignede for alle.

Ogsaa Redaktørens Hjem har følt Hr. Flus Besøg et Par Uger; men det var ingen Ferie. Mrs. Jensen maatte underkastes en smertelig Operation. Der var mange syge her i Egnen ogsaa. I disse Dage (Mar. 30) har vi Senvinteren med Sne i Nebraska. Dog er Væden meget velkommen.

Da nogle har yttret Forventning om en Indbydelse fra vor Skole om at faa Lov til at deltage i Mødet med de kongelige Gæster fra Danmark, henvises alle til sidste Uges Forside. Læs selv. Baade Morsboere og Møenboere, Molboerne og de fra Bornholm, endog Fynboerne er indbefattet. Alle Sønderjyder er en Selvfølge, ja selv Københavnerne er velkommen paa Slottet.

En ny Variation af Thermometret er anvendt i vor Kirke i Kankakee, Ill., Geo. Robertsen, Pastor, der viser hvorhøjt Missionsvarmen i Menigheden er steget i vort Samfunds Fiskalaar Maj 1938-39, ved de Gaver som dertil er indkomne. Metret hænger i Kirkens Baggrund. Saa vidt er det steget nok saa tilfredsstillende og man haaber at naa den røde Streg i rette Tid (dermed menes vel Kogepunktet! Man benytter Celsius. — „Have any for sale?“)

Et Negerkor fra „Church of Transfiguration“ vil optræde i en Kirkekoncert i vor Salems Kirke i Brooklyn, N. Y. den 16 April. Kl. 8 Aften. Pastor Viggo Mengers betjener Menigheden nu under Vacancen.

Hør — Søndag Apr. 16, Kl. 2:30 udsendes Dansk Guds-tjeneste over KFNF, Shenandoah, Iowa; 890 K.C., af Pastor F. C. M. Hansen og hans Kirkes Kor i Co. Bluffs.

Mrs. Mary Sørensen afgik ved Døden Mar. 2 paa Salems Alderdomshjem i Elk Horn, Ia. Hun var det ældste Medlem af Vor Frelzers Mgh. i Co. Bluffs og blev født Nov. 13, 1854 i Kolding, Danmark. Hendes Mand døde for 43 Aar siden og efterlod hende og syv Smaa børn, af hvilke seks overlever hende.

Da Pastor L. H. Kjøller ønsker at fratræde sin midlertidige Præstetjeneste i Westby, Montana, Kaldet og muligvis bosætte sig i Blair, har man der opfordret en anden af deres forhenværende Præster Pastor Theo. P. Beck om at komme op og betjene dem. Han agter at besøge sine Børn og Slægtninge i Midtstaterne undervejs.

Council Bluffs. Kvindeforeningen Marrian Guild gav en „Chichen Dinner“ sidste Torsdag Aften til Ære for vor Kirkes Boldspillende, der vant den udlovede „Cup“ skænket af Joe Smiths Department Store.

Søndag den 26. Marts overhørte Pastor Fred C. M. Hansen sin Konfirmationsklasse ved Højmesse-gudstjenesten. Spørgsmaal og Svar var kvik simpel og ligetil, og man fik det indtryk, at disse Børn havde faaet et godt Grundlag at bygge et kristent Liv paa, og det maa haabes, at de vil gøre det; thi dette skaber trofaste kristne Medlemmer i vor Kirke.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

PRÆDIKEN VED TOLVAARSDAGEN FOR ANSGAR KIRKENS INDVIELSE I WINNIPEG AF PASTOR N. DAMSKOV, OSTENFELD.

Efterdi . . ., søge vi at vinde Mennesker. — 2 Kor. 5, 11.

Efterdi vi da kende Frygten for Herren, søge vi at vinde Mennesker. Det er Paulus der taler saaledes. Efterdi — deri ligger hele Hemmeligheden, han frygter Gud, ikke som en Slave sin Herre, men som et kært Barn der gerne vil arbejde for Faderen, gerne gøre ham en Tjeneste. Som en, der selv er grebet af Kristus, drives han af en uimodstaaelig Magt til at søge at vinde Mennesker. Over for sine Modstandere, som der aldrig var Mangel paa, henviser han til, at baade hans Arbejdsmaade, og Hensigten dermed er aabenbare for Gud, og vi tør vel nok føje til, anerkendt og godkendt af Gud. Derfor er det heller ikke ude af Vejen at han minder sine Venner om at de godt kan gøre hans Modstandere opmærksom paa, at de, nemlig Pauli Venner, i deres Samvittighed føler sig forvissat om, at deres Leder, Paulus, altid handler i Overensstemmelse med hvad han tror er rigtig over for Gud, baade hvad Forkyndelse og Arbejdsmaade angaar. Han udtaler et Haab om, at han kan stole paa sine Venner. Guds Barn, mærk dig dette Forhold, det har muligvis Ærinde til dig i dit Forhold til din Præst. Det kan jo ske, selv i det bedste Selskab, at Præstens Forkyndelse og Arbejdsmaade bliver draget frem. Og der er nu Hr. saa eller saa, eller Fru den eller den, der ved en eller anden Lejlighed har følt sig ramt, og hvad andet kan man saa gøre end høre Præsten? Der sidder Guds Børn og hører paa hvorledes Pysken kan smælde, men fromme, som de er, blander de sig ikke ind i Domsafsigelsen. Skam dig, Broder og Søster, at du ikke tager din Præst i Forsvar, hans Gerning kan ofte være nok saa brydsom. Du siger du har ingen Tillid til ham. Men, kære du, saa lad ham da vide det, og optræd ærligt og aabent som hans Modstander. Paulus ventede noget af sine Venner; det har vi som Præster ogsaa Lov til at gøre.

Vi søge at vinde Mennesker, særlig iblandt vore Landsmænd, i den Overbevisning at vi der har større Muligheder for at vinde Mennesker, om de da ellers skal vindes for Kristus og bevares for vore Fædres Kirke, end nogen anden Kirke har. Dreven af den Tanke, i den Hensigt, optog N. Dak. Kreds i Forbindelse med vort Samfund for 20 Aar siden, et Arbejde i Vestcanadas Storstad, Winnipeg, Porten til Vesten. Vi mindes endnu med Tak til Gud de mange, der i de Dage og senere rakte os en hjælpssom Haand. Vi søge at vinde Mennesker. Det var den Understrøm, der atter og atter førte Tanken om en dansk Kirke i Winnipeg paa Bane, fordi vi vidste, at det var nødvendigt at have et Sted, hvor vi kunde samles om Ordets Forkyndelse, Salmesangen og Naademidlerne, paa Modersmaalet, om vi ellers skulde gøre os Haab om at vinde Mennesker. Vi turde i nogen Maade sige med Paulus: For Gud ere vi aabenbare, derfor turde vi ogsaa — uden Midler beslutte os til at bygge Kirke. Resultatet kende vi. For 12 Aar siden i disse Dage blev dette dejlige Kirkehus, til en Værdi af cirka \$22,000.00 indviet. Og herfra har man under forskellige Former og ved forskellige Vidner, ved Gudstjenester, Søndagsskole, Ungdomsarbejde, Kvindemøder, Sang og Bøn ladet Venner og

Modstandere forstaa, at Kirkens Opgave er at vinde Mennesker for Gud, og at alt det, der vil hindre os i det, tage vi Afstand fra.

Hør, min Ven, du vil en Dag møde din Gud og han vil spørge: Hvorfor er du endnu ikke vundet for Kristus? Hvorfor er du endnu et vantro og uheldig Menneske, da alle Muligheder er tilstede fra Guds Side, for at du kan blive lykkelig?

Man har fra forskellig Side forsøgt at give det Udseende af, at den danske Kirke i Winnipeg ikke betyder saa svært meget. Selvfølgelig vil der altid være forskellige Meninger om den Sag, alt efter som vi er indstillet over for Gud, og hans Kirkes Arbejde.

Lad mig i den Forbindelse henlede Opmærksomheden paa en ganske simpel Tildragelse. Det var en Mandag Morgen, maaske et Par Aar efter vi var kommen til Winnipeg. For mit Vedkommende var Humøret langt nede under Zero, og det kunde Mor jo nok mærke. I Samtalens Løb kom hun til at sige: „Det var maaske alligevel forkert at vi kom til Winnipeg.“

Jeg svarede: „Det er der Mulighed for, maaske en anden, eller andre, havde været bedre skikket til Pladsen her; men en Ting er jeg sikker paa, nemlig, at N. Dak. Kreds og den forenede Kirke handlede klogt og rigtigt, da de i Forening optog Arbejdet i Winnipeg.“

I den Overbevisning lever jeg endnu. Man kan jo godt sige at min Mening ikke betyder saa meget. Det passer. Dog maa jeg nok have Lov til at sige: den betyder i hvert Tilfælde ligesaa meget som deres, hvis Mening er modsat.

Vi forsøger at vinde Mennesker. Det er hvad den lille Klokke siger Søndag efter Søndag. Paa den Tone synges Salmerne, paa den Linje ligger Præstens Prædiken. Det er, det Guds Børn beder om Dag efter Dag, og særlig i Forbindelse med eders Gudstjenester. Paulus havde sine Modstandere; I har vel eders; og det ejendommelige ved disse Modstandere er, at de ved lige paa en Prik, hvorledes Præsten og Kirkefolket skal bære sig ad for at vinde Mennesker. Men lad nu vore Modstandere have Fred i Dag. Og lad os gaa frem efter den Regel, at for os gælder det om at behage Gud og arbejde ud fra den Forudsætning, at skal det danske Folk i Winnipeg vindes for Gud, igennem Vækkelse, Omvendelse og Troen paa Syndernes Forladelse, da skal det ske igennem det Arbejde der øves igennem eller ud fra den danske Kirke. Lad det være forstaaet, og det vil spare os for mange unødvendige Spekulationer og muligvis sætte lidt mere Fart i Arbejdet.

Men hvorfor al den Tale om at vinde Mennesker? Er ikke det danske Folk et kristent Folk? Har det ikke været med til at rejse denne Kirke, lader det ikke sine Børn døbe, undervise og konfirmere, kommer ikke de unge til Kirkens Præst for at blive ægteviet og giver man ikke sine døde en kristen Begravelse og synger over deres Kiste: „For Støvets Vej sig ender i Hærlighedens Havn?“ Hvad mere kan Gud forlange?

Ak, hvilket Bedrag. Jeg tror Gud forlanger lidt mere Sandhed og mindre Hykleri.

Lad mig vise eder et Billede tegnet af samme Apostel, som har givet os vor Tekst. Billedet findes i første Kap. af Romerbrevet, der taler Paulus om Mennesker, om hvilke han siger: „Thi det, som kan vides om Gud, er aabenbaret iblandt dem.“

Det kan med Sandhed ogsaa siges om det danske Folk i Winnipeg. Altsaa I har ingen Undskyldning at møde frem med. Saa er det at Paulus tegner dette forfærdelige

Billede af et Folk, som har imodstaaet Sandheden: „Derfor gav Gud dem hen i deres Hjerters Begæring til Urenhed.“ Hør det. Det er Følgen af at imodstaa Sandheden. Endvidere: „Gud gav dem hen i vanærende Lidenskaber.“ Passer det ikke paa vor Tid, hvor Lasterne forherliges og Lysternes Tilfredstillelse fremstilles som det eneste naturlige? Er vort Folk saa langt ude, saa er det paa Tide at alt lægges ind paa at vinde disse Mennesker. Som et tredje Akstykke i dette Billede hedder det: „Gud gav dem hen i et forkasteligt Sind,“ — et Sind, der ikke duer. Det Sind er kendelig iblandt os. Det Sind, der giver sig Udslag i et inderlig Had til de hellige og alt hvad helligt er. I Usandhed, Uærlighed, Bagtalelse og endelig i Kedsommelighed. Intet passer dem. Deres Arbejde keder dem, deres Omgivelser keder dem, deres Hjem keder dem, ja selv Synden keder dem, men ud af den vil de ikke. Efter al Sandsynlighed er der nogle herinde, der med Sandhed kan sige, „dette Billede passer ikke paa mig, jeg hører slet ikke hjemme i den Klasse.“ Godt, min Ven. Men dersom det er alt, du bygger din Salighedssag paa, at du ikke hører hjemme iblandt dem der tilsyneladende er langt ude, at du er bedre end de værste, saa maa jeg sige det saa alvorlig jeg kan: Du gaar alligevel fortabt! Du har jo alligevel modstaaet Sandheden, og derfor aldrig lært dig selv at kende som en fortabt Synder og som saadan raabt til Gud om Naade. Og siger du, Jo, det har jeg.“ Ja, spørger jeg, men kom du saa igennem til Fred med Gud ved Troen paa Jesus Kristus, saa du i Dag hviler i Troens fulde Forvisning? Ellers staar du jo alligevel uden for. Se dog at faa den Sag i Orden!

Kommer vi for Alvor til at se paa al den Elendighed, LigeGYldighed og Vantro og betænker, hvor meget der er prædikeret for disse Mennesker og hvor længe der er bedt for dem, saa fristes vi til at slappes baade i Arbejdet og Forbønnen, fristes til at slaa ind paa vantro Menneskers gode Forhaabninger om, at det gaar nok altsammen; eller vi fristes til Bitterhed og siger til os selv: Lad dem saa sejle deres egen Sø; lad dem saa gaa den Fortabelsens Vej de selv har valgt.

Jeg behøver næppe at nævne, at begge Dele er forkert; det ved ethvert Guds Barn.

Hvad saa? Saa lytter vi til hvad Paulus siger i samme Kapitel. Den som ikke kendte til Synd har Gud gjort til Synd for os.“ Altsaa, ogsaa vi har været saa langt ude, at Guds Søn maatte gøres til Synd for os! Kunde vi vindes, kan de andre maaske ogsaa. „For os.“ Det vil altsaa sige, at selv du, der er længst borte, kan finde hjem om du vil. Det at Kristus er død ogsaa for dig, giver os Frihed til endnu en Gang at raabe det ud: „Vi beder i Kristi Sted, bliver forligte med Gud!“

Vi vil fremdeles forsøge at vinde Mennesker. Vi opgiver ikke Haabet, — heller ikke med Hensyn til det danske Folk i Winnipeg. Gud skal lade det lykkes!

DELEGATER FRA DET INTERNATIONALE MISSIONSRAADS CONFERENCE I MADRAS BESØGER WINNIPEG.

Indbudt af „Ministerial Association of Winnipeg“ Dr. Gonalo Carmago af Mexico, Miss Ila Sircar af India og Dr. P. C. Hsu, Kina, var paa Besøg i Winnipeg d. 23-24 Marts. Dr. Carmago er Redaktør, Dr. Hsu er Professor i Philosophy ved Shanghai Universitet og Frk. Sircar er i Arbejdet for de Unge især blandt Studenterne. Alle tre var de Delegater ved Mødet i Madras. Deres Mission er

at fortælle alle interesserede hvilke Resultater de 67 Delegerter i Madras var kommen til medens de prøvede at studere Kirken eller Kristendommen i dens Forhold til Gud, til Skriften, til sig selv, til Staten og til Menneskeheden — om ikke disse Punkter har faaet de rette Navne, er det fordi Korrespondenten citerer efter Hukommelsen, — han forsømte at notere noget. — Desuden var det ikke altid nemt at forstaa, thi som Dr. Carmago sagde, — der var ved Kongressen 67 Varieteter af det engelske Sprog, — her hørte vi to af dem. Dr. Carmago gav til Indledning et kort Omrids af Conferencen, dens Sammensætning, dens Problemer, dens Arbejdsmaade og dens Resultater. Derpaa meddelte Taleren, at han her vilde holde sig til Kristendommens Virkelighed og dens Udslag. Kristendom er ikke det samme som kirkeligt Arbejde. Den bestaar ikke i udadvendt Virksomhed, men i et indre Liv, — et Samliv i Hjerte, Sjæl og Sind med Gud ved Jesus Kristus. Der kan være kristelig eller kirkelig Virksomhed uden denne kristelige Inderlighed, og saa taber det hele sit Værd; det er blot døde Gerninger. Men er Livet der, et Sjælens indre Samliv med Gud, da giver det sig Udslag, for Livet betyder Vækst. Kirken er ikke det samme som Guds Rige; men Guds Rige kommer paa Jorden ved Kirkens Arbejde. Derfor maa Kirken være evangeliserende. Derpaa lagdes der megen Vægt. Det betyder ikke blot, at Præster og Søndagsskolelærere og maaske Diakoner skulde forkynde Evangeliet. Det skulde være enhver Kristens Opgave, Øjemed og Kendingstegn. Alle sande Kristne er og maa være Bekendere og dermed Evangelister. Dr. Carmago omtalte Kirkens store sociale Arbejde og nævnte, at det kun var retfærdiggjort dersom det havde til Hensigt at forkynde Evangeliet og virkelig førte til Evangelieforkyndelse. Hospitaller, Skoler, Barmhjertighedsforanstaltninger som Børnehjem o.s.v. skulde alle være Midler til Evangelisation.

Kirkens egentlige Liv, hvorfra Kraften til at være Evangelist i Ord eller Gerning eller paa begge Maader, skulde komme, vilde give sig Udtryk i og drage Næring fra Tilbedelse af Gud. Det skulde være saa naturligt for en Kristen at dvæle hos sin Fader i Himlen og hos sin Frelser i glad og hengiven Tilbedelse, men frydefuld, som for et lille Barn at kaste sig i sin Faders Arme og trykke sig ind til ham. Hvor sand Tilbedelse mangler, der bliver Gudstjenesten en livløs Form, død og uden Trøst og Hjælp, og kristelig Virksomhed bliver kun et Plaster paa et Saar, som ikke er blevet rensat.

Men Konferencen fandt at Tilbedelsen maa have en Ordning, der maa være Ledelse og Form til at hjælpe Inderligheden, der ellers maatte søge sig selv en Ordning og Form og deraf blive saa optaget, at Inderligheden maaske gik tabt derved. Den fandt endvidere, at Lægfolket skulde have Lejlighed til at tage mere direkte Del i Gudstjenesten ved personlig at give Bidrag til Ophygelsen. Hvorledes dette nærmere skulde foregaa blev ikke forklaret. Endelig havde en Kvæker holdt en Tale paa 10-12 Minutter, hvori han med betydelig Virkning hævdede Tavsheden som et nødvendigt Led i Gudstjenesten, hvorpaa han paa opbyggelig Maade ledede en Bønneperiode, hvori flere Minutters Tavshed var indbefattet.

NB: Angaaende Tavsheden, da genkalder dette Punkt et Minde hos os fra vor Barndom, thi da saa vi med undrende Bænegjæ, at naar Folk havde taget deres Plads i Kirkestolen i Landsbykirken, saa bøjede de Hovedet og støttede det mod Bagsiden af Kirkestolen foran dem og sad stille med lukkede Øjne nogle Minutter. Ti Aar senere var den Skik vist

forsvunden. Men den kan altsaa ikke kaldes fremmed og uluthersk.

Sakramenterne blev som venteligt ikke nævnt. Dette Foredrag blev holdt ved et „Luncheon meeting“, eller en Middags Pavse. Der var et Par Hundrede Præster, Frelsens Hær Mænd, og K. F. U. K. Sekretærer tilstede. Det kan næppe fejle, at noget af Sæden faldt i den gode Jord „en Sæd til Sjælehøst.“

Herfra skulde de tre Delegerter til Minneapolis og videre i U. S. A.

Efter Dr. Carmago fulgte Dr. Hsu. Han fortalte om hvorledes Konferencen havde fundet, at Evangelieforkyndelsen skulde saaledes lægges til Rette med Forstaaelse og Takt, at det ikke skulde blive sværere for Tilhørerne at modtage Evangeliets kostbare Gave, end det ifølge Sagens Natur altid er og maa være. Det er i sig selv svært, fordi det naturlige Menneske ikke fatter de Ting, som hører til Guds Rige.

Dr. Hsu udviklede derpaa, hvor vanskeligt det var for en dannet Kineser at tage mod Troen. Han fortalte om de tre store Religionssystemer i Kina, Konfusionismen, Budhismen og Taoismen og om deres Indflydelse paa dannede Kineseres Tankegang. Fortæller man nemlig om Gud, forlanges der Bevis for Guds Tilværelse, — for at han har skabt Verden, — Bevis for at Guds Søn kom til Verden, var Guds Søn, gjorde Under, o.s.v. Selv havde Dr. Hsu oplevet en langsom og meget besværlig Hjemgang til Samfund med Gud i Troen.

I en Spørgeperiode erklærede Dr. Hsu, at naar Missionen gjorde Fremgang var det snarest paa Trods af Dogmerne. Og medens et helligt, gudindviet Liv var det bedste Bevis for Forkyndelsens Sandhed, kom Fremgangen vel undertiden paa Trods af Forkynderens Optræden og Væren; idet de Dyder Kineseren anser for de vigtigste ikke altid er fremherskende hos Vesterlændere. Angaaende Dogmerne mente han, at Østerlænderne var særlig skikket til at give de gamle Sandheder ny Form saaledes som en Østerlænding opfatter Kristendommen.

Konferencen skulde jo egentlig have været afholdt i Shanghai; men da Krigen umuliggjorde dette, holdtes den i Christian College i Madras. (Og saa dygtigt udførtes Forberedelserne ifølge Dr. Carmagos Beretning, at Mødet begyndte 2 Dage efter Aarets afsluttende Eksaminer.)

En ung Præst spurgte, hvorledes man kunde knuse de indfødtes forudfattede Meninger, for at de derpaa kunde modtage Evangeliet. Den lille kinesiske Doktor, — saa stor som en 15-Aars Dreng, — smilede uimodstaaeligt og mente, at saadanne Fordomme skulde man slet ikke knuse, man skulde blot byde dem noget bedre. Evangeliet maatte forkyndes, maatte modtages før Verden kunde blive forandret.

Paa samme Tid som ovenstaaende Møde holdtes, talte Frk. Sircar til mere end 1300 Kvinder i Westminster Kirke om de samme Emner. Der holdtes to „Aftensmadsmøder“. Hsu talte til College Studenter og Dr. Carmago til 300 kirkelige Embedsmænd — Formænd, Trustees, Diakoner, o.s.v. Fredag var der Møde for de Unge i en anden Kirke og Delegerterne talte til to Kredsmøder. Sæden blev flittigt saat.

A. T. S.

Det gælder ikke om at faa Himlen ind i Hovedet — men derimod om at faa Hovedet ind i Himlen.

Kirkeligt Rundskue.

„Hvad Amerika trænger mere til end Jernbaneudvidelser, end Overrisling i de vestlige Egne, end en lavere Toldtariff, en større Bomuldshøst og en større Hvedehøst, det er en Fornægtelse af Kristendommen, af den Slags, som Fader og Moder havde. En Religion, der regnede det for en god Forretning at tage Tid til Morgenandagt hver Dag selv midt i Hvedehøsten. En Religion, der tillod Folkene at holde op med Arbejdet en halv Time tidligere hver Onsdag for at gaa til Bedemøde,“ skriver en Indsender til et amerikansk Børsblad.

Stort Oxfordteam til Amerika. Om et Par Uger rejser en talstærk Flok af Oxfordfolk over Atlanten for at begynde Kampagnen, der muligvis har nogen Forbindelse med Verdensudstillingen i New York. Det er første Gang, at U. S. A. faar Besøg af et saakaldt internationalt team. Dette kommer til at rejse fra New York gennem hele Amerika til San Francisco og vil besøge en Række Universiteter, Højskoler og Forretningsklubber og en hel Del andre Klubber.

Det skandinaviske Element i den forestaaende Fællesrejse bliver endog meget stort og vil sikkert komme til at præge Amerikaturen, man regner med Deltagelse af ca. 100 Skandinaver, blandt særlig kendte Navne er den svenske Forfatter Sven Stolpe og den finske Forfatterinde Sally Salminen. Ogsaa fra Danmark vil der rejse et betydeligt Antal Oxfordfolk, antagelig en Snes.

Den amerikanske Studentermission har ved Møder paa 16 Universiteter faaet over 100,000 Studenter i Tale. Paa Universitetet i Nebraska var der en Tilhørerskare paa 6000. 131 af Foredragene blev sendt ud i Radioen. Man regner med, at der ved dette store Arbejde er bygget en Bro mellem Kirken og de saakaldte dannede Klasser.

Udfra de glædelige Erfaringer, man i U.S.A. gjorde fra det store Evangeliseringsfelttog i 1936, har man nu planlagt et andet kirkeligt Missionsfelttog i Tiden fra 1. Oktober 1940 til Slutningen af April 1941.

En russisk Børneforening „Pioneren“, arbejder for Fri-tænkeriets Fremme. Den har 22. Marts aabnet en særlig Skole til Uddannelse af Lærerkrafter i Gudløshedens Tjeneste. Til dette Formaal har Myndighederne bevilget 15.000 Rubler alene for Moskva.

The Chinese Recorder“ offentliggør i sit Januarnummer en Fortegnelse over de Missionshospitalet, som under Krigen i Kina enten er blevet ødelagt eller har maattet overgive sig. Den omfatter ikke mindre end 34 Hospitalet. Af disse er 11 blevet ødelagt af Bomber, 12 har lidt Overlast eller er blevet plyndret, 7 overtaget af de japanske Tropper og 4 har maattet lukke.

Mange af de kristne Arabere i Palæstina forsvinder, og intet Menneske ved, hvor de er. De bliver slæbt ud i Ørkenen, hvor de bliver skudt, og deres Hustruer og Børn faar intet at vide om deres Skæbne. Mange af de kristne Arabere fra det hele Land strømmer til det syriske Vajsenhus for at undgaa Forfølgelserne.

Stanley Jones udtaler: (Efter at have deltaget i en Evangelisationskampagne paa de amerikanske Universiteter)

„Den akademiske Ungdom udgør det bedste Menneskemateriale, Amerika kan opvise, men den har ikke noget stort at leve for.“

Det er en meget mistrøstig Opfattelse, men den er vel desværre sand.

Den kendte Olympiamester Finnen „Kiruna-Larsson“ har trukket sig tilbage fra Sportslivet — af religiøse Grunde.

Tallet af Selvmord i Monte Carlo beregnes til 1200 hvert Aar. De fleste af disse har gjort dette Skridt i Fortvivelse over de Tab, de har lidt i de berygtede Spillesale. Man kan her bogstaveligt tale om Syndens Løn, men de, der lever af disse Blodpenge, mener vel, at Pengene lugter ikke.

Korrespondancer

VÆLDIG GUD.

„Et Barn er os født, en Søn er os given og Fyrstendømmet er lagt paa hans Skuldre; og hans Navn skal kaldes Under, Raadgiver, vældige Gud, Evigheds Fader, Fredsfyrste“ — Es. 9,6.

Vældig er han, naar jeg skuer
Paa hans Guddoms Skabermagt;
Hvert et Lys paa Himlens Bue
Herren har dens Bane lagt.

Vældig er han, Lys er kommet, —
Skabtes ved hans Almagtsord;
Frem det trænger gennem Rummet
Til det skinner paa vor Jord.

Vældig er han, naar han fører
Israel fra Egypten ud;
Byder Moses skille Havet
Med sin Stav og tro paa Gud.

Vældig, se, han holder Tøjlen
Og ved Skyen leder dem;
Ja, om Natten ved Ildsøjlen
Lyser han paa Vejen frem.

Vældig er han, naar ved Jordan
Folket fører Arken an;
Her hans Vælde standser Floden
Saa de naar til Kanaan.

Vældig er han, naar han truer
Stormen paa Tiberias Sø;
Og vi ser han Bølgen kuer,
Mens de troer at de skal dø.

Vældig og, naar han i Haven
Byder Død og Fjenden Trods;
Gaar alene imod Graven
For at lide, dø for os!

Vældig, naar han Paaskemorgen
Bryder Cæsars Segl og Magt
Gav os alle Sejr i Sorgen,
Selv Maria, mest foragt.

Vældig, da han genindtager
Sædet paa sit Himmelslot,
Der ved Siden af Gud Fader
Troner han, vor Æres Drot.

Saa frimodig, trøstig, rolig,
Du kan stole paa hans Ord.
Han har og for dig en Bolig
Som af Hjertet paa ham tror.

C. M. Christensen, Brooklyn, N. Y.
Febr. 28, 1939.

ET LIVSTEGN FRA COUNCIL BLUFFS, IOWA

Af H. W. Hansen

Aaret der svandt har været, hvad vi kalder et Arbejdsaar her i vor Kirke. Vi synes, saadan at se med vore Menneskeøjne, at vi fik meget udrettet. Man ved saa ikke, naar det skulde vejes i den store Vægtskaal, om det saa fik meget at betyde. Vi har haft Fester og Sammenkomster af enhver Art til megen Glæde og vist ogsaa til Velsignelse for os.

Barnedaab, Konfirmation, Bryllupper og Begravelser, — disse Ting hører jo med til en Menigheds almindelige Begivenheder og kan vel næppe betragtes som Nyheder.

En af disse Begivenheder eller Foretagender, der tog megen Tid, Penge og Energi at faa bestemt og fuldført, var Dekoration af vor Kirke. Efter at en af vore gamle og trofaste Medlemmer Mr. Christoffersen, ved sin Død testamenterede Menigheden \$500.00, og den danske Kvindeforening havde givet os \$500.00 til Dekorationen, skred vi til Værks. Dette var jo et godt Løft til at begynde med, selv om ogsaa det kostede os omkring ved det dobbelte af denne Sum. Men en Liste gik saa rundt fra den ene glade Giver til den anden, og kom hjem med et godt Resultat. Og da det saa var regnet ud og talt sammen manglede vi kun \$250.44 a \$300 til Plyds, Løbere, o.s.v. Dette paatog sig saa den danske Kvindeforening at betale. Denne Forening er jo oppe i Aarene, — vist over de Tres, men synes at være ungdommelig i Sind og Virke; det synes som de vel hellere slides op end ruste op.

Den engelske Kvindeforening, der jo er mere ung af Dato og derfor burde have et langt Liv foran dem, arbejder med Iver; nu samler den Penge til at betale ned paa Kirkegælden. Ja, hvad vilde mon en Kirke være uden en Kvindeforening med Kvinder i? Ja, hvad vilde en Kirke være uden Mænd? Begge Parter er vel nok lige nødvendige!

Den førnævnte Dekoration, nyt Alter-Knæfald og ny Døbefont, samt Tæpper i Midtgangen, fik vi lige færdig til Iowa Kredsmødet, som afholdtes her i vor Menighed sidste Efteraar.

Vi mener jo nu at vi har en af de smukkeste Kirker i vort Samfund. Alle Bort og Væg Dekorationer er udført paa en Baggrund af „German Gold Laquer.“ Der er mange haandmalede bibelske Emblemer. Sakristiet er gjort i et „All over Pattern“, malet med brillante Farver, hvori der er indslunget bibelske Emblemer, alt i smagfulde Kulører.

Saa hvad det ydre angaar, har vi en meget smuk og stilfuld Kirke at samles i om Søndagen. Vi kan ogsaa være glade ved at se en god Forsamling hver Søndag til vore Gudstjenester. Der synes at fler og fler kommer til Kirke eftersom Tiden gaar og vor Præst bliver bedre og bedre kendt. Vor Menighed er jo ellers gammel og man skulde mene at alt Missionsarbejde var tilendebragt. Man ser stadig nye Ansigter komme til Kirke, og efter en Stund er de gerne anmeldt til Optagelse i Menigheden.

Ofte er disse Mennesker hverken døbt eller konfirmerede; derfor har vi ogsaa haft Klasse for Voksne, som derefter er bleven baade døbt og konfirmeret. Henved 40 er saaledes bleven lagt til Menigheden, og desforuden er 72

nye Medlemmer bleven optaget i det sidste Aar. Det er glædeligt at se naar Mennesker faar Lyst til at slutte sig til Menigheden og dette er jo en stor Flok og giver meget Arbejde for en Præst. Det ansporer til Liv og Interesse, som i sin Tid nok skal bære Frugt; thi Troen kommer jo alligevel derved at man hører, og at man hører sker ved Guds Ord.

Korr.

ET TILBAGEBLIK

For mange Aar siden blev der afholdt et Missionsmøde, i Kælderetagen til Siloams paatænkte Kirke. Hovedtaleren var Pastor H. Hansen, Formand for Blairsamfundet. Under Bispisningen og Opholdet imellem samme og Gudstjenesten foreslog Pastor Hansen en ung Mand ved Navn Cornelius at tage en Spaseretur. Det var den unge Mand villig til. Hvad Samtalen drejede sig om kan en kun tænke sig til, med Undtagelse af hvad den unge Mand svarede en af sine Venner, som spurgte ham derom.

Svaret lød: „Jeg kunde ikke fortælle ham en eneste Løgn.“

Cornelius var ellers dygtig i den Henseende og han vilde gerne holde sine troende Venner for Nar; men trods dette, fulgte han ofte med dem til Kirke. Ofte syntes det som at han var færdig til at overgive sig til den store Sjælehyrde Jesus Kristus. Nogle Aar senere, da han var bleven syg skrev han til en af sine førnævnte Venner (nu i Danmark):

„Porten er lukket. Jeg gaar fortabt!“

Det var hans Endeligt. Maa vi, som endnu er her til stede, „købe den belejlige Tid efterdi Dagene er onde.“

Paa North Ada Str. staar endnu Kælderetagen til Siloams gamle Kirke med det indhuggede Navnetræk „Vor Gud han er saa fast en Borg.“ Selve Bygningen staar der endnu og vidner om noget af en Borg som Tidens Tand ikke har været istand til at ruinere.

Mange af dem, der gik ud og ind gennem disse Døre, er spredte overalt i dette store Land. De hilses fra en af Siloams gamle Venner.

A. Nielsen.

GOD-CONTROLLED LIVES

A New Book by Dr. Sverre Norborg

Fresh from the Augsburg Publishing House Press, Minneapolis. 164 pages. Cloth. \$1.00.

The gifted author of this book, a scholar, lecturer, and teacher widely and favorably known in his native Norway as well as throughout Scandinavia and beyond, is now a member of the philosophical faculty of the University of Minnesota and lecturer in theology at Augsburg Seminary in Minneapolis. Though still a young man he has already a considerable number of important literary works to his credit. He possesses the happy faculty of appealing to plain folks as well as to cultured minds. Though virtually a foreigner his command of the English language is surprisingly masterful.

In the present volume Dr. Norborg speaks to every-day folks of today about every-day men and women of New Testament time, and of their relation to the unchanging Christ. He does it in the form of nine pen pictures of familiar N. T. characters under headings as follows: A Fisherman, A Tax Collector, A Father, A Rich Man, A Scholar, A Paralytic, A Woman, A Robber, and A Skeptic.

In what he terms „a confession—not a preface“ the author discusses the futility of writing books, paying tribute to „The Book“ and to the Christian Classics as the real worth while literature, and the „abiding actuality“ of the gospel message in all times and to all people is strongly emphasized.

„God-Controlled Lives“ will be found interesting and helpful to Christian readers as well as to seeking souls in what-presented that even casual readers may be expected to enjoy the book. At its popular price the attractive book should find a wide and ready market.

Familielæsning

ET PAASKEUNDER En Historie fra Jyllands Vestkyst Af Sophus Frederiksen.

Stærke Storme havde raset over hele Jylland i Forarsmaanederne. Ikke en Dags Magsvejr. Inde ad Landet til mærkedes det vel ikke saa meget, men desmere ude ved Kysten ved det aabne Hav. De stærke Storme satte en høj og urolig Sø, og for hver Dag der gik, spejdede Fiskerne ud over Havet for at se, om end et lillebitte Tegn paa snarlig Bedring i Vejret. Nu var man naaet ind til Jul paa en otte Dage nær; da lagde Stormen sig saa vidt, at man turde vove sig ud.

Ikke, at der var Vindstille, nej langt fra, det blæste fra Nordøst iblandt med Byger af Hagl og Sne, og flere Tegn tydede paa at Vendingen til det bedre ikke var kommen endnu, og ikke var at lide paa. Men endskønt flere af de mere forsigtige af Fiskerne rystede paa Hovedet, saa blev dog Bestemmelsen den, at alle fire Baadelag fra Fiskerlejet Filstrup skulde gaa til Havs.

Alle Mænd, unge som gamle — baade de, der skulde med, og de, der skulde blive hjemme, var paa Benene — thi naar det var Havvejr, maatte man passe Tiden. Baadene haledes af senestærke og arbejdsvante Hænder ud i Brændingen — Føreren river den laadne Kabuds af Hovedet, knuger den mellem de foldede Hænder — hans Eksempel følges af hele Mandskabet — en kort Bøn til ham, der har Storm og Sø i sin Haand — alle springer indenborde og ud gaar det paa den urolige Arbejdsmark. De gode Fiskepladser ligge ofte langt fra Land og det tog derfor svært paa den korte Dag, inden man naaede derhen, hvortil man stævned. De fire Baade fulgtes ad.

Havet var forholdsvis roligt, men med stærk Dønning, hvad der ikke var underligt efter det lange Stormvejr. Fiskerne der forstod sig ikke saa lidt paa Havets og Luftens Tegn, var enige om, at Vejret ikke vilde holde sig.

„Dønningen ‚høver‘ mig ikke,“ sagde Lars Karup, Føreren af den næststørste og bedste af Baadene, „de forrige Dages Stormvejr kan ikke alene have fremkaldt den.“

Dønningen efter en Storm kender man; den er forskellig fra den, der rejser sig foran en Storm, eller efter en Storms Forløb, den frygter man, thi den har ofte Døden i sit Følge. Ud paa Eftermiddagen, da det allerede begyndte at skumre i Øst ind ad til, hvor Landet laa, raabte Niels Brørup, Føreren af den største af Baadene over til Lars Karup.

„Har I lagt Mærke til Søen, Folk, der er noget galt paa Færde; vi kommer vidst til at søge Land mens Tid er, thi vi faar ondt Vejr til Natten. Se, nu styre de andre ogsaa hjem efter.“

I den Tid, der gik for Lars Karup med at bjerge de mest værdifulde Fiskeredskaber, fik de tre andre Baade et lille Forspring.

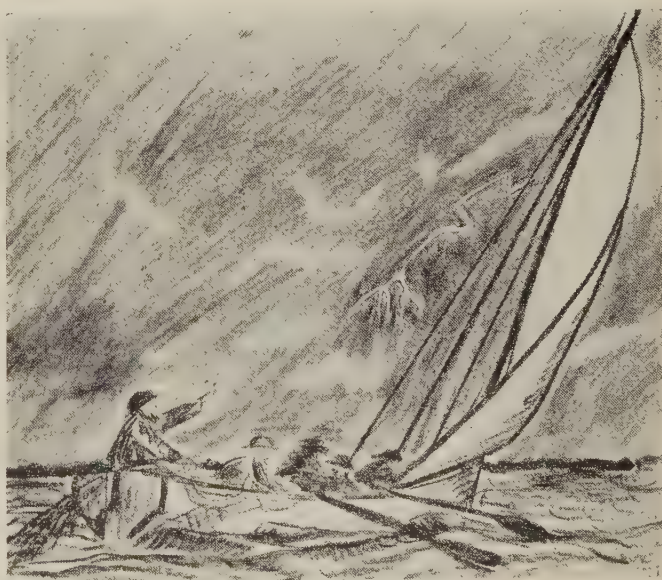
Niels Brørup havde ikke set fejl.

Havet voksede med vældig Fart, den underlige Dønning, som ingen kan forklare, Stormens Forløber var der. Havet bliver uroligt, det har lige som en Forudfølelse af, at snart vil Stormens Engel fare hen over det og røre det i hele dets Vælde.

Men under saadanne Forhold ved enhver Havets Søn, at nu gælder det Livet for hver den, der ikke med fast og sikker Haand kan styre Baaden gennem den sydende, kogende og boblende Brænding; blot en Vaklen, en Skælven af de til det yderste anspændte Muskler, et eneste Sekunds Uagtzaamgiveness af ham, der sidder til Rors, er tilstrækkeligt til at henvejre og henhvirvle alt som et Fnug i den Malstrøm, man kalder Brændingen, og hvoraf noget Levende yderst sjældent kommer op.

Da Niels Brørup naaede den yderste Revle, holdt han sig lidt tilbage for at give Lars Karup Tid til at naa op paa Siden af ham.

Men da kom den første Forvarsel fra det sig nærmende Uvejr. En vældig skybrudlignende Haglbyge væltede ned over dem, Himmel og Hav stod i eet. Niels, der tildels, som de andre, havde Uvejret lige mod sig, kneb Øjnene sammen, og kunde kun se nogle faa Favne foran sig — se tilbage var der ikke Tid til —, thi nu var de paa det farlige Sted, ret hvor Bølgerne brød over den yderste Revle, nu gjaldt det — Terningerne rullede, — de der betød Liv eller Død. Med et „Herre Jesus, læg din Haand paa Roret“, styrede han med hver Nerve spændt til det yderste ind i den sydende og brusende Strømhvirvel. En mægtig Bølge, et helt Vandbjerg, føg som et Uhy-

re efter ham for at sluge ham, de blaa-grønne Vandmasser taarnede sig højt op over hans lille Baad; men da var han lykkelig inde i mere smulte Vande.

Først nu, da det klarede op efter Bygen, fik han Tid til at se efter Lars Karups Baadsmandskab; men der var intet saa langt Øjet rakte uden den oprørte Sø, der piskedes til Skum af den voksende Storm og de frygtelige Vandbjerger. De to forreste Baade var allerede inde over den midterste Revle. En knugende Følelse af Sorg bemægtigede sig ham; han saa som i et Syn hele den bundløse Jammer, der i dette Øjeblik ramte fire fattige Fiskerhjem. De blev liggende et Øjeblik paa Aarerne; men nej, der var intet at se; saa vidste hver Besked. Bygen havde taget dem, det var den gamle triste Saga paa denne ugæstmilde Kyst. Havet gemmer Brødet, men naar Haanden strækkes ud efter det, trækkes Brødet tilbage og tager Livet i Tilgift. Niels viskede en Taare af Øjet med den laadne stivfrosne Vante og saa gik det mod Land.

Der var man allerede bleven opmærksom paa, at alt ikke var som det burde være. Redningsbaaden, der havde Station der i Sognet, var bleven gjort klar og Niels mødte den inden for den inderste Revle. „— Lars — Lars Karup er borte,“ raabte Niels, „han blev borte i Bygen, lige uden for den yderste Revle; vi fulgtes ad — han holdt efter mig, men jeg tabte ham af Syne, da Haglbygen kom —.“

Ud gik Redningsbaaden — Niels indad.

Han og Mandskabet havde endnu det værste Arbejde tilbage — at lande. I Storm og Uvejr er det ingen Børnelig.

Niels kom lykkelig ind. Fiskerlejets Oldinge, Kvinder og Børn var alle samlede nede paa Stranden. Lidt fra de øvrige stod en lille Flok hensunken i Graad; det var Lars Karups Hustru og hans gamle Moder samt to Smaapiger, der angst og bange trykkede sig ind til hende, som to forskræmte Fugleunger. De tre andre Fiskere var ugifte. Saa snart Niels blev skilt ved Olieøjlet gik han hen til hende, hvis Haab var blevet derude i de fraadende Vande.

„Stakkels Karen“, sagde han, jeg forstaar saa godt din Kummer; jeg var kun tolv Aar, da de en Uvejrsmorgen, som denne, kom bærende med min Fader; Redningsbaaden var kæntræt under Forsøget paa at redde Besætningen paa en strandet engelsk Bark.

Kom nu, Karen, du har ikke godt af at staa her; kom med hjem, hører du, — husk du har Forpligtelser over for Børnene og din Svigermoder. — I er jo gennemvaaede allesammen. — Hvad der kan gøres, skal blive gjort, — stol paa det.“

„Jeg ved det, Niels. Men Lars — Lars —! Oh, Herre Gud, ham kan I ikke bringe tilbage!“

„Han staar i Guds Haand, Karen, det ved vi,“ sagde Lars stille og tog den villieløse Kone ved Armen og førte hende med sig op gennem Klitterne. Da han havde faaet hende hjem, sagde han til Svigermoderen: „Faa hende til at gøre noget, — tage sig noget for —, det spreder Tankerne, saa de ikke alene og uafbrudt sysle med det ene og det samme.“

Saa gik Niels til Stranden igen; han kom der samtidig med, at Redningsbaaden vendte tilbage, den havde afsøgt, for saa vidt det under den forrygende Storm og i den voldsomme Sø, kunde være Tale om at afsøge — en Del af det Farvand, hvor Ulykken kunde tænkes at være sket; men alt uden Resultat, hvad der heller ikke var saa sært, da Mørket begyndte at sænke sig over Hav og Land.

Det eneste de saa var en Damper, der langt ude af og til kom til Syne mellem Vandbjergene og som stevnede mod England. Med den Retning Vinden havde, var det ikke at vente, at nogen af de forulykkede vilde komme til Land.

De tre Baades Fangst blev nu delt ikke i tre men i fire Dele, det var Sæd og Skik der paa Stedet.

„Tal ikke derom,“ sagde Niels, da han bragte Karen Fangsten, „du ved Herren ikke alene tager, han giver ogsaa. — Lars Karup vilde have gjort det samme, hvis det var mig der var bleven derude, stol paa det.“

Men Niels gjorde endnu mere. I Sognet boede et Par elskelige Præstefolk, der i bedste og dybeste Forstand var et med Menigheden, delte Sorg og Glæde med dem. Til dem gik Niels samme Aften, som Ulykken var sket om Eftermiddagen; her vidste man det allerede, thi den Slags Nyheder har hurtige Fødder. Niels talte nu med Præsten og hans Hustru, om de ikke troede der kunde gøres noget.

„Jo, vist saa,“ svarede Præsten, „noget maa og skal der gøres,“ og hans lille energiske Hustru nikkede bekræftende dertil. Der blev saa talt baade om Indsamling og Bøn i Aviserne og meget andet; men tilsidst sagde Præsten: „Hør, ved I hvad, vi glemmer det vigtigste; lad os hver for sig lægge Sagen frem for Herren i Aften og saa sove paa det i Nat, saa skal I faa se at vi nok faar et godt Raad som vi vil staa os ved at følge.“

Næste Dag gik Præsten op til den nærliggende Herregaard, medens hans Hustru med en fyldt Kurv tog Vejen til Fiskerlejet. Paa Herregaarden boede en Enkefrue; hun havde et stort og et rigt Hjerte, tillige Øren der var aaben for Fattigfolks Nød, og det havde Herren lært hende paa en underlig Maade. Hun havde ogsaa en Gang været ung, haft en Mand og et Barn — en stor velsignet Dreng, og da syntes hun at der var ingen der var saa lykkelig som hun. Saa blev Manden syg og efter Maaneders Svæven mellem Frygt og Haab, kom den hemmelighedsfulde Gæst, der altid bærer Sorgen i sit Slæb. Nogle Dage efter at Manden var begravet blev Drengen syg; — „Difteritis“, sagde Lægen. Kun to Dage, saa var alt forbi, og dog blev alt gjort hvad menneskelig Snille har opfundet til Værn mod hin frygtelige Sygdom. Dette Slag lammede hende næsten helt; det kom saa uventet, saa uformodet. — Kun to Dage før Børnenes store velsignede Fæst, Julen, blev han stedet til Hvile ved Siden af sin Fader. — Det store prægtige Juletræ, der kun var pyntet for ham, med de rige Gaver, stod mange Aar indelukket i den store Sal; hun kunde ikke taale at se det.

Her fandt Præsten et aabent Øre for Bønnen om Hjælp for Enken og hendes Smaa.

„Ja, det kan vi jo sagtens,“ sagde hun, „men Manden kan vi jo ikke give hende tilbage, det vilde dog være den bedste Gave. Ved man ogsaa forvist at de er forulykkede.“

„Nej, ganske vist ikke bestemt, deres Naade,“ sagde Præsten, „men Redningsbaaden har dog afsøgt det hele Terræn, hvor Ulykken formodes at være sket.“

„Det er ikke nok,“ svarede Fruen, „en Baad kan kuldsejle, Besætningen kan redde sig paa Sejl, paa Aarer, ja, paa selve Baaden, og den kan drive langt til Havs; især med en saadan Storm som den vi havde i Gaar.“

De siger jo at der blev observeret en Damper langt ude, hvem borger for, at den var længere ude end der hvor Ulykken skete. Dog det skal vi snart faa at vide. Min Tjener skal i Aften forhøre paa Skagen, hvad „Lands-

mand“ Damperen var, og hvorhen den gik. Det er nemlig ikke umuligt at de paa Signalstationen ved Besked derom,“ fjøjede hun forklarende til.

Da Præsten gik sagde hun end videre: „Lad os ikke tabe Modet, sig hende — hvad var det nu hun hed — Lars Karups Karen — at hun ikke skal lade Modet falde. Manden kan endnu være i Live.“

„Ja-a det kan hende,“ svarede Præsten nølende, „hvis det er Guds Villie; men tror deres Naade ikke, at det foreløbig er bedst ikke at give hende det Haab, thi for mig staar det som meget usandsynligt. Og viser Haabet sig at være en Lygtemand, bliver Sorgen og Fortvivlsen saa meget større.“

„Ja det kan vi jo saa,“ sagde Fruen, „men jeg maa vel nok besøge hende,“ lagde hun smilende til.

„Ja, Tak, det var just det, jeg vilde bede Dem om.“

„Ja stol paa mig,“ svarede hun og rakte ham Haanden til Afsked; „lad os forsøge at skaffe den fattige Enke i det lille Hjem trods Sorgen en lys og velsignet Julefest.“

„Jeg synes,“ sagde hun og viskede en Taare af Øjet, „at jeg handler i min lille Drengs Aand, naar jeg kan faa Lejlighed til at sprede Lys og Lykke om mig, særlig til de smaa Børn.“

„Det gør De ogsaa,“ sagde Præsten, „Gud velsigne Dem!“

En stor og rig Kærlighed har en Gang baaret os alle, og den Kærligheds Afglans mærkes endnu paa Jord og den fik Lars Karups Efterladte at mærke i de første trange Tider. Især var Herregaards og Præstefruen utrættelige; der havde aldrig været saadan en Velstand i det fattige Fiskerleje, som i denne Tid.

Børnene blev hentede op til Herregaarden før Paaskefesten. Den gamle Frue klædte dem i Nyt fra Top til Taa. Saa gik den stille Uge hen. Da lysnede det Paaskemorgen. Fruen havde først forespurgt paa Skagen og Svaret lød: „Svensk Damper ladet med Jærn og Stykgods, bestemt for Philadelphia. Derefter sendtes Telegram til Amerika, og Svaret kom først nu, thi Damperen, der havde haft en meget slem Overfart, var lige ankommen. Det lød paa, at en svensk Damper, der hin Stormdag havde passeret den danske Kyst, havde fra Kølen af en kærtret Fiskerbaad et Par Mil fra Land bjærget to forkomne Fiskere — Lars Karup og Jakob Knudsen.

Jakob Knudsen havde faaet Koldbrand i det ene Ben og havde lidt meget under Overrejsen, hvorfor ogsaa den flinke Kaptajn der førte Skibet, og først anløb Boston, havde faaet ham indlagt paa et Hospital der. Lars Karup var bleven landsat samme Sted og kunde ventes tilbage med det første Danmarkskib.

Dette Telegram spredte Skyggerne, som Solen spredte Skyerne en Foraarsdag; der blev Glæde og Jubel over Fiskerlejet. De kære savnede var som opstanden fra den sikre Grav. Ganske vist blev to borte; men der var dog ingen grædende Enker og Børn efter dem, og saa havde man Lars Karup tilbage, ham — saavidt Befolkningen kunde se — der saa nødig kunde undværes.

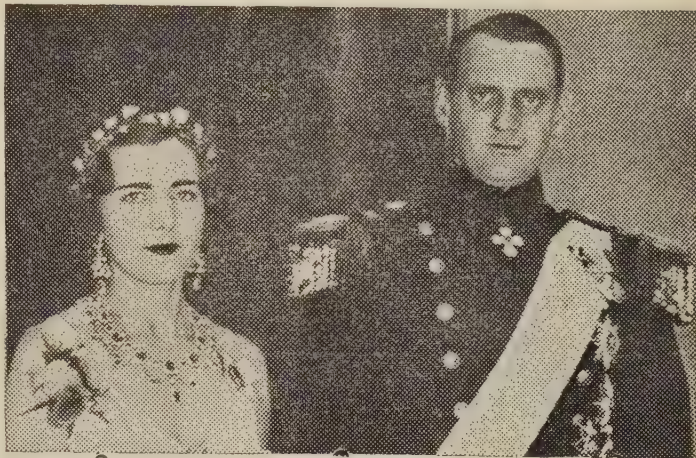
„Kan De se,“ sagde Herregaardsfruen den første Gang hun traf sammen med Præsten efter Lars Karups Hjemkomst, „Herren lever endnu!“

„Ja De har Ret“ sagde Præsten ydmygt og stille; han lever og vi skulde leve nærmere i Tro og Samfund med ham. Vi blev jo genfødt til et levende Haab ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde!“

DET KONGELIGE BESØG FRA DANMARK

Rejseprogrammet for det danske Kronprinspar.

(Fortsat fra sidste Nummer)

Efter Opholdet paa Vestkysten gaar Rejsen østpaa, vistnok per Bil, da det store Naturvidunder, Grand Canyon, beses og den vældige Boulder Dam besøges. Den 16de April ankommer det kongelige Rejsefølge til Saltsøstaden om Morgenen og rejser videre om Aftenen gennem Royal Canyon til Denver, hvor der bliver Modtagelsesfest Tirsdag Formiddag. Om Eftermiddagen køres de per Bil de 60 Mil til Brush for at besøge Ebenezer Diakoniseanstalt, den eneste danske Institution af sin Slags udenfor Danmark. Nu er det dog mere Alderdomshjem end Sanatorium. Alle Indvaanere derude ser frem med glædelig Forventning til det ærede Besøg og der forberedes ivrigt tillige.

Burlingtonbanens Lyntog „Zephyr“ standser i Brush og tager de kongelige ombord og lander dem i Omaha Kl. 12:43 mellem Tirsdag og Onsdag. Her arrangeres ogsaa Festlighed i Anledningen, og en Svipstur Tirsdag Eftermiddag op til Blair for at besøge Dana College og Trinitatis Seminarium, der er den største danskejede Skole i Udlandet. Næste Dag gaar Rejsen videre til Des Moines, hvor Danskerne arrangerer Banket om Aftenen den 20de i Hotel Fort Des Moines, hvortil Danskerne ud over Staten er indbudt. Og mon ikke de besøger den store danske Koloni ved Elk Horn? Efter ca. 24 Timers Ophold rejser de kongelige Gæster nord paa til Minneapolis og St. Paul. Her bliver der ogsaa Fest, Lørdag Aften i det kommunale Auditorium, hvortil Nordvestens danske Befolkning er indbudt eller saa mange som vil og kan. Dette bliver dog ikke det eneste kongelige Besøg i Tvillingbyerne i Aar, idet det norske Kronprinspar, Olaf og Martha, som ogsaa er herovre i Anledning af Udstillingerne, vil besøge Byerne den 6-7 Maj.

Saa fortsættes Turen til Chicago, hvor Festbanket i stor Stil afholdes April 25 paa Stevens Hotel. Den danske Presse derfra vil vide at det skal være den største Fest for de kongelige Gæster, thi „er ikke Chicago den største danske Koloni udenfor Danmarks Grænser, og dette er første Gang i Historien at man er beæret med Besøg af et vordende dansk Kongepar.“ De danske Monumenter er Alderdomshjemmet, et halvt Dusin danske Kirker, samt den gamle historiske Dania Hall. Der bliver ogsaa Tid til at gøre en Visit op til Racine, hvor de bedste Danske i Udlandet bor, thi Gæsterne bliver i Chicago Egnen to Dage.

Om Morgenen den 26de rejser de med Tog til Detroit,

hvor Besøget sikkert gælder de store Automobil Industrier og særlig Præsident Wm. Knudsen af General Motors, velnok for Tiden den mest ansete og betydelige danske Forretningsmand i Amerika. Herfra drager Selskabet til New York med Standsning ved Niagara Vandfaldet. I Storbyen bliver der officiel Deltagelse i Verdensudstillinger, hvor Kronprinsen skal indvie Danmarksbygningen den 2 Maj. Samme Aften giver vor store danske Bariton-sanger Lauritz Melchior en Galaforestilling paa selve Metropolitan Operaen, hvorved han vil foregive sit bedste Stykke, Wagner's „Lokengrin“, sammen med andre Kunstnere. Det skal være første Gang at nogen enkelt Sanger har lejet det kostbare Teater til en privat Forestilling. Men da Entre betaales godt, venter man at der vil blive et Overskud, som skal gives til den danske Komite for dens Udstilling. Hovedbanketten afholdes den 3 Maj paa Waldorf Astoria Hotellet og den bliver næppe for Fattigfolk. Kronprinsparret er ogsaa indbudt til Præsident Roosevelts Hjem i Hyde Park og vil tillige aflægge officielt Besøg i Hovedstaden Washington, hvor det Hvide Hus besøges saavel som den danske Legation. Som Gave til Præsidenten er medbragt en smuk Sølvpokal, som er tegnet af Kronprinsessens Broder, Prins Sigvard, og er udført paa George Jensens Sølvsmiede. Paa Udstillingen spendes saa Tiden indtil Hjemrejsen der foregaar den 10 Maj med „Queen Mary“, Cunardliniens stolte Flagskib. Dermed er det første kongelige danske Besøg i Amerika afsluttet. Maa det saa tjene til at vække mere Interesse for vort lille Fædreland og vor nationale Arv, saa at vi af dansk Rod maa faa mere Samfølelse og Samfund med hverandre.

P. C. Jensen.

GETHSEMANE-NATTEN.

Efter at de havde festet ved Paaskemaaltidet og for første Gang nydt den hellige Nadver sammen, hvorved de ligesom indgik et Fostbroderskab med hverandre og særlig med den Herre Jesus Kristus selv, afsluttede de deres selskabelige Samvær med ham paa denne Jord ved at synge den gamle Paaskelovsang til Guds Pris. Men det anede de næppe. Saa stod de op og gik ud i Natten.

Hist ovre laa Gethsemane Have i Midnattens Mulm. Han drejede langsomt derhenad og stiledede mod sit sædvanlige Bedested paa hin lille Høj. Alt imens fortsattes den fortrolige Samtale derinde fra Bordet. Et stort Vintræ passeredes ved Stien. „Jeg er det sande Vintræ, I ere Grenene, — bliver i mig — bære mere Frugt — dette for at eders Glæde kan blive fuldkommen,“ lød Talen stille fra hans Læber. Nu og da stod han stille og lagde Vægt paa et eller andet Ord, som om det var en sidste Advarsel, et alvorligt Raad eller en opmuntrende Trøst. „I skulle elske hverandre“, — „I ere mine Venner“, — „En Tjener er ikke større end sin Herre“, — „Naar Talsmanden kommer,“ — „Om en liden Stund“, „Beder og I skulle faa,“ — „I skulle have Fred i mig“, — „Vær frimodige, jeg har overvundet Verden“. Og saa med eet ligesom favnede han dem i sine Arme og bad saa inderlig til sin himmelske Fader for dem. (Joh. 17).

Det var den underligste Aften de endnu havde oplevet. Om de altid kunde have det saadan med ham! Men noget mærkeligt knugende laa i hans Ord om den Fremtid, — noget om Flugt, Forfølgelse, Død og Grav, men med Lys

forude. „Jeg lever, og I skulle leve!“ „I skal se mig igen!“

Saa, nu begynder det. De skred over Kedrons Bæk og traadte ind under Havens dunkle Træer. En Gaard af samme Navn laa lige for. „Sæt eder her, medens jeg gaar derhen at bede“, sagde han saa usædvanlig nedtrykt. Maatte de ikke gaa med ham derind? Det saa saa skummelt ud derinde som i et Persekar.

Jo, Peter, Jakob og Johannes blev vinket med lidt længere; de havde jo været med et Par Gange før, da han aabenbarede sin Herlighed. Mon der var en lignende Oplevelse i Vente denne Gang? Glad gik de frem.

Men snart fik de andet at tænke paa en Højtidstunder. „Min Sjæl er bedrøvet indtil Døden; bliver her og vaager med mig!“ sukkede Jesus i underlig Angst. Deres Mod svigtede dem; det var ligesom Helvedes raa Aander laa og truede derinde under Skrænten. De faldt matte ned i forknytt Bøn, medens han sled sig et Stenkast fra dem op ad Bakken. Saa faldt han og de hørte ham sukke i Bøn til Faderen, „Er det muligt, saa lad denne Kalk gaa mig forbi; dog ikke som jeg vil men som du vil, Fader.“

Aah, havde han blot ikke sagt dette sidste, saa var der Haab at alt blev vel; thi Faderen hørte ham jo altid. Men det lød saa resigneret, som om det onde var uundgaeligt, — ja, at det var Faderens Villie! O hellige Hemmelighed! Deres Øjne blev saa betyngtet, — ligesom Hjertet. Det var ved at blive sent paa Natten.

Pludseligt stod han der for dem; Peter saa ham først, han var den modigste og vilde ikke give op Haabet. „Saa kunde I da ikke vaage een Time med mig!“ lød det mildt bebrejdende fra ham, „vaager og beder, for at I ikke skulle falde i Fristelse. Aanden er vel redebon, men Kødet er skrøbeligt.“ Saa gled han atter bort i Mørket.

„Min Fader, hvis denne Kalk ikke kan gaa mig forbi, uden jeg drikker den, saa ske din Villie“, lød det dæmpet derhenne. Dog sporedes en lidt fastere Tone denne Gang, omend den dirrede af Dødsangt. Saa stod han der igen! Var de virkelig atter sovet ind? Det syntes at lyse over Stedet derhenne. Hvor følte de hans medlidende Blik paa dem, og han havde ikke sovet! Atter fjernede han sig som i Taagesløv og de hørte ham bede de samme Ord, omend fast og selvbevidst saa dog saa smertemættede. Men nu vidste han hvad han, hvad Faderen vilde.

Hurtigt vendte han tilbage denne Gang: „Staar op, lader os gaa; se, han som forraader mig er nær!“ sagde han næsten livligt, ligesom een der er styrket efter en Kamp. Mon en Engel havde besøgt ham og bragt ham en Livsdrik fra oven? Det var jo sket før. Der var Blod paa hans Kjortel. Men hvem var det han hentydede til? Peter og Johannes vekslede forstaaende Blikke, — Judas!

Og just som de fortalte de andre derom, drejede Judas om Klippeafsatsen og efter ham fulgte en hel Skare bevæbnede Folk, — Synedriets Tjenesteskab. Judas vendte sig om, da han opdagede den lille Flok samt Jesus, og hviskede noget til Anføreren. Saa traadte han frækt frem og forstillede sig med det sædvanlige Broderkys paa Jesu Kind. „Hil være dig, Mester!“

Som berørt af en Slange stod Jesus der bleg og dog saa sagtmodig. „Ven, hvorfor kommer du her?“ sagde han tungt. Og næppe var det sagt førend Svendene trængte sig ind paa dem.

„Hvem leder I efter“, spurgte Jesus myndigt. De stansede brat.

„Jesus af Nazareth“ svarede den romerske Anfører

lidt usikker i Stemmen, medens han løftede Fakkelen for bedre at se Jesus i Ansigtet.

„Det er mig“, sagde Herren med en Stemme der lyste af Kraft. Svendene for forskrækket tilbage og snublede over hverandre i Mørket. „Hvem leder I efter“, lød det atter udfordrende fra ham. Alt imens tog Disciplene Mod til sig og Peter havde endog befriet sit korte Sværd af Balgen.

„Jesus af Nazareth“ kom det mere spagt fra nogle af dem.

„Jeg har sagt eder, at det er mig; dersom I da lede efter mig, saa lad disse gaa“, sagde Jesus myndigt dog mildt, medens han med en Haandbevægelse antydede sine Venner. Alt imens havde Peter benyttet Lejligheden til at rette et Hug efter en særlig nærgaaende Svend og som vilde have kløvet Hovedet paa denne, dersom ikke et betimelig Kast havde frelst ham saavidt at blot Øret røg af.

Nu blev der Opstand. Men Jesus vendte sig hurtigt til de to kæmpende og fik den ivrige Peter til at nedlægge sit Vaaben medens han med Fingeren rørte ved Mandens Øre og straks helede det. Underlige Mester!

Saa tog Anføreren fat paa Jesus og da de saa at han villig lod sig fange, bandt de Reb om hans Liv. Nu tabte hans Disciple aldeles Modet og løb bort. Fjenderne havde ligesom paa Fornemmelsen at her forelaa en Betingelse, saa de lod dem løbe. Kun en ung Mand kom frem fra Gaarden, muligvis vækket ved Spektaklet, thi han var iført sin Natdragt, og fulgte nysgerrig efter dem. Men da de greb fat i hans Klæde, strøg han dette af sig og løb hjem igen. (Mon det var Markus selv som fortæller det?)

„I er gaaet ud som imod en Røver med Sværd og Kniver. Da jeg var daglig hos eder i Helligdommen udrakte I ikke Hænderne imod mig“, sagde Jesus ironisk til sine Vogtere, men tilføjede alvorligt, „men dette er eders Time og Mørkets Magt.“ Deri laa en Appel til Overvejelse. Stille gled Toget skyndsomt gennem Morgendisen i Dalen og op til Ypperstepræstens Gaard. En Stafet blev hurtigt sent ud at oplyse Raadets Medlemmer om den vigtige Begivenhed. Det gjaldt nu om at handle før Folket fik Nys om Sagen; thi Folkestemningen er uberegnelig. Hanerne gol i Morgenlyset som kun svagt gennemtrængte den isende Foraarsstaage, der laa som et trykkende Slør over den hellige Stad, Jerusalem.

Porten var i stadig Bevægelse for at indlade Raadsherrene og deres Tjenere. Et Par anspændte Mænd slap ind tillige. Den ene kendte man som en velstaaende Fiskers Søn fra Galilæas Sø; men hvem var den nervøse Unger-svend der med det stride Skæg? De frittede ham ud.

Saa føjede Peter nok et Sting til sin elskede Herres Smerte. Han benyttede sig af uhæderlige Midler for at faa Lov at være i hans Nærhed. Men der kan intet vanhelligt taales; kun det sande og det rene kan sejre i Jesu Samfund. Man fordriver ikke Djævlene ved Beelzebul, eller dækker Løgn ved at sværge. Men Jesus vendte sig og saa paa Peter med dette underlige milde gennemborende Blik. Det knuste hans sidste Overmod. Han gik udenfor og græd bitterlig. Jesus blev ført ind for Raadet og Langfredag opbrandt med sin Tragedie.

P. C. Jensen.

DEN MODERNE ANTISEMITISME OG BIBELEN Af Pastor Lic. teol. Wilhelm Møller.

Jødefjendtlige Strømninger fandtes allerede i den romerske Kejsertid. Det nye Testamente giver os et Eksempel derpaa. Akvila, som stammede fra Pontus, havde faaet Paabud om sammen med sin Hustru at forlade Italien

efter at Kejser Claudius havde paabudt, at alle Jøder skulde forlade Rom. Saaledes berettes der i Apostlenes Gerninger i Kap. 18,2. Begge ledsagede siden Paulus paa hans Rejse til Syrien. Siden opholdt de sig i Efesus, hvorfra de lader hilse Menigheden i Korinth (Apg. 18,26, 1. Kor. 16,19). Men i Rom. 16,3 finder vi dem atter i Rom. — Saa-danne antisemetiske Strømninger opstod Tid efter anden, og den moderne Antisemitisme har saaledes gamle Forbilleder. Angrebene paa Jødedommen er ofte ogsaa blevet til Angreb paa Gamle Testamente, og da Gamle Testamente og Ny Testamente hænger saa nøje sammen, vedrører Angrebet Bibelen i dens Helhed.

Disse Angreb paa Bibelen er ofte aabenbart urimelige og uretfærdige. Ikke sjældent vender man op og ned paa Bibelens Udsagn og kommer desuden med Paastande, som ikke har nogen som helst Støtte i Bibelen. Man paastaar saaledes, at Josef i sit Forhold til Potifars Hustru var den skyldige Part (1. Mos. 39), og at han gennem sine Spandmaalsforordninger i Mos. 41 og 47 skaffede sig Midler til at stoppe i egen Lomme. Man paastaar — i Strid med Bibeltekstens Ordlyd — at Israeliterne ved deres Udgang af Ægypten medtog Skatte tilhørende Ægypterne, og man søger at gøre Profeterne og Jesus til Arier for at kunne gøre Fordring paa de Dele af Bibelen, som man anser for værdifulde som Produkter af nordisk Aand, samtidig med at man frakender Jøderne dem. Man kan om de bibelske Skikkelser anvende Udtryk som „Mordbrændere“, „Storslagtere“, „Giftblandere“, „Kvindeskændere“, „Mordere“ etc. Saaledes forvrænger man de gammeltestamentlige Beretninger og fremstiller Sagen som om disse Udtryk karakteriserede det væsentlige hos de omtalte Personer.

Alle disse Ting kommer ogsaa til at staa i et andet Lys, naar man betænker, at Bibelen slet ikke vil skildre nogle „Helgener“ paa Sandhedens Bekostning. Den fremstiller Menneskene i Sandhedens skarpe Lys med al deres Synd og Brist. Bibelen kender kun een, som er den Hellige, og ham alene tilkommer Æren. Selv de mest fremtrædende Mennesker er fejlende Sjæle, som behøver Guds Forladelse og Naade, og som maa leve paa hans uendelige Taalmod.

Den moderne Antisemitisme mener at kunne genfinde alle den nutidige Jødedomms Synder og Fejl i det gamle Testamente. Det er let at bevise, hvor uretfærdigt dette er. Man maa bestemt skelne mellem den nutidige Jødedom og Gamle Testamente. Her kan man erindre om Luther, som kunde fælde de skarpeste Ord om Jøderne, men satte Gamle Testamentet meget højt. Med Jesu Korsfættelse har Jødernes Fjendskab mod Gud naaet sit Højdepunkt, og med Jerusalems Ødelæggelse Aar 70 e.Kr. er deres Skæbne beseglet. Allerede Gamle Testamente forudsiger, at Jøderne skal blive adsplittede i Verden, og at de i Stedet for at blive til Velsignelse for Verden skulde blive den til Forbandelse. Dette er gaaet i Opfyldelse paa en Maade, som er forfærdende. Jødernes Skæbne er et Bevis paa det guddommelige Ords Sandhed. Den bekendte Anekdote om Frederik den Store's Hofprædikant Steinmetz indeholder en dyb Sandhed. Kongen spurgte ham, hvilket Bevis han havde for Bibelens Sandhed, og Steinmetz svarede: „Jøderne, Deres Majestæt“.

Jødeproblemet er mangesidet, det er et nationalt og internationalt Problem, et økonomisk Spørgsmaal og et Raespørgsmaal. Det staar der som en Gaade, som Verden ikke kan løse, en Gaade, som ikke har noget Modstykke i Verdenshistorien. Alene Bibelen kender dens Løsning. Baade Gamle og Nye Testamente forudsiger nemlig, at

Adspalttelsens, Forstokkelsens og Forbandelsens Tid skal faa Ende. Det skal ske, naar Israel omvender sig, forløses fra sin Straffetilstand og finder Vejen til Kristus. Paulus taler derom i det 11. Kapitel af Brevet til Romerne. Dette Endemaal er Gaadens Løsning. For dette Maals Skyld er dette Folk blevet bevaret gennem Tiderne. Ved at afvise Kristendommen har Jøderne tabt Nøglen til den rette Indsigt i Bibelen, de har klippet den Livstraad over, som forbinder Jødefolkets Historie med det nye Testaments Beretninger, saaledes at Luther kunde udbryde om Jøderne: „Nu har de ingenting.“ Men vi maa aldrig glemme, at Israels Folk efter Guds Vilje blev det Middel gennem hvilket Frelsen blev givet til Verden.

Tænkt og skrevet.

EVIGT LIV

Vi Mennesker glædes ved Livet og ved, at vi skal dø; men vi gør os Forestilling om Liv efter den legemlige Død. Det er særegent just for Mennesket, — Skabningen i Guds Billede.

Vi kender tre forskellige Slags Liv: Planteliv, animalsk Liv eller Dyreliv, og Menneskeliv. Kun Mennesket gør sig Forrestilling om og ønsker evigt Liv.

Men hvad Vished har vi for det? og hvad er dets Væsen eller Beskaffenhed?

Evangelisten Lukas fortæller (10/25 flg.) om en lovkundig, der spurgte Jesus, hvad han skulde gøre for at arve evigt Liv, og 18,18 fortæller han videre, at en ung rig Mand rettede væsentligt samme Spørgsmaal til Jesus. De var begge vis paa, at der gaves evigt Liv for Mennesket; men hvorledes skulde de sikre sig det? Nærmere derom siden.

Bibelen fortæller om, at Jesus opvakte flere døde. Af disse Opvækkelser er tre særlig mærkværdige, idet de viser, at Personen levede, efter at Mennesket var legemligt dødt. Den første af disse Opvakte er Synagogforstanderen Jairus' Datter (Mark. 5, 41). Det er en ung Pige, der just var død. Jesus kalder paa hende: „Pige, jeg siger dig, staa op!“ og Pigen stod op. Det viser, at Personen levede, efter at Legemet var død.

Det andet Tilfælde er Enkens Søn i Nain. De er paa Vej med ham til Graven. Jesus møder Ligskaren udenfor Byen (Lk. 7, 12). Da han saa Enken, ynkedes han inderlig og sagde til hende: „Græd ikke!“ og han traadte til og rørte ved Baaren, og de, som bare, stod stille. Jesus sagde da til den døde: „Du unge Mand, jeg siger dig: Staa op!“ Og den unge Mand rejste sig og begyndte at tale, og Jesus gav ham til hans Moder. Atter et Bevis for, at Personen levede, efter at Legemet var død. Jesus taler jo til den levede, efter at Legemet var død.

Det tredje Tilfælde er Lazarus i Bethania, Marthas og Marias Broder (Joh. 11,44 flg.) Han har ligget fire Dage i Graven. Jesus raaber med høj Røst: „Lazarus! kom herud!“ og den døde kom ud af Graven, bundet med Jordeklæder om Hænder og Fødder, og et Tørklæde var bundet om hans Ansigt. Jesus siger til dem: „Løser ham og lader ham gaa.“ Ogsaa denne Beretning viser, at Personen levede, efterat Legemet var død.

Der fortælles Mt. 11,5 og Lk. 17,22 i Forbindelse med Jesu Svar til Døberen Johannes Disciple, at Jesus opvak-

te døde; men det siges ikke, at han direkte tiltalte de døde. Og Mt. fortæller 27,50 flg., at ved Jordskælvet, da Jesus opgav Aanden, aabnedes Grave, og mange af de hensovede helliges Legemer gik ud af Graven efter hans Opstandelse, kom ind i den hellige Stad og blev set af mange. Det viser, at troende Menneskers Aander levede efter deres Legemers Død. Det er betegnende, at det var helliges Legemer, der stod op, og at det skete i Forbindelse med Jesu Opstandelse. Det er sikkert sket til Trøst og Haab for dem, som da troede paa Jesus, og for alle, som siden vilde tro paa ham ved Evangeliets Forkyndelse. Evangelisten siger ikke at de nævnte atter „sov hen“, men det er rimeligt, og at de saaledes med alle hellige skulde vente paa Jesu Genkomst i Herlighed (Mt. 25,31 flg.).

Alt det anførte viser, at Mennesket ejer Liv ud over det legemlige Liv. Evigt Liv!

Historien Lk. 16,19 til Enden vidner ogsaa om personligt Liv efter legemlig Død af baade den rige Mand i Pine-stedet og af Lazarus i Abrahams Skød. De er for evigt adskilt.

Endnu skal henvises til Jesu Samtale med Saddukæerne, Mt. 22,23-33. Der hævdes baade Liv — saligt Liv — efter den legemlige Død og delvis Tilstanden: Der skal ikke tages til Ægte eller bortgiftes. De salige skal være som Himmels Engle. Abraham, Isaak og Jakob er der; men Gud er ikke dødes, men levendes Gud. Og her nævnes dødes Opstandelse. De to — dødes Opstandelse og evigt Liv — hænger nøje sammen. Saddukæerne i Jesu Dage nægtede dødes Opstandelse; ligesaa gør vantro Mennesker i vor Tid. De ønsker ikke evigt Liv! De gruer for det.

Angaaende Tilstanden i det evige Liv har vi Jesu tydelige Svar til de to nævnte Mænd, den lovlærde og den rige unge Mand, det er Kærlighedsbudet — det nugældende og eviggældende: „Du skal elske Gud af hele dit Hjerte, Sjel, Sind og Styrke, og din Næste som dig selv.“ Det holdt Jesus, og det vil ogsaa de gøre, som tror paa ham til Frelse.

I en Betragtning angaaende evigt Liv maa ikke forbigaa, hvad Jesus siger, Mt. 25 Kap. om, naar Menneskesønnen kommer igen i sin Herlighed. Alle Folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem ad, som en Hyrde skiller Faarene fra Bukkene. Og han skal stille Faarene paa sin højre Side og Bukkene paa sin venstre. Da skal Kongen sige til dem paa sin højre Side: „Kommer hid, min Faders velsignede og arver det Rige, som var beredt eder fra Verdens Grundlæggelse. Thi jeg var hungrig, og I gave mig at spise,“ osv. Et helt Rige, beredt os fra Verdens Grundlæggelse! Og til dem paa sin venstre Side skal Kongen sige: „Gaar bort fra mig, I forbandede! til den evige Ild, som er beredt Djævelen og hans Engle. Thi jeg var hungrig, og I gav mig ikke at spise“ o. s. v. De paa Kongens venstre Side faar ikke, hvad der var beredt Mennesker, men hvad der var beredt Djævelen og hans Engle efter eget Valg. Der gøres ingen Forskel mellem Folkeslagene. Jesus vilde jo gøre dem alle til sine Disciple, saa de kunde arve det Rige, der var beredt dem, der tog imod, fra Verdens Grundlæggelse. Kærlighedsbudet er saa gammelt som fra Verdens Grundlæggelse, og det skal gælde i det evige Liv!

Angaaende dødes Opstandelse bruges der paa Dansk i tredje Artikel „Kødets Opstandelse“; men jeg husker, at der brugtes „Legemets Opstandelse“; paa Engelsk „Resurrection of the body“. „Modernisterne“ har særlig villet nægte Jesu legemlige Opstandelse. I sin Bog „The Master“ spørger Walter R. Bowie: „Hvad blev der af det Lig, som lagdes i Josefs Grav?“ Vi ved jo, at mange

saa Jesus efter hans Opstandelse. Paulus skriver, at Jesus blev set af Peter og Jakob og alle Apostle og sidst af ham; han blev og set af over fem hundrede Brødre paa een Gang (1. Kor. 15, 6), saa hans Opstandelse er vel stadfæstet. Men Vægten ligger ikke paa hverken Kødets eller Legemets Opstandelse, men paa Menneskets Opstandelse. Det skønneste og mest rammende i saa Henseende er Pauli Ord: „Alle skulle vi ikke hensove; men vi skulle alle forvandles i et Nu, i et Øjeblik, ved den sidste Basun; thi Basunen skal lyde, og de døde skulle oprejses uforkrænkelige, og vi skulle forvandles. Thi dette forkrænkelige maa iføre sig Uforkrænkelighed og det dødelige iføre sig Udødelighed; da skal det Ord opfyldes, som er skrevet: „Døden er opslugt til Sejr.“ „Død, hvor er din Sejr? Død, hvor er din Brod? Men Dødens Brod er Synden, og Syndens Kraft er Loven. Men Gud ske Tak, som giver os Sejr ved vor Herre Jesus Kristus!“ (1. Kor. 15, 51—57.). Saa vil vi slutte med Jesu egne Ord: „Den Time kommer, da alle, som er i Gravene, skulle høre hans Søns Røst, og de skulle gaa frem, de, som havde gjort, det gode, til Livets Opstandelse, men de, som have gjort det onde, til Dommens Opstandelse.“ (Joh. 5, 28—30).

Det bør vel mærkes, at baade her i Jesu egne Ord — og ligesaa i hans egne Ord Mt. 25. Kap., tidligere anført — gøres Dommen afhængig af Gerninger, gode Gerninger og Mangel paa sadanne eller „det onde“. Det kan ikke rokkes. Men Markus 16, 16 læser vi Jesu Ord: „Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst; men den, som ikke tror, skal blive fordømt.“

Det er Jesu egne Ord begge Steder. I det ene Ord gøres Frelsen og Dommen afhængig af Tro i de andre af Gerninger. Er der Modsigelse? Nej! Men Tro og Gerninger er saa nøje forbundne, at de ikke kan skilles ad. Tro af føder gode Gerninger. De hører sammen som et godt Træ og god Frugt. „Vis mig din Tro uden Gerningerne og jeg vil af mine Gerninger vise dig Troen“ (Jak. 2, 18). Ingen Modsigelse mellem Tro og gode Gerninger. De hører sammen med evigt Liv.

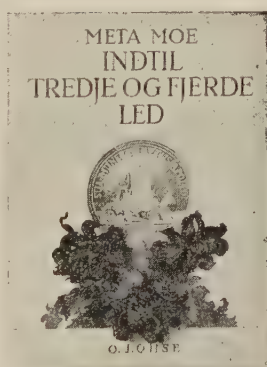
A. M. Andersen.

Meta Moe

Indtil tredie og fjerde Led

En velskreven Roman om den arvelige Belastnings tunge Problem.

Bogens Tendens er, som dens Titel paapeger, at vise, hvorledes særegne syndige og umoralske Drifter og Tilbøjeligheder ofte arves baade i tredje og fjerde Led blandt Menneskens Børn, og at dette syndige Arvegods tit tager Magten fra Arvingen, saa han bliver den daarlige Arvs Slave. Derpaa gives der talende Eksempler i Bogen. Men den fortæller ogsaa om Individet, som efter mange Solemærker at dømme har faaet en daarlig Slægtsarv og dog ved Troens Kraft og Selvbeherskelse vandt Sejr over det daarlige og blev gode og nyttige for Samfundet. 205 Sider. Pris netto \$1.35 indb. \$2.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Danmarksnyt

„Det var en morsom Oplevelse forleden Aften i København at se Filmen om Kong Gustav af Sverig“ skriver Kr. Dagblads Korrespondent. Odd Fellow Palæets store Sal var næsten fyldt og i Logen sad Kongens Yndling, Kronprinsesse Ingrid, for at se sin Bedstefader optræde som Helt paa det hvide Lærred. Filmen blev taget af Kongens egen Hoflakaj, E. Bengson, i Anledning af hans Højheds 80aarige Fødselsdag, der blev fejret over hele Sverige. Den viser ham som en endnu spændstig og gemytlig gammel Herre der er i Besiddelse af megen Menneskelighed og Ligeftremhed. Filmen er privat Eje og er kun Smalfilm, men giver Folket Lejlighed til et Kig ind bag kongelige Kulisser.

Danmarks ældste Missionær, Villads Hansen, blev den 31 Jan. 70 Aar gammel og en Fødselsdagsfest fejredes for ham paa Missionsstationen Tabor i Shervaroy-Bjergene i Sydindien. Og til stor Glæde for alle traf det sig saaledes, at D.M.S.s Næstformand Biskop Malmstrøm og Sekretæren Axel Holt, der havde været Delegater til Verdensmissions-Kongressen ved Madras, kunde være til Stede. Siden Johan Andersens og Bittmanns Hjemkomst er Villads Hansen de danske Missionærers Alderspræsident paa Arbejdsmarken i Indien, ligesom Bolwig er det paa Marken i Manchuriet. I sine unge Dage var Missionær Hansen rejst til Amerika for at prøve Lykken og blev Bager derovre. Men vendte saa tilbage for at komme paa Missionsskolen i Herning under Provst Koeh. I 1901 blev han ordineret og udsendt til Indien, hvor han siden har arbejdet iblandt Malajerne i Shervaroy. Her opdrog han tillige en Plantage hvorved han erhvervede sit Livsophold og kunde frasige sig i mange Aar sin Løn hos D.M.S.

Det er Alkoholspørgsmaalet, som i store Dele af vort Folk anses for et utiltalende graat Spørgsmaal, man gaar langt udenom. Det var kun disse Afholdsfolk, der idelig kredsede om sligt.

Men nu har Videnskaben længst skabt ny og paatrængende Opsigt om Spørgsmaalet. Ved alle disse mærkelige Resultater om de smaa Alkoholdosers skæbnesvangre Indflydelse under Nutidens Trafik. Nationalsocialismen gaar i disse Dage ind for Forbud med baade Alkohol og Tobak. Og den danske Rigsdag har ved Behandlingen af den nye Ædruelighedslov vist en helt forandret Indstilling til Spørgsmaalet om den offentlige Ædruelighed.

I dette rette Øjeblik har „Det blaa Kors“ udgivet 2. Udgave af saa dygtig og lettilgængelig Haandbog paa 172 S. som Alkohol-Spørgsmaalet skrevet af to Eksperter: Dr. phil. Pastor Axel Garboe, fhv. Socialarbejder ved Kommunehospitalets 6. Afdeling; og Sognepræst M. Th. Nielsen paa Københavns Nørrebro, men tidligere Fængselspræst paa Vridsløselille.

Bogen er ført op til Dato og illustreret. Den behandler paa populær Maade Emner som. Alkoholens Fysiologi, dens Følger for Samfundet og Slægten, dens økonomiske og moralske Sider, Afholdsbevægelsens Historie, Statsforsøg, Alkoholisters Redning m.m.

Enhver ansvarsbevidst voksen Mand og Kvinde burde læse denne Bog.

K.F.U.K.s Hovedforening i København, den største K. F.U.K. Forening i Norden, har i disse Dage fejret sit 50

Aars Jubilæum ved en Række Fester, der har samlet Deltagelse fra hele Landet og Repræsentanter fra de andre nordiske Landes K.F.U.K. Forbund. Mange unge Kvinder udover vort Land, der gennem Aarene er søgt til Hovedstaden, har i K.F.U.K.s Hovedforening fundet et gæstfrit Samlingssted med gode og ligesindede Kammerater. Her udfra er ogsaa vokset en Række betydende Arbejdsgrene, som har været til stor Gavn og Velsignelse. Man behøver blot at nævne: De grønne Spejdere, Lærerindernes Missionsforbund, Kristelig Forening for Sygeplejersker og Mariaforbundet.

Hovedfesten holdtes om Eftermiddagen med Taler af Kammerherreinde Clan, Biskop Fuglsang Damgaard, Comtesse Henriette Knuth og derefter opførtes for den store Forsamling bl. hvilken bl. a. befandt sig Dronningen, Kirkeminister Johs Hansen og mange Repræsentanter for Kirke og Menighed, den store og skønne Jubilæumskantate. Kantaten er skrevet af Digteren Mads Nielsen og Musikken af den unge Kantor ved St. Petri Kirke Gert Abrahamsen. Det var K.F.U.K.s egne Medlemmer, der havde paataget sig at fremføre Kantaten og de skilte sig smukt fra den krævende Opgave. Saavel Tekst som Musik vil utvivlsomt overleve Festen og blive benyttede langt ud i Fremtiden.

Om Aftenen var Odd Fellow Palæets store Sal fyldt til sidste Plads og det var festligt at se det store Faneopbud og de mange Unge paa Scenen. Mindst 1500 af K. F.U.K.s egne Medlemmer var her samlet paa en Gang. Der blev ogsaa ved denne Lejlighed holdt en Række Festtaler med Hilsener fra beslægtede Organisationer. Desuden blev der bragt Hilsener fra Sverigs og Finlands K. F.U.K. Den festlige Aften sluttede med fornyet Opførelse af Kantaten, der i det store Rum klang med festligt Brus baaret af de unge Stemmer og af et dygtigt Amatørorkester. Kantaten mundede naturligt ud i Fællessangen: Ungdommens Frelser.

To Brødre mødes efter 51 Aar. Til Sommer finder der i Køge et Møde Sted mellem to Brødre, der ikke har set hinanden i 51 Aar. Det drejer sig om de to Køgensere, den 75-aarige fhv. Hovmester Chr. Jensen, som i en lang Aarrække har boet i California, og den 68-aarige Carl Marius Jensen, der er Inspektør ved en Guldmine i Sydafrika. Begge to udvandrede i en ganske ung Alder, og har kun været hjemme en enkelt Gang siden. Ved et Besøg i Danmark i Fjor fik Inspektør Jensen Adressen paa sin Broder i California, og der kom saa en Brevveksling i Stand mellem de to Brødre, der hidtil ikke havde været vidende om hinandens Opholdssted. De har nu hver for sig sendt Besked til en tredje Broder, Vognmand Niels Jensen, Køge, om, at de vil besøge ham til Sommer, saafremt det lader sig gøre. Vognmand Jensen har sidste Gang set Broderen i California for 25 Aar siden, og de to Brødre fra California og Sydafrika har altsaa ikke set hinanden i 51 Aar.

100,000 Kasser amerikanske Spiseæbler ankommen. Marts 1. laa der 100,000 Kasser Æbler i Frihavnen; allerede næste Dag var en stor Del af dem fjernet, for Æblerne er nemlig kommet paa Friliste fra 1. Marts.

Det er lutter Spiseæbler fra Amerikas Stillehavskyst. Æblerne fordeltes til Frugthandlerne og det store Æblesalg begyndte straks. Efter de mægtige Tilførsler at regne tør man haabe paa, at Æblerne bliver billige.

Man skulde gerne i den kommende Tid kunne købe gode Spiseæbler for et halvt Hundrede Øre.

Æblerne faar Lov til at opholde sig paa Frilisten til 31. Juli.

Missionærer rejser ud. Missionærparrene Ernst Engskov og Karl Bundgaard med Fruer ventes i Følge „Herning Avis“ at afrejse fra Hamborg den 21. Marts efter tilendebragt Orlov i Danmark. Missionær Engskov er øverste Leder for Missionærerne og skal ud for at afløse Missionær Erland Kiær, der midlertidigt som Vikar har Posten som Konferenceformand. Missionær Erland Kiær rejser derefter formodentlig til sin sædvanlige Virkekreds i Schellem, — altsaa i Sudan, Afrika.

Rockefeller-Gave til det jyske Universitet. Den europæiske Direktion for Rockefeller-Fondets videnskabelige Afdeling, som har Domicil i Paris, har tildelt det jyske Universitets anatomiske Laboratorium en Gave paa 12,000 Kr. til Modernisering af Instituttets tekniske Udstyr.

Beløbet er skænket uden Ansøgning og er personligt givet til Professor Larus Einarsons videnskabelige Undersøgelser af Hjerne- og Nervesystemet, hvor Professoren har udført et videnskabeligt Forskningsarbejde, som har vakt stor Opmærksomhed saavel i Europa som i Amerika.

Koldinghus. Forleden vedtog Byraadet i Kolding at yde 200,000 Kroner til Genopførelsen af Koldinghus Slot, men hvorledes Overdækningen skulde være, blev der ikke helt Klarhed over. Byraadet ønskede, at Slottet skulde have Kobbertag, og det er Ministeriet gaaet med til.

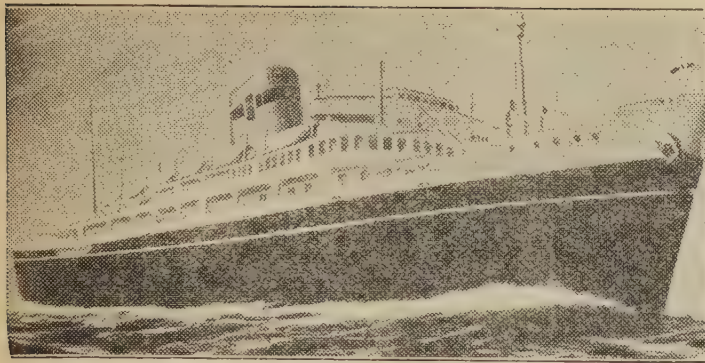
Fhv. Indremissionær Valdemar Hansen, Alderslyst, Silkeborg, er afgaaet ved Døden i en Alder af 72 Aar.

Hansen, der var Lærersøn fra Thorslunde, var oprindelig Manufakturhandler, men blev i 1895 Kolportør for Indre Mission og Aaret efter Indremissionær. Han har haft sit Virkefelt mange forskellige Steder i Landet. Først var han et Aarstid i Sakskøbing, derefter i fem Aar i Skjern, 1902—09 i Odense, de følgende fem Aar i Kejlstrup, saa i Auning 1914—21, atter i fire Aar i Sakskøbing og endelig efter 1925 i Ry, hvorfra han flyttede ind til Alderslyst ved Silkeborg, da han gik af som Indremissionær.

100-aarig Veteran død. Veteran, fhv. Gaardejer Nis Peter Schmidt er 27. Februar død i sit Hjem paa Lavensby Mark, Sønderjylland. Schmidt, der var Dannebrogsmænd, var Genstand for stor Opmærksomhed, da han 9. Januar i Aar fyldte 100 Aar.

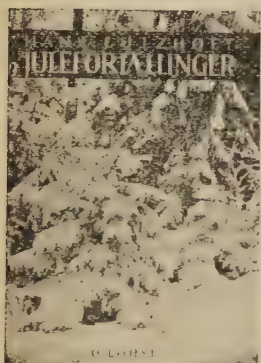
Han blev ædt af Krokodiller. En dansk Sømænd, der var forhyret med Rederiet „Heimdal“s Dampskib „Manø“, har, medens Skibet laa i en afrikansk Havn, lidt en frygtelig Skæbne, idet han blev ædt af Krokodiller efter en Kæmpestrid under en Kanoetur paa en Flod.

En usædvanlig Familiefest, hvor Far, Datter og Datterdatter, fejrer Fødselsdag paa samme Dag, er ikke noget helt almindeligt Tilfælde. Det skete imidlertid i Bryggeriarbejder Robert Johansens Hjem, København. Forleden havde Robert Johansen, hans Datter Roma Larsen og hans lille Datterdatter, Mona Larsen, alle tre Fødselsdag, idet de er født den 22. Februar, henholdsvis 1880, 1911, og 1933.

Oceankæmpen, der bygges i Nakskov.

Under megen Festivitet søsattes Gdynia Amerika Linies nye 16,000 Tons store Passagerbaad forleden fra Nakskov Skibsværft. Den polske Gesandtfrue, Mme. Starzewski, gav Skibet Navnet „CHROBRY“, en gammel polsk Konge, der havde den Forbindelse med Danmark, at hans Søster var Svend Tveskægs første Hustru. Her ses et Billede af det store, smukke Skib, der vil faa Plads til 1050 Passagerer og 260 Mands Besætning.

Hans Lützhøft

Julefortællinger

Det er fjerde Oplag af disse Fortællinger, som har været udsolgt i adskillige Aar, men som bliver efterspurgt. Stiftsprovstens Fortællinger bliver aldrig forældede. 63 Sider, Pris netto \$0.60.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

DANMARK, VORT LAND I BILLEDER OG TEKST

Bogen indeholder

ialt 90 smukke Fotografier, som er udført og trykt paa fornemt Kusttrykpapir og ledsaget af dansk og engelsk Tekst under hvert Billede. Omslaget, hvorpaa der er et pragtfuldt helsides Billede af Kronborg, er lakeret, og Bogen leveres i en Kartonæske lige parat til Forsendelse.

Pris \$1.25, portofrit tilsendt

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

FRA DAG TIL DAG

Daglig Bibellæsning med Forklaring for tre Aar.

En Haandsrækning til at følge med paa daglig Vandring af Bibelens Stier. 1., 2. og 3. Aargang af C. Asschenfeldt-Hansen.

Smukt og solidt indbundet med Læderryg og Hjørner. Stort Format 308 Sider. Pris \$2.50 portofrit tilsendt.

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Blandt Landsmænd.

Om de danske kongelige Gæster der nu besøger os, skrives flg. af Pionærens Danmarkskorrespondent:

Kronprins Frederik har ved sin ligefremme Færd forlængst vundet det danske Folks Hjerter, og Kronprinsessen er paa en forbausende let Maade gledet ind i det Milieu, der danner Rammen om hendes Tilværelse, men samtidig har hun forstaaet gennem sine Sportsinteresser og Arbejde indenfor Spejderbevægelsen at komme i Kontakt med store Dele af den danske Befolkning.

Naar de Danske i Amerika kommer til at møde det danske Kronprinspar, saa vil de ikke staa overfor fjerne Personligheder, der fra et ophøjet Stade giver dem naadige Nik, men de vil træffe to ligefremme og usnobbende Mennesker, som med et djærvt Haandtryk vil hilse som Landsmænd hilser paa Landsmænd. Vi ved, at utallige gamle Landsmænd, som aldrig opnaaede den Glæde at komme hjem til Danmark, men hvis Længsler efter det gamle Land er lige usvækkede, vi ved, at disse Mennesker vil se hen til et saadant Møde med Følelser, som vi slet ikke kan beskrive. Det vil for dem være, som om Danmark nu kom til dem den Dag, da Kronprinsen ved sin smilende Hustrus Side staar midt i deres Samfund og bringer Hilsen fra det gamle Land. Danmark i Amerika vil ønske Kronprinsparret velkommen paa en Maade, som det aldrig vil glemme. Vi kender lidt til den dansk-amerikanske Gæstfrihed, og det eneste vi maaske kan udsætte paa den er dette, at den er alt for overvældende, og Kronprinsesse Ingrid og Kronprins Frederik vil komme til at erfare, at den gamle Kærlighed til Danmark lever inderligt blandt alle Landsmænd derovre, og naar de nu kommer derover som Repræsentanter for det gamle, elskede Land, saa vil de ikke kunne undgaa at faa Følgerne at mærke i Form af den Varme, der vil strømme dem i Møde.

Men nu er det, jeg vil bede alle disse Komiteer, der naturligvis bestaar af udsøgte Folk blandt den danske Befolkning, om ikke at glemme de Gamle, der aldrig naaede hjem. For disse Mennesker vil dette Besøg ligesom blive en Erstatning for den Livsskuffelse, som de oplevede — aldrig at faa Danmark at se mere. Nu kommer Danmark til dem i Skikkelse af to friske unge Mennesker, som bringer Bud fra Øresund og den danske Bøgeskov, fra Heden og Lærken og Storken og alt det, der er dansk. Og som selv er Levendegørelsen af Danmark, Landets fremtidige Hersker og Herskerinde, der hilser fra alt det, der nu er kære Minder hos dem, som har slaaet Rod i det fremmede Land. Og dette Budskab og denne Hilsen vil sikkert blive taget ind til Hjertet af netop alle de gamle Mennesker rundt paa Alderdomshjemmene. Mon ikke netop disse, der aldrig naaede at komme hjem, vil være dem, der vil have den allerstørste Glæde af dette Møde?

Og Mødet med Kronprinsparret vil ikke blive nogen Skuffelse. I Radioen hørtes Kronprinsens klare, velklingende Engelsk, og man kunde kun faa Indtrykket af en rask dansk Officer, der kunde tage en Situation. Og netop saaledes er han ogsaa. Han er ingen Elsker af Underdanighed og Servilitet, men en naturlig og ligefrem Mand, der kan lide glade Ansigter og ikke alt for megen Højtidelighed — og derfor vil han sikkert hurtig føle sig hjemme i Amerika. Vi herhjemme følger Kronprinsparrets Færd med Interesse, og for dem selv vil det blive en Oplevelse, som maaske er den største i deres Liv. Thi selv om det gamle Europa har uendelig meget at byde paa, saa er U.S.A. nu alligevel noget for sig selv.

Eskildstrup, Danmark.
Mary Andersen,

Da vi boede i Amerika, var der mange der undrede sig over, at vi aldrig havde set Kongen og Dronningen eller nogen af de Kongelige; jeg har ønsket det i mange Aar, særlig siden Dronningen som Brud kom til Danmark, ung, køn, mild og

vennesæl, som selveste Dronning Dægmar, blev hun skildret. Men det har desværre været forgæves til i Fjor, da jeg var saa heldig at se hele den kongelige Familie ved Havneindvielsen i Næstved 21. Maj.

Flagstad i to Koncerter i Minneapolis. Efterspørgselen efter Billetter til Minneapolis Symfoniorkestrets Koncert med Assistance af Primadonnaen Kirsten Flagstad Fredag Aften den 21de April i Northrup Auditorium ved Minnesota Universitet har vist sig at være saa stor, at en ekstra Koncert er besluttet holdt Søndag den 23de April. Madam Flagstad, den berømte norske Sangerinde, har optraadt sammen med den danske Tenor, Laurits Melchior, paa det store Metropolitanske Opera i New York i Wagner Operaernes Hovedroller, og som har været rundkastet Lørdag Eftermiddagene.

Hr. Carl Buschs Hustru Sally, f. Smith, 6017 Main St., K.C., Mo., afgik ved Døden i Lørdags paa Research Hospital. Afdøde havde været syg siden 2. Februar. Mrs. Busch kom til Kansas City fra Fayette, Mo., som ganske ung; hendes Fader var Læge. Hun var en skattet Pianist. Mr. og Mrs. Busch fejrede den 28. December 1938 deres Guldbryllup. I en lang Aarrække havde Mr. og Mrs. Busch deres Hjem og Studio i Studio Bldg. Mrs. Busch havde studeret Musik baade i Amerika og Europa, og hun tog flere Rejser til Europa, hvor hun ogsaa besøgte Danmark.

Mrs. Marie Rasmussen, 914 7. Avenue, Council Bluffs, døde Mar. 24 af en Hjertesygdom. Hun blev 68 Aar gl. og efterlader sig Husbond Marius, en Datter Marie samt en Broder, C. C. Larsen. Begrevelsen foregik i Mandags. Pastor Fred C. M. Hansen officierede.

John C. Hansen, 2324 N. 52. St., Omaha, 62 Aar gl. afgik ved Døden Mar. 25, efterladende Hustru, to Døtre, Mrs. Baird Davis, Grand Island, Mrs. G. L. Gray, Cherokee, Oklahoma, samt en Søn, Dr. Warren D. Hansen, Wisner. Afdøde havde tidligere opholdt sig en Aarrække i Fremont og West Point; Begravelsen fandt Sted i sidstnævnte By.

Violinbygger Carl A. Paulsen afgik forrige Uge ved Døden i Hollywood, Calif., hvortil han flyttede for nogle Aar siden. Afdøde, der var født 17. Septbr. 1889 i Aalborg, drev i sin Tid Forretning i Chicago sammen med sin Fader og rejste senere til Detroit. Han efterlader foruden sin Hustru, Agnes (f. Huldt Henriksen), to Brødre, Dr. P. Marinus Paulsen og Valdemar Paulsen, Chicago.

Rudolph M. Olsen, San Francisco, Cunard White Star Liniens energiske danske Agent, var i sidste Uge i Omaha og aflagde et Besøg. Hr. Olsen skal lede en Danmarks-Exkursion med 'Britannic', der afgaar fra New York 27. Maj.

RadioUdsendelserne fra Danmark. Det glæder os at kunne meddele, at Tanken om en permanent dansk Kortbølgeudsendelse er ved at blive realiseret. Kontorchef Eskelund bekræftede dette i sin Tale herovre i Torsdags og berettede, at man hjemme arbejder paa fuld Kraft for at etablere en ny og kraftig Station, hvis Udsendelser skulde kunne modtages paa ethvert almindeligt Apparat her i Amerika.

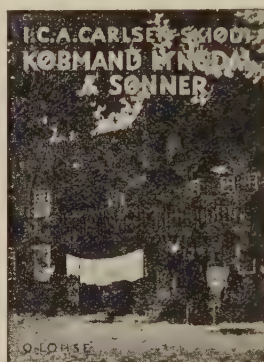
Der er blevet rettet Skrivelser til flere af vore danske

Foreninger, om Interessen for en saadan Kortbølgeudsendelse, og saadanne Henvendelser vil selvfølgelig blive besvaret med bekræftende Resolutioner.

Niels Chr. Nielsen af Woonsocket, South Dakota, afgik Fredag den 10. Marts ved Døden efter et kortere Sygdeleje. Afdøde var født i Vorhede, Danmark, i 1860. Han udvandrede til Audubon County, Iowa, i 1881. I 1890 blev han viet til Amelia Simmersen og bosatte sig paa en Farm ved Exira, Iowa, hvor de boede til Hustruens Død. Siden 1926 har Afdøde haft et godt Hjem og nydt kærlig Omhu fra sin Søn John og Svigerdatter i Woonsocket. Her, ligesom i Exira, vandt han sig mange Venner, hvilket viste sig da han blev stillet til Hvile paa Woonsocket Cemetery. Han var i mange Aar Medlem af den danske Mgh. i Exira.

I. C. A. Carlsen-Skiødt

Købmand Lyngdal og Sønner

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90,000 Ekspl. Lyngdal er en sejt Vestjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til

Konflikter og Brydninger, som

Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingsevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

Axel Beck

Den gamle Præst og andre Fortællinger

Forfatteren har tidligere skrevet en Række Romaner og Memoirebøger. Som Novelleforfatter staar han højt. Denne Samling vil nok bane sig Vej. 164 Sider. Pris netto \$0.90.

C. Skovgaard-Petersen

I Vaarbruddets Tegn

Domprovsten har begyndt at skrive sin Selvbioграфи. Denne første Del, som vil blive efterfulgt af et andet Bind, indeholder en Beretning om hans Barndom og Ungdom samt om Studieaarene. Paa den smukkeste Maade fortæller han, hvad han har tænkt og oplevet og om mange interessante Mennesker han traf herhjemme og paa sine lange Udenlandsrejser.

En Bog af usædvanlig Interesse. 137 Sider. Pris netto \$1.20.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
BLAIR, NEBR.

SMULER FRA DANA

Mandag Aften den 20. Marts afholdtes Nummer to i den før omtalte Række af „Fellowship Dinners.“ Verner Carlsen ledede i Bordbøn, Anker Jensen fungerede som Ordstyrer, Taler holdtes af Elmer Rasmussen, Thelma Andreasen, Shirley Bondo og Leonard Andersen, Irving Tange sang et Par Solosange, og Olfert Magnussen ledede Fællessangen.

Skolens Bibliotek har nylig modtaget en Gave fra fhv. Samfundsformand Pastor M. N. Andreasen i Form af et Antal interessante og værdifulde Bøger. Pastor Andreasen, der jo i en længere Aarrække har boet i Danmark, nedlagde sin Præstegerning i Folkekirken efter at have naaet Aldersgrænsen men staar nu i Begreb med at optage en Missionsvirksomhed blandt udvandrede Landsmænd i Venezuela, Sydamerika.

Der lægges for Tiden an paa at faa alle Elever til at lære Danasangen udenad. Til den Ende er der begyndt en Række Øvelser under Ledelse af Student O. V. Magnussen.

Skolens kristelige Studenterforening er indbudt af Menighedens Ungdomsforening til Fællesmøde i Kirken Tirsdag Aften den 11. April. Foreningens nyvalgte Embedsmænd er: Thorvald Hansen, Formand; Paul Neve, Næstformand; Luella Nielsen, Sekretær. Ved Mødet den 22. Marts talte Victor Lauritzen om Judas, og Andrew Staby om Søren Kierkegaard.

Pastor Einar Rømer aflagde Besøg paa Skolen Torsdag den 24. Marts.

Fakultetets Damer afholdt deres regulære maanedlige Møde Fredag Eftermiddag den 17. Marts hos Dr. J. P. Nielsens.

Et mindre Antal af Skolens Folk tog til Omaha den 25. Marts for at høre den berømte landflygtige tyske Forfatter Thomas Mann holde Foredrag i Central High School Auditorium. Andre Grupper var Tilhørere ved Esben Aakjærs Oplæsning i Omaha den 29. og ved Paderewskis Koncert den 30.

Colored Picture Bibles for Children—Self-Pronouncing with Helps.

A splendid little volume for any Boy or Girl

The text is self-pronouncing, by which children can learn to pronounce the difficult Scripture names.

Specimen of Type in This Bible

AND Bën-hä'däd the king of Syr'i-a gathered all his host together: and there were thirty and two kings with him, and horses,

Size 5½x3½ inches

With beautiful colored views of scenes in the Bible lands distributed throughout the text. Also new Practical Helps to Bible Study, especially designed for instructing children in Scriptural information.

8204. Dark Blue Silk Finished Cloth, with edges colored to match, round corners, gold titles . . . \$1.25

8209. Morocco Grained Binding, overlapping covers, red under gold edges, gold titles . . . 2.00

8215. French Morocco Leather, overlapping covers, round corners, red under gold edges . . . 2.75

Junior Students Bible

Containing Colored Illustrations, Bible Study Course, Four Thousand Questions and Answers on the Bible. Also the following:

HELPS TO SCRIPTURAL KNOWLEDGE

A Complete History of the Bible. Synopsis of Each Book of the Bible (very interesting). Two Catechisms on Bible subjects, including the Life of Christ. Golden Text Treasury of Noble Scriptural Verses. History of the Life of the Apostle Paul. SELF-PRONOUNCING.

Specimen of Gem Black Faced Type

NOW it came to pass in the days when the judges ruled, that there was a famine in the land. And a certain man of Beth'-le-hem-

Size of Bible 4½x6½ inches

No. 5804. Dark Blue Silk Finished Cloth, with blue edges, round corners, gold titles . . . \$1.50

No. 5809. Morocco Grained Binding, overlapping covers, red under gold edges, gold titles . . . 2.50

No. 5815 RL. Red Letter Edition. French Morocco Leather, overlapping covers, round corners, red under gold edges, head bands and purple silk marker, gold titles with the words of Christ

Printed in red . . . 3.50

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebraska

4 STORE 4 FÆLLESREJSER til DANMARK Fredens og Gæstfrihedens Land. Med de Direkte Amerika-Danmark Skibe PILSUDSKI og BATORY

FRA NEW YORK	Organiseret og Under Personlig Ledelse af	RUNDREJSEBILLET	
		Tredie Klasse	Turist Klasse minimum
7 MAJ	Fru Sophie L. C. Stilling fra "Lady SUNSHINE Stilling" New York	\$190.50	\$270.00
6 JUNI	Fru Mathilde Ibsen-Jensen fra New York	\$201.50	\$304.00
20 JUNI	Hr. Paul J. Wester fra Chicago, Ill.	\$201.50	\$304.00
13 JULI	Rev. Swen A. Baden, D.D. Fra Bridgeport, Conn.	\$201.50	\$304.00

Forlang Billet til Aalborg, hvis De ønsker at deltage i Rebild 4 Juli Fest

Med disse Fællesrejser kan arrangeres Specielt Organiserede UNGDOMSGRUPPER

Til Specielt	Fra 10 til 19 Aar	\$133.50
Reducerede		
Priser	Under 10 Aar	\$ 66.75
i Tredie Klasse		

— FORLANG NÆRMERE OPLYSNINGER —

U.S.A. Billetskat \$5.00 og Indvandringsskat for Fremmedborgere \$8.00 er ikke iberegnet i ovenstaaende Priser

Dansk Mad - Dansk Betjening - Dansk Selskabelighed

For nærmere Oplysninger og Billetter henvend Dem til ovenstaaende Rejseledere, samt enhver autoriseret Agent eller

Gdynia America Line

Skolefarmens Malkekøer tog atter i December Maaned første Plads i Statens Mælkeproduktion. De malkes i Aar af Brødrene Howard og Leroy Paulsen fra Minden, Nebr. Der er nylig ankommen en funklende ny 1939 Oliver Tractor til Farmen, og Oscar Johnson venter med Utaalmodighed paa at kunne faa begyndt at bruge den til Foraarsarbejdet.

Paaskeferie holdes fra Kl. 5:30 Skærtorsdag Eftermiddag til Kl. 8 Tirsdag Morgen den 11. April.

Korr.

Kirkegaardsk Ironi. „Aandløshed kan eje Aandens hele Gehalt, men vel at mærke ikke som Aand, men som Frase. Den kan eje Sandheden, men vel at mærke ikke som Sandhed, men som Rygte og Kællingessladder“. Eller: „Jeg saa, at det var Livets Betydning at faa et Levebrød, dets Maal at blive Justitsraad, at det var Elskovens rige Lyst at faa

en velhavende Pige, at det var Venskabet Salighed at hjælpe hinanden i Pengeforlegenheder, at det var Visdom, hvad de fleste antog derfor, at det var Begejstring at holde en Tale, at det var Mod at vove at blive multeret for 10 Rbd., at det var Hjertelighed at sige velbekomme efter et Middagsmaaltid, at det var Guds frygt en Gang om Aaret at gaa til Alters. Det saa jeg, og jeg lo.“

2796 Sprog. En Statistik godtgør, at der for Tiden tales 2796 Sprog paa Jorden. Engelsk er det Sprog, der tales af flest Mennesker, hvorimod det indiske Weddahs staar nederst paa Listen med knap 50 Udøvere.

Indien er det Land, hvor man i Forhold til Indbyggerantallet finder de fleste selvstændige Sprog — ikke Dialekter! — nemlig 200 Sprog for 264 Millioner Mennesker. Evropa har kun 56 Sprog for 440 Millioner Indbyggere, heri er Rusland ikke medregnet.

De kendte uddøde Sprogs Tal er langt større, nemlig nøjagtig 4000.

Til DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

Amerika - Danmark Skibe PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

8 D A G E fra Kaj til Kaj

**Stor Forældre- og Fællesrejse
Fra København den 2. Juli**

BILLIGE BESØGELSE REJSER TIL

**VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG
SAN FRANCISCO**

Forlang nærmere Oplysninger angaaende specielle
reducerede Rundrejse-Rater.

Afsejlinger fra New York

April 9; Maj 7, 19; Juni 6, 20; July 2, 13; August 5, 23.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv. fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-
tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder
Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSÆDDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments in No. 13 is a donation of \$100 to the Equalization Fund from Our Savior's Lutheran Church, Oshkosh, Wis. Mr. Walter Hansen, Oshkosh, Wis., who sent the money, informs me that it was his personal gift.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	36670.50	4069.06	4569.64	6446.85	6897.26	2483.78	4944.16	703.63	6297.43	258.69
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. C. Holm of Siloam Church, in mem- ory of Miss Ellen Holm, Racine, Wis.	10.00		2.50		2.50				5.00	
Easton, Cal., Mrs. N. H. Rosendahl, in memory of Mrs. Agnes Wilhelmsen	5.00					5.00				
Easton, Cal., Mrs. N. H. Rosendahl, in memory of Mr. Emil Tallerup	5.00						5.00			
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	13.82					13.82				
Cushing, Wis., the Evangelical Luth. Church	16.00			16.00						
Racine, Wis., Emmaus Luth. Church	379.25		150.00		153.94		47.49		27.82	
Redvers, Sask., Canada, Pastor and Mrs. A. N. Skanderup	10.00		3.00		3.00			1.00	3.00	
Racine, Wis., an unnamed giver	30.00	10.00			5.00	5.00	5.00	5.00		
Coalridge, Mont., Emmaus Luth. Church: Ruth Norgaard	10.00	2.50		2.50		2.50		2.50		
Boston, Mass., Miss A. Eriksen	10.00					5.00	5.00			
Boston, Mass., Mr. W. Jensen	25.00			25.00						
Ringsted, Ia., Mr. Jens P. Jensen	25.00			25.00						
Ringsted, Ia., Mrs. Sarah Neve	1.00				1.00					
Denmark, Wis., Mission Society of Trinity Luth. Church	30.00				10.00	10.00		10.00		
Chicago, Ill., Mrs. C. Ankersen, a thank-offering for restored health	5.00	3.00	2.00							
Ponoka, Alberta, Can., Ponoka Luth. Church	33.00		11.00		11.00				11.00	
Milwaukee, Wis., Kingo Sunday School, birthday bank. For Maya Winther	9.02						9.02			
Luverne, N. D., Dr. and Mrs. P. H. Holm-Jensen, in memory of Mrs. Dorthea Moen	3.00				3.00					
Jacksonville, Ia., a group of friends, in honor of Mr. and Mrs. Fred H. Christensen's 40th wedding anniversary	15.00		5.00		5.00				5.00	
Ringsted, Ia., St. Paul's Luth. Church	32.50		32.50							
Los Angeles, Cal., Bethel Helpers	5.00			5.00						
Callender, Ia., Danish Luth. Ladies' Aid	15.00				5.00	5.00	5.00			
Denver, Colo., Bethany Ladies' Foreign Mission Society	10.00					10.00				
Westbrook, Me., the Sunshine Club	5.00	5.00								
Clinton, Wis., Pella English Luth. Sunday School, birthday bank	7.00			7.00						
Clinton, Wis., Mrs. Walter Steffensen of Pella Church	5.00						5.00			
Dannebrog, Nebr., Danish Ladies' Aid	5.00						5.00			
Jacksonville, Ia., Bethlehem Luth. Sunday School	15.00				5.00	5.00	5.00			
Milltown, Wis., Jens C. Petersen and family, in memory of Mrs. Jens C. Petersen	10.00				5.00				5.00	
1938-39 budget \$57,791.50. Total amount received to date	137415.09	4089.56	4775.64	6527.35	7106.70	2545.10	5035.67	722.13	6354.25	258.69
Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., March 28, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.										

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2915.11	1099.74	1262.04	386.63	166.70
Boston, Mass., Miss A. Eriksen	5.00	5.00			
Minneapolis, Minn., Immanuel Dan. Luth. Church	61.63	61.63			
Clinton, Wis., Mrs. Walter Steffensen	15.00		5.00	5.00	5.00
Total received for extra synodical missions	2996.74	1166.37	1267.04	391.63	171.70
Received with thanks. Blair, Nebr., March 28, 1939. H. J. Hansen, Synodical Treasurer.					

CODE BØGER

Meta Moe: Pris Netto
HVAD ER ET MENESKE? 304 Sider\$1.10
INDTIL TREDJE OG FJERDE LED, 205 Sider1.35
Villads Christensen:
SØREN KIERKEGAARDS RØST, 369 Sider2.25
Clemens Sørensen:
MOD STRØM OG VEJR, 142 Sider1.10

Svend Aage Reerslev:

GAASE-MARIES HUNDREDEAARSDAG, 175 Sider 1.00

Aage Nørfelt:

SOGNEPRÆST A. FIBIGER, en Guds Vandringsmand.
227 Sider1.80

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

The Biggest Value Ever
Offered

in a King James Bible
for \$1.00

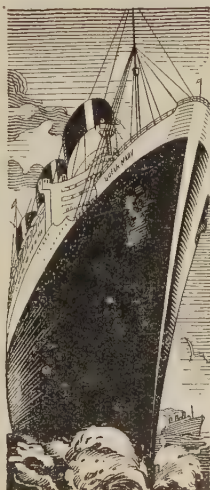
Cloth Bound—Gold Title
Size of page, 4½ x 7½ inches
Complete text in New Bold
Pronouncing type

Especially suitable for use in Churches, Sun-
day Schools, Colleges, Schools and for Students,
or for any purpose which requires a fine quality
Text Bible in large readable type. Strongly
bound in black cloth, with round corners, red
edges and cover stamped in gold, it is attractive
as well as useful and will be found to be an
excellent value, unsurpassed anywhere.

Specimen of Type

knowing the scriptures, nor the
power of God.
30 For in the resurrection they

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebraska

GO TO DENMARK

in the world's fastest liner
QUEEN MARY April 7, 21
via Cherbourg and Paris or via London
AQUITANIA April 1, 15

GRAND EXCURSION .. QUEEN MARY .. JUNE 7
Join this gala trip—see the New York World's
Fair and Paris or London en route. Travel over-
land from Cherbourg, or via the North Sea.
Conducted by MR. W. S. HARLING, CHICAGO

Other Personally Conducted Trips
QUEEN MARY Escorted by B. O. Forsberg MAY 10
BRITANNIC Escorted by Rudolf Olsen MAY 27
GEORGIC Escorted by B. O. Forsberg JUNE 10
For full information, see your local steamship agent or

CUNARD WHITE STAR
32-34 North Michigan Ave., Chicago, Ill.

HAN LEVER!

En Dag sad Luther i sit Arbejdsværelse, nedstemt og nedbøjet. Hans Planer gik saa langsomt, selv maatte han holde sig borte fra Kamppladsen — som en Fange. Tvivlen fik Tag i ham: Havde Gud forladt ham? Var det ikke Guds Gerning, han øvede? Som han sidder der — tom og elendig — gaar det som et Stød gennem ham, et Ord som river ham ud af Ørkenløshed, bort fra Mismod og Tungsind: Vivat! (Han lever!) Dette Ord skrev han paa Væggen over sit Skrivebord, og hver Gang Utaalmodighed og Mismod greb ham, fandt han Styrke og Hvile i dette Ord: Jesus Kristus, han lever!

GUDS ORDS MAGT.

En Fritænker blev overtalt til at læse i Bibelen en Time hver Dag. Efter nogen Tids Forløb sagde han til sin Hustru: „Dersom denne Bog har Ret, saa staar det galt til med os.“ Nogle Dage senere sagde han: „Kære, dersom denne Bog har Ret, saa er vi fortabt.“ Kort efter sagde han: „Dersom denne Bog har Ret, saa kan vi blive frelst.“ Og de blev frelst.

Ved C. C.

PASTOR BACHS REJSEPLAN

Kenosha, 14. April, Aften; Racine, 16—18; Milwaukee, 19., Aften; Hartland, 21.; Shennington, 23.; Oshkosh, 24.; Neenah, 25, W. M. S.; Racine, 26. W. M. S.; Our Savior's Waupaca, 27.; Holy Ghost, Waupaca, 28.; Calvary, Denmark, 30, 9 Fmd.; Green Bay 10:30 Fmd; Oconto, 2:30 Eftermd.; Trinity, Denmark 8 Aften; Pop Sippi, 1. Maj.

HAR DE LÆST

Nedsat Pris

JULESTJERNEN, 48 Sider, smukt illustreret\$60
HJEMMENES JULEBOG, 112 Sider50
HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider30
BØRNEBESØG, Stort format, 20 Sider20
DER UDE FRA, Stort format, 24 Sider20
LØSEN-BOGEN, ANDAGTSBOG FOR AARET 193940
DANSK ALMANAK 193940

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Children are an heritage of the LORD.
—Ps. 127: 3.
And thou shalt teach them diligently.
—Deut. 6: 7.

Easter Bibles

FOR THE YOUNG
SELF-PRONOUNCING

Holman Make

Containing Practical Helps
and Beautiful Colored Pictures
Size of Bible, 5¼ x 3¾ inches

Specimen of Type.
16 But Je'sus called them unto him,
and said, "Suffer little children to
come unto me, and forbid them
not: for of such is the kingdom of
God."

5704 is most popular with
Young Folks

5704 Dark Blue Silk Finished
Cloth, with edges colored to
match, round corners, gold
titles.....\$1.50

5709 Grained Morocotol,
overlapping covers, round
corners, red under gold
edges.....\$2.50

5715 Same as 5709, but bound
in French Morocco, genuine
Leather.....\$3.00

Sent postpaid at above prices.

Danish Luth.

Publishing House
Blair, Nebr.

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark

3 AFSEJLINGER FRA NEW YORK
DIREKTE TIL KØBENHAVN

MS „GRIPSHOLM” 4. Maj
SS „DROTTNINGHOLM” 13. Maj
SS „DROTTNINGHOLM” 12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøteborg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Svenske Liniens Specielt Særligt Gøteborg—København (ca. 5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg: 18., 30. Marts; 15. April; 31. Maj; 3. Juni; 1., 13. og 24. Juli, osv.

Udelukkende Skandinaviske Officerer,
Betjening og Kost

Forlang detaillerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave. Chicago Illinois
526 Second Ave., S. Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

Luthersk Afskrift

LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA DEN 12. APRIL 1939

NR. 15

NEW YORK N. Y.
89 E. 37th St.
Nat'l Luth. Council
Reference Library

PACIFIC LUTHERAN
SEMINARY
LIBRARY

Ak, om jeg dig elsker, jeg ved ej saa nøje,
Dog staar du, min Skat, mig bestandig for Øje,
Dog rækker jeg mod dig de bedende Hænder,
Og Hjertet i Brystet mig underligt brænder.

HERREN ER SANDELIG OPSTANDEN.

(Lukas 24—34).

Mel.: „I Dag er Naadens Tid.”

Da Tidens Fylde kom, vor Gud sin Søn udsendte.
Den Morgenstjerne klar et Lys paa Jorden tændte.
Og alt som Tiden gik, det blev til solklar Dag,
Da alt hans Liv og Færd var til Guds Velbehag.

Thi hvor han gik omkring han gjorde Vel mod alle,
De blinde Synet fik, som Hjorten løb den halte,
Spedalsk og døv blev karsk, og døde stod af Grav,
Sit Evangelium til fattige han gav. Matt. 11—5.

Men ak, hvad fik han for sin Kærlighed og Naade?
Hans, det udvalgte Folk, de vilde selv sig raade.
For al hans Kærlighed, de gav Ham Haan og Trods,
Og mellem Røvere han hængtes paa et Kors.

Selv Dødens Bitterhed for os han maatte smage.
Da blev der mørkt paa Jord, en Mørkhed uden Mage.
Hos den ugudeligt Guds Søn blev lagt i Grav. (Es. 53-9).
Og Mørkheds hele Hær et Frydeskrig udgav.

Men Glæden blev kun kort i Mørkets Fyrstes Rige,
Thi fra sin Herlighed Gud lod en Engel stige,
Den vælted' Stenen bort og Jesus han opstod;
Og Himlens lukte Dør vidtaaben han oplod.

Halleluja, vor Drot, han lever! Guddomsmanden,
Vor Frelser Jesus Krist er sandelig opstanden!
Og til sin Bryllupsfest han byder os til Gæst,
Nu vi med Tak og Fryd kan holde Paaskefest.

Iver Fogdall.

FØRSTE SØNDAG AFTER PAASKE**Fordi han elskede os først.**

Johannes Evangelium, 21, 15-19.

J: Simon Johannes's Søn, elsker du mig, mere end disse?

S: Ja, Herre, du ved at jeg har dig kjær.

J: Fød mine Lam.....

J: Simon, Johannes's Søn, elsker du mig?

S: Ja, Herre, du ved, at jeg har dig kjær.

J: Var Hyrde for mine Faar.....

J: Simon Johannes's Søn, har du mig kjær?

S: (bedrøvet): Herre, du ved alle Ting, du kjender, at jeg har dig kjær.

J: Fød mine Faar.

Saaledes gengiver Rørdam Jesu Samtale med ham der havde sagt: om end alle disse forarges paa dig, saa skal jeg ingenlunde forarges. Og han, der havde fornægtet ham tre Gange, blev tre Gange spurgt: Elsker du mig. Eller rettere, Johannes, der jo her gengiver Samtalen paa Græsk, gør en lille Forskel i Formen i det tredie Spørgsmaal og viser os dermed klarligt, at Jesus selv gjorde denne Forskel? Jo, Simon tør ikke bruge det Udsagnsord om sig selv, tør ikke sige, som Johannes senere sagde: vi elske ham, fordi han elskede os først. Nej, ikke saa kort Tid efter. Nej, for det var jo en Simon, der for anden Gang næsten maatte sige: gaa bort fra mig, thi jeg er en syndig Mand. Ja, maatte sige det nu med en dybere Forstaaelse.

Og dog, det er jo netop her, at vi skulde lære det Ord Agape, Kærlighed. Netop den, der i Sandhed kan sige: „Ak om jeg dig elsker, jeg ved ej saa nøje,“ har gjort det første Skridt til Forstaaelsen af, hvad det Ord betyder.

Ja, og kan han med Digteren føje til: „dog staar du, min Skat, mig bestandig for Øje,“ da er han kommen saa langt, som Simon Peter sikkert var kommen den Dag ved Søen; vel at mærke, om denne Tvivl i Hjertet, Tvivl om ens egen Kærligheds Værdi, er paa Grundlag af den fulde Forstaaelse mellem ham, der modtager, og ham, der giver Syndernes Forladelse. Just fordi Peter kunde se Jesus i Øjet og sige: Herre, du ved alle Ting, kunde der være Haab om, at han kunde faa lært den nye Vej.

Og der var jo en ny Vej, han skulde ind paa. Han havde jo en Gang sagt: Herre, hvorfor mægter jeg ikke at følge dig nu? — mit Liv vil jeg sætte til for dig! Nu var han kommen længere frem end hin Torsdag Aften, da han havde sagt disse Ord. Det vidste han ikke selv, men Jesus vidste det. Nu var han jo gaaet gennem Døden: Døden af alt hans eget, Troen paa sig selv, Stolt-hed over sig selv. Fordi Jesus vidste det, kunde han sige: følg mig! Ja, følg mig nu! Nu, da du kan kaste dig helt paa mig, nu netop er du skikket til den Gerning, jeg har til dig. Nu kan du være Hyrde for mine Faar, føde dem og mine Lam. Vogte min Hjord!

Skal vi sige mere? Jo, vi skal. For dette blev jo skrevet til vor Vejledning i de Ting, der hører Guds Rige til. Ogsaa vi har hver en Gerning, hvortil han kalder os. Det vil da sige, om vi i det hele taget har noget med Guds Rige at gøre. For ellers er jo vor Plads udenfor, hvor der ikke er saa godt at være. Jo, han siger ogsaa til dig og mig: elsker du mig? og: Fød mine Lam! Saa kan vi jo selv, ved hans Vejledning, finde os til Rette med, hvor de er henne. Men kan du svare ham: „Ak, om jeg dig elsker, hvor kan jeg det vide? dog vil i dit Samfund saa gerne jeg lide; om dig vil jeg vidne og aabent bekende, at du er min Tilflugt i al min Elende;“ saa vil han selv vise dig, ja Kærligheden vil vise dig, hvor disse Lam er at finde.

D. G. M. Bach.

JA, MEN HAN ELSKER MIG ALLIGEVEL!

„Han vækker hver Morgen mit Øre, han vækker det til at høre, som Lærlinge høre.” — Es. 50—4.

„Vil nogen komme efter mig, han fornægte sig selv og tage sit Kors op og følge mig!” — Matt. 16, 24.

Biskop Berggrav fortæller i „Spændingens Land” om en Visitats blandt Børnene højt mod Nord. De svarede saa rigtig, saa rigtig. Men Biskoppen blev ivrig og vilde stikke Hul paa alle de Gummior, for at Børnene rigtig kunde forstaa dem.

„Lajla,” sagde Biskoppen til en mørkøjet 12 Aars Pige, „du siger, at Gud elsker dig.”

„Ja,” svarede hun.

„Hvor kan du vide det?”

„Jo.”

„Men hør nu, du ved, jeg er Biskop. Nu siger Biskoppen til dig: „Gud holder ikke af dig.”

Der blev saa stille, at man kunde høre en Naal falde. Saa rettede Lajla sine mørke Øjne mod Biskoppen og sagde saa højt, at alle i Kirken hørte det: „Ja, men han elsker mig alligevel!”

Den Dag lærte den Menighed, hvad Tro er.

Lad os huske det, naar vi vaagner om Morgen til en Dag, hvor vi skal være Jesu Disciple og Lærlinge. Lad os huske det, naar vi sukker under Korset og synes, at Korsets Byrde tynger os alt for haardt: Gud elsker os alligevel. Gud elsker dig i Dag, nu som du er!

Vov at tro det; Og det bliver lyst!

Lad din Naades Glans oprinde,
Milde Jesus, at jeg maa
Derved altid Vejen finde,
Som jeg har at vandre paa.

Vær min Formand, lad mig ej
Komme paa den brede Vej,
Aldrig fra dit Fodspor vige,
Til jeg naar dit Himmerige.

Pastor Nedergaard.

(I Brødremenighedens Husandagtskalender).

Indsendt af Iver Fogdall.

TROR VI PAA DE DØDES OPSTANDELSE?

Af Forfatteren Anton Berntsen.

At Jesus af Nazareth er en historisk Personlighed, som har levet og vandret paa Jorden, vil ikke ret mange drage i Tvivl. Og at han blev korsfæstet under Pontius Pilatus, regnes ogsaa for en historisk Kendsgerning. Men Tvivlen melder sig, naar der er Tale om Kristi Opstandelse fra de døde. En københavnsk Jurist har nylig hævdet i en Bog, at Beviserne for Jesu legemlige Opstandelse er saa svage og usikre, at de ikke vil blive kendt gyldige af nogen juridisk Domstol. Blandt de kristne i Korinth var der ogsaa opstaaet Tvivl om, hvorvidt Legemets Opstandelse fra de døde virkelig var mulig, og derfor omtaler Paulus dette Spørgsmaal i sit Brev. Han minder Korinthierne om Hovedpunkterne i det Evangelium, han forkyndte dem, og et af Hovedpunkterne var, at Kristus blev oprejst af Graven paa den tredje Dag. Paulus mener, at der kan føres Beviser for Kristi Opstandelse. Den opstandne Frelser blev ikke blot set af Apostlene, men der var en Lejlighed, hvor han blev set af mere end fem Hundrede Brødre paa engang. Og de fleste af disse Øjenvidner var endnu i Live, da han skrev sit Brev. Han kan med Vægt henvise til disse Mænds Vidnesbyrd. Kristus var sandelig opstanden, og hvis vi har Samfund med ham, skal ogsaa vi oprejses til nyt Liv paa Opstandelsens Morgen.

De, der i vor Tid tvivler om Opstandelsesunderets Mulighed, vil vel næppe lade sig overbevise af Paulus's Vidnesbyrd. Og man kunde fristes til at spørge: hvorfor har den gode Gud ikke sørget for, at der kom til at foreligge uomstødelige historiske Beviser for denne enestaaende Begivenhed, saa at alle Tvivl om dette Punkt i den kristne Lære kunde være udelukket?

Det er vist et Spørgsmaal, om der i Virkeligheden vilde være vundet noget derved. Man bliver ikke en Kristen ved at tilegne sig en forstandsmæssig Overbevisning om nogle historiske Fakta. Kristendom er ikke noget man ræsonnerer sig til. At blive en Kristen er en Sag, der afhænger af et Hjærtets Valg. Hvis vi har valgt at tjene og tilhøre Kristus, saa har vi gjort det, fordi han talte til vort Hjærte, som ingen anden har talt. Vi kendte den gode Hyrde paa Røsten. Sandhedslængslen i vort Bryst gav hans Ord Medhold. Hans Ord dømte os, men de gav os ogsaa Haab om Oprejnsning og Frelse. Selv om Alverdens historiske Forskere vilde slaa sig sammen om at bortforklare Opstandelsens Under, vilde vi dog med hele vort Hjærte klynge os til ham i Tro og Tillid. Kristus lever, hans Opstandelses Kraft kendes i den kristne Menighed paa Jord. „Verden tænker, det er Tant, Hjærtet føler, det er sandt.“ Hvis nogen vil foreslaa os, at vi skulde være med til at rejse et Mindesmærke for den afdøde Profet fra Nazareth, vilde vi afvise dette som en blasfemisk Tanke. Man rejser ikke et

Gravmæle over en Mand, der lever og virker iblandt os.

Hvis vi vil overbevise en tvivlende og vantro Verden om Jesu Opstandelse, saa kan det kun ske derved, at hans Opstandelses Kraft viser sig virksomt i vort Liv. Ikke ved, at de ydre Former for vor Livsførelse er forskellige fra andres, men ved at vi lever det selvfornægtende Kærlighedsliv, der førte Jesus til Golgathas Kors, og som ogsaa vil føre os ind i Lidelse. „Den, som vil frelse sit Liv, skal miste det; men den, som mister sit Liv for min Skyld, han skal frelse det.“ (Luk.9,24).

DA PRINSEN PRÆDIKEDE I VENTESALEN.

Omgivet af den hvidklædte Fjeldby laa den lille Jernbanestationsbygning deroppe ved Rigsgrænsen. Jernbanen var endnu ikke saa gammel, og derfor var der bare nogle faa Huse nær ved Stationen. Efter at Jernbanen var blevet bygget, var Stationen blevet Midtpunktet for Folket, som boede her og der i Fjelddraget. Mange havde flere Mil til Stationen, men alligevel satte de umaadelig Pris paa de Fordele, som Jernbanen havde ført med sig.

Det var en graa og kold Vinterdag. I den lille Ventesal var samlet nogle Mænd og Kvinder. Kun nogle faa af dem hørte til ved selve Jernbanestationen, de fleste var kommet længere fra ude i Sognet. I et Hjørne af Ventesalen stod en høj Mand ved et tarveligt Bord. Han havde en opslaaet Bibel i Haanden. Han havde læst en Tekst og søgte nu at gøre Indholdet levende for Tilhørerne. Med spændt Opmærksomhed fulgte de tilstedeværende Bibelforklaringen. Det var ikke bare Talerens Person, som var Genstand for deres Interesse. Efterhaanden som Bibelforklaringen skred frem, blev Tilhørerne grebet af de guddommelige Sandheder.

Da Taleren havde talt en Tid, hørtes Bjeldeklang udenfor Døren, og en svær, pelsklædt Rejsende kom ind gennem Døren. Han standsede et Øjeblik paa Gulvet, forbavset over at finde en andægtig lyttende Flok, som sad paa Bænkene i Ventesalen med Blikket fæstet paa Taleren ved Bordet. Taleren selv standsede en Stund, mens den nyankomne saa sig forundret om.

Til Slut var den sidst ankomne blevet klar over, hvad der gik for sig i Ventesalen. Med et Ansigt præget af Vrede gik han nogle Skridt henimod Taleren og spurgte, hvem han var, som paa denne Maade forvandlede en Ventesal i Stationsbygningen til et Bedehus.

Taleren bevarede sin Ro, tog sit Visitkort frem og rakte det til den rasende Herre.

Da Manden havde læst Navnet paa Kortet, blev han som forvandlet. Ansigtet blegnede, og i en Fart tog han sine Kufferter og forlod Ventesalen. Bibeltimen kunde saa fortsætte.

Hvem var da Taleren i Ventesalen? Det var Prinsen. Navnet blev sjældent nævnt deroppe, men det var Prins Oskar Bernadotte.

En Jernbanemand har fortalt denne interessante Tildragelse. (Blaakorsbladet.)

DRIVKRAFT

Arbejdet blandt de Gamle

Blandt de mange forskellige Arbejder, vi har i Gang i Bymissionen i Odense, er Arbejdet blandt de Gamle et af mine kærester. Sidste Onsdag i hver Maaned samler vi ca. 130 Gamle i Missionshuset „Bethania.“ Der bliver prædikeret, læst og sunget for dem, og Kaffen mangler heller ikke.

En Kreds af Kvinder staar hjælpende i Arbejdet ved at bage Kager, varte op, lave Kaffe, og tillige ved jeg at de ogsaa slutter Kreds om Arbejdet ved Forbøn.

Om Frugterne i Arbejdet er det vanskeligt at udtale sig; de fleste Frugter er sikkert skjult for vore Øjne, men Herren kender dem.

Dog har jeg Lyst til her at fortælle om et gammelt Ægtepar, som jeg kom i Forbindelse med gennem dette Arbejde. Gennem længere Tid havde jeg set dem saavel ved Festerne som ved Bibeltimerne, og første Gang, jeg besøgte dem, var i Februar 1931, og da forstod jeg, at de begge var alvorlig vakt.

Manden fortalte mig om sit forspildte Liv. „Nu er jeg 75 Aar,“ sagde han, „og jeg har alle de mange Aar gaaet paa den brede Vej og levet mit Liv uden Gud. Nu vilde jeg gerne ind til Gud, men jeg kan ikke tro, at Gud vil have med mig at gøre nu.“

Jeg talte til ham om, at Guds Frelserfavn var aaben for alle, der i Anger og Tro vilde komme til ham, og at Guds Kærlighed ogsaa gjaldt ham; men han gentog grædende, at det kunde han ikke forstaa. Efter at have bedet sammen opfordrede jeg dem til at komme i „Bethania“ om Aftenen, hvor der var Missionsuge, og hvor gamle Pastor Busch skulde tale.

Denne Aften blev en forunderlig Aften. Pastor Busch læste sin Tekst. Folk satte sig ned, og saa spurgte Busch ud over Forsamlingen: „Kan du forstaa Guds Kærlighed?“

Paa Bænken lige foran Talerstolen sad en gammel troende Mand, og han svarer højt og tydeligt: „Ja!“ paa Præstens Spørgsmaal; men han fik ikke Lov til ret længe at blive i sin Vildfarelse, thi Pastor Busch sagde omgaaende: „Nej! Det kan du ikke, gamle Ven, det kan jeg ikke, og det kan du ikke, og det er der ingen, der kan; men vi kan tro det, fordi Gud har sagt det, og vi kan takke derfor.“

Derpaa begyndte Busch at prædike. Men paa en af Bænkene i den tætfyldte Sal sad min gamle Ven, som nogle faa Timer i Forvejen havde sagt til mig, at han ikke kunde forstaa, at Gud kunde elske ham. Da han nu hører dette Ordspil mellem Præsten og den troende Mand, opgav han sine Tvivl, bøjede sit Hoved i Bøn og sagde for sig selv til Herren: „Ingen kan forstaa din Kærlighed, og jeg kan heller ikke, men nu vil jeg tro dig og takke dig, fordi den ogsaa gælder mig.“ I samme Stund dalede Guds Fred ned i hans Hjerte. Da de kom hjem fra Mødet, kunde de to gamle bøje deres Knæ i Fællesskab og takke Gud for Frelsen i Kristus Jesus.

Efter deres Oplevelse kom dette Spørgsmaal frem: „Hvad kan vi nu gøre for Jesus?“ Og Svaret blev: „Ud-delning af Søndagsblade!“ Denne Gerning tog den gamle Mand op med stor Troskab. Jeg mødte ham ofte, naar han gik i sin Gerning, og han sagde da: „Det er Sædekorn jeg gaar med, jeg strør dem ind i de mange Hjem, og jeg gaar min Gang med Bøn om, at Herren vil lade dem spire og bære Frugt. Jeg har spildt mange Aar, saa jeg har meget at indhente!“

I syv Aar fik han Lov at leve i Troen paa sin Frelser og gøre sin Gerning. I Februar i Aar fik han Hjemlov. Da hans Hustru og voksne Børn stod om hans Sygeleje, udbrød han: „I skal ikke græde over mig; thi mit Borgerskab er i Himlen, og nu gaar jeg hjem til min Frelser.“

Naar jeg tænker paa dette gamle Ægtepar, da glæder jeg mig og takker Gud, fordi vi fik Lov til at se en af Frugterne i Arbejdet blandt de Gamle.

E. Simonsen, Odense. I.M.T. Indsendt af A.T.S.

PAASKEMINDER

Lærkesang over en Grav.

Dit muntre Strengespil
Du glade Lærkelil,
mig minder om en Paaske langt tilbage—
da hun og jeg vi nød
med Kærlighedens Glød
vort første Foraars lykkelige Dage.

Højt over Mark og Vang
Du som en Klokke hang —
med Jubel sang Du for Din Ven paa Rede.
Du sænkede i vort Sind
en Drøm i Hjertet ind
om al den Fryd, som to kan naa hernede.

Idag ved hendes Grav
en Hilsen Du mig gav —
et Løfte om, at Tiden ej staar stille —
trods Kulde, Slud og Blæst
Du jubled som til Fest
i regntung Sky Din haabefulde Trille.
De lyse Klokkeslag
mig bringer Bud om Dag
om Morgengry i Natten efter Sorgen —
Du varsler Foraarsstegn,
som bryder Gravens Hegn:
Langfredag følges vil af Paaskemorgen.
Langfredag 10. April 1936 M. Kromann.

HELE HANS EJENDOM!

De laante en Krybbe at lægge ham i
og dertil lidt fattigt Straa;
de laante et Æsel paa Bjergets Sti
til Kongen at ride paa.
Men Korset, han bar, og den blodige Krans
var hans.

De laante fem Bygbrød, da Sulten blev streng,
paa Bjergets græsklædte Skrænt,
og to smaa Fisk af en ukendt Dreng.
Disciplene havde sendt.
Men Korset, han bar, og den blodige Krans
var hans.

Han laante en Baad i en Fiskerby
og lærte Skaren fra den,
og en vindblæst Hytte til Nattely
for sig og tolv hjemløse Mænd.
Men Korset, han bar, og den blodige Krans
var hans.

Han laante en Sal, da hans Dag var forbi,
for at dække et Nadverbord;
og ogsaa den Grav, som de lagde ham i,
var laant paa en fremmed Mands Jord.
Men Korset, han bar, og den blodige Krans
var hans.

Dog nej, naar jeg ser denne Tornekrans,
og ret bliver Korset vor,
da føler jeg dybt, det var ikke hans,
men det var min Byrde han bar.
Det Kors, hvor min Frelser har kæmpet og lidt,
var mit.

Frit efter Engelsk ved Sv. Rehling.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

(Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøylelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Primærker.

Ved Fornøylelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen. Rosenørn Alle 55, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.
MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

Første Søndag efter Paaske. April 16.

Dagens Tekster:

Gl. Tekster. — 1 Joh. 5: 4 — 12; Joh. 20: 19 — 31.

Ny Tekster. — 1 Pet. 1: 17 — 2: 3; Joh. 21: 15 — 19.

DET ENDELIGE OPGØR.

Det gamle Testamente kan opsummeres i Prædikerens Ord: „Enden paa Sagen naar alting er hørt, er denne: Frygt Gud og hold hans Bud; thi det bør hvert Menneske at gøre!“ — Præd. 12:13. (Bibelske Granskere mener, at denne Bog er den sidstskrevne — ca. 350 Aar f. K. — i gl. Test.).

Vore Tekster i Dag er i Grunden Enden paa Evangelieberetningen og Sagen lægges hen til den enkelte til Efterlevelse med et: „Thomas, vær ikke vantro men troende!“ eller „Simon Johannes's Søn, elsker du mig? — har du mig kær?“ De var jo paa en Maade døbte i hans Navn og konfirmerede i hans Lære; hans Liv og Levned var en Virkelighed for dem. Men var det rigtig blevet Liv i dem, saa det sang i dem:

„Du, som har dig selv mig givet,
 Lad i dig mig elske Livet,
 Saa for dig kun Hjertet banker,
 Saa kun du i mine Tanker
 Er den dybe Sammenhæng!

I første Epistel taler Johannes om „vor Tro“ som den Sejr der overvinder Verden, — den som tror, at Jesus er Guds Søn. Deraf afhænger jo selve Livet i Gud. „Den som har Sønnen har Livet, den som ikke har Guds Søn har ikke Livet,“ — og netop med det Formaal skrev den gamle Apostel sit og det sidste Evangelium: — for „naar I tror, I skal have Livet i hans Navn!“ Peter skriver i andet Epistel om Troens Virkning i os: — „Det var ikke med forkrænkelige Ting, Sølv og Guld, at I blev løskøbte fra eders tomme Vandel, — men ved Kristi dyrebare Blod; — han, som blev aabenbaret ved Tidernes Ende for eders Skyld, der ved ham tror paa Gud som oprejste ham fra de døde og gav ham Herlighed, saa at eders Tro ogsaa er Haab til Gud. Lutrer eders Sjæle i Lydighed imod Sandheden til uskrømtet Broderkærlighed, og elsk hverandre inderligt af Hjertet, genfødte, som I ere, ikke af forkrænkelig Sæd, men af uforkrænkelig Sæd, ved Guds levende og blivende Ord!“

Fra vor Kirkemark.

SKAL VI FAA DET FULDE BUDGET IND?

	Budgettet	Indbetalt	Mangler endnu
Ligningsfondet		\$6561.10	
Hjemmemissionen	\$13,987.00	7179.10	
Indianermmissionen	4,000.00	2562.86	
Utahmissionen	900.00	722.13	
Japanmissionen	7,000.00	5072.00	
Børnehjemmene	4,500.00	4098.70	
Vor Skole	13,340.35	4911.55	
Pensionsfondet	12,494.15	6392.50	
Kirkebygningsfond	1,000.00	263.00	
Forskelligt	570.00		
		\$57,791.50	\$37,763.57 \$20,027.93

Vi trænger altsaa endnu til \$20,027.93. Tillad mig at gøre opmærksom paa at Budgettet er regnet meget nøje. Vi trænger til det fulde Beløb. Kommer det ikke ind vil det komme til at gaa ud over Samfundets Arbejdere og Pensionister, og kommer vi ret meget bag efter, vil Underskud i Kassen ikke kunne undgaas.

Lad os nu alle løfte i Flok saa at vi maa faa det nødvendige til ikke blot at holde Arbejdet gaaende, men ogsaa at strække Teltsnorene længere ud. Der er nok dem, der kan yde en ekstra Skærv, stor eller lille. Hvorfor saa ikke skrive en Bankanvisning og sende den til vort Samfunds Kasserer med det samme. Vi har fra Tid til anden modtaget Gaver paa \$25.00, \$50.00, \$100.00, eller endogsaa \$200.00 fra Enkeltpersoner. Vi tiltrænger mange saadanne Gaver.

Lad ikke blot Menighederne som saadanne men ogsaa Kvindeforeningerne, Mandsforeningerne, Ungdomsforeningerne og Søndagsskolerne, hver yde sit Bidrag.

Som Lemmer af samme Legeme har vi fælles Ansvar. Det er ikke Kirkeraadets Sag eller de forskellige Styrelseres Sag, men det er Guds Sag og Kirkens Sag, det gælder.

Alle hjælpe, ingen svige,
 Enighed gør stærk!
 Kommer fattige og rige,
 Fremmer Herrens Værk!

Eders i Tjenesten forbundne,

N. C. Petersen

I Humbolt, Iowa, genindviedes vor Menigheds Kirkehus den 26 Marts efter en Udvidelse og Redekorering, Pastor Jas. N. Lund fra Rolfe var Hovedtaler ved Anledningen. (se Korrespondancen derfra.)

Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid overser ikke vore Kirker eller forsømmer at deltage i vore Gudstjenester herovre. Ifølge Oplysningerne agter de at overvære Gudstjenester s. flg. — Langfredag Apr. 7 i Solvang, Calif., Paaskedag, Apr. 9 i San Francisco, Søndag, Apr. 16 i Salt Lake City, Søndag, Apr. 23 i Trinitatis Kirke Chicago, og Søndag, Apr. 30 i en af vore Kirker i New York.

Fra Shennington, Wis., meddeles, at St. Peters Menigheds Kasserer, Peter Christensen, 35 Aar, var saa uheld-

dig at falde i en Vandstrøm forrige Torsdag Eftermiddag medens han og Arbejdsgiver arbejdede paa en Dæmning. Vennen prøvede at redde ham men fandt Strømmen for stærk, saa Mr. Christensen druknede og hans Lig fandtes nogle Timer efter. Han efterlader en sørgende Hustru og en Datter samt begge hans Forældre og flere Søkende. Man vil ogsaa savne hans beredvillige Medvirke i Menigheden.

Undskyld, Pastor Bollesen, at vi fik en Navneforveksling mellem Dem og Pastor Knud Larsen i en Nyhedsnote i forrige Nummer. Det glæder os at I ikke begge var syge, men at De var i Stand til at række Pastor Larsen en hjælpende Haand under hans Sygeleje.

Pastor Joe Girtz, vor populære Santalmissionær, besøger følgende Steder i Wisconsin denne Maaned: Den 9de, Denmark; 10de, Green Bay; 11te Racine (Præstekonferensen); 12te, Oshkosh; 13de, Neenah; 14de, Wau-paca; 15de, Clinton; 16de Oregon.

Pastor Theo. P. Beck „bliver indtil videre“ paa Eben-ezer Anstalten i Brush, Colo., hvor han i nogle Aar har gjort Tjeneste som — ja, der er mange Hverv for den villige paa en Plads som denne, — men særlig at gaa de gamle og syge tilhaande med Haand og Aand. Han har under Vacancen i den nærliggende danske Menighed „Bethlehem“ betjent denne tillige. Ellers er det Planen at han tager op at betjene sit forrige Kald ved Westby, Montana, som meddelt i sidste Nummer.

Tre af vore theologiske Kandidater fik tilstillet og har antaget Kald som følgende: Verner Carlsen til Graettinger, Iowa; Olfert Magnussen til Northfield, Minn., og Irving Tange til Shelby, Iowa.

Fra Greenville, Mich., meddeles, at de havde en stor Dag Palmerøndag i vor Kirke dersteds, idet fem voksne blev døbt, fem andre optaget i Menigheden og fire konfirmeret.

Den ombyggede Kirke i Ostenfeld, Manitoba, Canada,

er nu saa vidt færdig at Indvielsen kan finde Sted Søndag den 7 Maj. West Canada Kredens Formand. Pastor E. E. Nommesen ventes dertil i Anledningen.

Hør — Dansk Radio-Gudstjeneste fra Shenandoah, Ia., Station KFNF, 830 K. C. Søndag, April 16, Kl. 2:30—3:00 ved Pastor F. C. M. Hansen og hans Kirkekor fra Vor Frelzers Kirke i Co. Bluffs.

I Salmonhurst, N. B. Canada, holdt Pastor Harold Nielsen Afskedsprædiken Søndag den 26 Marts, i hvilken Anledning Menigheden tillige lod afholde en Afskedsfest. Han opsagde jo sin Gerning der sidste Aar, men da det er vanskeligt at faa en anden Præst dertil, fortsatte Pastor N. Betjeningen. Hans Hustru har været syg i længere Tid, men er nu i god Bedring. De har taget midlertidigt Ophold i Montreal—adr. 3612 Durocher St., men venter snarest at kunne antage Kald længere vestpaa i Staterne. Vi forstaar, at Pastor M. P. Bollesen, Plainview, Neb., har modtaget Kald fra Salmonhurst.

INDBYDELSE.

Deres kongelige Højheder Kronprins Frøderik og Kronprinsesse Ingrid af Danmark og Island vil den 24. April besøge Racine.

Efter en Frokost vil Besøget blive fejret ved en Festlighed i Memorial Hall, hvor de kongelige Gæster vil blive hilst velkommen af Pastor J. C. Kjær, Borgmester Gleason Morris, Guvernør Julius Heil, og maaske flere. Det forventes, at H. k. H. Kronprins Frøderik vil tale til Forsamlingen. Festlighederne vil blive udsendt over Radio Station W.R.J.N.

Dørene til Memorial Hall aabnes noget før Kl. eet. Vi indbyder hermed Dansk, Amerikanere i Wisconsin til at være til Stede. Adgangskort til Memorial Hall kan faas ved Indsendelse af en frankeret Konvolut til undertegnede. Der vil ikke blive sendt mere end to Kort til samme Person.

Paa Komiteens Vegne,
Jens Christian Kjær,
2015 West High St., Racine, Wis.

MØD DANMARKS KRONPRINS PAA DANAS CAMPUS!

Naar Danmarks og Islands fremtidige Konge og Dronning Onsdag Eftermiddag den nittende April ankommer til Dana College, vil de utvivlsomt blive hilst velkommen af en meget stor Menneskemasse, for der vil sikkert være mange, især Dansk-Amerikanere, som vil strømme til fra nær og fjern for at overvære denne enestaaende Begivenhed.

Efter at de kongelige Højheder med deres Følge er kørt gennem Byen Blair, der naturligvis i Dagens Anledning vil være flagsmykket og festklædt, vil de umiddelbart begive sig til Danas Auditorium. Et officielt Velkomstprogram, dels Dansk, dels Engelsk paa ca. 45 Minutter, vil blive givet her, og det ventes, at Kronprinsen vil tale. Programmet vil begynde Kl. ca. 2.00. Et Højtaleranlæg vil blive opsat, saa at ogsaa de, som ikke kan faa Adgang til Auditoriet, kan høre Programmet.

Derpaa vil man samles i Danas Spisesal til et festligt Kaffebord og lytte til et kort Program, der mest vil bestaa af musikalsk Underholdning. Skolen vil skaffe Plads til saa mange, som det overhovedet er muligt, men da Pladsen jo er begrænset, **bør Billetter bestilles i Forvejen**. Prisen er 50 Cents. Adgangen til Program i Auditoriet er gratis.

Komiteen har planlagt et Par smaa Overraskelser i Forbindelse med det sjældne Besøg, men herom faar Lærerne først senere Besked!

Dana College og Trinitatis Seminarium er meget taknemlige mod de kongelige Højheder, at de vil gøre os den Ære og Glæde at gæste os. Vi er forvissede om, at den smukke og demokratiske Maade, Danmarks Kronprins og Kronprinsesse optræder paa, vil bidrage til at

gøre Ordet DANMARK endnu mere kendt og populært blandt Amerikanere end det var i Forvejen. At de kongelige Højheder paa deres Tur gennem det store Land, de er kommet for at besøge, skænker saa megen Tid til danske Kirker og Institutioner, fortjener en ganske særlig Tak. Vore høje Gæster sætter herved et Eksempel, som man maa haabe vil blive fulgt af mange Landsmænd, baade de, der kommer herover paa Besøg, og de, som har sat Bo herovre. Turen er saadan tilrettelagt, at der næppe er en eneste Søndag, uden at Kronprinsen og Kronprinsessen overværer en Gudstjeneste i en dansk Kirke.

Ogsaa derfor vil Trinitatis Seminarium, den ældste dansk-amerikanske Præsteskole, og Dana College det eneste fireaars dansk-amerikanske College, gerne give de højtstaaende Repræsentanter for gamle Danmark en smuk og værdig Modtagelse.

Kom derfor og vær med os Onsdag Eftermiddag den nittende April. Jo flere vi er til at byde Kronprinsen og Kronprinsessen velkommen, des fyldigere og fuldere bliver vor Hilsen og Hyldest. Saa mange, som kan, burde benytte denne enestaaende Lejlighed. Det vil blive en Dag, De vil mindes længe med Glæde, og Medlemmer af næste Slægtled vil, om De lever længe nok, med Interesse høre Dem fortælle om, at De har set en rigtig Prinsesse, som siden blev Dronning over to Lande, og med Opmærksomhed lytte til Deres Beretning om den Dag, da De var med til at byde Danmarks Kronprins velkommen til Danas Campus.

Paa Komiteens Vegne,
Paul Nyholm.

Paa det danske Motorskib „Canada's Dæk staar Kronprinsen og Kronprinsessen, samt Kaptajn C. Knudsen, ved Afrejsen fra England.

DET DANSKE KRONPRINSPAR KOMMER TIL DANA.

Det er vel allerede bekendt at deres kongelige Højheder Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid den 19. April om Eftermiddagen vil besøge Dana College og Trinitatis Seminarium. Det er da en Begivenhed af Rang. Det er første, og mest tænkeligt, ogsaa sidste Gang, at Dana bliver Genstand for Besøg af saa høje Gæster fra Danmark. Desuden vil Kronprinsparret jo ogsaa besøge adskillige af vore større Byer saa vel som Udstillingerne i San Francisco og New York, hvorved de vil komme i Berøring med Danske fra Kyst til Kyst.

Lad os nu møde frem alle Vegne, saa mandstærk som muligt. Særlig indbydes vort Menighedsfolk og andre Danske til at besøge Dana i Anledning af Kronprinsparrets Besøg. Højtideligheden begynder Kl. 2 Eftermiddag. Adskillige Komiteer er i Færd med Forberedelser til at give Kronprinsen og Kronprinsessen en saa værdig Modtagelse som muligt. Korsbanneret saa vel som Stjernebanneret vil selvfølgelig vaje den Dag, og de danske Farver vil helt igennem præge Festen.

Den danske Kongefamilie er kendt for at være meget folkelig. Kronprinsparret er ingen Undtagelse. De har ikke glemt Danmarks Sønner og Døtre i fremmede Lande. Derfor er de interesseret i at besøge Danske i Amerika for at bringe en frisk Hilsen fra det danske Kongehus og det danske Folk. Det er vort Haab at en stor Skare

vil møde frem for at byde dem velkommen.

Vi har ikke glemt den Rod hvorfra vi er rundet. Selv om vi elsker vort nye Fædreland, saa elsker vi Danmark som vor gamle Mor. Hende vil vi ære i Overensstemmelse med det fjerde Bud, derfor vil vi ogsaa ære det danske Kronprinspar under deres Besøg i vort Land, saadan som det sig hør og bør at ære saa højbaarne Gæster.

Det er en rig Arv vi har faaet med til Amerika fra Fædrelandet og Moderkirken. Den skulde vi helst bevare og omplante herovre og saaledes yde vort Bidrag til Kirke- og Folkelivet i Amerika. Troskab mod de Forenede Stater byder os at forene det bedste vi tog med fra Danmark med det bedste Amerika har at byde. Der- som det i nogen Maade skal lykkes maa vi række Haand over Atlanten og i nogen Maade vedligeholde Forbindelsen med det Land hvorfra vi stammer. Dertil vil Kronprinsparrets Besøg yde et betydeligt Bidrag. Derfor kom og vær med til den store Fest. Kom unge saa vel som gamle! Vi kan tænke os, at de unge ved dette Besøg vil komme til at sætte større Pris paa vor danske Arv og lægge større Interesse for Dagen i de rige Livsværdier, som vi fik med fra gamle Danmark.

Som et Folk, der fik saa rig en Arv med fra Fædrelandet, vil vi først og fremmest takke og prise Gud. Dernæst vil vi ære Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid under deres Besøg iblandt os.

N. C. Carlsen.

CANADA.

[Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.]

ALBERTA.

Edmonton.

Ungdomsforeningerne fra de tre skandinaviske og to tyske lutherske Kirkesamfund har begyndt at holde fælles Ungdomsmøde hveranden Maaned. Ved en Lejlighed for nylig var der 200 tilstede og Programmet varede henved to Timer. Emnet: „Se ind, se op, se udad” blev indledet af Unge fra de forskellige Foreninger. Under Forhandlingen var der mange gode Bidrag fra Medlemmerne.

Dickson.

Fru Jakob Thomsen døde efter et langt Sygeleje den 26. Februar og blev begravet fra Kirken den 28. Mange viste deres Deltagelse i Sorgen ved deres Tilstedeværelse. Hun efterlader sig sin Husbond og tre smaa Piger; den yngste er kun 1½ Aar gammel.

Fru Thomsen var fra Lem i Jylland. Hun var kun faa Aar i Dickson, men længe nok til at blive afholdt og elsket i Menigheden. Nu gik hun ind i deres Forsamling, der har sejret.

MANITOBA.

Winnipeg.

Ved Kirkens Fødselsdagsfest var der atter fuldt Hus, skønt mange savnedes, der plejer at komme. Der var en Epidemi af Influenta. Pastor Damskov var vist mere end halvt syg, men trøstede sig ved, at det var mange af Tilhørerne ogsaa. Hans Tale har jo været trykt i Bladet; den var sund, og derpaa kommer det jo an.

Ved Sammenkomsten efter Mødet om Aftenen, var den ny danske Konsul, Islænderen Grettir Leo Johannson med Frue tilstede. Som ved en tidligere Lejlighed talte han varmt om Enighed, Sammenhold og Samarbejde mellem Danskere og Islændere — samt de øvrige nordiske Nations Folk — ja med alle Nationaliteter, som vi bor sammen med i Landet.

Endnu et Par Fødselsdagsgaver har Kirken faaet, nemlig 8 Eksemplarer af „Hymnal for Church and Home”. Der er Brug for dem. De blev foræret af den danske Kvindeforening.

„A Dane” sendte \$18.00 til Anvendelse efter Skøn i Arbejdet. Denne Gang bruges Beløbet til Kirkens Brændselsregning. Hjertelig Tak for Gaverne.

To ny Medlemmer er for et Par Uger siden bleven optaget i Menigheden.

De samvirkende Ungdomsforeninger af Den Amerikanske Lutherske Konference i Winnipeg har besluttet at holde Bibellejr ved Gimle ved Lake Winnipeg den 5. — 10. August. Første Forsøg blev gjort ifjor. Men Tiden først i Juni, viste sig uheldig. Alt det andet var godt. I Aar har man faaet en anden Lejr og en bedre Tid. Ungdommen ønskede at fortsætte, saa alt tegner godt saa langt som man er kommen.

Swan River.

Mr. og Mrs. J. Jørgensen, Swan River, før Redvers, fejrede den 24. Februar deres Sølvbryllup. Der var Morgenmusik og Overraskelse med mange Besøg og med Gaver. Pastor Damskov havde netop Møde den 26. og var tilstede. — „En dejlig Dag — en uforglemmelig Aften.”

ONTARIO.

Toronto.

Hr. Carl Eriksen er med Familie bleven optaget i Menigheden. Hr. A. Suder er bleven Medlem af Sangkoret, Fru Suder er indtraadt i Kvindeforeningen. Begge Familier rejste fra Winnipeg i 1938.

Kvindeforeningen har travlt med at blive færdig til Udsalget midt i Maj.

QUEBEC.

Montreal.

Ved et Kvindemøde i Præstegaarden, der tillige blev Afskedsmøde for et virksomt Medlem, Fru Søgaard Pedersen, udtalte denne: „Vi kan jo slet ikke undvære vor danske Kirke her i det fremmede, selv om vi sommetider tror vi kan, lad os give den vor Støtte og Kærlighed; den fortjener det.”

Torsdag den 9. Marts var en stor Flok af Søgaard Pedersens Venner samlet paa Banegaarden for at sige Farvel. Den 10. forlod de St. John, og nu ligger det store Hav imellem os.

„Er du ked af at rejse, lille Gwen?” var der en, der spurgte Søgaards lille Pige (hun er seks Aar). — „Nej, jeg er ikke ked af at rejse herfra, men jeg lider ikke at rejse fra Menneskerne,” kom det yndige Svar. —

Korrespondancer

RAPPORT FRA VOR MISSIONSKOMITE

(Læs dette grundigt! Red.)

Denne Komite blev oprettet og valgt under Aarsmødet i Racine sidste Aar med Formaal at studere vore Samfundsmissioner og fremkomme med Forbedringsforslag for Aarsmødet i Aar. Man har bedt os optage Resolutionerne som affattet paa Engelsk.

ET HJEMMEMISSIONS RAAD.

The Home Mission Board shall be composed of one member from each District of Synod. The members shall be chosen from among the officers (President, Secretary, and Treasurer) of the Districts as follows:

1. In the even numbered years the even numbered Districts (Illinois, Minnesota, North Dakota, and Pacific) shall send a pastor to represent the District, and the uneven numbered Districts shall send a layman.

2. In the uneven numbered years the even numbered Districts shall send a layman to represent them, and the uneven numbered Districts shall send a pastor.

3. The Board shall meet with the Church Council at least once each year at the call of the President of Synod. This meeting to take place not later than March first. Time and place of meeting shall be designated by the President of Synod.

4. At this meeting the members shall give a report of the Home Mission work in their respective Districts; they shall also take up for consideration new work, finances (including the budget for the coming year), and other questions as they may arise, and report to Synod any recommendation or change pertaining to its Home Mission work.

5. The President of Synod shall be chairman at all meetings and the Secretary of Synod shall keep all records and minutes.

6. These resolutions shall not be interpreted to conflict with chapter 7, paragraph 5 of the Constitution of the Church.

7. Traveling expenses for the members of this Board shall be apportioned to the Districts according to the confirmed membership. This apportionment shall apply also in case the District representative is unable to attend.

Length of Home Mission Support

The resolution adopted in 1933 Must be adhered to. Resolution reads as follows: (Year Book 1933, p. 135).

"Home Mission congregations shall ordinarily be given from seven to ten years, and never more than twelve years, to become self-supporting, the duration of the period of Home Mission support to be determined by the District Board, or by the Church Council in conjunction with the District Board if Synodical support is given. If a congregation, or two or more congregations, constituting a charge, are unable to finance its own work at the end of such a period, some other congregation shall be added to the charge, or other arrangements shall be made to make the charge self-supporting. Amendment: This is not to be retroactive."

Indianermissionen

1. The Indian Mission Committee shall consist of the Vice President, the Secretary, and one of the lay-members of the Church Council.

2. This Committee shall have supervision of all the work connected with the mission, such as school, children's home, and evangelism, and shall report to the Church Council, as well as make recommendations pertaining to all the work of the Mission.

3. The money for the Cherokee Indian Mission shall be collected as the Indian Mission Fund.

Utahmissionen

The committee recommends no change in the Utah Mission.

Venligst henstillet

Ingvard M. Andersen

Frank Nielsen

H. W. Hansen.

Komite.

FRA FERNDAL, CALIF.

Vinteren her i Ferndale har været en Smule usædvanlig. Der har været en Nedbør af mindre end tredive Tommer i Aar mod lige ved tresindstyve Tommers Nedbør sidste Aar. Vi havde endog et Par Tommers Sne, der dog her i Dalen smeltede lige med det samme, men laa for flere Dage oppe paa de høje Bakker. Frostmanden har besøgt os adskillige Nætter i sin hvide Rimfrostskaabe. Om Dagen vover han sig aldrig ud paa disse Egne. Han har dog været meget beskeden og nænsom imod os, idet han ikke gjorde nogen som helst Fortræd i Blomsterbedene eller paa Rosentrærne, som blomster hele Vinteren ignennem. Selv Calla-Lillierne, som ellers er saa meget ømtfindelige overfor Frosten, tog ingen Skade men staar og strutter af bare Glæde og Taknemmelighed i lange Rader og Geledder med de store hvide Blomster som Tegn paa Uskyldighed og Renhed. Ingen Oversømmelser hærgede os heller i Aar. Sidste Aar havde vi flere af disse, af hvilke de to var høje. Men Havet brød igennem Sandbankerne i Aar med en saadan Voldsomhed, som ikke i Mands Minde er sket før. En Del frugtbare Marker ødelagdes derved af Saltvand og Havsand.

For en kort Tid siden viedes af den herboende danske Præst Mrs. Rudolph Jacobsen til Pastor Robert Crichton, en Presbyteriansk Præst med Virksomhed i Avenal. Hun og hendes forrige Mand var godt kendte for tredive Aar siden i Midtstaterne, særligt da i Albert Lea, Minn., og i Cedar Falls, Iowa, hvor Mr. Jacobsen drev Skrædderforretning dengang. Mr. Jacobsen døde i 1935. Mrs. Crichton, kendt i Midtstaterne som Miss Christiane Nielsen, har været Medlem af Vor Frelzers Menighed i Ferndale i toogtredive Aar. Til Lykke!

Sidste Aar fik vi her i Ferndale en lille Andel af Udvandrere fra Midtstaterne. Ruskin Menigheden sendte os Aage Jørgensen, Ira Jørgensen, David Hansen, Otto Jensen, Oscar Larsen, og Albert Jensen. Fra Laurel fik vi Peter Hansen, John Larsen og Martin Larsen, de to sidstnævnte er Pastor Larsens Sønner. Fra Sidney, Montana har vi Mr. og Mrs. Roy Jensen, og Mr. og Mrs. Kermit Petersen, og Alvin Johnsen. De to Familier fra Sidney er bosiddende i Eureka. Morris Hoyer kom fra Blair, Nebraska. Vi er glade ved at have dem iblandt os baade i Menigheden saavel som i Luther League. Enkelte af dem har desværre forladt os igen. Harold Andersen fra Eugene, Oregon var her ogsaa en Tid, men rejste tilbage. De har alle søgt Kirken, og enkelte har sluttet sig til Menigheden.

I sidste Uge havde vi atter Besøg. Denne Gang var det Professor Siersbeck, vor Dana College Præsident, der glædede os med sit Besøg. Han blev hos os to Dage og glædede og opmuntrede os i den Tid flere Gange med sit dejlige Budekab, som han bragte os. Det er første Gang at vor Skoles Forstander har båret os ved sit Besøg. Det var ret som vokste vi rigtig sammen med Dana College i den korte Tid han var iblandt os. Hans Besøg ligesom forkortede allermindst til det halve Afstanden mellem Ferndale og Dana og mere end fordoblede Muligheden af at faa flere af vore Unge til Dana College ad Aare. Vi prøvede paa at vise Professor Siersbeck lidt af vore Seværdigheder heromkring. Vi viste ham Stillehavskysten, som er ejendommelig heroppe ved Pynten. Han blev jo da ogsaa vist den største Savmølle i Verden, og de største Trær i Verden, de store Redwoods, der gav ham Lejlighed til at lade Øjet glide op og ned ad den slanke Stamme af Verdens allerhøjeste levende Væsen. Kæmpetræet er over de 364 Fod højt. Dette Træ, "the Founders' Tree," er ofte omtalt i "The National Geographic Magazine." Forøvrigt beskrives Egnen heromkring i dette Maanedssblads Februar Nummer. Det var en lykkelig Ide af The Luther League at indbyde Professor Siersbeck herud til "the wild and woolly West" at tale Skolens Sag iblandt os. Hans Besøg opvarmede rigtigt vore Hjerter for Skolen, og vil hjælpe Professor Siersbeck til at indstille Skolens Virke saa der bliver taget tilbørligt Hensyn til Pacific Kredsens Tarv og Trang under Studenternes Uddannelse. Vi tilønsker dig, Professor Siersbeck, et rigtigt kraftigt og velment: "Paa Gensyn!!! i en meget nær Fremtid. Vi haaber jo da at det ikke skal vare nok en Tidsperiode af over et halvt-hundrede Aar førend vi ser Skolens Forstander herude iblandt os igen.

Hele Menigheden glødes af een eneste Længsel, nemlig at kunne være med, een som alle og alle som een, til det nu nok saa nært forestaaende Samfundsaaersmøde herude paa Vestkysten. I Følge vor Mening kan de fleste af Deltagerne østfra godt spare sig Udgiften med at løse Returbillet, da de alle vil blive saa forelskede i California

at de bestemmer sig til at blive boende herude. Selvom vi ogsaa har den største danske Befolkning her i Staten, saa er der rigelig Plads til mange flere herude. Vi er saadan noget som toogresindstyve Tusinde Danskere herude. „Hvor godt Folk er, godt Folk kommer,“ siges der jo. Saa kom kun! Der er Plads nok, og Solskin nok, da paa sine Steder.

Med Hjertelig Hilsen til alle Ugebladets Læsere, slutter jeg nu. Stinus S. Loft.

FRA HUMBOLDT, IOWA.

Søndag den 26de havde vi Festgudstjeneste i Anledning af at Menigheden lige har fuldendt Forskønnelse og Udvildelse af Kirken. Vore Nabomenigheder fra Rutland, Rolfe og Callender var indbudt. Pastor Lund fra Rolfe talte om Formiddagen. Efter Fællesspisning i Undersalen var der Møde igen ved hvilket Humboldt High School „ACapella Choir“ sang flere Numre, og Præsterne Lund, Jørgensen fra Coulter, Tollefsrud fra Bode og Andersen fra Humboldt (de to sidstnævnte fra den norske Kirke) ønskede Menigheden til Lykke med deres smukke Kirkebygning. Hver især holdt en kort Tale, hvor de fra Skriften mindede Menigheden om Guds Velsignelse mod den; — alt i alt en dejlig Dag, som baade Pastor Olsen og Menigheden var glad for. Og vi siger Tak til Vennerne som kom og bidrog til Højtideligheden.

Søndag den 2den April var der Konfirmation; Skærtorsdag er der Altergang, Langfredag Gudstjeneste sammen med den norske Menighed i deres Kirke; Paaskedagstjeneste den Søndag om Morgen. I Fastetiden har der været et Møde hver Uge.

Mrs. Ringsborg, Korr.

Tænkt og skrevet.

BETALER DET SIG?

Et Indlæg i Drøftelsen om vor Hjemmemission Af Pastor V. W. Bondo

Det er et aktuelt Spørgsmaal, ikke mindst nu da Aarsmødet nærmer sig, og man ved at ogsaa Canada Missionen skal paa Vægtskaalen. Mange Røster lyder paa at Hjemmemission ikke betaler sig. Der er ydet til den i mange Aar, og endnu er der ingen Menigheder af Betydning. I Aarsberetningen ser det ynkeligt ud, naar man rigtig skal til at se os efter i Sømmene. Vi er daarlige Husholdere over vore Midler, naar vi fortsætter med at yde til dette ufrugtbare Arbejde, lyder det fra en og anden.

Det er meget forstaaeligt at man kan se saaledes paa Sagen. Jeg skal være den sidste til at forklejne Tal og deres Betydning, ja jeg tror endogsaa at vi til Tider har taget for lidt Hensyn til disse, da de dog siger os saare meget, som vi ikke for nogen Pris tør se bort fra. Men naar dette indrømmes, saa er vi dog alle enige om, at det er meget langt fra at være det vigtigste. Det turde jo være at Gud melder Success hvor Statistikken melder Fallit.

Tillad mig at henvise til en Missionsmark, som Iowa Kreds støttede rundeligt i mange Aar. For tredive Aar siden kom vi til denne Gerning med Ungdomsmod og lyse Drømme om en god Fremtid. Vi var uerfarne, men vi elskede den lille trofaste Flok, og disse Baand har holdt indtil idag. De mange dyrebare Erfaringer vi hav-

de sammen med vort Folk, har haft stor Betydning for hele vort Liv. Denne Virksomhed er forlængst opgivet, vistnok med alles Billigelse, og saa kan det endda være, at det var forkert.

Der er den Dag i Dag ikke saa faa Familier fra denne Mission, som nu tilhører andre lutherske Menigheder i disse Byer, (Davenport—Rock Island—Moline) og for manges Vedkommende udgør de nogle af deres bedste og solideste Medlemmer. Andre findes i vort eget Samfund, og gør en god Indsats der. Maa disse dog ikke betragtes som en Frugt af dette Arbejde?

Helt bortset fra dette, vil jeg nævne tre Frugter af denne Arbejdsmark, som hver for sig turde være et herligt Resultat. Der kom en ganske ung Pige dertil, lige fra Danmark, sund og frisk og livsglad. Jeg mindes hende som var det igaar. Hun overværede en Froprædiken en Paaskemorgen i Kirken, og blev grebet af den Opstandnes Herlighed og besluttede at tjene Ham trofast alle sine Dage. Dette førte maaske videre end hun dengang anede. Hendes nye Herre kaldte hende til at optage et Arbejde i Kina. Hun lod sig da uddanne til Sygeplejerske, og virkede i mange Aar i Manchuriet. Senere blev hun gift med Missionær Kai Olsen, som leder Drengeskolen i Pitsaikou, hvor de sammen øver en velsignet Gerning. Sidste Jul skrev hun derudefra, om deres Glæde i Gerningen, særlig over Gudsrigets Vækst iblandt de unge Mænd. Mon ikke en saadan Frugt retfærdiggør vort Udlæg til denne Mission?

Fra samme Menighed udgik endnu en ung Kvinde som Missionær, nemlig Marie Jensen. Ogsaa denne lod sig uddanne til Sygeplejerske og blev derefter udsendt af U.L.C. til Liberia, Africa, hvor hun nu har virket til stor Velsignelse i mange Aar. Hun er velkendt og højlig elsket i mange af vore Menigheder og i meget vide Kredse i U.L.C. og er meget søgt som Taler for Missionens Sag. (For Tiden hjemme i U.S.) Vor Davenport Mission fortsættes saaledes herligt baade i Kina og Africa. Hvem vil opgøre dette Regnskab?

For et Par Maaneder siden modtog vi Brev fra Davenport, som meldte at vor Ven Thorvald Wøller var død. Det bevægede os dybt at faa dette Budskab. Vore Oplevelser med ham har efterladt dybe Spor hos os. Han kom til Amerika, som saa mange andre, for at gøre en ny Begyndelse; men hans gamle Drikkelast fulgte med ham til det fremmede. Da vi traf ham, var han i fortsat Nedgang i enhver Henseende. Tilsidst gled han ud af vor Synskreds, og det endte med at han mistede sin højre Haand paa Arbejdspladsen. Han havde en meget smuk Haandskrift og dette store Tab pinte ham frygteligt. Det blev sikkert medvirkende til, at han siden hen ganske forlod de gamle Stier. De Unge forærede ham en Bibel og bragte Blomster til ham paa Hospitalet, hvor de besøgte ham flittigt. Derefter var han flere Uger i vort Hjem, indtil han igen kunde optage andet Arbejde. Der var mange stærke Magter der reves om ham. Ofte gik Bølgerne højt, saa at vi talte halve Dage ad Gangen om de Farer der truede ham. Det varede dog nogen Tid, inden han gav os Ret, selv med Munden. Endelig kom han og meddelte os at han ikke blot var færdig med de gamle Veje, men nu havde han haft et Møde med Frelseren og var fast besluttet paa at følge ham for Fremtiden.

Han havde en mærkelig Drøm som maaske var det sidste Lod i Vægtskaalen. Han saa en bølgende Mark, som stedse kom ham nærmere. Det viste sig at være den store hvide Flok. Frelseren gik selv i Spidsen for dem. Da de passerede ham, sagde Jesus: „Med denne kan det

blive til hvad det skal være.“ Det gennemrystede ham saaledes, at han bestemte sig til et Liv med Gud. Hvor var han jublende glad, — og hvor jublede vi med ham, da han meldte at Herren var bleven ham for stærk. Den Oplevelse hin Morgen vil aldrig udslettes af vor Erindring. Jeg traf ham mange Aar senere i et smukt lille Hjem med sin syge Hustru og to smaa Piger. Jeg var saa grebet af at se, hvad han nu havde udrettet med den ene Haand. Før kunde han ikke forsørge sig selv med begge Hænders Brug. Og hvor var hans Køkkenhave dejlig og hans Blomsterbede henrivende, — Ting som han ikke før skænkede en Tanke. Dybt bevæget og taknemlig over alt dette, udtrykte jeg min store Glæde derover. Dertil svarede hans syge Hustru fra Sygelejet: „Det skyldes alene, hvad De var for ham, da De var hans Præst i hans Ungdom.“ Aldrig har jeg følt mig mere rigeligen belønnet, end da hun udtalte disse Ord. Dog maa jeg her vidne at Herren ofte har lønnet med mere end hundrede Fold.

Disse Billeder kunde let optrækkes med meget i karpere Linier, saaledes at deres Storhed blev des klarere. Og mange andre dyrebare Minder fra samme Sted kunde bringes frem. Lignende Eksempler kunde vel hentes fra mange andre Missionsmarker, som vilde forherlige Guds Gerning paa samme Maade.

Da jeg ikke venter at komme til Aarsmødet i Oakland Calif., vilde jeg gerne at dette Indlæg maatte tjene som en Anbefaling for vor Hjemmission — ikke blot i U.S. men ligesaa fuldt i Canada. Vort Folk, som har slaaet sig ned i Canada, udgør sikkert en ligesaa lovende Arbejdsmark som dem i U. S. Og som Børn af samme Kirke har vi jo ogsaa lige saa stort Ansvar overfor disse. LAD OS DERFOR ENDELIG IKKE I ET MISMODIGT ØJEBLIK SLAA HAANDEN AF ET ENESTE ARBEJDE SOM VI HAR BEGYNDT. Vi har lagt Haanden paa Ploven, lad os ikke se os tilbage. De Steder, som idag ser mest haabløse ud, kan inden ret længe komme til at tage sig ganske anderledes ud. Ogsaa her gælder det: „Tilbagegang er Dødens Vej.“ Det virker saa lammende, ja helt dræbende paa Yde-evnen hos vort Folk. Der

er ingensteds i Canada en Tilstand som kan retfærdiggøre et caadant Skridt. Lad os arbejde i Tro. Høsten vil sikkert ikke udeblive.

Naar vi opgør dette Forhold om Fremskridt eller Stilstand paa de forskellige Steder i Canada, da lad os endelig ikke overse at en Mængde af vor Menigheder i U.S. ikke heller har særligt store Ting at pege paa, til Trods for, at de fleste er meget ældre. Omend vi maa arbejde med de virkelige Forhold for Øje, tør vi dog ikke glemme at **den kristne Tro er noget for sig, og bestaar den Dag i Dag alene fordi den har kunnet udrette det umulige.**

Maa Gud velsigne vort Samfunds Aarsmøde og ikke mindst vor Hjemmission!

Betaler det sig?

Som Dreng lyttede jeg ofte til Far og Naboerne naar de den lange varme Søndageftermiddag drøftede hvorvidt det betalte sig at avle Svin og Kvæg, at opfodre deres Sæd istedetfor at sælge det straks efter Høsten. Det forekom mig at de andre altid kunde bevise at det aldeles ikke betalte sig. Men Far holdt paa sit, og mærkeligt nok, Resultatet syntes altid at bevise at han trods alle deres Modbeviser dog havde Ret.

Mon ikke det ofte kan falde saaledes ud i vort Arbejde i Guds Rige?

V. W. Bondo.

Blandt Landsmænd.

De skandinaviske Sprogs Studium ved Minnesotas Universitet skal bringes paa Højde med de andre Sprogafdelinger og Studenterne og andre maa bibringes den Opfattelse, at Studiet af disse Sprog er af stor Betydning, baade sprogligt og litterært, siger Dr. Ruud, den nyvalgte Formand for en oprettet Komite for den skandinaviske Afdeling ved Universitetet. Det Mindreværdighedskompleks som man maa tilstaa har været knyttet til Norsk. Svensk og Dansk, maa fordrives.

Hans Jørgensen, 64, fhv. Bankør i Staplehurst, Nebr., og Søn af Lars Jørgensen, der grundlagte Byens Bank, afgik ved Døden den 28 Feb. i sit nuværende Hjem i Santa Monica, Calif. Hans efterlader sig Hustru, en Søn, og sin Moder, som er i Fremont, Nebr., samt tre Søskende.

Therkild Smidt døde fornylig i Omaha. Han var Sønderjyde, født i Favervraa. Han var Snedker af Profession og udvandrede til Clinton, Iowa, for 61 Aar siden. For 26 Aar siden kom han her til Omaha. Den eneste Organisation han var Medlem af var den danske Kirke paa 22. & Leavenworth St., men her var han ogsaa Medlem til Gavns, tog livlig Del i Arbejdet baade i Menighed og dansk Folkesamfund. Smidt var ikke af den Slags Mennesker, der sagde meget, men han var aldrig bange for at yde en Haandsrækning, hvilket adskillige Ting i Kirken bærer Vidne om. Maaske det allerbedste ved ham dog var — som Pastor Møller bemærkede i sin Begravelsestale — den Inspiration han gav Præsten ved sin Nærværelse Søndag efter Søndag i den næstøverste Bæk. Hans store, stoute Skikkelse vil blive savnet der som i Hjemmet hos hans trofaste Hustru Marie. Foruden hende efterlader han 4 Brødre: Jess i Milltown, Wis., Peter og Christian i Armstrong, Ia., samt Theodor i Waterloo, Ia. —Afdøde blev 82 Aar gl.

Til DANMARK

De rejser hurtigt og bekvemt ombord paa vore populære Dampere

BREMEN • EUROPA
COLUMBUS
NEW YORK • HAMBURG
HANSA • DEUTSCHLAND

Udmærket Jernbane-Forbindelse fra Bremen eller Hamburg

FAA DERES EUROPÆISKE SLÆGTNINGE TIL AT
BESØGE DEM I AMERIKA

Særligt lave Turist-Rater for Afsejlinger fra Europa mellem den 3. April og 23. April og mellem 26. Juni og 23. Juli, disponibel for en 4 Maaneders Rejse i Amerika.

For Oplysninger Deres Lokalagent eller
130 W. RANDOLPH ST., CHICAGO, ILL.

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

Fra Winnipeg meddeles, at ved en Sammenkomst i en privat Spisestue i en af Byens Restaurationer havde den nye danske Konsul, Grettier Leo Johannson, d. 9. Marts samlet en snæver Kreds af Mænd om sig for i deres Nærværelse at aflægge sin Embedsed. Han havde hos sig sin gamle Fader, sine to Brødre, Familiens gamle Læge, to

Redaktører af islandske Blade, den danske Vice-Konsul, Dr. Fremming, samt sin egen og den danske Præst, — jo der var ogsaa en Sagfører, — endnu en Dr. og en Sagfører, og Rigsdagsmand var forhindrede.

Efter Frokosten gav Konsulen Meddelelse om sin Udnævnelse, fremtog derpaa Embedsløftet og Edsformula-

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Child- ren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	37415.09	4089.56	4775.64	6527.35	7106.70	2545.10	5035.67	722.13	6354.25	258.69
Ruskin, Nebr., Mrs. Anna West	2.50					.50	1.00		1.00	
Ruskin, Nebr., Magnus West	2.50					.50	1.00		1.00	
Minden, Nebr., Bethany Luth. Sunday School, proceeds of Mis- sion Program	10.36					5.18	5.18			
Sioux City, Ia., Our Savior's Luth. Church, Sunday School Christmas offering	5.64	5.64								
Sioux City, Ia., Our Savior's Luth. Church, offering at visit of Rev. Bach	18.15						18.15			
Cedar Falls, Ia., Mr. and Mrs. H. C. Jacobsen, in memory of N. S. Nielsen, Des Moines, Ia.	2.00						2.00			
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	7.63					7.63				
Milltown, Wis., from friends, in memory of Mrs. Joe Hermstedt	2.00				2.00					
Graettinger, Ia., friends of St. Paul's Luth. Church, in memory of Henry Brown	3.00								3.00	
Graettinger, Ia., friends of St. Paul's Luth. Church, in memory of Mrs. Dan O'Niell	1.25								1.25	
Graettinger, Ia., friends of St. Paul's Luth. Church, in memory of Mrs. George Forbes	3.50						3.50			
Graettinger, Ia., friends of St. Paul's Luth. Church, in memory of Christine Knutson	5.50						5.50			
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church	12.00			12.00						
Petaluma, Calif., Elim Lutheran Church	16.75			16.75						
Denver, Colo., Bethany Ev. Luth. Church	61.34		20.00		21.34				20.00	
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Carl M. Jensen and Ezra Jensen of the Danville Church	10.00				10.00					
Chicago, Ill., Siloam Danish Ladies' Aid	5.00			5.00						
Albert Lea, Minn., Trinity Luther League	36.00		12.00		12.00				12.00	
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	79.35		79.35							
Clifton, Ill., Zion Ev. Luth. Church	34.06		14.56		14.56					4.94
Racine, Wis., Lutheran Brotherhood of Our Savior's D. L. Ch. Sleepy Eye, Minn., Church Council of St. John's Luth. Church, in memory of Mr. Hans Jensen	20.00		10.00		10.00					
Dannebrog, Nebr., Dannebrog Luth. Church	2.50				2.50					
Moorhead, Ia., Bethesda Luth. Church, surplus from flowers at Arlene Hansen's funeral	3.95					3.95				
	3.50	3.50								
1938-39 budget \$57,791.50. Total amount received to date	37763.57	4098.70	4911.55	6561.10	7179.10	2562.86	5072.00	722.13	6392.50	263.63
Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., April 4, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.										

EXTRA SYNODICAL (Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	2996.74	1166.37	1267.04	391.63	171.70
McNabb, Ill., Mrs. Andrew Kofoid, in memory of Helen Olsen	2.00		2.00		
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church for China relief, in care of Dr. N. Nielsen	16.43				16.43
Racine, Wis., Gethsemane Sunday School	59.84	59.84			
Kenosha, Wis., St. Mary's Ev. Luth. Church	11.86	11.86			
Racine, Wis., Lutheran Brotherhood of Our Savior's Dan. Luth. Church	10.00	5.00	5.00		
Total received for extra synodical missions	3096.87	1243.07	1274.04	391.63	188.13

NEW CHILDREN'S HOME IN OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$15.00
Albert Lea, Minn., Friends from Trinity Luth. Church in memory of Mrs. Marinus Jorgen- sen: Mr. and Mrs. Deppe Jensen 50c, Mr. and Mrs. Enok Hansen 50c, Mr. and Mrs. Fred Romer 25c, Mrs. Marie Hansen 50c, Mrs. Bertha Jorgensen 25c, Mr. and Mrs. John Niel- sen \$1, Mr. and Mrs. F. P. Mortensen \$1, Mr. and Mrs. A. G. Mortensen 50c, Mr. and Mrs. Torvald Sorensen 50c	5.00
Total	\$20.00

Received with thanks. Blair, Nebr., April 4, 1939.

H. J. Hansen, Treas.

The Biggest Value Ever Offered in a King James Bible for \$1.00

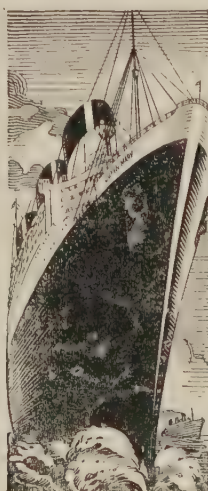
Cloth Bound—Gold Title
Size of page, 4½ x 7½ inches
Complete text in New Bold
Pronouncing type

Especially suitable for use in Churches, Sun-
day Schools, Colleges, Schools and for Students,
or for any purpose which requires a fine quality
Text Bible in large readable type. Strongly
bound in black cloth, with round corners, red
edges and cover stamped in gold, it is attractive
as well as useful and will be found to be an
excellent value, unsurpassed anywhere.

Specimen of Type

Knowing the scriptures, nor the
power of God.
30 For in the resurrection they

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebraska

GO TO DENMARK

in the world's fastest liner
QUEEN MARY April 21, Maj 10
via Cherbourg and Paris or via London
AQUITANIA April 15, 29

GRAND EXCURSION .. QUEEN MARY .. JUNE 7

Join this gala trip—see the New York World's
Fair and Paris or London en route. Travel over-
land from Cherbourg, or via the North Sea.
Conducted by MR. W. S. HARLING, CHICAGO

Other Personally Conducted Trips

QUEEN MARY Escorted by B. C. Forsberg MAY 10
BRITANNIC Escorted by Rudolf Olsen MAY 27
GEORGIC Escorted by B. C. Forsberg JUNE 10
For full information, see your local steamship agent or

CUNARD WHITE STAR
32-34 North Michigan Ave., Chicago, Ill.

ren, som han læste for de forsamlede, hvorpaa han satte sit Navn paa Dokumentet. Derpaa fulgte Lykønskninger og gode Ønsker for Fremtiden. Højtideligheden sluttede med et Kongen leve. Det maa siges, at denne Maade at aflægge Embedseden paa, var mere værdig, end om det hele havde været gjort med et Pennestrøg hjemme paa Konsulatets Kontor.

En musikalsk Karriere. Den unge Søn af Barbermester Hopballe, Chicago, Dan Hopballe, er ved at skabe sig en solid Position indenfor Orkester-Verdenen. Allerede for to Aar siden organiserede Dan en Akkordion Klub paa Lane Technical High School og fik den hurtigt op paa 65 aktive Medlemmer. Desuden har han organiseret et Børneorkester (under 12 Aar), et Pigeorkester og endnu et Orkester, som bestaar af 14 unge Mænd. Dette Orkester, har Dan nu sat sig for, skal spille paa Danmarks Udstilling i New York. Afrejsen foregaar i Slutningen af Juli Maaned, og der er allerede sikret Orkestret 9 Koncerter undervejs.

En velkendt Landsmand, P. S. Petersen, fhv. Postmester og Bladudgiver i Dannebrog, Neb., og som kom

til Byen med sine Forældre 1872, besidder noget af et enestaaende Værk af sin Art, nemlig en Livsoptegnelse og andre Oplevelser paa ca. 50,000 Ord, som sikkert vilde være værd at læse. Iøvrigt synes de Dannebrog—Danskere at have været besjælet af mere Skrivekløe end ellers er almindeligt blandt vort Udvandrerfolk. Mr. Petersen er nu 78 Aar gammel, men noksaa rask.

Danmarksnyt

UNGDOMMENS KIRKE.

Kristen Ungdom i København har som bekendt besluttet, at de ved fælles Hjælp vil bygge en Kirke paa et Sted i Hovedstaden, hvor der tiltrænges en Deling af et af de altfor store Sogne. Det er i disse Dage et Aar siden, at man for Alvor tog fat paa at løse denne store og smukke Opgave. Der er blevet slidt i det rundt om i Ungdommens Organisationer, og Resultaterne er ikke udeblevet. Begejstringen, som bar de første Møder, er ikke aftaget, og Opfindsomheden er mobiliseret paa

Colored Picture Bibles for Children—Self-Pronouncing with Helps.

A splendid little volume for any Boy or Girl
The text is self-pronouncing, by which all children can learn to pronounce the difficult Scripture names.

Size 5 1/2 x 3 1/2 inches

Specimen of Type in This Bible

AND Bën-hä'däd the king of Sýr-i-a gathered all his host together: and there were thirty and two kings with him, and horses,

With beautiful colored views of scenes in the Bible lands distributed throughout the text. Also new Practical Helps to Bible Study, especially designed for instructing children in Scriptural information.

9204. Dark Blue Silk Finished Cloth, with edges colored to match, round corners, gold titles . . . \$1.25

9209. Morocco Grained Binding, overlapping covers, red under gold edges, gold titles . . . 2.00

9215. French Morocco Leather, overlapping covers, round corners, red under gold edges . . . 2.75

Junior Students Bible

Containing Colored Illustrations, Bible Study Course, Four Thousand Questions and Answers on the Bible. Also the following:

HELPS TO SCRIPTURAL KNOWLEDGE

A Complete History of the Bible. Synopsis of Each Book of the Bible (very interesting). Two Catechisms on Bible subjects, including the Life of Christ. Golden Text Treasury of Noble Scriptural Verses. History of the Life of the Apostle Paul. SELF-PRONOUNCING.

Specimen of Gem Black Faced Type

NOW it came to pass in the days when the judges ruled, that there was a famine in the land. And a certain man of Bëth-'lë-hë-m—

Size of Bible 4 1/2 x 6 1/2 inches

No. 5804. Dark Blue Silk Finished Cloth, with blue edges, round corners, gold titles . . . \$1.50

No. 5809. Morocco Grained Binding, overlapping covers, red under gold edges, gold titles . . . 2.50

No. 5815 RL. Red Letter Edition. French Morocco Leather, overlapping covers, round corners, red under gold edges, head bands and purple silk marker, gold titles with the words of Christ printed in red . . . 3.50

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebraska

4 STORE 4 FÆLLESREJSER

til
DANMARK

Fredens og
Gæstfrihedens
Land.

Med de Direkte

Amerika-Danmark Skibe

PILSUDSKI og BATORY

FRA NEW YORK	Organiseret og Under Personlig Ledelse af	RUNDREJSEBILLET	
		Tredie Klasse	Turist Klasse minimum
7 MAJ	Fru Sophie L. C. Stilling fra "Lady SUNSHINE Stilling" New York	\$190.50	\$270.00
6 JUNI	Fru Mathilde Ibsen-Jensen fra New York	\$201.50	\$304.00
20 JUNI	Hr. Paul J. Wester fra Chicago, Ill.	\$201.50	\$304.00
13 JULI	Rev. Swen A. Baden, D.D. Fra Bridgeport, Conn.	\$201.50	\$304.00

Forlang Billet til Aalborg, hvis De ønsker at deltage i Rebild 4 Juli Fest

Med disse Fællesrejser kan arrangeres Specielt Organiserede
UNGDOMSGRUPPER

Til Specielt Reducerede Priser 1 Tredie Klasse	Fra 10 til 19 Aar	\$133.50
	Under 10 Aar	\$ 66.75

— FORLANG NÆRMERE OPLYSNINGER —

U.S.A. Billetskat \$5.00 og Indvandringsskat for Fremmedborgere \$8.00 er ikke iberegnet i ovenstaaende Priser

Dansk Mad - Dansk Betjening - Dansk Selskabelighed

For nærmere Oplysninger og Billetter henvend Dem til ovenstaaende Rejseledere, samt enhver autoriseret Agent eller

Gdynia America Line

mange Omraader for at naa Maalet: 150,000 Kr., repræsenterer det Beløb, der er nødvendigt for at gaa i Gang med Byggeriet.

Et Aar efter Starten har man nu indsamlet lige ved 90,000 Kr. Det er Tegn paa et frisk og levende Initiativ; og hvad der betyder mere end Pengene, er, at der mellem alle disse Unge er vakt en Kirkebevidsthed, et Ansvar overfor den levende Kirke.

Kunstnerinden Ellen Hofmann Bang har ved at høre om denne Sag støttet de Uge ved at tegne et Agitation-billede, som nu vil blive nyttiggjort.

EINAR PRIP OG EKSKEJSEREN

Efter Missionær Einar Prips Død er Minderne om den kendte Stifter af Østerlandsmissionen begyndt at dukke op. Saaledes fortæller „Sorø Amtstidende“ et Træk, der viser den Interesse, hvormed Einar Prip fulgte Livet i Sønderjylland.

Da Ekskejser Wilhelm II i 1898 overværede Indvielsen

af Frelserkirken i Jerusalem, fik Einar Prip den Indskydelse at rejse dertil, for at søge Foretræde hos Kejseren. Det lykkedes dog ikke, men han fik Lov til at aflevere et personligt Bønsskrift til Kejseren, hvori han paa den smukkeste Maade omtalte dennes Interesse for Missionsarbejdet og det hellige Land, men samtidig lagde et godt Ord ind for sine undertrykte Landsmænd i Sønderjylland. Her havde man nemlig Aaret i Forvejen lukket to danske Frimenighedskirker i Bovlund og Haderslev, og Einar Prip kunde da med Rette i sit Bønsskrift gøre opmærksom paa det ejendommelige Modsætningsforhold, at Kejseren lod bygge en Kirke i Palæstina, medens hans Myndigheder lukkede kristne Kirker hjemme i hans eget Land.

Der kom ikke noget Svar paa denne Henvendelse, men ikke længe efter ophævedes Forbudet mod Benyttelsen af de to danske Frimenighedskirker. Det i Jerusalem overrakte Bønsskrift til Kejseren havde alligevel gjort sin Virkning.

(Fortsættes paa Side 16.)

Til DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

Amerika-Danmark Skibe PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

8 D A G E fra Kaj til Kaj

**Stor Forældre- og Fællesrejse
Fra København den 2. Juli**

BILLIGE BESØGELSES REJSER TIL

**VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG
SAN FRANCISCO**

Forlang nærmere Oplysninger angaaende specielle
reducerede Rundrejse-Rater.

Afsejlinger fra New York

Maj 7, 19; Juni 6, 20; Juli 2, 13; August 5, 23; Sept. 6, 17

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv. fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.

Hver Holder søger at erholde en ny Holder
Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSÆDDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbælt af
Bladet for Aar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

Announcement

UNITED DANISH EVANGELICAL LUTHERAN CHURCH OF AMERICA FORTY-THIRD ANNUAL CONVENTION, OAKLAND, CALIFORNIA JUNE 12-18, 1939

For the accommodation of delegates, members and friends, attending the Convention, your officers have arranged with the Chicago and North Western-Union Pacific-Southern Pacific Railroads to reserve a limited amount of Pullman standard sleeping car space from Chicago and Omaha to Oakland on the "San Francisco Overland Limited," also tourist sleeping car space on the "San Francisco Challenger" via the following schedules:

SAN FRANCISCO OVERLAND LIMITED Air-Conditioned Standard Sleeping Cars Only					SAN FRANCISCO CHALLENGER Air-Conditioned Tourist Sleeping Cars and Coaches				
Lv. Chicago	10:25 P.M.	June	8th & 9th		Lv. Chicago	10:30 P.M.	June	8th & 9th	
Ar. Omaha	10:00 A.M.	June	9th & 10th		Ar. Omaha	10:10 A.M.	June	9th & 10th	
Lv. Minneapolis	8:05 P.M.	June	8th & 9th		Lv. Minneapolis	8:05 P.M.	June	8th & 9th	
Lv. St. Paul	8:45 P.M.	June	8th & 9th		Lv. St. Paul	8:45 P.M.	June	8th & 9th	
Ar. Omaha	7:31 A.M.	June	9th & 10th		Ar. Omaha	7:31 A.M.	June	9th & 10th	
Lv. Omaha	10:25 A.M.	June	9th & 10th		Lv. Omaha	10:40 A.M.	June	9th & 10th	
Ar. Oakland	7:40 A.M.	June	11th & 12th		Ar. Oakland	7:45 A.M.	June	11th & 12th	
Round-Trip First-Class R.R. Fares (Return limit three months)					Round-Trip Intermediate-Class R.R. Fares (Return limit three months)				
From:					From:				
Chicago	\$90.30	Milwaukee	\$90.30		Chicago	\$74.00	Milwaukee	\$74.00	
Minneapolis	90.30	Racine	90.30		Minneapolis	74.00	Racine	74.00	
St. Paul	90.30	Des Moines	81.55		St. Paul	74.00	Des Moines	66.85	
Omaha	75.60	Green Bay	90.30		Omaha	61.95	Green Bay	74.00	
Standard Pullman Fares—One-Way					Tourist Pullman Fares—One-Way				
From:	Lower Berth	Upper Berth			From:	Lower Berth	Upper Berth		
Chicago	\$16.55	\$12.60			Chicago	\$8.95	\$6.80		
Minneapolis	16.55	12.60			Minneapolis	8.95	6.80		
St. Paul	16.55	12.60			St. Paul	8.95	6.80		
Omaha	13.95	10.60			Omaha	7.35	5.60		
Correspondingly low round-trip fares from other points. Tickets may be routed returning via the same or any other direct route, including Los Angeles. From certain stations Portland-Seattle may also be included at the same or slightly higher fares. For additional information consult your local Ticket Agent or write the National Transportation Chairman. See coupon below.					Round-Trip Coach Fares (Return limit six months)				
					From:				
					Chicago	\$65.00	Milwaukee	\$65.00	
					Minneapolis	65.00	Racine	65.00	
					St. Paul	65.00	Des Moines	58.75	
					Omaha	54.40	Green Bay	65.00	

The SAN FRANCISCO OVERLAND LIMITED is the acme of comfort and convenience. This first-class, all-steel train is completely air-conditioned and offers those features which add so much to the complete enjoyment of an extended trip. Buffet Club car with radio; Club Lounge car; an excellently appointed diner; open section standard sleeping cars; drawing rooms, compartments, and bedroom sleeping cars. Registered Nurse-Stewardess and Valet complete the extra features which make your trip enjoyable and long-to-be-remembered.

The CHALLENGER is the popular economy train, because of its many innovations. Here you enjoy completely air-conditioned tourist sleeping cars, assuring comfort in all weather; a lounge car with radio; a popular price dining car and deluxe coaches with free pillows. Its comforts will delight you and its economies will amaze you.

We urge you to make your sleeping car reservation as early as possible. Use the coupon below.

Rev. N. C. Carlsen,
President,
Blair, Nebraska.

Rev. N. P. Lang,
National Secretary of Transportation,
Chicago, Illinois.

RESERVATION COUPON

Rev. N. P. Lang, Natl. Transportation Chm.
Room 1011 Field Building, 140 S. Clark St.
Chicago, Illinois:

Referring to Transportation Announcement in connection with the United Danish Evangelical Lutheran Convention, Oakland, California, June 12-18, 1939.
Please make following reservation in my name, advising space assigned:

☐ Standard Pullman lower berth

☐ Tourist Pullman lower berth

☐ Standard Pullman upper berth

☐ Tourist Pullman upper berth

Leaving (Date)
(Station)

☐ I will use coach accommodations on the Challenger.

(Name) (Address)

(Fortsat fra Side 14.)

Kronprinsparrets Afrejse. Med Smil og Latter, med ømme Ord og gode Formaninger sagde 2. Marts en større Kreds med Kongen og Dronningen i Spidsen Farvel til Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid, da de paa Københavns Hovedbanegaard tiltraadte deres store Rejse for at repræsentere Danmark i de Forenede Stater. Deres Afrejse med "Engländeren" Kl. 12.30 til Esbjerg havde fyldt Afgangsperronen til Trængsel, og Kronprinsparret maatte bane sig Vej gennem Mylderet til den reservede Kupe. Kronprinsen var i graat Rejsetøj, rejseoplagt og glad. Kongen, i sort Frakke og høj Hat, omfavnede sin Søn og kyssede ham ømt til Farvel. Alle de mange Tilstedeværende smilte med blanke Øjne, det var jo en Far, som ømt sagde sin Søn Farvel forinden en lang Rejse. Til Stede var foruden Kongehuset blandt andre Statsminister Stauning, Udenrigsminister Munch, Amerikas, Englands og Sveriges Gesandter i Danmark, den samlede Hofstab o. m. a. Det var fra den kongelige Afgangshal og paa Vejen hen til Lyntoget at Kronprinsparret næsten sad fast i Mængden.

Da „Engländeren“ satte i Gang og kørte bort, saas i Vinduet Kronprinsparret glad vinkende Farvel, og Kron-

prinsen raabte lystigt til de mange Mennesker, som viftede med deres Lommetørklæder og Hatte: „Bye...bye.“

I Southampton gik Kronprinsparret ombord i Ø.K.s „Canada.“

Statsmin. Stauning Advarer Nazistspirer Mod Forræderi. En Erklæring fra Statsminister Th. Stauning fordømmer Nazistlederen Fritz Clausens hele Optræden under de nuværende spændte Forhold, som i allerhøjeste Grad skadelig for Landets Velfærd og en yderligere Vanskeliggørelse af den danske Neutralitetspolitik.

Stauning erklærer, at Clausen er fremkommen med Udtalelser, der maa betragtes som en Opfordring til Tyskland om at behandle Danmark paa samme Maade, som det har behandlet Tjeko-Slovakiet. „Hvis nogen dansk Borger, udtaler Hr. Stauning, ønsker at slutte Følge med dette Menneske, da vil de blive betragtet som Landsforrædere.“

Melis i Benzintaken! Da Lensgreve Knuth til Knuthenborg forleden havde deltaget i en Nazist-Basar i Maribo og vilde starte sin Bil for at køre hjem, vilde Vognen ikke gaa. Det viste sig, at en, som kendte Lensgreven og dennes Vogn, havde hældt stødt Melis i Benzintanken.

Children are an heritage of the LORD.
—Ps. 127: 3.
And thou shalt teach them diligently.
—Deut. 6: 7.

Easter Bibles

FOR THE YOUNG
SELF-PRONOUNCING

Holman Make

Containing Practical Helps
and Beautiful Colored Pictures
Size of Bible, 5¼ x 3¾ inches

Specimen of Type.

16 But Je'sus called them unto him,
and said, Suffer little children to
come unto me, and forbid them
not: for of such is the kingdom of
God.

5704 is most popular with
Young Folks

5704 Dark Blue Silk Finished
Cloth, with edges colored to
match, round corners, gold
titles.....\$1.50

5709 Grained Moroccotol,
overlapping covers, round
corners, red under gold
edges.....\$2.50

5715 Same as 5709, but bound
in French Morocco, genuine
Leather.....\$3.00

Sent postpaid at above prices.

Danish Luth.
Publishing House
Blair, Nebr.

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark

3 AFSEJLINGER FRA NEW YORK
DIREKTE TIL KØBENHAVN

MS „GRIPSHOLM“	4. Maj
SS „DROTTNINGHOLM“	13. Maj
SS „DROTTNINGHOLM“	12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøteborg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Svenske Liniens Specielt Særtog Gøteborg—København (ca. 5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg: 18., 30. Marts; 15. April; 31. Maj; 3. Juni; 1., 13. og 24. Juli, osv.

Udelukkende Skandinaviske Officerer,
Betjening og Kost

Forlang detaljerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave. Chicago Illinois
526 Second Ave., S. Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

Luthersk Aft

PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
LIBRARY
NEW YORK N.Y.
89 E 35th St
Nat'l Luth. Council
Reference Library

„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.”

19 AARG.

BLAIR, NEBRAKSKA, DEN 19. APRIL 1939

NR. 16

Hjertelig Velkommen!

Kronprinsesse Ingrid

Kronprins Frederik

Paa den forenede Kirkes Vegne byder vi Deres Kongelige Højheder Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid velkommen til Dana College og Trinitatis Seminarium. Det er en enestaaende Glæde, som De derved beviser os. Det siger sig selv, at vi er umaadelig glade ved dette Besøg. Det er en Begivenhed, som sent eller aldrig vil blive glemt iblandt os. Modtag herved vor ærbødigste og allerbedste Tak.

Deres kongelige Højheders Besøg vidner om Kærlighed til os, der drog ud. Det har rørt ved de bløde Strenge i vort Bryst. Vær forvisset om, at Kærligheden er gensidig. Omend vi elsker det Land, der tog saa vel imod os, og hvori vi byggede vore Hjem og fandt vor Livsgjerning, udelukker det ikke Kærlighed til gamle Danmark. Vi har ikke glemt den Rod, hvoraf vi er rundet. Vi elsker Danmark som vor gamle Mor.

Det var en rig Arv, vi tog med fra Fædrelandet og Moderkirken. Den vilde vi gerne frede om, bevare og omplante herovre og saaledes yde vort Bidrag til Kirke- og Folkelivet i Amerika. Med Deres Kongelige Højheders Besøg har Danmark rakt os Haand over det store Hav — helt over til Amerikas Vestkyst. Ved denne uforglemmelige Begivenhed er der ydet et overordentligt stort Bidrag til at holde Forbindelsen vedlige med Fædrelandet.

Hjertelig Tak for det meget kærkomne Besøg. Gud velsigne Danmark og det danske Kongehus. Herren holde sin beskyttende Haand over Deres Kongelige Højheder Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid paa den lange Rejse.

Paa den forenede danske evangelisk-lutherske Kirkes Vegne.

A. C. Petersen

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Rosenørn Alle 55, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Anden Søndag efter Paaske. 23. April.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Pet. 2: 21—25; Joh. 10: 11—16.

Ny Tekstr. — Hebr. 13: 20—21; Joh. 10: 22—30.

EDERS SJÆLES HYRDE OG TILSYNSMAND.

Denne Søndag er Hyrdebilledets Dag. Det Billede leverer nogle af de mest gribende bibelske Lignelser. I gl. Test. har vi Davids 23de Salme og Ezekiel 34, m. fl.; i ny Test. Jesu Lignelser i Luk. 15 og Matth. 25, og særlig hans Billedtale i Joh. 10. Og i hvor mange Kirker er ikke Hyrdescenen Alterbilledets Motiv? Naar jeg i de forløbne Aar stod som Menighedens Præst og tilbød vor Gud og Frelser med Ansigtet vendt mod dette indholdsrige Maleri af den gode Hyrde paa Altertavlen i Pella Kirke, Sidney, Montana, saa var det som om Herren tog mig op, lig det svage, saarede Lam, i sine Arme, strøg mig kærligt over Hovedet og sagde: „Vær kun tryk, jeg skal nok føre dig og dine frelst hjem!“ Saa faldt og Blikket paa de store Faar, der fulgte saa tillidsfulde efter Hyrden; det var som om de forstod, at naar han saaledes vilde tage sig af det lille hjælpeløse Lam, saa kunde de roligt følge ham.

Det var jo først efter at den virkelystne og selvfølgende Peter havde ligget ved Jesu Barm som en knust Synder og fundet, at hans Kærlighed var stor nok til at dække al Synd, at han blev kaldet til at være Hyrde for Herrens Faar. Det bevidner vor Epistel fra hans Brev klart nok. Baade for ham og Paulus (se Ap. Gr. 20) var det ikke Levebrødet, men Genkærlighedsdriften der gjorde dem til Hyrder for Herren. Hvor glædede de sig, naar de, der var vildfarende som Faar, vendte om til deres Sjæles Hyrde og Tilsynsmand, Jesus Kristus.

Prædikanter i deres Iver udkaster tidt den Udfordring: Er du et af Vorherres Faar? — eller: Et af Jesu Lam? Det kan finde sin Mand, men hører dog mere hjemme paa Tomandshaand. Men hvordan vilde vi tage det, naar man til Præsterne stiller Jesu sondrende Sigtelse i vort Evangelium: Er du, som fører andre, en selvopofrende Hyrde eller blot en selvsk Lejesvend overfor Hjorden?

Fra vor Kirkemark.

TIL VELVILLIG OVERVEJELSE.

Der er vel ingen iblandt os, der ønsker at se vor Kirke trække sig tilbage paa nogen af vore Missionsmarker. Maa vi ikke nok gaa ud fra, at det ligger os paa Sinde, at strække Teltsnorene længere ud? Fremad i Herrens Navn, maa være vort Løsen. Derfor kan det ikke undgaa at volde Bekymring, naar vi gennemgaar vort Samfunds Kasserers Kvitteringsliste og lægger Mærke til, at kun $\frac{2}{3}$ af vort Budget er kommet ind.

Mon ikke vi har Tro nok og Kærlighed og Offersind nok til at frembringe den sidste Trediedel nu i de sidste to Uger inden Regnskabet slutter?

„Naar vi gør det gode, da lader os ikke blive trætte; thi i sin Tid skulle vi høste, saafremt vi ikke giver tabt“.

Venligst,

Gal. 6, 9.

N. C. CARLSEN

Fra Fremont, Nebr., meddeles, at Mr. George Petersen, 49 Aar gl., blev 13. April fundet død i sin Lastbil, i hvilken han var kørt ud paa Marken for at arbejde den Eftermiddag. Da han ikke kom hjem til Aftenstid, gjordes Eftersøgelse med ovennævnte Resultat. Muligvis var det Hjerteslag. Mr. Petersen var den sidste Sneg Aar Sekretær for Trinitatis danske Menighed i Fremont Bluffs, og havde ved sin trofaste Tjeneste og kristelige Levned vundet alles Agtelse. Han efterlader sin Hustru; de havde ingen Børn.

Alle statistiske Rapporter, med Undtagelse af et Par fra vakante Menigheder, er indkommen. Den første paa Listen i Aar var Pastor Knud Larsen, Laurel, Nebr., Af Kredsen var, som sædvanlig, vor mindste, men trofaste Nord Dakota Kreds den første til at fuldende Indsendelserne. Dernæst Wisconsin. Desværre indløb mange saa sent, at jeg endnu ikke er naaet til Opsummeringen af Nedtegnelserne. Desuden har min Tid fornøjlig været aldeles optaget med Redaktionen og andet Arbejde. P. C. J.

Hør. Prof. Paul Nyholm er anmeldt som Taler ved den danske Radiogudstjeneste over Station WCAL — 760 K. C., Northfield, Minn., Søndag 23. April Kl. 10.

Vor Menighed i Albert Lea, Minn., har vedtaget at indføre vore Samfundsblade i alle Medlemmers Hjem, samt øve en Lokalmission dermed. Som Resultat indløb til vort Forlagshus en Subskription paa 226 „Ansgar Lutheran“ og 42 „Luthersk Ugeblad.“ Menigheden er altsaa ansvarhavende for Abonnenterne, men Bladene gaar direkte til Holdernes Adresse. Derved sparer man 50cts paa hver Aargang.

Pastor S. S. Kaldahl, Præst for vor Menighed i Green Bay, Wis., siger i sit lille Kirkeblad at det glæder ham med den hurtige Afsætning han har med at faa kristelig Læsning ind i Hjemmene. Baade vore Samfundsblade og det nye engelske Andagtshæfte „Wells of Salvation“ fandt god Modtagelse. Vor Litteraturmission skal nok bestaa sin Prøve, blot man har Mod til at levere Stoffet og faa det repræsenteret lokalt.

KIRKERAADSMØDE

Den forenede Kirkes Styrelse indvarsles herved til Kirkeraadsmøde i Blair, Nebraska d. 27-28 April d. A. Mødet begynder Kl. 9 Formiddag. Sager som angaar Kirkeraadet maa være os i Hænde senest d. 25 April.

N. C. Carlsen, Formand.

Fra Kronprinsbesøget i San Francisco.

I Lørdags Aftes kom saa vort unge Kronprinspar til San Francisco, og Søndag Morgen overværede de Guds-tjenesten i vor danske Kirke. De kom til Kirken præcis Kl. 10, og blev modtaget ved Indgangen af Pastor Vammen som var iført fuldt Ornat, og Mr. Aalykke, en af vore Deacons. Hele det kongelige Følge med Pastor Vammen i Spidsen marcherede derefter opad Kirkegulvet til de to forreste Bænke foran Prædikestolen, som var reserveret for Staben samt Konsulen med Frue og faa andre. Umiddelbart foran var anbragt to store Stole for Kronprinsparret, de fulgte med Interesse hele Gudstjenesten, og enhver var snart klar over, at en Kirke var intet fremmed Sted for dem. Pastor Vammen henvendte nogle smukke Ord til det kongelige Par før Prædikenen, bød dem hjertelig Velkommen, og sagde, at trods deres korte Ophold med et overfyldt Program, saa havde de dog Tid nok til at komme i Guds Hus og fejre Paaskegudstjenesten sammen med deres Landsmænd, og viste derved et Sindelag, som maatte give Tryghed hos alle, baade nu og i Fremtiden, naar de engang kom til at staa som Danmarks Konge og Dronning. Og naar deres Livshistorie engang bliver skreven da skulde dette ikke udelades, thi de vil maaske tidt komme til at mindes denne Paaskedag i den danske Kirke i San Francisco. Kl. 10:50 forlod det kongelige Følge Kirken, og kørte til City Hall, hvor de blev budt officielt Velkommen af Byens Administration.

Om Besøget i Almindelighed.

Om Eftermiddagen aflagde de Besøg paa det danske Alderdomshjem i San Rafael i det skønne Marin County, de kørte dertil over Golden Gate Broen. Baade Kronprinsparret og deres Følge var meget imponeret over vore to store Broer.

Paa Alderdomshjemmet hilste de paa Størstedelen af de gamle Mennesker og henvendte venlige Ord til flere af dem, og var de om Formiddagen overrasket og begejstret over at vi havde en smuk dansk Kirke i San Francisco, saa blev de det ikke mindre om Eftermiddagen ved at se hvad det danske Folk ejede i det dejlige Alderdomshjem ved San Rafael.

Samme Dags Aften blev der afholdt en større Concert og Festlighed i The War Memorial Opera House. The Federal Band, et Orkester paa 100 Mand leverede Musikken; og de to danske Sangforeninger, „Lyren“ fra San Francisco og „Egen“ fra Oakland, under Holger Jacobsens Ledelse sang smukt: „I Danmark er jeg født.“ „Fred hviler over Land og By.“ Der er et yndigt Land.“ Formanden for Velkomst-Komiteen Dr. Mølgaard bød de kongelige Gæster Velkommen; og Kronprinsen holdt derefter en Tale paa Dansk for de ca 3000 Mennesker som var forsamlet her. Langt den største Del var Danske. Tilstede var blandt andre, Californias Guvernør Culbert Olson, som er af dansk Afstamning, San Franciscos Borgmester Angelo Rossi, og flere andre fremragende Personer.

Kronprinsen overbragte en Hilsen fra Danmark og fra sine Forældre, Kong Christian og Dronning Alexandrine, og udtalte sig om den Interesse og Kærlighed hvormed det danske Kongehus omfatter de udvandrede Danske, som nu lever i fremmede Lande. Blandt andet takkede han paa egne og Kronprinsessens Vegne Pastor Vammen hjerteligt for de smukke Ord han havde talt til dem i Kirken om Morgen.

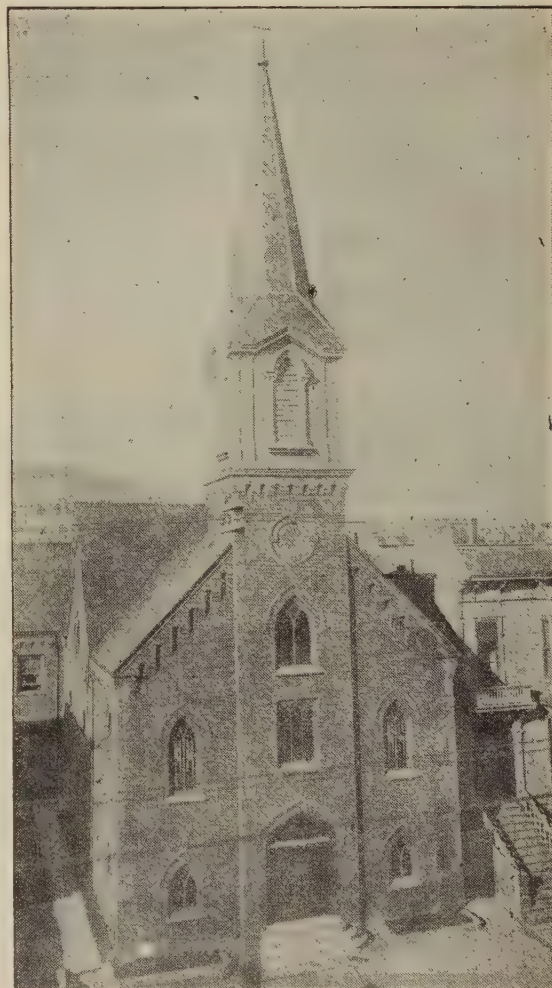
I Dag har de været til Udstillingen paa „Treasure Island“ det meste af Dagen. I Aften er der en stor Banket til deres Ære paa Fairmont Hotel under Byens Handelsforenings Auspicier. I Morgen, efter en kort Visit i Oakland, drager de syd paa til Yosemite Valley og Fres-

no og derefter mod Øst. Hele San Franciscos Befolkning er vilde af Begejstring for vort unge Kronprinspar, og vi Danske er stolte af dem. Hvor er de en værdig Repræsentation for vort Fædreland! Carl Eriksen.

En stor Højtidsdag.

Paaskedag i Aaret 1939 blev en stor Højtidsdag, og vil blive en særlig Mindedag for Ansgar Menighed her i San Francisco, idet vort danske Kronprinspar, Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid, overværede Guds-tjenesten i vor Kirke. Denne var i Anledningen meget smukt dekoreret med Paaskeliljer og Tulipaner. For at gøre det endnu mere højtideligt skænkede vor danske Generalkonsul, Hr. Sporon Fiedler, fire nye Lysekroner, som for første Gang oplyste vor hyggelige Kirke. Længe før Gudstjenestens Begyndelse var Kirken fyldt til sidste Plads og dobbelt saa mange maatte nøjes med kun at se et Glimt af de kongelige Højheder udenfor Kirken.

Efter at have sunget Salmen: „Krist stod op af døde“, samt Oplæsning af Evangeliet, sang vort Kirkekor almindelig smukt, under Valdemar Jakobsens Ledelse: „O Morn of Beauty“ fra „Finlandia“ af Sibelius. Fra Prædikestolen bød Pastor Vammen de høje Gæster hjertelig velkommen og udtalte hvilken Ære det var for os at have Danmarks fremtidige Konge og Dronning iblandt os. I ca. 30 Minutter talte Pastor Vammen om Kristi Opstandelse, om Sejren over Synd og Død. Hvad vi særlig trænger til i denne Tid er stærke Mænd, som under Kristi Banner vil hjælpe at regere Verden. Efter Bøn og Velsignelse ønskede Pastor Vammen de høje Gæster megen Glæde og Lykke paa Rejsen gennem Staterne og forsikrede dem om, at vore Bønner vilde følge dem langt ud i Fremtiden. Em, Aalykke, Korr.

St. Ansgars Kirke i San Francisco.

VORE KONGELIGE GÆSTER

Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid af Danmark og Island

hilses hjertelig velkommen af Den forenede Kirkes Folk i Dag, naar de med Følge besøger vort Samfunds største og ældste Institution, Trinitatis Seminarium og Dana College, ved Blair, Nebraska. Deres ærede Besøg er det første af sin Slags, vi har været Genstand for. Derfor er det ogsaa en enestaaende Anledning. Dette gælder jo iøvrigt hele vort danske Folk i Amerika.

I Betragtning heraf er det, at vi giver dette Nummer et specielt Indhold til Ære og Oplysning for vore høje Gæster saavel som for alle andre dansklæsende Mænd og Kvinder, der maatte komme til vor Skole paa denne Højtidsdag, eller følge Begivenheden med Interesse.

Tillad mig at introducere Kronsprinsparret:

Kronprins Frederik blev født 11. Marts 1899 som ældste Søn af nuværende Konge af Danmark, Christian X, og Dronning Alexandrine, der er en tysk Prinsesse fra Mecklenburg-Schwerin. Kronprinsen fejrede sin 40aarige Fødselsdag lige før han tiltraadte denne sin Amerikarejse. Han saa først Dagens Lys paa Slottet „Sorgenfri” paa Sjælland, og her havde han tildels sit Hjem i Barndomstiden, tildels paa det smukke Marselisborg Slot ved Aarhus. Som enhver anden rask dansk Dreng maatte han gennemgaa Skolen, og efter endt Studentereksamen lærte han Militærvæsenet fra Grunden af. Han avancerede til Kommandør af anden Rang i Flaaden, da det særlig er Søværnen som interesserer ham ligesom Faderen, der er en lidenskabelig Sportsmand paa Vandet.

Dog faar Kronprinsen ogsaa Øvelse og Indsigt i Statsstyre, idet han ifølge Grundloven har Sæde i Regeringsraadet. Den særlige Pligt, som tilfalder ham, er at fungere som Landets og Regeringens officielle Repræsentant; og det er netop i denne Kapacitet, han er herovre for Tiden, særlig i Anledning af de to Verdensudstillinger.

Hans Forlovelse og Ægteskab med Prinsesse Ingrid af Sverige 1935 var en glædelig Begiven-

hed for begge disse Broderlandes Borgere. Ikke alene fik han i hende en god og begavet Hustru, men Baandet mellem de to Nabolande blev knyttet fastere, hvilket kan have sin Betydning i den nærværende europæiske Krise. Kronprinsesse Ingrid er eneste Datter af Sveriges Kronprins Gustav Adolf og blev født den 28. Marts 1910. Hun blev hurtigt meget populær for sin Elskværdighed og Charme. Men hun sidder ikke ledig paa et kongeligt Højsæde; hun er nemlig meget optaget af Velgørenhedsvirksomhed, og vi forstaar, at hendes Speciale i saa Henseende er de Døves Undervisning. Hun tager dog ogsaa livlig Del i Sport og Adspredelser, særlig Tennis og Ridning.

Ved disse to elskværdige Kongebørns Bryllup blev de Genstand for mange Beviser paa Folkets Kærlighed. Saaledes fik de foræret det ærværdige gamle Slot Graasten, tæt nede ved den sønderjydske Grænse. Her har de deres Sommerhjem, og her samler de og fremviser de mange andre Foræringer, som skænkes dem. Hele Bygningen og Anlægget blev aldeles moderniseret og dekoreret under Kronprinsessens egen Anvisning. Hun har arvet sin afdøde Moder, Kronprinsesse Margaretas Interesse for Havedyrkning efter engelsk Mønster; thi Moderen var Datter af en engelsk Hertug. Som Vinterbolig benytter de et af Paladserne paa Amalienborg i København.

Deres Besøg herovre er det første fra det danske Kongehus. Der udvises dem ogsaa al udsøgt Ære og Agtelse paa deres Rejse gennem vort Land, og det ikke blot af de danske Emigranter, men ogsaa af de amerikanske Autoriteter, fordi de paa fremtrædende Maade repræsenterer en Nation, der omend lille blandt Verdensmagterne, dog har vundet vort store nye Fædrelands Respekt og største Velvillie. Derfor glæder vi os over deres Besøg og haaber, at det maa forøge Interessen hos vore Børn for det, som vi ældre Indvandrere elsker og agter som vor danske Fædrearv, og som vi, trods alle Fejlgreb, dog har forsøgt at forplante, særlig gennem vor dansk-lutherske Mission, vort Skolearbejde og vor Literaturvirksomhed.

P. C. J.

I KRONPRINSPARRETS FØLGE PAA AMERIKA-FÆRDEN

Hofchef, Kammerherre Vest

Komtesse Sybille Reventlow

Adjutant, Kaptajnløjtnant Weilbach

Den Forenede Kirkes aandelige Standpunkt.

Af Dr. J. P. Nielsen, Forstander for Trinitatis Seminarium

Det kirkelige Arbejde har hovedsagelig med den menneskelige Aand at gøre. Centralt er det Guds Aands Gerning for og i Mennesket. Saaledes er det et aandeligt Foretagende, som ganske naturligt maa bygges paa en aandelig Opfattelse. Men i det Øjeblik, der bliver Tale om aandelig Opfattelse, er der ikke een, men mange. Ikke alene er de store Kirkeafdelinger bygget paa hver sin aandelige Opfattelse, men indenfor samme Kirkeafdeling er der mange Afskygninger. Derfor kan der blive Tale om **vort aandelige Standpunkt**.

Det forudsættes, at vi som Kirke har et saadant Standpunkt. Men hvad dette saa er, kan der ganske vist være forskellige Meninger om. Imidlertid synes der at være i det mindste tre Retninger, der er kommet til at danne vort Standpunkt. Danmarks Indremissions Retning var i Begyndelsen, og er maaske endnu, væsentlig bestemmende for os. Men den grundtvigske Retning har ogsaa øvet sin Indflydelse paa vort Standpunkt. Dertil har der været noget af et høj Kirkeligt Præg, som i mindre Grad har gjort sig gældende iblandt os. Denne sidste Retning har været mere mærkbar i de senere Aar. En sund Blanding af de nævnte tre Retninger maatte vist anses for et godt aandeligt Standpunkt. Det er vel meget tvivlsomt, at vi har opnaaet en saadan sund Blanding.

Det som mest præger vort aandelige Standpunkt er det personlige, bevidste Trosforhold til Gud i Kristus. Dette personlige Gudsforhold er, ifølge vor faste Overbevisning, det centrale i Kristendommen. Vi holder for, at vi som skabte Personligheder maa staa i et personligt Forhold til den evige Personlighed, hvis der overhovedet skal være Mening i det religiøse Liv.

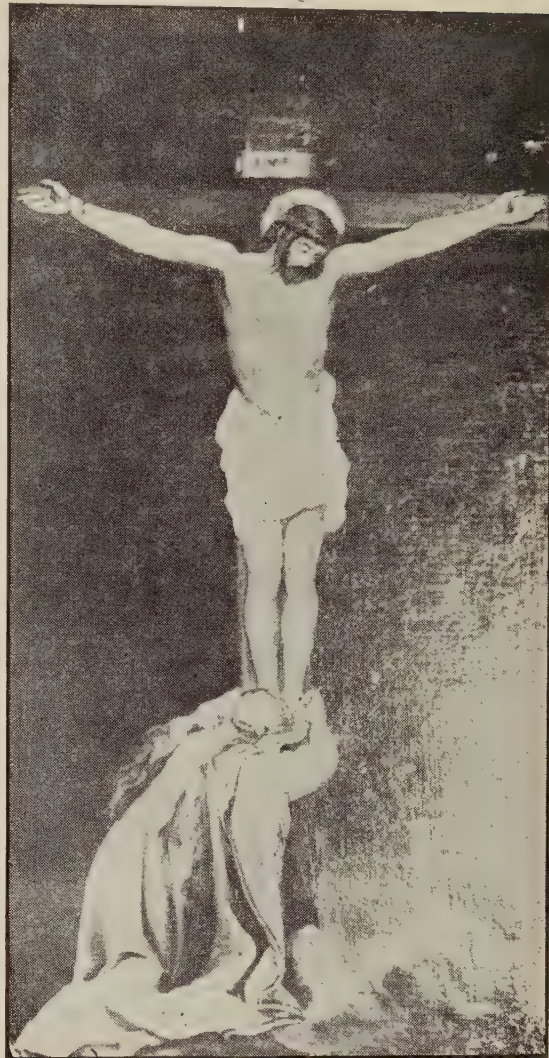
Men dette personlige Gudsforhold maa have sit Sæde i Bevidsthedslivet, grundet paa en fri Selvbestemmelse. Dette vil sige, at det er et Standpunkt, der **indtages** i Frihed. Thi et ret Forhold mellem Personligheder kan kun oprettes indenfor den frie Selvbestemmelses Omraade i Bevidstheden. Ellers er det umuligt at tænke sig et personligt Forhold til en Personlighed.

Derfor prædiker vi Omvendelse for alle dem, der ikke er naaet at komme ind i det personlige Gudsforhold.

Pastor Vilhelm Beck

Indre Missionsforeningens mangeaarige Formand, hvis aandelige Indflydelse i høj Grad har været med til at præge vort Kirkesamfund.

„Jeg agtede ikke at vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet“, 1 Kor. 2:2.

Anm. Ovenstaaende Billede blev Aar 1893 skænket af Danmarks Dronning Louise til vor Fredericksburg Kirke ved Minden, Nebr., og tjener som Alterbillede der. Det er den gode Dronnings eget Arbejde. Hun var formælet med Kong Christian IX og er saaledes Kronprins Frederiks Oldemoder.

I Kristus er Gud traadt os nær som Person med en direkte Henvendelse til os som Personer. Denne Henvendelse er baade et Tilbud og en Indbydelse, — et Tilbud om Barneforhold hos ham, den evige Fader, og en Indbydelse til at træde ind i dette Barneforhold. Omvendelsen er den bevidste Selvbestemmelse i Henhold til denne Indbydelse.

At denne Selvbestemmelse ikke opnaas uden visse Motivers Indvirkning paa den menneskelige Aand er klart, som det overhovedet er klart, at Mennesker aldrig tager en Bestemmelse uden Motiver. Det store Motiv i Gudsforholdet er den evige Kærlighed, der er aabenbaret os i Kristus og i hans Soningsdød paa Korset. Derfor prædiker vi Kristus og ham korsfæstet som eneste Redning fra Syndens Følger. Den heri aabenbarede Kærlighed, naar den gennem Helligaanden og Naademidlerne trænger ind paa det menneskelige Personlighedsliv, vækker Tilliden til Gud, og denne Tillid er, fra den menneskelige Side, Livsforbindelsen med Gud, og er saaledes det centrale i det personlige Gudsforhold. Heri udtrykkes vort aandelige Standpunkt.

PASTOR H. HANSEN
Formand i Blairsamfundet.
(død 1929)
En ivrig Pionærpræst

Et Tilbageblik over vort Folks og vor Kirkes Historie i Amerika.

Af Prof. Paul Nyholm.

Paa smuk og værdig Maade har Missionær Bach, som for en Del Aar siden var med til at byde Danmarks Kongesøn velkommen til Solopgangens Land, i omstaaende Digt rettet en Velkomsthilsen i Anledning af Deres Kongelige Højheders Ankomst til Amerika, det Land, som vore Forfædre opdagede for omtrent tusind Aar siden.

Der er vel dem, der synes, at det, der ligger saa langt tilbage, ikke vedkommer os. Og dog findes der den Dag i Dag ikke blot Runestene fra Vikingetiden i Amerika og mangfoldige Mindesmærker i de gamle Vikingesettement i England, Frankrig og Rusland og andre Steder. Men et Studium af Historien viser ogsaa, at Vikingernes særprægede kulturelle Indsats var overordentlig betydningsfuld i Aarhundreder efter at de havde slaaet Bo i „Danelag“, i Normandiet og andre Steder. Ja, der

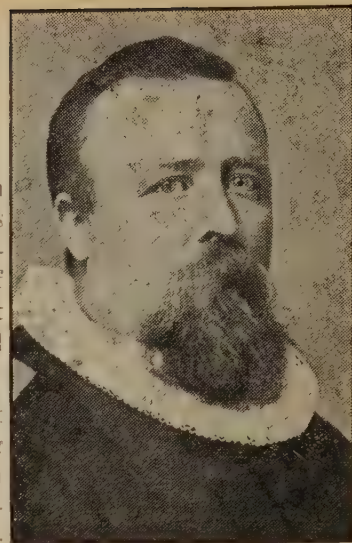
er endda næppe Tvivl om, at man den Dag i Dag ved at rejse fra Syd til Nord i England kan se Forskel i Ansigtstræk og paa anden Vis mellem dem, der nedstammer fra de gamle Romere, og dem i hvis Aarer Vikingebloodet endnu ruller.

Vikingeaanden har ogsaa paa forskellige Maader været med til at præge den ny Verden. Det var fra Danelag, at de fleste af de første Pilgrimsfædre kom saavel som de fleste af de følgende Skarer af Udvandrere. Og det var fra Pilgrimsfædrenes Efterkommere, at de kraftigste Krav rejstes om Ophævelsen af Negerlaveriet. Gudgivne nationale Særpræg ophæves ikke, fordi man rejser til et andet Land. De kan bevares i Aarhundreder. Og det bedste, man har, bør man ikke kaste over Bord men værne om og udvikle.

Danske Lutheranere kom tidligt til Amerika. I Fjor fejredes Jubilæet for Grundlæggelsen af Kolonien „Ny

Sverige“ ved Delaware Floden. Men allerede i 1619, Aaret før Pilgrimsfædrene kom, landede en lille Skare tapre Mænd under Ledelse af Jens Munk ved Hudson Bugten for at grundlægge et „Ny Danmark“. Med dem fulgte en Præst fra Aarhus, Rasmus Jensen, den første lutherske Præst, der har holdt Gudstjeneste i Nordamerika.

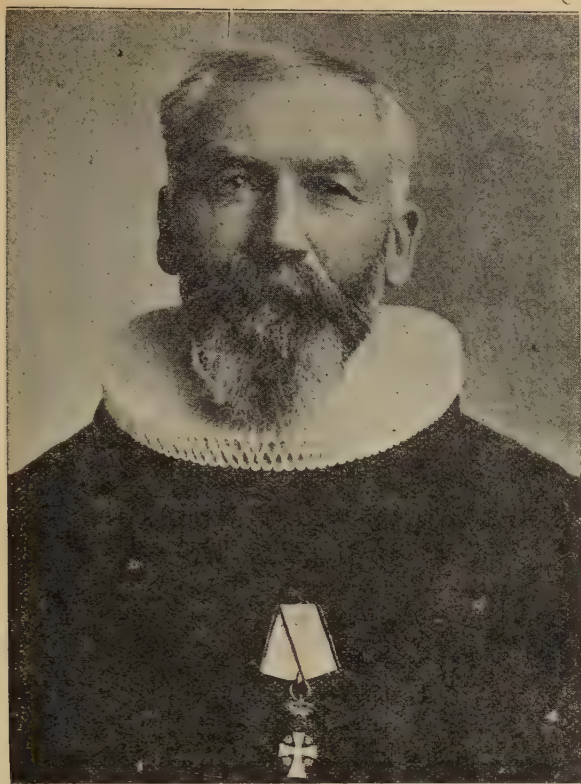
Jens Munks Rejse førte ikke til stort andet, end at Navnet Nova Dania blev sat paa Amerikas Kort, og der skulde gaa mange Aar, før der herovre blev oprettet virkelige Settlementer med danske Navne. Men adskillige Danske kom hertil enkeltvis og i Smaaflokke og gjorde en Indsats for at bygge det ny Land op i Fællesskab med andre Indvandrere. Præstesønnen Jonas Bronck kom 1639 til New York, hvor han købte 500 Acres Land, til hvis Dyrkning han fik Arbejdere hjemme fra Danmark. Bronck havde et betydeligt Bibliotek af danske, hollandske, tyske og latinske Bøger — den ældste Bog-

PASTOR P. L. C. HANSEN
Formand i Nordkirken
(død 1921)
En dygtig Kirkeleder

Foreningsmødet i Minneapolis 1. Okt. 1896.

PASTOR G. B. CHRISTIANSEN
Den For. Kirkes Formand 1896—1921
(død 1929)
En nidkær Missionsven

samling paa flere Sprog, om hvilken der berettes i Byen New Yorks Historie. Om end det har hørt til Sjældenhederne, at danske Udvandrere var Ejere af et saadant Bibliotek, kan det dog om alle os, der drog ud fra gamle Danmark med Sandhed siges, at

Vi kom ej fattige hertil,
men med en Arv saa god.
Vi kom ej fra et iskold Fjæld,
men fra en Moders Bryst,
af rige Minders Kildevæld
vi øse Kraft til Folkehæld.

Mange af Danmarks Sønner og Døtre har gjort en betydelig Indsats for at bygge Amerika op. De allerfleste af disse sejge Pionerer virkede i al Stiltfærdighed og deres Navne er glemt, som den Sne, der faldt i Fjor, men derfor har deres Arbejde ikke været betydningsløst. Et stort Antal var med til at aabne og opdyrke nyt Land, og om saa godt som alle kan det siges, at de blev gode og nyttige frihedselkende Amerikanere. Hans Christian Febiger kæmpede under Frihedskrigen baade i Begyndelsen ved Bunker Hill og ved Yorktown, da de sidste Slag stod. De fleste andre gav deres Bidrag til Amerika paa anden men ikke mindre betydningsfuld Maade. Fra Atlanterhavets Kyst til Stillehavets Brændinger har Danske været med til at give en Indsats. „Bronx Borough” i New York og „Lassens Peak” i Californien minder os om to Repræsentanter. Den ene er den ovenfor omtalte Præstesøn, den anden Peter Lassen, den første Dansker, som kom til Amerikas vestligste Stat. Han naaede dertil i 1839, nøjagtigt 200 Aar efter, at Bronck landede paa Amerikas Østkyst.

Godt 100 Aar efter, at Jens Munk forgæves havde søgt at finde Nordvestpassagen, og Pastor Rasmus Jensen og de fleste af Mandskabet var omkommet af Kulde og Skørbug, lykkedes det en anden dansk Mand, Vitus Bering at finde Passagen mellem Asien og Amerika, det Farvand, som med Rette bærer Navnet Beringsstrædet. Den danske Søfarer foretog senere en ny Rejse hertil,

men 1741 døde han paa Beringsøen af den samme hæslige Sygdom, der hærgede Jens Munks tapre Følge.

Ejendommeligt er det at tænke paa, at omtrent paa samme Plet, hvor Jens Munk landede for over 200 Aar siden, er der i de sidste Aar blevet bygget Havn og mægtige Pakhuse, og at man nu sender Hvede fra Churchhill ad den korte Søroute til Europa. Og at der nu er Planer fremme om at bygge Bro over Beringsstrædet og at anlægge Bilvej op til Alaska og gennem Asien til Europa, saa at man vil kunne køre hele Vejen fra New York, Jonas Broncks By, til det Land, hvorfra han dristigt drog ud mod Vest over de vilde Bølger.

Historien lærer os, at en saar, en anden høster. En gaar i Spidsen, og andre følger. Kan hændes, at eet eller flere Aarhundreder gaar i Graven, før det ret kendes, at Menneskehedens Tog skrider frem. Men selv om Navnene paa Pionererne og Banebryderne ofte glemmes, saa lever deres Virke efter dem. Vor Slægt bygger paa, hvad de, der gik foran, virkede, og det, vi udretter eller forsømmer, vil indvirke paa kommende Slægters Skæbne.

Ikke blot paa det mekaniske og det materielles Omraade er der en saadan Slægtssammenhæng. Det gælder ogsaa og næppe mindre for det kulturelle og det kirkelige Livs Vedkommende.

* * *

Nøjagtigt 200 Aar og nogle faa Maaneder efter, at Pastor Rasmus Jensen døde i Canadas strenge Vinterkulde, fødtes der paa Ærø en lille Dreng, som blev døbt C. L. Clausen. Og lidt over hundrede Aar efter, at Vitus Bering fandt sin Død paa den øde Ø, der nu bærer hans Navn, blev Clausen Lærer i et norsk Settlement i Wisconsin's Skove. Han og hans Hustru havde givet sig Gud i Vold, da de forlod Danmarks Strande. Ved Afskeden skrev hans Hustru den smukke Sang. „Saa vil vi nu sige hverandre Farvel”.

1843 begyndte Clausen sin Lærergerning for norske Børn i det nye Land, men faa Maaneder efter hans Komme til Muskego blev han paa den derværende Befolknings indtrængende Anmodning indviet til Præst, og samme Aar blev den første norske lutherske Kirke i Amerike bygget.

Seks Aar senere blev Clausen valgt som Formand for et lille norsk Kirkesamfund, der var vokset op, for en stor Del ved Clausens Arbejde.

Skønt han (som saa mange Danskere siden efter) var en trofast Arbejder i den norsk-amerikanske Kirke, glemte han dog ikke sin danske Rod. Pastor C. L. Clausen blev den aandelige Fader og Førstemand baade for det norsk-amerikanske og det dansk-amerikanske Kirkearbejde. Han organiserede flere danske Menigheder, f. Eks. den nuværende Nazareth Menighed i Cedar Falls, Iowa, og da han 1867 af Guvernøren for Iowa blev udnævnt til denne Stats Repræsentant ved Verdensudstillingen i Paris, benyttede han Lejligheden til at aflægge Besøg i Norge og Danmark, og i sit Fædreland slog han varmt og veltalende til Lyd for, at der fra Danmarks Side burde gøres noget for at yde kirkelig Betjening til Danske i Amerika. Som Følge heraf blev der i 1869 dannet et „Udvalg for at fremme Evangeliets Forkyndelse blandt Danske i Nordamerika.”

Aaret 1871 er et Mærkeaar i den dansk-amerikanske Kirkes Historie. Da ankom nemlig de to første Udsendinge fra Danmark for at gøre et kirkeligt Arbejde blandt Emigranter. De to, der var sendt herover af det ovennævnte „Udvalg” var A. S. Nielsen og Rasmus Andersen, som blev Præster henholdsvis i Cedar Falls, Iowa, og Waupaca, Wisconsin. Samme Aar blev N. Thomsen Præst

for den danske Menighed i Indianapolis, og den kendte Digter Adam Dan blev Sjælesørger i Racine for Emmaus Menighed, som var stiftet 22. Aug. 1851, og som er Den forenede Kirkes ældste Menighed. Hermed blev Begyndelsen gjort til det Samfund, der 27. Juni 1874 tog Navnet „Den danske evangelisk-lutherske Kirke i Amerika.”

* * *

Inden dette skete, havde adskillige Danskere sluttet sig til andre Kirkesamfund. Det er interessant at lægge Mærke til, at Kirkefolk af forskellig national Afstamning havde fundet sammen. Men som Udviklingen skred frem, fandt man det bedst at skilles i god og broderlig Forstaaelse for hver for sig at koncentrere sig om sine særlige Opgaver. — Nu er Udviklingen som bekendt ved at gaa i modsat Retning, idet de nationale Forskelle ikke længere betyder saa meget. Men maaske skal vi lære af Historien ikke at være for hastige til at overse deres Betydning.

En Del Skandinaver havde sluttet sig til Illinois Kredsen af „The General Synod”. Men efter en Tid fandt de, at de bedst kunde fremme Arbejdet blandt deres Landsmænd ved at have deres egen Sammenslutning. 1860 forlod de derfor det overvejende tyske Kirkesamfund og dannede „Den skandinaviske Augustana Synode”. Ti Aar efter deltes denne igen, i en svensk Gruppe (den nuværende Augustana Synode), en norsk og en norsk-dansk. Sidstnævnte blev organiseret i Byen St. Ansgar, Iowa, og dens første Formand var Pastor C. L. Clausen. Dens Præsteskole var Augsburg Seminarium, der siden 1872 har virket til stor Velsignelse i Minneapolis. Dens nuværende Forstander er Dr. B. M. Christensen, hvis Fader var født i Danmark. I fjorten Aar virkede Den dansk-norske Konference i fuld Harmoni og til megen Velsignelse, men derpaa skilte „de danske Brødre” sig ud, i god og broderlig Forstaaelse, for bedre at kunne varetage deres Særpgaver, og 11.—14. Sept. 1884 mødtes de i Argo, Nebraska, og organiserede „Det dansk evangeliske lutherske Kirkesamfund i Amerika” (Blairsamfundet). Allerede samme Aar begyndtes Trinitatis Seminarium, under Ledelse af Pastor A. M. Andersen, som endnu med levende Interesse følger vor Kirkes Udvikling. Trinitatis er den første theologiske Skole, som blev oprettet af Danske i Amerika.

* * *

Ved Siden af de danske Kirker, som var dannet henholdsvis 1874 (Den danske Kirke) og 1884 (Blairsamfundet), opstod der imidlertid en tredje (Nordkirken)

i 1894. Aarsagen hertil var en sørgelig Splid. Nu, de mange Aar efter, kan vi godt indrømme, som det ogsaa blev gjort i vor Kirkes Festskrift til 25 Aars Jubilæet, at Kampen langt fra førtes med Besindighed fra nogen af Siderne. Resultatet var, at 19 Præster og 30 Menigheder blev skilt fra den ældste Kirke i Amerika og derpaa i Elk Horn, Iowa, dannede et nyt Samfund.

Vore svenske Brødre har smukt holdt sammen, lige siden Augustana Synoden blev dannet i 1870. Blandt Nordmænd og Danskere har der derimod været saa særpregede Meninger, at man ikke fandt, at man kunde have een fælles Kirke. Vi maa beklage, at det ikke lykkedes fra Begyndelsen at faa mere Samling paa vort danske Udvandrerfolk. Om man havde faaet mere Støtte hjemmefra i de trange Pionerdage, havde meget vel ogsaa set anderledes ud i Dag.

Men med Spliden og Spredtheden som Baggrund kan vi glæde os over, at blot to Aar efter, at det tredje af de ovennævnte Kirkesamfund blev dannet, fandt der en Sammenslutning Sted, som mange vel den Gang saa paa med Skepsis, men som har været til stor Velsignelse. Vi har i Dag en forenet Kirke, og der har nu i over 40 Aar været udvist et smukt og skønt Sammenhold i den. Der mærkes nu ogsaa en stigende Længsel efter mere Samarbejde med vor danske Søsterkirke.

Sammenslutningen mellem de to nævnte Samfund fandt Sted den første Oktober 1896, da Repræsentanter for Blairsamfundet, hvis Formand var Pastor H. Hansen, og for Nordkirken, hvis Formand var Pastor P. L. C. Hansen, vedtog at gaa sammen under Navnet „Den forenede danske evangelisk-lutherske Kirke”. Som Formand valgtes Pastor G. B. Christiansen, som Næstformand Pastor A. L. J. Søholm. Efter at Pastor G. B. Christiansen i ca. 25 Aar havde staaet som Leder, blev daværende Sekretær, Pastor M. N. Andreassen, hans Eftermand, og da denne rejste til Danmark for at optage en Præstegering der, blev daværende Næstformand Pastor N. C. Carlsen i 1925 ved Aarsmødet i Albert Lea, Minn., valgt til vor Samfundsformand.

En lang Række af Navne kunde nævnes paa dygtige og opofrende Præster, trofaste og nidkære Lægmænd og Kvinder. Lægfolket indtager en fremtrædende Plads i vort Kirkesamfunds Ledelse og Liv. Som særlige Eksempler kan nævnes Lægprædikanterne P. Clausen og Jens Dixen.

Gud har velsignet Den forenede Kirke. Takket være

EN TYPISK LANDKIRKE
(Bethania — ved Ruskin)

EN NY MODERNE BYKIRKE
(Golgatha — i Chicago)

Tilslutningen af „Nordkirken“ og den indre Vækst har vi i Dag ca. 10 Gange saa mange Menigheder og ca. 17 Gange saa mange Medlemmer, som den Dag, da man mødtes i Argo. Her er et Par Tal.

	Præster i aktiv Tjeneste	Menigheder	Medlemmer
1884	9	19	ca. 2,000
1896	63	127	15,000
1939	131	196	ca. 34,000

Mangfoldige Mennesker takker Gud for Den forenede Kirke. I den har mange danske Udvandrere fundet Livet i Gud. Under dens Læ er mange unge Dansk-Amerikanere vokset op. Fra den er et betydningsfuldt Missionsarbejde blevet gjort. Ingen af os vil nægte, at meget mere kunde og skulde være naaet. Men vi glæder os i Dag over, hvad der blev pløjet, saaet og høstet. Vi takker Gud for, alt det, Han udrettede baade gennem de første Pionerer og dem, der fulgte efter, og vi tror, at der fra Slægterne, der gik forud, vil komme Velsignelser til os, for Gud har ikke glemt, hvad Fædrene har kæmpet og Mødrene har grædt og bedt.

Derfor ser vi til Trods for alle Vanskeligheder Fremtiden i Møde i Tro og med Fortrøstning. Vi glæder os over, at det i Aarene, der gik, lykkedes at følge vort danske Folk med Ordet og Sakramenterne til de fleste af de større Settlementer baade i Staterne og Canada, og over at Kirken mange Steder formaaede at bringe Samling paa vort Folk. Vi har faaet opbygget en dansk Kirke fra Kyst til Kyst, og mange karakteristiske Kirkebygninger staar ikke blot som Mindesmærker om, at der een Gang kom Danske til dette Land, men som dejlige Samlingssteder, hvor Fædrenes Kirke nu ogsaa forkynder Evangeliet paa Børnenes Sprog, og hvor de gamle danske Salmer lyder ogsaa paa Landets Tunge. Tiderne skifter.

Den ældre og den yngre Præsteslægt
Pastor Th. N. Jersild og Søn H. C. Jersild

I Dagene, som kommer, vil Den forenede danske Kirke i Amerika mere og mere lægge Vind paa, at lade sit Budskab lyde ud, saa langt det kan naa, for at forkynde Evangeliet i den dybe og fulde Forstaaelse, som vi lærte det af vore Fædre, til alle, der vil tage imod det, her i vort nye store frie Fædreland.

Men hver Gang vi faar Bud og Hilsen hjemmefra, gennem høje saavel som jævne Gæster, der ikke vil gaa vor lille Kirkes lave Dør forbi, glæder vi os, og da lever gamle, gemte men stundom halvt glemte Minder op paa ny. Da styrkes noget, som nødtigt skulde dø. Og da sender vi Genhilsen til vore Fædres Land og vor Moderkirke. I ærbødig og ydmyg Taknemlighed for vor rige Arv hjemmefra sender vi vore bedste Hilsener og varmeste Ønsker hjem.

Og hils dem, de kære
i Danrigets Gaard;
gid mangefold dem bære
hver ædel Sæd, de saar!

Gud, lad det gro og grønnes og gyldnes til Høst! Bevar vore Fædres Land fra Fjender baade udefra og indefra! Velsign gamle Danmark, dets Kirke og alle dets Sønner og Døtre, fra Kongeborg til Husmandshytte!

Paul Nyholm.

De Vikingers Aand byder de Danskes Kronprins og Kronprinsesse velkommen til Vinland

Vær velkommen,
Danske Høvding,
Skjoldungs Ætling,
Fredegod!
Ja, velkommen,
Gøters Datter,
Sveas Gave,
Danebod!

Her i Vinland
Dækket under
Stjernebroge,
Vestens Ørn,
Vi end mindes
Gamle Danmark;
Mindes vi er
Daners Børn.

Vi har ventet,
Vi har haabet,
Længe skuet
Østervov;
Vinket, haabet,
Tiet, biet
Paa et Pust fra
Daneskov.

Danske Høvding,
I, som bærer
Danskes Ære,
Danskernes Sind!
Lad Jer mindes
Danmarks Sønner,
Luk os i Jert
Hjerte ind!

Tusind Vintre,
Tusind Somre
Dækket os med
Skovens Løv;
Vintersneen,
Vaarens Blomster
Blev en Grav for
Fædres Støv.

Paa at binde
Gimles Porte
Endnu pønser
Lokes Sæd.
Ej I frygte
Jætters Rænker:
Viking er ej
Mørkeræd.

Endnu lever
Krakes Kræfter,
Stærkods Sejghed,
Frodes Aand:
Her blev pløjet,
Her blev døjet,
Her blev Høst ved
Vikinghaand.

Du vor Fader
I det Høje,
Værn vor Moder,
Daners Land!
Værn dets Prins, og
Værn dets Konge,
Værn hver ærlig
Bondemand!

D. G. M. Bach, Blair, 5. April 1939.

Den Forenede Kirkes Hjemmemission

Af Samfundsformand Dr. N. C. Carlsen.

En gammel Missionskirke, Atlantic, Iowa. Er nu meget forstørret. Pastor K. R. Jensen, Præst.

Fra Missionen i Nybyggerkolonien Ostenfeld. Pastor N. Damskov, Præst.

Vor Kirkeejendom i St. John, N. B., Centrum for et udstrakt Missionskald paa fem Menigheder og nogle Prædikepladser. Pastor P. L. Thorslev, Præst.

Vor Kirkeejendomi i Toronto, Pastor V. W. Bondo, Præst.

Den vigtigste af alle vor Kirkes Opgaver er vor Hjemmemission. Den har nemlig til Opgave at optage et kirkeligt Arbejde blandt vort eget Folk, hvor de lever uden kirkelig Betjening, og hvor der er rimelige Udsigter til at kunne samle en selvunderholdende Menighed i en overskuelig Fremtid. Paa saadanne Steder bistaar Hjemmemissionen vort Folk med et organisere Menighed og yder nødvendig Støtte, indtil Menigheden er stærk nok til at klare sig selv.

Vor Hjemmemission maa nødvendigvis indtage første Plads i vor Kirkes Arbejde. For det første staar vort eget Folk os allernærmest. Dernæst er Fremgang paa ethvert andet Omraade for en stor Del afhængig af et kraftigt Hjemmemissionsarbejde. Kun for saa vidt som vore Menigheder vokser i Styrke og Antal, kan vi magte Udvidelse af vor Skole, Ydremission, Børnehjem osv. Desuden, dersom Livet skal leves sundt og kraftigt i vore Menigheder, maa det nødvendigvis ytre sig i Kærlighedens Ofre. At begrave vort Pund kan kun føre til Tab. Skal Kristenlivet vokse, maa vi med Troskab aagre med det Pund som Gud har givet os. Ogsaa her gælder Ordet: „Hver den, som har, ham skal gives, men fra den, som ikke har, fra ham skal tages ogsaa det, han har.“ Lukas 19, 26.

Efter hvilke Principper gaar vi frem? Der er et Princip, som tidligere har været stillet noget i Baggrunden, men som vi agter nøje at gennemføre, nemlig at foretage en grundig Undersøgelse af en paatænkt kirkelig Virksomhed inden et fast Arbejde optages. Dersom der da viser sig at være rimelige Fremtidsmuligheder, ansætter Kredsstyrelsen Præst paa et saadant Sted, saa snart som Kredsen mener at kunne magte det. Dersom Kredsen trænger til Samfundets Støtte paa en Hjemmemissionsmark, kalder Kredsstyrelsen kun Præst i Samraad med Samfundets Styrelse.

Dernæst er det Princip fastslaaet, at al Hjælp skal være Hjælp til Selvhjælp. De unge Menigheder maa lære deres Ansvar at kende og gradvis overtage det økonomiske Ansvar, indtil de er i Stand til at klare sig selv. Kun ved Gennemførelsen af et saadant Princip vil Samfundet kunne pløje nyt Land fra Tid til anden.

Vore Missionsfelter strækker sig over baade De Forenede Stater og Kanada. Endskønt Den forenede Kirke kun bestaar af 195 Menigheder, hører 32 af disse ind under vor Hjemmemission og de støttes med ca. \$17,000.00 om Aaret — det samlede Bidrag af Samfundet og de ni Kredse. Men der er endnu langt tilbage. Der er Smaabyer og Kolonier paa Landet, hvor Guds Ord sjælden eller aldrig forkyndes. I mange af dem bor et ikke ringe Antal af vore Landsmænd. Der er Marker, som ligger aabne for os i Californien, hvor der bor flere Danskere end i nogen anden Stat i Amerika, medens vi kun har et Dusin Menigheder der ude. Desuden er der ikke een af vore ni Kredse, som ikke straks kunde optage nyt Arbejde, dersom de kun havde Mænd og Midler til deres Raadighed.

Der er Sædejord nok,
Bare vi, bare vi
Havde Kærlighed nok.

Fremad i Herrens Navn! Lad det være vort Løsen. Det er vor kristne Pligt — eller skal vi sige Forret — at arbejde henimod Maalet, at naa alt vort Folk med Guds Riges Gøder. Hvor snart Maalet vil kunne naas, ved kun Gud. Maaske ikke i vore Dage. Men i hvert Tilfælde gælder det om at arbejde medens det er Dag; Natten kommer da ingen kan arbejde. Der er betydelige Hindringer at overvinde og Ofre at bringe for Guds Riges Udbredelse paa Hjemmemissionsmarken. Men dersom vi kæmper med Troskab under Korsets Banner, skal Sejren ikke udeblive.

Gud give os Kristi Sind. Han siger, „Mig ynkes inderligen over Folket; thi de var forsmægtede som Faar der ikke har Hyrde“ Matth. 9,36.

N. C. Carlsen.

HVOR VI STØTTER DET KIRKELIGE ARBEJDE SAMT DEN BETJENENDE PRÆST.

Atlantic Kreds.

London, Ontario: Pastor J. H. Petersen.
Toronto, Ontario: Pastor V. W. Bondo.
Montreal, Que.: Pastor Vilh. Beck.

Illinois Kreds.

Messiah, Detroit, Mich.: Pastor J. H. Petersen.
Gethsemane, Chicago: Pastor N. P. Lang.

Wisconsin Kreds.

Clinton: Pastor John Christensen.
Washington Island: Vacant.

Minnesota Kreds.

Cushing, Wis.: Pastor Henry Iversen.
Owatonna, Minn.: Pastor Chr. Bertelsen.
Geneva, Minn.: Pastor Immanuel Petersen.

North Dakota Kreds.

Luverne, N. Dak.: Pastor P. H. Holm-Jensen.
Bowbells and Flaxton, N. Dak.: Pastor Elmer Andersen.

Iowa Kreds.

Scranton and Coon Rapids: Pastor Joseph Rasmussen.
Atlantic: Pastor K. R. Jensen.
Avoca: Pastor Elmer Christensen.

Nebraska Kreds.

Ord, Farwell og Dannevirke: Pastor Clarence Jensen.
Cushing, Logan, Wolbach: Pastor H. P. Andersen.

Pacific Kreds.

Petaluma, California: Pastor J. P. M. Magnussen.
Caruthers, California: Pastor Ernest Grill.

Vest Canada Kreds.

Olds, Ponoka, Camrose: Pastor Hans Stallknecht.
Calgary: Pastor P. C. Paulsen.
Redvers, Saskatchewan: Pastor A. N. Skanderup.
Winnipeg, Sperling og Spear Hill, Manitoba: Pastor A. Th. Schultz.
Ostenfeld og Swan River, Manitoba: Pastor N. Dam-skov.
Pass Lake og Port Arthur, Ontario: Pastor J. K. Jensen.

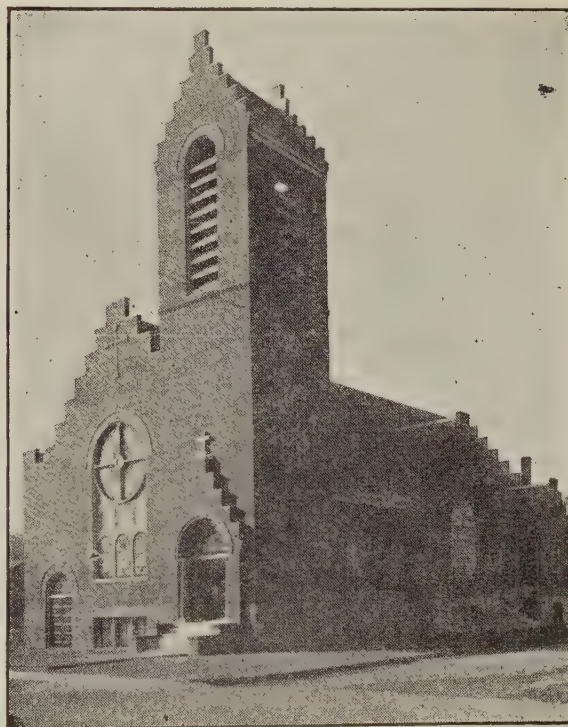
Foruden disse Menigheders Betjening, udfører vore Præster Prædiketjeneste m. m. paa mange andre Steder, hvor ingen Menighed endnu er organiseret.

Den nye Missionskirke paa Washington Island, Wis. Grundlagt af Pastor John Christensen. Kaldet tiltrædes nu af Pastor Jas. P. Christensen.

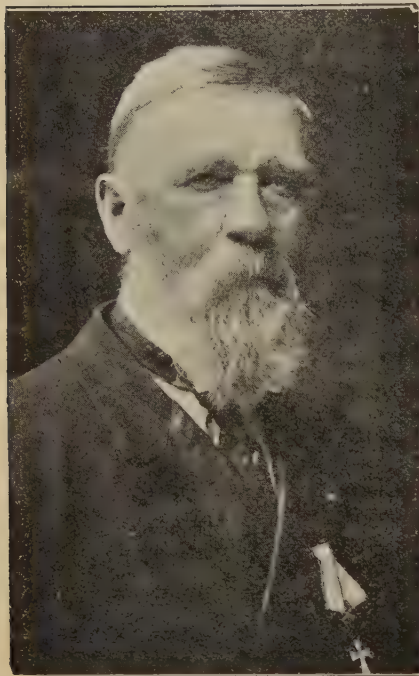
Dansk Kirke i Winnipeg, Manitoba, Canada. Pastor A. Th. Schultz, Præst. En lignende Kirke findes i Calgary, Alberta, Pastor P. C. Paulsen, Præst.

Dansk Kirke i Fresno, Californien. Et Resultat af Hjemmemissionen. Pastor J. P. Christiansen, Præst

Den Forenede Kirkes Teologiske Skole og Præsteuddannelse.

Af Prof. teol. C. B. Larsen

Dr. P. S. V I G .
Forstander for Seminariet og vel-
kendt Historiker. (Død 1929).

Trinitatis Seminarium er Navnet paa den lille teologiske Skole, hvorom der her skal tales. I Historien kan denne Skole føres tilbage til Aaret 1884. Det var i Efteraaret af nævnte Aar, at det danske evangelisk-lutherske Kirkessamfund blev stiftet. Og en af deres første vigtige Bestemmelser var, at der snarest muligt skulde oprettes en Præsteskole. Resultatet var, at der allerede samme Efteraar blev paabegyndt en saadan Skole. Pastor A. M. Andersen, som lever endnu i Californien, 92 Aar gl., var den første Professor. Og der var fire teologiske Studenter. Da der endnu ingen Bygning var opført, fandt Skolen sit Tilholdssted i Pastor Andersens private Hjem i Blair. Under disse Forhold fortsattes Skolen, mens Tiden gik. Men i Efteraaret 1886 blev den første nye Bygning indviet.

Det var de første Blade af Skolens Historie. Men Udviklingen gik sin Gang. Og med Stiftelsen af Den forenede Kirke i 1896 blev Trinitatis Seminarium denne Kirkes Præsteskole. Nu afdøde Dr. P. S. Vig blev kaldet som teologisk Professor og Forstander. Og siden den Tid har ikke saa faa Mænd været knyttet til Skolen.

Den selvstændige teologiske Skoles Nødvendighed og Berettigelse maa søges i selve de givne Forhold. I de Lande, hvor der findes Statskirke, er det teologiske Fakultet knyttet til Universitetet. Og Theologien dyrkes der som Videnskab. Men under frikir-

kelige Forhold synes Situationen at kræve en anden Løsning og en anden Ordning. Derfor finder man da ogsaa, at Kirkerne opretter og holder deres egne Anstalter, hvor Mænd, der tænker paa Præstegerningen, faar deres teologiske Uddannelse. De historiske Forhold har altsaa ogsaa paa dette Omraade deres Indflydelse.

Skal der anstilles Betragtninger angaaende en saadan Skoles Opgave, kan der selvfølgelig siges mange Ting. Man kan se paa Idealet og den strenge akademiske Side, og man kan se paa Livets praktiske Virkelighed og Krav. Dermed turde der være antydning, at Betragtningen kan udvikles i to forskellige Retninger. Theologien som akademisk Videnskab har været kendt i Kirkens Historie fra Begyndelsen. Clement af Alexandria, Irenæus, Tertullian, Origenes og Augustin er agtede Theologer fra Oldtiden. Og saadan har de forskellige Perioder haft deres kendte Mænd. Fra Reformationen mindes vi særlig Luther og Melancthon og Calvin. Den anden Udviklingslinie har da ogsaa altid været kendt, omend ikke altid i samme Grad. Det nok saa kendte Ord: „Oratio, meditatio, tentatio theologum facit“ kommer til os fra gamle Dage. Det giver Udtryk for den aandelige Side af Livet og det aandelige Syn. Og med denne Forstaaelse har Kirkens Mænd ned gennem Tiderne vendt sig mod Verden med et aandeligt og et levende Budskab. Her kan der imidlertid ikke gøres Rede for Udstrækningen af disse to Sider i

Prof. C. B. Larsen, S.T.D., Ny Testamente
Etik

Prof. J. P. NIELSEN, Th.D.
Forstander for Trinitatis Seminarium. Dogmatik. Gl. Testamente

Dr. Nielsen var i flere Aar d. for. Kirkes Missionær i Japan, hvor han blev Forstander for den lutherske Præsteskole i Tokyo.

Frikirkens teologiske Skoler. Dog kan det bemærkes, at den praktiske Side i hvert Fald til Tider har været i Forgrunden maaske paa Bekostning af den akademiske Side.

Under Tidernes skiftende Forhold har en Udvikling selvfølgelig fundet Sted med disse Skoler. Det er ogsaa Tilfældet, naar vor egen Skole tages i Betragtning. I den lutherske Kirkes Skoler har Udviklingen sikkert været i den rigtige Retning. Det akademiske Studium har faaet en mere fremskudt Plads. De gamle kendte Hovedfag faar deres Hensyn. Samtidig maa det ogsaa bemærkes, at Hensynet til Livets Virkelighed har foraaarsaget, at flere praktiske Discipliner er blevet indført. Og det kan heller ikke undgaa Opmærksomheden, at Hensynet til Religionsfilosofi gør sig gældende.

Disse Skoler har forsøgt at møde Kravene og løse Opgaverne med de Mænd, der var for Haanden, og med de Midler, der blev dem tildelt. Det kunde være let at finde Fejl. Men det kunde maaske ogsaa være let at gøre sig skyldig i uberettiget Kritik. Forøvrigt er det heller ikke Opgaven at foretage nogen Analyse paa dette Omraade. Naar der tænkes paa vor egen Skole, kan der ved at pege paa Historien mindes om, at en ikke lille Skare af Præster i Aarenes Løb er gaaet ud paa Kirkens Ager.

I den rette Aand og med den rette Forstaaelse kan der sluttes med det gamle Ord: Gloria in altissimis Deo!

Prof. Paul Nyholm, Th.C., Kirkehistorie,
Praktisk Teologi

Den Forenede Kirkes Højere Skoler

Ungdommens Undervisning og Uddannelse paa kristeligt Grundlag har stedse haft en fremskudt Plads paa vor Kirkes Program. Den første højere Skole, der blev oprettet, var — naturligt nok — en Præsteskole, men allerede sidst i Halvfemserne drev Den Forenede Kirke almindelig Ungdomsskole baade i Elk Horn, Ia., og i Blair, Nebr. I Løbet af de nærmest følgende Aar blev der oprettet lignende Skoler paa forskellige Andre Steder, nemlig Luther College i Racine, Wis.; Brorson Højskole ved Kenmare, N.D.; og Ansgar College i Hutchinson, Minn., — alle inden for vort Samfund og med Støtte fra vort Kirkefolk.

Det viste sig imidlertid vanskeligere at drive Skolerne med Held, end det havde været at faa dem bygget, og det ene efter det andet af disse forud lovende Foretagender maatte opgives. I en længere Aarrække har nu Den Forenede Kirke forsøgt at samle Interesse og Kræfter om een Samfundsskole: Dana College og Trinitatis Seminarium, Blair, Nebraska.

Det var ved Sammenslutning af Elk Horn Højskole med Trinitatis Seminarium i 1899, at vor nuværende Læreanstalt, aaben for baade Kvinder og Mænd, opstod. Navnet Dana College blev først benyttet nogle Aar senere men blev snart Skolens almindelige Kendingsnavn. Medens Engelsk fra Begyndelsen nødvendigvis maatte benyttes som Undersisningssprog i de fleste Skolefag, har man hele Tiden forsøgt at fremme dansk Kultur og Aandsliv blandt vor Ungdom dels gennem Undervisning i dansk Sprog og Litteratur og dels gennem danske litterære Foreninger og Sanggrupper inden for Skolens Væge. Denne Opgave er med Aarene blevet stedse vanskeligere, især siden Standsningen i Indvandringen.

Den sammensluttede Skoles første Forstander blev Pastor Kr. Anker, den Mand, der vel nok har gjort den største Indsats i dansk Skolevirksomhed herovre. Han

Skolens Hovedbygning

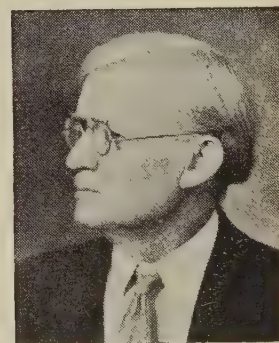
blev efterfulgt af Pastor J. P. Jensen, som døde i Embedet 1908. Derefter lededes Skolen en længere Aarrække af Prof. C. X. Hansen, som paa nær et enkelt Aar har været knyttet til Arbejdet lige siden 1897, og som er bleven hædret med Dokortitler fra to af vore Søsterkirkers højere Læreanstalter. Andre Ledere var: Past. L. A. Laursen, Past. T. M. Hansen, Prof. Erland Nelson, og nu siden Efteraaret 1938 Past. L. Siembeck.

I Begyndelsen var det almindelig Højskole i Forbindelse med Lærerseminarium og Forretningskursus, der blev drevet; men i de senere Aar er der desuden bleven givet fuldt fireaarige College Kursus, anerkendt af Staten Nebraskas Universitet og Undervisningsvæsen. Skolen har nu en fast Lærerstab paa 15 Medlemmer, og nogle Timplærere.

H. S. N.

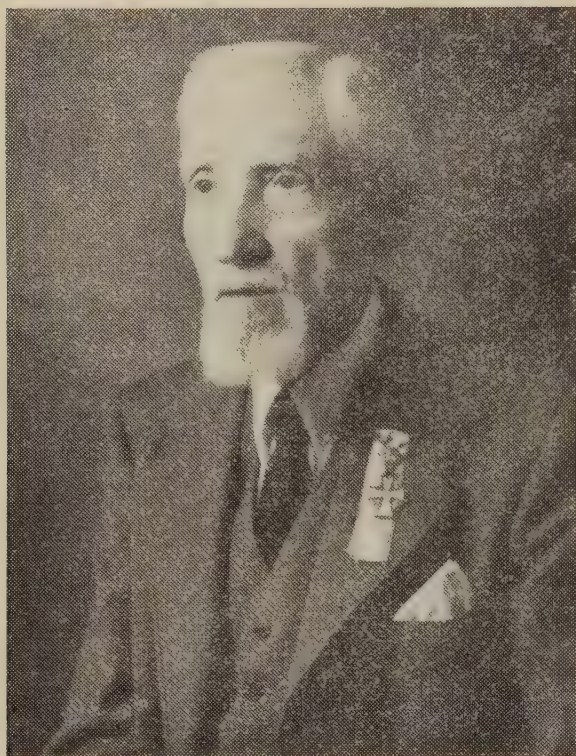

Dana College set fra Syd

Dr. C. X. Hansen Skolens ældste Lærer og fhv. Forstander

Den Forenede Kirkes Organisation

Pastor A. M. Andersen, R.D., Glendive, Calif.
 Grundlægger af vor Præsteskole
 Første Sekretær af „Blair Samfundet“
 Første Redaktør af vort Kirkeblad
 Mangleaarig Redaktør af „Danskere“
 Formulerede vort Pensionssystem
 Vor Kirkes Nestor, 92 Aar /gl.

Ifølge de Forenede Staters Grundlov har enhver Borger Religionsfrihed. Men dette medfører tillige, at de kirkelige Interesser maa sørge for sig selv uden Statsunderstøttelse. Dog stiller Regeringen og Lovgivningen sig meget velvillig overfor Kirken, gør Brug af dens Tjeneste og opmuntrer dens Arbejde blandt Folket.

De amerikanske Kirker er derfor Frikirker og maa

bøje sig for Frihedens Ansvar, at arbejde for sin egen Tilværelse og opholde sine egne Institutioner, saafremt dette ikke overtræder de borgerlige Love og griber ind i Næstens Rettigheder. For den, der kommer fra statskirkelige Forhold, har det sin Vanskelighed at blive fortrolig med denne Orden. Men efter at man er blevet kendt med den, uddybes Kærligheden dertil, thi man føler, at Sagen er ens egen under Guds umiddelbare Naade. Derfor bringer man store Ofre for at opholde og udvide den kirkelige Mission.

Organisation er nødvendig for kirkelig Virksomhed. Derfor var dette ogsaa det første Skridt, de tidligste danske lutherske Emigrantpræster foretog sig. Man dannede en kirkelig Forening med Bestyrelse og Grundregler for Fællesarbejdet. Før den Tid var vort udvandrersfolk uden et aandeligt Hjem og derfor Genstand for alle fremmede Sektors Propaganda. Mange sluttede sig til ældre lutherske Kirkesamfund af andre Nationaliteter herovre, særlig de fælles-skandinaviske. Derved opstod flere konkurrerende Synoder af fælles Bekendelse, omend med varierende Fortolkning af Bekendelsens Indhold. Den forenede danske ev. luth. Kirke i Amerika blev saaledes sammensat af en Gren fra den første danske Kirke herovre og en Gren fra en norsk-dansk Konference, der begge fastholdt det gammellutherske Trosprincip efter indremissionsk Indstilling fra Fædrelandet.

Den øverste Myndighed er Aarsmødet, hvortil enhver til Samfundet hørende Menighed kan sende Delegerede; alle Præster er stemmeberettigede. Her vælges saa Bestyrelse, Embedsmænd, Raad og Komiteer, efter Ønske og paa demokratisk Vis. Der tages Bestemmelser om Opgaver og Institutioner, m.m., ifølge de foreliggende Indberetninger, Forslag og Krav. De vigtigste Opgaver er Skolerne, Forlagshuset og Missionerne hjemme og ude.

Administrationen udøves af en Formand, der siden 1928 anvender hele sin Tid til denne Tjeneste. Han er tillige Samfundets Ordinator og har i den Forstand Rang af Biskop. Tillige indvier han nye Kirker—eller delegerer en Stedfortræder dertil. Det vigtigste og vanskeligste

C. Justesen, H. S. Madsen, J. Christensen, S. S. Kaldahl, H. Tennesen, E. Mengers,
 S. S. Loft, Dr. N. C. Carlsen, P. Nyholm, A. R. Petersen
 Formand Carlsen og hans første Ordinantgruppe (1926)

Hverv er Indsamlingen af det finansielle Budget, som stadfæstes af Aarsmøderne, hvoraf Driftsomkostningerne og Missionerne betales. En Viceformand, Sekretær, Kasserer, og Statistiker assisterer i Administrationen.

Samfundet er delt i ni geografiske Kredse, der hver har sin Bestyrelse og Hjemmemissionsopgave og staar i Samraad med Hovedbestyrelsen. De afholder hver et delegeret Kredsmøde hvor der foretages Valg og Beslutninger.

De forskellige Underafdelinger i Kirkearbejdet har ogsaa deres særlige Bestyrelser og Møder, saasom Mands-, Kvinde- og Ungdomsforeningerne og Søndagsskolearbejderne.

Den Forenede Kirkes nuværende Ledere er:

Formand — Pastor N. C. Carlsen, D.D., R. af D. Blair, Nebraska.

Næstformand — Pastor K. M. Mathiesen, Sioux City, Iowa.

Sekretær — Pastor M. L. Kirkegaard, Omaha, Nebr.

Bestyrelsesmedlem — Mr. M. Ohlsen, Chicago, Ill.

Bestyrelsesmedlem — Mr. George J. Due, Racine, Wis.

Kasserer — Mr. H. J. Hansen, Blair Nebr.

Statistiker — Pastor P. C. Jensen, Kennard, Nebr.

Kredsformændene er:

Atlantic Kreds — Pastor V. W. Bondo, Toronto, Ont.
Illinois Kreds — Pastor N. P. Lang, Chicago, Ill.

Wisconsin Kreds — — Pastor E. R. Andersen, Racine, Wisconsin.

Minnesota Kreds — Pastor H. A. Svendsen, Hutchinson, Minnesota.

Iowa Kreds — Pastor M. G. Christensen, Cedar Falls, Iowa.

Nord Dakota Kreds — Pastor H. Holm Jensen, Luverne, N. D.

Nebraska Kreds — Pastor A. Steensen, Staplehurst, Nebraska.

Pacific Kreds — Pastor J. H. Vammen, San Francisco, California.

Vest Canada Kreds — Pastor E. E. Nommesen, Edmonton, Alta.

Overpræsidenterne for:

Mandsforeningernes Broderskab: Mr. N. O. Bethelsen, Chicago, Ill.

Kvindeforeningernes Missionsforbund: Mrs. Chas. Lundsberg, Gowen, Mich.

Ungdomsforeningernes Liga: Pastor Fred C. M. Hansen, Council Bluffs, Iowa.

Et Menighedsraad, Blair, Nebr.

J. P. Nielsen M. Poulsen

P. C. Sorensen, Wm. Johnson, K. P. Hundahl

H. J. Hansen, Past. J. N. Lund, N. T. Lund, O. T. Andersen

Den Forenede Kirke og Ungdommen.

I denne Betragtning indbefattes baade Børneundervisningen og Ungdomsarbejdet. Den første dansk-lutherske Præst i U. S. A., C. L. Clausen, kom herover (1843) med det Formaal at undervise skandinaviske Børn. Siden da skylder mange Menigheder deres Tilblivelse netop det Faktum, at vore Folk ønskede at faa deres Børn oplærte i den kristne Lære, saa de ikke skulde opvokse som Hedninger. Gennem den første Tidsalder af vor kirkelige Mission herovre lod de fleste Menigheder afholde dansk Sommerskole i Kirkerne en Maanedstid foruden den regelmæssige Søndagsskole. Formaalet var da ikke alene Kristendomsundervisning, men ogsaa Undervisning i

dansk Sprog og Litteratur. Mange af vore theologiske Studenter har været Lærere i Sommerskolerne. Emigranternes Børn kunde tidt maale sig med de danske Indvandrere i disse Kundskaber, og vi tør paastaa, at denne Menighedsvirksomhed har bidraget mere til at forplante vor Fædrenarv end noget andet herovre.

Eftersom Sprogbruget bleve overvejende engelsk i Hjemmene og Kirkearbejdet, udelod man det danske i Ferieskolerne; dette medførte, at derved indskrænkede Undervisningstiden og forskellige Forandringer foretoges. Nu lægges der mere Vægt paa Anskuelsesundervisning og Haandarbejde, og lokale Kræfter benyttes som Lærere.

Et Ungdomstævne
Repræsenterer Elk Horn Settlementets 11 Menigheder tilhørende den for. Kirke.

Sidste Aar var der indmeldt ca. 4,500 Børn i disse Skoler i den forenede Kirke.

Søndagsskolerne er vor vigtigste Opdragelsesmiddel kristeligt set. Det engelske Sprog bruges nu i næsten alle vore Menigheder. Her gives tillige en ypperlig Anledning for en Del af vore Medlemmer at øve en Tjeneste. Der er 185 Søndagsskoler i vore 195 Menigheder, og de har ialt 10,520 Børn med ca. 1800 Lærere. I Forbindelse med dem afholdes Bibelklasser for de konfirmerede, her er i alt ca. 3300 Elever med et Par Hundrede Ledere, ofte Præsten selv.

Samfundet har en Børneundervisningskomite, der forestaar Udfærdigelsen og Valg af Tekstmaterialet. De enkelte Kredse har ogsaa Komiteer, der sørger for specielle Lærerkursus og Møder for Arbejderne.

I Overgangsalderen gaar de Unge til Præsten for at faa Konfirmationsforberedelse. Der kræves sædvanlig to Aars ugentlige Klassetimer fra September til Paasken. Ca. 2000 modtog denne Undervisning sidste Aar.

Det særlige Ungdomsarbejde foregaar gennem Ungdomsforeningerne for begge Køn. De Unge udfører som oftest selv Programmet eller skiftes med Menighedens Præst. Man opøves til at blive aktive og bevidste Menighedsmedlemmer. Vi har 169 saadanne Foreninger i Samfundet. De enkelte Foreninger er Medlemmer af en Kredsorganisation, og tilsammen udgør disse Ungdomsforbundet. Sidste Aar var der 4189 Medlemmer. Kreds-Ungdomsstævner afholdes hvert Aar, ligesaa et stort aarligt Ungdomsstævne, hvor man vælger Bestyrelse og træffer Bestemmelser. Som Særopgave har Forbundet nu Understøttelsen af den kendte japanske Ungdomspræst og Skoleleder, Pastor Hajime Inadomi, der blev uddannet

ved vor egen Skole og blev ordineret af Samfundet. Det udgiver aarligt en smuk Julebog „Christmas Chimes“, som afsættes i indtil 3500 Eksemplarer. Tillige optager og udsender man en Række Films om Samfundets Virksomheder.

Stor Interesse har de Unge ogsaa for Bibelskolelejre, af hvilke der findes een i hver af vore ni Kredse. Disse varer sædvanlig een eller to Uger. Vor ældste og største selvejende Bibellejr er beliggende ved den meget smukke Vest Okoboji Sø i Nord Iowa. I Canada ejer man en god Lejrplads ved Sylvan Søen i Alberta.

Ungdomsforbundets Styrelse er for Tiden:

Præsident: Pastor F. C. M. Hansen, Council Bluffs, Ia.

Vicepræsident: Pastor Paul G. Rasmussen, Chicago, Ill.

Sekretær: Pastor S. S. Kaldahl, Green Bay, Wis.

Kasserer: Stud. Ingvard Bro, Cedar Falls, Ia.

P. C. J.

TRE AF VORE UNGDOMSLEDERE.

Harald C. Jensen
død 1934

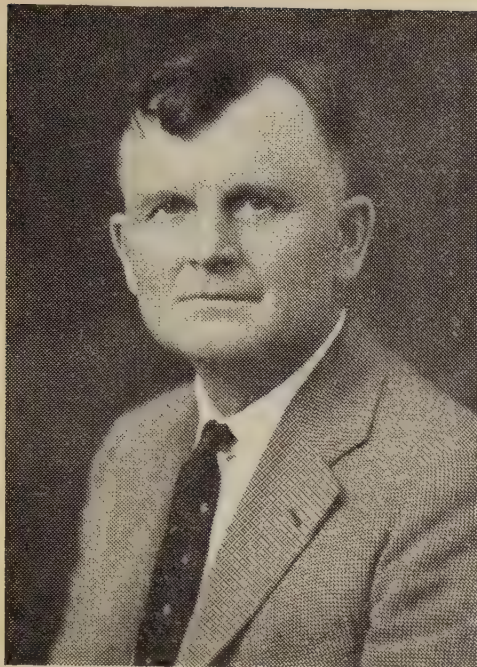
F. C. M. Hansen
Ungdomsforbundets Formand

Carl A. Nelson
død 1935

En Søndagsskole, Immanuels Kirke, Racine, Wis.
I Racine findes fem af de største dansk-luth. Menigheder i Amerika. Og her, i den gamle Emaus Kirke havde den danske Menighedsskole sin Begyndelse.

MR. K. P. HUNDAHL
Forretningsbestyrer i Danish Luth.
Publishing House

Præster og Menigheder, der udskilte sig fra Konferencen og som i 1896 forenede sig med den da nystiftede „Dansk-Lutherske Kirke af Nordamerika.“ Med denne Kirkeafdeling kom til os et i 1892 af Pastor J. N. Jersild, Neenah, Wis., paabegyndt dansk ugentlig Nyhedsblad „Danskereen“, hvilket overtoges af Den Forenede Kirke og fortsattes — til en Tid endog halvugentlig — indtil 1921, da de to danske Samfundsblade blev forenede til eet med Titel „Luthersk Ugeblad.“ Dette skete for at give Plads for et mere og mere paakrævet engelsk Samfundsblad, der siden udviklede sig fra et efter Krigstiden begyndt Ungdomsblad „Our Lutheran Youth“, og som nu er Samfundets engelske Organ „The Ansgar Lutheran.“ Et dansk Blad for Unge „De Unges Blad“ udkom fra 1894 indtil da. I de sidste Aar er der gjort særlige Bestræbelser for at faa eet af vore Blade ind i alle vore Menighedsmedlemmers Hjem, hvilket har forøget Udbredelsen saavel som Kendskabet til vort kirkelige Arbejde.

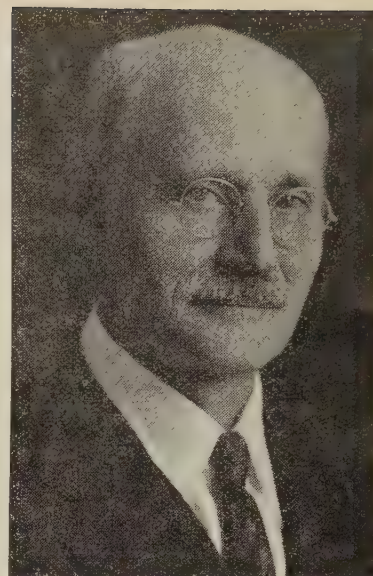
Foruden disse Ugeblade der dels er Opbyggelses-, Oplysnings- og Nyhedsblade, udgiver vor Kirke ogsaa et engelsk og et dansk Børneblad, „The Little Lutheran“ og „Børnevennen“, — dette sidste nu et Fællesforetagende med vor danske Søsterkirke herovre. Dertil udsender de enkelte Menigheder et Par Dusin større og mindre Menighedsblade med Lokalmissionen for Øje.

For at trykke vore Blade samt forhandle og forlægge Bøger og anden Litteratur besluttede allerede Blair-Samfundet i 1893 at oprette en Boghandel samt et Trykkeri i Blair, Nebr. En Bygning blev købt senere, og Forretningen, som vist er den eneste, der ejes af et udenlandsk dansk Samfund, har trods skiftende

Den forenede Kirkes Litteraturmission.

Af Pastor P. C. Jensen.

Da Djævelen en Gang angreb Luther, kastede denne Blækhuse efter ham, fortæller man. Nok er det, den kirkelige Reformation kan takke Typografiens Opfindelse for dens hurtige Udbredelse. Siden da har Kirkens Mission været mere eller mindre afhængig af den Brug, som blev gjort af det skrevne Ord. Ogsaa vi i Den forenede danske Kirke i Amerika forstod dette fra Begyndelsen. Allerede i den danske Missions Pionertid blandt vore udvandrede Landsmænd grundedes de første Kirkeblade, „Kirkelig Samler“ 1873 ved Pastor Adam Dan i „Den Danske Kirke“, og „Dansk Luthersk Kirkeblad“ 1877 ved Pastor A. M. Andersen i „Den norsk-dansk Conference.“ Dette sidste blev Organ for det Kirkesamfund, „Blair-Samfundet“, som organiseredes 1884 af de danske

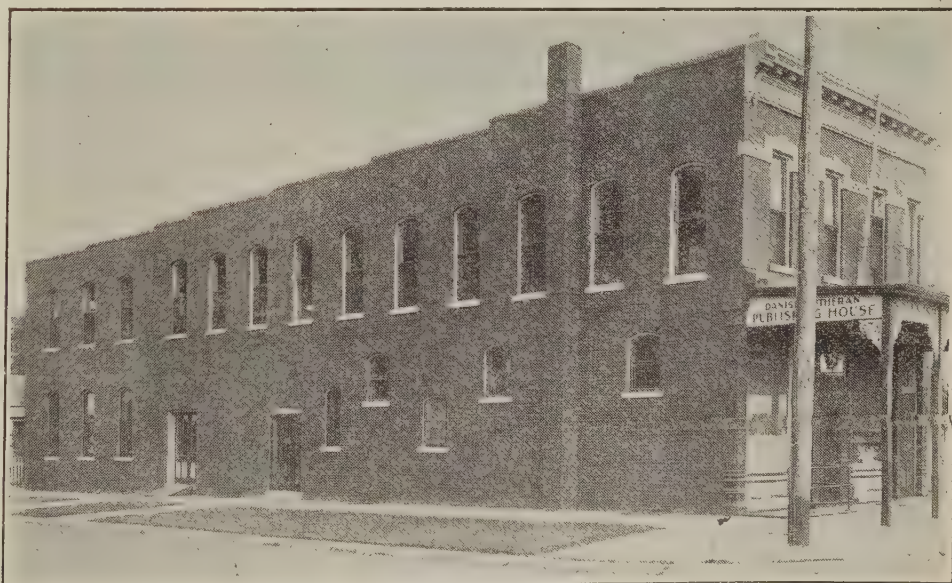

MR. H. SKOV NIELSEN
forhv. Forretningsfører og Redaktør, nu litterær Konsulent
i Danish Lutheran Publ. House.

Tiders Ugunst vokset en stadig Vækst i Omsætningen, der nu beløber sig til ca. \$50,000 aarligt.

Af de Redaktører, som i længere Tid tjente vor Litteraturmission, kan nævnes Pioneren Pastor A. M. Andersen, der særlig var knyttet til „Danskereen“, og Pastorerne I. M. Hansen og A. Rasmussen, til „Kirkebladet“. I. Gertsen, A. C. Weismann og O. R. Olsen varetog „De Unges Blad“, H. P. Bertelsen startede vor Børnebladsmission saavel som Boghandelen allerede i 1891; Pastor Lars Jensen var Børnebladets Redaktør i mange Aar. „Luthersk Ugeblad“ redigeredes i en Aarrække af E. S. Rosenberg, P. Nyholm og H. Skov Nielsen, medens de engelske Blade lededes af H. W. Bondo, F. C. M. Hansen, Harold C. Jensen, H. Skov Nielsen og nu John M. Jensen.

Bestyrere for Forlagshuset har været Hans Andersen, Poul Petersen, H. Skov Nielsen, Pastor J. J. Kildsig og K. P. Hundahl, som er den nuværende Leder. Iøvrigt har Samfundet en Direktion paa fem Medlemmer, der er ansvarhavende for Forretningen.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebraska

Den Forenede Kirkes Ydremissioner

Af Pastor D. G. M. Bach

Den forenede Kirkes Medlemmer har, siden Kirkens Begyndelse, ydet Bidrag til forskellige Ydremissioner, navnlig Jødemissionen, Santalmissionen, Indianermissionen og Kinamissionen.

Indianermissionær N. L. Nielsen
Grundlægger af Missionen i Oaks.

Det nye Idrætshus i Oaks.

Indianermission.

Ved Aarsmødet 1893 blev det besluttet at optage Missionsarbejde blandt Cherokeeindianerne i Moodys, Ind. Ter., hvor Student N. L. Nielsen allerede havde aflagt Besøg. Denne blev ansat som Samfundets Missionær og blev ved det næste Aarsmøde 1894 ordineret til denne Gerning. I 1902 vedtoges det at flytte Virksomheden til Oaks, Oklahoma. 1924 ansattes Pastor C. A. Vammen ved denne Mission, da Pastor Nielsen ikke mere følte sig i Stand til at fortsætte denne Gerning, og siden den Tid har Pastor Vammen ledet Arbejdet der.

I Aarenes Løb har denne Virksomhed udvidet sig til at indbefatte en up-to-date Skole, et Børnehjem og en udbredt kirkelig Virksomhed blandt Amerikas røde Børn.

Japanmissionen.

Ved Aarsmødet 1898 ordineredes Dr. J. M. T. Winther til Missionær i Japan, udsendt af Luthersk Missionsforening i Vestslesvig. Fra den Tid ydedes der ogsaa fra Medlemmer af den forenede Kirke til denne Mission, og allerede 1902 blev det vedtaget at overtage denne Mission som en Arv fra L. M. V. I Japan virkede denne Mission Side om Side med to lutherske Missioner fra amerikanske lutherske Kirker. 1909 udsendtes Dr. J. P. Nielsen, til at tage Dr. Winthers Plads, da denne skulde optage en særlig Gerning ved den nye Præsteskole i Kumamoto. 1916 kaldtes Pastor D. G. M. Bach som Missionær til Japan. Ved Aarsmødet 1919 vedtoges det, for bedre at arbejde fremad til en japansk luthersk Kirke, at forene de tre Missioner under et fælles Missionsraad, og siden den Tid

Pastor A. C. Vammen mellem Indianere

Kirken og Skolen i Oaks, Oklahoma.

har den forenede Kirke arbejdet sammen med United Lutheran Church i dens og vor Japanmission. Den bedst kendte af de japanske Arbejdere er H. Inadomi, der blev uddannet i Blair og er Forstander for den lutherske Drengeskole i Kumamoto.

In 1930 havde vore Missionærer i Japan den Glæde, sammen med Repræsentanter fra den japanske lutherske Kirke at overbringe Hans Kongelige Højhed, Kronprinsen af Danmark og Island, en Hilsen fra denne Kirke, da Hans Højhed sammen med andre af den kongelige Familie var paa Gennemrejse i Osaka, Japan. Kronprinsen vil sikkert mindes den gamle japanske Præst med det lange Skæg, der paa Perronen oplæste en Velkomsttale paa Japansk, ovenat bagefter af Dr. Winther.

Vort Haab om een japansk luthersk Kirke er nu i Færd med at blive til Virkelighed da vi nu har 26 Menigheder, 19 Prædikesteder, og et samlet Antal af henved 5000 Kristne.

Utahmissionen.

Ved Aarsmødet 1902 toges følgende Bestemmelse: Det Paalægges Kirkeraadet at arbejde for Oprettelsen af en Mission blandt Landsmænd i Utah samt i Aarets Løb at forhandle med Udvalget hjemme desangaaende og rapportere til næste Aarsmøde. Kassererens Rapport 1903 viser indkommet til denne Mission \$1,022.43 og udbetalt \$110. Pastor H. Hansen blev sendt til Danmark for at møde Udvalget og tale Mormonmissionens Sag. Han aflagde Rapport ved Aarsmødet 1904, og i Løbet af Aaret opholdt han sig i Utah. 1905 bemyndigedes Kirkeraadet til i Forbindelse med Udvalget i Danmark at kalde en Præst til at afløse Pastor Hansen som Missionær i Utah. Ved det næste Aarsmøde tilstemtes endelig Udvalgets Kald af Pastor Harald J. Kent.

I Salt Lake City findes en smuk Kirke og Præstebolig, som blev opført i Aaret 1910. Efter fem Aars Virksomhed rejste Pastor Kent tilbage til Danmark og siden har følgende Præster virket derude: J. Th. Lund 1911-16; J. C. Carlsen 1916-21; P. C. Jensen (bosat i Pocatello, Ida.) 1916-18; L. H. Kjær 1921-30; J. P. Christiansen 1930-35; M. Th. Jensen 1935-36 (Vacancebetjening) og Peter Hauge 1936 til nu.

Japan-Missionær Winther og Hustru samt Datteren Maja.

Pastor Bach og hans Børnehave

Tabor Kirke i Salt Lake City

Pastor Hajime Inadomi.

Den Forenede Kirkes Velgørenhedsmission.

Af H. SKOV NIELSEN

Bethania Børnehjem i Waupaca, Wis.

Alderdomshjemmets Beboere i Brush,
Paa Vej fra Anstaltens Kirke.

Ved Siden af den mere direkte Missionsvirksomhed gennem Ordets Forkyndelse hjemme og ude har vort Kirkefolks Trang til Deltagelse i Arbejdet i Guds Vingaard paa Jord fundet Udløsning ogsaa i Omsorg for Børn, syge og gamle. Kun een af disse Opgaver, nemlig Børneforsorgen, er optaget som direkte Samfundsmission. De andre blev begyndt paa privat Initiativ og drives fremdeles saaledes, med Støtte fra større eller mindre Kredse.

„Hvad I have gjort imod en af disse mine mindste Brødre, have I gjort imod mig.“ Saaledes skal det lyde fra Himmelskongens Læber paa den store Opgørets Dag. I Henhold hertil er det, vor Kirke øver en Gerning blandt forældreløse eller forladte Børn paa tre forskellige Steder i Samfundet. Paa „Elim“ Hjemmet i Elk Horn, Ia., nyder, ifølge Aarsberetningen for 1938, 34 Børn kristelig Pleje, Opdragelse og Undervisning; paa „Bethania“ Hjemmet i Waupaca, Wis., er der 20; og paa Missionshjemmet i Oaks, Okla., 35 — mest Indianerbørn. I denne betydningsfulde og forjættelsesrige Gerning paa disse forskellige Steder er der i Aarenes Løb nedlagt et trofast og opofrende Arbejde, som allerede har baaret gode Frugter.

Børneforsorgen er vistnok den af vore Samfundsmissioner, det har været lettest at vinde Interesse og Støtte for iblandt vort Folk. Dertil kommer, at offentlig Støtte i mange Tilfælde ogsaa er tilgængelig for dette Arbejde. Denne Faktor har spillet en betydelig Rolle i Udviklingen, ikke mindst i Oaks, Oklahoma, hvor Stats- og Regeringstilskud har muliggjort stor Udvidelse af Arbejdet blandt Indianerbørn.

Elim Børnehjem, Elk Horn, Iowa

Trangen til Oprettelse af Alderdomshjem meldte sig, naturligt nok, ikke saa tidligt. De fleste Emigranter var yngre Folk, og man havde i tidligste Tider alt andet at tænke paa. Men „Tidens Hjul hastigt gaar om“, og det varede ikke længe, før ogsaa denne Opgave laa for Døren.

Det første Alderdomshjem indenfor vor Kirkes Grænser blev oprettet for godt 25 Aar siden i Minden, Nebraska, af Pastor J. P. Jensen, som dengang betjente Menigheden der, men som nu i en længere Aarrække har tjent i den danske Folkekirke som Præst paa Omø. Virksomheden støttes væsentligst af Venner i Nebraska Kreds. Siden er der oprettet Hjem for gamle i Edmore, Michigan; Selma, California; og Elk Horn, Ia. Der drives ligeledes Alderdomshjem i Forbindelse med Moderhuset i Brush, Colorado. Paa disse forskellige Hjem tilbringer langt over et Hundrede gamle Mennesker deres Livsaften under kærlig og omhyggelig Pleje og med rig Adgang til Guds Ords og Sakramenternes Trøst.

Medens den umiddelbare Trang for Børnepleje nærmest har været i Aftagende, er Kravet paa Omsorg for de gamle iblandt os vokset med rivende Fart — allermest siden de talrige Bankfallitter berøvede mange Midlerne til Selvhjælp. Mon ikke Tiden er inde for Oprettelse som Samfundsforetagende af et særligt Hjem — maaske helst i Blair — for alderstegne Præstefolk, og maaske andre Samfundstjenere? Under den utilstrækkelige Pension, vi som Samfund ser os i Stand til at yde, findes der vist Trang nok for et saadant Hjem.

* * *

Midt i Halvfemserne blev en ung Mand ved Navn J. Madsen, der dengang var Elev paa Trinitatis Seminarium i Blair, angrebet af Brystsyge og maatte afbryde sit Studium for at søge Helse i Klippebjergenes rene, tørre Luft. Dette blev Anledningen til Oprettelse af Barmhjertighedsanstalten „Eben-Ezer“ i Brush, Colorado, som siden har udfoldet en stor og velsignelsesrig Virksomhed som Sanatorium, Hospital, Alderdomshjem og Diakoniscanstalt, med Støtte fra begge de dansk-lutherske Kirkesamfund herovre. Pastor Madsen staar netop i Færd med at trække sig tilbage fra Lederstillingen efter 35 Aars rastløs Virksomhed. Hans Efterfølger i Embedet bliver Pastor M. Jørgensen, der før var Præst for Salems Menighed i Brooklyn.

„Eben-Ezer“ blev begyndt i 1904 i et almindeligt Beboelseshus i Byen Brush, Colorado, der samtidig tjente som Præstebolig. Senere lejedes et Par nærliggende Huse. Først i 1906 blev det første lille „Nazareth“ opført paa Anstaltens Grund vest for Byen. I de følgende Aar blev de forskellige Bygninger opført, en efter anden, som de ligger der i Dag halvt skjult i det idylliske og kunstneriske Anlæg, der i Aarenes Løb under Past. Madsens kyndige Ledelse er opvokset omkring det.

Alderdomshjemmet i Edmore, Mich.

Bethel Alderdomshjem, Selma, Calif.

Salem Alderdomshjem, Elk Horn, Iowa

Bethesda Alderdomshjem, Minden, Nebr.

Perspektiv fra Ebenezer, Brush, Colo.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.
Hver Holder søger at erholde en ny Holder
Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSÆDDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.
Behag at sende „Luthersk Ugeblad” til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Herved sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

4 STORE FÆLLESREJSER

Til DANMARK

Under personlig Ledelse af
VELKENDTE

DANSK-AMERIKANERE

7. MAJ—

Fra New York 6. JUNI—

20. JUNI—

13. JULI—

UNGDOMSGRUPPER

Til specielt reducerede Priser
i Tredie Klasse

Fra 10 til 19 Aar

Under 10 Aar

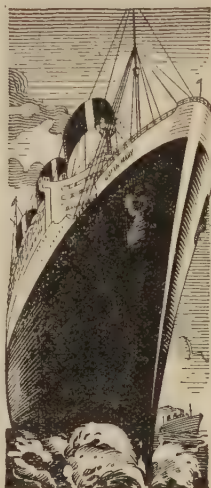
\$133.50

\$66.75

U. S. A. Billetskat \$5.00 og Indvan-
dringsskat for Fremmedborgere
\$2.00 er ikke iberegnet

Forlang udførlige Oplysninger Fart-
plan osv., fra Deres Agent eller

Gdynia America Line

GO TO DENMARK

in the world's fastest liner

QUEEN MARY April 21, Maj 10

via Cherbourg and Paris or via London

AQUITANIA April 15, 29

GRAND EXCURSION .. QUEEN MARY .. JUNE 7

Join this gala trip—see the New York World's
Fair and Paris or London en route. Travel over-
land from Cherbourg, or via the North Sea.

Conducted by **MR. W. S. HARLING, CHICAGO**

Other Personally Conducted Trips

QUEEN MARY Escorted by B. C. Forsberg **MAY 10**

BRITANNIC Escorted by Rudolf Olsen **MAY 27**

GEORGIC Escorted by B. C. Forsberg **JUNE 10**

For full information, see your local steamship agent or

CUNARD WHITE STAR

32-34 North Michigan Ave., Chicago, Ill.

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark

**3 AFSEJLINGER FRA NEW YORK
DIREKTE TIL KØBENHAVN**

MS „GRIPSHOLM” 4. Maj

SS „DROTTNINGHOLM” 13. Maj

SS „DROTTNINGHOLM” 12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøte-
borg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over
Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Sven-
ske Liniens Specielt Særlig Gøteborg—København (ca.
5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg: 18., 30. Marts;
15. April; 31. Maj; 3. Juni; 1., 13. og 24. Juli, osv.

**Udelukkende Skandinaviske Officerer,
Betjening og Kost**

Forlang detaljerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave. Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	37763.57	4098.70	4911.55	6561.10	7179.10	2562.86	5072.00	722.13	6392.50	263.63
Milltown, Wis., Milltown Busy Bees, Sunshine Fund, in memory of Patrea Jepsen	2.00				2.00					
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. Lars Hansen, an Easter offering	2.00				2.00					
Sdney, Mont., Mrs. P. Andersen, Sr., of Pella Church	10.00							5.00	5.00	
Audubon, Ia., Mrs. Bertha K. Jensen of Our Savior's Church	2.50				2.50					
Denmark, Wis., Calvary Ladies' Aid	5.00									
Sidney, Mont., Brorson Sunday School	1.24					1.24			5.00	
Omaha, Nebr., Pella Ev. Luth. Church	32.45			32.45						
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church	46.00		15.00		16.00				15.00	
Chicago, Ill., Ebenezer Dan. Ev. Luth. Church	22.95			22.95						
Luverne, N. D., Chris Madsen	5.00				3.00				2.00	
Women's Missionary Society of the United Dan. Ev. Luth. Ch., for support of Maya Winther. By Mrs. Thos. Hansen, Treas., 724 Blaine Blvd., Racine, Wis.	100.00						100.00			
Los Angeles, Calif., Bethel Luth. Sunday School	10.00	10.00								
London, Ont., Canada, Young People's Society	5.00		5.00							
Elk Horn, Ia., an unnamed giver	10.00		3.00		3.00	1.00			3.00	
Portland, Ore., an unnamed giver	120.00		40.00		40.00				40.00	
Chicago, Ill., Mrs. M. Smønsen, Siloam Church, in memory of Mrs. A. H. Greenberg	1.00				1.00					
In memory of Miss Ellen Holm	1.00							1.00		
Selma, Calif., Pella Luth. Sunday School	6.89						6.89			
Minden, Nebr., Bethany Luth. Church	9.15		5.00						4.15	
Minden, Nebr., Bethany Luth. Church, Lenten banks: Jeppe Tovel \$1, Mr. and Mrs. Jens Christensen \$1, Miss M. Nielsen \$1.52	3.52				3.52					
Hutchinson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00						
Spencer, Ia., members of Bethany Luth. Church, in memory of Søren Christensen: Lauritz Petersen, Mrs. Reuben Lindgren, Mrs. Christine Fingerson, Mrs. Virgil Lindgren, Mr. and Mrs. Herman Harney	3.00				1.50			1.50	15.00	
Audubon, Iowa, Danish Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Ch.	50.00		15.00		15.00	5.00				
Waupaca, Wis., Sunday School of Holy Ghost Luth. Church	8.38						8.38			
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Ladies' Aid	40.00		13.33		13.33				13.34	
Albert Lea, Minn., Mission Circle No. 1 of Trinity Luth. Church	7.55				7.55					
Albert Lea, Minn., Mission Circle No. 2 of Trinity Luth. Church, for Elin Home	17.00	17.00								
Albert Lea, Minn., Mission Circle No. 3 of Trinity Luth. Church, for Home Mission \$10, Elk Horn and Waupaca Children's Homes each \$5	20.00	10.00			10.00					
Albert Lea, Minn., Mission Circle No. 5 of Trinity Luth. Church	20.00		10.00		10.00					
Minneapolis, Minn., Immanuel Danish Ladies' Aid, in memory of Mr. Peter Lund	3.00								3.00	
Oakland, Calif., John Hansen	5.00		1.50		2.00				1.50	
Graettinger, Ia., South Walnut Ladies' Aid of St. Paul's Luth. Church, in memory of Mrs. Peter Hansen	2.00								2.00	
Nelson, Minn., Ladies' Aid of Trinity Luth. Church	30.00			30.00						
Fremont Bluffs, Nebr., Ladies' Aid of Trinity Luth. Church	25.00		8.00		8.00	1.00			8.00	
Jacksonville, Ia., Mr. and Mrs. John Boye, in memory of Andrew Kroman, Elk Horn, Ia.	3.00				3.00					
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Sunday School	10.00				10.00					
Greenville, Mich., St. Paul's Luth. Church	45.00								45.00	
Staplehurst, Nebr., Our Savior's Luth. Church	43.50		43.50							
Spencer, Ia., N. C. Andersen and his daughter Carrie	5.00					2.50	2.50			
Chicago, Ill., Ebenezer Luth. Church	21.00					21.00				
Hutchinson, Minn., Main Street Luth. Church	47.60				47.60					
Rutland, Ia., Trinity Luth. Church	33.30	33.30								
Summit, Minn., St. Ansgar Luth. Church	17.19	5.00			5.00	1.19		1.00	5.00	
Geneva, Minn., Community Luth. Church, Lenten banks	44.14	14.00			14.00	2.14			14.00	
Geneva, Minn., Community Luth. Church	53.00	15.00			15.00	5.00		3.00	15.00	
Oaks, Okla., Rev. C. H. Krogh	12.50								12.50	
1938-39 budget \$57,791.50. Total amount received to date	38735.43	4135.70	5138.18	6656.50	7414.10	2602.93	5189.77	733.63	6600.99	

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., April 11, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	3096.87	1243.07	1274.04	391.63	188.13
Sleepy Eye, Minn., from friends in memory of Hans Jensen: Mr. and Mrs. Bert Wentworth, Mr. and Mrs. Henry Hummel, Mr. and Mrs. Raymond Hummel, Mr. and Mrs. George Nielsen, Mrs. Anna Andersen, Miss Augusta Hansen, Miss Edna Hansen, Miss Emma Petersen, Miss Emilia Petersen, Albert and James Petersen, Mrs. Camilla Andersen, Mr. and Mrs. Carl Jensen, Mr. and Mrs. R. G. Jensen, Mr. and Mrs. C. C. Hansen, Mrs. Emil Rasmussen, Mrs. Hans Christensen, Mr. and Mrs. Rasmus Hansen	3.75	3.75			
Sidney, Mont., Mrs. P. Andersen, Sr.	15.00		15.00		
Sidney, Mich., the Dorcas Aid	2.23	2.23			
Edmore, Mich., Lela Jensen	.50		.50		
Norma, N. D., Zion Ladies' Aid, in memory of Mrs. Christ Nielsen	5.00		5.00		
Total received for extra synodical missions	3123.35	1249.05	1294.54	391.63	188.13

NEW CHILDREN'S HOME IN OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged \$20.00
Elk Horn, Ia., Elk Horn Luth. Sunday School for cornerstone of new Children's Home, in memory of Vera Hansen 12.59

Total \$32.59

Received with thanks. Blair, Nebr., April 11, 1939.

H. J. Hansen, Treas.

CODE BØGER

Meta Moe:

Pris Netto

HVAD ER ET MENESKE? 304 Sider\$1.10
INDTIL TREDJE OG FJERDE LED, 205 Sider1.35

Villads Christensen:

SØREN KIERKEGAARDS RØST, 369 Sider2.25

Clemens Sørensen:

MOD STRØM OG VEJR, 142 Sider1.10

Svend Aage Reerslev:

GAASE-MARIES HUNDREDEAARSDAG, 175 Sider 1.00

Aage Nørfelt:

SOGNEPRÆST A. FIBIGER, en Guds Vandringsmand.
227 Sider1.80

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

Glimt af vore Ledere.

Af Formænd har den Forenede Kirke kun haft tre siden dens Stiftelse Aar 1896. Pastor G. B. Christiansen beklædte Embedet i 25 Aar, samtidigt med at han betjente en Menighed. Hans Fødested er Vejlbj Sogn paa Fyn, hvor han blev aandelig vakt og folte Kaldet til en Missionsgerning blandt de udvandrede Landsmænd i Amerika. Han kom herover Aar 1877, fik sin Uddannelse paa den norsk-danske Præsteskole, Augsburg Seminarium, i Minneapolis, og blev ordineret af „Konferencen“ 1881 til Præst blandt Danskerne i Council Bluffs, Iowa. Han besad det livlige fynske Sind i særlig Grad og et udpræget lyst Mod, der hurtigt gjorde ham til Leder mellem Brødre; dertil føjedes saa en alvorlig Nidkærhed for Herrens Sag, som i mange trykkende Situationer kunde opildne Folket til at tage et Allemandstog for at løfte Kirken ud af Dødvande.

Formanden
Pastor N. C. Carlsen, D.D.

der, flyttede Pastor Carlsen dertil. Embedspligten medfører megen Rejsen for at tilse den udstrakte Missionsmark; saaledes udfører Formanden tillige et stort Arbejde som Rejsesekretær.

Som hans Haandgangsmænd i Gerlingen tjener særlig Sekretæren, nu Pastor M. L. Kirkegaard, Omaha, Nebr., og Statistikerens, Pastor P. C. Jensen, der nu tillige er dette Blads Redaktør. Næstformanden, Pastor K.

M. Mathiesen, Sioux City, Iowa, supplerer og assisterer ved

Statistikerens
Past. P. C. Jensen

Lejlighed. Et meget betydeligt Hverv er betroet Kassereren, Hr. H. J. Hansen, der i Embeds Medfør skal være bosat i Blair. Gennem hans Haand gaar de ca. 60-70 tusinde Dollars, der aarligt ydes til Samfundets forgrenede Opgaver. Og han varetager ogsaa de to store „Endowment Funds“ paa ca. \$300,000, der er samlet til Skolen og Pensionsfondet og som er anbragt i Værdipapirer og Ejendom.

Sekretæren Past.
M. L. Kirkegaard

TIL DANMARK med de moderne — hurtige — direkte Amerika - Danmark Skibe PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

Afsejlinger fra New York

Maj 7, 19; Juni 6, 20; Juli 2, 13; August 5, 23; Sept. 6, 17

8 D A G E fra Kaj til Kaj

Stor Forældre- og Fællesrejse
Fra København den 2. Juli
BILLIGE BESØGELSES REJSER TIL
VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG
SAN FRANCISCO

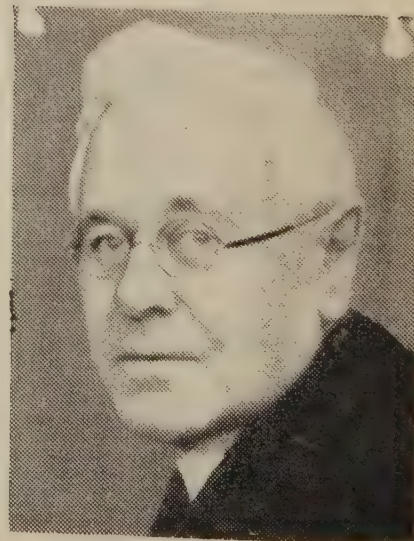
Forlang nærmere Oplysninger angaaende specielle
reducerede Rundrejse-Rater.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

Pastor M. N. Andreasen.

Den for. Kirkes Formand byder Kronprinsparret Velkommen til Dana

Efter Det Kongelige Besøg Fra Vort Fædreland.

HJEM OVER BØLGENDE VOVE.

(Foraarsstemning)

Af August L. Bang

Jeg sidder og skriver med tænksomt Sind
Nu alt i Huset er stille.
Dagen sov med sin Byrde ind
ved Nattens lægende Kilde.
Udenfor hører jeg Vaarens Vind
sit Præludium spille.

De søvnige Agre med pløjet Muld
vaagned' bag snetunge Lagen.
Ødselt strøed' Guds Sol sit Guld
ud over Agrenes Klagen.
Sydfra kom Fuglens Sangerkuld,
varsled' Vaar gennem Dagen!

Smaa Græsspirer pibled ved Grøstekant,
hver med sit gulgrønne Ho'ede!
„Vaarens Gud gav mig Løfte sandt;
se, mig er sket, som jeg troede.
Isbaandet brast, som Glæden bandt.
Gud ske Lov, at jeg groede.”

Paa Himlen gik Skyer i Foraarsklær
i unge vaarlige Drømme.
Solen kyssed' dem her og der,
og Vinden dem kørte i Tømme!
Skygger faldt tungt paa Dam og Kær
midt i de solblanke Strømme!

I Haver stod Buske med bladløs Gren;
de følte Safterne stige. —
Aah, de venter jo hver og en
at blomstre i Vaarens Rige. —
Dagen var ung, velsignet ren,
skøn som en brudeklædt Pige!

Jeg sidder og skriver med tænksom Hu,
— skulde som andre vel sove.
Aah, men i Nat, — i dette Nu
gaar Vaaren i Danmarks Skove;
kalder og lokker: „Naar kommer Du
hjem over bølgende Vove?”

Fra „Livet i Vold.”

**Tredie Søndag efter Paaske.
DE HELLIGES SORG OG GLÆDE**

Af I. Gertsen

(Joh. 16,16-22)

Der har vel næppe paa denne Jord været talt inderligere og indholdsrigere Ord, end Jesus talte til sine Disciple hin Aften, da han holdt sin Afskedstale til dem, og som findes i Joh. 13. til 16. Kap.

Vi lægger Mærke til, at han i Slutningen af det 14. Kap. siger: „Staa op, lader os gaa herfra.“ Men endnu har han meget mere at sige dem i det 15. og 16. Kap., og saa slutter han med sin ypperstepræstelige Bøn i det 17. Kap.

Jesus staar altsaa i Discipelkredsen og siger: „Om en liden Stund skulle I ikke se mig, og atter om en liden Stund skulle I se mig.“ Men Disciplene forstaar ikke, hvad han siger, idet de udbryder: „Hvad er det, som han siger: Om en liden Stund skulle I ikke se mig og atter om en liden Stund skulle I se mig og: Jeg gaar hen til Faderen? Vi forstaar ikke, hvad han taler.“ Tre Gange havde Jesus i klare og tydelige Ord fortalt for sine Disciple, at han skulde lide, dø, og opstaa tredie Dag, men de forstode det ikke. Nu nærmede Tiden sig, at Jesus skulde gaa bort. Profetien: „Jeg skal slaa Hyrden, og Hjordens Faar skulle adspredes“ (Math. 26,31), gik i Opfyldelse. Fjenderne grebe Jesus, Disciplene spredtes. Jesus døde, opstod, men kom ind ad lukte Døre til Disciplene, da de var samlede af Frygt for Jøderne. En liden Stund og de saa ham igen en Uge senere; atter efter en liden Stund saa de ham igen ved Genesareth Sø. Men Jesu Ord „Om en liden Stund skulle I ikke se mig og atter om en liden Stund skulle I se mig“ var af langt større Rækkevidde. De forstod ikke, hvad han sagde, thi det skulde opleves, erfares.

„I skulle græde og jamre, men Verden skal glæde sig.“ Maria Magdalene græd ved Jesu Grav. „De har borttaget Herren af Graven, og vi ved ikke, hvor de har lagt ham.“ Peter græd og jamrede over sin Herre, som han havde fornægtet. De to Disciple, der gik til Emmaus sagde: „Vi haabede, at han var den, der skulde forløse Israel.“ Ja, det var Disciplenes—det er altid de Helliges Sorg, at de ikke ser Jesus, medens Verden glæder sig, fordi man ikke kan synde i Jesu Nærhed.

Men igennem Sorgens Sky skinner Forjættelsens Sol: „I skulle være bedrøvede, men eders Bedrøvelse skal blive til Glæde.“ Et Guds Barn bliver altid bedrøvet, naar han ikke ser Jesus. Og det, der skjuler Jesus, er, naar Synden faar Magt i os og hindrer hans Naadevirkninger i vor Sjæl, naar vort Hjertes Hovmod faar Overhaand, naar vi giver efter i Fristelsens Stunder, og naar Sløvhed og Lunkenhed tiltager paa Grund af Mangel paa Aarvaagenhed i Bøn og mere eller mindre Ligeegyldighed i Brugen af Ordet. Lad os her mindes Brorsons Ord i en af hans Salmer:

„Zion, Zion, hele Sagen er,
Verden, Verden du har kær.“

Vi lever i en farlig Tid, hvad Verdens Fristelser angaar. Djævelen staar bagved og afpasser Verdens Lyst, saaledes, at det er vanskeligt at undgaa dens Fangearme, derfor trænger vi som Guds Folk til rigtig at staa sammen; thi „mod forenede Hjerter tør Satan ej pukke“, og frem for alt at gøre Brug af Naademidlerne. Da bliver det os en Sorg at synde, thi Synden skjuler Jesus for os. Oprigtig Sorg bringer altid sand Glæde.

Men vi sørger ikke alene, naar vi ikke ser Jesus i os

selv; det er ogsaa vor Sorg, naar vi ikke ser Jesus i de andre, — vore Børn, den opvoksende Ungdom; thi dette, at se Jesus, er, naar alt kommer til alt, at have Vished i sin Salighedssag.

Hvad er da de helliges Glæde? At se Jesus, — at et Menneske er født til Verden. Jesus siger i vor Tekst: „Kvinden, naar hun føder, har vel Bedrøvelse, fordi hendes Time er kommen; men naar hun har født Barnet, kommer hun ikke mere sin Trængsel i Hu af Glæde over, at et Menneske er født til Verden.“ Dette anvender Jesus paa Disciplene, idet han siger: „Ogsaa I har da vel Bedrøvelse, men jeg skal se eder igen, og eders Hjerte skal glædes, og ingen tager eders Glæde fra eder.“ „Bedrøvelsen efter Gud virker Omvendelse til Salighed, som ikke fortrydes, men Verdens Bedrøvelse virker Død“ (2.Kor. 7,10). Der er Trængsel og Bedrøvelse i et Menneske, som ser sin Synd i hele sin Virkelighed. Men naar en saadan ser, at et nyt Menneske er født i ham i den hellige Daab, saa ser han Jesus og glædes med den Glæde, som ingen kan fratage ham. Han ved, at han har en Frelser og Forbeder ved Guds højre Haand, samt Jesu Iboen i sit Hjerte formædelst Troen, som virkes ved den Helligaand.

Dette er de helliges Glæde for Tid og Evighed. Har du denne Glæde — saa ved du, at du har det største af alt, og ingen kan tage den fra dig. Amen!

HVOR VIL DET BLIVE HERLIGT

Mel. — „Hvad en det godt at lande“ — Sgr. Nr. 419

Hvor det bli'r godt at lande
ved Himlens stille Kyst;
ej mer med Taarer blande
sin Sang ved Jesu Bryst!
til Glædens Hjem fra Sorgens Dal
til Faders Favn fra Nød og Kval:
Hvor det blir godt at lande
ved Himlens stille Kyst!
I Brudgoms Skød, fra Strid og Nød,
i salig Liv foruden Død.
Hvor det blir godt at lande!
ved Himlens stille Kyst!

Hvor den skal herlig smage,—
den Herrens Salighed!
Tænk, slippe se tilbage
paa Synd og Sorg saa led;
men skue Gud og gaa omkring
blandt Himlens underfulde Ting!
Hvor den skal herlig smage,—
den Herrens Salighed!
O, Herlighed som ingen kan
udsige her i Jammers Land.
Hvor den skal herlig smage,—
den Herrens Salighed!

Hvor salig der at bære
sin Brudekrone skøn,
og prise Herrens Ære,
samt faa sin Naadeløn!
At høre Engles Harpelyd,
naar de lovsynge Gud i Fryd!
Hvor salig der at bære
sin Brudekrone skøn,
at være selv Guds Søn saa nær,

ja skue Jesus som han er!
 Hvor salig der at bære
 sin Brudekrone skøn!
 Indsendt af Mrs. N. B. Nelson, Easton, Calif.

VARME KILDER.

Paaske- og Missionstanker fra "den stille Uge".

Af I. M. Hansen

„Det var Ana, som fandt varme Kilder i Ørkenen, da han vogtede sin Faders Asener.“ 1. Mos. 36, 24.

Kapitlet fortæller om Esaus mange Hustruer og store Familie og lægger ikke meget Beslag paa ens Interesse. Men omtr. midt i det findes denne Anførsel om de varme Kilder i Ørkenen, som Ana fandt under sit Opsyn med sin Faders Æsler. Det er jo ikke eneste Gang, at nogen under Udøvelsen af sin daglige Dont har opdaget noget godt og gavnligt.

I hvilken Ørk, Kilderne strømmede, om deres Antal og Varmegrad høres der intet. Men man kan nok forudsætte, at deres Vande var friske og frugtbargørende.

Men kan Fundet af disse Kilder ikke lede vore Tanker hen paa andre varme og frugtbargørende Kilder, som rinder i denne Verdens Ørkenland! Den stille Uges Betænkning fremdrog saadanne for mig.

I denne fra Gud bortvendte Verden flyder jo mange Kilder, Glædeskilder, som man drikke af i dybe Drag; men deres Vande er usunde og dødbringende. Men i Menneskelivets Hedeegne strømmr ogsaa Kilder med varme oplivende og frugtbargørende Vande, fordi de har deres Udspring fra ham, Verdens Frelser, som er „Livets Kilde.“

Disse Dage drager os især i Minde Jesu Lidelse „fra Skærtorsdags Aftensvale til Langfredags Sol gik ned“; der sprang varme Kilder fra hans Kærlighed, Offervillighed og Kraft til at lide for vor Frelses Skyld. Hvor lifligt strømmede den ikke i Getsemane under hans Blodsved, Bøn og Dødsangst. Hans Disciple slumrede, men han vaagede og bad sønligt: „Fader, ikke hvad jeg vil, men hvad du vil!“ Mørkets Magter stormede ind paa ham, og Angsten for at „blive knust for vore Misgerninger“ forfærdede ham; men han „satte sit Ansigt som Flint“ mod det altsammen og overgav sig dybt og fast i den himmelske Faders Villie. Jeg spørger: flyder der ikke derfra en varm Strøm, som kan oplive vore ængstelige, kolde Hjerter og frosne Interesser?

Kast et Blik paa Frelseren for Synedriet, Israels Kirkes Højesteret, hvor de falske Vidner aflagde deres falske Vidnesbyrd, hvor han modtog Slag og Forhaanelse, og hvor de høje Raadsherrer dømte ham til Døden, fordi han bekendte sig at være Guds Søn; men Løgnen og Falskheden mødte han med Tavshed. Ak, naar vi maa sukke med Salmens Ord:

„Ak, nu føler jeg tilfulde
 Hjertets Haardhed, Hjertets Kulde!“

kan saa den hellige Kærligheds Strøm fra vor Frelser for Kirkeaaet ikke fordrive Kulden og Hjerternes Haardhed! „Varme Hjerter“ er en Udtalelse fra Missionær Børresen, som med Salvelse ofte blev citeret af vor gamle Formand G. B. C.

Guds Lam slæbtes videre til Gabbata til frygtelig Mishandling, Hudstrygelse, Tornekroning under Soldaternes Raadhed og Folkemængdens Dødsbrøl, — og for en Pjalt til Dommer, som ikke havde Mod til at give Sandheden

Ret, men gav den hellige og uskyldige Guds Søn hen til Korsdøden! Ak vi maa blues og bølge os i Støvet paa vor faldne Slægts Vegne. Men, som en varm Strøm fra den pinte Forsoner, lyder det til os: Kom i Hu, at I er dyrekøbte! Det gjorde jeg for dig, hvad gør du for mig?

Dødstoget naaede Retterstedet Golgata. Under Jødernes Forhaanelse og Romernes Grusomhed nagles Jesus paa Forbandelsens Træ, forladt af Mennesker og af Gud. Kan vi, med Aandens Øre opladt, lytte til hans syv Korsord, uden at ane den Strøm af Naade og Forbarmelse, som derigennem flyder ud til Menneskeslægten! Lidelsens Bæger er tømt, Fuldbragt har lydt, Sejren er vundet, medens Frelseren bøjer sit Hoved i Døden. Men hvilken Kærligheds Strøm udflyder ikke fra Golgata, fra den Korsfæstede!

„Mange Vande kan ikke slukke Kærligheden, ej Strømme overskylle den!“

Gravkammeret var nærvæd i Josefs Have. Der lagde man Jesu Legeme; der fandt det „Hvile efter Vaanden.“ Det saa ud, som om Døden sejrede! Vent til Paaskemorgen, og vi faar Engleordet at høre: Han er ikke her; han er opstanden!

Mit Hjerte i den Grav, du laa
 til Paaskemorgenrød,
 lad naar det aftner Hvile faa,
 og smile ad sin Død!

Gennem Herrens Kirke, som Skriften ogsaa kalder „de helliges Menighed“, strømmr ved Guds Aands Virksomhed og Indflydelse Jesu varme Kærligheds Kilde som en frugtbargørende Strøm; vi gøres delagtige i Daabens Kilde, i Nadverbordets Gaver, i Evangeliets friske Vande, i Bønnens Overrissling og i de helliges Samfunds Oplevelse og Fællesarbejde; gennem Naadens Midler og andre Hjælpe-midler lyder det: „Drikker I elskelige!“ Brugte Herrens hellige mere bedholdende og trofast Naademidlerne, vilde de ogsaa modtage Jesu Kærligheds Strøm i større Fylde. Der tales og skrives en god Del om Missionsarbejdet. Her har det sit rette Udspring, sin rette Drivkraft! Jesus lover, at den, som tror paa ham, af hans Liv skal der flyde levende Vandstrømme. Profeten siger om den hellige Strøm, som vælder ud fra Templet: „Der bliver Liv overalt, hvor Bækken kommer hen!“ Opfyldes disse Ord ikke ogsaa i den ydre Mission? Lægger man Mærke til Forholdene i Missionsarbejdet baade i Japan, Kina, Indien, Afrika og i andre Stæder og Lande, da ser man med Tak, at der bliver Liv, hvor Jesu Kærligheds Strøm flyder ogsaa derude i Hedninge-Verdenen. De øde Haver blomstrer som en Rose, og Frelserens forbarmende Naade bringer Grøde og Frugbarhed. Hans Navn være evigt lovet!

„Nu ringer alle Klokker mod Sky;
 det kimer i fjerne Riger!“

Og hvad toner Klokkerne for, for hvem ringer og kimer de? For ham, der døde for os paa Korset og stod op af Graven Paaskemorgen! Ja for ham—kun ham! Hans varme Kærligheds Strøm flyder ind i Hjerterne hos gamle og unge, hvide og sorte, gule og brune Mennesker med Fred og Frelse, og det faar Hjerterne til at glædes, Tungen til at synge, og Klokkerne til at tone til hans Pris. Og disse Toner skal for evigt udløse sig i det himmelske Halleluja for Lammet, som er slagtet og har købt os til Gud med sit Blod. Lad os, til den store Morgen oprinder hisset, takke og synge:

Hovedet hviler jeg i hans Skød,
 jeg læskes af Livets Vande!

EN VERDEN I UDVIKLING UDFORDRER KIRKEN.

Udtog af en Prædiken af Pastor Paul Lindemann, afdøde Redaktør af „The American Lutheran“.

Verden forandrer sig, og Kirken er i Verden. Vil Kirken forandre sig? Hvordan vil den lutherske Kirke imorgen være? Hvilke særlige Pligter vil den have at varetage, hvilke Opgaver vil den møde?

Den lutherske Kirke maa fremfor alt vedblive at være en bekendelsestro Kirke, maa vedblive at være tro imod Guds hellige Ord. Ganske vist skal dens Læresætninger maaske nyformes i Dagens Udtryksmaade og kunne lade sig udtale i Folkets Tungemaal. Men Kirken maa aldrig tillade sig at beskrive sin Stilling i Udtryk, der ikke kan forenes med den Tale, som Guds Ord fører. Den maa urokkelig opretholde denne Standard i alle Sager, der hører ind under Troen og Livet, den Standard, som Gud selv har givet og som er evigt bindende for alle Menneskebørn. Den maa vedblive at spørge overfor alle dens Problemer: „Hvad siger Herren?“ I skiftende Tider maa den tillempe sig efter skiftende Omstændigheder. Dens Arbejdsmaader maa være bøjelige og føjelige, men dens Principper maa forblive faste og uforandrede.

Udfordringen til vor lutherske Kirke er, at den maa i højere Grad blive en missionerende Kirke, hvis Mark er Verden og hvis Livsopgave maa være den at vinde talløse Menneskesjæle. Udfordringen til vor Kirke er, at den maa skalle sig selv ud af sin aandelige Følelseløshed og blive virkekraftig i at fremstille den Slags Kirkefolk, som Jesus kalder „Verdens Salt.“ Den lutherske Kirke her i Landet maa begynde at øve en dybere Indflydelse paa Amerikas religiøse, sociale, moralske og politiske Liv ved langt stærkere at proklamere de herlige Sandheder, som Luther a'ter bragte for Lyset.

Fra engelsk ved A.T.S.

DET OPREJSTE KORS.

Om en Flok Turister, berettes der, at den var paa en Vinterrejse i Alperne. Ingen ænsede de advarende Ord, hvormed de stedkendte forsøgte at hold Skaren tilbage for den farefulde Rejse. Nej, de vilde af Sted. Bjergtinderne lokkede, og de drog ud med det faste Forsæt at ville bestige dem.

Men jo højere de kom, desto flere Besværligheder mødte de. Sneen faldt tættere og tættere. Fodstien skjultes, saa Afgrundene ikke kunde ses; hvert Øjeblik kunde de Rejsende styrte ned. Da fortrød de bitterligt deres dumdristige Paafund.

Omsider lagde Stormen sig, men inde i dem rasede stadig Angstens Storm. Hvad skulde de gøre? Faren voksede med hvert Øjeblik. Vejen fremad laa skjult og Tilbagevejen ligesaa.

Pludselig lød der et Raab fra deres Fører: „Korset, Korset, vi er reddet!“ Alle Øjne saa i den Retning, han pegede, og i Snetykningen opdagede de virkelig et lille Trækors.

Det har været Skik, at man i de vildsomme Egne oprejste et saadant Kors, dels for at opfordre de Vejfarende til Andagt, men ogsaa for at vise Vej, naar Stierne skjultes af Snelaget.

Korset blev deres Haab, deres Fred og Frelse, og for os, der ogsaa er ude paa en besværlig Vandring, staar li-

geledes et Kors oprejst, og det er vort Tilflugtssted, naar alting om os synes skjult og lukket.

„Ved Korsets Fod hos Jesus, jeg vil saa gerne staa, der finder jeg en Klippegrund, som jeg kan bygge paa; der er et Hjem i vildsom Ørk, en stille sikker Havn paa min Vandring i et fremmed Land gennem Farer, Nød og Savn.“

Ja ved Korset er der Fred, men der bliver jeg mig ogsaa min Brøde bevidst, saa jeg ser min Ringhed og Lidenhed.

Lykke-Per, som skildres i Pontoppidans Roman, flygtede til Alpelandet for uhindret at nyde sin Lykke. Men en Morgenstund, da han vandrer omkring i Ensomheden, staar han pludselig Ansigt til Ansigt med et legemsstort Krucifiks, og fra Dalen hører han Kirkeklokken kime.

„At man endogsaa heroppe i Eventyrets Rige skal følges af det Spøgelsesgla!“ udbryder han. Synet af den Korsfæstedes Billede har vakt Samvittigheden, og der kommer en Usikkerhed over ham.

Godt — om der da kan springe en Bekendelse frem over Læberne, som det skete hos Røveren, der hang ved Frelserens Side; thi da kommer Freden ved Kristi Kors.

V.

HAABETS STENGESPIL

Lærkens glade Klokkeslag har forlængst lydt, og vi ser med Fortrøstning frem mod den fagre Tid, som er i Vente.

Haabet bar os over Vinteren, og Haabets Strengespil giver os Mod, naar Sorger og Bekymringer kommer. Det hjælper os til ikke at give op eller vende om, fordi vi finder, alting er saa mørkt.

Hvad vilde vi være, om vi ikke havde Haabet at klamre os til? I Haab foretager vi vort Arbejde, i Haab saar og høster vi, med Haab møder vi den kommende Tid. Det er Haabet som giver Legemet Kraft. Det er blevet den glade Lærkesang i vort Liv, der vækker Forventninger, og det følger os, indtil Døden lukker vore Øjne.

Haabet bærer os oppe under det hensygnende Liv. Var Haabet borte, var der kun Fortvivlelse; men det jordiske Haab kan skuffe.

Det kristne Haab, Troshaabet, derimod, giver os den virkelige Kraft til at kæmpe os igennem alt det, som endnu skiller os fra Maalet.

I Troen paa hans sejrriige Opstandelse ejer vi det store Haab.

V.

ORD OM TROEN.

Vor Tro er en Kamptro. (M. Luther.)

Tro uden Kærlighed er som et Træ uden Frugt; men Kærlighed uden Tro er som et Træ uden Rod: Det vil snart visne. (Wallin).

Intet Under kan tvinge til Tro; Underet styrker kun den frivillige Tro. (Besser).

At tro paa Gud vil altid sige at tro godt om ham. (Otto Möller).

Vi kan ikke gruble os til Troen, vi kan kun leve os til den. (Emil Koch.)

Troen er den Haand, som drejer Bønnens Nøgle, saa den aabner Himle og bringer naadig Bønghørelse. (Monrad.)

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Tredie Søndag efter Paaske.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Pet. 2:11—20; Joh. 16:16—22.

Ny Tekstr. — Hebr. 4:14—16; Joh. 14:1—11.

DEN KRISTELIGE VISHED.

„Hvorledes kunne vi vide Vejen“ spørger den tvivlende Thomas. Hvor mange forsagte Sjæle har ikke nynet den Melodi, ja, skreget det ud. Begge vore Evangelier er taget fra Skærtorsdagnattens Samtale; vilde Mesteren forlade dem, saa stod det galt til! „Vi haabede, at han var den som skulde forløse Israel, men —“ sukkede to andre Disciple et Par Dage efter. Ja, hvor brister der mange Haab i dette Liv uden Jesus!

Men det var lige netop for at forebygge sligt, at Jesus talte som han gjorde hin skæbnesvangre Nat. Hvor kunde Johannes ellers huske at berette den lange Samtale saa mange Aar efter, da han nedskrev den. Han var bleven oplært i Troen. Ingen var vist mere bedrøvet end han hin Dag, da han stod som eneste Apostel ved Korsets Fod og saa sin elskede Ven dø. Og ingen kom til Trosvished om Opstandelsens Under hurtigere end han, da han som første Mand gik ind i den tomme Gravhvelving (Joh. 20:8). Men han har det saa stille altsammen, indtil Ildtungerne fra det høje uddelte Vidnemed og Mæle. Han mindedes Herrens Ord om Kvindens Bedrøvelse og det Liv der fødtes derigennem til evig Glæde. For Guds Børn varer Sorgen kun „en liden Stund“; saa ser vi — hvad? Ikke just Løsningens Under maaske, heller ikke Trængselens Ophævelse, men „mig“, siger Jesus. Og er det ikke nok? Er han ikke vor Tro og vort Haab? Vi sang førhen „i gode gamle Dage“ —

Er du sorgfuld og din Sjæl bedrøvet —

: : Sig det til Jesus : :

Er du træt og Glæden fra dig røvet

: : Sig det til Jesus : :

Kor. : : Sig det til Jesus : :

Han er en Ven dig saa god!

Prøvet af mangen, fundet tro af alle!

Sig det til Jesus just nu!

Fra vor Kirkemark.

Mærk — Pastor A. Th. Schultz's Adresse er forandret til 107 Lukster Blvd., Winnipeg, istedet for 72 samme Gade. Hvor man ingen Præstebolig har, sker det undertiden at det lejede Hus sælges og Præsten maa se sig om efter en anden Lejlighed. Egen Præstebolig sparer baade Præst og Menighed megen Udgift og Uro.

Santalmissionens Amerika-Afdeling afholder sit femte Aarsmøde 18-21 Maj i Aar i Vor Frelzers Kirke, Radcliffe, Iowa, hvor Pastor Arthur H. Rholl er Præst, meddeler Sekretæren, Pastor M. Dixen. Aabningsgudstjenesten begynder Torsdag Aften Kl. 8; derefter tre Sessioner per Dag. Alle og enhver er hjertelig indbudt, og de, der maatte ønske Logi, bedes indmelde deres Komme til Pastor Rholl.

I Pasadena, Calif. er der en Kvindeforening, som staar i Forbindelse med vor Kirke i Los Angeles og som væsentlig betjenes af de i Nærheden boende Pastor Emeritii, Naarup og Engholm. Det var denne Forening, forstaar vi, der afholdt Overraskelsesfesten paa Pastor og Mrs. A. M. Andersen i Anledning af deres 64aarige Bryllupsdag forleden Maaned.

Dana College anmelder et Sommerskolekursus fra 29 Maj til 28 Juli, altsaa paa seks Uger. Almindelig College Undervisning gives.

Mange af Gæsterne, som kom til Blair i Anledning af Festen 29 April, tog ogsaa vort Forlagshus og Trykkeri i Øjesyn. De gik næppe herfra uden en Bogpakke under Armen, eller man betalte maaske for en Fornyelse af Bladene. Kom igen, og se indenfor hos Redaktøren! Blandt dem, der kom længst fra, er Pastor H. Holm Jensen, Luverne, vor Kredsformand i N.D. Kredsen. Han blev til næste Dag og talte ved et U.L.C. Præstemøde i Fremont; han besøgte ogsaa her i Huset for at arrangere Optrykningen af sin Doktordisputats, som han udfærdigede for at opnaa sin Ph.D. Grad ved N.D. Statsuniversitet sidste Aar. Den handler om Folkeskolen i Danmark og dens Indvirkning paa Co-operationsforholdene derhjemme, et Emne der har stor Interesse herovre for Tiden, saa et større Parti af Bogen er allerede sikret Afsætning.

Atter Fremgang i vort Samfundsmedlemsantal i Aar. Dette fremgaar af den foreløbige Optælling vi har taget af de indsendte Menighedsberetninger. Her er Tallene:

Af døbte Sjæle 34,458. Sidste Aar 34,176.

Af konfirmerede 24,697. Sidste Aar 24,031.

Af voksne 19,737. Sidste Aar 19,125.

I vor Kirke i Luck, Wis. (United) blev en Klasse af ni Unge konfirmeret 16 April, og derefter en Klasse af ældre. Dette er just ikke noget usædvanligt iblandt os nu; men usædvanligt er det vist, naar der iblandt sidstnævnte var en gammel Fader samt hans to voksne Sønner og to gifte Døttre.

Pastor Clemens Sørensen i Vancouver har faaet en Medhjælper, idet Poul B. Gyllich for et Aar er blevet ansat som Præstens Assistent, Poul Gyllich har gennem længere Tid hjulpet Præsten, men er nu mere officielt blevet knyttet til Arbejdet, idet Ungdomsarbejdet har vokset

sig saa stort, at man mente det rigtigst for et Aar at ansætte Gyllich. Fra forskellig Side har D.K.U. erfaret, at han har gjort et dygtigt Arbejde i Menigheden. Vi ønsker ham Velsignelse til, at Gerningen maa lykkes for ham.

I Omtalen af 25 Aars Jubilæumsfesten den 10-14 Maj i Immanuels Mgh., Harlan, Ia., (se L.U. No. 13) blev sagt at „alle“ Mgh.s forhv. Præster vilde komme. Men man ønsker oplyst at Pastor Videbeck, der er een af dem, kunde ikke være tilstede paa Grund af hans Flytning til New York.

I vor Kirke Westbrook, Maine, blev afholdt Missionsmøder i Dagene Marts 22—27, med Præsterne Vilhelm Beck fra Montreal og Alfred Jensen fra Laurens, N.Y., som Talere, meddeler Pastor Staby.

Vor Frelzers Mgh., Oshkosh, Wis. kan afhlode sin 70-aarige Aarsfest i Aar og en Række Møder er planlagt til Dagene 3—7 Maj, hvortil Præster og Menigheder tilhørende Am. Luth. Konferencen i Omegnen er indbudt som specielle Gæster ved Ugedagsaftnemøderne. Pastor N. P. J. Nielsen, Milltown, der i sin Tid betjente Menigheden, er den indbudte Taler for Søndagen, paa hvilken Dag et Festmaaltid serveres om Aftenen. Den egentlige Stiftelsesdag er 9 Maj, meddeler Pastor H. Irving Petersen, der er Menighedens nuværende Præst.

„**Tøv lidt,** mens A spytter i mi Hænder“, sa Jyden, da han hivede Brøndgraveren op. Det faar vi ogsaa sige til vore flinke Indsendere af Artikler fornylig; tro ikke at eders Bidrag er dumpet i Tønden. Men da det store Nummer sidste Uge fik et særskilt Formaal og Indhold, blev der en Ophobning af det almindelige Stof. Imidlertid Tak for alt I indsender. Kommer Tid, kommer Rum!

DET KONGELIGE BESØG PAA DANA COLLEGE

Det forventede kongelige Besøg paa vor Samfundsskole Onsdag den 19 April af Kronprins Frederik og hans Gemalinde, Kronprinsesse Ingrid, forløb som planlagt. Da forskellige officielle Besøg skulde gøres i Omaha, havde vi flere Dage forud faaet Meddelelse om, at de Kgl. vilde komme 3:15. De ankom til Blair By 3:16! Og de blev her lidt længere, end de havde lovet. Vejret og Føret blev godt trods det, at Snestormen de forudgaaende Par Dage ikke gav ret lyse Udsigter.

En stor Forsamling fra nær og fjern var tilstede for at se og hilse paa vore høje Gæster fra Danmark. Blair By var festlig smykket i Anledningen med amerikanske og danske Flag og Farver. Oppe over Indkørslen til Skolens Anlæg var rejst en rød-hvid Æresport med et stort „Velkommen til Dana“. Alle vi andre jævne Folk tog Hilsenen til Hjerte ogsaa for vort eget Vedkommende og gjorde os hjemme. Bil efter Bil fyldte Sportsparken nedenfor Bakken, og snart var det nærliggende store Idræts-Auditorium fyldt med Landsmænd, deres Børn og Venner. Da Arrangeringkomiteen havde faaet Notits Dagen før om Forsinkelsen, var man forberedt paa at vente, og Tiden benyttedes til at indøve Programmets Sangnumre, og Dana Koret samt Mandskvartetten underholdt med nogle Numre. Præsident L. Siersbeck bød Forsamlingen Velkommen til Skolen. Der var mange tilstede, som vist ikke før havde besøgt denne vor største danskejede Anstalt i Udlandet; vi tør tro, at de fik Indtryk af at det danske Kirkefolk alligevel har udrettet noget. Da man var forberedt paa, at mange ikke kunde finde Plads i Sa-

len, var en Højtaler indstillet, saa de udenfor kunde høre, muligvis bedre end de der var inde.

Endelig kom Toget paa syv Biler med de kongelige Gæster. Præsident Siersbeck med Kronprinsen og Samfundets Formand Dr. Carlsen med Kronprinsessen førte an i Processionen gennem Forsamlingen op til Tribunen, hvor Æressæder ventede hele Følget, iblandt hvilket ogsaa var Danmarks Minister til U.S.A., Hr. Otto Wadsted fra Washington, D.C. Forsamlingen havde imidlertid rejst sig og klappede en Velkomsthilsen. Saa intonerede Pibe-orgelet den danske Nationalsang „Kong Kristian“ og vore danske Gæster kunde sikkert følge, at der endnu var Klang i den danske Sang iblandt Udvandrerfolket.

Under Prof. Paul Nyholms Ledelse fortsattes saa Programmet. Det bestod af korte Velkomsthilsener af Borgmester, vor egen P. C. Sørensen, for Byen, Præs. L. Siersbeck for Skolen, Dr. J. P. Nielsen for Seminariet, og Dr. N. C. Carlsen for Samfundet. Forsamlingen sang „The star-spangled banner“, „Der er et yndigt Land“, „America“ og Danas berømte A Cappella Kor udførte meget smukt „Gloria Patri“ af da Palestrina og, paa Dansk, „Dejlig er Jorden“ under Prof. E. Krafts Ledelse.

Glanspunktet var selvfølgelig Kronprinsens Tale, der dog i sin Korthed var mere en Hilsen, først paa Engelsk, som han oplæste, og saa frit paa Dansk. Særlig Indtryk gjorde hans ligefremme Hilsen fra „mine Forældre, Kongen og Dronningen af Danmark“. Kronprinsessen udtalte sig ikke.

De to Æresgæster efterlod et godt Indtryk paa os. De saa meget tiltalende ud, omtrent som man vilde forestille sig en ægte demokratisk Prins og Prinsesse. Han var iført et almindeligt Sæt mørkt Tøj, medens hendes Dragt var af lysere Farver og meget net. Han var et Hoved højere end hende, — og de fleste af os, en kraftig bygget og rank Officerskikkelse, med et karakterfast Udtryk i Ansigtet, gennem hvis solbrunede Lød et Par skarpe men dog milde Øjne livligt indtog alt hvad der gik for sig omkring ham. Hans Holdning var fri og uden Spor af Stivhed; man kunde dog ane, at den megen Formalitet som de har været Genstand for, virkede trættende. Han sad ofte lænet forover mod Folket, som han kunde ønske at komme ned iblandt os og ganske ugenert give sig i Samtale med den enkelte, maaske for at faa høre, hvad nu alle disse af hans udvandrede Landsmænd havde at fortælle om deres Kamp og Kaar herovre. Kronprinsessen var mere korrekt i Holdningen, dog paa en meget naturlig Maade. Særlig kom hendes Hjertelighed for Lyset, da Pastor Siersbecks tiaarige Tvillingpiger kom op og præsenterede hende en stor Kurv Blomster; da kom det bemeldte store Smil frem, særlig da hun bemærkede deres heldigt udførte Fællesbuk. Danmark faar i hende en smuk og god Dronning, om hun og hendes kongelige Gemal faar Naade til at bestige Tronen en Gang. Kongekronerne sidder jo løst i disse skæbnesvangre Tider.

Efter Programmet førtes Gæsterne atter ud i deres Biler, som tog dem op paa Skolens Plæne mellem Hovedbygningerne, hvor en smuk lille Minde-Eg blev plantet af Kronprinsen, assisteret af Præsident Siersbeck og nogle Søkadetter. Her gaves Anledning til vor agtværdige gamle Professor og forhenværende Forstander, Dr. C. X. Hansen, at holde en kort Hyldesttale. En vældig Skare omsluttede Scenen, Omaha Korrespondenterne anslaa den til ca. to Tusinde. Det vagthavende Politi aabnede en Pas-

sage gennem Folket hen til Kvindernes Bygning, hvor en kort informal Hilsen udveksledes i Modtagelsesværelset mellem Kronprinsparret og nogle indvarslede Repræsentanter for Kirke og Skole. Pastor Siersbeck introducerede for Kronprinsen og Dr. Carlsen for Kronprinsessen. Derefter gik man ned i Spisesalen, hvor et nydeligt smykket Kaffebord ventede, og hvor et underholdende Program blev udført i Musik og Sang. Adgangsbillet kostede 50cts. Men da vi ikke drak saa dyr Kaffe, faar en anden beretning nærmere Begivenhedernes Gang dersteds. Langtfra alle kom ind.

Men man maatte vist skynde sig. Efter en Tid kom de kongelige Gæster atter tilsyne i Udgangsdøren og med et Par Haandslag til enkelte, som de passerede i Skaren, kom de hurtigt til Sæde i Bilen og forsvandt ad den østlige Udgangsvej. Vi fik lige Tid til at overrække en Pakke af dette Blad til Adjutanten samt en Del Numre af Særudgaven, som vi under stor Hast havde forberedt for denne højtidsfulde Anledning, og som vi haaber vil tjene baade vore høje Gæster og alle Læsere til Oplysning om vort kirkelige Arbejde i Fortid og Nutid. Med Glæde takker vi Gud, som gav os Naade til at ville og virke saavidt i at bevare og befordre vore Fædres religiøse og kulturelle Arv herovre.

Vor geniale Typograf her i Trykkeriet, Hr. Wm. Beernstrup, havde i Dagens Anledning affattet et smukt lille Forbønsvers, som var optrykt i Programmet, men som ikke blev sunget; saa vi vil slutte med det her:

Gud, skærm det danske Land,
Dets Folk og Kongestand,

Gud, sign du dem!

Saa at i mange Aar
Og under Fredens Kaar
Dets Konge styre kan
De Danskes Land!

PCJ.

„ERINDRINGER“ FRA DANA

En væsentlig Grund til, at undertegnede for nogle Maaneder siden indvilgede i at repræsentere „The Wigwam Metal Novelty Line“ i Kirkelige Kredse, var, at der allerede dengang forberedtes Fremstilling af en Række „Souvenirs“ fra vor Samfundsskole i Blair. Disse Genstande er nu i Handelen. (Se Annoncen andetsteds i Bladet).

Medens det jo selvfølgelig i første Instans er et Forretningsforetagende, kan vor Skoles Sag sikkert tjenes derved. Om disse Genstande kan spredes i Tusindvis blandt vort Folk rundt om i Landet—og det skulde ikke være vanskeligt—vil det være en god og varig Reklame for Skolen. I Forbindelse hermed skal oplyses, at Missouri Synoden, hvis Præsteskole i St. Louis i Aar fejrer 100 Aars Jubilæum, nylig har bestilt 10,000 Wigwam Bogmærker med Billede af det lille Hus, hvori Skolen for hundrede Aar siden begyndte sin Virksomhed.

Det er ikke blot til eget Brug, disse Erindringsgenstande egner sig. Hvad kunde vel være en mere praktisk Maade at henlede andres Opmærksomhed paa vor Skole end at række eller sende dem en saadan „Souvenir“?

For at stimulere Interessen for Sagen og forøge Muligheden for Tjeneste har jeg besluttet at skænke 10% af min eventuelle Nettoindtægt fra Salget af Dana Souvenirs til et af Skolens Administration senere nærmere bestemt Formaål.

H. Skov Nielsen.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 72 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

BETYDNINGSFULD CONFERENCE.

Den 2den Marts holdt Canadian Lutheran Commission Møde paa Luther College, Regina. Vi giver i Dag en Oversættelse af Rapporten, som Sekretæren, Pastor P. C. Paulsen, Calgary, har sendt os.

Efter Mødets Organisation ser man, at Bladet, „The Lutheran Voice“, har indtaget en fremskudt Plads i Drøftelserne. Dette udmærkede Traktatblad er fem Aar gammelt. Det er paa 8 Sider af Format som vore Samfundsblade, nemlig 9x12 og udgaar en Gang om Maaneden. Det redigeres af Prof. H. Schmidt, Luther College, Regina, og Forretningerne besørger af Hrr K. F. D. Erikson, Edmonton, begge Dele gøres uden Vederlag. Indholdet er strengt luthersk, inderligt i Tonen og en Del paagaende. Desuden er der nogle kirkelige Efterretninger mest fra Canada. Bladets Pris har fra Begyndelsen været 25c om Aaret. Ved dette Møde blev Prisen sat til 35c.

Grunden til Bladets Fremkomst var, at alle Commissioners ansaa deres respektive officielle Samfundsblade, der kom syd fra, for at være for dyre for vore Folk og Forhold. Dernæst var ingen af Samfundsbladene Canadiske. Man ærgrede sig mange Steder her oppe over de aarlige Lovprisninger af Washington og Lincoln. Og canadiske og amerikanske Højtidsdage falder ikke sammen. Her holdes Taksigelsesdagen for Eks. ca. en Maaned før end i U.S.A. o.s.v. Og ligesom man i U.S.A. er og vil være Amerikanere, saa vil man her oppe være Canadiere, og er ifærd med at blive det. Foruden disse Grunde ventedes det, at The Lutheran Voice kunde blive et Bindeled mellem de forskellige samvirkende Synoder i A. L. Conf. og hjælpe til at gøre Medlemmerne og især Præsterne bedre bekendt med hinanden. Og deri har man nok heller ikke regnet fejl. Baade Redaktør og Forretningfører har her gjort et stort og uegennyttigt Arbejde.

Mødet satte en anden vigtig Sag paa sin Dagsorden, da det blev besluttet at vælge de fem A. L. C. Kredsformænd i Canada til et Missions Raad (Home Mission Council for Canada). Dette Skridt kan især faa Betydning ved at søge at forhindre eller muligvis fjerne Doblering af Arbejde og Udgifter, hvor eet Samfund kunde overtage Marken alene.

Der er i Canada allerede et Samarbejde igang i A. L. Conf., med Hensyn til Ungdomssagen. Nu blev det besluttet at samle unge fra alle fem Synoder til en stor fælles Konference for Canada i Regina i Juli Md. 1940. Man har nemlig rigtigt indset, at skal vi i Canada engang naa at blive en canadisk luthersk national Kirke, saa bør man begynde med Ungdommen. En stor Mængde Menighedsfolk i de fem Samfund er endnu Immigranter af første Slægtled, og Sprog og forskelligartet evropæisk Tankegang og Levevis virker endnu i høj Grad skillende. Men hos Ungdommen er der mindre af alt dette.

A.T.S.

CANADIAN LUTHERAN COMMISSION

Beretning fra Mødet i Regina, den 2den Marts 1939.

Mødet blev aabnet af Pastor O. J. Haukeness paa Luther College Kl. 10:00. Følgende var tilstede: Professor Liefeldt, Herrerne Mat. Andersen og Carl Hagglund og Præsterne, P. Mohr, H. Kroeger, O. J. Haukeness, S. Rue, P. C. Paulsen, A. A. Nelson, J. A. Vikman.

Pastor O. J. Hankeness valgtes til Formand og P. C. Paulsen til Sekretær.

Det blev besluttet at Subskriptionsprisen paa „The Lutheran Voice“ fra første Jan. 1940 bliver 35c om Aaret.

Følgende Forslag fremsat af Pastor Kroeger vedtoges: Der sendes en Rundskrivelse til alle Præster i A. L. Conf. i Canada (ogsaa i østre Canada), det skal paapege Nødvendigheden af et saadant Blad for den lutherske Kirkes Velfærd og Udvikling i Canada og paapege de finansielle Vanskeligheder, hvori Bladet for Tiden befinder sig, paa Grund af den ringe Understøttelse som det har modtaget, indstændig tilskynde Præsterne til at gøre deres yderste for at faa ny Subskribenter og derved faa Bladet til at lykkes. Det vedtoges ogsaa, at saasnart en Subskription forfalder gøres Subskribenten opmærksom derpaa.

Besluttet at prøve at genvinde de tabte Subskribenter. Forretningsføreren, Herbert F. D. Errikson, Stony Plain Road, Edmonton blev genvalgt. Det vedtoges at sende ham et Takkebrev for hans Arbejde.

Prof. H. Schmidt, Luther College, blev genvalgt til Redaktør af „The Lutheran Voice.“ Forsamlingen rejste sig og takkede ham for hans trofaste og dygtige Arbejde som Redaktør af Bladet.

De kanadiske Kredsformænd i de fem Samfund, hvoraf A. L. Conf. bestaar, blev valgt som Hjemmemissionsraad for Canada, nemlig Præsterne H. Kroeger, Yellow Grass, Sask. (Am. L. Ch.), Dr. Iver Iversen, Sask. (N. L. Ch.), A. A. Nelson, Saskatoon, Sask., (Aug. Syn.), A. J. Hankeness, Rose Valley, Sask. (L. Free Ch.) og E. Nommensen, Edmonton, Alberta, (U. D. Ch.).

Præsterne P. Mohr, A. Vinge, A. A. Nelson, H. Stallknecht og S. Rue blev valgt til et Luther League Raad.

Besluttet at holde et stort fælles Ungdoms Forbunds-møde for Am. Luth. Conference Ungdom i Canada i Regina i Løbet af Juli 1940.

Et Brev fra Hrr W. J. Young, Sekretær for Saskatoon Kreds af „The Temperance League“ og en kort Opsummering af Spiritus Lovgivningen i Saskatchewan blev henlagt til de fem Samfund af Am. L. Conf. i Canada.

Pastor A. A. Nelson gav en interessant Beretning fra A. L. Conf. Mødet holdt i Racine sidste Summer. Han nævnte den smukke Gæstfrihed, Delegaterne nød og den genvakte Interesse for Konferencen og de store Muligheder for Fremtiden, der ligger i denne Bevægelse.

Det vedtoges at rette en Tak til Luther College for den nydte Gæstfrihed.

Endelig blev det besluttet at næste Møde holdes kommende November i Saskatoon, Saskatchewan.

Derpaa hævdes Mødet.

Oversat af A.T.S. fra Pastor P. C. Paulsens Beretning.

VI REJSTE UD—OG GLEMTE DANMARK OG GUDS HUS.

Af Svend Aage Nielsen, Swan River

Der var noget, de fleste af os Danske glemte, da vi som Emigranter forlod Danmark, vi skænkede det slet ikke en Tanke — det var Kirken, Guds Hus.

Dengang var det bare om at komme afsted — komme ud, „O, saa langt, langt, langt“. Der var pludseligt blevet saa trangt derhjemme, saa lavt til Loftet. De smaa Stumper Jord, vi havde, syntes endnu mindre, og Lønnen, vi fik, syntes saa ussel, saa fattig. Nej, saa hellere afsted — ud, hvor Guldet vinkede, hvor Hveden kunde gro, blot man lige tørnede Græstørven rundt. — Vidunderlige Tanke! — Saa gik da Strømmen ud mod det store ukendte. Baade gamle og unge rejste, dog mest de unge.

Jeg husker en af disse unge. Jeg mødte ham paa Skibet over Atlanterhavet, en ung Mand med tindrende, livsglade uskyldige Øjne, der straaled af Vilje, Ærlighed og Energi. Hans Haar laa sirligt tilbagestrøget i to nydelige Bølger, og hans Tænder straaled som to Rækker snehvide Perler. Han var sirlig som de fleste andre fra Top til Taa. — Saa mødte jeg ham 5 Aar senere, da var han iklædt den kanadiske Farmers National-Dragt — Overalls, en hullet og lappet Overall, skæve udtraadte Støvler, Haaret uredt for langsommelige Tider, og hans to hvide Perlerækker — ak, de var blevet til større eller mindre sorte Tandstumper. Jeg spurgte ham om, hvordan det gik. „Tak, det gik godt“, sagde han. Han farmede og holdt sig fra Danskerne saa vidt som muligt, han havde giftet sig med en fransk Pige. — Alt dette var jo saare godt, men var dette et Liv for en Dansker? Mon det gamle Ord om, at Forandring fryder, ogsaa passede her? —

Hvor meget skønnere er det da ikke Søndag efter Søndag at kunne samles med Landsmænd i Guds Hus her ude i det fremmede? — Herude, hvor Sangen kan faa dobbelt Klang, hvor Minderne kan faa dobbelt Magt, og hvor Hjertet lutres renere i Livets store Smeltedigel, — der hedder Modgang og Medgang.

Derfor er det berettiget, at de Danske slutter sig sammen i Kolonier, ikke for at gøre sig selv til en Kaste i det kanadiske Folkelegeme, ikke for at isolere sig, men for at værne om — ikke alene den danske Kultur men noget endnu bedre — Kernen i vor Kultur — den danske Kirkearv. —

Maaske kan vi ofte klare os selv og føle os som nogle „svære Karle“, for Vejen fremad ligger jo fri. Men der kommer maaske alligevel ogsaa Dage, hvor vi opdager, at alle vore hæderlige Anstrengelser er forgæves, da Livet bliver os en Trædemølle uden Indhold. Da trænger vi til at lytte til Guds Ord — blive stille og sige „Ske ikke min men din Vilje, o Gud“. Da var det godt, om vi havde en Kirke og en Præst. Da finder vi maaske en gammel Familie-Bibel paa Bunden af vor Kuffert — en Bibel, stoppet ned af en gammel Mor — eller maaske en ny Bibel med Guldtryk og urørte Blade.

Nu sidder der saa en Flok Danske her i Swan River Dalen. De fleste kom fra Prærien, mange af os kom fra Redvers i Saskatchewan. Vi havde Medgang og Modgang, Storm og Stille, men først og sidst havde vi et Guds Hus, hvor Sangen tonede Søndag efter Søndag, et Sted, hvor vi kunde samle Manna, saa det var muligt for os at overleve næste Uges Tørke baade paa Jord og i Hjerte.

Saa lad os da prøve at rejse en saadan Bygning her i

I Dag har vi fundet to interessante Artikler om vor Canada Mission. Den første stod at læse i et særligt Canada Nummer af Luthersk Ugeblad for 10 Aar siden. Men den er saa frisk at Hrr Chr. Svendsens Oplevelse kunde gentage sig for en ny Immigrant i Dag. Den anden Artikel er skrevet for ganske nylig fra Swan River. Ogsaa den er varm og god. Der er Grøde i dem begge.

Swan River Dalen for at modarbejde den altødelæggende Tørke, som kan forstene Hjerterne, ja, endog kan helt forhærde dem, og lad os bede Gud om at hjælpe os at faa Hovedhjørnesten paa Plads i dit og mit Hjerte. — Da skal vi i al vor Svaghed dog blive mægtige til at rejse Herren vor Gud et Tempel. — — — K. og Hj.

VÆRDIEN AF DANSK MENIGHEDSLIV FOR EN NYKOMMER.

Redaktøren af „L. U.“s Canada-Nummer har anmodet mig om at ville besvare ovenstaaende Spørgsmaal. Det kunde jo gøres paa mange Maader, men jeg vil helst besvare det gennem nogle personlige Indtryk. —

Lad mig da først oplyse, at jeg kom til New Denmark (Salmonhurst), N. B., i Sommeren 1922 i en Alder af 46 Aar, efter at have, som man siger, „prøvet Livet“. Jeg tilhørte gennem min Fødsel „den danske Folkekirke“, men havde ellers ingen som helst aandelig Følelse for Kirken, dens Gerning eller dens Mænd. Naturligvis, jeg var døbt, konfirmeret, kirkelig viet, men ellers, naar lige undtages enkelte Kirkehøjtid, Bryllupper, Barnedaab og Begravelser, rettedes mine Skridt ikke mod „det gamle Hus“. —

Kort Tid efter min Ankomst kom min Nabokone glædesstraalende og fortalte mig, at den og den Dag kom den ny dansk-lutherske Præst og vilde blive indsat af en anden dansk-luthersk Præst.

Fra min Hjemstavn kendte jeg — af Navn — forskellige Sær-Samfund indenfor Folkekirken med egne Missionshuse, f. Eks. „Luthersk Missionsforening“ og „Evangelisk-luthersk Missionsforening“, „de lutherske“, som man kendte dem, og derfor erklærede jeg overfor min Nabokone, at jeg virkelig ikke var „luthersk“, og at denne tilsyneladende saa glædelige Begivenhed, som Følge heraf, var uden Interesse for mit Vedkommende.

Nogen Tid senere fik jeg at vide, at der skulde være „dansk-luthersk“ Møde i det nærliggende Skolehus, og da jeg begyndte at trænge lidt til Omgang med mine Medmennesker og ikke kunde Engelsk, begav jeg mig derhen.

Det var et ganske interessant Møde. Sangen var dansk; dog var denne mig noget fremmed i Tekst og Melodi.*) Præsten holdt et Foredrag, og det var virkelig en Oplevelse for mig aldrende Mand at faa opfrisket min Børnelærdom her paa Canadas Jord. Jeg hilste, helt fornøjet, paa Præsten, som var det „en gammel Bekendt“, og lovede at komme igen. — Og det gjorde jeg. —

En Maanedstid efter den Tid skulde der i selve Kirken være Festgudstjeneste for „de gamle“.

Jeg havde paa Møderne i Skolehuset hørt „de gamle Dag“ blive behandlet, var bleven interesseret og tog op til „Kolonien“, som vi siger. — Oppe paa en Bakkekam laa en hvidmalet Kirkebygning, Taarnet tegnede sin skarpe Silhouet mod en skyfri Augusthimmel og just som jeg fik Øje paa Kirken, lød Kirkeklokkens Røst, „kaldende paa gammel og paa ung“, ja for første Gang i mit Liv syntes jeg, „den kaldte“.

Jeg hastede nærmere. Alle Vegne fra kom man, i Bil,

i Vogn og til Fods; glade Stemmer hørtes og nu lød, ja selv til mig: „Goddag og Velkommen“.

Pludselig følte jeg mig som hjemme; det var jo dansk Tale, dansk Aand og dansk Haandslag. Over mig lagde der sig en Tryghedsfølelse; ikke længere var jeg „ensom“ i dette store fremmede Land. Glad i Sind fulgtes jeg med andre ind i Kirkerummet. —

En vis Interesse for gammel Kirkebygning og Kirkens bildende Kunst har ført mig ind i mangt et Kirkehus, men aldrig har en Kirke talt saa forunderligt til mig som dette lille simple Guds-Hus. Det var, som der pludselig lukkedes op for uanede Døre og Sindet fik en Modtagelighed for Indtryk og Stemminger, der hidtil var mig fremmede.

Nu tonede Sangen gennem Rummet, Ord og Klange fra den „danske Salmeskat“; det syntes mig, som Sangen og Sangens Ord ene gjaldt mig, og Sangen gav Genklang i mit inderste Dyb: DU kvæger i Ørken den tørstende Sjæl, DU bjærger den bævende Due

Dette var mit første Møde med „Den forenede danske evangeliske lutherske Kirke i Amerika“ — og jeg forstod, at jeg nok alligevel var „luthersk“.

Om nogen nu skulde spørge, hjalp dette dit Møde med vor Kirke dig, hjalp dig i dine Kampe, i dit Arbejde, i Tilrettelæggelsen af dine Planer, saa vil jeg svare et fuldtoneende „Ja“.

Jeg fik Interesse for Kirkens Liv, for Samfundets Trivsel, for den enkelte indenfor Menigheden, og derved stod jeg ikke længere isoleret, var ikke længere en Ener —, men et Led i den store Kæde i Arbejdet for timelige og aandelige Fremskridt i vort Land.

Dette Møde gav mig Rygstød og samtidig: Troen og Haabet.

Og naar jeg nu, Søndag efter Søndag, skuer ud over min Kirkes Stolerader og stadig ser saa mange „ny Ansigter“, flere og flere, ogsaa komne fra Moderlandet mon — ja, mon det saa ikke er gaaet disse — som mig?

Christian Svendsen,
Salmonhurst, N.B., Can.

EN FRUGT.

Kære Pastor Schultz!

Hermed \$5.00 til Kirken i Swan River. Jeg synes næsten ikke vi har Lov at have saadan en dejlig Kirke at samles i som vi har, naar der er nogen, som ikke har selv det aller tarveligste, aller nødvendigeste at kunne samles i om Guds Ord og Sakramenterne. Det var en udmærket og interessant Artikkel om Swan River Menigheds og Kirkehistorie, vi fik i Luthersk Ugeblad. Mon ikke nok de \$400.00 paa een eller anden Maade snart vil komme ind?

Med Tak til Gud ser vi hen til en god Aprikos Høst i Aar. Sidste Aar ødelagdes Blomsterne af Kulde, Regn og Hagel, saa at i Høstens Tid stod der kun de dejlige Træer uden Frugt. Da blev vi levende mindet om, hvor meningsløst og unyttigt det er for et Træ, der er sat til at bære Frugt at være et Træ uden Frugt. Men, saa mærkeligt det er, saa er det dog sandt, at paa saadanne Maader lærer Gud os, at vi ikke skal bekymre os.

Venlig Hilsen — — — — —

Det var jo en fin Sunkist Aprikos og det længe før Aprikostiden. Den er værd at smage paa.

A.T.S.

*) „Sangeren.“

Korrespondancer

FRA GREENVILLE, MICH.

Et Hundrede Aar

Det er ikke givet ret mange at naa de hundrede Aar her paa denne Jord, derfor er det en stor Begivenhed for dem, som naar det, og for deres Familie, Slægt og Venner. Vi bringer i Dag et Billede af Kirsten Hansen, „Mor Hansen eller Bedstemor“, som hun med Kærlighed bliver kaldt af gamle og unge her i Greenville og Omegn. Jeg mener det er en Begivenhed stor nok af Betydning til at optage Plads i vort Ugeblad, saa ingen Undskyldning for denne Artikel.

Mrs. Kirsten Hansen, Greenville, Mich. 100 Aar gl.

Bedstemor Hansen blev født d. 30 Marts, 1839, i Norre, Lolland, Danmark, hvor hun blev døbt og konfirmeret i Næppelund Kirke. Hun blev viet til Hans Jørgen Hansen den 9 April, 1864. Hansen var Soldat og med i Krigen 1864, hvor han blev taget til Fange af Tyskerne, men ogsaa af lille Kirsten efter Krigen. De kom til Amerika den 19 April, 1873, og landede i Portland, Maine, men rejste til Muskegon, Michigan, med det samme. De fejrede saaledes baade 9 Aars Bryllupsdag og Bedstemor Hansens 34 Aars Fødselsdag ombord paa Skibet til Amerika. De opholdt sig i Muskegon i 38 Aar, hvor de hjalp med at stifte den danske Menighed tilhørende den Danske Kirke. Bedstemor Hansen er det eneste nulevende Medlem af dem, som stiftede Menighed der for over 65 Aar siden. Intet Under at de i Muskegon ved enhver given Anledning ærer hende. Hansen døde i 1899 og Mrs. Hansen flyttede saa med Datteren Anna til Grand Rapids, hvor de opholdt sig til 1925, og har siden boet her i Greenville og været Medlem af vor Menighed her. I Grand Rapids var hun Medlem af Trinitatis Menighed, tilhørende den engelsk-lutherske Kirke. Hun har saaledes tilhørt tre for-

skellige lutherske Menigheder i sit lange Liv. Fem Børn blev født i hendes Ægteskab, af hvilke kun to lever, Walter Hansen i Grand Rapids og Datteren, Anna Nielsen her, i hvis Hjem hun har modtaget saa megen trofast Kærlighed og Pleje i alle disse Aar hun har været Enke. Datteren er ogsaa Enke nu.

Dette er i korte Ord Omridset af et langt Liv. Men bag ved dette Omrids ligger der rige og store Oplevelser, thi Bedstemor Hansen er en af de ædle Sjæle, som har forstaaet at faa noget ud af Livet og har ydet en meget stor Indsats, hvor hun har opholdt sig. De som kender hende bedst elsker hende mest, og de som engang møder hende og bliver kendt med hende glemmer hende aldrig. Dette er vel nok et af de bedste og største Skudsmaal et Menneske kan faa af sine Medmennesker. Hvad er det da, som gør Bedstemor Hansen saa afholdt og bragte saa stor en Flok af Slægt og Venner til hendes 100 aarige Fødselsdag? Nogle kom saa langt fra som Los Angeles, San Francisco og Oklahoma bare for at overvære denne Festlighed. Ja, det er ikke de 100 Aar, thi selv om det er meget sjældent at Mennesker bliver saa gamle, saa er der dog dem, som naar det. Men hun er en af dem, som har forstaaet at finde Vej ind til Menneskehjerner af baade smaa og store, unge og gamle, rige og fattige. Hun er en af disse ydmyge Sjæle, som lever meget nær sin Frelser og som regner sig selv for meget uværdig overfor Gud og Mennesker. Ja, som meget ofte lider af svære Anfægtelser, fordi hun synes, hun er et saa ussel Menneske og ikke fortjener den Kærlighed, som bliver udøst paa hende. Derfor er det, at hun staar saa højt i Ære. Herren siger jo i sit Ord: „Den som sig selv fornedrer skal ophøjes.“ Hvor er det velgørende og velsignet at møde en saadan Sjæl, man møder saa mange af den anden Slags paa sin Vej og i sin Gerning som Præst, som siger baade i Ord og Opførsel: „Her kommer jeg, mig maa Du regne med, ellers skal jeg nok vise Dig, hvem der regerer her.“ Men Bedstemor Hansen er meget lille af Vækst og det præger hende i hele hendes Liv og Færd; overfor Gud og Mennesker har hun altid syntes hun var saa lille og fortjente slet intet af alt det hun faar; men det er jo netop derfor, at alle kappes om at gøre noget for hende.

Da Fødselsdagen nærmede sig, var der ingen Tvivl, eller to Meninger om, hvad vi her i St. Pauli Menighed skulde gøre. Alle som een var enige om, at vi skulde have Fest i Anledningen. Spørgsmaalet var kun: Hvordan skal vi bedst kunne gøre det under vore Forhold med saa lidt Plads i baade Kirke og Undersal. Men alt forløb dog udmærket, netop fordi det er sandt, at hvor der er Hjertelum er der ogsaa Huslum, og der var meget Hjertelum for denne Hædersgæst. Selve Dagen var ikke saa god, vi havde Sne og daarligt Vejr, men selv ikke dette kunde forstyrre Dagens Festlighed. Allerede Dage i Forvejen begyndte der at komme en Strøm af Breve og Telegrammer fra fjern og nær, deriblandt ogsaa fra saa høje Personer som Præsident Roosevelt, Governør Dickenson, vore to Senatorer, Kongresmænd og Borgermesteren. En Masse Telegrammer kom paa selve Dagen, iblandt hvilke et var fra vor Samfundsformand, Dr. Carlsen, og et Væld af Blomster.

Festligheden i Kirken begyndte om Eftermiddagen Kl. 2:00. Ikke mindre end 7 Præster var tilstede, deriblandt vor Kredsformand Pastor N. P. Lang, som kommer fra samme Egn i Danmark og er en meget god Ven af Grandma Hansen. Alle disse Præster talte, — maaske mange vil, ved at læse dette, faa Medlidenhed med Bedstemor

Hansen at hun skulde sidde og høre paa alle disse lange Taler; men for en Gangs Skyld fattede de sig alle i Korthed og bragte hver paa sin Maade en varm og god Hilsen. Foruden disse talte ogsaa Sønnen, Walter Hansen, som oplæste nogle af de mest betydningsfulde Breve og Telegrammer og gav et af de bedste Vidnesbyrd om sin gamle Mor, som blev givet under hele Festligheden, og Datteren, Mrs. Chris Nielsen, talte til sidst og takkede Menigheden, Slægt og Venner for denne store og dejlige Fest og for hvad de havde gjort for hendes kære gamle Mor. Menighedens Formand, Mr. Harry Nelson, bragte en Hilsen fra Menigheden og overrakte Æresgæsten en Buket af 50 Roser. Flere Sange blev ogsaa sunget, to paa Dansk af Mrs. Mary Lundsberg og Mrs. Otto Nielsen, „Hvor salig er den lille Flok“ og „Min Jesus lad mit Hjerte faa en saadan Smag for Dig“ og en paa Engelsk af vort Kor, „I Need Thee Every Hour.“ Da de danske Sange blev sunget, lyste det op paa vor Æresgæsts Ansigt; de var nemlig hendes Yndlingssange. Hun sad oppe nær den forreste Række i en lille Gyngestol og begyndte saa smaat at gynge frem og tilbage og inden ret længe sang hun med i Duetten. Eet af de rørende Punkter paa Programmet var, da Bedstemor Hansen modtog Hilsenen fra Menigheden i Muskegon gennem dens unge Præst, Holger Jørgensen, og ved Slutningen stod op og talte paa sin egen kærlige Maade om de første Dage og Gerningen der og opmuntrede den unge Præst til at gaa frem i Herrens Gerning. Hele Programmet blev gennemført paa cirka halvanden Time, hvilket blev omtalt som noget ganske enestaaende, fordi der var saa mange som havde saa meget de gerne vilde sige. Men som Leder af Festen maatte jeg paa Forhaand bede Talerne om at tænke paa Bedstemor Hansens høje Alder, og det var nok det, som fik alle til at være lydige og gøre deres bedste.

Men man maa nu ikke tro at vor gamle Ven er saa skrøbelig, selv om hun har naaet de 100 Aar. Nej, hun overgaar mange, som er meget yngre. Hun opholdt sig i Kirken den Eftermiddag i tre Timer, hvor op imod 200 Gæster blev serveret og hun hilste og talte med de fleste af dem. Derefter var der Festlighed i Hjemmet for udenbys Gæster og for dem som ikke kunde komme om Eftermiddagen, saa det blev sent paa Aftenen, inden det hele var overstaaet. Man prøvede paa flere Gange, at faa Bedstemor til at undskylde sig og trække sig tilbage til sit eget Værelse for at faa en lille Hvile; men det var der ikke Tale om; Festen var for hende og hun vilde hilse og tale med dem alle. Det tager der sandelig Kræfter til selv for den stærkeste. Og den næste Morgen, da jeg igen saa inden om, mødte Bedstemor mig med sit venlige Smil og udbrød: „Jeg føler saa godt og er saa glad for det alt sammen og for at begynde det nye Aar og nye Aarhundrede.“ Et andet Bevis paa at hun ikke er en Svækling skal nævnes. Søndagen efter Fødselsdagen blev der afholdt en anden Festlighed i Grand Rapids hos en Datters Datter til Ære for hende, hvor over et halvt Hundrede Mennesker var til Stede og hvor hun igen var Genstand for megen Kærlighed. Selve Køreturen er paa 30 miles; men den tager vi engang imellem og Bedstemor Hansen er altid rede, naar jeg kommer og spørger: „Skal vi tage en lille Tur til Grand Rapids idag?“

Saa lige et lille Træk til Slut, som viser det Sindelag, som Bedstemor Hansen har og som har vundet hende saa mange Venner i de mange Aar, hvor saa siden hun har opholdt sig. Blandt de mange Gaver hun fik paa Fødselsdagen blev hun givet en paa 100 Dollars, som hun kunde

bruge til hvad hun helst vilde. Det blev saa oplyst ved Fødselsdags Festen i Kirken, at hun vilde give 25 Dollars til hver af de Menigheder, som hun i sit lange Liv havde tilhørt og nydt saa megen Velsignelse fra, og 25 Dollars til Alderdomshjemmet i Edmore, for at hjælpe de gamle der til lidt Glæde og Opmuntring. Og naar jeg nu som hendes Præst har skrevet alt dette, saa har jeg gjort det med det for Øje at ære Gud og med Tak til ham, fordi vi har i vor Menighed og ud over vort Samfund saadanne Sjæle, som har viet deres Liv til ham og hans Tjeneste. Vi har haft andre her, som fortjente at blive hædret og æret, inden de rejste ud paa den lange Rejse til Evighedernes Land; men vi var saa sent og for sent paa Færde med det i nogle Tilfælde. Jeg tænker her paa en kær og trofast Sjæl, som ikke fik Lov til at leve længe nok at se denne Festlighed, vor Ven Mrs. Martin Holm, som fik Hjemlov for en lille Tid siden. Hun var en af samme Støbning som Bedstemor Hansen og een af hendes bedste Veninder. Men vi glæder os til den store Fest, der engang skal fejres for alle Guds Børn fra fjern og nær, — en Fest som ingen har set Mage til og som aldrig vil faa Ende, Festen i Himlens lyse Sale, hvor ingen skal sige Farvel og hvor der ingen Skilsmisse skal være. Med Fredens Hilsen til alle Venner ud over vort Samfund og til dem som læser dette ogsaa i Danmark.

Otto Nielsen.

TIL AFSKED MED VENNER I NEW DENMARK, N. B.

Som det blev bestemt paa Menighedsmødet i Oktober sidste Aar, sluttede vi vor Gerning i New Denmark i Marts Maaned.

Der blev holdt Afskedsprædiken i begge Kirker Søndag 26. Marts, en god Forsamling mødte op begge Steder, et Offer blev optaget til Præsten i Stedet for Paa-skeofferet, og en stor Skare gæstede Herrens Bord, et sidste smukt Minde og Farvel derudefra. Ja, naar Tanken gaar tilbage paa de halvsyvende Aar, vi har arbejdet i New Denmark, kunde mange Minder drages frem, baade lyse og alvorlige, men ofte er det saaledes i Livet, at det er bedre at tale om alle saadanne Ting, naar der er groet lidt Græs over dem. Over det alt maa der staa skrevet:

„Du med Naaden,
jeg med Skammen,
o, hvor vi to passer sammen,
du Guds salvede, Guds Søn“

For det, der lykkedes, har han Æren, og for det, der mislykkedes, er Skammen vor.

Vi føler Trang til at sige Gud Tak for Tiden i New Denmark med alle dens Oplevelser og Erfaringer. Men, som der ogsaa blev sagt ved en af Afskedsfesterne, vi kom derud i en vanskelig Tid og under vanskelige Forhold, og det har præget hele Tiden, vi har været derude, ogsaa vore økonomiske Forhold har vanskeliggjort Gerningen i ikke ringe Grad. Derfor er det en stor Glæde for os at vide, at Menighedens nye Præstefolk drager ind til lysere Forhold, end vi gjorde. Maa Herren rigt velsigne Op-holdet derude for dem saavel som for Menigheden!

Kort forinden vi forlod New Denmark, hørte vi, at Pastor M. P. Bollesen, Plainview, Nebr., havde taget imod Kald fra Menigheden. Vi kan da sikkert vente, at Arbejdet i New Denmark igen gaar sin jævne Gang inden Kredsmødet i September, som jo denne Gang afholdes derude.

Der blev holdt Afskedsfest i Menighedshuset Mandag Aften, 20. Marts, og i Annekskirken Undersal 23. Marts. Mange gode Ord blev sagt; og som en Afskedshilsen fra New Denmark overrakte Hovedmenigheden Pastor Nielsen en Pengegave, ligeledes Kvindeforeningen Mrs. Nielsen en Pengegave. Annekskirken Kvindeforening overrakte ogsaa Pastor Nielsen en Pengegave og Mrs. Nielsen et Par smukke handbroderede Pudevaar. Vi er taknemlige ogsaa for disse Minder, ligesom for mange andre Paaskønnelser, vi modtog i de sidste Dage derude. Fra Søndagsskolen i Blue Bell modtog vi et smukt Kort, hvorpaa hvert af Børnene havde skrevet sit Navn; det var kønt gjort af dem; vi gemmer Kortet som en kær Erindring om eder alle. Fra Søndagsskolen i Lake Edward fik vi to smukke Lysestager og en Blomstervase, — det var en kær Overraskelse, vi beredtes herigennem; vi vil tænke paa de mange gode Timer, vi har haft sammen, naar vi ser paa disse Ting. Ja, ogsaa Søndagsskoletimerne i Undine, ved Floden, tanker vi tilbage paa med stor Glæde. Paa disse Steder har der ikke været afholdt regelmæssigt Søndagsskolearbejde før, dog har de været os til ikke liden Opmuntring og Glæde.

Vi lagde Rejsen til Montreal, vort foreløbige Opholdssted, om ad Edmundston og tilbragte ogsaa en god Afskedsstund sammen med Venner der.

En Del af Menighedens Medlemmer saa vi ikke før vi rejste og fik derfor ikke sagt Farvel til dem, skønt vi gerne vilde; men Tid og Helbred strakte ikke til. Vi vil derfor igennem disse Linier igen sende alle Menighedens Medlemmer og Venner en hjertelig Hilsen og Tak for Tiden i New Denmark!

Margrethe og Harald Nielsen.

Tænkt og skrevet.

TIL KONFIRMANTEN

Et Ord med paa Vejen i Anledning af din Konfirmation!

Konfirmation betyder jo Bekræftelsen af din Barnetro, som du er døbt paa. I Danmark betyder det tillige Afslutning paa Børneskolen, og dermed for mange, at de nu maa forlade Barndomshjemmet, træde ud i Verden, tjene deres eget Brød og „staa paa egne Ben“. Men det er godt at være hjemme længe, naar man har baade Far og Mor; skal man saa ogsaa senere ud fra Barndomshjemmet, da er man bedre rustet for at kunne klare sig.

Konfirmation danner paa en Maade en Afslutning paa Barnetiden og en Indtrædelse i de Unges Kreds; og det glæder man sig jo til og længes efter. Vort Liv er en Længsel, fra den Tid vi begynder at løbe rundt indtil Døden river os bort herfra. Det er „den evige Higen“. Barnet længes efter at blive stor, blive konfirmeret og være med blandt de Unge. De Unge længes efter Manddom, og senere eget Hjem. Der sættes Maal langt ude i Fremtiden; er de naaet, bliver andre sat saalænge som et Menneske kan røre sig. Og tilsidst længes den skrøbelige Olding ofte efter Enden og en Afslutning paa det hele.

Det er godt, ja, nødvendigt, for et ungt Menneske at have gode Maal og høje Idealer at stræbe efter. Man maa nutildags være meget dygtig for at kunne klare sig, — helst dygtigere end Omgivelserne for at naa fremad. Der-

til kræves grundig Dygtiggørelse af **Tanken, Haanden og Øjet.**

Tankerne maa indsamle og sysle med Lærdom. Man bliver aldrig færdig med at lære, hvor længe man end lever. Man maa sørge for at have opsamlet et godt Fond af god Visdom i Ungdomstiden; man skal nok faa Brug for det.

Haanden maa gennem de unge Aar øve sig i at blive tro og ærlig. Har man „givet sin Haand derpaa“ — har man lovet noget, — og man maa jo forinden overveje, hvad der er rigtig og om det er nødvendigt; men har man lovet noget, saa maa man staa ved det og være sand og paalidelig. Haanden maa dygtiggøres til det daglige Arbejde i den Gerning, som man nu har valgt som sin Livsgerning. Det er nødvendigt at have et godt Haandelag, være flittig, udholdende i alt man foretager sig. Det betaler sig altid at udføre sit Arbejde tro og godt, af hvad Slags det saa end maatte være; man maa gøre det solidt og efter bedste Evne. Gør man det, da vil man i Sandhed ogsaa erfare Glæden, Tilfredsheden, og Velsignelsen i Arbejde, — være det tilsyneladende nok saa ringe, det bærer dog Lønningen i sig selv.

Øg **Øjet** maa øves til at kunne se — ikke om Hjørnet — men lige ud. Se lige frem mod ens Maal, se langt ud over Omegnen og rundt med hele Horizonten, og, ikke at forglemme, opad. Sæt ikke Maalet for lavt; der vil komme nok, som vil holde dig tilbage, og pas paa ikke at fortabe dig i Smaating. Man maa som ung sætte Maal paa lang Sigt og ikke bare tænke: Det gaar nok. Det undskylder den dovne og ugidelige sig med. Som Skrædderen sagde: „Det trækker sig nok tilrette“, — han syede Ærmet til Lommehullet. — Det trækker sig bare ikke tilrette! Du maa selv være den der træffer Afgørelserne, og dertil maa du være sikker i din Sag. I Unge maa lære at bedømme. Det er ganske nødvendigt ved theoretisk, saavel som praktisk Arbejde, at være i Besiddelse af god sund Dømmekraft, samtidig med et godt Øjemaal.

At være dygtig er at være sikker i sin Sag. Have en Tanke, som tænker fremad, som samler ind paa Lærdom og Erfaring hele Tiden; have en sikker Haand, som kan udføre de Planer, Tanken har formet, og et skarpt Øje, der vaager over den vandrette Linie ved Arbejdet saavel som gennem hele Tilværelsen.

Er Maalet sat og Vejen mærket, da gælder det om at se fremad og ikke tilbage; kaste sig ind i Opgaven med hele sin Energi, og tal aldrig om dine Planer, men „tænk altid derpaa“. Paa et nationalt Mindesmærke i Paris var den Folkegruppe, som skulde forestille Ellsass-Lothringen tilsløret gennem det Tidsrum, da det var under tysk Herredømme. En af Frankrigs store Sønner sagde en Gang derom: „Tal aldrig derom, men tænk altid derpaa“. Der var under det store og militærstærke Tyskland kun liden Udsigt til, at Frankrig vilde faa Ellsass-Lothringen tilbage. Lige saa umulig kan Fremtiden og Forholdene nutildags se ud for et ungt Menneske som vil fremad. Der er dog ingen, som ved hvad Fremtiden bærer i sit Skød til hver af os. Vi maa tage det som det kommer. Men har du taget din velovervejede Beslutning, saa gaa paa, og — „Tal aldrig derom, men tænk altid derpaa“.

Saa er der jo mange andre Dyder som et ungt Menneske maa bevæbne sig med. Man maa øve sig i at være venlig og flink overfor ens Omgangskreds, være ude til at række en hjælpende Haand, hvis det behøves. Vi maa

ikke glemme Pligterne overfor vore Medmennesker og dem vi holder af.

I det hele taget gælder det for dig om at fortsætte som begyndt, selv om du nu afklæder dig dine Børnesko. Du har nu faaet din Opdragelse som Barn. Er indtil nu bleven rettet og vejledet i dit Barndomshjem; og det er jo Grundlaget for at du bedre kan begaa dig senere. Det som vi, dine Forældre har sigtet til er, at opbygge og danne din Karakter. Vi har:

I. villet vejlede dig til at blive et retscaffen Menne-ske, en dygtig og god Samfundsborger, der kunde staa uafhængig og moralsk set selvstændigt klare sig gennem Tilværelsens haarde Kamp.

II. ønsker og haaber vi saa inderlig at du maa bevare din Barnetro.

Du ved maaske ikke endnu hvilken Styrke der ligger gemt i den, jeg har erfaret det. Det har paa min bevægede Livsbane betydet meget for mig mange Gange at jeg var et kristent Menneske. Jeg har set meget ondt raat og kærlingagtigt. Fristelser har ogsaa omringet mig, men den gode Undervisning i Religion derhjemme i den tyske Skole har mig over meget. Jeg er glad ved at jeg efter fattig Evne prøvede paa at følge den.

Gid, at ogsaa du i al Stilhed, men i Troskab og med Fasthed maatte love dig selv, nu ogsaa at følge det som du indtil din Konfirmation har lært om vort Trosliv. Hold fast ved de 10 Bud og de Grundsætninger for en god kristelig Vandel som er lagt ned i Bjergprædiken. Læs selv videre hvad I nu slap. Lad den danske Salmebog ikke ligge ubenyttet hen, men læs flittig i den. Thi deri vil du finde mange gode Ting som vil være dig til Styrkelse og Vejledning, til Opbyggelse og Formaning. Benyt den ret flittig!

Naar du nu træder ind i de Voksnes Rækker, maa du jo ogsaa huske paa at nu paahviler der dig selv et større Ansvar. Nu maa du selv lære at staa til Regnskab for din Vandel og dine Handlinger overfor baade Gud og Mennesker. Maa jeg bede dig: **Vælg at gaa den gode Vej!**

Jeg vil ønske for dig at du maa lade Stemmen i dig, — Samvittigheden — raade naar du er i Tvivl. Den vil sige dig om dette eller hint er rigtigt eller vrangt. Før altid et Levned, som du til enhver Tid kan være bekendt. Overhør ikke Samvittighedens Stemme, thi det er den guddommelige Sandhed som derigennem vil vejlede dig. Lad den lede dig!

Vær forberedt paa at der bliver Farer. Ja, maaske du blandt dine bedste Venner hører lokkende Røster om at opgive fuldtud at følge den gode Vej. Følg dem ikke! Skulde det hælde for dig, at du er kommen bort fra Vejen, da se hurtigst muligt at finde tilbage igen. Og gaar der dig noget imod, som du ikke kan se dig igennem, da tal frem for alt med Far og Mor om det. Ingen har bedre Vilje til at forstaa og hjælpe dig tilrette som netop de.

Til Slut ønsker jeg, at du maa gaa en lys og en skøn Ungdomstid imøde. Udnyt den paa en god og ærbar Maade. Vær glad og munter medens Solen skinner; der skal sagtens komme Graavejrsdage nok senere.

Ønsker dig saa hjertelig Tillykke paa din Konfirmationsdag.

Din Far.

Med venlig Hilsen og Tak for Optagelsen.

Boy Jessen, Lexington, Nebr.

HVAD BETYDER KONFIRMATIONEN?

Konfirmation betyder Bekræftelse. Af hvad? Af det, som i Daaben blev skænket det lille Barn til personlig Ejendom, om det ellers vil sige nej til den onde og alle hans Gerninger og sige ja til den levende Gud. — Konfirmationen er ikke noget Sakrament, men en Højtid i Guds Hus til Paamindelse om, at Gud kommer igen med sin Gave og sit Spørgsmaal fra Daaben, kommer med sin udrakte Haand for at faa Lov at tage de unge ved Haand og føre dem vel gennem en vildsom Verden.

Der gaar en Forberedelsestid forud for Konfirmationen. Og hvad den Tid har betydet for mangfoldige, det lader sig ikke opgøre. Men det møder man atter og atter hos Menesker ved Samtaler paa Tomandshaand: „Det hørte vi saa tit, da jeg gik til Konfirmationsforberedelse!“ „Det sang vi saa tit, da jeg skulde konfirmeres!“ Far og Mor skulde betænke det Ansvar, de paatager sig ved at unddrage deres Børn denne Beredelse.

De ved ikke, hvad de gør, — de, der vil hindre vore Børn i at faa Del i det ene klippefaste, der har staaet i skiftende Slægter, — den Skat, som Møl og Rust ikke kan fortære — den Livets Ædelsten, der aldrig skal tabe sin Glans, — den eneste Redningsmand midt i Verdens Virvar og Kaos — Jesus Kristus, den opstandne. — De ved ikke, hvad de gør. I en vis Forstand ved de det nok, for saa vidt som de maalbevidst arbejder paa i saa tidlig en Alder som muligt at indpode Børnene Tvivlen — den kolde, lammende Tvivl og saa vover man endda at kalde det „Konfirmation“, Bekræftelse! — Men dybest set ved de ikke, hvad de gør. Vidste de det, gjorde de det ikke.

Enhver maa træffe sit Valg. Her er ikke Tale om Beviser — mere om en Overbevisning. Disse Linjer skal blot sige til Forældre: Lad dog jeres Børn konfirmere, — lad dem faa Beredelsestiden hos Præsten, lad dem faa Lov at faa Ballast om Bord til Sejladsen, der kan blive stormfuld nok endda.

Kai Jensen.

KONFIRMANDEN

Nu sprænges Knoppens Gemmer
af Vaarens spæde Blad,
og tusind Fuglestemmer
gør Dagen lys og glad.
Vor Ungdom er som Løvet,
der Kraft fra Stammen faar,
og bærer frem af Støvet
Bud om en liflig Vaar.

I Hjemmets lune Hygge
Forældres Kærlighed
for os har villet bygge
et sollyst Voksested.
Nu flyver vi af Reden,
men lover dem, de faar
til Tak for Kærligheden
en ny og herlig Vaar.

Der ligger Danmark frodigt
med Skov og Grønsvær dækt,
og venter utaalmodigt

sin unge Fremtidsslægt.
Vort gamle Land det vil vi
højt ære, hvor vi staar,
og tjene det, indtil vi
gi'r det en herlig Vaar.

Højt over Hverdags Virke
sig hæver fri og stor
vor gamle, skønne Kirke
med Herrens stærke Ord.
Fra den vi Hjælpen henter,
naar Kampen raser haard;

til Løn den af os venter
en frisk og dejlig Vaar.

Du selv, vor store Mester,
vor Helt og fuldtro Ven,
som i dit Følge fæster
hver ung og villig Svend,
din Kraft lad hos os blive
hvor vi i Verden gaar!
Dig selv, vi glad vil give
vor unge, friske Vaar.

Knud Hee Andersen.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-
tænkende Menighedsmedlemmer.
Hver Holder søger at erholde en ny Holder
Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSEDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.
Behag at sende „Luthersk Ugeblad” til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

4 STORE FÆLLESREJSER

Til DANMARK

Under personlig Ledelse af

VELKENDTE

DANSK-AMERIKANERE

7. MAJ—

Fra New York 6. JUNI—

20. JUNI—

13. JULI—

UNGDOMSGRUPPER

Til specielt reducerede Priser
i Tredie Klasse

Fra 10 til 19 Aar

Under 10 Aar

\$133.50

\$66.75

U. S. A. Billetskat \$5.00 og Indvan-
dringskat for Fremmedborgere
\$8.00 er ikke iberegnet

Forlang udførlige Oplysninger Fart-
plan osv., fra Deres Agent eller

Gdynia America Line

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark 4 AFSEJLINGER FRA NEW YORK DIREKTE TIL KØBENHAVN

MS „GRIPSHOLM” 4. Maj

SS „DROTTNINGHOLM” 13. Maj

MS „GRIPSHOLM” 31. Maj

SS „DROTTNINGHOLM” 12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøte-
borg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over
Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Sven-
ske Liniens Specielt Særtog Gøteborg—København (ca.
5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg: 18., 30. Marts;
15. April; 31. Maj; 3. Juni; 1., 13. og 24. Juli, osv.

Udelukkende Skandinaviske Officerer, Betjening og Kost

Forlang detaljerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave., Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

FOR AT TILFREDSSTILLE DE UTALLIGE FORESPØRG-
LER FRA DANSKE PASSAGERER, HAR SVENSKA AME-
RIKA LINIEN BESLUTTET, YDERLIGERE AT TILFØJE,
EN DIREKTE AFSEJLING FRA NEW YORK TIL KØBEN-
HAVN, NÆMLIG:

MS. „GRIPSHOLM” 31. Maj

FOR ANDRE DIREKTE AFSEJLINGER TIL KØBENHAVN,
SE OVENSTAAENDE ANNOUNCE.

SWEDISH AMERICAN LINE

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	38735.43	4135.70	5138.18	6656.50	7414.10	2602.93	5189.77	733.63	6600.99	263.63
Blair, Nebr., First Luth. Sunday School	5.56	5.56								
Blair, Nebr., First Luth. Church	200.00		75.00		75.00				50.00	
Moorhead, Ia., Bethesda Luth. Church	31.55			31.55						
Minneapolis, Minn., Immanuel Dan. Luth. Church	148.89			148.89						
Minden, Nebr., Fredericksburg Luth. Church	26.00			26.00						
Portland, Ore., Bethany Luth. Church	46.85		23.45						23.40	
Westby, Mont., Daneville Ladies' Aid	20.00			20.00						
Saxeville, Wis., St. John's Luth. Church:										
Carl Nielsen	1.29	1.29								
Miss Lilah Johnson	5.00								5.00	
H. P. Jensen \$1.50, Mary Jensen \$1.15	2.65		2.65							
Geo. Petersen	1.00					1.00				
Geo. Rasmussen \$1.61, Wm. Rasmussen \$1, Hans Hansen \$1.27, Sophia Rasmussen \$1, Glen Rasmussen \$2.38, Geo. Thomas \$1.17, unnamed giver 50c	8.93			8.93						
Luck, Wis., Willing Workers Aid of English Luth. Church, in memory of Patty Nielsen	2.00	2.00								
Albert Lea, Minn., Pastor and Mrs. H. W. Bondo	15.00		5.00		5.00				5.00	
Montreal, Que., Canada: Young People's Society of St. Ansgar Luth. Church	5.00						5.00			
Pastor V. BecQk and family, Lenten gift	5.00				5.00					
Sunday School of St. Ansgar Luth. Church	1.33					1.33				
Luverne, N. D., Lutheran Sunday School	11.00						11.00			
Waupaca, Wis., Miss Sena Madsen of Holy Ghost Church for support of Maya Winther	3.00						3.00			
Kansas City, Kans., Our Savior's Luth. Church	20.30				20.30					
Portland, Ore., Mr. and Mrs. J. C. Frost	20.00		5.00		5.00			5.00	5.00	
Calgary, Alberta, Can., Saron Dan. Ev. Luth. Church	39.00				13.00				26.00	
Sleepy Eye, Minn., St. John's Luth. Church	41.06		19.60		21.46					
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	13.99			13.99						
Blair, Nebr., Miss Amanda Hansen	5.00		2.50		2.50					
Luther League of the United Dan. Ev. Luth. Church for support of Rev. Hajimi Inadomi. By Ingward Bro, 2303 Franklin St., Cedar Falls, Ia.	75.00						75.00			
Denmark, Wis., Calvary Eng. Luth. Church	89.28			89.28						
Fresno, Calif., Immanuel Lutheran Sunday School	30.00	30.00								
Jacksonville, Ia., Bethlehem Luth. Church	36.02		36.02							
Coulter, Ia., Luther League of Nazareth Luth. Church	10.00			10.00						
West Branch, Ia., Bethany Luth. Church	30.00			30.00						
Blair, Nebr., Dr. and Mrs. J. P. Nielsen	10.00		5.00				5.00			
Standard, Alta., Can., Foreign Mission Society	14.00						14.00			
Camp Douglas, Wis., St. Stephen's Luth. Church	30.27			30.27						
Oconto, Wis., Immanuel Luth. Sunday School	3.60	3.60								
Oconto, Wis., Immanuel Luth. Church	5.45		5.45							
Portland, Ore., Pastor and Mrs. A. P. Andersen	20.00		10.00						10.00	
Racine, Wis., Mr. and Mrs. Erik Christensen	5.00				5.00					
Elk Horn, Ia., Miss Edal Hansen	11.88			11.88						
Des Moines, Ia., Bethesda Luth. Church	67.25		20.00		10.00	20.00	17.25			
Minneapolis, Minn., Lutheran Brotherhood of Immanuel Luth. Church, in memory of Mr. J. C. Petersen	2.00				2.00					
Coulter, Ia., Nazareth Ev. Luth. Church	157.00		50.00		50.00			7.00	50.00	
Coulter, Ia., Nazareth Ladies' Aid	25.00					25.00				
Winnetoon, Nebr., a friend	1.00				.50				.50	
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Church	144.00	16.00	36.00		36.00	16.00	20.00	4.00	16.00	
Herman, Nebr., Hill Creek Sunday School	3.30	3.30								
1938-39 budget \$57,791.50. Total amount received to date	40184.88	4197.45	5433.85	7077.29	7664.86	2665.26	5341.02	749.63	6791.89	263.63

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., April 18, 1939.

H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	3123.35	1249.05	1294.54	391.63	188.13
Saxeville, Wis., Rev. R. E. Morton	4.14	4.14			
Racine, Wis., the Kyushu Society of Immanuel Luth. Church	35.00	35.00			
Monterey, Calif., Miss Dagmar Sorensen	10.00		5.00	5.00	
Total received for extra synodical mission	3172.49	1288.19	1299.54	396.63	188.13

Received with thanks. Blair, Nebr., April 18, 1939.

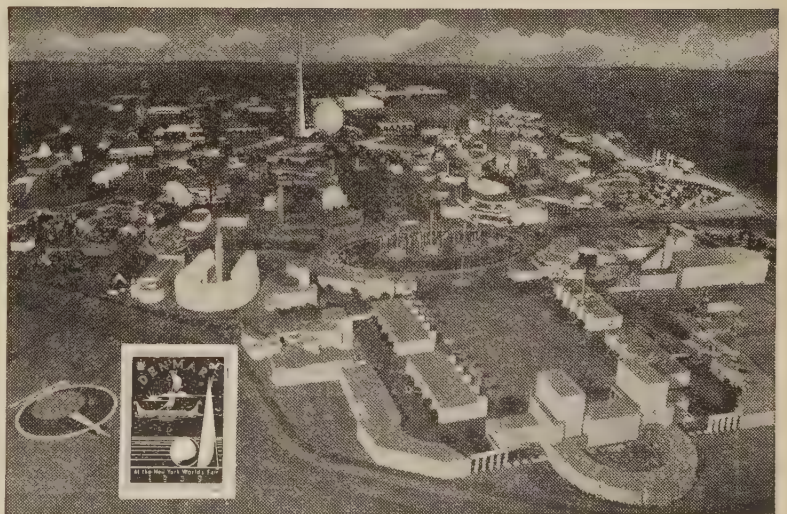
H. J. Hansen, Syn. Treas.

Blandt Landsmænd.

Angaaende Kronprinsparrets sidste Ophold paa Amerikarejsen skriver Kr. Dagblads Korrespondent:

Her ligger Præsident Roosevelts prægtige Yacht parat allerede ved Kronprinsparrets Ankomst til Byen, og efter en Dags Ophold i selve Verdensbyen gaar Turen Søndag den 30. April med Yachten til Præsidentens Landsted Hyde Park. Sejldansen varer det meste af Søndagen, og Ankomsten finder Sted Kl. 18. Den følgende Dag tilbringes som Præsidentparrets Gæster, og Tirsdag den 2. Maj ankommer Kronprinsparret til Verdensudstillingen. Militær paraderer ved Ankomsten, og efter en Lunch sammen med Verdensudstillingens Komite finder Aabningshøjtideligheden i den danske Bygning Sted. Aftenen tilbringes i Metropolitan-Operaen, hvor der opføres „Mestersangerne i Nurnberg“ — som bekendt er Kronprins Frederik en meget stor Wagner-Besundrer.

De følgende Dage tilbringes med Besøg paa Verdensudstillingen, Banket med Islands Generalkommissær, Banket paa „Waldorf-Astoria“, arangeret af den danske Ud-

Perspektiv af Verdensudstillingen i New York.
(Insert: Det danske Udstillingsmærke)

stillingskomite, og Besøg i Vor Frelzers Kirke i Brooklyn og i det danske Alderdomshjem. Kronprinsen besøger Flaaden den 5. Maj, og samme Dag gaar Turen til Philadelphia og Washington. Her bliver der en kort Højtidelighed ved den ukendte Soldats Grav i Arlington, ligesom Lincoln Memorial beses. Gesandtskabet holder en officiel Middag i Anledning af Besøget, ligesom der bliver Reception for amerikanske Autoriteter. Efter et Besøg i Søofficers-Akademiet i Annapolis den 8. Maj gaar Turen tilbage til New York, hvor „Queen Mary“ ligger parat til Afrejsen den 10. Maj.

Han stod paa Vagt, da Kronprinsen blev født. Et amerikansk Blad fortæller en lille Solstraalehistorie om en Mand, Mr. Einar Sebbelov, der indtager en stor Stilling i Fresno i Kalifornien. Han er Dansk-Amerikaner.

Einar Sebbelov aftjente sin Værnepligt i Garden. Det er nu 40 Aar siden, og han stod Vagt uden for Slottet netop den Nat, hvor Kronprinsen blev født. Sebbelov forlod Danmark kort Tid efter Kronprinsens Fødsel, rejste til Amerika og blev herovre. Kong Christian X var dengang Kaptajn ved Sebbelovs Kompagni i Garden, og paa Væggen i den gamle Gardists Hjem hænger et Billede af Kompagnichefen med hans Autograf.

Efter „Nordlyset“.

Kronprinsen og Kronprinsessen udnævnt til Æresdoktorer. Det danske Kronprinspar blev ifølge Associated Press forleden udnævnt til Æresdoktorer ved Southern Californian University.

Mrs. Ruth Bryan Rohde som Universitets-Professorinde. Præsidenten for Monticello College i Illinois, Rohrbough, har meddelt, at Mrs. Ruth Bryan Rohde har akcepteret en Post som Professor (eller siger man Professorinde) i Statsvidenskab og som Konsulent i personlige og Ferieanliggender. Mrs. Rohde blev selv uddannet paa det kendte Kvindekolegium.

Nordlyset

En lovende ung Mand. Mr. Holger Andersen (Søn af Mr. og Mrs. Axel M. Andersen, Chicago, som studerer Kemi ved Harvard Universitet, er blevet udnævnt til Hjælperlærer ved denne Lærestalt. Vi gratulerer den flygtige unge Mand med denne enestaaende Karriere, thi Harvard Universitetet er kendt som det mest fordringsfulde i Landet. Ved hvert Aars Examen bortsendes ca. 50 Procent af Studenterne som ikke dygtige nok til at fortsætte; men denne unge Mand, som tog sin Afgangsexamen fra North Western University med 1ste Karakter og dertil med det mest vanskelige Fag, Kemi, som Hovedfag, har allerede nu efter kun faa Maaneders Ophold paa Harvard og kun 20 Aar gammel opnaaet denne sjældne Udmærkelse. Selvfølgelig vedbliver Holger Andersen med at studere, indtil han har modtaget sin Doktorgrad.

KIRKERAADSMØDE

Den forenede Kirkes Styrelse indvarsles herved til Kirkeraadsmøde i Blair, Nebraska d. 27-28 April d. A. Mødet begynder Kl. 9 Formiddag. Sager som angaar Kirkeraadet maa være os i Hænde senest d. 25 April.

N. C. Carlsen, Formand.

REPRÆSENTANTER ØNSKES

i alle vore Menigheder til at udbrede Erindringer (Souvenirs) fra Dana College og andre

Wigwam Metal Kunstgenstande.

Eenhver Ven af vor Skole og vor Kirke er en eventuel Kunde. Sagen er god — Fortjenesten ligesaa. Betingelser og Prøve frit paa Forlangende.

H. Skov Nielsen, Blair, Nebr.

GO TO DENMARK

in the world's fastest liner

QUEEN MARY Maj 10, 24

via Cherbourg and Paris or via London

AQUITANIA April 29, Maj 17

GRAND EXCURSION .. QUEEN MARY .. JUNE 7

Join this gala trip—see the New York World's Fair and Paris or London en route. Travel overland from Cherbourg, or via the North Sea.

Conducted by MR. W. S. HARLING, CHICAGO

Other Personally Conducted Trips

QUEEN MARY Escorted by B. C. Forsberg MAY 10

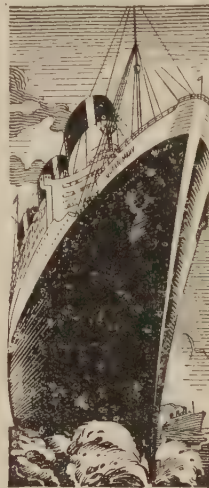
BRITANNIC Escorted by Rudolf Olsen MAY 27

GEORGIC Escorted by B. C. Forsberg JUNE 10

For full information, see your local steamship agent or

CUNARD WHITE STAR

32-34 North Michigan Ave., Chicago, Ill.

TIL DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

Amerika - Danmark Skibe

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe, som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København. Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

Afsejlinger fra New York

Maj 7, 19; Juni 6, 20; Juli 2, 13; August 5, 23; Sept. 6, 17

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Stor Forældre- og Fællesrejse

Fra København den 2. Juli

BILIGE BESØGELSES REJSE TIL

VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG SAN FRANCISCO

Forlang nærmere Oplysninger angaaende specielle reducerede Rundrejse-Rater.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv. fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

KONGE-EGEN PLANTES PAA DANAS PLÆNE.

„Mindet lader som Ingenting, er dog et lønligt Kildespring“.

Dette er et af de mange poetiske Fyndord i det danske Sprog. Uden Modsigelse var det en historisk Stund, da vor danske Kirkeskole paa Bakken bag Blair havde til Æresgæster Danmarks Kronprinspar Frederik og Ingrid den 19de April. Vi ønsker at holde dette Besøg i Minde. Og et Minde bevares bedst, naar det er knyttet til en eller anden rodfæstet Genstand. En Kilde kunde vi ikke fremtrylle, men et Træ kan gro i Danas Have. Derfor planlagtes i Programmet, at det mest højtidsfulde Øjeblik under Besøget skulde vies Plantningen af en Konge-Eg. Dette skete ca. Kl. 4 hin Eftermiddag paa et centralt Punkt mellem Hovedbygningerne,—eller som det kaldes, „the Quadrangle“. Assisteret af et Par Medlemmer af et lokalt Spejderkorps og Præsident L. Siersbæk, føretog Kronprinsen Plantningen, medens et Par Tusinde Tilskuere stod omkring paa den for vort Kirkefolk saa minderige Jord.

Derpaa holdt Skolens forhv. Præsident og ældste

Lærer, Dr. C. X. Hansen, Hyldesttale som følger i Oversættelse:

„Dette er et fremtrædende Øjeblik i Dana College og Trinitatis Seminariums Historie. Disse to Institutioner paaskønner meget, at Hans Kongelige Højhed vilde begunstige vor Skolegrund med et Besøg. At denne Begivenhed nu maa blive bevaret i Minde bestandig, hvilken mere betegnende Handling kunde man vel udføre paa denne Dag, for at den maa blive erindret af deres Efterkommere, som forlod Deres Højheds Land, end at plante en kraftig Eg, der skal sende sine Rødder dybt i Mulden og sin Stamme i stadig Stigen op mod Himlens dybe Blaa! Dette symboliserer de stærke og handledygtige Karaktertræk hos disse Folk, der nu, omplantet i en ny Muldjord, bærer med sig det bedste og fineste, Hans Kongelige Højheds Nation besidder, for at overføre det til den nye Nations Kultur og berige den med de Idealer, der voksede frem gennem en hundred-aarig Civilization.“

DØD FOR MIG!

Mel. — „Op dog, Zion!“ (Sgr. No. 8)

Død for mig — er Korsets Sang
med den dybe Hjerteklang.
Genopstandne Frelser, giv
at den blive maa mit Liv!

Død for mig — er Salighed,
naar i Tro mit Hjerte ved:
Døde Du for mig, da maa
frelst af Død og Dom jeg gaa!

Død for mig — er Klippegrund,
Troens ægte Perlefund,
Frelsens sikre Himmelvej,
om jeg Korset glemmer ej!

Død for mig — det lægger ind
Korsets Smerte i mit Sind.
Soned' Du, hvad jeg forbrød,
er jeg nu for Synden død!

Død for mig — er Troens Sang,
Kærlighedens ægte Klang,
Haabets faste Ankergrund,
Lovsangstonens dybe Bund!

Død for mig — er hvad jeg ved
her om Jesu Kærlighed!
Og i Himmelkor en Gang
synger jeg den samme Sang!

Efter „Kirkeklokken“

Indsendt af Mrs. N. B. Nelson, Easton, Calif.

**En Lægmandsprædiken.
FOR ELLER IMOD.**

Hvo som ikke er med mig er imod mig,“ siger Jesus. Hvorfor ser man ikke Frugterne af dette „Enten-Eller“ saa meget i vor Tid som man saa det for en 30 eller 40 Aar tilbage? Kan man ikke se den ynkelige Tilstand som det er at „hænge paa Gærdet,“ eller tør man ikke slippe Verden? Thi det er jo der vort Standpunkt maa vise sig.

Eftersom Jesus ikke er personlig iblandt os mere, saa hedder det ikke „Verden og Jesus,“ men derimod „Verden og Guds Folk“. Og Guds Folk lever jo da endnu; det er da ikke alle man maa sætte i Spørgsmaalstegn. Men hvordan er dit Standpunkt til dem? Netop dem, som du er klar over er de sande troende? Er det dem, der er dine allerbedste Venner? Er Gud dit Vidne at det er dem du elsker med Jesu Kristi inderlige Kærlighed?

Og ligesaa med Bønnen og Bordet; det er jo der vi møder Jesus og det drages vort Hjerte stadig imod, dersom vi er Guds Børn. Men saa er der jo nogle, som siger: „Ja, den Slags Talemaader kender vi jo nok; men det passer nu bare ikke med Virkeligheden; vi har kendt mange af dem som kaldte sig Hellige, og de var slet ikke mere kærlige end andre.“

Men, kære Ven, det vidner jo kun om, at du taler om noget, som du ikke kender til; thi alle dem, der har smagt Guds Godhed og den tilkommende Verdens Kræfter, de ved, at det med Guds Rige er som Skatten og Perlen der er meget større for dem end alt andet; de har erfaret, at en Dag i Herrens Forgaarde er bedre end tusinde i Verdens tomme Glæder; de har oplevet, at det er godt og lifligt for Brødre at bo tilsammen. Der har Gud beskikket Velsignelsen indtil evig Tid, og de ved at den eneste sikre Vej til Frelse er, at Jesus vedbliver at være

saa stor for os, at intet i Verden kan sammenlignes med ham; samt at man vedbliver i alle Ting at indrette sit Liv efter hans Ord. Alle de andre, som ikke har oplevet Livet og Lykken i hans Samfund, maatte de bare ikke for sent opdage at dette aandelige og evige Liv er lige-saa virkelig som det jordiske Liv.

Men en Ting vilde hjælpe mange haltende Guds Børn mere til Livet og Lykken i Gud, og det er, at man tager et klart Standpunkt, saa enhver kan se hvad det er og hvem du tjener. Bed Guds Aand vise dig hvad det er som tager Glæden og Kraften ud af dit Liv og bøj dig saa i Ydmyghed for hans Vejledning.

H. Mikaelsen.

**EN SANG BLIVER TIL.
Af Pastor Emil Larsen.**

Frances Ridley Havergal, hvis aandelige Sange synges over den ganske Verden: til Velsignelse for utallige, havde aldrig selv tænkt paa at blive Digterinde. Og aldrig havde hun drømt om, at hendes dejlige Sange skulde blive oversat til mange forskellige Sprog og paa den Maade naa ud over hele Jordens Kreds.

Men saaledes tænkte Gud. Han havde udtaget sin Tjenerinde til det høje Kald og i sin Almagt, Visdom og Kærlighed formede Han hendes Livs Vej og Tilskikkelser saaledes, at de afgav de rigeste Betingelser for hendes dybe, religiøse poetiske Frembringelser.

Til mange af hendes Sange er knyttet særlige Oplevelser, og er man bekendt med disse, saa faar de paagældende Sange endnu større Værdi for En.

Her skal fortælles lidt om den første af hendes Sange, som gjorde hendes Navn kendt i videre Kredse og derved kom til at danne Begyndelsen til et rigt og velsignet Forfatterskab af dybe og smukke aandelige Sange.

Frances Havergal var en ung Pige paa 22 Aar, da hun for anden Gang var paa Rejse i Tyskland, og under denne Rejse skrev hun Sangen: „I gave my life for thee“.

Allerede som Barn havde hun fornøjet sig selv og sine Nærmeste ved at agere Versmager og fangede tit sine Tanker ind i Versets Form. Men hun regnede ikke selv med disse spredte Tilløb og anede ikke, at Digtingen skulde blive hende et guddommeligt Kald, hvorigennem Velsignelsens Naadestrømme skulde flyde ud til mange Hjertes.

Paa den omtalte Tysklands Rejse i 1858 boede hun en Tid hos en Familie, som blandt mange andre Billeder i deres Hjem ogsaa havde et af den tornekrønte Frelser.

En Dag, da hun sad alene i det Værelse, hvor Billedet hang paa Væggen, kom hun til at falde i Betragtning over det. Jo mere hun saa paa Billedet af den korsfæstede Kristus, desto mere greb det hendes Sjæls Inderste, hvad Gud havde gjort for hende ved det fuldbragte Frelsesværk paa Golgatha.

Under Billedet stod der: „DETTE HAR JEG GJORT FOR DIG, HVAD HAR DU GJORT FOR MIG?“ De Ord brændte sig ind i hendes Bevidsthed, og medens hun sad og mediterede over, hvad hendes Sjæls Frelse havde kostet, fødtes en Sang i hendes Hjerte.

Hun skrev Ordene ned i Stilheden for Guds Aasyn. Hele Sangen samler sig om Korset og Ordene: „Dette har jeg gjort for dig, hvad har du gjort for mig!“

Nedenfor gengives Sangen og der forsøges at fastholde den oprindelige Stemning.

Dit Liv du gav for mig,
dit Blod paa Korset randt,
din Frelse ejer jeg,
Tilgivelse jeg fandt,
— Dit Liv du gav for mig!
Hvad har jeg givet dig?

Din Faders Herlighed
og Trone du forlod.
Du steg til Jorden ned,
for mig du gjorde Bod.
— Du alt forlod for mig!
Hvad har jeg ofret dig?

Du mine Synder bar,
tog min Elendighed.
Min Sjæl du friet har
fra Helveds Pinestød.
— Hvor har du lidt for mig!
Hvad her jeg lidt for dig?

Til mig du bragte ned
fra Himlens skønne Sted
Gud Faders Kærlighed,
hans Naade, Fryd og Fred!
— Du Gaver bragte mig!
Hvad har jeg bragt til dig?

Mit Liv jeg giver dig,
hver Time og hver Dag.
Ej Verden søger jeg,
kun ene dit Behag.
— Du gav dit Liv for mig!
Mit Liv jeg giver dig.

Da Frances havde fuldendt Digtet og læste det igennem, følte hun sig skuffet. Det var jo saa fattigt, og dækkede slet ikke fuldgældigt over, hvad hun tænkte og følte i sit Indre.

Hun syntes, det var mislykket for hende, og mismodig krøllede hun Papiret med Versene sammen og kastede det skuffet bort.

Men da hun havde sundet sig lidt, rejste hun sig. Gik hen og tog Papiret op igen, og læste Versene igennem paany. Hun syntes bedre om det denne Gang, og besluttede at gemme det.

Hun renskrev Digtet og sendte det til sin Fader, der var Præst i den engelske Statskirke. Faderen var en rigt begavet Personlighed med Sans for Poesi og med udprægede musikalske Gaver. Datteren vidste, at her vilde hendes lille fordringsløse Sang faa en velvillig og retfærdig Bedømmelse.

Hendes Fader blev grebet af den enkle Paaskesang, den talte saa personligt til hans eget Sind og Hjerte. Ordene nynnede i hans Indre og fremelskede en lille køn Melodi. Han sendte det til et kristeligt Ugeblad i England. Det blev optaget—og meget hurtigt vandt den lille Sang vid Udbredelse og blev meget yndet i næsten alle kristelige Kredse i det engelske Kongerige.

Fra England naaede Sangen videre og videre ud, og snart var den gaaet over hele den evangeliske Verden.

Opmuntret af den gode Modtagelse, som denne Frances Haverlags første Sang havde faaet, skrev Digterinden endnu flere aandelige Sange. Og da ogsaa de blev vel modtaget, fortsatte hun paa sin litterære Bane og skrev flere hundrede Sange.

Mange af disse aandelige Sange lever den Dag i Dag og er meget yndede.

Men den første Sang, var denne lille Paaskesang, som her er omtalt.

Til Guds og Lammets Ære synges disse Sange, og det er godt for Herrens Folk at synge til Guds Ære, medens vi vandrør hernede. Det er en god Forberedelse til engang at være med til sammen med Englenes Titusinder at synge de himmelske Lovsange for Guds og Lammets Trone.

„DU MAA VÆRE EN LYKKELIG MAND —“

Et interessant Træk fortælles af Fabrikmissionæren. Han fortæller om en Arbejder paa en Fabrik, som altid vilde drille Missionæren. Men saa engang kom de i Snak, og paa een Gang brød Missionæren af og sagde: „Sig mig engang, hvorfor laver du altid det Sjov, du mener det jo ikke, det er ikke dit Alvor det, du siger.“

„Han stod lidt og saa paa mig,“ fortsætter Missionæren sin Beretning, „saa sagde han: „Næ-h, du har Ret, jeg mener det ikke, men du, jeg føler mig saa tom og ulykkelig, saa jeg maa gribe enhver Lejlighed til at faa lidt Kulør paa Tilværelsen.“ Efter en lille Pause kom det overraskende for mig: „Du maa være en lykkelig Mand, der kan tro paa en Gud og en Mening med Livet.“ Der kom noget fugtigt i hans Øjne, saa vendte han sig om og gik.

Som han er der mange af Dagens travle Mænd; hvor trænger de til at høre Ordet af vor Frelser: „Kom til mig, alle I, som arbejder og er besværede.“

Ogsaa Havnemissionæren har gjort lignende Erfaringer fra sin Arbejdsmark. Han fortæller:

Det ringede paa min Dør og da jeg lukkede op, stod der uden for Døren en for mig ukendt Mand. Paa mit Spørgsmaal om, hvad han ønskede, svarede han kun: „Jeg har hørt, at De er en Guds Mand.“ Paa mit fornyede Spørgsmaal om, hvad han ønskede, svarede han: „Det lyder vel ikke løjerligt for Dem, naar jeg spørger Dem, hvordan man bliver frelst.“ Han blev hurtigt budt indenfor, og vi fik en lang Samtale om mange og meget, og jeg fik ogsaa Lov til at aflægge Vidnesbyrdet om den Frelser, der kom til Jord for at gøre Syndere salige. Da han ikke boede langt fra mig, blev han indbudt til at komme til Bibelkredsen i vort Hjem, og han har siden været trofast til at komme. Ved et af Møderne bøjede nogle faa af Vennerne og jeg vore Knæ sammen med ham, og han fik sit første Møde med den kære Frelser. Han har faaet et Testamente og en Sangbog, som han har bedt om, og han læser nu for sin Familie derhjemme, „thi,“ siger han, „jeg vil gerne have, at min Familie skal have Del i den Lykke, jeg har fundet.“

(Fra Missionen i Kbv.)

VI HAR EN LEVENDE FRELSE.

En Missionær havde talt til Folket i en indisk By. Da han sluttede, kom en Muhammedaner hen til ham og sagde:

„Vi Muhammedanere er rigere end I. Vi ejer noget som I Kristne ikke har.“

„Fortæl mig hvad det da er“, sagde Missionæren.

„Vi har i vor hellige By, Mekka, vor store Profet Muhameds Kiste. Naar I kommer til Jerusalem har I kun en tom Grav.“

„Ja,“ svarede Missionæren, „det er en velsignet Forskel. Eders Profet, Muhammed, er død, og I har kun en

Kiste igen. Vor store Profet, Jesus, lever. Ingen Grav kunde beholde ham. Han er sandelig opstanden. Og denne vor opstandne og guddommelige Frelser sagde til os:
„Jeg lever, og I skulle leve!“

Efter „300 Fort.“ ved M. Hallesby.

HVAD ER DET VÆSENTLIGE VED KRISTENDOMMEN?

En Lovkyndig spurgte en Dag Jesus: „Hvilket er det største Bud i Loven?“ Det var et spidsfindigt Spørgsmaal. Han haabede vel at bringe Jesus i Forlegenhed og maaske lukke hans Mund. Men Jesus satte sig ud over Mandens urene Motiver og gav ham et klart og rigtigt Svar. — I Dag har den Lovkyndiges Spørgsmaal faaet en anden Form og lyder nu saaledes: Hvad er det største i Kristendommen? Hvad er Kristendommens egentlige Kerne? Hvad er det uomstødelige Bevis paa, at jeg er en Kristen? Eller: Hvornaar er jeg en Kristen? Jo mere man stiller sig Ansigt til Ansigt med disse Spørgsmaal, jo mere vil man opdage, hvor vanskeligt det er at give et konkret Svar.

Hvad er da det væsentlige i Kristendommen? Det er mit Hjertes Indstilling overfor Gud. Elsker jeg Ham?

Og er først Hjerteforholdet til Gud i Orden, kommer ogsaa det andet Bud paa sin rette Plads: Kærligheden til Mennesker. Den, der har modtaget Guds Barmhjertighed i sit eget Liv, vil ogsaa erkende sin Gæld til andre Mennesker. Vi vil gerne unde de andre den samme Lykke, som vi selv ejer. Vi vil kæmpe og ofre, for at de andre skal blive delagtige i det, som Gud i sin Naade har skænket os. Er vi selv blevet reddet, vil vi være med til at redde andre. I vort eget Land vil vi redde dem, som lever uden Gud, og vi vil arbejde med indtil Jordens yderste Grænse. Det er ikke levende Kristendom, som ikke har Missionssind. Den, der ikke har erkendt sin Gæld overfor den ikke-frelste Verden, som ikke har hørt Mesterens Kald om at være med i det store Indhøstningsarbejde, mangler endnu at faa Øjet opladt for sit eget Ansvar og for Gudsrigets Herlighed.

Efter „For Fattig og Rig“, 16. Okt. 1938.

ORDET

I Anledning af Professor Karl Barths Besøg i Danmark har Professorinde Hal Koch skrevet dette Digt.

Og Jesus kaldte dem med disse Ord:
„I ved, at Folkets Fyrster her paa Jord
de bruger Myndighed, og Magtens Aand
er Svøbeslag i Verdens Herrers Haand.

Jeg vil det anderledes iblandt jer;
thi den, som tjener, han den store er,
den ypperste, det er den Herrens Træl,
der glemte helt sig selv for andres Vel.“

Saa lød hans Ord. Hans Budskab var kun Ord.
De fløj som Frøkorn over viden Jord.
Men Sæden faldt i haardt og stenet Bryst;
den voksede til gold og fattig Høst.

Hans Budskab var kun Ord. Og Verden vil,
at der skal Handling, Kraft og Magtbud til.
Hans Ord blev kun bekræftet ved hans Død;
til Korset blev Guds Ord, vor Frelser, fød.

Kr. Dagbl.

DEN STORE LÆGE.

Af M. Erlandsen

For ca 60 Aar siden besøgte Pastor N. N. en 70 Aar gammel Kone. Hun laa paa et elendigt Leje med et daarligt Tæppe over sig.

Hun havde en Lammelse. Paa Bordet stod en Kop sort Kaffe og et Stykke tørt Brød. En gammel Kone, som boede hos hende, var beskæftiget ude i Byen det meste af Tiden, saa Plejen var elendig.

Præsten spurgte hende: „Har De ingen Børn?“

„Jo, men de bryder sig ikke om mig,“ svarede den gamle Kone.

„Kommer her ikke nogen Læge?“

„Nej, der er ingen Læge, som kan hjælpe mig.“

„Kender De ikke den store Læge, Jesus?“

„Nej, han vil ikke komme til en Stakkel som mig.“

Da jeg forklarede hende, at Jesus selv var fattig og hjalp alle fattige og syge, som kom til ham, brast hun i Graad.

„Ja, ham kendte jeg, da jeg var ung. Men ak, nu er det længe siden. Nu er det vel for sent.“

Jeg talte nu med hende om Frelserens Kærlighed, der aldrig ophører, og gik senere til hendes Datter og fik hende til at pleje sin Mor.

Ved et senere Besøg fandt jeg den syge straalende af Glæde. Hun udbrød:

„Den store Læge, De talte om, er kommen til mig. Er jeg end ikke rask, saa har jeg det godt. Før var jeg altid ene, men nu føler jeg mig ikke alene. Jeg ligger og taler med min Herre og Frelser, og det er min Glæde. Gud lønne Dem, fordi De viste mig hen til ham! Før laa jeg og ønskede mig Døden, men nu kan jeg sige: „Som du vil, Herre!“ Kalder han mig, rejser jeg gerne. Ellers venter jeg, til hans Time er inde.“

Vi burde aldrig forsømme nogen Lejlighed til at bringe vore Medmennesker det glade Budskab. Tænk, hvilken Forskel paa før og nu hos den gamle Kone. Var Præsten ikke kommen til hende med Guds Ord, hvad saa? Er der ikke en, du kan bringe det gode Budskab i Dag? „Den, som omvender en Synder fra hans Vejs Vildfarelser, han frelser en Sjæl fra Døden og skjuler en Mangfoldighed af Synder“ (Jak. 5,20).

FRELSERENS KLAGE.

Paa en Tavle i Domkirken i Lubeck læses disse Linier:

I kalder mig **Mester** og — spørger mig ej,
I kalder mig **Lyset** og — ser mig ej,
I kalder mig **Vejen** og — gaar den ej,
I kalder mig **Livet** og — begærer mig ej,
I kalder mig **vis** og — følger mig ej,
I kalder mig **skøn** og — elsker mig ej,
I kalder mig **rig** og — beder mig ej,
I kalder mig **evig** og — søger mig ej,
I kalder mig **naad'g** og — tror mig ej,
I kalder mig **almægtig** og — ærer mig ej,
I kalder mig **retfærdig** og — frygter mig ej,
Hvis jeg jer fordømmer, saa fortænk mig ej.

Ved. C. C.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Fjerde Søndag efter Paaske. 7 Maj.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Jak. 1:17—21; Joh. 16:5—15.

Ny Tekstr. — 2 Kor. 5:14—21; Joh. 8:28—36.

HAN ER MED MIG.

Det er ubehageligt, om ikke frygteligt at staa ene i Verden. Ude i Veststaterne mener man, at Eneboerne enten er eller snart bliver Særlinger. De Vise siger, at Mennesket er et socialt Væsen. Dermed er ikke sagt, at det ikke er gavnligt at være ene til Tider, særlig for at tale fortroligt med sin Gud og finde Ro fra Verdenslarmen. Jesus siger (i ny Ev.), „Han som sendte mig er med mig; han har ikke ladet mig alene, fordi jeg altid gør det, som er ham til Behag.“ Dette er Nøglen til hans Sejr over Satan, hans Renhed fra Synd og hans Opstandelse fra Dødsriget. Deri bestod hans legemlige Hellighed. Thi ogsaa Jesus var bange for at blive ene; vi husker hans „kunde I ikke vaage en Time med mig“ i Gethsemane, og hans Smertesraab paa Golgatha, „Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig!“ Han gennemgik Ensomhedens Kvaler i Døden for, som Hvedekornet, at kunne bære mere Frugt for Faderens Velbehag, nemlig en Flok af forløjste Brødre. Derfor udmundede hans Opstandelseshilsen netop i dette: „Jeg gaar til min Fader og eders Fader, min Gud og eders Gud.“ Det var Opfyldelsen af hans Hjertebøn: „at de (som tror Sandhedens Vidner) maa alle være eet, ligesom du, Fader, i mig og jeg i dig, at ogsaa de skulle være eet i os, — jeg i dem som du i mig, — de skulle være hos mig“ (Joh. 17). Og den sidste og største Forjættelse, der lød fra ham, var jo — „Og se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende!“ „Efter sin Villie genfødte han os ved Sandhedens Ord for at vi skulde være en Førsteegrøde af hans Skabninger“, skriver Jakob, og tilføjer — „I vide det, mine elskede Brødre!“ Troen paa Evangeliet og Tilegnelsen af Sakramenterne er Foreningsmidlerne.

For at denne Forening kan virkeliggøres lover Herren at sende Talsmanden (gl. Ev.). Det græske Ord brugt her er Paraklet, hvilket betyder, een der hjælper ved at forene sig med os til Trøst og Raad. „Han skal tage af mit og meddele eder“ siger Jesus. Kun forblindede Daarer vilde afslaa et saadant Fællesskab.

Fra vor Kirkemark.

Pastor Alfred Thomsen og Hustru Florence kan holde Sølvbryllup den 28 Maj i Aar. Da der er mange Mil mellem os og Afrika bliver de næppe Genstand for en traditionel dansk-amerikansk „Surprise“. Lysten til Turen og Overraskelsen er stor nok; men vi maa nøjes med at sende en hjertelig Lykønskning i Anledningen og føje dertil Ønsket om Guds store Velsignelse over deres Hjem og Gerning fremdeles under deres Livsaften derude paa Sudans fjerne Missionsmark.

Pastor C. M. Videbecks Adresse er nu 22 Gelston Ave., Brooklyn, N. Y. Han bliver indsat som Præst for Salems Menighed i Kirken paa 128 Prospect Ave. Søndag 7 Maj af Atlantic Kredsens Formand, Pastor V. W. Bondo, Toronto, Canada.

Næste Søndag (7 Maj) er det at det store Ungdomsstævne finde Sted paa Dana College. Gudstjeneste Kl. 10:45 og 2:30 og Friluftsmøde Kl. 6. Baade Unge og Gamle er velkommen. Samme Aften giver Dana Koret sin Hjemmekoncert i Auditoriet.

Andagtsheftet „Wells of Salvation“ No. 2 er nu færdig til Udsendelse. Det dækker Maanederne Maj og Juni, koster 10cts per Eksempel (85cts per Dusin; \$5.00 per 100) og er skrevet denne Gang af Præsterne Theo. I. Jensen, Des Moines, E. W. Petrussen, Neola, M. G. Christensen, Cedar Falls, og L. Siersbeck, Dana College. Det er vort Ungdomsforbund der udgiver disse ypperlige Smaahefter i Lommeformat; dets Formand, Pastor F. C. M. Hansen, leder Foretagendet. Der er en Sides Læsning for hver Dag, og her er Bevis paa at vore egne Forkyndere ikke staar tilbage i bibelsk Granskning og klar Forkyndelse for andre Kirkers Præster. Hefternes Udbredelse er nu en meget lovende Lokalmission for en Lægmand ved at købe et Parti til fri Uddeling i Nabolaget. Eller dersom man er temmelig godt forsynet der i Menigheden, saa skriv til D.L.P.H. at de kan sende en Pakke af dem til een af vore Hjemmemissioner og fattige Menigheders Præster.

Pastor Wesley Andersen, Præst for Bethania Mgh., Kimballton, Ia. har sagt Ja til et Kald fra Trinitatis og Zion Mghr. ved Kenmare, N. D.

Naar Præsterne rejser til vort Samfunds Aarsmøde gælder følgende Regler, ifølge Sekretær Kirkegaards Oplysning:

1- „Clergy Fare“ eller een Cents per Mil over korteste Vej længde tilstedes som Basis for Udligningen af den fælles Rejsehjælp. Dette gælder kun for den Distance for hvilken vedkommende maatte betale Billet (altsaa ikke hvor man har Fribillet).

2- De, hvis Billet overstiger \$50.00 (total Pris), tilstedes ikke Ret i denne Udligning mere end to paafølgende Aar ad Gangen. En Undtagelse gælder dog Kredsformændene.

3- Under ingen Omstændigheder tillades Udligningens Basis at overstige \$25.00. Det vil altsaa sige, at dersom Gennemsnitssummen overstiger \$25.00, saa bliver alle Ud. betalinger reduceret forholdsvis til dette Basis.

Kand. theol. Andrew Poulsen Staby har sagt Ja til et Præstekald fra vor Menighed i Plainview, Neb. og venter at tiltræde efter Ordinationen under Aarsmødet i Juni. Dermed er vore fire Kandidater antagne i Kald og der er endnu Vacancer. Seminarregisteret antyder kun een Graduent til næste Aar.

Vor Børnehjemskomites (Charity Board) Formand, Pastor H. W. Bondo, lod høre fra sig m. H. t. „en god Vens“ Spørgsmaal i No. 13 ang. Oplysning om Pastor Kroghs Forflyttelse til vor Mission i Oaks, Okla. Det lyder i Uddrag s. flg. — „Ja, vi kunde jo nok have fortalt det forlænge siden; men det vilde jo ikke have været i Overensstemmelse med et nu brugbart Princip i vort Samfund, at alt hvad der angaar Præsternes Flytning skal man gerne høre „by the grapevine route“, eller læse det i vore Dagblade, for saa siden at faa rigtig Besked. Det er maaske en god Ide; der er jo saa meget vi maa vænne os til nu om Dage. Pastor Krogh og Hustru betragter det ikke som noget attraaværdigt at drage Pension saalænge der er Mulighed for at de kan tjene sit Brød. De er virksomme Mennesker, der gerne vil tjene Herren saalænge som muligt. Pastor C. A. Vammen, saavel som jeg, har søgt her og der efter just saadanne Hjælpere for Indianermissionen. Saa mødtes vore Tanker i Luck, Wis., som førte til Brevveksling mellem Forstander Vammen og Pastor Krogh med det Resultat som foreligger. Selvfølgelig var vor Komite medvidende og for saavidt medvirkende. Ellers er det jo Bestyrerens Ret at hyre saadan Hjælp som han trænger til. Hvad Løn og Tid angaar, da er det os ubekendt saavidt. Vi vil dog gerne sige, at det glæder os at vide, at man er interesseret i vore Medhjælpere paa vore Børnehjem, og at Pastor og Mrs. Krogh vil bruge deres Evner og Erfaring just der hvor de tiltrænges.“

Tak, Broder, for Oplysningen. Vær forvisset om at baade „Vennen“ og alle vi andre er ogsaa glade ved at vore trofaste ældre men endnu brugbare Medbrødre i Tjenesten kan faa Anledning til Virksomhed i Vingaarden. Det var ikke Kritik, men blot Nyhedsinteresse der fremkaldte Spørgsmaalet. Dog fik vi ikke endnu at vide hvori Tjenesten bestaar dernede, men vi antog at det er „blandt Børnene“.

Bryllupsklokkerne vil ringe i Council Bluffs næste Mandag (Maj 8) naar en Præst og en Sagfører bliver forenet i det hellige Ægteskab under Pastor F. C. M. Hansens erkyndige Betjening for Alteret i Vor Frelasers Kirke. For ikke at spænde Nysgerrigheden for stramt, — thi dette er nu noget usædvanligt, baade med denne Forening og at vi fik førstehaands Oplysning forud, — skal vi straks meddele, at det er Pastor Kristian Marenti Ludvigsen og Advokat Helene Gebuhr der har besluttet at hjælpe hinanden med at tjene andre i Guds Rige som Ægtefolk. Vilsen finder Sted Kl. 7 Aften, hvorefter en Luncheon nydes hos hendes Forældre, vor Kirkes velkendte Venner, Kontraktør John Gebuhr og Hustrus Hjem. Derefter gaar Ægteparret paa Bryllupsrejse østpaa til Montreal, hvor de gaar ombord i C.P.S. „Montealm“ paa Vej til Europa, hvor England, Norge, Sverige og tilsidst Danmark besøges. Særlig gælder Rejsen Pastor Ludvigsens Forældre, L. Ludvigsen paa „Bakkebo“ ved Tavlov Station, Jylland, og hans Søsken ved Fredericia, saavel som Brudens Slægtninger i Randers og København. Hjemvejen lægges over Tyskland og Frankrig med Plan om at være tilbage midt i August — om Gud vil. Som vi ved, er Pastor Ludvigsen Præst for vor Menighed i Moorhead, Iowa. Hans første Hustru døde for nogle Aar siden oppe i Pass Lake, Canada. Student Leo Andersen fra Trin. Sem. vil betjene Menigheden under Fraværelsen. Miss Gebuhr er jo velkendt fra Skolen og Ungdomsarbejdet i Kredsen. Hun tog Uddannelse som Sagfører og svang sig frem i Faget indtil et Sygdomsanfald hindrede hendes videre Karriere. Hun genvandt dog sit Helbred og har været ansat hos et Firma i Denver.

Da begge er af og til Bidragydere til vort Blad, sende vi dem hermed et „Hjertelig til Lykke!“ baade i Ægteskabet og paa Rejsen!

Pastor A. M. Andersens Hustru afgik ved Døden i Glendale, Calif., Natten mellem 26—27 April, ifølge et Telegram til Samfundskasserer H. J. Hansen, hvis Datter er gift med en af Sønnerne. Begravelsen fandt Sted i Mandags. Mrs. Andersen blev 84 Aar gammel og var otte Aar yngre end sin Mand, vor Kirkes højttagede Nestor og den ældste dansk-lutherske Præst i Udlandet. De blev ægteviede 5 Marts 1875 og havde 16 Børn, af hvilke kun fem Sønner, to Døttre og en Plejesøn overlever Moderen. Mere udførlig Meddelelse kommer nok senere.

Matthias Christiansen, et ældre Medlem af vor Immanuel's Menighed, Racine, Wis. afgik ved Døden 3 Marts dersteds. Han har været Medlem i 48 Aar.

DET TROGFYRRETYVENDE AARSMØDE

Den forenede danske evangeliske lutherske Kirkes 43de Aarsmøde vil blive afholdt i Oakland, California 12—18 Juni, 1939. Aabningsgudstjeneste Kl. 7:30 Aften.

Tankesprog: „Hans Navn kaldes Under, Raadgiver, vældige Gud, Evigheds Fader, Fredsfyrste.“ (Es. 9, 6).

De almindelige Valg og Forhandlingsgenstande.

Valg af Formand, Lægmedlem af Kirkeraadet, Redaktører, Medlemmer af de forskellige Raad og Komiteer, vore Missioner, Skolesagen, Litteraturmissionen og Børnehjemmene.

Ekstraordinære Forhandlingsgenstande.

1. Det foreslaaede Hjemmemissionsraad.
2. Det foreslaaede Indianermisionsraad.
3. Regler for Forlagshuset.
4. Regler for Præstekaldelse.
5. Forslag om Samarbejde mellem den danske og den forenede danske Kirke paa visse fælles Arbejdsmarker.
6. Ændringsforslag til det nye Pensionsfonds Regler.
7. Forslag til Forberedelse af Skolens 60 Aars Jubilæum og Samfundets 50 Aars Jubilæum henholdsvis i 1944 og 1946.

Fuldmagtskomiteen vil være paa sin Post ved Aarsmødets Hovedkvarter Mandag d. 12 Juni, Kl. 1 Eftermiddag. Præster og Lægdelegater bedes indmelde sig straks ved deres Ankomst.

Præsterne maa indmelde deres Delegater til Samfundets Sekretær saa tidligt, at Navnene kan være ham i Hænde mindst fem Dage inden Aarsmødet begynder. Samtidig indmelder Præsterne sig selv.

N. C. Carlsen, Formand

M. L. Kirkegaard, Sekretær

Vor Frelasers ev. luth. Menighed i Oakland, Calif., udsteder herved en hjertelig Indbydelse til Præster, Delegater og Medlemmer af vort Samfunds Menigheder til at deltage i Den for. d. e. l. Kirkes 43de Aarsmøde.

Indmeldelse fra Præstefolk, som venter at deltage, bør sendes til en af undertegnede ikke senere end 1. Juni. De, der har Slægtninge eller Venner, hos hvem de ønsker og venter at komme til at bo, bedes nævne saadanne. Forud indmeldte Præster og Præstekoner vil faa gratis Logi. Indmeldelsesafgift er en halv Dollar. Nærme Oplysninger vil fremkomme i vore Kirkeblade fra Tid til anden.

Henry Jorgensen, Sekretær,
1416 Edith St., Berkeley, Calif.

H. M. Hansen, Præst,
3407 Morrison Ave., Oakland, Calif.

FRA DET KONGELIGE BESØG PAA DANA COLLEGE ONSDAG 19 APRIL.

Kronprinsparret eskorteres af Formand Carlsen og Præsident Siersbeck til Auditoriet.
Et lokalt Spejderkorps staar Vrgt.

Kronprinsesse Ingrid skænker Kaffe til Dr. Carlsen ved Kaffebordet i Skolens Spisesal.
Med Tak til World-Herald, Omaha, for Billederne.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 107 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

ALBERTA

Edmonton

En af Menighedens unge Gert Wilhelm Hauglund, født 11 Aug. 1905, døde d. 5 April i Camrose, Alberta. Han var Præstesøn og fik sin Opvækst i Jylland og paa Fyn. 1927 kom han til Canada og arbejdede i Manitoba, Saskatchewan og i Edmonton, Alberta. De sidste Aar, han levede, var han syg og havde flere Operationer. Nu fik han, der var forældreløs, Lov at holde Paaske hjemme. Ved Begravelsen d. 8 var der mange Blomster. Hauglund havde vundet sig Venner overalt. Han fik det Vidnesbyrd, at han var en Israelit, i hvem der ikke var Svig. Især de unge vil savne ham.

Standard

Uden forudgaaende Sygdom døde Hrr Peter Hansen d. 13 Marts. Han var født 1858 i Danmark og blev begravet fra Kirken i Standard d. 16 Marts. Hansen efterlod sig 4 Døtre og 3 Sønner.

To trofaste Menighedsmedlemmer fejrede d. 3 April deres Sølvbryllup. Gratulanter kom allerede til Morgenkaffen, og mange flere kom i Dagens Løb. Om Aftenen var Sølvbrudeparret og deres Børn inviteret til Fest i Kirkens Undersal. Der var smukt pyntet og der var Musik, Sang og Taler, Forfriskninger og Gaver.

Olds

Kvindeforeningens Kurvefest d. 27 April gik trods daarligt Føre over Forventning godt. Udbyttet var \$30.00.

Tilley

Hrr og Fru Wm. Mortensens har mistet en lille Søn, som blev begravet d. 13 Marts. Trods Kulde og store Sne-driver var der et talrigt Følge, og der var mange Blomster.

Ved Foraars-Missionsmøderne talte Pastor A. Husted Christensen, Standard, og Pastor Holm, Scandia. Det stærke Tøvejr, der netop indtraf før Møderne, gjorde Vejene svære, dog kom mange. Offeret om Søndagen var \$40.00

Hrr Rasmus Skriver fra Dickson har forpagtet en Gaard ved Tilley og har taget Bolig der med sin Familie.

En Immigrant, Søren Nyvang er kommen hertil fra Danmark. Alt ser bedre ud her end Familien havde ventet.

SASKATCHEWAN

Redvers

Kvindeforeningens Foraars-Fællesmøde holdes i Kirken 14 Maj efter Gudstjenesten.

Pastor Skanderup fastslaar at vore Kvindeforeningers Opgaver er at være Menighedens Tjenerinder efter bedste Skøn. Dette fastsættes nærmere som omhandlende, 1) den opbyggelige Side med Bøn, Tale, Oplæsning og Foredrag og 2) den handlende Side, der gaar ud paa at skaffe Penge til Menighed, Kreds og Samfund. Det er slet ikke saa galt et Program. Hvor Kraften er lille, maa Omraadet rette sig derefter, om noget skal udrettes.

Menighedens Subskriptionsliste for 1938 viser at næsten hele vort Folk paa Egnen har været med at yde deres Skærv til Kirken og dens Gerning. Baade Medlemmer og ikke Medlemmer, baade de som bor nær og de fjernere indtil 30 Mile borte. Det er rosværdigt, især, da der ikke

er meget at give af. Men ogsaa smaa Bidrag hjælper. Og der er godt Haab om at balancere Budgettet, yde \$200.00 mere til Samfundet i 1939 og endda faa Overskud.

ONTARIO

London

Søndag Aften d. 26 Marts fik Menigheden Lejlighed til at gøre en interessant Tur til Danmark, idet Fabrikant Petersen, Detroit, viste baade Film- og Lysbilleder fra sit Besøg i Fædrelandet ifjor. Det var en Oplevelse, som de tilstedeværende nødig vilde have gaaet Glip af, selv om nogen ogsaa fik Hjemve ved at se det. Trods Regnvejret var der en stor Forsamling.

Menigheden slutter sit Regnskab til 1 Maj og arbejder for at slutte med Balance i Kassen.

Der bliver Konfirmation i Maj af seks Unge.

Toronto

Ungdomsforeningen havde en stor Aften d. 12 Marts. Fire Unge talte om hver sit Bogstav af D.L.S.U. Dansk Luthersk Sammensluttet Ungdom.

Kvindeforeningens Basar er sat til d. 18 Maj Kl. 5—11.

Sangforeningen forbereder en Koncert d. 7 Maj.

Hrr Otto Rasmussens, Hamilton, rejste til Møde paa Woodlawn Ave. i Bil, men blev paakørt nær ved Maalet. Ingen af dem tog Skade uden Vognen. Manden, der voldte Skaden, var beruset.

Der nævnes i Nyt fra Toronto at tre Mænd der hver Søndag hver af dem bringer et svingende Læs Børn til Søndagsskole. Men der er Brug for flere saadanne.

Søndagsskolelærerne har en Studie Klasse hver tredie Søndag efter Gudstjenesten. Det er Palæstina, der stunderes.

QUEBEC

Montreal

Menighedsmøde blev holdt i Præsteboligen d. 30 Marts. Der valgtes en ny Menighedsformand istedet for Hrr Søgaard Petersen, som rejste til Danmark. Hrr Hagbard Rasmussen blev valgt.

Desuden vedtog Menigheden at købe Ejendom. Montreal, den største By i Canada, er den eneste af Storbyerne hvor Danskerne hidindtil ingen Ejendom har haft. Idet Menigheden tog dette Skridt, stolede den paa Guds Magt til at bevæge Mennesker til at hjælpe dem.

Huset ligger centralt. Der bliver Mødelokaler i Kælderen, Kirkesal i Stueetagen og anden og tredie Sal bliver Præstebolig. I Byggefondet er der \$2500.00, men der er øjeblikkelig Brug for \$2000.00 mere.

Der var over Mødet en glad og løftet Stemning som udløste sig i Sangen:

Det skal ej ske ved Kraft og Magt.

Men ved din Aand, som Du har sagt.

Det skal ej ske ved Mandehaand,

Men, Herre, ved din egen Aand!

Pastor Beek var fra 22-29 Marts i Westbrook, Maine, og deltog i en Række Møder. En Aften talte han Canadamissionens Sag og d. 26 prædikede han for Pastor C. C. Kloth i Falmouth.

29 Marts døde Hrr Helmer. Efter at have været paakørt af en Bil havde han henligget i tre Maaneder uden Bevidsthed. Ved Begravelsen var mange Landsmænd tilstede, bl. andre Hrr Generalkonsul G. B. Holler og Hrr Vicekonsul Rechendorff. Helmer fyldte 83 Aar i Jan. En lang Tid var han den ledende Mand blandt Byens Danskere, og en Periode var han i Menighedsraadet. Da han

blev meget døv, blev han ensom. En Datter af afdøde bor i Ontario.

Tre unge Piger ankom fra Danmark d. 19. Marts og fandt hurtigt Plads. Efter Meddelelse fra K.F.U.K. i København kan der ventes flere i April og Maj.

SØPROVINSERNE

St. John, N. B.

Kvindeforeningen holdt Aarsmøde d. 2. Marts. Bestyrelsen genvalgte, Fru Thorslev er Præsident.

Ved en Menigheds-Sammenkomst d. 9. Marts holdt Pastor Thorslev Foredrag om den lutherske Kirke i dens Forhold til andre Kirker.

I Ugen 3—9 April holdt Pastor Thorslev Morgendagter over Radiostationen C.H.S.J.

New Denmark, N. B.

Kvindeforeningerne er i Vækst og arbejder støt. Ungdomsmøderne har gaaet godt og haft stort Besøg i Vinter, selv naar der var ufarbare Veje.

Anneksmenighedens Musikkorps har gjort godt Arbejde og glædet mange.

Baade i Menighedshus og Hovedkirken er der indlagt elektrisk Lys. Nu haaber man snart at skaffe Midler til at indlægge Lyset ogsaa i Præstehuset.

De urolige Tider bringer Dansk-Canadierne tilbage. Mange ankom sidst i Marts, hjemmehørende baade i Ontario, Saskatchewan, Alberta, og British Columbia.

Danske Immigranter til Canada, er begyndt at ankomme. D. 18. Marts kom et større Selskab til Montreal. De fleste var Unge, der vilde prøve Lykken herovre. Som alt nævnt under Tilley Nyhederne, er en Familie i Foråret kommen dertil og har taget Ophold.

Kirkeligt Rundskue.

Som Præst for Menigheden paa een af Verdens Krydsveje, nemlig i Gatun ved Panama Kanalen, er antaget en luthersk Præst, Pastor Donald Clare af U. L. C. Samfundet. Menigheden bestaar af blot et Par Hundrede Medlemmer og administreres af Federal Council of Churches i U.S.A.; den har bestaaet i ca. 25 Aar og en stor Del af Menigheden er luthersk. Men her gaar en stor Strøm af Passagerer der som oftest holder Landgang mens Skibene bugseres gennem Kanalen.

Flyttes Lycestaten? er et Spørgsmaal som paatrænger sig een, naar man læser, at da Kinas Præsident, Chang Kai Shek anraabte sit Folk om at lade afholde en Bededag, da opfordrede han dem til ikke at bede mod Japanerne. Vi mindes med Skam hvad vi gjorde under Verdenskrigen i saa Henseende.

„The Lutheran Hour“, som Dr. Walter A. Maier benytter hver Søndageftm. for Rundkastning af en luthersk Gudstjeneste under Foreningen „Lutheran Laymen's League“ af Missouri Synodens Auspicier, indhøster nu saa meget som 2,218 Svarbreve, eller „Fanmail“, paa een Dag, eller gennemsnitlig 7,458 per Uge. Mange Breve indeholder Bidrag til Udgifterne. Alle som skriver ind faar frit tilsendt et lille forgyldt Kors, af hvilke over 300,000 har været udsendt.

Verdensudstillingen i San Francisco Bugten nød det største Førstedagsbesøg endnu oplevet ved en saadan Begivenhed. I Løbet af den første Uge havde en halv

Million betalt Indgangsbillet. Om Aftenen efter Aabningsdagen fandt Betjentene over \$500 som var tabt paa Grunden af de Besøgende og som blev indleveret til et særkilt Kontor for saadant. Der bliver afholdt religiøse Gudstjenester af saa-at-sige alle Trosbekendelser i Temple of Religion paa alle de 41 Søndage Udstillingen varer. Omkring paa Grunden er der sat op Bænke saa at 22,800 kan sidde ned og hvile sig samtidigt.

Paa Zionsmissionens Vegne fremkommer dens Kasserer, C. K. Solberg, med et Opraab fra Tvillingbyerne, Minneapolis og St. Paul, om Bidrag til Anskaffelsen af en ny Autotransportvogn for den lokale Mission idet den gamle Vogn som blev skænket i 1926, er aldeles opslidt. Han siger, at en saadan Bus er absolut nødvendig for at transportere Børn fra Jødekvartaler til Missionsskolen og de ældre til Gudstjenesterne; ligesom den ogsaa tjener som Talerstol og Sangkapel ved Gademøder. Man vil behøve godt tusinde Dollars. Dette er altsaa den Jødemission vi som Samfund støtter sammen med vore norske Søsterkirker, og Bidragene sendes gennem vor egen Kasserer.

U. L. C. (Den Forenede Lutherske Kirke i Am.) vandt to Procent i døbt Medlemsantal sidste Aar. Dette samme var Tilfældet med konfirmerede Medlemmer, medens „communing membership“ (altergangssøgende) avancerede tre Procent, — noget som antyder et stærkere aandeligt Liv, mener Dr. Greever, der iberefter desangaaende.

Kirken i Stortyskland. Ved den senere Tids Begivenheder er Stortysklands Folkemængde jo blevet betydelig forøget. Et tysk Blad har foretaget en Beregning over det nuværende Antal af dem, der hører til den evangeliske Bekendelse i Stortyskland. Bladet betoner, at dens Beregning er blot tilnærmelsesvis. Vi skal her gengive Tallene for de forskellige Omraader: Det gamle Rige 40,796,512. Østrig 327,468. Sudeteromraadet 130,000. Bøhmen og Mahren 16,000. Slovakiet 45,000. Memelomraadet 129,000. Ialt 41,443,980.

Kristne Aviser rammes ikke sjældent af Forbud i Tyskland. For nogen Tid siden forbød man de lutherske Kirkers største Organ „Allgemeine Evang. Luth. Kirchenzeitung“, og nu er ogsaa den velkendte reformerte „Reformierte Kirchenzeitung“ ramt af samme Skæbne.

En ugift Kvinde, Mary E. Boozer, blev valgt som officiel Statistiker for National Lutheran Council under dets Forretningsmøde i Washington, D. C.; altsaa som afdøde Dr. Kieffers Efterfølger. En Lønning paa \$2100.00 følger med Stillingen, — noget som sikkert faar en Familiefaders Hoved til at banke og undres.

Hvorledes man i Norge ser paa dansk Seksuallovgivning. Den kendte norske Professor Karl Vold har til norske Blade udsendt en Artikkel, hvori han omtaler og vurderer den Lovgivning paa det seksuelle Omraade, som nylig er fremkommet i Danmark, paa Foranledning af Justitsminister Steineke. Professor Vold betegner Justitsminister Steineke som en Mand, man i Norge har al Grund til at ønske sig Magen til, fordi han bl. a. vil, at det danske Folk skal være moralsk stærkt og sundt.

I Norge har man fra kristelig Side i lang Tid været i Aktivitet for at opnaa Indskriden imod Fosterdrab, hvoraf der hvert Aar foretages ca. 5000, og i de allerfleste Tilfælde udføres disse paa ulovlig Vis af Læger. Den norske

Overlæge Dr. Natvig har udarbejdet et Lovforslag, som der er nogen Udsigt til vil komme til at nyde Fremme i Stortinget. Derefter skriver Professor Vold: Den danske Regering har handlet, den har haft en Befolkningsskommission i Arbejde, hvad ogsaa Sverrig har haft, men ikke vi. Efter at have gennemgaaet Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen, slutter Professor Vold med disse Ord: Lykkelig Danmark, som nu faar Has paa Svineriet. Maatte det norske Storting følge i den danske Rigsdags Fodspor. Her har vi Grund til at haabe. Af vor Regering venter vi lidt i denne Sag.

Pave Pius XI's efterladte Formue er 160,000 Kroner. Heraf skal oprettes en aarlig Livrente til Pavens Søster Donna Camille Ratti, medens Resten skal gaa til velgørende Formaal.

Kristendommen gør overordentlig store Fremskridt i Japan. Mange Mennesker endogsaa af Adelen gaar over, og Efterspørgslen efter kristelig Litteratur er stærkt voksende. Buddhisterne synger kristelig Sange og Salmer og bruger Korset i deres Templer. Der er voksende Krav ogsaa for Luthers Værker.

Af Amerikas Ungdom under 30 Aar tilhører over 15 Millioner de protestantiske Kirker, og mindst 10 Millioner er romersk-katolske. Men 40 Millioner tilhører ikke noget Kirkesamfund. Og Halvdelen af disse er mellem 12 og 30 Aar.

Afkristningen i Frankrig tager til. I Dekanetet St. Sulpice de Chams f. Eks. findes 55,000 Indbyggere af hvilke ikke en Gang en Fjerdedel er døbte. Et andet Sted, i tre Pastorater, findes 1500 Indbyggere, af hvilke kun 28 Kvinder gaar til Kommunion o.s.v.

R. P. R.

En tidligere engelsk Frontsoldat har i disse Dage sendt en tysk Lommebibel og en Bønebog tilbage til den rette Ejer, Karl Fritz fra Frankfurt.

Karl Fritz, som havde faaet begge Bøger af sin Moder, ved Krigens Udbrud, havde mistet dem under Slaget ved Ypres 1917, da han blev taget til Fange. Den engelske Soldat havde omhyggeligt gemt Bøgerne i alle disse Aar, og først nu er det lykkedes ham at faa fat i Ejerens Adresse.

Korrespondancer

FRA EASTON, CALIF.

Den 29de Marts fejrede Mr. og Mrs. Leonard Petersen deres Guldbryllupsfest, omgivne af Slægt og Venner. Børnene og Svigerbørnene kom fra Oakland, Salinas og Selma. Sammen med de her bosiddende Børn og Børnebørn udgjorde de en stor Familie. Menighedens Fest for dem afholdtes i Menighedssalen, hvor vi tog Plads ved de festlig smykkede Borde. Et udsøgt Program af Sang og Musik, Oplæsninger og Taler blev givet. Særlig paaskønnet blev de tre Solosange som Mr. William Jensen, deres Svigersøn, sang, nemlig „Det er saa yndigt at følges ad“, „Silver threads among the gold“ og „Abide with me“. En smuk Lænestol og en Lampe var Menighedens Gave til Brudeparret. Pastor P. M. Petersen talte Guds Ord og sang. Pastor A. R. Petersen læste om de to Disciples Vandring til Emaus og lyste Velsignelsen.

Mr. og Mrs. Leonard Petersen kom hertil fra Nord Da-

kota for ca. tredive Aar siden. De levede en Tid i Oleander, flyttede saa til Selma, hvor de levede nogle Aar, men flyttede saa igen tilbage til Oleander, hvor de nu bor. De er jo ved at blive oppe i Aarene, men er raske og rørige og ved godt Mod.

Flere af vore Folk har besøgt eller besøger Udstillingen paa „Treasure Island“, San Francisco. De beretter om mange vidunderlige Ting, — Seværdigheder uden Ende; men, ak og Ve, mine Fødder! Naa ja, der er jo Rullestole og andre Befordringsmidler, samt Tid nok for dem der har Penge nok.

To Besøg her var vi særlig glad ved, nemlig Dana College nye Forstander, Pastor Siersbeck, og Miss Trondstadt, som har været Missionær i Kina i 31 Aar. Hun besøgte Mrs. Harald Martensen, som er her hos sine Forældre, Mr. N. Rosendahls. Hun talte ved flere Lejligheder om Arbejdet i Kina. Under et Besøg hos mig sang hun Joh. 14:1—4, paa kinesisk; saa blødt og dejligt som det lød glemmer jeg ikke. Læs det og bliv glad!

Venlig Hilsen.

Mrs. F. D. Klyver, Korr.

FRA ST. PAULS LUTH. MENIGHED, RINGSTED, IOWA

Søndag den 27. November holdt Pastor C. S. Kloth sin Afskedsprædiken for vor Menighed. Samme Aften samledes hele Menigheden i Kirkens Undersal til Afskedsfest. Mange Taler blev holdt som bar Vidnesbyrd om hvad vor bortdragende Præst af Guds Naade og til hans Ære havde været for dem. En Gave blev overrakt Pastor og Mrs. Kloth fra Menigheden. Pastor Kloth takkede paa sin Hustrus og egne Vegne for alt de havde været Genstand for fra St. Pauls Menighed.

Pastor og Mrs. G. C. Pedersen og deres lille Søn kom her til Ringsted i December Maaned. Søndagen den 18. December blev Pastor Pedersen indsat her i Præsteembedet der ogsaa indbefatter Dolliver Menigheden i Dolliver, Iowa. Styrelsen fra Dolliver, og en Del af Menighedsmedlemmerne var tilstede. Indsættelsen foretoges af Pastor J. P. Christensen fra Graettinger. Om Eftermiddagen havde Menigheden en Velkomstfest for Pastor og Mrs. Pedersen. Gaver i Form af noget godt for Spisekammeret blev overrakt Pastor og Mrs. Pedersen. Det er vor Bøn til Gud de maa faa Lov at virke iblandt os i mange Aar.

Julehøjtiden med de travle Forberedelser i Hjem og Kirke og Søndagskole er jo længst forbi. Ja vi er langt inde i det nye Aar. Men lad os ikke glemme at opsende en Tak til vor Gud for Aaret der svandt. Vi havde en stor Høst paa disse Egne. Og vi fik rigeligt af dagligt Brød. Gud lader endnu sit Evangelium forkynde iblandt os uhindret. Guds Ord lyder purt og rent, kraftigt og indbydende, Søndag efter Søndag fra Prædikestolen for en stor Forsamling. Ved Guds store Naade haabe vi at det bliver til Velsignelse.

Den 19. Februar højtideligholdt Mr. og Mrs. Anton Vammen deres Sølvbryllupsfest. I denne Anledning havde de indbudt en stor Venneskare til Kirkens Undersal, hvor en Festmiddag blev serveret. De kæreste iblandt Gæsterne var Sølvbrudgommens Broder, vor Indianer Missionær, Pastor C. A. Vammen, fra Oaks, Okla., samt en af hans Sønner.

I Fastetiden afholdt Pastor Pedersen Møder hver Onsdagten.

Vi havde Missionsmøde fra den 19 til den 22 Marts. Vort Samfunds Formand, Dr. N. C. Carlsen, var hos os

de fire Dage. Vi hørte en alvorlig og hjertevarm Forkyndelse om Jesu Naade og Kærlighed til os arme Synderé,

Mange af vore Folk har været angræbne af Flu; men de fleste er vist raske igen. Mrs. R. Hansen, Mrs. G. Neve og Mrs. H. O. Hansen har været syge, men er nogenlunde raske igen.

En kærlig Hilsen til Ugebladets Redaktør og dets Læsere.
Mrs. Knud Thomsen, Korr.

Tænkt og skrevet.

SKAL DEN KRISTNE KIRKE TRÆKKE SIG TILBAGE?

Det er noget af et forbløffende Spørgsmaal. Dette til trods maa der være et Svar paa Spørgsmaalet. Kan de, der bærer det kristne Navn, blive enige om Svaret? Her ligger den store Vanskelighed. Først i Rækken staar en trofast Flok, der vil virke og kæmpe for Kirken og Guds store Sag ved Guds Naade og Kraft til det sidste og ofre alt. For denne Flok er Svaret som Regel et ubetinget, Nej!

Saa er der en anden Flok der ogsaa vil være med og ofte raabes der højt, Nej, Nej, vi maa ikke trække os tilbage! „Fremad, fremad, er Verdens vilde Røst“ og saa kan Kirkens store Sag da ikke være tjent med at gaa tilbage. Saa gør man et vældigt Skub for en lille Tid, eller et lille Skub for en længere Tid, efter som man er bleven sat i Humør eller Oprør.

Saa er der en tredje Flok, der ogsaa bærer Navnet, og som paa en karakteristisk Maade gerne vil folde Hænderne med en lille Bemærkning om, at der er da ogsaa Maade med hvad Kirken kan og skal være med til. Og det kan der jo saa ogsaa være noget sandt i; men som saa kommer med en lille Slutningsbemærkning omtrent som saa: „Jeg vil nu trække mig tilbage paa Grund af de daarlige Tider, mit daarlige Helbred, min Interesse er gaaet tabt.“

Jeg vil vove at sige at den første Flok fik en Inspiration fra Himlen. Den anden Type er inspireret af Mennesker. Den tredje Flok fik slet ingen Inspiration. Der er en Fare for, at den sidste Indskydelse skyldes den værste Fjende Menneskeslægten har haft. Faren er ikke alene, at man trækker sig tilbage fra de kæmpendes Rækker; men at man tillige trække sig tilbage fra de nydendes Rækker, tilbage fra Salmesangen, Ordets Forkyndelse, Brødets Brydelse, Bønnens Naadegave, de helliges Samfund, som alle er Guds rige Gaver igennem hans Kirke.

Alle Kristne Mennesker maa være med til at kæmpe for Kirkens Sag. Jesus saa en Dag en gammel Kone give et par Kobberskillinger til Kirkens Fremme. Han satte hende op i den forreste Række, fordi hun gav i sin Fatigdom alt hvad hun ejede.

Hvad er den kristne Kirkes Sag? Det ser jo ofte ud til, at Kirken har mange Opgaver. Jeg mindes at der paa mit Præsteløfte stod optegnet Evangeliets Forkyndelse, Sakramenternes Forvaltning, Ungdommens rette Undervisning og, om jeg husker ret, var der ogsaa Hentydning til Barmhjertighed imod de nødlidende. Da disse endnu alle er paa Dagsordenen af vort Samfund, lad os opmuntre hverandre til at være med til at støtte alle disse gode Opgaver indenfor vort Samfund fra syd til nord, fra øst til vest. Dersom vi kan gøre det med Glæde i Tak til Gud, der gav os baade Opgaverne og Midlerne, saa faar vi ogsaa nok en Gang Lov til at se Livsens Frugter af vor Gerning

selv om vi ofte maa saa vor Sæd med Graad.

Lad Hjertets Trang til at være med i Gerningen, fortrænge vor store eller liden Forretningssans, saa vil vi baade blive til Velsignelse og blive velsignede, som den lille Dreng med de fem Brød og de to smaa Fisk paa Jesu Tid.

Det er jo ikke hver Dag at vi tituleres som Indianer-Høvding, ej heller hver Dag vi sidder tilbords med Indianerhøvdinge; men alligevel sender vi Hilsen fra Indianerne til Den forenede Kirke med Haab om Fremskridt og med Tak for Raad i Daad blandt Skovens røde fortrængte Børn.

Til Deres Kgl. Højheder Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid stedes hermed Hilsen fra Indianerfolket med Tak for Besøget til vort rige Land. Tak for Danmarks Bidrag til Genoprejsning af et sønderknust Folk. Paa Egne og Indianerfolkets Vegne

C. A. Vammen.

BØNNEMØDE ELLER DISCUSSIONSMØDE.

I Ansgar Lutheran for 13. Feb. var et Stykke taget fra „Toronto Globe and Mail“ med Overskrift: „Prayer Meeting Goes, Forums Increasing.“ En Reporter havde talt med flere Præster i Byen, alle tilhørende United Church of Canada. De var alle enige om at gammeldags Bønne-møder var et overstaaet Stade og Discussionsmøder havde taget Pladsen. Der tilføjes saa, at om Discussionsmøder var ledet viseligt, kunde de nok blive nyttige. Men at lukke af for Bønne-møder var som at lukke af for Kraftstationen, som skulde levere Drivkraften til hele Institutionen.

Jeg ved ikke om Bønne-møder er almindelige i alle vor Menigheder i vor Forenede Kirke. Jeg ved, at de var i de Menigheder, som Pastor P. C. Trandberg stiftede. Jeg ved ogsaa at de unge Mænd, som studerede hos Pastor Trandberg var paavirket i Retning af at bruge den Slags Møder. Selvfølgelig er det mere interessant at have større Forsamlinger at tale til ved saadanne Møder end kun at have en lille Flok, som kan samles til et Bønne-møde. Dog hvert til sin Tid! Jeg tror, at om der skal komme Velsignelse fra et Bønne-møde, skal det særlig bestaa af saadanne, som enten helt er over paa Herrens Side, eller i det mindste har Længsel efter de himmelske Goder — efter at blive glad og fri. Kristendommens egentlige Kærne er Glæden i Gud. „Glæden i Herren skal være Eders Styrke,“ siger Guds Ord. Vi ældre, som har erfaret Bønne-mødernes Velsignelse, kan i Sandhed sige, at det var som Oaser paa Vandringen, naar vi i Fællesskab bøjede Knæ og udøste vort Hjertes Trang i Tak og Bøn til Herren. Kunde de blive almindelige i vore Menigheder, vilde de blive en Modgift mod al den tankeløse Letsindighed, som Djævelen forgifter Folk med i vore Dage. Vi hørte i sin Tid en Del om Oxford Bevægelsen; mon ikke Grunden til at de havde særlig Held med sig, var den, at de samlede Folk i mindre Grupper i Hjemmene? Derved kunde Hjerterne bedre aabne sig i Vidnesbyrd for hverandre og de kunde i nogen Maade erfare Sandheden af Rom. 10, 10: „Med Hjertet tror man til Retfærdighed og med Munden beken-der man til Frelse“. Der er vistnok ikke noget, som vi i Guds Ord opfordres stærkere til end Bøn, — og hvorfor? „Bønnen er de Kristnes Aandedræt“, siges der. Vi opfordres meget til Bøn i Lønkammeret, og jeg tror ikke, at der er nogen som ikke selv beder i Enrum, der kan bede offentlig, til Velsignelse. Da de tre Disciple var med Jesus paa Forklarelsens Bjerg ønskede de at blive der;

men de maatte ned igen og møde Dagliglivets Besværligheder. Vi kan dog være sikker paa, at det har ofte været en forunderlig Opmuntring for dem at dvæle derved i Tanken. Et Bønnemøde, hvor Herren i særlig Grad er tilstede med sin Aand, kan godt sammenlignes med Mødet paa Tabor. I Ap. Ger. 12:12-17 læser vi om et Bønnemøde der bragte Resultat, og de har sikkert haft mange af dem i Apostelmenigheden, ogsaa senere hen. I 1 Pet. 4:18 staar: „Og dersom den Retfærdige næppe bliver frelst, hvor skal da den Ugudelige og Synderen blive af? Mon ikke dette i særlig Grad passer paa vor Tid? Alt skal se pænt og kristeligt ud i det ydre. Forskellen slettes ud. Der er ikke stor Forskel paa Troende og Vantro i en Menighed. Man lader sig rive med og der er ingen Modstandsevne. Kortspil og Dans tager til i en frygtelig Grad. Vor Tid minder meget om, hvad der fortælles om de ti Jomfruer. De slumrede alle og sov ind. Om der dog kunde ske en Vækkelse før Anskriget lyder: „Se, Brudgommen kommer, gaar ham i Møde“. De Troende trænger til at samles, og komme paa Knæ for Kristus i Bøn og Bod.

Paa Knæ maa du ned i Ydmyghed,
Ja knæle saa dybt, at kun eet du ved,
At Jesus døde i Synderes Sted,
Saa faar du Fred.

Mrs. Petra Hjortsvang.

Blandt Landsmænd.

Pastor Evald Christensen, afrejste 1. Apr. fra Taars, Danmark, med den svenske Linie for at besøge U. S. A., hvor han i 17 Aar har været Præst og Højskoleforstander.

Bag Pastor Evald Christensens Rejse staar en Dobbeltkomite, der er ved at blive etableret paa begge Sider af Atlanten. I Danmark er Komitemedlemmerne foreløbig Direktør Helge Petersen fra den svenske Amerikalinie, Pastorerne Blichfeldt og Evald Christensen samt Skolebestyrer Egekvist.

De to samarbejdende Komiteer vil der og i U.S.A. arbejde for Ungdommen. Direktør Helge Petersen udtrykker det saaledes:

— Mange af Udvandrerne i tidligere Tider var jævne Folk, som, selv om de har drevet det til noget i U. S. A., ikke altid har haft Forudsætninger for at gøre deres gamle Fædreland levende for deres Børn og Børnebørn. Nu vil vi tage et Arbejde op paa rent kulturel Basis for at interessere de nye Generationer af dansk-amerikansk Oprindelse for Danmark. Vi skal skaffe dem danske Foredragsholdere til U. S. A. om kulturelle, sociale og andre Emner, saa at de lærer, hvad Danmark er, og vi vil søge at lette de Unges Rejse til Danmark, for at de personlig kan lære deres Forældres Land at kende. Der er ret store Planer i Arbejde og allerede til Efteraaret vil flere af dem blive realiseret. Pastor Evald Christensens Rejse er bl. a. dikteret af Ønsket om at skabe den fornødne Kontakt.

Pastoren, der taler det mest herlige, uforfalskede Jyske, man kan høre, fortæller, at hans Rejse gaar gennem hele U. S. A. og til de tre vestlige Provinser i Kanada: Alberta, British Columbia og Saskatchewan.

Niels Bukh og hans Gymnaster kommer til Amerika paa en Tourne i Sommer. I Pioneren fandtes Anmeldelse af deres Opvisninger som følger. Programmet er udarbej-

det af en Gymnastiklærer Oscar Wittrup i Philadelphia, en tidligere Ollerup Elev.

Det foreløbige Program for Opvisningerne bringes nedenfor — og Danskerne paa de nævnte Steder kan ikke give dem selv, deres Familie og Venner (ogsaa amerikanske) nogen større Nydelse end ved at gaa og se dem.

New York (Verdensudstillingen)	5. Juni
Philadelphia	6. Juni
Columbus, Ohio, eller Pittsburgh	8. Juni
Detroit, Mich.	9. Juni
Racine, Wis.	10. Juni
Chicago, Ill.	11. Juni
Des Moines, Iowa	12. Juni
Minneapolis, Minn.	13. Juni
Omaha, Nebr.	14. Juni
San Francisco (Verdensudstillingen)	17. Juni

Danmark paa Treasure Isle. Lidt, men godt. Danmarks Afdeling paa Verdensudstillingen i San Francisco aabnedes ved en Festlighed den 9. Marts. Der blev holdt Taler af Generalkonsul A. Sporn-Fiedler og Udstillingens Præsident, Leland Cutler, og de ca. 500 Mennesker, der overværede Begivenheden, blev trakteret med Vin og Kager. Jean Hersholt var taget til San Francisco for, som Amerikas mest berømte Dansker, at sætte Kulør paa Begivenheden. Direktøren for Ø. K.s Kontor i San Francisco, Chr. Jensen, fungerede som Toastmaster.

Danmarks Udstilling i den internationale Hall gør et fornemt og festligt Indtryk. Her er en udsøgt Samling Figurer fra den kgl. Porcellænsfabrik, dejlige Ting, der vidner om denne Virksomheds høje kunstneriske Stade, Keramik fra Kahlers og P. Ipsens Enkes Etablissements, kunstnerisk udførte Sølv- og Sølvpletvarer fra Carl M. Cohrs Fabrikker i Fredericia og fra Just Andersens Værksteder i København. Ø. K. har sin egen Afdeling med smukke, moderne danske Kurvemøbler og Fotografier fra det danske Selskabs verdensomspændende Virksomheder. De store danske Fotografier og farvelagte Plakater paa Afdelingens udvendige Sider tiltrækker de Besøgendes Opmærksomhed. Det er ikke en Udstilling, der kræver et timelangt Studium; men til Trods for dens Lidenhed, naar den sammenlignes med de mange store Haller og Pavilloner, virker „Denmark“ alligevel som en lille Juvel, der synes at have ført med sig til det sollyse California noget af det festlige danske Sollys, vi alle mindes. Treasure Island, Skattenes Ø, har faaet en ægte dansk Perle som en Tilføjelse til Skatkamret.

Peter Guldbrandsen.

Den ansete amerikanske Institution American Scandinavian Foundation har sidste Aar haft et udmærket Samarbejde med Danmarks amerikanske Selskab, og dets amerikanske Præsident, Dr. Henry Goddard Leach, har paa et Besøg i Danmark udtalt sin Glæde over Kronprinsparrets Besøg i Amerika, der vil være til stor Gavn for det dansk-amerikanske gode Forhold. Der arbejdes i Øjeblikket paa at etablere en Opholdsudveksling mellem amerikanske og danske Studerende. Der har i det foreløbige Aar været bevilget Stipendier til 8 unge Mænd og 2 unge Piger til Ophold i Amerika, og fra Amerika har der været 2 Stipendiater i København.

Den dansk-amerikanske Automobilkonge William S. Knudsen er indtraadt i Bestyrelsen.

I April i Aar vil American-Scandinavian Foundation uddele ti Rejse- og Studiestipendier, hvert paa \$1,000. Stipendiaterne skal forpligte sig til at studere i et af de nordiske Lande og vil blive udvalgt blandt de bedst egnede

Ansøgere; for at komme i Betragtning maa man helst være — men det er ikke absolut nødvendig — Akademiker, men forøvrigt ser Dommerkomiteen fortrinsvis paa Ansøgerens Evne til selv at frembringe og paa hans eller hendes almene Kundskabsbaggrund. De som interesser sig for denne Stipendieuddeling, kan skrive til Nielson Abeel, Sekretær i American-Scandinavian Foundation, 116 East 64th St., New York, N. Y., som beredvillig sender alle ønskede Oplysninger.

Dr. Henry Goddard Leach, Redaktør af Tidsskriftet, „Forum“, som i 25 Aar var Præsident i American Scandinavian Foundation, har overtaget Stillingen som baade Formand og Sekretær i denne kendte Kultur-Stiftelse. Nielson Abeel, som i 10 Aar har været Stiftelsens Sekretær, er traadt af fra 1ste Februar. Ved sin Fratræden blev Mr. Abeel dekoreret med den svenske Vasaordens Ridderkors, som blev overrakt af den svenske Generalkonsul Kastengren.

Danmarksnyt

Den 67-aarige Pastor Andreassen, Nørre Sundby, der som bekendt rejser til Venezuela som Præst for de danske Udvandrere, afrejste 25. Marts med „Nordpilen“ fra Aalborg. Paa Banegaarden var mødt en Mængde Menne-sker, deriblandt Biskop Oldenburg, for at tage Afsked med den gamle Præst og sende Hilsener til Venezuela. Han ventes at ville ankomme til sit Bestemmelsessted omkring den 15. April. Forinden sin Afrejse har Pastor Andreassen nedskrevet nogle Linier, som han kalder „Udlængsel“ og som vi tillader os at gengive efter D.K.U.s Blad.

„Ofte har jeg hørt det Udtryk at „Graaspurve og Danske kan man finde allevegne i Verden“. Naa, ganske bogstaveligt skal det jo næppe tages, hverken om Graaspurve eller de Danske, men det er alligevel aldeles overraskende, hvilket forholdsvis stort Tal af vore Landsmænd det er, der søger ud til det fremmede — i alle Verdensdele. Udlængslen synes at være stor iblandt os; Udsigten til, maaske i andre Lande at kunne forbedre sine økonomiske Kaar, lokker mange, og for ikke faa, men ingenlunde for alle, lykkes det. Andre er der vel, som rejser ud af ren Eventyrlyst; de oplever dog vist sjældent Eventyret, at vinde Prinsessen og det halve Kongerige.

Men hvad Bevæggrunden til Udfarten end monne være, de er alle vore Landsmænd fælles med os om Sprog, Minder, Kultur og Moderkirkens rige, aandelige Goder. For levende danske Kristne herhjemme er og maa det ikke være en ligegyldig Sag, hvordan det aandeligt gaar med disse vor udvandrede Sønner og Døtre. Den danske Menigheds i høj Grad beklagelige Ligegyldighed i denne Sag i henfarne Tider har resulteret i store aandelige Tab iblandt disse, og det er derfor af allerstørste Betydning, at vore Landsmænd i det fremmede kan møde kristelig Forstaaelse, Hjælp og Raad i den hjemlige Dragt.

Dansk Kirke i Udlandet har nu bestemt sig til at flytte Teltpælene længere ud, nemlig til den nydannede danske Koloni i Venezuela, hvortil 48 danske Familier med ca. 100 Børn rejste sidste Aar.

Venezuela er et udpræget katolsk Land, og skal vor Kirkes udvandrede Børn bevares for evangelisk-luthersk

Kristendom, saa maa vi herhjemme være med i det paa-tænkte kirkelige Arbejde baade med Gaver og Forbøn, at det kan vokse og trives blandt Forældre og Børnene derude til mange Sjæles Frelse og Herrens Navns Ære.“

Pastor Andreassen er en erfaren Mand blandt Emigranter, idet han fra 1893 til 1925 selv har været Præst for danske Emigranter i Amerika og fra 1921 til 1925 var Formand og Ordinator (Biskop) for Den forenede danske ev. luth. Kirke i Amerika.

Paa sin Rejse medbragte han en Række smukke Gaver. Biskop Bruun-Rasmussen i Aarhus skænkede en Sølv-alterkalk, Direktør N. K. Poulsen, Charlottenlund en Sølvalterdisk og fra Bispede Fuglsang-Damgaard fik Pastor Andreassen overrakt en nydelig Alterdug.

Scharling blev Biskop. I Kirkeministeriet blev der foretaget en Optælling af de afgivne Stemmer vedrørende Udnævnelsen til Biskop over Ribe Stift. Der er afgivet 1582 Stemmer, hvoraf 29 var blanke. Domprovst Scharling fik flest Stemmer, nemlig 871. Valgmenighedspræst Anders Nørgaard fik 671 Stemmer og Valgmenighedspræst N. Petersen, Vallekilde, 6 Stemmer. Provst Lindegaard, Provst Schulein, Pastor Philipsen, Gram, og Generalsekretær, Pastor Baun havde hver 1 Stemme. Een Stemmeseddel maatte erklæres for ugyldig. Det var almindeligt ventet, at Domprovst Scharling vilde faa de fleste Stemmer, og selvom Domprovsten ikke har naaet de to Trediedele af Stemmerne, der kræves for, at hans Valg automatisk er sikret, maa man gaa ud fra, at han bliver Biskop i Ribe. Domprovst Carl Immanuel Scharling er født den 3. Januar 1878 paa Frederiksberg. Som Søn af den kendte Professor, Dr. theol. Henrik Scharling, „Nøddebo Præstegaard“'s Forfatter stammer han fra en gammel Studieslægt. Allerede i 1901 erhvervede Carl Scharling Universitetets Guldmedaille og tog i 1904 sin teologiske Embedseksamen. Efter et Studieophold i Udlandet blev C. J. Scharling Lærer ved Dansk Missions-selskabs Skole, og i 1917 erhvervede han sin filosofiske Doktorgrad. Derefter virkede han som Sognepræst for Menigheden i Tostrup paa Sjælland, i hvis Nærhed han ejede en Landejendom, indtil han i 1937 vendte tilbage til Sjælland som Domprovst i Roskilde. I Mellemtiden, i 1935, havde han været Kandidat til Bispevalget i Roskilde.

Karl Barth-Konventet paa Nyborg Strand aabnede 27 Marts. Karl Barth ankom Søndag Aften til København med Flyvemaskine fra Holland, hvor han har holdt en Række Foredrag for Studenter.

Professoren har kun kunnet afse denne Uge til sit Danmarksbesøg. De Opfordringer, han fra mange andre Sider har modtaget om at holde Foredrag, har han maattet afslaa. Han skal tilbage til Schweiz, hvor baade det teologiske Arbejde og Flygtningehjælpen kalder.

Professor Barth var smilende og veloplagt, da han mødtes med Kursusdeltagerne. Han havde haft hele Dagen til at hvile ud i her ved Storebælt, hvor en strid Vind staar ind over Stranden og sætter Skum paa Bølgerne. I de kommende Dage vil der fra Morgen til Aften blive lagt Beslag paa hans Kræfter. Konventet er lagt an paa Arbejde. Hver Formiddag skal Professoren gennemgaa 1. Peters Brev og besvare Spørgsmaal i Tilknytning til Forelæsningerne. Om Eftermiddagen taler han om Daaben og Nadveren, og om Aftenen deltager han i Samtalerne om aktuelle kirkelige Problemer. Det er med stor Forvent-

ning, man er kommet til dette Møde med Protestantismens største Teolog i Nutiden.

Blandt de 125 Deltagere ses flest yngre Teologer, Folk, der gennem deres Studium er kommet i Berøring med Barthianisme, og som nu vil benytte Lejligheden til at lære dens Ophavsmand at kende personligt. Adskillige har i Maaneder forberedt sig til disse Dage ved at gennemarbejde de Tekster, som skal behandles. Nogle har i deres Menigheder gennemgaaet det opgivne Stykke af 1. Peters Brev.

Der arbejdes for Tiden med Tanken om en nøjere For-

bindelse mellem den kristne Gymnasiastbevægelse og Studenterbevægelsen i Danmark. I den Forbindelse kan nævnes at den kristelige Gymnasiastbevægelse som Sekretær har antaget cand. teol. Poul Hartling, der i sin Studenter-tid virkede som Sekretær i Kristelig Akademisk Forening. Sidstnævnte Forening har nu antaget cand. teol. Rudolph Baun som Sekretær fra 1. Marts.

Københavnsafdelingen af den kristne Lægmandsbevægelse (L. Y. M.) har forleden skiftet Formand. I Stedet for den afgaaede Kaptajn Gustav Fog valgte Repræsentantskabsmødet Kordegn Thorvald Hjaltason.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer. Hver Holder søger at erholde en ny Holder Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSESSEDDEL

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.
Behag at sende „Luthersk Ugeblad“ til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af Bladet for Aar, \$2.00 per Aar-gang.

Venligst,

3 STORE FÆLLESREJSER

Til DANMARK

Under personlig Ledelse af

VELKENDTE

DANSK-AMERIKANERE

Fra 6. JUNI—
New 20. JUNI—
York 13. JULI—

UNGDOMSGRUPPER

Til specielt reducerede Priser
i Tredie Klasse

Fra 10 til 19 Aar Under 10 Aar
\$133.50 \$66.75

U. S. A. Billetsat \$5.00 og Indvan-dringskat for Fremmedborgere \$2.00 er ikke iberegnet

Forlang udførlige Oplysninger Fart-plan osv., fra Deres Agent eller

Gdynia America Line

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark 4 AFSEJLINGER FRA NEW YORK DIREKTE TIL KØBENHAVN

MS „GRIPSHOLM“	4. Maj
SS „DROTTNINGHOLM“	13. Maj
MS „GRIPSHOLM“	31. Maj
SS „DROTTNINGHOLM“	12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøte-borg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Svenske Liniens Specielt Sørtog Gøteborg—København (ca. 5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg: 18., 30. Marts; 15. April; 31. Maj; 3. Juni; 1., 13. og 24. Juli, osv.

Udelukkende Skandinaviske Officerer, Betjening og Kost

Forlang detaljerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave., Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

FOR AT TILFREDSSTILLE DE UTALLIGE FORESPØRGS-
LER FRA DANSKE PASSAGERER, HAR SVENSKA AME-
RIKA LINIEN BESLUTTET, YDERLIGERE AT TILFØJE,
EN DIREKTE AFSEJLING FRA NEW YORK TIL KØBEN-
HAVN, NÆMLIG:

MS. „GRIPSHOLM“ 31. Maj

FOR ANDRE DIREKTE AFSEJLINGER TIL KØBENHAVN,
SE OVENSTAAENDE ANNOUNCE.

SWEDISH AMERICAN LINE

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments in No. 16 is a \$21 donation to the Indian Mission from Ebenezer Luth. Church, Chicago. It was from the Sunday School of Ebenezer Luth. Church.

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	40184.88	4197.45	5433.85	7077.29	7664.86	2665.26	5341.02	749.63	6791.89	263.63
Fremont, Bluffs, Nebr., Trinity Luth. Sunday School, children's mission banks	15.84			15.84						
Avoca, Ia., English Luth. Church	8.00			8.00						
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Church	21.86		21.86							
Saxeville, Wis., St. John's Luth. Church	44.00	4.00	20.00						20.00	
Audubon, Ia., Mr. and Mrs. John C. Jensen	10.00								10.00	
Evan, Minn., St. Matthew's Luth. Sunday School	6.50					6.50				
Fremont Bluffs, Ia., Trinity Luth. Church	70.00			70.00						
Newman, Calif., Miss Esther Frost	10.00		5.00							
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Sunday School	29.47	8.40				21.07			5.00	
Humboldt, Ia., Trinity Luth. Sunday School, Easter collection	3.27				2.00	1.27				
Callender, Ia., Roland Twp. Luth. Church	17.60		5.00		5.00	2.60			5.00	
Albert Lea, Minn., Arvid Mattson and family in memory of John Christensen, Albert Lea	1.00				1.00					
Kenmare, N. D., Nazareth Lutheran Aid	25.00			25.00						
Ostenfeld, Man., Can., Danish Luth. Church	10.00				10.00					
Denmark, Wis., Trinity Ladies' Aid for support of Maya Winther	10.00									
Redvers, Sask., Can., Dannevirke Luth. Church	13.50				13.50		10.00			
Redvers, Sask., Can., "Willing Workers" Ladies' Aid	10.00	5.00								
Redvers, Sask., Can., "Dana" Ladies' Society	4.00	4.00							5.00	
Redvers, Sask., Can., "Dania" Ladies' Society	5.00			5.00						
Clinton, Wis., Pella English Ev. Luth. Church, Birthday box \$6.33, Lenten boxes \$13.94	20.77		6.83							
Geneva, Minn., Community Luth. Sunday School, Easter offer-	4.55	4.55							13.94	
Lincoln, Nebr., Our Savior's Luth. Church	48.00			48.00						
Morgan, Minn., Bethany Luth. Church	115.00		25.00		43.48	10.61	7.49	5.71	22.71	
Salt Lake City, Utah, Tabor Luth. Church	16.32		8.00				5.18			3.14
Oyens, Ia., Gethsemane Luth. Church	41.95		11.95						10.00	20.00
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. Church	4.54				4.54					
Boston, Mann., Bethany Ladies' Aid	10.00	1.00	2.00		2.00	2.00		1.00	2.00	
Spencer, Ia., Bethany Luth. Aid	10.00									10.00
Indianapolis, Ind., Pastor and Mrs. B. J. Engskow	5.00		1.50		2.00				1.50	
Oregon, Wis., Mrs. Marentine Hansen	10.00		10.00							
Oregon, Wis., Pastor Ervin F. Bondo	7.00		3.59					3.41		
Albert Lea, Minn., P. F. Raben	20.00	4.00			4.00	4.00	4.00		4.00	
St. Joseph, Mich., Pastor and Mrs. E. A. Hjortsvang in memory of J. H. Jorgensen, Hutchinson, Minn.	2.00		2.00							
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Church, Lenten banks	36.96			20.66	7.80	3.50	5.00			
Detroit, Mich., Messiah Luth. Church	5.00				5.00					
Racine, Wis., Mrs. C. D. Skow	6.00		3.00						3.00	
Oakland, Calif., Luther and Helen Lincoln	20.00		5.00		5.00				5.00	5.00
Easton, Calif., Immanuel Ladies' Aid	2.00				2.00					
Easton, Calif., Immanuel Luth. Church	50.00		50.00							
Clinton, Wis., Pella Luther League	10.00			10.00						
Sidney, Mont., Pella Luth. Church	80.50				63.00				17.50	
Oregon, Wis., Mrs. Marentine Hansen	25.00		7.00		7.00	4.00			7.00	
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	85.00		25.00		25.00	25.00	10.00			
Elk Horn, Ia., Danish Ev. Luth. Church, Easter offering	135.00		135.00							
Toronto, Ont., Can., Ansgar Dan. Luth. Sunday School	3.65					3.65				
Westby, Mont., Daneville Luth. Church	40.00			40.00						
Brooklyn, N. Y., Salem Dan. Luth. Sunday School, Easter offer.	22.30	17.30				5.00				
Westbrook, Me., First Luth. Sunday School, Easter offering	30.47	30.47								
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Church	25.00			25.00						
Ferndale, Calif., Our Savior's Luth. Church	38.38			38.38						
Denver, Colo., Bethany Ladies' Foreign Mission Society	9.50				9.50					
Audubon, Ia., Our Savior's Ev. Luth. Church, one-third of offering April 23	29.26				29.26					
Atlantic, Ia., W.M.S. of St. Paul's Luth. Church	15.00		5.00		5.00				5.00	
Plainview, Nebr., Bethany Luth. Church	65.00			65.00						
Chicago, Ill., Sunday School of Ebenezer Luth. Church	12.00					12.00				
Albert Lea, Minn., Miss Hilda Romer	5.00					5.00				
Minden, Nebr., Bethany Luth. Church	5.53				5.53					
Minden, Nebr., Fredericksburg Luth. Church	4.00				4.00					
Luck, Wis., English Luth. Sunday School in memory of Patty Nielsen	2.00					2.00				
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Sunday School	16.10					8.05	8.05			
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church, Lenten banks and offering	43.56			43.56						
Marcus, Ia., Nazareth Luth. Church	16.71					6.71			10.00	
Kansas City, Kans., Our Savior's Luth. Sunday School, special Easter offering	12.50				12.50					
Humboldt, Ia., Trinity Luth. Church	29.47		29.47							
Albert Lea, Minn., Junior Bible Class of Trinity Luth. Church, an Easter offering	10.00			10.00						
Elko, Minn., Miss Christine Andersen, money saved for an Easter trip given to synod's missions	10.00		2.00		2.00	2.00	2.00		2.00	
Sleepy Eye, Minn., St. John's Luth. Church	10.68								10.68	
1938-39 budget \$57,791.50. Total amount received to date	41726.62	4276.17	5818.05	7501.73	7934.97	2768.07	5414.89	759.75	6951.22	301.77
Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., April 25, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.										

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	3172.49	1288.19	1299.54	396.63	188.13
Waupaca, Wis., Missionary Society of Our Savior's Church	8.45	8.45			
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church, collection at meeting of Rev. Girtz	13.59	13.59			
Sidney, Mont., an unnamed giver	4.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Oregon, Wis., St. John's Luth. Church	16.65	16.65			
Albert Lea, Minn., P. F. Raben	16.00	4.00	4.00	4.00	4.00
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Church	17.78	17.78			
Denver, Colo., Bethany Ladies' Foreign Mission Society	10.00	10.00			
Westby, Mont., Daneville Luth. Church in memory of Christian Johnson. By Mr. and Mrs. Christ Andersen	5.00			5.00	
Chicago, Ill., Sunday School of Ebenezer Luth. Church	15.00			7.50	7.50
Total received for extra synodical mission	3278.96	1359.66	1317.04	401.63	200.63

NEW CHILDREN'S HOME AT OAKS, OKLAHOMA

Previously acknowledged	\$32.59
Gilfillan, Minn., Bethany Luth. Sunday School	2.07
Total	\$34.66

Received with thanks, Blair, Nebr., April 25, 1939.

H. J. Hansen, Syn. Treas.

Fra Litteraturens Verden

Meta Moe: Hvad er et Menneske. 304 S. En kristen Fortælling af en Forfatter, der ikke er gaaet udenom Problemerne, og som let og fængslende kan skildre baade Skikkelser og Forhold saadan, at det tager En, skriver C. Christensen (Danmark).

Forfatteren Johannes Jørgensen flytter til Sverrig. Den kendte danske Forfatter, Professor Johannes Jørgensen, der bor i Italien, har for nogle Maaneder siden slaaet sig ned i Vadstena i Sverige for at gøre Studier til en Bog om den svenske Helgeninde Birgitta. Johannes Jørgensen har tidligere skrevet en Bog om Frans af Assisi og Katerina af Siena. Den sidste er lige udkommet paa Engelsk.

Et Værk om Folkehøjskolen. I Anledning af, at den danske Højskole snart har bestaaet i hundrede Aar, forbereder Skandinavisk Bogforlag i Odense et stort Værk, ca. 1000 Sider, i to Bind. Værket vil blive rigt forsynet med Billeder. Det redigeres af Højskoleforstander, cand. theol. Fred Nørgaard, Antvorskov, og Højskoleforstander, cand. theol. Anders Vedel, Krabbesholm.

Første Bind vil bringe en Skildring af Højskolebevægelsens Historie gennem hundrede Aar, og andet Bind vil behandle de enkelte Højskolars Historie.

De to Bind vil udkomme i Løbet af 1939 og 1940.

Nye H. C. Andersen-Fund i Amerika. Jean Hersholt, der har Verdens næststørste private H. C. Andersen-Samling, har i Amerika gjort en Række opsigtsvækkende Fund af Eventyrdigterens Manuskripter. Det drejer sig først og fremmest om Manuskriptet til det sidste Afsnit af „Mit Livs Eventyr“, der omfatter Tiden fra den 2. April 1855 til den 6. December 1867, Dagen før H. C. Andersen blev udnævnt til Æresborger i Odense.

Manuskriptet bestaar af 289 tætskrevne Sider og rummer ca. 76.000 Ord. Det er vistnok renskrevet af Krigsminister Raasløffs Datter, men det er gennemrettet af H. C. Andersen, der har udeladt en hel Del Tekst, der derfor aldrig har været trykt.

Prisbelønnet Roman. — I Chicago blev forleden Herbert Krause, som for Tiden er ansat som Lærer ved Augustana College i Sioux Falls, S. Dak., tilkendt Friends of American Writers' Præmie paa \$1.000 for sin første Roman, „Wind Without Rain“. Nævnte Forening bestaar af 400 Medlemmer i Chicago, og Navnet antyder Formaalet med at Foreningen blev til. Præmien uddeles aarlig. Herbert Krause blev født paa en Farm i Nærheden af Friberg, Minn., for 34 Aar siden, bestod Eksamen ved St. Olaf College i Northfield i 1933 og fik Magistergraden ved Iowa Statsuniversitet i 1935. Han er nu Engelsklærer ved Augustana College.

WELLS OF SALVATION

DAILY MEDITATIONS FOR YOUNG PEOPLE AND THE HOME
No. II, for May and June, now ready

Each booklet covers two months, six for the whole year. The writers of this second issue are Pastors Theo. I. Jensen, E. W. Petrusson, M. G. Christensen and L. Siersbeck. The meditations for the month of May center around the theme "Into All the World" and relate to Pentecost and the missionary program of the Church. Beginning with "The Perfect Law" as the theme for the month of June the order of the Catechism will be followed during the Trinity season.

Prices: 10 cents per single copy, postpaid; 85 cents per dozen; \$5 per hundred. Place a quantity order at once to have supply on hand for May and June.

Danish Lutheran Publ. House,
Blair, Nebraska.

GO TO DENMARK

in the world's fastest liner

QUEEN MARY Maj 10, 24

via Cherbourg and Paris or via London

AQUITANIA Maj 17, 31

GRAND EXCURSION .. QUEEN MARY .. JUNE 7

Join this gala trip—see the New York World's Fair and Paris or London en route. Travel overland from Cherbourg, or via the North Sea.

Conducted by MR. W. S. HARLING, CHICAGO

Other Personally Conducted Trips

QUEEN MARY Escorted by B. C. Forsberg MAY 10

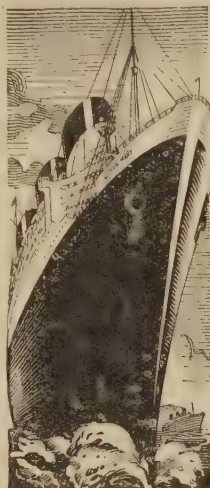
BRITANNIC Escorted by Rudolf Olsen MAY 27

GEORGIC Escorted by R. C. Forsberg JUNE 10

For full information, see your local steamship agent or

CUNARD WHITE STAR

32-34 North Michigan Ave., Chicago, Ill.

TIL DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

Amerika - Danmark Skibe

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe.

som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.

Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

Afsejlinger fra New York

Maj 19; Juni 6, 20; Juli 2, 13; August 5, 23; Sept. 6, 17

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Stor Forældre- og Fællesrejse

Fra København den 2. Juli

BILLIGE BESØGELSES REJSER TIL

VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG
SAN FRANCISCO

Forlang nærmere Oplysninger angaaende specielle
reducerede Rundrejse-Rater.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.

433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

Luthersk Aftahlad

„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.“

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 10. MAJ, 1939

NR. 19

I ANLEDNING AF MODERS DAG.

MODER.

Jeg tænker ofte paa din travle Færd
og Virke rundt i Have, Gaard og Gemme;
den Verden, der for dig var kendt og kær,
for den du kunde al din Træthed glemme.

Uagtet andre det har tænkt saa tidt,
at du var bundet til den Plet hernede,
jeg ved, det Raad var ret, som det var dit:
„Om Dagen vær blot til din Gerning rede!“

Du sang for os ved Lampens lyse Skær
og Ovnens Knitren i den lune Stue,
mens Sne og Is hang tæt i Havens Træer,
og Stormen hvined' under Himlens Bue.

AARETS „AMERICAN MOTHER.“

„The Golden Rule Foundation“, en amerikansk Forening, vælger hvert Aar en amerikansk Kvinde som af en eller anden Grund har gjort sig bemærket som et typisk Moderideal. I Aar faldt Valget paa Mrs. Elias Compton, Enke efter Dr. Compton, Prof. ved Wooster College, Ohio, en presbyteriansk Skole. Han døde sidste Aar. Af deres fire Børn er de tre Sønner nævnt i „Who is Who“ Listen som fremragende Videnskabsmænd. En af dem, Prof. Arthur H. Compton, Chicago Universitet, er endog Nobelpristager 1927. Den fjerde er en Datter, Mary, der er Missionær i Allahabad, Indien, hvor hun er gift med Dr. C. Herbert Rice, Forstander for en presbyteriansk Skole der.

Mrs. Compton vil repræsentere Nationens Mødre ved en Højtidelighed i New York paa den nationale Moders Dag Søndag den 14 Maj, ved hvilken Lejlighed hun bliver præsenteret med en i Anledningen præget Æresmedalje. Programmet bliver rundkastet.

Fjerde Søndag efter Paaske.

(Kom for sent for sidste Nummer)

HAR DU TALSMANDEN?

(Joh. 16, 5-15).

Den, som ingen Talsmand har, maa selv tale sin Sag; men lader det sig ikke gøre selv at tale sin Sag for den jordiske Domstol, saa lader det sig langt mindre gøre overfor den himmelske. Vi er jo alle Forbrydere overfor den levende Gud, og naar vi fremstilles for ham, da kan vi „ikke svare ham et til tusinde“ (Job 9, 3). Derfor maa vi have en Talsmand. Jesus er sine Venners Talsmand hos Faderen; men vi maa ogsaa have en Talsmand paa Jorden: Den Helligaands Iboen i vore Hjerter. „Det er eder gavnligt, at jeg gaar bort; thi gaar jeg ikke bort, kommer Talsmanden ikke til eder,“ siger Jesus. „Denne Aand vidner med vor Aand, at vi er Guds Børn.“ Da er det at Djævelen paa sin fine Måde hjælper saa mange Mennesker til at sige, naar de ikke har Aandens Vidnesbyrd i deres Hjerter: „Det kan man ikke saadan vide med Visshed, om man er et Guds Barn!“ Men læd os nu se lidt nærmere paa vor Tekst med Spørgsmaalet for Øje: Har du Talsmanden?

„Naar han kommer, skal han overbevise Verden om Synd.“ Dette sker almindeligvis ved troende Menneskers Vidnesbyrd og Forbøn,—ikke ved Bevisførelse eller Disputeren. Han skal overbevise om Synd, „om Synd, fordi de ikke tror paa mig.“ Den Helligaand griber Sagen i sin Rod, taler ikke om Meninger om Synd eller de forskellige Synder, som gaar i Svang, men om Vantro; thi det er Vantro, der udelukker fra Salighed. Og naar et Menneske bliver overbevist om, at det er vantro, og saadan Overbevisning er altid af den Helligaand, saa kan den samme Aand ogsaa give en saadan Troens Overbevisning. Det er Talsmandens Gerning. Har du saa Talsmanden?

Men den Helligaand skal ogsaa overbevise „om Retfærdighed, fordi jeg gaar til min Fader.“ Han har fuldbyrdet Frelsen for os; det er det, som den Helligaand stadig vil minde os om, naar han har taget Bolig i vore Hjerter, at Jesu Retfærdighed er vor Retfærdighed for Gud, saa kan du synge, — ikke alene med Munden men ogsaa af Hjertet:

„Jesus, det er mer end meget, at jeg dig til Gave fik;
Tag mit Hjerte som dit eget, sæt det ret i Stil og Skik,
At det altid frisk og mildt raaber, Herre som du vil.“

„Men om Dom, fordi denne Verdens Fyrste er dømt.“ Og spørger du, som er et Guds Barn, hvad betyder det? da svarer jeg: Djævelen har tabt sin Ret til dig. Djævelen er dømt, du skal ikke dømmes, blot du bliver beständig indtil Enden.“ Han skal overbevise Verden,“ og Maalet er, som vi har set, Saligheden; thi Gud sendte ikke sin Søn til Verden for at dømme Verden, men for at Verden skal frelses ved ham“ (Joh. 3, 17).

Den Helligaand skal vejlede de troende. „Jeg har endnu meget at sige eder, men I kunne ikke bære det nu.“ Dette „meget“ er nu sagt, vi kan læse det i vor Bibel, men Aanden skal gøre det levende, naar vi læser og hører det. Aanden har altid meget at sige os, og han gør det, eftersom „vi kunne bære det.“ Og derpaa kan vi kende Aandens Røst: „Han skal ikke tale af sig selv, men tæler altid gennem Ordet, — ikke gennem vore Følelser eller Meninger.

Vi maa altid og i alle Ting følge Ordet i Aandens Lydighed i hvad vi skulle gøre eller lade være med at gøre, hvad vi kan være med til eller tage Del i, og hvad vi ikke kan være med til eller tage Del i. Guds Ord er jo ikke en

Ordbog, hvor vi paa menneskelig Vis kan spørge og faa Svar; men vi skulle altid spørge: Vil det herliggøre Jesus? Dette koster Kamp og Strid; men

„Det koster ej for megen Strid
en himmelsindet Kristen Sjæl at blive
Er vor Natur end ikke mild og blid,
naar den i Kristi Død sig hen skal give,
Saa giver Gud den gudhængivne Aand
dog Overhaand.“

Mon denne Kamp og Strid er standende i vor Tid? Man mærker kun saa lidt til den. Kære Guds Børn! lad os huske de gamle Ord: „Uden Kamp ingen Sejr, uden Sejr ingen Krone.“

Lad os lægge os paa Hjerte det alvorlige Vers om den Helligaand:

„Ja, bo og byg hos os; thi vilde du bortflytte,
Da var vor Fred forbi, og vi blev Fjendens Bytte.“

Amen!

I. Gertsen.

DEN ANGERFULDE SØN.

Følgende Sang er indsendt af Christine Sørensen, Racine, Wis., og hun oplyser at den blev sunget i Immanuelskirken der for mange Aar siden af Pastor H. P. K. Rødhjelm-Hansen. Da Mrs. Sørensen selv faar megen Glæde af de forskellige Bidrag i L. U., ønsker hun ogsaa at dele med andre det som hun fandt smukt og godt. Hun husker ikke Melodien til Sangen, saa enhver faar synge med „egen Melodi“.

Red.

O, hvor jeg mindes mit Hjem og min Moder,
Mindes de sorgløse Barndommens Aar;
Nu er de svundne, som alle dets Goder,
Sorgfuld og ene i Verden jeg gaar.

Da var og jeg en af Jesu smaa Venner,
Legte og sang der i Stuen hos Mor,
Foldet i Bønnen de svage smaa Hænder,
Loved' hende at bli' god naar jeg blev stor.

Barndommen svandt nu jeg skuld' ud i Verden,
Nu var jeg voksen,—jeg følte mig saa stor.
„Drengen min, tag med dig Jesus paa Færden“,—
Det var Afskedsordene til mig fra Mor.

Jesus jeg glemte, Mors Raad jeg forkastet,
Verden var mere for mig nu end Mor;
O, hvor hun græd, imod Graven hun hastet,—
„Tænk tat min Søn kunde glemme sin Mor.“

Sorgfuld i Hjertet omkring jeg nu vandre,
Minderne kommer bestandig om Mor;
Men det er sent, ja for sent nu at angre,
Mor hviler stille og tavs under Jord.

Mor kan ej svare, og jeg kan ej høre,
Ordet: „Jeg tilgi'r dig,“ fra hendes Mund;
Spot og Forbandelse kun naar mit Øre;
Mor kan ej høre og hjælpe sin Søn.

I min Elende, min Frelser forkynder, —
Kalder saa kærlig og trofast min Sjæl—:
„Kommer til mig,—du besværede Synder,
Jeg gi'r dig Liv og dit evige Vel.“

„Tag mod mig Jesus, og vær du min Fører,
Fri mig og frels mig fra Djævelens Garn;
Medens din kærlige Røst jeg nu hører,
Vender jeg til dig fra Synd og fra Skam.“

Femte Søndag efter Paaske.

BØNNENS PLADS I DIT LIV.

(Joh. 16, 23—28.

Det er forunderligt skønt for en Fader, naar Barnet første Gang kan sige „Fader“. Men hvor er det ogsaa skønt, naar et syndigt Menneske første Gang kan sige „Fader“ til Gud i Himlen i Jesu Navn! Men dette er den Helligaands Gerning; thi ligesom „ingen kan sige: Jesus er Herre uden ved den Helligaand“ (1 Kor. 12, 3), saaledes kan heller ingen kalde Gud sin Fader uden ved den Helligaand. Bønnen er altsaa et Værk af den Helligaand i Menneskehjertet.

Der er jo saa mange Ting, der har Plads i dit Liv, men har Bønnen faaet Plads i dit Liv? thi Livet i Gud begynder altid med Bøn, og hører Bønnen op, saa er det ogsaa forbi med Livet i Gud.

Bønnens Forudsætning er da først den Helligaand. „Beder til enhver Tid i Aanden, og værer aarvaagne dertil i al Vedholdenhed og Bøn for alle de hellige“ (Ef. 6, 18). Dernæst er **Hjælpeløshed** en Bønnens Forudsætning. Ikke saadan, som saa ofte, at man kun raaber til Herren, naar man er i Nød, eller en eller anden Fare truer, og gør som Matrosen, der blev befaleet i stærk Storm at gaa op i Masten for at rebe Bramsejlene; han vidste, at hvis han faldt ned, vilde det blive hans visse Død, og bad Herren om Hjælp. Alt gik godt; men saa sagde han til Herren: „Nu skal du have Tak, nu kan jeg hjælpe mig selv.“ Mange gør det samme om end ikke saa tydelig som Matrosen. Men et bedende Menneske kender altid sin Hjælpeløshed overfor Herren. En anden Forudsætning for Bøn er Fattigdom. Et Guds Barn er altid fattig i og af sig selv skønt rig i Gud. Og endelig er Trang en Forudsætning for Bøn. Hvor er det dog godt at vide og tro, at naar man er i timelig eller anden aandelig Trang, saa er „Gud vor Tilflugt.“ Det er Bønnens velsignede Plads i dit Liv, om du er et bedende Menneske; thi vor Tekst siger: „Hvad som helst I beder Faderen om, skal han give eder i mit Navn.“ Jesus er Borgen.

Bønnens Uundværlighed. Den Plads maa Bønnen have i dit Liv, at den er uundværlig. „Bønnen er det aandelige Livs Pulsslag.“ Standser Aandedrættet, er det jo forbi med Livet. Hvor der er Liv, der er ogsaa Bøn. Der var engang en Mand, der sagde til mig, at man godt kunde være en Kristen uden at bede, saadan vil Djævelen narre et Menneske. Et Guds Barn ved bedre. Hvor der er Liv, der er ogsaa Bøn, og hvor der er Bøn, der er ogsaa Liv.

„Vel den, der ved i Jesu Navn

At løbe ret sin Gud i Favn.“

Bønnens Kraft. Netop i det daglige Liv. Der er saadanne, der kan bede i Forsamlinger og i Samvær med andre, men for hvem Bøn i det daglige Liv er lidet eller intet; men det er da ogsaa tvivlsomt, om der er noget i Fællesbønnen for saadanne. Ind i Stilheden for Gud, der er Kraften til at leve et Bønnens Liv at finde. Jesus for dig i alle Ting, det bliver da til Jesus med dig i alle Ting og resulterer i Bønnens Drivkraft i Guds Riges Arbejde hjemme og ude.

Bønnens Sejre — begynder altid med Lydighed i Enrum med Gud. Abraham sejrede paa Moria. Men hans Møde med Herren hjemme og hele Vejen op paa Bjerget, indtil han tog fat paa Offerkniven, har sikkert været en stadig Bøn — hvilken Kamp! men ogsaa — hvilken Sejre! Elias, der har efterladt os det kraftfulde Ord: „Herren, Israels Gud for hvis Ansigt jeg staar“ — der var hans egentlige Plads i Livet; thi Bønnen havde faaet den rette

Plads i hans Liv. Han var lydige ogsaa, naar Herren befalede at Ravnene og Enken skulde forsørge ham. Derfor vandt han ogsaa den store Sejre paa Carmel; men Sejren var begyndt i Enrum med Gud, hvor Mennesket begynder med at blive intet, men Gud alt.

Gud besejrede Saulus ved Damaskus, saa han fra at sejre i Løgnens Tjeneste vandt saa mange store Sejre i Sandhedens Tjeneste. Hvilken vældig Sejre, da Luther i Worms stod ene over for de største i Kirke og Stat! Men han havde været ene med sin Gud i Bønnen, og i Lydighed stod han fast og vandt Sejre. Disse Sejre vandtes, fordi Bønnen havde første Plads i disse Mænds Liv.

„Beder, og I skulle faa, for at eders Glæde maa blive fuldkommen.“ Den fuldkomne Glæde følger altid i Bønnens Fodspor. — Amen!

I. Gertsen.

FRELSENDE TRO OG AL GOD GERNING

Af Pastor A. M. Andersen, D.D. og R. af D.

Apostelen Paulus skriver til sit „elskede Barn“ Timotheus:

„Du derimod, bliv i det, som du har læst, og som du er blevet forvissat om, efterdi du ved, af hvem du har lært det, og efterdi du fra Barn af kender de hellige Skrifter, som kunne gøre dig viis til Frelse ved Troen paa Kristus Jesus. Hvert Skrift er indaandet af Gud og nyttigt til Belæring, til Irettesættelse, til Forbedring og til Optugtelse i Retfærdighed, for at Guds-Mennesket maa vorde fuldkomment dygtiggjort til al god Gerning“ (2 Tim. 3, 14-17).

Det er saa indholdsrige Ord, at de bør læses fuldtud ved Begyndelsen af en Betragtning af dem.

Hvor stort og godt, at vi i vor lutherske Kirke kan sige, vi Forældre til vore Børn og vi Præster til yngre og ældre Menighedsmedlemmer: „Bliv i det, som du har lært, og som du er blevet forvissat om, efterdi du ved, af hvem du har lært det.“ Hvem refererer Apostelen til? Vel først og fremmest til ham selv. Men han siger ogsaa: „og efterdi du fra Barn af kender de hellige Skrifter“. Timotheus havde en troende Mormoder (Lois) og en troende Moder (Evniké). De havde lært ham at kende de hellige Skrifter, som kunde gøre ham viis til Frelse ved Troen paa Kristus Jesus. Ogsaa ved den Tid lærte man Visdom i andre Ting. Vi kender til verdslig Visdom fra den Tid, særlig hos Grækerne. Men Timotheus havde lært Visdom af de hellige Skrifter, Visdom til Frelse. Den var ikke almindelig. Paulus nævner forud „onde Mennesker, som forføre og forføres“.

Vi maa standse nærmere ved „viis til Frelse ved Tro paa Kristus Jesus.“

Her maa tænkes paa Jesu hele Liv: Hans Fødsel af Jomfru Maria, hans Barndom, hans Ungdom, hele hans Privatliv, hans offentlige Liv; hans Korsfæstelse, Død og Begravelse, hans Opstandelse, hans Udsendelse af sine Apostle paa deres Verdens-Mission, hans Himmelfart, og hans Sæde ved Faderens højre Haand, — hele hans Historie, som vi kender den. Troen paa ham til Frelse omfatter det altsammen. Til Synderes Frelse hører hans fuldkomne Menneskeliv og hans Død til Betaling af Syndens Sold og hans Sejre over Døden.

Det er kun lidt, Evangelisterne meddeler om Jesu Barndom, dog saa meget, at han som 12 Aars Dreng viste Kærlighed til Faderens Hus og Gerning, at han var lydige imod sine Forældre, han tog til i Visdom og Yndest hos Gud og Mennesker. Og saa meddeles der ved Slutningen af hans Privatliv eet, der karakteriserer det hele. Han blev døbt af Døberen Johannes, og i Forbindelse med denne

hellige Handling lød der fra Faderen i Himmelen disse Ord: „Denne er min Søn, den elskede, i hvem jeg har Velbehag.“ Disse Ord viser ikke blot, at Jesus var Guds Søn, men tillige, at han som Menneske hidtil havde levet sit Liv til sin Faders Velbehag—som fuldkomment Menneske.

Flere af dette Blads Læsere kender nok en Bog „In His Steps“ af en Pastor Charles Sheldon. Den lægger særlig Vægt paa Jesu Efterfølgelse og er for saa vidt skøn, men eensidig; den er „modernistisk“. Vi maa tro paa den hele Jesus.

Det første, vi standser ved i Jesu offentlige Liv og Virksomhed er hans Fristelse af Djævelen i Ørkenen. Han blev ført derud af Guds Aand. Denne Fristelse og Sejrhørte med til hans messianske Gerning. Han sejrede, hvor Adam og Eva faldt, han sejrede for at give de troende Mod og Kraft til at sejre i Fristelser. Han sejrede over Materialismen, idet han sagde: „Mennesket skul ikke leve af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar af Guds Mund.“ Og han sejrede i hver Fristelse med at henvise til Guds skrevne Ord: „Der staar skrevet.“ En mærkværdig Begyndelse af Jesu messianske Virksomhed!

Saa følger hans Prædike- og Lærevirksomhed. Vi kan kun berøre den i Korthed. Hans Bjergprædiken Mt. 5-7 Kapitel (sammenlign Luk. 6, 20-49) er hans fornemste Prædiken. Den var rettet fornemlig til hans Disciple: „Og da han havde sat sig, gik hans Disciple til ham, og han oplod sin Mund, lærte dem og sagde:

Vi lægger saa særlig Mærke til „Saligprisningerne i Begyndelsen og til Fadervor i det 6. Kap. Imod Farisæisme advarede han dem: „Uden eders Retfærdighed overgaar de skriftkloges og Farisæernes, komme I ingenlunde ind i Himmeriges Rige.“ Og denne nøgelfulde Prædiken slutter saaledes: „Og det skete, da Jesus havde fuldentd disse Ord, vare Skarerne slagne af Forundring over hans Lære; thi han lærte dem som een, der havde Myndighed og ikke som de skriftkloge.“ Læs den hele Prædiken.

Til Jesu Lærevirksomhed hører ogsaa særlig hans Lignelser. Se især Mt. 13.

Mod Jesu messianske Virksomheds Ende bliver hans Udtalelser mod Farisæerne og deres Hyklari skarpe. I Mt. 23 læser vi: „Paa Mose Stol sidde de skriftkloge og Farisæerne. Gører og holder derfor alt, hvad de sige eder; men gøre ikke efter deres Gerninger; thi de sige det vel, men gøre det ikke“ (V. 3). Men ve eder, I skriftkloge og Farisæere, I Hyklere! thi I tillukke Himmeriges Rige for Menneskene; thi I gaa ikke selv derind, og dem, som ville gaa ind, tillade I det ikke. Ve eder I skriftkloge og Farisæere, I Hyklere! Thi I opæde Enkers Huse og bede paa Skrymt længe. Derfor skulle I faa des haardere Dom. Ve eder, I skriftkloge og Farisæere, I Hyklere! thi I drage om til Vands og til Lands for at vinde en eneste Tilhænger, og naar han er bleven det, gøre I ham til et Helvedes Barn, dobbelt saa slemt som I selv ere“ m.m. At slige rammende Ord maatte knuse eller harme dem de gjaldt, forstaar vi. Det sidste blev Tilfældet. Men de hører ogsaa med til frelsende Tro paa Kristus Jesus.

Det er nævnt forud af Matthæus, men maa nævnes her som noget der hører med til Jesu offentlige og messianske Virksomheds Slutning, at han havde et Møde med Moses og Elias, og at Røsten fra Himlen atter lød: „Denne er min Søn, den elskede, i hvem jeg har Velbehag,

hører ham“ (Mt. 17, 5). Altsaa Erklæring om Faderens Velbehag i det Liv, Jesus havde levet, baade privat og offentlig. Fuldkomment Liv som Synderes Stedfortræder til Frelse: for hver, der vil tro paa ham.—„Han gjorde ikke Synd, og ikke heller blev der fundet Svig i hans Mund“ (1 Pet. 2, 22).

Efter Jesu Veraab over Farisæernes og de skriftkloges Færd og Hyklari følger Kampen imod ham. Jesus holder det sidste Paaske-Maaltid med sine Disciple, og indstifter den hellige Nadvere.

Saa gaar Vejen til Getsemane Have, hvor Judas forraader ham, og han gribes af den Skare, som Judas er Anfører for. Højdepunktet i Jesu Lidelse synes mig at være, da han bad Faderen at tage Lidelsens Kalk fra ham, idet han siger: „Dog ske ikke min Villie, men din.“ Og da Peter drager sit Sværd for at forsvare ham, siger han: „Mener du, at jeg ikke kan bede min Fader, saa han nu tilskikker mig mere end tolv Legioner Engle? Hvorledes skulde da Skrifterne opfyldes, at det bør saaledes ske?“ Faderens Villie og Skrifternes Opfyldelse, det var det alt overvejende for Jesus.

Saa fulgte Dommen over Jesus for Gudsbespottelse og dermed Korsfæstelse og Død. Han gav sin Aand i sin Faders Haand med Vished om Sejrhør over Døden, og om Opstandelse paa den tredje Dag.

Ikke blot Jesu fuldkomne Menneskeliv som Synderes Stedfortræder, men ogsaa hans Død for at betale „Syndens Sold“ hørte med til, at Tro paa ham kunde blive til Frelse.

Saa den anden Del af vor korte Tekst: „Al god Gerning“. Paulus siger om de hellige Skrifter, der er indaandede af Gud, at de er „nyttige til Belæring, til Irettesættelse, til Forbedring, til Optugtelse i Retfærdighed, for at Guds-Mennesket maa vorde fuldkomment, dygtiggjort til al god Gerning.“

Det er jo saa forunderlig stort, at en Forbryder, der døde paa et Kors ved Jesu Side, kunde blive frelst ved Tro paa ham i Livets sidste Øjeblik, og det er ligesaa stort, at vi tør tale om Frelse ved Tro paa Jesus til Mennesker paa Dødslejet. Men dersom de var de eneste, der blev frelst ved Tro paa Jesus, hvad blev der saa af Guds Rige paa Jorden?

De hellige Skrifter taler først om Frelse af Børn og unge Menneskers Frelse ved Tro og saa gode Gerninger. Paulus skriver i Brevet til Efeserne: „Vi ere skabte i Kristus Jesus til gode Gerninger, som Gud forud beredte, for at vi skulde vandre i dem“ (Ef. 2, 19). I vor Tekst skriver han om, at Guds-Mennesket (det ved Troen paa Kristus frelste og genfødte Menneske) skal dygtiggøres til al god Gerning. Her maa tænkes, ikke blot paa Apostlenes og deres Efterfølgeres Gerning; men ogsaa paa almindelige gode Gerninger: Husmoderens Gerning, især Børneopdragelse; Skolegerningen; Mandens Gerning: at dyrke Jorden og bygge Huse o.s.v., Redaktørgerningen, sund og god Forretning, ja selv en god Politikers Gerning. Jo, hvor skulde vi finde „al god Gerning“. Det er de hellige Skrifter Gerning at lede Mennesker til Frelse og saa til god Gerning. Hvad er vore Skoler til, om ikke til, i de hellige Skrifter Aand, at belære, irettesætte, forbedre Guds-Mennesket til al god Gerning? Saa vil Guds Rige gaa frem ved os. Det give Gud os!

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornylse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornylse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Femte Søndag efter Paaske. 14 Maj.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Jak. 1:22—27; Joh. 16:23—28.

Ny Tekstr. — Rom. 8:24—28; Joh. 17:1—11.

„DETTE TALTE JESUS: OG HAN OPLØFTEDE SINE ØJNE“.

Som jeg opslog Tekstbogen faldt mine Øjne paa Betegnelsen af en Helligdag, hvilken nu nærmest er gaaet ud af vor Tids Bevidsthed, nemlig **Store Bededag**. Og ifølge Almanakken (ikke angivet i vor egen) er det den i Dag, som dette skrives, — Fredag før 4de S. eft. Paaske. Hvorfor er dog denne Dag gaaet i Glemmebogen? Vi mindes kun een stor Bededag, — da Præsident Wilson Aar 1918 under Krigens Krise opfordrede Nationen til at sætte en Dag tilside som Bededag. Mange mener, at fra den Dag vendte Krigslykken sig til Fordel for vore Vaaben. Dette er meget muligt. I saa Tilfælde skulle vi hellere mindes denne Dag end Armisticedagen. Skærtorsdag er den „store Bededag“ i Jesu Liv. Da talte han de alvorlige og forjættelsesrige Ord om Bønnens Velsignelse, som er Budskabet i denne Søndags gamle Evangelium; og han bad den Bøn vi hører i det nye Evangelium. Vi kalder den hans ypperstepresterlige Bøn. Altsaa, her staar vi overfor det allerhelligste. Vor store og eneste Ypperstepræst er inde at tale med Gud om os. Dette Oprin er jo, ogsaa historisk set, Overgangen til den store Forsoningsdag, da det fuldgyldige Sonoffer blev bragt i det Guds Lams Blod, der aftvætter al vor Synd. Jesus talte, og han handlede som Følge. Deri bestaar det evige Liv. Det er vist Dr. Halesby der siger, at Bøn er Kamparbejde. Det er det under Lovens Aar. Men skuer vi „ind i Frihedens fuldkomne Lov“, som Jakob siger, da ser vi vor salige Ypperstepræst Jesus i Fællesskab med os, og vi kan „træde frem med Frimodighed for Naadens Trone“ (Heb. 4: 14—16). Efter at have erfaret en saa stor Barmhjertighed i en ren og ubesmittet Gudsdyrkelse, faar man Medlidenhed med „Faderløse og Enker“ og alle fattige i deres Trængsel, samt Væmmelse ved Verdens Besmittelse. Det nye Epistel angiver Pauli beaandede Udtalelse om hvorledes Aanden kommer vor Skrøbelighed til Hjælp i Bønnen, saa „alle Ting samvirke til gode for dem, som elske Gud“. Hvor er det dog velsignet at være en Kristen!

Fra vor Kirkemark.

Fra Daneville Menighed ved Westby, Montana, meddeles, at Mrs. C. P. Larsen og Mr. Peter Nielsen er afgaaet ved Døden i forrige Uge. De var begge Pionærer i Kirken og Kolonien deroppe og tog aktiv Del i Arbejdet. Mr. Nielsen og Hustru afholdt deres Guldbrillup for nogle Maaneder siden, som blev omtalt her i Bladet. Den 24 April fik man en god Regn ind over Egnen, saa man haaber og beder at en Avl maa realiseres i Aar og at rimelige Priser kan erholdes for deres Hvede, der er af Verdens bedste.

„**TREASURE ISLAND**“ — „Skattens Ø“ — er Navnet paa en i Verdenslitteraturen berømt Ø, som den bekendte engelske Forfatter Robert Louis Stevenson henlagde iblandt Sydhavets vældige Øgrupper og hvor de strandede Eventyrere fandt Sørøvernes berygtede Skatte nedgravede. Ved et heldigt Valg af dette Navn fra Fantasiens Verden betegnes nu saaledes den kunstige Ø, som man har lavet ude midt i San Francisco Bugten mellem Byerne San Francisco og Oakland, Californien, hvorpaa den vestlige Verdensudstilling i Aar afholdtes. Pastor L. Siersbeck, der besøgte Stedet under sin Rejse til Pacific Kreds fornylig, siger, at baade Anlægget af Øen og flere Bygninger derpaa er noget af det mest storslaaede han har set. De af vore, der kan rejse til Aarsmødet i Aar i Oakland, faar jo en god Anledning til at se for sig selv.

En Vandflom i den lille danske By, Dannebrog, Neb. den 3 Maj ødelagte større Værdier særlig i Kælderne og paa anden Maade. Vandet stammede fra en større Vandstrøm „Oak Creek“, som løber igennem Byen og som var opsvulmet af et ca. fem Tommes Regnfald i Omegnen. Vandet stod paa sine Steder op til tre Fod omkring Husene. Intet Liv gik tabt.

Den danske Kirke afholder sit Aarsmøde i Aar (det 62de) i Withee, Wis. den 13 til 18 Juni. Indmeldelser sker til Mgh.s Præst der, Pastor J. A. Holst.

Pastor I. M. Hansen og Hustru, der som bekendt har Vinterhi oppe i Farmington, Minn., hos Datteren, agter at komme tilbage til deres Hjem i Blair, dersom han kan udholde Rejsen, skriver Mrs. Hansen. Det har ikke været saa ret godt med vor gode Ven og trofaste Bidragyder i den senere Tid. Dog Herren er jo mægtig i de svage, hvilket vel ogsaa kan gælde Legemet.

Fra Moorhead, Ia. meddeles, at siden Paaske har man haft tre Daabs- og Konfirmationsgudstjenester i Kirken. Den 16 April blev fire Forældre og tre Børn optagne, og 23de blev ti Unge konfirmerede. Nok en Moder og sit

Barn blev optaget 7 Maj ved henholdsvis Konfirmation og Daab.

Pastor P. Rasmussen afgik ved Døden Fredag den 5 Maj i sit Hjem i Portland, Oregon, efter flere Aars Sygdom. Nærmere Efterretning og Omtale følger senere. Til hans efterladte Hustru og Familie sendes vor Sympati og Trøst indsvøbt i Jesu Paaskehilsen: Jeg gaar til min Fader og eders Fader! Det kunde Broder Rasmussen sikkert ogsaa sige.

Det danske Præstehjem i Portland, Ore. fik Børneflokket forøget 100% den 17 April. En Søn!

Pastor Joseph Rasmussen var en Tur i Californien sidste Maaned at besøge Slægtninger og i et Forretningsanliggende; paa Opfordring ønsker han at tjene mulige Aarsmøderejsende med følgende Oplysninger. Der synes at være nogen Misforstaaelse m.H.t. Omkostningerne, at det vil koste for meget for særlig en fattig Præst. Nogle Præster ved maaske ikke at de kan rejse for halv Pris, naar de har en „Clergy Certificate“ (denne kan erholdes gennem den lokale Jernbaneagent, hos hvem man faar udleveret en af ham signeret Ansøgningsblanket, som tillige med \$2.00 indsendes til H. W. Siddall, Western Clergy Bureau, Room 210 Union Station, 516 West Jackson Blvd., Chicago, Ill. Skriv efter den mindst en Ugestid i Forvejen. Denne Slags Billet tillader ogsaa Ophold paa Vejen efter Behag. Fra Scranton, Iowa, hvor Pastor Rasmussen bor, kostede Rundbillet blot \$33.10. Bespisning paa Toget „U. P. Challenger“ er ogsaa særlig billig — Morgen .25, Middag .30, Aften .35cts.

Adresseforandring: Pastor Christian Justesen, fra 8344 So. May St., Chicago, Illinois, til 8019 So. Calumet Ave., Chicago, Illinois.

Til Ungdomsstævnet paa Dana College i Søndags ankom ca. 300 unge og en Del ældre Besøgende. Man havde en dejlig Dag tilsammen med Venner der i mange Tilfælde først blev kendt med hverandre paa den hjemlige Skolegrund. Især lagde vi Mærke til vor flinke Præsident og hans venlige Viv, der vist ogsaa mindes deres Elevtid paa Dana i Lyset af et Eventyrs Romantik. Det kan nu ikke nægtes at der ligger noget dybt gribende for os ældre Elever i dette; Dette er vor Skole; her har vore Børn et Ungdomshjem!

Pastor Harald C. Jørgensens Indsættelse som Præst ved vor Kirke i Blair vil finde Sted Søndag 21 Maj. Hans nuværende Mgh. i Coulter, Iowa, har anmodet Prof. C. B. Larsen om at betjene den i Sommer samt holde Ferieskole. Man venter at faa kaldet Præst igen.

Ogsaa paa Dana College afholdes Kurvefest, i al Fald dertil indbyder Afgangsklassen alle Venner i Nabolaget den 12 Maj Aften. Man lover et underholdende Program og — en lækker Kurv. Det beror dog paa Damerne.

Vore Embedsmænd er paa Tæerne i denne Tid med de forskellige Forberedelser for Aarsmødet. Kirkeraadet var samlet her sidste Uge, og vi ser at Direktionen for Publishing Huset er her denne Uge. Hvad de nu foretager sig faar vi vel nok senere at vide.

Fra den Komite, der af Aarsmødet blev valgt til at behandle paany det kildne Spørgsmaal om Præsteforflyttelser, har vi modtaget følgende Rapport, som paa Grund af Sagens Betydning vi helst optager i det Sprog hvori det er skrevet:

Report from the Placing of Pastor's Committee

In order to adjust ourselves to existing conditions where a change of pastor is desired, either by the congregation or the pastor, we suggest that the district presidents exercise their full authority in their dealings with these problems in order to relieve the situation.

Accordingly, we wish to recommend the proposals of the former committee (of 1937) together with a few changes and additions:

1. The congregation calling a pastor shall have the privilege of submitting the names of three pastors of their preference to the district and synodical presidents.

These shall then confer with each other and submit the names of three additional pastors to a nominating committee consisting of two delegates elected by the congregation and the district president. This committee shall present the names of three candidates of the six pastors, the names of which shall be binding upon the congregation.

2. A pastor shall not be called from a field in which he has served less than five years without the consent of the district president.

3. No theological candidate shall be called or placed except by the church council.

4. Retirement is compulsory at the age of 65, but the congregation may extend it until he reaches the age of 70.

Respectfully submitted,

Frank Nielsen, Warren Stibolt, Peder Mickelsen, Lawrence Iversen, M. G. Christensen.

DET TREGFYRRETYVENDE AARSMØDE

Den forenede danske evangeliske lutherske Kirkes 43de Aarsmøde vil blive afholdt i Oakland, California, 12—18 Juni, 1939. Aabningsgudstjeneste Kl. 7:30 Aften.

Tankesprog: „Hans Navn kaldes Under, Raadgiver, vældige Gud, Evigheds Fader, Fredsfyrste.“ (Es. 9, 6).

De almindelige Valg og Forhandlingsgenstande.

Valg af Formand, Lægmedlem af Kirkeraadet, Redaktører, Medlemmer af de forskellige Raad og Komiteer, vore Missioner, Skolesagen, Litteraturmissionen og Børnehjemmene.

Ekstraordinære Forhandlingsgenstande.

1. Det foreslaaede Hjemmemissionsraad.
2. Det foreslaaede Indianermisionsraad.
3. Regler for Forlagshuset.
4. Regler for Præstekaldelse.
5. Forslag om Samarbejde mellem den danske og den forenede danske Kirke paa visse fælles Arbejdsmarker.
6. Ændringsforslag til det nye Pensionsfonds Regler.
7. Forslag til Forberedelse af Skolens 60 Aars Jubilæum og Samfundets 50 Aars Jubilæum henholdsvis i 1944 og 1946.

Fuldmagtskomiteen vil være paa sin Post ved Aarsmødets Hovedkvarter Mandag d. 12 Juni, Kl. 1 Eftermiddag. Præster og Lægdelegater bedes indmelde sig straks ved deres Ankomst.

Præsterne maa indmelde deres Delegater til Samfundets Sekretær saa tidligt, at Navnene kan være ham i Hænde mindst fem Dage inden Aarsmødet begynder. Samtidig indmelder Præsterne sig selv.

N. C. Carlsen, Formand

M. L. Kirkegaard, Sekretær

Vor Frelses ev. luth. Menighed i Oakland, Calif., udsteder herved en hjertelig Indbydelse til Præster, Delegater og Medlemmer af vort Samfunds Menigheder til at deltage i Den for. d. e. l. Kirkes 43de Aarsmøde.

Indmeldelse fra Præstefolk, som venter at deltage, bør sendes til en af undertegnede ikke senere end 1. Juni. De, der har Slægtninge eller Venner, hos hvem de ønsker og venter at komme til at bo, bedes nævne saadanne. Forud indmeldte Præster og Præstekoner vil faa gratis Logi.

Indmeldelsesafgift er en halv Dollar. Nærme Oplysninger vil fremkomme i vore Kirkeblade fra Tid til anden.

Henry Jorgensen, Sekretær,
1416 Edith St., Berkeley, Calif.

H. M. Hansen, Præst,
3407 Morrison Ave., Oakland, Calif.

Blandt Landsmænd.

Cunard White Star Liniens Midsommer Ekskursionsrejse til Skandinavien foregaar med Kæmpedamperen „Queen Mary“ som afgaar fra New York den 7 Juni. Selskabet vil have som Rejseleder W. S. Harding, Chicago. De skandinaviske Passagerer bliver landsat i Cherbourg, Frankrig, hvorpaa de gaar paa Tourne gennem dette Land og Tyskland med Overfart til Danmark via Warnemünde-Gjedser Færgen. Alle Enkeltheder i Forbindelse med Rejsen varetages af Rejselederen.

En 3000 Aar gammel Bronze-Lur er ankommen fra Danmark til Udstillingen i New York, hvor den vil udgøre en Hovedattraktion ved den danske Afdeling. Kronprinsen afslørede den da han indviede Danmarksbygningen den 2 Maj. Af de tolv fundne Lurer fra Oldtiden i Danmark er denne en af de ældste og stammer fra Husby Mose i Nærheden af Wedelsborg paa Fyen hvor den og en til blev opgravet i 1780'erne. Den er godt og vel een Meter høj og er den smukkeste af sin Slags i Verden. Paa den store Udstilling er den det ældste Vartegn, og kun een Genstand kommer op til den i Ælde, nemlig et Blæshorn af Søl fra det berømte Tut-Ankh-Amons Gravkammer i Egypten.

Norges populære Kronprins Olaf og hans Gemalinde Kronprinsesse Martha ankom 27 April med „Oslofjord“ af den norske Linie til New York. Skibet blev nogle Timer forsinket idet det under Indsejlingen gennem en tyk Taage paasejlede en Lodsbaad. Kronprinsen indviede Norges Bygning paa Udstillingen som sit Lands officielle Repræsentant og var i Besøg hos Præsident Roosevelt i Hyde Park omtrent samtidig med det danske Kronprinspar. De to Kronprinsere er jo Fætttere og er begge fødte i Danmark. Olafs Moder, Dronning Maud, som døde sidste Efteraar, var Datter af Englands forhv. Konge Edward VII, Kronprinsesse Martha er en Datter af den svenske Prins Carl og Hustru Ingeborg og en Kusine til sin Mand. De har tre Børn med ægte norske Navne, Ragnhild, Astrid og Harald. Efter Højtidelighederne i Østen vil ogsaa dette Kronprinspar fra Norden gennemrejse U.S.A., men i modsat Retning af det danske Kronprinspar. Den 4-5 Maj var de i Chicago, den 6te i Decorah hvor de blev til Søndag, og derfra til Minnesotas store Tvillingbyer. Deres Ovationer bliver sikkert ikke mindre end de danskes, da de er dem nær beslægtet ogsaa hvad Sindelag angaar.

Danskerne en flot Nr. 1. Ifølge den seneste Statistik, angaaende Naturaliseringen af Indvandrere, viser det sig, at Danskerne procentvis har et større Antal Naturaliserede, altsaa amerikanske Borgere, end nogen anden Nation. Danmarks Procent er 76,1, derefter følger Sverige med 73,7; Tyskland 72,5; Norge 72,1; Nord-Irland 69,8; Nederlandene 68,8; England 68,7; Schweiz 68,5; Irske Fristat 67,8; Belgien 66,6; Frankrig 64,4; Østrig 63,5; Rusland 63; Czecho Slovakiet 62,1; Finland 61,5; Rumænien 61,1; Canada (engelsk-talende Del 58,2; Skotland 56,9; Polen 50,7 og Italien 50,5.

Korrespondancer

SAMARBEJDE MELLEM DEN DANSKE OG DEN FORENEDE DANSKE KIRKE

Indledende Bemærkning til Komiteens Rapport.

Paa Opfordring af den danske Kirke afholdtes Fællesmøde d. 20 December, 1938 i Chicago mellem den forenede Kirkes Komite (Committee on Lutheran Church Relations) bestaaende af Præsterne N. P. Lang, E. R. Andersen og undertegnede og en lignende Komite af den danske Kirke bestaaende af Formanden, Pastor Alfred Jensen, Pastor A. W. Andersen og Lægmand Lund fra Hampton, Iowa. Mødets Forhandlingsemne var—muligt Samarbejde mellem de to Samfund hvor begge er repræsenteret med Menigheder, men hvor enten den ene eller begge er for svage til at kunne holde det kirkelige Arbejde gaaende alene. Mødet organiserede sig med Pastor Alfred Jensen som Formand og undertegnede som Sekretær. Vi havde et godt Møde. En broderlig Aand herskede. Man stod med Forstaaelse for hverandres Problemer og med et virkeligt Ønske om Samarbejde hvor man derved kunde redde Stillingen og fremme Kristenlivet.

Vi var klar over, at der var Vanskeligheder at overvinde. Den første Vanskelighed vilde være mulig Sammenslutning af de paagældende Menigheder. Vi var klar over, at det ikke var Vejen frem. Samfundsloyalitet og andre Hensyn vilde staa hindrende i Vejen. Men vi tror, at Problemet kan løses paa en anden Maade—nemlig, at de to Menigheder fortsætter deres selvstændige Eksistens, og forbliver i deres nuværende Samfundsforbindelse, medens de modtager Betjening af samme Præst.

Dernæst staar vi overfor to andre Vanskeligheder—nemlig at bestemme fra hvilket Samfund de to Menigheder i et givet Tilfælde skal kalde Præst og hvilken Præst de skal kalde. Heller ikke disse Vanskeligheder mente vi at være uovervindelige. Ved Overenskomst mellem de paagældende Kredsformænd og de to Samfundsformænd maa det kunne afgøres fra hvilket Samfund Præst skal kaldes. Men selvfølgelig maa deres Bestemmelse i ethvert Tilfælde kræve Menighedernes Godkendelse. Det vanskeligste Problem er vel nok det at faa kaldet en Præst som kan tilfredsstille begge Menigheder. Dog—der er adskillige Præster i den danske Kirke som vore Menigheder vilde blive glade ved. Der er ogsaa Præster i den forenede Kirke, som mange Menigheder i den danske Kirke vilde modtage med Glæde. Det har vi set for Eks. paa enkelte Steder hvor vore Præster, for en Tid, har givet Menigheder af den danske Kirke Vakancebetjening. Vi gaar ud fra at de respektive Kredsformænd i Forbindelse med Samfundsformændene ud af disse Grupper maa kunne anbefale Præster som vil kunne passe ind i saadanne Menigheder.

Fællesmødet vedtog Regler som dækker disse og andre Punkter. De blev fremsendt til de to Samfunds Styrelser til Overvejelse og mulig Godkendelse. Med et Par Ændringer er de bleven godkendt af begge Samfunds Kirkeraad. De fremlægges herved med vor Anbefaling til de to Samfunds Aarsmøder.

Det er ikke et blot og bart økonomisk Problem. Hensigten er, ved forenede Kræfter og Midler at muliggøre vore Fædres Kirkes Virke paa saadanne Egne til vort Folks Frelse og til Menighedens Opbyggelse.

REGLER FOR SAMARBEJDE.

Forord:

Det er at beklage, at Menigheder baade af den danske og den forenede danske Kirke paa visse Steder, hvor de virker paa samme Egn, er udsat for at blive helt opløst paa Grund af trykkende økonomiske Forhold og et lille Medlemsantal. I visse Tilfælde vil en saadan Situation uden Tvivl berøve vort Folk Betjening af den lutherske Kirke, medens andre gaar helt tabt for Kirken, dersom vi ikke redder Situationen ved Samarbejde mellem de to Samfund. Vi maa absolut finde en Udvej til at opretholde det kirkelige Arbejde paa saadanne Steder og saaledes vedblivende tjene vort Folk med Naademidlerne. Med det for Øje at løse dette Problem, fremkommer de to Komiteer samlet til Fællesmøde med følgende Forslag til deres respektive Aarsmøder.

Princip:

Som et almindeligt Princip er de to danske lutherske Samfund enige om, at der hvor begge Samfund er repræsenteret med Menigheder, og hvor den ene eller begge Menigheder finder det næsten umuligt at holde Arbejdet gaaende alene, skulde de tilskyndes til at søge Betjening af samme Præst efter følgende Regler.

REGLER OG FREMGANGSMAADE:

1. Inden der tages afgørende Beslutning i et givet Tilfælde, skal de paagældende Kredsformænd i Fællesskab med Samfundsformændene søge at komme til en Overenskomst i Sagen.

2. De respektive Samfundsformænd skal besøge de paagældende Menigheder og lægge Fælleskomiteens Forslag frem til Overvejelse og mulig Vedtagelse.

3. De paagældende Kredsformænd i Forbindelse med de to Samfundsformænd skal bestemme fra hvilket Samfund Menighederne skal betjenes og nøde de paagældende Menigheder til at rette sig derefter.

4. Naar Menighederne er gaaet ind paa den foreslaaede Ordning, skal de respektive Kredsformænd og Samfundsformænd ved Fællesmøde nominere en eller flere Præster som Kandidat for Embedet.

5. Dersom Menighederne ønsker det, skal den Præst, der er anbefalet, besøge Menighederne, hvorefter de sammenkalder Fællesmøde for at tage Stilling i Sagen.

6. Samfundsformændene og de paagældende Kredsformænd i Forbindelse med Menighederne skal i ethvert givet Tilfælde bestemme Præstens Løn.

7. Menigheder som tilhører andet Samfund end deres Præst, vedbliver at støtte deres eget Samfunds Virksomheder.

8. Det paaligger Samfundsformændene at kræve af deres respektive Kredsformænd en Rapport over de Steder hvor saadanne Forhold raader. Denne Rapport skal danne Grundlag for videre Handling i Sagen.

Paa Fælleskomiteens Vegne

Alfred Jensen

N. C. Carlsen

FRA CEDAR FALLS, IOWA

Bjergene skulle vige, og Højene røkkes, men min Miskundhed skal ikke vige fra dig, og min Freds Pagt skal ikke røkkes, siger Herren din Forbarmer. Es. 54,10.

Denne dyrebare Forjættelse fik 11 Unge med paa Vejen paa deres Konfirmationsdag Palmesøndag, og vi ældre gik ikke tomhændet hjem, dersom vi var modtagelige

for Ordet. Og mange af os kan vist sige som en gammel Kvinde i Danmark, der ved mange af Guds Forjættelser i hendes Bibel skrev: „Prøvet og Erfaret“, eller som en Kvinde nævnt i Talen, der levede et meget lykkeligt Ægteskabsliv. Hendes Mand var Læge og havde god Praksis; de havde to elskelige Sønner hvoraf den yngste blev kaldt bort ved en Sygdom, derefter døde Faderen, og al deres Formue blev tabt og Moderen havde Møje med at faa det nødvendige til Livets Ophold, endelig blev ogsaa den ældste Søn taget bort, og Moderen blev spurgt hvordan hun kunde bære den tunge Sorg? Svaret lød: „Paa min Konfirmationsdag fik jeg Es. 54, 10 med paa Vejen, og Guds Forjættelser har baaret mig siden.“ Da hun var ca. 50 Aar gammel blev hun selv syg, og kom paa Hospitalet, hvor en Veninde gik at besøge hende. Da hun kom i Gangen paa Hospitalet, hørte hun den syges klare Stemme synge:

Tænk, naar engang er løst hver jordisk Gaade,
Besvaret hvert Hvorfor, jeg grundet paa,
Men kunde ej med al min Grublen raade,
Tænk, naar jeg Herrens Vej skal klart forstaa!

Guds Forjættelser bar hende endnu, og de vil ogsaa bære os, selv om Guds Veje ofte synes underlige, og vi maa bede som Disciplene: Herre forøg os Troen.

Mr. og Mrs. P. C. Hansen som i Vinter har været en Rejse i Calif., Oregon og forskellige andre Steder, er igen kommen tilbage, styrket til Sjæl og Legeme, glade ved Turen, men ogsaa glade ved at være hjemme igen i gamle Iowa, som de siger „is hard to beat“. Vi er glad ved at se dem iblandt os igen og at ikke det mindste Uheld indtraf paa deres ca. 10,000 mil lange Rejse, medens en Præst fra vor Naboby, Waterloo, Rev. P. B. Chenault som var paa en Missionsrejse i Dallas, Texas, og paa Vejen derfra til Ill. sammen med Hustru og et Barn blev „sideswiped“ af en Bil ført af to drukne Mænd. Rev. Chenault blev øjeblikkelig dræbt og Mrs. Chenault slemt kvæstet; Barnet og de to berusede Mænd var uskadt. Men det ser ud til at Mrs. Chenault tager det haarde Slag med samme Taalmodighed som førstnævnte Kvinde. Rev. Chenault var kun 35 Aar gammel, og en meget nidkær Arbejder i Herrens Vingaard. Hans sidste Tale, holdt ca. 4 Timer før Ulykken, var over Ordsprog 27, 1: „Ros dig ikke af den Dag i Morgen, thi du ved ikke hvad Dagen vil føde, og Hebr. 3, 7-8: „Idag naar i høre Herrens Røst, da forhæder ikke eders Hjerter.“ Ord som Tilhørerne længe vil mindes, og som ogsaa taler til os.

Vi havde en skøn Paaskefest, og Kirken var stuvende fuld af Tilhørere. Havde ogsaa et skønt Ungdomsmøde Søndag efter Påske, hvor Præsterne og mange Unge fra West Branch, Des Moines, og Coulter var tilstede. Pastor H. Jørgensen talte om Formiddagen om den tvivlende Thomas, og nævnte bl. a., at om end Tvivl vil komme, at vi tilsidst i Troens fulde Forvisning kunde sige som Thomas: **Min Herre og min Gud.** Om Aftenen var der Altergang hvori mange Unge deltog. Faste Gudstjenesterne var ogsaa temmelig godt besøgt, og Udsigterne til en Udvidelse af Kirken er lyse. Saa fik vi jo med Mr. og Mrs. Hansen en hel Hæt fuld af Hilsener fra gamle bekendte, Præster og Lagfolk i det fjerne Vest, og derfor hjertelig Tak og Genhilsen. Vi forstaar jo nok at der er nogle, der som Undertegnede maa sige med Digteren: „Helt tung han efter sig Foden drog, der før var saa rap.“ Men godt naar vi kan sige med Paulus 2 Kor. 4, 16-18: „Derfor blive vi

ikke trætte; men hvis endog vort udvortes Menneske for-
dærvs, fornyes dog det indvortes, Dag for Dag, o.s.v.“

Mange af vort Folk var i Des Moines at møde Kron-
prins Frederik og Prinsesse Ingrid af Danmark, og saa
vidt vides, fik de alle et godt Indtryk af Danmarks vor-
dende Konge og Dronning. Pastor M. G. Christensen var
en af Talerne i Dagens Enledning. Undertegnede hørte
Kronprinsens Tale over Radio fra Statens Landbrugssko-
le i Ames, hvor der siges ca. 6500 Studenter var tilstede
til de høje Gæsters Ære.

Søndag den 23 April glædedes vi ved at lytte til Prof.
P. Nyholms Tale over WCAL, Northfield, Minn. I Taler
om den gode Hyrde nævntes nogle Ord hans „P. N.“ kære
Moder skrev i hans Konfirmations Bibel, de lød omtrent
som følger, „Det har det godt det lille Faar, der følger
Hyrden hvor han gaar.“ Tak for baade Sang og Vidnes-
byrd.

Som en stadig Lytter til Morgenandagten fra vore
norske Brødres St. Olaf College, kommer jeg ofte til at
tænke paa den skønne kristelige Aand der ogsaa maa raa-
de paa vor Skole, Dana College i Blair, og at det vilde
være en sand Fornøjelse om vi over Radio kunde høre
vore mange kære Venner derfra. Gud velsigne ogsaa Ar-
bejdet der.

Venligst

Iver Fogdall, Korr.

FRA EMAUS MENIGHED, RACINE, WIS.

Vi har igen faaet Lov til at opleve en Fjernetid og følge
med i vor Frelasers Lidelsehistorie og en Paaskefest med
Sejersglæde. Som Tekst til de fælles danske Fasteguds-
tjenester brugtes Salmen: „Hil dig Frelser og Forsoner“. Den
tolker saa herligt hvad vor Frelser har gjort for os,
og jeg lærte en ny Bøn: „Du som var dig selv mig givet,
lad i dig mig elske Livet.“ Vor fælles Langfredagsguds-
tjeneste afholdtes i Vor Frelasers Kirke fra Kl. 12 til 3 med
god Tilslutning. Søndag den 26 Marts havde vi Optagelse
af nye Medlemmer, 3 unge Mænd blev døbt og en Mand
og to Kvinder blev konfirmerede. Palme Søndag var der
11 Drengene og 11 Piger som blev konfirmerede; den en af
Drengene, Calvin Dugas blev døbt. Maynard Andersen,
Pastor Andersens yngste Søn, var en af Konfirmanterne.
Paaske Dag var Tilslutningen til den engelske Gudstjen-
este saa stor at nogle af Gæsterne maatte henvises til Kir-
kens Undersal hvor man kan følge med Gudstjenesten
ved Hjælp af en Højtaler. Pastor Andersen prædikede
over 1. Peter 3, 9 — En udsigelig Glæde. Koret sang
Handels „Halleluja“.

Vi har atter haft en Lejlighed til at høre det berømte
St. Olaf Kor, som sang i Washington Hark High School
for en Forsamling af 2000 begejstrede Tilhørere.

Der er gjort store Forberedelser til Modtagelsen af
Danmarks Kronprins og Kronprinsesse Mandag den 24
April. Modtagelsen vil blive i „Memorial Hall“, hvor der
vil blive Fællesspisning fra Kl. 12 til 1, og offentlig Mod-
tagelse med Taler og Sang fra Kl. 1 til 2. Derefter en Køre-
tur igennem Byen for at se noget af Danskernes Foreta-
gender, særlig i Kirker og Foreninger.

Søren A. Hansen og Hustru Johanne Marie fejrede
deres Guldbrillup Lørdag den 15 April i deres Hjem,
719 Grove Ave., og en stor Skare af Slægtninge og Ven-
ner samledes der for at bringe deres Lykønskning.
Hjemmet var dekoreret med et Væld af Blomster og man-
ge Lykønskings Breve og Telegrammer modtoges baa-
de fra Amerika og Danmark. Søren Hansen blev født
i Jordbjerg, Kappel Sogn, Lolland den 1. August 1867.

Udvandrede til Amerika og ankom til Racine den 1. Juli
1883. Hans Hustru blev født i Lund paa Sjælland den 27

Februar 1867, kom til Racine Aaret 1882. De blev Med-
lemmer af Menigheden i Aaret 1886 og blev ægteviet af
Pastor H. J. Dahlstrøm 15 April 1889. De boede paa Lan-
det de første 10 Aar, flyttede saa til Byen hvor Mr. Han-
sen var i Købmandsforretning i 39 Aar. Mr. Hansen var
Medlem af Menighedens Trustee i 23 Aar, og Kasserer i
en længere Aarrække. Mrs. Hansen har været Medlem af
Kvindeforeningen i 50 Aar og dens Sekretær i 16 Aar.
De er Herren taknemlig for de mange Aar der svandt hen
baade i deres Hjem og i Menigheden.

Niels Petersen

ET BREV FRA MANCHURIA, ASIEN. (Dansk Missionsmark)

Siuyen, d. 19 Marts 1939

Kære Pastor Jensen!

Jeg har siden min Udrejse i 1937 haft Lyst til at sende
en lille Hilsen til Luthersk Ugeblad. Men den Slags „Lys-
ter“ bliver saa let ikke til mere; og saadan var det nok
gaaet fra mit Vedkommende, hvis ikke Dr. og Fru Niel-
sen tilfældigt havde holdt 30 Aars Jubilæum for An-
komsten til Siuyen.

Måske ved De slet ikke hvem jeg er. Altsaa er jeg
Datter af Pastor N. C. Petersen i Danmark, førhen U.S.A.
Da jeg har levet hele min Barndom og den første Del af
min Ungdom i Amerika, følger jeg mig stærkt knyttet til
mit Fødeland.

Gud har gjort det saadan at jeg blev sendt til Siuyen
for at læse Sprog. Herinde bor jo netop vore danske
Amerikanere, Frk. Bøg Madsen og Dr. og Fru Nielsen.
Det er altid en stor Glæde for mig naar vi i hyggelige
Stunder kan drage Minder frem fra U.S.A. og mange
Gange opdager vi at have fælles Bekendte.

Jeg har nu været herude i 1½ Aar og læser Sprog end-
nu, men er lykkelig i mit Kald. Vi faar Lov til at se, at
Gud gaar sin Gang iblandt os, men vi trænger alle til me-
gen Forbøn, for at vi kan fyldes mere og mere af Hans
Visdom og Kærlighed, at Gud rigtig kan faa Lov at bru-
ge os til at hjælpe dette fortrængte og nødlidende Folk.

Med kærlig Hilsen

Dagmar Petersen.

Anm.

Hjertelig Tak for Meddelelsen og Hilsenen, Frk. Petersen.
Til trods for at De frabad Optagelse af Brevet gaar det ind, al-
ligesvel, hellere end vor egen Omskrivning. Det er for interes-
sant til Papirskurven. Overbring til vore kære Venner Dr. og
Mrs. Nielsen vore bedste Lykønskninger i Anledning af deres
30 aarige Jubilæum som Missionsarbejdere derovre. Det skulde
glæde vore Læsere at høre direkte fra eder fra Tid til anden.
En Hilsen sendes ogsaa til vore egne Samfundsborn, Dr. og
Mrs. Eskildsen og Frk. Bøg Madsen.

Jo, vi husker godt vor forh. Medarbejder, Pastor N. Chris-
tian Petersen, og det glæder os, at han har een af sine mange
Børn ude i Herrens Tjeneste.

Venligst, Red.

Fra en Festdag i Siuyen!

„Jeg, Herren, har kaldet dig i Retfærd og grebet dig fast
om Haand; jeg vogter dig, og jeg gør dig til en Folkepagt, til
Hedningelys.“

Den 20de Febr. i Aar, om Morgenens kom det tilfældigt
for Dagens Lys, at Dr. og Fru Nielsen havde virket paa
dette Sted i 30 Aar. Den kinesiske Hospitalstab gjorde
en Fest, som de paa ganske kort Tid fik stillet paa Bene-
ne.

Vi samledes i den ene Lægebolig, hvor Bordene var stil-
let op—pyntet med Blomster, og der blev serveret The og
Kager. Feststemningen blev stærkt forøget ved de for-
skellige Taler, der blev holdt af de ældste af Personalet,

og som har Vidne om Paaskønnelse og Taknemmelighed for det trofaste Arbejde der var bleven udført igennem de 30 Aar, samt om Kærlighed til de to der havde udført det.

Dr. og Fru N. Nielsen samt deres Jubilæumsgæster d. 20 Febr. 1939. Paa Dansk Missionshospital i Manchuria.

Foruden alt det som kun Gud ser, taler de dejlige Bygninger, bygget paa et forhen øde og forladt Sted, deres eget Sprog. Og Takken gik til Gud!

Jeg følte mig tilskyndet til, paa Venners Vegne indenfor den danske Kirke i U.S.A. og Danmark, at overbringe de to en Hilsen og en Tak. Da jeg jo er Barn af begge Kirker, vidste jeg, at jeg kunde tale paa manges Vegne.

Jeg sender derfor denne Hilsen til Venner i U. S. A. med Tak, til hver, der siden min Udsendelse til Manchuriet har husket mig med Breve og i Forbønner.

Dagmar Petersen.

FRA BETHEL ALDERDOMSHJEM, SELMA, CALIF.

Pastor og Mrs. Samuel Hansen fra Eugene, Ore. var her at besøge deres Tante, Mrs. Henriette Christensen. Dagen efter 29 Mar., kom Pastor C. Wilhelmsen og holdt Møde for os; det var første Gang efter hans Hustrus Død. Søndag Eft., den 2 Apr., kom Pastor og Mrs. John Benson og nogle unge Piger fra den svensk-lutherske Kirke i Kingsburg, over at synge for os; de sang og Pastor Benson talte lidt udfra Ps. 118. Saa serverede de Smørrebrød til os alle. Mrs. Benson vidste at de danske holdt af det; der var ogsaa nok af Kage og Kaffe. Vi siger Tak!

Pastor Benson tilbød at bringe en blind Mand over Paaskedag at spille og synge for os. Tilbudet blev modtaget med Tak. Nogle andre fra Byen blev indbudt til at komme og overvære det, deriblandt Pastor N. S. Nielsen. Pastor Benson kom saa med Mr. Claire Hobart, 25 Aar, fra Wilmar, Minn. Han er total blind, kan ikke skille Dagslys fra Mørke, men har et Talent, der er meget sjælden, baade til at digte, synge og spille. Han begyndte med at oplæse Opstandelsens Evangeliet og holdt Bøn; det var af hans egen Bibel med de ophøjede Typer, en stor Bog. Der er 20 saadanne Bøger til hele Bibelen. Derefter sang og spillede han for os. Hans Hjælper, Mr. W. H. Turner, fra St. Peter, Minn., som følger ham paa Rejser, var med. Pastor Benson sluttede med nogle faa Ord og Bøn. Mr. Rosendahl takkede, fordi de kom over og glædede os.

H. P. Nielsen.

FORTALT OG OPLEVET

ER SØFOLK MENNESKER?

Et underligt Spørgsmaal, ikke sandt kære Læser? Men ikke saa underligt, naar man tager i Betragtning hvad en ældre Præst fra Colorado engang sagde her i Nabolaget over for en stor Forsamling, at Søfolk skulde først blive til Mennesker før de kunde blive omvendt!

Der kunde jo nok være de Søfolk, som vilde blive fortørnet og maaske give grove Ord igen. Men da jeg er fredelig og med et godt Humør, tog jeg det som en god Vittighed. Jeg vidste jo nok at Præsten ikke talte i Alvor, men mere i en Slags Kædhed. Jeg kom dog senere til at tænke paa at en Præst kan ved en Uforsigtighed bryde mere ned end hundrede gode Præster kan bygge op. Vi har jo baade gode og daarlige Præster, og hvorfor ikke? Præster er jo ogsaa Mennesker, og intet Menneske er født fejlfri. Men lad os nu for en Gangs Skyld, da det falder lettere for mig, skyde de mindre gode Præster i Baggrunden og drage de bedste frem i Dagens Lys; saa vilde det slet ikke forundre mig, hvis vi først skulde støde paa en Sømands-Præst. Men det gør vel heller ikke noget. Vi har vel nok saa meget Tid at vi kan se disse lidt efter i Sømmene. Disse Præster har jo med deres smaa Midler i Hænde og, over Evne, gjort alt muligt for at glæde og lindre Sømandens Savn, naar han efter en lang og haard Rejse er naaet i Havn. Da har disse Præster staaet paa Kajen lig en Far der vilde modtage sin Søn. Velkommen i Havn, og Velkommen til vore Læsestuer, Kirker og Julefester! Og mangen ung Sømand er herved revet bort fra de lavere Pladser som findes i ethvert Samfund, og mange Breve er gaaet ud fra disse Læsestuer, hjem til Mor, som ventede. Jo, kære Læser, en saadan Modtagelse er nok værd at nævne. Men Søfolk er jo ogsaa Mennesker, rigtige Mennesker, saadan som du daglig ser dem omkring dig, med Hjerte og Nyrrer, Øren og Øjne; lidt haardere i Huden maaske end almindelig men yderst taknemlige for enhver lille Pasakønnelse. Og for at bevise denne Paastand vil jeg fortælle lidt om disse Julefester omkring i Verden.

Jeg har været til disse Fester i Port Natal, Syd Afrika, i England, Holland, Belgien; men den bedste var vel nok nede i Middelhavet i Marseilles, Frankrig, hvor jeg den Gang var Matros ombord i et norsk Barkskip, der havde gjort en meget hurtig Rejse paa lidt mindre end tre Maanedre fra Sydhavsøerne, lastet med Cokoaskaller. Hvad de skulde bruge disse Nøddeskaller til, har jeg ingen Anelse om. Efter Udlosningen tog vi ind Cement til Vest Indien. Juleaftensdag til Middag holdt vi op med Losningen, Franskmandene fra Land vilde fortsætte om Eftermiddagen, men Kaptajnen sagde Nej. Efter Middag gik vi i Gang med at vaske Dækket og pudse Messing, Kompasser, Dørhængsler og saa fremdeles, saa det skinnede som Guld. Da Klokken var fire var vi færdig. Saa sagde Styrmanden: „Nu skal vi til at pudse os selv op, for i Aften skal vi nok til Julefest!“ Og da Klokken slog seks gik de 15 ud af 16 Mænd i Land; een blev tilbage som Natvagt. Han blev dog langt fra glemt, thi han fik baade Julegaver og Kage. Præsten havde ikke glemt den ene Mand. Ved Kirken blev vi mødt af en 40 til 50

skandinaviske Søfolk fra andre Skibe. Gudstjenesten begyndte med Salmesang og efter Gudstjenesten blev den svenske Nationalsang sunget „Vort Foster Land“; dernæst den norske „Ja, vi elsker dette Landet, som det stiger frem“; saa kom den danske „Kong Kristian“. For første Gang syntes jeg at „Kong Kristian stod ved højen Mast“ var en daarlig Nationalsang; den lød mere lig en Krigssang. Derfor er jeg glad ved at „Der er et yndigt Land“ nu synges i Stedet som Nationalsang.

Derpaa fik vi Kaffe og Kage samt Julegaver. Jeg fik et Halstørklæde, det bedste og største jeg nogensinde havde set; det var fjorten Tommer bredt og syv Fod langt. Jeg kunde jo ikke bruge et saa langt Halstørklæde, da man ikke kunde have det hængende og daskende omkring sig, naar man i mørke og stormfulde Nætter blev sendt til Vejrs for at tage ind Sejl; jeg kunde jo risikere at hænge mig selv. Men det kunde jo heller ikke gaa an at skære det i mindre Stykker som vilde være en utilgivelig Skam. Nej, det var givet af en Kvinde i Sverige, som havde anvendt mange Uger af sin Tid dertil, og saa skænkede det til en ukendt Sømand langt borte fra sit Fædreland, som hun maaske aldrig vilde høre fra, eller nogensinde vilde se. Nej, det skulle ikke rives i Stykker. Det var en Helligdom, som ikke maatte blive plettet. Men jeg fandt saa ud, at jeg kunde bruge det som Mavebælte ved at jeg svøbte det flere Gange omkring Livet inden for Stortrøjen og Oljetøjet. Og naar jeg saa i kolde stormfulde Nætter stod til Rors eller paa Udkig med Støvlerne fulde af Vand og gennemblødt til Skindet, saa blev jeg aldrig kold; men jeg sendte mange venlige Tanker til denne Kvinde.

Een af mine Kammerater fik to Par uldne Strømper med ti Kroner inden i.

Juledag havde vi travlt med at skrive og takke for Gaverne. Jeg skrev ogsaa, men Adressen var lidt utydelig. Om hun fik mit Brev ved jeg ikke. Jeg hørte aldrig fra hende. Men jeg glemte hende aldrig, og Halstørklædet fulgte mig i mange Aar derefter.

Kære Læser, vi lever i en grufuld Tid. Krig, Mord og Elendighed over hele Jorden. Ingen kan føle sig lykkelig i Nutiden, naar man stadig lever i Frygt for Fremtiden. Om blot nogle af disse ledende Statsmænd var besjælet med lidt af den Aand, som disse skandinaviske Sømands-Præster, saa vilde det knap nok se saa mørkt ud. Men Verden rustet til et frygteligt Drama. Lad os haabe at de ledende Stormagter maa komme til en bedre Forstaaelse i nær Fremtid saa vi kan undgaa Krigens raa Forbandelse.

Efterskrift:

Hr. Redaktør:

Klokken er mango,
Mine Øjne er trætte,
Mine Hænder ryster,
Min Skrift er daarlig,
Jeg bliver mere og mere glemsom.
Men Humøret er omtrent det samme, og det er
jeg glad ved.

Venlig Hilsen
Lars Larsen, Superior, Nebr.

HÆREN MARCHERER!

Vi har i de sidste faa Maaneder faaet et meget levende Indtryk af hvad ovenstaaende Ord vil sige. En Hær marcherer over en Landegrænse, og saa er Grænsen udsløttet, et Rige er gaaet tilgrunde — eller et adskilt Folk er bleven samlet, som nu Tilfældet maa være.

Men hvorledes gaar det med Aandernes Hære? Vi har i nogle Aar hørt meget om Vantroens Hære. Og det har her og der set ud til at „Riget var lagt øde“. Vi har Forjættelsen om, at Helvedes Porte ikke skal faa Overhaand over Herrens Menighed. Dog længes et Guds Barns Hjerter inderligt efter at høre nyt fra Fronten. Hvorledes gaar det? Mon Fjendens Hære er bragte til at vige? Da kan det opleves, at godt Budskab fra fjærne Lande er som en kold Drik paa en hed Dag (Ordspr. 25:25).

Ofte er vore Menigheder smaa og spredte. I et Arbejde under slige Forhold er der meget der vil berøve Arbejderen Modet. Og det er en stor Opmuntring at høre andre Steder fra, at Hæren under sin Herres Ledelse gør Fremgang. Et saadant Budskab bringer Ingeniør Asger Forman i nedenstaaende Artikkel, „Jesus, en nutidig Virkelighed.“ — Desuden er nævnte Artikkel et Vidnesbyrd om den udmærkede Kraft den kristne Lægmandsbevægelse tilfører vor Moderkirke i Danmark. Nu, da mange Steder i de Forenede Stater, Overgangen fra Dansk til Engelsk i det væsentlige er fuldbyrdet skulde den kristne Lægmand snart i langt højere Grad end før i Tiden finde sin rette Plads ved Præstens Side i Samarbejde med ham for Rigets Fremme. Eftersom Grænserne falder mellem os og andre Folkeslag i Landet aabner Mulighederne sig. Hos os i Canada er Overgangen i hurtig Fremrykning.

JESUS — EN NUTIDIG VIRKELIGHED

Af Ingeniør, cand. polyt. Asger Forman

„Og Jesus kom —.“ Saadan begynder Teksten til Advents-gudstjenesten (se Lukas 4, 16—30).

I disse tre Ord — Og Jesus kom — ligger hele Menneskeslægten Historie. Historien om Ham, alle Tider har søgt at slaa ihjel, men som trods alt er opstanden.

At Jesus har levet, er en historisk Person, det er der næppe nogen mere, der vil benægte; det har Han lige saa vel som Alexander den Store og Napoleon Bonaparte. Han har levet som de, Han er død som de; men at Han nu — i Dag — skulde være en levende Virkelighed — ja, det betvivles vist af de fleste.

Nej, Jesus er en historisk Person, om hvis Liv vi har en Del Beretninger, og hvis Grav vi mener at kunne paa-vise — og dermed er der vel ikke mere?

Jo, lidt mere maa vi vel indrømme, der er. Der er noget, der hedder den kristne Menighed, og den samles i Kirkerne til Gudstjeneste, hvor der synges Salmer, og hvor en Præst prædiker paa sælsom uforstaaelig Vis om det Menneske, der levede for 1900 Aar siden. Det sker en Gang eller to hver Søndag, og ind imellem ligger Hverdagen, hvor disse Kirkegængere paa enhver Maade te'r sig som alle andre Mennesker. Der er vist en Del Selvgudhed og Hyklery med i Spillet, men det skader jo ikke andre Mennesker — dem om det.

Saadan kan en overfladisk Betragter vel se paa det; men vil man ærlig gaa til Bunds og se paa den Mand, der levede for 1900 Aar siden i Galilæa, saa vil man se, at Han sagde en Masse mærkelige Ting.

Han krævede Barmhjertighed — og øvede den selv.

Han bød: „Vær kærlige“ — og var Kærligheden selv. Aldrig før havde et Menneske hjulpet de spedalske, de syge, de fattige.

Han nøjedes ikke med at sige: „Du skal give. Jeg synes, at her kunde du godt hjælpe lidt med.“

Han gik selv i Spidsen — Han gav sig selv.

Alt det, jeg her har nævnet, kan du selv læse i det nye Testamente.

Mennesker myrdede Ham, Han ramte Samvittigheden for haardt — og saa mente man Ham slettet af Virkeligheden.

Man siger, Han opstod fra de døde. Det kan ikke bevises; men jeg personligt er overbevist derom.

Overbevisning ligger over. Beviser, behøver ikke Beviser, behøver ikke Beviser at støtte sig til, i hvert Fald ikke det, Logikken forstaar ved Beviser.

Noget af det, der har bragt mig den Overbevisning, er blandt andet den forunderlige Forvandling, der skete med Apostlene paa 1. Pinsedag. De Mennesker var jo fuldstændig slaaet ud ved Jesu Korsfæstelse.

Bange for at lide samme Skæbne, desillusionerede, skjulende sig for Øvrigheden; men paa den Dag stod de samme Mænd frem, modige, trodsende Liv og Død, idet de forkyndte, hvad de havde set og hørt.

Forklar det, hvem der kan.

Og disse Mænd spredte deres Budskab ud over den daværende Verden, og ud fra deres Forkyndelse voksede en Kirke op, Munke drog ud i hele Europa, og paa dette Budskab — ja, netop paa dette — hviler den europæiske Kultur.

Vor Kultur er en kristen Kultur; meget lidt har vi arvet fra de ældre Kulturer, fra de ægyptiske, den græske og den romerske.

Op igennem Middelalderen og Reformationstiden bevarede alt og alle — baade Kunsten, Videnskaben og Staten — Spørgsmaalet: Jesus — en nutidig Virkelighed? med et enstemmigt Ja. Men i de sidste 300 Aar har Europa savet den Gren, den sad paa, fornægtet den Grundvold, Kulturen hvilede paa, og brudt ned og ødelagt, hvad tidligere Tider ansaa for sandt og helligt.

Og nu ryster Europas Grundvold, nu er Europa i Smeltediglen, nu brænder for os alle Spørgsmaalet: „Jesus — en nutidig Virkelighed?“

Se f. Eks. paa Rusland. Konsekvent og brutalt er Kristendommen druknet i Blod. — „Religion er Opium for Folket.“ — „Kristendommen er det gemeneste af alt gement.“ — Ikke til at tage fejl af.

Og dog studser man, naar Stanley Jones skriver i sin Bog: „Kristi Alternativ til Kommunismen“: „Vi gik paa Jagt efter aabne Kirker — i Paasken, — fandt kun en tysk Kirke — Kristendommen synes faldet sammen som et Korthus — Kristus var korsfæstet igen med Skiltet: „Ingen Opstandelse“, paa hans Grav. — Mit første Indtryk. — Jeg forlod Rusland med en Følelse, uforklarlig, flakkende, at noget forunderligt og paradoksalt hændte, og det var dette: „Kristus staar op igen!“

Og se paa Tyskland med dets Racedyrkelse, Blodfællesskab, Folk og Fædreland, hvor Kirken kun faar Lov at eksistere som en efter tysk Art, efter den tyske Race tilpasset Kirke, hvor Kristus bliver gjort til Arier, og hvor Paulus er en gemen Jøde.

Men trods Statens Almagt siger Bekendelseskirken

Nej til alle menneskelige Tilpasningsforsøg af Guds Aabenbaring — Jesus Kristus.

Mon det ikke er Dødsens alvorlig Virkelighed, der her faar Mennesker til at risikere Eksistens, Stilling, Mulighed for at holde Familien i Live? — Niemøller og hans Trosfæller vidner om den levende Gud.

Og nu os selv — dig og mig — hvordan stiller vi os til Spørgsmaalet: Jesus en nutidig Virkelighed?

Ja, vi er saa tilbøjelige til at hoppe over fra vor Tagen Standpunkt til Gud og Jesus Kristus — over i Kritik af Kirken, af kristne Menneskers Liv, af Kristnes divergerende Opfattelser. Vi hænger os i Former, i det Ydre, og paa den Konto søger vi at borteliminere Gud.

Hvordan man saa finder Mening i en gudløs Verden er mig en Gaade. Jeg personligt har aldrig i mit Ingeniørstudium fundet noget, der sagde: „Kan du se — det er meningsløst at tale om Guds Virkelighed.“

Tværtimod fortæller mit Studium mig om en stor, vidunderlig Verden, der nøje følger faa, simple matematiske Love lige fra det store Himmelrum til det lillebitte Atom, og at dette skulde have dannet sig selv, sat sig selv i Gang, det vil jeg ikke kunne fatte. Uden Gud finder jeg hverken Hoved eller Hale i Tilværelsen.

Jeg ved ikke hvad, hvis der ikke stod en Styrer bag det hele; hvor bliver ellers Livets Mening af? Alt bliver: Hvorfor? Hvorfra? Hvorhen? Hvorledes?

Hvor uendelig lidt formaar vi i det hele taget? At Tyngdekraften eksisterer, at der er en Verden udenom mig, at jeg selv er til, se, det er Kendsgerninger, som vi tager som en Selvfølge. Forklare dem kan jeg ikke, og langt mindre kan jeg forklare eller forstaa Gud.

Hvorledes kan et Menneske forstaa en Almagt?

Hvordan skulde en Myre kunne forstaa et Menneske?

Se, dette vidste Gud selvfølgelig. Han vidste, at et Menneske kun kan forstaa et Menneske — derfor blev Gud Menneske — derfor fik vi Jul —

Jesus Kristus blev født til Jorden, blev Menneske.

Som Menneske har han fortalt os om Gud, og kun, hvad han har fortalt os, kan vi fatte noget af. Gennem Ham er det forunderlige, det tilsyneladende meningsløse sket, at den almægtige Gud, højt hævet over alt, har bøjet sig ned til mig — til os alle — og har sagt: „Du er mit Barn, som jeg holder af.“

Jesus Kristus giver mig Mening i Livet — giver mig Haab, Retningslinier at følge, Maal at stile efter.

Ingen har som Jesus saa klart stillet de tre Faktorer, der udgør Verden, op i Forhold til hinanden.

De tre Faktorer er: Gud, andre Mennesker (min Næste) og mig selv, og om Hans Krav til dig og mig om, hvordan vi skal stille os dertil, skulde du læse i Mat. 5. Kap. eller i Lucas 6, 36—42 — nej, læs hele det nye Testamente! Og derigennem vil vi lære, hvad Gud kræver af os, hvad Gud byder os at gøre, og vi stilles overfor Spørgsmaalet: „Gør vi det saa?“

Hver enkelt maa bedømme sig selv.

Jeg gad se den, der kom til et andet Resultat end dette: „Det er mig umuligt at opfylde dette. Er Kravene saa store, saa er jeg fortabt. Jeg forsynder mig daglig derimod, hvor meget jeg end stræber efter at opfylde det — (hvis jeg overhovedet stræber derefter). — Gud er i sin soleklare Ret til at lade mig gaa til Grunde i Uvished og Fortvivlelse. Min Synd er for stor.“

Men da kan det mærkelige, det vidunderlige og usandsynlige ske, at trods dette, trods al vor Svaghed og Svingten disse Krav — kort sagt, vor Synd mod Gud — trods det siger Gud gennem Jesus Kristus: „Jeg vil slette alt det ud, der skiller dig fra mig. Min Tilgivelse skal du faa, om du af Hjertet ønsker det.“

Og det er da saa naturligt, at vi for at faa Guds Tilgivelse maa tage imod Hans udrakte Haand — altsaa bede Ham om Hans Tilgivelse og prøve at staa fast, hvor man før svigtede. — Det er ogsaa det, man med andre Ord kalder at angre sin Synd og at faa sine Synders naadige Forladelse.

Har Gud skænket dig den, ja, saa er dit Svar paa Spørgsmaalet: „Lever Jesus i Dag? Er Han nutidig Virkelighed?“ et afgjort Ja. Lægmandsbladet.

EVANGELIETS NYSKABENDE MAGT.

Jeg tror at en skønne Dag vil Jesus gaa lige lukt igennem Hjerterne paa Kinas Folk. I Byen Tientsin mødte jeg en herlig Kristen, en Mand der fik mig til at føle, at han havde Styrke og Fasthed, at han var en, man kunde stole paa. Han var ved at danne en ny Embedsmandstype, som uselvsk vilde gaa ud og tjene sit Land. Jeg spurgte ham, hvad den Hemmelighed var, der gav ham Mod og Styrke midt i det forhaandenværende Kaos; og han svarede mig, at han en Gang var den mest haabløse Mand i Kina.

Han sagde: „Jeg saa mit Land synke hen i Ruin og forstod at her behøvede vi en nyskabende, genfødende Magt. Jeg vendte mig til Confucianismen, som man sagde mig var den rette Vej: Men jeg fandt, at Confucius' Lære ingen KRAFT gav os. Tilslidst foreslog jeg, at nogle af os, der var anerkendt som Ledere, burde begaa Selvmord for derved at ruske Landet op til at gøre noget.“

Imidlertid havde han, før han fik gjort Virkelighed af denne Tanke, begyndt at læse det ny Testamente, og der fandt han ikke blot gode Lærdomme, men en Magt, der gjorde slette Mennesker gode, de urene blev rene og de haabløse fik nyt Haab. Der fandt han en genfødende Magt. Istedet for Selvmorderens Staal sank Jesu Kristi Genfødelseliv ind i hans Hjerte og Mørkets Skygger svandt. Manden gik ud ikke for at begaa Selvmord men for at tjene Kina ved at bringe Landet ind i levende Forbindelse med Kristus. Dette er den Mennesketype Kristendommen frembringer, naar blot Kristus faar Lejlighed dertil.

E. Stanley Jones, ved A.T.S.

I Vaarbruddets Tegn

Domprovsten har begyndt at skrive sin Selvbio-grafi. Denne første Del, som vil blive efterfulgt af et andet Bind, indeholder en Beretning om hans Barndom og Ungdom samt om Studieaarene. Paa den smukkeste Maade fortæller han, hvad han har tænkt og oplevet og om mange interessante Mennesker han traf herhjemme og paa sine lange Udenlandsrejser.

En Bog af usædvanlig Interesse. 137 Sider. Pris netto \$1.20.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
BLAIR, NEBR.

Bidrag til vor Kirkes Historie.

EN REJSE OG ET MINDE.

Menigheden i Hutchinson havde jo gennem vore Blade sendt Indbydelse til Venner og Bekendte om at deltage i Indvielsen af deres nye Kirke; og da vi er ikke saa faa, som før har levet i Hutchinson, var vi glad ved at tage derimod, og saa at faa saa mange med som muligt. Vi blev saa et Rejsesfølge paa ca 40 og vi lejede en Skolebus, som kunde rumme de 30. De andre kørte i egen Bil. Jeg har ikke i Sinde at meddele noget om Indvielsen; det er der nok andre der gør; kun skal jeg sige, at vort Folk var glad ved Rejsen. Jeg kunde maaske fremføre som Bevis, at saasnart vor Bus satte sig i Bevægelse hjemad begyndte man at synge, og det fortsattes hele Vejen hjem. Det mindede mig noget om hvad vi kunde gøre for 30-40 eller 50 Aar siden. Nu kan vi snart ikke komme over til Nabomenigheden; men vi bliver jo ogsaa gamle.

Jeg ønsker at skrive om Mindet, — Ordet blev nævnt af een af Talerne, — men ikke noget om Minderne selv. En har sagt engang:

„Mindet lader som ingenting.

Er dog et lønlige Kildespring.“

Jeg undres paa hvormange af os er tilbage, der mødte paa Hjørnet af Main St. med gamle Økser, Jernkiler, Jernstænger og Hakker for at bryde op fire Fod Frost hele Vejen rundt, saa vi kunde lægge Grunden hvor den Kirke skulde ligge, som nu har maattet give Plads for den ny?

Det var en Dag i Marts Maaned 1895. Vi havde indbudt Kirkesamfundet til at holde sit Aarsmøde, som vistnok tog sin Begyndelse den 8de Juni, saa vi havde ikke megen Tid. Men villige Hænder tog godt fat. Jeg behøver ikke at nævne nogen; der er jo meddelt noget om det i Dokumentet i den gamle Hjørnesten. Alt gik godt; kun en Gang hørte jeg en Mislyd. Men ikke længe efter saa jeg en Mand paa Knæ bag en Stabel Mursten. Saa tænkte jeg: Det er nok ikke saa galt endda!

Men nu, da jeg satte mig paa Kirkebænken, kunde jeg ikke lade være med at tænke tilbage. Minderne vældede frem.

Jo, Kirken blev færdig til Aarsmødet 1895.

Men den sidste Nat før Mødet, maatte nogle arbejde hele Natten for at sætte op Bænke. Jeg gik selv og fejede ud de sidste Høvlspaaner, da den første Gæst kom. Det var Pastor Kildsig fra Minneapolis, og jeg husker endnu hvad han sagde til mig, men det behøver jeg ikke at nævne.

At Folket var glad ved deres Kirke var da ikke saa underligt i saadanne trange Pengetider, som det var den Gang. Men det maa jo have været Villien der drog det store Læs, og saa — „Velsignelsen“.

Der blev sagt noget om Velsignelsen man havde nydt; men ikke noget særligt blev nævnt. Dog det er jo en bekendt Sag, at en Vækkelsesbølge gik hen over Hutchinson, der varede maaske en halv Snes Aar, og som tog sin Begyndelse fra den gamle Kirke paa Franklin St. og fortsattes i den nye Kirke. Jeg skal bare nævne et Tilfælde. Vi havde Missionsmøde. En Missionær fra Kina var til-

stede og en fremmed Præst. Det var særlig en Aften under Ordets Forkyndelse, at Herrens Aand talte saa mægtigt til Hjerterne, saa Spørgsmaalet kom fra mange: „I Mænd Brødre, hvad skal vi gøre for at blive frelst?“ Her laa Missionæren paa Knæ med nogle i et Hjørne af Kirken, den fremmede Præst laa med en anden Flok i et andet Hjørne og den lokale Præst sad i Grupper og talte om det ene fornødne, Sjælens Frelse. Jeg kunde godt nævne Navne af dem, som blev vunden for Herren den Gang, men det har jeg ikke Lyst til. Hin fremmede Præst gaar ude i Californien, — om han skulde læse disse Linier, saa ved han at det passer.

En af vore Præster sagde til mig engang for mange Aar siden: „Det Troslov, som den Gang kom frem i Hutchinson kan da ikke have været af stor Betydning, siden der ikke er udgaaet en eneste Præst derfra.“

Naa, ja, det var nu hans Maalestok. Men der kunde maaske være en anden. Jeg ved ikke om det vilde være at gøre Brud paa Herrens Ord ved at nævne Ap. Gr. 8:4, hvor der er Tale om at de adspredte gik omkring og forkyndte Evangeliets Lære. Paa Grund af Arbejdsløshed og daarlige Tider i 90erne maatte mange af vort Folk søge Hjem andre Steder, og jeg ved at de har været med til at organisere Menigheder, bygge Kirker, underholde Præster og Lærere, arbejde i Søndagsskolen og i anden Gerning i Menigheden. Jeg kunde jo godt nævne Luck, Wis., Kenmare og Omegn i N. D., flere Steder i Montana, Colorado, og nogle i Californien, i Oregon, og jeg har det Haab at det ikke skulde have været helt forgæves.

Og nu er det mit Haab og min Bøn, at Folk i Hutchinson maa faa lige saa megen Glæde og Velsignelse i deres nye Kirke som vi Ældre har haft det i den gamle Kirke.

Saa et Minde mere, og det er om alle de mange der blev vundne for vor Frelser i de Aar og som nu er gaaet Hjem. De fandt Vej i Jesu Tro, — de Unge med de Gamle. Dette vilde blive en lang Liste af Navne, men „Herren kender dem“. Og vi andre, der lakker op mod de fire Snese, kan jo snart vente at møde dem.

Saa en kærlig Hilsen til Hutchinson Folkene og Tak for sidst! Ogsaa Hilsen til „Udflytterne!“

P. J. Morten.

BILLEDSKÆRER JES P. SMIDT

En Paaskønnelse

En Aften i November sad nogle Venner og talte sammen. Talen faldt da paa Jes P. Smidt i West Denmark, og en Tanke, der før havde været oppe, kom frem igen. Næmlig denne: Paa en eller anden Maade at sige den 83-aarige Mand Tak for den Glæde, hans Kunst har givet os.

Resultatet af Samtalen den Aften blev, at man vilde prøve at samle en Bog til ham. Den skulde indeholde skriftlige Bidrag og Fotografier af de Altertavler, Prædikestole, Døbefonte, Læsepulte, Borde, Billeder, og hvad det nu alt er, som Smidt har skaaret saa smukt i Træ.

Saa snart Planen var færdig, blev der skrevet Breve til alle de Steder, hvor man vidste, der var noget af Smidts Arbejde. Der skulde handles hurtigt, for det burde være en Julegave!

Og der kom Svar. Flere sendte et foreløbigt Bud, at de gerne vilde være med og at de vilde gaa i Lag med det hurtigst muligt. Man kunde mærke, at alle gerne vilde

være med til at give Jes Smidt denne Paaskønnelse.

Snart kom saa Pakker med Billeder og skriftlige Bidrag. Artiklerne formede sig mest som en Tak til Smidt for hans Arbejde.

Og nu er saa Mindebogen lavet. Den blev færdig lige til Jul, saa den blev Julegave. Bindet er et solidt Læderbind lavet af en af Smidts unge Veninder. Bidragene til Bogen er ordnede og flere ekstra Illustrationer sat ind af en Ven og Bladmand her i Minneapolis. Ved et Billede af Smidt selv har denne Ven skrevet:

„Fra Danmarks Jord
med Vig og Fjord
mod Vest Du fo'r!
Dit Nemme med
Du tog om Bord!

Hvad inderst inde
Du har i Sind
kan let vi finde
paa Talerstol
og ved Alterbord!“

Og et andet Sted under andre Billeder skrev han følgende:

„Du knokle mæ Hjerle, mæ Stæmjæn aa Knyw,
Saa de ren æ e Onner, Du enno æ i Lyw.
St. Peter aa Powl, aa Biwelens Folk
Haa Do tælleret i Træ mæ en hjæmlawet Dolk.
Næ Methusalem blywe paa aalle mæ Dæ,
Haa Du tælleret de hiele — maaske aasse mæ“.

Smidt har i Aarene fra 1906 og til nu givet os i Den danske Kirke meget kønt. Dog, ikke blot vore, men ogsaa flere andre Kirker har han hjulpet at smykke. Vi kan saaledes nævne følgende Steder: Clinton, Elk Horn, Milltown, Hetland, Viborg, Waterloo, Danevang, Albert Lea, Fresno, Solvang, Salinas, Askov, Des Moines, Hutchinson, West Denmark, Nysted, Dannebrog, Bone Lake, Brush, Minneapolis, Geneva, Tyler.

Desuden har Smidt lavet Talerstole til Danebod Højskole og Grand View College. Og saa findes der jo i mange Hjem Borde, udskaarne Billeder eller andet, han har lavet.

I „Julegranen“ fra 1925 er der en kort Levnedskildring, som det nok er værd at læse igen.

Der er kommen Bidrag til Bogen fra mange Steder ude og fjærn, endog fra Danmark. Det vilde være fristende at skrive dem af, men det vilde blive for langt. Bogen har nogle ekstra tomme Blæde, saa hvis en og anden ikke fik Bud om denne Plan men gerne vil føje noget til, saa er det velkomment. Send det direkte til Jes P. Smidt, Milltown, Wis. Han vil selv med Glæde føje det ind.

Vi vil gerne sige Tak til alle, der hjalp saa beredvilligt med denne Gave, og vil saa slutte med Bangs Digt.

TIL JES P. SMIDT

West Denmarks danske Gubbe,
som aander i den stille Skov.
Her kommer Dine Venner
og trykker Dine Hænder
med Tak og beder om Forlov
i Arbejdsdagens Solfaldsglans
at række Dig en Mindekrans
med Blomster fra de Dage,
hvorpaa Du ser tilbage.

Dit lange Liv, — det travle,
der først saa' Lys i Faurvraa —
dets Motto var: at yde
som Mand, som Sønderjyde,
det bedste, som i Slægten laa.
Hver Evne skulde blive brugt
i Troskab mod alt godt og smukt.
Slaar Evnen Pagt med Fliden,
hvor vokser den med Tiden!

Hvad ved vi om hverandre?

Hver har sin Drøm, sin Kamp, sit Liv.
Held den, hvis unge Drømme
en Villie holdt i Tømme,
— en Villie, kendt med Høvl og Kniv.
Held den, som tro mod Dagens Pligt
til Live bar en Daad, et Digt, —
en Blomst imellem Grave
i Livets stille Have.

Hvor var Du tro mod Mindet!

I al Din Færd — der laa det bag.
Det laa som Glød og varmed.
Det sang, naar Verden larmed
omkring Dig — mod Dig, — i sit Jag.
Det sang, naar Verden larmed
til stille Du ved Aften sad
og skar i Egeplanker
Dit Digt, — Dit Liv af Tanker.

Der er paa Jordekloden

kun faa, som naar det store Ry;
kun faa, hvis Fabelevner
fra Pol til Pol man nævner
som Skaber af det skønne, ny.
Forvaltet ret: End et Talent
har Rigdom ud i Verden sendt,
har talt, saa lydhørt Øre
i Slægtled det skal høre.

Du, gamle, stille Gubbe!

Jeg ser i Dine Øjne ind:
Og Taarn og Kirkegavle,
Guds-Bord og Altertavle
sig rejser i mit Drømmesind.
Du gjorde, hvad Du kunde, vel!
Og derfor: i Din Livsdagskveld
Din Daad staar støt i Rammen,
om hvad os binder sammen.

Saa tag da disse Blade

fra Livets rige, store Skov.
De samlet blev af Venner,
som Livets Storme kender
og ved om Tids og Ildens Rov.
Med Kunstnerhaand Din skarpe Kniv
gav vissent Træ fornyet Liv.
Tak for Din Daad, — Din Evne,
som blomstrer „paa det jævne“.

August L. Bang.
Eft. Dvk.

Tænkt og skrevet.

CANADA MISSIONEN I.

Meget godt har været sagt om Indremissionen; blandt andet, at man slet ikke kan undvære den, at et Samfund maatte gaa til Grunde uden den m.m. Alt dette er sandt og behøver ingen Diskussion. Det, hvormed Meningerne særligt er delte, er Spørgsmaalet, hvor vidt vi skal begrænse vore Anstrængelser til Staterne og overlade det danske Folk i Canada til sig selv.

Undertegnede, der nu har arbejdet i Canada i fire Aar, har været tilbøjelig til at hælde til den Anskuelse, især da vore Anstrængelser syntes at møde saa lidt Forstaaelse, megen Kritik og Uvilje, samt en rentudsagt hedensk Aand. Man stod med Forbavselse overfor Spørgsmaalet, om Danmark virkelig var paa Vej tilbage til det gamle Hedenskab — at dømme efter Børnene i det fremmede. Alt dette er han imidlertid blevet forsonet med, da han har haft rigelig Lejlighed til at se sig om, gøre sine Opdagelser og finde ind til Kærnen i Situationen.

For at møde Indsigelser fra nye danske Kredse i Staterne lad det blive sagt, at skønt disse havde en Rem af Huden, kunde de ikke komme tilstrækkeligt til Orde, fordi de blev kastet ind i gamle danske Kredse og ikke fik Lejlighed til at gøre sig gældende, men blev hurtigt opslugt af Traditionerne dersteds.

Det, som særligt gjorde sig gældende i den nye Verden og gjorde Skade for Missionen, var Retningvæsenet fra den gamle Verden, som fulgte med. Selvfølgelig skulde jo alting være her som der. Lidt efter lidt fortog Retningvæsenets Fjendtligheder sig, og man begyndte at se mildere paa hverandre og forstaa, at det var den dansk lutherske Folkekirke, samt Guds Gerning ved Troen paa Kristus i Hjerterne, det gjaldt.

Mange andre Hensyn greb ind i Billedet, deriblandt Fattigdommen, Rastløsheden, Hjemlængselen, den økonomiske Usikkerhed, Ukendskab til Frikirken og dens Arbejdsmaade og andet mere. Disse Ting har Tiden og Børnenes Komme delvis overvundet.

Nedskriveren af disse Linjer mødte en Dag en af Professorerne fra en af Byens Højskoler og kom i Samtale med ham. I Samtalens Løb spurgte han denne, om det ikke var vanskeligt at styre Børnene i det frie Vesten. Svaret lød: „Nej, aldeles ikke, dersom man bare kunde styre Forældrene!“

Himlens Gud har vedkendt sig Missionen her, men vil dens Fædre i Staterne gøre det?

Der er kun een af to Veje at gaa, nemlig at nedlægge Missionen her straks eller fortsætte den til Enden—til man kan klare sig selv. Al videre Diskussion angaaende dette Tema virker kun Modløshed i Sindene og Selvgivelser. *(Udhævet af Medredaktøren.)

Vi har saa faaet en Missionskomite, eller hvad den nu hedder? Til den maa man nok som en, der staar midt i Gerningen, have Lov til at sige: „Undersøg Marken vel, førend I handler i Sagen; vælg Manden vel, førend I sender ham; saa staa bag ham i tykt og tyndt uden Hensyn til Sladder og Klager, som der har været altfor meget af i Canada!“

Undertegnede har meget lidt Brug for den berømte eller berygtede Resolution af 1933, som efter hans Mening er aldeles meningsløs og slet ikke kan gennemføres. Han har ikke til Hensigt at bryde sig en Døjt om den, men staar parat til naarsomhelst at tage Følgerne af sit Stand-

HAR DE LÆST

	Nedsat Pris
JULESTJERNEN, 48 Sider, smukt illustreret	\$60
HJEMMENES JULEBOG, 112 Sider	50
HISTORIEBOGEN, Børnenes Julebog, 160 Sider	30
BØRNEBESKRIVELSE, Stort format, 20 Sider	20
DER UDE FRA, Stort format, 24 Sider	20
DANSK ALMANAK 1939	40

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

punkt. Da han modtog Kaldet til at virke i Canada, troede han, at den forlængst var ude af Verden, thi ellers havde han aldrig vovet sig til at tage mod Kaldet. En Mand med Selvrespekt vil aldrig driste sig til at gaa ind under den. Enhver Gruppe af ærlige Kristne, men fattige Mennesker, vil betænke sig mange Gange, førend de vover sig til at byde en Arbejder velkommen paa dens Grundlæg. Hvornaar er den blevet gennemført i Staterne, eller hvornaar kan den gennemføres?

Der er ganske vist hægtet en Hale til den, nemlig, at der i paakommende Tilfælde skal lægges een eller flere Menigheder til Kaldet. Hvordan vil det se ud i en stor By, hvor Præsten i ethvert Tilfælde maa være paa Pladsen, om Gerningen skal lykkes. Eller hvordan vil det se ud, dersom han i Sne og Kulde om Vinteren og i Mudder og Pøl om Sommeren skal fare fra Sted til Sted i Bil, hvis Vedligeholdelse er nok til at sende ham paa Fattiggaarden i Canada? Nej, den Hale er nok til at baske ham i Stumper og Stykker. Man spørger: Er der ikke Jernbaner i Canada? Jo, ganske vist, men kun faa af dem naar vort Folk, som de i smaa Grupper har plantet sig selv ude paa de vidtstrakte Flader. Som bekendt skal Præsten altid afsted Vej og Vind uanset.

Der bliver stillet Fordringer til Præsten i Canada, som de fleste af vore Præster i Staterne nok vilde betakke sig for. Skal Præsten møde disse fra uforstaaende Mennesker i Canada og tillige fra Ukendskab til Forholdene i Staterne, saa sidder han pænt i det. Ikke saa underligt, at han ofte er ved at opgive Ævret. Vi lever i en praktisk Verden og ikke i en Drømmeverden, som visse Faktioner indenfor den politiske Verden er blevet ledet ind i og kun forstaar at forlange.

Vi har Gud ske Lov Mennesker i Canada, der baade vil og kan noget, som vi har hørt fra og vil høre mere fra, som Tiden gar. De staar med begge Fødder paa Jordens Overflade og Hjertet i Guds Rige. De ofrer og takker Gud for den for Kirke. Er vi færdige til at slaa Haanden af dem? En skønne Dag dukker de op, ikke mere som nydende, men som ydende, og gør deres Indsats gældende i Kirkens Kald og Gerning. De har Hjertet og Sindelaget, og Gud giver dem Midler efterhaanden, som de modnes og dygtiggøres til at gaa hans Veje og gøre hans Vilje. I Calgary har vi set mange smukke og opmuntrende Eksempler paa denne store Sandhed.

Guds Aand virker, som han det vil, ikke efter Aarsmødestemmelser, endskønt han ogsaa bruger dem (husk paa Luthers Udtalelse om Kirke Concilierne), og han giver Grøde og Frugt i sin Tid. For os gælder det, at vi ikke hæmmer hans Gerning, men villigt lader os bruge af ham og venter paa hans Time.

P. C. Paulsen.

CANADA MISSIONEN II

Det er et stort Emne og derfor ikke saa let at blive færdig med. Der skrives meget baade i Blade og privat, og der søges efter en god Grund, som kan retfærdiggøre en Nedskæring i Udgifterne. Barnet er vokset og er blevet for stort. Det koster for meget at føde og klæde det, og det kan ikke klare sig selv, for det er, naar alt kommer til alt, kun et Barn endnu.

For os, som staar i Arbejdet heroppe og kender det ud og ind, er den Tale om Nedskæring ikke meget opmuntrende. Vi har brugt og bruger endnu vore bedste Kræfter og vore Smaapenge, som vi havde med herop. Ja, det er som en Præst sagde: „Jo, længere vi er i Canada, desto slunknere bliver Pungen“.

Naar jeg skriver denne Artikel, er det, fordi jeg synes, der burde gives lidt Oplysning herfra, saa vort Kirkefolk, som i Aarevis har ydet til denne Sag, ikke alene skal fyldes med Spørgsmaal, men at de ogsaa maa se lidt af Virkeligheden.

Indsigt og Udsigt staar i nøje Forbindelse med hinanden. Vi er interesseret i de lyse Udsigter. Det er ikke saa sært. Men vi maa begynde med Begyndelsen, og den hedder Indsigt. Saa dan er det ogsaa med Arbejdet heroppe, der trænges til Indsigt.

Kan det betale sig at drive Mission i Canada? Ja, derom kan det ikke være Tvivl! En Sjæl her har ligesaa megen Værdi i Guds Øjne som andre Steder, og Canada var ogsaa indbefattet i Guds store Tanke, da han gav sin Kirke Befaling til at gaa ud og gøre alle Folkeslag til hans Disciple og lære dem at holde alt, hvad han havde befale—altsaa: at DØBE og LÆRE. Det er, hvad vi har gjort og gør den Dag i Dag.

Ja, men hvordan kan det være, at vi ikke naar bedre frem?

Hvem tør sige, vi ikke har vunden Fremgang. Lad os se lidt paa Resultaterne de sidste 15 Aar ca.

Der er stiftet Menigheder, og der er bygget Kirker. Menigheder er stiftet paa følgende Steder: Olds-Ponoka, Edgewater (meget lille endnu), Tilley, Redvers, Ostensfeld, Swan River, Pass Lake, London, Toronto, Montreal, St. John og de mange smaa Menigheder i Sjøprovinserne. Der er bygget Kirke i Calgary, Red Raven, Tilley, Redvers, Winnipeg, Ostensfeld, Pass Lake, og der er begyndt i Swan River. Endvidere er der enten bygget eller købt Præstebolig følgende Steder: Tilley, Redvers, Pass Lake, Toronto, St. John; alt i alt til en Værdi af ca. 63,000 Dollars.

At stifte Menigheder og bygge Kirke er den ene Side af Arbejdet; det er den Side, vi kan se og mærke ned paa Papiret; det ved vi Værdien paa, men det er hvad jeg vilde kalde Rammen. Den kan ikke undværes, hvis Arbejdet skal fortsættes. Den anden Side er,—ja, lad mig bruge den lille Drengs Ord oppe fra Nordlandet: „At bygge det evige Liv op i vore Sjæle“. Den Side kan ikke saadan beregnes i Tal, men vi maa derfor ikke glemme at regne med den. Der sidder Mennesker baade her og der i vort store udstrakte Land, som takker Gud for, hvad de fandt i vor Kirke igennem Arbejdet, der blev gjort iblandt vore Landsmænd. Der er mange Forældre hjemme i Danmark, der takker Gud, fordi der var en dansk Kirke, som tog imod deres Børn, da de kom til det fremmede Land, en Kirke, der fulgte med dem, en Kirke, som opsøgte dem, som en Mor opsøger sine Børn, hjalp dem til Rette aandeligt, ja, ogsaa tit timeligt.

Der er mangen Far og Mor, der nu er hjemme hos Gud, som døde med Tak i Hjertet for, hvad Kirken heroppe havde været for Børnene. Det har vi haft mange Beviser paa. Paa Døbefadet i Winnipeg Kirke staar indskrevet disse Ord „I Taknemlighed for, hvad Kirken var for vor Søn i det Fremmede.“ Ja, hvor mange er ikke bleven bevaret i Samfund med deres Gud igennem Kirkens Arbejde.

Selv om vi har været svage og meget ufuldkomne, saa er der gjort og gøres endnu et stort Arbejde, og der burde ikke diskuteres om, hvor vidt det kan betale sig at fortsætte eller ej.

10 Aar ud af de 15 har været Depressionsaar, hvor det ikke var til at opdrive Arbejde nogen Steder. Folk maatte gaa paa „Relief“ eller rejse tilbage til Danmark.

Der har ogsaa været Depression i U. S.; ja, det er sandt, men den kan ikke sammenlignes med hvad vore Lands-

mænd her har gaaet igennem. De fleste var Immigranter, som kom hertil fra 1924—1930; og mange af dem har bogstaveligt talt ikke haft en Chance. Først var det Sproget, og dernæst at finde et Arbejde, der kunde yde saa meget, at de kunde stifte Hjem. Arbejdet her, baade for Kirken og Hjemmet, har været et grundlæggende Arbejde, og det er altid det sværeste og vel oftest ogsaa det, der koster mest. Og hvor er der i de sidste 7 til 8 Aar sket store Fremskridt økonomisk i vore Menigheder syd for Grænsen?

Vi maa ogsaa huske, at der tjenes ikke nær saa meget gennemsnitligt heroppe som i U.S.A., og meget af, hvad vi maa købe, er dyrere her end i U.S.A.

Mens vi heroppe betaler meget mere for mange Ting, f. Eks. baade Radio, Automobile og Landbrugsmaskiner, er Arbejdslønnen langt under hvad den er i U.S.A.—Gasolin koster fra 32-36 cents pr. Gallon (Imperial) I Østen er det dog lidt billigere. Ja, men disse Ting kan jo undværes! Ja, for de flestes Vedkommende; dog ikke godt paa Landet med store Afstande. Men det gør ikke Arbejdet lettere. Det giver Folk mindre Penge imellem Hænderne, thi Udgifterne er store, og Indtægterne små.

En anden Ting, som vi maa tage i Betragtning, er Vinteren. Den er lang og trang. Det mærkes baade paa Udgiftsiden og Indtægtsiden. Der skal baade mere Tøj og Ildebrændsel til, og af Arbejde er der lidt. Det er helt forkert, at disse Ting ikke bliver taget i Betragtning, naar der tales om den økonomiske Side af Arbejdet heroppe.

Jeg har arbejdet iblandt vore Landsmænd heroppe siden 1925, og jeg maa sige, at gennemgaaende yder vore Missionsmenigheder godt, ja, forbavsende godt, naar man kender Forholdene. Og jeg synes, det er Synd baade for Folk og for Arbejdet heroppe, at der kan være nogen Tvivl om, hvorvidt der skal fortsættes eller ej.

Hvem kan bedre gøre Arbejdet iblandt vore Landsmænd heroppe end netop vor danske lutherske Kirke, og hvem har Ansvar? Tør vi lægge det over paa en anden Kirke? Gælder ikke endnu Pauli Ord: „Den, som ikke har Omsorg for sine egne og mest for sine Husfolk, han har fornægtet Troen“?

Maatte vi dog ret se vort Ansvar og være villige til at lægge Skulder til, selv om det koster noget, ja koster meget.

Gud velsigne al Hjemmemission i vor Kirke, både i Øst og Vest, i Syd og i Nord!

Vilhelm Beck.

Ved A. T. S.

CANADA MISSIONEN III

Med Interesse har jeg læst Pastor V. W. Bondos vel-skrevne Indlæg i Hjemmemissionssagen, særlig med Henblik paa Missionen iblandt vore Landsmænd i Canada. Han forsøger med Varme at påvise, at den Mission godt kan betale sig. Hvor mange han har faaet overbevist ved jeg ikke. Men kan det være til nogen Nytte, vil jeg gerne stille mig ved Pastor Bondos Side, og tale samme Sag.

Kan det betale sig, uden Indskrænkning, at fortsætte Arbejdet iblandt vore Landsmænd i Canada? Døm selv. I den Tid jeg har faaet Lov at arbejde iblandt vore Landsmænd i Canada, er der bygget, købt eller ombygget 15 danske Kirker. I Montreal, har man allerede et Byggefond samlet, i Edmonton omgaaes man med Tanken om

at ombygge Kirken, i Swan River, har man alt Tømmeret til en Kirke, og lidt Penge ved Siden af, flere ventes. Om disse Planer og Begyndelser bliver til Virklighed, som vi haaber, saa vil det sige 18 Kirker i et Tidsrum af 20 Aar. Atten Kirker i tyve Aar iblandt en forholdsvis lille Befolkning, det synes mig et ikke ringe Resultat, der godt kan taale en Sammenligning med Arbejdet andre Steder. Sammenlign Antallet af Danske i U.S.A. og Canada, og Antallet af Kirkebygninger, disse Steder, og det vil uden Tvivl tale til Fordel for et fortsat og uindskrænket Missionsarbejde i Canada.

Det er sandt og prisværdigt at vort Folk i U.S. har ydet og yder meget til Missionen i Canada, og Skam får vi, om ikke vi er taknemlige for det; men det er ogsaa sandt at Regnestykket kan opstilles saaledes, at det for nogle synes svimlende Summer, skønt det i Virkligheden ikke betyder saa meget for Flerkølet i vort Samfund. Selvfølgelig bedømmes den Sag, som andre Sager inden for Guds Rige, efter den Indstilling den enkelte har overfor Gud og Guds Riges Arbejde.

Man kan være ganske rolig for at Kirkens Arbejdere i Canada ikke er overlønnede. Jeg skriver saa frit om den Sag, da jeg ikke selv lønnes af Samfundet. Een Ting mere er uomstødelig sandt: vil eller kan vi ikke uden Indskrænkning fortsætte Arbejdet iblandt vore Landsmænd i Canada, saa er der andre der baade vil og kan „Heldigvis“, kan vi jo godt sige; men det er dog ikke afgjort at vort Samfund er tjent med en saadan Ordning.

Om det betaler sig? Ja hvem ved det. Det at bevare vort Folk for vore Fædres Kirke, det vurderes meget forskelligt, selv af vort Kirkefolk. For nogle betyder det slet ingen Ting, af andre kan det endogsaa opstilles som en Hindring. At enkelte finder frem til Fred med Gud, at Troslivet styrkes og bevares, ogsaa hos dem, der kom her til Landet som troende Mennesker, det kan vi i vor Tid ikke laane paa. Jeg mener at i en materialistisk Tid vil man næppe indføre disse Ting paa Fordelssiden. Derfor har jeg netop lagt Flid paa at henlede Opmærksomheden paa hvor mange Kirker vi er kommen i Besiddelse af. Saadant kan Nutids Kirkefolket da forstaa.

Man kan muligvis ogsaa uden stor Anstrængelse forstå lidt af hvad det betyder at vi faar Lov til lige fra Begyndelsen af i en Kolonis Tilblivelse, at møde disse Mennesker med Kirkens Goder paa Modersmaalet. Vi har Eksempler, der taler tydelig til Fordel for den Ordning, der medfører at Kirken staar som Midtpunktet i Kolonien, hvor Forældre og Børn samles Søndag efter Søndag. Hvor det er saadan, da er det Samfundet eller Kredsen der har muliggjort et saadant Forhold, ved at vi fik begyndt i Tide, og kunde fortsætte i de trange Tider. Og det vil vi aldrig glemme at takke for.

(Indsent)

MOR.

Som hvide Lys paa Guds Alterbord,
saa lyst var Smilet du smilte, Mor.
Til Dødens Haand strøg hver Rynke glad,
og Smilet hviskede: „Min Dreng, — God Nat!“

Til Dødens Le strøg dit Livslys ud—,
aah nej, det brænder endnu—hos Gud.
Saa rent dit Smil, da du døde Mor,
som tændte Lys paa Guds Alterbord.

August Bang.

MRS. PASTORINDE A. M. ANDERSEN.

Pastor og Mrs. A. M. Andersen,
Paa deres 60aarige Bryllupsdag.

Som meddelt i sidste Nummer afgik Mrs. Andersen ved Døden April 26 i sit Hjem i Glendale, Calif. Under Dato Apr. 22 skrev Pastor Andersen at hans Hustru var syg og beordret til Seng af Doktoren men han haabede at hun kom over det.

Mrs. Andersen, hvis Fødenavn var Maria Larsen, blev født den 3 Marts 1855 i Bøggalle, vistnok paa Fyn. Hun er en Datterdatter af Per Underlig, en ejendommelig Person velkendt i de troendes Kredse paa Fyn omkring Midten af forrige Aarhundrede. Han plejede at gøre sig bekendt ved at sige: „Jeg hedder Per Under og er skjult i Jesu Vunder“. Han havde en særegen Evne til at udtrykke sig i rimede Strofer. Det Anlæg har Mrs. Andersen ikke arvet, men hun har været sin arbejdsoptagne Mand en trofast Medhjælp i de 64 Aar hun har staaet ved hans Side. De blev forlovet, og efter at han var afrejst til, og uddannet i U.S.A. som dansk luthersk Missionspræst, vilde de ægtevises paa hendes tyve-aarige Fødselsdag i Omaha af Pastor H. Hansen, hans Kollega baade fra Studentertiden paa Augsburg Seminarium i Minneapolis og i Præstegerningen i Nebraska. Hun havde haft midlertidigt Ophold i Pastor Olsens Hjem i St. Ansgar, Iowa, siden hans Ordination den foregaaende 11 Oktober. Derfra skulde hun saa rejse til Omaha. Men en Snestorm indtraf saa deres Bryllup maatte udsættes til den 5 Marts. Deres Virksomhed faldt mest i Nebraska og Syd Dakota, særlig i og omkring Blair. Mrs. Andersens store Opofrelse for vor Samfundssag fandt sit bekendte Udtryk, da hun var Husmoder for vort Seminar i deres Hjem Aar 1884-86, foruden at hun varetog med Omhu sin store Børneflokk. Thi 16 Børn blev født i deres Ægteskab og saa antog de endog Plejebørn. I hende mindes vi en typisk dansk-amerikansk Præstekone og Moder. PCJ.

Som allerede bekendtgjort, blev vor Samfundspatriarks ærværdige Livsmage 26de April hjemkaldt til det evige Paradis, efter et fuldent lang velsignelsesrigt Jordevliv. Otte Gange ti, med yderligere fire, blev hendes Aars Antal—, antag mine Taler, saa skal dine Livs Aar blive mange.“ Som Hustru og Medarbejder i de forløbne 64 Aar af vort Samfunds Patriark, blev hendes Indsats i saavel det første grundfæstende Pionervirke som i det følgende omfattende Udvikling af det forenede Kirkesamfund af blivende Værd og Betydning. Frugtbærende

blev hendes Andel i Gerningen, fordi Præsteparret Andersen var ægteviet i Kristus; i Sandhed viet til Kristi Tjeneste og Frelseværk. De blev ubrydelig evigt Eet— Kristus i dem, og Gudfader i Kristus.

Iste Majdags Eftermiddag stedtes Mrs. Andersens Legeme til Hvile i Overværelse af en større Skare Venner og Trossøskende fra Glendale, Los Angeles og Omegn, som i Samklang med Familien var mødt for at yde hende den sidste Ære og Kærlighedsbevis. I Salem lutherske Kirke i Glendale, en norsk Kirke af vor Bekendelse, blev Mindegudstjenesten holdt. I de senere Par Aar har Ægteparret Andersen nydt Gudstjenesten der, efter stigende Alderdomssvaghed afskar dem den lange Rejse til Bethel Kirke i Los Angeles. Kirkens Pastor, A. O. Odegaard, indledede med Davids 23. Salme, hvortil han føjede et koncis Mindeord over Mrs. Andersens ægte Kristenliv. For ham og Menigheden var det en glædelig Oplevelse at have Ægteparret Andersen iblandt Deltagerne af den hellige Nadvere Paaskesøndag, netop et Par Dage inden Mrs. Andersen blev syg. Mindetalen blev holdt af Pastor H. C. Jersild, Los Angeles. Som særlig anvendelig Tekst paa Mrs. Andersen, valgte han Davids Salme 73:24: „Du skal lede mig ved dit Raad, og derefter antage mig til Ære“. Han paapegede at hele hendes Livsførelse var ledet ved Herrens Raad, og nu har han antaget hende til sin Ære og Herlighed. Og kortelig skildrede Pastor Jersild Pionerparret Andersens Genvordigheder under Missionsarbejdet blandt de over Vestens Vildnis spredte Landsmænd, begyndende i de tidlige Halvfjerdser; Andersens Udgivelse af det første Kirkeblad i Racine Aar 1879; hans Grundlæggelse af det teologiske Seminar i deres tarvelige Hjem i Blair i 1884, og hans senere Virksomhed som Redaktør af „Danskere“ og „Luthersk Ugeblad“ i et længere Tidsrum. I alle disse samfundsbyggende Virksomheder var hans nu hjemkaldte Mage en tro og uundværlig Støtte. Som Pastor Andersen stedse erklærer, skylder han, næst Guds Naade, hans trofaste og opofrende Livsledsagerinde at Gerningen er saa vel lykkedes. Og saaledes deltager hun rettelig i den Anerkendelse, der bevistes da Pastor Andersen i 1930 blev hædret med Dannebrogens Ordenen, og senere i Fjor modtog Æresudnævnelsen som den af vort theologiske Facultet først creerede Doktor i Teologi. Og deres Familieliv og Hjem blev Arnestedet for den Kristenkultur, der saa skønt præger deres to Døtre og fem Sønner i deres Liv og Færd.—Baaren var omsluttet af en Samling større og ypperlige Blomsterofringer fra Familien og Vennekredsene. Blandt andre var der udsøgte Ydelser fra Dana College til dens Stammer, fra Bethel Menighed, og fra de her bosiddende Præstebrødre. Disse gamle Medarbejdere af Præsteparret Andersen, iført deres Ornat, tjente som Ligebarere. De var Pastorerne J. P. Naarup, N. Hansen, H. P. Jensen, M. Th. Jensen og M. C. J. Engholm, og den sjette var Pastor Odegaard af Salem Kirke. Legemet stedtes til Hvile i den naturskønne Forest Lawn Kirkegaard, i Glendale, hvor den endelige Kirkehandling ogsaa blev udført af Pastor Jersild. Den alderstegnede Husbond og Fader var ved denne jordiske Afsked fra den elskede Moder omgivet af begge Døtrene: Mrs. Agnes (George) Larsen og Mrs. Emma (W. L.) Seiler, med deres Mænd og Børn. De er bosiddende her paa Egnen. Fra de fjernere Egne var der ogsaa til Stede to af Sønnerne: Dr. Silas Andersen fra Minneapolis, og Ruthven fra Bancroft, Nebraska. De tre øvrige Sønner: Allen i Massachusetts, Anton i Ringsted, Iowa, og Andrew i Portland, Oregon, var forhindret fra at gøre de lange Rejser.

Menneskeligt naturligt er det tilvisse, at den elskede

og højt skattede Mrs. Andersens Bortgang vækker Sorg saavel som Savn i Familien og blandt de talrige aandsbeslægtede Venner Landet over, uagtet den midlertidige Adskillelse maatte ventes naarsomhelst i den højmodne Alder. Særlig haardt, for den 92aarige efterlevende Ægtefælle vilde det blive, dersom han ikke havde været befæstet med den klippefaste Tro, der bærer ham over al Modgangens Kvide og Sorg. Thi de to var saa nøje en Eenhed, at den Efterlevende føler at en Part af hans Jordeliv er overgaaet med den Hjemkaldte. Men Pastor Andersens levende Samfundsbevidsthed befrier ham fra Forladthed og Ensomhed. Og naar et saa herligt Livsløb som Mrs. Andersens kommer til Afslutning, bliver Sorgens Følelser dæmpet af glad Taknemlighed og Fortrøstning fordi hun var og forblev et benaadet Guds Barn. Ja, hun var et Eksempel paa den gode og tro Tjenerinde, der efter endt Livsværk i Kristi Fodspor blev overført til de evigt salige Boliger, han har beredt for sine. I hele sit Liv og Virke, hendes varme Næstekærlighed og Offervillighed og hendes gudhengivne Kristentro var hun et kristeligt Epistel, der vil bevares som en Mindeskat af hendes hengivne og ærbødige Trosfæller allevegne.

Peter Ebbesen.

TAK!

Hjertelig Tak til Venner nær og fjærn for de Sympatitelegrammer, som I sendte i Anledning af min elskede Hustrus og vor Moders og Bedstemoders Død! og for det Væld af Blomster, som I sendte til at dække hendes Baa-re. Samt for al anden udvist Deltagelse i Anledningen. Hjertelig Tak!

Jeg er almindelig rask, men Savnet — trods Haabet! Men Gud ske Tak, som giver os Sejren ved vor Herre Jesus Kristus (1. Kor. 15, 57).

A. M. Andersen, Børn og Børnebørn.
Glendale, Calif. 3. Maj, 1939.

ET GODT ARGUMENT

I „Bien“, vort agtede danske Nyhedsblad i Californien, læstes fornylig følgende Indsendelse angaaende „Aldersro“ Alderdomshjem i San Rafael, der opholdes af en dansk Forening:

En Korrespondent skriver i en anden Avis, „Det Danske Ugeblad“, at denne Forening nu er blevet saaledes konstitueret, at den kan give øjeblikkelig Hjælp til værdige, gamle trængende Danske. Og udtrykker samtidig det Haab, at der ved Uddelingen af saadan Hjælp ikke maa blive taget Hensyn til, om vedkommende værdige trængende har tilhørt danske Foreninger eller Menigheder eller ej.

Det synes os, at ved at udtrykke et saadant Haab er en ellers klartseende Hjerne gaaet over Gevind, at en ellers træfsikker Haand har skudt en Forbier.

I det store og hele findes der jo ingen Danskhed i Amerika udenfor Foreninger og Menigheder. Danskheden er betinget af Sammenslutning. Uden en saadan Sammenslutning vilde den ærede Korrespondent (saavel som undertegnede) ingen Læsekreds have, og ej heller vilde noget „Aldersro“, der jo selv er en Forening, være mulig. Som tilhørende Foreninger og Menigheder vil vi i denne Forstand betragte enhver, der bidrager til deres Eksistens, hvadenten de er indført i Protokollen eller ej.

Naar nu Talen bliver om „værdige Danske“, da er det klart, at ingen kan være en værdig Dansker, uden at han har Værdi som Dansk, altsaa har Værdi for andre herboende Danske. Hvorledes kan man have en saadan Værdi, naar man hele sit lange Liv har holdt sig uden for danske

Sammenslutninger, udenfor Danskheden? Han kan være en meget værdig trængende Borger i det amerikanske Samfund og har som saadan Ret til alle de Privilegier, dette byder sine trængende gamle. Netop ud fra den Tanke, at de har noget tilgode for, hvad de har været for samme. Men han har intet tilgode fra de danske Sammenslutninger, som han intet har været for, og at sidestille ham med dem, som virkelig har været noget for Landsmænd, vilde være uretfærdigt.

Men i det hele taget, hvorledes skulde nogens „Værdighed“ kunne etableres, naar han, som man siger, ikke „har kommet rundt“? Og hvordan skulde man finde en saadan Dansker, i Telefonbogen? Thi at han personlig skulde pludselig komme i Tanker om, at han er Dansk, der hele Livet har glemt det, er jo utænkeligt.

Nej, lad de udenforstaaende vedblive at staa ude!

Holger Jørgensen.

Missionsmarken.

MARKEN ER VERDEN. Mt. 13, 38.

Ved Missionær Poul Lange.

Det internationale Missionsraad bringer hvert Aar i sit Januar Kvartals-Hefte en Oversigt over Stillingen paa Missionsmarkerne i Verden og i de gamle Kirker. Vi vil paa Grundlag af denne meget instruktive Artikel om Aaret 1938 bringe nogle Bidrag til Oplysning for vort Blads Læsere.

Beretningen begynder med en Paavisning af, hvorledes Mistro og Frygt har lagt sig tungt over Nationerne i Verden i deres indbyrdes Samliv. Og dog viser en omhyggelig Gennemgang af det store Materiale af Breve, Beretninger og Tidsskrifter, som er naaet til det internationale Missionsraads Kundskab som en stadig Strøm gennem Aaret, at kristen Tro har ikke lidt Nederlag, saa lidt som Haabet, og heller ikke er Kærligheden blevet slukket.

Fra alle Missionsberetninger ses det, at Gud i Sandhed arbejder. Og at Mennesker aabner sig for Guds Kald.

Det fjerne Østen.

Beretningen om det fjerne Østen er svar at læse. Usigelig Lidelse er bragt ind over Millioner i Kina ved Invasionen af Japans Hære. Henvend en Trediedel af Kinas Omraade er i Japans Hænder. Canton og Hankow er faldne; Changsha er brændt; Tusinder af Flygtninge er strømmet ind i Hongkong. Og alligevel er Kina ikke erobret. Den kinesiske Udholdenhed og Taalmodighed er blevet sat paa en mærkværdig Prøve, og hvert nyt, friskt Slag har tjent til at knytte Folket sammen til en stærk, national Enhed. Kinesiske Ledere forudser en Tid, nogle siger mange Aar, under hvilken en stor Del af deres Land vil forblive besat af Japan. Men de ser frem til en Tid, hvor de vil have genvundet deres Herredømme og kan begynde Genopbygningen. Der behøves Tro til at holde saadant Haab fast; thi i August antog man, at ud af 200 Millioner Folk i de besatte Omraader var 35 Millioner forarmede, et Bytte for Hungersnød, Flodoversvømmelser, Pest, Kolera, Dysenteri, Tyfus og Malaria.

Japanerne har store Vanskeligheder med at administrere det besatte Omraade. Ganske vist hersker der Orden i de besatte Byer. Men udenfor paa Landet er der ustandselig Guerillakrig. Og naar der alligevel er en vis Orden i Landdistrikterne, skyldes det den kinesiske ottende Vej-Arme. Denne Arme gør Krav paa store Dele af Shansi og Hopei. Under dette Forsøg paa at oprette en normal Regering er det lykkedes paa en særlig Maade at tage sig

af Oplysningen. I Hopei alene var fire Tusinde Underskoler og 71 Gymnasier i Gang.

Japanernes Voldsomheder overfor Civilbefolkningen har samlet denne til at staa bag den kinesiske Regering. Og den kinesiske Befolkning respekterer ikke de Provinsregeringer, som under japansk Ledelse er oprettet i Peiping, Nanking og Falshan ved Canton.

Under japansk Styre er Salget af Bedøvelsesmidler, især Opium, forøget meget stærkt. — Mange Skoler og Universiteter, samt store Industri- og Handelsforetagender er flyttet fra Nord og Øst til Syd og Vest i Riget, saa at Junnan, Kweichow og Szechwan hurtigt bliver Center, der vokser op af ny.

General Chiang Kai-sheks og hans Hustrus Fasthed og Personligheder har betydet umaadelig meget til at samle Kina til en Enhed, og der er alt godt Haab om, at et stærkt Styre i Fremtiden vil kunne genopbygge Landet. Folkets politiske Raad, som blev oprettet i Hankow i Marts-April 1938, var et Udtryk for alle de ledende, politiske Grupper. Der blev givet fuld Presse-, Tale- og Forsamlingsfrihed.

Der spørges: „Hvordan kan de kinesiske Ledere samarbejde med Kommunisterne? Er Kina ved at blive „rødt“? Og en Brevskriver, som har boet mange Aar i Kina, svarer, at de kinesiske Kommuniste har opgivet meget af den Vold og de Særegenheder, som var kommet fra Rusland. De er først og fremmest Kinesere, og deres Maal er nu at sætte en Bevægelse i Gang for social Reform, som kan passe til alle Fremskridtsfolks Længsler. Lenins og Stalins Billeder er blevet erstattet med Sun Yat-sens og Chiang Kai-Sheks. Dette bekræftes fra mange Hold med en Paavisning af, at den japanesiske Paastand om, at Japan bekæmper Bolshevismen, ikke holder Stik.

Det er ikke Kirken i Kina alene, men den kinesiske Regering saavel som mange andre Foretagender, der har taget Tjeneste op for Mennesker i Nød. Den internationale Komite for røde Kors i Kina og den nationale Redningskommission har arbejdet fremragende.

Det kinesiske Folks Udholdenhed, Mod og Selvopofrelse, udvist af Kristne som af Ikke-Kristne, som gennem stor Angst og Nød har lært Broderskabets Lektier, kunde der skrives meget, meget om.

Den kinesiske Kirkes mest fremtrædende Træk er dens Fasthed i at bringe Evangeliet ud og dens Omsorg for de nødlidende. Mennesker spredes og Samfundet opløses, alt som den stærke, overmægtige Fjende trænger frem. Og som det skete i Forfølgelsestiderne i Rom, bærer adspredte Kristne Evangeliets Sæd med sig og planter det ud vidt, saa at Kristne blandt Flygtningene i Kina i Dag bringer Evangeliet til nye Provinser og Byer. En Missionær skriver derudefra: „Et nyt Kapitel i „Apostlenes Gerninger“ skrives med Blod.“

Blandt Soldater, især de saarede, er der store Muligheder for at tale Guds Ord. General Chiang Kai-shek har udstedt Befaling til alle Felthospitaler om at søge Forbindelse med lokale kristne Menigheder og give Lejlighed til Prædiken for saarede, som lytter med Iver. — I Flygtningelejrene i Shanghai og Nanking øves ogsaa Ordets Tjeneste.

Radioen tages mere og mere i Evangeliets Tjeneste. Shanghai, Peiping og Hankow Udsenderstationer har daglige Udsendelser eller i alt Fald to Gange ugentlig af kristne Programmer, som dog maaske i de senere Maane-

der har maattet opgives for de sidste to Stationers Vedkommende.

Alle Kirkesamfund samarbejder i Udsendelserne, og Fransk, Russisk, Engelsk og flere kinesiske Dialekter benyttes. Der er Eksempler paa, at Lyttere er blevet ledt til kristen Tro. Ogsaa Filmen tages i Missionsarbejdets Tjeneste.

Det nationale Missionsraad for Kina har kaldt til et stort, forenet Fremstød med Opfordring til utrættet Vidnesbyrd aflagt af kinesiske Kristne og Styrkelse af lokale Menigheder og Samarbejde af alle kristne Kræfter gennem Skoler, Hospitaler o.s.fr. Ogsaa gennem velskrevne Traktater og ved Salg af Bibeldele og Bibler virkes der for at naa Mennesker. Og store Ting er naaet.

Kirkens anden store Virksomhed har været Hjelpearbejde for Flygtninge. Dette er ydet gennem det nationale Missionsraad, K.F.U.M. og K. overfor saarede, hjælpeløse og forældreløse. I Slutningen af April opholdt der sig 15,000 Børn i Lejre i Shanghai foruden utalte andre, der vandrede om uden Hjem, hjælpeløse og ofte forældreløse. I Hankow var der andre 15,000. I Hongkong optoges Flygtningearbejdet senere paa Aaret. Ogsaa ved at organisere Skoler og Industriskoler for disse Børn og voksne Flygtninge er Kristi Kærlighed blevet aabenbaret ved hans Disciple. Og al Ære fortjener ogsaa de fremmede Missionærer, som paa Trods af deres Konsulers og Bestyrelsers Raad og i visse Tilfælde Ordre til at rejse, er blevet paa deres Poster for at hjælpe og tjene og styrke deres kinesiske, kristne Brødre. To britiske Missionærer og et amerikansk Barn mistede Livet.

Sekretæren for „Kristi Kirke i Kina“ ordnede med Velvilje og finansiell Støtte fra de militære Myndigheder en særlig Tjeneste for at lette de saaredes svære Lidelser paa deres Vej til Centralhospitalerne.

Kirken i den besatte Del af Riget i Nord-Øst er blevet i Stand til at genoptage meget af sit normale Arbejde, endogsaa Prædikerejser. Dette betragtes som en mægtig Værdi.

I det endnu frie Kina meldes om Fremgang i Kwangtung for den rhinske Mission og i Kweichow mellem lavtstaaende Folk, blandt hvilke Metodister fra England arbejder. Arbejdet i Tao Fang Shan, velkendt af Danske ved Missionær Reichelts Navn, er udvidet, og overalt kæmper Kirken for at overvinde Hadet ved Bøn for Japanerne. Den internationale Bedeuge blev gennemført i Shanghai under daglige Luftangreb.

Det formenes at være blevet et stærkt Fremskridt for Kirkesammenslutning, at kristne Flygtninge af mange Kirkesamfund har maattet blande sig mellem hinanden og holde Gudstjeneste sammen.

Kinas Kirke blev ogsaa i Stand til at sende den planlagte Delegation til Verdenskonferencen i Indien.

Under Krigens Fremtrængen blev tre Universiteter ødelagt og 14 beskadiget, og mange Skoler. Af de tusinde Universitetsstudenter, hvis Studier er blevet saa voldeligt afbrudt, er en Del flyttet til andre Universiteter eller har oprettet Universitetet paa nyt Sted; andre var blevet for oprevne i Sindet til at fortsætte og har meldt sig under Fanerne; atter andre er blevet elendige og fattige Flygtninge. Den internationale Studentertjenestes Organisation har med kinesiske, kristne Studenterorganisationer ydet megen Hjælp mod den sidst omtalte Gruppe af lidende, med Mød og Hjælp til at finde Beskæftigelse.

(Fortsættes)

Announcement

UNITED DANISH EVANGELICAL LUTHERAN CHURCH OF AMERICA FORTY-THIRD ANNUAL CONVENTION, OAKLAND, CALIFORNIA JUNE 12-18, 1939

For the accommodation of delegates, members and friends, attending the Convention, your officers have arranged with the Chicago and North Western-Union Pacific-Southern Pacific Railroads to reserve a limited amount of Pullman standard sleeping car space from Chicago and Omaha to Oakland on the "San Francisco Overland Limited," also tourist sleeping car space on the "San Francisco Challenger" via the following schedules:

SAN FRANCISCO OVERLAND LIMITED Air-Conditioned Standard Sleeping Cars Only				SAN FRANCISCO CHALLENGER Air-Conditioned Tourist Sleeping Cars and Coaches			
Lv. Chicago	10:25 P.M.	June 8th & 9th		Lv. Chicago	10:30 P.M.	June 8th & 9th	
Ar. Omaha	10:00 A.M.	June 9th & 10th		Ar. Omaha	10:10 A.M.	June 9th & 10th	
Lv. Minneapolis	8:05 P.M.	June 8th & 9th		Lv. Minneapolis	8:05 P.M.	June 8th & 9th	
Lv. St. Paul	8:45 P.M.	June 8th & 9th		Lv. St. Paul	8:45 P.M.	June 8th & 9th	
Ar. Omaha	7:31 A.M.	June 9th & 10th		Ar. Omaha	7:31 A.M.	June 9th & 10th	
Lv. Omaha	10:25 A.M.	June 9th & 10th		Lv. Omaha	10:40 A.M.	June 9th & 10th	
Ar. Oakland	7:40 A.M.	June 11th & 12th		Ar. Oakland	7:45 A.M.	June 11th & 12th	
Round-Trip First-Class R.R. Fares (Return limit three months)				Round-Trip Intermediate-Class R.R. Fares (Return limit three months)			
From:				From:			
Chicago	\$90.30	Milwaukee	\$90.30	Chicago	\$74.00	Milwaukee	\$74.00
Minneapolis	90.30	Racine	90.30	Minneapolis	74.00	Racine	74.00
St. Paul	90.30	Des Moines	81.55	St. Paul	74.00	Des Moines	66.85
Omaha	75.60	Green Bay	90.30	Omaha	61.95	Green Bay	74.00
Standard Pullman Fares—One-Way				Tourist Pullman Fares—One-Way			
From:	Lower Berth	Upper Berth		From:	Lower Berth	Upper Berth	
Chicago	\$16.55	\$12.60		Chicago	\$8.95	\$6.80	
Minneapolis	16.55	12.60		Minneapolis	8.95	6.80	
St. Paul	16.55	12.60		St. Paul	8.95	6.80	
Omaha	13.95	10.60		Omaha	7.35	5.60	
Correspondingly low round-trip fares from other points. Tickets may be routed returning via the same or any other direct route, including Los Angeles. From certain stations Portland-Seattle may also be included at the same or slightly higher fares. For additional information consult your local Ticket Agent or write the National Transportation Chairman. See coupon below.				Round-Trip Coach Fares (Return limit six months)			
				From:			
				Chicago	\$65.00	Milwaukee	\$65.00
				Minneapolis	65.00	Racine	65.00
				St. Paul	65.00	Des Moines	58.75
				Omaha	54.40	Green Bay	65.00

The SAN FRANCISCO OVERLAND LIMITED is the acme of comfort and convenience. This first-class, all-steel train is completely air-conditioned and offers those features which add so much to the complete enjoyment of an extended trip. Buffet Club car with radio; Club Lounge car; an excellently appointed diner; open section standard sleeping cars; drawing rooms, compartments, and bedroom sleeping cars. Registered Nurse-Stewardess and Valet complete the extra features which make your trip enjoyable and long-to-be-remembered.

The CHALLENGER is the popular economy train, because of its many innovations. Here you enjoy completely air-conditioned tourist sleeping cars, assuring comfort in all weather; a lounge car with radio; a popular price dining car and deluxe coaches with free pillows. Its comforts will delight you and its economies will amaze you.

We urge you to make your sleeping car reservation as early as possible. Use the coupon below.

Rev. N. C. Carlsen,
President,
Blair, Nebraska.

Rev. N. P. Lang,
National Secretary of Transportation,
Chicago, Illinois.

RESERVATION COUPON

Rev. N. P. Lang, Natl. Transportation Chm.
Room 1011 Field Building, 140 S. Clark St.
Chicago, Illinois:

Referring to Transportation Announcement in connection with the United Danish Evangelical Lutheran Convention, Oakland, California, June 12-18, 1939.
Please make following reservation in my name, advising space assigned:

☐ Standard Pullman lower berth

☐ Tourist Pullman lower berth

☐ Standard Pullman upper berth

☐ Tourist Pullman upper berth

Leaving (Date)
(Station)

☐ I will use coach accommodations on the Challenger.

(Name) (Address)

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	41726.62	4276.17	5818.05	7501.73	7934.97	2768.07	5414.89	759.75	6951.22	301.77
Denmark, Wis., Trinity Luth. Church	177.58		22.09	140.35		5.14			10.00	
Denmark, Wis., Sunday School of Trinity Church	8.44	6.00				2.44				
Hampton, Nebr., Immanuel Luth. Church	57.46			57.46						
Wolbach, Nebr., Pastor and Mrs. H. P. Andersen	20.00		5.00		5.00		2.50	2.50	5.00	
Kankakee, Ill., Sunday School of St. Ansgar Luth. Church, Easter offering	2.66							2.66		
Kankakee, Ill., St. Ansgar Luth. Church	50.00	2.93	20.00		20.00			7.07		
Coulter, Ia., Foreign Mission Society of Nazareth Church	6.50							6.50		
Moorhead, Ia., Rebecca McDade, Lenten gift	2.00								2.00	
Clinton, Wis., Pella English Ev. Luth. Church	3.15						3.15			
Shennington, Wis., St. Peter's Luth. Church	7.35						7.35			
Laurens, N. Y., St. Matthew Luth. Church	15.36			15.36						
Audubon, Ia., Hans Chr. Hansen of Ebenezer Church	10.00				5.00				5.00	
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Mission Circle No. 4	15.00	10.00			5.00					
Hazelwood, Minn., Immanuel Luth. Church	4.00		1.00		2.00				1.00	
Viborg, S. D., Pastor and Mrs. N. P. Nielsen	10.00		5.00						5.00	
Irene, S. D., Mrs. Laurence Nielsen of Turkey Valley Church	1.00				1.00					
Froid, Mont., Dane Valley Luth. Church	16.45			16.45						
Sioux City, Ia., Our Savior's Luth. Church	57.00		57.00							
Sioux City, Ia., S. P. Simonsen	5.00								5.00	

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-
tænkende Menighedsmedlemmer.
Hver Holder søger at erholde en ny Holder
Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSESDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.
Behag at sende „Luthersk Ugeblad” til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet for Aar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

3 STORE FÆLLESREJSER

Til DANMARK

Under personlig Ledelse af

VELKENDTE

DANSK-AMERIKANERE

Fra 6. JUNI—
New 20. JUNI—
York 13. JULI—

UNGDOMSGRUPPER

Til specielt reducerede Priser
i Tredie Klasse

Fra 10 til 19 Aar Under 10 Aar
\$133.50 \$66.75

U. S. A. Billetskat \$5.00 og Indvan-
dringskat for Fremmedborgere
\$3.00 er ikke iberegnet

Forlang udførlige Oplysninger Fart-
plan osv., fra Deres Agent eller

Gdynia America Line

Til DANMARK med SKANDINAVISK LINIE

Den hvide
Flaade

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark
4 AFSEJLINGER FRA NEW YORK
DIREKTE TIL KØBENHAVN

MS „GRIPSHOLM” 4. Maj
SS „DROTTNINGHOLM” 13. Maj
MS „GRIPSHOLM” 31. Maj
SS „DROTTNINGHOLM” 12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøte-
borg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over
Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Sven-
ske Liniens Specielt Særtog Gøteborg—København (ca.
5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg: 18., 30. Marts;
15. April; 31. Maj; 3. Juni; 1., 13. og 24. Juli, osv.

Udelukkende Skandinaviske Officerer,
Betjening og Kost

Forlang detaillerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave. Chicago Illinois
526 Second Ave., S. Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

FOR AT TILFREDSSTILLE DE UTALLIGE FORESPØRGS-
LER FRA DANSKE PASSAGERER, HAR SVENSKA AME-
RIKA LINIEN BESLUTTET, YDERLIGERE AT TILFØJE,
EN DIREKTE AFSEJLING FRA NEW YORK TIL KØBEN-
HAVN, NEMMLIG:

MS. „GRIPSHOLM” 31. Maj

FOR ANDRE DIREKTE AFSEJLINGER TIL KØBENHAVN,
SE OVENSTAAENDE ANNONCE.

SWEDISH AMERICAN LINE

Humboldt, Ia., Trinity Sunday School, part of Easter offering	30				30				
Hutchinson, Minn., Mr. and Mrs. P. C. K. Petersen	5.00				5.00				
Danevang, Tex., Mrs. H. F. Hansen	2.00				1.00				1.00
Evan, Minn., Ladies' Aid of St. Matthew's Luth. Church	50.00			50.00					
Herman, Nebr., Hill Creek Sunday School	15	15							
Council Bluffs, Ia., Pastor F. C. M. Hansen	5.00		5.00						
Council Bluffs, Ia., C. O. Christensen	25.00				25.00				
Council Bluffs, Ia., Our Savior's Luth. Church	77.82				77.82				
Toronto, Ont., St. Ansgar Luth. Church	66.35		33.17		33.18				
Toronto, Ont., Can., C. J. Larsen, treas. D.L.S.U. of East Canada	25.00		15.00		10.00				
Denver, Colo., Mr. and Mrs. Bart Hansen	50.00		20.00		20.00				
Audubon, Ia., the Ebenezer League for Rev. Inadomi	6.20					6.20			10.00
Harlan, Ia., Immanuel Luth. League	5.00		5.00						
Centuria, Wis., Mr. and Mrs. H. C. Petersen	3.00			3.00					
Racine, Wis., Emmaus Ev. Luth. Church	215.76	27.82	51.69						
Racine, Wis., Emmaus English Aid	40.00				10.40	16.03	12.91	63.76	33.15
Racine, Wis., Emmaus Mission Society	125.00				20.68	19.32			
Standard, Alta., Canada, Nazareth Luth. Church	40.16				50.00	75.00			
Vermillion, S. D., Danish Mission Society: Mr. and Mrs. C. Christiansen \$25, Mr. and Mrs. Christian Borup \$15, Mr. and Mrs. Carl Nielsen \$10, Mr. and Mrs. Chris Sorensen \$10, Mr. and Mrs. Peter C. Nielsen \$5, Mrs. Tena Nielsen \$1, Mrs. Louis Werne \$1	67.00		67.00				10.16	10.00	
San Francisco, Calif., Ansgar Lutheran Church	76.54			26.54					
Laurens, N. Y., St. Matthew Luth. Church	1.00			1.00					50.00
Camp Douglas, Wis., St. Stephen's Luth. Church	11.05					11.05			
Moorhead, Ia., Dorcas Sewing Girls, memory of Arlene Hansen	5.00	5.00							
Moorhead, Ia., Dorcas Sewing Girls	10.00			10.00					
Olds, Alberta, Can., St. Paul's Luth. Church	8.00			8.00					
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Church	6.00	2.00		2.00					2.00
Northfield, Minn., St. Peter's Luth. Church	40.00		40.00						
Cushing, Wis., the Loyal Workers	5.75		5.75						
Frederic, Wis., P. Robertson of St. Peter's Church, N. Luck	5.00		5.00						
Galen, Mont., Alvin Hundtofte	2.00				2.00				
Caruthers, Calif., Our Savior's Luth. Church	14.00		14.00						
Caruthers, Calif., Pastor and Mrs. E. Grill	5.00			5.00					
Caruthers, Calif., Danish Ev. Luth. Sunday School	5.00		5.00						
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church: Mr. and Mrs. Carl Sorensen \$2, Mr. and Mrs. Jens Jensen \$2, Mr. and Mrs. Laurence Dynnesen \$2, Raymond Christiansen 50c, Raymond Petersen \$1, Mr. and Mrs. Lars Andersen \$4, Mr. and Mrs. Carl Dynnesen \$3, Sylvia Dynnesen \$2, Inger Jensen \$2.50, Margaret Norgaard \$1, Peter Hendricksen \$2, Mr. and Mrs. Jim Dynnesen \$3, Mr. and Mrs. Dennis Dynnesen \$5, Mr. and Mrs. Christ Christiansen \$4, Mr. and Mrs. Peter Faaborg \$1, Christ Jensen \$2.50. Total	37.50	21.33		4.00					12.17
Elk Horn, Ia., Mr. and Mrs. Jacob Jacobsen	15.00		15.00						
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Church	59.90	20.00	19.90						20.00
St. John, N. B., Canada, Elijah Dan. Luth. Church	19.00			19.00					
Staplehurst, Nebr., Our Savior's Luth. Church	19.45	6.00		6.00	1.45				6.00
Kenosha, Wis., Ladies' Aid Society of St. Mary's Ev. Luth. Ch.	15.00		15.00						
Kenosha, Wis., St. Mary's Ev. Luth. Church	105.00	30.00	30.00	10.00	10.00	5.00	30.00		
Oakland, Calif., friends of Our Savior's Luth. Church	50.00		10.00	10.00	10.00	10.00	10.00	10.00	
Blair, Nebr., a tither	2.00					1.00	1.00		
Fresno, Calif., Bethel Dan. Ev. Luth. Church	175.01	50.00	50.00	15.00	5.00	10.01	50.00		
Fresno, Calif., Mrs. Caroline Enemark	65.00	25.00	10.00	5.00	5.00	5.00	15.00		
Staplehurst, Nebr., Mrs. L. Vedsted	20.00		10.00				10.00		
Winton, Calif., Our Savior's Luth. Church	1.00		1.00						
Harlan, Ia., Immanuel Luth. Church	81.91	27.30	27.31				27.30		
Webster Groves, Mo., Bethany Ev. Luth. Church	80.97	1.50	40.00	26.28			7.54	5.65	
St. Paul, Minn., a friend	10.00		10.00						
Rutland, Ia., Sunday School of Trinity Church	6.00		6.00						
Rutland, Ia., Trinity Luth. Church, Lenten boxes	14.38		14.38						
Chicago, Ill., Daughters of Siloam	10.00	10.00							
Brookville, Minn., Fredsminde Luth. Church	1.50						1.50		
Minden, Nebr., Pastor and Mrs. A. Hofgaard	5.00		5.00						
Hampton, Nebr., an unnamed giver	5.00		5.00						
Blair, Nebr., Mr. and Mrs. N. T. Lund in memory of Mrs. (Rev.) A. M. Andersen	2.00	2.00							
Des Moines, Ia., W.M.S. of Bethesda Lutheran Church	5.00					5.00			
Moorhead, Ia., Bethesda Ladies' Aid, memory of Arlene Hansen	5.00	5.00							
Moorhead, Ia., Bethesda Ladies' Aid	7.75		7.75						
Camp Douglas, Wis., Pastor and Mrs. Viggo J. Petersen, Mother's Day gift in memory of their mothers	5.00		5.00						
Audubon, Ia., the ladies of Ebenezer Luth. Church, Easter eggs money	18.00	9.00					9.00		
Denmark, Wis., Esther L. Johnson of Trinity Luth. Church	8.00	4.00	2.00				2.00		
Audubon, Ia., Mr. and Mrs. Geo. Hansen of Ebenezer Church in memory of mother, Mrs. J. J. Hemmingsen	10.00		10.00						
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. Church, Lenten banks: Pastor and Mrs. Silas Larsen \$1, Mr. and Mrs. Henry Schmidt \$2, Mr. and Mrs. M. Rasmussen \$5.25, Mr. and Mrs. Alf Christensen \$4.35, Mr. and Mrs. Otto C. Jensen \$5	17.60		17.60						
Audubon, Ia., Ebenezer Luth. Church: Pastor and Mrs. Silas Larsen \$5, Lauritz Madsen, Geo. Hansen, J. K. Andersen, Hans Chr. Hansen each \$5, Martin P. Rasmussen, Otto C. Jensen, Soren N. Schmidt, Alfr. Christensen each \$4, Herman Schmidt 50c, Emmert Schmidt, LaVern Andersen, Elmer C. Larsen each \$1, Alfred Hemmingsen, Henry Schmidt, Thos. S. Kaldahl, Chris Jensen, Hans P. Nissen, Arthur Nielsen, Chris Knudsen, Louie L. Jensen each \$2, Jens Andersen, Carl Hemmingsen each \$3. Total	66.50	66.50							
Omaha, Nebr., Mrs. Marie Laursen, in memory of friends who have been called home	1.00		1.00						
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. Oluf Jensen, in memory of J. H. Jorgensen, Hutchinson, Minn.	1.00	1.00							
Brush, Colo., First English Luth. Church	33.47	10.00	10.00	3.47			10.00		
Clifton, Ill., Zion Ev. Luth. Church	8.10	8.10							
Kimballton, Ia., Bethany Ev. Luth. Church	24.12	24.12							
Neenah, Wis., Our Savior's Luth. Church	46.50	30.00	16.50						
Neenah, Wis., Pastor and Mrs. A. H. Andersen	10.00		10.00						
Neenah, Wis., Miss Anna Nielsen	1.50						1.50		
Racine, Wis., Gethsemane Luth. Church	443.40	70.69	173.93	100.83	48.25	22.72		26.98	
Summit, Minn., St. Ansgar Ev. Luth. Church	57.56		18.00	3.56			18.00		
Summit, Minn., Rev. Immanuel Petersen, pastor of St. Ansgar	30.00		10.00	2.50		2.50	5.00		
Geneva, Minn., Ladies' Aid of Community Luth. Church	13.82		4.00	1.82			4.00		
Geneva, Minn., Sewing Circle of Community Luth. Church	7.25		3.00	4.25					
Geneva, Minn., Community Luth. Church, Lenten banks	12.46						12.46		
Geneva, Minn., Mission Circle of Community Luth. Church	25.00		15.00	5.00	2.50	2.50			
Geneva, Minn., Karl Knudsen	3.00	1.50	1.50						
Geneva, Minn., Mrs. Anton Andersen and family in memory of Anton Andersen	3.00		1.50	1.50					
Sleepy Eye, Minn., St. John's Luth. Sunday School	5.00		5.00						
Chicago, Ill., Mr. and Mrs. Oluf Jensen of Golgotha Church, a thank-offering for Mrs. Jensen's recovery after auto accident	25.00						25.00		
1938-39 budget \$57,791.50. Total amount received to date	44893.30	4430.26	6652.66	7960.66	8546.76	3014.16	5673.75	849.05	7398.45

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., May 2, 1939.

H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	3278.96	1359.66	1317.04	401.63	200.63
Wolbach, Nebr., Pastor and Mrs. H. P. Andersen	5.00			2.50	2.50
Clinton, Wis., Pella English Ev. Luth. Church	3.15	3.15			
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Mission Circle No. 4	5.00	5.00			
Waupaca, Wis., Holy Ghost and Our Savior's churches, offering at joint meeting by Rev. J. Girtz	17.70	17.70			
Racine, Wis., Emmaus Mission Society	25.00	25.00			
Vermillion, S. D., Danish Mission Society	10.00			10.00	
Elk Horn, Ia., Mr. and Mrs. Jacob Jacobsen	15.00	15.00			
Oakland, Calif., friend of Our Savior's Luth. Church	10.00	5.00		5.00	
Blair, Nebr., a tither	2.00			1.00	1.00
Boston, Mass., Bethany Ladies' Aid	10.00	10.00			
St. Paul, Minn., a friend, for Dr. Nielsen's Hospital	2.00				2.00
Omaha, Nebr., Mrs. Marie Laursen, in memory of friends who have been called home	4.00	1.00	1.00	1.00	1.00
Neenah, Wis., Miss Anna Nielsen	2.00	2.00			
Parlier, Calif., Women's Joint Jewish Mission Society of Fresno County	72.85			72.85	
Total received for extra synodical mission	3462.66	1443.51	1318.04	493.98	207.13

Received with thanks. Blair, Nebr., May 2, 1939.

H. J. Hansen, Syn. Treas.

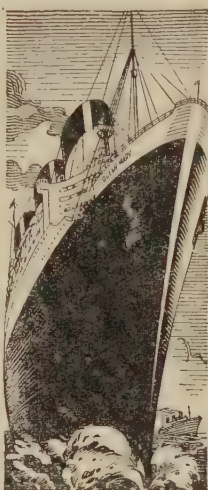
Danmarksnyt

Udlands-Danske Sommermøde. Aarets Sommermøde paa Kronborg for Udlands-Danske, det femte i Rækken, er fastsat til Søndag den 25. Juni. Programmet er endnu ikke fastlagt, men rimeligvis kommer Kronprinsparret til Stede. Dagen før Kronborgmødet holdes i København et Forhandlingsmøde til Drøftelse af praktisk Interesse for de Danske i Udlandet. Foreningen „Dansk Samvirke“, der arrangerer Mødet, fylder iøvrigt 20 Aar, og Fødselsdagen markeres ved et Møde i København den 29. April, hvor Ingeniør Jørgen Saxild vil tale.

Danmarks Statsminister

Efter Travlheden før Folketingsvalget og Landstingsvalget den 3. April rejste Statsminister Stauning paa et kortvarigt Ferieophold til Paris. Vort Billede er taget paa en Fortovsrestavrant, hvor Statsministeren sidder og ser paa Gadelivet paa en af Paris' Boulevarder.

GO TO DENMARK

in the world's fastest liner

QUEEN MARY May 24

via Cherbourg and Paris or via London

AQUITANIA May 17, 31

MID-SUMMER EXCURSION

QUEEN MARY.....JUNE 7

Join this gala trip—see the New York World's Fair and Paris or London en route. Travel overland from Cherbourg, or via the North Sea.

Conducted by MR. W. S. HARLING, CHICAGO

Other Personally Conducted Trips

QUEEN MARY Escorted by B. C. Forsberg MAY 10

BRITANNIC Escorted by Rudolf Olsen MAY 27

GEORGIC Escorted by B. C. Forsberg JUNE 10

For full information, see your local steamship agent or

CUNARD WHITE STAR

32-34 North Michigan Ave., Chicago, Ill.

TIL DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

Amerika - Danmark Skibe

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

Afsejlinger fra New York

Maj 19; Juni 6, 20; Juli 2, 13; August 5, 23; Sept. 6, 17

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Stor Forældre- og Fællesrejse

Fra København den 2. Juli

BILLIGE BESØGELSES REJSE TIL

VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG
SAN FRANCISCO

Forlang nærmere Oplysninger angaaende specielle
reducerede Rundrejse-Rater.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv. fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

Fra vor Kirkemission i Bowbells, North Dakota

DA BETHLEHEMSKIRKEN BLEV INDVIET FØRSTE GANG.

Den 16 April i Aar kunde vor Menighed ved Bowbells, N. D. holde 40-aarig Jubilæum. Dette er just ikke noget usædvanligt iblandt os nu om Dage. Men at denne Virksomhed kaldes en Missionsmark kan vække Spørgsmaal. Heri ligger dog et Stykke Kirkehistorie, som er typisk for andre Nutids Hjemmemissionsopgaver og derfor værd en særlig Opmærksomhed. I dette Aarhundredes første Tiaar gik en Strøm af danske Landsøgere mod Nordvestens udstrakte Prærier, der før havde ligget hen som Indianerreservationer, men nu blev af Regeringen udbudt til Homestead. Omkring Kenmare, N.D. kom de allerede i 1896, ledet af Pionærpræsten H. Hansen. Andre tog Land længere vestpaa, saa der kunde organiseres en Menighed syd for Bowbells, som fik Navnet „Bethlehem“, d.e. Brødets Hus. Det levende Brød, Jesu Kristi Evangelium, blev uddelt her ned gennem Aarene af Præsterne H. Hansen 1899—1900; M. C. Hansen Rohe 1900—03; P. M. Petersen 1903—09; E. A. Hjortsvang 1909—13; J. G. V. Magnusen 1914—20; F. Petersen Taler 1920—21; Axel Christiansen 1921—23; J. P. Christensen 1925—27; C. Krogh 1928—32. Præsten boede nogle Mil nord for Flaxton, hvor han betjente Ebenezer Menighed;

derfra var der en halv Snes Mil til Annexkirken. Paa Grund af den vedvarende Tørke kunde Kaldet ikke vedblive at underholde egen Præst, saa en Vacance indtraadte efter 1932. Men Arbejdet blev holdt gaaende ved Pastor Ernest Grills Betjening fra Kenmare. Han i Forbindelse med Kredsbestyrelsen havde Tro paa vor Kirkes Fremtid der paa Egnen, hvor ingen anden luthersk Virksomhed fandtes, dersom Arbejdet blev concentreret i Byen Bowbells. Man lejede en Kirke derinde til Guds-tjenesterne og arbejdede henimod at faa den gamle Kirkebygning paa Landet flyttet de seks Mil ind til Byen. Men een Betingelse maatte mødes først: at man igen fik fast Præst i Kaldet. Saa fik man Løfte om et Tilskud af \$300 fra N. D. Kredsen og \$200 fra Samfundet og Pastor Elmer Andersen blev kaldet og indsat Oct. 1, 1936. Man lejede en tom Butik til Søndagsskolelokale og Mødesal og bad om en Kirkeejendom. Da kom fire troende Farmere i Sidney, Mont. med et Tilbud paa hver \$100 som rentefrit Laan til dette Formaal. Enden blev, at man besluttede at indflytte den gamle Kirke. Dette er nu fuldendt og Indvielsen er planlagt for Søndag den 4 Juni, da under Kredsmødets Nærværelse i Flaxton vor Samfundsformand vil være deroppe og lede Højtideligheden. Hermed reddedes en af vore egne gamle Menighedsmarker fra Opløsning og hvor der findes rigelig Mulighed for en selvopholdende Kirke ved Brugen af det engelske Sprog udelukkende. Thi ingen af forskellige derboende Nationaliteter er stærke nok til at holde et særligt Arbejde i Gang. Men beholdt vi ikke Marken var der andre Samfund der vilde overtage den og en Flok af vore gik tabt for vor Kirke.

Sjette Søndag efter Paaske.

HVORDAN ET GUDS BARN LEVER, DØR, OG DØMMES.

Rom. 8, 32—39.

De kristne paa Paulus's Tid var anset for Fjender af Staten. De holdt paa, at man skal adlyde Gud mer end Mennesker. Og Magthaverne: Kejserne vilde anses for at være højeste Authoritet. De var i Guds Sted og krævede guddommelig Ære. Der skulde offres Røggelse til deres Billedstøtter. Deres Bud var „Guds Bud.“ Deres Ord var „Guds Ord“. Derfor blev de Kristne pisket offentlig—lagt paa Pinebænk—brændt paa Baal—halshugget—kastet for vilde Dyr—eller forvist til øde Egne.

Saa skulde man da tro, at det var sørgeligt at blive en Kristen—at de vilde miste al Glæde i Livet? De udsatte sig for Trængsel: bange, usikre, farlige Kaar i Verden—ja for legemlig Overlast, for yderlig Fattigdom—idet al Ejendom let kunde berøves dem—Sult—Kulde—Hjemløshed. — Ja de vilde blive regnet som Slagtefaar—den der angav dem til Øvrigheden fik Del i deres Gods. Det var god Fortjeneste at angive de Kristne. Og de Tider er jo tildels kommen igen i Verden. Saa var vel Kristendommen dømt til Undergang? Saa vilde den vel snart forsvinde?

Jeg synes jeg kan se Paulus smile, mens han sidder der og skriver. Hans Øjne straalere, saa digter han en Sejerssang. Disse Vers er Poesi. Er ikke Gud vor Ven? Den Almægtige, — Himlens, Jordens, alle Menneskers Skaber holder med os og vil bevare sine troende! Hvem kan saa gøre os Fortræd? Ingen kan røre os, uden han giver dem Lov dertil! Gud gav os sin Søn. I Nød og Trang faar vi alt det andet i Tilgift. Han sørger for vort Behov!

Der er en Domstol vi skal frem for—den er større end Kejserens. Men den er klaret. Gud har selv gjort os retfærdige: han har stillet vore Sager saa, at i Guds Rettergang er der ingen Anklage eller Bevis imod os; i Dommerens Øjne er vi frikendt. Anklagen falden. Der var Synd og Uret, men en anden har i sin Kærlighed taget den paa sig. Kristus døde for vore Synder efter Skrifterne og opstod til vor Retfærdiggørelse. Og nu er han vor Sagfører for Guds Trone. Saarene i hans Hænder—Fødder—Spydstikket i Siden—og det af Tornene saarede Hoved er Bevis paa, at Synden er sonet, og der er intet, som skal kræves af den, som tror paa ham, der døde og opstod for os.

Og naar vore Synder er taget bort, saa er der intet, der kan stille sig mellem et Guds Barn og Guds Kærlighed. Og kan vi beholde Guds vor Faders den almægtiges Kærlighed, saa kan vi ikke tabe ret meget.

Det eneste vi har at vaage over er altsaa det, at vi ikke taber Guds Kærlighed, for har vi ham, saa har vi alt, har vi ikke ham, saa har vi intet, selv om vi vandt den hele Verden.

Lad os saa se, om noget af det, der truer kan skille os af med Kristi Kærlighed? — Trængsel—Angst—o.s.v.

Nej, naar alt det kommer imod os som en stor Stridsmagt, saa sejrer vi ved ham som har elsket os.

Det er de Magter, der er paa Jorden, men der er aandelige Magter der er værre. Døden? Livet med den vantro Verdens Indflydelse? Livet i den Verden som er i Hedenskabets Vold? Eller Aandemagterne i deres forskellige Afdelinger? Tidsaanden paa Jord—eller Dødsriget. I Himlen eller Helvede—ej noget unævnt, uanet, kan

skille os fra Guds Kærlighed i Kristus Jesus vor Herre.
A. T. Schultz.

RIGSFLAGET.

Af Pastor I. M. Hansen

„Oriflamme“. Ordet er fra Latin og skal betyde „det flammende Guldflag“; maaske kan det paa Dansk kaldes „den gyldne Flamme“, eller om man kunde give Ordet den bestemte Form og kalde det „Guldflammen“! Det var af rødt Silke, som endte i flammedannede Tunger, og skulde bæres paa en gylden Stage. Det var oprindeligt Kendingsflag for St. Dennis Abbedi i Frankrig. Senere blev det antaget som Landets Flag efter en Bestemmelse af Ludvig VI 1124. Hvor længe det benyttedes som saadant, er mig ikke bekendt.

Første Gang, jeg traf paa Navnet Oriflamme i Amerika, var for nogle Aar siden, jeg gik gennem en katolsk Domkirke (vist i St. Louis, Mo.). Ved Udgangsdøren var hængt til Uddeling en Del af Domkirkemenighedens Lokalblad, hvoraf jeg stak et Eksempplar i Lommen. Dets Titel var „Oriflamme“, og jeg syntes, at det var et smukt og godt Navn.

Anden Gang, jeg traf paa Navnet igen, var fornylig „over the air“. Radioen bragte en af de i Amerika kendte offentlige Staveprøver. Der var fem Kvinder og en 69 aarig Skolelærer, som deltog i „the contest“. Og sidstnævnte sejrede. Han stødte kun an i et ham ukendt Ord, nemlig Oriflamme. Det var godt leveret af den gamle Lærer, og skønt ukendt, maa jeg ønske ham til Lykke! Men med disse Bemærkninger, maa jeg gaa mine egne Tankers Vej for en kort opbyggelig Betragtning for Luth. Ugeblads Læsere.

Har Guds Rige ikke sin særegne Rigsfane? De for. Statter har dets Stjernebanner, Danmark hejser Dannebrog, Israels Stammer havde hver sit Bannermærke under Ørkenvandringen, og Kristendommen har sit Kendingsflag, hvorom vi læser i Højsangen: „Kærlighed er hans Banner over mig!“ (24). Ja vor Frelasers Kærlighed er det Rigsflag, som til Trøst og Haab vajer over Guds Folk i Liv og Død; hans Naade er de Helliges „Oriflamme“, Guldflaget, hvortil de med Fortrøstning skuer hen og samler sig under.

Hvem kan vurdere Guldets Værdi tilfulde? Det er Landenes Fundament og angiver deres Rigdom. Hvem kan vurdere Guds Riges Guld, vor Frelasers Kærlighed, hans Blodoffer, som han bragte for os paa Golgata? Det blev lagt os i Sjæl og Sind i vor Barndoms Katekismus-Undervisning: „Jesus Kristus har genløst mig arme og for-dømte Menneske, erhvervet og vundet mig fra alle Synder, fra Døden og Djævelens Magt, ikke med Guld eller Sølv, men med sit hellige og dyrebare Blod og med sin uskyldige Lidelse og Død for at jeg skal være hans egen!“ Ved hans Saar har vi faaet Lægedom. „I er ikke forløste med forkrænkkelige Ting, Sølv eller Guld, men med Kristi dyrebare Blod, som et ustraffeligt og lydeløst Lams“, skriver Apostelen Peter. Dette Naadeguld opvejer de tungeste og største Synder. Pas paa, at ikke Tyven fra Helvede stjæler det fra dig, fra din Tro, din Bekendelse, din Kristendom!

Den Retfærdighed bestaar,
og for Gud alene gælder,
naar den arme Synder helder
sig til Kristi Død og Saar! —

Guldflaget skød ud i Tunger, som minder os om Pinse-dagens Luetunger. Kristus sagde: „Ild er jeg kommen at kaste paa Jorden; hvor vilde jeg, at den allerede var optændt.“ Han døber med den Helligaand og Ild. Kristendommen har sin Paaske; men ogsaa sin Pinsetid, hvor Kristus kaster Helligaandens Ild ind i sin Menigheds Hjerter og lægger den paa deres Tunger til Bekendelse og Lovsang.

Søren Kierkegaards Ord passer: „Kristendom er Ilds-paasættelse“. I samme Retning peger Paulus med sine bekendte Ord fra Romerbrevet: „Værer ikke lunkne i eders Iver; værere brændende i Aanden; tjener Herren!“ Brænd-offeraltrets Ild i Israels Helligdom er slukt for stedse; men i de Helliges Hjerter og paa deres Tunger skal den blive ved at brænde. Slukkes den der, da er det Satans Slukningsvæsen, som er Skyld deri. Nidkærhed for Herrens Hus brændte som en fortærende Ild hos vor Frelser. Maatte vi stræbe at ligne ham!

Maatte den hellige Ild brænde ogsaa saaledes i den for Kirke, at den tændte an rundt om os!

ET MÆRKELT SVAR PAA BØNNEN.

Den fremragende engelske Kirurg, Professor A. Rendle Short, fortæller:

En Ven, der var Lægemissionær i Kina, oplevede i 1914 en alvorlig Hungersnød i sit Distrikt. Efter alt at dømme maatte Befolkningen sulte ihjel. De troende kunde kun bede. Stillingen var haabløs, thi selvom man havde kunnet skaffe Penge, var det umuligt at købe Korn. Men de var udholdende i Bøn. Paa den tredje Sultedags Aften gik de og stirrede op mod den klare Himmel, der flammer rød i Solnedgangen.

Da saa de som en mørk Sky stige op i Synskredsen. Den nærmede sig med stor Hastighed. Da Skyen kom over det Sted, hvor de troende stod, regnede der Korn ned over dem i saa store Mængder, at det hjalp alle de Mennesker, der led under Hungersnøden.

Missionæren fyldte en Flaske med dette Korn og viste den til Professor Short. Senere omtalte denne Hændelsen i England. Blandt de tilstedeværende var ogsaa en Læge, der havde virket en Tid i Kina. Han fortalte da, at paa den Tid, da Missionæren havde oplevet den mærkelige Begivenhed, opholdt Lægen sig omtrent 100 Mil nord for Hungerdistriktet. En Dag var der kommet en Cyklon, som tog med sig en hel Lade fuld af Korn. Træet i Laden faldt straks til Jorden, men Kornet hvirvlede, som en Sky sydpaa, og var altsaa faldet ned over de forsultede Kinesere som Svar paa deres Bønner.

DE BEDENDE MØDRES HAAB.

De Mødre, som beder bestandig, de samles i Himlen en Gang og danner en Kreds om Tronen med Saligheds jublende Sang. Thi Jesus, den bedste blandt Sønner, dem møder paa Evigheds Kyst med „Taarernes Sønner“ i Følge som Forbønnens herlige Høst.

Der skal vi atter sees igen med mer end Josefs Glæde og Haand i Haand og Ven med Ven

for Herrens Aasyn træde. Da skal vi atter kendes ved, vi Børn af Syndesorgen, ja, kende Ham der gav os Fred hin store Paaskemorgen!

Mrs. Johanne M. Madsen, Co. Bluffs, Ia.

Hilsen sendes hermed til Pastor og Mrs. Gertsen, Mrs. J. Christoffersen, Mrs. S. C. Larsen (paa Alderdomshjemmet i Elk Horn) og Mrs. Mary Clausen, Selma. J.M.M.

MEDENS FOLKENE SOV—

Af Johs. Vibe Petersen.

(Matth. 13, 24-30)

Den anførte Tekst er een af Jesu mange Lignelser om Himmeriges Rige. Og nu maa vi vel erindre, at Udtrykket „Himmeriges Rige“ her bruges om det Gudsrige, der er grundlagt her paa Jorden og foreløbig fører sin Tilværelse under jordiske Vilkaar, men tilsidst faar sin Fuldendelse og Fuldkommengørelse i Himmerige.

Dersom man husker paa dette, saa er hermed en hel Del af Teksten forklaret. Gudsrigets Mark her paa Jorden er jo stadig Genstand for Djævelens mere eller mindre aabenbare Angreb Dag ud og Dag ind. Skal disse Angreb forhindres, da gælder det om, at „Folkene“—d.v.s. Guds Børn og Herrens Tjenere ikke falder i Søvn, men holder Vagt og passer paa, at Fjenden ikke faar Lov at komme ind i Gudsriget og saa sin Ukrudtsæd der i Menneskehjærter.

Desværre er Ulykken allerede sket. Den onde Lokesæd er spiret frem midt iblandt den gode Sæd; Gudsriget er allerede bleven inficeret. I den hellige almindelige Kirke, der bestaar af alle kristendøbte, findes baade onde og gode, ugudelige og troende Mennesker, og det kan være en Skønssag for mange, om man synes der er flest af den ene eller den anden Slags (jeg synes—med Jesus—at der er flest ugudelige). Men hele Ulykken skriver sig for en stor Del fra, at Herrens Tjenere ned gennem Tiderne ofte er falden i Søvn og har forsømt at vaage og bede.

Skal det nu i Fremtiden blive ved paa den Maade? Skal vi, som vil tjene Herren, nu fortsætte med at sove og lade syv og fem være lige? Skal vi—ved at se paa de sørgelige Forhold—opgive Vagttjenesten og sige. Hvad kan det nytte; det hele gaar jo alligevel Undergangen i Møde?

Guds Ord fører et helt andet Sprog. „Hvor længe vil du ligge, du lade? Naar staar du op af din Søvn?“ (Ordspr. 6, 9). Eller: Derfor retter de slappede Hænder og de lammede Knæ og træder lige Spor med eders Fødder—“ (Hebr. 12, 12). Og endnu stærkere—som et Trompetstød—lyder det gennem Apostelen Paulus: „Vaagn op, du som sover!“ (Eph. 5, 14).

Den allerede skete Ulykke i Gudsriget her paa Jorden maa altsaa i ethvert Fald ikke blive større, end den nu er. Den maa indskrænkes, selvom den ikke helt vil kunne opheves. Men skal dette ske, da maa Guds Folk blive fyldt af Ansvarsbevidsthed og Handlekraft, og det kæn alene Helligaanden udrette, hvor han faar Fuldmagt over Hjerterne.

Brødre og Søstre! Lad os derfor bede om Guds Aand, saa vil Herren fylde os med den Nidkærhed for Herrens Hus, der var i Jesus, da han vandrede her paa Jord! Dog advarer han desuagtet mod den falske Nidkærhed, som viste sig hos Tjenerne i Lignelsen, da de sagde: „Vil du

da, at vi skal gaa hen og sanke det (Ukrudtet) sammen?" Kirkehistorien viser os afskrækkende Eksempler herpaa; man vilde luge Ukrudtet op og rense Kirken ved Kætterbål og Sværdhug, men rykkede ofte Hveden (den gode Sæd) op samtidig.

Nej, den Udvej duer ikke. „Lad dem begge vokse til-sammen indtil Høsten“, siger Jesus. Men hvad da? Herpaa svarer Guds Ord saaledes: „Frels dem, der slæbes til Døden; red dem, der vakler hen for at dræbes!“ (Ordspr. 24, 11). Eller: „Bliv vaagen og styrk det øvrige, som ellers vilde dø, thi jeg har ikke fundet dine Gerninger fuldkommede for Gud! Dersom du altsaa ikke vaager, skal jeg komme som en Tyv, og du skal ikke vide, i hvilken Time jeg kommer over dig“ (Aab. 3, 3-4) — og mange andre Ord.

Jesus vil altsaa have, at hans Tjenere skal være vaagne og arbejde paa, at „det fjendske Menneske“ bliver hindret i at saa endnu mere Ukrudt i Kirkeageren, end der allerede er saaet, saa at der bliver færre af Øgleætten og flere af frelste Mennesker i hver Tidsperiode—som Hveden, der kan indhøstes i Guds Lade af Høstfolkene.

Hvorledes det saa skal gaa til allersidst, vil vor Herre Jesus selv sørge for.

Amen!

JEG TROR IKKE PAA NOGET.

Den bekendte tyske Hofpræst Emil Frommel fortæller: „En Dag, da jeg sejlede ned ad Rhinfloden, kom en Herre til mig paa Skibet og sagde meget overlegent: „Jeg tror ikke paa noget!“ „Tilgiv mig, at jeg ikke tror, De ikke tror paa noget.“ Han saa noget fornærmet paa mig og spurgte: „Hvad mener De?“

Jeg svarede: „De tror da vist, at De er Søn af dem, De kalder Deres Forældre?“

„Det behøver jeg ikke at tro paa, for det ved jeg da.“

„Saa — hvordan ved De det? Kan De huske, da De blev født?“

„Nej, men det ved jeg af min Daabsattest.“

„Daabsattest! Den kan man jo forfalske som alle andre Dokumenter. Da De var Barn, holdt De vel Deres Barnepige for Deres Moder. Hvem kan garantere Dem, at De er Deres Forældres retmæssige Barn, naar De intet tror paa? For kort Tid siden havde jeg en Konfirmant, som jeg maatte fortælle, at han ikke var deres Barn, som han kaldte Forældre, men funden paa Gaden. I 15 Aar havde han troet, at han var disse Folks Barn. Det voldte ham bitre Taarer at faa Sandheden at vide, og at han ikke mere kunde bære deres Navn. Noget lignende kunde jo være Tilfældet med Dem!“

„Det har jeg da aldrig tænkt paa. Den Tanke er mig ganske ny.“

„Nu, saa tænk over det og se, at De dog tror paa noget. Forresten kan De have det meget nærmere end dette. De har Deres Vinflaske staaende tom foran Dem. Hvem garanterer Dem, at den Vin ikke var forgiftet, saa De maa dø inden Aften? En kan jo have bestukket Opvarteren.“

„Nej, hør nu engang; jeg har da bedre Tro paa Menneskene og paa Opvarteren; han havde saadan et godt Ansigt.“

„Altsaa tror De dog paa noget — paa Opvarteren. Naar De nu kan tro paa en Opvarter, saa lad mig tro paa min Gud — og faa Lov at se den skønne Rhinflod.“

Dermed vendte jeg mig om. Han forsvandt i sin Kahyt, og jeg saa ham ikke mere.

Ved C. C.

O VEN, OM DU VIDSTE.

Min kære ven, O om du vidste
Hvad tjener til dit bedste.

Da vilde du snart vende om
Og følge Gud, som siger kom.

Da vilde du din vej forandre
Og med din frelser vandre.
Da vilde du ved korsets fod
Straks søge hen, og finde ro.

Da vilde du betænke dig,
Og ej til Jesus sige nej.
Da forlod du snart den brede vej
Og paa den snævre fryde dig.

Da vilde du fra djævlens fly
Og hos din frelser søge ly.
Da søgte du, og fandt snart trøst
I hvilen ved din frelsers bryst.

Da sætte vilde du din fod
Hvor Jesus sine fodspor lod.
Da vilde du fra verden fly,
Til korsets fod at søge ly.

Da vilde du gi' nøje agt,
Paa hvert et Ord, som du faar sagt.
Da vilde du gaa i dig selv
Og bede Gud, O frels min sjæl!

Da gik du ej din egen vej,
Men lod din frelser føre dig.
Da vilde du ej sige nej,
Naar Herren kalder dig til sig.

Da vilde du omvende dig,
Naar Jesus siger: kom til mig!
Kom saa før det er alt for silde,
Thi der er ingen tid at spille.

H. E. C., Audubon.

BØN AF HANS TAUSEN.

(Efter „Bønnebog til hver Dag i Aaret“ af A. F. M.)

O, kære himmelske Fader, vi takker dig i Ydmyghed, fordi du foruden at give os dit Ord ogsaa gennem Tiderne i dine Hellige har givet os mangt et Eksempel og Forbillede, saa vi kan have Haab og Trøst deraf. Du førte dem gennem Livet i Tro og et helligt Liv og tog dem efter det Livs Møje og Trængsel hjem til din Fred og Hvile. Du lader dig jo ogsaa i Skriften kalde Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud og vil være alle deres Gud, som lever i din Frygt og i Troen paa dig. Vi beder dig, at du ved din hellige Aand vil gøre os til gode Mennesker, saa vi vandrer efter dit Ord og dine Helliges Eksempel. Hjælp os at elske hverandre og i alle Ting at elske det gode og vende os fra det onde og blive bestandige i Tro og Lydighed, saa vi med alle dine frelste maa leve i Evighed. Amen.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornyelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Sjette Søndag efter Paaske. 21 Maj.

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — 1 Pet. 4: 7—11; Joh. 15: 26—16: 1.

Ny Tekstr. — Rom. 8: 31—39; Joh. 17: 20—26.

AT DU VIL GIVE OS FRIMODIGHED OG TRØST.

Saaledes staar det i Kollekten. For Dagens Vedkommende er denne Bøn, historisk set, en Slags Elisa-Bøn. Den falder jo mellem Kristi Himmelfartsdag, Torsdag (18 Maj i Aar) og Pinsedag, Søndag (28 Maj i Aar). Som Profetlæreren Elias opfordrede sin Elev Elisa til at udbede sig „hvad jeg skal gøre for dig, før jeg tages fra dig“, saaledes gaar der Bøn om Frimodighed og Trøst gennem denne Dags Tekster. Det var de to Dele af Mesterens Aand som Disciplene gennem alle Tider trænger mest til. Den gl. Epistels første Ord antyder det: „Værer derfor aarvaagne og ædrue til Bønner!“ I Ap. Gr. 1:14 staar der, at i de Dage vare de elleve „endragtigt vedholdende i Bønnen tillige med nogle Kvinder og Maria, Jesu Moder, og med hans Brødre“. Rundt omkring dem lurede Jesu og deres Fjender; i deres egen Midte var der tomt, thi han var opfarende til Faderen og „Kraften fra det høje“ var ikke endnu udsendt. Kun Bønnen holdt Forbindelsen med Gud vedlige og de klyngede sig til dens Forjættelse som det nyfødte Barn til Moderens Bryster. I dette Søkendfællesskab var der midlertidig Styrke; de havde „fremfor alt en inderlig Kærlighed til hverandre“. Man taler tidt om aandelig Sløvhed iblandt vort Kirkefolk. Aandens særlige Udgydelse kommer i Herrens Time; men Broderkærligheden varer ved. Ifølge ny Ev. afsluttede Jesus sin ypperstepæstlige Forbøn med Ordet, „at den Kærlighed, hvormed du har elsket mig, skal være i dem, og jeg i dem.“ Paa det Grundlag kunde de og vi have Frimodighed og Trøst, thi i Enighed er der Styrke. Og kun paa den Betingelse kan Hellig Aanden fylde os med de aandelige Gaver, Tro, Mod, Haab, Retfærdighed, Fred, og Glæde. Tjener vi hverandre dermed, „som gode Husholdere over Guds mangfoldige Naade“, da kan vi tale som Guds Ord og saa faar vi Styrke til at ære Gud i vor Tjeneste. Trøstens Aand velsigner os i mulige Trængsler og vor Frimodighed ligger deri, at „er Gud for os, hvem kan da være imod os?“ Thi der er ikke noget eller nogen der „skal kunne skille os fra Guds Kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre“.

Fra vor Kirkemark.

Hør — Dansk Radiogudstjeneste udsendes fra Station KFNF Shenandoah, Ia. paa Søndag 21 Maj Kl. 2:30 af Pastor Elmer Christensen og Kor fra Avoca, Iowa.

Den endelige Optælling af de statistiske Indberetninger angiver, at vort Samfunds Medlemsantal er s. flg. — døbte 34,463; konf. 24,636; voksne 19,758 og nadversøgende 16,643.

Af ministerielle Handlinger har der været udført: Daab 1313; Konfirmation 1256; Ægtevielser 528; Begravelser 780; og Altergæster (Totalbesøg) 50,050. Ønsker nogen at sammenstille disse Tal med sidste Aars, henvises til Sider 171 og 158 i „Year Book“ 1938. Der er lidt Fremgang i Medlemsantallene og Altergæster, ellers omtrent det samme.

Præster, der skifter Adresse snart og ønsker det i „Ministerial Directory“, bedes indsende Meddelelse herom straks inden den gaar i Pressen.

Christian Andersen Noer, Studenternes gamle Ven i Blair, blev syg kort efter Kronprinsbesøget her, — maa-ske han anstrengte sig for meget den Dag paa Skolebakken, — han er jo nu 86 Aar gammel. Han maatte underkaste sig en Operation for Rupture og havde et længere Ophold paa Universitetshospitalet i Omaha, hvorfra han fornylig er hjemkommen.

Mrs. Hans Andersen, Westby, Mont., Moder til Præsterne Edvard og Alfred A., kan fejre sin 90aarige Fødselsdag den 23 Maj. Bladet ønsker dets mangeaarige Læser hjertelig til Lykke i Anledningen! Hun og ovennævnte Mr. Andersen Noer er beslægtet, idet deres Ægtefæller var Søskende.

I Minneapolis fik det danske Kronprinspar en festlig Modtagelse ligesom andre Steder. De to dansk-lutherske Menigheders Folk var særlig medvirkende under Besøget i St. Peterskirke, hvor begge Kirkers Søndagsskoler fik Foretræde for de høje og elskværdige Gæster; som et Mindederom skænkede Børnene dem et Præteksempel af vor nye engelske „Hymnal“. Ved et fornylig afholdt Kvartalsmøde i Immanuel's Mgh. fik Præsten, Pastor Cornelius Hansen, tilstemt en Lønsforhøjelse, og Miss Lilah Johnson blev valgt som Delegat til Aarsmødet i Oakland. 50 nye Medlemmer er optagne i Menigheden gennem de sidste 14 Maaneder. Paaskedag indviedes et Par smukke syvarmede Lysestager paa Alteret, der er en Gave fra Menighedens Formand og Hustru, Mr. og Mrs. Peter Mickelsen. Menighedens forhv. Præst, Pastor A. W. Lund og Hustru, besøgte dem fornylig, særlig deres Søn, Reuel I. Lund, der er Professor deroppe.

Immanuel Lutherske Kirke, Racine, Wisconsin vil holde 50 Aars Jubilæums Fest i Sommer, fra den 25. Juni til den 2. Juli. En særskilt Indbydelse udstedes til alle forhenværende Medlemmer til at tage deres Sommerferie i Racine i disse Dage og overvære Festligheden. To forhenværende Præster vil være til Stede: Pastor N. Bentsen og Pastor A. Th. Schultz. Ligeledes to præsteviede Sønner af Menigheden, Pastor Aaron Christiansen og Pastor Silas Larsen, vil begge forkynde Ordet. Grundige Forberedelser er sat i Gang allerede.

Vor Forretningsfører K. P. Hundahl har indgivet sin Resignation og venter at fratræde Bestyrerposten her ved Forlagshuset den 1. Oktober.

I Omaha døde den 29 Marts Anna Katherine Petersen, født 1852, og med hende afsluttedes Pella Menigheds Pionærperiode, skriver Pastor M. L. Kirkegaard. Hun er nemlig den sidste af de seks Familier der underskrev Menighedens Konstitution ved dens Organisation den 29 Dec. 1886. Med Decorationsdagen for Øje nævnes i Menighedsbladet de 19 Medlemmer der er afgaaet ved Døden i de sidste fem Aar og som særlig vil blive mindet ved Anledningen. Stud. theol. Marvin Nygaard er engageret til at holde Religionsskole i fire Uger og varetage Præstegeringen i den Tid Pastor Kirkegaard vil være ude paa Vestkysten til Aarsmødet.

Pastor James C. Christensen blev indsat sidste Søndag som Præst i vor Kirke paa Washington Island. Pastor S. S. Kaldahl assisterede ved Festligheden.

Fra Boston, Mass. agter Danskerne at tage en Fællestur ned til New York paa Danmarksdagen den 5 Juni. Reservation paa Bussen sendes til Kai Larsen 483 Tremont St. Bethania Mgh.s Pastor Wm. Larsen er medvirkende i Foretagendet. Paa de førstkommende Søndage afholdes Konfirmation henholdsvis for de unges og de ældres Klasse.

Aprilnummeret af „Dana College Bulletin“ er en minderig illustreret Udgave om det kongelige Besøg fornylig. Send for et Eksempplar.

Tiltrods for at vi trykte et Par Hundrede ekstra Eksemplarer af dette Blads Speciel Udgave af 19 April er dog alle udgaaet, da der har været stærk Efterspørgsel efter det og de andre Numre angaaende Kronprinsparrets Besøg her i Blair. Er der nogen som ikke ønsker at opbevare deres Eksemplarer af de vedrørende Numre, vil vi gerne modtage samme her paa Publ. Huset.

Angaaende Kronprinsparrets Besøg paa Anstalten „Ebenezer“ i Brush, Colo. skriver Pastor J. Madsen i sit Blad „Føbe“: —

Ja, det var en dejlig Oplevelse, og fra alle Sider hørte man om Glæde og Tilfredshed — baade hos Danskere og Amerikanere. Vi var ogsaa saa lykkelige at have henrivende Vejr. Dagene forud havde det været stærk Storm, men den Dag var saa varm, saa klar, som en Colorado Dag kan være det, og paa alle Maader lagde alt sig saa vel til Rette. Alle kom til og hjalp, hvor de kunde.

For os, hvis Vugge stod i det Fædreland, som aldrig kan glemmes, blev denne halvanden Time en velsignet Luftning fra forudsm Dage og et dejligt Minde mere. Og for os, som nu staar ved Slutningen af disse 35 Aars Tjeneste paa dette Sted, blev det endnu en dejlig Oplevelse af Guds og Menne-skers Godhed. Ja, Gud har været god imod os, og vi har megen Grund til Tak.

I Pastor og Mrs. Dolliver Thogersens Hjem, Edmore, Mich. er ankommen en lille Datter den 25 April. Til Lykke.

Vor Tabor Menighed i Salt Lake City har valgt Mrs. L. P. Larsen som dens Delegat til Aarsmødet i Oakland. Man venter Besøg derude af Dana College Mandskvarteret Søndag den 4 Juni, som vil være noget af en Begivenhed paa den ensomme Missionsplads. Iøvrigt kan der vel ventes et usædvanligt stort Antal Venner paa Besøg i Sommer, naar Vejen gaar der forbi til Aarsmødet. Saa mange som kan bør planlægge et Besøg i vor smukke lille Kirke paa First Ave. og E St. Den er nem at finde fra Tempelgrunden, naar man følger Hovedgaden nogle Blocks øst paa.

Nord Dakota Kredsmøde afholdes 4—7 Juni i Flaxton, N. D. Aabningsmødet finder Sted Søndag Morgen med en Altergang Kl. 9.45 ved Stedets Præst, Pastor Elmer Andersen. Samfundsformand Dr. Carlsen vil være tilstede de første Dage. Han prædiker ved Søndagformiddagsgudstjenesten Kl. 11 i Byens Auditorium. Om Eftermiddagen Kl. 3 bliver den indflyttede og restavrerede Bethlehemskirke i Bowbells indviet af Formanden i Forbindelse med Kredsens Formand (Dr. H. Holm Jensen fra Luverne. Ved Aftenmødet Kl. 8 i Flaxton taler Pastor Henry Hansen fra Sidney. **Mandag** er der dansk Andagt Kl. 9.30 ved Pastor Kjøller fra Westby, Forretningssession Kl. 10—12, Opbyggelsesmøde Kl. 2, hvor Kredsens Emne indledes af Pastor Hansen, og Aftenmøde Kl. 8, ved hvilket Dr. Carlsen vil tale. **Tirsdag** er Missionens Dag; da er der Andagt Kl. 9.30 ved Pastor Hansen, og Santalmissionær Joe Girtz taler baade Eftermiddag og Aften. Ved det sidste fremvises levende Billeder fra Missionsmarken. Kvindernes Missionsforening har Møde Kl. 3.30, ved hvilken Lejlighed Mrs. Mabel Girtz vil tale. Om Formiddagen har Kredsmissionsforeningen Forretningssession. Om **Onsdagen** holder Mr. Karl Hundtoft, Sidney, Andagt paa Dansk, Forretningssession Kl. 10—12, og Kl. 2 tages Menighedens Emne frem til Drøftelse med Pastor Sigurd Petersen, Kenmare, som Indleder. Ved Slutningsmødet om Aftenen taler Pastor Petersen og Kredsforsmanden.

Dette er det 39te Aarsmøde i Kredsen, og Ebenezer Menighed i Flaxton indbyder paa det hjerteligste alle og enhver til at være deres Gæster i de Dage. Kredsforsmand Holm Jensen indbyder med Ordet „Herre, forøg os Troen!“ — Luk. 17, 5, samt tilskynder enhver Menighed til at sende Delegater, een for hver 25 voksne Medlemmer i Mgh'n, eller Brøkdel deraf.

Bogen om danske Kirker i Amerika.

TAK for hvert eneste Bidrag, som jeg har modtaget, stort eller lille. Tak for Jubilæumsskrifter, for Tegninger og for Fotografier. Det er snart en anselig Samling Fotografier med mange udmærkede og skarpe „snapshots“, der kan give fortræffelige Billeder, men der mangler endnu Bidrag fra mange Menigheder. Nu er Foraaret inde, og for de mange Kirkers Vedkommende, der er omgivet af Træer, egner Foraaret sig bedst for Fotografering, inden Bladene dækker Kirkebygningerne.

Selv om De maaske ikke i Øjeblikket kan indse, at det har nogen Betydning, at Deres Kirke kommer med eller ej, beder jeg Dem saa indtrængende som muligt om at ofre de forholdsvis faa Cents, det koster at tage nogle „snapshots“, men husk, at det er „negatives“, der ønskes, da disse giver de bedste Klicheer.

Knip nu nogle Billeder, og ledsag dem med saa fyldige Oplysninger som muligt, og send det hele til Pastor Paul Nyholm i Blair.

A. Holnn-Møller.

Ovenstaaende er skrevet af Hr. Arkitekt A. Holnn-Møller, der nu er bosat i København. Læserne vil maaske huske, at hans Opfordring om at faa Oplysninger og Billeder til sin paatænkte Bog om dansk-amerikanske Kirker blev anbefalet af Formændene for de to danske Kirker herovre. Men endnu er det altsaa ikke lykkedes at faa Svar fra alle Menigheder.

Ønskes nærmere Oplysning bedes man skrive til undertegnede.

Paul Nyholm.

Kirkeligt Rundskue.

Tysk Jødekoloni i Frankrig. Frankrigs lille protestantiske Kirke gør, hvad den kan for at hjælpe de landflygtige Jøder fra Tyskland. Et af de sidste Udslag af denne Hjælpsomhed er Grundlæggelsen af en Agerbrugskoloni.

Paa et uopdyrket men meget frugtbart Stykke Jord er det Hensigten at grundlægge en Landsby. Begyndelsen er gjort bl. a. med en forhenværende Redaktør, som har slaaet sig ned i en forladt Gaard, og et Par Læger, som har begyndt at dyrke Urter til Apotekerbrug.

Da Frankrig i høj Grad trænger til Arbejdskraft paa Landet vil dette Forsøg sikkert blive efterfulgt af flere.

De forskellige Religioners Tal. Vi er nu, siger Statistiken, 2000 Millioner Mennesker og vi fordeler os som følger: Kristne 38 p.c., Konfucianere 18 p.c., Hinduer 12 p.c., Islam 11 p.c., Animister 10 p.c., Buddhister 8 p.c., Shintoister 2 p.c. og Jøder 1 p.c.

Luther paa 184 Sprog. Man taler ofte og med fuld Ret om de mange Sprog, hvorpaa Bibelen nu er oversat. Luther er ogsaa oversat til mangfoldige Sprog. Det gælder især „Vor Gud han er saa fast en Borg“. Den er nu oversat til Rutenisk og har dermed passeret den 184. Oversættelse.

Det kristne Kors. I Pompejis Ruiner har man ved nye Udgravninger i Gangen i et Hus fundet et meget tydeligt Kors. Altsaa har Kristendommen trængt udenfor Rom før 79. Tidligere mente man, at der under de flaviske Kejserer ikke fandtes Kristne, undtagen i Rom.

Er der Religionsfrihed i Grækenland? Man kan næppe svare „Ja“. Diktatoren Metax er gaaet ind for en lige saa haard Intolerance som den man møder i Japan. Han har nylig bestemt følgende: 1. Al Proselytisme er forbudt undtagen for den ortodokse Kirke. 2. Udenlandske Missionærer udjages, deres Ejendomme konfiskeres. 3. Alle Børn skal gaa i den ortodokse Kirkes Søndagsskole. 4. Forældreløse Børn og forladte Børn maa ikke optages i Etablissementer, der staar udenfor den ortodokse Kirkes Kontrol. 5. Intet maa udgives, naar det staar i Modstrid med den hellige Synodes Bestemmelser.

Christian Science har lukket sine Porte. Jøderne er sat hinsides Græsen og en Gruppe katolske Præster, 1 amerikansk, protestantisk Præst blev nægtet Indrejse.

Fru Niemøller har haft den store Glæde, at hendes 3 største Drenges er kommet til hende og har sagt, at de vilde være Præster ligesom deres Far.

En passende Konfirmationstekst. Det er tit svært at finde et Ord, der passer til Konfirmanden paa hans Højtidssdag. Pastor Martin Niemøller, som nu har siddet over et Aar i Fængsel havde nylig en Søn til Konfirmation. Faderen havde fundet et lødigt og aktuelt, men ikke ret kendt Ord at give sin Dreng med paa Vandringen gennem Livet. Det staar i Jesus Siraks Sønns Visdom 2. Kap. V. 1—5. Vi kan alle have godt af at læse og tænke over de Ord! „Mit Barn, dersom du nærmer dig for at tjene Gud Herren, da bered din Sjæl paa Anfægtelse. Skik dit Hjerte ret og hold ud, flygt ikke bort naar den føres dig paa. Hold dig nær ved ham og vig ikke, for at du kan blive stor mod den sidste Tid. Tag alt det som maatte paa-

døres dig, og vær taalmodig i Omskiftelserne under din Fornedrelse. Thi Guld prøves i Ild og Mennesker, som er Gud velbehagelige, i Fornedrelsens Ovn.

DET TREGFYRRETYVENDE AARSMØDE

Den forenede danske evangeliske lutherske Kirkes 43de Aarsmøde vil blive afholdt i Oakland, California, 12—18 Juni, 1939. Aabningsgudstjeneste Kl. 7:30 Aften.

Tankesprog: „Hans Navn kaldes Under, Raadgiver, vældige Gud, Evigheds Fader, Fredsfyrste.“ (Es. 9, 6).

De almindelige Valg og Forhandlingsgenstande.

Valg af Formand, Lægmedlem af Kirkeraadet, Redaktører, Medlemmer af de forskellige Raad og Komiteer, vore Missioner, Skolesagen, Litteraturmissionen og Børnehjemmene.

Ekstraordinære Forhandlingsgenstande.

1. Det foreslaaede Hjemmemissionsraad.
2. Det foreslaaede Indianermisionsraad.
3. Regler for Forlagshuset.
4. Regler for Præstekaldelse.
5. Forslag om Samarbejde mellem den danske og den forenede danske Kirke paa visse fælles Arbejdsmarker.
6. Ændringsforslag til det nye Pensionsfonds Regler.
7. Forslag til Forberedelse af Skolens 60 Aars Jubilæum og Samfundets 50 Aars Jubilæum henholdsvis i 1944 og 1946.

Fuldmagtskomiteen vil være paa sin Post ved Aarsmødets Hovedkvarter Mandag d. 12 Juni, Kl. 1 Eftermiddag. Præster og Lægdelegater bedes indmelde sig straks ved deres Ankomst.

Præsterne maa indmelde deres Delegater til Samfundets Sekretær saa tidligt, at Navnene kan være ham i Hænde mindst fem Dage inden Aarsmødet begynder. Samtidig indmelder Præsterne sig selv.

N. C. Carlsen, Formand
M. L. Kirkegaard, Sekretær

Vor Frelasers ev. luth. Menighed i Oakland, Calif., udsteder herved en hjertelig Indbydelse til Præster, Delegater og Medlemmer af vort Samfunds Menigheder til at deltage i Den for. d. e. l. Kirkes 43nde Aarsmøde.

Indmeldelse fra Præstefolk, som venter at deltage, bør sendes til en af undertegnede ikke senere end 1. Juni. De, der har Slægtninge eller Venner, hos hvem de ønsker og venter at komme til at bo, bedes nævne saadanne. Forud indmeldte Præster og Præstekoner vil faa gratis Logi.

Gudrun Skovhus

Familien paa Solhøjen

Oversat fra Norsk af E. Garde
Af Forfatterinden udsendte Forlaget i 1936 „Søster Kora.“ I denne nye Bog optræder til Dels de samme Personer. Det er ikke en Fortsættelse i den Betydning, at den nye Bog ikke kan læses uden, at „Søster Kora“ maa læses først. Men en vis Sammenhæng er der mellem de to Bøger.

En fin, varm, ja gribende Skildring, som vil læses med Glæde. Pris netto \$0.60.

Korrespondancer

FRA DANEVILLE, WESTBY, MONT.

Det har glædet mig at læse om det kongelige Besøg og at se alle disse dejlige Billeder. Ja, den danske Kongefamilie er al Ære værd, og maa Herrens Velsignelse fremdeles hvile over den og vort gamle Fædreland.

Her oppe i Daneville har vi imidlertid staaet overfor en højere Magt. Gud har nemlig kaldt min kære Hustru og vore Børns Moder hjem til sig den 21. April. Hun blev født i Nørre Nebel, Danmark, den 20. Nov. 1876. Hun udvandrede til Amerika Aar 1898 og vi blev gift i 1900. Vort første Hjem var i Moorhead, Iowa, til Foraaret 1906, da vi flyttede til Nord Dakota. Vi fik ni Børn, seks Piger og tre Dreng. Tre af Døttrene er gaaet forud for deres Moder hinsides og de seks andre Børn er sammen med mig tilbage at bære Savnet af en god Hustru og en omsorgsfuld Moder. Hendes Maal i Livet var at tjene Herren.

Den 23. April blev et andet kært Medlem af vor Menighed kaldt hjem, nemlig gamle Peter L. Nielsen, som sammen med sin Hustru fejrede deres Guldbryllup sidste Oktober. Han blev født 1859 i Thorsager, Danmark, og kom tillige med sin Familie til Albert Lea, Minn. Aar 1903. Ogsaa de hører til de første Settlere heroppe fra 1906. De fik ti Børn i deres Ægteskab, som alle lever endnu og sammen med Moderen maa savne Tabet af en venlig og gudfrygtig Husbond og Fader. De har tillige 17 Børnebørn og eet Barnebarns Barn (se Art. om Guldbrylluppet i L. U. No. 1 i Aar). Peter Nielsen var jo een af de gamle trofaste Pionerer som vi mindes med Tak til Herren.

Vejret heroppe har været meget fint, saa de fleste af Farmerne er ved at være færdige med Foraarsarbejdet. Vi staar jo i Begreb med at skal have Præsteskippe, men det er endnu ikke afgjort hvorledes.

Med kærlig Hilsen

C. W. Larsen, Korr.

FRA HUTCHINSON, MINN. (April 1839)

Den 26. Mar. om Eftermiddagen Kl. 2:30 blev vor nye Kirke indviet af vor Samfunds Formand Dr. Carlsen. Hans Tekst var fra 1 Kong. 8, 11 (sidste Part af Verset): „thi Herrens Herlighed fyldte Herrens Hus“. Han mindede særlig om, at Jesus Kristus maatte blive ophøjet i Kirken, at Frelsen ved Ordet og Sakramenterne maatte blive forkyndt, saa at vi maa komme til at se Guds Herlighed. Vor forhenværende Præst, Pastor Gertsen, talte ogsaa om Eftermiddagen og mindede os om Guds Kærlighed, som altid var den samme: særlig mindede han os om at bede, arbejde og give. Pastor Immanuel Petersen (Geneva) sluttede med Bøn. Pastor Cornelius Hansen, Minneapolis, var ogsaa tilstede. Vi havde nemlig Missions Møde her fra den 26—29. Marts og havde indbudt som Talere ved disse Møder de nævnte Præster. Vi havde særlig skønne og velsignede Møder i de Dage. Hermed en særlig Tak til Præsterne, som forkyndte de Livets Ord iblandt os om Frelsen i Jesus Kristus. Ogsaa Tak til de mange Venner, som kom fra Luck og Milltown (Wis.), fra Minneapolis, Northfield og Evan, ja nogle saa langt som fra Spencer, Iowa. Tak fordi I kom at glæde eder med os ved denne Højtidelighed af vor nye Kirkes Indvielse. Pastor Mengers fra Luck og Pastor S. Bondo fra Evan var tilstede Søn-

dag Eftermiddag. Mange af Byens Folk her kom ogsaa med. „Hutchinson Leader“ skrev, at der var 700 Menneske tilstede ved Indvielsesfestligheden. Tillige var Vejret godt den Dag og paa de andre Dage vi havde Møder.

Vor Kirke er saa at sige færdig indvendig. Men udvendig mangler der en Del endnu, begrundet paa at Murstensleverandøren var syg i Ugen før Indvielsesdagen. Vinduerne i Kirken er af „frosted“ Glas, undtagen det store Vindue i Alterpartiet, der er et kulørt Glasmaleri, som fremstiller Jesus i Gethsemane. Det er meget smukt.

Palmesøndag havde vi Konfirmation af 16 Unge. En Klasse paa 20 havde gaaet til Undervisning hos Præsten, men 4 af dem blev syge af Flu, saa de vil blive konfirmeret siden, naar de bliver raske igen.

Samme Dags Aften var Dana Koret her at synge for os; da havde vi atter fuldt Hus. Ja, hvor det er skønt og velsignet, at vi igen kan samles i vor eget Guds Hus; takket være Herren derfor!

Vi har ogsaa Grund til at takke de Entreprenører som har udført Arbejdet ved vor nye Kirke. De synes alle at have sat en Ære i at gøre Arbejdet saa vel.

Mr. Magnus Betker var den ansvarhavende Bygmester; Mr. T. A. Thompson forestod Indlægningen af Varme og Vandsystemerne og Mr. Truck havde Murarbejdet og Mr. Korngebel udførte Malingen. Harlow Jinnings var Arkitekt.

Naar Kirken bliver færdig haaber jeg at kunne sende et Billede af den til Luth. Ugeblad.

Saa en kærlig Hilsen til Redaktøren samt alle Bladets Læsere.

J. H. C. Korr.

Naar Lampen tændes

Fortællinger samlet af
Emil Steenvinkel

Det er 4. Samling der udsendes. Titlen er indarbejdet og Bogen har nu en fast Kundekreds.

Indhold: Forord med Digt af Karl Lindquist. — Da vi fik Besøg af Amtmanden. Af Jørgen Falk-Rønne. — Granatkorset. Af Anna Ebbesen. — Da Grevens Dobra blev skudt. Af P. Hansen Skovmoes. — Simon, der ikke vilde holde Jul. Af Karen Plovgaard. — Da store Bjørn blev lille. Af Karl Lindqvist. — Kulsvierens Bekendelse. Af Emil Steenvinkel. — Den blinde. Af Jørgen Falk-Rønne. — Galionsfiguren. Af Marie Dinesen. — Hr. Otto og de Sejro-Mænd. Af Niels Larsen. — Petrus Kateket. Af Karen Plovgaard. — Den eneste Streng. Af Karl Lindqvist. — Den sorte Gris. Af Jørgen Falk-Rønne. — Et Besøg. Af Niels Larsen. — Skyggen. Af N. P. Madsen. — Vækkeuret. Af J. C. A. Carlsen-Skiødt. — Den hvide Flødekande. Af Jørgen Falk-Rønne. — Hvordan Stefan fik Kald. Af Sigurd Elkjær. — Papirsaksen. Af Emil Steenvinkel. — Provstinden. Af Sigurd Elkjær. — En Mandfolketragedie. Af Emil Steenvinkel. 158 Sider. Pris netto \$0.90.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Blandt Landsmænd.

Amerika vil have mere H. C. Andersen. Skuespilleren Paul Leyssac er i Amerika af sit Forlag blevet opfordret til at oversætte endnu et Bind af H. C. Andersens Eventyr. Det første Bind har nemlig faaet en ganske ovenud hjertelig Modtagelse, og der har været H. C. Andersen-Oplæsninger i den amerikanske Radio, hvad der yderligere har stimuleret Salget. Bl. a. er Paul Leyssac af National Broadcasting Company engageret til 10 Torsdags-Oplæsninger af H. C. Andersens Eventyr.

I Detroit modtog Kronprinsen en Mercedes fra Ford og fra General Motors en Cadillac, saa nu kører han flot.

Kronprinsparret udtalte til New York Pressen: Vidunderlig Rejse, dyb Taknemmelighed overfor amerikanske Folks enestaaende Gæstfrihed og Modtagelse, det var en stor Glæde at møde mange danske- og islandsk-Amerikanere. Søndagen tilbragtes ombord i Roosevelts Yacht paa Vej til Landstedet Hydepark, Tirsdag aabnede Kronprinsen den danske Pavillon paa Verdensudstillingen.

Ang. Kronprinsparrets Besøg hos Præsident Roosevelt skriver dennes Hustru Eleanor Roosevelt i „My Day“ Serien: Vi kørte saa hurtigt vi kunde til Molen for at møde den unge danske Kronprins og Kronprinsesse, som kom op ad Hudsonfloden paa Skibet „Potomac“. De kongelige Højheder havde fuldendt deres Tur gennem Landet og jeg tror at de har fornøjet sig. De er interesserede i Folket som de har mødt, og siger at de blev hilst alle vegne med Venlighed. Det dybeste Indtryk synes de at have faaet ude i Yosemite Parken og af Kæmpetræerne.

Det morede mig da Kronprinsen fortalte, at disse Redwoods fik ham til at føle sig som en Tommeliden og som et meget lille Led i det store Univers.

Den næste Dag var vi med Præsidenten til en Grundstensnedlæggelsesfest i Rhinebeck, N. Y. Paa Opfordring udførte Kronprinsen denne Handling, som vist er noget enestaaende herovre. Og han gjorde det langt mere grundigt end ellers er Tilfældet; thi han ønskede at fastmure Stenen saa den forblev der, og ikke blot ceremoniel Handling. Derved tjente han en Titel af Præsidenten som Medlem af Murernes Forening. Efter Aftensmaaltidet forlod vore unge danske Gæster os for at faa en Hviletid i New York førend det store Program paa Indvielsesdagen (2 Maj) paa Udstillingen.

Jeg tror at mange af de Ting de unge Folk maa udføre kan ikke være helt behageligt. De maa blive træt af Skarperne og de nye Ansigter, og dog maa de være blevne rørte over den Velkomstvarme hvormed de blev modtaget. Vi kan kun haabe, at de her og der under alle de officielle Forpligtelser maa have fundet Anledning til rigtig god Fornøjelse.

Indsendt af H. P. Jensen, overs. af PCJ.

William Knudsen, Præsident for General Motors, fyldte 60 Aar Lørdag den 25. Marts. Mr. Knudsen er en Mand, som ikke blot har alle Danskes Agtelse og Respekt, men er afholdt i alle Kredse, baade høje og lave; hans gemytlige og bramfri Maade at møde og behandle Mennesker paa, har bragt ham til, hvor han er i Dag. Selvfølgelig er vi her i Detroit stolte af William S. Knudsen, fordi vi har ham her, og paaskønner hans Godhjertethed ved mange Lejligheder, her og der, som vi helst ikke skal avertere med, efter vor Landsmands eget Ønske. Henry Ford, har Knudsen sagt, er et Geni, men Knudsen er til Gengæld genial.

Medalje overrakt det danske Kronprinspar umiddelbart efter Danmarksbygningens højtidelige Aabning af en Deputation fra Dansk Central Komite i New York med Præsidenten, Hr. William K. Sørensen i Spidsen. Central Komiteen repræsenterer 20 danske Organizationen. Medaljen blev overrakt som et varigt Minde om Kronprinsparrets Besøg i New York, hvor den danske Udstilling blev officielt aabnet af Kronprins Frederik.

Medaljen, der er 3 Tommer i Diameter, er udført af den kendte Billedhugger Georg Lober i New York, Medlem af National Academy, født i Amerika af danske Forældre.

Danmarksnyt

Dansk Søfarts Radio meddeler:

Tyskland har foreslaaet de Nordiske Lande, deriblandt Danmark, to-sidede Ikkeangrebstraktater. De Nordiske Landes Udenrigsministre har været i Føling med hinanden og blevet enige om at afholde et Fællesmøde paa Tirsdag i Stockholm for at drøfte de tyske Forslag. En eventuel Ikkeangrebspagt maa ikke forveksles med Garantipagterne. Ikkeangrebspagten indeholder kun Tilsagn om gensidig at ville undgaa Angreb. Tyskland har iøvrigt henvendt sig til andre Lande om samme Spørgsmaal, deriblandt Estland og Letland, ialt 11 Stater.

Danske Pavillon paa New York Verdensudstillingen indvies Tirsdag af Kronprins Frederik. Desuden talte danske Udstillingskomitees Formand Direktør August Holm, Generalkommissær Roger Nielsen og Udstillingens ledende Amerikanere. Metropolitanoperaens ledende Tenor, Danskeren Lauritz Melchior sang danske Sange. I Danmarks Hus trykkede Kronprinsparret flere Tusinde i Haanden. Højtideligheden foregik paa Engelsk; men Kronprinsen gav Dansk-Amerikanerne en dansk Hilsen: Saa hejser vi Flaget, Vaj Dannebrog over vor Udstilling. En Hilsen fra Hjemstavnen, fra Kongen og Dronningen til de Tusinder af Landsmænd, der elsker Danmark og deres Hjemstavn.

Maleren Edvard Saltoft død 56 Aar gammel. Var kendt for kongelige Portrætter og Gruppebilledet af Socialdemokratiets Førere.

Københavnske Børnehjælpsdag begyndte i straalende Solskinsvejr. 2000 Københavner modtog 160 Børn fra hele Landet i Egnsdragter paa Frederiksberg Bakke. Marcherede til Christiansborg, hvor Danmarks Børn fik Chokolade.

Danmarks ældste Landsby Reersø, Vestsjælland, var Tirsdag Eftermiddag truet af Brand, som lagde en gammel Gaard og Fiskerhjem i Aske.

Finansministeriet har foretaget heldigt Millionopkøb af danske Statsobligationer i Amerika. Obligationerne udbudt til Salg af Frygt for Europakrig.

Jydske Udskrivningschef oplyser, at den danske Ungdom nu gerne vil være Soldater. Ungdommens Fysik bedre. Der er kun faa Militærnægtere.

Københavns Børs noterede Mandag en betydelig Opgang for Skibsaktier.

Dansk Læge i Indien Frimodt Møller har faaet overdraget ærefulde Hverv, at lede Tuberkulosebekæmpelsen. Sønnen, der er Læge ved Vejleffjord Sanatorium, rejser til Indien for at deltage i Faderens Arbejde.

Rederiet Jutlandias Damper Gerda Toft knækket Skruerakslen ved Cape Race. Tilkaldte Bugserdampere naar frem Tirsdag. Skibet bugseres til Halifax.

Danske i Hamburg oprettet tysk Studenterlegat for at give tyske Studenter Adgang til at lære Danmark at kende.

Afdøde Handelsgartner F. W. Knudsen, Odense, testamenteret 135.000 Kroner til Legat med Socialformaal.

Skiftedagen viste paany Vanskeligheder for at skaffe unge Piger til Husgerning.

General Motors udvider Fabrikken i København for 5 Milioner.

Ministeriet Stauning fyldte 30 April, 10 Aar. 5 Ministre har været med fra Starten nemlig: Stauning, Munch, Dahlgaard,

Steincke og Bording. Længst varige danske Ministerium var Estrup med 19 Aar 57 Dage.

Studenterforeningen har kaaret Professor Vilhelm Andersen til Æresmedlem; det 8. i Foreningens 119 aarige Levetid.

Fyns Laveste Telefonsakster forhøjes med fra 16 til 8 Kroner.

Kreatureksportør Jens Holm, Kolding, Eksportmarkeds Stifter, død 86 Aar gammel.

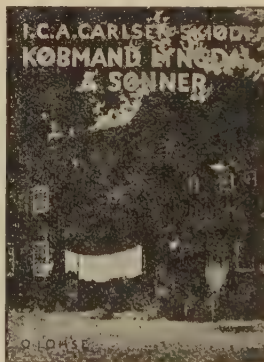
Dansk Kirke i Udlandet har haft den Glæde gennem en københavnsk Sagfører at modtage en anonym Gave paa 3000 Kr., hvilket har virket med til, at man har kunnet gaa ud af Regnskabsaaret med Balance.

Dødsfald. Fhv. Realskolebestyrer, cand. polyt. J. N. Johansen, tidl. Fredericia, 79. — Fru Dorteia Hansen, Nørrehus, 84. — En af Molslandet kendte Skikkelser, Eneboeren og Forfatteren Niels Munk Grønfeldt, 72. — En af dansk Industris mest fremtrædende Mænd, Skotøjsfabrikant E. F. Jacob, København, 66. — Fhv. Skoleinspektør i Odense, H. Toft, 74. Toft var Lærer i Odense fra 1891 til 1934 og var i en Aarrække Lærer ved Tekniske Skole i Odense. — Sagfører Frederik Poulsen, Nysted, 77. Siden 1897 havde han været Bestyrer af Lollands Spare- og Laanebanks Filial, Medlem af Ligningskommissionen, Branddirektør, Kirkeværg og Medlem af Nysted Byraad. — Fhv. Godsforvalter paa „Søllestedgaard“ paa Langeland, E. C. Schrøder, København, 94.

Missionær J. Bittmann, København, er død, 70 Aar gammel. Missionær Bittmann har virket i Indien i 41 Aar.

I. C. A. Carlsen-Skjødt

Købmand Lyngdal og Sønner

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90.000 Ekspl. Lyngdal er en sejt Vestjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til

Konflikter og Brydninger, som Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingsevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

Axel Beck

Den gamle Præst og andre Fortællinger

Forfatteren har tidligere skrevet en Række Romaner og Memoirebøger. Som Novelleforfatter staar han højt. Denne Samling vil nok bane sig Vej. 164 Sider. Pris netto \$0.90.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
BLAIR, NEBRASKA

Missionsmarken.

MARKEN ER VERDEN. Mt. 13, 38.

Ved Missionær Poul Lange.

(Fortsat fra sidste Nummer)

En særlig Vandring af Studenter og Professorer er sket til Vest-Kinas kristne, fælles Universitet i Chengtu i Provinsen Szechan fra et Dusin ødelagte Universiteter. I fabelagtig Hast er nye Bygninger rejst ved store Tilskud fra Central- og Provins-Regering. Hertil har Rockefeller-Fondet ydet 85,000 Dollars til et nyt Universitetshospital med Adgang for studerende til Uddannelse. Ogsaa til Kweiyang, Kweichows Hovedstad, mod Vest berettes om en Tilstrømning af over 10,000 Studenter fra Shanghai. Dog kunde der endnu i Juni i Shanghai holdes en Fest for 300 unge, som havde fulden Eksaminer ved kristne Universiteter for Mænd og Kvinder der.

Man kan let tænke sig til Vanskelighederne for Undervisningsanstalterne i det besatte Omraade — der behøves blot at nævnes Elevernes Afsky for tvungen Deltagelse i Sejrsparader, den kinesiske Lærerstabs Ulyst til at tjene under japansk Tilsyn og Indførelse af japanske Tekstbøger i Stedet for kinesiske. Situationen har medført, at Missionærer paa Kineseres Anmodning har genoptaget ledende Pladser, som forlægst var overgivet til Kinesere.

En Kundgørelse, som har vakt stor Glæde ikke alene hos dem, der arbejder for Undervisning, er den, der blev givet af Madame Chiang Kai-shek ved en Sammenkomst af Missionærer i Hankow i April. Hun udtalte der, at som en Paaskønnelse af Kristendommens Bidrag til det kinesiske Folks aandelige og fysiske Velvære, som det særligt ses under Krigen, anbefalede Generalen en Ændring i den Lov, der forbyder Religionsundervisning i kristne Skoler som et alment Fag.

Det føltes som et svært Tab, at Herman Liu, den første kinesiske Præsident for Universitetet i Shanghai, blev snigmyrdet paa Gaden. Han var tillige Formand i Hjælpekomiteen for Flygtningearbejdet.

De kristne Hospitaler i Kina har haft en mægtig Tjeneste at udføre, siden Krigen brød ud. De har arbejdet under Højtryk og til Tider under ufattelige Vanskeligheder. Blot et Eksempel — det velkendte St. Lukas Hospital i Shanghai har maattet flytte tre Gange siden August 1937 og arbejder nu i to Afdelinger. Sengeantallet i Hospitalerne i Central-Kina er steget med henved fire Tusinde. Den ene Beretning efter den anden fortæller om kinesiske Sygeplejersker, som roligt er blevet paa deres Afdelinger under Luftangreb, eller om Læger, som opererer i timevis uden en Hvile. En international Hjælpekomite har indsamlet Pengegaver og fordelt disse. Til Enden af November var ved Londons Lord Mayor indsamlet £ 152.000. Ogsaa Medicin i stort Maal og Hospitalsudstyr er blevet skænket, saavel som mange engelske, amerikanske og australske Lægers Hjælp. Krigsarbejdet i Hospitalerne har ydet en stor Chance for kristelig Undervisning, som er blevet brugt. C.M.S.s Hospital i Hankow beretter om 70 saarede til Daabsforberedelse. Paa samme Maade som Flygtninge vil disse Mænd, naar de vender tilbage til Regimenterne eller Hjemmene, bringe Budskabet vidt om.

Alt dette vil, trods sin Kortfattedhed, give os en Forestilling om „Kina i Dag“. En har skrevet: „Det er umuligt varigt at slaa et saadant Folk.“ Og der tilføjes: „Dette

er en enestaaende Mulighed for Kinas Kristne og fremmede hos dem til at bære Guds Rige frem og tjene Folket. Lad os ved Guds Hjælp bruge den fuldt ud.“

For Japans Vedkommende har Krigen, der føres mod Kina, virket et økonomisk Pres, en Bevægelse fra Demokrati mod militær Diktatur, som holder Masserne i Uvidenhed om Krigens Aarsager og dens Gang. Bønderne og Fabrikarbejderne føler Nøden haardest, men ogsaa Fabriksejere har maattet lade Industrien lede helt af Staten. Omend Loven om almindelig Værnepligt blev modgaaet, gennemførtes den ved Magt. Der vises Film, som viser japanske Tropper holde Indtog under Jubel i kinesiske Byer og uddele Mad til Kvinder og Børn.

Kirken er stillet i store Vanskeligheder. Lad dens Medlemmer være patriotisk loyale mod deres Land, de tilhører dog en international og derfor mistænkeliggjort Kirke. Et Rundspørge blev sendt til ledende Præster af det militære Politi i Osaka om Modtagerens kristelige Tanker om Gud, den japanske Kejser og hans Forfædre, Møde i Templer o.s.fr. Nogle Svar søgte at gaa paa Akkord, men de fleste svarede aabent som Kristne. Og der er intet sket dem. Kristne er blevet „tilraadet“ at bygge Shinto Gude-Hylder i deres Huse. Nogle har adlydt Raadet, idet de hævder, at Shinto er ikke Religion, Forfædre dyrkelse udlægges som ærbødig Ihukommelse, lovlig for Kristne. Mange Kristne har udtalt deres Beklagelse af, at Kinas Regering havde vist sig uvillig til at samarbejde med Japan og derved være blevet Aarsag til de forhaandenværende Vanskeligheder. Men mange sidder i Fængsel for at have talt imod Krigen, og Dr. Kagawa har aabent udtalt sin Hjertepine over Striden mellem de to Lande.

Men Kirken har ikke været negativ i Kritik. Overalt har den taget evangeliserende Arbejde op. Og dens Arbejde anerkendes endogsaa i Hæren, hvor Præster har været anmodet om at tale til Soldaterne. Kirken har ogsaa aabnet velbesøgte Soldaterhjem i Tientsin, Peiping og Shanghai i Forbindelse med K.F.U.M. I Tasker til Soldaterne er uddelt Bibeldele, og Kristne har draget Omsorg for Soldaternes Familie og de faldnes Slægtninge. Kirken har ogsaa sine ydre Missions Selskaber, som arbejder i Manchuriet og paa Sydhavsøerne. Ogsaa for Kirkesammenslutning er der arbejdet. Og Japans nationale kristne Raad har udvekslet broderlige Hilsener med Kinas.

I Skolevæsenet har der fra Ledelsen været arbejdet for at gøre Skolens Maal til ikke at danne Personligheder, men at opdrage den enkelte til at høre til Statsenheden. Derfor ynder Regeringen ikke den internationale Tone i kristne Skoler.

I Korea maa Kirken gennem en haard Nødstid. Da Fordringen om, at Skoleelever i Missionsskoler skulde møde ved Shinto-Tilbedelse, ikke kunde følges, har den amerikanske-presbyterianske Mission lukket sine Skoler. Der er udstedt Forordninger om, at Kristne, før de gaar til Kirke, skal vise Ærbødhed mod Solgudinden i Landsbyens Tempel, og hvis intet saadant forefindes, skal der opføres et paa Kirkens Grund. Dette har ført til Arrestation og Mishandling af koreanske Præster.

Forskelligartet Holdning overfor disse Forhold har ført til skarpe Splittelser i Skole saavel som Kirke. Men trods den svære Stilling i Forholdet mellem Stat og Kirke, gør Kirken sit Arbejde. Det nationale, kristne Raads Kontor, K.F.U.M.s og K.s, Søndagsskolernes og Christian Endeavours Kontorer er blevet lukket, da de alle har internationale Forbindelser. De er tilraadet at søge Tilslutning til japanske Organisationer.

Paa Formosa har der været Forbud mod Prædikegerning, og Forordninger om at opstille Miniatureshintotemppler i alle Huse har ledt til Vanskeligheder. Der er 4000 japanske Kristne paa Formosa. Disse og Formosas Kristne er kommet hinanden nærmere, fordi de sidste lærer Japansk.

Syd-Øst Asien.

I Siam har et Forbud mod at bruge ikke fuldt kvalificerede Læger i Missionshospitalerne vakt en Del Forstyrrelse, men man prøver at forhandle sig til en Overgang.

I Indo-Kina er der skabt en hel ny Situation for Missionsarbejdet, idet der er sket en Udvikling af Samfærdelsmidlerne paa Grund af Krigen i Kina, hvor man forsøger at bringe Gods til og fra Vest-Kina. Ved de nyaabnede Veje kan Missionsstationer besøges paa en helt ny Maade.

I Malay Staterne og Straits Settlement med Singapore bor der 2 Millioner Kinesere. Disse har bidraget over 1 Million Pd. Sterling til Lindring for Krigsramte. Og der er megen Interesse for Ungdommens kristelige Oplæring. En nyttig Konference herfor blev afholdt i Singapore med Delegerede fra de forskellige Missioner.

I Hollandsk Indien er den første, kristne Bog (efter Bibelen) udkommet paa Javanesisk. Den hedder: Kærlighedens Konge — og er en Børnebog om Jesu Liv, oprindelig udkommet paa Arabisk i Ægypten, og der har været et godt Arbejde i Gang blandt Skoleelever; og i Batak-Kirken har man arbejdet med at finde det rette Forhold mellem hollandske Missionærer og indfødte Kristne. I den rhinske Mission i Nias kendes Øjeblikket som særlig gunstigt for evangeliserende Arbejde.

Men i nogle Egne af hollandsk Indien, saaledes Sumatras Norddel og Bali, har Regeringen forbudt Missionsarbejdet. Men Kristne fra andre Steder nedsætter sig i disse Egne og bringer det gode Bud med sig. Der er nu henved 1000 Bali-Kristne. Missionsarbejdet gaar sin Gang over hollandsk Indien, særligt i hollandsk Ny-Guinea, hvor der døbes 8 til 10 Tusinde om Aaret. Der er for faa Arbejdere og Pengemidler til at møde den store Vækst. Og den hvide Befolkning, som nedsætter sig i Søgen efter Olie og Guld, rummer et Faremoment.

Paa Borneo kæmper Baseler Missionen mod Tro paa onde Aander og Trolddom. Og Pilgrimme, som vender hjem fra Mekka, viser haard Modstand. Og dog har der fundet Daab Sted baade af Dyaker og Muslimer.

Indien, Burma og Ceylon.

Aaret 1938 var det første hele Kalenderaar under de nye Loves Provinsstyre. Det maa betegnes som en god Start. Otte af de elleve Provinser har Flertal af Kongrespertiet. Og Problemet for Ministrene har været at tilfredsstille saavel Nationalkongressens Krav som Vælgernes. Skærpede Selvstændighedskrav er fremsat af Kongrespertiet, som i Stedet for Jawaharlal Nehru har faaet Subhas Bose til Leder. Kristne Ledere udtaler stadig deres Utilfredshed med, at Kristne under de nye Love er en separat Valggruppe. I Travancore Stat har der været alvorlige Uroligheder af politisk Art, hvor Kristne har været førende. Ønsket om at faa Hindustani indført som Fællessprog har mødt Modstand. Den nye Regering kæmper for sociale Reformer Folket til Gavn. „Tørlægning“ af Salem Distrikt har vist sig som et overordentligt stort Gode, og saadant Arbejde for Kamp mod ødelæggende,

stærke Drikke optages i alle Provinser. Ogsaa i Kampen mod Barneægteskab er der gjort Fremskridt ved Lovgivning.

Det har vakt stor Overraskelse, at kasteløse selv har vist sig kølige overfor Lovgivning om at aabne Templerne for dem, idet de mener, at det ikke medfører Erhvervelse af borgerlige Rettigheder. Kristne Indere af de undertrykte Klasser kæmper mod Ghandis Udtryk for dem: „Harijans“, idet Harijan betyder en, der er født af Vishnu. Ved Lovgivningen er der aabnet Adgang til Brønde og Veje. Og i Indore Stat er „Urørlighed“ praktisk talt ophævet ved Lov. Dr. Ambedkar staar stadig som kasteløses Leder, især i Bombay Provinsen. Det menes, at han endnu overvejer med sit Folk at forlade Hinduismen og antage en anden Religion — vil det blive Kristendommen? De, der er Tjenere for ham, som kom for at læge de syge og udfri Fanger, kan kun glæde sig af Hjertet over de forud omtalte Reformer, som jo ogsaa er et Resultet af deres Arbejde. Men samtidig er Hinduismen vaagen for, hvad Reformerne betyder og frygter Overgange til Kristendommen. Paa Vestkysten er der dannet et Hindu-Missionselskab, som tjener de smaa i Samfundet og gerne tager Kristne tilbage til Hindusamfundet, ligesom Hindu-Saniasier befindes at være brændende Prædikanter for Hinduismen.

Men Gruppebevægelsen mod Kristendom (som Massebevægelserne nu hyppigt kaldes) vedvarer. Der var først paa 1938 27.000 til Daabsforberedelse i Kistna District paa Østkysten. Og henved 5 Tusinde bad om Daab efter en Vidneuge i Biskop Azariahs Stift Dornakal. Wesleyanernes Mission i Hyderabad, Trichinopoly og Madras døbte over 13 Tusinde i 1937 baade af Kastefolk og Kasteløse.

Mellem Bhilerne i Central Indien er der Bevægelse paa lignende Maade. I Løbet af tre Aar er 30 Tusinde blevet døbt eller optaget som daabssøgende i den kanadiske Mission.

Kirkens største Problem i Indien har været og er at skaffe Præster nok til Kirkens store Vækst med 200.000 nye Kristne modtaget ved Daab hvert Aar. De tyske Missioner arbejder under stor Hindring paa Grund af Valutaforhold.

Ashram Bevægelsen er blevet endnu stærkere udbygget. Det er ikke Klostre, men en Optagelse af den gamle, indiske Form for Udbredelse af religiøse Systemer ved et Hjem, hvor der er aabent, og hvorfra Tjeneste øves for dem, der vil søge derind, og for Egnen omkring. Paa Nordvestfronten blev en tidligere, muhammedansk Mullah præsteviet i den danske Pathanmission i Mardan.

Arbejdet for Kirkeenhed er blevet fortsat, uden at der dog er opnaaet Resultater.

Verdenskonferencens Afholdelse i Indien har selvsagt betydet en stor Tilskyndelse for Indiens Kirke.

Paa Undervisningens Omraade lægger nye Planer Vægt paa at tilpasse Børnene mere til Landsbyens Liv ved Skolens Opdragelse, det saakaldte Wardha System. Dr. Laubachs Arbejde for at hjælpe dem, der ikke kan læse, til at lære det hurtigt, synes at gaa raskt frem.

Afdøde Sadhu Sundar Singhs Testamente anvendes saaledes, at der ydes Hjælp til Bibelundervisning for Børn og ydes Præmier herfra. Paa Lægmissionens Omraade arbejdes der hen imod Oprettelsen af et fælles College for Uddannelse af Læger.

I Burmah samledes i Julen 1937 henved 800 kristne, indiske Studenter til Studenterbevægelsens fireaarlige Møde. Paa Ceylon søger en Vækkelse indenfor Hindueres Rækker at pege paa Kristendommen som fremmed Religion. Deri lyder et Kald til ceylonesiske Kristne til at arbejde for Gud.

Central Asien.

I Cibet venter man endnu paa at finde en ny Dalai Lama. I Kyelang er Brødremenighedens Mission blevet boycotted, hvorved dog de Kristne er blevet tættere knyttet sammen. I Sinkiang i Turkestan blev de svenske Missionærer fordrevet og de Kristne fængslede. Misionsstationer er blevet brændt.

Det nære Østen.

Det kendte Blad „The Moslem World“ har nu fulden sine første 25 Aar med Dr. Zwemer som Redaktør.

I Cykiet er der i moderne Skoler mange Steder ikke alene ingen Undervisning i Religion eller Moral, men ofte antireligiøs Paavirkning. Børnene faar at vide, at der er ingen Gud, og Bøn nytter intet. Missionærer siger, at de bekæmper ikke alene Islam, men Vestens Materialisme. Og trods alt kan der prædikes og vidnes om Kristus i Tyrkiet. Bibelen og kristelige Skrifter sælges vidt om. I Konstantinopel er der dannet smaa Bedekredse blandt protestantiske Kristne og Kristne af gamle, østerlandske Kirkesamfund.

I Syrien har Misionerne i Fællesskab med Kirkerne kunnet gøre evangeliserende Arbejde, men Vanskelighederne er mange. I Palestina er Situationen særdeles mørk. Og dog meldes der om mange Opmuntringer ikke mindst i Missionsskolerne og Hospitalerne. I Iran er Kirken sammensat af Medlemmer, som er kommet fra Islam, Jødedom, Persisk Religion eller armeniske eller nestorianske Kristne. Bibelselskabets Kolportører kan sælge og finder aabne Døre.

I Irak er Arbejdet meget vanskeligt at faa Tilladelse til. Missionær Cumberland af amerikansk Mission blev dræbt under politiske Uroligheder i Juni. I Arabien føles det, at Vesterlandene faar mere Indpas, og Landet er ik-

ke som før lukket for Missionsarbejde. Skolemission er langt mindre udviklet end Lægmission. I Ægypten har der været Propaganda mod Missionsarbejdet, men Skoler og Hospitaler er meget brugt. I Abessinien synes protestantisk Mission at være meget vanskeligt at udføre under det nye Styre. Bibel-Selskabets Depot i Addis Abeba er dog endnu aabent. Den svenske Mission venter at se Fremtiden aabne sig. I Nordafrika berettes der om aaben Adgang mere end i tidligere Aar.

I Balkan har Baptister i Rumænien mødt megen Følgelse.

Afrika.

Fra Sierra Leone, Liberia, Guldskysten, Togo, Nigeria, Fransk Cameroon, Congo, Uganda, Sudan, Kenya, Tanganyika, Nyasaland, Rhodesia, Sydafrika lyder der Bud om travlt Arbejde og om mange Bevægelser for Afrikas Børn til Kristus og om Arbejde i hans Kirke. Ogsaa paa Madagascar vokser Menighederne. Alt synes at gaa støt frem uden det epokegørende.

Latinsk Amerika.

Der er Missionsselskaber i disse Egne — som arbejder med stor Møje.

Sydhavsøerne og Australien.

Paa disse er der stor Fremgang i Evangeliets Sag mange Steder.

Israelsmissionen.

Aldrig har der vel ventet denne saa store Opgaver som netop nu.

De udsendende Lande.

Til de mmed de gamle Kirker lyder Kaldet fra hele Verden — gør dem til Disciple — lær dem at holde Jesu Befalinger — efter at have lært det selv.

Og bag alt det travle Arbejde i hele Verden for at bringe Guds Bud til den, vil vi se Ham, som døde for alle, for at den ganske Verden skal finde Liv og Frelse i ham.

Efter D. M. Bd.

A peerless workman's triumph

DAVID SMITH'S A COMMENTARY ON THE FOUR GOSPELS

Three compact volumes

MATTHEW:MARK-LUKE:JOHN

For preacher, teacher, and layman

Written with piety and erudition

Per volume, \$3.50; The set, boxed, \$10.00

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebr.

GO TO DENMARK

in the world's fastest liner

QUEEN MARY May 24

via Cherbourg and Paris or via London

AQUITANIA May 31, June 14.

MID-SUMMER EXCURSION

QUEEN MARY.....JUNE 7

Join this gala trip—see the New York World's Fair and Paris or London en route. Travel overland from Cherbourg, or via the North Sea.

Conducted by MR. W. S. HARLING, CHICAGO

Other Personally Conducted Trips

BRITANNIC Escorted by Rudolf Olsen MAY 27

GEORGIC Escorted by R. C. Forsberg JUNE 10

For full information, see your local steamship agent or

CUNARD WHITE STAR

New York, N. Y. — Chicago, Illinois
Minneapolis, Minnesota — Los Angeles, Calif.
San Francisco, Calif. — Seattle, Washington

DEJLIGE LIV

Skriv, skriv, du dejlige Liv . . . skrev en dansk Forfatterinde engang.

Men det Liv, som nogle velsigner og kalder herligt, frygtes og forbandes af andre. Det, som nogle takker for og smiler i Møde, græder andre over.

En dansk Kunstner skrev engang paa et Portræt af sin Fader disse Linjer, der røber en dyb Fortvivlelse over Livet:

Vor Livsførelse er en Drøm,
at vi fødes, er en Ulykke,

vort Liv er en Løgn,
vor Forløsning — Smerte.

Et saadant Syn paa Livet er Rust paa Livsviljen. Det stjæler Kraften og gør en Mand uegnet til Kampen. Det er hverken til at leve eller at dø paa.

Men vi er ikke skabt til en haabløs Tilværelse. Det sun-
de Menneske elsker Livet, og det dybeste i os higer imod
Evheden. Derfor nynner vi heller denne Sang:

Jeg lever et saligt Liv alt i Gud,
jeg dør kun for evigt at leve,
jeg rejser med Glædens det evige Bud . . .
Notabene.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-
tænkende Menighedsmedlemmer.
Hver Holder søger at erholde en ny Holder
Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSSEDDEL

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.
Behag at sende „Luthersk Ugeblad” til

Adresse:

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

3 STORE FÆLLESREJSER

Til DANMARK

Under personlig Ledelse af
VELKENDTE

DANSK-AMERIKANERE

Fra 6. JUNI—
New 20. JUNI—
York 13. JULI—

UNGDOMSGRUPPER

Til specielt reducerede Priser
i Tredie Klasse

Fra 10 til 19 Aar	Under 10 Aar
\$133.50	\$66.75

U. S. A. Billetskat \$5.00 og Indvan-
dringsskat for Fremmedborgere
\$4.00 er ikke iberegnet

Forlang udførlige Oplysninger. Fart-
plan osv., fra Deres Agent eller

Gdynia America Line

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark
4 AFSEJLINGER FRA NEW YORK
DIREKTE TIL KØBENHAVN

MS „GRIPSHOLM” 31. Maj
SS „DROTTNINGHOLM” 12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøte-
borg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over
Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Sven-
ske Liniens Specielt Særtog Gøteborg—København (ca.
5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg:

3. Juni; 1., 13., og 24. Juli, 19. og 29. August

Udelukkende Skandinaviske Officerer,
Betjening og Kost

Forlang detaljerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave. Chicago Illinois
526 Second Ave., S., Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

FOR AT TILFREDSSTILLE DE UTALLIGE FORESPØRGS-
LER FRA DANSKE PASSAGERER, HAR SVENSKA AME-
RIKA LINIEN BESLUTTET, YDERLIGERE AT TILFØJE,
EN DIREKTE AFSEJLING FRA NEW YORK TIL KØBEN-
HAVN, NEMLIG:

MS. „GRIPSHOLM” 31. Maj

FOR ANDRE DIREKTE AFSEJLINGER TIL KØBENHAVN,
SE OVENSTAAENDE ANNONCE.

SWEDISH AMERICAN LINE

ACKNOWLEDGMENTS

PLEASE NOTE: In the acknowledgments in No. 18 is a donation of \$85 from Bethlehem Lutheran Church, Royal, Ia. It should be from the Sewing Circle of Bethlehem Lutheran Church.

In the acknowledgments in No. 17 is a donation of \$30 to the Children's Homes from Immanuel Lutheran Sunday School, Fresno, Calif. It should be Easton, Calif.

Previously acknowledged	Total Received	Children's Homes	School Fund	Equalization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pension Fund	Church Exten. Fund
Oaks, Okla., Eben-Ezer Lutheran Church:	44893.30	4430.26	6652.66	7960.66	8546.76	3014.16	5673.75	849.05	7398.45	367.55
Pastor and Mrs. C. A. Vammen	30.00	5.00	5.00		5.00	5.00	4.00	1.00	5.00	
Mr. and Mrs. S. B. Sorensen	15.00		5.00		5.00	5.00				
Pastor John C. Romer	20.00	5.00	5.00		5.00	5.00				
Carl Wildrick	3.00				1.00	2.00				
Helen Sagen	20.00	3.00	5.00		5.00	5.00				
Mildred Hansen	10.00		5.00			5.00			2.00	
Rev. C. Krogh	5.00	1.00			1.00	1.00				
Clarence Strader	1.00					1.00	1.00	1.00		
Walter Strader	1.00	1.00								
Alonza Thorson	3.00	1.00			1.00	1.00				
Henry Osburn	1.00					1.00				
Helping Hand Society	8.25					1.00				
Lenten Banks	9.35					8.25				
Dorothy G. Stoehr	10.00	2.00	2.00		2.00	2.00	9.35			
Geo. Tehee	2.00	1.00				1.00	2.00			
L. R. Oakes	4.50	1.00	1.00		1.00	1.00			.50	
Margaret Oakes	4.50	1.00	1.00		1.00	1.00			.50	
Reece Wolfe	1.00					1.00				
Austin Dixon	1.00					1.00				
Colon Fields	1.00					1.00				
C. L. Lamont	5.00	1.00	1.00		1.00	1.00				
Racine, Wis., Our Savior's Luth. Church	77.00			77.00				1.00		
Racine, Wis., Sunday School of Our Savior's Luth. Church	23.00						23.00			
Easton, Calif., Immanuel Luth. Church	46.50		36.50		5.00				5.00	
Kenosha, Wis., St. Mary's Luth. Church	5.85						5.85			
Omaha, Nebr., Pella Luth. Sunday School, for Elim Home, Elk Horn \$10, for the Indian Mission \$10	20.00	10.00				10.00				
Easton, Calif., Immanuel Luth. Sunday School	25.50					25.50				
Oakland, Calif., Our Savior's Luth. Church	100.00			100.00						
New York, N. Y., Arthur T. Jersild, Columbia University	50.00		50.00							
Spencer, Ia., Bethany Luth. Church	132.69		30.00	12.69	30.00		20.00	10.00	30.00	
Westby, Mont., Andrew S. H. Jensen	5.00					5.00				
Women's Missionary Society of the United Dan. Ev. Luth. Ch., for support of Maya Winther. By Mrs. Thos. Hansen, Treas., 724 Blaine Blvd., Racine, Wis.	382.86						382.86			
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Church	9.49								9.49	
Neola, Ia., St. Paul's Luth. Church	130.00		40.00		40.00		5.00	5.00	40.00	
Hartland, Wis., Our Savior's Luth. Church	44.68				27.45		17.23			
Petaluma, Calif., Elim Luth. Church	6.80			6.80						
Scranton, Ia., Mrs. John Stougaard \$3, Pastor and Mrs. J. Rasmussen \$5	8.00			8.00						
Belmond, Ia., Mr. and Mrs. J. Olsen in memory of Helen Olsen	5.00		5.00							
Selma, Calif., Pella Luth. Church	101.00			101.00						
Brookville, Minn., Fredsminde Luth. Church	20.00		20.00							
Sioux City, Ia., C. M. Jensen	20.00		20.00							
Sioux City, Ia., Our Savior's Luth. Church	46.85			46.85						
Exira, Ia., Dan. Ev. Luth. Church	38.26			38.26						
Shelby, Ia., English Luth. Sunday School	10.00				10.00					
Ruskin, Nebr., Bethany Luth. Church	80.04		30.00		20.00	4.77	4.70	5.00	15.57	
Hutchinson, Minn., Main Street Luth. Church	135.60			135.60						
Hutchinson, Minn., Young People's League	35.00			35.00						
Hutchinson, Minn., Danish Ladies' Aid	5.00		5.00							
Staplehurst, Nebr., Ladies' Aid of Our Savior's Luth. Church	10.00			10.00						
Staplehurst, Nebr., Mrs. John Swanson \$1, Mrs. L. Vedsted \$1	2.00							2.00		
Dry Creek, Nebr., Dry Creek Luth. Church	8.25				5.00		3.25			
Waupaca, Wis., Holy Ghost Luth. Church	101.18			101.18						
Fremont, Nebr., First Luth. Church	125.00		40.00		35.00	5.00		5.00	40.00	
Fremont, Nebr., Mrs. P. C. Johnson of First Luth. Church, in memory of her husband	5.00				5.00					
Reedley, Calif., Ebenezer Luth. Church	32.75		10.00		10.00	2.75			10.00	
Oshkosh, Wis., Our Savior's Luth. Church	9.80						9.80			
Brooklyn, N. Y., Mr. and Mrs. Viggo Andersen and Carrie Nielsen, in memory of Mr. Carl Sandberg	5.00								5.00	
Royal, Ia., Bethlehem Luth. Sunday School	6.62						6.62			
Chicago, Ill., Bollerup N. Jensen of Golgotha Church	50.00		50.00							
Denmark, Wis., Trinity Luth. Church	23.80						23.80			
London, Ont., Canada, Messiah Dan. Luth. Church	3.15				3.15					
London, Ont., Canada, a friend	2.50		2.50							
Detroit, Mich., Messiah Luth. Church	10.80				10.80					
Detroit, Mich., Messiah Luth. Sunday School, birthday pennies	1.55	1.55								
Detroit, Mich., Messiah Luth. Sunday School	2.00		2.00							
Caruthers, Calif., Our Savior's Luth. Church, one-third of offering at mission meeting	1.87				1.87					
Ferndale, Calif., Our Savior's Luth. Church, one-third of offering at mission meeting	4.32				4.32					
Fresno, Calif., Bethel Luth. Church, one-third of offering at mission meeting	4.02				4.02					
Oakland, Calif., Our Savior's Luth. Church, one-third of offering at mission meeting	11.87				11.87					
Portland, Ore., Bethany Luth. Church, one-third of offering at mission meeting	6.33				6.33					
Pacific District annual convention, one-third of offering	83.16				83.16					
(The above mentioned gifts from the Pacific District were remitted by Mr. Lars C. Hansen, dist. treas., Fresno, Calif.)										
Minneapolis, Minn., Immanuel Danish Luth. Church	44.31				44.31					
Rolfe, Ia., Nain Luth. Church	16.80			16.80						
Sidney, Mont., Pella Luth. Church, one-third of offering at installation of Rev. Henry N. Hansen	14.21				14.21					
Sidney, Mont., Brorson Luth. Church, one-third of offering at installation of Rev. Henry N. Hansen	3.03				3.03					
Norma, N. D., Zion Luth. Church, one-third of offering at mission meeting	1.43				1.43					
(The above gifts from the North Dakota District were remitted by Mr. Martin H. Iversen, dist. treas. Sidney, Montana.)										
Blair, Nebr., First Luth. Church	114.83		30.00		25.00	34.83			25.00	
Green Bay, Wis., Bethel Luth. Church	53.65		20.00		15.00	5.00	10.00			3.65
Oconto, Wis., Immanuel Luth. Church	3.25						3.25			
Blair, Nebr., Dr. C. B. Larsen	2.00				2.00					
Eugene, Ore., Emmaus Luth. Sunday School	7.25			7.25						
Eugene, Ore., Elsie and Louise Elgaard, in memory of George Elgaard	10.00		10.00							
Easton, Calif., Immanuel Ladies' Aid	10.00			10.00						
Northfield, Minn., Ole Hansen of St. Peter's Church	10.00		4.00		3.00				3.00	
Waupaca, Wis., Our Savior's Luth. Church	61.61		28.12		28.11		5.38			

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equali- zation Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Waupaca, Wis., Bethany Ladies' Aid of Our Savior's Church	25.00								25.00	
Waupaca, Wis., Ladies of Our Savior's Church: Mrs. Geo. Johnson, Mrs. A. M. Hansen, Mrs. Ing. Ovrøm, Mrs. W. C. Rasmussen each \$1, Miss Dora Jensen, Mrs. S. J. Danielsen, Mrs. Louis Georgsen, Mrs. Anton Petersen, Mrs. Fred Jensen, Mrs. J. P. Jensen, Mrs. J. P. Petersen, Mrs. Harry T. Hansen each 50c, Mrs. Herman Hansen, Mrs. Geo. Ruder, Mrs. Peter Sørensen each 25c, Bethany Ladies' Aid \$2.60. Total	11.35							11.35		
Westby, Mont., Mr. and Mrs. Chris Madsen, Harold, Alice, Louise, Margaret and Lydia, of Daneville Luth. Church	10.00			10.00						
Milwaukee, Wis., Kingo Ev. Luth. Church	108.18	7.45	15.98		19.45	19.68		5.56	34.99	5.07
Los Angeles, Calif., Bethel Dan. Ladies, in memory C. M. Lund	5.00						5.00			
Westbrook, Me., First Luth. Church	30.00				30.00					
Myrtle, Minn., Our Savior's Luth. Church	13.96		10.00		3.96					
Omaha, Nebr., Pella Luth. Church	196.34	20.00	37.81		37.81	25.00	37.83		37.83	
Atlantic, Ia., St. Paul's Luth. Church	65.00		20.00		20.00				25.00	
Rockfield, S. D., St. Paul's Luth. Church	40.00		15.00		10.00	5.00	5.00		5.00	
Great Falls, Mont., Sigrid Nelson	5.00							5.00		
Kansas City, Kans., Our Savior's Luth. Church	26.54		26.54							
Ringsted, Ia., J. P. Jensen	25.00		7.00		7.00	4.00			7.00	
Ringsted, Ia., Rev. and Mrs. C. E. Nielsen: for the Children's Home, Oaks, Okla., \$2 in memory of Vera Hansen, Elk Horn, Ia.; for the School Fund \$2, for the Utah Mission \$2 in memory of Otto Hansen, Blair, Nebr.	6.00	2.00	2.00					2.00		
Ringsted, Ia., Bengel C. Nielsen and Beulah C. Nielsen each \$1	2.00		2.00							
1938-39 budget \$57,791.50. Total amount received to date	48045.73	4493.26	7252.14	8677.09	152.07	3208.94	6258.67	902.96	7724.33	376.27

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., May 9, 1939.

H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	3462.66	1443.51	1318.04	493.98	207.13
Greenville, Mich., St. Paul's English Luth. Church	34.44	34.44			
Green Bay, Wis., Bethel Luth. Church	9.50	9.50			
Milwaukee, Wis., Kingo Ev. Luth. Church	15.80	15.80			
Total received for extra synodical mission	3522.40	1503.25	1318.04	493.98	207.13

Received with thanks. Blair, Nebr., May 9, 1939.

H. J. Hansen, Syn. Treas.

De tre Katte.

En Dranker sagde en Morgen til sin Familie at han havde haft en underlig Drøm om Natten. Han havde drømt om tre Katte. En var tyk og velnæret, en anden udsultet

og mager og den tredje helt blind. Drankeren kunde ikke forstaa hvad Drømmen betydede.

„Jeg ved, Papa,“ svarer Sønnen rask: „Manden som sælger dig Brændevin, er den tykke Kat, Mamma er den mager, og du selv er den blinde.“

HOLMAN BIBLES

NEW BLACK-FACED TYPE TEACHERS' BIBLE

The very latest and newest Teachers' Bible published, and it includes every possible improvement in Bible making. The type is a clean, clear, sharp Black Face, which is printed on the finest paper obtainable. Easy to read (can be read in the dimmest light), and is just the page for those suffering from impaired eyesight. Compact in size, light in weight, easy to carry.

Absolutely flexible binding. Contains Old and New Testaments, Treasury of Biblical Information, Practical Comparative Concordance, Oriental Light on the Bible, Four Thousand Questions and Answers, Fifteen New Maps in Colors, about 1500 pages in all.

Size, 5 1/4 x 7 3/4 inches.

Specimen of Type
**THE LORD is my shep-
he not want.
2 He maketh me to lie
green pastures: he leadeth
the still waters.**

No. 4412. Bound in Seal Grain Morocco, with overlapping covers, rounded corners, red under gold edges. Silk head bands and silk marker.

Price—Post Paid. 4.20

No. 433X. Holman India Paper. Algerian Morocco, Leather Lined, Silk Sewed, Divinity Circuit, round corners, carmine under gold edges, silk head bands and silk marker, same type and Helps as above.

Price—Post Paid. 9.35

DANISH LUTHERAN PUBLISHING
HOUSE

TIL DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

Amerika - Danmark Skibe

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

Afsejlinger fra New York

Juni 6, 20; Juli 2, 13; Aug. 5, 23; Sept. 6, 17; Okt. 1, 11, 25

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Stor Forældre- og Fællesrejse

Fra København den 2. Juli

BILLIGE BESØGELSES REJSER TIL

VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG
SAN FRANCISCO

Forlang nærmere Oplysninger angaaende specielle
reducerede Rundrejse-Rater.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv. fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.
32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.
433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.
Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.
Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.

Luthersk Ag

PACIFIC LUTHERAN
THEOLOGICAL SEMINARY
NEW YORK N. Y.
89 E 35th St
Nat'l Luth. Council
Reference Library

„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.”

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 24. MAJ, 1939

NR. 21

DA DEN HELLIGAAND KOM.

Evangelierne for denne tredie store Kirkearsfest indeholder Jesu Løfter om at sende de efterladte Disciple en Talsmand fra det Høje saasnart han havde indtaget Ærespladsen hos Faderen i Himmelen. Lektierne giver Lukas' Beretning om hvorledes dette fandt Sted paa selve Pinsedag, da den lille Menighed i Jerusalem var forsamlet. Maaske var det i en af Templets mange Sale, muligvis i Naderværelset, der var en stor Sal i en Vens Hus i Staden (se Math. 26:18; Luk. 22:7-13; jfr. Ap. Gr. 1:13). Dagen var oprindelig en Slags Høstfest (se Lovforordningen i 3 Mos. 23:15-21), men Rabbinerne havde henlagt Mindet om Lovgivningen paa Sinai til den. Navnet Pentakoste (græsk) betyder den 50de efter Paasken. Derfor faldt Dagen paa en Søndag, og derved har Gud antydnet historisk for anden Gang, at hans Kirkes nye Fest- og Sabbatsdag skal være den første Dag i Ugen, som ogsaa de første Kristne forstod og forsamledes særlig paa den, og som ifølge Aandens senere Ledelse blev almindelig Gudstjenestedag i Kristenheden.

Der var muligvis ca. 120 Personer tilstede ved Bønne-mødet den Dag (se Ap. Gr. 1:15). De havde rimeligvis Morgenandagt, thi Timen var Kl. 9 Førmiddag (Ap. Gr. 2:15). Pludseligt, altsaa for dem uventet, kom

en Lyd som af et Stormvejr og fyldte Huset. Der viste sig for dem Tunger som af Ild der fordelte sig og satte sig paa hver enkelt af dem. Disse Ting er de ydre Tegn paa Opfyldelsen af Døberens Profeti: han skal døbe eder med den Helligaand og Ild (Math. 3:11), Jesu Løfte ved Himmelfarten: I skulle døbes med den Helligaand om ikke mange Dage (Ap. Gr. 1:5). Thi „de bleve alle fyldte med den Helligaand, og begyndte at tale i andre Tunge-maal, efter hvad Aanden gav dem at udsige.“

Ogsaa udenfor Salen blev Tegnene bemærket af Fest-gæsterne, — „gudfrygtige Mænd,“ staar der (2:5) — og de strømmede til og blev forvirret ved at høre disse ulærde „Nazarener“ tale i fremmede Tunger, men forstaaeligt for dem. De hørte dem tale om Guds store Gerninger i hver sit Tungemaal. Det var altsaa „tydelig Tale“ (1 Kor. 14:9). At Tungetale tillige kan være „Hemmeligheder i Aanden“ (1 Kor. 14:2) er en anden Sag, som dog kun hører med til det barnagtige og snart ophører (1 Kor. 13:8-11).

Hermed er saa Babelsforbandelsen ophævet og det kristne Evangeliums Sejrs-gang blandt Jordens Folkeslag symbolsk stadfæstet. Nu er Jødernes Messias blevet Jordens Genløser.

Pinsedag HELLIGAANDEN OG VOR TID Af Pastor J. H. Vammen.

En glædelig Pinsefest tilønskes alle Luthersk Ugeblads Læsere i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn!

Julen, Paasken og Pinsen udgør Kirkens tre største Højtidsfester. Julen minder os om Guds Kærlighed i sin Søns Jesu Kristi Komme til denne Syndens Jord. Paasken minder os om Guds Retfærdigheds Aabenbarelse ved at oprejse sin elskede Søn fra de døde, fordi denne ved sin Død paa Korset havde fuldbragt vor Forløsning fra Synden, Døden og Djævelens Magt og Herredømme. Pinsen minder os om Guds Trofasthed i Opfyldelsen af Kristi Forjættelse om den Helligaands Komme.

Det kan nok med Rette siges, at Pinsefesten har faaet en ikke liden tilbagetrukken Stilling i Forhold til de to første Højtidsfester. Vort Folk kender Julen og Paasken, men Pinsen synes at være gaaet i Glemmebogen for mange. Det er maaske en af de Grunde, hvorfor vor Tid er saa fattig paa Aand, som den er. Hvis er Skylden, Menighedens eller dens Lederes. Vi staar os nok bedst ved at indrømme fælles Skyld. Her trænger vi til at bede: Forlad os vor Skyld.

Helligaandens Komme havde en vidunderlig stor Betydning for Herrens Apostle og den første kristne Menigheds Tilblivelse. Herpaa kom Apostlene til at kende, at Herren var trofast, han var til at stole paa, selv efter at han var himmelfaren og siddende ved Faderens højre Haand i det højeste. Han havde lovet at bede Faderen sende den Helligaand, og det lovede skete.

Af saa stor Betydning for Apostlene var den Helligaands Komme, at de af Mesteren selv havde faaet Befaling om ikke at begynde deres Herres store Missionsgerning, før de havde modtaget den Helligaand. Vel havde de Maal af Kristi Aand før Helligaandens Komme, men med dennes Komme skulde de blive iført en ny Guds Kraft og Salvelse til at udføre Guds Gerning paa Jord. Og da Helligaanden kom, bleve de alle fyldte med hans Kraft. Kraft til at vidne om Guds Værk i Kristus Jesus til Frelse for Menneskeheden. De fik endogsaa Gave til at tale i andre Tungemaal om de Ting, Aanden gav dem at udsige. Dette Guds Under blev den første — Broadcaster. Der var jo ingen virkelig Radio den Gang. Men hvilket betydningsfuldt Øjeblik blev ikke denne Time baade for Gud og Mennesker. Her var tilstede en hel Del gudfrygtige Jøder fra mange forskellige Lande; Mænd af alle Folkeslag under Himmelen — Parthere, Medere, Elamiter, Ægyptere, Afrikanere, Kretere og Arabere. Snart vilde nogle af dem maaske vende tilbage igen til deres egne Lande og uden Tvivl vilde nogle vidne om, hvad de havde hørt af Apostlene. Her var i Sandhed Øjeblikkets Mulighed. At alle disse Mænd skulde have været uvidende om det gængse Sprog, kan ikke være tænkeligt, langt mindre sandsynligt. Der maa have været nogen bestemt Aarsag for Tungetalen ogsaa fra Guds Side, og jeg ser intet til Hinder for at tænke Missionstanken var den egentlige Aarsag. Man kunde indvende, der er ingen bestemte Beviser derfor. Hertil kan svares, der er mange andre Guds Tanker, om hvilke ingen Beviser findes for, at de nogensinde blev eller vil blive gennemførte. Det er ogsaa Guds Tanke at frelse hver eneste Menneskesjæl, men saa vidt vi kan skønne af Bibelen, saa lader det sig ikke gøre, fordi saa mange ikke vil paa Guds Betingelse. Han tvinger ingen til at antage sin rige Naade.

Men hvor betydningsfuld end Tungetalen kan være i denne Forbindelse, saa høre vi om det, som er langt større: Vi høre dem tale om Guds store Gerninger. Tungetalen var Midlet, Maalet var Oplysning om Guds Gerning i Jesus Kristus og Resultatet blev, efter Peters Tale, den første kristne Menighed paa omtrent tre Tusinde Sjæle. Hvilken velsignet Pinsefest!

Naar vi hører om dette Resultat, kommer vi let til at spørge: Hvad med Helligaanden og vor Tid? Har vor Tid den Helligaand: og den Helligaands Kraft? At vor Tid, den store Verden i sin Helhed, ikke har megen Brug for den Helligaand og dens Gaver, maa vel sandes med Bedrøvelse. Men at nægte, at vor Tid har den Helligaand og dens Gaver vilde være en formastelig Usandhed. Det er os velkendt, at visse religiøse Bevægelser beraaber sig paa, at de alene har den Helligaand og dens Gaver, fordi de praktiserer at fremsige nogle Ordlyde, uforstaaelige for os andre almindelige Folk, men det tror vi, som godt er, dog ikke paa. Elefanter bliver ikke saa let opslugte af Myg, som nogle gerne vil bilde Mængden ind. En af vore hedengangne Sandhedsvidnere, Præst og Psykolog, sagde meget slaaende for nogle Aar siden: „Meget af det, som nu om Dage har Ord for at være det mest aandelige, er det mest uandelige, jeg nogensinde har mødt i denne Verden.“ Jo, denne er ret en Ufuldkommenhedens Verden!

Kirkens Nutid og Fremtid beror ikke paa Tungetale men paa Helligaandens Kraft i Ordet og Sakramenterne. Hvor Gudsordet om hans store Gerninger i Kristus forkyndes og Herrens Sakramenter forvaltes i Aand og Sandhed, er den Helligaand tilstede med sin Kraft, som ikke virker særligt i vort Kød og Blod men i vor Aand. Der mærker vi, at Helligaanden fremdeles kalder, samler, oplyser, stadfæster og bevarer i den eneste sande kristne Tro, hvortil ingen kan komme i egen Kraft men kun igennem, ved og af Guds Naade. Dersom ikke Kirken og Menigheden i vor Tid har den Helligaand, er der heller ingen anden Organisation i Verden, som kan gøre Krav der paa. Du siger, det er ingen Trøst. Som om jeg ikke ved det? Men vi tror, ja vi ved, at den Helligaand endnu er hos os og bærer Vidne med vor Aand, at vi ere Guds Børn af Naade ved Troen paa Kristus. Guds Aand vidne fremdeles hos os: At der er ikke Frelse i nogen anden; thi der er ikke noget andet Navn under Himmelen, givet iblandt Mennesker, ved hvilket vi skulle blive frelste. Vi ønsker, at der maa gøres yderligere Fremgang i Menighed og Samfund, at flere hver Dag lægges til, som lader sig frelse.

PINSE

Grønne Skove — blanke Vove,
Sol og Blomster — flere — flere —
„Er det ikke Pinsehøjtid?“
Jo — men den er meget mere —

„Hvad er Pinse?“ — spørger nogle,
er det noget, der forklares?
Nej og atter Nej er Svaret,
Pinsen maa og skal erfares. —

For at bære alt det svære,
alle Tvivl og al Ransagen,
for at sprede Lys i Mørket
derfor fik vi Pinsedagen.

Uden Sollys, Regn og Varme
intet Liv i Markens Grøde,
uden Aandens Kraft til Troen
visner Sjælens Liv til Døde.

Troens Frugter — Haabets Frugter,
Kærlighedens Hjertebaand. —
Giv os Freden, — Giv os Glæden —,
Giv os — Gud — din Helligaand!

Otto Møller.

HVAD ER PINSEN?

Spørge man en Flok Konfirmander, hvorfor vi fejrer Pinse, viser det sig, at mange af dem ikke aner det. Der maa jo ikke blive talt ret meget om Pinsens Betydning i Hjemmene.

Hvad er Pinsen? Der tales om Pinsevej, Pinsetur, Pinsetøj og Pinsehumør. Men vi ved godt, at alt det kun er noget ved Siden af. Det egentlige ved Pinsen er dette, at paa den Dag gav Gud Menigheden sin Aand, saa den kom til at brænde i Hjerterne, saa Folk kom til at synes forfærdelig daarligt om sig selv, se sig selv som fortabte Syndere, og synes mægtig godt om Jesus, faa den korsfæstede og opstandne Kristus at se som deres personlige Frelser, saa de gav sig hen for at tro og tjene ham og vidne om ham.

Guds Aand er endnu virksom paa Jord og kan ved Ordet fænge i Hjerterne. Mon du ved Ordet er blevet grebet af Guds Aand? Ellers faar du ikke rigtig Pinse, selv om saa alt det andet er i Orden, Vejret, Turen, Tøjjet og Humøret.

Hvad om du nu gik i Kirke for at prøve at faa en rigtig Pinse ud af det.

„Og har vi til nu paa det store Ord som Børnene smaa kun stammet, af Himmelens Ild, som kom til Jord, vi har dog en Gnist annammet.

Den Gnist den ulmer hos os endnu,
opblusser og i Guds Time,
saa gladelig rinder det os i Hu,
at Himmerigs Klokke kime!“

Gustav Tange.

DET STORE PINSE-UNDER.

Af Sognepræst C. J. Holt,

(Ap. Gern., 2., 22—41).

Paa Pinsedagen skete der et stort Under i Jesu Apostles Liv. Hvad Jesus havde lovet dem og trøstet dem med Skærtorsdag Aften, gik i Opfyldelse. Den himmelfarne Frelser sendte dem Talsmanden, Sandhedsaanden. Begivenhederne gav sig udvortes ejendommelige Udslag. Tungetalens Naadegave meddeltes dem. En stor Del af deres Tilhørere fik tillige den Gave at de kunde forstaa Apostlenes Lovprisning af Gud saa klart, saa det lød for dem som talt i deres egen Dialekt.

Men Apostlene fik samtidig en ny aandelig Klarhed over Evangeliets Sandhedsindhold, og de fik tillige den fulde Forvisning om, at de var Guds frelste Børn med Syndernes Forladelse.

Og nu kunde Peter holde sin første store Prædiken i Aands og Krafte Bevis for den tusindtallige Skare af Tilhørere, der fik saa mægtig en Virkning som vel aldrig nogen anden Prædiken før eller senere. Ikke færre end

3000 omvendte sig og lod sig døbe paa Jesu Kristi Navn.

Den første kristne Menighed var stiftet paa Jorden. Det var det store Pinse-Under. „Da de hørte dette, stak det dem i Hjertet, og de sagde til Peter. „I Mænd, Brødre, hvad skal vi gøre?“

Har du oplevet den Side af Pinse-Underet? Har Guds Sværd nogen Sinde raft dit Hjerte og din Samvittighed?

De Ord, som især føltes som en Brod i Peters Tilhøreres Hjerter, har utvivlsomt været dels det aandsbaarne og sandhedsprægede Vidnesbyrd om, at Gud havde vedkendt sig Jesus som sin Søn ved hans Opstandelse fra de Døde, dels Paamindelsen om, at de havde været med til at slaa Jesus ihjel: „Ham har I ved lovløses Haand korsfæstet og ihjelslaet. Men Gud oprejste ham“. „Denne Jesus, hvem I korsfæstede, har Gud gjort baade til Herre og til Kristus“.

Har Guds Aand gennem Guds Ords Prædiken eller Læsning nogen Sinde haft en lignende Virkning paa dig, at det er gaaet op for dig, at du i Virkeligheden ogsaa har været med til at korsfæste Jesus, saa du har maattet tilstaa med Kingo:

Mine Synder Dommen skrev
Og dig hen til Døden rev,
Og naar paa din Dom jeg grunder,
Ser jeg og mit Segl derunder.

Da er ogsaa det Spørgsmaal bleven født i dit Hjerte som det mest brændende Spørgsmaal for dig: „Hvad skal jeg dog gøre for at blive frelst?“ Bed om, at Gud vil virke denne Del af Pinse-Underet i dig.

Og da følg Peters Anvisning, lad Omvendelsen ske med dig, og tag imod den Naade, som allerede een Gang er skænket dig, da du blev døbt. Tag imod Tilgivelsen for alle dine Synder i Troen paa den Jesus Kristus, som ogsaa er død og oprejst for dig.

Gid det store Pinse-Under ogsaa maatte ske i denne Pinse i mange Menneskers Hjerter i vort Folk, saa de maatte blive levende Medlemmer af den Menighed, som ogsaa er stiftet iblandt os.

Gud virke det i sin Naade.

FRI

Hvor hjælpeløs den lille Fugl er, naar den sidder i Fuglefængerens Snare. Den længes efter Friheden, efter paany at kaste sig op under Guds blaa Himmel og synge sin glade Sang. Men Snaren binder den, og den har ikke Kræfter til at slippe fri. Hvor forskræmt og bange en saadan lille Fugl dog kan være!

Men just paa samme Maade er det med det Menneske, der er fanget i Syndens Garn. Det længes efter Frihed — det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, siger Paulus — det længes efter Frihedens Fred og Fryd. Men det basker afmægtig i Syndens Garn, det slider og slæber, men alle Anstrengelser er forgæves, det kan ikke blive fri ved egne Kræfter. Det er kun Nederlag paa Nederlag, og Nederlaget føder Sorg i Hjertet.

Dog Gud ske Lov, nu hvert Guds Barn er frelst af Frygt og Fare!
Som Fuglen i et Jægergarn
vi faldt i Fjendens Snare;
men Snaren brast, og vi er fri. —

Det er Lykken ved at være en Kristen: Vor Frelses stærke Haand rev Syndens Garn itu og satte os i Frihed, saaledes at vi med Jubel kan sige: Saa er der da ingen Fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus.

Notabene.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE

200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornøjelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. aarligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Pinsedag

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr.—Ap. Gr. 2:1-11; Joh. 14:23-31.

Ny Tekstr.—Ap. Gr. 2:22-41; Ef. 4:7-16; John 14:15-21.

DEN HELLIGAANDS GAVE.

Jesus lovede sine Disciple en Gave fra Faderen, som skulde være saa rig at den kunde stedfortræde ham i deres Liv. Han kaldte den „Kraften fra det høje“, ikke blot en Kraft uden for dem, men en, i hvilken de skulde iføres (Luk. 24:4). Det var Opfyldelsen af Profeten Sakarias Ord fra Herrens Engel til Jødernes Leder Serubabel — „ikke ved Magt og ikke ved Styrke, men ved min Aand“ siger den Herre Zebaoth (Sak. 4). Det var en, som kunde fylde alle deres Krav som Jesu Vidner paa Jord. Derfor maatte Gaven være en levende Personlighed, udgaaet fra Faderen og meddelt af Sønnen, eet med dem i guddommelig Herlighed og Egenskab. Ved hans Iboen skulde de kunne gøre større Gerninger end Jesus selv udførte i sin legemlige Nærværelse.

Og hvor blev dette ikke opfyldt hin første Pinsedag! Guds Aand kan vende Strøm i Menneskelivet saa let som Vinden vender Voven. De faa og svage Disciple var bly og bange nok, da de samledes til Morgenandagt Kl. 9 hin Dage. Men i Løbet af en liden Stund talte de til Festskaeren saa Staden rystede i Undren. Og deres mange Modstandere, der begyndte som Spottere den Morgen, laa i Tusindvis paa Knæ og tryglede med dem om hvad de dog skulde gøre for at undgaa Følgerne af deres store Synd imod Herren. Fra at være en hemmelig Hvisken mellem fortrolige Venner steg Evangeliets Røster nu saa højt, at det snart blev hørt over hele Jorden. Aanden i Naturen er en vældig Kraftudfoldelse fra Gud, som vi mere og mere maa undres over eftersom Videnskaben aabner for Sluserne; men hvad er den i Sammenligning med Aanden i Kristi Kirke, naar Medlemmernes Hjerter aabner sig vidt for Helligaandens Virkekraft. „Vinden blæser, hvorhen den vil og du hører dens Susen, men du ved ikke hvorfra den kommer og hvor den farer hen; saaledes er det med hver den, som er født af Aanden“, siger Jesus til Nikodemus. Ja, det gaar over vor Forstand, men Historien stadfæster Sandheden.

Fra vor Kirkemark.

REFERAT FRA KIRKERAADSMØDET

Kirkestyrelsen holdt Møde i Blair 3-4 Maj. Alle Raadets Medlemmer var tilstede.

Samfundets finansielle Stilling, der volder Raadet den største Bekymring, blev Genstand for nøje Drøftelse og Studium. Stillingens Alvor belyses af følgende Forslag og Henstillinger.

Paa den Tid, Mødet blev afholdt, havde Kassereren, ifølge tidligere Bestemmelse af Kirkeraadet, betalt 90% af Lønninger og Pension for April. (Den fulde Løn og Pension blev betalt for de første to Maaneder i dette Regnskabsaar og 90% for de sidste ti Maaneder). Det saa nu ud til, at Indtægterne ikke vilde kunne dække Underskudet i Forbindelse med Udbetaling af ovennævnte 90%. Raadet paabød derfor Kassereren at dække dette eventuelle Underskud fra en testamentarisk Gave fra afdøde Marcella Knudsen, ifald Underskudet ikke beløb sig til over \$5,000.

Et Forslag af Hr. Due blev ændret og vedtaget som følger:

„Da det viser sig, at vore Menigheder ikke kan eller ikke vil yde til de forskellige Budgetter en Sum, der overstiger \$49,000 aarlig,

„Da Omkostningerne ved Udførelsen af hele vort Samfundsarbejde beløber sig til ca. \$57,000,

„Da vi ikke kan vedblive at forlange, at Samfundets Tjenere arbejder for mindre end den Løn, som loves i Budgettet,

„Da vi ikke føler, at vi kan opgive eller nedskære Arbejdet, uden at Arbejdet derved vil lide stor Skade,

„Da Summen, samt Renter, som maa afbetales paa „Certificates of Indebtedness“ og beløber sig til ca. \$6,000 aarlig, er tilnærmelsesvis den Sum, der mangler i at vi kunde balancere vore Budgetter, og

„Da hverken Hovedsummen eller Renterne kan regnes som løbende Udgifter, men er egentlig gammel Gæld og bør behandles særskilt i vore Financer,

„Derfor foreslaar Raadet, at det aarlige Afdrag paa Hovedsummen, samt Rentepenge, behandles særskilt i Aarets Budget,

„Ligeledes at Samfundsformandens samt Kassererens Løn behandles særskilt og udbetales af „Equalization Fund“.

„At Kirkeraadet anbefaler, at der rettes en personlig Appel i det forestaaende Samfundsjaar til alle Menigheder, som ikke i Aarets Løb indbetalte deres Ligning; at en Subskription sættes i Gang ved saadanne Møder, og at en lokal Komite udnævnes til at fuldføre Subskriptionen.

At Den Komite der er nedsat til at organisere Tusindmandsforeningen for Skolen (Association of Dana Promoters) tilskyndes til at fuldføre sit Arbejde i dette Aar, og at Indtægterne foreløbig gaar til Skolens Budget.“

Med Henblik paa en uspecificeret Gave paa ca. \$20,000 til Samfundet fra afdøde Marcella Knudsen, vedtog Raadet følgende Forslag:

At Raadet tilkendegiver det som sin Overbevisning, at Samfundet er moralsk forpligtet til at udbetale fuld Løn

og Pension for Aaret 1938-1939, og anbefaler samme.

Anm. Formanden stemte ikke i Forslaget da han selv er paa Samfundets Lønningsliste. Ohlsen, Matthiesen, Kirkegaard stemte for, Due imod.

Kirkeraadet anbefaler at standse Udgivelsen af Børnevennen efter Samraad med den danske Kirke, og at Abonnementer betalt i Forskud returneres.

Da Beretningerne fra Detroit ikke er tilstrækkelige, anbefaler Raadet at overlade Sagen til Kirkeraadet samt Illinois Kredsstyrelse at ordne med Hensyn til videre Understøttelse, saafremt Budgettet for Indremission ikke overstiger \$13,500.

(Se Formandens Indberetning for nærmere Oplysning.)

Kirkeraadet foreslaar, at Samfundet støtter Kennard, Nebraska, Arbejdsmark med \$10 maanedlig, dersom den lokale Menighed fjører \$10 maanedlig til Præstens Løn.

Kirkeraadet godkender Pacific Kredses Undersøgelse i Pasadena angaaende et muligt Fremtidsarbejde i denne By og tilskynder, at en Præst om muligt ansættes der for et Aar, betinget af „Regional Home Mission Council of the American Lutheran Conference“'s Godkendelse.

Anm. Da Samfundets finansielle Stilling ikke tillader os at støtte nyt Arbejde for Tiden, haaber Raadet, at Kredsen kan paatage sig dette Hverv med de Midler, den har for Haanden; og eftersom Kredsen udvider sit Missionsarbejde, haaber Raadet, at Samfundet kan træde til.

Kirkeraadet anbefaler, at Redaktøren for Luthersk Ugeblad lønnes af Danish Lutheran Publishing House som en Del af vor Bladmission.

Kirkeraadet anbefaler med Hensyn til vort Indremissionsarbejde, at man i to Aar søger at styrke de Virksomheder, vi har, og fordrer, at de aarligt paatager sig en større Del af Præstens Løn, og at der da bør tænkes paa at optage nyt Arbejde.

Da Dr. J. P. Nielsen ikke længer kan tjene som Medlem af „History and Archives Committee“ blev H. Skov Nielsen valgt i hans Sted.

Ligeledes blev Pastor Paul Rasmussen valgt som Pastor N. P. Langs Eftermand som „Secretary of Transportation.“

Kirkeraadet anbefaler til Aarsmødet at Præsters og andre Samfundstjeneres Embedstid afsluttes ved femogtredes Aars Alderen; dog kan de vælges for en bestemt Tidsperiode derefter.

Da ifølge den ny Pensionsfonds-Ordning Samfundskassereren skal agere som Kasserer for Pensionsfondet, anbefaler Kirkeraadet, at denne Ordning nu træder i Kraft.

Kirkeraadet anbefaler, at der ikke længere kræves, at en Kandidat skal kunne prædike paa Dansk, før han kan ordineres.

Anm. Medens Kirkeraadet er af den Mening at der bør lægges mere Vægt paa Undervisning i Dansk ved vor Skole, mener vi, at det er uheldigt at bibeholde en Regel som vi ikke kan gennemføre.

Følgende Kandidater anbefales eenstemmigt til Ordination ved Aarsmødet i Oakland i Juni, 1939:

Verner Neve Carlsen
Olfert Victor Magnussen
Andrew Paulsen Staby
Irving F. Nielsen Tange

Ærbødigst,

Martin L. Kirkegaard, Sekretær.

I vor Kirke i Kansas City, afholdt 27 April den her i Landet besøgende danske Forfatter, Emil Bønnelycke, et af sine illustrerede Foredrag om Danmark. Farvefilmen og Foredraget var usædvanligt klar og blev meget paa-skønnet af den store Forsamling. Dette var det 19 Foredrag Forfatteren har holdt herovre i Løbet af 30 Dage.

I Racine har en Foredragsholder L. R. Livingston talt i flere af vore Kirker over Emnet „The Life of a Tramp“. Nu om Dage kan det vist omtrent betegnes med Jacob Riis' bekendte Bogtitel: „How the other half lives.“

Hør — Dansk Radio Gudstjeneste udkastes fra Station WCAL, St. Olaf College, Northfield, Minn. Pinsedag 28 Maj, Kl. 10 Form. ved Pastor I. Gertsen, Luck, Wis.

I Humboldt, Iowa, havde vor Ungdomsforening den 7 Maj et Fællesmøde, hvortil de Unge fra Spencer, Ringsted, Royal, Callender og Rolfe var indbudte. Pastor Holger Berthelsen fra Royal var Hovedtaleren. I Dagene 11-14 Maj blev der afholdt Missionsmøder med Pastor N. P. Lang fra Chicago som Taler, meddeler vor Korrespondent, A. Ringsborg.

Nord Dakota Kredsmodet afholdes 4-7 Juni i Flaxton, N. D. Paa den første Dag, der er en Søndag, holdes Aabningsmøde Kl. 9:45 Form. med Altergang. Samfundsformand Dr. Carlsen prædiker ved den paafølgende Gudstjeneste Kl. 11 i Byens Auditorium. Om Eftermiddagen indvies den indflyttede og restavrerede Bethlehemskirke i Bowbells. Santalmissionær Joe Girtz vil ogsaa være til Stede under Mødet og er Hovedtaleren paa Missionsforeningens Dag Tirsdag. Det sædvanlige Program fylder den øvrige Tid. Mødet slutter Onsdag Aften. Indmeldelser sker til Stedets Præst, Pastor Elmer Andersen, Flaxton, N. D.

Pastor Richard E. Morton, Poy Sippi, Wis. har sagt Ja til et Kald fra Ebenezer Menighed i Chicago.

En ny Maade at lægge Mindeblomster paa vore Kirkearbejderes Baarer blev anvendt af vor Menighed i Minneapolis, da den Søndag 14 Maj optog et Offer til Pensionsfondet som Minde om Mrs. A. M. Andersen, hvis Søn, Dr. Silas A., er et ledende Medlem af Menigheden.

Der er vist næppe noget der vilde have glædet vore tro Arbejdere mere; thi saaledes kan selv deres Død virke til Gavn for deres Medbrødre. Ellers er det kun Begravelsesbesørgerne og Blomsterhandlerne, der høster, ofte urimelig, Fordel af en Jordefærd.

Husk saa, I som kan rejse til Aarsmødet i Californien 12-18 Juni, at der ikke gives frit Logi i Aar undtagen til Præsterne og deres Hustruer. Den indbydende Menighed i Oakland er til Tjeneste med Raad og Daad for at finde de bedst mulige Opholdsteder, uagtet man ikke tør paatage sig tilfredsstillende Forpligtelser for Forudbestillinger. Det er paa Tide at alle de stemmeberettigede indmelder sig. Skriv til Pastor H. M. Hansen, 3407 Morrison St., Oakland, Calif.

Ængstelse for Tørke og Græshopperne er ret almindelig igen i Aar paa mange Steder i vort Samfund. Fra Sidney, Montana meddeles at man maa vande Sukkerroerne allerede og Hopperne sidder og venter paa de grønne Spirer. Der er en usædvanlig stor Yngel af denne Pest og et varmt Foraar er befrugtende for dem. Omkring Blair er der ogsaa alvorligt tørt for Tiden, men Varmen har just ikke været trykkende. Vi vilde gerne høre andre Steder fra. Husk paa at eders Redaktør er ogsaa Formand paa vor Resettlements Komite og saaledes særlig interesseret

i de varierende Vejr og Avlsforholde overalt hvor vi har Menigheder.

Fra Caruthers, Calif. har vi faaet tilsendt fra Tid til anden ikke saa lidt Oplysning om Levebetingelser og Landpriser, som sikkert vil interessere dem der gaar med Californiafeber. Det er California Lands Inc., San Francisco, der falbyder gennem dets Kontor i Bank of America Bldg., Fresno. Vi tager af Bunken Beskrivelsen af en mindre Farm, saalydende:

(1) En Mil N. W. for Caruthers (Fresno County; vi har en Kirke i C. hvor Pastor E. Grill er Præst). 38 acres, hvoraf 7 er optaget af Bygninger og Veje, 5 i Alfalfa, 20 i Cotton og 6 udyrket (raw). Der er Hus, Stald og Vandbeholderskur. Pris er \$3000. Irrigationsskat er \$4.00 (consolidated) og County Skat er \$38.51 aarligt.

(2) En anden paa 40 acres med 17 acres i Thomson Grapes, 21 i opdyrket Land, og paa to er der et fire Værelses Hus, en Stald og et Skur; Irrigationsskat \$40, anden Skat \$90. Pris \$6500.

(3) En tredie lyder paa 92 acres med 44 i Vindruer (Thomsen og Zinfandel), 44 i opdyrket Land og 4 for Bygninger og Veje. Der er to Huse, et paa fire og et paa to Værelser; Stald 24 x 46 Fod, og Vandtaarn. Vandskat \$27.30, anden Skat \$151. ½ Mil Nord for Caruthers. Pris \$6000.

Der er tillige mange større Farme og Priser i Forhold.

Dette er altsaa en Mundsmag for interesserede. Man kan iøvrigt henvende sig direkte til Pastor Grill om nærmere Oplysning fra derboende Folk. Man ønsker meget at faa flere af vore Folk bosat deromkring. Der er ogsaa udmærket Mejeribrug omkring Fresno By, der ligger i Midten af den store danske Koloni. Denne Industri er vist den mest indbringende. Caruthers ligger 16 Mil S. W. for Fresno med brolagt Vejforbindelse; den har ca. 1500 Indbyggere.

Et tre „Manual“ Kimball Pibeorgel, der oprindeligt kostede \$35,000, kan erholdes i Co. Bluffs, Iowa, for ca. \$1500-2500 i Forhold til Afstanden det skal sendes, oplyser John S. Gebuhr, der som bekendt er Bygmester. Han tænkte at det kunde jo være, at een af vore Kirker kunde ønske det fine Instrument. Han bor paa 214 Locust Lodge, Co. Bluffs.

Mange Præster har Konfirmation i Aar paa Pinsedag, vel nok begrundet paa at Palmesøndag kom saa tidligt. De fleste Elever trænger til al den Undervisning vi kan yde dem. Trods en lille Menighed (70 Sjæle) og en Missionsvirksomhed nærmest, har vi dog 15 unge mellem 14 og 20 Aar der er forberedt til Konfirmation paa Søndag i Kennard Kirke. En gift Kvinde der er Sygeplejerske blev optaget ved Konfirmation for en Tid siden. Selv Hjemmemission i det smaa kan bringe Evighedsfrugter. Lad os ikke blive trætte!

FRA SKOLEN

Fred Jacobsen (2) Marvin, Nygaard (1) Anker Jensen (1)
Verner Carlsen (3) Andrew P. Staby (3) Irving Tange (3) O. V. Magnussen (3)
Dr. J. P. Nielsen Dr. C. B. Larsen Prof. Paul Nyholm

Denne Uge afholdes Afslutningseksaminer og Cereemonierne for dette Skoleaar. Der er ialt 27 Graduerter, hvoraf fire fra Seminariet, Irving Tange, Andrew Poulsen Staby, Olfert Victor Magnussen og Verner Carlsen. Fra College Afdelingen faar følgende seks B. A. Graden: Leo Andersen og Elna Jensen, Audubon, Iowa; Edward Hansen, Harlan, Iowa; Adolph Kloth, Portland, Maine; Elmer Rasmussen, Clifton, Illinois; and Henning Olsen, Dickson, Alberta, Canada. Otte unge Kvinder fuldender deres toaarige Lærerkursus, Thelma Andresen, Omaha; Rhoda Carlsen, Blair; Jeanette Carlsen, Oakland; Esther and Ethel Jensen, Beresford, South Dakota; Doris Lang, Audubon, Iowa; Joyce McLeod, Dannebrog; Norma Staby, Cumberland Center, Maine. Og fra Forretningsafdel-

ingen kommer følgende efter et Aars Studium: Alvilda Andersen, Hampton, Iowa; Janet Edquist, Irvington; Gladys Hazard, Omaha; Elaine Petersen, Lyons; Viola Hansen, Minden; Elaine Jespersen, Herman; Charles Bissell, Wolbach; Arthur Jensen, Co. Bluffs; og Robert Petersen, Cedar Falls, Iowa.

Sidste Søndag Aften havde man Baccalaureate-Gudstjeneste i Blair Menigheds Kirke, ved hvilken Løjlighed Pastor M. G. Christensen fra Cedar Falls, prædikede og Dr. J. P. Nielsen tjente ved Alteret. Graduationshøjtideligheden finder Sted paa Fredag Eftm. Kl. 3 i Skolens Auditorium. Student Elmer Rasmussen vil give „Salutatory“ Talen og Candidat Tange „Valedictory“. Hovedtalen holdes af Dr. Wm. Traub, Præst ved den store

Kountze Memorial Lutherske Kirke i Omaha. Efter at de to Skolepræsidenter har præsenteret for Forsamlingen deres respektive Graduentur overrækker Skoleraadets Formand Pastor Harold C. Jørgensen, nu Præst her i Blair, dem deres Diplomaer hvorefter Præsident Siersbeck udnævner dem, der opnaaede at komme paa Æreslisten (Honor Roll), og hvilke af dem der fortjente de tilstillede „Scholarships“ fra højere Lærestalter. Dr. Carlsen slutter med Bøn for de Unge, der nu forlader den hjemlige Skole for at træde ud i Livets Kamp og Tjeneste. Hvor maa det være betryggende for deres Forældre, der ved, at her paa vor Kirkeskole har deres haabefulde Børn faaet mere end en Fylde af Kundskabsmeddelelse; de har ogsaa lært noget af det vigtigste at kende, nemlig Livet i Gud; de har Rygrad for Lærdommens Fylde og solid Ballast for deres Livssejllads. Kun nogen faa af vor Skoles Graduentur har sejlet nedenom og hjem!

Dana Koret afholdt en Banket Onsdag Aften 10 Maj Aften, ved hvilken man fejrede dets 25aarsige Jubilæum. Korets Formand, Stud. Edvard Hansen (Albert Hansens Søn fra Harlan, Ia.) fungerede som Toastmaster og Pastor Elmer Christensen fra Avoca, Ia. holdt Hovedtalen. Særlig interessant var Oplæsningen af Telegramhilsener fra Korets forh. Ledere: Agnes Nielsen (nu Mrs. Silas Andersen, Mpls.), der organiserede Koret 1914-18; Carrie Sinamark (nu Mrs. Hans Jersild, Los Angeles) 1918-22; Helen J. Andersen (nu Mrs. Selmer Olson, Sheldon, Ia.) 1922-24; Waldo B. Nielsen, København, Dmk. 1924-30; Gunnar J. Malmin, Tacoma, Wash. 1930-37.

Som Æresatlet faldt Sportsklubbens Valg paa Stud. Homer Nielsen, Racine, Wis. (Pastor Frank Nielsens Søn), der har udmærket sig i saa at sige alle Sportens Variationer.

Stud. Arthur Tingley fra Green Bay, Wis., blev valgt til Præsident for Studenterforeningen for det kommende Aar.

Studenterbogen „The Danian“ er færdig fra Trykkeriet og udbydes for Salg til \$1.25. Det er et smukt illustreret og udstyret Hefte paa 32 Sider og vil være et kært Minde om Skoleaarets Samvær og Begivenheder, af hvilke sidste det kongelige Besøg fra Danmark holder første Rang. Redaktionen var i Hænderne af H. Leonard Andersen, Clifford Hanson, Robert Taylor og Enoch Rasmussen.

Prof. Nyholms Hjem har den Glæde, at hans Søster Marie er ankommen fra Danmark paa et Par Maaneders Besøg herovre; hun agter at tage Turen med til Aarsmødet paa Vestkysten og besøge den anden Broder, der er Bibliotekar i Los Angeles. Prof. Nyholm skal deltage ved flere Bibellejre i Sommer, bl. a. i Colton, Oregon.

Prof. Georg H. Hartwig var alvorlig syg af Lungebetændelse et Par Uger.

Paa Skolens Farm havde man for første Gang „aabent Hus“ Lørdag 6 Maj, Publicum var indbudt og dens Agonom, Prof. Clifford W. Harvey, foreviste Besætning og Udstyr for de besøgende. De deltagende Studenter forklarede Enkelthederne ved Produktionen, hver med sit Fag. Paa 16 Hampshire Grise tjente man netto \$8.00 Stk; de var 270 Dage gamle og vejede hver 245 lbs. En fuldblods Gruppe Holstein Køer havde forhøjet deres Mælkeproduktion i Aarets Løb fra 390 lbs. til 430.3 lbs. per Stk. Man vandt Statsmedaljer i begge Tilfælde. En større Flok Fjerkræ forsyner Skolens Køkken samt en Del extra Ind-

tægt. De tilhørende ca. 100 acres Land dyrkes udelukkende med moderne Maskineri, som leveres og fornyes aarligt frit af Oliver Farm Sales Equipment Compagniet. Desuden har man ogsaa specialiseret i den nye Hybrid Majs, hvoraf ikke saa lidt er solgt til omboende Farmere. Alt i alt har man gjort et godt Fremskridt henimod det ønskede Maal at Foretagendet kan svare sig finansielt.

Interesse i Danmarks Grundtvig stiger herovre, dersom den Meddelelse som følger kan betragtes som et Fingerpeg. Pastor Jas. N. Lund oplæste ifølge en Opfordring en af ham udarbejdet Beskrivelse af Grundtvig for et Præstemøde i Fort Dodge, Iowa, den 18 Maj. Det var den norsk-lutherske Kirkes Eagle Grove Kreds der var forsamlet. Ligeledes har Pastor Wm. Larsen ved vor Kirke i Boston, Mass. indledet en Drøftelse om samme Emne under et lokalt Præstemøde. — Fra Kierkegaard til Grundtvig — mon det er Driften? Begge er sjældne Stormænd af mere end national Betydning, dog vil det blive vanskeligere at oversætte Skjalden end Filosofen i Verdensformat. Hin repræsenterer dansk Handling medens denne et Topmaal af dansk Tænkning. Dog, gaar Tanke og Handling ikke Haand i Haand?

DET TROGFYRRETYVENDE AARSMØDE

Den forenede danske evangeliske lutherske Kirkes 43de Aarsmøde vil blive afholdt i Oakland, California, 12—18 Juni, 1939. Aabningsgudstjeneste Kl. 7:30 Aften.

Tankesprog: „Hans Navn kaldes Under, Raadgiver, vældige Gud, Evigheds Fader, Fredsfyrste.“ (Es. 9, 6).

De almindelige Valg og Forhandlingsgenstande.

Valg af Formand, Lægmedlem af Kirkeraadet, Redaktør, Medlemmer af de forskellige Raad og Komiteer, vore Missioner, Skolesagen, Litteraturmissionen og Børnehjemmene.

Ekstraordinære Forhandlingsgenstande.

1. Det foreslaaede Hjemmemissionsraad.
2. Det foreslaaede Indianermisionsraad.
3. Regler for Forlagshuset.
4. Regler for Præstekaldelse.
5. Forslag om Samarbejde mellem den danske og den forenede danske Kirke paa visse fælles Arbejdsmarker.
6. Ændringsforslag til det nye Pensionsfonds Regler.
7. Forslag til Forberedelse af Skolens 60 Aars Jubilæum og Samfundets 50 Aars Jubilæum henholdsvis i 1944 og 1946.

Fuldmagtskomiteen vil være paa sin Post ved Aarsmødets Hovedkvarter Mandag d. 12 Juni, Kl. 1 Eftermiddag. Præster og Lægdelegater bedes indmelde sig straks ved deres Ankomst.

Præsterne maa indmelde deres Delegater til Samfundets Sekretær saa tidligt, at Navnene kan være ham i Hænde mindst fem Dage inden Aarsmødet begynder. Samtidig indmelder Præsterne sig selv.

N. C. Carlsen, Formand
M. L. Kirkegaard, Sekretær

Vor Frelzers ev. luth. Menighed i Oakland, Calif., udsteder herved en hjertelig Indbydelse til Præster, Delegater og Medlemmer af vort Samfunds Menigheder til at deltage i Den for. d. e. l. Kirkes 43de Aarsmøde.

Indmeldelse fra Præstefolk, som venter at deltage, bør sendes til en af undertegnede ikke senere end 1. Juni. De, der har Slægtninge eller Venner, hos hvem de ønsker og venter at komme til at bo, bedes nævne saadanne. Forud indmeldte Præster og Præstekoner vil faa gratis Logi.

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 107 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

ALBERTA

Dalum

Fem Unge blev konfirmerede d. 2 April i Dalum; der var tre Drenge og 2 Piger. Dagen før var der Overhøring i Præstegaarden med efterfølgende Samvær og Forfriskninger. Vejene var daarlige om Søndagen men der var mange i Kirke.

Den 30 April holdtes Menighedens Stiftelsesfest og d. 23-24 Juli holdes d. aarlige Folkefest, hvor Præsterne Husted Christensen fra Standard, Ravnkilde Møller, Dickson, og Evald Christensen fra Danmark vil tale.

Calgary

En Dansker, Niels Christian Hansen, som skal stamme fra Roskildeegnen, men som har boet i Dalum Distriktet i 13 Aar, døde pludseligt i Paaskeugen nær Calgary. Pastor Poulsen tjente ved Begravelsen.

Edmonton

Fru Sophie Marie Madsen, født 21 Nov. 1894, døde d. 17 April. Skærtorsdag var hun til Alters, Onsdagen efter fik hun en stor Operation og om Mandagen døde hun. Hendes store Sjælsstyrke og Fred er en stor Trøst for hendes Datter og for hendes Mor i Danmark.

Taber

Familien Hrr og Fru Reinhold Leth og Hrr Boris Fabricius er kommen tilbage fra Danmark og er glade ved at være hjemme igen.

Der har været Ambulance-Kursus i Taber i Vinter — og Niels Bukhs Gymnastik har gjort store Fremskridt paa Egnen. Mange arbejdsøgende maa forlade Stedet uden at faa Plads.

Dickson

„Bedstemor“ Westergaard var 96 Aar gammel d. 16 April. Imod Sædvane maatte hun fejre Dagen i Sengen. Dog kom der en Del Besøg, ligesom der var Hilsener og Gaver. Fru Westergaard er saa aandsfrisk som nogen, og det er en Glæde at tale med hende. Helbredet blev ogsaa snart efter Fødselsdagen bedre igen.

Børnenes Missionsdag samlede mange. Offeret, som beløb sig til \$37.00, var bedre end ifjor og da var der god Høst.

Dickson-Kevisville har nu 33 Lærere og Lærerinder i Søndagsskolen. Og da mange af disse arbejder i smaa Søndagsskoler ude i Distriktet, har man i et Møde i Missionsforeningen besluttet at Udgifterne til Transportation ikke bør bæres af disse Lærere alene men fordeles mere ligeligt.

MANITOBA

Winnipeg

Pastor Schultz flyttede d. 1ste Maj til 107 Inkster. Det ny Telefon Nummer er 58295.

D. 5 talte Pastor Nommesen i Kirken. Han var paa Vej til Ostenfeld til Genindvielse af Kirken. I den Anledning, da Menighed og Præst var indbudt — blev der lejet en Vogn paa Byens Jærnbane „Greater Winnipeg Water District Railroad“ (Et Foretagende, der betaler sig). Et halvt Hundrede Mennesker rejste i den om Søndagen ud til Festen. Holdepladsen er kun ca. 5 Minutters Gang fra

Kirken. Mange var kommen i egen Vogn, bl. a. den ny Konsul. Med Koloniens egne Folk var der vel ca. 200 Mennesker tilstede. Bygningen med sit forholdsvis brede Taarn og lave Spir tager sig godt ud; der er godt Forhold mellem dens forskellige Partier, det passer, det ene til det andet.

Inde i Huset er der i selve Kirken vel Plads til en 40 Personer mere end før. Indgangen er nemlig forandret, der er rigtige Stolestader, og en Del Ting er fjærnet, som før nødvendigvis maatte være der, og saa er der vist Plads til 20 i Taarnet. Saa har man nu den store lyse hyggelige Kældersal, hvor der er Forsamlingslokale. Og Kirkerummet er meget smukkere. De spidsbuede Vinduer, og smukke Stolestader og Døre giver det en egen Hygge og Tiltrækning. Nu kan man med større Sandhed end før synge „Hyggelig rolig —!“

Kredsformanden, Pastor E. Nommesen, som Udsending af D. K. U. foretog Indvielsen. Processionen gik ud fra Præstehuset, der ligger ca. 2 Minutters Gang fra Kirken. Pastor Nommesen bar Bogen, Præsterne Damskov og Schultz bar de hellige Kar. I Følget gik den ny Konsul og som Gæst Redaktør Johnson fra Icelandic Press, Winnipeg, samt Kirkeraadet. Kredsformanden traadte over Tærskelen med Ordene fra Ritualen:

„I Porte, opløfter Eders Hoveder,

Ja, opløfter Eder, I evige Døre,

at Ærens Konge kan drage ind — o.s.v. Ps. 24, 7-10.

Pastor Schultz assisterede ved at læse Ps. 100, 2-5 og Joh. Evgl. 4, 23 og 24. Desuden prædikede han over Dagens Tekst. Pastor Damskov tjente ved Alteret.

Efter Gudstjenesten serverede Koloniens Damer Smørrebrød, Æblekage og Kaffe til hele Forsamlingen, og da der var rigeligt af den gode Mad, fik alle, der vilde, Kaffe og Mellemmad endnu en Gang før Afrejsen. De der bor i Skoven har ofte sagt, at det ikke er nogen stor Kunst at faa noget til Føden. Det er de andre Ting, det kniber med. Men de forstaar ogsaa nok, at lave det til, det maa man lade dem. Ved Eftermiddagsmødet talte Pastor Schultz paa Engelsk for de engelsktalende Besøgendes Skyld. Pastor Nommesen prædikede paa Dansk i Kirken og holdt derefter et Foredrag paa Kirkepladsen, og efter Kaffen gik Toget til Winnipeg. Det gik med Sang og Klang lige til vi naaede Stationen. Alle var enige om, at det jo var en dejlig Dag. Det truede med Regn. Men det var lidt køligt og Vejret holdt sig. Nu er det seks Dage siden og vi venter fremdeles paa Regnen. Offeret og Kollektionen ved Møderne betalte Kredsformandens Rejse.

Om Mandagen rejste Pastor Nommesen til Pass Lake. Fredag kom han tilbage og Fredag Aften holdt Præstens aabent Hus, ved hvilken Lejlighed Stuerne blev fulde og Pastor Nommesen morsomt og interessant fortalte om sin Danmarkrejse og D.K. U. Det var en Oplevelse at have ham hos os og høre ham. Folk var glade for Besøget.

Enkefru Johanne Magdalene Fremming, Moder til Den danske Vicekonsul Tandlæge, Dr. C. C. S. Fremming, Winnipeg hensov ved en blid og rolig Død Torsdag d. 20 April og blev begravet d. 22de fra Islænderen Bardals Begravelses Hjem.

Fru Fremming blev født i Danmark 1867. I sin Ungdom boede Fru Fremming i een af Sydstaterne med Mand og Barn; men da hendes Husbond døde rejste hun med Sønnen til Danmark, hvor hun stred for at skaffe ham hans Uddannelse.

Mellem Moder og Søn var der det smukkeste Forhold.

De havde aldrig været borte fra hverandre undtagen det ene Aar medens han i Canada tjente til sin Families Underhold og til Moderens Billet. Hendes Hjertelag var stort — først mod hendes egne — og hun fik i rigt Maal igen. Korrespondenten kom hende først nær under en langvarig Sygdom, men kom til at sætte megen Pris paa hende. Hun vil blive haardt savnet i sin egen Kreds.

ONTARIO

Toronto

Hrr og Fru Axel Jacobsen holdt Sølvbryllup 7. Maj. Den Dag var Pastor Bondo i Brooklyn for at indsætte Pastor Videbeck.

Menigheden har 50 Navne paa sin „Cradle Roll“ — det er Børn under 4 Aar gamle. Der holdes Fest for Mødrene i Juni.

QUEBEC

Montreal

Her fra, saavel som over hele Linien, skrives der om Fester i April. Paaskedag var der Børnegudstjeneste i i Stedet for Søndagsskole. Børnenes Offer sendtes til Oaks, Oklahoma til Indianermissionen. Offeret ved Gudstjenesten gik til det lokale Menighedsarbejde. En Ven af Arbejdet havde sendt 25 Paaskelillier (Hrr Carl Zeltner) Konfirmationssøndag var der tre Konfirmander. Og Kvindeforeningen havde Tiarsfest d. 13 April; der var ca. 40 Kvinder samlet. En af Foreningens Venner, som var forhindret i at være med, sendte en Gave paa \$5.00. Den forrige Præst og hans Frue sendte Hilsener i smukke Vers, der voldte megen Glæde. Et Medlem, Fru Gundersen, læste et Digt forfattet af hende selv, det var en stærk Opfordring til Kvinderne om at fortsætte i samme Spor. Flere andre tog med Dygtighed Del i Programmet og Præsten holdt Festtalen. Flere Gartnerfruer havde sendt mange Blomster. Fødselsdagsbarnet fik en Kollekt paa \$8.00.

Pastor Harald Nielsen talte d. 11 meget interessant om sit Ophold i Frankrig for nogle Aar siden. Pastor Nielsen bor jo nu for Tiden i Montreal.

To unge Piger er kommen fra Danmark for at søge Arbejde; og Frk. Inger Madsen er vendt tilbage fra et 10 Maaneders Ophold i Danmark.

SØPROVINSERNE

St. John

To unge Piger er kommen fra Danmark til St. John og har faaet Arbejde. Pastor Thorslev talte i Paaskeugen hver Morgen over Radioen. Mange har ladet ham vide, at de var glade derved.

CANADIAN LUTHERAN BIBLE INSTITUTE

Det er nu en Del Aar siden Pastor Nyholm, den Gang Præst i Dickson, og Pastor Trygstad i den norske Kirke begyndte at arbejde for Bibelskolesagen. Pastor Nyholm har for flere Aar siden forladt Kanada og ved Sommerferiens Begyndelse forlader ogsaa Pastor Trygstad Bibelskolen. Bestyrelsen har allerede været samlet for at kalde en ny Forstander.

Gennem de forløbne Aar har Skolen holdt til Huse i en lejet Skolebygning tilhørende Byen Camrose. For et Par Aar siden begyndte man at lægge bestemte Planer til en Bygning for Bibelskolen. Byen har givet en Byggegrund til det Formaal paa Betingelsen at der bliver bygget inden Sommeren 1940. Bestyrelsen, som var samlet for et Par Uger siden, tænker det formaalstjæntligt at begynde snarest. Man har allerede ca 2000 Dollars i Byggefondet men ønsker nu at lægge Sagen frem for Venner af Bibelsko-

len at disse maa støtte med Forbøn og al mulig Hjælp. Det er imod Bibelskolens Regler at iværksætte en Indsamling men frivillige Gaver har hidtil holdt Arbejdet gaaende og man stoler paa Guds Hjælp ogsaa for Skolens fremtidige Behov. Venner, glem ikke at bede for denne Sag og om nogen ønsker at indtræde i Bibelskoleforeningen eller paa anden Maade hjælpe Sagen er undertegnede altid villig til at fremskaffe fornødne Oplysninger.

H. Stallknecht, Ponoka, Alberta.

Korrespondancer.

FRA SALEMS KIRKE I BROOKLYN, N. Y.

Den 7de Maj var en stor Festdag i vor Kirke. Pastor C. M. Videbeck med Hustru og to af Børnene ankom til New York om Fredagen og Søndag Morgen blev vor nye Præst indsat af Atlantic Kredens Formand, Pastor V. W. Bondo.

Kirken var overfyldt saa enkelte maatte staa op. Alteret var dekoreret med pragtfulde Blomster givet af nogle af Menighedens Medlemmer, men der var ogsaa to dejlige Buketter fra Venner i Chicago.

Selve Gudstjenesten var meget stemmingsfuld, baade Pastor Bondo's Indsættelsesprædiken og Pastor Videbecks Tiltrædelsesprædiken var af den Slags, der huskes længe.

Om Eftermiddagen samledes vi igen til en speciel Gudstjeneste, hvor Pastor Bondo prædikede og Kirkens Sangkor sang.

Bagefter samledes vi i Undersalen, der var festligt dekoreret, og hvor dejligt, dansk Smørrebrød blev serveret.

Blandt Gæsterne kan nævnes Præsterne A. Th. Dorf og S. Marekmann fra de to andre danske Krker i New York, Pastor V. C. Mengers, der har betjent vor Kirke i Vakantetiden, Pastor J. Atkinson fra Jødemissionen, og Hr. og Fru J. C. Berthelsen, der kom fra Chicago for nogle Maaneder siden.

Mange Taler blev holdt af Gæsterne saavel som af Menighedens Medlemmer og alle udtalte Haabet om en god Fremtid for vore nye Præstefolk og Menigheden.

Carl Bruun.

FRA SILOAMS MENIGHED, CHICAGO

Paasken er forbi for længe siden og vi havde en skøn Tid. Vi var glade ved at lytte til de gode Fastepredikener, som vi fik over Radio, baade af vore egne og andre Præster; det var en god Forberedelse til Paasken. Haaber vi kan faa dem igen næste Aar.

Paaskedag havde vi dansk Gudstjeneste Kl. 6:30 Morgen og engelsk til den sædvanlige Tid. Vi har et lille Børnekor som glædede os med dets dejlige Sang. Mrs. A. Hyldahl fortjener en stor Tak for alt det Arbejde hun har med dette. Palmesøndag havde vi tre Unge der blev konfirmeret; maa Herren bevare dem at de maa blive tro indtil Enden!

Den anden Søndag i Md. har vi Altergang og dansk Gudstjeneste om Aftenen. En Søndag i Md. har vi Møde om Efterm. Kl. 4 og bagefter Lunch, som Mandsforeningen i Reglen tager sig af. Vor Kvindeforening holdes endnu paa Dansk og bruger „Hjemlandstoner“ som Sangbog.

„The Daughters of Siloam“, (Siloams Døttre) er den mest aktive Forening i vor Menighed. Det er jo de unge Kvinders Forening, og de har mere Energi end vi ældre; de har ikke saa faa Penge samlet til Kirken. Vi haaber og beder om at Herren vil sende os en Vækkelse i vor Menighed og hos den enkelte, at Guds Rige maa gaa frem iblandt os, saa Lysestagen ikke skal blive flyttet. e

C. A., Korr.

EN FØDSELSDAGSHILSEN

Til Immanuels Menigheds eneste herværende Medlem, fra Aaret 1888, Marie Brodersen Nielsen, Easton, Calif., paa hendes 70-Aars Fødselsdag d. 31. Maj 1939.

Melodi: „Herre, lær mig ret at blive lille.“

Nu er Støvets Aar for Dig, Veninde,
Milepæl paa Vejen for Dig sat;
Lad hver Aften derom Dig den minde
Hastig komme kan den sidste Nat.

Men Du ved hvorhen Din Sjæl vil fare,
Selv om den blev kaldet bort i Dag;
Thi Du bad vor Fader Dig bevare,
Han vil ordne Livets største Sag.

Og Du troer paa Hans den store Naade,
Herom vidnet har dit Liv i mange Aar;
Selv Du bad Ham styre og at raade,
Derfor alt velsignet for Dig gaar.

Du ej bundet var af Hovmodslænker,
Jævn og stille var blandt os Din Færd
Vi de bedste Ønsker her Dig skænker
Sandhed siger os: Du er dem værd!

Her til Dig, som først i Ungdomsdage
Mild og venlig os „Velkommen“ bød,
„Hjertenstak“ fra os i Dag modtage,
Mild, som nu, Din Stemme den Gang lød.

Mange Aar Du brugte til at tjene
Som et Vidne blandt Guds Børneflokk;
Han et saligt Liv Dig vil forlene,
Og Hans Naade er for alting nok.

I Guds Hus er Lys og Fred og Glæde,
Altid var Du med at byde ind.
Og til dem, der ofte her maa græde,
Gav Du Varme til de tunge Sind.

Kærlighed har Evne til at drage
Alle, der forladte ude staa;
De har levet mange Vinterdage,
Og ej ved, hvor Varme er at faa.

Ja, Du vundet har for Kirken Venner, —
Vi det sige vil ved Aftenstid, —
Og Din kristne Tro Du ret bekender,
Hjælper os til Gud at slaa vor Lid.

Du i Ungdomstid blev Evnen givet
Til at faa Guds Børn tilsammenkaldt,
Evnen følger Dig igennem Livet, —
Vær blandt dem, der kaldes „Jordens Salt“.

Her med disse Ord jeg gerne vilde
Bringe Tak og Hilsen nu tilsidst.
Du — Marie — bliv den samme milde,
Til vi samles maa i Hjemmet hist.

Marie Laurberg Petersen

Meta Moe:

Hvad er et Menneske?

304 Sider. Pris \$1.10 netto.

Bag denne noget filosofiske Titel gemmer sig en udmærket, fængslende og smuk Fortælling. Hovedpersonen er Fattigmandsbarnet Jens Christian, der vokser op under meget smaa Forhold, men i en idyllisk falstersk Landby, hvor Kirketaarnet og de blomstrende Hyldetræer spejler sig i Gadekæret nær hans Hjem. Men store Evner har Jens Christian og naar fremad med stærke Skridt, først her hjemme, men særlig i Amerika, hvor en knusende Sorg driver ham hen for at søge Glemsel. Han bliver rig, men ikke lykkelig; thi Sorg og Skuffelse gør ham trodsig, saa han i

mange Aar afbryder Forbindelsen med Gud. Derfor er han ikke lykkelig; thi hvad er et Menneske? „Mennesket er den Skabning, som Gud har elsket med en evig Kærlighed.“ Men det lærer han først, da alt gaar i Stykker for ham under en ny svær Prøvelse. Da bliver hans Lykke saa fuldkommen, som den kan blive her.

Foruden Hovedpersonen findes der i Bogen andre fortræffeligt skildrede Personer, som det er en Berigelse at stifte Bekendtskab med.

Alt i alt er det en glimrende Bog med udmærkede Skikkelser og gribende Situationer, let og fængslende skrevet fra først til sidst. Tak for den! Maatte den blive læst, som den fortjener!

C. Holdgaard.

Faaes hos

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebraska

GOD-CONTROLLED LIVES

A New Book by Dr. Sverre Norborg

Fresh from the Augsburg Publishing House Press, Minneapolis. 164 pages. Cloth. \$1.00.

The gifted author of this book, a scholar, lecturer, and teacher widely and favorably known in his native Norway as well as throughout Scandinavia and beyond, is now a member of the philosophical faculty of the University of Minnesota and lecturer in theology at Augsburg Seminary in Minneapolis. Though still a young man he has already a considerable number of important literary works to his credit. He possesses the happy faculty of appealing to plain folks as well as to cultured minds. Though virtually a foreigner his command of the English language is surprisingly masterful.

In the present volume Dr. Norborg speaks to every-day folks of today about every-day men and women of New Testament time, and of their relation to the unchanging Christ. He does it in the form of nine pen pictures of familiar N. T. characters under headings as follows: A Fisherman, A Tax Collector, A Father, A Rich Man, A Scholar, A Paralytic, A Woman, A Robber, and A Skeptic.

In what he terms "a confession—not a preface" the author discusses the futility of writing books, paying tribute to "The Book" and to the Christian Classics as the real worth while literature, and the "abiding actuality" of the gospel message in all times and to all people is strongly emphasized.

"God-Controlled Lives" will be found interesting and helpful to Christian readers as well as to seeking souls in what-presented that even casual readers may be expected to enjoy the book. At its popular price the attractive book should find a wide and ready market.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
BLAIR, NEBRASKA

Bidrag til vor Kirkes Historie.

Nekrologi

PASTOR PETER RASMUSSEN.

Som meddelt kortelig i sidste Nummer fik vor gamle og svage Præstebroder P. Rasmussen Hjemlov Fredag den 5 Maj. Nærmere Omstændigheder har vi ikke ved Haanden endnu. Han og Hustru boede i deres eget hyggelige Hjem, 3242 N.E. 11th St., Portland, Oregon. Her omkring havde ogsaa deres Børn bosat sig og der var de iblandt deres gamle Menighedsmedlemmer og Venner. Saa selv om de var svage i de senere Aar, saa var kærlige Hænder straks rede til at hjælpe. De smukke Omgivelser i det forholdsvis milde Klima gjorde sit til at forskønne deres Livsaften.

Pastor Peter Rasmussen blev ordineret 10 Juni, 1894 af Pastor H. Hansen, den Gang Formand for „Blair-Samfundet“, der afholdt sit 10de Aarsmøde i Omaha, Neb. det Aar. Om sit Levned indtil den Tid lader vi ham selv fortælle i sin for Anledningen skrevne Vita.

„Jeg, undertegnede, er født i Ore Sogn paa Fyn, den 5 Maj, 1865 af Forældrene Rasmus Andersen og Hustru Johanne Marie Olsen, blev døbt samme Aar og konfirmeret 20 April 1879 i Brendrup Kirke af Sognepræst Benjamin Koefod. Da mine Forældre var troende Mennesker (Indre Missions Venner) er jeg saa lykkelig, at jeg fra min tidligste Barndom baade har hørt og lært at bede til Jesus, hvilket havde til Følge, at jeg i noget af min Barndomstid forblev i min Daabspagt og Naade. Jeg mindes de skønne Timer jeg havde ved at lytte til de helliges Samtale og Sang, naar de samledes i vort Hjem. Jeg plejede ogsaa i Løndom at bede Herren om at bevare mig at jeg maatte blive salig. Jeg var kun elleve Aar da min Fader døde, og af den Grund kom jeg tidlig ud iblandt fremmede. Skønt jeg ikke ganske holdt op med at bede, fortrængtes Gudslivet dog mere og mere af mit Hjerte, da jeg nu var under daarlig Paavirkning blandt vantro Mennesker. Paa min Konfirmationsdag følte jeg dog det alvorsfulde i den hellige Handling, og bad Herren om Naade til at blive det Løfte tro, som jeg skulde aflægge. Skønt jeg efter min Konfirmation ikke gik med i Verden, fordi jeg ikke følte mig hjemme der og Guds Aand heller ikke holdt op med at virke paa mit Hjerte idet jeg stadig blev drevet til at bede, levede jeg dog i nogle Aar langt borte fra Herren. Sjældnen havde jeg Lejlighed til at komme i Kirke eller til de helliges Forsamling. Min Fritid tilbragte jeg mest med Romanlæsning eller lignende, dog læste jeg ogsaa nu og da i Bibelen, da jeg vidste at det var min Pligt. Det var min Sorg at jeg ikke kunne komme til at studere, da jeg dertil følte stor Lyst, og stundom var jeg fristet til Tungsindighed. Da jeg var sytten Aar gammel kom jeg til Haarslev Sogn at tjene, hvor en Lars Balslev var Præst (Forfatter af Bogen „Kristelig Ledsager“). Her begyndte jeg flittigt at gaa i Kirke og denne Præsts Forkyndelse fik stor Betydning for mig. Dog hengik der endnu 1½ Aar før det kom til et virkeligt Gennembrud. Det skete i Paasken 1884, en Skærtorsdag, da jeg var med til en Forsamling hos Chr. Christoffersen paa Bro Mark. Jeg følte mig den Dag saa tom og fattig, og jeg forstod at jeg ikke havde det som Guds

Folk, trods det at jeg var glad ved at gaa i Kirke. Dagen efter, altsaa Langfredag, var jeg alene i mit Kammer og læste Lidelseshistorien; og da kom det saa underligt til at staa for mig, hvor Jesus dog havde lidt for min Synd; det kom til at smerte mig som aldrig før, at jeg saa længe havde været kold overfor denne uendelige Kærlighed. Jeg kom til at græde ud for Jesu Fødder og bede om, at det dog maatte blive Alvor med at overgive mig helt til ham. Og i den Stund kom jeg til at smage en underlig Fred og Glæde, og erfarede da noget af hvad der staaar i Sangen:

Og han hørte Raabet; for mit Øje
Korset straalende i Natten stod
Og jeg saa Guds Søn sit Hoved bøje,
Døde, purpurfarvet i sit Blod.

Efter den Tid var det min største Glæde at komme sammen med de faa Guds Børn som vare der paa Egnen; til Hverdag var jeg blandt vantro Mennesker der ikke forstod min Glæde. Tidt blev det nu saaledes for mig, at jeg syntes ikke at kunne faa Ro i den Gerning hvor jeg var, men at Herren vilde noget andet med mig. Jeg frygtede dog for, at saadant kunde være Hovmodstanker, eller naturlig Lyst til at studere og beskæftige mig med de aandelige Ting, i Stedet for at det var Kærlighed helt igennem til Herrens store Sag. Af de Guds Børn, som jeg talte med om den Sag, var der nogle som raadede mig til at gaa paa Missionsskolen, da de troede at disse Tanker vare fra Herren; andre raadede mig til at være stille en Tid og Herren vilde vide at finde Veje og Midler til at føre mig frem til den Gerning som han havde bestemt for mig.

Tiden gik hen; men saa skete det at Pastor P. C. Trandberg var i Danmark i Sommeren 1888. Jeg traf sammen med ham i Esbjerg, og her blev det efter Venners Raad og min Moders Samtykke bestemt, at jeg tillige med flere andre unge Mænd skulde rejse med Trandberg til Amerika for at blive uddannede til at forkynde Guds Ord, om det saa var Herrens Villie. Jeg var den Gang 23 Aar gammel. Da jeg ikke havde andre Forkundskaber end hvad man erhvervede i Almueskolen paa Landet, mente Trandberg at det var bedst jeg gik til Blair at studere i den forberedende Afdeling nogen Tid, for derpaa at vende tilbage til ham og studere Theologi ved Chicago Theologiske Seminar. Tilbage kom jeg imidlertid ikke, da jeg fandt det rettest at studere Theologi i Blair. Saa har jeg da opholdt mig ved Trinitatis Seminarium i seks lykkelige og, som jeg haaber, nyttige Aar, — tre i forberedende og tre i den theologiske Afdeling. Takkende Gud for hans mangeslags Naade imod mig indtil denne Dag og haabende alt for Fremtiden paa hans Barmhjertighed, over jeg, efter at have underkastet mig Eksamen og modtaget Kald fra den danske ev. luth. Menighed i Easton, Calif., at fremstille mig i Menighedens Forsamling for at modtage Ordination til det hellige Lære- og Prædikeembede og beder de hellige bede for

eders skrøbelige Broder

Peter Rasmussen.

Hvorledes han og de andre Studenter i de Dage tjente deres Skolepenge er ikke saa let at sige. De arbejdede i Ferietiden hvor de kunde finde Beskæftigelse, eller som Religionslærere i Menighedsskolerne. Saaledes ved vi at P. Rasmussen tjente en Tid hos vor nylig afdøde forh.

Samfundskasserer Otto Hansen. Han underviste ogsaa paa Skolen i Aaret 1893-94.

Hans første Skridt efter Ordinationen var at holde Bryllup med sin Forlovede Marie Bertelsen, født 1870 i Maderup, Fyn. Begivenheden fandt Sted den 22 Juni 1894 i Council Bluffs, Iowa, rimeligvis hos Pastor Laurits Mathiesen. Fire Sønner og fem Døttre blev Frugten af deres lange og lykkelige Ægteskab. Som en af de første danske Præster ude paa Vestkysten fik Pastor Rasmussen stor Indflydelse paa vor Kirkes Grundlæggelse derude. I Fresno County virkede han nidkært i Easton indtil 1901 og i Selma Egnen indtil 1903; de sidste to Aar boede han paa en Farm nær Selma, hvor han fik stiftet Menighed Aar 1902. Derpaa modtog han Kald fra Bethesda Menighed ved Eugene, Oregon. Her virkede han trofast i fire Aar, indtil han i Efteraaret 1907 modtog Kald fra Marcus, Oyens og Alta, Iowa. Her voksede op en Kreds af Menigheder, hvor han virkede indtil 1913, da han flyttede til Exira-Hamlin Kaldet i det store Elk Horn Settlement. Her udfoldedes ogsaa et solidt Arbejde i de følgende Aar indtil han tidlig i 1921 flyttede tilbage til Oregon, hvor han havde købt en lille Farm i St. Paul, ca. 60 miles syd for Portland. Da Kaldet ved vor Kirke i Portland imidlertid blev ledig, blev Pastor Rasmussen anmodet om at betjene det og fik fast Kald snart efter, saa de flyttede ind til Byen. Men Alder og Svaghed meldte sig, saa han opsigde Gerningen i Marts 1927 og de har siden haft Hjem, først paa Farmen og i de senere Aar i Byen, som allerede omtalt.

Aaret 1894 var et frugtbar Aar for det ti Aar gamle Blair- Samfund, idet ikke mindre end otte Kandidater kunde ordineres og fire nye Menigheder optages under Aarsmødet. Fire af Kandidaterne graduerede fra vor egen Samfundsskole, nemlig Frits Andersen, Gudmund Grill, Laurits Pedersen og Peter Rasmussen; to andre havde delvis Uddannelse der, nemlig Indianermissionær Niels L. Nielsen og Claus H. Schmidt denne graduerede fra Augsburg, hvorfra ogsaa kom den syvende, Peter P. Thoreby, der havde været et Aar hos Trandberg i Chicago, „men kunde ikke følge ham“. Derimod var den ottende, Peter P. Thisted, heltud Graduent fra denne Skole (Aar 1890), men havde siden været „i Ørkenen“ et Par Aar og virket som Prædikant, paa Prøve vel nok, nogle Aar.

Af disse otte er endnu i Live Pastorerne L. Pedersen, der sidst var Sognepræst i Danmark, og N. L. Nielsen, der er paa Besøg i Danmark. Altsaa med Pastor Rasmussens Død forsvinder denne Pionergruppe fra vor Kirke- mark, undtagen at Pastor Nielsen skulde vende tilbage.

Ære være deres Minde iblandt os!

P. C. Jensen.

FORTALT OG OPLEVET

NOK ET TILBAGEBLIK

Det kan maaske interessere en eller anden at faa lidt at vide om hvorledes det gik nogle unge Mænd, der kom til Amerika i Aarene 1890-91. Det var vel nok omkring ved den Tid at Indvandringen her til Landet var paa sit højeste.

To unge Mænd fra Assens bestemte sig til at forlade Fædrelandet Aar 1890 og de ankom til Chicago sent paa Efteraaret. Det viste sig at det næsten var umuligt at faa Arbejde. De gik ud Dag efter Dag for at finde noget at bestille uden Resultat, og det var jo haardt for en slunken Pengepumpe og Mave. Tilslidst gik det saa galt efter som Dagene gik, at naar den ene fik noget at spise en Dag saa maatte den anden vente til næste Dag. Det kunde jo ikke gaa i Længden og nu blev gode Raad dyre.

Den yngste, som i Fædrelandet havde gaaet omkring ovre i Jylland og solgt Spiseskeer, kom i Tanker om, hvad nogle gamle Kvinder havde sagt til ham derovre: „Husk, naar du kommer til Amerika at bede dit Fader- Vor, naar du møder noget du ikke synes om.“

Som sagt, saa gjort. Han bøjede sine Knæ og raabte om Hjælp til Ham, der har sagt: „Kald paa mig paa Nødens Dag og jeg vil hjælpe dig, og du skal prise mig!“

Næste Morgen gik han atter ud for at søge Arbejde og fik det med det samme. Han har vist ikke indtil i Dag glemt at takke derfor.

I Foraaret 1891 rejste to unge Mænd fra Faaborgegnens her til Landet. Da de ankom til Chicago var Arbejdsforholdene lige saa daarlige som de var i Efteraaret 1890. Den ene af disse, som var Maler, maatte rejse paa Landet, hvor han fik Plads hos en Bonde. Her blev han angrebet af Tyfus, og da Doktoren blev hentet og der blev beordret Medicin, vilde han ikke tage den, men vilde hellere dø. Grant Park, Ill. blev hans sidste Plads i de Forenede Stater.

Den anden unge Mand blev i Chicago, og efter en Del Spørgen om Arbejde blev han anbefalet at gaa over til Pete Larsen paa May Str. Jo, det var en let Sag og nær ved Logihuset. Peter Larsen ejede to Fabrikker paa den Gade, hvor han fabrikerede Kontormøbler. Ankommen til Fabrikken fandt han Larsen og det sædvanlige fynske „Goddaw“ blev udvekslet. Den unge Mand spurgte Larsen om han kunde fo' noe at bestille.

„Ja,“ svarer Larsen, „hvor er do fra i Danmark?“

Jo je æ fra Fyn.“

„Jo, saa kaa du fo Arbejd.“

Larsen tog vedkommende omkring og spurgte ham om han ikke syntes at hans to Fabrikker ette va lie saa møj væe, som a Bunegaar paa Fyn?

Lønnen var ikke stor, den kom til 13 Doll. for to Uger. Men mange Danske fik Arbejde hos Larsen for kort eller længere Tid. Det var ikke alene Fynboer han tog Hensyn til, men ogsaa Jyder. Pastor Christ Christensen. N. Y. fik ogsaa Arbejde hos Larsen. Hans Bestilling var at gøre rent i Fabrikken. Han arbejdede ikke alene for Peter Larsen, men ogsaa for den Herre Jesus. Christensen var kommen i Forbindelse med Siloams Menighed. Det huskes saa tydelig hvordan han paa sin stille Maade indbød Folk til

HAR DE LÆST

	Nedsat Pris
JULESTJERNEN , 48 Sider, smukt illustreret	\$.60
HJEMMENES JULEBOG , 112 Sider50
HISTORIEBOGEN , Børnenes Julebog, 160 Sider30
BØRNEJULEBOG , Stort format, 20 Sider20
DER UDE FRA , Stort format, 24 Sider20
DANSK ALMANAK 193940

DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE

Blair, Nebraska

at komme med til Møde en Onsdag Aften, da der var Bønnemøde. De unge Mænd lovede at gaa med, og det gjorde de. Blandt dem var den unge Mand, som lærte at bede Fadervorovre i Jylland. Han arbejdede for Mads Larsen, en Broder til Peter Larsen. Ankomsten til Mødestedet, en lille Adventistkirke, var der vel en 25 Mennesker tilstede og de knælede alle ned under Bønnen og bad for dem selv og tillige for dem der ikke havde fundet Fred med Gud. Det kostede kun Pastor Christensen nogle faa Ord at indbyde til Mødet, men Indbydelsen bar Frugt til Frelse for de unge Mænd.

Andrew Nielsen, Chicago.

FADER OG SØN

En af Kolding Folkeblads Læsere har sendt Bladet følgende, som han har nedskrevet efter et Besøg paa Sygehuset hos sin unge Søn, og som han selv mener maaske ogsaa kunde have Bud til andre:

Jeg sidder med min Drengs Haand i min; af og til trykker han min med de faa Kræfter, han har tilbage efter ni Ugers Sygeleje. Hans Haand er blevet saa tynd og næsten gennemsigtig, de blaa Aarer skinner frem som Ribberne bag et stort Blad.

Min Dreng er 20 Aar, stor og køn, men alligevel endnu med saa meget af det barnlige, som vi Forældre elsker saa inderlig. — I Dag kan han ikke tale; af og til siler Blodet ud imellem hans tynde Læber fra et Operationsaar i Halsen. Men hans Øjne fortæller mig langt mere, end han kunde have sagt med sin Mund.

Udenfor Sygehusets Vinduer falder de gule Blade stille og lydløst til Jorden. Min Dreng ser det ikke, og jeg haaber ogsaa, han vilde være for ung til at forstaa, hvilke Tanker jeg gjorde mig derved. En stille Bøn stiger op til ham, uden hvis Villie intet Blad falder til Jorden. En Bøn, som jeg ikke kan holde tilbage, men som jeg godt ved ikke kan opfyldes: — Lad mig overtage min Drengs Skrøbeligheder og Lidelser, jeg er jo alligevel kun et halvvisent Blad, som dog ifølge Naturens Orden snart skal falde, og lad min Dreng leve og virke, som det hører Ungdommen til.

Her, med min Drengs Haand i min, svinder hele Verden bort. Alt, hvad vi i det daglige Liv kan have saa umaadelig mange Bekymringer for, forsvinder. Verden er i Øjeblikket kun min Dreng og mig, — han trykker min Haand lidt fastere, og efter en kort Slummer slaar han Øjnene op, og med et ligesom forklaret Udtryk siger hans Øjne: — Jeg maa leve, jeg skal leve —!

Birken udenfor Vinduet lader Bladene stille falde. Men det er ikke mere min Dreng, der skal tage Varslet. Jeg føler, min Bøn er hørt, Naturen skal gaa sin Gang, det halvvise Blad skal falde før det friske.

Eft. Pion.

I Vaarbruddets Tegn

Domprovsten har begyndt at skrive sin Selvbio-grafi. Denne første Del, som vil blive efterfulgt af et andet Bind, indeholder en Beretning om hans Barndom og Ungdom samt om Studieaarene. Paa den smukkeste Maade fortæller han, hvad han har tænkt og oplevet og om mange interessante Mennesker han traf herhjemme og paa sine lange Udenlandsrejser.

En Bog af usædvanlig Interesse. 137 Sider. Pris netto \$1.20.

Tænkt og skrevet.

ET TRØSTEORD TIL MINDE OM VERA HANSEN, ELK HORN.

Tilegnet hendes Forældre, Pastor og Mrs. A. Hansen

O I Forældre kære, hvi sørger I
Fordi jeg rejste bort?
Fra Synd jeg er nu ganske fri;
Min Verden blev kun kort.

O vidste I hvor godt det er
i Jesu Himmerig,
I vilde længes hver især
at komme her til mig.

Kom alle, som mig elsker,
ind i Guds Himmerig!
Og lev saa glad og vær saa tro
at I og samme Vej kan gaa
naar Gud vil have det.

Fra Trine Hansen, Audubon, Iowa.

DANSKE RADIOGUDSTJENESTER PAASKØNNES

Da, jeg for en Tid siden deltog i stor Kirkefest i en af vore lutherske Menigheder, var jeg kommen til at sidde oppe i Galleriet, saa at jeg kom til at se hen over Hovedet af dem, som sad nede i Kirken. Som nu mit Blik vandrede hen over Forsamlingen kom jeg til at lægge Mærke til de mange hvidhaarede gamle der sad rundt om i Kirken. Præsten prædikede paa Engelsk. Jeg lagde Mærke til at de Gamle lyttede spændt.

Nu skulde man naturligvis ikke til Kirke for at sidde og tænke paa verdslige Ting; men derimod lytte til Præstens Ord. Men hans Velværdighed faar undskylde mig for en Gangs Skyld.

Jeg betragtede som sagt de Gamle. Tanken tog Flugt.

Jeg lod mine Tanker fremmane Billeder fra svundne Dage, — 50 — 60 Aar tilbage i Tiden, da disse hvidhaarede gamle Mænd og Kvinder var i deres ungdomsfriske Vaar. Udlængslen havde været for stærk; de havde sagt „farvel“ til deres Fødeland, enten det nu var Sverigs skovkranste Søer, Norges Fjelde eller Danmarks Bøgeskove. De var draget mod Vest, til det forjættede Land.

Jeg saa en Skare unge kraftige Mennesker sprede sig ud over Vestens Vidder for at grunde nye Hjem paa Nebraska, Texas, ellers Dakotas Prærie, eller i Wisconsin og Minnesotas store Skove.

Paa Prærien byggede de Huse af Græstørv, i Skoven af Tømmerstokke.

Nybyggerne trængte til at samles om Guds Ord. Og da de havde faaet Tag over Hovedet begyndte de at tænke paa at bygge Kirker.

Nybyggernes Kaar bedredes. Fædres gamle Kirke blev rejst mellem deres nye Hjem. De sang de gamle, kendte Salmer. Guds Ord lød paa Modersmaalet.

Nu i Dag, 60 Aar senere, saa jeg disse kære Gamle sidde i den Kirke de havde været med til at rejse. De har den saa kær, thi den betyder saa meget for dem. De har saa

at sige lagt et helt Livs Arbejde ind paa at faa den Kirke bygget og opholdt.

Her har de gaaet Søndag efter Søndag. Her har de bragt deres smaa Børn til Døbefonten; Kirkeklokken har lydt i Glæde og Sorg, ved Bryllupsfest som ved Begravelse.

De kom her da de var unge og frejdige — Livsmodet var rankt. Men Aarene svandt. Haaret begyndte at graa, Øjet blev dunkelt og, Armen var ikke saa kraftig mere.

Men, endnu havde de Fædres gamle Kirke, og Guds Ord lød paa Modersmaalet.

Men saa kom den Dag da de unge Slægter begyndte at tale om at faa det engelske Sprog ind i Kirken; bare lidt. Mange af de Gamle saa klart at det var en Nødvendighed; at det var den eneste Maade hvorpaa man kunde binde den unge Slægt til Fædrenes Kirke. Men alligevel gjorde det ondt.

Tilsidst tog det fremmede Sprog helt Magten. De Gamle sukkede —: „Ja, det var jo den eneste Udvej“!

Men de saa med Vemod tilbage til Ungdomsdagene. Aah!, hvor takkede de Gud i deres Hjerter for de svundne Dage, som havde været saa rige paa Herrens Naadegaver. Men, det pinte saa haardt, det med Sproget.

Men var det ikke den samme Tankegang der gik gennem Forkyndelsen —? Jo! Var det ikke de samme Salmer? Skrevet af Landstad, Wexels, Kingo, Brorson og Grundtvig? Jo! Men, hvordan kunde det være, thi der var ikke den samme Klang i de kære Salmer?

Det er jo nu en Gang saa, at:

Modersmaalet er Hjertets Sprog,

Kun løs er al fremmed Tale.

Men de Gamle saa klart, at skulde Fædrenes Tro bevarer for Efterslægten, maatte det Sprog som de Unge forstod bruges.

Men vi? De yngre Slægter bør tage Hatten af for disse Gamle som brød Vejen gennem Vildmarkens Vidder og byggede Fædrenes gamle Kirke.

Mine Tanker gaar videre.

Jeg ser igen de Gamle; men nu sidder de i deres hyggelige Stuer og lytter til Radioen.

Denne moderne Indretning har i hvert Tilfælde gjort det mulig for dem at høre en Gudstjeneste paa Modersmaalet, det som nu mange Steder er dem nægtet i Kirken. Og jeg er sikker paa, at naar disse gamle Mennesker sidder i deres Stol i Hjemmet, eller maaske er lænket til Sygelejet, og saa WOAL eller KFNF m. fl. paa Æterens Vinger svinger Gudstjenesten paa Modersmaalet ud over Verden, saa stiger der en Tak op fra tusinder af gamle Mænd og Kvinder til den Almægtige Skaber, der har givet Skabningen, Mennesket, en saadan Gave. Maaske drømmer de Gamle sig i saadan en Stund tilbage til deres Barndomshjems gamle Kirke, enten det nu være sig blandt Norges Fjelde eller i Danmarks Bøgeskove.

Lad disse faa Tanker, som gik gennem mit Sind, medens Præsten prædikede forme sig som en Tak til de Radiostationer og til de Præster, norske eller danske, som er med til at give den gamle Pionerslægt en Glædesstund i Form af en Gudstjeneste paa Modersmaalet og paa den Maade, som de var vant til det fra deres Fædreland. Og Tak for de gamle Salmer som paa Modersmaalet faar den rette Klang!

I Præster, som endnu har Modersmaalet i eders Magt, bliv ikke trætte! Tænk paa den Glæde, I bereder de Gamle.

Og vi yngre, som har saa meget at takke de Gamle for, lad os vise vi sætter Pris paa, hvad der bliver gjort, ved at sende vor Tak i Form af en Gave. Husk, det koster Penge hver Gang en Prædiken bliver svinget.

Endnu en Gang Tak paa de Gamles Vegne.

Sofus Frederiksen, Hutchinson, Minn.

OM CANADA MISSION

Fra Medredaktøren.

Ved Brødres Velvilje har vi haft den Fornøjelse at bringe en Række gode oplysende Artikler om Canada-Missionen skrevne af Præsterne: N. Damkov, W. Bondo, V. Beck, P. C. Paulsen, Harald Nielsen (se No. 19) og den af J. K. Jensen i nærværende Nummer; og vi venter at faa flere. Desuden var der en god Skildring af Swan River Koloniens og Menighedens Historie skrevet af Hrr Adolph Hansen, S. R. Denne Række Artikler begyndte i Nr. 14 (d. 5 April). Har De ikke læst dem, saa skynd Dem at indhente det forsømte. A.T.S.

CANADA MISSIONEN IV

„Sandhed siger jeg i Kristus, jeg lyver ikke, min Samvittighed vidner med mig i den Helligaand, at jeg har en stor Sorg og en uafsladelig Kummer i mit Hjerte. Thi jeg kunde ønske selv at være bandlyst fra Kristus til Bedste for mine Brødre, mine Frænder efter Kødet.“ Rom. 9, 1-3.

Det var Missionsind! Er vi besjælet af det samme Sind? Noget af det samme Sind maa vi eje, om vi duer til at være Missionærer, Budbringere fra ham, der købte os med sit Blod. Vi maa dele hans Kærlighed til vore Medmennesker. Vi maa bringe Budskabet om Frelse til dem. „Elsk din Næste som dig selv.“ Næsten er den, som er os nærmest. „Det bør mig,“ siger Jesus ofte. Det er den guddommelige Vilje, det evige Gudskrav, der gør sig gældende, den hellige Kærligheds Bud.

Men nu skulde vi saa se at blive klar over, hvad Krav dette Bud, dette guddommelige „Bør“ stiller til vor forenede Kirke, til hvert Medlem af den forenede Kirke, med Hensyn til Canadamissionen. Den forenede Kirke skylder Missionen sin Tilblivelse og Vækst. Og den har bevaret Missionssindet til i Dag. Men Mission kræver visse Forudsætninger. Den første er behandlet ovenfor: Kristi Sindelag over for de fortabte. Næst kommer Bøn og Arbejde. Men Arbejde kræver Penge, og Pengene flyder kun fra Offervillighedens Kilde, og saa maa vi endda tilføje Udholdenhed og Taalmodighed.

Jo, nu kommer vi til Canada og til de danske Indvandrere i Canada. De er vore Brødre efter Kødet. Selv Paulus, hvis særlige Kald det var at være Hedningernes Apostel, glemte aldrig sit eget Folk. Kristus bød Apostlene at begynde fra Jerusalem. Jerusalem var ikke en særlig lovende Missionsmark, dog havde det første Krav. Dets særlige Fortjeneste var at korsfæste Frelseren! Dog skulde det først tilbydes Frelsen. Saadan er Guds Vej.

Ogsaa Kærligheden til sit eget Folk er indplantet af Gud. Hvis vi ikke kan elske det Folk vi tilhører, hvorledes kan vi elske de ukendte og fremmede Folk — uden i Indbildningen?

Er nu alt dette selvsagt? Maaske! men det er sikkert ikke gennemtænkt, som det fortjener.

Jeg vil ikke, at vi skal forsømme en eneste af vore Missioner, men unaturligt vilde det være at begynde Indskrænkningerne overfor Canadamissionen. Det er vel mere vanskeligt for de amerikansk fødte at fatte dette. Man bør ej heller gaa for stærkt i Rette med dem derfor. Men man har vel Lov til at forsøge at gøre det indlysende for dem. De er dog ogsaa, de fleste, af dansk Rod. Og det bedste Gud gav dem, gav han dem gennem deres danske Forfædre og deres Kirke. Her er Brug for ret Nationalfølelse, som er indplantet af Gud. Men den skrydende Nationalfølelse, som tudes os i Ørene af Politikere og opsmøres af Journalister stammer fra en anden Kilde. Jeg taler ikke her om Dansk eller Amerikansk, lad hver være god for sig, men jeg forsøger at skille mellem det uægte og det ægte. De ægte Ideer er lige ægte, de være danske eller amerikanske, men de uægte er ogsaa lige uægte, uanset.

Vi driver visselig ikke Canadamission, fordi de indvandrede Danske er bedre end andre Folk. Men fordi de er den Samaritanerpatient, der ligger paa vor Vej, vor af Gud anviste naturlige Vej.

Der er visse Skavanker, der hænger ved Indvandrerens. Den mest mærkbare er, at Kirken maa selv sørge for sine Udgifter. Kirken er for ham et abstrakt Begreb, ikke en dyrekøbt Flok, hvoraf han er Medlem, hvem han selv tilhører, og som skylder Gud alt, fordi Gud hengav alt for hans Skyld. Der er jo nok dem, der vil indrømme alt dette, men at Pengepungen ogsaa tilhører Gud er tungt at nemme. Har igrøvrigt du og jeg lært det, som vi burde? Vi er i Frikirken bedre opdraget paa det Punkt end i Statskirkerne. Det er gavnligt for os, at vi selv maa tage fat paa alle Omraader. Vi har Virkeligheden for Øje, vi kan ikke leve paa ørkesløse Drømmebilleder. I Danmark gaar man i Kirke for at høre Præsten. Vi bør jo gaa i Kirke for at deltage i Gudstjenesten. Det tredje Bud indskrænker sig virkelig ikke til blot at høre paa en Mand man særlig synes om. Dertil kommer, at man kom til Amerika for at tjene Penge, ikke for at give dem ud. Med andre Ord, det er svært at faa sit Liv indrettet efter Herrens Anvisning. „Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal alle disse Ting gives eder i Tilgift.“ Men har vi selv rigtig lært det? Jeg haaber vi har lært noget af det, saa vi lever derefter.

Men Punktet her er dette, at jeg nævner de Vanskeligheder, der i særlig Grad møder os i vor Canadamission. Desuden findes der mange ubemidlede blandt dem. De indvandrede i de gode Tider, men lige før de gode Tidens Ophør.

Nogle vil maaske indvende: „Ja, saaledes fremstiller de det, fordi de selv er i Canada.“ Naturligvis. Skulde man ikke omtale den Sag, man vier sin Omsorg, og kan man ikke dette, saa kan man ikke fremføre nogen Sag paa tilbørlig Vis. Og naar jeg selv er ved at gaa træt, saa tænker jeg paa at hverken Gud eller hans Børn gik træt af mig, da jeg holdt tilbage. Det hjælper i Regelen. Strækker det ikke til, saa tænker jeg paa Gethsemane og Golgatha.

Paa den anden Side, saa ser vi ogsaa at Surdejgen ikke har mistet sin Kraft, selv om vi i Utaalmodighed synes den virker for langsomt.

Jeg ved godt, at dette ikke er nogen Løsning paa det brændende økonomiske Forhold, uden denne: Giv noget mer! Det var vist slet ikke den ringeste Løsning. „Den,

som forbarmer sig over den ringe, laaner Herren, og han skal betale ham.“ Er den Forsikring tilstrækkelig?

J. K. Jensen.

CANADA MISSIONEN V

Overgangstiden er kommen til Canada.

Kun den, som er med Vilje blind kan undgaa at se, at Overgangstiden fra rent dansk Kirkearbejde til delvis engelsk er i hurtig Fremrykning hos os. Der er vel næppe nogen Koloni, hvor jo ikke en Del af Arbejdet maa gøres og bliver gjort paa det engelske Sprog. Der er engelske Klasser i Søndagsskolerne eller helt engelske Søndagsskoler. Der er engelske Konfirmandklasser og engelske Ungdomsaftener og Gudstjenester. Statistikken siger at ca. $\frac{1}{3}$ af Arbejdet udføres paa engelsk. Dette kan man se paa ud fra forskellig Indstilling. Hvor Folk bare drømte om at bevare Danskheden, men intet gjorde derved, der er det saa ligetil, at skal noget gøres i det hele taget for Ungdommen, maa det gøres paa engelsk. Og selv hvor Børnene stadigt og trofast har været sendt til dansk Søndagsskole og dansk Konfirmation, foretrækker de dog det engelske Sprog og bruger kun nødtigt og med stor Vanskelighed det danske. Det er kun faa, der kan og vil gøre det store nødvendige Hjemmearbejde for at faa Børnene det danske Sprog lært. Det kan gøres, men det gøres sjældent.

Da nu vort Canadiske Kirkearbejde finder sig selv i denne Stilling, som vi ret umærkeligt er naaet frem til i Løbet af 3 a 4 Aar, kommer Erfaringerne i den Retning fra U. S. A. os til gode. Lidt efter lidt tvinger Forholdene os alle ind paa denne ikke ukendte Vej enten vi nu følger os af Tilbøjelighed eller af Tvang. Hrr H. Kløjgaards Artikel i K. og Hj. Nr. 8 taler tydeligt om Stillingen.

Der findes vel Steder, hvor man siger: „Lad den danske Kirke dø med os. Naar de gamle dør, er der ikke mere Brug for den. Lad saa de Unge gaa til engelske Kirker, der er jo nok af dem!“ Der er ogsaa dem, der siger: „Ja, vi ældre Immigranter kan jo da nok forstaa en engelsk Prædiken, det har vi været her længe nok til. Derfor behøver vi ikke nogen dansk Kirke. I de store engelske Kirker er der bedre Musik og Sang og Underholdning, og der har vi intet Ansvar for at holde det hele gaaende.“

Den Tale er kun delvis Sandhed. Ved Julegrøden er det ikke Sukkeret og Kanelet og Smørhullet, der er det egentlige; det er Grøden, man skal leve af. Og den hjemlige Gudstjeneste har mere at give Hjertet end det fremmede. Det er sandt, at danske Immigranter og deres Børn ikke har noget Ansvar for at holde Landets Kirker gaaende, undtagen naar de har forladt deres egen og sluttet sig til en af de fremmede. Men det sker ogsaa før eller siden, dersom man da ikke vil blive til en Hedning. Naar det sker, skal man nok lære at kende sit Ansvar. Det er der igrøvrigt ingen, der kan løbe fra. Den, der ikke vil hjælpe sin egen Kirke, bærer sig ad som Apostelen Peter i Skærtorsdagsnatten. Han fornægtede sin bedste Ven og Herre. Og det danske Folk har aldrig haft nogen bedre Ven end Danmarks Kirke. Det er bevisligt den, der har baaret dansk Kultur og Velstand frem i det sidste Hundredeaar. Og selv hvor Danske taler engelsk udtales de danske Tanker — Følelser — Stemninger — Erfaringer og Livssandheder opfattet med danske Sanser og baaret i danske Hjerter. Derfor kan Danske bedst tale Danske og deres Børn til Hjerte. Og hos dem, i deres Kreds kan den danske Arv bedst overgives til den næste Slægt. Vi

skal altsaa vedblive at være danske og holde de danske Kilder flydende. Men vi skal lære vore Børn at klæde det danske i Landets brugelige Dragt. Og det er vi altsaa ved at komme igang med. Immigrationens midlertidige Ophør har ført det med sig, at det er ved at blive saaledes, som her ovenfor er nævnt.

Men nu tegner det til at vi i Canada faar et nyt Problem paa Hænderne, som vi ikke har haft i U. S. A. Immigrationen synes at skulle begynde paany. Om den virkelig allerede er begyndt, kan ikke endnu siges. „En Svale gør ingen Sommer“. Men det er da klart, at dette vældige, folketomme Land vil og maa fyldes. Det vil blive fyldt enten af egen fri Vilje eller Immigration vil blive det paa tvungen. Jeg tror, den frivillige Immigration vil atter blive opmuntret og det snart. Engelsk Immigration bliver næppe til meget, men den skandinaviske vil atter tage Fart. Og naar det sker, maa vi være færdige til at tage mod Strømmen. Vi maa sørge for at være og leve, saa at Danmarks Børn kan finde sig hjemme hos os.

Hvad saa med det engelske? Naar Immigranterne hører det engelske i vore Kirker, kommer de da aldrig igen? Men det behøver de jo heller ikke. Vi skal og maa ikke besvære dem med det engelske, det faar de jo nok af, naar de kommer her over. De er ved deres Ankomst indstillet paa at lære engelsk saa hurtigt som muligt, men undtagen i mulige Sprogklasser, skal de ikke have det fra os. Men vi skal lægge Mærke til, at Kirken fra Begyndelsen har været en Mangesprogs-Kirke. Som en Pinse-Morgengave forærede Herren Menigheden 17 Sprog paa een Gang, hvori den tolkede Herrens store Gerninger. Og Kirkens store Missionær-Forbillede, Paulus, siger: Jeg har været Jøderne en Jøde og Grækerne en Græker — alt for alle, om jeg dog kunde vinde nogle. Det skal vi lære at sige ham efter paa vor Vis: En Dansker for Danskerne — en Englænder for Englænderne, om vi dog kunde vinde nogle af dem for vor Herre og Frelser.

Men en Ting staar fast; dersom Immigrationen nu kommer vil vor danske Canadiske Kirkearbejde blive et Tosprogs Arbejde i mangfoldige Aar enten vi synes om det eller ikke.

A. T. S.

Anhang:

VOR DANSKE KIRKE — OG DET ENGELSKE SPROG

Af Holger Kløjgaard, London, Ont.

Der er vel nok adskillige af os, der som Mundheld har de velkendte Ord: „Hvad kan det nytte?“

Hvis vi overfører disse Ord til det daglige Liv og lever derefter, kan vi ligesaagodt gaa til Hjælpekassen med det samme.

Hvad der gælder i det daglige Liv, gælder ogsaa i Kirkearbejdet. Fra vor allerførste Arbejdsdag har vi Maalet at blive uafhængige, og vi har samme Formaal med Hensyn til vort dansk lutherske Kirkesamfund.

Ved vore Gudstjenester her har der i den senere Tid været en Pige, som gaar til Konfirmandsforberedelse. Forleden spurgte jeg hende, om hun forstod noget af, hvad hun hørte her, hvortil hun svarede: „Meget lidt.“

Jeg tænker tit paa, om vi, der er Danske af Fødsel, har den rigtige Forstaaelse af, hvad vi arbejder for. Arbejder vi for en Kirke, der skal bestaa, efter at vi er døde og borte — eller arbejder vi for en Kirke, der skal dø med os? — I sidste Tilfælde nærmer vi os Maalet med stærke Skridt.

Efter min Mening er Udvejen den saa snart som muligt delvis at gaa over til Brugen af det engelske Sprog — og derved muligvis at bevare den opvoksende Slægt for vor lutherske Kirke.

Dette Skridt er mangen Gang blevet drøftet indenfor Menighedsraadet her, og selv om vi prøver at forstaa Nødvendigheden af dette, er der dog noget i vort inderste, som gør Oprør derimod, med andre Ord — vi er stadig meget eensidige og vil nødtigt indrømme Nødvendigheden af at forandre vor Indstilling til Sprogspørgsmaalet.

Danmarksnyt

Dansk Pinse

Fjernt i sit Blund bag fjerne, fjerne Høje
lukker den gyldne Sol sit klare Øje.

Alt er saa tyst; kun høres gennem Lunden
enkelte Fuglefløjt bebude Morgenstunden.

Da sender Sol lidt Guld paa Skyens Flige;
undrende skuer vi Dag af Nat opstige.

Langt borte toner Landsbykirkeklokker;
mildt deres Jubelkor drager, kalder, lokker.

Bonden derhenne har hejst sit Flag paa Stangen,
lytter en Stund til Kirkeklokkeklangen.

Lærken har svunget sig højt mod Himmelblaaet —
højere — Fugl — end du har dog vor Tanke naaet.

Ind i Guds Rige fløj den Pinsemorgen,
frit som den flyver, der har bortgemt Sorgen!

— Ja, det er Pinse! Kirkens Klokker toner.
Sol sender Gyldenskær over Skovens Kroner.

Helligaandens Højtid saa med Sol vi stige
op over Mulmet til vort Jorderige.

Ud over Verden risler Solens milde,
lydløse Straalestrøm med Bud fra Livets Kilde.

Dybt i vort Indres dunkle Hjertekammer
tænd os — o Mester — Helligaandens Flamme!

Saa vi kan takke for, hvad vi fik givet:
Friheden, Freden, Glæden over Livet.

Saa vi kan samles under Kirkens Buer —
Børn kun af Støvet, som dog Himlen skuer.

Saa vi i Nuet aner Evigheden,
styrkes til Striden mildeligt af Freden!

G. Just Pedersen.

Fra det politiske Valg den 3. April. Man interviewer en Husmand:

— Jeg stemmer Stauning, sagde en Husmand til mig. Hvem skulde man ellers stemme paa. Tidligere gik man til Valg paa Parolen „Stauning eller Kaos“, og min borte Søn spurgte mig forresten dengang om, hvem den anden Person var, nu hedder det: „For Stauning og Handling“, og det er jo rigtig nok. For de andre Partier ka' nok snak', men ka' de handl'?

— Stemmer Husmændene ikke radikalt mere?

— Jo, de mere „fine“, ja og saa Lærerne, jo vor Degn er radikal, det har han været lige fra sin Seminartid for 26 Aar siden.

— Er De tilfreds med Regeringens Politik?

— Det er jo ikke let for Regeringen. Alle raaber paa Staten og paa Kommunerne men hvor i al Verden skal Pengene komme fra, det er ikke nemt. Jeg synes nu forresten, at Aldersrentenyderne faar for lidt. Det kunde godt være, vi skulde sætte Aldersgrænsen op igen fra 60 til 65 Aar, og saa give de enkelte Aldersrentenydere no-

get mere. Der er ogsaa for mange, der faar Invaliderente. A kjenner jen Invalid'rentenyder hær i æ Landsbøj, han var da it mere syg, end 'te han kund' rend' ned i æ Stationsbøj aa lav Ballad' Jaawh, Misbrug af Sociallovgivningen, det oplever vi jo nu sommetider, det kan ikke nægtes.

En Proprietær med temmelig stor Gaard:

— Jeg stemmer dennegang for Bondepartiet — for søgssvis. Jeg har tidligere stemt paa Venstre. Men jeg tror ikke mere paa Liberalismen — og paa dens Talsmænd paa Tinge. Venstre har jo ikke opnaaet det allerfjerneste derinde paa Rigsdagen, de er ikke dygtige nok. Hvor er de store Førere henne i Venstre?

— Skulde Venstre været gaaet med til Forfatningsforliget?

— Naa, nej det — nej, det har ikke den ringeste Interesse.

Sømandsmissionær Rasch er d. 27. Marts afgaaet ved Døden. Med ham er Indenlandsk Sømandsmissions gennem mange Aar bærende Kraft gaaet bort.

Vilhelm Rasch var født i Thisted 27. Oktober 1866, Faderen var Garvermester. Tidligt kom han til Sø og sejlede en Tid som Styrmand, men blev snart Navigationslærer ved den Navigationsskole, som dengang fandtes i Aalborg.

Mens han sejlede, blev han kristeligt vakt; særlig blev han grebet af den aandelige Bevægelse, han mødte blandt norske Skibsførere. Dermed var hans Vej givet. Han blev banebrydende for Indenlandsk Sømandsmission. Som Lærer i Aalborg begyndte han at arbejde blandt de Unge og blandt Søfolk. Da han efter Vilh. Becks Opfordring besluttede helt at hellige sig Arbejdet blandt Sømænd, begyndte han paa et Arbejde, der rent synligt førte til større Resultater, end han sikkert dengang drømte om.

Han medførte meget betydelige Evner til at grunde og organisere et saadant Arbejde. Han var en fremragende Organisator — det skyldes først og fremmest ham, at der nu findes 44 Sømandshjem i Danmark. Han forstod selv at arbejde, og han forstod at sætte andre i Arbejde. En klar Forstand havde han og en ualmindelig Kundskabsfylde, der kunde imponere Fagmænd baade paa kirkelige og andre Omraader.

Som Indremissionær med særlig Gerning blandt Søfolk oprettede han i 1898 Broderkredsen paa Havet, og det blev denne Sammenslutning, som i 1906 begyndte den Sømandshøjskole paa kristelig Grund i Svendborg, som den stadig har, i Tilslutning til Indre Mission. I Svendborg grundede han ogsaa det Sømandsbibliotek, som nu tæller 40,000 Bind, der cirkulerer ude paa Havet.

Aaret før var Indenlandsk Sømandsmission blevet stiftet med Rasch som Sekretær. Han flyttede saa til Aarhus, men var stadig paa Rejser med usvækket Kraft, til han for et Aarstid siden fik den Bronchitis, som slog ham ned.

Niels Bukh paa Tourne til tre Verdensdele. Det er karakteristisk for Niels Bukhs vældige Energi, at han paa Hjemturen fra sin sidste Opvisningsrejse i Sydamerika brugte Tiden over Atlanten til at udarbejde Planer for nye Udvidelser af Ollerup. En stor Arbejdsstyrke er allerede i fuld Gang med at bringe Planerne til Virkeliggørelse, og mægtige Buekonstruktioner har rejst sig paa den grønne Flade Øst for Hovedbygningen.

Niels Bukh faar ogsaa denne Gang Hjælp af baade nuværende og tidligere Elever, og det er under hans inspirerende Ledelse, Bygningerne skyder op. Ollerup synes aldrig at blive færdig. Man følger nye Bygninger til, hver Gang Rammerne sprænges, og Resultatet er blevet, at dansk primitiv Gymnastik i Dag foregaar i rene Luksusomgivelser. Helt fra Amerika kommer man rejsende til Ollerup for at gaa i Lære hos Niels Bukh, og Japan opdrager sin Ungdom efter hans System. Han har efterhaanden selv besøgt de fleste Egne af Kloden, og nye Invitationer indløber stadig, senest fra Amerika og Sydafrika, men ogsaa i Australien venter man de danske Gymnaster.

Niels Bukh er i fuld Gang med at træne sine Elitehold, der i Aar skal vise dansk Gymnastik i to Verdensdele, om disse nær forestaaende Rejser, siger han:

— Amerikaturen gælder Verdensudstillingen; Dansk-Amerikanerne har ønsket, at vi skal give Opvisning baade paa Danmarksdagen i New York den 5. Juni og paa Danmarksdagen i San Francisco den 17. Juni. I den mellemliggende Tid drager vi paa Tourne gennem Staterne og giver Opvisning i Philadelphia, Chicago, Cleveland og Los Angeles.

Til Efteraaret skal vi til Sydafrika, idet Unionens Undervisningsminister, Pellisher, der sammen med sin Hustru har besøgt Skolen her i Ollerup, har indbudt os og meddelt, at baade det økonomiske Grundlag og alt andet vedrørende Turen var sikret. Holdet bliver paa 17 mandlige og 13 kvindelige Elever, og vi rejser fra Southampton den 10. August. I syv Uger giver vi Opvisninger i alle de større sydafrikanske Byer. Rejsen fra By til By foretages i Rutebiler, saaledes at Gymnasterne faar set noget af Sydafrika.

— Vi er inviteret af Australien og Filippinerne, og saa snart jeg kan afse tre Maaneder dertil, gaar Rejsen den Vej. Jeg kan jo kun rejse om Efteraaret, da jeg underviser paa Skolen den øvrige Del af Aaret.

En af de andre store Planer, han for Tiden omgaas med, er at arrangere en Verdens-Gymnastik-Olympiade paa Ollerup i 1945, naar Skolen fylder 25 Aar.

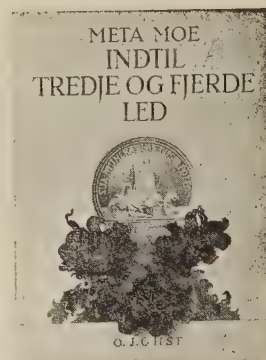
Alle Lande skulde repræsenteres, siger Niels Bukh, og jeg regner med, at hvert Land vil møde med højst 50 og mindst 25 Deltagere, Stævnet skal vare to-tre Uger.

Meta Moe

Indtil tredje og fjerde Led

En velskreven Roman om den arvelige Belastnings tunge Problem.

Bogens Tendens er, som dens Titel paaeger, at vise, hvorledes særegne syndige og umoralske Drifter og Tilbøjeligheder ofte arves baade i tredje og fjerde Led blandt Menne-skens Børn, og at dette syndige Arvegods tit tager Magten fra Arvingen, saa han bliver den daarlige Arvs Slave. Derpaa gives der talende Eksempler i Bogen. Men den fortæller ogsaa om Individet, som efter mange Solemærker at dømme har faaet en daarlig Slægtsarv og dog ved Troens Kraft og Selvbeherskelse vandt Sejr over det daarlige og blev gode og nyttige for Samfundet. 205 Sider. Pris netto \$1.35 indb. \$2.00.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

Blandt Landsmænd.

Pastor C. Rasmussen, Præst ved den danske Emanuels Kirke, Los Angeles, finder Tid til politisk Aspiration og blev opstillet som Kandidat for Councilman for Byens syvende Distrikt. Ved Byvalget 2 Maj vandt han en afgjort Sejr. Han bliver saaledes Repræsentant for ca. 100,000 Mennesker. Ja, hvorfor ikke? En Præst er vel mere alsidig uddannet og har bedre Kontakt med sociale Forhold end de fleste Forretningsfolk. Dertil kan man vente hos ham en indre Drift til Retskaffenhed og sympatetisk Forstaaelse i borgerlige Affærer. Alt for ofte bliver denne Stand afholdt fra direkte Deltagelse i civil Administration paa Grund af mistydet gejstlig Ærværdighed, trods det at intet Steds er Guds Rigets Princip mere tiltrængt og ingen har bedre Betingelse for at bringe dette end netop Præsterne.

Danmarks-Dagens Komiteen, som arrangerer for Dan-skernes Festlighed ved Verdensudstillingen paa „Treasure Island“ ved San Francisco har Kontor der i Byen paa 98 Oak St. Man husker at denne Begivenhed finder Sted 16-17-18 Juni. Kontoret besvarer gerne alle Ønsker om Oplysninger.

Danskerne og hvad dansk er har vakt forøget Interesse ogsaa ude i Denver, baade ved det kongelige Besøg fornylig og Danmarks Svar til den tyske Note. I Byens store Dagblade faar de særlig Omtale. I Søndagsudgaven 7 Maj fik vor kirkelige Anstalt i Brush en pæn Fremstilling i Billede og Tekst, ligesaa det danske Fodboldhold i Denver.

I Albert Lea, Minn. blev Kronprinsparret først mødt af Allan Andersen, 11 Aar, og hans lille Kusine Vera Jensen, paa Toget, der standsede blot 2 Minutter. Medens de overrakte en Buket røde og hvide Roser fremsagte Allan paa indøvnet Dansk: „Det er mig en stor Ære at byde Deres kongelige Højheder Velkommen til Albert Lea og jeg ønsker Dem en god Rejse gennem Landet.“ De to Gæster glædede sig ved Præsentationen og fik Anledning til at underholde sig med Børnene paa Vejen til Clarks Grove, da de ikke kom af Toget i Tide.

Gdynia-America Linien oplyser under Dato 26 April fra København, at der er intet om det Rygte at Kompagniet skulle have været i Underhandling med den franske Transatlantique Linie om et Salg af deres bekendte Dampere „Pilsudski“ til denne for at erstatte Tabet af Kæmpedampere „Paris“, der opbrændte fornylig i sin Hjemmedok. Den polsk danske Linie har rigelig Brug for sine Skibe foreløbigt for de mange Sommerrejsende.

En ældre Dansker, Laurids Petersen, der stammede fra Aalborg, afgik for nogen Tid siden ved Døden paa et Hospital i Southampton, L. I., efter Kvæstelser ved en Automobilulykke.

Laurids Petersen havde været noget af en Sørling, og i de senere Aar havde han modtaget Socialhjælp. Efter hans Død viste det sig, ifølge „Aalborg Amtstidende“, at han var en endog meget velhavende Mand. I hans Gemmer fandt man Aktier, Obligationer og kontante Penge til et Beløb af i alt 103,933 Dollars, og da Aktierne blev realiseret, steg Formuen til 133,777 Dollars. Efter at for-

skellige Udgifter ved Boets Opgørelse var trukket fra, blev der den nette Sum af 102,993 Dollars eller omtrent en halv Million danske Kroner tilbage. Heraf tog dog Skattevæsenet 50,000 Dollars, da den gamle Mand ikke havde betalt Skat i 21 Aar. Restbeløbet, omtrent 53,000 Dollars eller næsten en kvart Mill. Kr., tilfalder hans Arvinger, Emilie G. Hubbard, som bor i Southampton, L. I., samt tre Søstre og en Broder og tre Nevøer, der alle bor i Aalborg.

(Nordlyset)

Fra Indvielsen af den danske Pavillon paa Verdensudstillingen. I det mest straalende Solskin indviiede Kronprins Frederik Tirsdag den 2. Maj den danske Bygning paa Verdensudstillingen i New York. Mellem 8 og 10,000 Dansk-Amerikanere overværede Aabningshøjtideligheden, der fandt Sted i Front af U.S. Bygning og tilmed ligeudfor Danmarks smukke Hus.

En hjertelig og varm Hyldest fra de mange Mennesker slog op om Kronprinsen, da han sluttede sin engelske Tale med følgende Ord paa Dansk.

Jeg bringer en Hilsen hjemmefra Danmark, fra Kongen og Dronningen til de Tusinder af Mennesker i dette Land, der elsker og agter Danmarks Navn.

En fornem Reception

Allerede Klokken 11 om Formiddagen begyndte Festlighederne paa Verdensudstillingen i Anledning af den danske Dag.

Paa dette Tidspunkt ankom Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid omgivet af militær- og politimæssig Eskorte. Foran „the Federal Building“ paraderede Soldater fra Hær og Flaade. Medens Kronprinsessen underholdt sig med Mrs. Whalen, skridtede Kronprins Frederik ledsaget af Commissioner Flynn Fronten af.

De kongelige Højheder var derefter Gæster ved en Reception som Mr. Grover Whalen gav i Federal Building. Til Stede var en lang Række fremragende dansk-amerikanske Navne i New York. Ved Receptionen, hvor saavel Kronprinsen som Kronprinsessen underholdt sig livligt med alle Gæsterne, blev serveret Champagne og Sandwich til Akompanement af Orgelmusik. (Det er sikkert første Gang at der er spillet Orgelmusik ved en Reception, men det maa altsaa være hvad Amerikanerne forstaar ved „The World of Tomorrow“).

Receptions-gæsterne og de kongelige Højheder var derefter indbudt af La Guardia til Frokost i den meget smukke Perylon Hall.

Her udbragte Mr. Grover Whalen en Skaal for Kongen og for Kronprinsen, Kronprinsessen samt for Præsidenten.

Af Hensyn til Aabningshøjtideligheden, der skulde finde Sted præcis Klokken 2:30, brød man hurtigt op fra Frokosten og begav sig til Nationernes Gade, hvor Højtideligheden skulde finde Sted.

Højtideligheden.

Paa den store Festplads var der rejst en mægtig Tribune og bag Talerstolen, sad de indbudte Gæster. Mellem 8 og 10,000 Mennesker havde samlet sig paa Festpladsen, da Kronprinsen ankom, og Jubelen vilde ingen Ende tage, da de alle fik Øje paa de kongelige Højheder.

Højtideligheden indlededes med den amerikanske Nationalsang, og derefter gik den danske Minister i Amerika Hr. Otto Wadsted til Mikrofonen. Ministeren tolkede i sin Tale sin Glæde over at Kronprinsparret var kom-

men til Amerika og til Verdensudstillingen i New York. Det havde været det store Ønske, sagde Ministeren, lige siden man begyndte at tale om en dansk Pavillon paa Verdensudstillingen.

Minister Wadsted introducerede derefter de forskellige Talere. Først kom Formanden for den danske Komite Direktør August Holm til Mikrofonen.

When, back in 1937, the first plans were made for Denmark's participation in the New York World's Fair, the Committee in charge had certain hopes. One of the most ambitious was that Their Royal Highnesses the Crown Prince and Crown Princess of Denmark would officiate at the dedication of the Danish building at the Fair.

This hope we see realized today. I am certain that I express the feelings of everyone in extending the most sincere thanks to their Royal Highnesses for their presence here today, a day that will be remembered forever in the history of Danish-American relations.

Direktør Holm sluttede sin Tale med: „As President of the Danish Exposition Committee I had the honor of conducting the first negotiations with the New York Fair Officials on our participation in the Fair, and it is with great pleasure that I look back upon my dealings with the many prominent men in the Fair Administration. I wish to express to them my deep appreciation of their kindness and fairness, and I very much hope that our part in the Fair, modest as it is, may be found worthy in quality and meet with your approval.“

Efter at Commissioner Flynn havde talt ganske kort, traadte Operasanger Lauritz Melchior hen til Mikrofonen og sang den skønne danske Sang „Der er ingen Ting der maner som et Flag der gaar til Tops“. Et stærkt Bifald hilste den populære og dygtige Sanger for hans smukke Indsats ved Højtideligheden. Efter at den danske Udstillings Generalkommissær Redaktør Roger Nielsen havde talt, bød Verdensudstillingens Præsident Mr. Grover Whalen Kronprinsen og Kronprinsessen Velkommen til New York World's Fair. „We welcome you here“, he said, „in our hearts. We are honored by your coming here on the third day of the Fair to open the Danish Pavilion in the Hall of Nations. No nation, however, has a more fitting place in the New York World's Fair than Denmark.“

I hope that upon your return to Denmark you will find opportunity to express to His Majesty King Christian, and to your people, the gratitude of the New York World's Fair, which I have transmitted to you in these words. Denmark and Amerika are united as always, in a bond of international friendship.“

Kronprinsens Tale.

Det højtidelige Øjeblik, hvor Kronprins Frederik skulde tale, var nu forestaaende. Pressefotograferne og Filmsfotograferne havde alle gjort deres Apparater klar til at „skyde“. Minister Wadsted gik til Mikrofonen og introducerede Danmarks Kronprins. I samme Øjeblik Kronprins Frederik rejste sig fra sin Plads, intonerede Musikken den danske Nationalhymne: Kong Kristian. De Tusinder af Mennesker rejste sig og alles Øjne var rettet mod Kronprinsen der stod rank som et Lys foran Tribunen. Det var et meget bevæget Øjeblik, det var Minutter der her gik, som alle, der var til Stede, ingensinde vil glemme.

I samme Øjeblik Musikken holdt op gik Kronprinsen til Mikrofonen, og inden han begyndte sin Tale, som vi

gengiver i Helhed; sprang ca. 30 Fotografer op paa Tribunen for at fotografere Hs. kongelige Højhed.

Paa ulasteligt Engelsk førte Kronprinsen sin hele Tale igennem. Hvert Ord var tydeligt og klart.

Mr. President, Ladies and Gentlemen, begyndte Kronprinsen!

Four weeks ago for the first time we set foot on American soil. With great expectations we had left Denmark. Each day of our voyage, as we approached our goal, we became more and more anxious to see for ourselves all the beauty and greatness of this continent, all the ingenious achievements of American thought, of which we had been told and had read for years. And then on April 6th — a day we shall never forget — on a glorious spring morning, we landed on the coast of the Golden State. For four weeks, our life has been a constantly changing line of colorful events, even beyond what we had ever expected. The warmhearted welcome of the American people, in your great cities — lastly here in New York — at our stops in small country-towns, or on the roadside, made us feel quite at home. And, in state after state, city after city, we had the joy to meet all the many thousands of Danish birth and descent. Everywhere we have been told that they are highly esteemed as good and loyal citizens and we are glad to feel, how sincerely they cherish the heritage and memories of their old native country.

To all and everyone who have on our journey so wholeheartedly received us with open arms the Crown Princess and I bring today on this solemn occasion our greetings and warmest thanks.

And now we have reached the climax of our journey, America's greatest city: New York — and its World's Fair.

For years Denmark has taken an active part in the great international expositions, and, when you summoned the nations of the world to meet here we were glad to accept your kind invitation. The work was started and today the time has come for showing what has been accomplished. We have endeavored to keep our exhibits in tune with our country and, furthermore, to give you a picture of certain specific sides of Danish activities.

In later years American authors and writers have eloquently interpreted to the American reader features of our political and social, our economic and educational life. Here is a large field where we have much in common — in many ways the same problems. The Danish Exhibition has been planned to show how far we have progressed just along these lines. But apart from that — the ultimate aim of a great international Exposition as your World's Fair, is to promote the understanding and good will between the nations. I venture to hope that our participation in this Fair may prove one more important contribution to the strengthening of the ties of warm friendship, that have so happily existed for more than one and a half century between the United States and Denmark.

In that hope and in that spirit I have the great pleasure to dedicate the Danish Pavilion at the New York World's Fair of 1939 to the everlasting friendship between our two countries and people. — I thank you.

Da Kronprinsen havde sluttet sin officielle engelske Tale, bragte Kronprinsen en Hilsen til alle Landsmændene paa Dansk. Det var atter et af de mest bevægede Øjeblikke under hele Højtideligheden, det var en Hilsen

som fik Taarerne frem i manges Øjne. Derefter sang Melchior Sangen „I Danmark“, af Georg Rygaard, og bevogtet af en stærk Eskorte begav Kronprinsparret sig over for at indvie og aabne Danmarks Hus.

Efter en hastig Rundtur i Danmarks Hus, hvor der faldt mange rosende Ord baade til højre og til venstre, begyndte den store Defileringskur i Stueetagen. Trængslen var enorm, alle vilde hilse paa Kronprinsen og Kronprinsessen og i hundredevis af Haandtryk blev udvekslet. Vi ved ikke, hvor mange Haandtryk Kronprinsparret har udvekslet med Dansk Amerikanere under hele Deres Rejse igennem Amerika, men det er givet, at det har været Haandtryk, der for mange Dansk Amerikanere har været af en stor og dyb Betydning. Det samme var Tilfældet i den danske Pavillon.

I Operaen.

Trætte og udmattede kørte Kronprinsparret ved 4:30 Tiden hjem til Deres Hotel. Andre Begivenheder ventede. Om Aftenen var Kronprinsparret Lauritz Melchior Gæster ved en Galla- og Festforestilling i Metropolitan Operaen, hvor man opførte „Lohengrin“ med Melchior i Titelrollen. Mellem 1 og 2 Akt følte Kronprinsessen sig utilpas og forlod ubemærket sin Loge og kørte hjem til sit Hotel. Dagen efter, om Onsdagen, skulde den store Festmiddag paa Waldorf Astoria finde Sted, og det var af stor Betydning at Kronprinsessen var til Stede der. Efter Forestillingen i Operaen tog Kronprinsen til en Fest-Supper i den svenske Restaurant „Gripsholm“, hvor Melchior ligeledes var Vært. En Række af Operaens Stjerner var her samlet for at hylde Danmarks musikalske Kronprins.

Onsdag Aften Klokken 7 samledes 1100 Mennesker til den store Festmiddag paa Waldorf Astoria for at være sammen med og hylde Danmarks populære Kronprinspar. Det vil være umuligt her at komme ind paa et nærmere Referat af den store og uforglemmelige Fest. Utallige Taler blev holdt og Danmark, og de mange Baand der knyttede Danmark og Dansk Amerikanere sammen blev mindet i Ord og Toner.

Kronprinsen og Kronprinsessen vender tilbage til Danmark

New York. Efter en begivenhedsrig og interessant Rejse gennem United States, fra California til New York,

hvor de som Højdepunktet af Deres Ophold her i Landet, aabnede den danske Pavillon paa Verdensudstillingen i New York, den 2nden Maj, afsejlede Deres Kgl. Højheder Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid, til Danmark med Cunard White Star's Liner Queen Mary. Hele deres Følge, som havde ledsaget dem paa Turen, rejste med dem paa den 81,235 Ton store Liner. De bestod af følgende: Hofdame til Kronprinsesse Ingrid af Danmark; følgende: Hofdame til Kronprinsesse Ingrid af Danmark-Comtesse Sybille Malvina Lonny Reventlow; Kammerherre til Kronprins Frederik af Danmark - Kommandør-Kapt. Johan Vilhelm Filip Vest, R.p.p.; Adjudant til Kronprins Frederik af Danmark - Kapt.-Lieutenant Philip Carl Weilbach; en Herre fra Udenrigsministeriet.

Fra Litteraturens Verden

NOGLE GODE PINSEBØGER

Pinsen faar mere og mere Opmærksomhed i Læsekredsen. Det er et godt Tegn. Ingen som den minder om Aanden, Arbejdet og Anledningerne i Guds Rige paa Jord. Og det er jo her at Livet har sat os Stævne, ikke i det himmelblaa.

Af engelske Bøger kan anbefales følgende i Forbindelse med Pinsen.

(1) „**Filled with the Spirit**“ af H. G. Randolph, 64 Sider, 30 cts. Forfatteren er en af Lærerne ved den bekendte lutherske Bibelskole i Minneapolis „L. B. I.“ og Bogen kaster et skrifttro Lys over Aandens Gerning i troende Menneskers Liv. Den har opnaaet en stor Udbredelse.

(2) „**The Christ of every Road**“ af E. Stanley Jones, The Abington Press, 271 Sider indb. \$1.00. Den verdenskendte Missionsprædikant i Indien har i denne Bog (udkom 1930) givet en Forstaaelse af Pinseaaandens Virkning udadtil gennem Menigheden, som i mange Tilfælde er slaaende. Læs f. E. Kapitlet om „The Lost Chord“. Hvilke Muligheder oprulles ikke for en i Sandhed aandsfyldt Kristenhed!

(3) „**Pentacostalism**“ af H. J. Stolee. Ogsaa denne Forfatter er Medlem af Bibelinstitutet i Minneapolis. Hans Formaal med Bogen er nærmest at klarlægge Forskellen mellem Sandhed og Løgn i Pinsebevægelsen, særlig som denne har yttret sig i vore Dage. Her har man en værdifuld Vejleder overfor flere nye Sekter som mener sig særlig fyldt af Aanden og dens besynderlige Virkninger.

Faas i Danish Luth. Publ. House.

PCJ.

OVER STATERNE af Hakon Mielche.

Hasselbalchs Forlag, København, 351 Sider.

„Da „Jyllandsposten“ den 4. Feb. 1938 sendte mig over Atlanten med MS „Batory“ og gav mig som Opgave at opdage Amerika endnu en Gang og beskrive mine Indtryk i tres Hellsidesartikler, mente jeg i ungdommelig Optimisme, at det skulde jeg nemt klare. Da jeg havde været 14 Dage i New York, var jeg klar over, at den Nød, man havde bedt mig knække, var større end nogen anden, jeg havde set.“ Med disse Ord indleder den rejsevante og dygtige danske Journalist sit Forord i Bogen. Ved første Syn giver den Indtryk af, at være i Slægt med den Slags Rejsebeskrivelse, som en anden men meget tidligere dansk Avismand skrev om vort Eventyrland, nemlig Henrik

Cavling, efter et Besøg herovre. Nærværende Værk er næsten to Tommer tyk, just ikke overdrevet illustreret, og Format er oktav. Men det er en uhyre Mængde Oplysninger og træffende Observationer, denne Turist leverer efter kun et Par Maaneders Biltur rundt i Staterne. Selv mange af os, der har været herovre en Livstid og fartet en Del omkring, kan lære adskilligt fra Hr. Mielches Fortælling. Sproget er livligt og Fremstillingen vel rigelig, hvad Omstændighedsbeskrivelse angaar. Pennen er dypet dybt i Journalistsværten og klatter til Tider. Noget nyt men oplivende under Læsningen er de mange Randtegninger af vedrørende Situationer. Skønt Bogen koster uindbunden Kr. 10.00 (ca. \$2.50) er den værd at købe, thi Forfatteren har et nok saa sikkert Indblik og skriver ud fra et etisk Synspunkt. Han fandt, at ikke alt herovre smager af Paradis, men i det store hele var han „vældig betaget“.

PCJ.

Et Par engelske Bøger der er værd at mærke sig.

En iblandt os velkendt luthersk „Reading Club“ anbefalede for Marts Maaned bl. a. et Par Bøger, som antyder at have særlig Interesse hvad Titel angaar. Den ene er JAPAN DEFIES THE WORLD, skrevet af den am. luth. Pionermissionær i Japan James A. B. Scherer. Han drog til den opgaaende Sols Land allerede i 1892 som Lærer, og efter sin Tilbagekomst har ofte besøgt Landet. Derfor er hans Analyse af Situationen bag det, for os at se, uretfærdige Erobringstog i Kina grundet paa, ikke alene indgaaende Kendskab til Emnet, men ogsaa Kærlighed til det japanske Folk, hvis Militærklike han dog afskyr. En Anmelder skriver, at det er en overraskende oplysende Bog, som vil ryste Amerika ved sin Aabenbarelse af den frygtelige Sandhed om Japans Motiver og Metoder.

Den anden Bog er en Fortælling SOYA, af Agnes Scott Kent, som omhandler en Jødekvindes Skæbne, først i Europa og senere i Amerika. Født 1905 i et godt Hjem i Rusland blev dette ødelagt af Kosakkerne og den lille Pige landede imod sin Vilje i New York, hvor hun maa kæmpe for sin Tilværelse. Men under de befriende Forhold herovre taber hun ogsaa Tilliden til Judaismen men bliver Bytte for flere forskellige Lærdomsvejre. Anmelderen siger, at Bogen indeholder et Væld af praktisk Oplysning,

baade om Jødelæren og de gængse Sekter, saasom Christian Science, Communismen og Spiritualismen.

Den førstnævnte Bog koster \$2.50, den anden \$1.50. D. L.P.House kan anskaffe dem.

PCJ.

KONGEPARRETS FESTLIGE MODTAGELSE PAA SKAGEN

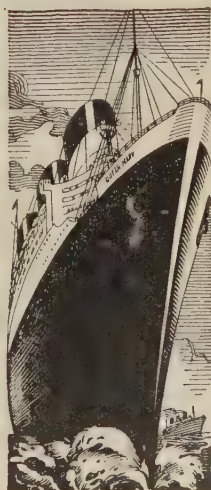

Det er i Aar 25 Aar, siden Kongeparret flyttede ind paa Klitgaarden ved Skagen, i hvilken Anledning der blev givet Kongeparret en festlig Modtagelse, da Majestæterne forleden kom dertil. Flagene vajede fra alle Huse og fra de utallige Fiskekuttere i Havnen, og foran Klitgaarden var rejst en Æresport. Ovenfor ses Kongeparret ved Ankomsten til Skagen.

A peerless workman's triumph
DAVID SMITH'S
A COMMENTARY ON
THE FOUR GOSPELS

Three compact volumes
MATTHEW: MARK: LUKE: JOHN
For preacher, teacher, and layman
Written with piety and erudition

Per volume, \$3.50; The set, boxed, \$10.00
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebr.

GO TO DENMARK

in the world's fastest liner
QUEEN MARY May 24
via Cherbourg and Paris or via London
AQUITANIA May 31, June 14.

MID-SUMMER EXCURSION QUEEN MARY.....JUNE 7

Join this gala trip—see the New York World's Fair and Paris or London en route. Travel overland from Cherbourg, or via the North Sea.

Conducted by MR. W. S. HARLING, CHICAGO

Other Personally Conducted Trips
BRITANNIC Escorted by Rudolf Olsen MAY 27
GEORGIC Escorted by H. C. Forsberg JUNE 10
For full information, see your local steamship agent or

CUNARD WHITE STAR

New York, N. Y. — Chicago, Illinois
Minneapolis, Minnesota — Los Angeles, Calif.
San Francisco, Calif. — Seattle, Washington

Mundheld om Hekkenfeldt

Det var ret almindeligt, at Præsternes Udlæggelse af Sjælens Fordømmelse og Helvede blev baseret paa Hekla. Og det var nogle kraftige Skildringer, der undertiden tordnedes fra Prædikestolene — saa kraftigt, at mange af dem endnu lever i Folks Fortællinger den Dag i Dag.

Djævelen skulde sidde midt i Flammehavet, kogende og stegende de fordømte Sjæle. Af og til skulde han tage en Mundfuld blødkogte Sjæle, tygge dem godt og siden spyt-

te dem op i Kraterets Isvægge, hvorfra de evige Storme under Lyn og Tordenbrag skulde feje dem ned i Flammerne igen.

Almindelig kendt er ogsaa Udtrykket: Rejs ad Hekkenfeldt til — som uden Tvivl har heddet: Rejs ad Hekla til!

I den graa Oldtid — beretter Sagnet — boede paa Island to Troid-Søstre, hvoraf den ene hed Katla. Hun boede i et Bjerg, der senere fik hendes Navn. Naar Troidkvinden Katla blev urolig, saa rørte Bjerget paa sig.

VOR KIRKES FREMTID

beror paa vore velunderrettede og ret-tænkende Menighedsmedlemmer.
Hver Holder søger at erholde en ny Holder
Lokalagenter ønskes! Pris per Aar \$2.00.

BESTILLINGSEDEDEL.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.
Behag at sende „Luthersk Ugeblad” til

Adresse:.....

Vedlagt find \$..... for Aar-
gang af Bladet.

Hermed sendes ogsaa Opbetaling af
Bladet forAar, \$2.00 per Aar-
gang.

Venligst,

3 STORE FÆLLESREJSER

Til DANMARK

Under personlig Ledelse af

VELKENDTE

DANSK-AMERIKANERE

Fra 6. JUNI—

New York 20. JUNI—

13. JULI—

UNGDOMSGRUPPER

Til specielt reducerede Priser
i Tredie Klasse

Fra 10 til 19 Aar

Under 10 Aar

\$133.50

\$66.75

U. S. A. Billetskat \$5.00 og Indvan-
dringsskat for Fremmedborgere
\$2.00 er ikke iberegnet

Forlang udførlige Oplysninger Fart-
plan osv., fra Deres Agent eller

Gdynia America Line

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark
4 AFSEJLINGER FRA NEW YORK
DIREKTE TIL KØBENHAVN

MS „GRIPSHOLM” 31. Maj
SS „DROTTNINGHOLM” 12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøte-
borg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over
Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Sven-
ske Liniens Specielt Særtog Gøteborg—København (ca.
5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg:

3. Juni; 1., 13., og 24. Juli, 19. og 29. August

Udelukkende Skandinaviske Officerer,
Betjening og Kost

Forlang detaljerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave. Chicago Illinois
526 Second Ave., S. Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

FOR AT TILFREDSSTILLE DE UTALLIGE FORESPØRGS-
LER FRA DANSKE PASSAGERER, HAR SVENSKA AME-
RIKA LINIEN BESLUTTET, YDERLIGERE AT TILFØJE,
EN DIREKTE AFSEJLING FRA NEW YORK TIL KØBEN-
HAVN, NEMLIG:

MS. „GRIPSHOLM” 31. Maj

FOR ANDRE DIREKTE AFSEJLINGER TIL KØBENHAVN,
SE OVENSTAAENDE ANNONCE.

SWEDISH AMERICAN LINE

I. C. A. Carlsen-Skiødt

Købmand Lyngdal og Sønner

Det er Nummer 7 af Forfatterens Romaner. Hans Bøger er nu trykt paa Dansk i over 90,000 Ekspl. Lyngdal er en sejt Vestjyde som med Energi oparbejder en stor Forretning i København i forrige Aarhundrede. De to Sønner er vidt forskellige. Den ene bliver ogsaa Købmand, men mangler Faderens Soliditet og Energi. Den anden Søn bliver Præst og Hedningemissionær. Handlingen giver saaledes Stof til

Konflikter og Brydninger, som Forfatteren med øvet Haand og betydelig Fremstillingssevne udreder for Læserne. 264 Sider. Pris netto \$1.50, indb. \$2.25.

Axel Beck

Den gamle Præst og andre Fortællinger

Forfatteren har tidligere skrevet en Række Romaner og Memoirebøger. Som Novelleforfatter staar han højt. Denne Samling vil nok bane sig Vej. 164 Sider. Pris netto \$0.90.

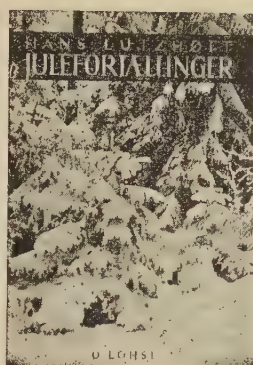
Naar Lampen tændes

Fortællinger samlet af
Emil Steenvinkel

Det er 4. Samling der udsendes. Titlen er indarbejdet og Bogen har nu en fast Kundekreds.

Indhold: Forord med Digt af Karl Lindquist. — Da vi fik Besøg af Amtmanden. Af Jørgen Falk-Rønne. — Granatkorset. Af Anna Ebbesen. — Da Grevens Dobra blev skudt. Af P. Hansen Skovmoes. — Simon, der ikke vilde holde Jul. Af Karen Plovgaard. — Da store

Bjørn blev lille. Af Karl Lindqvist. — Kulsvierens Bekendelse. Af Emil Steenvinkel. — Den blinde. Af Jørgen Falk-Rønne. — Galionsfiguren. Af Marie Dinesen. — Hr. Otto og de Sejrs-Mænd. Af Niels Larsen. — Petrus Kateket. Af Karen Plovgaard. — Den eneste Streng. Af Karl Lindqvist. — Den sorte Gris. Af Jørgen Falk-Rønne. — Et Besøg. Af Niels Larsen. — Skyggen. Af N. P. Madsen. — Vækkeuret. Af J. C. A. Carlsen-Skiødt. — Den hvide Flødekande. Af Jørgen Falk-Rønne. — Hvordan Stefan fik Kald. Af Sigurd Elkjær. — Papirsaksen. Af Emil Steenvinkel. — Provstinden. Af Sigurd Elkjær. — En Mandfolketragedie. Af Emil Steenvinkel. 158 Sider. Pris netto \$0.90.

Hans Lützhøft

Julefortællinger

Det er fjerde Oplag af disse Fortællinger, som har været udsolgt i adskillige Aar, men som bliver efterspurgt. Stiftsprovstens Fortællinger bliver aldrig forældede. 63 Sider, Pris netto \$0.60.

Clemens Sørensen

Mod Strøm og Vejr

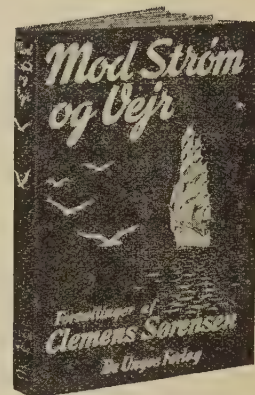
Forfatteren, der var Sømand, før han blev Præst, fortæller følgende om sig selv:

Mit Liv har været Skueplads for to kæmpende Magter: Kærligheden til Havet og min Gerning der og et brændende Ønske om at blive Præst for det Folk, som ved, hvad det er at længes.

Ønsket om at blive Præst sejrede, og efter vel overstaaet teologisk Embedseksamen blev Clemens Sørensen i Efteraaret 1935 af Dansk Kirke i Udlandet sendt til Vancouver, blandt hvis danske

Befolkning han siden har øvet en

Præstegerning. Præstekjolen har dog ikke formaaet at skjule Sømanden, hvad de foreliggende Fortællinger tydeligt bærer Vidnesbyrd om. 142 Sider. Pris netto \$1.00.

Gudrun Skovhus

Familien paa Solhøjen

Oversat fra Norsk af E. Garde Af Forfatterinden udsendte Forlaget i 1936 „Søster Kora.“ I denne nye Bog optræder til Dels de samme Personer. Det er ikke en Fortsættelse i den Betydning, at den nye Bog ikke kan læses uden, at „Søster Kora“ maa læses først. Men en vis Sammenhæng er der mellem de to Bøger.

En fin, varm, ja gribende Skildring, som vil læses med Glæde. Pris netto \$0.60.

**DANMARK, VORT LAND
I BILLEDER OG TEKST**

(Bogen indeholder

ialt 90 smukke Fotografier, som er udført og trykt paa fornemt Kunsttrykpapir og ledsaget af dansk og engelsk Tekst under hvert Billede. Omslaget, hvorpaa der er et pragtfuldt helsides Billede af Kronborg, er lakeret, og Bogen leveres i en Kartonæske lige parat til Forsendelse.

Pris \$1.25, portofrit tilsendt

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
Blair, Nebraska

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Previously acknowledged	48045.73	4493.26	7252.14	8677.09	9152.07	3208.94	6258.67	902.96	7724.33	376.27
Lea, Minn., Trinity Luth. Church	41.15		41.15							
Ill., Sunday School of Ebenezer Luth. Church	19.21			19.21						
P. Nielsen Estate, Chicago, by Dr. N. C. Carlsen, Attor- ney in Fact	96.00	16.00	16.00		16.00	16.00	16.00	16.00		
Northfield, Minn., Mrs. Ferdinand Miller, in memory of Mrs. Andersen, Glendale, Calif.	5.00								5.00	
Idaho, Miss Nana Nielsen, in memory of Mrs. A. M. Glendale, Calif.	5.00		5.00							
Idaho, P. H. Miller	1.00								1.00	
Mich., St. Thomas Luth. Church	57.40			57.40						
Mont., Pella Luth. Church	40.00		20.00						20.00	
Wis., Our Savior's Luth. Sunday School	9.55		5.00						4.55	
Wis., First English Luth. Church, one-third mission offer.	14.61				14.61					
Minson, Minn., English Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00						
Sidney, Mich., Immanuel Luth. Church	2.87				2.87					
Falmouth, Me., Emmaus Luth. Ladies' Aid	10.00			10.00						
Albert Lea, Minn., in memory of Donna Jean Zettrich, for the Vaupaca Children's Home, from the following friends: Mrs. Charles Svendsen, Mrs. Sophus Rasmussen, Miss Mayme Frandsen, Mrs. Otto Nelson, Mrs. Art Kraske, Mrs. Karl Knutsen each 25c, Miss Hilda Romer, Mrs. Carl Wayne each 50c, Mrs. Carl Nelson 25c, Mr. and Mrs. Eli Hansen 35c, Mr. and Mrs. Carl Axelsen 17c, Mrs. Marie Hansen \$1, Mr. and Mrs. John Nielsen \$1, Mr. and Mrs. Axel Christensen 25c, Mr. and Mrs. Andrew M. Andersen 25c, Mr. and Mrs. Chris Andersen 25c, Mr. and Mrs. Marinus Jensen 25c, Mr. and Mrs. Enoch Hansen 25c, Mr. and Mrs. Fred Romer 25c, Mr. and Mrs. Milton Highby 25c, Mr. and Mrs. Joe Larsen 25c, Mr. and Mrs. Chris Holmggaard 25c, Mr. and Mrs. McCord 25c, Mr. and Mrs. Carl Nelson 25c, Mr. and Mrs. Thorvald Sorensen 50c, Mr. and Mrs. P. Mortensen 50c, Mr. and Mrs. Walter Jensen 50c, Mr. and Mrs. H. P. Hansen 50c. Total	10.00	10.00								
Portland, Ore., Bethany Sunday School	4.00					4.00				
Laurel, Nebr., Danish Luth. Church	10.00		10.00							
Orum, Nebr., Danish Luth. Church	10.00			10.00						
Ruthven, Ia., Ethel and Mary Ruth Christiansen, in memory of Donna Jean Zettrich, for the Elim Home, Elk Horn	1.00	1.00								
Oil Bluffs, Iowa, Our Savior's Luth. Church	33.63				33.63					
Oil Bluffs, Ia., Tom Jensen	2.00				2.00					
1938-39 Budget \$57,715.00. Total amount received to close of fiscal year	48428.15	4520.26	7349.29	8783.70	9221.18	3228.94	6274.67	918.96	7754.88	376.27

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America, Blair, Nebr., May 11, 1939. H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Previously acknowledged	3522.40	1503.25	1318.04	493.98	207.13
Sorensen P. Nielsen Estate, by Dr. N. C. Carlsen, Attorney in Fact	32.00		16.00	16.00	
Spencer, Ia., Mrs. P. H. Miller	1.00	1.00			
Salt Lake City, Utah, LeRoy Thompson	2.00	2.00			
Greenville, Mich., St. Paul's Luth. Ladies' Aid	10.00	10.00			
Chicago, Ill., W.M.S. of Golgotha Luth. Church, collection at meeting of Rev. Girtz	10.00	10.00			
Sidney, Mich., Immanuel Luth. Church	5.03	5.03			
Racine, Wis., Sunday School of Our Savior's Luth. Church	15.00		15.00		
Trufant, Mich., St. Thomas and St. John's Congregations, offering at joint meeting	32.00	32.00			
Total received for extra synodical missions	3629.43	1563.28	1349.04	509.98	207.13

Received with thanks. Blair, Nebr., May 11, 1939.

H. J. Hansen, Syn. Treas.

HOLMAN BIBLES

NEW BLACK-FACED TYPE TEACHERS' BIBLE

The very latest and newest Teachers' Bible published, and it includes every possible improvement in Bible making. The type is a clean, clear, sharp Black Face, which is printed on the finest paper obtainable. Easy to read (can be read in the dimmest light), and is just the page for those suffering from impaired eyesight. Compact in size, light in weight, easy to carry.

Absolutely flexible binding. Contains Old and New Testaments, Treasury of Biblical Information, Practical Comparative Concordance, Oriental Light on the Bible, Four Thousand Questions and Answers, Fifteen New Maps in Colors, about 1500 pages in all.

Size, 5¼ x 7¼ inches.

Specimen of Type
**THE LORD is my shepherd
I shall not want.
He maketh me to lie
green pastures: he leadeth
me to the still waters.**

No. 4412. Bound in Seal Grain Morocco, with overlapping covers, rounded corners, red under gold edges. Silk head bands and silk marker.

Price—Post Paid 4.20

No. 433X. Holman India Paper. Algerian Morocco, Leather Lined, Silk Sewed, Divinity Circuit, round corners, carmine under gold edges, silk head bands and silk marker, same type and Helps as above.

Price—Post Paid 9.35

DANISH LUTHERAN PUBLISHING
HOUSE

TIL DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

Amerika - Danmark Skibe

PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.

Danske Kokke og Hovmestre.

Afsejlinger fra New York

Juni 6, 20; Juli 2, 13; Aug. 5, 23; Sept. 6, 17; Okt. 1, 11, 25

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Stor Forældre- og Fællesrejse

Fra København den 2. Juli

BILLIGE BESØGELSES REJSER TIL

VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG

SAN FRANCISCO

Forlang nærmere Oplysninger angaaende specielle
reducerede Rundrejse-Rater.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.

32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.

433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.

Union Trust Bldg., Pittsburgh, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: N iels Juelsgade 10, København K.

Luthersk Arbejd

„LADER OS HOLDE FAST VED BEKENDELSEN.”

19 AARG.

BLAIR, NEBRASKA, DEN 31. MAJ 1939

NR. 22

Dr. J. P. Nielsen, Seminariets Forstander

VOR SKOLES ARBEJDERE

Past. L. Siersbeck, Skolens Forstander

Dr. C. B. Larsen
Caroline Johnsen

Past. P. Nyholm
George H. Hartwig

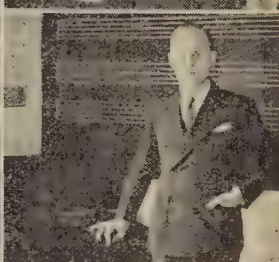
Dr. C. A. Hansen
Anna C. Wind

Dr. H. F. Swansen
Walter Lyche

Dr. S. M. Jacobsen
Elwood Kraft

H. Shadle
Sena Bertelsen

Jean A. Larson
Gladys M. Berger

C. W. Harvey
Art Merrill

Winifred Selby
Paul Hansen

B. Langenfeld
M. Goldbeck

TRINITATIS SØNDAG.

Det hellige Evangelium skriver Evangelisten Matthæus, 28 Kap. 18-20 saalydende i Jesu Navn: —

„Og Jesus traadte frem, talte til dem og sagde: Mig er given al Magt i Himmelen og paa Jorden. Gaar derfor hen og gør alle Folkeslagene til mine Disciple, idet I døber dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet eder. Og se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende!“

„O Dyb af Guds Rigdom og Visdom og Kundskab! hvor uransagelige ere hans Domme og hans Veje usporlige! Thi hvem har kendt Herrens Sind? eller hvem blev hans Raadgiver? eller hvem gav ham først, saa at der skulde gives ham Gengæld derfor? Thi af ham og ved ham og til ham ere alle Ting; ham være Ære i Evighed! Amen.“ Gl. Epistel Rom. 11: 33-34.

For godt 150 Aar siden under de amerikanske Koloniers Frihedskamp skulde en Flok Soldater flytte en tung Træstamme, som spærrede Vejen. Den kommanderende Korporal befalede sin Trop at tage fat og hæve den. Selv blev han roligt siddende paa Hesten og saa til. Men Blokken var for tung; de magtede ikke at flytte den. En Herre kom ridende op fra Baggrunden. „Hvorfor hjælper du ikke?“ spurgte han Officeren.

„Jeg“, raabte denne hidsigt, „jeg er jo Korporal.“

Den fremmede steg ned af Hesten og stillede sig ved Siden af Soldaterne. Han var kraftigere end dem alle. „Nu, unge Karle, lad os prøve igen — hiv!“ Afvejen kom Forhindringen.

Roligt steg Herren til Hest og vendte sig saa til Korporalen: „Næste Gang, Hr. Officer, at De har en Bjælke der er for tung for dine Mænd at flytte, saa send Bud efter Generalen.“

Den fremmede Rytter var — George Washington.

DEN DANSK-AMERIKANSKE MISSION

Af Digterpræsten Adam Dan

Anm. Vi optager med Glæde denne dansk-amerikanske Missionssang af Pionærpræsten A. Dan. Den kan tjene til Opmuntring i Drøftelsen af vor Hjemmemission. Sangen findes oversat paa Engelsk, samt dens smukke Melodi i Hymnal for C. and H. Nr. 320.

Vi rejse omkring med det dejligste Bud,
der hørtes ej bedre paa Jord,
vi fik det af evige Sandheds Gud
med Livets forløsende Ord.

Vi raabe det ud til den flygtige Slægt
og ind i den larmende Tid:
det Budskab vi bringe har Evigheds Vægt,
saa Kræfterne komme i Strid.

Naar Hjærtet er sygt, og naar Synet er trangt,
og Glæden et drivende Vrag;
det aabner dit Blik, og du skuer saa langt,
helt ind i den solklare Dag.

Og ledes du ved den fortærende Glans,
som Verden har pyntet sig med,
og bejler dit Hjærte til Kæmpernes Krans
til Kroner, hvor Perlen er Fred.

Tag da mod vort Budskab, det melder om Glans,
som haver for Evighed Værd,
det frelser fra Døden din støvbundne Sans,
med Fred under blinkende Sværd.

Ja, sidder med Graad du for Livets Forlis, —
vi hilse, vi synge: Guds Fred!

Ti Ordet opelsker et Guds-Paradis
paa vildeste, ødste Sted.

Vi rejse omkring med det dejligste Ord
om Kærligheds-Livet i Gud,
det toner saa frydeligt hen over Jord,
og Klangen skal aldrig dø ud.

Med Ordet vi staa for det spottende Smil,
det kløgtige, daarende Vid,
hvor Hjærtet, skønt saaret af Dødens Pil,
dog ler med den lystige Tid.

Med Ordet vi møde det duggede Blik
og Hjærtet, hvor Længslerne bo,
hvor Lyset i Natten ej ganske forgik,
hvor Paradis-Minderne gro.

Vi raabe det ud som Guds Kærligheds Ord
til hver, som er angstfuld og svag:
det løfter dig op fra den larmende Jord,
helt ind i den solklare Dag.

Ved Pastor H. J. Pedersens Ordination, den 20 Oktober 1875 i Greenville, Michigan, indsendt af Mrs. A. Axelsen, Blair.

GAA UD I ALVERDEN.

Indtryk fra den store internationale Verdenskonference i Indien.

Af Missionær Alfred Nielsen, Jerusalem.

Det store Møde er forbi, Mødet for Missionen. Nu skal ingen tro, at det bare har været en ærværdig Forsamling af kedelige Ydre- og Indre-Missionærer fra Europa og Amerika. Nej, det har været en anderledes broget Skare at se paa, i rent bogstavelig Forstand broget baade i Hudfarve og Klædedragt. Mere end Halvdelen af de omtrent 500 Deltagere er Repræsentanter for de nye Kirker i Asien, Afrika, Australien osv., der var kulsorte Negre fra Nigeria og Uganda, der var en hel Række smaa firskaarne Japanere, og ved Siden af dem var der Kinesere i deres lange Dragter, ogsaa Mændene med „Skørter“, men dog ikke mere med Haarpisk i Nakken. Trods den ubarmhertige Krig i Kina har Japanere og Kineserne her kunnet færdes sammen som Medkristne, der kan se ud over de politiske Spørgsmaal og lide med hverandre ved Tanken paa al den Elendighed, Krigen forvolder.

Og fra Indien selv er der naturligvis Deltagere, mange af dem er saa mørke i Huden, at de næsten er sorte som Negre, men naturligvis af en helt anden Mennesketype. De er saa smukke, de fleste Indere, og Kvinderne, baade rige og fattige, gør et yndefuldt Indtryk ved deres Dragt, Sari, det lange Klædningsstykke, der kunstfærdigt vikles om Kroppen og danner baade Liv, og Nederdel.

Mange andre Nationer og Sprog var der ved Mødet, over 70 forskellige blev der sagt. Julemorgen holdt Deltagerne Fællesaltergang i den store Mødesal. Da fik man et klart og skønt Indtryk, baade af det mangfoldige brogede og af det forenende. Paa Scenen for Enden af Salen var der rejst et Alter, smykket med Lys og Blomster — det er saa ejendommeligt at se Julestjerner vokse vildt her — Altergangen var efter den anglikanske Kirkes Ritual, det var en indisk Biskop, der ledede den. Der stod han med sit mørke Ansigt, saa fremmedartet, men de gode Øjne bag Guldbrillerne gjorde ham saa hjemlig. Over sin lange, hvide Præstedragt havde han en skinnende rød Messehagel. Paa hver Side af Alteret knælede 5 Biskopper, fra England, Amerika, Kina, Japan og Afrika. Efter

Salmesang, Bøn og Ritualets Oplæsning bar 3 af dem Brødet og de andre 3 Vinen ned til de knælende. Tværs over Salen var anbragt en lang Række Knælepuder, og under fortrinlig Ledelse gik de mange Hundrede Deltagere stille efter hverandre hen, knælede, modtog Brød og Vin og vendte tilbage til deres Pladser. Den anglikanske Kirke har altid den Skik, at hver især knæler og forlader sin Plads, ikke et Hold ad Gangen. Uden den ringeste Trængsel eller Forstyrrelse af nogen Art var den store Altergang ovre i Gaden kort Tid; disse Mænd og Kvinder fra den hele Verden, der var kommen med det ene Maal at drøfte, hvordan de bedst kunde hjælpe hverandre til at udføre deres Herres Befaling om at kristne alle Folkeslag, de knælede sammen, og de rejste sig for at gaa tilbage til deres Gerning, forenede og styrkede.

Det var ikke blot de gamle Kirker, der mødtes, det var de gamle og de nye Kirker; og Opgaven er slet ikke saa forskellig for de to. Det har lydt mange Gange ved Mødet, at ogsaa i de „kristne“ Lande staar Evangeliet overfor Hedenskab, hvis man derved forstaar det, der er uden Kristendom, ja, maaske endda imod Kristendom. Det har ligefrem været alvorligt drøftet ved Mødet, om der er nogen Mening i at fortsætte med de kendte Navne: kristne Lande og ikke-kristne Lande, naar det i Virkeligheden kun er et Spørgsmaal om flere eller færre Kristne i Landets Befolkning.

Der kan komme nok af mismodige Tanker og Overvejelser i den Anledning ved et saadant Møde; men der er ogsaa en stille Glæde ved at se og høre, hvordan Evangeliet slaar Rod rundt omkring. Mange Steder gaar det langsomt og under store Vanskeligheder. Ikke mest maaske derved, at Missionærer og nye Kristne bliver myrdet og ædt af de vilde, den Slags Forfølgelser hører mest Fortiden til; men den er afløst af en anden, ligesaa alvorlig. Det er ikke blot de gamle Religioner, der gør Modstand i dens Fanatisme, som vi kalder det, i deres Frygt for at blive fortrængt; det er ogsaa en Ligegyldighed over for al Religion, en sørgelig Frugt af Europas Udsæd.

BØRN, SOM BÆRES TIL DAABEN, KAN DE HAVE TRO?

Biskop Eivind Berggrav har skrevet en bog om Nord-Norge: „Spændingens Land“ kalder han den. Bogen er ogsaa spændende skrevet. Vi plukker ud et afsnit om en oplevelse under visitatsrejser paa Helgeland. Det begynder ved Røsvatnet indover mod svenskegrænsen — i et skolehus:

„Jeg havde opdaget baade brudepar og daabsmødre. For her skulde vi have alle „forretninger“, undtagen begravelse. Og nu kommer „oplevelsen“ — det vil sige første del af den.

At døbe Børn er det morsomste, jeg gør. De er saa dejlige, disse barneøjne, og det er som et levende evangelium at se dem blive baaret frem til Gud. Skriger de, saa er det ogsaa bra, for det er ikke deres og min snilhed, som giver os plads hos Jesus Kristus. Der er evangelium i dette ogsaa.

Han skreg ikke, gutten her. Men han var et halvt aar, saa han sad paa armen af den, som bar, og var nok saa livlig af sig. Jeg skønte, det var lyset i bispekorset, han var fængslet af, og saa fik han det at lege med. Da saa' han stort paa hende, som bar, og ligesom viste hende korset.

Hun igen saa' paa mig, og da jeg fik se øjnene hendes, tænkte jeg: dette er moderen. Det er altid saa vakkert,

naar det er mor, som bærer, det er det eneste naturlige. Hvorfor skulde det være en fremmed, en slægtning eller sligt ved den lejlighed? Ingen er nærmere til dette end mor, og desuden gør alle de andre det saa klodset, de er saa selvoptaget. Denne her, hun var fyldt af stunden. Da gutten blev bøjlet over døbevandet, saa' han op med store blaa øjne, afvekslende paa moderen og paa mig, med korset i den lille næve — vi kunde ikke greje taarerne nogen af os. Nu var jeg sikker paa, at det var moderen.

Idar Bjørnar Skog, jeg døber dig i Faderens, Sønnens og den Helligaands navn. — Siden fik jeg greje paa gaarden hans. Den laa langt op fra den borteste enden af Røsvatnet, en halv mil fra svenskegrænsen, længst borte af alle. Paa hjemvejen sagde jeg til præsten: „Tag disse kroner og sæt dem ind i Vefsen sparebank. Skriv i bogen: „Til Idar Bjørnar Skog“.

— Dette var første del. Resten handler om noget ganske andet. Vi fortsatte til Hattfjelldal og Susendal, og saa bilede kapellanen med mig de mange mile ned til Mosjøen, aftenmøde der i Dolstads 200 aar gamle ottekant kirke, og saa ombord i lokalen ud i fjorden.

Dagen efter var der visitats i et anneks ude ved havet et sted. Præsten mødte op tidlig og sagde: Her er stor opstandelse i bygden. Diskussionen om daaben gaar som en storm over distriktet; der er en gæring som truer med at rive alle med sig, mand staar mod mand, hjemmene splittes, det er rene bitterheden som raade, hvad skal vi gøre? Holde foredrag?

Nej, svarede jeg. Naar det er kommet saa langt, da gør modforedrag ingen nytte, de bare ægger. Snak sagligt med alle, som vil høre og spørge, lad daaben komme positivt, ikke polemisk, til sin ret i forkyndelsen, og samle de kristne, som vil komme, og styrk dem i troen og frimodigheden. Men gaa ikke til angreb.

Der blev alligevel en sitren tilbage i mig. Udkørt var jeg ogsaa. Jeg havde glædet mig til en fredelig gudstjeneste, en tryk menighed. Jeg anede ikke noget om denne strid, som var blusset op det sidste halve aar. Klokkeren kom ind i sakristiet: De sprænger væggene snart; der er fuldt af diskussionsfolk og modstandere af barnedaaben, der er elektricitet i luften.

Hvad jeg prægede om, husker jeg ikke. Det var ingen vanskelig forsamling. Men jeg skønnede, det blev drøjt at skulle tage barneoverhøringen nu med det samme i denne luftfattige kirke. Derfor bad jeg præsten om at tage børnene de første 10 minutter, saa jeg fik lidt pusterum. Jeg nærmest sank ned paa en stol i koret. Det virkede som et elektrisk stød, da jeg hørte præsten sige til børnene: — Nu skal vi samtale om barnedaaben, jeg begynder, og saa vil biskoppen afslutte“. — Jeg gruede. Vanskelighederne taarnede sig op. Og det drejede sig om nogle minutter til at udrede dem i. Men minutterne i denne atmosfære, barnedaabens problem — det var paa forhaand at erklære sig sjak mat. Havde jeg endda ikke været saa absolut „dønn“ — jeg kunde ikke en Gang tænke. Nu hævnedes det sig med alt den køren og nattevaa-gen.

Jeg saa' paa klokken. Det nærmede sig 10 minutter. Præsten var akkurat kommet henimod de brændende punkter. Jeg bad. Jeg kendte mig magtesløs i denne situation, fysisk og aandelig. Jeg sagde bare: Himmelske Far, jeg ved ingen ting, og saa begyndte jeg paa Fadervor.

Da jeg stod fremme i korstokken og børnenes rækker foran mig og menigheden sortnende paa gulv, i kroger, i gange, paa gallerier — var jeg saa dum og betaget, som

nogen kan være. Jeg ejede ikke en ide, langt fra nogen plan, ikke en gang et udgangspunkt. Men noget maatte jeg sige. En gammel erfaring har lært mig, at i umulige situationer er det godt at rette paa det værste. Saa sagde jeg: — Men børn, kan nu disse smaa, som bæres til daaben, kan de have tro? Jeg var saa sikker paa, at de havde det rette svar færdig fra skolen og fra børnene. Nej, ringede det gennem kirken, et samstemmigt kor af nej. Jeg kunde faldet baglæns!

I dette forfærdelige sekund skete der noget rart. Midt i min knock-out saa jeg to blaa barneøjne over en døbefont og to buttede næver som legede med et kors. Paa et tiendedels sekund var jeg et andet menneske. Hvordan associationerne løb, ved jeg ikke. Men jeg svarede ganske roligt til børnene: „Ja saa, saa I siger, at et sligt lille barn ikke kan have tro. Javel. Lad mig saa spørge jer om en anden ting: Kan et sligt daabsbarn have en bankbog?“

Nu var børnene helt paa den sikre side og formelig brølte Nej.

Der gik et smil gennem mig. — Nu har jeg jer, sagde jeg. Ja saa, saa en lille krop kan ikke eje en bankbog! Nu skal I høre, hvad jeg gjorde i onsdags. Jeg døbte en lille pjok, som hedder Idar Bjørnar Skog. Han har en lille bankbog! I kan gaa ind i Vefsen sparebank og høre, saa faar I det at vide. Men hvorfor svarede I, at han og de andre daabsbørn ikke kunde have nogen bankbog. Jo, fordi de er for smaa til det, mener I. En bankbog er sligt, som en skaffer sig ved at spare og tjene og samle, og det er jo et spædbarn ikke i Stand til. Men I glemmer, at vi kan faa en bankbog. Idar Bjørnar havde faaet sin. (Mens jeg var blevet klar over, at nu kunde jeg ikke give mig til at samtale med børnene, tiden, luften, de voknes spænding, — alt tilsagde mig, at nu maatte jeg bare udføre billedet og saa slutte. Altsaa gik det videre): Og nu I voksne, som er her: Har ikke baade I og jeg spurgt os selv mange gange: Kan Gud virkelig tage imod et spædbarn, som jo ikke kan have tro? Hvor er fejlen hos os? Jo, vi anser tro for at være noget, som vi selv præsterer. Vi bliver efter hvert saa pas, at vi synes, vi kan sige, at nu tror vi. Vi mener, at tro er en præstation af os. En præstation, som Gud anerkender og godtager som grundlag for at tage imod os som sine børn. Naar vi altsaa bliver voksne nok til at tro sligt, da kan der være mening i at faa daaben. Men kære jer, — naar er det slig med os, at vi tror nok? Hvis jeg selv skulde have ventet paa at blive døbt, til jeg kunde staa frem for Gud og sige: Ja, nu har jeg virkelig tro nok, nu har jeg præsteret og samlet saa megen tro, at nu kan du trygt døbe mig, — ja, saa er jeg ræd, at jeg slet ikke var blevet døbt. For vel tror jeg. Men kan jeg gaa til Gud og sige: denne min tro kan du bygge paa? Den er sikker grund. Den er stærk og stor. Nej, jeg vilde maatte sige: ikke endda. Slig er jeg ræd, at det kom til at vente til min dødsdag. For hvis et menneske skal godtages af Gud paa grundlag af sin egen præstation, det være sig nu i tro eller det være sig i gerninger — hvordan skal vi da kunne bestaa? Men nu kommer Jesus og siger: Lad de smaa børn komme til mig, for himmelfriget er deres. Det vil sige: jeg giver dem himlens rige, jeg giver dem troen, jeg giver dem i Guds haand. Kort sagt: Jesus gir dem troens gave fra Gud. Det at være barn er at kunne tage imod, aabent, uden bagtanker og tvivl, det at være barn er at eje mer end en ved. At blive voksen er snarest at kunne blive i stand til at forkusle det en ejer. Jeg begriber ikke, hvor jeg skal gaa hen, hvis jeg skal afkræves nogen præstation af Gud som adgangsvilkaar til hans rige. Men han er ikke slig. Han giver. Han giver

tro ogsaa. Den voksne er en meget mere vrien og utryg kar for Guds rige end det lille daabsbarn, som vi bærer ind til Gud, for det voksne sind er fuldt af modstand og fjendtlighed mod Gud. Han forkaster os ikke alligevel. Men skulde det være lettere for Gud at give sin gave til et sligt sind end til det lille barn? Nej, vi maa lære om igen hvad tro er for noget, før vi kan snakke videre om barnedaaben og forstaa det ret. Tro er ikke min præstation, tro er Guds gave til mig i Jesus Kristus. Og nu børn, sig mig, synes I, vi kan gaa til Gud med spædebørn og døbe dem ind til Guds rige?

— „Ja“ svarede de varmt. Der var saa stille i kirken, at jeg bare hviskede Amen. Det var højt nok alligevel.

Saa længe jeg lever kommer jeg til at huske det, jeg lærte af Idar Bjørnar Skog.

(Fra „Folkebladet“ og „Dvk.“)

Evangelierne fortæller det skønne Træk om, hvorledes

IFØRT KRISTUS.

„Saa mange som er døbt til Kristne, har iført Kristus“.

Vi holder nok af at høre om, at Kristus er vort Klædebon og at han vil hjælpe os til at blive sit Klædebon; men vi holder slet ikke af, naar han vil rense dette sit Klædebon. Vil vi være hans Klædebon, saa maa vi sandelig finde os i at han renser det; han kan og vil ikke gaa i urene Klæder. Derfor er det et godt Tegn, hvor han bereder megen Modgang; og han hører heller ikke op dermed hvor hans Klædning findes, men renser den paa med alle Lidelser; gør han ikke det saa findes heller ikke hans Klæder der. Paa Martyrernes Tid, da han nylig havde iført sig Klædningen, brøstede han grundig med Død og allehaande Lidelser. Han sad ved Smeltediglen (Mal. 3:3) og rensede.

— Dr. Martin Luther.

DET DANSKES PLADS I VOR PRÆSTEUDDANNELSE

Sidste Nr. af L. U. (24 Maj) meddeler, at Kirkeraadet paa sit Møde 3—4 Maj besluttede, at anbefale til Aarsmødet, at det fremtidig ikke skal kræves, at vore Præster kan prædike paa Dansk.

Der er her rørt ved et vidtrækkende Spørgsmaal, som burde grundigt overvejes, før Aarsmødet tager Stilling til det. Det er jo let nok at slaa af paa Krav. Men lad os huske, at naar vi helt opgiver Fordringen om, at vore vordende Præster skal kunne prædike paa Dansk, vil det let gaa saadan, at de heller ikke kan samtale og yde Sjælesorg paa Dansk eller læse Dansk. Det er vist godt, at dette Spørgsmaal bliver bragt op til Drøftelse, saa vi kan faa Klarhed over, hvad Maal vi skal sætte os. Men det havde været i høj Grad ønskeligt, at der havde været mere Tid til Forhandling inden Aarsmødet.

Som en, der har beskæftiget sig meget med dette Spørgsmaal, vil jeg gerne have Lov til at fremsætte følgende Ændringsforslag:

Medens det stadig maa være Reglen, at en Kandidat skal kunne prædike paa Dansk, før han kan blive ordineret, kan der gives Undtagelser fra denne Bestemmelse, naar det anbefales af Kirke- og Skoleraad i Forening.

I næste Nr. af L. U. skal jeg nærmere begrunde mit Forslag. Det har desværre ikke været mig muligt at faa Tid til at skrive udførligere til dette Nr.

Jeg maa lige tilføje, at hele dette Spørgsmaal ogsaa i høj Grad vil blive paavirket af, hvem Aarsmødet vælger til Skoleraadet. Delegaterne i Oakland skal vælge ikke mindre end syv Medlemmer af dette Raad.

Paul Nyholm.

Luthersk Ugeblad

(Lutheran Weekly)

Official Danish Organ of the United Danish Evangelical Lutheran Church in America. Published weekly by
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
 200 Fifth Street, Blair, Nebraska

Entered as second-class matter at the Post Office at Blair, Nebraska, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION PRICE: United States and Canada: \$2.00 per year, paid in advance. To other countries: \$2.50.

ADVERTISING RATES given on application.

Bestilling paa Bladet og Betaling for det, samt Begæring om Adressforandring sendes til Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska. Bladet maa betales i Forskud. Datoen paa Adresselappen viser, til hvilken Tid Bladet er betalt. Indsend venligst Deres Fornøjelse rettidigt.

Hvis den røde Adresseseddel siger „Januar 1939“, betyder det, at Deres Subskription udløb den første Januar 1939.

Betaling bedes sendt pr. „postal or express money-order, registered letter, bank check“ eller i Frimærker.

Ved Fornyelse bedes man opgive fuld Adresse, ved Adressforandring baade den gamle og den ny Adresse.

Hvis Bladet udebliver, saa skriv straks til Blair.

Prisen er: U. S. A. og Canada: \$2.00 pr. Aar. Andre Lande (f. Eks. Danmark): \$2.50 pr. Aar.

I Danmark kan Bladet bestilles hos Pastor J. Knudsen, Holger Danskes Vej 84, København, for 10 Kr. årligt.

REDAKTØR: Pastor P. C. Jensen, Blair, Nebraska.

MEDREDAKTØR: Pastor A. Th. Schultz, Winnipeg, Man.

PAA KIRKEVEJEN.

Trinitatis Søndag — 4 Juni

Dagens Tekster:

Gl. Tekstr. — Rom. 11: 33—36; Joh. 3: 1—15.

Ny Tekstr. — Ef. 1: 3—14; Matth. 28: 18—20.

HELLIG TREFOLDIGHEDS FEST.

Pinsedag er Kirkeaarets tredie store Fest i Treenighedens Navn. Alle tre, — Jul, Paaske, Pinse — er Mindesfester om den treenige Guds Kærlighed til Menneskene, og som giver sig Udtryk, hver paa sin Vis.

Julen fortæller om, at saa elskede Gud Verden at han gav sin Søn den enbaarne til os.

Paasken minder om, at den menneskeblevne Guds Søn, Jesus af Nazaret, er Kristus vor forjættede Ypperstepræst, der elskede os og hengav sig selv for os, og at hans stedfortrædende Soningsoffer er antaget i Naade hos Gud, hvilket besegledes ved at denne Menneskens Søn oprejstes fra de døde paa tredie Dagen.

Og Pinsen bærer Vidnesbyrd om, at den nu himmel-farne Gud-Menneskesøn elsker sine indtil Enden og udsendte fra Faderen sin Hellig Aand, der skal blive hos hans jordiske Menighed evindeligt. Denne er Kraften i Kampen for Hellighed, Lærer i Vidnesbyrdet om Sandheden, Trøster i Modgang og Sorger, og han udøser Guds uendelige Kærlighed i vore Hjerter, saa ogsaa vi kan være sande og selvopofrende Vidner for Verden.

Og til Treenigheden er knyttet vor Daabshandling. Det er som om at Herren som Toppunktet af sin Virksomhed paa Jord indstifter dette Frelsesmiddel og grunder det i hele Guds Fylde af Medvirkning og saa dertil knytter Missionsbefalingen som vor Andel i Frelsens Glæde. Vi skal ikke blive liggende i Genfødelsens Vuggeseng, men gaa ud i Alverden og virke i Kraft af Kristi Aand og Værk. Den Sejr der overvinder Verden er vor Tro paa ham.

Fra vor Kirkemark.

Pastor Niels Damkov er Forfatteren af Canada Mission Artikel No. III i dette Blad 10 Maj, der er underskrevet „indsendt“. Da der ingen Underskrift var og vi havde ikke Oplysningen, eller har overset den, blev hans Navn ikke vedføjet, som var Mening.

Sommerkursus paa Dana College begyndte denne Uge og varer til 28 Juli. Lærerne er C. X. Hansen, G. H. Hartwig, A. C. Wind, S. M. Thomsen, E. H. Kraft, Mrs. W. U. Selby, M. McQuarrie og A. N. Carlsen. De ni Ugers Ophold og Undervisning koster \$99.00. Det er særlig for Skolelærerelever.

Dr. J. P. Nielsen, vor Seminarieførstander, der har været mindre vel og havde en større Galdestensoperation m.m. i Vente, har nu ved senere Undersøgelse af Lægen faaet den glædelige Meddelelse at han kan slippe for at komme under Kniven.

Mrs. og Pastor J. Madsen, D. D.

Disse to flittige og kære Venner afslutter ved denne Tid deres 35aarige Gerning som Ledere af Eben-ezer Anstalten ved Brush, Colorado. Efterfølgere i Gerningen, Pastor og Mrs. Marius Jørgensen er nu færdig til at overtage Ansvaret, efter at han siden Nytaar har opholdt sig ved andre Diakonisschuse her i Landet og lært deres Fremgangsmader.

Pastor Jens Madsen er fra Egense, Fyn, og fyldte 70 Aar den 26 Maj. Vi ønsker hjertelig til Lykke! Mrs. Madsen, hvis Fødenavn er Ane Marie Nielsen, er et Aarstid ældre. De blev ægteviet den 14 Sept. 1903 i hans første Kald, Potter, Neb. hvortil han havde modtaget Ordination den 19 Okt. før. Hvorledes de fik begyndt et Sanatorium for Brystsvage derude i det højere Klima er et interessant Kapitel i vor danske Kirkes Historie herovre. Det kan vist siges, at ved at vie deres Liv til andre Syges Redning har de frelst deres eget. Gud velsigne deres Livsaften! Tak, Pastor og Mrs. Madsen, for al god Gerning!

Aarsmødets Program lyder paa Aabningstale ved Pastor E. R. Andersen fra Racine over Emnet „Kommer til Vandene“ — Es. 55, 1—3 under Aabningsgudstjenesten

Mandag Aften 12 Juni Kl. 7.30 i Vor Frelzers Kirke, Oakland, Californien. Den følgende Morgen er der engelsk Altergang Kl. 8.30 samme Sted ved Pastor J. H. Vammen, San Francisco. Dana College Program afholdes Onsdag Aften Kl. 7.30 i samme Kirke ved hvilken Lejlighed Dana Mandskor vil synge, og Præsident Siersbeck og Pastor Clifford Madsen vil tale. Kvindernes Missionsforening afholder sit Møde Kl. 11.30 Torsdag i Kirken og Broderforeningen har sit Kl. 5 Fredag.

Ved den engelske Gudstjeneste om Søndagen Kl. 10 i det store Civic Auditorium prædiker Pastor Jas. C. Petersen, Kenosha, Wis., og ved den danske samtidigt i Kirken prædiker Pastor N. Hansen, Los Angeles. Søndag Eftm. Kl. 2 giver et samlet Kor af Vestkystmenighedernes Sangere en Koncert i Auditoriet, hvor saa Ordination af de fire theologiske Kandidater finder Sted Kl. 3 ved Formand Carlsen og Viceformand Matthiesen. Mødet afsluttes om Aftenen ved Tale af Pastor Theo. M. Hansen, Denmark, Wis., — ogsaa i Auditoriet.

NORTH DAKOTA KREDS HEDNINGE-MISSIONS FORENING.

North Dakota Kreds Hedningemissionsforening afholder dens aarlige Møde ved North Dakota Kredsmodet, 4—7 Juni ved Flaxton, N. Dak. Tirsdag den 6. Juni er Missionens Dag. Alle Venner af Foreningen bedes give Møde. Pastor J. M. Girtz, Santal Missionar, vil tale ved Foreningens Møde. Pastor Girtz's Rejseplan efter Kredsmodet er som følger:

Bethlehem, Bowbells, 8. Juni
Zion, Norma, 9. Juni
Nazareth, Kenmare, 11. Juni, 10:00 Formiddag.
Vor Frelzers, Kenmare, 11. Juni, 11:45 Formiddag
Trinity, Kenmare, 11. Juni, 8.00 Aften
Daneville, Westby, 12. Juni
Emmaus, Westby, 13. Juni
Ebenezer, Froid, 14. Juni
Brorson, Sidney, 15. Juni
Pella, Sidney, 16. Juni

Alle Præster i Kredsen bedes tillyse Pastor Gitz's Komme, og tilskynde et godt Offer for Missionen.

Elmer Anderson

(North Dakota Kreds Hedningemissions Aforening.

Elmer Anderson, Formand,

AF INDBERETNINGERNE TIL AARSMØDET.

Som man ved er det en Vedtægt at Embedsmænds og Komiteernes Indberetninger til et Aarsmøde skal udgives en Tid i Forvejen og omsendes til Menighedernes Præster og Delegater. Disse faar derved en Anledning til at sætte sig ind i Sagerne paa Forhaand. Heftet, — rettere Bogen, er nu færdig til Udsendelse. Interesserede kan spørge hos Præsten om han har modtaget nogle Eksemplarer. De er fri til alle stemmeberettigede.

Da vore danske Læsere sikkert ogsaa gerne vil vide lidt om hvad der berettes og foreslaas, skal vi forsøge et Uddrag her og der.

Først Formandens. Hans Skrifthilsen er Es. 9:6 b. Deri ligger en Forsikring at vor guddommelige Frelser er mægtig til at hjælpe os over alle Vanskeligheder. Han er ogsaa Fredsfyrsten der kan udjævne alt Mellemvær; giv ham Pladsen mellem eder!

Omend der ikke heller i Aar, kan opvises stor Fremgang i Tal, er der dog nok til en Opmuntring — 278 Sjæle. Dog dette bør holde os i Ydmyghed, og vi bør undersøge Aarsagen for den liden Fremgang, samt genoverveje („re-

think“) vore Metoder. I de sidste tyve Aar har vi vundet 7546 Sjæle; deraf de 4868 i det andet Tiaar. Men Medlemsantal er ikke det vigtigste. Man kan have Fremgang i Tal medens det aandelige Liv aftager. Der er dog Antydninger af, at aandeligt Liv vokser, især iblandt vore Unge, endskønt megen Verdslighed har vundet Indgang iblandt os. Medens nogle Medlemmer virkelig ofrer, spenderer flere mange Gange mere paa verdslige Fornøjelser. Vi vil ikke kunne udvide vort Samfundsprogram meget, førend der kommer mere Liv i vor Kirke. Vor største Trang er en gennemgribende aandelig Vækkelse.

Jeg foreslaar, at det kristelige Liv og Arbejde opmuntres ved Afholdelse af mindre Kredsmoder (circuits) og at vor Evangelisationskomite opfordres til at fremlægge Planer for saadanne Møder.

Aarets Mindetavle nævner Pastor C. Falek og Præstehustruerne Mrs. Niels Lang, Mrs. Carl Wilhelmsen og Mrs. A. M. Andersen. Mange af vore ældre og tro Lægmedlemmer er ogsaa gaaet ind til Livets Land.

Følgende Ejendomme blev indviet: En Kirkesal i Scranton, Ia., Immanuel Mgh's Kirke i Racine, Wis., Kirken i Hutchinson, Minn., en Kirke i Kevissville, Alta., og en remodeleret Kirke i Ostenfeld, Man., Canada, og den nye Præstebolig ved Missionen i Oaks, Oklahoma.

Jubilæumskomiteen for 50 Aarsfesten i 1944-46, der bestaar af Præsterne Harold C. Jørgensen, L. Siersbeck, K. M. Mathiesen, N. C. Carlsen, samt Lægmiændene N. T. Lund og Geo. J. Due, anbefales til at fortsætte med den bevilgede Kampagne trods de trykkende Pengeforhold. Forsøg store Ting for Gud; vent store Ting af Gud! Den Norske Kirke har subskriberet et Jubilæumsfund paa 2 Mill. Dollars. Med en velforberedt Plan og Tro paa Gud kan Komiteens Maal sikkert naaes.

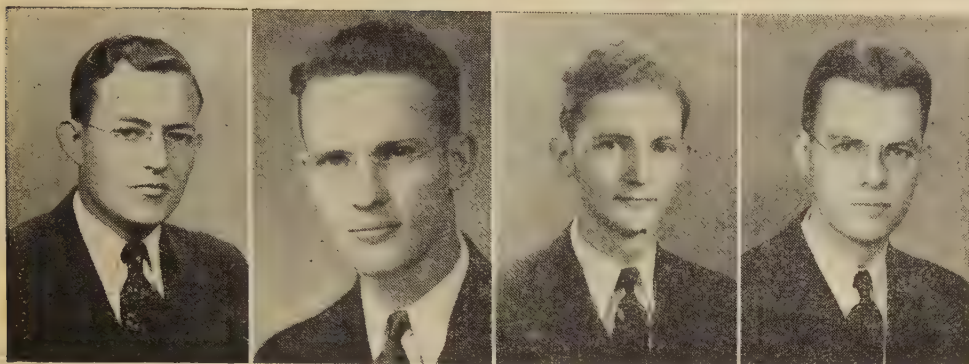
(Planen indeholder: al Samfundsgæld betalt, et forsvarligt Kirkeudbredelsesfond samlet, og Dana College udstyret saavidt at det kan optages i North Central Ass'n af Colleges. Dr. Carlsen mener at endelig Vedtægt næppe kan tages før ved næste Aarsmøde.)

Angaaende **Hjemmemissionen** paapeges, at denne er blevet meget udvidet ved Overgangen til Brugen af Landets Sprog særlig i vore Smaabys-Menigheder. Med veluddannede Præster og Kristus-centreret Forkyndelse kan vi bestaa i Konkurrencen med de reformerte Kirker. Men vi maa overvinde den Afsondrethedsholdning (Klanagtighed), der tidt udvises imod ikke-danske Medborgere i danske Kommuner. Lad os vise Folk at vor Kirke er en amerikansk Kirke. Hjemmemissionen er vor vigtigste Mission. Der maa vi gaa fremad om alt andet skal lykkes. Vi er \$8000 i Underbalance i Aar; vi har ikke formaaet at opdrive mere end \$50.000 aarligt i flere Aar, og mon vi kan optage nyt Arbejde under disse Forhold? Derfor dette Forslag: at de næste to Aar anvendes til Opbyggelse af de Menigheder vi allerede har, og at vi gennemfører Reglen om at disse aarligt forøger deres Bidrag til Præstens Lønning. Da en ny Bydel i Detroit, Mich. er i Opvækst, synes det mere lovende for vor Mission der, at forflytte den dertil, tillige at Præsten bliver befriet for Bejeningen af London, Ont., som iøvrigt kræver et selvstændigt Arbejde. I fire Canadiske Missionskald, Calgary, Redvers, Toronto og Winnipeg, har man overtaget lidt af den finansielle Forpligtelse selv. Pacific Kreds arvede en Gavesum paa \$8000 og vil muligvis optage nyt Arbejde. Med Hensyn til Regelen om at en Mission skal blive selvopholdende i Løbet af tolv Aar, da har Styrelsen ikke gennemført denne efter Bogstaven, ej heller har den brugt

(Fortsættes paa Side 8)

VOR SKOLES GRADUENTER

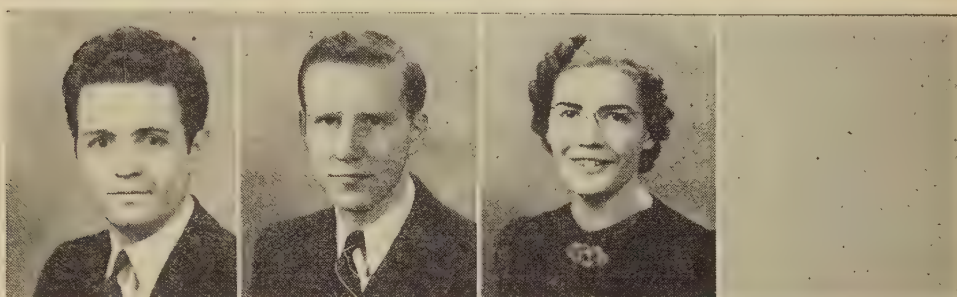
FRA SEMINARIET

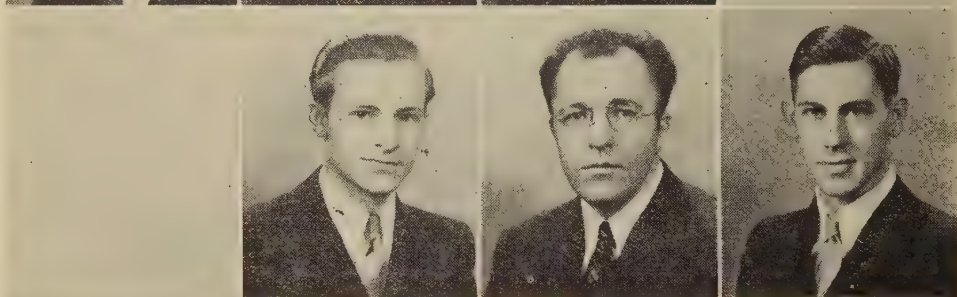
Verner Carlsen, B. D.
O. V. Magnussen, B. D.
A. Poulsen Staby, B. D.
Irving Tange, B. D.

FRA COLLEGE AFDELINGEN

Leo Andersen, B. A.
Edward Hansen, B. A.
Elna Jensen, B. A.

Adolph Kloth, B. A.
Henning Olsen, B. A.
Elmer Rasmussen, B. A.

FRA TO-AARS LÆRERKURSUS

Thelma Andresen Rhoda Carlsen Jeanette Carlson Ester Jensen Ethel Jensen
Doris Lang Joyce McLeod Norma Staby

CANADA.

Bidrag til denne Afdeling bedes sendt til Pastor A. Th. Schultz, 107 Inkster Blvd., Winnipeg, Canada.

ALBERTA Standard

Hrr og Fru Otto Buckwald holdt Sølvybryllup d. 22 April. Der var Besøgende Dagen igennem og om Aftenen Fæst i Kirkens Sal. Det var en smuk Højtid med alt Tilbehør og en festlig Gave samt mange gode Ønsker.

Fru Andy Westergaard, som blev opereret for Blindtarmsbetændelse og Blærelidelse, befinder sig efter Omstændighederne godt.

Der holdes Missionsmøder 1-4 Juni.

Diskson

Der holdes Afskedsfest i Parken for Højskolens Elever d. 13 Juni om Aftenen.

Kevisville

Der er bleven lagt Gulv i Kirkerummet og Sideværelserne.

Delburne

Efter i tre Maaneder ingen Gudstjeneste havde været afholdt samledes Kredsen i Delburne paany d. 10 April. Vinteren og Afstandene gør det meget besværligt og næsten umuligt. Men Pastor Stallknecht gik ind paa at følge de mange Opfordringer om at begynde igen. Mødet i April blev meget paaskønnet. Der er kun fire danske, men nogle tyske, svenske og engelske Familier var med og følte sig hjemme i Flokken. Man ønsker at stifte Kirkeforening med lidt organiseret Arbejde.

Calgary

Her var gode Missionsmøder i Slutningen af April, hvor Pastorerne Ravnkilde Møller og Husted Christensen talte. Om Søndagen optoges ny Medlemmer — ialt 11 Mennesker.

Menigheden afbetalte ifjor \$700.00 paa sin Gæld og haaber i Aar at afbetale fem eller seks Hundrede mere af de resterende \$1000.00. Desuden venter den at lægge \$10.00 pr. Maaned til sit Bidrag til Præstelønnen.

ONTARIO Toronto

Fru Carl Eriksen og lille Anton, før af Winnipeg, er rejst til Danmark paa Besøg.

Menigheden fik sit Quota indbetalt og tager fat for at skaffe de \$10.00 pr Maaned mere end i Fjor.

Regeringen lader opføre en Del ny Huse i Glencairu-Bathurst Distriktet (Hedehusene). Nogle Danske bygger selv Hjem der i Nærheden.

AF INDBERETNINGERNE TIL AARSMØDET

(Fortsat fra Side 6)

utilbørlig Presseri (high pressure methods); hvorfor den tager Afstand fra Vest-Canadas Kredsformands Udtalelse, at „saadanne Beslutninger, naar udført efter Bogstaven, er ukristelige i Aand og ødelæggende i Virkning“. Ved Henvendelse til de respektive Menigheder med en venlig Opfordring om at overtage en større Andel af Missionsbudgettet, har vi ikke mødt Kritik af vor Fremgangsmaade, men de fleste udtrykte deres Paaskønnelse af vor Taalmodighed med dem.

Hjemmissionens Budget er anslaaet til \$10,469.

Til Church Extension Fondet er skænket i Arvebo \$500

(Julius Matthiesen) og \$2,005 (Marcella Knudsen); ca. \$1000 ventes endvidere fra den sidstnævnte. Missionsmenigheden i Montreal har laant \$2500 til Køb af en Ejendom, der kan tjene midlertidigt baade som Præstehjem og Mødesal.

I Salt Lake City er den extra Præstebolig solgt til det bedste Bud vi kunde opnaa eller vente, — \$4000, hvoraf \$800 nedbetaltes og det øvrige er paa Afdrag, maanedlig \$35, og 6% Rente. Budgettet sættes til \$744.

Ved Indianermissionen i Oklahoma er den nye Bolig for Pastor John Rømer fuldendt, men vi kunde ikke afværge at Omkostningen oversteg de bevilgede \$1500. Dette var særligt begrundet paa at Tømmeret i det gamle Hus var haardt Egetræ og vanskeligt at anvende. Summen blev \$2170.62, men saa har vi ogsaa et solidt Hus dernede. Angaaende Pastor Vammens Indsamling til en Bolig for Børnehjemmet, da indrømmede sidste Aarsmøde sikkert dette nærmest fordi der i Forslaget blev nævnt, at Midlerne kunde samles udenfor Samfundet. Pastor Vammen mener, at som det staar betyder det en lukket Dør for hans Solicitation i Samfundet for den Sag. Men efter at Indianermissionen nu i de senere Aar har været ydet en Opbygningsudgift paa \$21,082, er den almindelige Følelse vist, at dette er nok for en Tid. Dertil har vi endnu Gælden paa Præsteboligen. Budgettet for denne Mission er sat \$4000.

M. H. t. Japanmissionen, da har Krigen derovre truet Interessen herhjemme for den Mission. Pastor Bach og Families Ophold og Omrejse her iblandt os har sikkert afværget en Del Misforstaaelse i den Sag. Den gamle japanske Pionerpræst i vor Mission, Pastor Yonemura, er nu næste 80 Aar gl. og en Hilsen fra Aarsmødet vilde glæde ham. Han har bestandig udvist Forkærlighed for Danskerne. Budgettet er \$7000.

Fra vor Samfundsskole foreligger de sædvanlige Indberetninger, der vidner om et støt og godt Samarbejde. Pastor Siersbeck har vundet god Indgang hos alle som Forstander. Aarets to særlige Begivenheder var hans Indsættelse og det danske Kronprinspars Besøg. Ikke saa faa Særgaver blev skænket Skolen gennem Aaret af dens mange Venner. Indbefattende Sommerkursus Eleverne (14), har 174 frekventeret Skolen; 141 af disse var i College Afdelingen. Dette er samme Antal som sidste Aar. Pastor Harold Jørgensen, der fungerede som Formand paa Skoleraadet, siger, at vi maa have et bestemt Sigte med vor Skoles Mission. Først, Undervisning i den kristelige Sandhed; dernæst Forplantning af vor Dansk Lutherske Arv. Dette sidste gælder ikke saa meget hvad det sproglige og nationale angaar, men det kulturelle-kristelige i Aand og Virke. Han mener, at dette kan best udføres af Lærere, der er opvoksede i denne Kultur paa amerikansk Grund, og dermed peger han paa vore egne Præster — lad os tilføje — og Præstehjem. Pastor Theo. M. Hansen, Formand for „Board of Education“, har nogle Overvejelser med Hensyn til den tekniske Side af Styrelsesforordningerne der tjener vejledende og er Grundlag for et Ændringsforslag eller Amendment for Art. 6 i Inkorporationsvedtægten. Skolens Andel i Samfundsbudgettet sættes til \$7709.

Angaaende Pensionssagen da foreslaar Kirkeraadet at den nye Plans Ikrafttrædelse udsættes til 1942, da man først maa have samlet et Fond paa \$15,000 for at møde Betingelserne, idet Medlemmerne kan udtage deres Ind-

trædelsesafgift paa \$200 hver ved den Tid. Aarsmødet maa ogsaa tage Skridt til at tilvejebringe den lovede Minimumspension (\$300 — \$200 — \$50). I Aar kunde man blot udbetale \$275 — \$183.30 — \$45.80. 29 Præster, 38 Præsteenker og 6 Præstebørn modtog Pension i Aar. Pastorerne C. Krogh og Axel Christiansen kom paa Listen. Fondet tæller 142 Medlemmer; tre er afgaaede ved Døden og eet Medlem er udtraadt. Af den specielle Indsamling for Afbetaling af Underskuddet forrige Aar er der udbetalt henholdsvis \$16.45 — \$11.10 — \$2.85. Det foreslaaede Budget er \$11,784.

Forlagshuset rapporterer en Totalindtægt paa \$39,328.44 og en Udgift paa \$40,312.35, — altsaa et Underskud paa \$983.91. Dog sidder en Del deraf i aktuel Værdiforøgelse, saa det egentlige Tab er kun \$629.58. Tab er det jo ikke, men Samfundets Bidrag til vor Litteraturmission efter at alle Omkostninger er betalt. Fortjenesten gaar ind i vore Blades Mission, da disse opviser et Regnskab som dette:

Abonnenter	Indtægt	Udgift	Tab
Ansgar Luth. 3000 (vundet 250)	\$3624	\$5189	\$1565
Luth. Ugeblad 2175 (tabt 100)	4501	5567	1066
Little Luth. 6425 (vundet 10)	2605	2752	147
Børnevennen 665 (tabt 115)	318	863	545

Totaltab ved Udgivelsen af vore fire Blade er altsaa \$3723, hvilket blev dækket af Husets Indtægter paa andre Omraader med Undtagelse af ovennævnte Deficit. Der skal ogsaa tages i Betragtning at Husets Lønningsudgift er steget fra \$14,943.90 forrige Aar til \$17,359.15 i dette Aar. Deraf faar Redaktørerne kun \$165, som betales til Redaktøren af vort engelske Blad, Pastor J. M. Jensen, der bor i og betjener et Præstekald i Spencer, Ia. Hans Medredaktør betales af Ungdomsforbundet. Luthersk Ugeblads Redaktion lønnes af Hjemmemissionskassen (\$440 til Hovedredaktøren og \$110 til Medredaktøren i Canada). Kirkeraadet har Forslag om at denne Redaktion atter samles i een Mand og at han faar sin Løn udredet fra Forlagshuset som et Led i vor Litteraturmission.

Vor mangeaarige og tro Bestyrer, Mr. K. P. Hunnhall, har indgivet sin Resignation til Bestyrelsen og agter at aftræde til Oktober. Han er jo snart ved Støvets Alder nu.

Finanskomiteen fremlægger et Budget som følger:

Home Missions.....	\$10,469.00
Indian Mission	3,323.40
Utah Mission	744.00
Japan Mission	7,000.00
Children's Homes	4,500.00
Dana College and Trinity Seminary.....	7,709.00
Pensions	14,784.00
	<u>\$45,529.00</u>
Debt retirement.....	3,000.00
Interest on indebtedness.....	2,707.08
President's salary.....	2,500.00
Treasurers salary.....	660.00
Nation Lutheran Council.....	250.00
Student service.....	132.00
	<u>\$54,778.48</u>

Vort Samfunds Pengeomsætning gennem det sidste Aar er ifølge Kassererens og Statistikerens Indberetninger s. fl.:

I: De lokale Menigheders Indtægter	\$318,032.00
II: Kredsenes Indtægter	6,178.00

III: Samfundsbudgettets Indtægter 48,428.15

\$372,638.15

IV: Til Santal, Jøde og Sudan Missionerne 3,422.84

Til Kina Missonen 217.13

Desuden har de private Alderdomshjem modtaget en Del, og hvor meget mere der er givet til andre Missioner, eller privat til ovenstaaende, har vi ikke Rede paa. Men lad os ikke blive forsagte. Der er endnu Penge iblandt Folk. Omaha Dagbladet meddelte i Onsdags at i Iowa Stat har Folk købt for \$50,000,000 værd af Automobileer saavidt i dette Aar. Dette overgaar sidste Aars Udgift ved denne Tid med ca. 15 Mill. Dollars.

PCJ.

Korrespondancer

FRA BETHEL ALDERDOMSHJEM, SELMA, CALIF.

Kvindeforeningen fra Fresno med deres Præstefolk, Pastor og Mrs. J. P. Christiansen, var her den 13 April i Anledning af Mrs. Christiane Christensens 79 aarige Fødselsdag; hendes Søster Mrs. Overgaard, hendes Mand, og tre Døttre var her tillige.

Der blev sunget en Del, og Pastor Christiansen talte over den himmelske Lovsang og Sangkor. Mrs. H. Hansen overbragte en Gave til Fødselsdagsbarnet, fra Kvinderne. Disse opvartede derefter med Kage og Kaffe, og tillige havde de en Del med til Spisekammeret. Tak derfor!

Lørdag Morgen, den 15 April fik vi uventet Besøg af Pastor Joseph Rasmussen fra Scranton, Ia. Vi var glad ved at se ham efter 10 Aars Fravær, da han var herude, ved hans Faders Dødsleje.

Onsdags Mødet den 26 April var henlagt til Pastor Hansen fra Del Rey. Han havde Kvindeforeningen med sig, de kom for at ønske Mrs. Maria Hansen til Lykke paa hendes 81. aarige Fødselsdag. Det var en Dag for tidlig, paa Grund af et fælles Jødemissionsmøde, næste Dag i vor Kirke sammen med Nabo Menighederne. Pastor Hansen talte om Lys ved Aftenstid, og med mange velvalgte Steder ud fra vor kære Bibelbog beviste han, at der kan være Lys ved den Tid. Mrs. Maria Hansen takkede dem alle at de kom. De opvartede med Smørrebrød, Kage og Kaffe, og de glemte heller ikke vort Spisekammer. Tak derfor!

Pastor Grill og Kvindeforeningen fra Caruthers var her den 10 Maj. Pastor Grill talte over Emnet „Jesus græd“. Der nævntes de 3 Gange: over Jerusalem, ved Lazarus' Grav, og i Gethsemane. Da kom Spørgsmaalet til os, om vi nogensinde havde grædt over vor egen Tilstand, ellers var det paa høje Tid.

Efter Mødet takkede Rosendahl dem fordi de kom og for Gaverne de bragte til Hjemmets Behov. Derefter opvartede de os med Smørrebrød, Kage, Kaffe og Ice-cream.

I Gaar, den 16 Maj, var det Mrs. Søndergaards 95 aarige Fødselsdag. En stor Flok af Kvindeforeningen fra Easton med deres Præstefolk, Pastor og Mrs. A. R. Petersen, og Pastor og Mrs. P. M. Petersen kom. Pastor A. R. Petersen oplæste den 95 Salme og sagde nogle Ord. Pastor P. M. Petersen holdt Bøn og talte i Tilknytning til samme Salme, og særlig rettet til Fødselsdagsbarnet. Kvinderne havde et helt Program, med Sang, og Oplæsning; to smaa Piger sang ogsaa for os, altsammen meget godt og passende til Højtideligheden.

Mrs. Søndergaard havde talt og længtes efter den Dag: „da vil Easton Folkene komme; de vil ogsaa komme med en Gave til mig.“ Den blev overbragt af Mrs. Herman Petersen. Derefter opvartede de os alle med Smørrebrød, Kage, Chokolade og Kaffe.

Herved en Tak til Redaktøren for Optagelsen af mine Stykker i Ugebladet; en Hilsen til alle Læserne! Helbredet tillader ikke Forsættelsen.

H. P. Nielsen

Bethel Home, Selma, California.

Anm. Vi beklager meget om vor flittige Korrespondent Mr. Nielsen maa nedlægge Pennen. Havde blot alle vore Institutioner en saa tro Skribent som Reklamator, saa fik vore Læsere dybere Kendskab til dem og dermed forøget Kærlighed. Vi ønsker meget at høre fra Indvaanerne saavel som fra Lederne. Lad L. U. være eders Budbringer!

Red.

JUBILÆUMSFEST I HARLAN MENIGHED.

Immanuelkirken og Præstehjem, Harlan, Ia.

Immanuel's lutherske Menighed i Harlan, Iowa, afholdt Jubilæumsfest i Dagene Maj 10 til 14 i Anledning af at det var 25 Aar siden Menigheden blev stiftet og dens Kirke blev bygget. Alle Menighedens tidligere Præster var indbudt som Gæsttalere. Tilstede var Pastor J. C. Peterson og Hustru fra Kenosha, Wis.; Pastor H. W. Bondo og Hustru, Albert Lea, Minn.; Pastor K. M. Matthiesen og Hustru, Sioux City, Iowa, og Pastor M. G. Christensen, Cedar Falls, Iowa, foruden Stedets Præst Pastor Laurits Pedersen og Hustru. Pastor C. M. Videbeck, Brooklyn, N. Y. kunne ikke komme paa Grund af den lange Afstand.

Festlighederne begyndte Onsdag Aften med Højmesse-gudstjeneste og Altergang. Pastor Christensen prædikede, Pastor Bondo holdt Skriftetalen og Stedets Præst tjente ved Alteret og ledede Altergangen. Immanuel's Sangkor, dirigeret ved Harvey Norgaard, ledede Salmesangen medens Mrs. Margaret Larsen spillede.

Torsdag Aften prædikede Pastor Matthiesen. Til dette Møde var andre Harlan Menigheder særlig indbudt og

der var mange Gæster fra disse og Lykønskningshilsener blev udtalt ved Rev. Van Wagenen fra Congregational Kirken, Rev. A. H. Nelson fra Baptistkirken og Rev. Mrs. Summerville, fra Church of the Nazarene. Der var særlig Sang af Harlan Højskolens Kor paa 30 Stemmer, ledet af Mr. Vere Boshart, Højskolens Musikdirektør. Blandt andet sang Koret „Gloria Patri“ ved Sebelius.

Fredag Eftermiddag var der dansk Gudstjeneste, hvor Præsterne Bondo og J. C. Peterson talte. Aftenmødet var godt besøgt til trods for den travle Tid for Farmerne. Særlig Indbydelse til dette Møde var sendt til Nabo-Menighederne i Elk Horn Settlementet og vi havde mange Gæster; iblandt dem var Præsterne Anders Hansen, Elk Horn, Erhardt Nielsen, Jacksonville, Wesley Andersen, Bethania, Elmer Christiansen, Avoca, A. W. Lund, Shelby, og Pastor Itse fra den norsk-lutherske Kirke i Irwin. Ved dette Møde prædikede Pastor J. C. Peterson og Pastor M. G. Christensen. Efter Gudstjenesten samledes man om Kaffebordene i Kirkens Undersal til Luncheon, Samtale og social Festlighed. Korte Taler og Hilsener i Dagens Anledning blev givet af alle besøgende Præster, samt af J. J. Norgaard og Albert Hansen, der takkede paa Harlan Menigheds Vegne.

Søndag var dog den store Festdag. Det var en dejlig kølig Foraarsdag med behageligt Solskin. Festlighederne begyndte Kl. 10 med en Børnegudstjeneste, hvor Pastor Bondo talte. Saa var der Gudstjenester Formiddag, Eftermiddag og Aften, med Middagsspising i Kirkens Spisesal. Pastor J. C. Peterson prædikede om Formiddagen over Emnet „Jesus beder for hans Folk“, Pastor Bondo om Eftermiddagen over Emnet „Trofasthed mod Kristus“, og Pastor Matthiesen om Aftenen over Emnet „A New and Living Way.“ Da dette ogsaa var Slutningsmøde, talte ogsaa Præsterne Bondo, J. C. Petersen og Laurits Pedersen.

Et Højtidsoffer blev lagt paa Alteret. Dette beløb sig til ca. \$80.00. Desuden indkom der ca. \$40.00 ved Salg af et særligt Højtidshefte, som var trykt i Anledningen. Heftet havde Billeder af Kirkeejendommen, og af Alterpartiet, samt Kirkens Indre. Der er ogsaa Fotografier af Pastor Pedersen og Menighedens tidligere Præster samt af Kirkeraadet. Saa er der korte historiske Oplysninger om Menigheden og dens Organization.

Menighedens Sangkor ledede Salmesangen ved alle Søndagsmøderne og sang flere vel udførte Speciealnumre. Tilige sang det „Kirken den er et gammelt Hus“ ved Morgengudstjenesten. Dana College Mandskor var ogsaa tilstede og gav en lille Koncert om Eftermiddagen.

Menigheden havde gjort store Forberedelser til denne Fest, ikke blot de sidste Uger, men længe forud. Kirken var blevet malet baade udvendig og indvendig, og mange andre Forbedringer foretaget at Kirkeejendommen ikke alene kunne ses i Festrdragt, men ogsaa være tjenlig paa bedste Maade. Kvindeforeningen havde været særlig virksom: havde anskaffet en ny Marmorfigur af Thorvaldsens „Kristus“ til Alteret, faaet hele Alterpartiet nymalt og dekoreret, anskaffet nyt Gulvtæppe til Korpartiet og gjorde saa mange andre Smaaforbedringer, som i sig selv kunne synes ubetydelige, men i det hele udgjorte nævneværdige Forbedringer. Kaffebordene Fredag Aften var særdeles smagfuld arrangeret, saa ogsaa denne Del af Festen var særdeles vellykket. Det samme var Tilfældet med Arrangementet for Fællesspisningen om Søndagen. Alle Komiteer og Organizationer havde samarbejdet med det Formaal at gøre Festen højtidelig, og det lykkedes i høj Grad. Alle Møderne uden Undtagelse,

var særdeles vel besøgt og der var virkelig Højtidsstemning over det hele. En af Gæsterne bemærkede: „Det er let at se at der har været store Forberedelser til denne Fæst; men jeg er ogsaa sikker paa at Menigheden føler at den er blevet velsignet og styrket ved dette Arbejde.“

Immanuels Menighed blev dannet ved et Møde afholdt den 16. Februar 1914, hvor Kirkeraad blev valgt og Menighedslove vedtaget. Indsamling til en Kirkebygning blev begyndt snart derefter, og, allerede samme Efteraar, blev der begyndt paa Byggearbejdet. Det blev fortsat gennem Vinteren, saa Kirken var færdig til Indvielse 2. Maj 1915. Menigheden begyndte med et Medlemsantal af 85. Nu har den 290. Skønt Menigheden, — som en fuldstændig Organization altsaa, — kun er 25 Aar gammel, er det lutherske Kirkearbejde i Harlan over 50 Aar gammelt. Efter paalidelig Oplysning, blev den første dansk-lutherske Gudstjeneste i Harlan holdt af Pastor P. Jensen i Truel Hansens Hjem i 1882. Pastor Jensen var dengang ansat ved Elk Horn Højskole. Missionsarbejde i Harlan blev fortsat gennem de næste tredive Aar med mere og mindre Regelmæssighed ved Pastor Kr. Anker, P. S. Vig, M. C. Jensen, A. C. Weismann, N. P. J. Nielsen, A. M. Nielsen og muligvis andre.

Albert Hansen.

FØRTALT OG ØPLEVET

LIDT FAMILIE-TEGNING.

Af Pastor A. M. Andersen, D. D.

I Nr. 18 af dette Blad anmeldte Redaktøren min Hustrus Død og nævnte, at vi har haft 16 Børn, af hvilke kun 5 (skulle være 4) Sønner og 2 Døtre og en Plejesøn overlever Moderen, og saa sluttede han: „Mere udførlig Meddelelse kommer nok senere.“ Det forekommer mig rimeligt. Derfor følgende:

Min elskede Hustru og jeg havde været gift i henved 2 Aar, da vi fik vort første Barn. Mertha Dorthea kaldte vi hende. Hun var en rigtig skøn og frisk Pige. Men hun blev smittet af Kighoste, fik voldsom Krampe og døde ca. 5 Maaneder gammel.

Paa min Hustrus Fødselsdag, 3. Marts 1878, fødtes os en Søn. Vi kaldte ham Martin Theodor. Men han var født med Hjertefejl og levede, om jeg husker ret, kun 9 Dage. Et haardt Slag særlig for Moderen.

Vort 3. Barn fødtes 22. Juli, 1879, en Datter, som vi kaldte Agnes Kristine. Efter at have holdt Skole i flere Aar blev hun gift med George W. Larsen i Beresford, S. D. De bor nu i Long Beach, Calif. De har to voksne Døtre; den ene af dem gift. To Sønner er døde.

Vort 4. Barn, en Søn, Alfred Emil, fødtes 19. Sept., 1880. Han døde af Børnekolera paa sin Fødselsdag, 19. Sept. 1881, — samme Dag, som Præsident Garfield døde.

Vort 5. Barn, en Datter, kaldte vi Alice Emilie. Hun fødtes 7. Juni, 1882. Hun var rigtig et Billede af min Moder, — stort rødt Haar, da hun voksede til. Hun var fremmelig baade i Almueskolen og i Søndagsskolen. Men da hun var ca. 15½ Aar gammel fik hun Diphtheritis og døde, mens jeg var paa Rejse. Det var nok et haardt Slag for min Hustru. Alice var et bevidst troende Barn, som vi kunde høre bede i Enrum.

Vort 6. Barn var nok en Datter. Vi gav hende Navnet Anna Mathilde, født 26. Okt., 1883. Hun blev angrebet af Mæslinger ca. 8 Maaneder gammel. Barnet døde og Moderen fik ogsaa Mæslinger.

Anders Magnus, vor ældste levende Søn, fødtes 27. Fe-

bruar, 1885. Han var en Tid paa Dana College og kom i Postvæsenets Tjeneste paa Jernbanen. Han blev ved Gayville, S. D., gift med Jens Junikers Datter Louise. De boede i Council Bluffs, Ia. De fik to Par Tvillinger samt en Datter. En af dem er døde. Senere købte de Farm ved Wakonda, S. D. bl. a. for Børnenes Skyld. Ved Misvækt og Præfald mistede de Farmen, der var købt for omkring \$200 pr. Acre. De bor nu i Portland, Oregon.

Vort 8. Barn var en Søn, Alvin Theodor, født paa vor Skole i Blair, 24 Marts, 1887. Han døde ca. 3 Aar gammel som Følge af Diphtheritis.

Vort 9. Barn er Silas Carl, nu praktiserende Læge i Minneapolis; han frekventerede Dana College og graduerede derfra. Han blev der kendt med Musiklærerinden, Miss Agnes Nielsen, som blev hans Hustru. De har en Søn og en Datter. Silas har gradueret fra St. Olaf College; var i Verdenskrigen og studerede Medicin, efter at han kom hjem derfra.

Vort 10. Barn blev Emma Alvine, født 15. Marts, 1891. Hun var den første af vore Børn, der fandt Vej til Californien som Ledsager af Mrs. Jens Junker, vor Søn, Anders' Svigermoder. Her blev hun kendt og gift med Walter L. Seiler, en Aviator, nu Bestyrer af Flyvestationen paa Øen Catalina. Det var dem, der fik os til Californien. De har en Datter, der nylig er bleven konfirmeret i Episkopalkirken her i Glendale. En anden Datter og en Søn døde som smaa. Deres Hjem er nu i Montrose, en Nabo-by til Glendale.

Næst kom to Tvillingepar, der fødtes i Utide og levede kun faa Dage. De levede længe nok til at blive døbt. Første Par fik Navnene Maren og Ane Kathrine efter min Moder og ældste Søster. Det andet Par kaldte vi Naomi og Ruth. Disse Tvillinger fødtes ved Hampton, Nebr.

En Nabo havde en Søn som Moderen var død fra efter Fødselen. Han tog min Hustru efter de sidste Tvillingers Død med den Forstaaelse, at Faderen skulde tage ham tilbage, naar han blev i Stand dertil. Dette blev han aldrig; saa Drengen, Anton Nielsen, født 18. Okt. 1893, blev vor Plejesøn og tog vort Navn. Han bor nu i Ringsted, Iowa, og er gift med Past. Nevcs Søster Sine. De har en Søn og en Datter.

Vort 15. Barn er Ruthven Christian, født 12. September, 1896. Han er Skoleforstander i Bancroft, Nebr. Han blev gift med en Miss Morris fra Carrol, Nebr. De har een Søn.

Vort sidste Barn er Allen Emil, født ved Viborg, S. D., 17. Dec. 1899. Han er Lærer i Mathematik ved State College i Amherst, Mass. Han er gift med H. J. Hansens Datter Agnete fra Blair, Nebr. De har en Søn, vist 9 Aar og en Datter ca. 3 Aar.

Skal kun sige dette om min savnede Hustru:

Hun var trofast som Ægtemage, en god Moder og Børneopdrager. Hun viste sine Børn Kærlighed og holdt dem til Lydighed. Hun var en dygtig Husholder, en tjenestvillig Præstekone og Nabo. Hun havde vundet sig mange Venner allerede herude.

Hendes Endeligt kom saa uventet. Det var 10. April, hun tog til Doktor. Hun havde arbejdet med sine Blomster lige til den Tid. Doktoren beordrede hende til Sengs straks. Vi var saa heldige at faa Mrs. Fritz Andersen, der boede hos en Søn her i Glendale, til at passe hende og Huset. Og begge vore Døtre kom af og til. Vi blev ved at haabe paa Bedring. Kort før hun døde, følte hun sig bedre. Baade Agnes og Emma var hos hende, da hun Kl. 10 den 26 April sov roligt hen. Det var Hjertet, der gav efter. Hun gik hjem! Sikkert Haab om Gensyn „beyond the River“.

Blandt Landsmænd.

AMERIKAS DANMARKS-DAG

Den Femte Juni 1939

RECITATION MED KOR

Vi blæser til Samling —
vi hilser vort Flag!
og spejder mod Øst —
mod den smilende, lave,
hjemlige Kyst —
hvor Bølgen vugger
mod Strandens Bryst —
hvor Lind og Gran
eller Bøgetop
skærmer vor lille Fødeby —
mod Øst — der hvor vor Sol staar op
og spreder Guld paa Sky!

Derhjemme bygger Lærken paa Marken
sit Bo

og stiger med Sang mod Sky —

derhjemme breder Bøgen sit dunede Blad
for den fattige Stakkel et Ly —

der leger i Skoven de glade Skolebørn
en lysende Ferie dag —

der smælder i Vind n, over Løvet's grønne Tag,
der's Stemme var saa mild og kær —

det evigtunge Dannebrog's-flag!

Derhjemme bølger Kornet med guldne
Ax

helt ned til det blaanende Hav —

i Sommernattens Skygger paa Himmelsi det Land, hvor dine Sønner bor —

Tavl

hænger Maanen som lysende Rav —
og Bølgerne nynner deres Sang uden Ord
til de vingede Sangfugles kvidrende Kor:
Der findes ej skønnere Land paa vor Jord
end Danmark — vor smilende Mor!

Vort Barndoms-Land

af Hav ombrust,

af Storm omsust,

af Regnen døbt,

af Solen blomstersmykket —

af Sønners Blod saa dyrekøbt —

af brede Bøge skygget —

Vi elsker dig — vort Dannevang —

dit Sprog — din Sang —

den milde underfulde Klang

som Vej til Hjertet finder —

for's Stemme var saa mild og kær —

og Eventyrets Regnbu-Skær

forgylde vore Minder — —

Men i Dag du kommer — og vor Stue

har vi pyntet for dig, lille Mor!

Se dig om — for her er skønt og herligt

Vi har ryddet Skov og pløjet Marker —
dæmnet op for Floder — banet Vej —
men vi har da ogsaa plukket Blomster —
og de Blomster, Mor, de er til dig!

Se vort Stjernebanner, Mor, derude —
det er dine Sønners stolte Flag!
og det Dannebrog, du ser derhenne,
det har vi jo hejst for dig i Dag!
Og her kommer vi i tætte Rader
for at hylde dig, vor lille Mor —
alle dine bortblevne Sønner
i et mægtigt tusindstemmigt Kor:

Kor: (Mel.: „Droslen slog —“)

Blæs i Lur fra Mur og Taarn og Tinde!

Lad det høres, det er Danmarks Dag!

Stemmer i — du danske Mand og Kvinde,
samlet her under det danske Flag!

Under Korsets Tegn der har vi hjemme —
skønt vi spredes over Hav og Jord —
Danmark! Danmark! Hører du vor Stemme?

Fred og Lykke ønsker vi dig — Mor!

Aage Engel,

Villa Danebo, Yonkers, N. Y.

Programmet kommer til at spænde over ca. 2 Timer. Flere korte Taler holdes. Hovedtalen leverer Generaldirektør William S. Knudsen fra Detroit, og Hilsener fra Repræsentanter for vore forskellige dansk-amerikanske Løbre modtages. Dertil Sang, og Musik af 7. Regiments store Musikkorps.

Saa optræder vore egne Folkedansere, det store Hold, som Carl Hansen har rekruteret og holdt Prøver med hele Vinteren igennem. Og — siger Hr. Birk, Komiteens Formand, lad alle, der ejer danske Folk og Egnsdragt, møde op i Kostume paa Danmarksdagen og hjælpe til at give Kolorit til Festen, selvom de ikke skal optræde i Dansen. Lad os faa Farver og Fest!

Det kongelige Teater har laant os et stort Udvalg af H. C. Andersen Kostumer, og vor ypperlige danske H. C. Andersen Fortolker, Skuespiller Paul Leyssac, vil assistere, og recitere et Æventyr. Der er visse tekniske Vanskeligheder ved at opføre det under aaben Himmel og i tilstrækkeligt stort Format, Verdensudstillingsformat, men vore Komiteer arbejder med det. Der er „Stage“ Komiteen, hvis Formand er Billedhugger Georg Lober, som assisteres paa Komiteen af Direktør Harold W. Rambusch og Arkitekt Ib Kofod, der repræsenterer Mesteren for selve Danmarksbygningen, Arkitekt Tyge Hvass. Som Konsulent paa „Stage“ Komiteen støtter vi os desuden paa en Ekspert som Scenedekorator Kaj Velden. Formanden for „the Hans Christian Andersen Pageant Committee“ er Hr. William K. Sørensen, der sikkert ogsaa vil være i Stand til at finde de mange Agerende, vi skal bruge.

Saa bliver der jo Flagparaden af de danske Forenin-

gers Bannere og Faner. Formanden for den Komite er Hr. Valdemar Kaave med Hr. William Ralff som Paradefører.

Sidst, men ikke mindst, kommer Niels Bukh's Hold, der, naar det nu rygtes i den amerikanske Presse, sikkert vil bringe Tusinder af Amerikanere til Festpladsen i „The Court of Peace“. Det vil blive et stolt Syn at se det prægtige Karlehold marchere ind med vajende Fane og demonstrere Danskens Kraft og Smidighed.

Om Aftenen kommer den store Folkebanket i „Schaefer Center“ der er bekvemt beliggende ikke langt fra Court of Peace, Lagoon of Nations og Danmarks Bygning. Der vil efter Eftermiddagens Program blive et Par Timer til Besøg. Banketten begynder Kl. 7 præcis, men Folk indbydes til at samles Kl. 6.30 for at finde de bedste Pladser. Banketten og Underholdningen vil kunne være forbi før 10, saa alle kan se det store Festfyrværkeri og nyde Verdensudstillingens Lys og Fest og Farver, og dansk Stemning i den svale Sommeraften.

Banketkomiteens Formand er Hr. Julius O. Nielsen, assisteret af mange andre brave Landsmænd. Vi skal faa en herlig Fest. Men man bør sikre sig Billet i Tide, Pris \$3.00, og man kan tegne sig ved at indsende Check eller Postanvisning til Mr. Karl Mathiasen, Treasurer, 116 Broad Street, New York, eller hos American Denmark Komiteens Repræsentant, Hr. Axel Meier, ude i Danmarks Bygning, eller hos Komiteens Medlemmer.

Ved Udstillingen i Californien afholdes som bekendt Danmarksdagen den 17 Juni; i Grunden rækker Festlighederne over tre Dage 16-18. Modtagelsesfesten afholdes den 16 Aften i Civic Auditoriet, — Adgang \$.50. Til Pro-

grammet den 17de i Coliseum, Treasure Island, hvor Niels Bukh's Gymnaster opviser, koster Billetten \$.25, reserveret Sæde \$.50. Søndag Aften fremvises det berømte danske Skuespil af J. L. Heiberg „Elverhøj“ i Operahuset, hvortil Adgang betales med henholdsvis \$.75, \$1.00, \$1.50 og \$2.00.

Komiteen for Danmarksdagen. Komiteens Billetagent Hr. Carl E. Kemp meddeler, at der er ikke mange reserverede Pladser tilbage for Niels Bukhs Opvisning den 17. Juni om Eftermiddagen i Coliseum. Hvis De vil være sikre paa gode Pladser, bedes De snarest henvende Dem til Carl E. Kemp, der er tilstede paa „Bien“'s Kontor hver Dag fra 1—4 Eftmd. Adresse 98 Oak St., Telf. HEmlock 5850.

Billetter kan desuden faas hos Carl Mygind paa den danske Udstilling, Treasure Island, eller hos Fru Minnie Kjer, 446-36th St., Oakland, i Petaluma hos John Winding, 712 G St. eller hos C. P. Sevaldsen Nielsens Furniture Store, i San Jose hos S. N. Hedegaard, Campbell.

Carl E. Kemp og andre Medlemmer af Komiteen vil Lørdag Aften overvære Danias Møde i Salinas, og paa Søndag vil de være tilstede ved Picnic'en i Roeding Park i Fresno. Begge Steder kan der købes Billetter til Niels Bukh Opvisningen og til „Elverhøj“ Forestillingen.

Danmarks Amerikanske Selskab blev oprettet 4 Maj 1914 i Danmark som en Aflægger af en Komite det velkendte Selskab, American-Scandinavian Foundation, havde derhjemme, og hvortil mange fremragende Personer har ydet Støtte. Det kan altsaa i Aar holde 25aars Jubilæum og har udgivet et smukt Hefte i Anledningen, hvori fremsættes dets Formaal, Medlemsskab og historiske Oplysninger. Det er særlig til Tjeneste for de Studerende der støttes af Stipendierne fra det am. Selskab. Af disse nævnes 195 Danske gennem Aarene som svandt. Iblandt dem kun to Teologer, 4 Lærere, 4 Sygeplejersker; derimod 61 Ingeniører, 40 Forretningsmænd, 17 Videnskabsmænd, 12 Læger, osv.

DET TREGFYRRETYVENDE AARSMØDE

Den forenede danske evangeliske lutherske Kirkes 43de Aarsmøde vil blive afholdt i Oakland, California, 12—18

Juni, 1939. Aabningsgudstjeneste Kl. 7:30 Aften.

Tankesprog: „Hans Navn kaldes Under, Raadgiver, vældige Gud, Evigheds Fader, Fredsfyrste.“ (Es. 9, 6).

De almindelige Valg og Forhandlingsgenstande.

Valg af Formand, Lægmedlem af Kirkeraadet, Redaktører, Medlemmer af de forskellige Raad og Komiteer, vore Missioner, Skolesagen, Litteraturmissionen og Børnehjemmene.

Ekstraordinære Forhandlingsgenstande.

1. Det foreslaaede Hjemmmissionsraad.
2. Det foreslaaede Indianermisionsraad.
3. Regler for Forlagshuset.
4. Regler for Præstekaldelse.
5. Forslag om Samarbejde mellem den danske og den forenede danske Kirke paa visse fælles Arbejdsmarker.
6. Ændringsforslag til det nye Pensionsfonds Regler.
7. Forslag til Forberedelse af Skolens 60 Aars Jubilæum og Samfundets 50 Aars Jubilæum henholdsvis i 1944 og 1946.

Fuldmagtskomiteen vil være paa sin Post ved Aarsmødets Hovedkvarter Mandag d. 12 Juni, Kl. 1 Eftermiddag. Præster og Lægdelegater bedes indmelde sig straks ved deres Ankomst.

Præsterne maa indmelde deres Delegater til Samfundets Sekretær saa tidligt, at Navnene kan være ham i Hænde mindst fem Dage inden Aarsmødet begynder. Samtidig indmelder Præsterne sig selv.

N. C. Carlsen, Formand
M. L. Kirkegaard, Sekretær

Vor Frelzers ev. luth. Menighed i Oakland, Calif., udsteder herved en hjertelig Indbydelse til Præster, Delegater og Medlemmer af vort Samfunds Menigheder til at deltage i Den for. d. e. l. Kirkes 43nde Aarsmøde.

Indmeldelse fra Præstefolk, som venter at deltage, bør sendes til en af undertegnede ikke senere end 1. Juni. De, der har Slægtninge eller Venner, hos hvem de ønsker og venter at komme til at bo, bedes nævne saadanne. Forud indmeldte Præster og Præstekoner vil faa gratis Logi.

A peerless workman's triumph
DAVID SMITH'S
A COMMENTARY ON
THE FOUR GOSPELS

Three compact volumes
MATTHEW:MARK-LUKE:JOHN
For preacher, teacher, and layman
Written with piety and erudition

Per volume, \$3.50; The set, boxed, \$10.00
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE
Blair, Nebr.

GO TO DENMARK

in the world's fastest liner

QUEEN MARY JUNE 7, 21

via Cherbourg and Paris or via London
AQUITANIA JUNE 14, 28

MID-SUMMER EXCURSION
QUEEN MARY JUNE 7

Join this gala trip—see the New York World's Fair and Paris or London en route. Travel overland from Cherbourg, or via the North Sea.

Conducted by MR. W. S. HARLING, CHICAGO

Other Personally Conducted Trips

BRITANNIC Escorted by Rudolf Olsen MAY 27
GEORGIC Escorted by R. C. Forsberg JUNE 10

For full information, see your local steamship agent or

CUNARD WHITE STAR

New York, N. Y. — Chicago, Illinois
Minneapolis, Minnesota — Los Angeles, Calif.
San Francisco, Calif. — Seattle, Washington

Danmarksnyt

„Kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark“ har udsendt sin Aarsberetning for 1938. I Lighed med tidligere Aar er det en meget omfattende Beretning, der bringer godt Bud om Indre Missions store og vidtforregnede Arbejde. Vi meddeler en Række Talopgivelser fra den interessante Beretning.

Ved Udgangen af Aaret havde Indre Mission 133 Indremissionærer i sin Tjeneste; de fleste af dem arbejder hele Aaret i Missionens Tjeneste, andre kun den halve Tid eller i deres Fritid. Spredt udover vort Land er der ca. 700 Missionshuse, og af disse er 668 tilskødede Indre Mission. Missionens Venner er organiserede i 650 Kredsforeninger („Samfund“) og disse Foreninger er atter samlet i 25 Kredsforbund, der lader afholde 1 a 2 aarlige Møder, hvortil Samfundene sender Repræsentanter.

Missionens forskellige Blade har en meget stor Udbredelse. Præsterne C. Bartholdy, Ravnkilde, og A. Westergaard-Jacobsen, Rødding, redigerer „Indre Missions Tidende“, der udgaar i 15,000 Eksemplarer. Pastor Hansen, Bodilsker er Redaktør af „Et Ord med paa Vejen“, som har 93,000 Abonnenter. K.F.U.M. og K. udgiver „De Unges Blad“ (12,500 Abonnenter) og „Ungdomsarbejderen“ (2100 Abonnenter) For Børnegudstjenestearbej-

det har man „Raadgiveren“ og „Børnebladet“, der henholdsvis har 2800 og 18,800 Abonnenter.

Missionens Bestyrelse bestaar af 12 Medlemmer, hvoraf Halvdelen er Præster. Børnegudstjenestearbejdet havde i Aarets Løb en Tilvækst af 45 nye Søndagsskoler, der besøgte af 1200 Børn og havde 93 Ledere. K.F.U.M. og K.F.U.K. havde Fremgang i sit Medlemstal, og der blev nystiftet 12 K.F.U.M. og 8 K.F.U.K. Foreninger. Sømandsmmissionen naaede i 1938 at faa indviet Sømandshjem Nr. 44 i Rækken langs de danske Kyster. En Landsindsamling gav 232,800 Kr. hvoraf de to Femtedele tilfaldt Arbejdet i de danske Havne.

Fra en Række Børnehjem, hvis Arbejde sorterer under Indre Mission, meldes om et godt Arbejdsaar. „Arbejde Adler“ havde paa sine 4 Kolonier 2273 hjemløse, arbejdsløse Mænd. Beretningen fortæller iøvrigt om Missionen blandt hjemløse Mænd, om de betydningsfulde Gerning paa Skovtoftehjemmene og St. Lukasstiftelsen, om Tjenesten paa Fredeshjemmene blandt ikke fuldt normale Piger og om Indre Missions store Skolevirksomhed, der omfatter baade Højskoler, Seminarier, Landbrugsskoler o.s.v.

Af Søfarts-Radio-Avisen:

Landstinget afholdt Fredag 12 Maj muligvis det sidste Møde i sin Historie, afhængende af Folkeafstemningen. De sidste Ord i Tinget var Formandens: Tiden for næste Møde kan ikke angives. Mødet er hævet.

2 STORE FÆLLESREJSER

TIL DANMARK

Under personlig Ledelse af
VELKENDTE
DANSK-AMERIKANERE

Fra 20. JUNI—
New York 13. JULI—

UNGDOMSGRUPPER

Til specielt reducerede Priser
i Tredie Klasse

Fra 10 til 19 Aar	Under 10 Aar
\$133.50	\$66.75

U. S. A. Billetskat \$5.00 og Indvandringskat for Fremmedborgere \$2.00 er ikke iberegnet

Forlang udførlige Oplysninger Fartplan osv., fra Deres Agent eller

Gdynia America Line

Dansk-Amerikanernes Vej til Danmark
4 AFSEJLINGER FRA NEW YORK
DIREKTE TIL KØBENHAVN

MS „GRIPSHOLM“ 31. Maj
SS „DROTTNINGHOLM“ 12. Juni

Andre Afsejlinger i den hurtige, bekvemme Rute til Gøteborg, med Viderebefordring til mange danske Byer, over Gøteborg-Frederikshavn-Ruten (3½ Timer), eller Svenske Liniens Specielt Særtog Gøteborg—København (ca. 5½ Timer), UDEN EXTRA BETALING.

Afsejlinger fra New York til Gøteborg:

3. Juni; 1., 13., og 24. Juli, 19. og 29. August

**Udelukkende Skandinaviske Officerer,
Betjening og Kost**

Forlang detaljerede Oplysninger, Fartplan, osv.
fra Deres Agent, eller

Swedish American Line

181 N. Michigan Ave. Chicago Illinois
526 Second Ave., S. Minneapolis, Minn.
470 Main St., Winnipeg, Canada
Union Building, Calgary, Canada
1338 Fourth Ave., Seattle

Finansudvalget har tiltraadt en lang Række Bevillinger, især til militære Beskyttelsesformaal og Udvidelse af Kasererne i Roskilde, Fredericia og Tønder. Statens Kunstmuseum faar bombesikker Kælder. Finsens Instituttet luftbeskyttes. Christiansborg sikres. Rigsarkivet brandbeskyttes. Luftmel-detjenesten udvides og Militærhospitalet udvides.

Departmentschef Ulrich, Indenrigsministeriet, udnævnt til Amtmand i Frederiksborg Amt efter fratrædende Kammerherre Oxholm. Ny Departmentschef blev Kontorchef P. K. Winther.

Tuborgfondet har uddelt 152.000 Kroner i 80 Bevillinger til Kunst, Videnskab, Ekspeditioner og praktiske Erhverv. Siden 1932 har Fondet uddelt over 1 Million.

Instituttet Dansk Krigssøforsikring for Varer traadt i Virksomhed med Direktør Svend Bramsen som Leder og Kontor Bredgade 32 København. Bramsen skal ligeledes lede Krigsforsikringen for danske Skibe som først startes efter Dampskibsrederiforeningens Ønske.

Død. En af Antikvarboghandelens Pionerer, Jeppe Skadhauge, København, 87 Aar.

Dansk-Amerikanere gennemfører i San Francisco „Elverhøj“ i Opførelsen paa Dansk med danske Kunstnere i Staterne, samt fra Danmark Tenorsangeren A. Schiøtz, Skuespillerinden Ellen Malberg og Johs Meyer.

Guld? Den grønlandsinteresserede jyske Malermester Valdemar Madsen Viby paatænker udruste Ekspedition for at finde Guld paa Grønlands Nordøstkyst. Madsen har fra tysk Forsker faaet Beskrivelse af formodet Guldfindested i Øst-Grønland. Den fornødne Tilladelse fra Grønlands Styrelse foreligger endnu ikke.

Den projekterede Bro Svendborg-Taasinge-Langeland vil koste 14 Millioner, Brobygningen vil tage 6 Aar. Planer om fælles Drift af Rutebiler og Baner paa Langeland i Samarbejde med det sydfynske Dampskibsselskab. Brobygningens Statstilskud beregnet til 7 Millioner.

Den forsvundne Atlanterhavsflyver Svenskeren Backmann menes nu fortabt.

De nordiske Landes Svar paa Tysklands Forslag om Ikke-Angrebspagt nu offentliggjort. Danmark er villig til Forhandling. De øvrige nordiske Lande ønsker ingen Pagt.

Statsminister Stauning udtaler: „Danmark ønsker Fred med alle. Selvfølgelig er det af Interesse for Danmark at faa fastslaaet, at Tyskland i intet Tilfælde vil anvende Magt overfor Danmark. Der er Enighed om, at den foreslaaede Pagt maa betragtes som Befæstelse af det gode Naboskab mellem Danmark og Tyskland, paa samme Maade som Forholdet er fastslaaet mellem Danmark og andre Nationer. I officielle tyske Kredse fremhæves den sidste Tids Forhandlinger som sikkert Grundlag for Freden mellem Tyskland og de nordiske Lande.

Udenrigsminister Munch har om den udenrigspolitiske Situation erklæret: Vi regner med Muligheden for at undgaa en eventuel Storkrigs Ødelæggelser byggende paa danske og andre nordiske Staters upartiske Politik, de nordiske Staters Upartiskhed understregedes af Stockholm-Ministermødet, kan ikke i Øjeblikket sige, hvorledes de nordiske Stater stiller sig til Tysklands Forslag om Ikke-Angrebspagt, Svaret til Tyskland bliver maaske forskelligt i nogen Henseende, men om upartisk Neutralitetspolitik staar jo alle sammen. Skal en Storkrig udkæmpes, vil det være en Lykke ogsaa for de kæmpende Parter, om en Fredens Oase bevares til Gavn for Opbygningen, naar Vaabnene nedlægges.

Københavns Kommune har tilladt Solbad i Københavns Parker. 3 Svømmepiger, deriblandt Inge Sørensen, promenerede i Ørstedsparken i Baderdragter og Søndag solbadede mange

Børn i Fælledparken.

32 aarige Gaardejer Peter Grimstrup i Lybæk No Sogn ved Ringkøbing overfaldt Søndag Middag i Sindsforvirring med Køkkenkniv 30 aarige Hustru og Ægteparrets 4 Børn. Han dræbte det yngste, nogle Maaneder gamle udøbte Barn. Naboerne kom til og slog Grimstrup ned. Grimstrup fandtes senere efter og havde begaaet Selvmord i nærliggende Plantage. Hus-truen og 2 Sønners Tilstand er meget alvorlig, medens en Datter er udenfor Fare.

Vejle-Mejeriernes Centralisering medfører 4 Ørers Prisnedgang pr. Liter stasaniseret Mælk. Vejle-Forbrugerne sparer 130.000 Kroner.

Død. Teologisk Professor Eduard Geismar, København, 68 Aar. Han besøgte Amerika i 1938 og holdt en Række Foredrag om Søren Kierkegaard, da han var den bedste Kierkegaard-Gransker i Norden. Han var en dygtig og alsidig Teolog.

Den københavnske Skarlagensfeber kulmineret, ialt 250 Tilfælde. Smittekilden menes fundet paa midtsjællandsk Gaard, hvorfra 3 Børn er indlagt paa Ringsted Sygehus med Skarlagensfeber. Stadslægen udtaler at Mælkeepidemier er uund-gaaelige saalænge Folk ogsaa drikker Raamælk.

8 danske Firmaer skal bygge Møens-Broen og Bogø-Dæmningen. Bekostning godt 5 Millioner. Broen skal være færdig til Efteraaret 1941.

Den unge danske Etnograf Helge Larsen Nationalmuseet har fra Alaska faaet en ærefuld Universitetsopfordring til at del-tage i Udgravninger paa den aartusindgamle Eskimoplads Point Hope.

Nyt Vejle-Mejeri taget i Brug, hvorefter fire gamle Mejerier nedlægges. Vejle er den første danske By, der gennemfører Mejeridriftens Centralisering.

Danmark har nu 320 Tekniske Skoler.

DANA COLLEGE MANDSKVARTET.

Disse fire unge Mænd fra Dana College: Sheridan Svendsen, 1ste Tenor; Harold Sørensen, 2den Tenor; Paul Neve, 1ste Bas; Edward Hansen, 2den Bas — kommer til jer med et Budskab i Sang. De hører hjemme i vore egne Menigheder i lige saa mange forskellige Stater. Det er vort Haab, at deres Sang vil glæde og gavne jer, og at deres Besøg maa tjene til at knytte Forbindelsen fastere imellem Dana College og vort Kirkefolk.

Lawrence Siersbeck,
Skoleforstander.

Sangernes Rejseplan

May 27	Staplehurst, Nebraska
May 28	Dannebrog and Minden, Nebraska
May 29	Curtis, Nebraska
May 30	Brush, Colorado
May 31	Eben-Ezer Mercy Institute
June 1	Denver, Colorado
June 2	Hot Sulphur Springs, Colorado
June 4	Salt Lake City, Utah
June 5	Mt. Pleasant, Utah
June 6	Cedar City, Utah
June 9	Pasadena, California
June 11	Los Angeles, California
June 12	Solvang, California
June 14-18	Convention
June 19	Selma, California
June 20	Del Rey, California
June 21	Reedley, California
June 22	Caruthers, California
June 23	Easton, California
June 25	Fresno, California
June 27	Oakland, California
June 28	Petaluma, California
June 29	Ferndale, California

ACKNOWLEDGMENTS

	Total Received	Chil- dren's Homes	School Fund	Equal- ization Fund	Home Mission	Indian Mission	Japan Mission	Utah Mission	Pen- sion Fund	Church Exten. Fund
Chicago, Ill., Ebenezer Luth. Church	2.31			2.31						
Poy Sippi, Wis., Lazarus Luth. Church	25.90			25.90						
Spencer, Ia., Bethany Luth. Church	19.83						19.83			
Saxeville, Wis., St. John's Luth. Church	11.75						11.75			
West Branch, Ia., Bethany Luth. Sunday school, birthday box \$7.11, mission offering \$4.31	11.42	11.42								
Wausa, Nebr., Maynard O. Hansen, in memory of his grand- father, Mr. Otto Hansen	1.00				1.00					
Luck, Wis., Danish Ladies' Aid of First English Luth. Church, in memory of Lester Peterson	2.00				2.00					
Warrens, Wis., Ebenezer Luth. Church	3.75							3.75		
Pasadena, Calif., Bethany Ladies' Society, in memory of Mrs. A. M. Andersen	10.00								10.00	
Abdal, Nebr., Sunday school of Abdal Luth. Church	1.00	1.00								
Chancellor, Alta., Can., Jennifer Boyden	.50								.50	
Winnipeg, Man., Can., First Dan. Luth. Church	10.00			10.00						
Selma, Calif., Pella Luth. Church	65.75			65.75						
Farlington, Minn., Pastor I. M. Hansen, in memory of Mrs. A. M. Andersen	5.00		5.00							
Bone Lake, Wis., Ladies' Aid of St. Paul's Church, in memory of Gerge Hansen	3.00								3.00	
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Church	60.27						60.27			
Des Moines, Ia., Dr. N. M. Hansen	10.00		5.00	5.00						
Albert Lea, Minn., Trinity Luth. Sunday school	14.93					7.46	7.47			
Selma, Calif., Lewis C. Nelson	25.00			12.50					12.50	
Irrington, Nebr., Frances Kronberg, in memory of Helen Olsen, Belmond, Ia.	2.00		2.00							
Nelson, Minn., Trinity Luth. Church	7.75						7.75			
Bowlus, Minn., Elmdale Luth. Church	11.00						11.00			
Coulter, Ia., Nazareth Luth. Sunday school	9.25	9.25								
Minneapolis, Minn., Immanuel Luth. Church	23.72						23.72			
Denmark, Wis., Calvary Luth. Church	8.33						8.33			
West Branch, Ia., Bethany Luth. Church	50.00		16.00	18.00					16.00	
Herman, Nebr., Irvin Tange, Hill Creek Luth. Church	5.00			5.00						
Myrtle, Minn., Our Savior's Luth. Church	10.00			10.00						
Racine, Wis., Danish Mission Society of Our Savior's Luth. Ch.	10.00							10.00		
Eugene, Ore., Bethesda Luth. Church	37.07		12.00	12.00	1.07				12.00	
Albert Lea, Minn., Mrs. N. Chris Nielsen, Lydia Nielsen, Lillian Nielsen, Minnie Nielsen, in memory of Donna Jean Zetterick	1.50			1.50						
Albert Lea, Minn., Pastor and Mrs. H. W. Bondo	3.50			3.50						
Selma, Calif., Pella Luth. Church	9.00			9.00						
Luther League of the United Danish Luth. Church, for salary of Rev. Inadomi	75.00							75.00		
Total received on 1939-40 budget	546.53	21.67	40.00	130.46	53.00	8.53	228.87	10.00	54.00	

Received with thanks in behalf of the United Danish Ev. Luth. Church in America. Blair, Nebr., May 23, 1939.

H. J. Hansen, Syn. Treas.

EXTRA SYNODICAL
(Does not apply on synodical budget)

	Total Received	Santal Mission	Sudan Mission	Jewish Mission	China Mission
Chancellor, Alta., Can., Jennifer Boyden	.50				.50
Ruskin, Nebr., Daughters of Bethany	10.00	10.00			
Chicago, Ill., Golgotha Luth. Church	22.85	22.85			
Racine, Wis., Girls' Junior Mission Society of Immanuel Ch., for Rev. and Mrs. Alf. Thompson	5.00		5.00		
Brooklyn, Wis., Brooklyn Luth. Ladies' Aid	2.68	2.68			
Chicago, Ill., Siloam Luth. Church	8.20	8.20			
Racine, Wis., Danish Mission Society of Our Savior's Luth. Church	10.00		10.00		
Total received for extra synodical missions	59.23	43.73	15.00		.50

Received with thanks. Blair, Nebr., May 23, 1939.

H. J. Hansen, Synodical Treasurer.

HOLMAN BIBLES

NEW BLACK-FACED TYPE
TEACHERS' BIBLE

The very latest and newest Teachers' Bible published, and it includes every possible improvement in Bible making. The type is a clean, clear, sharp Black Face, which is printed on the finest paper obtainable. Easy to read (can be read in the dimmest light), and is just the page for those suffering from impaired eyesight. Compact in size, light in weight, easy to carry.

Absolutely flexible binding. Contains Old and New Testaments, Treasury of Biblical Information, Practical Comparative Concordance, Oriental Light on the Bible, Four Thousand Questions and Answers, Fifteen New Maps in Colors, about 1500 pages in all.

Size, 5¼ x 7¾ inches.

Specimen of Type
THE LORD is my shephe
not want.
2 He maketh me to lie
green pastures: he leadeth
the still waters.

No. 4412. Bound in Seal Grain Morocco, with overlapping covers, rounded corners, red under gold edges. Silk head bands and silk marker.

Price—Post Paid. 4.20

No. 433X. H. Iman India Paper. Algerian Morocco. Leather Lined, Silk Sewed, Divinity Circuit, round corners, carmine under gold edges, silk head bands and silk marker, same type and Heps as above.

Price—Post Paid. 9.35

DANISH LUTHERAN PUBLISHING
HOUSE

TIL DANMARK

med de moderne — hurtige — direkte

Amerika - Danmark Skibe
PILSUDSKI OG BATORY

de eneste store, hurtige Motorskibe,
som hele Aaret rundt gaar direkte fra og til København.
Dansk og engelsktalende Besætning. — Fortrinlig Mad.
Danske Kokke og Hovmestre.

Afsøjlinger fra New York

20; Juli 2, 13; Aug. 5, 23; Sept. 6, 17; Okt. 1, 11, 25

8 DAGE fra Kaj til Kaj

Stor Forældre- og Fællesrejse
Fra København den 2. Juli

Under Ledelse af den populære Sekretær af D.B.S. Loge

Nr 318 i København, Hr. OTTO ABSTRUP

BILLIGE BESØGELSE REJSER TIL

VERDENSUDSTILLINGEN I NEW YORK OG
SAN FRANCISCOForlang nærmere Oplysninger angaaende specielle
reducerede Rundrejse-Rater.

Forlang udf. Oplysninger, Fartplan osv, fra Deres Agent eller

GDYNIA AMERICA LINE

Board of Trade Bldg., 135 W. Jackson Blvd., Chicago, Ill.

32 Pearl St., New York, N. Y. 1222-3 Alaska Bldg., Seattle, Wash.

433 Calif. St., San Francisco, Calif. 607 So. Hill St., Los Angeles, Calif.

Union Trust Bldg., Pittsburg, Pa.

Centralkontor for Skandinavien: Niels Juelsgade 10, København K.